

R. 46

R. 46

97
100

113

Step
LEXICO
eribico-enta
Latium

Rp. Myrrisate droij
Pulver ruber

gr. ii

M. Dardort

S. Amersfort.

Calic 18/14

Pulver

R. Linim. vol. 3
3/4

Camph droij

Ha - anodyn

dr. feuij

12 ~~Amort.~~ 8 1/2

Dr. Pollecky

Рер Чва' р 16

187443

ЛЕКСИКОГРАФСКИ ОДСЕК
Срп. Језик. АКАДЕМИЈЕ

А.

А, 1) aber, et, vero. Ја га љубим, а он се отири; ја дођо, а он оде; ако не ћеш, а ти пољуби, па оста- ви. 2) а? ah? ain? itane? 3) а! ah! ah! дар*, m. vide ar.

Аба, f. das Aба = Tuch, panni crassissi- mi genus.

Абајлија*, f. die Schabrafe, stragulum, stratum, ephippium.

Абање, n. das Strapaziren (des Kodes), detritio panni.

Абап, ам, v. impf. н. п. аљину, ab- tragen, strapaziren, detero pannum.

Абапја*, m. der Aба = Tuch = Schneider, sartoris genus, daher die Verwörter: абапјин, на, но; абапјински (аба- пјински), ка, ко.

Абапљук*, m. das Handwerk des аба- пја, sartoriae (vestificinae) genus.

Абењак, m. капа од абе, eine Mütze von Aба = Tuch, galerus e panno crasso.

Абер*, m. Nachricht, nuncius, cf. глас.

Абердар, m. } ш. j. топ или пушка

Аберник, m. } (што се меће на глас), die Karmkane, tormentum tumultum militans:

„Па он меће топа абердара —
„Те избаци пушку аберника —

Абнос, m. дрво, што у води отврде- не (уабносисе) као камен.

Абрашљив, ва, во, vide пјегав (н. п. коњ испод рена).

Аброноша, m. der Postenträger, fami- gerator.

Ава*, m. Stimme, vox, cf. глас.

Аваиз*, m. vide ванз.

Авај! interj. vide јаој.

Авала, f. Gebirge südöstlich von Belgrad, mit Ruinen einer alten Burg des Rit- ters Porca von Avale:

„Поканџнула пребијела вила
„Са Авале изнад Бијограда —

Аван*, m. der Mörtel, mortarium.

Авдес*, m. die Abwaschung (des Türken) vor dem Gebete, ablutio: узео авдес;
„Чисто Турски авдес узимаше —

Авдесни, на, но, н. п. марама, Ab- wasch*, ablutionis.

Авдитор, m. der Auditor, cognitor caus- sarum militarium.

Авдиторов, ва, во, des Auditors, ju- dicialis militaris.

Авдиторовица, f. die Auditorisfrau, uxor judicis militaris.

Авдиторски, ка, ко, 1) Auditoris, judicium militarium. 2) adv. wie ein Auditor, more judicis militaris.

Авељача, f. vide вељача.

Авеш, f. }

Авешница, f. } das Gespenst, spectrum.

Авалпан, шна, но, vide алватан.

Авалија*, f. 1) улица, der Hof, aula. 2) велика бијела марама (авли- ма- рама) што се завјешају девојке кад се удају.

Авалијински, на, ко, н. п. врата, Hof, aulae.

Авалијски, ка, ко, vide авалијински.

Авали-марама*, f. cf. авалија.

Аврам, m. (cf. Бытие XVII, 5), Abra- ham, Abrahamus.

Авша, f. vide апша.

Авшак, m. vide апшак.

Авшिका, f. vide апшика.

Авшов, ва, во, vide апшов.

Авшовина, f. vide апшовина.

Ага*, m. der Aga (Herr), dominus. cf. господар.

Агадара*, f. (ст.) сабља, што се но- си под коланом (?):

„Агадаре с обадије стране —

Агалук*, m. das Agathum, dignitas agae:

„Агалуке себи задобио —

Агин, на, но, des Aga, agae.

Агиница, f. die Agin, Frau des Aga, uxor agae.

Агински, ка, ко, 1) Aga-, agarum. 2) adv. wie ein Aga, more agae.

Аго, m. hup. v. aga.

Агршак, јука; m. као мали колушић од кости, или од рога, што жене напичу на врешено (да је теже у руци), кад почињу прести. Српки- ње по селима одломе по пола оком- ка, па напакну на врешено мјесто агршка.

Ада*, f. vide оспрво.

Ада? ада како? ja doch; freylich; wie anders? imo vero.

Адам, m. Adam, Adam, Adamus.

Адам, m. Mannsname, nomen viri.

Адамов, ва, во, Adams, Adami.

Адамско кољено, ш. (Adams Stamm)

+ 3) у преломата на ште
не жали ништа, али
се додаје само засе
могући вретач, н. п.
„Вала теби кури напетак
„А на робљу шна доу твома
2) нема (за то) ни абега;
А за кулу ни аберакма-

нз.

ЛЕКСИКОГРАФСКИ ОДСЕК
Срп. Језик. АКАДЕМИЈЕ

ада ко?

Азгуница, ф.

Азгар, м.

доде, м. је азгару у ладу.

Аграноваз, ваз, м.

Аграновачки, на, ко,

+ Норисат (азуке).

+ азг одакле!

#3) vide натега (у Порешкој)

азгар! кајзи

азгар

де ту кему азг утима

азкача, ф.

Азук* м. плата, особито

што се даје војницима (сечакима) на мјесец.

Азукчија* м. војник, који

војује за плату.

nennt man das Muster einer Ehefrau, plus quam Penelope.
 Адет*, м. vide обичај.
 Адиџар*, м. Gold- und Silbergeräthe, auch Schmuck, aurum et argentum caelatum, gemmae pretiosae.
 Адита, ф. dim. у. ада.
 Аднаш, м. (у Српјему и у Бачк.) der Gendarme, licitor (?).
 Адум, м, } ohne Geschlechtstheile,
 Адумац, мца, м. } experts pudendorum.
 Ја кажем адум сам, а он дрјеши гаке да јб.
 Ae! interj. um das Rindvieh auszutreiben, vox agentis armenta.
 Аждаа, м. der Drache, der Lindwurm, draco (serpens fictus).
 Аздија*, ф. (ст.) Art eines langen Ober-Heides, togae genus:
 „На њему је коласта аздија —
 „У скупт свилен коласте аздије —
 Азна*, ф. die Cassa, aetarium, rescunia:
 „Даж ти мене азну и чебану —
 Азнадар, м. der Zahlmeister, quaestor.
 Азнадаров, ва, во, } des Zahlmeisters,
 Азнадаров, ва, во, } quaestoris.
 Азнадарче, чета, п. ein junger Zahlmeister, quaestor juvenis:
 „И бабино младо азнадарче —
 Азур*, vide гомов, спреман, оправан.
 Азур вола без точкава.
 Азурала*! аиф! агите! спремајте се:
 „Азурала кита и свалпови —
 Аир*, м. 1) vide задужбина. 2) аир! nein, non; daher aus 1 und 2 das Wortspiel:
 А. (и. п.) Јеси ли га виђео?
 Б. Аир.
 А. Аир је на Вишеграду куприја.
 Аирала*! wie? was ist? quid ita!
 „Аирала, кукавица сиња?
 „Што си тако рано долећела? —
 Аис! interj. Zuruf an den pflügenden Ochsen, daß er sich seitwärts wende, vox vertentis boves aratores.
 Аискање, п. das аис-сagen, usus vocis аис.
 Аискаши, ам, v. impf. III. j. вола, аис саже, dico аис.
 Аиснути, нем, v. pf. III. j. вола, 1) аис саже, dico аис. 2) ihm das аис mit der Peitsche beibringen, excito flagello ad vertendum.
 Ај! he! heus (als Ruf, und als Antwort).
 Аја, ah! nein; nicht doch; minime.
 Ајање, п. das Befümmern um etwas, cura.
 Ајаш, м. vide вајаш.
 Ајати, ајем, v. impf. за кога нан за што, sich fümmeru, cura, cf. марити:
 „Ил' не чујеш, ил' не ајеш за ме —

Ајан*, м. das Thier, animal. cf. живине, ајерка.
 Ајар*, м. der Fenzst, admissarius. cf. ждргебац.
 Ајаровит, ма, мо, м. j. коњ, Fenzst; unversehrt, integer, non castratus.
 Ајаруша, ф. unbändigen Geschlechtstriebs, mulier furens libidine.
 Ајде, ајдемо, ајдеме, gehen wir! (fallons), eamus.
 Ајдук, м. 1) der Straßenräuber, latro (in diesem Lande weniger abscheulich, und näher dem Heldenhume); омишао у ајдуке, er ist ein Räuber geworden, inter latrones abiit. 2) der Gerichtsheld in Ungern, Sirmien, haiduco, hajducus, licitor.
 Ајдуков, ва, во, дес ајдук, hajduci.
 Ајдуковање, п. das Räuberseyn, latrocinium.
 Ајдуковати, кујем, v. impf. ich bin eig ајдук, latrocinor.
 Ајдучија, ф. (coll.) die Heidenen, hajduci.
 Ајдучина, ф. 1) das Räuberhandwerk. 2) augm. v. ајдук.
 Ајдучица, ф. die Räuberin, praedatrix. 1) Ајдучки, на, ко, 1) räuberisch, latronum. 2) adv. räuberisch, more latronum.
 Ајиди*! herrlich, wunderschön, praeclarus. cf. џиди.
 Аја, vide аја.
 Аја, ф. die Treibjagd, venatio, qua excitata a servis ferae, in bivius triviusque a venatoribus excipiuntur.
 Ајкање, п. das Treibjagen, venatio.
 Ајкаши, ам, v. impf. јagen, venor.
 Ајош, м. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) der Schiffsknecht, helciaricus. cf. лаџар.
 Ајошкй, на, ко, 1) Schiffsknechts-, helciariorum. 2) adv. wie ein Schiffsknecht, more helciarii.
 Ајс! vide аис.
 Ајскање, п. vide аискање.
 Ајскаши, ам, vide аискаши.
 Ајснути, нем, vide аиснути.
 Ак*, м. 1) der Lohn, die Besoldung, stipendium, merces, salarium, cf. плата. 2) ак му је, das hat er verdient! es ist ihm recht geschehen, habet, habeat sibi.
 Акамоли (а камо ли), wie erst, nedum; не дам ни теби, а камо ли њему;
 „Сиропошњо и селу си пешка,
 „А камо ли кући у којој си.
 Ака би (у Српјему, у Бачк. и у Бан. по варошима), као, als wenn, ac si.
 Акмаца*, ф. пица, као кобац, коју Турци, особито бегови, узиме младу и прилиптоме, па је носе на руци, као сокола, и у јесен лове с њоме препелнице.
 Ако, wenn, si.

Миб. Др. 610614

Ајдамак, м. vide тојара.

#3) докн коме ака главе,

Акоб, m. ein Eimer, amphora.
 Акоче, чета, n. ein Eimerfäßchen,
 vas amphorarium.
 Акоке, es thut nichts, meinetwegen,
 quid tibi? per me licet.
 Акриѡанси (акриѡакон), m. der Archi-
 diacon, Archidiaconus.
 Акриѡера, m. der Archierej, Oberprie-
 ster, archiereus: владике су акриѡере
 Риспове.
 Акримандрит, m. der Archimandrit,
 Archimandrita.
 Акримандритов, ва, во, des Archi-
 mandriten, Archimandritaе.
 Акримандритски, ва, ко, 1) archi-
 mandritisch, archimandritarum. 2) adv.
 archimandritisch, more archimandritaе.
 Акшам*, m. das vierte Gebeth der Tür-
 ken, nach Sonnenuntergang, oratio
 quarta Turcarum, post solis occasum.
 Ал, m. биеда, напасти: ал те не нашао.
 Ал*, adj. vide ружичаст.
 Ала, f. vide изод.
 Ала, f. vide аждаа: ало несилта!
 Ала би лепо било, аш! wie schön wäre
 es, bone! deus quam esset praeclarum.
 Алај*, m. ein Trupp Soldaten in Pa-
 rade, acies instructa, pompa militaris:
 „Туд ќе поћи војска на алаје—
 „Наредисе алај за алајем—
 Алај-барјак*, m. (см.) die Heerfahne,
 signum, vexillum:
 „У десној му руци копље бојно,
 „А у л'јевој алај-барјак злапан—
 Алајбег*, m. der Abteufel, дух nobilium.
 Алајбегов, ва, во, des Ajaibegs.
 Алајбеговица, f. die Frau des Ajaibegs.
 Алаа*, m. vide благослов: дао ми је
 с алааом; што човек с правдом
 стече, шо му је алаа; да му је
 алаа.
 Алаае*, f. pl. vide наруквнице.
 Алааем*, allem Aufseine nach, nisi me
 omnia fallunt. Алааем то ќе биши
 сврака. †
 Алаанши, им, vide опростипши, бла-
 гословипши. Кад који што купи од
 кога, а он каже: „Алаи брате.“
 А онај му одровори: „Да ти је
 алаа.“
 Алааивање, n. das Segnen, benedictio.
 Алааиваши, ајјем, v. impf. segnen, be-
 nedico.
 Алаас, m. (алас, der Fischer) vide рибар.
 Алаасов, ва, во, vide рибаров.
 Алааски, ва, ко, vide рибарски.
 Алашт*, m. das Werkzeug, instrumenta.
 Без алашта нема заната.
 Алашт*, m. првен коњ, der Fuchs (Pferd),
 equus rufus.
 Алапаст, ша, шо, n. п. коњ, fuchs-
 roth, rufus.

Алаплица, f. ein einzelnes Werkzeug,
 instrumentum.
 Алапов, ва, во, des Fuchses, rufaequi.
 Алапуша, f. алапаста кобила, eine
 Fuchsstute, equa rufa.
 Алапушин, ва, во, der Fuchsstute,
 equae rufae.
 Алапужа, f. vide, лапавица.
 Алава*. f. 1) eine Mehlspeise (von Weiz-
 zenmehl, Schmalz und Honig), cibi
 genus. 2) од ораа. 3) cf. прстен.
 Алавалук*, m, das Trinkgeld (auf алава),
 was man Neugefeldeten abfordert, co-
 rollarium, munusculum: дај алавалук
 (sagt man wie in Oesterreich: den Schnei-
 der auswicken).
 Алапан (говорисе и авлапан), тна,
 но, weit, bequem (von Kleidern), am-
 plus.
 Алавацја* (алавацја), m. Уваћандлер,
 qui vendit алава.
 Алдумашче*, чета, n. vid. алавалук.
 Алекса, m. Alex, Alexius.
 Алексисе, m. Alex, Alexius.
 Алексинац, нца, m. мала варошица,
 између Ниша и Паракина. Алекси-
 начки, ва, ко, von Алексинац.
 Алем драги камен, (см.):
 „Међ камзана алем драги камен—
 Алемшица, m. } (der heilige) Alypius,
 Алемшице, m. } Alypius.
 Алл, 1) aber, verum. 2) vide или.
 Алли драги камен, m. vide алем дра-
 ги камен.
 Алла*, f. гвозден колуш (у Србији по
 селшма говоре бијочур), ein eiserner
 Ring, s. B. Thüring, Fessel, annulus:
 „Ко то куца алком на вратима?—
 Алкуран*, m. der Koran, Alcoranus:
 „На хитану своме алкурану—
 Албв, m. велика пређа што се рибе
 вапају, das Fische网, rete.
 Албшак, шка, m. ein Kleidungsstück,
 vestis.
 Албшина, f. augm. v. алина.
 Алина, f. das Kleid, vestis.
 Аљине, f. pl. das Gewand, vestimenta,
 (auch das Bettgewand), stragula.
 Аљиница, f. dim. v. алина.
 Аљав, ва, во, schlaff, laxus.
 Аљва, f. eine Art Zwiebeln, cepae genus.
 Ам, m. das Geschirr des Wagenpferdes,
 lora equi trahentis. †
 Ама, aber, allein, sed.
 Амаз*, m. (см.) Art Gebets der Türken,
 precis genus:
 „А у шану амаз проучини—
 Амајлија*, f. 1) запис, или чини какве,
 што се носе уа се, n. п. амајлија
 од пунке, од главобоље, од гроз-
 ниде и п. д. der Talisman, signum
 magicum. 2) она кесица, или ку-

Зграда Јура ајко
Амајлија
Зграда Јура и ратне ге-
раи,
Аи мена алвацја гу-
борисе, као ала
с беритемом.
Алура, ф.
ф. сваб. Корупа
Алов!

Алапаста, ф.
 †
Аламан, m.
Аламанка, ф. п. ј.
сад ва

1) (у Крстој гори и
по околинама) vide
гвалдија. 2) у Бач-
кој) vide тавуљина.
Мо да видим ала и бериса

Андара маџара.

Андрашице, п.

Анто мало, поштом је лате

Андрабови, т. р.

носи које на ке адровоме.

Антање, п.

Анташи, ам, в. импф.

Та поштре злате на анџара

пшџа, што се у њој носе запис, das Talisman - Kistchen, capsula servando siguo magico:

„Сарајлије златне амајлије, „Што ђевојке носе у њедрима — Амџм*, т. das Wadhauß, Wadezimmer, balneum.

Амаџник*, т. dim. в. амаџ. Амаџник има у свакој Турској соби (ђе спавају ђуди са женама) за пећи.

Аман, т. ј. чини ми се: аман што ђе бити.

Аман*! Pardon! Gnade! noli me occidere, serva me.

Аманет*, т. unvertrautes Pfand, depositum: аманет ми Божји моја ђеца; оставио код њега новце на аманет; изјео пуџ аманет.

Амбар*, т. 1) das Magazin, horreum, 2) прва капа, што се дигне кад се игра прстена. cf. прстен.

Амбарџе, п. das Aufheben der ersten Wüße im Ringspiel (indem man амбар дази руфт), levatio primi galeri in lusu annuli, cf. прстен.

Амбарати, ам, в. импф. амбар sagen, dico амбар.

Амбарнуши, нем, в. рф. 1) диџи прву капу, кад се игра прстена, cf. прстен. 2) запросити ђевојку ђегоџ, или друго што заискали, н. п. ја сам амбарнуо на једном мјесту.

Амбарскџ, ка, ко, н. п. око, врата, des Magazins, horrei.

Амбуља, ф. дугачка вреџа, ein langer Sack, saccus longior.

Аман! Амен! amen! Амни да Бог да.

Амиџање, п. das Amen sagen, adprecatio.

Аминати, ам, в. импф. Амен sagen, dico амен. Кад стари свати (на свадби), или кум пије у здравље, онда сватови, све два и два, амин-нају, т. ј. вичу: Стари свати чашу пије, Бога моли, амин!

Амо, hieher, huc.

Амрџ, т. der Regenschirm, (öftere. das Umrell, nach dem lat. umbrella), umbella (major).

Ан*, т. der Han, deverticulum.

Ана, ф. } Анна, Anna.

Ана, ф. } Анна, Anna. Анатема (anathemate), ф. das Anathem, Anathema: анате га мате било; анатемате ђавола и његова имена.

Анатемџик, т. des Anathems werth, dignus anathemate. Анатемџице један! (schelten gewöhnlich die Mönche, statt anathemische, weil sie sich ein griechisches Ansehen geben wollen, wo kein ч, ж, ц, к, х, üblich ist;

und diese Affectation ahmen die Anethdoten satyrisch nach).

Анатемџица, ф. die des Anathems würdig ist, digna anathemate.

Анатемџџак, т. vide анатемџик.

Анџа, ф. 1) England, Anglia, Britannia. 2) englisch Tuch, pannus Anglicus.

Анџџскџ, ка, ко, 1) englisch, anglicus, britannicus. 2) adv. englisch, anglice.

Андра, т. (Рес. и Срем.) vide Андро.

Андраџ, т. Не знам који му је андрак (у Сријему и Банџ).

Андриџа, т. (cf. ἀδρείος?) Andreas, Andreas.

Андриџаш, т. Andreas, Andreas.

Андриџица, ф. dim. в. Андриџа.

Андро, т. (Ерџ.) hur. в. Андриџа.

Анџа, ф. hur. в. Анџелиџа.

Анџел, т. (говорисе и анџео) der Engel, angelus.

Анџеаак, лка, т. hur. в. анџел.

Анџелиџа, ф. Angelia, Angelia.

Анџелиџица, ф. dim. в. Анџелиџа.

Анџелскџ, ка, ко, englisch, angelicus.

2) adv. englisch, angelice.

Анџео, ђела, т. vide анџел.

Анџица, ф. dim. в. Анџа.

Анџуша, ф. augm. в. Анџелиџа.

Анета, ф. Annette, Annula.

Анета, п. pl. (am Stufen) die Schranbengänge.

Аниџа, ф. dim. в. Ана.

Аниџица, ф. dim. в. Аниџа.

Анка, ф. Nennfen, Annula.

Анскџ, ка, ко, н. п. врата, des Hans, deversorii.

Антиџа, ф. (у Сријему) der Markhausen, cumulus (terrae) terminalis.

Антиџа, т. (Рес. и Срем.) vide Анто.

Антиџиџа* (антиџиџа), ф. ein Unterkleid mit Nermeln, tunicae genus.

Антиџилук*, т. Stück Zeug auf eine Anterie, panni quantum sufficit ad anteriam conficiendam.

Антиџица, т. dim. Антиџа.

Антиџо, т. (Ерџ.) hur. в. Антиџиџе.

Антиџиџа, т. } Anton, Antonius.

Антиџиџе, т. } Антиџиџа, т. dim. в. Антиџиџе.

Антиџиџа, т. dim. в. Антиџиџе.

Антиџиџа, ф. Анџа, Anna.

Антиџиџа, ф. dim. в. Анџа.

Антиџар*, т. der Handschar, culter major.

Антиџиџа*, т. der Hanwirth, dominus deversorii.

Антиџиџин, на, но, des Hanwirths, domini deversorii.

Антиџиџскџ, ка, ко, 1) Wirths-, domini deversorii. 2) adv. wie ein Wirth, more cauponis.

Амањет ми моја царџица — И амањет мој нејак црош —

Ао! interj. sapperment! vah! Ао мој брајко!
 Аоно (а оно), so, dann, —, igitur, at: ако није тако, а оно је овако; ако не ћеш ти доћи мени, а оно ћу ја шеби.
 Апатека, f. die Apotheke, apotheca, pharmacopolium.
 Апатекар, m. der Apotheker, pharmacopola.
 Апатекарев, ва, во, } des Apothekers,
 Апатекаров, ва, во, } pharmacopolae.
 Апатекарски, ка, ко, 1) Apotheker, pharmaceuticus. 2) adv. apothekerisch, more pharmacopolae.
 Апец* m. der Arrest, custodia: у апцу човек.
 Апсана* f. der Arrest, das Arresthaus, custodia.
 Апсенџ, m. der Arrestant, captivus, qui in custodia est.
 Апсити, им, v. impf. arretiren, verhaften, in custodiam mitto.
 Аппа, f. Attich, sambucus ebulus Linn.
 Аштџ, m. der Attichstrauch, sambucetum ebuletum.
 Аштџка, f. ein Attichstengel, ebulum.
 Аштов, ва, во, н. п. апст, Attich, ebuli.
 Аштовина, f. der Attichstrauch, sambuci ebuli.
 Апуштол, m. Apostel, apostolus.
 Апуштолски, ка, ко, 1) apostolisch, apostolicus. 2) adv. apostolisch, apostolice. Опшимао апуштолски, м. ј. пјешнице, per pedes apostolorum.
 Апушће, n. das Arretiren, custodia.
 Ар*, m. der Pferdestall, stabulum equorum. cf. коњушница.
 Арад, m. Stadt im Banat. Арадски, ка, ко, von Arad.
 Арађанин, m. човек из Арада.
 Арам*, m. прокластво, (das Geenthell, v. алаа), Fluch! male vortat: арам ни била со н љеб, што си изјео код мене!
 Арамбаша*, m. поглавица ајдучки, der Räuberhauptmann, dux latronum.
 Арамбашин, на, но, des Räuberhauptmanns, ducis latronum.
 Арамбашовање, m. das арамбаша сеји, imperium latronum.
 Арамбашовати, шујемо, v. impf. арамбаша сеји, imperito latronibus.
 Арамџа, m. der Räuber, Dieb, fur, latro (mit niederträchtigem Nebenbe-griff, während der ајдук ihn nicht hat).
 Аранђел (говорике и аранђео), m. der Erzengel, archangelus: свети шестокрили аранђеље! закрили ме крилом твојим (код се младе Богy).

Аранђелов, ва, во, н. п. дан, Erzengelstag (den 8. Nov.), festum S. Archangeli.
 Аранђеловица, f. аранђеаов пост, die Faste 8 Tage vor Erzengels-Tag, jejunium Archangeli.
 Аранђеловиштан, m. човек, који слави аранђеаов дан, der den Erzengel Michael zum Hauspatron hat, cliens Archangeli.
 Аранђео, ћела, m. vide аранђеа.
 Арање, m. das Plündern, depopulatio.
 Арап*, m. vide арапин.
 Арапија, f. (coll.) die Mohren, Mauri: „Сад навали љупа арапија: „Нема оног страшного јунака „На шарену коњу великоме — Арапин, m. der Mohr, Aethiops, Maurus.
 Арапинов, ва, во, des Mohren, Aethiopsis.
 Арапка, f. 1) die Mohrin, Maura. 2) eine Art harter, schwärzlicher Birnen, piri genus.
 Арапов, ва, во, vide Арапинов.
 Арапски, ка, ко, 1) mohrisch, mauricus. 2) adv. wie ein Mohr, more mauri.
 Арапчад, f. (coll.) Mohrenkinder, so-boles maura.
 Арапче, чета, n. ein Mohrenkind, ruet maurus.
 Араp, m. вреќа од костријетни, ein Sack von Ziegenwolle, saccus e lana caprina.
 Араpина, f. augm. v. араp: „Погледајде араpино моја „Што ти чини болесница твоја — Арапи, ам, v. impf. plündern, expilo.
 Арапос, (áratos) verflucht, hol's der Teufel! in malam rem! Арапос га било; Арапос ти кирије, сиђи ми с кола. Арапос ти поскура, не прди ми по цркви.
 Арапосиљање, n. das zum Teufel wünschen, detestatio.
 Арапосиљанисе, амсе, v. r. impf. кога или чега, etwas zum Teufel wünschen, detestor aliquid, execror.
 Арапч*, m. die Kopfsteuer, tributum, exactio caputum. cf. главница.
 Арапч*, арач, m. die Auflage, expensa, cf. трошак.
 Арапчија*, m. der Kopfsteuer-Einnehmer, exactor tributi.
 Арапчин, на, на, des арапчија, exactoris tributi.
 Арапчински, ка, ко, } der Kopfsteuer-
 Арапчијски, ка, ко, } Einnehmer, exactorum tributi.

Аранђеловац, вџа т.
 vide Аранђеловица
 Аоа грџа

Апостол, м. vide
 Апустол ишт алла
 Авлићини.
 + мџишт га у апс.
 Арапџа

Аосешићки, а, о,
 Арапчиња, f. vide арап.
 Ака 1.

Арамџини ишт,
 v. рф.
 Арамџивање

Арамџивац, вџеј,
 v. импф.

Арам ишт погару Селију,
 И арам од овца јанију —

Ашар, м }

Останите мује савоства
Савоства и савоства:

Ашер*, m. der Gefallen, gratia, gratificatio: суди по ашеру. Ашерава кука у потоку, једва јој се шљеме види.

Ашмбур, m. кожа од црне овце, што се меће на седло кад се јаше.

Ашкиња, f. vide беданја.

Ашанија*, m. vide доње (који јаше на ашу).

Ашо (d. l. а шо), f. es da! en: кад ја шамо, а шо њега нема.

Ашан, m. no, 1) einem Edelroß gemä, equi arabici. 2) adv. wie ein am, more equi arabici.

Ашунд, f. das Gestirn, sumatium.

Аша, m. (Pec. и Срем.) vide Ашо.

Ашм, m. Joasim, Joachim.

Ашма, f. Joasima, Joachima?

Ашо, m. (Ерц.) hup. v. Ашм.

Ашерим! bravo! масте! Турски ашерими и калуђерски багослови.

Ашиун*, m. das Opium, opium.

Ах! interj. ах! ah! cf. а!

Аца, m. (Pec. и Срем.) vide Ацо.

Ацо, m. dim. von Алекса.

Ачо, m. (Ерц.) hup. v. Алекса.

Аче, чега, n. ein junger am, arabisches Füllen, pullus equi arabis.

Ачење, n. Art dehnen den Sprechens, prolatio vocum lenta, et diducta.

Ашнпсе, имсе, v. r. impf. gedehnt sprechen, diduco voces.

Ашанп*, m. Wunder, prodigium!

Ашамнија*, f. unerfahren (aus Jugend), inexpertus, rudis (auch vom Pferde).

Ашанја*, m. der Pilger, (Christ der in Jerusalem, oder Türtle, der in Mekka gewesen ist), peregrinus religionis ergo.

Ашанин, на, но, des Hadshi, peregrini religionis ergo.

Ашаница, f. die Frau eines Hadshi, uxor peregrinatoris religiosi.

Ашанска, ка, ко, 1) Hadshi, peregrinantski, ка, ко, snatoris religiosi.

2) adv. wie ein Hadshi, more peregrinatoris religiosi.

Ашанук*, m. die Pilgerschaft, Pilgerreise, peregrinatio religionis ergo.

Ашинедомак, m. (komisch) ein Pilger, der aber nicht bis an das Ziel seiner Wallfahrt gegangen, peregrinator sacer imperfectus, mendax.

Ашо, m. hup. v. ашанја.

Ашуван*, m. der Liebling, Ganymedes, scortum, puer.

Аша*, f. 1) vide абаланја. 2) ударити у ашу, ablängen, infitior. Док је аша, допле кука наша.

Ашавње, n. das Ablängen, infitiatio.

Ашаријаст, ша, шо, vide месчашан.

Ашати, ам, v. impf. ablängen, infitior.

Ашанија*, m. der gerne caressirt (liebt), qui puellis blanditur.

Ашан*, verliedt, amore captus: „Он се на њу ашан учинио —

Ашанованје*, n. das Caressiren, amores, blanditiae.

Ашановати, кујем, v. impf. с ким, caressiren, blandiri alicui, amores habere.

Ашанук*, m. die Unkosten, sumtus.

Ашанучење, n. das Bestreiten der Unkosten, sumtum aut victus subministratio.

Ашанучити, им, v. impf. bestreiten, sumtum supposito.

Ашав, m. гвоздена лопата, die eiserne Schaufel, palla ferrea.

Ашта? (по Ерцеговини) was? quid?

Ашто?}

Ашчија*, m. vide кувар. Бог среку дијели, а ашчија чорбу.

Ашчијини, на, но, des Kochs, coqui.

Ашчијиница, f. 1) vide куварница. 2) die Küche, culina.

Ашчијук*, m. die Kochkunst, die Kocherei, ars (res) coquinaria.

Б.

Баба, f. 1) очина, или маперина мајка' die Großmutter, avia. 2) стара жена- altes Weib, vetula. 3) превести бабу, кажу ћеца кад баце малу плаочцу од камена преко воде; али ја тако баце, да одскаче повр воде.

Баба, m. (Pec. и Срем.) vide бабо.

Баба клицара, f. баба, што мијеси поскурнице, die Frau, die das Communionbrot für die Kirche bäckt, diaconissa rari sacro pinsendo.

Бабјак, m. (понајвише у пјесмама) vide бабо:

„Мој бабјак не слушам те старн — „Камо Раде мој мили бабјак? —

Бабак, бапка, m. на косишту онај дршкић, што се држи руком за њега кад се коси (у Сријему кажу руцел), die Senfengriffe, capuli in manubrio falcis foenariae.

Бабешина, f. augm. v. баба.

Бабин, на, но, der Großmutter gehörig, aviae. 2) der alten Frau gehörig, vetulae.

Бабин, на, но, vide бабов.

Бабина душица, f. eine Pflanze, herbæ genus.

Бабина рупа, f. die Genichöhle, cavitas auricularis.

Цицете, н.

Ашанп, н, v. impf. vide ашанп.

Ашом (ашом) vide ашом.

ф. тјорак.

Аш! кафе се дежу!

ар, f. / кажу ми се што пружен, на ашом тјорак на кафе

1/2 + cf. тјорак.

Бабак, м.

+ ашом во че ашанп,

ашо че ашанп

Ашмол, м. vide ашав.

(и. п. у. бакалнџ)

Остатке мује синовала
Севавана и синовала

Ашар, м

Ашер*, м. der Gefallen, gratia, gratificatio: суди по ашеру. АшEROBA кућа у помоку, једва јој се шће-ме види.

Ашмбур, м. кожа од црне овце, што се меће на седло кад се јаше.

Ашкниња, f. vide беденија.

Ашарија*, м. vide доње (који јаше на ашу).

Ашо (d. l. а шо), шеj да! en: кад ја тамо, а шо њега нема.

Ашоси, ка, ко, 1) einem Edelroß ge-тшф, equi arabici. 2) adv. wie ein am, more equi arabici.

Ашула, f. das Gestirn, sumatium.

Аша, м. (Pec. и Срем.) vide Ашо.

Ашим, м. Joachim, Joachim.

Ашима, f. Joachima, Joachima?

Ашо, м. (Ерц.) хур. в. Аким.

Ашерим*! Bravo! macte! Турски ашерими и калуђерски благослови.

Ашијун*, м. das Opium, opium.

Ах! interj. аф! ah! cf. а!

Аца, м. (Pec. и Срем.) vide Ацо.

Ацко, м. dim. von Алекса.

Ацо, м. (Ерц.) хур. в. Алекса.

Аче, чета, п. ein junger am, arabisches Füllen, pullus equi arabis.

Ачење, п. Art dehnenden Sprechens, prolatio vocum lenta, et diducta.

Ашписе, имсе, v. r. impf. gedehnt schreien, diduco voces.

Ашан*, м. Wunder, prodigium!

Ашамнија*, f. unerfahren (aus Jugend), inexpertus, rudis (auch vom Pferde).

Ашја*, м. der Pilger, (Christ der in Jerusalem, oder Türkei, der in Mekka gewesen ist), peregrinus religionis ergo.

Ашијин, на, но, des Hadshi, peregrini religionis ergo.

Ашјиница, f. die Frau eines Hadshi, uxor peregrinatoris religiosi.

Ашјински, ка, ко, 1) Hadshi, peregrin-Aшјински, ка, ко, snatoris religiosi. 2) adv. wie ein Hadshi, more peregrinatoris religiosi.

Ашлук*, м. die Pilgerschaft, Pilgerreise, peregrinatio religionis ergo.

Ашинедомак, м. (sornisch) ein Pilger, der aber nicht bis an das Ziel seiner Wallfahrt gegangen, peregrinator sacer imperfectus, mendax.

Ашо, м. хур. в. ашја.

Ашуван*, м. der Diebling, Ganymedes, scortum, puer.

Аша*, f. 1) vide абајанија. 2) ударити у ашу, ablaugnen, infitior. Док је аша, допла кућа наша.

Ашање, п. dar Ablaugnen, infitatio.

Ашаријаст, ша, шо, vide нешташан.

Ашапи, ам, v. impf. ablaugnen, infitior.

Ашигија*, м. der gerne caressirt (lies- best), qui puellis blanditur.

Ашик*, verliebt, amore captus: „Он се на њу ашик учинио —

Ашиковање*, п. das Caressiren, amores, blanditiae.

Ашиковаши, кујем, v. impf. с ким, caressiren, blandiri alicui, amores habere.

Ашлаук*, м. die Unkosten, sumtus.

Ашлаучење, п. das Bestreiten der Unkosten, sumtum aut victus subministratio.

Ашлаучити, им, v. impf. bestreiten, sumtum supposito.

Ашоб, м. гвоздена лопата, die eiserne Schaufel, palla ferrea.

Ашта*? (по Ерцеговини) was? quid?

Ашто*? (по Ерцеговини) was? quid?

Ашчија*, м. vide кувар. Бог ореку дијели, а ашчија чорбу.

Ашчин, на, но, des Kochs, coqui.

Ашчијиница, f. 1) vide куварница. 2) die Küche, culina.

Ашчијук*, м. die Kochkunst, die Kocherei, ars (res) coquinaria.

Б.

Баба, f. 1) очина, или маћерина мајка, die Großmutter; avia. 2) стара жена, altes Weib, vetula. 3) превести бабу, кажу ћеца кад баце малу плочину од камена преко воде; али ја тако баце, да одскаче повр воде.

Баба, м. (Pec. и Срем.) vide бабо.

Баба клицара, f. баба, што мијеси поскурице, die Frau, die das Communionbrot für die Kirche bäckt, diaconissa pani sacro pinsendo.

Бабјико, м. (понајвише у пјесмама) vide бабо: „Мој бабјико не слушам те старн — „Камо Раде мој мила бабјико? —

Бабак, бапка, м. на косишту онај дршчић, што се држи руком за њега кад се коси (у Сријему кажу руце љ), die Sensegriffe, caruli in manubrio falcis foenariae.

Бабешина, f. augm. v. баба.

Бабин, на, но, der Großmutter gehörig, aviae. 2) der alten Frau gehörig, vetulae.

Бабин, на, но, vide бабов.

Бабина душица, f. eine Pflanze, herbacae genus.

Бабина рупа, f. die Genickhöhle, cervicis.

Шење, п.

Ашети, нос, v. impf. vide ашати.

Ашом (ашом) vide ашом.

ф. шорак.

Аш! кафе се деши,

ар, f. / кажу ми се ште пружен, кад ошти прелетне кажу

1/3 + cf. зуда.

Бабак, м.

+ ошом на ашину

дно на ашину

(и. п. у тајани)

Ашмол, м. vide ашав.

Бабине, f. pl. (у Српјему њекоји говоре бабиње) 1) das Wochenbett, puerperium. 2) der Wochenbesuch, salutatio puerperae. Код Срба прају бабине обично седам дана. За пије седам дана долазе дању жење на бабине (и доносе чашп (н. п. пите, уштинке, ракију, вино и ш. д.) и ђешету дарове), те се часте и веселе; а ноћу дођу комшије и комшинице, познанице и познанице, те чувају бабине, ш. ј. сједе свучоћ код породице, и разговарају се и пјевају, а особито преку и седму ноћ („Није седму ноћ дочеван“ — имају обичај рећи ономе, који је мало суладасп). Тада не смије ни једно заспати: зашто други једва чекају да га огаре, или да му пришју штогођ (кавак дроњак, или чипаво жебе) за аљине. На бабинама пјевају свакојаке pjesме, а неке имају које се само пада пјевају, н. п.

„Ој на делу на голему боб се зелени,
„Ако га је посејао те се зелени?
„Мирко“ га је посејао те се зелени,
„Ружа“ га се назобала, срце је боли. —

„Колаом, лаом ко му омац беше?
„Колаом, лаом тај му***) омац беше.

„Колаом, лаом ко му деда беше?
и ш. д.

Нијесам му био на бабинама (да знам колико му је година).

Бабини дни, m. pl. | etwa Märzfest, nix
Бабини унови, | cadens mense martio.

Пришвиједају, да је у то доба некаква баба ишкерала јариће у планину, па дуцую сјевер и ударио снјег, а она рекао: „При марту не бојим те се: моји јарички петорошчићи“. На то се расрди март, па навали са снјегом и с мразом, те се смрзне и окамени и баба и њезини јарички. Кажу, да се и данас може виђети у некакој планини (ђе се то догодило) оно камење, што је постало од бабе и од јаричка: баба стоји у сриједи, а јарички око ње.

Бабино уво, n. ein Kraut, herbae genus.
Бабица, f. 1) dim. v. баба. 2) die Geburtshilfe, obstetrix. 3) оно гвожђе (као мали накован), што се на њему ошквивају носе.

*) Или како буде име оцу.

**) Или како буде име мајери.

***) Како му буде име.

Бабичње, n. das Babnize = feyn, obstetricatio.

Бабичини, им, v. impf. Geburtshilfe leisten, obstetricari.

Бабо, m. (Ерц.) vide омац.

Бабов, ва, во, des Babo, patris.

Бабура, eine Art irdenen Ofens (ohne Kacheln), fornax simplicissima.

Бабускара, f. vide бабешина.

Бабушина, f. das Weichfleisch, caro inguinalis.

Баврљање, n. Umhererschleudern, vagatio.

Баврљати, ам, v. impf. umhererschleudern, vagor.

Бага, f. некаква болест коњска.

Багана, f. кожаца јагњета, das Samtfell, pellis agnina.

Багашела, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) die Kleinigkeit (bagatelle), res parva.

Баглама, f. 1) (највише се говори у млож. бр. багламе) оно гвожђе, што држи врапа за доврашник (cf. шарке), Angel und Band an der Thürcardo et vinculum januae. 2) мала шамбурица од три жице, trichordii genus, eine kleine Pandore von drey Saiten.

Багљив, ва, во, н. п. коњ.

Багдан, m. мала варошица између Јагодине и Баточине.

Багдена, f. der Acacienbaum, Robini pseudoacacia Linn.

Бадава*

Бадавад, } unentgeltlich, gratis.

Бадаваде,

Бадаваџија*, m. der alles umsonst haben will, qui omnia vult sibi gratis dati.

Бадало, n. оно мјесто, где ударају жеца крајем од штапа кад се банају. cf. баналине.

Бадањ, дња, m. велика шупља клада, што кроз њу тече вода, те обрке коло на кашичари воденици, die Köhze, canalis.

Бадање, n. das Stechen, punctio.

Бадаши, ам, v. impf. 1) leise stehen, ruhig leniter. 2) leise gehen, inceda punctim.

Бадем*, m. Mandel, amygdalus.

Бадемов, ва, во, Mandel, amygdali.

Бадјавá, Бадјавáд, } (у Босни) vide бадава.

Бадјавáде, f.

Бадљи, f. pl. некаква болест у очима.

Бадњак, m. сирова црвона главња, што се, по обичају, у очи Божића ложи на вапру. Бадњака морају бити два или три, и морају се у очи Божића (на бадљи дан) и осјећи. Кад се у вече смрзне, онда домаћин унесе бадњаке у кућу, и нало-

Бабура, m.

+ Бабичинице, и мје, v. impf.

Баврљање

Баглама, f. н. п. сјезна или ераме

Багљиве, n.

Багдан, ам, v. impf.

Багашела, f. dim. Кош

багла.

Бага је много бабича,

кипала су жезла.

жи на вапру; над ступи с бадњаком у кућу, онда рече: „Добар рече и чеснији вам бадњи дан“. А из куће га какак мушкарац поспе жшпом и одговори му: „Дао ти Бог добро сретњи и чеснији“. По Ерцеговини ће су велике куће, онђе довуку бадњаке на шест или на осам волова, па нахерају кроз кућу, те ишдерају волове на друга врапа, а бадњаке скину у кући — **Над већ бадњаци** прегоре, онда (сјупрадан, на Божић) узму оне угарике, те метну у башки на каиу младу шљиву, или на јабуку. **cf. Божић ипд** полагајник.

Бадњи дан, њега дне, m. der Christabend, dies ante festum Christi natale.

Бадњић, m. dim. v. бадањ.

Баждарина, f. (ст.) Zollgeld, portorium:

„На водици вила баждарница,
„Те узима пешку баждарину:
„Од јунака оба црна ока,
„А од коња ноге све чепири —

Баждарница, f. (ст.) Zollnerin, portitrix (?), cf. баждарина.

Баждарски, на, ко, н. п. каншар, Zollnerisch, portitorum.

База, f. vide зова.

Базерхамбаша*, m. der mit dem Aus- und Einfuhr-Zolle Belehnte, portorio praefectus.

Базерхамбашини, на, но, деџ базер-хамбаша, portorii praefecti.

Базерхан*, m. vide трговац.

Базјаш, m. мали намастирић на лијесом бријегу Дунава (у Банату).

Баир*, m. das Ufer, gira, cf. бријег, обала.

Баја, f. hyp. v. баук.

Баја, f. Stadt in Südingern, nomen urbis. Бајски, на, ко, von Баја.

Бајалица, die Zauberin, incantatrix.

Шејају како се разболео у сватовима (кад се женио бунгур челебија шараном жевојком) купус на сланини, па му довели проју бајалицу да му баје:

„Проја баје, купуса нестaje. —

Бајање, n. das Zaubern, incaulatio.

Бајат, та, по, altbaeden, vetus, non recens.

Бајати, јем, v. impf. zaubern, incauto (morbum, dolorem).

Бајко, m. Mannsname, nomen viri.

Бајна лука, f. град и варош у Босни на води Врбасу. Бајнолучанин, човек из Бајне луке. Бајнолучка, жена из Бајне луке. Бајнолучки, на, ко, von Бајна лука.

Бајо, m. Mannsname, nomen viri.

Бајчета, m. Mannsname, nomen viri.

Бака, f. hyp. v. баба.

Бака*! vide гле!

Бакал*, m. трговац, што продаје сир, масло, мед и п. д. der Speisephändler, condimentarius.

Бакалка, f. die Speiseträmmerin, condimentaria.

Бакалица, f. бакалски дућан, das Speisengewölbe, taberna condimentarii.

Бакалов, ва, во, деџ бакал, condimentarii.

Бакалски, на, ко, 1) Gewürzkrämer-, condimentarii. 2) adv. wie ein Gewürzkrämer, more condimentarii.

Бакар*, кра, m. das Kupfer, cuprum.

Бакап, кпа, m. das Getrappe, incessus cum sonitu.

Бака, f. оно мјесто, ће се стаје ногом, кад се баца камен с рамена, Standort der Steinwerfenden, statio jaculantium saxa.

Бакин, на, но, der бака, vetulae.

Бакава*, f. eine Art pflanzl. genus.

Бакрач*, m. vide комао.

Бакрачић, m. dim. v. бакрач.

Бакрачлија*, f. vide узенђија.

Бакрен, на, но, Kupfern, cupreus, aeneus.

Бакрање, n. das Trappen, incessus cum sonitu.

Бакпати, кћем, v. impf. trappen, sonitum edo incedens.

Бакуља, f. на дрвету (особито распову и церову) до коре, од прилике с три прста дебело. Бакуља је бјеља од правог дрвета и прије иструли од њега.

Балабан*, m. назеба, кијавица, der Schnurpen, gravado, pituita.

Балав, ва, во, rosig, mucosus.

Балавац, вца, m. der Rostige, puer mucosus.

Балавица, f. das Rostmädchen, puella mucida.

Балавнић, m. der Rostpel, tudicula.

Балван, m. велики дирек као греда, Balken, trabs.

Бале, f. pl. слине, der Rog, mucus.

Балега, f. н. п. говежа, коњска, овчја, der Unflat, Viehkoth, stercus.

Балегаше, n. das Misten, Kothmachen (vom Vieh), cacatio pecorum.

Балегати, ам, v. impf. misten, den Koth von sich geben, stercus facio.

Балење, n. vide балење.

Балија, f. (verächtilich) der Türke, turca, (per convicium).

Балијпина, f. augm. v. балија.

Балиши, им, v. impf. rosen, mico maculo 2) rosen, weinen, mico maculor flendo.

Бало, m. vied балавац.

Балсам, m. der Balsam, balsamum.

Балша*, f. vide сјекира (али се ри-

Бак. м.

Бакарлија* f. vide сјекира
лија:

Бије неке оштаро бакарлија.

Бакора, м.

Бакпати е, кћем,
v. r. impf. око шта

Бази, m. pl. Лривинд
у кедрима злата сајат с ба
зила —

Базерхамбаш мур, м.

Баларко војвода, м. (сј)

Има један Баларко војвода.

Бак м. понај како се говори у м. броју баци, како
рече менајт зову зубе у мале баци, кад
им по лику мизам (мјесто баци?).

јетко говори, н. п. ја говорим, а он ни у балу).

Балуи*, м. рибља права, die Fisch-Balukan, м. J. Hörner, Zöllhörner, cocculi indi.

Балчак*, м. у сабље, или у мача оно, ће се држи руком, der Griff am Säbel, capulus:

„Крвава му сабља до балчака —

Баљемез, м. die größte Art Kanonen, großes Geschütz, tormentum majus.

„Све баљемез баљемеза виче,

„А лубарда лубарду дозива —

Баљње, н. das Roßen, muci emissio, Bamбадава, ganz unentgeltlich, gratis gratis.

Бан, м. der Ban, banus.

Банане, н. 1) vide бенепане. 2) das банатисе-Spiel, ludi genus.

Банат, м. das (Temeswarer) Banat im Süden Ungerns, Banatus.

Банати, ам, vide бенепати.

Банатисе, амсе, в. г. impf. Кад оће ћеца да се банају, најприје се договоре, до колике ће године жениши прља; онда узме свако свој штап по средини, па ударају окомице у земљу и тако редом бацају штапове с једнога мјеста; које најдаље баца, оно је цар, а које најближе, оно је прља. Потом прља покупи све штапове, па да свакоме свој, а свој метне попријек пред цара тако близу, како га цар спојећи управо може довапити својим штапом; онда цар баца жмурећи свој штап те удари прљин (ако ли умаши, онда он буде прља, а прља цар), па онда сједе; ће се царев штап успави, онће мора прља свој штап да замјести (ш. ј. да га измакне), па онда сви редом бацају (не жмурећи) и погађају у прљин штап: сваки преба дошле да бије у прљин штап (и прља једнако мора свој штап да замјешта) докле не умаши; а кад умаши, онда му прља узме штап и баца у суво грожђе (ш. ј. на страну), па онда остали сви бацају тако редом; а цар на пошљешку, и он бије док двапут не умаши. Онда прља покупи све штапове из сувога грожђа, па он погађа свим штаповима редом у свој штап; чијим штапом погоди, онај буде прља; а кад погоди царевим штапом, онда цар буде прља, а прља цар; ако ли свима штаповима умаши, онда покупи све штапове, па да свакоме свој, а свој метне пред

цара као и најприје, па погађају опет наново. Други пун (ш. ј. друге године царовања) цар има три маше (ш. ј. погађа у прљин штап док припун не умаши), преки пун четири и ш. д. а прља други пун сједе на бадало (ш. ј. на оно мјесто, ће ударају штаповима кад и бацају) кад погађа у свој штап; преки пун се примакне колико може скочити, а четврти пун колико је дуг кад пржи руке. Кад изиграју онолико пута (или кад један цар онолико година царује), до колико су погодили да жене прљу, онда га жене, ш. ј. стану сви у ред један за другим, па се раскораче те прља прође четвороношке између њови ногу, а они га сваки удари по једном шаком, или дрветом (како погоде најприје) по гузици.

Банатски, ка, ко, 1) Banater. 2) adv. banatisch.

Банатски, м. der Banater, Banatu.

Баница, f. die Banin, bana, bani uxor.

Банка, f. der Bankozettel, syngrapha mensae feneratoriae publicae.

Банкрот, м. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) der Bankerutire, descoctor, impr solvente, cf. пропалица.

Банкротирање, н. das Bankerutiren, descoctio.

Банкротираши, ам, в. pf. und impf. Bankerutiren, descoquo.

Бановина, f. Land, wo ein Ban herrscht, das Banthum, banatus.

Бановић, м. Banofohn, bani, filius. У pjesмама, и у приповијешкама о Бановићу Страњићу чуо сам ће се изговара Бановић.

Бановица (бановица), f. vide банница.

Банспол, м. брдо у Сријему (између Карловаца и Крушедола).

Банупи, нем, в. pf. unverhofft kommen, ex insperato adesce.

Бања, f. 1) Bad, balneum (cf. ital. bagno). 2) варош у Србији (бану Ниша):

„Да би послао Вељка арамбашу,
„Ко ће чуват' Бању на крајини? —
3) намастир у Далмацији.

Бања лука, f. (у Сријему и у Бачк.) vide Бајна лука.

Бањани, м. pl. Gegend in der Herzogthina an der Grenze von Montenegro:

„Да опиде у Бањане равне —

Бањане, н. vide купање.

Бањатисе, амсе, vide купаписе.

Бачки, ка, ко, 1) altweibisch, anilisch. 2) adv. altweibisch, aniliter.

Бар, барем, wenigstens, saltem.

Бара, f. Lache, Pfütze, lacus, lacuna.

Ће му је бан, ту
и стам.

Бангав, а, о

Бангеве

Баншпи, шм,

Бананац, нца, т, vide

Бананк.

Бананик, м. човек ш Банана.

- Барабар*, in einer Linie, simul (it. non sequitur) parallele.
 Барабарене, n. das Gehen in gleicher Linie; das Messen, contentio.
 Барабаритисе, нмсе, v. r. impf. с нм, sich in gleiche Linie stellen, comparor, contendo. cf. поредитисе.
 Барак, m. eine Art langhaariger Hunde, canis pili longi.
 Барам, m. nom. propr. einer Stadt: „Ja сам јунак од Бараме града, „Ja сам дигдар у Бараму граду —
 Барамане, u. das zu thun. Haben mit jemand, negotia cum aliquo.
 Барамати, ам, v. impf. (vom ital. bargattare) с нм, mit nem zu thun (Geschäfte) haben, negotium habere cum aliquo.
 Бардација*, m. Kappentöpler, cantharogum sigulus.
 Бардак*, m. крчаг с носцем, Kanne (irdene), cantharus fictilis.
 Бардачина, f. augm. v. бардак.
 Бардачик, m. dim. v. бардак.
 Барем, vide бар.
 Бареш, m. Sumpf, palus.
 Барило, n. некаква мјера (ital. barile, franc. baril), etwa eine Sonne, orca, amphora: коалико је Дунаво, има у њему спно барила воде (у приповијетки).
 Барилца, f. dim. v. бара.
 Барјак*, m. Fahne, signum, vexillum.
 Барјактар, m. Fahnenträger, signifer.
 Барјактарев, ва, во, } des Fahnen-
 Барјактаров, ва, во, } trägers, signiferi.
 Барјактарски, ка, ко, 1) Fahnen-, signiferi. 2) adv. wie ein Fahnen-, more signiferi.
 Барјам*, m. das Bairamsfest, festum Bairam apud Turcas.
 Барјамовање, n. das Feiern des Bairams, celebratio diei Bairam.
 Барјамовати, мујем, v. impf. u. pf. das Bairamsfest begehen, ago diem festum Bairam:
 „Смиљанићу домадер се нађи,
 „Нека Турци с миром барјамују —
 Барјачик, m. dim. v. барјак.
 Барка, f. der Fischbehälter, Fischhalter, vivarium piscium.
 Барна, m. (по Сријему и по Бачкој) der Gaul, caballus.
 Баровит, ма, то, sumpfig, paludosus, uliginosus.
 Баруш*, m. пуцчани пра, das Schießpulver, pulvis pyrius. cf. пра.
 Барушана*, f. das Pulvermagazin; die Pulverfabrik, horreum pulveris pyrii; officina pulveris pyrii.
 Барушнѝ, на, но, n. п. кеса, Pulverbeutel, pulveris pyrii.
 Басмак*, m. die Treppenstufe, gradus.

Басане, n. das Daherschlendern, incensus inconsultus.

Басати, ам, v. impf. нѝи не гледајући куда, daherschlendern, incedo temere.

Баскија, f. vide жока.

Басма*, f. 1) gedruckte Leinwand, linteum pictum. 2) Art Pulverbüchse, genus ruxidis ad pulverem nitratum.

Баста, in der Redensart: шо теби не баста учинити, m. j. шо ти не можеш учинити (von ital. basta?); ако ти баста.

Бастисати*, ннем, v. pf. zertreten, vernichten, perdo. cf. поразити, покварити:

Лави би му чадор бастисали —

Баш*, m. vide среќа.

Баша, m. (вс. и срм.) vide бапо.

Башан, m. die Hüfte nebst dem Fußbein u. Flügel, femur (volatilium).

Башал*, покварено, разваљено, запущено, n. п. пушка, сап, виноград, verdorben, corruptus.

Башалија, f. штогођ покварено, n. п. пушка, сап, verdorbenes Zeug, res corrupta.

Башалија, f. vide бипка.

Башалиши, нм, v. pf. н. п. пушку, сап, виноград, verlassen, verwahrlosen, desero.

Башаливање, n. das Verwahrlosen, neglectio.

Башаливати, љујем, v. impf. verlassen, negligo, desero.

Башалица, f. der Kumpf des Arms, ohne Hand, brachium mutilum manu.

Башар, пра, m. вода у Мачви:

„Иза Батра са села Салаша —

„Тврде страже покрај Батра баши —

Башати, ам, v. impf. (от.) (cf. ital. battere?) schlagen, klopfen, pulso:

„Божик баша на обоја врата:

„Да унесе при тоvara злапа —

пјевасе у очи Божиќа.

Башачик, m. dim. v. батак.

Башина, f. 1) der Stock, fustis. 2) судаст човек, der Stock, stipes. 3) океш батину! du kriegst (thust) es gewiß nicht, nequaquam auferes (facies).

Башинање, n. das Vorbringen von dummem Zeug, deliratio, nugae.

Башинати, ам, v. impf. говорити којешта, dummes Zeug daher schwägen, nugari.

Башиница, f. dim. v. батина.

Башни*, adj. indecl. vide среќан.

Башлија, m. der Glückliche, felix.

„Јер је Лазо у боју башлија —

Бапо, m. (Ерц.) 1) hurr. von brant. 2) manchmal so viel als бабо (Water), pater.

Баток, m. (око Дунава доље од Пореча) gedörrtes Fischfleisch, piscis arefactus.

Sakizama

+ бат, m. vide Sakat

уважи за батаре

Башарак, ма, m. vide

Башарца

Башаруше, f. pl.

Баша, м. Тако она и у

Башанук*, м.

~~Баша, м. (у Српском)~~

(у Бачкој) овца једног ро-
дова. Тако

И тако се башини

ти туде? Не може
се тачно рећи да је башини,
одежница, нем.

Бач, м. vide станар.

Бачина, ф. vide стан

Бачица, ф. vide станарица

И м. (спаво се лавор)

Ко носи бележнице, сати
и јерменике.

И баца се чогама

на баца се.

Башка ће нам двоје погудити —

Башочина, f. мала варошица између
Багдана и Асан-пашине паланке.
Баџа, м. hup. von брат.
Башк, м. der Baubau, Baubau, ter-
riculum.
Баукање, n. das Baubauen, terrificatio.
Баукаши, учем, v. impf. baubauen, ter-
rifico.
Баукинути, нем, v. pf. baubauen, ter-
rifico.
Баура, f. у законетки Ја-
ше пута на баури? ш. ј. сврака
на крмачи.
Бацакање, n. das Umherwerfen der Fü-
ße, j. B. von Kindern, jactatio pedum.
Бацакашице, амсе, v. r. impf. н. п. но-
гама, mit. den Füßen umherwerfen,
jacto pedes.
Бацање, m. das feise Stechen, punctio lenis.
Бацање, n. das Werfen, jactatio.
Бацаши, ам, dim. v. боспи.
Бацаши, ам, v. impf. 1) werfen, jactio.
2) пушки, loschießen, emitto ictum.
Бацашице, амсе, v. r. impf. werfen,
jaeger: бацајусе жепа камењем.
Бацакање, n. dim v. бацање.
Бацакши, ам, dim. v. бацаши.
Бацити, им, v. pf. 1) werfen, jacio. 2)
пушку, loschießen, emitto ictum.
Бацитице, имсе, v. r. pf. werfen, jacio:
„Проспи Боже и бијела црква,
„Да се бацим једном преко тебе —
Бачва, f. велика каца заднивена као
буре, ein großes Fass, dolium.
Бачванин, м. einer aus der Bачка,
Serbus e Bacia.
Бачванка, f. die Batscherin, femina ha-
ciensis.
Бачвански, ка, ко, 1) Batscher, baciensis.
2) adv. wie Batscher, more baciensium.
Бачванче, чепа, n. ein junger Batscher,
puer baciensis.
Бачванчица, dim. v. Бачванка.
Бачна, m. die Batscha, regio baciensis.
Бачки, ка, ко, Batscher, baciensis.
Баца*, f. рупа на кући, куда излази
дим, der Rauchfang, das Rauchloch,
fumarium. cf. комин, димњак.
Бацак, m. das Wein, der Schenkel, crus.
Бачвалица, f. der Holländer Dufaten (we-
gen der geharnischten Weine), aureus
hollandicus.
Баш*, 1) глава (и код Турака по
значи), н. п. баш од лађе, ш. ј. пред-
њи крај лађе. 2) баш не ку; нема
баш ништа; баш сад дође; gerade,
ipsum.
Баша*, м. 1) у Србији и у Босни зо-
ву свакога Турчина (који није бер
или какав ага) башом (као у Српјему
што зову свакога варошанина го-
сподаром), н. п. Усени баша,

Смајла баша и т. д. 2) баше,
pl. eine Art Adeliger, nobilitum genus:
„Осмишле баше Бијорградске —
Башење, n. das Batschen (Batscha zu ei-
nem sagen), appellatio bassae nomine.
Башење, das Betragen wie ein Batscha,
affectatio dignitatis bassae.
Башин, на, но, des Batscha, bassac.
Башински, ка, ко, 1) Batscha*, bas-
sac, bassarum. 2) vdv. wie ein Batscha,
more bassac.
Башини, им, v. impf. koga, zu einem
Batscha! sagen, bassam appello aliquem.
Башинице, имсе, v. r. impf. sich zum
Batscha machen, facere se ipsum bassam.
Башинице, имсе, v. r. impf. sich als
Batscha betragen, stolz thun, affecto
bassae dignitatem et jus. #
Башка*, vide особито, н. п. он живи
башка од свога оца, ш. ј. не живи
с оцем.
Баш-кнез, м. cf. кнез.
Башлаук*, м. 1) глава у пресанице, der
Knoten, colus. 2) оглавар коњски, der
Halfter, capistrum.
Башшина, f. очевина, или оно мјесто
је се ко родно, väterliches Erbe,
patrimonium.
Башча*, f. 1) градина, Garten, hortus.
2) шљивик, или оно мјесто,
куд су посађене јабуке и крушке,
Obstgarten, hortus.
Башча, f. augm. v. башча.
Башчица, f. dim. v. башча.
Башчован*, м. 1) Gärtner, hortula-
Bashchovantzi, m. 1) nus.
Бденије, n. vide денње.
Бџ, interj. geh, abi:
„Бе не лудуј моја снао драга —
Бџ*, м. der Weg, begus (?).
Бџ, м. (Рес. и Срем.) vide бјер.
Бџање, n. (Рес. и Срем.) vide бјерање.
Бџаши, ам, (Рес. и Срем.) vide бје-
гашин.
Бџсј, м. Ort im Banat, nomen loci
in Banatu.
Бџеницаши*, нишем, v. pf. н. п. же-
војку, јело какво, чоу, Gefallen
finden, proba.
Бџлаук*, м. 1) die Frohne, angaria,
opera serva: опишан на беглаук. 2) der
Fiscus, das Aecarium, die Kammer,
der fürstliche Schaß, fiscus: војницима
дају барут из беглука; узели му
све у беглаук (confiscirt).
Бџлаучење, der Frohdienst, operae ser-
vae praestatio.
Бџлаучини, им, v. impf. frohnen, an-
gariam praesto.
Бџлаучки, ка, ко, н. п. чардак, ам-
бар, herrschaftlich, domini.
Бџгов, ва, во, des Wegs, begi.

+ *Има дега, арамос не део*

Беговац, вца, m. einer von des Begg
 Beuten, homo begi, miles, puer.
 Беговица, f. die Beain, bega.
 Бегунац, вца, m. (Рес. и Срем.) vide
 бегунац.
 Беда, f. (Рес. и Срем.) vide биједа.
 Бедесија, f. Arabische Stute, equa
 arabs. cf. апкиња.
 Беден, m. vide зид.
 Бедити, им, (Рес. и Срем.) vide бије-
 дити.
 Бедрика, f. eine Gattung Aepfel, mali
 species.
 Бедрица, f. (ст.) vide бедро:
 „На попрке мача од бедрице —
 Бедро, n. der Schenkel, crus.
 Беђење, n. (Рес. и Срем.) vide бије-
 жење.
 Бежан, f. (Рес. и Срем.) vide бжежан.
 Бежан, m. (Рес. и Срем.) vide бже-
 жан.
 Бежане, n. (Рес. и Срем.) vide бже-
 жане.
 Бежати, жим, (Рес. и Срем.) vide бже-
 жати.
 Без, ohne, sine.
 Без*, m. vide плачно 1.
 Безазлен, на, но, ohne Arg, arglos,
 unschuldig, innocens.
 Безазленост, f. die Unschuld, innocen-
 tia.
 Безаконик, m. ein Mensch ohne Reli-
 gion, carens religione.
 Безаконница, f. Frauenzimmer ohne Re-
 ligion, mulier carens religione.
 Безакоње, n. (ст.) die Irreligion, im-
 pietas:
 „У Инђији пешко безакоње:
 „Не поштује млађи старјера! —
 Безбожан, жна, но, gottlos, athens.
 Безбожник, m. ein Gottloser, atheus.
 Безбожница, f. die Gottlose, athea.
 Безбржан, жна, но, sorglos, sorgen-
 frey, solutus cura, securus.
 Безводан, дна, но, wasserlos, carens
 aquis.
 Безглаван, вна, на, ohne Oberhaupt,
 s. B. eine Familie, deren Starkefina
 gestorben, carens principe, patre fa-
 milias, capite.
 Безгрешан, шна, но, (Рес. и Срем.) vide
 безгрешан.
 Безгрешност, f. (Рес. и Срем.) vide
 безгрешност.
 Безгрешан, шна, но, (Ерц.) sündlos,
 sine poxa, sine peccato.
 Безгрешност, f. (Ерц.) die Sündlosig-
 keit, Unschuld, innocentia.
 Бездин, m. намастир у Банату.
 Бездновки, ка, ко, von Бездин.
 Бездушан, шна, но, hetzlos, süßlos,
 apers cordis, sensus.

Безимена неђеља, f. heißt die dritte
 Woche der großen Fasten, hebdomas
 tertia jejunii magui. Прва се неђеља
 зове чиста, друга начиста,
 трећа безимена, четврта сре-
 допосна, пета глува, шеста
 цвјетна, седма велика.
 Безимени, на, но, nameulos, ohne Na-
 men, anonymus.
 Безјак, m. Tölpel, stolidus: иди без-
 јаче један, sagt z. B. er Vater zum
 Sohne, der etwas dumm gethan oder
 gesagt hat, (cf. Bezjak in den Trubeci-
 schen Vorreden um A. 1560).
 Безобразан, зна, но, schamlos, impu-
 dens.
 Безобразник, m. der Schamlose, im-
 pudens.
 Безобразница, f. die Schamlose, impu-
 dens femina.
 Безуман, мна, но, unvernünftig,
 demens.
 Безумље, n. Unvernunft, dementia:
 „Мој ујаче од Сибиња Јанко!
 „Немој дати умље за безумље —
 Бекавица, f. 1) српцање у буквару,
 das Buchstaben, syllabarum prolatio.
 2) die Blöferin (s. B. Schaf), balatrix:
 нађо село манистије људи, и напро-
 си сто бекавица и триста бекави-
 ца (у приповијетки). —
 Бекелење, n. das Maulstetschen, rictio.
 Бекелитисе, имсе, v. g. impf. на ко-
 га, das Maul stetschen, ringor.
 Бекнути, нем, v. pf. blöfen, balare.
 Бекута, f. Schimpfwort für ein schlech-
 tes Taschmesser, convicium in cul-
 trum plicatilem obtusum, pravum.
 Бел, m. (Рес. и Срем.) vide бјел.
 Бела, f. (Рес. и Срем.) само у овој
 загонешки: Бела белу зове: дај ми
 бело бела леба испод бела скупа
 (т. ј. овца и јагње).
 Бела, f. (Рес. и Срем.) vide бијела.
 Белај*, m. der Unfall, das Unglück,
 malum. cf. зло, биједа: белај те на-
 шао; нуто белаја! ударно сам на
 белај.
 Бела недеља, f. (Рес. и Срем.) vide би-
 једа неђеља.
 Беланце, цетпа, n. (Рес. и Срем.) vide
 бјеланце.
 Беласање, n. (Рес. и Срем.) vide бјела-
 сање.
 Беласатисе, асе, (Рес. и Срем.) vide
 бјеласатисе.
 Белац, аца, m. (Рес. и Срем.) vide би-
 јелац.
 Бела црква, f. (Рес. и Срем.) vide Бл-
 једа црква.
 Белега, f. (Рес. и Срем.) vide бијега.
 Белегија*, f. vide гладница.

+ *Беловац је део
вац, ако не ће и
и волвац; а каравац
је каравац, ако не и
и и јакан каровац
безимени*

*Бедуна, m. (Рес. и Срем.)
vide бједуна.
Безобразук, m.*

+ *cf. брз.*

+ *(показивне каљуће
у рогове)*

+ *и. п. Јенџа, нешто
Нога видик ала - дерџи-*

Белана, f.

Безистан, m.

*А сан гради набе ~~Безистане~~ од алма
Не гради ји, да о њима ради,
Век ји гради да дјелује нама*

Бен

Доста моја и два бена твоја,
И два бена мету обрвата.

Бенкарово

Под старост бердо!

Берати, м. град у Арде-
нији

Берат*, м.

Докле тинци проуке берат,
оде кожда на пазау.

Бератлија, м.

† ср. вава да, несе дити.

рз) љеачина: тје се, као

она с беритетом.

(у Едзеновици и у Рванској)
†, бундева,

јета

Бердокање, н.

Бердокаши, оцем, и имф.

Бердокнути, нет, и имф.

Бележење, н. (Рес. и Срем.) vide биље-
жење.
Бележници, им. (Рес. и Срем.) vide биље-
жници.
Белензук*, f. pl. vide наруквице.
Белнао, (Рес. и Срем.) vide бјелнао.
Белна, f. (Рес. и Срем.) vide бјелна.
Белна, f. (Рес. и Срем.) vide бјелна.
Белници, им. (Рес. и Срем.) vide бје-
лници.
Белнисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide
бијелнисе.
Белница, f. (Рес. и Срем.) vide бјелница.
Белчасти, ша, шо, (Рес. и Срем.) vide
бјелчасти.
Белчук*, м. ein langes weibliches Unter-
kleid mit Ärmeln, tunicae muliebris genus.
„Ој њевојко дилберчику!
„У бијелу белучићу,
„Ко ти среза бијел белчук,
„Ошпилао му све у белчук —
Белучић, м. dim. в. белчук.
Белобрк, м. (Рес. и Срем.) vide бјелобрк.
Белоб, м. (Рес. и Срем.) vide бјелоб.
Белов, ва, во, (Рес. и Срем.) vide бјелов.
Беловар, м. (Рес. и Срем.) vide Бјело-
вар mit allen Ableitungen.
Беловина, f. (Рес. и Срем.) vide бјеловина.
Беловљев, ва, во, (Рес. и Срем.) vide
бјеловљев.
Белограи, ла, ло, (Рес. и Срем.) vide
бјелограи.
Белодна, на, ко, (Рес. и Срем.) vide
бјелодна.
Белодога, f. (Рес. и Срем.) vide бјелодога.
Белним*, vermuthlich, (ut) oriog: бел-
ним ке и он доби.
Белуг, м. (Рес. и Срем.) vide бјелуг.
Белуга, f. (Рес. и Срем.) vide бјелуга.
Белугов, ва, во, (Рес. и Срем.) vide
бјелугов.
Белушак, ша, м. (Рес. и Срем.) vide
бјелушак.
Белење, р. (Рес. и Срем.) vide биљење.
Бена, f. vide будала.
Бенбелук*, м. права, што се меке у
вино и у ракију да се човек опије и
да заспи као мртва, das Schlaftraut,
herba sporifera.
Бенбурке, f. pl. (scherhaft) vide пеленгаке.
Бенбало, м. der langweilige Schwä-
ger, fabulator longus, taedium ciens.
Бенбале, н. das langweilige Schwägen,
fabulatio longa.
Бенбаша, некем, в. impf. говорити
којешта, langweilig schwagen, fabu-
lari taediose.
Бено, м. Hundename, nomen canis; da-
her sprichw.: Оба, бено! — па ни јед-
нога (vom Jäger, dem sein бено bei de
Hasen fangen sollte).
Бео, бела, ло, (Рес. и Срем.) vide бијел.

Београд, м. (Рес. и Срем.) mit allen
Ableitungen, s. B. Београд.
Беодин, м. 1) намастир у Фрушкој
гори. 2) село код тог намастира.
Беоинац (ица), човек из Беоци-
на. Беоински, ка, ко, von Беоци-
на. Беоин, м. der (Wein-Kultur-) Leser, Lec-
tor (vindemiator, messor).
Берачев, ва, во, des Lesers, legentis, (me-
tentis).
Берачица, f. die (Wein) Leserin, vind-
ematrix.
Берачки, ка, ко, н. п. итама, Leser-
vindemiatorius.
Берба, f. die Weinlese, vindemia.
Бербер, м. } der Barbier, tonsor.
Берберин, м. }
Берберлук*, м. die Barbiererei, ars ton-
soria.
Берберница, f. die Barbierbude, ton-
strina.
Берберски, ка, ко, 1) barbiertisch, tonsor-
gus. 2) adv. barbiertisch, more tonsoris.
Бердо? патрол поврбај (Wer da? Pa-
troll' vorbei), der Auf der Schildwache,
vox excubiarum apud Germanos, recep-
ta et in Serbia; daher Бердокање,
бердокаши, бердокнути.
Берисав, м. Mannsname, nomen viri.
Берикет*, м. das Gedeihen, incremen-
tum, successus, cf. среќа, напредан,
да Бог наспори.
Берикетан, тна, но, н. п. година,
gedeihlich, fruchtbar, glücklich, optatus.
Бермет, м. der Berrnmetwein, vinum
absinthiatum.
Бес, м. (Рес. и Срем.) vide бијес.
Бесаи, сна, но, (Рес. и Срем.) vide би-
јесаи.
Бесџа, f. (Рес. и Срем.) vide бесџа.
Бесџини, им, (Рес. и Срем.) vide бес-
џини.
Бесџа, f. (Ерц.) die Rede, sermo.
Бесџини, им, в. impf. (Ерц.) spre-
chen, sermocinor.
Бескорка, f. н. п. бритва (Messer) ohne
Schale, sine cortice, sine manubrio.
Бескуканик, м. Mensch ohne Haus und
Hof, cui nec ara nec focus.
„Купи побро под барјак јунаке:
„Све крвнике и бескуканике —
Беснење, н. (Рес. и Срем.) vide бјес-
нење.
Беснило, н. (Рес. и Срем.) vide бјеснило.
Бесници, им, (Рес. и Срем.) vide бјес-
ници.
Бесножа, f. (Рес. и Срем.) vide бјесножа.
Бесомучан, чна, но, (Рес. и Срем.) vi-
de бјесомучан.
Беспара, f. vide опирњача.
Беспослен, на, но, geschäftlos, a-
sus. Беспослен поп и јарике крсаи.

Беспосаница, f. 1) die Muße, otium: оти-
ли ку негођ на беспосаницу. 2) das
Zuſehen, der Müſſiggang, otatio:
прошисе беспосанице; то је беспо-
саница. 3) der Müſſiggänger, otiator:
иди беспосаницо једна!
Беспосаничење, n. das Müſſiggehen, otia-
tio (?)
Беспосаничши, им, v. ſimpf. müſſigge-
hen, otiaſi.
Беспушно, *nicht auf rechtem Wege, un-
gerecht, inique.*
Беспушја, f. (у Српјему и у Бачкој го-
вору бешпушја) die Beſtie, beſtia (als
Schimpftwort)
Бекар, m. човек нежењен, Jungge-
ſelle, coelebs:
„У бекара свабога шикара,
„Понајвише буа и ушју.
Бекарина, f. augm. v. бекар. 2) Jung-
geſellſchaft, coelibatus.
Бекаровање, n. das Junggeſellenleben,
vita coelebs.
Бекароваши, рујем, v. impf. Jungge-
ſelle ſeyn, als ſolcher ſeyn, coelibem
vitam agere.
Бекарски, ка, ко, 1) junggeſellſch, coe-
libis aut coelibum. 2) adv. auf Jungge-
ſellen = Art, coelibum more.
Беч, m. Wien, Vienna.
Бечј, m. Stadt im Banat. Бечјски,
ка, ко, von Бечј.
Бечјење, n. das ſchief = Anſehen, torvus
aspectus.
Бечичи, им, v. impf. m. j. очи, die
Augen ſtier richten, ſtieren, rigidos ſigo
oculos.
Бечичице, имсе, v. r. impf. ſchief anſe-
hen, torve tueri.
„Бечу граде не бечисе на ме.—
Бечка, f. пиварско буре, das Bierfaß,
dolum cerevisiarium.
Бечкерек, m. Stadt im Banat. Бечке-
речанин, човек из Бечкерек. Беч-
керечки, ка, ко, von Бечкерек.
Бечки, ка, ко, 1) Wiener, wieneriſch,
Viennensis. 2) adv. wieneriſch, more
Viennensium.
Бечкиња, f. die Wienerin, femina Vien-
nensis.
Бечлија, m. der Wiener, Viennensis.
Бешеново, n. 1) намастир у Фрушкој
гори. 2) село близу тог намастира.
Бешеновачки, ка, ко, von Бешеново.
Бешика, f. 1) vide колијевка. 2) die
Blase, vesica. cf. мијур.
Бешком, m. (ст.) некакав леб (Вис-
џот?), panis delicatior:
„И бешкома леба бијелога —
Бешпија, f. vide бешпија.
Би, Partikel, um den Optativ anzuzei-
gen, particula optativi, j. B. дао би,

ich möchte geben, darem. Eigentlich iſt
es der (nun meiſt unabänderliche) Opta-
tiv vom Zeitwort biſim ſelbſt.

Бибер, m. Pfeffer, piper.

Биберице, n. das Pfeffern, piperatio.

Биберити, им, v. impf. pfeffern, pipero,
pipere condio.

Биберић, на, по, j. n. п. зрно, Pfeffer.,

Биберов, ва, во, j. piperis.

Бивање, n. das öftnalige Seyn, fre-
quenter esse.

Бивати, ам, v. impf. ſeyn, esse. †

Биво, вола, m. der Büffel, bubalus.

Биволица, f. die Büffelkuh, bubala.

Бивоаски, ка, ко, n. п. кожа, Büffel-
haut, pellis bubalina.

Бивоаче, чепа, n. das Büffelalb, bu-
balus vitulus.

Биједа, f. (Ерц.) unverdiente Beſchul-
digung, calumnia. Сачувај ме Боже
биједе невидовне; наша га биједа
на сузу путу.

Биједити, им v. impf. (Ерц.) кога,
ungerecht beſchuldigen, inique accuſo.

Бијечење, n. (Ерц.) das ungerechte Be-
ſchuldigen, accuſatio iniqua.

Бијел (comp. бјелѝ), ла, ло, (Ерц.)
weiß, albus.

Бијела, f. in der anecdotiſchen Redens-
art: Зашао као бијела по пазару,
er geht nach der Reihe alle ab.

Бијела неђеља, f. (Ерц.) (die weiße Wo-
che) die Woche vor der großen Faſte,
Vorfaſte, hebdomas ante jejunium ma-
gnum, qua carnibus tantum abſtine-
tur, at non caseo, nec piscibus etc.

Бијела црква, f. (Ерц.) Weißkirchen)
Städtchen im Banat.

Бијелан, лпа, m. (Ерц.) der Schimmel,
equus albus.

Бијелити, им, v. impf. (Ерц.) 1) wei-
ßen, dealbo. 2) vide бијелити.

Бијелитице, имсе, v. r. impf. (Ерц.)
1) Weiß auflegen, fucare se. 2) weiß
glänzen, albeo.

Бијелка, f. (Ерц.) бијела кокош, Na-
me für eine weiße Henne, alba (gal-
lina).

Бијело поле, n. (Ерц.) варош у Ерце-
говини (код воде Лима).

Бијелечење, n. (Ерц.), 1) das Weißen,
dealbatio. 2) das Glänzen, Weißſeyn,
albitudo.

Бијелити, лим, v. impf. (Ерц.) weiß
werden, albesco.

Бијелина, f. Stadt in der nanja von
Зворник. Бијелинац (ница), човек из
Бијелине. Бијелински, ка, ко, von
Бијелина.

Бијес, m. (Ерц.) die Wut, rabies: би-
јес те сколно (говоре псметету); или
је опишао у ајдуке од бијеса.

Бесједити, на, но,

хг) не бива,
једном га за вран, као бр
гару и бива.

Томбољара, f. м. ј. коња

У стању градо је
на оједер лотето.

Шуње, као швај
серку.

41)

Г - 0.00

Снама и Силма

(Muthwille, Uebermuth), или од невоље?
 Бијесан (comp. бјешњи), сна, но, (Ерц.)
 1) wütend, rabiosus. 2) übermüthig, superbus.
 Бије, бијела, бијело, (Ерц.) vide бијел.
 Бијоград, м. (Ерц.) Belgrad, Belgradum.
 Бијоградца, граца, м. (Ерц.) der Belgrader, Taurunensis:
 „То гледају Турци Бијогради —
 Бијоградски, ка, ко, (Ерц.) 1) Belgrader, belgradinus. 2) adv. belgradisch, more belgradino.
 Бијограђанин, м. (Ерц.) vide Бијограђац.
 Бијограђка, ф. (Ерц.) die Belgraderin, mulier Belgradina.
 Бијограче, чега, п. (Ерц.) ein junger Belgrader:
 „Што ће мени момче Бијограче,
 „Кад ми може запаст' Сарајевче —
 Бијоце, п. vide бјеланце.
 Бијоцуг, м. vide алка.
 Б.к, м. der Stier, taurus.
 Биџа, ф. vide бик.
 Биџа, ф. (у Босни, особито по варошима) vide нена.
 Биковит, ша, шо, н. п. во, Stier:
 Офс, bos taurus.
 Бикуче, ф. pl. vide вишнице.
 Било, п. der Puls, die Schlagader, arteria.
 Биља, ф. Name für eine weiße Ziege, capra alba.
 Биља, м. Name für einen weißen Ochsen, bos albus.
 Биље, п. Kräuter, herbae. †
 Билера, ф. (Ерц.) 1) Kennzeichen, nota. 2) Ziel, meta; Zielscheibe, scopus.
 Билежње, п. (Ерц.) das Bezeichnen, notatio.
 Билежити, им, в. impf. (Ерц.) bezeichnen, notare.
 Билин, на, но, der weißen Ziege, caprae albae.
 Билин, на, но, des weißen Ochsen, bovis albi.
 Билка, ф. der Stalm, calamus: нема дрва ни једне билке; сув као билка.
 Билур*, м. 1) das Brennglas, vitrum ustorium. 2) das Krystallglas, vitrum crystallinum. †
 Бимбаша*, м. ein Commandant von 1000 Mann, chiliarchus. cf. војвода.
 Бимбашин, на, но, des бимбаша, chiliarchi.
 Бина*, ф. das Gebäude, aedificium.
 Бинија*, ф. der Balken an der Thür, in den der Riegel hineingestoßen wird, wenn man sie schließt, trabs recipiens teragulum.
 Бинџа*, м. das Reitross, equus equitatorius:

Четрдесет коња доведоше,
 „Све Турскије добрије биџака —
 Биџаџа*, м. der gute Reiter, artus eques:
 „У Турака с' врло добри коњи,
 „И на коњма Турци биџаџије —
 Биџашче*, tausend, mille (мљада). Један је рекао биџашче, а други биџашче, па су се опет погодили,
 biete immerhin!
 Биџиш*, м. ein Schwarzmantel, pallium purpureum.
 Бир, м. оно што, што људи дају попу сваке године, die Collectur des Pfarrers, collecta parochi.
 Бирање, п. das Klausen, Lesen, lectio.
 Бирање, п. das Abriichten, condocesatio.
 Бираши, ам, в. impf. Klausen, legere.
 Бираши, ам, в. impf. н. п. коња, abrichten, condocesatio.
 Бирач, рча, м. Oegend in Bosnien, ober Zvornik.
 Бирашче*, eines, unum (један). cf. биџашче.
 Бирн, бири! laut um die jungen Trutzhühner zu rufen, sonus vocandi pullos gallinae indicat.
 Бирка, (у Бачкој) Art Schafe, ovis genus.
 Бирманат, нца, м. der Linientoldat, miles justus, continuus: ухватила га у бирманце.
 Биров, м. der Unter-Knes im Dorfe, genus magistri vici.
 Бировљев, ва, во, des Biron, sculteti.
 Бирташ, м. vide крчмар.
 Бирташев, ва, во, des Wirths, sauronis.
 Бирташење, п. das Schenken, sauronatio.
 Бирташину, им, в. impf. Wirth setzen, sauronior.
 Бирташница, ф. vide крчмарница.
 Бирташки, ка, ко. vide крчмарски.
 Бирцауз, м. (Wirthshaus) vide крчмарница.
 Бирчанин, м. човек из Бирча:
 „Док погубим Бирчанин' Илију —
 Бисаг, м. (највише се говори у мложброју: бисаге) der Quersack, mantica.
 Бисер, м. die Perle, margarita.
 Бисерни, на, но, } н. п. зрно, Perlen,
 Бисеров, ва, во, } margaritarum.
 Бисерче, чега, п. (см.) die liebe kleine Perle, margarita:
 „Ја јој реко добар вече дилберче!
 „Она мене: доћ' доведе бисерче —
 Бискање, п. das Läusesuchen, Lausen, pediculorum lectio.
 Бискаши, биштем, в. impf. кога, einem Läuse suchen, legere pediculos.
 Бисмар, пра, ро, klar, limpidus. †

Биковане, н.

Биковани, кучер, в. impf.

† Бисага вода, као
 гачија.

Закна вода Јуна, ве оно свика,
 а кад сте га слави, чега шта да
 слави.

Бистрина, f. die Klarheit, limpitudo.
 Бистрица, f. ријека:
 „Док начини високе Дечано
 „У приморју код воде Бистрице —
 Бишанга, f. (у Српјему, у Бачк. и у
 Бан.) 1) љенивац, скитница, der
 Faulenzer, qui nil agit, otiator. 2) кљу-
 се, које се нађе у селу или у пољу,
 а не зна се чије је, das verrennte
 Pferd, equus domus incertus.
 Бишанжење, n. das Fassengen, cessa-
 tio, otatio.
 Бишанжисце, ише, v. r. impf. faul-
 en, cessare.
 Бишанжисце, v. impf. 1) кога, schlagen,
 2) биши, будем) sein, esse,
 et. jecam
 Бишисати, ишем, v. pf. vergehen, prac-
 telabor: било и бишисало, ш. j.
 било, па и прошло.
 Бишисе, бијемсе, v. r. impf. 1) sich
 schlagen, conflijo. 2) бијусе рибе, von
 der Begattung der Fische, coco (de pi-
 scibus).
 Бишка, n. die Schlacht, pugna.
 Биш, m. die Weisheit, sagellum, scutica.
 Бишале, n. der Weisheitsstiel, manubri-
 um scuticae.
 Бише, чета, n. das Stierlein, taurulus.
 Бишик, m. dim. v. бик.
 Бјег, m. (Ерц.) die Flucht, fuga. Бјези
 су срамни, ал' су пробитачни.
 Бјег, f. (Ерц.) само у овој загомет-
 ки: Чула чули, бјега бјежи, скочи
 чула те увапи бјегу (ш. j. мачка
 и миш).
 Бјегаше, n. (Ерц.) vide бјежаше.
 Бјегати, ам, v. impf. (Ерц.) vide бје-
 жати.
 Бјегунац, нца, m. (Ерц.) der Flücht-
 ling, fugitivus.
 Бјеган, f. (Ерц.) fliehende, fugientes.
 Бјжан, m. (Ерц.) der gern flieht, fu-
 gitor. Бјжанова мајка шјева, а Сто-
 жанова плаче.
 Бјежаше, n. (Ерц.) das fliehen, fuga.
 Бјежати, жим, v. impf. (Ерц.) fliehen,
 fugio.
 Бјел, m. (Ерц.) eine Gattung Eiche,
 quercus genus.
 Бјела, f. (Ерц.) само у овој загометки:
 Бјела бјелу зове: дај ми бјело б'јела
 леба испод б'јела скуша (ш. j. овца и
 јагње).
 Бјеланце, n. (Ерц.) das Eisseif, albumen.
 Бјеласаше, n. (Ерц.) das Weißlich sein,
 fliegen, albicatio.
 Бјеласатисе, сасе, v. r. impf. (Ерц.)
 weißlich sein, albico.
 Бјелано, n. (Ерц.) 1) мјесто где се би-
 јели плашно, die Bleich-
 platz, locus insolandis linteis. 2) die
 weiße Schminke, cerussa.

Бјелаша, f. (Ерц.) die Bleicherinn, inso-
 latrix.
 Бјелаша, f. (Ерц.) die Weiße, albedo.
 Бјелица, f. (Ерц.) н. п. шеница, јабука,
 прешња, die Weiße, alba (als Ap-
 rofition).
 Бјеличаст, та, то, (Ерц.) weißlich,
 albidus.
 Бјелобри, m. (Ерц.) der einen blonden
 Schnurbart hat, ahnenbarbus (?)
 Бјелобв, m. (Ерц.) ein weißer Hund,
 canis albus.
 Бјелов, ва, во, (Ерц.) von der бјел-
 ше, quercinus.
 Бјеловар, m. (Ерц.) Stadt in Kroa-
 tien. Бјеловарац (рца), човек из Бје-
 ловара. Бјеловарски, ка, ко, von
 Бјеловар.
 Бјеловина, f. (Ерц.) Eichenholz, lignum
 quercinum.
 Бјеловљев, ва, во, (Ерц.) des weißen
 Hundes, canis albi.
 Бјелогрла, ла, ло, (Ерц. см.) weiß-
 halbig, colli albi:
 „Град градила бјелогра вила —
 Бјелогуз, m. Weißarsch, clavis albis.
 Бјелолан, ка, ко, (Ерц.) weißbackig,
 facie alba.
 Бјелонора, f. (Ерц.) die Weißfüßige,
 -femina pede albo: рипканне бје-
 лонога! (in der Anekdote vom Mönche.)
 Бјелополац, лца, m. човек из Бјелог
 поља.
 Бјелорквански, ка, ко, (Ерц.) von
 Бјела прква.
 Бјелуг, m. (Ерц.) das weiße (männliche)
 Schwein, porcus albus.
 Бјелуга, f. (Ерц.) die weiße Sau, sus alba.
 Бјелугов, ва, во, (Ерц.) des weißen
 Schweines, porci albi.
 Бјелушак, шка, m. (Ерц.) der Quarz,
 quarzum Linn.
 Бјела, m. ein Mannsname, nomen viri.
 Бјеснеше, n. (Ерц.) das Rasen, furor.
 Бјеснило, n. (Ерц.) vide бјесноћа.
 Бјесниши, им, v. impf. (Ерц.) 1) wü-
 tend werden, rabiosus ho: нешто
 бјесне пси ове године. 2) rasen,
 toben, wüten, furere.
 Бјесноћа, f. (Ерц.) die Wut, furor,
 rabies.
 Бјесномучан, чна, но, (Ерц.) dāmo-
 nisch, daemoniacus.
 Бјешњеше, n. vide бјеснење.
 Благ, га, го, н. п. миљек, gut, süß,
 bonus, dulcis:
 „Погибе им оца из Стамбола,
 „Који благе р'јечи говораше,
 „Ког је царе био опремио
 „Да по земљи благе збори р'јечи;
 „Не би' како земљу умирно —
 Благ дан, га дне, m. 1) i. q. крсно
 име. 2) großer Feiertag, dies festus.
 В

2) Бјезе ~~на~~ ^{на} ~~стопа~~, ^{на}
~~стоном~~ ^{на} ~~у~~ ~~пучке~~, ^{на}
~~пучком~~
 3) Бјезе град ~~ваке~~
~~године~~, Бјезе ~~сана~~,
~~теомбу~~ Бјезе
 Бјезе!

3) Бјезе с ~~панету~~
 бјезе ~~ка~~ ~~ара~~ ~~с~~ ~~де~~
~~рхе~~ ~~мон~~.

Бјезунца, f.

Бјезунар, m. (Ерц.) vide
 Бјезунац.

+ Бјелаше, f. р. бјезе
 ле ~~тараше~~.

2) Бјез' ~~одаше~~, ~~у~~ ~~ш~~ ~~у~~

Мо не ~~ду~~ ~~у~~ ~~суд~~ ~~ке~~ ~~де~~

Благоване

Благоване, цура

Благо вешта етје

Криво га кура, Цром
Славоства

Благогов, м.

х (сопр. Славо)

Блаженна Марија, ф.

Нико долази слаженна
Марија

Благо, н. *Eschaf, Selb, resunia*: благо небројено; три тоvara блага;
„Ни је блага ни сребро ни злато
„(Ни су блага гроши ни дукапи),
„Већ је благо што је коме драго
Благо мени! благо теби! благо њему
wohl mir! beatum me! Благо ли си мени!
Благовѣст, ф. (Рес. и Срем.) vide благовѣст.
Благовѣст (говорисе и благовѣстни. pl.), ф. (Ерц.) *das Fest Mariä Verkündigung (den 25. März), annunciation V. M. V. Благовѣст приповиѣст* (што се тиче зиме). Да човек убије гују прије благовѣстни, па да усади у њезину главу чено бијелога лука да никне до благовѣстни, па да га зажене за капу на благовѣстни кад пође пркви, онда би познао све жене које су вјешнице: све би се купиле око њега да му опму, или украду оно чено (шако приповиједају).
Благодаран, рна, но. (у Сријему, у Бачк. и у Бан. по варошима и по намаспирима *sammt allen Ableitungen*) *dankbar, gratus*.
Благодарење, н. *das Danken, gratiarum actio*.
Благодарити, им, в. *impf. danken, gratias ago*.
Благодарност, ф. *Dankbarkeit, gratus animus*.
Благодат, ф. *der Segen, favor, salus, incrementum*: благодат Божја пада на земљу (кад иде кнша).
Благоје, м. *Mannname, nomen viri*.
Благосиљање, н. *das Segnen, benedictio*.
Благосиљати, ам; в. *impf. segnen, benedicere*.
Благосиље, м. *der Segen, benedictio*.
Благословина, ф. *komišch in der Anekdote, Еј пужан!* Ђе не увапи за осовину и за благословину, него за оно, што се смиче и намиче.
Благословиши, им, в. *pf. segnen, benedico*.
Благочасниви Рим, м. (*nach euseb's*) *fromm, rechtgläubig, Gott recht verehrend, pius, orthodoxus*: Србљн кажу: први је Рим био благочасниви, па ће биши и последњи.
Блажен, на, но, *selig, beatus, и. п. блажена Марија*.
Блажені измицајуши (јако ти утекоша), *komišch als altslavische Parodie der biblischen Seligkeiten: Selig sind, die sich davon machen —, beati subducentes (se)*.
Блажење, н. *das Essen von guten (d. i. Fleisch) Speisen, im Gegensatz des Fastens, epulatio*.

Блажити, им, в. *impf. (дође преко Мораве) so viel als mrsiti 1*.
Бламаж, шна, но, *forbig, morastig, lutosus*.
Блапто, н. *Roth, lutum*.
Блашко, м. *ein Mannname, nomen viri*.
Блашко ли си мени! *wohl mir, beatum me!*
„Мене веле да ожене,
Блашко ли си мени!
„Али жена леба оће,
Тешко ли си мени.
Блабешање, н. *das Plappern, blateratio*.
Блабешати, бекем, в. *impf. plappern, blaterare*.
Блабешуша, ф. *das Mauldermaul, blaterator, blateratrix*.
Блед, да, до (Рес. и Срем.) vide блијед.
Бледети, дим (Рес.) vide блијетети.
Бледити, им (Срем.) vide блијетети.
Бледока, ф. (Рес. и Срем.) vide-бледока.
Блејање, н. *das Blöfen, balatus*.
Блејати, јим, в. *impf. 1) blöfen, halo. 2) gaffen, Maulaffen feil haben, hio*.
Блѣн, м. *der Blöflaut des Eschafs, balatus*: макар блек не остао, м. ј. да би ни једна овца не остала.
Блѣна, ф. *das Blöfen, balatio*: стоји блѣна оваца.
Блѣкнупи, нем, в. *pf. blöfen, balare*.
Блѣсан, м. *Dummbart, stultus*.
Ближњење (близнење), н. *die Geburt von Zwillingen, partus geminorum*.
Близнац, ница, м. *Zwilling, geminus*.
Близнаница, ф. *die Zwillingeschwester; gemella*.
Близнад, ф. (coll.) vide близнови.
Близне, епа, н. *der Zwilling, geminus (sine discrimine sexus)*.
Близнење, н. vide слижњење.
Близни, ф. pl. кад се уведу у брдо двије жице мјесто једне, и тако остану у плаћну.
Близнитисе, имсе, в. *impf. Zwillinge gebären, geminos pario*.
Близнави, м. pl. *Zwillinge, gemini*.
Близут каже, *prope*.
Блијање, н. *der Durchfall, profusio alvi*.
Блијати, ам, в. *impf. dünn misten, den Durchfall haben, fluit alvus (pecori)*.
Блијед (сопр. блѣш), да, до, (Ерц.) *bleich, pallidus*.
Блијетити, им, } в. *impf. (Ерц.)*
Блијетети, блијетим, } *bleich werden, pallescere*.
Блишва, ф. *цвекла, die rothe Rübe, beta*.
Блишвені, на, но, м. п. *lisst, sjeame, von der rothen Rübe, betac*.

а. Бога ти!
 б. Богати 'Моње јаву (им, гоу носе).

Блед'ка, f. (Ерц.) die bleiche Farbe, pallor.
 Бљвање, n. das Brechen, vomitus.
 Бљвати, љујем, v. impf. brechen, vomo.
 Бљвошине, f. pl. das Wedgebrochene, vomitus (auch fig.).
 Бљнути, нем., v. pf. brechen, vomo.
 Бљтав, ва, во, abgeschmackt (von Speisefen), fastidii plenus, nullius saporis.
 Бљшак, шка, ко, vide бљшав.
 Б'б, m. Bohne, faba.
 Б'ба, f. m. j. рачја, Krebsroggen, ova cancri.
 Б'бара, f. } der Koggenkrebs, can-
 Б'барач, рча, m. } cer femina, ova ge-
 Б'барачица, f. } stans.
 Б'бнија (мала и велика), f. Berge in der Rehevina. Мала је Б'бнија на путу кад се иде од намастира Трionoше к Дрини и Лозници; и ту се свраћају црквари о великим годовима (љети кад је лијепо вријеме) те се одмарају, пију и играју.
 Б'бзов, ва, во, n. p. лист, Bohnen-, fabae.
 Б'бг, m. Gott, Deus; daher. 1) зао Бог, in der Redensart; з. В. тешко до зао Бога, verzeufligt schwer, vehementer. — 2) јој мени до Бога мплог! 3) на права (или на права правцица) Бога. +
 Б'бога, m. бур. v. Бог: карасе Бога (кажу ћети кад грми); мила Бого!
 Б'бгаз*, m. der Engraß, fauces: „Друштва мало, а и по невјешто, „Не познаје спазу ни богата —
 Б'бгалаук*, m. у лисце оно бијело испод грла, der Theil des Fischbaiges unter dem Halse, faux pellic vulpis.
 Б'бгдљ, m. der Krüppel, saucius, mutilus.
 Б'бгдљашт, ша, шо, krüppelhaft, mutilatus.
 Б'бгдљство, n. Reichthum, divitiae.
 Б'бгаш, ша, шо, reich, dives.
 Б'бгаштво, n. vide богаштво.
 Б'бгдан, m. Mannsname, nomen viri.
 Б'бгдана, f. ein Frauenname, nomen feminae.
 Б'бгдљ, m. ein Mannsname, nomen viri.
 Б'бгди душа, m. j. Бог и душа.
 Б'бгдљав, ва, во, vide оспичав.
 Б'бгдљње, f. pl. vide оспиче.
 Б'бгдљк, m. ein Mannsname, nomen viri.
 Б'бгдљње, n. das Bor mel sagen, testatio deorum, juratio per deos.
 Б'бгдљшисе, амсе; v. r. impf. mit Bor me beistehn, deum testor.
 Б'бг ме, bei Gott, me dius fidius.
 Б'бг ваџа, f. намастир у Ваљевској наји.
 Б'бгвешни, на, но, in der Redensart, сваки боговешни дан, jeden Tag,

den der Liebe Gott gegeben, omnis omnino.
 Богојављење, n. vide Богојављење.
 Богојављенска водаца, f. ein Weihwasser, das am Feste der h. drey Könige (auf ein Jahr lang) geweiht wird, aquae-lustralis genus.
 Богојављење, n. (das Fest der h. drey Könige) epiphania domini.
 Србљи приповиједају, да се ноћу уочи Богојављења сваке године отворе небо, и да ће онда Бог даши свакоме који што занште (само да не иште више него једно). Некоји споје на пољу по цијелу ноћ не би ли виђели кад се небо отвори, но то не може сваки виђети. Тако се некакав догодни у соби кад се небо отворио, и не имајући кад изићи на поље (да се не би међутим зашворио), промоли главу кроз прозор да рече: дај ми Боже осмак блага; но у ономе страу и у ишњи мјесто шога рече: „дај ми Боже од „осмак главу.“ У тај час постане му глава колико осмак; тако да је није могао кроз онај прозор увући у собу док нијесу људи дошли са сјекирама и начинили прозор велики. Многи се на Богојављење у јутру прије сунца купају у пошоку или у ријечи (ако је вода смрзла, а они пробију лед).
 Б'бгоје, m. ein Mannsname, nomen viri.
 Б'бгољуб, m. Mannsname, nomen viri.
 Б'бгомоља, f. црква, Gotteshaus, Bethaus, Kirche, templum. +
 Б'бгомољан (богомољан), љца, m. Bethler (z. B. vom Mönche), prescator.
 Б'бгоносац, сца, m. (nach dem griech. θεοφορος) n. p. Игњаш богоносац, Ignatius theophorus.
 Б'бгоносни, на, но (θεοφορος), n. p. ци.
 Б'бгорадити, им, v. impf. искани Бог ради, betteln, mendicare.
 Б'бгорађење, n. das Betteln, mendicatio.
 Б'бгородица, f. (θεοτόκος) Gottesgebärerin, dei genitrix.
 Б'бгородични, на, но, der Gottesgebärerin, genitricis dei.
 Б'бгосав, m. ein Mannsname, nomen viri.
 Б'бд, m. Art Stiderey, genus picturae ore acus.
 Б'бдац, боца, m. n. p. во, Dohs, der im Stofen Sieger bleibt, bos-victor.
 Б'бдач, m. n. p. во, ein süßiger Dohs, bos retulcus.
 Б'бдечење, n. das Stechen, punctio.
 Б'бдљив, ва, во, n. p. права, stehend, ruigens.

Б'бгодан, на, но,
 Б'бдук, m.
 ако бог да?
 Б'бгдљње, да је Б'бгдљње!
 За права бога,
 ако бог да?
 + Бог помаже,
 али нема коме!
 + Богомољство, n.
 Б'бгдљшисе
 Б'бгдљње, n.
 И ти мо-
 меш, и коњ ти
 моме; али ти бог
 не да (приповиједају,
 да је ренао анђео Сатевану
 Мазаребу ангу; кад је пре-
 крену Шукре преко мора, па
 дајмо Б'бздован у море, и
 ренао: „Кад овај Б'бздован изи-
 вратио ако, а Б'бздован се...

Б'бгородични. Копо,
 Б'бгородично звуче

шао на суво, онда се и Шукре
 и имао саби на суво.

Боролe! (м.) удо-
долокој пјести;

Удри, удри ~~стопча~~ ~~киша~~

Ој додоло!
мој боролe!

Ако сам се отила,
Божик ми је дошао,
Ако сам се открила,
према своме жеверу.

Боље је борити ку-
жан, него јужан.

Јужну борити и при-
јати с њомом ~~колату~~
не ваља се раговати.

Бојадисати, млет, в. р. vide обојати.

Прегртом се не бојадиса.

Не боји се јакан ни једнога,
Ни својера саврца млетрака.

Боднути, нем, vide боднути.
Бођани, м. pl. намастир у Бачкој.
Бођански, ка, ко, воп Бођани.
Божја, м. (Рес. и Срем.) vide Божо.
Божана, f. Frauennamen, nomen feminae.
Божанство, n. die Gottheit, divinitas:
има ли у тој књизи штога од бо-
жанства?

Божидар, м. Mannsname, nomen viri.
Божитић, ња, ње, vide божити.
Божих, м. (dim. v. Бог) Weihnachten,
Festum nativitatis Christi.

У очи Божића, пошто се бадња-
ци унесу у кућу и наложе на ватру,
узме домаћица сламе и квочући (а
за њом жеца пијучући) простре по
соби, или по кући, ако не ма собе.
Потом узму неколико ораа и баце
по слами. Послије вечере пјевају
и веселесе. Каду у јутру устану нај-
прије опише једно те донесе воде,
но понесе жита те поспе воду (као
полази је) кад к њој дође. Том во-
дом умјесе чесницу и налију ру-
чак те приставе. Кад се пооду-
при, пошто намире споку, онда
сједу за ручак. Но прије него сједу
за ручак, избаце по неколике пушке
(тако и у јутру рано кад устану)
па се онда скупе сви око софре
те се моле Богу (држећи свако по
једну вошпану свијећу у рукама) и
мирбожају се, м. j. изљубесе
сви редом говорећи: „Мир Божи
„Ристос се роди, ва истину роди,
„поклањамосе Ристу и Ристову ро-
жанству.“ Потом домаћин покупи
све оне свијеће у једну руковел и у
сади у кинпо, које стоји на софри
у каквој карлици, или у чанку (сва-
којако жито помијешано заједно; у
штом жипу споје и колачи којекв-
кви), те онђе мало погоре па и
угасе оним жипом. Оно жипо по-
слије дају жеце кокошима да носе
јаја. Кад почну ручати, неки нај-
прије окусе сира, неки печенице, а
неки (као по Сријему и по Бачкој)
прије свега срчу в ареник, но ра-
није млоги не пију први дан због
врућине. Око пола ручка устану у
славу и ломе колач каквог и о
дрсном имену, само што не ма
кољива. На Божић се обично руча
с вреће (простресе празна врећа
мјесто чаршава, или по чаршаву),
и софра се не диже (ниги се кућа
чисти) за три дана. Први дан Бо-
жића нико ни ком не иде у кућу,
осим полагајника. О Божићу
се општи и побљувати није ника-
кове срамоте (ако сад се одлаа,

Божик ми је дошао; ако сам се от-
крила, према свом жеверу). На не-
ким мјесцима (као по Босни и по
Ерцеговини) сјачу на Божић, м. j.
домаћин рано у јутру виче: сјај
Боже и Божићу нашем, или
нашој (по имену свим кућанима
редом). Приповиједају да је опширао
некакав Србљин свом бегу у Скокчић
(ниже Зворника) да иште шенице
за чесницу, а бег му казао: „даћу
„ти шенице, али ако оћеш један
„пуп и мени сјакуши.“ Србљин
казао да оће, узео шеницу и сјаку-
ио му на Божић: сјај Боже и
Божићу и нашем бегу на
Скокчићу. До малог Божића го-
ворисе, кад се двојица срету на
пупу, или кад који ком дође у
кућу, ристос се роди (мјесто
добро јутро, помоз' Бог и добар ве-
че), и одговарасе ваистину у ро-
ди; тако и кад се ~~пјесе~~ ~~често~~
спасујсе и на здравље.

Божико, м. Mannsname, nomen viri.
Божитић, на, но, н. п. ражан, сви-
јећа, Weihnachts-, festi natalis Christi.
Божиковане, n. das Feiern der Weih-
nachten, celebratio festi natalis Christi.
Божиковати, кумем, v. impf. die Weih-
nachts Feiertage zubringen, agere diem
festum natalis Christi.

Божца, f. Frauennamen, nomen feminae.
Божје дрвце, n. die Stabwurz, artemi-
sia abrotanum Linn.

Божји, жја, жје, göttlich, divinus.
Божји дан, м. први дан по Божићу,
der Tag nach Weihnachten, dies primus
post nativitatem Christi.

Божо, м. (Ерц.) ein Mannsname, но-
мен viri.

Божогробац, пца, м. калуђер из Је-
русалима, ein Mönch vom h. Grabe,
monachus sancti sepulcri.

Божур, м. die Pönie, Gichtrose, raeo-
nia officinalis Linn.

Бонин, м. ein Mannsname, nomen viri.
Боница, м. Mannsname, nomen viri.

Бој, м. 1) vide бипка. 2) Schläge, ver-
bera: умрбо од боја.

Боја*, f. die Farbe, color.
Боја, f. 1) hyp. v. Богдана. 2) hyp. v.
Бојана. 3) (Рес. и Срем.) vide Бојо.

Бојари (као, рекао би), etwa, fortasse:
он мисли бојари да ми то не знамо.

Бојазан, зна, но, fürchtam, timidus.

Бојак, бојка, м. dim. v. бој:
„Бојак бише и помиришесе —

Бојана, f. 1) ein Frauennamen, nomen
feminae. 2) ријека шмо тече поред
Скадра.

Бојадисе, јимсе, v. r. impf. 1) fürchten.

у Бијелу Скадру на Божићу —

timeo. 2) бојимсе ќе доки, ich ver-
müthe, oprinor.
Бојадџија*, m. der Färber, tinctor.
Бојење, n. das Färben, tinctio.
Бојити, им, v. impf. färben, tingo.
Бојни, на, по, n. п. копље, седло,
Schlacht-, Kriegs-, bellicus. †
Бојо, m. (Ерц.) кур. в. Бојик. †
Бојчета, m. Mannsname, nomen viri.
Бок, m. die Seite, latus. †
Бокал, m. (it. il bocale) Вешер, ro-
culum.
Бокар, m. } eine Kanne von Zeyance,
Бикара, f. } vas faventinum.
Бокарица, dim. v. бокара.
Блвница, f. der Wegerich, plantago.
Бокор, m. das Büschel, die Staude,
fasciculus caulium ejusdem herbae.
Бокорик, m. dim. v. бокор.
Боктер, m. der Nachtwächter (österr.
Wächter), vigil nocturnus.
Бол, m. der Schmerz, dolor.
Болаи, болна (говорисе и бола, боно),
но, 1) fragit, aegrotus, 2) fragrig, tri-
stis: шта по чини болаи брата!
„Што је болаи слуго Милушине!
„Зар издаде цара на Косову? —
Болезанџа, f. (сп.) vide болест:
„А Бог пушти тешку болезанџу,
„Болезанџу, спранину срдоболу —
Болесан, сна, но, vide болестан.
Болесник, m. der Kranke, aegrotus.
Болесница, f. die Kranke, aegrotata.
Болест, f. die Krankheit, morbus.
Болестан, сна, но, krank, aegrotus.
Бољети, боли (Рес.) vide бољетн.
Бољетн, ха, ќе, mittheilig, gefühlvoll,
theilnehmend, qui movetur alterius ma-
lo. Das Sprichwort не ма бољетна
hat folgende Erzählung zum Grunde:
Разболеласе жена усред зиме, па
јој пало на ум на букову мезгру; муж
јој каже: „Бог с побом жено! оп-
„куда сад букова мезгра? Сад бук-
„ве пуцају од мрза.“ А она му од-
говори: „Е! мој човече! не ма бо-
„љетна, а он би наложио вапру
„око букве, па би се буква откра-
вила и било би мезгре.“
Бољешлив, ва, во, kräftlich, valetudi-
narius.
Бољешчина, f. augm. v. болест.
Бољети, боли, (Срем.) vide бољетн.
Бољоване, n. das Kranksein, aegrotatio.
Бољовати, лујем, v. impf. krank sein,
aegrotare.
Бољозан*, m. vide лађа:
„Иду л' Савом водом бољозани —
Бољата, f. велики дуќан, das Gewölbe,
der Laden, taberna.
Бољпација*, m. der ein Gewölbe hält,
Kaufmann, mercator.

Боља, f. кур. в. бол.
Бољар, m. der Bojar (Große), magnas,
optimas, in den ungrischen Chroniken
bojarones.
Бољарка, f. } die Bojarin, uxor bojar.
Бољаркиња, f. }
Бољарски, ка, ко 1) bojarisch, optima-
tum. 2) adv. wie ein бољар, more bo-
jeronis.
Бољети, боли, v. impf. (Ерц.) schmerz-
zen, doleo.
Бољетница, f. рана каква на телу, die
Wunde, vulnus.
Бољи, ља, ље, 1) besser, melior, 2) бо-
ље! lauff! curge.
Бољма, besser, melius.
Бор, m. die Föhre, (Kiefer) pinus silve-
stris Linn.
Боравиши, им, v. impf. 1) leben, ago,
dego: како боравиши? ќе боравиши
сад? 2) (сп.) санак боравиши, schlaf-
fen, dormio:
„И под јелом санак боравио —
„Леже јунак санак боравио —
Боранија, f. die noch grünen Föhlen,
phaeoli virides, immaturi.
Боранџа, f. планина у Рајевини.
Борба, f. der Streit, pugna, certamen.
Борње, n. das Kämpfen, certatio.
Борије, f. pl. (сп.) ein musc. Instrument:
„Ударнице знае и борије —
Бориписе, имсе, v. г. impf. kämpfen,
certare, auch бори се с душом, er
liegt im Todeskampfe, agonizat. †
Борје, n. (coll.) Kieferwald pinetum.
Борна сјања, f. (сп.) faltenreich, pli-
catum plenus, cf. саборит:
„Ко ти реза борну сукњу? —
Боров, ва, во, Föhren-, pinus, e pin-
silvestri.
Боровина, f. Kieferholz, lignum pini sil-
vestris.
Боровница, f. } Wacholder, juniperus
Боровница, f. } communis Linn.
Борогово, n. планина у Босни:
„И Папраку близу Борогова —
Бороје, m. ein Mannsname, nomen viri.
Бос, боа, со, barfuß, nudipes.
Босанац, ица, m. vide Бошњак:
„Јер Босанци Турци мандијау —
Босанка, f. 1) die Wöchnerin, femina
Vosnensis. 2) m. ј. чуптура, Art чу-
тура, vasis vinarum genus.
Босанкаја*, m. vide Бошњак:
„Да не удре Турци Босанкаје —
Босански, ка, ко; 1) bosnisch, bosni-
cus; 2) adv. bosnisch, bosnice.
Босиљак, љка, m. (једни говоре и б о-
снок) Basilictraut, osimum basilicum
Linn.
Босиље, n. vide босиљак: то је сми-
ље и босиље.

Бојсе } вавага, мо-
Бојке } редман. ф.
Бојати се 2.
Бокајак
Бонца, f. мршова
Крвава жс.
Одзла бола мршова судобова
Бора, m. (у банану и у бак)
Борач
Борач
Борне
+ Борне као
1) каруџер с кур-
цем.
Боршане, n. vide
Боловане.
Бос, као и бол.
Боршан, ам, v. impf.
(у бакној) vide
Боловантн.

Бољештина

У Не меду ме шробујена она век пуна
бока (Кадао некакав, кад су заруџак,
ноје није шмао. Им плаштан, оно ш
вадим шмао). У она шробка.

Босиљка, f. ein Krautname, nomen feminine.
 Босиљков, ва, во, н. п. кишa, Basilicum, basilici.
 Босион, m. vide босиљка.
 Босна, 1) der Fluß Bosna; 2) das Land Bosnien:
 „Те је шаље на Босну поносну —
 „И честитиу Боску полазити —
 „Од честитиу Босне каменити —
 Босног, га, го, у једну ногу обу-
 вен, а у другу бос, nur auf einem
 Fuße bekleidet, altero pede nudus.
 Босопиња, f. Barfüßigkeit, pedum nu-
 ditas.
 Боспан*, m. 1) Melonegarten, hortus
 peronum; 2) Melonen selbst, perones
 et anguriae.
 Боспанаште, n. Ort, wo ein Melonen-
 garten gewesen, locus ubi olim pe-
 ones sati erant.
 Боспанов, ва, во, н. п. сјеме, Melo-
 nen-, peronum.
 Боспанџија*, m. der Melonegärtner,
 hortulanus. Боспанџији краславце
 продавати.
 Боспи, бодем, v. impf. stehen, pungo.
 Босупи, m. 1) вода у Српјему (утиече
 у Саву ниже Раче). 2) село на уто-
 ку те воде у Саву.
 Бџа, f. eine Flasche (Bouteille), lagena.
 Бџа, f. eine stechende Pflanze, plantae
 pungentis genus.
 Бџање, n. dim. v. бодење.
 Бџати, ам, dim. v. боспи.
 Бџање, n. dim. v. бџање.
 Бџкати, ам, dim. v. бџати.
 Бџман, m. das Nachbrot, Kleynbrot,
 panis fursureus.
 Бџнути, нем, v. pf. einen Stich ge-
 hen, pungo.
 Бџш*, празно, leer, vacuus (im Ring-
 spiel). cf. прстен.
 Бошарија*, vide исечак.
 Бошвање, n. cf. прстен.
 Бошкати, ам, v. imp. cf. прстен.
 Бошко, m. ein Mannname, nomen viri.
 Бошнути, нем, v. pf. cf. прстен.
 Бошвак, m. der Wosnier, Bosnus homo.
 Бошвакиња, f. } vide Босанка 1.
 Бошвакуша, f. }
 Бошванин, m. der Wosnier, Bosnus:
 „Јанко гасда Релу Бошванина —
 Бошвакџи, ка, ко, 1) der Wosnier,
 bosnogum, 2) adv. nach Art der Wos-
 nier, more bosnogum.
 Бошча*, 1) Wideltuch, involucreum
 2) Schürze der Frauen (Fürtuch), praec-
 tinctorium. 3) der feinste türkische Ta-
 bak, nicotiana genus optimum.
 Бошчадук*, m. Geschenk von Hemd,
 Hosen, Strümpfen, domum amictus:

„А девојка седам бошчадука,
 „Нип су шкани нипи су предени,
 „Ня у ситно брдо увођени,
 „Већ од чиста злама саљевани —
 Брабоњак, њка, n. ein Küchlein Zie-
 genoth, globulus stercoris caprini.
 „Стара баба у брабоњке гата:
 „Жив ми синци, све су гола говна.
 Брабоњање, n. das Misten der Ziege,
 caprae cacatio.
 Брабоњати, ам, v. impf. misten (von
 der Ziege) saso (de capra).
 Брав, m. Schafvieh, ohne Rücksicht aufs
 Geschlecht, oder Alter, pecus, oves.
 Брава, f. das Schloß, serra.
 Бравање, n. der Schafgang, incessus,
 ut ovis est.
 Бравати, ам, v. impf. нћи без па-
 мети као овца, gehen wie ein Schaf,
 ut ovis incedo.
 Бравац, вца, n. 1) vide венар. 2)
 Mannname, nomen viri.
 Бравица, f. dim. v. брава.
 Браваџи, ља, ље, Schaf, ovillus.
 Бравање, чета, n. ein Stück Schaf,
 ovicula.
 Брада, f. 1) der Bart, barba. 2) das
 Kinn, mentum. 3) кукурузна, der Bart
 am Kukuruz, barba zeae.
 Брадавица, f. 1) die Warze, verruca.
 2) на сиси, die Brustwarze, papilla mam-
 mae.
 Брадање, n.
 Брадат, та, то, bärtig, barbatus.
 Брадати, дају, v. impf. ш. j. куку-
 рузи.
 Брадва, f. Zimmerart, ascia.
 Брадешина, f. augm. v. брадва.
 Брадџица, f. dim. v. брадва.
 Брадрџина, f. vide брадешина.
 Брадешина, f. augm. v. брада.
 Брадићи, m. pl. 1) само у овој заго-
 нешки: нађо тикџе брадиће, виш'
 брадића усточиће, виш' усточи-
 ка носочиће, виш' носочића гле-
 дочиче, виш' гледочића челочиће,
 виш' челочића Гојко крмџе враћа
 (ш. j. брада, уста, нос, очи, чело
 и чешаљ у коси). 2) село у Јадру.
 Брадџица, f. dim. v. брада, Bärtlein,
 barbula.
 Брадрџина, f. vide брадешина.
 Брада, f. die Furche, fira.
 Брадиши, им, v. impf. градиши
 браду, furchen, sulcare:
 „Браду бради, воду мамџи. —
 Браја, m. (Pec. и Срем.) vide брајо:
 Сви су болесни, осим кнаавога
 браје.
 Брајан, m. 1) Bruder (vertraulich zu
 einem Freunde) hiaterculus, 2) Manns-
 name, nomen viri.

Закудуб е, као да
 је видро мијебу брадву.

Ако латџе, брада му не сџџа
 брадавџица f. dim.
 в. брадавица.
 Закудуб е, као да је видро
 мијебу брадву.
 бојење, n.

Боспџи а, им а, в. н.
 импф. с ким

Брадвџица, а, о,

Брајџи, на, но,
 што као брајџе гате.

Бошвак, m.

Свети Јован Курманџи и бра-
 ма неавџе.

Брајница, m. Mannsname, помен viri.
 Брајо, m. (Брц.) vide брајан.
 Браје! Bruder, frater!
 Брапа, f. 1) das Wehr, poles. 2) eine Art Gade, oscae genus, јес. дрвља.
 Брандла, f. die Lunte, funiculus incendarius (Brändl?).
 Бранење, n. vide брањење.
 Браник, m. у пушке од оздо што покрива обарачу.
 Браниши, им, v. impf. wehren, defendo.
 Бранице, f. pl. m. j. јабуке, или крушке, gedrücktes, nicht herabgeschütteltes Obst, roma decerpta, non decussa.
 Бранчевац, вја, m. ein Branitschwer.
 Браничка, f. eine Branitschwerint
 Браничево, n. тако се зове Пожаревачка наија (m. j. од Мораве па доље до Поречке ријеке и до Омољскије планина).
 Браничевск, ка, ко, 1) Branitschewer, 2) wie in Branitschewo.
 Бранко, m. Mannsname, nomen viri.
 Брање, n. n. п. кукурузно, das Esen, (Fesfen, Ernten,) messis zeae.
 Брањевина, f. Gehege, septum (silvae pars septa).
 Брањење, n. das Wehren, defensiva.
 Браство, n. vide браство.
 Брат, m. der Bruder, frater.
 Брапа, m. 1) (Рес. и Срем.) vide брапа. 2) Mannsname, nomen viri.
 Брапац, браца, n. hur. v. брат.
 Браши, берем, v. impf. n. п. кукурузе, јабуке, грожде, lesen, z. B. Obst, Trauben; ernten z. B. Kukuruz, lego, meto.
 Брашијенци, m. pl. (см.) vide брашици:
 „Тути нејак царевих Урошу,
 „Тути дјете ништа не бесједи,
 „Јер не смије од три брашијенца,
 „Брашијенца при Мрњавчевића —
 Брашиши, им, v. impf. молити кога да буде брат, brüdern, (Sitten daß einer mein Bruder sey), fratrem te saluto.
 Брашимљење, n. das Brüdern, appellatio fratris.
 Брашамство, n. die Bratinschaft, fraterna necessitudo.
 Брашинац, ница, n. vide брамучед.
 Брашин, на, но, vide брашов.
 Брашин, на, но, vom брапа, fratrculi.
 Брашински, vide братски.
 Брашисство, n. die Brüderschaft, fraternitas.
 Брашиши, им, vide брашимши.

Братлић m. 1) vide синовац, 2) Mannsname, nomen viri.
 Брато, m. (Брц.) hur. v. брат.
 Брашов, ва, во, Bruders, fratris.
 Брашкск, ка, ко, 1) brüderlich, fraternus. 2) adv. brüderlich, fraterno.
 Браство n. vide брашамство.
 Брамучед, m. брат од стрица, Geschwisterkind, patruelis: прво брамучеди, то су од два брама ћепа; а друго брамучеди, то су ћепа првобрамучеда.
 Брамучеда, f. сестра од стрица, Geschwisterkind, soror patruelis.
 Брамучедов, ва, во, dem Geschwisterkind gehörig, quod patruelis est.
 Браћа, f. (coll.) die Brüder, fratres.
 Браћанци, наца, m. pl. (см.) Brüder, fratres:
 „Ти имадеш девет милн брата,
 „Ти поведи девет браћанаца —
 Браћница, f. dim. v. браћа.
 Браца, m. hur. v. брат.
 Браца, m. (Рес. и Срем.) vide брацо.
 Брацин, на, но, } des браца, fratern-
 Брацин, на, но, } culi.
 Брацо, m. (Брц.) hur. v. брат.
 Брачинац, ница m. брдо у Јадру (гопотова на међи наје Ваљевске, Шабачке и Зворничке).
 Брашанце, n. dim. v. брашко: дај ми мало брашанца.
 Брашанчево, n. das Fronleichnamfest (der Katholiken) festum corporis Christi.
 Брашнав, ва, во, mit Mehl bestreut, farina conspersus.
 Брашнара, f. 1) Mehlkammer, penus farinaria, 2) (у Сријему) die Arrestkammer der Geistlichen, carcer sacerdotalis (weil es ehemals eine Mehlkammer war).
 Брашнен (брашнен), на, но, m. п. торба, Mehl-Sack, farinae (servandae).
 Брашно, n. das Mehl, farina.
 Брашњеница, f. јело што се носи на пут, Reisezeitung, viaticum:
 А. шта ти је у торби.
 Б. брашњеница.
 „Па спремише лаке брашњенице —
 Брблање, n. vide блебетање.
 Брблати, ам, vide блебеташи.
 Брбло, m. der Plapperer, blatero.
 Брбљање, n. vide брблање.
 Брблани, ам, vide брблати.
 Брбучити, им, v. pf. шумарити у што руком, или главом, schnell hinein fahen, immisto manum.
 Брвина, f. даска, или греда, што се мешне преко воде, да само људи могу прелазити, der Steg, ponticulus.
 Брвнање, n. das Aufbalken, tignonum, trabium superpositio.

† Брашов сит

Брајко, m.

У Боже се и че браче во зима, него пјешнице одити.

+ 2) брањевка ница,

1) - 2.

Брба, као град по једном ит. н. ка. брата регимента, та

ко су французи звао наше Рватане, јаме

у весту тути да се та рјеч код њих

воји, n. п. оди брате да — ; зима брате,

боге брате — ит. д.

Брв, f. поздравна реч.

Брвеник, f. савршеница.

Сауданцу и пог брвене чике

† Око ми је брат, ко ми је доду рад.
 Мена мена дес туђега дана,
 . Није брата док не роди марица
 А. Ко ти је око извадио?
 Б. Брата је марица извадио.
 А. Брато је марица извадио.

Брвнати, ам, v. impf. aufstellen, trabes trabibus superponere.

Брвно, н. der Balken, tignum, trabs (ein Brett an drei Finger dick).

Брглаво, н. човек који бргла, der schnell und unverständlich spricht, blatero.

Брглање, н. das schnelle unverständliche Sprechen, blateratio.

Брглаши, ам, v. impf. говорити брзо да се не може разумјети, schnell und unverständlich sprechen, blatero. Бргла као јаре на лунатку.

Брда, н. pl. ~~Stein~~ an der Grenze gegen Montenegro:

„Када Турци Брда поараше,
„Равна Брда и камене Ровце—

Брдар, м. Weberblattmacher, qui rectines textorios conficit.

Брдарев, ва, во, } des Weberblattma-
Брдаров, ва, во, } chers, ejus qui re-
ctines textorios conficit.

Брдашце, н. dim. v. брдо.

Брдањак, љка м. dim. v. брдо.

Брдила, н. pl. das, worin das брдо steht.

Брдо, н. 1) der Berg, mons. 2) женско, Weberblatt, recten textorius.

Брдовит, ша, по, bergig, montuosus.

Брђанин, м. човек из Брда.

Брђанка, ф. жена из Брда:

„Послаћу ти другу и преслицу
„Па ти преди како и Брђанка —

Бре! interj. imperandi: дај бре! камо
бре! ајде бре!

Брег, м. (Рес. и Срем.) vide бријег.

Бреговит, ша, по, hügelig, clivusus.

Брегово, н. 1) Dorf am linken Ufer
des Timok. 2) Ruinen einer Stadt am
rechten Ufer des Timok, dem Dorfe
gegenüber.

Бреговски, ка, ко, von Bregovo.

Брегуница, ф. eine Art Vogels, avis
quaedam.

Брежуљак, љка м. dim. v. брег.

Брез, vide без (in allen Zusammen-
setzungen).

Бреза, ф. die Birke, -betula alba Linn.

Брезик, м. eine junge Birke, betula
alba.

Брезик, м. der Birkenwald, betuletum.

Брезица, ф. dim. v. бреза.

Брезов, ва, во, birken, betulinus.

Брезовац, вца, м. Birkenstab, bacu-
lus betulinus.

Брезовача, ф. der Birkenstock, fustis
betulinus.

Брезовина, ф. Birkenholz, lignum be-
tulae.

Брекање, н. das Bre sagen, imperatio
per vocem bre!

Брекашице, амсе, v. r. impf. zu jeman-

den Bre sagen, imperiose dico, dico
bre.

Брекиња, ф. 1) der Sperberbaum, sorbus
terminalis Linn. 2) die Frucht davon,
sorbum.

Брекињов, ва, во, н. п. древо, лист,
vom Sperberbaum, sorbi terminalis Linn.

Бреме, мена, н. die Bürde, onus.

Бременит, ша, по, н. и. жена,
schwangere Frau, gravida.

Бременница, ф. уска а дугачка вучија,
шако да се може ласно носити
на рамену, или двије наповарити
на коња, Tragsaß, folium portatile.

Бресква, ф. (једни говоре и п р а с к в а)

1) Pflerschbaum, amygdalus persica Linn.
2) die Frucht davon, malum persicum.

Бресквица, ф. dim. v. бресква.

Брест, м. (Рес. и Срем.) vide бријест.

Брестов, ва, во, ulmen, ulmeus.

Брестовац, вца м. Ulmstab, baculus
ulmeus.

Брестовача, ф. Ulmstock, fustis ul-
meus.

Брестовина, ф. Ulmenholz, lignum
ulmeum.

Брецање, н. vide брекање.

Брецашице, амсе, vide брекашице.

Бреша, ф. eine Art Flinte (von Brescia)
sclopi species:

„Пуна ми је бреша о рамену—
Брешчик, м. vide брежуљак.

Брже боље, so schnell als möglich, quam
citissime; како га угледа, а он се
брже боље сакри.

Бржење, н. das Spornen, incitatio.

Брз (comp. бржи), за, зо, schnell,
citus.

Брза паланка, ф. Städtchen an der
Donau zwischen Kladovo und Praovo.

Брзање, н. das Eilen, festinatio.

Брзати, ам, v. impf. eilen, festinare
in opere faciendo.

Брзина, ф. die Schnelligkeit, velocitas.

Брзити, им, v. impf. м. j. коња,
spornen, incitare.

Брзица, ф. вода, ће мече брзо преко
камења, Stelle im Bache, wo er
schnell über Kiesel dahin rinnt, locus
ubi flumen per silices deproperat.

Брзопаланачки, ка, ко, Bersopalanker.

Брзопаланчанин, м. човек из Брзе
паланке.

Брзоплет, м. eine Art in Eile gefloz-
tenen Zauns, sepi species tumultua-
riae.

Брига, ф. Sorge, cura.

Бридеши, ди, v. impf. (Рес.) }
Брижити, ди, v. impf. (Срем.) } jucken.

Бријести, бриди, v. impf. (Бри.) } prurire.

Брижан, жна, но, bejorgt, sollicitus.

Бризгање, н. das Anhäufen der Milch,

Брекање, ека (и дре-
ца), н. виде збегак
(у Труду).

у курац је минао,
што јој брзина ме доде,

Бреге,

Брежуљак, vide брижуља

Брегај!

Све брзине безумне јунаке—

im Euter, oder auch in der Brust, lactis in mammis affluentia.
 Бригаши, ам, v. impf. н. п. крава, овца, коза, Milch absendern, lactare.
 Бригнути, нем, v. pf. hervorstürzen (?) pr. gumpo in lacrimas: бризну плакати, ш. j. уједан пун заплака.
 Бријање, н. das Barbieren, tonsio.
 Бријати, јем, v. impf. barbieren, tondere.
 Бријакџ, ка, ке, н. п. бритва, Barbier, tondendo.
 Бријач, м. das Barbiermesser, novacula.
 Бријачица, ф. vide бријач.
 Бријег, (pl. брѣга), м. (Ерц.) 1) Hügel, collis. 2) das Ufer, der Rhein, riva.
 Бригнути се, немсе, v. r. impf. Sorge haben, sollicitum esse.
 Бришва, ф. ein Taschmesser, culter plicatilis.
 Бришваџ, на, но, н. п. коре, des Taschmessers, cultelli plicatilis.
 Бришваџина, ф. augm. v. бришва.
 Бришвица, ф. dim. v. бришва.
 Бришвурина, ф. vide бришваџина.
 Бришка сабља, (ст.) scharfshneidend wie ein Barbiermesser, acutus:
 „На десницу и на бришку сабљу —
 Брица, ф. (у Вачкој) vide бришвица.
 Бричање, н. vide бричање.
 Бричипи, им, vide бријати.
 Брџ, м. der Knebelbart, cinctus barbae.
 Брџање, н. die Verwirrung, confusio.
 Брџап, ма, мо, schnurbärtig, barbatus.
 Брџани, ам, v. impf. in Unordnung bringen, confundo.
 Брџица, ф. eine Art sehr kleiner Fische, pisciculi genus.
 Брџља, ф. der Sturmpfahl, palus obliquus: ударили брџље по шанцу.
 Брџљача, ф. vide брџља.
 Брџљоч, м. vide пузавац.
 Брџо, м. der einen großen Schnurbart hat, barbatus.
 Брџог, м. Lager der Schweine, cubile suis.
 Брџожење, н. das Lager der Schweine, cubatio porcorum).
 Брџожипи, им, v. impf. ш. j. свиње, lagern (die Schweine), colloco sues, sterno, facio ut decumbant.
 Брџожипице, имсе, v. r. impf. sich lagern (von Schweinen), sternor pro-cubabo.
 Брџа, ф. брџаста коза, Ziege die auf der Nase eine Blase hat, capra maculata habens in naso.
 Брџа, м. (Рес. и Срем.) vide брџо.
 Брџаст, ма, мо, н. п. коњ, коза, bläffig, maculosi nasi,
 Брџаница, ф. /колушик /грозден, н. п.

што метну међеду на усну кад га воде, kleiner eiserner Ring, anulus ferreus.
 Брџо, м. (Ерц.) брџаст коњ, ein Pferd, so eine Blase im Gesichte hat, equus maculam albam habens in capite.
 Брџд, м. 1) на води оно мјесто ће се прелази преко ње, die Führt, vadum:
 „Ој Цепињо водо поносица!
 „Ти се синоћ криво кунјаше
 „Да на теби није брода не ма —
 2) die Stadt Brod in Slavonien, nomen urbis in Slavonia.
 Брџипи, им, v. impf. waten, vado transire.
 Брџење, н. das Waten, vadatio.
 Брџо, м. die Zahl, numerus.
 Брџојаниче, ф. pl. vide бројенице.
 Брџојенице, ф. pl. der Rosenkranz, rosarium.
 Брџење, н. das Zählen, numeratio.
 Брџојипи, им, v. impf. zählen, numerare.
 Брџонза, ф. 1) Bronze, aes 2) kleine Glocke von Bronze ꝛ. B. am Halse der Kühe, tintinnabulum.
 Брџоква, ф. die Kohlrübe, brassica napo-brassica Linn.
 Брџошџак, м. der Hügel worauf Färberroth gesetzt wird, clivus rubia consitus. 2) Garten dazu, hortus rubia consitus.
 Брџок, м. die Färberrothe, rubia tinctorum Linn.
 Брџокаст, ма, мо, von der Farbe der Färberrothe, rubiaceus.
 Брџокење, н. das Färberrothfärben, rubiatio (?).
 Брџипи, им, v. impf. färberroth färben, rubiare (?).
 Брџип, ма, мо, н. п. грана, дрво.
 Брџип, м. junge Sprossen, frondes.
 Брџипипи, им, v. impf. befressen, depasco.
 Брџука, ф. etwas lächerliches und Spottwürdiges, homo aut res ridenda: шуми бруко манипа, шуми!
 Брџукање, н. das Auslachen, derisio, risus de re aut homine.
 Брџукапице, амсе, v. r. impf. коме, Auslachen, rideo: мучи да ти се људи не брукају.
 Брџе, м. 1) der Schleiffstein, cos, lapis rotatorius. 2) fig. mentula (cf. топињ).
 Брџипа, ф. augm. v. брус.
 Брџипипи, им, v. impf. schleifen, acutere.
 Брџипк, м. dim. v. брус.
 Брџуцање, н. das Bekommen der Schaahaare, nactio pilorum circa pudenda, pubertas, pubescentia (?).

42) (у божи) брџипипи
 cf. ободаз - митра

3) (око мора)

лудило и брод кура

Бријеса, м.

Брџајрица, м. vill
 Брџоња.
 Ма, мо, шу, шу брџок (и бро
 во туче).
 + Брџоња, м.

м. годно, какара
 на брусу.

+ 1)

Бруцати, ам v. impf. und pf. Schamhaare bekommen, nancisci pilos circa pudenda.

Бруце, f, pl. die Schamhaare, pili circa pudenda.

Брчак, чка. m. das Geräusch des Wachtenden, sonus aquae cum quis transit; „Воду газим, за њим брчка не ма—

Брчина, f. augm. v. брк.

Брчик, m. dim. v. брк.

Брчавица, f. Weg, der von vielem Regen oder geschmolzenem Schnee plättscherft, viae lubricitas et odor.

Брчкање, n. das Plättschern im Wasser, agitatio aquae.

Брчкаши, ам, v. impf. plättschern, sonitum facio aqua agitata.

Брчкашисе, амсе, v. r. impf. plättschern, aquam circumjicio, agito.

Брчко, кога, n. мала варошица на десном бријегу Саве (ниже Градишке): „Да би ишли Брчко поробити, „Далеко је бјежати' низа Саву —

Брчнути, нем, v. pf. einmal plättschern, sonitum edo aqua turbanda.

Бршљан, m. der Epheu, hedera.

Бршкње, n. das Befressen, depastio.

Буа, f. der Floh, pullex.

Буач, m. бубина (налик на буу), што једе расад купусни, der Blattfloh, chermes Linn.

Буба, f. das Ungeziefer, bestiolae molestae, t

Бубало, m. vide бубнар.

Бубало n. vide бубрег.

Бубањ, бња, m. die (große türkische) Trommel, tympanum Turcicum.

Бубање, n. das Trommeln, tympani pulsatio,

Бубати, ам, v. impf. ударати у бубањ, trommeln, pulsare tympanum.

Бубина, f. augm. (?) v. буба.

Бубица, f. dim. v. буба.

Бубнути, нем, v. pf. mit Getöse schlagen, pulso.

Бубнар, m. der Trommelschläger, tympanista.

Бубњарев, ва, во, } des Trommelschlägers.

Бубњаров, ва, во, } ders, tympanistae.

Бубота, f. субота јачка бубота, Sprichw. d. i. Samstag wird auf den Studenten herumgetrommelt, Samstag ist der Studenten Prügeltag, sabbato caeduntur studiosi (in Serbia).

Бубрег, m. die Niere, ren. Живи као бубрег у лоју.

Бубрежак, решка m. vide бубрег.

Бубрежаци, m. pl. das Nierenstück, caro renum.

Бубрешкић, m. dim. v. бубрег.

Бубулица, die Pustel, pustula. cf. чибулица.

Бугар, m. (ст.) vide Бугарин: „Спаде свата дванаест иљада „Те гледају коња у Бугара — „Повалисе међу ђевојкама „Бе с'отео коња од Бугара — Бугарње, n. das Bulgarciffren, mutatio in Bulgarum.

Бугарин, m. der Bulgare, Bulgarus.

Бугарити, им, v. impf. zum Bulgaren machen, facio esse Bulgarum.

Бугаритисе, имсе, v. r. impf. ein Bulgare werden, fio Bulgarus.

Бугарка, f. die Bulgaren, Bulgara.

Бугар-кабаница, f. (ст.) ein Bulgaren-Mantel, pallium bulgaricum: „А свр свега бугар-кабаницу — „Скиде с леђа бугар-кабаницу —

Бугарска, f. die Bulgaren, Bulgaria.

Бугарски, ка, ко, 1) bulgarisch, bulgaricus, 2) adv. bulgarisch, bulgariae

Бугарчад, f. (coll.) junge Bulgaren, juvenus Bulgarica.

Бугарче, чета, n. ein junger Bulgar, Bulgarus puer.

Бугарчица, (Бугарчица) f. dim. v. Бугарка.

Буд, wenn auch, quamquam (eigentlich so viel als буди, es sey, esto). cf. туд.

Буда, f. (у Српјему, у Бацк. и у Бан.) Holzwaaren: Gemöb, taberna vasorum ligneorum.

Будак, m. vide трнокоп.

Будала, f. der Thor, stultus.

Будаласт, ма, мо, thöricht, stultus.

Будалаш, m. thörichter Mensch, homo stultus.

Будалаштина, f. Thorheit, stultitia.

Будална, f. augm. v. будала.

Будалисање, u. das dumme Reden oder Thun, inepbia, sermo stultus.

Будалисати, лишем, v. impf. thöricht sprechen, stulte loqui.

Будалиши, им, vide будалисати.

Будалење, n. vide будалисање.

Будан, дна, но, wach, vigil.

Будац, буца, m. курак, тукац, пуран, der Truthahn, gallopavo

Будење, n. das Wecken, excitatio.

Будија, f. кура, курка, тука, мисирка, пурка, пурка, die Truthenne, gallina indica.

Будим, m. die Stadt Ofen in Ungern, Buda.

Будимац, мца, m. der Ofner, Budensis, Budanus.

Будимир, m. ein Mannsname, nomen viri.

Будимка, f. die Ofnerin, Budana.

Будимлија, f. eine Art Apfel, pomi species.

Будимлија, f. vide Будимка.

Будимски (Будимски), ка, ко 1) Ofner, Budanus. 2) adv. nach Ofner Art, more Budaao. †

Буд си, море, иде уконоас,
Ми носим сребро уконоас.

Бугара, f. † vide Рибина.

Бубав, а, о, † vide Рибина.

Бубаван, буба m.

Бубина, као шнорка у бубави
оте m. дити што кадубав?

Бубици,

Примамо као шнорка
чо бубав. Очурмао,
као цуларск коббубав,
бав,

† Тора је цурица

мртва од будимског града

Будимце, n.

Будини, на, ње, н. п. јаје, болест, dem Trutbahn gehörig, galloravonis.
 Буднионик, м. по намастирима она даска, што у њу лупају у јупру да се буде калуђери, der Wecker, expergefactor.
 Будисае, м. ein Mannsname, nomen viri.
 Будити, им, v. impf. wecken, excito.
 Будитисе, имсе, v. г. impf. erwachen, evigilo.
 Будући да, indem, cum. (ital. essendo che —)
 Будише, п. vide, будеше.
 Буза*, ф. 1) ein Getränk aus Zukuruzbrot und Wasser, potio e pane zeae et aqua 2) брзова, der Birkenfasser, succus betulae.
 Бузација*, м. der буза-händler, qui vendit potionem e pane zeae.
 Буздован, м. eine Art Keule, clavae genus.
 Буш, м. ein großes Fuhrmannspferd, Weßlenburger, (ein Kärntner), equus vecturarius, jumentum.
 Бушиа, на, ње, н. п. права. dem Hlob gehörig, pulvis.
 Бујаа, ф. vide папрат.
 Бујаача, ф. vide, папратшача.
 Бујање, п. vide бучање.
 Бујати, ји, vide бучати.
 Бујатка, ф. vide папратка.
 Бујити, им, v. impf. cf. најити.
 Бујица, ф. Regenbach, torrens.
 Бујур*, нимт, lange zu accipere et manduca:
 Баба: Бујур Муса купуса.
 Турци: Нека бако и меса.
 Бук, м. der Ort des Wasserfalls, wo das Wasser im Fallen toset, locus cataractae strepitosis: онђе у буку има пастрме.
 Бука, ф. das Gebrülle, mugitus.
 Букарије*, ф. pl. vide путо.
 Бување. п. das Brüllen, mugitus.
 Букара, ф. у Сријему је обичај да се уз месојеђе свако вече скупе девојке (мале и велике) и младе (а и од мушкихна дође девојке), наред села, па наложе вапру (понајвише од хубрета и од смешанишпа) и око ње играју и пјевају; и то се зове букара или ваприште (ајдемо на букару, пјевају деца на букари).
 Букарење, п. das Brähnen, subatio.
 Букаритисе, рисе, v. г. impf. brähnen, subo (von Schweinen).
 Букаши, бучем, v. impf. brüllen, mugio.
 Букач, м. der Brüller, mugitor (vom Hfchen).
 ва, ф. die Buche, fagus.
 Букар, м. das ABC-Buch, abecedarium.

Букварац, рца, м. der ABC-Schüler, puer elementa discens.
 Буквештина, ф. augm. v. буква.
 Буквиц, м. der Buchenwald, fagetum(?).
 Буквиц, м. junge Buche, fagus parva.
 Буквица, ф. 1) dim. v. буква. 2) букво жир, die Buchecker, glans fagina 3) das ABC, elementa.
 Буквија*, vide плоска.
 Букнути, нем, v. pf. 1) aufmuen, mugitum edo 2) aufodern, exardesco.
 Буков, ва, во, buchen, faginus.
 Букова, ф. маали намастирић код Негопина.
 Буковац, вца, м. 1) Buchenstab, baculus faginus. 2) извор у Јадру у Тршичком пољу. 3) село у Сријему (близу Варадина).
 Буковач, ф. der Buchenstock, baculus faginus.
 Буковина, ф. der Buchenholz, lignum faginum.
 Букреш, м. Bukurescht, Bucarestinum urbs Valachiae.
 Букшење, и. (Рес.) vide буккење.
 Букшени, кшим. (Рес.) } vide бук-
 Букшити, им. (Срем.) } кшени.
 Букшење, п. (Ерц.) das Roderen, ardeor.
 Букшени, кшим, v. impf. (Ерц.) Roderen, ardeo.
 Була, ф. vide Туркиња.
 Булањење, п. } vide бунцање.
 Булањење, м. }
 Булазниши, им, vide бунцаши.
 Булумак, м. некако јело од брашна:
 А. Шта си јео?
 Б. Сапримачка и булумак.
 Буљење, п. das Hervorrecken der Augen, exsertio oculorum:
 Буљнока, ф. (сп.) die die Augen hervorreckt, quae exserit oculos:
 „Курвина буљнока — schilt der Krebs den Frosch.
 Буљити, им, v. impf. м. ј. очи, die Augen hervorrecken, exsero oculos.
 Буљубаша*, м. Anführer eines буљук, dux turmae, centurio.
 Буљубашин, на, но, des буљубаша, centurionis.
 Буљубашиница, ф. die Hauptmannsfrau, uxor centurionis.
 Буљубашница, м. dim. v. буљубаша.
 Буљубашоване, м. das буљубаша-Gepp, centuriatus gestio.
 Буљубашовати, шјем, v. impf. ich bin буљубаша, sum centurio.
 Буљубаша, м. vide буљубаша mit allen Ableitungen.
 Буљук*, die Schwärz, Trupp, turba, turma.
 Бумбар, м. die Hummel, apis terrestris Linn.

Буковци, м. рл.

Вет, ајдемо у Букове мбузе
бућа, ф.

бућав, а, о
бућавица, ф. шум. м. др.
мјурца граде бућу / м.
не ме се од пројима
бракна, ме пројиме.

бујна кнопа,

буљнока, ф. vide јелна

Шторот воко буце, сео
за нос лаца.

21
Букван, м.

Ф (показивше очи, што носе пројиме)
Не смијем ти претех привасти
Ни подити просакку Букамју

Бунбаравник, т.

- Бумбаравне, n. das dumpfe Sprechen, nach Art des Hummelgemurr's, murmur.
- Бумбарати, ам, v. impf. dumpf sprechen, wie die Hummel summt.
- Буна, f. der Aufruhr, scditio.
- Буна и Буница, двеје воде у Ерцеговини.
- Бунар*, m. der Brunnen, puteus. cf. студенац.
- Бунарџи, m. dim. v. бунар.
- Бунарски (бунарски), ка, ко, н. п. вода, Brunnen-Wasser, aqua putealis.
- Бунац и буница, in der Redensart, об-ишао је бунца и буницу, von einem Wagabunden, undique est vagatus. cf. Буна и Буница.
- Бунгур, т. (кукурузан или шеничан) die Gröhe, alica (?).
- Бунгуравне, n. das Grügemahten allicatio (?).
- Бунгурати, ам v. impf. Gröhe mahlen, crassius molo: не може воденица да меље, него бунгура.
- Бунгурац, рџа m. dim. von бунгур: Ручку бунгурица, вечери ни к**ца.
- Буна, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) der Pelz, vestis pellicea. cf. курак.
- Бундева, f. der Kürbis, cucurbita melo Linn.
- Бундевица, f. dim. v. бундева.
- Бундевски, ка, ко, н. п. цвијет, Kürbis-Blüthe, cucurbitarum.
- Буника, f. das Bilsenkraut, hyoscyamus Linn.
- Бунина, der Dünger, sterco.
- Бунипи, им, v. impf. aufwiegeln, concito.
- Буниписе, имсе, v. r. impf. sich em-pören, imperium frango.
- Бундан, вна, на, aus dem Schläfe aufstammelnd, e somno excitus, exturbatus.
- Бунцање, n. das Reden wie aus dem Schläfe, somniatio.
- Бунцапи, ам, v. impf. говорити ко-јешта, као у сну, wie aus dem Schläfe reden, loqui quasi e somno.
- Бунца као баба у болести.
- Бунцаште, n. der Ort, wohin das Umstehricht geworfen wird, locus quisi-quiliarum, fimetum.
- Бур, f. der Sturmwind, procella.
- Бурав, ва, во, Klein, und großbüchtig, pusillus et ventrosus.
- Бурар, m. der (Zhier-) Magen, venter.
- Бурад, f. (coll.) Fässer, dolia.
- Буразер*, m. vide брам.
- Бурак, m. Mannsname, nomen viri.
- Бургија*, f. маали сврданк, die klein-ste Art Bohrer, terebra minima.
- Бургијање, n. vide бушење.
- Бургијати, ам, vide бушити.
- Бургијаш, m. 1) ein Mensch, der über- all herumkommt, homo circumforane-us. 2) Schweinmäller (in Serbien), proxeneta suarius.
- Бургијца, f. dim. v. бургија.
- Буре, ема, n. das Raß, dolium.
- Буренце, ема, n. dim. v. буре.
- Буркавање, n. eine Art heulenden Wet-ten's, stetus genus.
- Буркапати, личем, v. impf. heulend weinen, plorare.
- Бурлање, n. das Herummühlen in flüs-sigen Dingen, scrutatio in jusculo.
- Бурлати, ам, v. impf. herum-mühlen in Flüssigkeiten, scrutari in jusculo.
- Бурма*, f. 1) ein glatter Fingerring, annulus. 2) Schraube, cochlea: о-творасе на бурму.
- Бурмут*, m. der Schnupstabaß, nicotiana sternutatoria*
- Бурмутица, f. die Tabakdose, capsula nicotiana.
- Бурмутица*, m. der Schnupstabaß-fabrikant, venditor nicotiana.
- Бурњак, m. vide дудењак.
- Буро, m. der Dickmaul, abdominosus, ventrosus.
- Бурунџија, f. Befrebrief, edictum veari.
- Бурунџук*, m. танко бијело свилено платно, Seidenleinwand, (zu Hem-den) byssi sericeae genus.
- Бус, m. in dem Räthsel, Назимац ку-копа бус под кошацковом куком.
- Бусање, n. das Schlagen auf die Brust, planctus.
- Бусање, n. das Bedecken mit Rasen, caespitatio (?)
- Бусати, ам, v. impf. mit Rasen be-decken, caespitem congero.
- Бусатисе, амсе, v. r. impf. sich auf die Brust schlagen, plangere: бусаче рукама у прси.
- Бусен, m. der Rasen, caespes.
- Бусенип, ма, мо, rasenreich, caes-pitosus.
- Бусење, n. (coll.) der Rasenhaufe, caes-pites.
- Бусија*, vide der Hinterhalt, insidiae. cf. засједа.
- Бут, m. der Schinken, perna.
- Бутина, f. augm. v. бут.
- Бутик, m. dim. v. бут.
- Букоглав, ва, во, (cm.) vom Kopfe der Gule, epithetum capitis bubonis: „Ид одашле сово букоглава —
- Буцање, n. vide дерање r.
- Буцапи, ам, vide дерапи r.
- Будмаст, ма, мо, voll im Gesicht, facie obesa.
- Будов, m. eine Art kleinen Fließfisches, pisciculi genus.

Није у Бунари, већ крај Бунара.

Друг потвај буре и премање

+ кад помлад зашмљу једно од другог буре-та или дубина, онда каже одговори онај од ко-га се пита: Саари гате, па сишао у нос, а куцкоу луку.

Буњак, т.

Бућене, н.

Бућити се, им се v. r. impf.

Бућкало, н. дрво, којим рибари бућкају по дубинама воду, не маме сомове на дубину.
Бућкапи, ам.
Бућуци, нем

Буцбан, вна, но, н. п. нераст (кад се букаре крмаче); bruntig, subans.
 Бучање, н. н. п. главе, das Dummseyh des Korps; з. В. vom vorher gedangenen Kaufshe, torpor capitis (a crapula).
 Буцаши, чи, v. impf. dummi seyn, turbatus sum, ferreo: и сад ми бучи глава од јучерањег пика.
 Буче, чепа, н. пиле од будије, das Truthühn, pullus gallinae indicas.
 Бучевина, f.
 Бучићи, м. pl. (coll.) junge Truthühner, pulli indici.
 Бучница, f. Eigenname eines Wasserfalls im Gebiete Jadar, Dorf Trjick, Bach Жеравица; nomen proprium cataractae.
 Буда, f. (у Бачкој и у Сријему) vide кнјача.
 Буџак*, м. vide угал.
 Буџић, м. dim. в. буџак.
 Буџуња, f. Kühe mit kleinen Hörnern, sie selbst nicht groß, aber gut, vassarum genus.
 Бушење, н. das Bohren, terebratio.
 Бушина, f. ein Schimpfwort für Schafe, concivium in oves.
 Буштин, им, v. impf. bohren, terebrare.

В.

Ва, in, in (ријетко се говори, н. п. ва име оца и сина, и светога дуа; ва истину Божју (говоре попови и калуђери), два славу и чест (кад чаше славу, cf. слава), cf. у.
 Вабити, им, v. impf. locken, allicio.
 Вабљење, н. das Locken, allectio.
 Ваведеније, н. das Fest Mariae Reinigung, purificatio B. V. M. (den 21. Novemb.)
 Вави, м. j. ва век, (Рес. и Срем.) vide вавијек.
 Вавијек, м. j. ва вијек (Ерц.), ewig, aeternum.
 Вавољак, љка м. оно што се сваља међу прстима, или у успима, ein Kugelchen, (von Brot u. d. gl.) das man zwischen den Fingern dreht, globulus convolutus.
 Вавољење, н. das Drehen eines Kugelchens zwischen den Fingern, conglobulatio.
 Вавољити, им, v. impf. вавољити штогођ међу прстима, или у успима, ein Kugelchen zwischen den Fingern drehen, conglobulo.
 Ваван, м. 1) мјеражишња, ein Getreid-

demass, mensura, 2) (у Ерц.) чанак, eine hölzerne Schüssel, scutra lignea.
 Ваван, м. das Geleise, orbita.
 Вавов; м. (у Сријему), eine Art grossen Wingerweisers, zum Schiffschneiden, scalprum arundini secandae.
 Вада, f. vide рок.
 Вадити, им, v. impf. herausnehmen, promo.
 Вађење, н. das Herausnehmen, promotio (?).
 Ваџда, (у Ерц.) vide свагда.
 Ваџан (вас дан), den ganzen Tag, totam diem.
 Ваџка, f. намастир у Босни (може бити да је сад и пуст):
 „И Вазуку крај воде Криваје —
 Ваџ*, м. der Prediger, praedicator:
 „К нама брже оце и ваџи —
 Ваџи, adj. indecl. fein, elegans, excellens.
 Ваџина, м. Mannsname, nomen viri:
 „На дозива слугу Ваџину:
 „Ваџино моје чедо драго! —
 Ваџа, f. hyp. в. Василија.
 Ваџи, м. vide клјет.
 Ваџина, f. augm. в. ваџан.
 Ваџић, м. dim. в. ваџи.
 Ваџићки, ка, ко, н. п. врата, Kammer, Kammrat, cellarius, ad cellam pertinens.
 Ваџда*, f. Nutzen, utilitas.
 Ваџица, f. dim. в. ваџа, cf. главница.
 Ваџкање, н. das Entschuldigen, jemand nicht nach seinem Wunsch bewirthe zu haben, excusatio de coena minus lauta.
 Ваџкаписе, амсе, v. r. impf. sich entschuldigen, daß man Jemand nicht nach seinem Wunsch bewirthe, excusare se de coena minus lauta.
 Вака, м. } hyp. в. Василије.
 Вако, м. }
 Ваља, f. 1) das Lob, laus, 2) das Loben, Rühmen, laus.
 Вала*, bey Gott! hercle!
 Валаке*, f. pl. das Werkzeug um die Füße zusammen zu winden, bey der Fadogenstrafe, instrumentum pedibus ligandis ad ferien das soleas, cf. фалаге.
 Валиња, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) der Fehler, Mangel, vitium defectus.
 Валини, им, v. impf. loben, rühmen, laudo.
 Валини, им, v. pf. (у Сријему у Бачк. и у Бан.) sehen, labor; desum.
 Валиписе, имсе, v. r. impf. sich loben, rühmen, prählen, se laudare. Ко се вали, сам се квари.
 Валоу, м. dycus, der Schweinstrog.

вазданак, чка, т. у на пијаву: Гетна уранка, Совер вазданка!

ваздијактије, н.

бушотина, f. јана дајди ном на дрвеноу.

вајкада!

вајкама, имен, v. pf. + ва вијек;

вајкама, а, е,

ва вијек вијек

Валдрџа, т.

Валџан, тна, но, vide валџан.

Валџеви једне валдрџе,
Кудрог нбу сами од валџе

Варакнут, кел,

Варакнут се, кеме

/и/и

В) дукунт, пецект

Валовиш, па, шо, wellenteich, undosus:
 „Валовишу Дрину пребродине—
 Валово, п. мала варошица у Славо-
 нији.
 Вава, f. das Zündloch (an der Flinte, Kanone), foramen incendiarium.
 Вавак, ка, das Propfreiß, surculus.
 Вавањ, на, но, wader, probus.
 Вавање, п. das Wälzen, volutatio.
 Вавањца, die Walfmühle, fullonica.
 Ваваши, ам, v. impf. 1) wälzen, voluto. 2) сукно, walfen, subigo.
 Ваваши, ам, v. impf. 1) werth seyn, valere: вава сто дуката, вава царева града. 2) вава нки, тап муф, оротет; коњ вава, леб вава, Pferd vonnöthen, Brod vonnöthen, ваваке по жени.
 Вавашице, амсе, v. r. impf. sich wälzen, volutare se.
 Ваваца, вца, м. einer von Walsowo.
 Ваваца, eine von Walsowo.
 Вававо, п. пош. propr. einer Stadt in Serbien:
 „Полећела два бијела голуба
 „Од онога ваваенога Вавава—
 Ваваески, ка, ко, von Вававо.
 Ваваење, п. das Loben, laudatio.
 Ваваушка, f. (österr. der Knödel), Kloss, globulus e farina, pastillus.
 Ваваушкџе, п. dim. v. ваваење.
 Ваваушкати, ам, dim. v. ваваши.
 Ваваушкатице, амсе, dim. v. вавашице.
 Ваваушца, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Familie, familia, cf. кољено, лоза.
 Вавашар, м. vide вукодлак.
 Ван, (у Ери.) 1) ab, außer, praeter:
 „Ништо љепше ни брасније,
 „Ван чарапа и опанак.
 2) ван да, außer wenn, nisi si, i. q. већ ако.
 Вандраша, f. vide вава.
 Вара, f. vide варница: наврела вара од Дундулова дола (у приповијетки).
 Варадин, м. Peterwardein, Petrovaradinum.
 Варадинац, нца, м. der Peterwardeiner, Petrovaradinensis.
 Варадинка, die Peterwardeinerinn, Petrovaradinensis femina:
 „Платно белн Варадинка Мара
 „На Дунаву према Београда—
 Варадински, ка, ко, Peterwardeiner, Petrovaradinensis.
 Варадин, м. Warasdin, Varasdinum.
 Варадинац (нца), човек из Варадина. Варадински, ка, ко, von Варадин.
 Варак*, м. das Kaufgold, Flittergold, bractea aurichalci.

Варакање, п. das Ausweichen, declinatio.
 Варакаши, ам, v. impf. einem auszuweichen, амсе, v. impf. sich weichen lassen, declino aliquem.
 Варакашцаши, леишег, v. pf. u. impf. mit Flittergold besteben, bractea aurichalci induco.
 Варакаш*, adj. mit варак überzogen, bractea aurichalci inductus:
 „И дај мени варакин преслицу—
 Баралица, f. betrügerisch, fraudulentus, (als Apposition).
 Варџење, п. das Betrügen, deceptio.
 Варџи, ам, v. impf. betriegen, decipio.
 Варџице, амсе, v. r. impf. sich täuschen, decipior.
 Варварин, м. Ebene an der Morawa bei Stalaf.
 Варварица, f. dim. v. Варвара (Barbara) само у овој пјесми:
 „Варварица вари,
 „А Савица лади,
 „Николица куса, cf. варница.
 Вареник, м. вруке замењено и забн-
 берено вино, што се по обичају пије на Божић прије јела (у Сријему и у Бачк.) eine Art Weinsuppe mit Honig und Pfeffer, besonders auf Weihnachten üblich, potiohis genus.
 Вареника, f. warme Milch, lac catenactum.
 Варџење, п. 1) das Kochen, coctio. 2) варџење. Украо калуђер с ђаком козу, па дали да се кува и пече, а они опинили да служе лепурђију. У један пуп калуђер цовиче из олтара (као да чашн нешто) — баче ђакушци! опиди обиди: печели се печење и варили се варџење. А ђак му одговори: „Оче дуовни! дошао човек, па познао роге и ноге, и одијо весе.“
 Варзило, п. die Brasilie, (Zärbemittel von Brasilienholz,) color ligni brasiliiani.
 Варџиво, п. Hülsenfrüchte, legumina.
 Варин дан, на дне, м. St. Barbara-Tag, dies festus S. Barbarae.
 Варити, им, v. impf. kochen, coquo.
 Варитице, имсе, v. r. impf. kochen, steden, coqui.
 Вариџак, м. eine Art Getreidemaß (Herzdomina), mensurae parvae genus: од шиника вариџак (у приповијетки); већ је прдуо у вариџак.
 Варница, f. (dim. v. вара?) жито што се по обичају кува на Варин дан: метнесе у један лонац, или у кошао од свакога жита и варива, те се скува заједно, па се једе послнје, други и преки дан, пошто се олади; и зашто се пјева:

+ ; вавао ми је много; поведи га, ваваке ми је

„ Варварица вари,
 „ А Савица лади,
 „ Николица куса.
 Варница се обично, готово свуда,
 приправи још у вече (у очи Вари-
 на дне), па се у јутру гледа с које
 је стране наврела, те на оној стра-
 ни сију жита оне године: зашто
 кажу да ће онамо најбоље родити.
 „ Наврела вара од Дундулова дола
 (приповијетка Ереговачка)“ Das
 Gericht, so auf Barbara üblich ist, fer-
 culum solemne die festo S. Barbarae:
 „ Поручује Варица Божићу:
 „ Пошли мене од прасца пошцу,
 „ Да зачим варицу шеницу.
 (пјевасе Божићу послје варица дне)
 Варјача, f. der Kochloffel, ligula.
 Варка, f. das Schwanzstück vom Fische,
 cauda. Варка пред Марка. 2) (im
 Scherz) der Hinterpodex, praeser-
 tim femininarum.
 Варница, f. der Junke, scintilla.
 Варничав, ва, во, н. п. барум, funfig,
 viel Funken sprühend, scintillosus (?).
 Варош*, f. die Stadt, urbs.
 Варошанин, m. der Städter, urbanus.
 Варошница, f. dim. v. варош.
 Варошка, f. die Städterin, urbana.
 Варошкџ, ка, ко, 1) städtisch, urbanus.
 2) adv. städtisch, urbano more.
 Варошчад, f. (coll.) die Stadtkinder,
 juvenus urbana.
 Варошче, чета, n. das Stadtkind, ju-
 venis urbanus.
 Варошчица, f. dim. v. варошка.
 Вас, vide sav:
 „ На алапу, вас у чистом злату -
 „ Вас му коњич у крв огреану -
 Васа, (Рес. и Срем.) vide Vaso.
 Васалија, f. Basilia, Basilia.
 Василије, m. Basilius, Basilus.
 Василъ, m. vide Василије.
 Васалица, f. колач што се по оби-
 чају мијеси на мали божић, eine Art
 Schmalzbret auf den Basilitag, panis
 S. Basili (?).
 Васонџ свијет, die ganze Welt, orbis
 terrarum (cf. slav. вселенная, das der
 griechischen ökonomem wortlich ent-
 spricht).
 Васко, m. Mannsname, nomen viri (v.
 Василије).
 Васколик, ка, ко, ganz, totus quantus.
 Васкрс, m. Ostern, pascha. Нава-
 Васкрсеније, n. Јскрсеније прева сва-
 ко да узме навору: зашто у Србији
 заћу пред васкрсеније по селима
 намастирски ђаци с котарицама
 те дају навору за јаја. О васкрсе-
 нију се плуку шареним и црвеним
 јајма, m. j, ударају врвовима јаје

о јаје, па које се разбије оно узме
 онај који је разбио. То чине код
 намастира и код цркве и непозна-
 ти људи, али треба најприје да ви-
 де јаја један другоме: зашто неки
 пробију јаје од оздо те исиједи
 жуџе и бјеланце, па налију воска
 да је тврђе. Од васкрсенија до
 Спасова дне говорисе, кад се двоји-
 ца срету на пупу, или кад који
 коме дође у кућу, ристос ва-
 скрс (мјесто добро јутро, помоз
 Бог и добар вече), и одговарасе ва
 испину васкрс; пако и кад се
 пије, мјесто спасујес и на
 здравље.

Васкрснути, нем, v. pf. (vom Tode)
 auferstehen, resurgo.

Васкрсвање, n. das Feiern der Ostern,
 celebratio paschatis.

Васкрсовати, сунџи, v. impf. und pf.
 die Ostern zubringen, celebros pascha.

Васо, m. (Ерц.) hur. v. Васмаје.

Васоје, m. Mannsname, nomen viri.

Васојевики, m. pl. Gegend und Stamm
 an der Grenze gegen Montenegro:

„ Пред њу метни Мутана Лазара:
 „ Јер је Лазо од Васојевића —

Ваш, m. die Klasten, decempeda.

Вашање, n. das Fangen, captatio.

Вашапи, ам, v. impf. fangen, capto.

Вашитисе, имсе, v. r. pf. брда, по-
 сла, дају kommen, ingredior, aggredior.

Вашљика, f. ein Scheit Holz, pars ligni
 secta.

Вашољ, m. Mannsname, nomen viri.

Вашра, f. das Feuer, ignis. cf. огањ.

Вашраљ, m. die Feuerstaukel, batillum.

Вашрен, на, но, feurig, igneus.

Вашрица, f. dim. ein kleines Feuer,
 igniculus.

Вашриште, n. Feuerstätte, ustrina.

Тражиши вашре на лањском ва-
 тришту.

Ваћел, m. } vide убрадач.

Ваћов, m. }

Ваш, f. vide уш.

Ваша (или вандрша), f. комад коже
 што се одадре с тела, ein Stück
 abgeschundene Haut, frustum cutis de-
 tractae. Који се расрди да му ода-
 дремо вашу (у приповијетки).

Вашар, m. (у Сријему, у Бачк. и у
 у Бан.) der Markt, die Messe, mün-
 dinae. Кома вашар капу купује, он
 гологлав иде. cf. панађур.

Вашарење, n. das Markten, mundinatio.

Вашарити, им, v. impf. Markt, Mess-
 halten, mundinor.

Вашаритиште, n. der Ort wo Markt
 (Messe) gehalten wird, locus mudi-
 narium.

+ Други дан васкрсенија

(у покеђељник). Но не оти-

де у цркву на југу еку

(н. п. у Сријему и у Бачк.)

онога (оке да помију во-

дом ни да даде у воду ја

во се крпе онда: дакле и

у (у Сријему и у Бачк.)

роду ваши у цркву (у)

отн иду само од роду до

роду).

Вашити, м

Вашити, м

Вашити, м

Вашити, м

Вашити, м

Вашити, м

Вашити, м

Вашити, м

Вашарни, на, но, н. п. доба, Markt.
 Меџ =, nundinalis.
 Вашарница, м. der den Markt, die
 Messe, besucht, nundinarius.
 Вашина, f. грање сирово, Faschinen,
 fascis virgultorum.
 Вашица, f. као мала чибулица, што
 изиђе на ноzi под кожом на сврби.
 Вашка, f. vide псепто.
 Вашљив, ва, во, vide ушљив.
 Вашљивац, вца, м. vide ушљивац.
 Вашљивица, f. vide ушљивица.
 Веверица, f. (Рес. Срем.) vide вјевер-
 ница.
 Веда, да, до, vide веп.
 Ведар, ара, ро, heiter, serenus.
 Веденик, м. eine Art Pistole (von Ve-
 nedica), teli minoris genus.
 Веденчак, ка, ко, н. п. пиштољ,
 алапо, Venetianer, Venetus.
 Веднути, нем. (у Ресави и у Лије-
 вчу) vide виђени.
 Ведрина, f. die Heiterkeit, serenitas.
 Ведриши, им, v. impf. heitern, se-
 renen. Види онај, који ведри и об-
 лачи.
 Ведришице, рисе, v. r. impf. es wird
 heiter, serenatur coelum.
 Ведрница, f. vide ведро 1.
 Ведро, н. 1) дрвен суд водени, der
 Wassereimer, situla. 2) на бунару,
 der Wassereimer, situla. 3) (у крајини
 Негопинској) мјера од 12 њака, Ei-
 mer von 12 Maß, amphota: пошто
 је ведро вина?
 Вез, м. die Stickeren, pictum per acum.
 Везак, ска, м. hyp. v. вез:
 „Везак везла сеја Тешедара —
 Везање, н. das Binden, ligatio.
 Везати, вежем, v. impf. binden, ligo.
 Везатице, ежемсе, v. r. impf. sich
 wie gebunden verhalten, ligor: веж'
 се! ruft der Räuber beim Eintritt ins
 Haus.
 Везење, н. das Sticken, pictura per
 acum.
 Везнац, зноца, м. м. j. што веже
 виноград.
 Везља, f. die Stickerin, quae acu pingit.
 Везир*, м. der Vezir, vezirus.
 Везиров, ва, во, vide везиров.
 Везиревница, vide везировница.
 Везиров, ва, во, des Vezirs, veziri.
 Везировница, f. die Frau des Vezirs,
 veziri uxor.
 Везирски, ка, ко, 1) Vezir-, veziro-
 rum. 2) wie ein Vezir, more veziri.
 Везирство, н. das Vezirthum, vezira-
 tus:
 „Дао би му на Босни везирство —
 Вејавица, f. (Рес. и Срем.) vide вија-
 вница.

Вејање, н. (Рес. и Срем.) vide вијање.
 Вејати, јем, (Рес. и Срем.) vide ви-
 јати.
 Век, м. (Рес. и Срем.) vide вијек.
 Век, м. } кози глас, das Meckern, mu-
 Века, f. } titio.
 Векавица, f. коза, die Meckerin (als
 Apposition von der Ziege), mutitrix.
 cf. бекавица.
 Векчање, н. das Meckern, mutitio.
 Векчаши, векећем, v. impf. meckern,
 mutio.
 Векчупи, нем. v. pf. meckern, mutio.
 Вековање, н. (Рес. и Срем.) vide вје-
 ковање,
 Вековати, кујем (Рес. и Срем.) vide
 вјековати.
 Вела, f. die Art, Gattung, genus.
 Веле, (сп.) groß, magnum:
 „О мој вранче веле добро моје —
 Велен, (сп.)
 „Ој девојко селен велен!
 „Не узвијај обрвама —
 Веленац, вца, м. (у Српјему) vide ша-
 реница.
 Велендан (велики дан), м. (дође пре-
 ко Мораве) vide васкрсеније.
 Велика, f. Frauennamen, nomen femi-
 nae.
 Велика неђела, f. die Charwoche, heb-
 domas antepaschalis.
 Великачак, чка, ко, augm. v. велики,
 sehr groß, valde magnus, vastus.
 Велики (comp. већи), ка, ко, 1) groß,
 magnus, 2) у велике, recht mitten drin,
 magnopere.
 Велим, vide вељу.
 Велимир, м. Mannsname, nomen viri.
 Величање, н. das Großthun, ostentatio.
 Величатице, амсе, v. r. impf. großthun,
 ostentare se.
 Величина, f. die Größe, magnitudo,
 altitudo.
 Величко, м. Mannsname, nomen viri.
 Велкер, м. (öfterr. der Feldscherer), der
 Chirurgus, chirurgus.
 Велкеров, ва, во, des Chirurgus, chirurgi.
 Велкеровница, f. die Frau des Chirur-
 gus, uxor chirurgi.
 Велкерски, ка, ко, 1) chirurgisch chi-
 rurgicus. 2) adv. chirurgisch, chirur-
 gisch.
 Велча, (једни говоре и авелча и
 овелча) vide бабини укуви.
 Велко (Велко), м. Mannsname, nomen
 viri.
 Вељу, (Ерц.), велм, sagen, ajo, dico.
 Венац, вца, м. (Рес. и Срем.) vide
 вијенац.
 Вендрек, м. der Fährdrich, signifer.
 Вендрек, ва, во, des Fährdrichs,
 signiferi.

Ведрац, f. vide вретонац.
 Вашаница, f. (заједно) vide
 везирица.

у Рванској

Велика Солена,

Возе је пона везат,
 него за ње и везат.

Везиња, f. виноградацка

у везире свирку-
 повани.

у дрвеној чоп везињској —

Вендреквица, f. die Gähndrißs-Frau, uxor vexilliferi.
 Венѣе, n. das Wellen, marcos.
 Венути, венем, v. impf. wellen, marceo.
 Венчавање, n. (Рес. и Срем.) vide вјенчавање.
 Венчаваши, ам, (Рес. и Срем.) vide вјенчаваши.
 Венчавашице, амсе, (Рес. и Срем.) vide вјенчавашице.
 Венчани, на, но, (Рес. и Срем.) vide вјенчани.
 Венчаница, f. (Рес. и Срем.) vide вјенчаница.
 Венчање, n, (Рес. и Срем.) vide вјенчање.
 Венчаша, ам, (Рес. и Срем.) vide вјенчаша.
 Венчашисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide вјенчашисе.
 Вења, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Beeren von Wachholder (zum Küchfern.) baccae juniperi.
 Веома, sehr, valde.
 Вепар, пра, m. крмак, бравап, назимак, das Schwein (Männchen), porcus.
 Вера, f. (Рес. и Срем.) vide вјера.
 Веран (вѣран), рна, но, (Рес. и Срем.) vide вјеран.
 Веране, n. das heimliche Umhergehen, clandestina circuitio.
 Верашисе, ремсе, v. r. impf. крипшисе, провлачашисе, heimlich umhergehen, clam circuitio:
 „Не чудимсе лији ни ђердану,
 „Већ се чудим зецу и гакама:
 „Куд се вере како не издере —
 Вергија*, f. vide пореза.
 Вергијаш, m. der der пореза unterworfen ist, vestigalis:
 „А Турака Јањи донесоме
 „Пеп спомина онђе укопаше,
 „Вергијаша ни носман ни'су —
 Вереница љуба, f. (сп. Рес. и Срем.) vide вјереница.
 Вересија, Credit, fides: узео на вересију; опишао да купи вересију.
 Вериге, f. pl. die Kesselfette, catena e qua pendet aenum.
 Верижнице, f. pl. dim. v. вериге.
 Верижњача, f. der Walfen, an dem die Kesselfette befestiget ist, trabs e qua pendet catena aeni,
 Верица, f, dim. v. вера.
 Верјање, n. dim. v. верање.
 Верашисе, амсе, dim. v. верашисе.
 Вершаша, ам, v. impf. аштен, fürchten, cito: он њега не верша ни у што.
 Верман, m. (сп.) der Feldmarschall, summus dux exercitus:
 „Верман оде Нишу и Видину;
 „Узе Ниша, не може Видина —

Верност, f. (Рес. и Срем.) vide вјерност.
 Веровање, n. (Рес. и Срем.) vide вјеровање.
 Вероваши, рујем, (Рес. и Срем.) vide вјероваши.
 Веровишница, f. vide Вировишница.
 Верта, f. (у Сријему) 1) das Fürtuch, praecinctorium. 2) die Fürtuchleinwand, lintem praecinctoriis conficiendis: дај ми верте за кеџелу.
 Вертеп, m. die Krippe (der Geburt Christi), die die Schulknaben um Weihnachten umherführen, praesepe Christi.
 Веругање, n. das Schlingeln, sinuatio.
 Веругашисе, амсе, v. r. impf. sich schlingeln, sinuari.
 Вѣс, m. das rothe türkische Käppchen, galericulum turcicum.
 Вѣса, m. (Рес. и Срем.) vide Весо.
 Вѣсела, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Вѣселин, n. Mannsname, nomen viri.
 Вѣселиши, им, v. impf. freuen, gaudio afficio:
 Вѣселишисе, амсе, v. r. impf. sich freuen, gaudeo.
 Вѣселяк, m. lustiger Kunde, hilarator.
 Вѣселе, n. 1) die Lustigkeit hilaritas. 2) die Hochzeit, nuptiae. cf. свадба.
 Вѣселење, n. das Freuen, hilaratio.
 Вѣсео, села, ло, 1) lustig, hilaris. Вѣсело срце куџелу преде. 2) armstellig. miser: камо тај мој весели брап?
 Вѣсина, f. augm. v. вѣс.
 Вѣсик, m. dim. v. вѣс.
 Вѣслање, n. das Rudern, remigatio.
 Вѣслаши, ам, v. impf. rudern, remigo.
 Вѣсло, n. das Ruder, remus. у пјесмама пјевасе in pl. и веслеша:
 „Дај ти мене ораову лажу
 „И веслеша дрва шимширова —
 Вѣсо, m. (Ерц.) hup. v. Веселин.
 Вѣспи, везем, v. impf. sitzen, ringere aeu.
 Вѣп (Ерцеговци говоре и в е г д), па, по, alt, vetus.
 Вѣпар, пра, m. (Рес. и Срем.) vide вјепар.
 Вѣпша, *, f. das Fetwa (Brief des Musti), res judicata a Musti.
 Вѣпрењак, m. (Рес. и Срем.) vide вјепрењак.
 Вѣпрењача, f. (Рес. и Срем.) vide вјепрењача.
 Вѣпрење, n. (Рес. и Срем.) vide вјепрење.
 Вѣтрина, f. augm. v. вѣпар.
 Вѣтриши, им, (Рес. и Срем.) vide вјетриши.
 Вѣтрик, m. dim. v. вѣпар.
 Вѣтровит, па, по, (Рес. и Срем.) vide вјетровит.

/π

Вересија гона шја.

Вѣрѣца, f.*

Продетку ти видоку вѣрѣцу.

Вѣрман, m. vide фреман.

4)
 На сватара по десет, век нема —

Вепрогоња, м. (Рес. и Срем.) vide вјетрогоња.
 Вепромет, м. (Рес. и Срем.) vide вјетромет.
 Век, 1) schon, jam. 2) sondern, sed: ни је тако, већ овако. 3) већ ако, außer weil, nisi si. †
 Веќа, ф. (Рес. и Срем.) vide вијеќа.
 Веќање, п. (Рес. и Срем.) vide вијеќање.
 Веќаша, ам. (Рес. и Срем.) vide вијеќаша.
 Веќе, vide век.
 Веќил*, м. der Stellvertreter, vicarius: „Муштај-пашу цара веќила —
 Веќма, шећр, magis.
 Веќање, п. das Medern, muttio.
 Веќаша, чим, v. impf. medern, muttio.
 Веќ, вечера, п. } der Abend, vesper, vesper.
 Веќер, ри ф. } pera; auch m. in: добар вече!
 Веќера, ф. das Abendessen, coena (in Serbien das Hauptessen, also ganz eigentlich die classische coena).
 Веќеравање, п. das Essen zu Abend. coenatio.
 Веќеравати, ам, v. impf. nachmalen, coenog.
 Веќерање, п. das Abendmalen, coenatio (?)
 Веќерас, } diesen Abend, hac vesperaske, } pera.
 Веќераши, ам, v. impf. u. pf. abendmalen, coeno.
 Веќерашић, ња, ње, von diesem Abend, hujus vesperae.
 Веќерин, м. Mannsname nomen viri.
 Веќерњак, ња, ње, Abend-, z. B. Abendstern u. f. w. vespertinus.
 Веќером, abends, vespere:
 „Досади ми јутром и веќером —
 Веќит, ша, то, (Рес. и Срем.) vide вјечит.
 Веќшала, ф. (Рес. и Срем.) vide вјешала.
 Веќшаница, ф. (Рес. и Срем.) vide вјешаница.
 Веќшање, п. (Рес. и Срем.) vide вјешање.
 Веќшапи, ам, (Рес. и Срем.) vide вјешапи.
 Веќшт, ша, то, (Рес. и Срем.) vide вјешт.
 Веќшак, м. (Рес. и Срем.) vide вјештак.
 Веќшпац, веќша, м. (Рес. и Срем.) vide вјешпац.
 Веќштина, ф. (Рес. и Срем.) vide вјештина.
 Веќшница, ф. (Рес. и Срем.) vide вјешница.
 Веќшничина, ф. augm. v. веќшница.
 Вивак, ва, м. der Sibir, gavia.

Виган, м. (у Српјему) das Frauenkleid, vestis feminae.
 Виган, гња, м. vide новачница.
 Вигови, м. pl. vide омче.
 Вид, м. das Sehen, visus: тако ми вида очњвега; дошао за вида.
 Вид, м. Mannsname, nomen viri.
 Вида, ф. Frauenname, nomen feminae.
 Видан, м. Mannsname, nomen viri.
 Видање, п. vide лијечење.
 Видар, м. vide лекар.
 Видарина, ф. vide лекарина.
 Видарица, ф. vide лекарица.
 Видаша, ам, vide анјечити.
 Видач, м. Mannsname, nomen viri.
 Видело, п. (Рес.) vide вићело.
 Видети, дим, (Рес.) vide вићети.
 Видетисе, димсе, (Рес.) vide вићетисе.
 Видик, м. der Anblick, conspectus:
 „У по-паље, свјету на видуку —
 Видило, п. (Срем.) vide вићело.
 Видин, м. Widin, Vidinum.
 Видинац, нца, м. човек из Видина.
 Видинац*, м. vide Видинац.
 Видински, ка, ко, воп Видин.
 Видиши, им, (Срем.) vide вићети.
 Видитисе, имсе, (Срем.) vide вићетисе.
 Видов дан, ва дне, м. 15ти јунија, кад су Србљи изгубили на Косову, St. Veits Tag, jugl. Anspielung auf вид.
 Видовић, ша, то, двјете, које се роди у кошљци, зовесе видовић; и шакови послаци човек (приповиједају), или жена, иде са вилана, и зна више него други људи, ein Sonntagekind, albat gallinae filius (?).
 Видовка, ф. eine Art Kirsche, cerasi genus.
 Видоје, м. Mannsname, nomen viri.
 Видојевица, ф. Berg ober Бешница, mit Ruinen auf seinem Gipfel.
 Видосава, ф. Frauenname, nomen feminae.
 Видра, ф. die (Fisch-) Otter, lutra.
 Вићање, п. 1) das Offsehen, visio. 2) die Aussicht über die Küche, z. B. bey Hochzeit, ministerium culinarium.
 Вићани, ам, v. impf. 1) oft sehen, video. 2) готовити јело, die Küchenaufsicht führen, procurso culinaam.
 Вићанисе, амсе, v. г. inf. sich sehen, zusamment kommen, convenio.
 Вићело, п. (Ерц.) das Licht, lumen. Излић ке ћело на вићело.
 Вићеније, п. (Ерц.) das Sehen, visio: сретно вићеније, дугу љубав, од Бога живош и здравље (напијасе уз чашу).
 Вићени, дим, v. pf. (Ерц.) sehen, video.

Јоту ке видов дан.

| e / e

Веќерача, ф. м. ј. з. в. —
 језга

Управо и не изврше во-
 да, нег као пишта)

† Од сјевне стране
 има под видојевицом
 (штово) под самим врвом)
 тари изворитк). У коме
 се једва људи онуда при-
 повиједају, † да су водени-
 це по девет витлова на
 њему мресе, па га
 Нјемци никад зашинури
 тебашта и спарината
 и утаврши воду. — ф. Новинаца.

† да је некад био тако верити,

(у виту) Видети!
 Вити књигу, чак не
 покла —

2) давидиш како
 чепа, давидиш
 неће да ти да.

Витен, а, о,

Вижити, ил

Виле, на мур на мур

Вилан, т. оубршиши

Вилонка, ф. венка

петурка, карове одити
расау на вилону колу.

+ ва вијек;

Од свијела и вијелка;

Докле вијелка и свијела
Од вијелка до уда бодјелка —

Вик, т.

Виком виле.

Вижор, т. виде вијар.

Виџетисе, димсе, v. г. pf. (Ерц.) 1) sich sehen, convenio. 2) како ми се види, scheint, videor. 3) види ли се, sieht man, nonne est obscurum?

Виџао, жла, т. vide вијеле.

Виџаап, па, то, з. В. девојка, die viel umhergafft, puella impudentior.

Вијеле, лета п. der Waffelhund, canis avicularius Linn.

Вијелин, т. Турски новач од 60 пара, eine türkische Münze von 60 Para, или Турски genus.

Вијавица, ф. (Ерц.) Schneesturm, immer nitium (?); cf. межава.

Вијаве, д. 1) керање, das Jagen, agitatio. 2) das Winden, volutio, versatio.

Вијаве, п. (Ерц.) das Wurfeln, ventillatio.

Вијар, т. der Wirbelwind, turbo: „Да га вијар вјетар не однесе —

Вијати, ам, v. impf. кераати, jagen, agito.

Вијати, јем, v. impf. (Ерц.) wurfeln, ventillo.

Вијатисе, јамсе, v. г. impf. sich winden; емсе, v. г. impf. den, volvi, torqueri:

„Вије ли се првен барјак

Над милам кумом —

Вијек, (Ерц.) 1) die Lebenszeit, vita: у мом вијеку. 2) никад (ни) до вијелка, in meinem Leben nie, ewig nie, nunquam.

Вијелнац, нца, т. (Ерц.) der Kranz, corona.

Вијелне, п. das Winden, vietio (?)

Вијелица, ф. (Ерц.) vide вјереница.

Вијелка, ф. (Ерц.) Conferenz (Berathschlagung), deliberatio.

Вијелкање, п. (Ерц.) das Berathschlagen, deliberatio.

Вијелкати, ам, v. impf. (Ерц.) berathschlagen, delibero.

Вијугање, п. das Schlingeln, sinuatio

Вијугатисе, амсе, v. г. impf. sich schlingeln, sinuor.

Вика, ф. 1) das Geschrey, clamor. На курјакџе вика, а лисице месо једу.

2) ein Getreidemaß, mensurae genus (in der Watschka).

Викало, т. (pl. викачи) der Schreyhals, clamosus.

Викање, п. das Schreyen, clamor.

Викаати, вичем, v. impf. schreyen, clamo.

Викач, т. vide викало.

Викнути, нем, v. pf. ausschreyen, exclamo.

Вила, ф. die Wile (eine Art Nymphe), Vila (пупуха). Виле живе по великим

планинама и по камењацима око вода. Вила је свака млада, лијепа, у бијелу панку аљну обучена, и дугачке, низ леђа и прси распушене косе. Виле ником не ће зла учинити, докле и ко не увриједи (нагазивши на њиово коло, или на вечеру, или друшчије како), а кад и ко увриједи, онда га различно наказе: успријеле га у ногу или у руку, у обје ноге или у обје руке, или у срце, те одма умре.

Вилаеп*, т. 1) земља, das Land, terra; опишао на вилаеп. 2) Leute, homines: чуј (те) вилаете! cf. свијет.

Вилаепатија, т. vide земљак.

Вилаепски, ка, ко, Landes-, з. В. Geld, Richter, publicus.

Вилдиш*, т. das Esfenbein, ebur.

Виле, ф. pl. Feugabel, furca foenaria.

Вилеман, т. велики вир, ein grosser Wirbel, vortex major.

Вилин, на, но, der Wile gehörig, vilae.

Вилина коса, ф. Flachseide, cuscuta europaea Linn.

Вилиндар, т. намастир у Светој гори. Вилиндарац (рца), калуђер из Вилиндара. Вилиндарски, ка, ко, von Вилиндар (sonst Schilendar).

Вилип, т. Philipp, Philippus.

Вилипац, пца, т. dim. v. Вилип.

Вилица, ф. die Rinnsade, maxilla.

Вило, само у овој загонетки: Мошовило вило, по гори се вило, кући долазило, соли не лизало (п. ј. челе).

Вилован, вна, но, 1) vilenschaft, lym-

Виловип, па, па, 1) phaticus (?): „На ђогату коњу вилонме —

Вилошче, т. Philotheus, Philotheus.

Вилушке, ф. pl. die Sßgabel, furca.

Виме, мена т. das Guter, uber. +

Вимешце, п. dim. v. виме.

Винарина, ф. новци што се дају спани мјесто десетка виноградскога, Weingeld, vestigal vinarium.

Вини, на, но, (у Сријему, у Бачи и у Бан.) vide ванн.

Винко Лозик, т. eine komische Personification des Weins (etwa Weinhold Nebmann), Iacchus: ударно га Винко Лозик у главу, п. ј. опходе.

Винковци, ваца, т. pl. Städtchen in Sirmien. Винковчанин, човек из Винковаца. Винковачки, ка, ко, von Винковци.

Вино, п. der Wein, vinum.

Винобој, т. Ufermes, phytolacca decandra Linn.

Винов, ва, во, з. В. лоза, Wein-, з. В. Rebe, vitis.

Витру

Да ја витру, чија тине војска —

Виновес, m. feinere Fes- mütze (q. d. fino fes?), mitrae genus.
 Виновесак, m. hур. v. виновес:
 „На глави јој весак виновесак —
 Виноград, m. Weinberg, vinea.
 Виноградац, граца m. hур. v. виноград.
 Виноградски (виноградски), ка, ко, zum Weinberg gehörig, vineae.
 Винош (планина), m. (сп.)
 „Па ти ајде на Винош планину —
 Вински, ка, ко, z. B. суд, Wein- geschirr.
 Винути, нем. v. pf. webeln, agito caudam.
 Док кучка репом не вине, не ће пас за њом погрчати.
 Винушина, f. augm. y. вино.
 Винце, n. Weinsfen, vinulum (?): винце кисело срце весело.
 Винага, f. 1) wilder Weinstock, vitis silvestris. 2) die Frucht davon, uva silvestris.
 Вир, m. der Wirbel, vortex.
 Виргас, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Ruthe, Rathestreife, virgae.
 Вирење, n. das Spähen, speculatio.
 Вирити, им. v. impf. spähen, speculor.
 Вирих m. dim. v. вир.
 Вирвир, та, то, n. п. вода, wirbelsoll, vorticosus.
 Вировитица, f. мала варошица у Славонији.
 Вис, m. Bergspitze, cacumen montis:
 „Када будеш вису на планину —
 Висбаба, f. das Schneeglöckchen, galanthus nivalis Linn.
 Висина, f. die Höhe, altitudo.
 Висити, им. v. impf. hangen, pendeo. Што висити нек' опнада.
 Висок (сопр. виши), ка, ко, hoch, altus.
 Висуљак, лка m. само у овој загонешки: Виси висити висуљак, трчи трчи висуљак; Бога моли трчуљак, да опнадне висуљак? m. j. жирка и свињче.
 Вит, та, то, vide витак:
 „Вита јело дигни горе гране —
 Вит, вит! } interj. laut, um die Vita, vit! } Taube zu locken, sonus allieciendi columbas,
 Витак, тка, ко, biegsam, flexilis.
 Витао, таа, m. 1) der Garnhaspel, rhombus. 2) der Faspel, rhombus. 3) vide насад 2.
 Витџ, m. der Held, vir fortis, heros.
 Вити, вијем, v. impf. winden, vico.
 Витиљ, m. 1) die Lunte, funiculus incendiaris. 2) der Docht, ellychnium. cf. свјештило.
 Витисе, вијемсе, v. r. impf. sich winden, ambio:
 „Па се вије ружа око бора,
 „Као свила око кипе смјља —

Витнице, f. pl. eine Art ungefircher Haarzöpfe, cirri.
 Витко, m. Mannsname, nomen viri.
 Витлање, n. das Schwingen, vibratio.
 Витлапти, ам, v. impf. schwingen, vibro.
 Витлапк, m. 1) dim. v. витлао. 2) м. п. клободана, или златпа.
 Витомшир, m. Mannsname, nomen viri.
 Витпорог, га, го, mit gewundenen Hörnern, cornibus tortis:
 „Младе воке витпороге —
 Вика, m. (Рес. и Срем.) vide Вико.
 Викан, m. Mannsname, nomen viri.
 Викишија, Викеншије, } Vincenz, Vincentius.
 Вико, m. (Ерц.) 1) hур. v. Вилап. 2) hур. v. Викеншије.
 Вичан, чна, но, bewandert, versatus: није он вичан томе послу.
 Вичак, шка, m. das Mehr, der Überschuss, plus.
 Виче, ober, supra.
 Вичерад, m. Ort an der Drina, südlich von Zvornik, berühmt (im Sprichworte) durch seine Brücke: Остале као куприја на Вичераду.
 Вичек*, m. die Patrone, embolus igniarius.
 Вичеклаук*, m. die Patronatsche, pera embolorum igniariorum.
 Вичење, n. das Hangen, suspensio.
 Вичина, f. die Höhe, altitudo. cf. висина.
 Вичиња, f. die Weichselfirsche, cerasum apronianum Linn.
 Вичињи, adj. indecl. weichselfarb, colorem habens cerasi aproniani.
 Вичињица, f. dim. v. вичиња. 2) eine Art Fischen, phraseoli genus. (3 село ниже Бијограда.
 Вичињишница, f. dim. v. вичињица:
 „Вичињишница род родила —
 Вичињов, ва, во, der Weichselfirsche gehörig, cerasi aproniani.
 Вичињовац, вца, m. ein Stab von Weichselfholz, baculus e ligno cerasi aproniani.
 Вичињовача, f. Weichselfstoc, fustis e ligno aproniano.
 Вичињовић, m. der das Weichselfwein, vitum e ceraso aproniano Linn.
 Вичињовина, f. das Weichselfholz, lignum cerasi aproniani Linn.
 Вјеврица, f. (Ерц.) das Eichhörnchen, sciurus. cf. јеврица.
 Вјековање, v. (Ерц.) das Durchleben seiner Lebenszeit, vita.
 Вјековати, кујем, v. impf. (Ерц.) sein Leben durchleben, vitam vivo:
 „Да заједно вијек вјекујемо —
 Вјенчавање, n. (Ерц.) das Trauen (von Eheleuten), copulatio conjugialis.

Витпор, m. Мандушан,
 nomen viri.

Вичкасти, та, то,

Вичањ, шна, m. див-
 ла вичања, какови
 особито мис у Сриј-
 му по мејана зма
 Вичограда.

† Вир, као мис и
 трица.

Воденица од дрвета
 Витлова

5/3) што се мекеу
 рату,

Језу л' Драво Срдски Витерова —

Висока, високо & у ојестана говоре се и Ковчу:

На мтвади ади Ковча Витера —
 На Витеру Ковчу шаркоте —

Вјенчавати, ам, v. impf. (Ерц.) frauen, jungere connubio.
 Вјенчавашице, амсе v. impf. (Ерц.) sich frauen lassen, jungi connubio.
 Вјенчањ, на, но, (Ерц.) н.п. прстен, кошуља Frau-Ring etc., copulatio-nis.
 Вјенчањца, f. (Ерц.) 1) новци што се дају пону (а поп владици) за вјенчање, die Traugebühr, pecuniae debitaе pro copulatione. 2) жиока, или гредница у каквој зграде, der Traubaum, trabs.
 Вјенчање, п. (Ерц.) die Trauung, copulatio conjugialis.
 Вјенчаши, ам, v. pf. (Ерц.) trauen, conjugio jungo.
 Вјенчашице, амсе, v. r. pf. (Ерц.) getraut werden, sich frauen lassen, connubio jungi.
 Вјенчик, м. dim. v. вјенац.
 Вјера, f. (Ерц.) 1) der Glaube, fides 2) Treu und Glaube, fides (см.) Mann von Treu und Glauben, homo, amicus fidus:
 „Здрав Милошу вјеро и невјеро:
 „Прва вјеро, потоња невјеро —
 Вјеран, рна, но, (Ерц.) treu, fidelis.
 Вјереница љуба, f. (см. Ерц.) ш. j. вјерна љуба:
 „Вели њему љуба вјереница —
 Вјерница, f. dim. v. вјера: вјерницу му његову!
 Вјерност, f. (Ерц.) die Treue, fidelitas.
 Вјерованье, (Ерц.) das Glauben, fides.
 Вјеровати, рујем, v. impf. und pf. (Ерц.) glauben, credo. Волим (лакше је) вјеровати, него ићи те питати.
 Вјетар, пра. м. (Ерц.) der Wind, ventus.
 Вјетрењак, м. (Ерц.) der Windbeutel, vanus, gloriosus.
 Вјетрењача, f. (Ерц.) ш. j. воденица, или пушка, 1) Windmühle, mola ventilis. 2) Windbüchse, telum pneumaticum.
 Вјетрење, п. (Ерц.) das Aufsteigen, evaporatio.
 Вјетрина, f. augm. v. вјетар.
 Вјетриши, им, v. impf. (Ерц.) dinsten, evaporog.
 Вјетрић, м. dim. v. вјетар.
 Вјетрошит, ша, мо, (Ерц.) windig, ventosus.
 Вјетрогоња, м. (Ерц.) vide вјетрењак.
 Вјетромет, м. (Ерц.) der Windstrom, flumen venti.
 Вјечит, ша, мо, (Ерц.) ewig, aeternus.
 Вјешала, п. pl. (Ерц.) der Galgen, rathibulum.
 Вјешалица, f. ш. j. меса, ein Stück ge-

rdichtetes Fleisch, segmentum carnis fumo duratae.
 Вјешање, п. (Ерц.) das Hängen, suspensio.
 Вјешати, ам, v. impf. (Ерц.) hängen, suspendo.
 Вјешт, ша, мо, (Ерц.) der es versteht, geschickt, peritus.
 Вјештак, м. (Ерц.) der Geschickte, peritus.
 Вјештац, вјешца, м. (Ерц.) der Ge-remmeister, veneficus.
 Вјештина, f. (Ерц.) die Geschicklichkeit, Meisterschaft, scientia.
 Вјештица, f. (Ерц.) die Heze, venefica.

Вјештица се зове жена, која (по приповијеткама народним) има у себи некакав ђаволски ду, који у сну из ње изиђе и створисе у лепира, у кокош или у курку, па лепи по кућама и једе људе, а особито малу дјецу: кад нађе човека ће спава, а она га удари некаквом шипком преко лијевог сисе те му се отворе прси док она извади срце и изједе, па се онда прси опет срасну. Неки тако изједени људи одма умру, а неки живе више времена: колико је она одсудила кад је срце јела; и онаковом смртни умру, на какovu она буде намијенила. Вјештице не једу бијелога лука, и зато се многи о бијелим и о божињим покладама намажу бијелим луком по прсима, по шапанима и испод пазуа: зашто кажу да оне на покладе највише једу људе. — Ни једној младој и лијепој жени не кажу да је вјештица, него све бабама (млада курва стара вјештица). Кад се вјештица један пут исповједи и ода, онда више не може јести људе, него постане лекарица и даје праву изједенима. Кад вјештица лепи ноћу, она се сија као ватра; и највише се скупљају на гувну; зато кажу да она, кад оће да полепи од куће, намажесе некаквом масни испод пазуа, па рече: ни о прн ни о грм, већ на пометно гувно. Жена, која је вјештица, кад из ње изиђе онај ду, лежи као мртва, и да јој човек окрене главу ће су јој ноге биле, не би се више ни пробудила.

Кад у каквом селу помре много дјеце или људи, и кад сви повичу на коју жену да је вјештица и да и је она појела: онда је вежу и баце у воду да виде може ли пошонути (зашто кажу да вјештица не може пошонути); ако жена потоне, а оми

†, крив

† чему, им у чему.

† Које су вјере?

† Јадам које вјере;
јем тврда вјере?

вјеран, зна, но

вјерна мушка, f.

Вјештачѣства }

+ Ни у шкѣви суда, ни у
влау друга.

Владарца, оца, т. бн Готрѣм

+ Око куца влашѣка.

+ Влашиѣ, т. ~~ма~~

платина шумеу наизе

Варевске и Ратев-

нефа шумеу наизе

Шабачке и Јадрѣнске

Цер).

Воденѣрка, *vide воден-*
нос.

+ Властѣлин, т.

је извуку на поље и пусте, ако ли не
могбуде помонути, а они је убију,
зашто је вјештица. — Куд не
вјештица, него у свој род.

Вјештичина, f. augm. v. вјештица. +

Вла, Влаа, m. 1) der Walach, Valachus.
2) Турци (особино Бошњаци) зову
и Србље (кашпо и све рашѣане)
Власима.

Влага, f. die Feuchtigkeit, humor.

Влада, f. die Herrschaft, dominatus.

Владање, n. das Herrschen, dominatio.
Владаши, am, v. impf. herrschen, do-
minor.

Владашное, амсе, v. r. impf. sich be-
trauten, se gerere.

Владѣца, m. Mannsname, nomen viri.

Владѣка, m. der Bischof, episcopus.

Владисав, m. Mannsname, nomen viri.

Владичѣње, n. das Einweihen zum Bi-
schof, consecratio episcopi.

Владичин, на, но, des Bischofs, epi-
scopi.

Владичини, им, v. impf. zum Bischof
weißen, consecrare episcopum.

Владичишсе, имсе, v. r. impf. zum
Bischof gemeiht werden, consecror epi-
scopus.

Владоје, m. Mannsname, nomen viri.

Владун, m. Mannsname, nomen viri.

Влажан, жна, но, feucht, humidus.

Влажѣње, n. das Befeuchten, humec-
tatio.

Влажиши, им, v. impf. beseuchten,
humecto.

Влаиња, f. 1) die Walachin, Valacha;
2) bey den Bosnertürken auch die Ser-
bin, serba:

„Него ку се оженил' Влаињом

„Из Поцера главином ђевојком —

„Влаињу ку мааду обљубини

„На орамошу Лазаревик Луки

„И Чулику, који Дрине чува —

Влаињица, f. dim. v. Влаиња.

Влаисав, m. Mannsname, nomen viri.

Влајко, m. Mannsname, nomen viri.

Влаќно, n. der Flaß (das Flaßhaar),
linum.

Влаѣ, m. die zweyte Gattung Flaß,
lini genus minus longi.

Влаѣан, сна, но, vide влашан.

Влаѣанице, f. pl.

„До Зворника на до Влаѣаница —

Влаѣан, сна, т. први (као даке)
шпо се у ранама замепну.

Влаѣнит, m. der Eigentümer, domi-
nus, proprietarius.

Влаѣст, f. die Macht, potestas.

Влаѣстан, сна, но, der Macht hat, be-
rechtigt, jus habens.

Влаѣстѣл, m. der Machthaber, potens:

„Овде нама нама
„Старога влаѣпѣља —
Влаѣп, m. vide влаѣ.

Влаѣпан, пка, m. hyp. ч. влаѣп.

Влаѣпанѣ, n. vide влаѣпанѣ.

Влаѣпани, ам, vide влаѣпани.

Влаѣпко, m. Mannsname, nomen viri.

Влаѣк, m. Mannsname, nomen viri.

Влаѣке, n. (coll.) die Mehren, aristae.

Влаѣчење, n. 1) das Eggen, arctatio.

2) das Hefeln, pectinatio.

Влаѣшпи, им, v. impf. 1) орање (ш. ј.
дрѣвни), eggen, osco. 2) куѣљу или
лам (ш. ј. трѣбенати), hefeln, pec-
tino.

Влаѣшпа, шпа, m. eine Art Rauch, por-
ri genus.

Влаѣше, шпа, n. der junge Вла, puer
valachus.

Влаѣшѣње, n. das Walachifren, mutatio
in valachum.

Влаѣшиѣ, m. vide влаѣшпа. +

Влаѣшина, f. augm. v. Вла.

Влаѣшиши, им, v. impf. zum Walachen
machen, facio esse valachum.

Влаѣшишсе, имсе, v. r. impf. sich zum
Walachen machen, facere se valachum.

Влаѣшѣи, m. pl. das Siebengestirn,
plejades.

Влаѣшѣја, f. die Walachey, Valachia.

Влаѣшѣј, на, ко, 1) walachisch, valachi-
cus. 2) adv. walachisch, valachice, cf.
Вла 2.

Влаѣшко, m. Mannsname, nomen viri.

Влаѣшпа, f. die Glinte, flata (telum ma-
jus):

„Пуне влаѣште у пак' окренуан —

Вѣ, вола, m. der Ochs, bos.

Вѣда, f) das Wasser, aqua. +

Вѣдање, n. das Herumführen, f. S. des
Pferdes, circumductio.

Вѣдаши, ам, v. impf. н. п. коња, führen,
circumduco.

Вѣдашисе, амсе, v. r. impf. mit jemand
Hand in Hand spazieren gehen, deamb-
ulo cum aliquo.

Вѣден, на, но, н. п. крушка, јабука,
вино, wässrig, aquosus.

Вѣденѣ неѣља, f. die erste Woche nach
Ostern, die weiße Woche, hebdomas
prima a paschate.

Вѣденѣ, на, но, н. п. нос, суд, шѣжа,
Wasser-, aquaticus.

Вѣденица, f. die Wassermühle, mola
aquadria. По двацши се у воденици
говори. Виче као да је у воденици
граѣен.

Вѣдениѣр, m. der Mühler, molitor.

Вѣдениѣрев, ва, во, vide водениѣ-
ров.

Вѣдениѣрка, f. die Mülletin, mola
domina; molitoris uxor.

Влаѣо, т.

~~натика~~ Турѣка водѣница

2) der Fluß

И воде га одиѣжа!

Год је брѣе, вода ј' одиѣжа.

Воденичаров, ва, во, des Mühlers, molitoris.

Воденичица, f. dim. v. воденица.

Воденичаште, n. der Ort wo eine Mühle gestanden, locus ubi mola fuit.

Воденички, на, но, n. п. камен, коло, Mühlstein, rad, molaris.

Водичер, m. (Ерц.) das Gefäß, worin der Seumacher sein Weggeräthe bey sich trägt, vas foenisecae.

Водичр, m. (Рес. и Срем.) vide водичер.

Водичар, им, v. impf. 1) führen, ducor, 2) lauffig feyn (von der Kuh), ruit in venenem.

Водича, f. 1) dim. von вода. 2) Weiswasser, aqua lustralis.

Водичар, m. der Weiswasserträger, camillus (?). Защо од куке до куке као водичар. Кад водичар отиже Сваци Господи, и повроти водичом по куки, онда обично рече: „Штоје попово да је готово: ча, „нак граи повјесма два, удо месе „и чапак ораа и пару на крст.“

Водњика, f. Wasser das im Winter über Holzäpfel gestanden und so angesäuert getrunken wird, aqua acida.

Водоноша, m. der Wasserträger, aquator.

Водопија, f. } der Wegwart, die Wege-
Водоплав, m. } warte, cichorium intybus Linn.

Водурина, f. augm. v. вода.

Вођ, m. der Führer eines Blinden, dux coeci.

Вођа, m. (у Српјему, у Бачк. иу Бан.) vide вођ.

Вођев, ва, во, des Führers, ductoris.

Вођење, n. das Führen, ductio.

Вођица, f. у везу као прутака, ein Zweig in der Stickerey, ramulus acurictus.

Вођење, n. das Führen (zu Land und zu Wasser), vectio, vectura.

Воз, m. повар на колима или на саонима, n. п. воз дрва, свјена, ein Wagensvoll, currus (?).

Возаљка, f. дрво (понајвише рачвасто) што се метне на њега пређа кад се навија.

Возање, n. das Führen, vectio, vectura.

Возар, m. der Ruderer, remex:

„Дај ти мене тридесет возара
„И пред њима возара Лазара—

Возарев, ва, во, vide возаров.

Возаров, ва, во, des Ruderers, remigis.

Возати, ам, v. impf. führen, veho.

Возатисе, амсе, v. r. impf. fahren, vehor.

Возидба, f. das Führen, vectio.

Возити, им, v. impf. führen, vehor.

Возитисе, имсе, v. r. impf. fahren, vehor.

Возмајстор, m. (der Wasenmeister) der Schinder, excoriator morticiorum.

Возловница, f. намастир код Дунава близу Панчева. Возловички, ка, ко, von Возловница.

Возин, m. Mannsname, nomen viri.

Возница, m. Mannsname, nomen viri.

Војвода, m. General, dux.

Војводина, на, но, des Generals, ducis.

Војводиница, f. die Generalin, ducis uxor.

Војводити, им, v. impf. zum General machen, ducem appello.

Војводитисе, имсе, v. r. impf. sich für einen General ausgeben, pro ducisse gerere.

Војводиница, m. dim. v. војвода.

Војводоване, n. das Wojwodseyn, vojvodatus.

Војводовати, дујем, v. impf. Wojwod seyn, sum vojvoda.

Војводски, ка, ко, 1) generalmäßig, ducum. 2) adv. wie ein General, ducis more.

Војводство, n. die Würde eines Wojwoden, vojvodatus.

Војвођење, n. das Ernennen zum Wojwoden, vojvodae appellatio.

Војдараг, m. Mannsname, nomen viri.

Војеване, n. das Kriegen, belligeratio.

Војевати, војујем, v. impf. Kriegen, bellare.

Војевода, m. vide војвода.

Војник, m. der Krieger, miles.

Војнички, ка, ко, 1) soldatisch, militaris. 2) adv. soldatisch, more militari.

Војно, m. (сп.) муж, Gemahl, maritus: „Како не ћу блада бити? „Војно ми је пијаница—

Војнов, ва, во, (сп.) des Gemahls, mariti: „Веселисе војнова мајко—

Војска, f. das Kriegsheer, exercitus.

Војша, eine Art Kartenspiel.

Војштина, f. augm. v. војска.

Војштити, им, v. impf. на кога, Kriegen, belligero.

Војшћење, n. das Kriegen, belligeratio.

Воко, m. (pl. воци) hup. v. во, особито кад вабе теоце: пос воко пос! ма воко ма!

Волатисе, латисе, v. r. pf. m. j. шпапови, im Spiele гаврашкосе.

Војвођица, у. турско
+ 2) нећак.

Мог сачување, за к. Јорж.
+ под турцима. у Езер.
у свјетов. ма.
+ војска крава; кад је
војска ова крава?

Војвођина, f.

Војвођав, f.

Војвођаван, вна, но,

Војво, m. митрополит в.
Војво, бјед' у селу Војво!

+ 2) отишао на војску, инд' Гале, за јал.

ин, in bellum!

Шмољт воко луце, себи
за, трам' даје.
војво, vide обво.

+ десном руком за војнице

NO На мене водича, на попа цојничца (реку
гдетоји, кад што од новеке окусе).

Ворштан, f
+ Грци, као да су му
руке ворштане,
ко се боји врабаца, нох не сје
проје.

ко с врагом тикве
сје, све му се о главу
мутају.

‡ (и вољу)
‡ другом на вољу, се-
ли на вољу. Двије су
воље, а четире гуди.
‡ Волим мастан ка-
пати, него гладан пла-
кати.

Ворштанка f
‡ 2

Ворша, f. Hindwurst
für Voda.

Не лежи враге — Не даму враг
мрввати —

‡ двије допате једну вр дуре

Од о главе до железне тжаве —

Волаш, m. Ochsenname, nomen bovi
indi solitum.
Волеши, лим, (Рес.) vide волеши.
Волиши, им, (Срем.) vide волеши.
Воловодница, f. волови, што иду за
кравом, кад води крава, die Frevet
der läufigen Kuh, vassae proci.
Воловскй, ка, ко, 1) и. п. месо, Of-
sen-Fleisch, caro bubula, 2) adv. auf
Ochsen Art, boum more.
Воловскй језик, m. die Ochsenzunge,
anchusa officinalis Linn.
Воловско око, n. das Ochsenauge,
chrysanthemum leucanthemum Linn.
Вољујара, f. некаква зриједа, коју
рапарни познају, и кад она изиђе
онда већ иду пражиши волове.
Вољујарка, f. 1) eine Art Trauben, uvae
genus. 2) vide вољујара.
Вољујскй, ка, ко, vide воловскй.
Воља, f. 1) der Wille, voluntas. Од
воље му (је, или стоји) као шокну
иосп! 2) гуша у кокоши или у пи-
це, der Kropf der Henne, des Vogels,
guttur.
Вољан, љна, но, 1) frey, вољан си,
du kannst es thun, per te stat. 2) gu-
ter Saune, guter Dinge, lactus:
„Вољан буди царе господине! —
Вољан Боже! (verwundernd) guter Gott,
bone Deus!
Волеши, лим, v. impf. (Ерц.) lieber
wollen, malo. ‡
Вољница, f. dim. v. воља.
Воринша, f. der Gulden, florenus.
Воршпан, m. vide вошпан.
Восак, ска, m. das Wachs, cera.
Восање, n. das Harren, ductatio.
Ворштан, ам, v. impf. кога, narren,
bey der Nase herumführen, ducto.
Вошњак, m. 1) der Obstgarten, roma-
gium. 2) село у Рађевини (близу
Лознице). 3) зидине од намастира (у
селу Вошњаку, на лијевом бријегу
ријеке Шпире), cf. запроношпни.
Вошњачић, m. dim. v. вошњак.
Вошкар, m. 1) der Obstliebhaber, amans
pomorum. 1) der Obsthändler, Obst-
ler, qui roma venditat.
Воше, n. das Obst, roma. У своје
воше кад ко оше.
Вошка, f. der Obstbaum, romus. ‡
Вошњак, m. vide вошњак.
Воци, pl. v. воко:
„Описни пописни,
„Воци ти корисни.
Воч! interj. laut, um ein Kind davon
zu jagen, sonus abigendi bovem.
Вочик, m. dim. v. во.
Вочке! vide воч.
Вошпан, m. (у Сријему, у Бачк. и у
Бан.) die Postspann, equi vehiculares.

Вошпан, на, но, wächfern, cereus. ‡
Вошпанница, f. die Wachseleumwand, cera-
tum.
Вошпанница, f. das Wachshaus, wo
das Wachs gepreßt wird, cella ce-
raria (?)
Вошпене, n. vide вошкене.
Вошпина, f. (augst. v. восак) die Wachs-
trebern, recrementa ceraria.
Вошпипи, им, v. impf. wächfern, cero.
Вошкене, n. das Wächfen, ceratio.
Вр, врџа, m. (у Ерц. и вр) das Ober-
ste einer Sache, Gipfel, summitas,
sacumen.
Врабац, пца, m. der Sperling, passer.
Врабница, f. das Weibchen des Sperlings,
passer femina. ‡
Враг, m. der Teufel, diabolus, cf. ђаво.
Врагађур, m. Пипали бабу, кад је
ишла на панађур, куда ће, а она
пуна радости одговорила: „идем
„на панађур ђур“. А кад севрати-
ла с панађура, онда је запитала:
„ће си била бако?“. На панађуру и
на врагађуру“ (одговорила љу-
шпа).
Враговане, n. der Muthwille, petu-
lantia.
Враговати, гујем, v. impf. Muthwis-
len treiben, petulantem esse.
Враголан, m. der Muthwillige, petu-
lant.
Враголаст, та, мо, muthwillig, pet-
ulans.
Враголаје, f. pl. die Teufeleyen, nequi-
tiae.
Враголисане, n. vide враговане.
Враголисани, лишем, vide враго-
вати.
Враголиши, им, vide враговати.
Враголица, f. vide ђаволица.
Враголство, n. der Muthwille, levitas.
Врагољене, n. vide враговане.
Вражји, жја, жје, teuffisch, diabolicus.
Вражогрнци, m. pl. село на лијевом
бријегу Тимока у Црној ријечи
(шуда говоре и грнаци лонац).
Вражбр, m. das Freycorps, manus vo-
lonum.
Вражбрак, рца, m. der Freycorist,
volo.
Вражкорја, f. die Freycorps, volonum
corps.
Вражорскй, ка, ко, Freycorps, volo-
num.
Врајш, m. (у Сријему у Бачк. и у
Бан.) der Gefrenpte, miles gregarius
immunis statione.
Вран, m. vide гавран:
„Ја двај врана, два по Богу брама —
Вран, на, но, schwarz, ater.
Врана, f. die Krähe, cornix. Није
му врана мозак
попила. Врана вра-
ки очију не види.
Вркнуло (закну-
мо) мо на свру
врану.

Вранац, ица, м. der Kappe (schwarzes Pferd,) equus ater.
 Вранеше, п. vide вранеше.
 Вранешина, ф. augm. в. врана.
 Вранеш, м. Mannsname, nomen viri.
 Вранило, п. die Schwärze, atramentum.
 Вранилова трава, ф. ein schwarzes Färbekraut, nomen herbae.
 Вранин, на, но, дер Krähe, cornicis.
 Враниши, им, в. impf. schwärzen, atro.
 Враник, м. das Rüklein der Krähe, pullus cornicis.
 Вранчев, ва, во, dem Kappen gehörig, equi atri.
 Вранчик, м. dim. в. вранац.
 Вранц, м. die Franzosen (Krankheit), lues venerea.
 Вранцав, ва, во, venerisch, morbo gallico corruptus.
 Враницање, п. das Anstecken mit Franzosen, infectio venerea.
 Вранцаши, ам, в. impf. mit Franzosen anstecken, inficior morbo gallico.
 Вранцашице, ице, в. г. impf. venerisch werden, inficior morbo gallico.
 Вранцив, ва, во, vide вранцав.
 Вранеше, п. das Schwärzen, atratio.
 Вранш, ња, ње, Krähen-, з. W. Nest, cornicis.
 Вранш лук, м. eine Art Lauch, porri genus.
 Вранчев, ва, во, des Sperlings, passeris.
 Вранчик, м. dim. в. врабац, passerulus.
 Вранчије сјеме, п. Name einer Pflanze, plantae genus.
 Вранчиј (вранчиј), чја, чје, den Sperlingen gehörig, passerinus.
 Вранчиј нокти, м. pl. Name einer Pflanze, plantae genus.
 Врас, м. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Fraiß (österr. die Фрас), epilepsia.
 Врат, м. der Hals, collum.
 Врата, п. pl. 1) die Thüre) fores. 2) das Thor, porta:
 „Граду врата рано затворајте—
 Вратаца, п. pl. dim. в. врата.
 Вратар, м. der Thormärter, janitor.
 Вратарев, ва, во, des Thormärtes,
 Вратаров, ва, во, janitoris.
 Враташца, п. pl. vide вратаца.
 Вратио, п. der Garbbaum, jugum teutegium. Вратио су два: предње (или шупље) и стражње; на стражњем је навигена прежа, а на предње се навига платно.
 Вратина, ф. augm. в. врат.
 Вратниши, им, в. pf. 1) umkehren machen,

converto (reice capellas Virg.) 2) zurückgeben, restituo.
 Вратнишице, ице, в. г. pf. umkehren, revertor.
 Вратник, м. dim. в. врат.
 Вратнич, м. vide повратнич.
 Вратниа, ф. намасшир у крајини Неголинској.
 Вратни, на, но, н. п. косп, жила, Hals-, colli.
 Вратнице, ф. pl. врата од прука исплетена, или од дрвета начињена, das Gatterthor, porta clathrata. Вратнице понавјнише стоје на путу, и затворају се да не иде мара у поље; или на тору.
 Вратолом, м. (Scheltwort) du Halsbrecher, audax.
 Вратоломије, м. Bartholomäus, Bartholomaeus.
 Вратор, м. der Frater (Mönch, Klosterbruder), monachus latinus, cf. пратор.
 Враторов, ва, во, des Fraters, monachi latini.
 Враторски, ка, ко, 1) fratrisch, monachalis; 2) adv. fratrisch, monachorum more.
 Вратање, п. 1) das Umkehren, conversio. 2) das Wiedererstattten, restitutio.
 Враташи, ам, в. impf. 1) umkehren machen, converto, rejicio. 2) wiedergeben, restituo.
 Враташице, ице, в. г. impf. umkehren, saepe revertor.
 Врат, м. 1) Wahrsager, divinus, cf. погађач, гатар. 2) Hexenmeister, magus.
 Вратање, п. 1) das Wahrsagen, divinatio. 2) das Hexen, incantatio.
 Вратар, м. 1) vide врат. 2) die Umgehend von Belgrad, die zwar polje heißt, aber hügelig ist:
 „Док ми гледа криво на Земун,
 „А Маргита на Вратар на поље—
 Вратара, ф. гатара, 1) die Wahrsagerin, divina. 2) die Hexe, Zauberin, maga.
 Вратарев, ва, во, vide вратаров.
 Вратарина, ф. die Wahrsagergebühr, quod divino datur.
 Вратаров, ва, во, des Wahrsagers, Hexenmeisters, divini; magi.
 Враташи, ам, в. impf. 1) wahrsagen, divinare. 2) hexen, incanto.
 Вратчев, ва, во, vide вратаров.
 Врати, м. pl. die heil. Aerzte (Cosmas und Damian), medici (Cosmas et Damianus).
 Вратши, ка, ко, 1) teuflisch, diabolisch. 2) adv. teuflisch, diabolice.
 Врба, ф. die Weide, (Baum), salix. То

Зна река зајна не

врати.

+

+ до куца вратица!
врати, м.

+ ако није врат, а он је погађач.

cf. глатице

вратарца, ф. vide вратара.

+ вратарина, ф.

вратарки, а, о,

+ кад га ми је што у вратицу, а не ка вратицу.

узео га на свој врати

што реку - реку на врати

на врати на нос

је на врби свирала (d. i. nichts). Кад
врба грожом роди (nie).
Врбас, м. 1) вода у Босни. 2) село
у Бачкој.
Врбица, f. dim. v. врба.
Врбљак, m. die Weidengegend, das
Weidengebüsch, salicium.
Врбов, ва, во, Weiden-, f. В. Вауб,
salicis. Поуздахисе у кога, као у
врбов кани.
Врбовати, бујем, v. pf. u. impf. (у Сри-
јему, у Бачк. и у Бан.) werben (zum
Kriegsdienste), perducere (ad militiam).
Врбоватице, бујемсе, v. r. pf. sich an-
werben lassen, do me (ad militiam).
Врбовина, f. Weidenholz, lignum sali-
cium.
Врбовка, f. Werbung, comparatio (de-
lectus) militum.
Врбонуч, m. die Zeit, da die Weide aus-
schlägt (mit satyrischen Nebenbegriff);
tempus quo salix frondescit.
Врвети, вим (Рес.) } vide врвџети.
Врвџети, вим (Срем.) }
Врвџење, n. das Gedränge von hin-
strömenden Menschen, turba progegan-
tium.
Врвџети, вим, v. impf. (Ери.) wohin
strömen (von Menschen), confluere.
Врвица, f. die Schnur, funiculus:
„Вуку му се за ногама врвце —
Врг, m. крбањ, ein Kürbisfäß von
Kürbis, haustum e cucurbita.
Вргнути, нем, vide врћи.
Вргорац, рца m. Stadt in Dalmatien:
„Ти опиди ка Вргорцу граду,
„Те савежи Шарика Асана —
Врдање, n. das Ausweichen, declinatio.
Врдати, ам, v. impf. ausweichen
sichen, declinare.
Врдник, m. 1) село у Фрушкој гори.
2) намастир код тог села (тај се
намастир зове и Раваница). Врд-
ничан ин, човек из Врдника. Врд-
ничка, ва, ко, von Врдник. Врд-
ничка кула, старе зидине на
брду више Врдника.
Врдуми, нем, v. pf. ausweichen, declino.
Врбање, n. das Lauern, insidiae.
Врбати, ам, v. impf. lauern, insidior.
Врва, f. der Tumult, tumultus.
Вредан, дна, но, (Рес. и Срем.) vide
вриједан.
Врџети, вим, (Рес. и Срем.) vide
вриједити.
Врџнока, f. der Werth, die Würdigkeit,
dignitas.
Врџање, n. (Рес. и Срем.) vide ври-
јежање.
Врџати, ам, (Рес. и Срем.) vide ври-
јежати.
Вџа, f. (Рес. и Срем.) vide вријежа.

Врџнути, нем, v. pf. einen Streich
verlehen, baculo percutio (onoma-
top.)
Врело, ч. извор, die Quelle, der Ur-
sprung des Flusses, fons.
Време, мена, n. (Рес. и Срем.) vide
вријеме.
Времениш, та, мо, betagt, provecctae
aetatis.
Врењак, њка m. eine Art Hautkrank-
heit, genus morbi cutanei.
Врење, n. das Sieden, aestuatio.
Врео, врела, ло, heiß, servidus.
Вреоце, n. dim. v. врело, das Quells-
chen, fonticulus.
Временар, m. der Spulmacher, fistu-
larius.
Временара, f. н. п. мјерица, кома-
рица, der Korb, worin die voll ange-
spinnenen Spulen gethan werden,
spöta fasis plenis adservandis.
Временарев, ва, во, } des Spulmachers,
Временаров, ва, во, } fistularii.
Врџено, n. 1) die Spule, fistula ne-
toria. 2) врџено у кола воденично-
га, die Achse am Mühlrade, axis.
Времење цета, n. dim. v. врџено.
Врџи, врџим, v. impf. sieden, aestuo.
2) ври тамо нешто, es ist ein Getöse,
Tumult, tumultuantur.
Врџка, f. der Sack, saccus.
Врџетина, f. augm. v. врџка.
Врџица, f. dim. v. врџка.
Врџурина, f. vide врџетина.
Врзино коло, n. Србљи приповиједају,
да неки ђаци, кад изуче дванаест
школа, опиду (њи 12 мора биши)
на врзино коло (да доврше са
свим и да се закуну? А ђе је то
врзино коло? и шта је? Бог би га
знао), и онђе некакву особину
књигу чашећи нестане једнога из-
међу њи дванаест (однесу га ђа-
воли или виле), но они не могу
познати кога је нестало. (Тај је
био и на врзину колу — говорисе
за човека који је много учио —).
Такови ђаци послаје зовусе Гра-
банцијаши, и иду са ђаволима и са
вилама, и воде облаке у врјеме
грмљава, олује и туче. Грабанци-
јашинсу сви издрпани (какав је издр-
пан као грабанцијаш).
Врџећи, врџем, v. impf. (Ери.) Ge-
treide austreten (mit Pferde), tero fru-
mentum.
Врџска, f. ein durchdringendes Geschrey
f. В. von Kindern, wiehernden Pfer-
den, sonus acer.
Врџнути, нем, v. pf. ausschreyen,
exclamo.
Врџшак, шка, ко, (у Сријему, у Бачк. и

+ Врџнуто та да
вирном по грави.

Врџати, ам, v. impf.

да он врџа у овџе знајуће

+ Кога ради вџе, и руди
врџење, n

Врџина, f. (у Шувагџи)
vide обала г.

+ Врџимтвр

+ Свџи врџска гџе

Врџсак, ска, m.

3) ври Кољина, вико,

у Бан.) 1) frisch, recens, cf. тазе, при-
јесан. 2) frisch, hurtig, celer.
Вриштање, п. das durchdringende
Schreien, clamor vehement.
Вриштати, тим, v. impf. durchdrin-
gend schreien, clamor acriter.
Вриједан, дна, но, (Ери.) würdig,
dignus.
Вриједити, им, v. impf. (Ери.) werth
sein, valeo: вриједи царева града.
Вријећање, (Ери.) das Anstoßen, Aufrei-
ßen der Wunde, divulsio, offensio.
Вријећати, ам, v. impf. (Ери.) aufrei-
ßen (die Wunde), rumpo, offenda.
Вријећатице, амсе, v. r. impf. (Ери.)
seine Wunde aufreißen, divello ipse
vulnus meum, offendens.
Вријежа, f. (Ери.) 1) der Stängel (z.
B. des Kürbisses, der Melone), sur-
pus. 2) пасја вријежо! (Scheltwort
gegen Kinder) convicium in pueros.
Вријеме, времена, п. (Ери.) 1) die
Zeit, tempus. 2) Wetter, tempestas.
Врја, f. das Rurren, z. B. der Rüge,
murmur.
Врјушти, не, v. impf. wegschmettern,
cum strepitu avolo.
Врлез, м. die Verlesung (der Sol-
daten), recitatio nominum militum:
опшиан војници на врлез.
Врлезовање, п. das Verlesen, reci-
tatio.
Врлезовати, зујем, v. impf. und pf.
verlesen, recito nomen (ja сам ове
светри ријечи слушао 1807 године
је се говоре на Дрини у војсци Ва-
љевској; и сам сам ишао те врле-
зовао војску).
Врлест, f. die Steife, declivitas.
Врлестан, тна, но, steil, praecipers.
Врлина, f. vide доброта.
Врло, vide веома.
Врлица, f. vide врлина.
Врлудање, п. das Gehen (und Thun)
eines, der sich nicht wohl befindet, in-
cessus hominis aut bestiae minus bene
valentis.
Врлудати, ам, v. impf. ich gehe (oder
sehe aus), wie einer der sich nicht wohl
befindet, incedo ut minus bene valens.
Врљав, ва, во, am Auge beschädigt,
laesus oculo.
Врљање, п. das Schlendern, ambulatio.
Врљати, ам, v. impf. schlendern, am-
bulo.
Врљика, f. die Stange zum Einzäunen,
tignum (pertica) serpiendo horto.
Врљити, им, v. pf. werfen, wegwer-
fen, jacio. cf. бацити, турити.
Врљичица, f. dim. v. врљика.
Врљо, м. der an einem Auge beschädigt,
saucius altero oculo.

Врлдање, п. 1) das grobe Spinnen,
netio crassioris lini. 2) das Dahersplau-
dern, garritus.

Врлдати, ам, v. impf. 1) прести на
велико времено, grob spinnen, nere
crassius linum. 2) daher plaudern, ni-
gas profero.

Врлдуљ, м. највише се говори у
млож броју врлдуљи, и dim. врн-
дуљичи (Самошвори почкови
као воденично камење, или кола
од такови почкова. На такoвим
почковима стоје обично Турски
попови), eine Art Rades, aus einem
Stücke, rotae genus.

Врнушти, нем. vide врапити.

Врнуштице, немсе, vide врапитице.

Врнчица, f. einer der Riemen, die an
der Spanke statt des Oberleders sind,
lorum crepidae.

Врнчање, п. 1) das Anmachen der
Ober-Riemen der Spanken, aptatio
lororum superiorum crepidae. 2) das
undeutliche Reden eines Mißvergnügten,
mussitatio.

Врнчати, ам, v. impf. 1) опанке, die Ober-
riemen anmachen, lora superiora apto.
2) zornig reden, mussito.

Врсан, сна, но, vide врстан.

Врсник, м. der mit mir gleichen Alters
ist, aequalis.

Врсница, f. die mit mir gleichen Alters
ist, aequalis.

Врснока, f. die Ordentlichkeit, Bravheit,
frux (?).

Врста, f. Reihe, series.

Врстан, сна, но, ordentlich, frugi.

Врстање, п. das Stellen in Reihe und
Glieder, collocatio in ordine.

Врстапатице, амсе, v. r. impf. sich in
Reihe und Glied stellen, in ordine colloco:
А. Врстапатице, емо цара Мутана!
Б. Врстапатице не врстао, не ма
нас више него —

Врстелези (м. j. врсти те лези), (komisch
als) Feiertagsname, dies festus fictus
joci caussa:

А. какав је данас светац?

Б. врстелези!

Врталь, м. (у Сријему, у Бачк. и у
Бан.) das Viertel, vide четврт.

Вртальче, чета п. буре од четврти
акова.

Вртальце, п. 1) vide враќање. 2) das
Aufbrechen der Nüsse mit dem Messer,
effractura nucis ore cultri.

Вртати, врћем, v. impf. 1) vide вра-
ќати. 2) oraе, die Nüsse aufbrechen,
effringo nucem cultro.

Вртатице, врћемсе, vide враќатице.

Вртење, п. (Рес.) vide врћење.

Вртеши, тим (Рес.) vide врћети.

Вријеме град гради, и
на и разгради.

Вријеме гради моткомарет,
Вријеме град, вријеме разгради,

на вријеме

3) Женско вријеме

Врловошти а

Врлина а,

2) Врлова Врлина

Врлина а, вријеме а,
v. r. impf.

Вртана, f.

врш нак, м. vide врешник.

врш ваши; врш вање

врш муз, м.

врш вање, м.

врш вање, м. се

врш вање, м. се

врш вање — врш, м. у

води оно место где се не (16) може да

спрже. врш вање.

врш вање, м. врш вање, по-
мен viri.

врш вање, м. врш вање

врш

Вршенисе, шимсе, (Рес.) vide вркенисе.

Вршници, нм, (Срем.) vide вркени.

Вршенисе, имсе, (Срем.) vide вркенисе.

Вршлаг, м. der Wasserwirbel, vortex.

Вршоглав, ва, во, schwindlig, vertiginosus.

Вршоглавица, f. der Schwindel, vertigo.

Вршење, п. 1) das Wobren, terebratio. 2) das Drehen, volutio.

Вршени, вршим, v. impf. (Ерц.) wobren, terebro.

Вршенисе, вршимсе, v. г. impf. (Ерц.) sich drehen, vertor.

Врши, вршем, v. pf. thun (stellen, legen), pono.

Врши, вршем, (у Бачкој) vide вршежи.

Вршисе, вршемсе, v. г. pf. на кога, wet nacharten, nachgerathen, imitor. Дете се врше и на ујца преко Дунава, акамо ли на слугу у кући.

Вршк (comp. вршк), ка, ке, heiß, fervidus.

Вршчина, f. die Hitze, aestus.

Вршница, f. hitziges Fieber, febris ardens.

Вршчина, f. augm. v. вршчина.

Вршкшина, f. vide вршчина.

Вршк гора, f. vide фршк —

Вршкшина, f. eine Art Kirschen, cerasi genus.

Врш, cf. трш врш.

Врш, п. 1) das schnelle Hin- und Herbewegen, micatio. 2) das Sprühen, emicatio.

Вршати, ца, v. impf sprühen, emico: „Прна крва кроз кошуљу вршати —

Вршатице, амсе, v. г. impf. sich schnell hin- und herbewegen (s. B. wenn ein Mann ein Frauenzimmer nachäffen will), mico?

Вршачење, п. dim. v. вршачење.

Вршачице, амсе, dim. v. вршачице.

Вршак, чка м. vide мшак.

Вршачење, п. das Knurren, mugur.

Вршати, чим, v. impf. као мшак, иликао празно времено кад се обрше, Knurren, muguro.

Вршаж, м. eine Schicht Garben, die auf einmal ausgetreten wird, stratum.

Вршак, шка м. vide вршчк 1.

Вршац, шца м. die Stadt Werscheß (im Banat).

Вршачкј, ка, ко, Werscheßer.

Вршење, п. das Austreten (des Getreides), trituration.

Вршидба, f. das Austreten, trituration.

Вршенисе, шисе, v. г. impf. in Erfüllung gehen, perficio: вршисе воља Божја.

Вршма, f. die Fischreuse, passa.

Вршник, м. vide препуља.

Вршчанин, м. einer von Werscheß.

Вршчк, м. 1) dim. v. вр. 2) (вршчк) dim. v. вр.

Вршо, врла, ло, vide добар.

Вршовиш, ша, то, н. п. гора, ein Berg mit vielen Spizen, cacuminosus(?).

Вршина, f. (у Ерц.) vide шца.

Вршдар (Вршдар), м. Mannsname, nomen viri.

Вршман, м. Mannsname, nomen viri.

Вршло, м. Mannsname, nomen viri.

Вршин, м. Mannsname, nomen viri.

Вршца, м. Mannsname, nomen viri.

Врша, м. (Рес. и Срем.) vide Вршо.

Вршдин, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјак, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјан, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјана, f. Frauennname, nomen feminae.

Вршјета, м. Mannsname, nomen viri.

Вршо, м. (Срп.) 1) hur. v. Врш 2) hur. v. Вршца.

Вршко, м. Mannsname, nomen viri.

Вршчета, м. Mannsname, nomen viri.

Вршчин, м. Mannsname, nomen viri.

Врш, м. 1) der Wolf, lupus. 2) Mannsname, nomen viri. Кад се каквој жени не даду ђеца, онда нађене ђесту име врш (да га не могу вештице изјести: зато су и мени овако име нађели).

Врш, f. Sluzь Вршвар.

Вршјало, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјал, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјана, f. Frauennname, nomen feminae.

Вршјас, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјак, шца, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјач, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјашин, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјачења, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјчк, Mannsname, nomen viri.

Вршјман, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјмљ, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјмир, м. Mannsname, nomen viri.

Вршјмира, f. Frauennname, nomen feminae.

Вршвар, м. Stadt in Slavonien, nomen urbis. Вршварца (рца), човек из Вршвара. Вршварскј, ка, ко, von Вршвар.

Вршвоје, м. Mannsname, nomen viri.

Вршдолак, м. vampir, der Vampir, vampyrus (das Vulcolacsa im Adelung a. v. Vampir). Вршдолак се зове човек, у кога (по приповијеткама народним), послје смрти 40 дана, уђе некакав ђаволски ду, и ожиги

га (повампирисе). Потом вукодлак излази ноћу из гроба и дави људе по кућама и пије крв њихову. Поштом се човек не може повампирити, већ ако да преко њега мртва пресепи каква пица, или друго какво живинче пређе: зашто свагда чувају мрца да преко њега што не пређе. Вукодлаки се обично појављују зими (од Божића тамо до Спасова дне). Како почну људи маого умирати по селу, онда почну говорити да је вукодлак у гробљу (а њекоји почну казивати да су га ње ноћу вућели с покровом на рамену), и спашу погађати ко се повампирно. Кашпо узму врана ждријеша без биљеге, па га одведу, на гробље и преводе преко гробова, у којима се боје да није вукодлак: зашто кажу да шакови ждријебац неће, ниши смије, прећи преко вукодлака. Ако се о ком увјере и догодисе да га ископавају, онда се скупе сви сељаци с глоговим кољем (зашто се он само глогова коца боји: зашто говоре, кад га спомену у кући, „на пушу мју број и глогово трње“ — зашто су и бропњаци покривени глоговим трњем —), па раскопају гроб, и ако у њему нађу човека да се није распао, а они га избоду оним кољем, па га баце на вапруге изгори. Кажу да шаковога вукодлака нађу у гробу а он се уложи, надуо и попрвенео од људске крви („црвен као вампир“). Вукодлак долази кашпо и својој жени (а особито ако му је лијена и млада) те спава с њоме; и кажу да оно дијете нема кошцију које се роди с вукодлаком. А у вријеме глади често га привиђају око воденица, око амбара житнице и око чардака и кошева кукурузнице.

Вукоје, м. Mannsname, nomen viri.

Вукоједина, f. der Wolfsbiss, admodus lupi; (приповиједају) кад жена трудна једе меса од овце, или од козе, коју је вук јео, онда по њезном ђешету, кад се роди, изиђу некакве ране, које се зову вукоједина. Вукоједина се кади измечетом и пшм се лијечи.

Вукола, м. Mannsname, nomen viri.

Вукоман, м. Mannsname, nomen viri.

Вукосан, м. Mannsname, nomen viri.

Вукошава, f. Frauenname, nomen feminae.

Вукоша, м. Mannsname, nomen viri.

Вукопићи, м. pl. cf. сјекупићи (само у оној загонетки).

Вуксан, м. Mannsname, nomen viri.

Вукаша, м. Mannsname, nomen viri.

Вуле, м. Mannsname, nomen viri.

Вулетпа, м. Mannsname, nomen viri.

Вуна, f. die Wolle, lana.

Вунен, на, но, wollen, laneus.

Вуница, f. 1) dim. v. вуна. 2) вунени конци, der Wollzwirn, filum laneum duplicatum.

Вуноко, м. Mannsname, nomen viri.

Вушта, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) das Pfund, pondo.

Вунташ, м. m. j. лан, Flach, der pfundweise verkauft (verpacht) wird, limum quod jam pensum venditur.

Вунташки, ка, ко, н. п. кантар, die Pfundwage, libra quae pondo exhibet.

Вунцуп, м. der Hundsfott (österr. Hundsfutt), nebulo.

Вунцупарија, f. die Hundsfötterey, res scelestas.

Вуруна* (вурӯна), f. vide пек.

Вуруница (вурунница), f. dim. v. вурӯна.

Вурунски, ка, ко, н. п. лончик, Ofen, fornacalis.

Вуруница*, м. 2) der Ofenmacher, fornacarius. 2) der Bedler, pistor.

Вући, вучем, v. impf. ziehen, schleppen, traho.

Вуцибашина, f. 1) der mit dem Stocke herumspaziert, otiosus cum baculo. 2) der offenbar Sträflinge, baculo dignus, quem sequitur baculus expectans illum qui verberet.

Вуча, м. (ст.) Mannsname, nomen viri:

„Шемлук чини Вуча генерале —

Вучан, м. Mannsname, nomen viri.

Вучен, м. Mannsname, nomen viri.

Вучење, n. das Schleppen, Ziehen, trahio (?).

Вучета, м. Mannsname, nomen viri.

Вучија*, f. ein aufrechtstehendes' Fass, Wanne, cadi genus.

Вучија, f. dim. v. вучија.

Вучина, f. 1) die Wolfshaut, pellis lupi. 2) augm. von вук. 3) Mannsname, nomen viri.

Вучипри, м. варош у Косову код водне Ситнице.

Вучић, м. Mannsname, nomen viri.

Вучица, f. die Wölfin, lupa.

Вучја, чја, чје, Wolfes-, lupinus.

Вучко, м. Mannsname, nomen viri.

Вшеница, f. (у Ерц.) vide шеница.

+ Приповиједају, да је не =
каков војвода вук ио Ерцеровике ишао с војском на Косово, у помоћ кнезу Лазару, па га ту среди војнички и казади му, да је војска разбијена и кнез Лазар поцрнуо, онда он ишвади свој мач, па оно тје се држи руком надије на некаков трн, а оштрице опре себи у грбу тесе тако прободе и удрије, и од мора се назове вучитрн.

вучац, чца, м. dim. v. вуча.

вучица, f. vide ушца.

вучки, adv.

вучи се

ветке вуче од јене до јене

Од Зверана тје до Вучица

Гадена, f.

Гаван (богати), m.

Погледат му на рило,
по му рече Гавило.

Газдоване, n.

Газдовати, глуми,
v. impf.

Галама, f.

Галичак, a, o,

У Није гадљив (не гад-
љива),

Гамзати, им, v. impf.
vide гмизати.

Гадар, m. } (показување у пресметка) сабља, што
Гадара, f. } се носи под колачом!

Г.

Г а 1) ihn, eum. 2) es, id (im Accus.).
3) pleonastisch:
„Чарне очи ви га не гледале—
Гавез, m. die Wallnurz, symphytum officinale Linn.
Гавра, m. Mannsname, nomen viri (Gabriel).
Гавран, m. der Habe, corvus.
Гавранов, ва, во, des Raben, corvi.
Гаврање, n. ein Hirtenpiel, ludi pastoralis genus.
Гаврашце, амсе v. r. impf. (у Бачкој) eine Art Hirtenpiel, ludi genus.
Гаврило, m. Gabriel, Gabriel.
Гаврица, f. ein Wurm der ungegärbte Häute frisst, tineae genus.
Гавричав, ва, во. n. п. кожа, wurmstichig, von Würmern zerfressen, exesus a tineis.
Гад, m. der Efel, nausea.
Гадан, дна, но, etelhaft, creans fastidium.
Гадити, им, v. impf. etelhaft machen, abtadeln, fastidium creo alicui alicujus rei.
Гадитице, имсе, v. r. impf. Efel haben, fastidio: ja se гадим на то, иуд нешто ми се гадити.
Гадљане, n. das Dudelsackpfeifen, musica utriculi.
Гадљар, m. der Dudelsackpfeifer, utricularius.
Гадљарев, ва, во, } des Dudelsackpfeif.
Гадљаров, ва, во, } fers, utricularii.
Гадљарски, ка, ко, 1) Dudelsackpfeiferisch, utriculariorum. 2) adv. Dudelsackpfeiferisch, more utricularii.
Гадљати, ам, v. impf. den Dudelsack spielen, sonare utriculo.
Гадље, f. pl. } der Dudelsack, utriculus
Гадљи, f. pl. } musicus.
Гадљив, ва, во, etel. fastidiosus. У
Гађане, n. das Zielen, collineatio.
Гађати, ам, v. impf. (у Шумадији) zielen, collineo.
Гађане, n. 1) das Anefseln, taedium, 2) das Betreteln, taedii creatio.
Гажење, n. 1) das Waten, vadatio. 2) das Betreten, calcatio.
Газ, m. vide брод 1.
Газда, m. 1) vide домаћин. 2) ein reicher Mann, dives. cf. господар.
Газдалук, m. das Vermögen (etnes газда) facultates.
Газдарица, f. vide домаћица.
Газдаричин, на, но, der Hausfrau gehörig, herae, matris familias.
Газдашаг, m. vide газдалук.

Гадни, на, но, dem газда gehörig, heri, patris familias.
Гадински, ка, ко, 1) den газде gehörig, dominorum, lautus. 2) adv. wie ein газда, laute.
Газета, f. eine kupferne Münze, wovon 3 auf einen Para gehen, numi genus.
Газиблато, m. komische Benennung eines geringen Beamten, der sich wichtig macht (q. d. Wateloth).
Газити, им, v. impf. 1) waten, vadare. 2) treten, calcare.
Ганп* учинитице, verschwinden (wie ein Geist,) evanesco.
Ган, m. der Gain, nemus.
Гаја, m. (Рес. и Срем.) vide Гајо.
Гајаш, m. vide гадљар.
Гајде, f. pl. (Српјему и у Бачк.) vide гадље.
Гајење, n. das Pflegen, curatio, cultura.
Гајин, m. Mannsname, nomen viri.
Гајити, им, v. impf. pflegen, curo.
Гајо, m. (Ерц.) hur. v. Гајрило.
Гајски, ка, ко, n. п. дрозак, Wald-Drossel, silvestris.
Гајтан*, m. die Schnur, funiculus.
Гајтанити, им, v. impf. n. п. алину, Schnüre annähen (ans Kleid), clavum adsuere vesti.
Гајтанење, n. das Beschnüren, adsutio clavi.
Гака, f. das Gefährde, cornicatio (?): споји гака врама.
Гакање, n. das Geschrey der Krähe, clamor cornicis.
Гакаши, гачем, v. impf. } krähen, (von
Гакнуши, нем, v. pf. } der Krähe,) cornicor.
Гаанба, f. (у Српјему, Бачк. и у Бан.) Ungelegenheit, molestia.
Галија, f. die Galeje (großes Seeschiff), navis.
Галијца, f. dim. v. галија.
Галица, f. der Vitriol, vitriolum.
Галичак, n. vide чкачљак.
Галичакши, ам (и галичем), vide чкачљакши.
Галоња, m. ein schwarzer Ochse, bos ater.
Галоњин, на, но, des schwarzen Ochsen, bovis atri.
Галош, m. црна пантљика, што се уплеке у косу (у Србији), vide уплешак.
Гамбање, n. das Watscheln, vacillans gradus.
Гамбати, ам, v. impf. watscheln, ire vacillanti gradu.
Гамизане, n. das Kriechen, reptatio.
Гамизати, мижем, v. impf. kriechen, repto.

Ганути, нем, vide уганути.
 Гаовица, f. eine Art kleiner Fische, pisciculus: не ма ни гаоенице (кажу рибари кад не ма рибе).
 Гар, f. die rufige Farbe (Schmutz), color fuliginosus.
 Гара, f. rufbraunes Schaf, ovis atra, fuliginosa.
 Гарав, ва, во, rufig, fuliginosus.
 Гарда, f. заграда у Дунаву же се моруне вапају (од Пореча доле), ein Zaunwerk in der Donau zum Hausen' ange, sepimentum carpendo husoni Linn.
 Гаревина, f. (augm.?) vide гар.
 Гарене, n. das Ruffigmachen, denigratio.
 Гарин, на, но, des schwarzen Schafes, ovis atrae.
 Гарипи, им, v. impf. rufig machen, fuligine denigrare.
 Гароб, m. ein schwarzer Hund, canis ater.
 Гаровљев, ва, во, des ruffarbenen Hundes, canis fuliginosi.
 Гасити, им, v. impf. löschen, restinguo.
 Гаситице, имсе, v. r. impf. auslöschten, extingtor: гасице свијеќа, вапра.
 Гаш, m. vide јаз.
 Гаталица, f. m. j. књига, у којој су којекакве приповијетке, или гашње, ein Unterhaltungsbuch, liber venustior (als Gegenfaß von Kirchenbuch).
 Гатало, m. der Fabelhans, fabulator.
 Гатање, n. vide врачане.
 Гатар, m. vide врачар 1.
 Гатара, f. vide врачара.
 Гатарев, ва, во, vide гатаров.
 Гатарина, f. vide врачарина.
 Гатаров, ва, во, vide врачаров.
 Гаташи, ам, vide врачаша. Гата-ла баба да није мрара, па освануо снјег до гузице;
 „Стара баба у брабоњке гаша:
 „жив ми синци све су гола говна.
 Гашка, f. das Gegenstück einer Begebenheit oder Handlung, res respondens: то је његова гашка.
 Гашња, f. Erzählung, narratio.
 Гашњак, m. der Hosenriem, das Hosenband, fascia braccalis.
 Гаће, f. pl. linnen lange Hosen, caligae linteae.
 Гаћетине, f. pl. augm. v. гаће.
 Гаћице, f. pl. dim. v. гаће.
 Гаћњик, m. vide гашњик.
 Гаћурине, f. pl. vide гаћетине.
 Гацко, n. Gegend in der Herzegovina.
 Гача, m. Mannsname, nomen viri (von Гаврило).
 Гашење, n. das Löschen, restinctio.

Гвожђа, n. pl. 1) die Felle, laquei. 2) гвожђа пушчана, m. j. табанце.
 Гвожђар, m. der Eisenhändler, mercator ferrarius.
 Гвожђарница, f. der Eisensaden, taberna ferraria.
 Гвожђарски, ка, ко, 1) eisenhändlerisch, ferrariorum. 2) adv. wie die Eisenhändler, more ferrariorum.
 Гвожђе, n. das Eisen, ferrum.
 Гвожђушина, f. augm. v. гвожђе.
 Гвозден, m. Mannsname, nomen viri (ferreus).
 Гвозден, на, но, eisern, ferreus.
 Гвоздењак, m. 1) котло од гвожђа, eiserner Kessel, crater ferreus. 2) гвозден буздован: узе кадија гвоздењак, те удари нашега Мују над прдењак — cf. оклицуши.
 Где, (Рес.) vide же.
 Гдегде, (Рес.) vide гдегде.
 Гдегод, (Рес.) vide гдегођ.
 Гдекоји, којера, (Рес.) vide жекоји.
 Гдему драго (Рес.) vide же му драго.
 Гдешто, (Рес.) vide хешто.
 Где, (Срем.) vide же.
 Гдеди, (Срем.) vide гдегде.
 Гдегод, (Срем.) vide гдегођ.
 Гдекоји, којера, (Срем.) vide жекоји.
 Гдему драго, (Срем.) vide хему драго.
 Гдешто, (Срем.) vide хешто.
 Где, (Ери.) vide же (mit allen Ableitungen).
 Гдегде, (Ери.) hie und da, passim.
 Геак, m. ципор, ein gemeiner ungebildeter Mensch, homo de plebe.
 Геачење, n. das Machen zum geak, appellatio aut simulatio rustici.
 Геачина, f. augm. v. геак.
 Геачиши, им, v. impf. zum геак machen, facio rusticum.
 Геачишице, имсе, v. r. impf. sich zum геак machen, simulo rusticum.
 Геачки, ка, ко, 1) bäurisch, plebejus. 2) adv. bäurisch, rustice.
 Гем, m. der Pelikan, pelicanus: смрди као гем.
 Генерал, m. vide генерало mit allen Ableitungen.
 Гергемер, m. намастир у Фрушкој гори. Гергеџеманин, калуђер из Гергеџега. Гергеџешки, ка, ко, von Гергеџе.
 Герзелез, m. брдо у Будиму. Србљи приповиједају да је некакав Турчин из Босне, Герзелез Алија (који се пјева и у пјесмама), скочио на коњу с тога брда у Дунаво, за цараво здравље кад су Турци освојили Будим.
 Гибак, пка, ко, schlant, biegsam, flexilis.

Гвирање, n.

Гвирати, ам, v. impf.

Гвоздењуда, f.

2) Гашња га мржа кажењиде

Гаташка, f. Шенача
 Гевојка, која носи теке

Гаташница, f. dim. n.
 гаташка.

Носи палеа у гатар

Гецав, а, о,

Гашњиков, а, во, n. п. дрво,

Гецав

Гета глава, више главобоље.

#3) то та не тине,

Гибаница, f. eine Art Kuchen, placentae dennis.
 Гибанье, n. das Bewegen, Wiegen, agitatio, motus.
 Гибати, ам, (н гиблем) v. impf. bewegen, schwenken, wiegen, agito.
 Гибатисе, амсе (н гиблемсе), v. r. impf. sich bewegen, moveor, agitor.
 Гизда, f. schön gefleidetes und geschmücktes Frauenzimmer, femina comta.
 Гиздав, ва, во, geschmückt, comtus.
 Гиздање, n. das Schmücken, comtio.
 Гиздати, ам, v. impf. кишити кога, schmücken, como.
 Гинупи, нем, v. impf. 1) unkommen, intereo. 2) за ким, или за чим, schmachten, desiderio enecor.
 Гип, interj. das Lockwort für Schweine, vox alliciendis suis.
 Гипање, n. das unruhige Bewegen der Beine beim Sitzen, Liegen etc. irrequies pedum.
 Гипатисе, амсе, v. r. impf. die Beine umherwerfen beim Liegen, Sitzen, miscare pedibus (?).
 Гипкање, n. das Gikrufen, vocatio suum.
 Гипкапи, ам, v. impf. gikrufen, advocare suos.
 Гипнупи, нем, v. pf. gikrufen, advocare suos.
 Глабање, n. das Ragen (verächtl.), rosio.
 Глабати, ам, v. impf. ragen, rodo.
 Глава, f. 1) der Kopf, caput; qu. главом, er u. fein anderer, ipsis simus ille. 2) das Oberhaupt, caput.
 Главаш, ша, по, großköpfig, capito.
 Главешина, f. augm. v. глава.
 Главшп, ша, по, липен, н. п. човек, или жена, (у Србији, у Босни и у Ерцеговини, von Personen) schön, pulcher.
 Главшк, m. die Gichel, mentulae caput.
 Главница, f. 1) dim. v. глава. 2) Haupt des Kohls, Lauchs u. dgl. caput brassicae, porri. 3) ein Hügel, cumulus.
 „На Главници више Бијељине —
 Главнице, f. pl. vide главичине.
 Главичање, n. das Behaupten (des Kohls), capitatio brassicae.
 Главичатисе, часе, v. r. impf. н. п. купус, sich häupten, capitari (de brassica).
 Главичине, f. pl. die Hansfödner, grana sajabina.
 Главница, f. dim. von главница.
 Главш, на, но, н. п. новци, das Kapital, sors.
 Главница, f. (у Србији) herrschaftliche Kapstauer von verheirateten Personen, census capitum maritorum domino solvatis.
 Главница, f. 1) der Brand im Weizen,

uredo. 2) (dim. v. главно) кашто је н главница лијена вајдица, manchmal ist's Gewinn, wenn auch nur das Kapital zurückgewonnen wird, interdum et sors (sine fenore recepta) lucrum est.
 Главничав, ва, во, н. п. шеница, brandig, robigine corruptus.
 Главно, нога, n. das Kapital, sors.
 Главња, f. велико дрво што се ложна вапру, ein großer Balken Brennholz, lignum; auch ein großes Scheit.
 „Кратке главње, готови угарци;
 „Позна ћеца, голове сиропе.
 Главница, f. dim. v. главња.
 Главобоља, f. das Kopfweh, dolor capitis.
 Главоња, m. der Großkopf, capito.
 Главура, f.
 Главурна, f. } vide главешина.
 Главуча, f. }
 Главчина, f. die Nabe, modiolus rotae.
 Глад, f. der Hunger, famas. Jede као да је из глади утекао.
 Гладак (comp. глађи), шка, ко, glatt, laevis.
 Гладан, дна, но, hungrig, famelicus.
 Гладаница, f. брус, што се оштри коса, или бриљва бриљака, der Schleifstein, cos politoria.
 Гладити, им, v. impf. streicheln, mulceo.
 Гладитисе, имсе, v. r. impf. sich glätten und ruhen, como me.
 Гладнешп, ним, (Рес.) vid. гладнешп.
 Гладнитп, им, (Срем.) vide гладнешп.
 Гладнешп, ним, v. impf. (Ерц.) hungern, esurio.
 Гладовање, n. das Hungern, esuritio.
 Гладоваши, дујем, v. impf. hungern, esurio.
 Глађење, n. das Glätten, laevigatio.
 Гламоч, m.
 „Под Гламочем под бијелим градом —
 Глас, m. 1) die Stimme, vox. 2) die Nachricht, nunciatus. 3) der Ruf, fama.
 Глас до неба, а м**а по пепелу.
 Гласак, ска, m. 1) dim. von глас. 2) као мала шупљика на гакама, или на кошуљи, durchlöcherter Stickerbeit, opus perforatum (acu).
 Гласање, n. 1) das Verlauten, fama. 2) vide кесмање.
 Гласати, ам, v. impf. правити гласак, vide кесмати.
 Гласатисе, амсе, v. r. impf. verlauten, inaudior.
 Гласинац, нца m. Ebene südlich von Zbornik:
 „Кад изне на Гласинац равни —
 Гласитп, им, v. impf. melden, sagen, nunciatio.
 Гласитисе, имсе, v. r. impf. verlauten, inaudior.

Главница, f

Главоваш, m

Гизда, f. #2)

Гиздање, n
Гиздати, ам, v. impf. кишити кога, schmücken, como.

Гок је главе, дите капа

Главар, m. vide поглавар.

Кнеже Јако, од Бијељине главо

Главитп, им, v. impf. уробо

Гладник, m. ртн.

Главце му цвекта марш, а
мушца гата неча.

Главница, f.

мушка глава, ренито

глава

Гов ја, не знам, што је мушка главо

Главан, вна, чо,

Појед гласа, урине га с гласе —
те турчина уринуло с гласе —

Летом дамо главни пуцање
Од Главнице два Шац — памети

Главница се попадије прет
гачу.

Ja od mede i ke negar orava

97 Гла Гло Гло Гно 98

Гласник, m. der die Nachricht bringt, Bote, nuncius:
 „Чуник ради да гласник не оде —
 Гласовито, helllaut, clara voce:
 „На подвижну шанку гласовито —
 Гласоноша, m. der die Nachricht trägt, Courier, nuncius.
 Глаши, ам, vide гледати.
 Гладнуписе, немсе, v. r. pf. ein glattes Aussehen bekommen, restauror.
 Глачина, f. die Glätte; laevitas.
 Глае, interj. sieh! en.
 Гледанье, n. das Schauen, spectatio.
 Гледати, ам (и гледим), v. impf. schauen, spectro.
 Гледанье, кера, n. vide зјенити.
 Гледнути, нем, v. pf. einen Blick thun, aspicio.
 Гледнички, m. pl. cf. брадики (само у оној загонетки).
 Глежань, жња, m. vide чланак.
 Глешо, n. (Рес. и Срем.) vide глешето.
 Глеш, m. der Roth, coenum. cf. блашо, као.
 Глешав, ва, во, kothig, lutosus.
 Глешорије, m. Gregor, Gregorius.
 Глешето, n. (Ерц.) vide дашјето.
 Глинцо, m. ein langer, träger Mensch, homo longus et piger.
 Глиста, f. der Spulwurm, Regenwurm, lumbricus.
 Глиша, m. (Рес. и Срем.) vide Глишо.
 Глишо, m. (Ерц.) hup. v. Глигорије.
 Глоба, f. die Geldstrafe, mulcta.
 Глобипи, км, v. pf. um Geld strafen, mulcto.
 Глобљаванье, n. das Erpressen von Geldstrafen, mulctatio.
 Глобљавати, ам, v. impf. кога, Geldstrafen erpressen, mulcto.
 Глог, m. der Weißdorn, crataegus Linn.
 Глогине, f. pl. die Ähren des Weißdorns: Ласно је пушћим и *** ем глогине маалиши.
 Глогор, ва, во, des Weißdorns, crataegi.
 Глоговац, еца, m. m. j. колац, или штап, ein Stab oder Pfahl von Weißdorn, baculus aut palus crataeginus.
 Глоговина, f. Weißdornholz, lignum crataegi.
 Глоданье, n. das Nagen, rosio.
 Глодати, глошем, v. impf. nagen, rodo.
 Гложанье, n. das Zanfen, litigatio.
 Гложиписе, имсе, v. r. impf. sich zanfen, jurgo.
 Гложјак, m. der Weißdornwald, crataegetum.
 Гложје, n. (coll.) das Weißdornicht, crataegatum (?).

Глоба, f. чељад, m. j. жене и деца, die Familie i. e. Weib und Kinder, familia: же је твоя глоба (питају војници (на крајини кад се боје Турана да и не поробе) један другога.)?
 Глоцкање, n. dim. v. глодање.
 Глоцкати, ам, dim. v. глодати,
 Глоцкатице, амсе, v. r. impf. и п. коњи, sich (scherzend) beißen, von Pferden, morsicare se.
 Глошчик, m. dim. v. глог.
 Глуж (comp. глужь), ва, во, taub, surdus.
 Глужа нежеља, f. die Woche vor der Palmwoche, hebdomas quae praecedit hebdomada palmarum. cf. безимена нежеља.
 Глужак, m. } der Taube, surdus.
 Глужац, m. }
 Глужо, m. vide глужак.
 Глужо доба, n. die Zeit gegen Mitternacht, da alles still ist, tempus mediae noctis, cum silent omnia.
 Глужоша, f. } die Taubheit, surditas.
 Глужошкa, f. }
 Глужупи, нем, v. impf. taub werden, surdesco.
 Гљива, f. der Schwamm, fungus.
 Гљивешина, f. augm. v. гљива.
 Гљивца, f. dim. v. гљива.
 Гљивурина, f. vide гљивешина.
 Гмиза, f. највише се говори у мложброју гмизе, и значи мале жинџуве, die Glasperlen, margaritae vitreae.
 Гмизанье, n. vide гамизанье.
 Гмизати, мижем, } vide гамизати.
 Гмизати, им, }
 Гнежанье, n. (Рес.) vide гнијезанье.
 Гнездиши, им, (Рес.) vide гнијездиши.
 Гнездиписе, имсе, (Рес.) vide гнијездиписе.
 Гнездо, n. (Рес.) vide гнијездо.
 Гнијезанье, n. (Ерц.) das Nisten, nidificatio.
 Гнијездиши, им, v. impf. (Ерц.) н. п. кокош, der Henne ein Nest machen, nidum facio, impono nido.
 Гнијездиписе, имсе, v. r. impf. (Ерц.) nisten, nidulor.
 Гнијездо, n. (Ерц.) das Nest, nidus.
 Гној, m. 1) der Eiter, pus. 2) der Dünger, Mist, fimus, stercus.
 Гнојав, ва, во, eiterig, ulcerosus.
 Гнојаница, f. die Pustel, pustula.
 Гнојанье, n. 1) das Eitern, purulentatio. 2) das Düngen, stercoratio.
 Гнојити, им, v. impf. и п. њиву, düngen, stercoro.
 Гнојитисе, јисе v. r. impf. и п. рана, eitern, in pus abeo.

27
На прва три Глешица
ишка

Гласница

Глашци и

Гложуши

Глужа, f. Гледај, не бр
како то глужо
негатив, да добар

Глужошкa,

Гнежанье, m. vide

негнечанье папула,

Гнездице, n. vide гнездице.

Гнездиши, им, v. impf.
vide Гнездиши.

Глоговац f

Ne te nu ишата суан дес глогова кода.

Г шта те гледам? Гледај ми кућу, гледај ме.

Опишала је да гоубу гоубује —
 Голити, им, v. impf. mäßen, sagino.
 Голитице, имсе, v. r. impf. sich mäßen,
 fett werden, saginor, optimus fio.
 Голко (Голко), m. Mannsname, голџен
 vini.
 Голџа, m. vide голи син.
 Голем, ма, мо, groß, magnus (сопр.
 кажесе већи) cf. велики.
 Голџи, f. (Рес. и Срем.) vide голџеј.
 Голџи, f. Kahle Gebirgsgegend, mons
 arboribus destitutus.
 Голџпан, пина, но, Kahl, (обне Вџи-
 те,) calvus.
 Голџи (планина), m. (ст.)
 „Живо пређи у Голџи планину—
 Голџи син, m. голџа, m. j. војник
 који сам од своје воље за пла-
 ту иде на војску и бијесе. (Nachter
 Sohn) Name jener Krieger, die, da sie ob-
 ne Haus und Hof sind, nicht verbunden
 wären mit ins Feld zu ziehen, es aber
 von freyen Stücken um Sold und
 Kleidung thun, miles ultroqueus. Ову је
 ријеч Турчија араџбаша 1804 го-
 дине донио с Врачара на Дрину; а
 он може бити да је примио од не-
 кога Турчина из Градишта, који
 је тада био са Србима, и назван
 голџим сином зато, што
 је уза сваку ријеч говорио: голџи
 син! Голџи су синови само на
 Дрини били, а од Бијограда доље
 звали су бекџима такове војнике.
 Њив је славни капетан био Зек о,
 који је славно погинуо на Равњу
 (1813).
 Голџејно благо, n. (ст.) so viel als
 голџи, groß, ingens.
 „И проносе голџејно благо—
 Голџи, f. (Ерц.) das Schienbein,
 tibia.
 Голџи, m. голо, der Nackte, nudus:
 удри пиће на голџе.
 Голџишав, ва, во, vide го.
 Голџишав, да, до, unbärtig, im-
 Голџишав, та, мо, j. herbis.
 Голџишав, та, мо, mit bloßem Hals,
 collo nudo.
 Голџишав, ва, во, mit entblößten Haupte,
 capite nudo.
 Голџишав, за, зо, nach, am Hintern,
 ano nudo: „Голџишав сијевала, голо
 мамо сијевала, а Голџишав проп“
 (некаква узјала гола на врашило,
 па“ врачма да јој се ваша дебео
 скоруп).
 Голџишав, ра, ра, ohne Hosen, nuda
 mentula.
 Голџишав, f. вријеме кад је мраз,
 а не ма кише ни смјета, der Frost,
 gelu.

Голџишав, f. die Nacktheit, Mangel an
 Kleidung, nuditas.
 Голџишав, ба, бо, mit entblößten Bauch,
 ventre nudato; daher Голџишав, nom.
 propr.
 „Цела зову Голџишав Иво—
 Голџишав, m. die Taube, columba.
 Голџишав, пка, m. hur. v. голџишав.
 Голџишав, та, мо, taubenfärbig,
 colore palumbis, columbicus.
 Голџишав, пца, m. 1) у Пожаревачкој
 наци један стари град на Дунаву
 (Србли приповиједају да га је зидала
 Турџева Јерина ради голџишав а—
 као голџишав—). 2) село код тога
 града. Од Голџишав се већ доље до-
 чињу планине поред Дунава и из
 Српске спреме.
 Голџишав, m. der Taubenschlag, col-
 umbarium.
 Голџишав, ња, ње, Tauben, columba-
 rum.
 Голџишав, m. die junge Taube, pullus
 columbae.
 Голџишав, f. 1) die Taube (Weibchen),
 columba. 2) ein Frauennamen, nomeu
 puellae. 3) cf. златоје.
 Голџишав, f. dim. das Taubchen, co-
 lumbula.
 Голџишав, ва, во, der Taube, colum-
 bae.
 Голџишав, ва, во, vide голџишав.
 Голџишав, чепа, n. vide голџишав.
 Голџишав, ва, во, ungefedert, gla-
 ber.
 Голџишав, m. vide голџишав.
 Голџишав, ва, во, vide голџишав.
 Голџишав, m. (у Сријему, у Бачк. и у
 Бан.) der Knopfmacher, textor globulo-
 rum fibulatoriorum.
 Голџишав, ва, во, des Knopfmachers,
 Голџишав, ва, во, j. textoris globulo-
 rum fibulatoriorum.
 Голџишав, f. намастир у Босни (може
 бити да је сад и пуст?):
 „И Голџишав на граници сувој—
 Голџишав, f. громил, рпа, камара,
 рџага, der Haufe, cumulus.
 Голџишав, n. 1) das Aufhäufen, cumu-
 latio. 2) das Gepolster, wenn etwas
 Aufgehäuftes einstürzt, strepitus.
 Голџишав, ам, v. impf. aufhäufen, cu-
 mulo.
 Голџишав, ласе, v. r. impf. polstern,
 strepo.
 Голџишав, n. Kloster in Kroatien.
 Голџишав, им, v. impf. treiben, jagen,
 agito.
 Голџишав, имсе, v. r. impf. 1) sich
 verfolgen, persequi se invicem. 2) гоне
 се зедови, die Hasen sammeln, coe-
 lunt lepores.

Голџишав, зма, но,

Голџишав, n. (coll.)

„По кој потало сиво голџишав—

Голџишав }
 да' т' је тако голџишавишав

И та млада још голо

брасаво

Голџишав, m.

† Залудно се предвијетом голџишав!

‡ по коринто (ока рарије) голџишав.
 немој голџишав по много.

Гонце*, цема, п. (у Србији и у Босни по варошима) ружа, која се још није расцвјетала, него тек напунила, eine Rose, die so eben die Knospe geöffnet, rosa recens.

Гонџе, п. das Treiben, agitatio, 2) das Kammeln der Hasen, coitus Leporum.

Гора, f. das Gebirge, mons.

Горажде, п. варош у Ерцеговини:

„Док је мени соко Синаи паша

„У Горажду на Ерцеговини—

Горак (сопр. горџа), рка, ко, vide грк.

Горакнути, не, vide гркнути.

Горанца, f. (сп.) Granien, Arausio:

„Ето на те војске небројене:

„Седам краља, од седам земаља,

„И њевојка Англијска краљица

„С Дуком зетом од земље Го-

ранце—

Горе (у Ерц. говорисе и горје), oben,

supra.

Горџе, п. das Brennen, ardor.

Горџети, рим, vide горјети.

Горица, f. dim. в. гора.

Горјанак, м. Gebirgsbewohner, monticola, montanus: вуче горјаниче!

Горје, (Ерц.) vide горе.

Горјети, рим, v. impf. (Ерц.) brennen, ardeo.

Горњак, м. н. п. вјетар, камен воденични, der oben ist, von oben kommt, superius, desuper veniens. †

Горње чело, п. vide зачеље.

Горњи, ња, ње, ober, superior.

Горњоземац, мџа, м. der Oberländer, incolae terrae superioris.

Горњоземски, ка, ко, 1) oberländisch,

e parte superiori. 2) adv. oberländisch,

more incolarum terrae superioris.

Горовиш, ша, мо, gebirgig, montuosus.

Горопадан, дна, но, wahnsinnig, furiosus.

Горопадник, м. der Wahnsinnige, Rasende, furiosus.

Горопадница, f. die Wahnsinnige, furiosa.

Горски, ка, ко, Gebirgs-, montanus.

Горшница, f. славица, der Senf, sennep.

Горшични, на, мо, н. п. зрно, Senf, sennep.

Горчина, f. die Bitterkeit, amaritudo.

Госа, м. (у Бачкој и у Сријему) der Herr (als Eigenthümer), dominus, cf. господар.

Госи, на, но, des gosa, domini; го-

сно му пане (ein Scheltwort der Waisfer).

Госница, f. die Frau eines gosa, hera.

Госпа, f. 1) (хур. в. госпођа) Frau,

Dame, domina. 2) eine Gattung Schwamm, der Heilkräfte zugeschrieben werden, sonst kneigina, fungi genus.

Госпава, f. Frauennamen, nomen feminae.

Госпин, на, но, der Frau, dominae.

Госпино биље, п. Süßholz, glycirrhiza glabra Linn.

Господ (Бор), м. der Herr, Dominus:

„Помога га Господ Бог—

„Теко ти га Господ сачувао

„Бришке сабље Анђелијка Вука—

Господа, f. (coll.) die Herrn, domini.

Господар, м. der Herr (Eigenthümer), dominus, δεσπότης ја сам госпо-

дар од мога; ши нијеси надатном

господар.

У Србији до 1804 године само су

Турке (и то бегове и спајје) зва-

ли господарима (као и сад по Босни

и по Ерцеговини); а од онда су

звали господаром Црнога Бор-

ђија, и остале поглаваре и вој-

воде, који су власти у рукама има-

ли, као и сад што зову Милоша

Обреновића, и остале кнезове,

који власт у рукама имају и запови-

једају. У Сријему пак и у оста-

лим Њемачким државама, зову и

најмањег трговчића господаром.

У Србији су ошприје знатније Србље,

као свињарске трговце, звали

га да ма.

Господарев, ва, во, vide господаров.

Господарење, п. das Befehlen, Herrschen, dominatio.

Господарити, им, в. impf. befehlen, herrschen, dominari.

Господаров, ва, во, des Herrn, domini.

Господарски, ка, ко, 1) den госпо-

дарен gebötig, dominorum. 2) adv.

wie ein господар, domini more.

Господин, м. der Herr, dominus. У

Србији само цара и краља (у пјес-

мама), пашу (у пјесмама, а у го-

вору му кажу: „честити пашо!“)

владику, архимандрита, игумна

(у пјесмама, а у говору: „оче и-

гумне!), проту и учитеља (и жене

Ђевога Ђетића у кући: свекра, или

Ђевера) зову господином; а у Сри-

јему и у осталим Њемачким држа-

вама господин значи оно, што у

Србији господар.

Госпдинов, ва, во, des Herrn, domini.

Господички, м. der junge Herr, domicellus (?), filius domini (herilis filius.)

Мраке горе ја најгора

Горко, adv.

Горопад, f.

Ао мати, ао горопади!

Швалери ти кућу оборили,

Јом се вале, да им оцак вале.

† 2) у Картама,

Горозвѣте, п.

Господовање, n. das Leben wie eines
господин, vita splendida.
Господоваши, дужем, v. impf. leben
wie ein Herr, splendidam vitam dego.
Господскій, ка, ко, 1) den Herrn gebö-
rig, dominorum. 2) adv. wie ein гос-
подин, domini more.
Господство, f. vide господство.
Госпођа, f. 1) die Frau, Dame, domi-
na. 2) велика и мала госпођа, der
kleine und der große Frauentag, festum
assumptionis, et natale B. M. V.
Госпођин, на, но, der Frau, dominae.
Госп'јин дан, m. vide госпођа 2.
Госпођица, f. dim. v. госпођа.
Госпођица, f. cf. Златоје.
Госпожда, f. (ст.) помози госпождо
жива Богородице (кад се моле Бо-
гу)! vide госпођа.
Госпоја, f. vide госпођа. **У**
Госпојин, на, но, vide госпођин.
Госпојина, f. велика, или мала, vide
госпођа 2.
Госпојница, f. dim. v. госпоја.
Госпоство, n. das Herrenthum, do-
минација, f. s. minatus.
Госпр, m. (im Eserze. mit einem Neben-
gedanken an прднуши) statt господар.
Гост, m. der Gast, hospes: отишао
у госте. Ако не буду гости бијес-
ни, не ће бити кућа тијесна.
Гостиница, f. Zufluß von Gästen, hospites
frequentes.
„Седам кућа једну козу музе,
„Још се вале да се добро ране:
„Да им није многе гостинице
„Од сира би куприје зидали,
„На суруци воденице б' мљеле.
Гостиница, f. das Gasthaus, deversori-
um.
Гостини, им, v. impf. bewirthen, con-
vivium praebere.
Гостинице, имце, v. r. impf. gastma-
chen, convivior.
Готов, ва, во, 1) bereit, paratus. 2)
ваг (Geld), praesens, paratus.
Готовина, f. die Baarschaft, pecunia
numerata.
Готовити, им, v. impf. n. п. вечеру,
ручак, bereiten, parare.
Готовљење, n. das Bereiten, praeparatio.
Готово, веинађе, fast, fera: не ма го-
тово ни једнога; готово не зна
ништа.
Гоща, f. der weibliche Gast, hospes,
hospita.
Гощење, n. das Gastiren, convivatio.
Гощица, на, но, der Gassfreundin,
hospitae.
Гра, m. (у Ерп. и граг), граа или гра

(у Сријему у Бачк. и у Бан. пасуљ),
die Fasole, faseolus vulgaris Linn.
Граб, m. die Weißbuche, carpinus betu-
lus Linn.
Грабанцијаш, m. cf. врзино коло.
Грабанцијашки, ка, ко, 1) Herrentei-
stetisch, veneficorum: узе оно његово
грабанцијашко јапунце 2) adv. herren-
meisterlich, ut veneficus, ut magus.
Грабеж, m. der Raub, rapina.
Грабљн, m. der Weißbuchenwald, carpi-
netum (? Linn.)
Грабити, им, v. impf. 1) greifen, raf-
sen, gario. 2) rechen, rectine colligo
foenum.
Грабик, m. eine junge Weißbuche, car-
pinus betulus Linn.
Грабље, f. pl. (auch грабуље) der Rechen,
rechten foenarius. Све су грабље, не-
ма вила, es sind lauter Egoisten, non-
nisi sibi favent.
Грабљење, n. 1) das Raffen, raptus. 2) das
Rechen, collectio ope rectinis foenarii.
Грабов, weißbüchen, carpini betuli.
Грабовина, f. Weißbuchenholz, lignum
carpini betuli Linn.
Грабуље, f. pl. vide грабље. **У**
Град, m. die Festung, arx. **У**
Град, m. туча, der Hagel, Grando.
Градачац, ча м. град и варош у
Босни:
„Утмече им од Градачаца Дедо-
Градачки, ка, ко, von Градачац.
Градина, f. 1) der Zaun, seres. 2) der
Garten, hortus. 3) augm. von град.
Градиница, f. dim. v. градина.
Градини, им, v. impf. 1) machen, ver-
fertigen, condo, n. p. опанке, кућу
цркву, мост, гусле, гадље, седало
и т. д. 2) (у Сријему и у Бачкој) i.
q. јабати, futuro: градио му матер.
Градинице, имце; v. r. impf. 1) sich zu
etwas machen, es spielen: гради се
да је учен. 2) није лијена, него
се гради, sie schminkt sich.
Градић, m. dim. v. град.
Градишка, f. (нова и стара) in der
slavonischen Grenze.
Градиште, n. heißt ein Städtchen an
der Donau, zwischen Kam und Golu-
baz, mit Ruinen.
Градскі, ка, ко, n. п. врата, Festung's,
arcis.
Грађа, f. (coll.) das Bau-Material,
materia.
Грађанин, m. einer aus der Festung,
incola arcis.
Грађанка, f. Einwohnerin der Festung,
femina ex arce.
Грађанскі, ка, ко, 1) Festungs-, ar-
cis. 2) adv. wie грађанин, more homi-
num ex arce.

У град кад отери, а ч.
града, кад те прво

Не знају како се зове

за врата.

Вест мрзи чак поста, а до
+ (у Сријему, у Бачк. и у Бан.)

у Бачк.) + (у Сријему, у Бан.)
+ (у Сријему, у Бачк. и у Бан.)

Гостински, ка, ко,
Градачевити, m.

+ Поју боју мојему за во-
нове новце.

Градобинска, f.
Тор, m. vide судати.

Торбунја, m. који

удара у нос (судина):
Ако дво торбунја, дво нај-
ци јуна,
Ако дво торбунја, не дво
јуна!

Сваде граје и да гаја.

Грабанче, чета, n. ein junger Festungs-
bewohner, juvenis ex arce.
Грађење, das Machen, confectio.
Граја, f. (у крајини Неготинској и у
Црној ријеци) vide говор.
Грајање, n. vide говорјење.
Грајаши, јим, vide говорити.
Гракнути, нем, v. pf. повикали на
кога, losfahren, conclamo. Гракну-
ше као на бијелу врану.
Грактанје, n. das Krächzen, crosicatio.
Гракташи, грактем, v. impf. Kräch-
zen, crosico:
„Не виј вуче, не гракни гавране:
„Не плаши ми по гори јунака —
Грана, f. der Zweig, frons.
Гранат, m. der Granat (Stein), lapis
granatus.
Гранат, ма, то, ästig, ramosus.
Граница, f. 1) eine Art Giche, quer-
cus genus. 2) Gränze, finis, limes, cf.
крајина.
Граничар, m. (у Сријемун и Банату)
der Gränzer, miles limitaneus.
Граничев, ва, во, н. п. жир, von der
граница Giche, certae quercus.
Граничевина, f. das Holz von der гра-
ница: Giche, lignum certae quercus.
Граничење, n. vide међење.
Граничити, им, v. impf. gränzen, fi-
nitimus sum. cf. межити.
Гранути, не v. pf. hervorstrahlen (von
der Sonne), effulgeo:
„Грани сунце да огријем руне —
„Ни свануло ни сунце грануло —
Граница, f. dim. v. грана.
Грање, n. (coll.) die Zweige, frondes.
Граов, ва, во, н. п. лист, чорба,
Fasolen, faseolus (?).
Граовиште, n. Acker, auf dem Fasolen ge-
baut gewesen, ager, olim faseolo coarsitus.
Граораст, ма, то, шарен као да
је граом посут (н. п. кокош, очи),
buntfleckig, varius.
Граоровина, f. das Fasolenstroh, stra-
men faseoli.
Грасуљ, m. in der Anekdote vom Zige-
ner, der auf die Frage, ob er граа oder
пасуља essen wolle, antwortete: гра-
суља (d. i. beides, гра und пасуљ).
Грачаница, f. варош у Босни:
„И касабу равну Грачаницу —
Грачаница црква, f.
„Збор зборила господа ришканска
„Код бијеле цркве Грачанице —
Граша, f. hur. v. гра: да ти да мајка
граше (жене говоре ћеди).
Грашак, шка, m. die Erbse, pisum.
Грашара, f. (komisch) die Bohnensfiinte
d. i. der Hintere, telum fabis plenum
i. e. podex serepitum edens.
Грашина, f. augm. v. гра.

Грашка, f. ein Fasolenkorn, granum fa-
seoli.
Грашница, f. dim. v. грашка.
Грба, f. der Höcker, gibbus.
Грбав, ва, во, höckerig, gibbosus.
Грбина, f. vide лежа.
Грегч, m. eine Art Flussfisch, pisciculi
genus.
Грегор, m. Gregor, Gregorius.
Грегутање, n. das Gurren, gemitus.
Грегуташи, гукем, v. impf. gurren,
Грегунути, нем, v. pf. } geno.
Грдан, m. Mannsname, nomen viri.
Грдан (грдан) гдна, но, häßlich, foedus:
„Ако пје у меани вино,
„На грдне му ране излазило —
Грдити, им, v. impf. häßlich machen,
foedo.
Грдитице, имце, v. r. impf. einander
schimpfen, conviciari invicem.
Грдоба, f. die Häßlichkeit, turpitude.
Грђење, n. das Häßlich machen, das
Schimpfen, foedatio.
Гребанје, n. das Krallen, vulneratio
ore unguinum.
Гребани, бем, vide грестити.
Гребанисе, бемсе, vide греститице,
Грбен, m. 1) die Krämpel, carmen. 2)
die Schultern des Pferdes humeri e-
quini. 3) der hervorragende Theil ei-
nes stellen Felsen, promontorium, wie
bei Пореч.
Гребнаља, f. die Krämplerin, carmina-
trix.
Гребнање, n. das Krämpeln, carmi-
natio.
Гребнаши, ам, v. impf. Krämpeln, car-
mino.
Гребештак мач, m. (ст.).
„Сјевају мачи Гребештаци —
Греда, f. der Walte, trabs.
Гредел, m. 1) der Pflugsbalcken (der
Grendel), 2) планина у Ерцеговини.
Гредница, f. dim. v. греда.
Гредурина, f. augm. v. греда.
Грџ, m. (Срем.) vide грије.
Грејање, n. (Рес. и Срем.) vide гријање.
Грејати, јем, (Рес. и Срем.) vide гри-
јати.
Грепта, f. (Рес. и Срем.) vide гри-
јота.
Грестити, ебем, v. impf. Erassen, Erast-
iti, scabo.
Греститице, ебемсе, v. r. impf. Erassen,
scabo: гребесе мачка, die Käse Erastit.
Греш, m.
Грешан, шна, но, (Рес. и Срем.) vi-
de грешан.
Грешење, n. (Рес. и Срем.) vide гри-
јешење.
Грешити, им, (Рес. и Срем.) vide
гријешити.

Григван, ф. ~~Григван~~
Гржевити

сонгар. гржи

Грамга, ф.

менкум тевојцу уаку
на ошт

Гребача, ф. vide оград

Гржи, а, е, сонг. по. грдан

Грба дади гребна пач

да јој заман ште

дан,

Гредом

Гребанје, n.

Греш. m.

Греватин, ујем, v. impf.

радити на празник.

У Стад' јунаку грже као Јуно.

Грешитице, имсе, (Рес и Срем.) vide гријешитице.
 Грешка, f. (Рес. и Срем.) vide гријешка.
 Грешљика, f. das Gröschel (der Dreyer), nimuli genus.
 Грешник, m. (Рес. и Срем.) vide грјешник.
 Грешница, f. (Рес. и Срем.) vide грјешница.
 Грива, f. die Mähne, juba.
 Гриваст, та, то, н. п. пас, weiß im den Hals, collo albus.
 Гривна, f. 1) гвоздена карика, што држи носу за косиште, der Senfening. — 2) наруквица (сребрна, златна или од пиринча), das Armband, armilla.
 Гривњаш, m. m. j. голуб, die größere Art der Holztauben, palumbes.
 Гриво, m. ein Hund mit einem weißen Kranze am Hals, canis collo albo.
 Грива, f. das Bauchgrimmten, tormina.
 Грив, m. das halbverdaute Futter im Magen, z. B. des Ochsen, rabulum indigestum.
 Гривење, n. das Beißen, Essen, morsus.
 Гривна, f. augm. v. грив.
 Гривјак, m. Mannsname, nomen viri.
 Гривље, n. (Ерц.) das Wärmen, calefactio.
 Гривљати, јем, v. impf. (Ерц.) 1) wärmen, calefactio. 2) сунце грије, scheint, lucet sol.
 Гривје, гривја, m. (Ерц.) die Sünde, peccatum.
 Гривјан, шна, но, (Ерц.) vide грјешан.
 Гривјене, n. (Ерц.) das Sündigen, peccare.
 Гривјити, им, v. impf. (Ерц.) sündigen, pecco: не гријеши душе.
 Гривјитице, имсе, v. r. impf. (Ерц.) sündigen, pecco.
 Гривјешка, f. (Ерц.) кад се уводехи у брдо прескочи један зубац.
 Гривјота, f. (Ерц.) vide гривје.
 Гривсти, гривзем, v. impf. beißen, mordeo.
 Грившан, шна, но, (Ерц.) 1) sündig, peccatorius (?), improbus. 2) грјешно дијете, unschuldig, innocens.
 Грившник, m. (Ерц.) der Sünder, peccator.
 Грившница, f. (Ерц.) die Sünderin, peccatrix.
 Грк, m. der Grieche, Graecus.
 Грк (comp. грча), ка, ко, bitter, amarus.
 Гркња, f. die Griechin, graeca.
 Гркњан, m. die Speiseröhre, oesophagus.
 Гркнути, не, v. impf. etwas bitter sein, subamarus sum.

Грлаат, та, то, der Schrenhals, clamosus.
 Грлашце (грлашце), n. vide грвоце.
 Грлати, им, v. impf. umarmen, amplexor.
 Грлатице, имсе, v. r. impf. sich umarmen, invicem, se amplecti.
 Грлаћк, f. н. п. у пушке, или у олабе, 1) der Hals der Flasche, collum lagenae. 2) das Ende des Flintenlaufs, extremum canalus ignivomi.
 Грлица, f. die Turfeltaube, turtur.
 Грлицик, m. das Junge der Turfeltaube, pullus turturis.
 Грлицца, f. dim. v. грлица.
 Грлицји, чја, чје, der Turfeltauben, turturum.
 Грло, n. 1) die Gurgel, guttur. 2) die Stimme, vox, guttur: има лијено грло. 3) das Stück, caput: има десет грла говеда на рани. 4) die Röhre vom Strumpf, fistula, canalus tibialis.
 Грља, f. hur. v. грлица.
 Грљење, n. das Umarmen, amplexatio.
 Грм, m. eine Art Eiche, quercus genus.
 Грмјик, m. der Eichenwald, quercetum.
 Грмина, f. augm. v. грм.
 Грмити, ми, (Срем.) vide грмљети.
 Грмик, m. dim. von грм.
 Грмљава, f. } das Donnern, tonitru.
 Грмљавина, f. }
 Грмљети, ми, v. impf. (Ерц.) donnern, tonen.
 Грмов, ва, во, der Eiche, Eichen-, quercinus.
 Грмовина, f. das Eichenholz, lignum quercinum.
 Грмало, n. даска насађена на дрво, као грабље, те се живи грме на гувну (у Бачкој), eine Art Rechen, gastrigenus.
 Грнац, ница, m. } (доље преко Мо-
 Грне, нема, n. dim. } раве) der Dorf, olla.
 vide лонац.
 Грнупи, нем, v. pf. zusammenscharren, cogrado.
 Грнчара, f. (доња и горња) Два села у Јадру. Више тије села на једном брду (које се зове Гњила — Среосам га код Гњиле —) копа се лончарска земља, а лонци се сад граде у другом селу (у Кореници) више Грнчаре. У тој околини сад не зна нико што је грнац, него сви говоре лонац.
 Гроб, m. das Grab, sepulcrum.
 Гробак, пка, m. dim. v. гроб.
 Гробље, n. der Gottesacker, coemeterium.
 Гробница, f. рака, die Grabhöhle, sepulcrum.
 Гробоје, n. (coll.) die Trauben, uvae.

Грешком, vide не-
миче.

5)
Од два грла, од јука Семеј

Кад грм, свак се седе
доје. Кад највише грм
нијмање није када.

+2)

Грб неопојан,

Родом и кад, а грбон
и кад.

Лифтун, ateria trachea

Гроцанин, м. Говек

и) Гроцке.

+ Уз последњих Турка и Немачки рат гроци и бројачка сребрна дина су све једно (тако је Турка пара дина попура = крајара и по); на свршетку XVII. вијека дина је гроци двије цвајцке (дакле пара и крајара све једно); по том Турци новцу ставише правој Силвану и динарски гроци не виде више од меса сребра крајара.

Грошало, п.

+ тако помало тако стагни, да

Грош }

Ал' се иво у гроци намења

Опренио га у суво грожђе (hat ihn zu Grund gerichtet).
Грожђе, n. das Schaudern, horror.
Грозан, зна, но, (ст.) 1) traubenreich, uvifer:
„Па он ломи грозна винограда —
2) грозне сузе:
„Грознијем се сузам' упрљало —
— — грозне сузе ваља —
Грозд, м. die Traube, uva.
Грозда, f. hup. v. Гроздана.
Гроздана, f. Frauenname, nomen feminae.
Гроздан, зна, но, cf грозан 1.
Гроздик, м. dim. v. грозд.
Грознисе, амсе, v. r. impf. schaudern, horreo.
Грозница, f. das Fieber, febris.
Грозничав, ва, во, fieberhaft, febriculosus. 2) Fieber verursachend, febrifer, z. B. вода.
Грошпање, n. das Kasseln ausgeschütteter Nüsse, strepitus nucum projectarum.
Грошпапи, икем, v. impf. н. п. грошфу ораси, rasseln, conspergo.
Грошпање, n. vide грошпање.
Грошпапи, грошкѐм, vide грошпапи.
Грош, м. der Donner, tonitru.
Грошпа, f. vide грошпа.
Грошпање, n. vide грошпање.
Грошпапи, ам, vide грошпапи.
Грошпаписе, ласе, vide грошпаписе.
Грошвињ (грошовињ), на, но, н. п. стрижела, der Donnerkeil, fulmen.
Грошовињ Илија, м. der Donnerer Elias, Elias tonans (cui tonitrua obtigere in coelis):
„Ну ми пиша Грошовињ Илија —
Грошница, f. (von грао) die Bräune (bey Schmelzen), angina.
Грошничав, ва, во, fehlsüchtig, angina laborans.
Грошпуља, f. vide грошпуља.
Грошпуши, нем, v. pf. herabstürzen (vom Regen, Thrauen, herabgeschütteltem Obst), desluo.
Грошва, f. ein Fruchtweig der Kirsche, ramulus cerasi plenus fructu.
Грошвица, f. dim. v. грошва.
Грошп, м. lautes Lachen, cachinnus: насмјасе грошптом;
„Безвојница воду гази
ноге јој се б'јеле
„За њом момче коња јаше
грошптом се смјече
Грошска, f. vide Гроцка.
Грошпуља, f. као бројенице од ораа, или од лешника, ein Kranz Nüsse, corona nucum.
Гроцка, f. 1) Städtchen an der Donau, zwischen Belgrad und Smederewo, 2) Fluß, der sie durchfließt.

Гроцанскá, ка, ко, von Гроцка.
Грош, м. der Pfister (von 40 Para), monetae Turcicae genus. +
Грошник, м. der (deutsche) Groschen, grossus (monetae germanicae genus).
Грошпање, n. das Zusammenfahren, corrasio.
Грошпапи, гркѐм, v. impf. zusammenfahren, corrado.
Грошба, ба, бо, groß, crassus.
Грошбац, м. Mannsname, nomen viri.
Грошбац, пца, м. Mannsname, nomen viri.
Грошбач, м. Mannsname, nomen viri.
Грошбѐпа, м. Mannsname, nomen viri.
Грошбѐша, м. Mannsname, nomen viri.
Грошбијан, м. (у Сријему, у Банк. и у Бан.) der Grobian, homo moribus rusticis.
Грошбијанство, n. die Grobheit, rusticitas.
Грошбиша, м. Mannsname, nomen viri.
Грошбока, f. die Grobheit, crassitudo.
Грошвање, n. 1) das Krachen, z. B. der Kanone, sonus tormenti. 2) das Schlagen mit Krachen, verberatio.
Грошвапи, ам, v. impf. 1) krachen wie die Kanone, tonno. 2) schlagen mit Krachen, percutio cum sonitu.
Грошва, f. der Klumpen, gleba: грошва сира, снијера.
Грошвање, n. das Werfen mit Schneebällen, lusus pilis niveis.
Грошваписе, амсе, v. r. impf. sich mit Schneebällen werfen, ludo pilis niveis.
Грошва, f. vide грошва.
Грошди, грошди, f. pl. vide грошди.
Грошдица, f. dim. v. грошди.
Грошжа, f. Gegend in der Шумаднија.
Грошја, м. (Рес. и Срем.) vide Грошја.
Грошјица, м. Mannsname, nomen viri.
Грошјица, м. (Ерц.) hup. v. Грошјица.
Грошмен, м. н. п. соли, земље, der Klump, gleba.
Грошменчик, м. dim. v. грошмен.
Грошмење, n. (coll.) Klumpen, glebae.
Грошмичак, чка, м. vide грошменчик.
Грошпути, нем, v. impf. 1) erschrecken, conspergo. 2) mit Krachen schlagen, cum strepitu percutio.
Грошпање, n. das Käsen der Milch, coagulatio lactis.
Грошпаписе, шасе, v. r. impf. m. j. майеко, gerinnen, cogi.
Грошшевина, f. geronnene Milch, lac coagulatum.
Грошпање, n. das Waten (z. B. in hohem Schnee), incessus ut per altas nives.
Грошпапи, ам, v. impf. waten (in hohem Schnee), incedo ut per altas nives.
Грч, м. der Krampf, spasmus: увашио ми грч ногу.

Грчѧд, f. (coll.) junge Griechen, graeca juvenus.
 Грчѧдија, f. (coll.) die Griechen, das Griechenvolk, Graeci.
 Грче, ета, n. das Griechlein, graeculus.
 Грчѧње, n. 1) das Zusammenrunden, contractio, 2) das Berggriechen, mutatio in graecum.
 Грчина, f. augm. v. Грч.
 Грчина, f. die Bitterkeit, amaritudo.
 Грчипи, им, v. impf. 1) einziehen, contraho, corrugo., 2) gr̄aifiren, facio graecum.
 Грчипице, имсе, v. r. impf. 1) zusammenkrumpfen, corrugor., 2) ſich zum Griechſchen maſchen, simulo graecum.
 Грчкѧ, на, ко, 1) griechiſch, graecus. 2) adv. griechiſch, graece.
 Грчипице, имсе, v. r. impf. anekeln, nauseam moveo.
 Грѧоце, n. dim. v. грло.
 Губа, f. шуга, der Ausſag, die Raude, lepra.
 Губав, ва, во, auſfſig, leprosus.
 Губаван, вца, m. ein Raudiger, Auſſſiger, leprosus.
 Губѧл, m. die Grindmſhre, equus porriginosus.
 Губѧње, n. 1) das Auſſſig werden, lepra, contagium leprae. 2) das Krahen, frictio.
 Губанице, амсе, v. r. impf. 1) auſſſig werden, lepra corrigi. 2) ſich krahen, (als wenn man auſſſig wſre), шта се губаш, fricari.
 Губер, m. покривач од вуне, као кебе, eine groſe Bettdecke, stragulum.
 Губере жене саме чу код куће.
 Губипи, им, v. impf. 1) verlieren, perdo. 2) hinrichten laſſen, interficio.
 Губипице, имсе, v. r. impf. ſich verlieren, 2) mager werden, macresco.
 Губица, f. der Theil des Thiergeſichtes, an dem die Naſe und der Mund befindlich, os animalium, nempe bovis, equis ovis, caprae, canis.
 Губѧње, n. 1) das Verlieren, perditio, 2) das Hinrichten, trucidatio.
 Губо, m. vide губавац.
 Губно, n. die Dreſchtenne, area.
 Гудало, n. der Fiddelbogen, plectrum (?).
 Гудење, n. (Pec.) vide гуѧење.
 Гудети, дим, (Pec.) vide гуѧети.
 Гудѧло, n. (у Сријему) vide гудало.
 Гудипи, им, (Срем.) vide гуѧети.
 Гудѧва, f. 1) der Ton der (ſerbiſchen) roſthſrenen Geige, sonus fidium. 2) ein dumpfer Schall z. B. entfernter Kanonen: стоји гудѧва топова.
 Гудура, f. ein enges und tiefes Thal, vallis angusta.

Гуѧење, n. das Geigen, cantus fidium.
 Гуѧети, гудим, v. impf. (Ерн.) 1) Geigen, fidibus cano. 2) dumpf ſchallen, gersono, murmuro.
 Гуѧва, f. 1) Flechte aus ſchwanken Reifern, yimen. 2) гуѧва орачица, cf. орачица.
 Гуѧѧње, n. das Zerſnicken (des Kleides) complicatio.
 Гуѧѧпи, ам, v. impf. Falten bringen in ein Kleid, es zerſnicken plicas inferre vesti.
 Гуѧѧвача, f. m. j. пима, der Strudel (eine Speiſe von gewickeltem Teig), cibi genus.
 Гуѧѧвица, f. dim. v. гуѧѧва.
 Гуѧење, n. das Kriechen z. B. der Kinder, ſo daſ der H*** oben erſcheint, reptatio, ut podex appareat.
 Гуѧз, m. der Hinterbaſen, clunius: премекесе с гуза на гуз.
 Гуѧа, f. hur. v. гуѧица. cf. jeza.
 Гуѧам, ма, то, mit groſen Hinterbaſen, clunibus magnis praeditus.
 Гуѧипице, имсе, v. r. impf die Hinterbaſen zeigen, monstrare clunes.
 Гуѧица, f. задњица, спражњица, дупе, шупак, пркно, der Aſter, podex.
 Гуѧичѧпина, f. } augm. v. гуѧица.
 Гуѧичина, f. }
 Гуѧичица, f. dim. v. гуѧица.
 Гуѧнѧ, на, но, н. п. пријево, кошт, was zu den Hinterbaſen gehѧrt, clunium.
 Гуѧоѧа, m. Groſarſch, ampli podicis.
 Гуѧа, f. die Schlang, serpens. cf. змија.
 Гуѧиѧѧ, ѧа, ѧе, Schlangen., serpentum.
 Гуѧиѧ, m. eine kleine Schlang, parvus serpens.
 Гуѧа, f. 1) das Girren der Tauben, gemitus columbae. 2) ein Auſwuchs am Leiſe, gibbus. 3) гуѧа шруда, златна, der Klumpen, massa.
 Гуѧање, n. 1) das Girren, gemitus. 2) das Raunen, murmuration.
 Гуѧапи, гучем, v. impf. 1) girren, gemit. 2) raunen (einander in die Ohren), in aurem dico, murmuro: нешто људу гучу.
 Гуѧнуши, нем, v. pf. 1) girren, ingemit. 2) ins Ohr raunen, murmuro in aurem.
 Гуѧидѧба, f. die Auſſchſlung (des Kuturus), exscortatio (?).
 Гуѧипи, им, v. impf. 1) ſchinden, exscortico. 2) auſſchſlen (den Kuturus), 3) ſchſlen (den Baum. 4) laufen, poto: шта гуѧипи толику водурину?
 Гуѧипице, имсе, v. r. impf. plarren; шта се гуѧипи? (каже мати ѧемешу кад много плаче).

~~Губодушан, мца, м.~~

~~Нован губодушан~~

т. Нов гуду, ѧа гудана
 вади. Како поји
 слијетом, све гора
 гуду.

Помегај му на губаву
 по га воде на муѧицу

Губавице, f. vide гуду, н. п. га
 губавице, f.

Губавица, f. vide гуду

Губодовац, вца, м.

Крије, као гуѧа коге
 коге у гуѧе каге и гуѧу
 се'буѧи.

Губодјед, м.

Губодѧва, f.

Губу зарез небу
 као (шта је
 гуѧа сема и гуѧа
 крије, као гуѧа коге

Гуѳанце, f. р. аим

н. гуѳе.

Садевајне гуѳанце

Од цвора јавара —

Гуѳанца, f.

Гуѳанце

не гуѳе

Гуѳоврета, f.

Гуѳовало, m.

Гуѳовале, n. vide гуѳовале

Гуѳовале, сем. v. impf. vide гуѳовале.

† кога гу гује класе, и гуш =
кеса се доју.

Гуѳовалин, m.

Гуѳовале, n.

Гуѳовалин

Гуѳовалин, f.

Гуѳење, n. das Schinden, Schälen, Plärren, excoartatio, ploratus.

Гуѳула, f. der Tumult, das Getöse, vociferatio.

Гуѳорѳење, n. das undeutliche Dahersummen, cantillatio.

Гуѳорѳити, им. v. impf. unverständlich dahersummen, cantillo.

Гуѳ, m. eine Art Mantel, pallii genus.

Гуѳа, f. дуѳа, шуѳа, die Quitte, malum cydonium.

Гуѳац, ѳца, n. vide гуѳ.

Гуѳина, f. augm. v. гуѳ.

Гуѳић, m. dim. v. гуѳ.

Гуѳски, ка, ко, n. п. крпа, ein Stück гуѳ auf einen Mantel, pannus, e panno гуѳ.

Гуѳав, ва, во, gefrümmt, incurvus.

Гуѳање, n. das Stoffen, trusio.

Гуѳати, ам, v. impf. stoffen, trudo.

Гуѳатисе, амсе, v. r. impf. stoffen, trudo.

Гуѳет*,

Гуѳетман, m. } der nomadische Zigeuner,

Гуѳетин, m. } Zingarus nomadicus.

Гуѳетка, f. nomadische Zigeunerin,

Zingara nomadica.

Гуѳетски, ка, ко, 1) nomadisch, wie die Zigeuner, vagus more Zingarorum.

2) adv. nach Art der herumwandernden Zigeuner, more Zingarorum vagorum.

Гуѳечад, f. (coll.) junge nomadische Zigeuner, juvenus cingarica nomas.

Гуѳече, чепа, n. ein junger Nomade, cingarus vagus juvenis.

Гуѳење, n. das Zusammenziehen vor Kälte, contractio prae frigore.

Гуѳит, m. глас прасећи, das Grunzen, grunnitus.

Гуѳитање, n. das Grunzen, grunnitus.

Гуѳитати, ричем, v. impf. grunzen, grunnio.

Гуѳитисе, имсе, v. r. impf. sich zusammenziehen vor Kälte, contrahi.

Гуѳитнути, нем. v. pf. grunzen, grunnio.

Гуѳкање, n. dim. v. гуѳање.

Гуѳкапи, ам, dim. v. гуѳапи.

Гуѳкатисе, амсе, dim. v. гуѳатисе.

Гуѳнути, нем. v. pf. anstoßen, offendo.

Гуѳо, m. (verächtlich) m. j. који је гуѳав.

Гуѳа, f. бур. v. гуска (особито кад вабе гуске: гуса, гуса, гуса!).

Гуѳак, ска, m. der Ganser, anser mas.

Гуѳеница, f. (Pec. и Срем.) vide гуѳсјеница.

Гуѳсјеница, f. (Ерц.) die Raupe, erusa.

Гуѳска, f. 1) die Gans, anser femina. 2) eine große länglichte Semmel, panis genus.

Гуѳслање, n. das Geigen, cantus fidium.

Гуѳслати, ам, v. impf. geigen, fidibus sauo.

Гуѳае, f. pl. die (serbische) Gelae, fides.

Гуѳет (comp. гуѳић), ма, мо, dicht, densus; ~~ма~~ дође до гуѳа, aufs äußerste, ubi res agitur.

Гуѳина, f. die Dichtigkeit, densitas, soliditas.

Гуѳман, m. ein dichtes Ding, res (ci-bus) densa, solida.

Гуѳа, f. vide гуѳа 2. 3.

Гуѳав, ва, во, mit Auswüchsen behaf-tet, excrescentiis affectus.

Гуѳање, n. das Schlucken, devoratio.

Гуѳати, ам, v. impf. schlungen, devo-ro.

Гуѳо, m. m. j. који је гуѳав.

Гуѳовљење, n. das Verbergen unter dem Kleide, absconsio.

Гуѳољити, им, v. impf. савијати што у гуѳу, или под скуп, an sei-nem Leibe etwas verbergen, so daß da-durch eine гуѳа entsteht, in sinum con-do.

Гуѳање, n. das Hinunterschlingen, de-ovoratio, deglutitio.

Гуѳати, ам, v. impf. hinunterschlingen, devoro: да се овђе гуѳало, не би се овђе пуцало sagte die Zigeunerin, als man ihr verwies, daß sie die But-ter, die man ihr, um die gesprungenen Rippen zu heilen gegeben, hinunter ge-schlungen.

Гуѳитнути, нем. v. pf. hinunterschlingen, devoro.

Гуѳево, n. ein Gebirge in der nanja von Zvornik, am rechten Ufer der Drina.

Гуѳење, n. vide гуѳовљење.

Гуѳити, им, vide гуѳољити,

Гуѳа, f. 1) der Kropf der Vögel, gut-tur. 2) i. e. грло, die Gurgel, guttur, 3) der Kropf der Menschen, struma.

Гуѳа, m. (Pec. и Срем.) vide гуѳо.

Гуѳа, f. die Kropfste, strumosa.

Гуѳав, ва, во, Kropfste, strumosa.

Гуѳавац, вца, m. пзвор код Лозни-це (на лијевој бријегу ријеке Шпи-ре).

Гуѳење, n. das Ersticken, suffocatio.

Гуѳити, им, v. impf. ersticken, suffoco.

Гуѳитисе, имсе, v. r. impf. ersticken, suffocor.

Гуѳица, f. dim. v. гуѳа.

Гуѳо, m. (Ерц.) der Kropfste, stru-mosus.

Гуѳитер, m. die Eidere, lacerta. †

Гуѳче, чепа, n. das Gänselein, anser-culus.

Гуѳчепина, f. augm. v. гуска.

Гуѳчићи, m. pl. junge Gänse, anser-culi.

Гуѳчица, f. dim. v. гуска.

Гуѳчија, чја, че, Gänse-, anserinus.

Гуѳан, m. m. j. гору,

Д.

Да, 1) daß, ut. 2) ja, ita. 3) да ка-ко, allerdings, omnino. 4) да ако, ja, wenn —, ita si —, да ако не, viel-leicht auch nicht (man wünscht, daß nicht —), да ако удари киша, wenn es regnet, да ако не удари киша, aber vielleicht regnet es nicht. 5) als Aus-ruf der Verwunderung: да чудно ти га превари! да лијепа ти је јади је убили!

Дабар, бра, m. der Biber, castor.

Дабимив, m. Mannsname, nomen viri.

Дабо, m. 1) Mannsname, nomen viri.

2) ромн дабо, der hinkende Teufel, diabolus claudus.

Дава*, f. vide пужба.

Давало, m. der gibt, dator. Кад које дијете да што другоме, на опет узме напруг, онда му ћеца говоре, или пјевају:

„Давало узимао,

„С кокошима спавало,

„Кокоси га липае —

Даване, n. das Geben, datio.

Давати, дајем, v. impf. geben, do.

Давид, m. David, David.

Давити, им, v. impf. würgen, jugulo.

Давитисе, имсе, v. r. impf. erlaufen, suffocor.

Дављење, n. das Würgen, jugulatio.

Давнашњи, ња, ње, von lange her, vetus.

Давно, lange her, diu.

Давори! интерј. 1) еј! н. п. давори старости давори! давори пушта црна горице! доста ти сам по теби војевао. 2) почакај! н. п. давори Бо-жо давори! уватићу ја тебе (ма-ти говори ћемелу; кад што скри-ви па утеше).

Даворије, f. pl. Allerley Müßel zusam-men, consentus.

Давуција*, m. der Kläger, accusator.

Дада, f. Mama! mater.

Дадија, f. 1) das Kindsmädchen, die

Дадиља, f. 2) Kindsfrau, ancilla curans parvulos.

Дажда, f. (ст.) vide киша:

„Да не падне дажда из облака,

„Плаа дажда, нити роса пија —

Данја*, m. der Prätendent, Vertriebe-ne, Emigrant, exul (redux et ultor):

„То гледају Турци Бијограти

„И из града сви седам данја —

Данјински, ка, ко, 1) Dan-, exulum.

Данјски, ка, ко, 2) wie ein Dat, dari more.

Данлук*, m. das Deithum, Dominatus (jus) dahiarum:

„Он се нада добру данлуку —

Данре*, f. pl. 1) Art Tamburins, Са-Данрета, n. pl. 2) Sagnette, tympanige-mus.

Дакле, } also, daher, ergo.

Дакасм, }

Дакко, m. hyp. von Давид.

Дактање, n. das Schnaufen, anhelatio.

Дакташи, ккем, v. impf. schnaufen,

ahhelo.

Далак*, лка, m. die Milchverhärtung,

splenis induratio.

Далеко (comp. даљ), weit, longe.

Далмација, f. Dalmatien, Dalma-

tia.

Далматинац, нца, m. Dalmatiner,

Dalmata.

Далматински, ка, ко, dalmatinisch,

dalmaticus.

Далнина, f. die Weite, Entfernung, Lon-

gitude.

Далњи, на, но, entfernt, remotus.

Дамјан, m. Damian, Damianus.

Дамјанка, f. Frauennamen, nomen fe-

minae.

Дамљан, m. vide Дамјан.

Дамљанка, f. vide Дамјанка.

Дан, m. der Tag, dies.

Данак, нка, m. dim. hyp. v. дан.

Данак, нка, m. die Abgabe, tributum.

Данас (говоре и данаске), heute, ho-

die.

Данашњи, ња, ње, heutig, hodiernus.

Дангуба, f. der Zeitverlust, jactura

temporis.

Дангубан, бна, но, н. п. посао, was

viel Zeit verlieren macht, temporis jac-

turam adferens.

Дангубити, им, v. impf. Zeit verliere-

ren, facio jacturam temporis.

Дангубица, f. (dim.?) vide дангуба:

„Тамбурице моја дангубице —

Дангубљење, n. das Zeitverlieren, jac-

tura temporis.

Даник, m. vide даниште.

Даниши, им, v. pf. den Tag über wo

bleiben, transigere diem.

Даница, f. 1) der Morgenstern, lucifer.

2) Frauennamen, nomen feminae.

Даницка, f. die (Zinten-) Röhre vom

Danziger Meister, tubus teli dantis-

canus.

Даницкиња, f. die Danziger-Pistole,

telum Dantisci factum:

„И за појас дупје даницкиње —

Даниште, n. Ort, wo man den Tag

über bleibt, locus morae per diem:

„Пробарац арамбаша Станко

„На даништу бјеше крај Салаца —

Дануши, нем, v. pf. atmen, spiro.

Дабим, н. п. п. п.

то! даби м п. п. п.

Дажка, ф.

Давалац, оца м.

Бог је стари давалац.

+ два дњи, три

дњи, театар дњи

Давој лице! давој дру

го моја!

Ој давори, ти Косово ју

но!

Ал' давори, Јанкови Копи

је!

+ Нега гледа, пушке оган дава

Ме ји дава Осман-чорбачицу

Данути, нем
да да му данути;
станиц, да дацем ду
там

даровница, ф.
ре мена у десницу руку,
у лијеву даровнику руку —
двасмачна
не саже се на тужку
даску. дванути

даровница, ф.
двојинџом
двџаш, ф. у двоје
једном двџаш
двојинџом
двогрошац, цка, т.

двогрошка, ф.
двојатан, т. п. кућа,
ф. 2) (особито са не)
не даде јој Мијат подјеркура —
не дај мене твоем друштву туђе
туђе не дај, не дај, двоборна

Данце, n. dim. v. дно:
„Не испијај свакој чаши данце —
Данчул, m. Mannname, nomen viri.
Дањивање, n. das Raſttag halten, mo-
ra per diem.
Дањивати, дањуем, v. impf. Raſttag
halten, morari per diem.
Дањом, } bey Tage, diu.
Дању, }
Дар, m. die Gabe, donum.
Дар мар, durchſeinander, sus deque:
починио (н. п. по кући, по земљи)
дар мар.
Дара, f. die Tara (beym Waagen), das
Gewicht des Gefaſſes, pondus vasis;
одбихи коме што на дару, fig.
durch die Finger ſehen, nachſehen, do,
indulgeo.
Дарак, рка, m. hyp. v. дар.
Даривање, n. das Schenken, datio, do-
natio.
Даривати, рујем, v. impf. 1) darbrin-
gen, offero. 2) кога, beſchenken, dono.
Дариватице, рујемоце, v. r. impf. ſich
beſchenken, donare se invicem:
„Оди брате да се пољубимо —
„Стани сестро док се дарујемо —
Дарнути, нем, v. pf. у кога, у што,
etwas berühren, tango.
Даровати, рујем, v. pf. 1) коме што,
darbringen, dono. 2) кога, beſchen-
ken, dono.
Даска, f. das Bret, assis. Не ма чеш-
врте даске у глави.
Дати, дам (говорисе и дадем), v. pf.
1) geben, do: дај нај, 2) дај да му
не дамо, laſſet uns —, fac —.
Датисе, амсе, v. r. pf. 1) на што,
ſich auf etwas verlegen, incumbo in
aliquid; дала се рана на зло, Wen-
dung nehmen, verto. 2) не да ми се,
es gibt ſich nicht, es geht nicht von ſtat-
ten, geräth nicht, non succedit.
Дака, f. das Todtenmal, convivium fu-
nebre.
Даке се обично дају три (и то
у суботу вече и унеђељу у јутру):
чештресница (послије 40 дана),
полугодишњица и годишњи-
ца. На даку зову све сељаке ре-
дом од куће до куће, и обично
овако почињу: „Дођите довече да
споменемо мртве.“ Ту треба да
дође и поп да очати кољиво. На
даки напијају: „За испокон душе
брата (како му буде име; аколи је
женско, а оно сестре) Бог да му
душу прости.“ А остали сви у
глас повичу: „Бог да му душу про-
сти.“
Дака, f. (im Scherz als Gegentheil von
недака) gegeben, datum:

„Да је среќа и од Бога дака,
„Не би, жене ни носиле гаќа,
„Већ кошуљу докле гаќе вежу.
Дафина, f. 1) der wilde Delbaum, elae-
agnus angustifolia Linn. 2) Frauenname,
nomen feminae.
Даџија, f. vide данак.
Даша, f. Frauenname, nomen feminae.
Дашто ми ти дашто, vide што ми
ти је за што.
Дашчан, на, но, bretern, assinus (?).
Дашчара, f. eine Breterhütte, casula assina.
Дашчица, f. dim. v. даска.
Два, двје (Ерц., а Рес. и Срем. две),
два, zwey, duo.
Двадесет (двадесет, дваест), zwanzig,
viginti.
Двадесетџа, ма, то, der zwanzigste,
vigesimus.
Двадесет, vide двадесет.
Двадесеторо, vide двадесеторо.
Двадесетџа, ма, то, vide двадесетџа.
Двадесеторо, ein Zwanziger, viginti.
Дваест, vide двадесет.
Дваесторо, vide дваесторо.
Дваестџа, ма, то, vide дваестџа.
Дваесторо, vide двадесеторо.
Дванаест, zwölf, duodecim.
Дванаесторо, vide дванаесторо.
Дванаестџа, ма, то, der zwölftste, duo-
decimus.
Дванаесторо, ein Zwölf (ein Duzend),
duodecim.
Двџри, f. pl. врата на олтару (у
праву), die Altarthüre, porta adyti.
Двџста, (Рес. и Срем.) vide двџста.
Двџзак, m. ein zweyjähriger Widder,
aries himus.
Двџска, f. ein zweyjähriges Schaf, ovis bima.
Двџста, (Ерц.) zweyhundert, ducenti.
Двџгоче, епа, n. н. п. ждријебе, или
теле, zwey Jahr alt (vom Füllen oder
Kalb).
Двџгуб, ба, бо, zweifach, duplex.
Двџјак, ка, ко, zweyerley, duplex.
Двџје, zwey (Paar), duo.
Двџјење, n. das Trennen in zwey, se-
paratio.
Двџјини, им, v. impf. trennen, ent-
zweyen, divido.
Двџјинџа, f. zwey (Paar), duo.
Двџјка, f. ein zweyeimeriges Faß, do-
lium continens duas amphoras.
Двџјнице, f. pl. die Doppelpfeife der
serbischen Hirten, fistula duplex.
Двџјинџом, ф. В. више, zwei Mal hö-
ber, bis.
Двџколице, f. pl. ein zweiräderiger Wa-
gen, rheda birota.
Двџланчан, чна, но, zweizünftig, duplex.
Двџланчење, n. das Doppelreden, du-
plicitas.

2)

Дволични, им, v. impf. doppeltjungig sein, duplicem esse.

Двор, м. 1) der Hof, der Hofpalast, aula, palatium: у двору, код двора. 2) der Haushof, aula: на двору: у двору као и на двору (кисне); шта чиниш на двору те не идеш у кућу?

Дворани, м. pl. (ст.) die Hofleute, aulici:

„Викну Стојан слуге и дворане — Дворске, n. das Aufwarten (Diener) bei Hofe, ministerium.

Дворишти, им, v. impf. служити кога, а особито спајати пред њим (над руча или пије) метнувши руке на појас, aufwarten, ministro, adpareo:

„Ево има девет годинаца

„Како дворим Цара у Стамболу — Двориште, n. Ort, wo einst ein Hof gewesen (die Ruinen), ruinae palatii. У Поцерни, у Шабачкој наци, има село Двориште и код њега близу зидине, које се зову Милошева коњушница. Србли онуда приповиједају да су ту били двори Милоша Обилића. Они доводе и друге сведоке да је Милош из Поцерне, н. п. У Дворишту има један стари гроб с великим каменом чело главе; онуда Србли говоре да је то гроб Милошеве сестре, и приповиједају да је онђе плањевила шеницу, па је убио Милош с Тројанова града (то је гошпоње као с Герзелеза у Шорокшар, или с Банстола у намастир Кобиље) бујеваном; зашто је мислио да је коњуша — У Поцерни има једна ријека, која се зове Нечаја, и близу ње коље, које се зове Пустопоље. Сад они доказују да је послаје Косовске бишке дошао гласоноша с Косова и нашао Милошеву мајку на тој ријеци код оваца, па јој рекао:

„Што не чајеш Милошева мајко?

„Одби овце у то пусто поље:

„Милош пи је јуче погинуо — И од пада је остало Пустопоље и ријека Нечаја.

Дворкиња, f. die Aufwärterin, ministra:

„А белој дворкињи

„Бурму позлаћену — Дворски, ка, ко, Hof-, aulicus.

Двострун, ка, ко, zweifach, doppelt-, duplex.

Двоумити, им, v. impf. zweifeln, Unstand haben, dubito.

Двоумљење, n. das Zweifeln, dubitatio.

Делатериј, 1) der Part, im das Sam-

pfersd anzutreiben, vox excitantis jumentum ad progrediendum. 2) дела, wohl-an, age. 3) де, или дер, als Aufmunterung, wohl-an, age, sodes: зовниде га; наћиде то, подајде му и т. д.

„Смиљанићу, домадер се наћи,

„Нека Турци с миром барјамују — 4) (Рес.) vide же (mit allen Ableitungen).

Дебе, бема n. ein cylindrisches hölzernes Gefäß aus einem Stücke, mit Deckel, zum Honig u. dgl. vas ligneum:

„Из дебета пекмез поједоше — Дебела, f. m. j. болест, die Wasser-sucht, hydrops.

Дебео (comp. дебљи), бела, ло, 1) dick, crassus. 2) fett, pinguis.

Дебло, n. der Stamm (des Baumes) stirps.

Дебљање, n. das Dickwerden, pinguescentia (?).

Дебљати, ам, v. impf. Dick werden, pinguesco.

Дебљина, 1) die Dicke crassitudo. 2) die Fette, pinguedo.

Дева*, f. vide камила.

Дева, f. 1) (сп. Рес. и Срем.) vide девојка:

„Ој дево девојко!

„Много девовала — 2) Graupname, nomen feminae.

Девање, n. (Рес. и Срем.) vide дијевање.

Девати, ам, (Рес. и Срем.) vide дијевати.

Деведесет, neunzig, nonaginta.

Деведесетеро, vide деведесеторо.

Деведесетни, та, то, der 90ste, nonagesimus.

Деведесеторо, Anzahl von 90, nonaginta.

Девер, м. (Рес. и Срем.) vide жевер.

Деверивање, n. (Рес. и Срем.) vide жеверивање.

Деверивати, рујем, (Рес. и Срем.) vide жеверивати.

Деверика, f. eine Art Flußfisch, piscia genus.

Деверов, ва, во, (Рес. и Срем.) vide жеверов.

Деверски, ка, ко, (Рес. и Срем.) vide жеверски.

Деверуша, f. (Рес. и Срем.) vide жеверуша.

Деверуши, на, но, (Рес. и Срем.) vide жеверушин.

Девел, нем, повет.

Деветан, м. ein Thier (Pferd, Ochse) von neun Jahren, novennis.

Дволучан зна, но, т. ј. од два лука, н. п. двојка
Двоножац, шца, т.
по ишће
догаје се ~~слугом~~ у
конт. Јоведина етн.

деветуза, f.
дево, али уредно

Двоцевна, f. (Рес. и Срем.)
Двоцијевна, f. (Срем.)
т. ј. нушка од двоцијевни.

Дев'шан, тка, m. das Neuntel, nonae.
 Дев'шанѣ, n. das Abprügeln, dolatio(?)
 Дев'шати, ам, v. impf. abdrücken (ab-
 prügeln), fuste dolo.
 Дев'штеро, vide дев'шоро.
 Дев'шті, та, mo, der neunte, nonus.
 Дев'шти у плугу (der neunte am
 Pfluge d. i.) das fünfte Rad am Wa-
 gen, plane superfluous.
 Дев'штина, f. der neunte Theil, nona pars.
 Дев'шница, f. die Neun (ein Kartenspiel),
 novem puncta.
 Дев'шнаест, neunzehn, novemdecim.
 Дев'шнаестеро, vide дев'шнаес-
 торо.
 Дев'шнаесті, та, mo, der neunzehn-
 te, undevicesimus.
 Дев'шнаесторо, ein Neunzehn, novem-
 decim.
 Дев'шті, тога, n. das Neuntel, nonae.
 Дев'шторица, f. Anzahl von neun, novem.
 Дев'шоро, neun, novem.
 Дев'шані, на, но, n. п. брдо, auf
 nem eingetretet, novenarius.
 Дев'шар, m. der das Neuntel nimmt,
 cui nona pars frugum debetur, novarius.
 Дев'шанѣ, n. (Рес. и Срем.) vide же-
 вованѣ.
 Дев'шати, дев'штем; (Рес. и Срем.)
 vide жевовати.
 Де'шачкі, ка, ко, (Рес. и Срем.) vi-
 де жевојачки.
 Дев'шја, f. (Рес. и Срем.) vide жевојка.
 Дев'шчење, n. (Рес. и Срем.) vide же-
 војчење.
 Дев'шчи, на, но, (Рес. и Срем.) vi-
 де жевојчи.
 Дев'шчина, f. augm. v. девојка.
 Дев'шчипи, им, (Рес. и Срем.) vide
 жевојчипи.
 Дев'шчиписе, имсе, (Рес. и Срем.)
 vide жевојчиписе.
 Дев'шчица, f. dim. v. девојка.
 Дев'шчурина, f. vide девојчина.
 Дев'шек*, m. der Prügel, verber: уда-
 рилъ му педесет дегенек.
 Де'д, m. (Рес. и Срем.) vide же'д.
 Де'да, m. (Рес. и Срем.) vide же'д.
 Де'дак, m. (у Сријему и у Бачк. по
 варошима) ein dümmer Kerl, Dumme-
 Kopf, stolidus.
 Де'де (таф, таф), age: де'де га зо-
 вни, де'де ни то узми.
 Де'дов, ва, во, (Рес. и Срем.) vide
 же'дов.
 Де'довина, f. (Рес. и Срем.) vide же-
 довина.
 Де'жева, f. Berg und Ruinen bei No-
 ви пазар:
 „Код Дежеве старије дворова —
 Де'жекасн, та, што, interfest, qua-
 dratus.

Дев'шан, m. Maasname, nomen viri.
 Дев'шанѣ, n. das de-sagen, decatio(?)
 Дев'шати, am, v. impf. de-sagen, (de-
 hen?), also: шта га дечеш, уд-
 ри га башином.
 Дев'шупи, нем, v. pf. einmal de sagen,
 inelamo de.
 Де'ла, vide де.
 Де'лење, n. vide де'лење.
 Де'ли*,
 „Онда рече де'ли Радивоје—
 Де'либаша*, m. Oberster der Leibwache,
 praefectus praetorianorum.
 Де'либашини, на, но, des де'либаша,
 delibassae.
 Де'лиград, m. (Marrenstadt) seit 1806.
 eine Spitze der Serben (блжу Ни-
 ша) gegen die Türken.
 Де'лија*, m. 1. der Leibsoldat, miles
 praetorianus, delia. 2) Krieger über-
 haupt, miles, cf. јунак:
 „О Бога ши не'лана де'лија —
 Де'лијин, на, но, des Delia, deliae.
 Де'лијинки, ка, ко, 1) n. п. калпак,
 Delia Mütze, deliarum pilei. 2) adv.
 nach Art eines Delia, more deliae.
 Де'лијски, ка, ко, vide де'лијски.
 Де'лијанлија*, m. vide момак.
 Де'лишпи, им, (Рес. и Срем.) vide ди-
 же'лишпи.
 Де'лишпосе, имсе, (Рес. и Срем.) vide
 диже'лишпосе.
 Де'лози, n. (Рес. и Срем.) vide же'ло:
 Де'лање, n. (Рес. и Срем.) vide же-
 лање.
 Де'лаоница, f. (Рес. и Срем.) vide же-
 лаоница.
 Де'лати, (Рес. и Срем.) vide же'лати.
 Де'лење, n. (Рес. и Срем.) vide дије-
 лење.
 Де'љкање, n. dim. v. де'лање.
 Де'љкапи, ам, dim. v. де'лашпи.
 Дембел*, m. ленивац, који од'нијено-
 сли ништа не може радити.
 Кажу да Турски цар дембеле ра-
 ни и одијева, али најприје свакога
 огледају јели управо за дембеле:
 да не би могао што радити. Та-
 ко су под двојницом, што су блии
 дошли да и узму у дембеле, запа-
 лани рогожину (да виде шта ће
 радити); онда један од њи рече
 ономе другом: „устани да сје-
 мо с ове рогожине, изгорећемо! А
 онај му одговори: „кути Бога ти!
 како те не мрзи говорити?“ Онда
 овога узму у дембеле, а онага,
 што је рекао да устану, оћерају,
 и кажу му да он није за дембеле.
 Деме, епа, n. vide нарамак.
 Демир-капија*, f. das eiserne Thor
 (in der Donau), porta ferrea (in Istro):

Дев'шан м.
 у дреници висока дев'шан

Девојке
 девојчица
 девојчица ф.

Де'динство, n.

дембелсакѣ, n.
 дембелсакѣ, шем, v. impf.

„Донеси ми вина из Видина
 „И ракије од Демир-капије —
 Деније, п. (бденије) die Vigilien, vigi-
 liae (ein Kirchenwort).
 Денути, нем. (Рес. и Срем.) vide
 десни.
 Дењак, њка, м, ein Bündel, fascis;
 auch ein Saß Baumwolle.
 Део, дѣла, п. (Рес. и Срем.) vide ди-
 жа.
 Деоба, f. (Рес. и Срем.) vide дјоба.
 Дер, vide де.
 Дерање, п. 1) das Reissen, laceratio
 2) das Schinden, excoxiatio 3) das
 Plärren, ploratus. 4) das Lösflagen,
 verberatio.
 Дерапи, рем, v. impf. 1) reißen, lacero
 2) schinden, excoxiatio 3) lösflagen,
 verbero.
 Дераписе, ремсе, v. r. impf. plärren,
 ploro.
 Дерач, м. der Aufreißer (von einem
 Schfen der den Zaun einreißt), de-
 structor.
 Дербента, f. град у Босни. Дербен-
 тски, ка, ко, von Дербента:
 „Погубеши Дербентски капетан —
 Дервиш*, м. der Dervisch, dervissus(?)
 Дервишев, ва, во, des Dervisch, mo-
 nach türcei.
 Дервишина, f. augm. v. дервиш:
 Дервишки, ка, ко, 1) dervischisch, der-
 vissicus. 2) adv. auf Dervische Art,
 more dervissico.
 Дерез, м. (у Сријему) die Prügelbank,
 scammum cui uligatur verberandus.
 Дергуша, f. (in der Anekdote) Hals-
 träger, gulam radens: оскоруша де-
 ргуша: да не би пиш у шаку,
 оде га моја душа (рекао циганин
 кад је приповиједао, како је као да
 изједе тврду оскорушу).
 Дерште, еша, п. (schimpflich) Rind,
 rucr.
 Дерна, на, но, unselig, infelix, miser.
 Дернути, нем, v. pf. auf etwas schla-
 gen, percutio; дернуо, er hat ins
 Gras gebissen, ist (verreißt), vom Tür-
 fen.
 Дерт*, м. vide брига.
 Десет, zehn, decem.
 Десетак, њка, м. 1) decemto што се
 даје спајки, der Zehend, decimae. 2)
 dit. v. decem: дај ми десетак пара.
 Десетак, м. 1) der Zehner, numus.
 2) zehnjährig, decennis..
 Десетачка, f. ein Faß von 10 Eimern,
 dollum decem amphorarum.
 Десетеро, vide десеторо.
 Десети, та, што, der zehnte, deci-
 mus.
 Десетина, f. 1) der zehnte Theil, pars

decina 2) ein Zehnen, decem, franz.
 une dixaine: десетина људи.
 Десетница, f. н. п. банка, или кар-
 та, ein Zehner (Papiergelds oder im
 Kartenspiel), denarius, valens decem.
 Десеткованье, п. das Zehent-einsam-
 meln, collectio decimarum.
 Десетковати, кујем, v. impf. den Zehent
 einsammeln; colligo decimas.
 Десетко, ога, п. der Zehent, decimae.
 Десеторица, f. Anzahl von zehn, de-
 cem; decuria.
 Десеторо, zehn, decem.
 Десечани, на, но, н. п. брдо, auf
 zehn eingerichtet, denarius.
 Десечар, м. der Zehent-sammler, deci-
 marius.
 Десити, им, v. pf. treffen, offendo
 Деситише, имсе, v. r. pf. 1) sich wo-
 bey befinden, adsum. 2) zu Theil wer-
 den, contingo: удијели ако ти се
 десило, sagen die Bettler.
 Десни. на, но, recht, dexter.
 Десни, f. pl. das Fleisch um die Stoc-
 zähne gingivae pars quae est circa deu-
 tes molares.
 Десница, f. die Rechte, dextera.
 Десно, rechts, dextra.
 Деспа, f. hur. v. Деспина.
 Деспина, f. Frauennamen, nomen femi-
 nae. Деспина, f. j. uae. Деспина
 Деспот, м. 1) der Despot despota (Titel
 einiger serbischer Regenten). 2) Manns-
 name, nomen viri.
 Деспотов, ва, во, des Despoten,
 despota.
 Деспотовина, f. 1) das Despotat,
 despotatus. 2) Despotenstift, monaste-
 rium a despota fundatum ut Крушедол.
 Деспотовица, f. Fluß aus dem Руд-
 ник-Gebirge.
 Деспотски, ка, ко, 1) despoten-
 despotarum 2) adv. wie ein Despot,
 more despota.
 Деспи (говорисе и денупи), дедем
 (и денем), (Рес. и Срем.) vide деспи.
 Детао, шла, м. (Рес. и Срем.) vide
 хетао.
 Дете, детета, п. (Рес. и Срем.) vi-
 де дијете.
 Детелина, f. (Рес. и Срем.) vide хе-
 телана.
 Детенце (детенце), п. hur. v. дете.
 Детешице, п. vide детенце.
 Дешњевье, п. (Рес. и Срем.) vide хе-
 шњевье.
 Дешњи, ња, ње, (Рес. и Срем.) vi-
 де хешњи.
 Дешњиши, им, (Рес. и Срем.) vi-
 де хешњиши.
 Дешњество, п. (Рес. и Срем.) vide хе-
 шњество.

Дерак, м. (у Бачкој)
 у Срем)

Десити, м

Он дојива кругу десити

Држави што у дес-

ној руди.

Деретија, f.

Дура маор деспет

урвеме

Деспотство, п.

Малој ти деспотства
 твојера

Деси кожа

Десети, н. п. Би му за

десети

Депитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide депитисисе.
 Дешник, м. (Рес. и Срем.) vide хемик.
 Дешник, м. (Рес. и Срем.) vide хемик.
 Деца, f. (Рес. и Срем.) vide хеца.
 Дечак, м. (у Сријему и у Бачкој) der Knabe, puer.
 Дечанац, ница, м. калуђер из Дечана.
 Дечани, м. pl. намастир у Метонји (код Призрена). Србљи приповиједају да је Дечански краљ (пошто му је опаци извадио очи и објесио на коњу више градски врата) изашао сљепа у шепњу иза града (Призрена), па га опазио свети Аранђел и сажалио му се, па се створио у ораа и одлекао те украо његове (оразе) очи изнад врата и даровао краљу, и рекао му: „одечи очи“. Онда краљ прогледао, и на оном мјесту начинио Дечане.
 Да видите високе Дечане — Дечански, ка, ко, von Дечани.
 Дечин, на, но, (Рес. и Срем.) vide хемин.
 Дечина, f. vide дечурлија.
 Дечица, f. dim. v. деца.
 Дечко, м. vide дечак.
 Дечурлија, f. augm. v. деца.
 Дешњак, м. марјаш, или петак, на којему Богородица држи Риста на десној руци, ein Siebenzehnerstück, worauf unser Liebesfrau mit dem Christuskinde im rechten Arme vorkommt. Solche werden den Kindern um den Hals gebunden, wie die bullae bei den Römern, numus B. M. V.
 Ди, (Срем.) vide гди (mit allen Ableitungen).
 Диван, вна, но, 1) wunderbar, mirabilis. 2) wunder schön, regpulcer.
 Диван*, м. разговор, сабор. 1) der Rath, die Rathversammlung, senatus (?) 2) die Versammlung, Unterredung, concilium, colloquium: „Под оружјем на диван изиђе — Диванама*, f. die Altane, der Altan, moenianum.
 Диванија*, f. ein halber Narr, semicarpus mente.
 Диванити, им, v. impf. vide разговаранисе.
 Диван - кабаница, f. (см.) der Rathsmantel pallium:
 „Ком је кућа диван - кабаница,
 „Мач и пушка и опаци и мајка —
 „Огнуо диван - кабаницу —
 Дивањење, п. vide разговарање.
 Дивизма, f. die Königsferze, verbas cum.
 Дивити*, м. das Schreibzeug, supellex scriptoria.

Дивитисе, имсе, v. г. impf. коме, или чему, sich wundern, miror.
 Дивлија, f. eine Art langer, enger Flinten, flintae genus.
 Дивљак, м. н. п. човек, или вепар, 1) der Wilde, homo-ferus. 2) das Wildschwein, aper.
 Дивљак, f. м. j. јабука, крушка, der Holzapfel, die Holzbirn, pomum silvestre, pomus silvestris (Baum und Frucht).
 Дивљање, п. das Wildseyn, ferocitas.
 Дивљаш, ам, v. impf. wild seyn, ferus sum, ferocio.
 Дивљач, f. 1) die Wildheit, feritas, 2) das Wildpret, ferae, caro ferina.
 Дивљачан, чна, но, н. п. земља, wild, wüßt, terra inculta, barbara.
 Дивљачење, п. vide дивљање.
 Дивљчина, f. augm. v. дивљач.
 Дивљачитисе, имсе, v. г. impf. vide дивљаш.
 Дивљш, ља, ље, wild, ferus, silvestris.
 Дивна, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Дивокоза, f. der Steinbock, ibex Linn.
 Дивота, f. die Wunderschönheit, mira pulcritudo.
 Дигнути, нем, vide дикн.
 Дигнутисе, немсе, vide дикнисе.
 Дивање, п. das Heben, levatio.
 Дивати, дивем, v. impf. heben, levo.
 Диватисе, имсе, v. г. impf. sich erheben, consurgo, existo.
 Дивга*, f. vide крајац.
 Дивген*, м. од узде они канши, што се држе, у рукама кад се јаше, die Zügel (des Reitpferdes), irena, i. e. die Riemen am Zügel.
 Дивдар*, м. der Thorwart einer Festung, janitor arcis.
 Дивдарев, ва, во, vide дивдаров.
 Дивдаровица, f. vide дивдаровица.
 Дивдаров, ва, во, des дивдар, janitoris.
 Дивдаровица, f. die Pförtnerin, janitrix, janitoris uxor.
 Дивдарски, ка, ко, 1) pförtner-, janitorum. 2) adv. pförtnerisch, more janitorum.
 Дивлуке, f. pl. } vide молуке.
 Дивлуци, м. pl. }
 Дивање, п. das Athmen, spiritus.
 Диваши, дившем (хекоти реку и дивам), v. impf. athmen, spiro.
 Дивевање, п. (Ерц.) das Thun, Hin- thun, Hinlegen, positio.
 Дивевати, ам, v. impf. (Ерц.) thun, proo collo: куда дивеваш ти те новце?
 Дивел, м. (Ерц.) i) der Theil, portio. 2) уз дивел, bergan, на Дугом дивелу.

Дивљакна

Дивљење, п.

*Дивало, м.
 Сорето за диваларе-
 маж).*

*Див, м. див Кинфа, дивар.
 ср фин.*

*Дива, f.
 Отиш'к'k'
 ване —*

Мога нема на дивелу, нема му дивела.

(у Церу зове се једно брдо Дуги ди) ел).
 Дијеласње, n. vide дијелење.
 Дијелици, им, v. impf. (Ерц.) thellen, divido.
 Дијеланисе, имсе, v. r. impf. (Ерц.) sich thellen (in etwas); divido.
 Дијелсње, n. (Ерц.) das Theilen; divisio.
 Дијете, хетема, n. (Ерц.) das Kind, filius aut filia.
 Дијетанисе, имсе, v. r. impf. (Ерц.) kindlich sein, pueriliter fieri.
 Дијо, дијете и (Ерц.) vide дијел.
 Дијоба, f. (Ерц.) die Theilung; distributio.
 Дијоница, f. der Antheil; portio: дијоница земље.
 Дија, f. der Stolz; gloria.
 Дијаница, f. dita. v. дија; Слабо се чује у говору, него се приписује у pjesмама по Земуну и по Новом саду, н. п.
 „Купику ти дијанице, сувњу од паргала,
 „И кецељу дијанице, дебелога веза —
 Дијаа (Дијаа), f. Frauensname, nomen feminae; Што Дијаа навикла.
 Дијосава, f. Frauensname, nomen feminae.
 Дијалбер*, m. der Schöne, pulcher.
 Дијалберче, n. (ст.) dim. v. дијалбер: „Ја јој реко: добар вече дијалберче —
 Дијалберчик, m. (ст.) dim. v. дијалбер: „Ој девојко дијалберчику!
 „У бијелу белучику —
 Дијачи*, m. die Stange (bey der Kuntel und der Schnellwage), pertica: Мобарице моје другарице!
 „Удрате га колом и дијачином —
 Дијач, m. der Rausch; furus.
 Дијашње, n. 1) das Schnaufen, spiritus; anhelitus; 2) das Blasen des Windes, spiritus venti.
 Дијашти, ам, v. impf. 1) Schnaufen, anhele; 2) Blasen, spiro.
 Дијашје, f. pl. lange und weite Hosen von gefärbtem Zeug, brassae.
 Дијашнисе, мисе, v. r. impf. rauchen, fumo.
 Дијаштрија, m. Demeter, Demetrius.
 Дијаштрије, m. f.
 Дијашчија, f. m. j. сабља, Damasceusgeräbel, acinaces Damascenus: „Трже Турци сабљу дијашчију —
 Дијашче, f. pl. vide дијашје.
 Диљив, ва, во, н. п. ракија, raucherig, fumosus.
 Диљница, f. Rauchfangsteuer (an den Bischof), vectigal pro fumaris.
 Диљњак, m. котин, der Rauchfang, Schornstein, fumarium.

Дин*, m.
 „А тако ми диња и имана —
 Динар, m. eine Münze, kleiner als ein Para, die aber jetzt eben soviel gilt, genus.
 Динуши, нем, v. pf. einen Athemzug thun, spiritum haurio.
 Дива, f. die Melone; pero.
 Дивница, f. dim. v. дива.
 Дивка, f. eine röthliche Traube, uva rubella.
 Дивле, f. pl. налик на гадље, али не ма прдалке, eine Art Dudelsack; utriculi musici genus.
 Дишлици, им, v. impf. die дивле spielen, capo utriculo.
 Дивљење, n. das Spiel der дивле, utriculi cantus.
 Дишање, n. das Berühren, tactio.
 Дишаши, ам, v. impf. у кога, у што, etwas berühren, tango.
 Дирек*, m. Balst, Pfloz, trabis genus.
 Диреклија*, m. der spanische Thaler, numus hispanus.
 Диречик, m. dim. v. дирек.
 Дирчање, n. dim. v. дирање.
 Диркаши, ам, dim. v. дираши.
 Дирнути, нем, v. pf. einen Griff vornehmen, peto. cf. дарнути.
 Дићи (говорике и дигнуши), дигнути, v. pf. heben, levo.
 Дићисе (говорике и дигнушисе), дигнушисе, v. r. pf. sich erheben, aufstehen, consurgo.
 Дичан, чна, но, rühmlich, schön, gloriosus.
 Дичење, n. das Stolzseyn; das Stolz machen, superbia; gloria.
 Дициши, им, v. impf. кога, stolz machen; Ehre machen; glorik (nostra) est.
 Дицишисе, имсе, v. r. impf. ким, чим, sich rühmen (mit Recht), stolz sein, superbio (jure).
 Диша, m. (Pec. n Crem.) vide Дишо.
 Дишер*, на поље! hinaus, foras.
 Дишерсати, рштем, v. pf. кога, einen hinaus schaffen (zu ihm sagen дишер), expello foras.
 Дишо, m. (Ерц.) hyp. v. Диштрије.
 Дејан, m. (Ерц.) vide Дејан.
 Длака, f. 1) ein Stück Haar; pilus; 2) das Haar der Kuh, des Pferdes, pilus.
 Длакав, ва, во, haartig; pilosus.
 Длакавити, им, v. impf. voll Haare machen, pilis conspergo.
 Длакавинисе, имсе, v. r. impf. voll Haare werden, pilis conspergor.
 Длакавсње, n. das Beschnucken mit Haare, adspergio pilorum.
 Длан, m. die flache Hand, vola.
 Дланик, m. dim. v. длан.

x2)
 Ко прси, не дијем —
 Дија, f. (к Егдолов)

Дишаши, дишеш,
 vide дијашти

Дијашисе, m. (у Сарајево)
 зебу)

* Те је мбоја гналд,
 шу је мбоја (наша) мбова.

Дише, m. ј даве
 (од данешно).

Диљка, f. (ст.)
 Држе дуре преко купла диљке —

Дрмшаров

Дрмшаров дан

2) инван

свати до мене

до душе; није ми

до овога није ми до те

погну које неће није ми

неће ми

и кога

благо мене до бога

много! —

Јао мене, до бога ти

кога — да

Добринковичу!

Добакати, ам, ч. рф.

коме,

Длавица, f. dim. v. длака.
 Длајето, n. (Ерц.) глајето, das Stemm-
 eisen, der Meißel, coelum.
 Дмшар, m. vide Димшприје.
 Дмштра, f. Frauenname, nomen fe-
 minae. cf. Мштра.
 Дневи (сп.) vide дању:
 „Дневи леже, а ноћу лутују —
 Дно, n. der Boden, Grund, s. В. ei-
 nes Gefäßes, fundus.
 До, дола, m. vide долина.
 До, 1) bis, ad, usque ad. 2) vide осим:
 „Бојиш ли се још кога до Бога? —
 Доба (Genit. von доб?), die Zeit, tempus:
 главо доба; послено доба; ве-
 черње доба; у ово доба године;
 жена на том доба (ш. j. гопова се
 породила);
 „Које ли је доба ноћи?
 „Река ми је драга доћи —
 „Роди мајка два нејака сина,
 „Узлао доба у гладну годину —
 Добавити, им, v. pf. шшф/verschaf-
 fen, procurio.
 Добавитисе, имсе, v. r. pf. чега, et-
 was erlangen, consequor:
 „Пења коња крај зелена луга
 „Не би ли се добавио друга —
 Добављање, n. das Verschaffen, com-
 paratio; das Bekommen, consecutio.
 Добављати, ам, v. impf. verschaffen,
 procurio.
 Добављатисе, ам, v. r. impf. erlan-
 gen, consequi.
 Добаврљати, ам, v. pf. geschlendert
 kommen, advenio lente et negligentem:
 „Када врља једва добаврља —
 Добар (сomp. боља), бра, ро, gut,
 bonus.
 Добацивање, n. 1) das Herbeiwurfen,
 adjectio. 2) das Treffen (Erreichen) im
 Steinwurf, adsecutio in lapidum jactu.
 Добацивати, пујем, v. impf. 1) her-
 beiwurfen, adicio. 2) genug weit wer-
 fen (im Steinwurf), assequi metam
 lapide.
 Добацивати, им, v. pf. 1) herbeiwurfen,
 adicio. 2) genug weit werfen, assequor
 lapide.
 Добеглица, f. (Рес. и Срем.) vide добје-
 ганца.
 Добежати, жим, (Рес. и Срем.) vide
 добежати.
 Добежи, бегнем, (Рес. и Срем.) vide
 добежи.
 Добивање, n. 1) das Gewinnen, Siegen,
 victoria. 2) das Gewinnen im Handel,
 lucrum. 3) das Bekommen, acceptio.
 Добивати, ам, v. impf. 1) gewinnen,
 vinco. 2) gewinnen, lucror. 3) bekom-
 men, accipio.

Добит, f. } der Gewinn, lu-
 Добитак, тка, m. } crum.
 Добити, бијем, v. pf. 1) gewinnen,
 vinco. 2) gewinnen, lucror. 3) bekom-
 men, accipio.
 Добјеглица, f. (Ерц.) жевојка, која
 добјегне (ш. j. сама дође) за мом-
 ка; по се догоди кад родитељи
 не даду жевојци поћи за кога она
 оће, а она не ће за кога је они
 дају. То су понајвише рђаве же-
 војке: зашло поштена жевојка,
 и од поштена рода, не ће своје
 родитеље и браћу осрамотити. У
 Србији добјеглица дође управо
 момку у кућу, па је онда одведу
 у какву кућу момачком роду, те
 тамо стоји док се не вјенчају; а
 у Сријему и у Бачкој дође поповој
 кући и онђе стоји док се не вјен-
 чају.
 Добјежати, жим, v. pf. (Ерц.) zu-
 fliehen, confugio.
 Добежи, бјегнем, (Ерц.) vide добје-
 жати.
 Добовање, n. das Trommeln, tympani
 cantus.
 Добовати, бујем, v. impf. trommeln,
 tympano cano.
 Добош, m. die Trommel, tympanum
 militare.
 Добошар, m. der Tambour (Trommel-
 schläger), tympanista.
 Добошарев, ва, во, vide добошаров.
 Добошаровица, f. vide добошаровица.
 Добошаров, ва, во, des Trommel-
 schlägers, tympanistae.
 Добошаровица, f. die Tamboursfrau,
 uxor tympanistae.
 Добошарски, ка, ко, 1) Tambour,
 tympanistarum. 2) adv. wie ein Tam-
 bour, more tympanistae.
 Добра, m. (Рес. и Срем.) vide Добро.
 Добрава, f. Fluß in der Шабачка наја:
 „Купи војску до воде Добраве —
 Добрашин, m. Mannsname, nomen
 viri.
 Добрија, f. Frauenname, nomen fe-
 minae.
 Добрило, m. Mannsname, nomen viri.
 Добриловина, f. намастир у Ерце-
 говини (може бити да је сад и
 пуст?).
 Добрина, f. Güte, bonitas (wird nur
 als Substantivus gebraucht, s. В. не
 знам која му је добрина — was ihm
 fehlt, dem Knechten).
 Добрикево, n. намастир у Ерцегови-
 ни (може бити да је сад и пуст?).
 Добрица, m. Mannsname, nomen viri.
 Добричина, m. (augm. v. добар?) ein
 lieber Mann, lepidum caput.

Добро, n. das Gut, bonum.
 Добро, m. (Ерц.) hup. v. Добросав.
 Добро, gut, bene.
 Доровоје, m. Mannsname, nomen viri.
 Доровољан, љна, но, guter Laune, hilaris.
 Доровџк, m. Mannsname, nomen viri.
 Дородошница, f. чаша вина, или ракије, што се даје оном, који дође, за добро дошао: „добро си ми дошао“ (тако се рече кад му се пружи чаша), der Willkommen, poculum salutatorium.
 Добросав, m. Mannsname, nomen viri.
 Добросретњак, m. Glückstind! (als Sursumismus, wenn die Mutter ein Kind ausstift), albas gallinae filius.
 Добросретњица, f. das Weibliche von добросретњак was man sehe.
 Добросретњик, m. vide добросретњик.
 Добросретњица, f. vide добросретњица.
 Доброта, f. die Güte, bonitas.
 1 Добротвор, m. der Gutthäter, benefactor.
 3 Добротинац, нуа, m. der Gutthäter, benefactor.
 4 Добротинство, n. das Wohlthun, beneficentia.
 2 Доброћуд, да, до, von gutem Naturell, bonae indolis.
 Дова*, f. Art Gebet der Türken, certa Turcarum prex.
 Доваџици, им, v. pf. erlösen, allicio, pellicio.
 Доваљати, ам, v. pf. heranwälzen, advolve.
 Довати, m. der Erreich, ut assequi potui etc.
 „Према себи ударно Меу
 „На довапу по бијелу врапу —
 Доватање, n. 1) das Herlangen, portectio. 2) das Erreichen, assecutio.
 Доватаџи, ам, v. impf. 1) herlangen, porrigo. 2) erreichen, assequor, attingo.
 Доватиџи, им, v. pf. 1) herlangen, porrigo. 2) erreichen, attingo.
 Довдџ (m. j до овде), adv. loci, bis hieher, hactenus.
 Довести, ведем, v. pf. herführen, adduco.
 Довести, зем, v. pf. fertig sticken, absolvo acu.
 Довести, зем, v. pf. herführen, adveho.
 Довестисе, земсе, v. r. pf. gefahren kommen, advehor.
 Довеч, auf den Abend, in vesperum.
 Довијање, n. das Erstunnen, excogitatio.
 Довијаџисе, јамсе, v. r. impf. sinnen, meditor.

Довијати, вичем, v. pf. errufen, adsequor vocando.
 Довијавање, n. das Errufen, appellatio, vocitatio.
 Довијаџати, кујем, v. impf. errufen, adclamo.
 Довијисе, вијемсе, v. r. pf. домислитисе чему, erfinden, excogito.
 Довијаџати, ам, v. pf. herantreiben, cogo (oves).
 Довлачење, n. 1) das Herbeischnappen, attractio. 2) das Herbeiführen, advection.
 Довлачиџи, им, v. impf. 1) herbeischnappen, adtraho. 2) herbeiführen, adveho.
 Довлачиџисе, имсе, v. r. impf. sich herbeischnappen, ventito lente.
 Доводиџи, им, v. impf. herführen, adduco.
 Довођење, n. das Herbeiführen, adductio.
 Довођење, n. 1) das Herbeiführen, advection. 2) das Herbeifahren, advection.
 Довозити, им, v. impf. herbeiführen, adveho.
 Довозитисе, имсе, v. r. impf. herbeifahren, advehor.
 Довоља, f. намастир у Ерцеговини (може бити да је сад и пуст?): „И Довољу близу горе Црне —
 Довољан, љна, но, zufrieden, contentus.
 Довољно, genug, satis.
 Довратниџк, m. дирек до врапа, die Pfoste, postis.
 Довргнути, нем, vide доврџи,
 Доврџати, ам, v. pf. erläutern, auscurando deprehendo.
 Доврџи (говорисе и довргнути), врнем, vide доваџици.
 Доврџетак, шка, m. die Vollendung, absolutio.
 Доврџивање, n. das Vollenden, perfectio.
 Доврџиваџи, шујем, v. impf. vollenden, perficio.
 Доврџиџи, им, v. pf. vollenden, absolvo.
 Довуџи, вучем, v. pf. 1) herbeiziehen, adtraho. 2) herbeiführen, adveho.
 Довуџисе, учемсе, v. r. pf. sich herbeischnappen, se trahere, trahi.
 Дораџај, m. die Begebenheit, eventus.
 Дораџање, n. das Erleigen, casus.
 Дораџаџи, ам, v. impf. treffen, incido in casum.
 Дораџаџисе, асе, v. r. impf. sich ereignen, accido.
 Дораџиџи, им, v. pf. herbeiwaten, advento per flumen, nives etc.
 Дораџаџати, ам, v. pf. dahergewatschelt kommen, advenio vacillanti gradu.

K 2

догтр добра моја

+ добро ми је и довет
се кажем.

Доброћа, f. vide добро

Добуј, m.

„Ја сам јунак из Добуја
града —

Довати се снаге и па-

нети

Ретко помнен горе доваџисе

Довија, f.

Довијаџ, m.

Довијаџица, f.

Доврџати, ам, v. pf. vide доврџати.

Довуџе се друту на раскрсје —

Доглавити, на, но,

2) Н. П. дужене, коња

догод
Богородно и бог догодно

догод

Кад ковету догуем
догуемто му.

дозвао се мало; кинда
се он чеће дозвати.

† до кошуве

Добања, с. (ст.) der Kaufmannsladen, taberna:

„Од догање једне те до друге —

На догању перзибаше Мује —

Доглавити, м. die zweite Person (nach dem Oberhaupt), secundus a principe.

Догнати, ам, v. pf. herbeitreiben, adigo.

Договарање, н. die Beratung, deliberatio.

Договарати се, амсе, v. г. impf. sich beraten, delibero.

Договор, м. der Rathschluß, consilium.

Договорити се, амсе, v. г. pf. sich verabreden, consilium capio.

Договорно, einstimmig, unanimi consilio.

Догодиши, им, v. pf. treffen, errathen, offendo.

Догодишисе, имсе, v. г. pf. sich ereignen, accidit.

Догонити, им, vide докеривати.

Догоњене, н. vide докеривање.

Догорети, ри, (Рес. и Срем.) vide догорети.

Догорети, ри, v. pf. (Ерц.) brennen bis —, ardeo usque —.

Догрдеши, дим, v. pf. (Рес.) anekeln,

Догрдеши, дим, v. pf. (Срем.) zu verdräsen,

Догрдеши, дим, v. pf. (Ерц.) dräsen anfangen, taedere me cooperit.

Догушпити, спи, v. pf. come, in Verlegenheit, in die Klemme bringen, argeo, ad angustias deduco, circumvenio.

Дода, f. нур. в. додола.

Додавање, н. das Herbei-, hinzugeben, prorectio, additio.

Додавати, додајем, v. impf. herbei-, hinzugeben, addo.

Додашак, мка, м. die Zugabe, additamentum.

Додати, ам, v. pf. hinzugeben, addo.

Додворити се, имсе, vide удворити се:

„И мешко се кнеже додворио,

„За свашно се умолиш' могаше —

Додјати, ам, v. pf. verdrießen, taedet: додијало ми је.

Додиркивање, н. das Berühren, contactio.

Додиркивати, кујем, v. impf. berühren, contingo.

Додирнути, нем, v. pf. berühren, attingo.

Додирнути се, немсе, v. г. pf. кога, или чега, berühren, attingo.

Додола, f. cf. додоле.

Додоле, f. pl. неколико девојака, које

лети, кад је суша, иду по селу од куће до куће, те пјевају и слуште да удари киша. Једна се девојка свуче са свим, па се онако гола уве-

же и обложи различном правом и

ивијећем мако, да јој се кожа не

види није ни мадо, и што се зове

додола (начинила се као додола

— реку девојци, или жени, која се

много нагишпила по глави): па онда

зађу од куће до куће. Кад дођу

пред кућу, онда додола игра сама,

а оне друге девојке спану у ред и

пјевају различне пјесме; поном до-

маћница, или друго какво чељаде,

узме пун кошао, или кабао, воде,

те излије на додолу, а она једна-

ко игра и окрећесе. У додолским

се пјесмама припијева на крају уза

сваку врсту: ој додо! ој до-

доле! н. п. . .

„Наша дода Бога моли, ој додо!

ој додоле!

„Да удари росна киша, ој додо! ој

додоле! —

Додоле играју у данашње вријеме

готово по свој Србији, а особито

од Ваљева доје к Тимоку. По Сри-

јему, — по Бачкој и по Банату

играле су до скоро, па су нови свеш-

теници забранили и искорјенили.

Додолски, ка, ко, н. п. пјесма, сф.

додоле.

Дождети, жањем, vide дождети.

Доживети, вим, v. pf. (Рес.) erleben,

Доживети, вим, v. pf. (Срем.) erleben,

Доживети, вим, v. pf. (Ерц.) video.

Дождвање, н. das zu Ende Ernten, messis finitio.

Дождвати, ам, v. impf. zu Ende ernten, meto (absolvo messes).

Дождети, њем, v. pf. die Ernte vollenden, finire messes.

Дозваши, дозовем, v. pf. 1) errufen, advoco. 2) herbeirufen, advoco.

Дозвашисе, зовемсе, v. г. pf. in sich gehen, besser werden, ad frugem redere.

Дозвање, н. das Errufen, das Berufen, advocatio.

Дозвавати, ам (и дозиељем), v. impf. herbeirufen, berufen, voco.

Дознавање, н. das Erfahren, exploratio.

Дознавати, најем, v. impf. erfahren, rescio.

Дознати, ам, v. pf. erfahren, rescio.

Додрети, рим, v. pf. reifen, maturor.

Доигравање, н. das Gesprungen Kommen, adsaltatio (?).

Доигравати, ам, v. impf. gesprungen kommen, advento saltans.

Доиграши, ам, v. pf. gesprungen kommen, advento saltans.

Доиста, заиста, mirklich, certe.

Доисти, дођем, vide доћи.

Дошвање, н. vide дошвање.

Дошпати, ам, vide довапати.
 Дошпити, им, vide довапити.
 Дојаши, дојашем, vide дојати.
 Дојавити, им, v. pf. н. п. овце, т. j. довести овце (идући пред њима) кући, herbeibringen, adduco; (vom Hirten, der vor den Schafen hergeht, die ihm folgen).
 Дојавише, п. das Herbeibringen, adequatio, adventus in equo.
 Дојавити, јајем, v. impf. geriffen kommen, adequito.
 Дојаконши, ња, ње, vide досадаши.
 Дојати, дојашем, v. pf. hergeriffen kommen, adequito, advenio equo vestus.
 Дојене, das Säugen, nutritio (lactatio)?
 Дојња, f. vide дојања.
 Дојити, им, v. impf. säugen, lacto, matam praebere.
 Дојња, f. (cm.) vide сиса:
 „Узрасташе дојке у недрима, — Дојке расту, прслуци пуцају — Дојкиња, f. die Amme, nutrix.
 Дојчин, m. Mannsname, nomen viri.
 Док, bis, usque dum, dum.
 Доказати, кажем, v. pf. 1) begreiflich machen, facere perspicuum. 2) heimlich sagen, hinterbringen, defero, denuncio.
 Доказивање, п. das Erfagen (Begreiflich machen), curatio ut quis rem norit.
 Доказивати, зүјем, v. impf. 1) begreiflich machen, facio perspicuum. 2) hinterbringen, denuncio.
 Докапати, ам, v. pf. getraht kommen, totutum advenio.
 Докасивање, das Herantrappen, adventatio (equitantis).
 Докасивати, сүјем, v. impf. herantrappen, advento equo.
 Докасивање, п. dim. v. докасивање.
 Докасивати, кујем, dim. v. докасивати.
 Докле, 1) so weit als, quousque. 2) so lange als, quousque. 3) wie weit, wie lange? quousque.
 Докна, f. Frauenname, nomen feminae.
 Доко, m. Mannsname, nomen viri.
 Доколан, ана (и докона), но, Zeit wo zu habend, cui tempus est: нијесам доколан.
 Доколенце, f. pl. (Рес. и Срем.) vide доколенце.
 Докошенице, f. pl. (Ерц.) Art tücherer Strümpfe, tibialium genus.
 Докопати, ам, v. pf. 1) zu Ende graben, perfodio. 2) ergreifen, apprehendo.
 Докопатице, амсе, v. r. pf. чега, etwas erküpfen, apprehendo. Докопатице као келав кане.
 Докопати, m. die Altane, der Altan, solarium, subdiale, moentiarum.

Докусуривање, п. das Saldiren, solutio residui.
 Докусуривати, рујем, v. impf. saldiren, solvere residui.
 Докусурити, им, v. pf. saldiren, solvends bezahlen; solvere residuum.
 Докучивање, в. vide довапање.
 Докучивати, чујем, vide довапати.
 Докучити, им, vide довапити.
 Дола, f. dim. v. долина.
 Долагати, лажем, v. pf. 1) sich auslügen, satis esse mentitum. 2) lügenhafte Nachricht hinterbringen, defero mendacium.
 Долагивање, п. das lügenhafte Hinterbringen, delatio mendax.
 Долагивати, гујем, v. impf. lügenhaft hinterbringen, defero mendacium.
 Долажење, п. das Kommen, ventitatio.
 Долазак, ска, m. die Ankunft, adventus.
 Долазити, им, v. impf. 1) kommen, venio. 2) долази вода, schwillt, crescit flumen.
 Долајати, јем, v. pf. herbeibringen, advento latrans.
 Долакман, m. einen Ellenbogenlang — cubitalis (i. e. penis) in der mit der gehörigen Geberde begleiteten Redensart: охеш долакман, им spottend schauflagen, vin' tibi dem —
 Долама, f. das farbige lichte Unterleid, worüber der Gürtel kommt, tunica (?).
 Доламестина, f. augm. v. долама.
 Доламица, f. dim. v. долама.
 Долап (долаф), m. (у Србији и у Босни по варошима) ein Kasten mit Thürten, cistae genus.
 Доле, (Рес. и Срем.) vide доље.
 Долепање, п. (Рес. и Срем.) vide долијепање.
 Долепати, лекем, (Рес. и Срем.) vide долијепати.
 Долепешти, шим (Рес.) } angeffogen
 Долепити, им (Срем.) } kommen,
 Долекепти, лепшим (Ерц.) } advolo.
 Долибаша, m. онај који сједи у горњему челу, der den ersten Sitz an der Tafel einnimmt, qui primum locum occupat in triclinio.
 Долибашин на, но, des долибаша, illius qui primum locum occupat.
 Доливање, п. (Срем.) vide дољевање.
 Доливати, ам, (Срем.) vide дољевати.
 Долијати, јам, v. pf. ausfrüffen (von Anja) d. i. zu Ende sein mit seinen Zuchsküpfen, deprehendit: Е лијо! сад си долијала —
 Долијепање, п. (Ерц.) das Zufiegen, advolatio.
 Долијепати, јекем, v. impf. (Ерц.) herbeifliegen, advolito.

Дојесте доједем

*≠ дојилница }
 не ште давати сега на дојиле*

*† † † : док доје, док му
 сине (и он зит);
 док се мора пречеће ласком*

*Дојеждити им,
 у мом свак под:
 град дојеждитише.*

*Докопица, f. на до-
 колци,*

Докопурати, ам, v. р.

Доликовати, кује, v. impf. коме шта, ansehen, decet.

Долина, f. das Thal, vallis.

Долинца, f. dim. v. долина.

Долиши, долијем, v. pf. voll gießen, impleo.

Долица, f. dim. v. дола.

Дољани, m. pl. варош у Македонији (или у Бугарској?). Приповиједају да су опприје бивали велики панаџури на Дољанима:

„Плави Зумбул оде на Дољане —

„Радоване, кад кеш на Дољане? — Доље, (Ерц.) 1) unten, infra. 2) hinunter, infra.

Дољевање, n. (Ерц.) das Vollgießen, impletio.

Дољевати, ам, v. impf. (Ерц.) vollgießen, impleo.

Дом, m. das Haus, domus: како сте на дому?

Дома, 1) zu Hause, domi. 2) nach Hause, domum:

„Смиљанићу домадер се наћи —

„Аде мома да идемо дома —

Домадар, m. vide домакин. cf. напјање.

Домазлук, m. was bei Hause bleibt, nicht feil ist, quod domi servatur (de grege).

Домамити, им, v. pf. herbei bereden, pellicio.

Домаћи, ka, ke, Haus-, domesticus; домаћи, die Hausgenossen; домаћи љеб, Hausbrot.

Домаќин, m. der Hausherr, paterfamilias.

Домаќинов, ва, во, des Hausherrn, heri, patris familias.

Домаќица, f. die Hausfrau, materfamilias.

Домаќичин, на, но, der Hausfrau, matris familias.

Домашање, n. das Erreichen, contactio.

Домашати, ам, v. impf. erreichen, attingo.

Домањити, им, v. pf. erreichen, attingo.

Домањий, ва, ње, vide домаћи.

Домет, m. Wurfwelt, teli jactus: убити (из пушке) на домет.

Дометан, шка, m. der Zusatz, additamentum.

Дометане, n. 1) das Zufügen, additio. 2) das Eben-so-weit-werfen, aequalis jactus.

Дометати, мећем, v. impf. 1) hinzufügen, addo 2) eben so weit werfen (im Steinwurf), aequali distantia jacio.

Дометнути, нем, v. pf. 1) hinzufügen addo. 2) eben so weit werfen, aequae longe jacio.

Домисаиписе, имсе, v. r. pf. чему, Rath schaffen, expedio.

Домишљавање, n. das Nachdenken, Ueberlegen, cogitatio.

Домишљаванисе, амсе, v. r. impf. nachsinnen, cogito.

Домишљан, m. (scherzhaft) der Schaffersath, plenus consilii.

Домишљанов, ва, во, des Schaffersaths, consilii pleni.

Домишљање, n. vide домишљавање.

Домишљашасе, амсе, vide домишљаванисе.

Домовина, f. Haus und Hof, das Besitzthum, argenta et praedia.

Домоапписе, имсе, vide умоапписе.

Донде (до онде), bis dorthin, usque illuc.

Донекад (у Сријему и у Бачк. говоре и до ниле), bis auf eine gewisse Strecke, usque aliquo.

Донести (донести, донести), несем, (Рес. и Срем.) vide донијети.

Донијети, несем, донијо (донијела, ло), v. pf. (Ерц.) bringen, adfero.

Доникас, cf. донекас.

Дондсити, им, v. impf. 1) bringen, adfero. 2) ertzagen, erlauben, fero, permitto: доноси ми вјера, mein Glaube erlaubt mirs.

Доношење, n. das Bringen, adlatio.

Доњак, m. n. p. камен воденични, der untere (z. B. Mühlstein), inferior.

Доњий, ва, ње, der untere, inferior.

Доњоаемац, мца, m. der Unterländer, homo terrae inferioris.

Доњоземски, ка, ко, 1) unterländisch, terrae inferioris. 2) adv. more terrae inferioris.

Донадање, n. 1) das Herbetheilen, adcursus. 2) das Fallen ins Unglück, u. s. m. acceptio mali, vulnerum. 3) das Gefallen, probatio.

Донадати, ам, v. impf. 1) herbeilaufen, adcurro. 2) fallen ins Unglück, adfligor: донадати рана, муче. 3) zu Theil werden, obtingo, in manus venio.

Донадатисе, амсе, v. r. impf. gefallen, placeo, probor.

Донаривање, n. das Herlaufen.

Донаривати, кујем, v. impf. herlaufen, adcurso (?)

Донасти, паднем, v. pf. 1) herbeilaufen z. B. zu Hilfe, accurro. 2) fallen (ins Unglück), donasti рана, муче.

3) zu Theil werden, obtingo: ово ми је допао. 4) глас допаде, schnell kommen, advolat.

Донастисе, паднемсе, v. r. pf. gefallen, placeo, probor.

Допевати, ам, (Рес. и Срем.) vide допјеваши.

Домородац, роца, m.

† 2) у картама,

мије

Доманџивање

Доманџиваши

домодџенка, f.

† 2)

Доод,

И на домет шакот пушком

у то доба и богден до

паде

Доплата, f.

Доручак, чка, m.

Доручаши, ам, v. pf.

Доручовање, n.

Доручивати, кујем, v.

имп. и инд. рф.

Досевање

Досежати, рен,

Досежати, ем,

(допрво) v. pf. (Рес.

и Срем.)

Досежати, рен, до-

прво, допрма) v. pf.

(Ерц.)

Дорзи,

Узидати дор до појаса —

Доркашивати

Доркашивати

Доркашивати

Досећи, печем, v. pf. ausbacken, prinso.

Досисати, пишем, v. pf. ausschreiben, perscribo.

Досисивање, n. das Ausschreiben (zu Ende Schreiben), perscriptio.

Досисивати, сујем, v. impf. zu Ende schreiben, perscriptio.

Досјевати, ам, v. pf. (Ерц.) singend herbeikommen, advento cantans.

Досламати, лачем, v. pf. weinend herankommen, advento fleus.

Досламати, им, v. pf. vollends zahlen, solvo.

Дослаживање, n. die Bezahlung, solutio.

Дослаживати, кујем, v. impf. bezahlen, solvo.

Дослести, етем, v. pf. zu Ende fecten, pertexo.

Дослетиње, n. das zu Ende fecten, pertextio (?).

Дослети, екем, v. impf. zu Ende fecten, pertexo.

Дославати, ам, v. pf. schwimmen bei, herzu schwimmen, adnato.

Дославити, им, vide доплавити; „Плови, плови мој зелени венче! Те доплови до Бурђева двора —

Допљескати, ам, v. pf. daher geplatscht kommen, advento per viam luto et aquis inviam.

Допрежати, ам, vide дозребати.

Допуниши, им, v. pf. anfüllen, expleo.

Допуњавање, n. das Anfüllen, expletio.

Допуњавати, ам, v. impf. anfüllen, expleo.

Допуњање, n. vide допуњавање.

Допуњати, ам, vide допуњавати.

Допустиши, им, v. pf. erlauben, permitto.

Допуштање, n. das Erlauben, permissio.

Допуштати, ам, v. impf. erlauben, permitto.

Допуштење, n. die Erlaubniß, permissio.

10 Допушкање, n. vide допуштање.

Допушкати, ам, vide допуштати.

Допушкење, n. vide допуштење.

Доранити, им, v. pf. früh kommen, mane venio.

Доранити, ам, v. pf. aufbehalten, servo.

Дорат*, m. der Braune, equus fuscus, spadix.

Дораст, та, то, n. п. коњ, ждријебе, кобила, bräunlich, fuscus.

Доратов, ва, во, des Braunen (Pferdes), equi fuscii.

Дорачић, m. dim. v. дорат.

Доран, m. vide дорат.

Доро, m. hyp. v. дорат.

Дороби, m. (у Сријему и у Бачк.): „У девојке сукња од паргала —

„А у оца не ма ни дороца —

Доруша, f. дораста кобила, die Braunstutze, equa fusca.

Досада, f. der Ueberdruß, taedium.

Досадан, дна; но, lästig, molestus.

Досадашњи, ња, ње, der bisherige, qui adhuc fuit.

Досадити, им, v. pf. 1) vollends setzen, z. B. виноград, купусну лију, insero. 2) коме, verdrisset mich schon, ich bin es überdreißig, taedet me: досадио ми је, er ist mir lästig.

Досадити се, дмсе, v. r. pf. lästig werden, taedet: досадио ми се —

Досађивање, n. 1) das Vollends setzen, insitio. 2) das Lästig werden, molestia.

Досађивати, кујем, v. impf. 1) vollends setzen, insero. 2) lästig werden, molestus sum.

Досађивати се, кујесе, v. r. impf. lästig werden, taedet.

Досегнути, нем, vide досећи.

Доселити, им, v. pf. anstellen, facio ut quis huc migret et hic consideat.

Доселити се, имсе, v. r. pf. sich anstellen, commigro huc.

Доселовање, n. das Heranstellen, admigratio.

Доселовати, ам, v. impf. heranstellen, colloco.

Досејити се, имсе, (Рес. и Срем.) vide досејити се.

Досејљив, ва, во, (Рес. и Срем.) vide досејљив.

Досејкање, n. (Рес. и Срем.) vide досејкање.

Досејкати се, амсе, (Рес. и Срем.) vide досејкати се.

Досећи (говорисе и досегнути), сегнем, v. pf. erreichen, attingo.

Досејити се, имсе, v. r. pf. (Ерц.) чему, merken, gewahr werden, animadverto (ital. accorgersi).

Досејљив, ва, во, (Ерц.), der sich ausfindet, consilii plenus.

Досејкање, n. (Ерц.) das Gewahr werden, animadvertio.

Досејкати се, амсе, v. r. impf. (Ерц.) gewahr werden, animadvertere coepi.

Доскакање, n. das Espringen, assecutio per saltum.

Доскапати, качем, v. pf. 1) herbeispringen, adsilio 2) (v. impf.) come, so weit springen, als ein anderer; espringen, saltu assequor.

* Додирање, n.

Додирати, рен, v. имп.

Додирати, им, v. рф.

Додирати, ам, v. рф.

Додирање

Додирање

У2) век дошеско,

+ (у врену)

Дослуживати

Допушћавати

Бекте мед и вена и дошеско,
Ако цару неће и дошеско

Достајати, је

Достајати, јури

Допушћавати

Доскора (до скоро), bis vor kurzem (ist er da gewesen), haud ita pridem.
 Доскопни, им, v. pf. коме, erreichen, einholen, fig. nicht der Betrogene sein, assequor.
 Досле, (Рес. и Срем.) vide дослије.
 Дослије, (Ерц.) bisher adhuc.
 Дослуживање, n. das zu Ende dienen, finis servitutis.
 Дослуживати, жујем, v. impf. zu Ende dienen, ausdienen, absolvo servitutum.
 Дослужити, им, v. pf. bis zu Ende dienen, servisse usque ad finem.
 Дослаук*, m. vide пријатељство: „С поповима у дослауку буд те —
 Дослужити, им, v. pf. erhaben, omne assequi.
 Доспевање, n. (Рес. и Срем.) vide доспијевање.
 Доспевати, ам, (Рес. и Срем.) vide доспијевати.
 Доспети, ем, (Рес. и Срем.) vide доспјети.
 Доспијевање, n. (Ерц.) 1) das Reifen, maturitas. 2) die Muße, otium.
 Доспијевати, ам, v. impf. (Ерц.) 1) reifen, maturare. 2) Muße haben, otium est mihi.
 Доспјети, пијем, v. pf. (Ерц.) 1) reifen, pervenire ad maturitatem. 2) Muße haben, otium est.
 Дост*, m. vide пријатељ.
 Доста, genug, satis.
 Доста, f. hur. v. Достана.
 Достана, f. Frauhande, nomen feminae.
 Достануци, не, v. pf. } hinreichen,
 Достати, ане, v. pf. } sufficio.
 Достигнути, нем, vide достићи.
 Достизање, n. das Einholen, consequutio.
 Достизати, ижем, v. impf. einholen, consequor.
 Достичи (говорисе и достигнути), спигнем, v. pf. einholen, consequor.
 Домакање, n. das Vollschicken, impletio.
 Домакати, шачем, v. impf. vollschicken, impleo.
 Домакнутисе, немсе, vide домакисе.
 Домакисе (говорисе и домакнутисе), шакнемсе, v. r. pf. чега, ил до шта, etwas anführen, tango.
 Дошерапи, ам, (Рес. и Срем.) vide дошерапи.
 Дошеривање.п. (Рес. и Срем.) vide дошеривање.
 Дошеривати, рујем, (Рес. и Срем.) vide дошеривати.

Дошески, тече, v. pf. hinreichen, sufficio.
 Дошесање, n. das Berühren, tactio.
 Дошесање, v. das Einreichen, in hinreichender Menge das sein, sufficiens.
 Дошесапи, шиче, vide дошесапи.
 Дошесаписе, шичемсе, v. r. impf. чега, до шта, berühren, contingo.
 Дошесапати, шиче, v. impf. (Ерц.) fließen, sufficio.
 Дошеса, bis dahin, usque eo.
 Дошесити, им, v. pf. vollschicken, impleo.
 Дошесапи, шичем, v. pf. herbeilassen, adcurro.
 Дошесавање, n. das Herzulassen, accursus.
 Дошесавати, кујем, v. impf. herzulassen, adcurro.
 Дошесапи, шич, vide дошесапи.
 Дошесапати, шич, v. pf. } коме шпа,
 Дошесапати, им, v. pf. } lange Weile machen, umdrehen werden, taedet: већ ми је дошесало —
 Дошесавање, n. vide дошесавање;
 Дошесапати, ам, 1) v. impf. vide дошесапати. 2) (v. pf.) herbeiwälzen, advolvo.
 Дошесапати, им, vide дошесапати.
 Дошесапати, ам, v. pf. (dim. v. дошесапати) herbeiwälzen, advolvo.
 Дошесапи, учем, v. pf. vollends schlagen, percussio satis.
 „Ал га добро Миаши не дошесу —
 Дошесапати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) herbeitreiben, adigo. 2) treiben bis —, ago usque ad —.
 Дошесавање, n. (Ерц.) das Herbeitreiben, adactio.
 Дошесапати, рујем, v. impf. (Ерц.) 1) herbeitreiben, adagito (?). 2) treiben bis —, ago usque ad —.
 Дошеса, дошес, v. pf. 1) kommen, venire. 2) доки коме главе, einem um den Kopf bringen, aus dem Wege räumen, emedio tollo. 3) дошла ми је да бјезим од куће, es ist mir dahin gekommen, eo deveni, ut — 4) дошла вода, d. i. angeschwollen, crevit.
 Дошесан, } spät, sero.
 Дошесати, }
 Дошесати, им, v. impf. säumen, sero venio, moro.
 Дошесати, n. das Versäumen, serior adventus mora.
 Дошесати, m. der Empfang, excerptio (hospitis): вала брата на дочеку.
 Дошесапати, ам, v. pf. 1) erwarten, exspecto. 2) empfangen, excerptio.
 Дошесавање, n. das Empfangen, excerptio.

Крвав коњиц до јурију доше—

Дочеливати, кујем, v. impf. empfanden, exsistio. +
 Дошеташи, ам (и дошекем), v. pf. herbeisraßieren, advento ambulans.
 Драва, f. die Drave, Dravus.
 Драг, драга, го, theuer (lieb), carus;
 драго ми је, mir beliebt est. +
 Драга, f. (сп.) Geliebt, amata:
 „Драга моја! јеси л'се удала? —
 „Драг' се драгој на водици валн —
 Драга, м. (Рес. и Срем.) vide Драго.
 Драган, м. (сп.) vide драги:
 „Чуј драгане одо за другога —
 Драгана, f. 1) (сп.) vide драга:
 „Пуп пуп, пуп пуп драгана,
 „Што ми ни си казаа —
 2) Frauennamen, nomen feminae.
 Драган, м. Mannsname, nomen viri.
 Драги, гора (и драга), м. (сп.) der Geliebte, amatus:
 „Ој девојко имаш ли драгога?
 „Имала сам брата и драгога —
 Драги камен, м. Edelstein, gemma.
 Драгија, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Драгиња, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Драгич, м. 1) Mannsname, nomen viri. 2) (сп.) као dim. v. драги:
 „Драг драгичу Јово Кујунџику!
 „Ја л' ме проси, ја л' кучама доћи —
 Драгича, м. Mannsname, nomen viri.
 Драго, п. (сп.) das Lieb, amatus aut amata:
 „Јарко суице на високо ти си!
 „Драго моје на далеко ти си —
 Драго, м. (Брц.) hur. v. Драгич und Драгумин.
 Драгобраи, м. Mannsname, nomen viri.
 Драговић, м. намастир у Далмацији.
 Драговић, м. in der Redensart: брате драговићу! (als ein liebes Suggestat jedes andern Namens, den man weiß, oder auch nicht weiß).
 Драгоје, Mannsname, nomen viri.
 Драгојла, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Драгојло, м. Mannsname, nomen viri.
 Драгокуп, м. (сп.) der theuer Erkaufte, caro emtus:
 „Була води роба драгокупа —
 Драгољуб, м. 1) der Kariziner Kreuz, tropaeolum minus. 2) Mannsname, nomen viri.
 Драгомир, м. Mannsname, nomen viri.
 Драгомира, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Драгомирна, f. намастир у Буковини.
 Драгосав, м. Mannsname, nomen viri.

Драгош, м. Mannsname, nomen viri.
 Драгумин, м. Mannsname, nomen viri.
 Дража, м. Mannsname, nomen viri.
 Дражење, п. das Necken, Reizen, irritatio.
 Дражеша, м. Mannsname, nomen viri.
 Драживанка, м. ein Spitzname der Dorfsschulzen (gleichsam Stöberhund), turbans canes. У Сријему, у Бачкој и у Банату, зову драживашке по милицији врајтове, а по паорији бирове и пандуре, који иду по селу од куће до куће, те зову људе на робљу и на заповијести (и драже вашке).
 Дражити, иц, v. impf. reizen, irritio.
 Драило, м. Mannsname, nomen viri.
 Дракша, м. Mannsname, nomen viri.
 Драш, м. 1/400 од оке; или онолико, колико један дунат шеки, ein Gewicht (von Dukaten Schwere), Drachme, drachma.
 Драмосер, м. који (од тврђе) на драм'т једе и сече; овако селани зову пртвице варошане (у Србији), Drachmenscheißer, drachmoscus (?), ein Spitzname für Kaufleute.
 Драмлија*, f. ein Schrott von der Schwere eines драм, globulus plumbeus drachmae pondere.
 Драпање, п. das Kratzen, frictio.
 Драпати, ам, v. impf. fragen, frico.
 Драча, f. намастир у Србији.
 Драшко, м. Mannsname, nomen viri.
 Дрвар, п. који дрва носи, или продаје, der Holzler, lignarius.
 Дрварење, п. das Holzen, lignatio.
 Дрварина, f. Holzabgabe, portorium lignarium.
 Дрварити, им, v. impf. mit Holz versehen, providere lignis: како се дрварити? он ме дрвари.
 Дрвен, на, но, hölzern, ligneus.
 Дрвенаст, та, мо, hölzern (unempfindlich), ligneus.
 Дрвеница, f. на самару оно што је од дрвета, осим стеле; das hölzerne Gerüste des Saumfatters, clitelae.
 Дрвенишце, имсе, v. г. impf. hölzern werden, lignesco (?).
 Дрвѣнача, f. н. п. чаша hölzernes Trinfeschirr, poculum ligneum.
 Дрвѣњење, п. das Verhölzern, lignefactio.
 Дрвѣње, п. (coll.) die Bäume, arbores.
 Дрвљад, f. (coll.) Scheiter Holz, segmenta ligni (?).
 Дрвљаник, м. гомила дрва пред кућом, der Holzhaufen, strues.
 Дрвље, Holz, lignum.

+ 21
 Дочерујем каризине руге,
 те дошеташи на веди и дра
 дошвак, м.

дошвак
 + драге воље

ни је сара, ни
 драга воља?

1) м. Моришани, nomen viri

2) драго ми је — није
 ми драго — јашав ми
 драг
 драговољно

драгачево,
 драчево, п.

Оборите дрвље и каметље —
 Кнезтина у Најзи Пожењској.

Државна, ф.

Државни, а, о

Дрвек

Државица, ф. *dim. н.*
држава.

Држмање, н.

Држмаши, ам, в. *impf.*

Држмаша, м, в. *impf.*

и 3) пошок у држави:

девојка се пројеренова
кућа.

Држница, ф.

у држницу високи девојке

≠ држте, као држ

Дрво, вета, н. 1) der Baum, arbor. 2) das Holz, lignum.
Дрводеља, м. (Рес. и Срем.) vide дрводеља.
Дрводеља, м. (Ерц.) der Zimmermann, s. aber lignarius.
Дрвце, цета, н. *dim. в.* дрво.
Древо, н. м. ј. часно, das Kreuzesholz, lignum crucis. i. e. crux qua Christus supplicium obiit:
„И крстове од часнога дрва —
Дреждање, н. das Stehen und Warten, exspectatio.
Дреждаши, дим, в. *impf.* stehen und warten, exspecto.
Дрека, ф. das Geschrey, clamor.
Дрекавац, вца, м. der Schreyer ein (vermeintliches) Thier, das in der Nachtschreyt, wie eine Ziege die vom Wolfe fortgetragen wird, animal nocturnum, quadrupes, clamosum.
Дрекнупи, нем, в. *pf.* einen Schrey thun, exclamo.
Дрем, м. (Рес. и Срем.) vide држем.
Дремало, м. (Рес. и Срем.) vide држемало.
Дремање, н. (Рес. и Срем.) vide држемање.
Дремаши, ам (и дремљем), (Рес. и Срем.) vide држемаши.
Дремеж, м. (Рес. и Срем.) vide држемез.
Дремљив, ва, во, schläfrig, somnolentus.
Дремљиван, вна, но, schläfrig (schläf-berieg), somnolentus.
Дрени, м. vide држен.
Дрен, м. (Рес. и Срем.) vide држен.
Дренак, нка, м. (Рес. и Срем.) vide држенак.
Дреник, м. Wald von Kornelkirschen, cornetum.
Дреник, м. eine junge Kornelkirsche, cornus parva.
Дренка, ф. Frauennamen, nomen feminae.
Дренов, ва, во, der Kornelkirsche, cornus.
Дреновац, вца, м. 1) ein Stab von Kornelholz, baculus corneus. 2) село у Мачви.
Дреновача, ф. ein Stoc von Kornelholz, fustis corneus.
Дреновина, ф. Kornelholz, lignum corni masculae Linn.
Дрењак, м. vide дреник.
Дрењина, ф. die Kornelkirsche, cornum.
Дрепва, ф. der Bindfaden (Spagat), funiculus; cf. канап.
Дрепвица, ф. *dim. в.* дрепва.
Дрѣча, ф. das Dicht, densi frutices, cf. честа, шиб.
Дрѣчање, а. das Plärren, ploratio.
Дрѣчати, чим, в. *impf.* plärren, ploro.

Држак, шка, м. die Handhabe, ansa.
Држалица, ф.
Држало, н. } der Stiel, manubrium.
Држаље, н. }
Држање, н. das Halten, tentio (?).
Држати, жим, в. *impf.* 1) halten, teneo. 2) halten, з. В. für wahr, habeo (pro vero): ја то држим за истину.
3) држати се коња, sich auf dem Pferde halten, sustinere se in equo:
„Па се коња држат' не могаше —
4) држце на високо, er trägt sich hoch, elate se gerit.
Држем, м. (Ерц.) der Schlummer (Schlafst), dormitatio.
Држемало, м. (Ерц.) der Schläfrige, die Schlafmüge, dormitator.
Држемаше, н. (Ерц.) das Schlummern, dormitatio.
Држемаша, ам (и држемљем), в. *impf.* (Ерц.) Schlafst haben, somno capio.
Држемез, м. (Ерц.) vide држем.
Држен, м. (Ерц.) die Kornelkirsche, cornus mascula Linn.
Држенак, нка, м. (Ерц.) 1) eine kleine Kornelkirsche, cornus parva. 2) eine Art Traube, uvae genus.
Држина, ф. 1) Drina, der Grenzfluß zwischen Bosnien und Serbien. 2) die serbische Gegend an der Drina, Zwornik gegenüber: омишао у Дрину.
Држница, ф. ein Seitenarm der Drina, unter Loznica.
Држника, ф. м. ј. воденица, Wassermühle auf der Drina, mola ad Drinam.
Држнски, ка, ко, Driner., „Држнски вуче, што си обрѣао? — „Невоља је мене обрѣати:
„Око Дрине не има оваца:
„Једна овца а три чобанина:
„Један спава, други овцу чува,
„Трећи иде кући по ужину.
Држњанин, м. einer von der Drina: браћа Држњани.
Држање, н. das Spannen, tentio.
Држати, нпа, м. das Zittern, der Schauder, horror.
Држати, ам, в. *impf.* spannen, tendo (sensu praecipue obsceno de tentione rem).
Држмаша, ф. pl. die Gallerte, die Sulze, coagulum. cf. паче, пимије.
Држмање, н. das Zittern, tremor.
Држмати, кжем, в. *impf.* zittern, schaudern, horreo, tremo.
Држав, ва, во, vide врѣав.
Држљанчење, das beharrliche Betteln, mendicatio indefessa.
Држљанчипи, нм, в. *impf.* beharrlich betteln, non desino mendicare.
Држљање, н. 1) das Eggen, occatio. 2) der geeeggte Acker, ager occatus:

1) дробъци, др.

пале вране по дрѣању. 3) das Kri-
seln, conscribillatio.
Дрѣащи, ам, v. impf. 1) edden, ossa.
Когоѣ с њиме оре, он гузицом дрѣ-
а. 2) frigen, conscribilla.
Дрѣаца, f. die Saet, ossa.
Дрѣење, n. das Entblößen, nudatio.
Дрѣити, им, v. impf. III. j. прси,
entblößen, nudo.
Дрмановина, f. планина (или брдо?)
у Србији:
„Завијала при зелена вука:
„Један вије навр Маковишта,
„Други вије на Побаен' планини,
„Трећи вије на Дрмановини —
Дрмање, n. das Schütteln, Erschüttern,
quassatio.
Дрмаши, ам, v. impf. schütteln, quasso.
Дрмнути, нем, v. pf. erschüttern,
concutio.
Дрндање, n. das Schlagen der Wolle.
Дрндар, m. човек што разбија вуну.
Дрндарев, ва, во, } деѣ дрндар.
Дрндаров, ва, во, }
Дрндаши, ам, v. impf. 1) разбијати
јарину. 2) говорити којешта.
Дрндѣ, m. der tolle Schreier, clamorosus,
furiousus.
Дрндван, вна, но, } wütend, furiosus.
Дрндѣши, ма, по, }
Дрннути, нем, v. pf. einen Bissen essen
(um dann sogleich z. B. an die Arbeit
zu gehen), paululum comedo: дрнуло
га псепо, III. j. ујело га мало.
Дрннутисе, немсе, v. r. pf. помами-
шисе, toll werden, insanio.
Дрннѣвање, n. das Toll werden, insania.
Дрннѣвашисе, њујемсе, v. r. impf. toll
werden, insanio.
Дрннѣње, n. das Anschlagen gegen et-
was, offensio.
Дрннѣшати, ам, v. impf. anschlagen ge-
gen etwas, offendo: дрннѣ у ба-
тину.
Дрнѣ, m. das Eingeweide, intestina.
Дрнбан, бна, но, dicht und klein an
einander gereiht, minutus:
„Једно грао, при дробна ћердана —
Дрнбач, пца, m. dim. v. дроб.
Дрнбина, f. augm. v. дроб.
Дрнбити, им, v. impf. bröckeln, in-
tergo.
Дрнбѣн, m. der Brocken, mica, fru-
stum.
Дрнбѣње, n. 1) das Bröckeln, intritio.
2) coll. die Brocken, micae, frusta
intrita.
Дрнбѣак, m. } Gegend in der Herze.
Дрнбѣаци, m. pl. Jarrowina, in der Nähe
von Piva. Дрнбѣачки, ка, ко, von
Дрнбѣаци.
Дрнбѣак, зга, m. die Drossel, turdus.

Дрозговник, m. die junge Drossel, pullus
turdus.
Дрозговњи, ља, ље, и п. гнијездо,
Drossel-, turdi.
Дрбзд, m. vide дрозак.
Дромбуљање, n. das Maultrommeln,
cantus crembali.
Дромбуљати, ам, v. impf. maultrom-
meln, cano crembalo.
Дромбуље, f. pl. die Maultrommel,
crembalum.
Дроњав, ва, во, lumpig, pannosus.
Дроњак, љка, m. der Lumpen, Lappe,
lacinia.
Дроњо, m. der Lumpenkerl, homo pan-
nosus.
Дропити, им, v. pf. sich niederlassen,
(ohne zu sehen, ob der Ort sauber ic.)
humi consido.
Дропља, f. die Trappe, der Trappe,
avis tarda, otis tarda Linn.
Дрпање, n. das Reißen, laceratio.
Дрпати, ам, v. impf. reißen, lacero.
Дрпнати, им, v. pf. } reißen, lacero.
Дрпнути, нем, v. pf. }
Дрпѣ, m. 1) der Gefährte, socius. 2) der
Gemahl, der Gatte (für beide Geschlech-
ter), conjux.
Друга, f. die Gefährtin, socia.
Друга, f. дрво, као велико времено,
што жене конце препредају на
њера и паешиво преу, die Zwirn-
spindel, fusus duplicandis filis.
Другар, m. vide друг 1.
Другарица, f. vide друга.
Другда, } dann und wann, quandoque.
Другдаш, }
Други, га, го, 1) der andere, alius,
alter. 2) der zweite, secundus.
Друговање, n. der Umgang mit Je-
mand, als seinem друг, consuetudo,
necessitudo.
Друговати, гујем, v. impf. mit Einem
häufig umgehen, sein друг seyn, soda-
lis sum, utor aliquo familiariter.
Другојачији, чија, чије, anders, ver-
schieden, alius.
Другом, zum zweiten Mal, altera vice:
„Љубну је једном и другом —
Другење, n. das Gesellen, sociatio.
Дружина, f. (coll.) die Gefährten, socii.
Дружиница, f. dim. v. дружина.
Дружитисе, имсе, v. r. impf. с ким,
sich gesellen, sociare se.
Дружница, f. dim. v. друга.
Дружичало, n. (у Српјему говоре ру-
жичало, а у Банату побуше-
ни понедељник) der zweite Mon-
tag nach Ostern, dies lunae secundus
a paschate. На дружичало иду љу-
ди (а особито жене) прије подне
на гробље ше побушавају гробове

Ор, ор, али каз
стара дрваци
(знамен)

Дрндао,
Менко пцу по глау
се) магора дрндао.

+ 1) који гробу (убу
гробу куца) ф.
куцау.

Дрнжична, f. vide
троска.

Манде Јна, који гробу, и који

Н Поднѣта гробујет сирот —
Кули.

Дубанкеса, ф. т. ј. ду-

ванска кеса.

Дубровачки

† ср. дубрут.

† Једва му и тима удвару.

Дубачица

Дугачко, као бречка
моштва.

Дуб, т. (преко Мораве
и староме влаку и к
Ерцеловици).

Дубрава, ф.

† дубока, дубоко

Дрзање, н.

Дрзати, ам, в. импф.

Дрзати, нем, в. рф.

од оне године, дјеле за душу, и попови чапе молише и спомињу мртве. На неким мјестима (као н. п. у Негопину и у Ршави) скупесе момчад и девојке послале подне на једно мјесто, па играју и дружичајусе (понајвише мушко с мушким, а женско са женским), т. ј. оплету вијенце од врбовије младница, па се кроз те вијенце љубе и мијењају јаја (шарена и црвена), па најпослије промијене и вијенце (метне једно другом на главу) и закунусе да ће бити мушкарци побратими, а женскиње друге (Блаци кажу кумача), до оно доба године. Тагови се побратими и друге попом пазе пу сву годину као браћа и сестре, и у различним играма, и збиљским свађама, помаже једно другоме. Кад опет дође дружичало, онда се некоји погову, а некоји оставе. Дружичање, н. das Rüßen und Befreunden der Mädchen am zweiten Montage nach Ostern, amicitiae initio die luna a paschate secundo, ср. дружичало.

Дружичашице, амсе, в. г. импф, ср. дружичало.

Дружичи, чија, чије, vide другојачији.

Друм*, м. (dromos) велики пут, die Heerstraße, via regia.

Друштво, н. die Gesellschaft, societas.

Дрче, ф. pl. vide дрчкалице.

Дршкање, н. das Hehen (des Hundes), instigatio.

Дршкапи, ам, в. импф. н. п. псето на свиње, hehen, instigo.

Дршчик, м. dim. в. држак.

Ду, дуа, м. der Geist, spiritus, ср. дук.

Дубак, нка, м. 1) der Gängelwagen, machina qua stare et incedere discunt parvuli. 2) eine Art Kirschen, cerasi genus.

Дубач, м. der Hohlmeißel, das Hohl-eisen, scalprum excavatorium.

Дубина, ф. die Tiefe, profunditas.

Дубини, им, в. импф. стајати управо, aufrechtstehen, sto erectus.

Дубица, ф. 1) Stadt in österr. Kroatien. 2) Stadt in türkisch Kroatien.

Дубљење, н. das Aufrechtstehen, statio erecta.

Дубљина, ф. vide дубина.

Дубок (сопр. дубљи), ка, ко, tief, profundus.

Дубоко (мало и велико), кога, н. Schluften zwischen Schabaz und Belgrad:

„Друга пуче у крај Дубокога, Даде гласе уза воду Саву — Дубравац, вца, м. Mannename, nomina viri.

Дубровачки, ка, ко, ragusanisch, ragusanus.

Дубровник, м. Ragusa, Ragusium.

Дубровничанин, м. човек из Дубровника.

Дубровнички, ка, ко, vide Дубровачки.

Дубак*, м. der Brautscheiter, velum nuptiale.

Дубан, м. 1) der Tabak, die Tabakspitze, herba nicotiana. 2) der Rauchtobak, nicotiana fumaria; daher дубаншице, sich mit Tabak versehen; und дувањење.

Дубански, ка, ко, н. п. кеса, Tabakßz., nicotianae.

Дубаница, м. der Tabakraucher, ducens ore nicotianum.

Дување, н. das Wehen, spiratio, flatus.

Дубар, м. vide зид.

Дубати, ам, в. импф. 1) blasen, flo. 2) на кога, böse seyn, succenseo.

Дубна, ф. die Geißelthe (Nonne), monialis.

Дубно, м. Stadt in Dalmatien.

Дубовање, н. das Beichtvater seyn, status confessarii.

Дубовати, дувујем, в. импф. и. рф. коме, Beichte hören, ausculto confidentem.

Дуг, м. die Geld-Schuld, debitum.

Дуг (сопр. дужи и дужи), га, го, lang, longus; дуга пушка, die Flinte.

Дуга, ф. der Regenbogen, iris. Србли кажу, да мушко прође испод дуге, постао би женско, а женско да прође, постао би мушко.

Дуга, ф. die Daube, tabula.

Дугачак (дугачак), чна, ко, vide дуг.

Дугме, мета, н. der Knopf, globulus fibulatorius.

Дугмење, н. } dim. в. дугме.

Дугмешице, н. }

Дугобраћик, м. ein Zuname, cognomen (Langbart).

Дуговање, н. das Schulden, debitum.

Дуговати, гујем, в. импф. schulden, debeo.

Дуговечан, чна, но, (Рес. и Срем.) vide дуговечан.

Дуговечан, чна, но, (Ерц.) dauernd, diuturnus.

Дугонокл, ша, мо, langnägelig, ungulum longorum:

„Доведи ми дугоноклу другу.

„Да прокопа на врашину трубу. — Дугова, ф. ein großer, langer Mann, longus homo, Longinus.

Дугореп, па, мо, langgeschwänzt, caudatus, caudae longae: за вишорогје волова и дугорепије крава (кад напијају).

Дугуљаст, ша, мо, } länglich, ob-

Дугуљаш, ша, мо, } longus.

Дугајлија, м. vide дугоња.

Дуд, m. der Maulbeerbaum, morus. У
 Дуда, f. } eine hohle Röhre, für die
 Дудалка, f. } Kinder als Pfeife, fi-
 stula.
 Дудина, f. die Maulbeere, morum.
 Дудов, ва, во, vom Maulbeerbaum,
 mori, morianus.
 Дудовина, f. Maulbeerholz, lignum mo-
 rianum (?).
 Дуж, f. die Länge, longitudo: и уз дуж
 и попрјекно.
 Дужан, жна, но, schuldig, qui debet.
 Дужд, m. (от.) der Doge, dux Veneti-
 tarum;
 „У онога дужда Млапачкога —
 Дуждев, ва, во, des Dogen, ducis
 Veneti:
 „Сад ће изић те дуждеве слуге —
 Дуждевић, m. der junge Doge, filius
 ducis Venetiarum:
 „Ајде селе оседај ми коња,
 „Дуждевић ме у сватове зове —
 Дуждевићак, m. бурњак, Salamander,
 Salamandra. Кад је (или кад оже да
 удари) киша, онда дуждевићак бјежи
 од воде уз брдо: а кад је суша, он-
 да иде низ брдо к води.
 Дужење, n. die Behauptung, daß je-
 mand einem etwas schulde, assertio de-
 biti.
 Дужи, f. pl. намастир у Ерцеговини
 (може бити да је сад и пуст?).
 Дужина, f. die Länge, longitudo.
 Дужити, им, v. impf. кога, behaupten,
 daß einer schulde, dico mihi de-
 beri.
 Дужник, m. 1) der Schuldner, debitor;
 2) der Gläubiger, creditor: не смије
 од дужника да дође кући.
 Дужност, f. (у Сријему, у Бачк. и
 у Бан. по варошима) die Pflicht,
 officium.
 Дуја, m. (Рес. и Срем.) vide дујо.
 Дујак, m. Mannsname, nomen viri.
 Дујо, m. (Ерц.) hur. v. дуовник.
 Дујк, m. vide ду.
 Дука, m. Mannsname, nomen viri.
 Дукадин, m. Mannsname, nomen viri.
 Дукап, m. der Ducaten, numus ducatus,
 aureus.
 Дукашић, m. dim. v. дукап.
 Дукашић, на, но, n. п. злато, Du-
 caten-, ducatinus (?).
 Дулац, лица, m. пијев, што се дува
 на њу у гадљарску мјешину, die
 Dudelsackpötte, calamus utriculi mu-
 sici.
 Дуведуд, (acc.) in der Redensart: ја го-
 ворим, а они у дуведуду, er achtet
 gar nicht darauf, non audit.
 Дуљање, n. das Längerwerden, (z. B.
 des Tages im Sommer), prolongatio.

Дуљати, ам, v. impf. н. п. дан, länger
 werden (vom Tage) longior fio.
 Дуљина, f. vide дужина.
 Думен* m. vide корман.
 Думенскање, n. das Steuern, gubernatio
 navim.
 Думенсани, ишем, vide корма-
 ниани.
 Думенција*, m. der Steuermann, guber-
 natol (navis). cf. корманош.
 Думлек, m. Art Zucermelone, cucur-
 bitae (Linn.) genus.
 Дунав, m. (у Сријему, у Бачк. и у
 Бан.) vide Дунаво.
 Дунаво, n. die Donau, Danubius.
 Дунавски (Дунавски), ка, ко, н. п.
 вода, Donau-, Danubii.
 Дундар*, m. томила људи, ein Haufen
 Leute, multitudo.
 Дунђер*, m. } der Zimmermann, fa-
 Дунђерић*, m. } ber tignarius, cf. др-
 вођера.
 Дунђерскање, n. das Zimmern, fabri-
 catio.
 Дунђерсани, ишем, v. impf. Zim-
 mern, fabricor.
 Дунђерлук*, m. das Zimmermannshand-
 werk, Zimmerhandwerk, ars tignaria.
 Дунђеров, ва, во, des Zimmermannes,
 fabri tignarii.
 Дунђерски, ка, ко 1) Zimmermanns-
 tignarius. 2) adv. wie ein Zimmermann,
 more tignarii.
 Дунути, нем, v. pf. blasen, flo, spiro.
 Дуња, f. vide гуња.
 Дуовање, m. vide дувовање.
 Дуовани, дувујем, vide дувовање.
 Дуови, m. pl. (у Сријему, у Бачк. и у
 Бан.) vide Троице.
 Дуовни, на, но, geistlich, spiritualis.
 оче дуовни! — cf. варење.
 Дуовник, m. der Beichtvater, confessarius.
 Дупе, пета, n. vide гузница.
 Дупење, n. dim. v. дупе.
 Дупке, aufrecht, erecte.
 Дупља, f. рупа у дрвету, ће се мо-
 гу лећи пице или челе, eine Baum-
 höhle, cava arbor. Каква је дупља,
 онаке и челе излијеку (или: каква
 је дупља, добре челе излијеку).
 Дупљаш, m. m. j. голуб, die Holztau-
 be, Focktaube, columba lignorum Linn.
 Србљи кажу да голуб дупљаш го-
 вори, кад гуче: „Сиј лук, сиј лук“
 (m. j. да је већ вријеме сијати лук,
 кад он у прољеће долети и стане
 гукати); а гравњаш: „Шта ти шу-
 чиниш проклети попе, код шуђе
 жене, код шуђе ћече.“
 Дупости, дубем, v. impf. aushöhlen, cavo.
 Дур*, }
 Дур*, } стани! halt! siste gradum.
 Дур*, }

У 2) im Moribvnam, mo-
 rum, и. п. да једено,
 дудова, cf. дудитва.
 Дудан (ишћ мит се)
 но оскраг дуде
 Дудење
 Дупли, а, о } (у Бачк.
 Сријему,
 Дуплован, а, о } у Бачк.
 у Бан.)
 и. п. он је дупти газда,
 ишћ дупловану пла-
 ту, ишћ свати дак
 дуплован рурак, m. j.
 добар.
 Под зла думника
 и козу без јаје-
 ша.
 Дуркатић, m. vide Метам-
 ја.
 Гк
 Н дупење.

Дуњича, f. dim. v. дуња!
 ал' су дуњича, ал' су јабучке
 Дуњешна,
 Дуподер, m.
 Дуподаван, вца, m.

Не дому јаво тја

(сировати)

+2) ја ја (кашто); ја амо,

ја амо

Души, дужен, (ст.)

вијар долом дже,

Трагом пољубје —

Души се, дужен се, v. r. impf.

И душо ту рш си!

Вет девице јаволице —

Јаволице / олак
Мр.

Душоубац, пца, м.

Новац душоубац.

† Пирматору према душоубацу —
Вет дужено брдо душоубаца
Оштетено ледом и снужелом
Уред веша, као уред рме

Дураше, n. das Ausdauern, patientia, duratio. cf. трпљење.

Дурати, ам, v. impf., ausdauern, duro, cf. трпљети.

Дурбак*, m. ein Foppswort (wörtlich sich und sich), wenn man auf die Frage, was ist das? nicht das Rechte antworten will; nomen fictum rei, quam non vis dicere:

A. Шта је то?

Б. Дурбак.

Ишф sagt die Mutter zum Kinde: okesh дурбака?

Дурбан*, m. das Fernrohr, telescopium.

Дурма*, adv. unaufhörlich, continuo, cf. једнако.

Дурмитор, m. Gebirge in der Herzegovina.

Дуровиш, та, то, vide дрновиш.

Дурнушисе, немсе, vide дрнушисе.

Дурнига, f. vide мотка, бамина.

Дурлаши, им, v. impf. recht wacker saugen, sugo fortiter (besonders von Ferkeln).

Душљење (душање), n. das starke Saugen, mammillarum attractio, suction fortior.

Дућан*, m. der Laden, taberna.

Дућанац, пца, м. } dim. v. дућан.

Дућаник, м. }

Дућански, ка, ко, Ladens, tabernae.

Дућанија*, m. ein Kaufmann, der einen Laden hält, tabernarius.

Душа, f. die Seele, anima. Два без душе, преки без главе.

Душак, шка, м. ein Zug (im Trinken), tractus: попиши на један душак.

Душан, м. Mannsname, nomen viri.

Душеван, вна, но, н. п. човек, gottesfürchtig, religiös, pius, religiosus.

Душек*, m. eine Matraße, stragulum.

Душеклаук*, m. der Bettkasten, armarium stragulorum.

Душница, f. das Seelchen, animula.

Душница, м. Mannsname, nomen viri.

Душко, м. (ст.) hup. von душа, animula, animulus:

„Болаи душко повбаси ми уста — Душник, м. die Austerhöre, austeria trahca.

Душман*, м. } vide непријатељ.

Душманин, м. }

Душманаук*, м. vide непријатељство.

Душмански, ка, ко, vide непријатељски.

Б.

Ба, ја! Voetzungslaut für's Pferd, sonus alliciendi equum. †

Баво, вола, м. vide враг.

Баволак, ака, м. hup. v. жаво. Узео калуђер Светогорац мало дијете мушко (док још није знао за се) па га однио у Свету гору, и памо га одранио и научио књизи. Кад му је било већ око 18 година, онда га поведе уза се, као жака, и пође амо у свијет да пише. Кад дођу у прво село, амо жевојке увашиле кола на играју (ваја да је била неђеља, или какво весеље). Кад угледа жака жевојке, зачудисе каква су то створења, па онако мало као весео и зачуђен упиша калуђера: „Шта је оно дуовниче! шта је оно?“ А калуђер као намргођен одговори му: „Не гледај онамо слико, ниши пишај шта је: оно је жаво.“ Онда жака најумиљатијим гласом рече: „Депа дуовниче, Бога пи! да купимо онога једног жаволка, па да га поведемо намастиру.“

Баволаи, м. vide враголаи.

Баволаст, ша, то, vide враголаст.

Баволаши, им, vide враголаши.

Баволисаше, п. vide враговаше.

Баволисаша, лишем, vide враговаша.

Баволица, f. враголица, жена, или жевојка, која жаволи, die Teufelin, (muthwilliges Frauenzimmer), femina petulantior. †

Баволаски, ка, ко, vide врашки.

Баволаство, п. vide враголаство.

Баволаче, чета, п. das Teufeltein, parvus diabolus.

Баволачи, м. dim. v. жаво:

„Са прапорчики, са жаволички —

Баволи, ја, ле, vide вражи.

Баја, жувеиш, interdum.

Бајаш, vide жаја.

Бај, м. der Student, literarum studiosus (von diaconus, wie im Ungrischen).

Бајела, f. augm. v. жака.

Бајов, ва, во, des Studenten, studiosi.

Бајовица, f. варош у Мепонији: Бајовичанин, човек из Бајовице. Бајовички, ка, ко, von Бајовица.

Бајон, м. der Diacon, diaconus.

Бајонија, f. die bewirthung, lautitia:

„Донесоме вино и ракију, „И лијепу сваку жајонију —

Бајонисаше, п. das Wohlleben, vita luxuriosa.

Баконисапи, нишем, v. impf. јести, частишисе, wöhlleben, vitam juscipiam dico: или кемо баконисапи, или кемо враголисапи (у приповијешки)?

Баконити, им, v. impf. zum Diacon weihen, consecro diaconum.

Баконитисе, имсе, v. r. impf. zum Diacon geweiht werden, consecror diaconus.

Баконив, ва, во, des Diacons, Diaconi.

Баконивица, f. des Diacons Frau, uxor diaconi.

Баконски, ка, ко, 1) diaconisch, diaconicus. 2) adv. wie ein Diacon, ut diaconus.

Баконџе, n. das Weihen zum Diacon, consecratio diaconi.

Бакунџи, cf. варџе.

Баур*, m. 1) der Ungläubige, infidelis

Баурин, m. 1) (non Turca): „Нек' се диже тукџи џаурина: „Баури нам пешко додијаше —

Баче, чета, n. ein Studentenf, parvulus literarum studiosus.

Бачење, n. das Student- werden, frequentatio scholarum.

Бачина, f. vide џакела.

Бачитисе, имсе, v. r. impf. Student werden, studere literis.

Бачик, m. dim. v. џак.

Бачик, ка, ко, 1) studentisch, studiosorum. 2) adv. auf Studenten Art, studentisch, studiosorum more.

Бџ, (Ерц.) 1) wo, ubi: џе си био? 2) daß, quod: еј џе не знадо — „Тад' се Димитр бјеше осјетно „Бџе џе џуба брапа отровапи — 3) wie, der, qui (aut per participium praesentis): „Ал' ето ли Асан- наше с војском „Бџе он води дван' ест џлад' војске —

Бџбра*, f. ein Beutel (von Ziegenhaar), im Pferde, oder auch Badende zu reiben, strigilis genus.

Бџџир*, m. 1) der durchlöcherete metallene Deckel des Waschbeckens, operculum pelvis perforatum, 2) ein ähnliches Werkzeug in der Küche, cribri genus.

Бџџер, m. (Ерц.) 1) der Schwager, (des Schwamns Bruder), levir. 2) ручни џевер, der Brautführer, paranymphus. 3) der Secundant (im Duell), amicus, adjutor: „Па џеверн од џи одступише, „А они се ударап' стадоше —

Бџџивање, n. (Ерц.) das Brautführer seyn, officium paranymphii.

Бџџивати, рујем, v. impf. u. pf.

(Ерц.) Brautführer seyn, sum paranymphus.

Бџџеров, ва, во, (Ерц.) 1) des Schwagers, leviri. 2) des Brautführers, paranymphii. 3) des Secundanten, amici.

Бџџерски, ка, ко, 1) des џевер. 2) adv. nach seiner Art, leviri, paranymphii, amici.

Бџџерство, n. (Ерц.) die Brautführerschaft, paranymphatus: зове ме у џеверство.

Бџџеруша, f. (Ерц.) des Brautführers Frau, uxor paranymphii.

Бџџерушин, на, но, (Ерц.) der Frau des Brautführers, uxoris paranymphii.

Бџџица, f. (Ерц.) vide џевојка: „Пјевала пица пјевница: „Што џе старцу џевојка, „А младџу бабица.

Бџџовање(џевовање), n. (Ерц.) das Mädchenhum, der Mädchenstand, virginitas: „Бџџовање моје царовање —

Бџџовати, џевојем, v. impf. (Ерц.) Jungfrau seyn, virgo sum.

Бџџојачки, ка, ко, (Ерц.) 1) mädchenhaft, puellaris. 2) adv. mädchenhaft, more puellae.

Бџџојка, f. (Ерц.) das Mädchen, puella.

Бџџојчење, n. (Ерц.) das Anstellen, als ob man ein Mädchen wäre, simulatio aetatis aut status puellaris.

Бџџојчин, на, но, (Ерц.) des Mädchens, puellae.

Бџџојчина, f. augm. v. џевојка.

Бџџојчини, им, v. impf. (Ерц.) als Mädchen begrüßen, saluto pro puella.

Бџџојчинисе, имсе, v. r. impf. (Ерц.) sich als Mädchen anstellen, puellam se ostentare.

Бџџојчица, f. dim. v. џевојка, das Mädchen sein, puellula.

Бџџојчурина, f. vide џевојчина.

Бџџоџ, (Ерц.) 1) wo immer, ubicumque. 2) irgend wann, aliquando, quandoque: доки џу ти џевоџ, кад узимам кад.

Бџџ, m. (Ерц.) der Großvater, avus.

Бџџов, ва, во, (Ерц.) des Großvaters, avi.

Бџџовина, f. (Ерц.) das Erbe vom Großvater, hereditas avita, patrimonium avitum.

Бџџица*, f. (ст.) vide одијело: — „На џему је џузел џеиција —

Бџџо, m. (Ерц.) hur. v. џед.

Бџџоји, која, које, (Ерц.) mancher, aliquis.

Бџџо, n. (Ерц.) die That, facinus. Ичкике џело на виџело.

Бџџање, n. (Ерц.) das Schitzeln, sectio minuta.

Бџџојче, чета, n.

1/2

Бџџојчурин, f.

Бџџојчурин

Да Бџџојчурин доведе с џужде старџин —

1/10

Бџџојче Крн, Бџџе џе џа преврџице

Ћешо, м. хур. х. бег

Тунџер суна изурџа,
Калуџера поговорка:
Ми ми, коле, тунџер кафе

Бешџа, ф. ружа, што
мече кроз урџе

Ћешџа речна (у Црн
гори и цуџџи) мј.
изурџа.

- Бѣлаоница, f. (Ерц.) die Schnittbänke, sella sectoria.
- Бѣлапи, ам, v. impf. schnitzeln, seco minutatim.
- Бѣлкање, n. dim. v. њељање.
- Бѣлкапи, ам, dim. v. њелапи.
- Бѣм*, m. оно гвоџђе на узди, што стоји коњу у зубима и око уста, das Gebiß am Zaum, frenum.
- Бѣмија*, f. vide лаџа.
- Бѣмудраго, (Ерц.) wo immer, ubivis.
- Бѣне*, ziemlich, fere, sic satis.
- Бѣнупи, нем. vide Кестпи.
- Бѣрам*, рма, m. der Krahn bey den Landbrunnen, machina putealis.
- Бѣрдан*, m. das Halsband, monile.
- Бѣрданик, m. dim. v. њердан.
- Бѣрдан*, m. eine Gegend in der Donau, (Kippe), scorulus (in Danubio). Срб-ли познају два њердана у Дунаву, m. j. доњи и горњи. Доњи је између Кладова и Ршаве, а горњи код Пореча.
- Бѣрџеф*, m. der Sticksrahmen, jugum.
- Бѣрџек*, eben recht, (a propos), quoniam de hac re loquimur. cf. збиља.
- Бѣспи, (говорисе и њенупи), њедем (и њенем), v. impf. (Ерц.) m. j. сије-но, aufshobern, in acervum colligo.
- Бѣспи, њедем, v. impf. (Ерц.) thun, stellen, legen, ропо: куда си њео новце?
- Бѣспао, пла, m. (Ерц.) der Sprecht, picus.
- Бѣстелима, f. (Ерц.) der Klee, trifolium.
- Бѣстџе (њепџе), n. dim. хур. v. диџе.
- Бѣстџе, n. vide њеменеце.
- Бѣстџџе, n. (Ерц.) das Kindischseyn, puerilitas.
- Бѣстџџи, џа, џе, (Ерц.) Kinder-, puerilis.
- Бѣстџџиши, им, v. impf. (Ерц.) kindisch seyn, pueriliter facio.
- Бѣстџџство, n. (Ерц.) die Kindheit, infantia, pueritia.
- Бѣстџик, m. (Ерц.) 1) das Mannsbild, (verheirateter) Mann, vir: n. п. не ма њетџика код куџе (кажу жене кад не ма џуди код куџе). 2) der Mannsbild, vir, vir fortis: „Намџерисе њетџик на њетџика —
- Бѣстџик, m. (Ерц.) der junge Sprecht, pullus picus.
- Бѣца, f. (coll. Ерц.) die Kinder, pueri, liberi, proles (sing.).
- Бѣџерма, f. eine Art Weste (ohne Aermel), tunicae genus. cf. њечерма.
- Бѣџин, на, но, (Ерц.) Kinder-, puerorum, liberum.
- Бѣџина, f. augm. v. њеца.
- Бѣџица, f. dim. v. њеца.
- Бѣџурџа, f. vide њеџина.
- Бѣшто, (Ерц.) hier und da, irgendwo, passim, alicubi.
- Бѣшџа, f. намишпир у Фрушкој гори.
- Бѣџа, f. хур. v. џидија:
„Море џидо Раде каурине! —
- Бѣџи, in der Redensart: ај џиди! schön, trefflich! pulcer: ај џиди коњ! ај џиди момак! ај џиди њевојка! ај џиди куџус! ај џиди месо! и m. d.
- Бѣџија*, f. саспаласе курва џидија;
„Нупо џидије ње намиџује —
- „Нека џидија зубима џупа —
- Бѣџџер, m. само у овој пословици:
„Калуџере џиџере!
„Не џиџери браде;
„Не дамо пи Маре,
„Ни у колу Саре.
- Бѣџџеритпи, им, v. impf. cf. џиџџер.
- Бѣџџеров, ва, во, (сп.)
„Ови двори паунови
„А пенџери џиџџерови —
- Бѣџџува*, f. die Glasperle überhaupt, margarita vitrea.
- Бѣџџувица, f. dim. v. џиџџува.
- Бѣџџушџа, f. dim. v. џиџџува.
- Бѣпан, m. amaranthus blitum Linn.
- Бѣпање, n. das Springen, saltatio.
- Бѣпати, ам, v. impf. скакати, springen, salto.
- Бѣпатиши, им, v. pf. springen, salio.
- Бѣпа, (Рес. и Срем.) vide џоро.
- Бѣпам*, m. der Schimmel, equus albus. cf. бџеџац.
- Бѣпамаст, ма, шо, н. п. коњ, Schimmel, equus albus.
- Бѣпамов, ва, во, des Schimmels, equi albi.
- Бѣпан, m. vide џогам:
- „На посџеде својеџ џогина —
- Бѣпан, на, но, des џога, equi albi.
- Бѣпа, (Ерц.) хур. v. џогам.
- Бѣпауша, f. џогамаста кобила, die Schimmelstute, equa alba.
- Бѣпаушџи, на, но, der Schimmelstute, equae albae.
- Бѣпа, als adv. mein' ich, etwa, opinor: и он се џоја опрема; он џоја мисли да ми то не знамо (cf. бојани).
- Бѣпа, m. (Рес. и Срем.) vide Бџоко.
- Бѣпа, m. (Ерц.) хур. v. Ворџије.
- Бѣпа, m. der Sohle, corium soleis efficiendis.
- Бѣпаџа, m. (сп.) Eugen, Eugenius (3. B. in dem Liede von Patriarchen Чернојевиџи):
„Поред мога Бџопаџе принципа —
- Бѣпа, f. (сп.) vide сабља:
„О бедри му она оштра џорџа —

Колико нежеља прије буржева
дне загрми, то очомко зноча
капу да ће бити ~~повој~~
Фрца оне лодине.
Топлук*, т.

Бурже, м. vide Боржије.
Боржија, м. } Georg, Georgius.
Боржије, м. }
Борнуисе, немсе, v. r. pf. хорнуо-
се мало, м. j. опиосе.
Бурбе*, рета, n. der Dünger, ster-
cus. vide гној.
Бурбевит, ма, +, gut gedüngt, bene
stercoratus.
Бурбече, n. das Düngen, stercoratio.
Бурбичи, им, v. impf. düngen, ster-
cogo.
Бувегџа*, м. vide младожења.
Бувегџин, на, но, des Bräutigams,
срочи.
Бувеза*, adj. indecl. rosenfarben, ro-
seus. cf. ружицаст.
Бувезалија*, f. m. j. свила, Art rosen-
farbne Seide, serici rosei genus:
„Увезла сам три дуката злата
„И четири свиле бувезалије —
Бувендија*, f. die Slavinn eines Ker-
dschali, latronis turcici serva.
Бувендијски, ка, ко, } 1) einer бу-
Бувендијски, ка, ко, } вендија. 2)
adv. wie eine бувендија.
Бувече*, епа, n. 1) земљан суд (као
зјела), што се у њему пече месо
у пећи; 2) оно месо.
Бугум*, m. ein großer kupferner Was-
sekrug, vas aquarium aeneum:
„Ко донесе воде у бугуму
„Да се њему по жуп дукат даде —
Бузел*, indecl. (ст.) schön, pulcer:
„На њему је бузел хенсџа —
Бука, м. (Рес. и Срем.) vide Буко.
Бука, f. Frauenname, nomen feminae.
Букан, м. Mannsname, nomen viri.
Буканчик, м. dim. v. Букан.
Бука, f. Frauenname, nomen feminae.
Буко, м. (Ерц.) Mannsname (hur. v.
Букан?), nomen viri.
Бул*, м. 1) vide ружа. 2) artemisia
annua Linn. †
Булабија*, f. eine Art rother, süßer
Kerffel, mali genus.
Буавезалија*, f. m. j. свила, vide бувезалија.
Буле*, лета, n. Kanonenkugel, globulus
tormentarius.
Буле*, } das Rosenwasser, aqua rosa-
Буласа, } gum:
„Злапом везен, у булсу уб'јељен —
Бунле, лета, n. vide буле.
Бур, м. die Stadt Rab, Laurinum.
Бура, м. (Рес. и Срем.) vide Буро.
Бураж, ржа, м. Georg, Georgius.
Бурашин, м. Mannsname, nomen viri.
Буршев дан, м. der Georgen-Tag, fe-
stus dies S. Georgii. На Буршев дан у
јупру, прије сунца, почињу се први
пуш купати. Мушкарци се поднај-

вине купају у потоку, а жене и
ђевојке донесу у вече кући омаје
(да се од њи свако зло и неваљал-
штина отпресе и отпадне, као ома-
ја од кола), и метну у њу свакојака
биља, а особито селена, те пре-
ноћи, па се у јупру њом купају у
градини код селена и код оспалог
цвијећа. Прије Буршева дне не ва-
ља селен брати ниши мирисати,
а на Буршев дан свако узме по је-
дан спирчак те омирише и зађене
за појас, или (ђевојке и младе) за
ћердан. Прије Буршева дне кажу
да не ваља јести јагњегега меса, а
на Буршев дан сваки (особито по
варошима, као у Бијограду, Сме-
дереву, Пожаревцу и т. д.) треба
да закоље по једно јагње код своје
куће. На Буршев дан не ваља спа-
нати (да не боји глава); ако ли
који спава, а он треба на Марков
дан (25. април) да одспава на оно-
ме истом мјесту.
„Буршев данак адучки саспанак.
Буршеви стубови (ступови), м. pl.
намастир (у Ерцеговини? или у
Старом Вау?)
Буршевски, ка, ко, н. п. мјесец, ки-
ша, Georgi-, S. Georgii.
Буршевштук, м. der den heil. Georg
feiert, cliens S. Georgii.
Буршџа, f. Frauenname, nomen femi-
nae.
Буршџин, м. Klein-Georgy (den 3ten
Mon.).
Буршџа, f. die Mayblume, convalla-
ria majalis Linn.
Бурин петак, на петка, м. о Бу-
рину петку, den 3o. Feb. ad calenam
das graecas.
Бурисав, м. Mannsname, nomen viri.
Бурисава, Frauenname, nomen femi-
nae.
Бурича, м. Mannsname, nomen viri.
Бурко, м. Mannsname, nomen viri.
Буро, м. (Ерц.) Mannsname, nomen
viri.
Бутуре, in Wausch und Vogen, per
aversionem.
Бутурница, f. die Wauscharbeit, opera
per aversionem.
Бутурице, vide бутуре.
Бутуричар, м. der Wauschpächter, re-
demtor per aversionem.
Бутуричарев, ва, во, vide бутури-
чаров.
Бутуричарка, f. die Wauschpächterin,
redemptoris uxor; redemtrix.
Бутуричаров, ва, во, des Wausch-
pächters, redemptoris per aversionem.

буверџа }
+ Мола буверџа, кафе
се за крушка, а лева
човек.
Буровара, f. т. j. Чаша
верна, дрвена
Бурџа, f. дотераши
на бурџу,

F

† 3) (ст.) vide буле:
Смјевате у то не булове

Буржук*, т.
Буржукана, f.
Буржукџа
Буржукџијска
Буржукџијска
Буржукџијска

Е.

Еведра, f. (у Свјетому,
Бачк. и у Бан) ограда
од преле:
„до поноћи под еведром преду“

Евџало, m.

Евџане, n.

Евџани, am. v. impf.
+ 2)

Евџеле Бџевеле, n. p. ude,

+ Еџир*, m.

Еџендичан, m. pl.

Еџеговина, m. pl.
на селу, а селѣ не
раселу.

Е, he he,
 Еванџелије, n. das Evangelium, evan-
 Еванџеље, n. gelium.
 Евѣ (у Ресави и у Лијевчу), vide ево.
 Евѣшка, f. ein Strauß von Weinreißern,
 mit Trauben, fasciculus sarmentorum.
 Ево, sieh, da, en. cf. ено.
 Егав, ва, во, trumm, fehlerhaft, pra-
 vus:
 „Нам'че калпак на келаву главу,
 „Мор доламу на грбава леџа,
 „Жупе чизме на егаве ноге —
 Егбеша*, n. vide бисаге.
 Егџеде, f. pl. die deutsche Geige, fides
 germanicae.
 Еда, 1) fragende Partikel: еда га на-
 џе? hast du ihn gefunden? invenisti
 eum? еда што? 2) wünschend: еда
 Бог да те не доџе; еда Бога и сре-
 џе; еда Бог да вода га однијела.
 Едрене, мџта, n. Adrianopel, Adri-
 anopolis:
 Пуче пушка, пуче друга, у Едренету
 Еј! er, hei, heus,
 Ејвала, gehorsamer Diener! salve servo
 tuo! Свакој шуши ејвала, оспа
 глава келаву; Ејвала ти мени.
 Екање, n. das Eh! sagen, responsio
 vocis E!
 Екапн, ечем, v. impf. } eh! sagen,
 Екнупн, нем, v. pf. } dico he?
 Ексер*, m. гвозден. клин, der Nagel
 clavus.
 Ексик*, мање, weniger, minus: дви-
 је оке педесет драма ексик (m. j.
 мање); овај је дукап ексик (nicht
 vollständig).
 Ексикаук, m. 1) der Abgang, s. В. an
 Gewichte: да одбијемо ексикаук. 2)
 Schlechte Wendung unsrer Sachen
 (als Strafe des Himmels wegen einer
 Sünde): убио га ексикаук. cf. на-
 задак.
 Ексичан, чна, но, n. п. дукап, мје-
 ра, nicht voll, deminutiv.
 Елбешена*, vide да ако.
 Еле, 1) halt, einmal, quid multa? [а не
 знам куд је опишао, еле га из-
 међу нас неспаде;
 „Еле Турци Мачву прегазише —
 2) er, en? [фач, [фач? interjectio
 increduli: en hominem! n. п.
 А. Јеси ли био данас код њега?
 Б. Нијесам.
 А. Еле, еле?
 Елкен*, m. das Segel, velum.
 Елчија*, m. der Gesandte, legatus, orator.

Еља, f. hup. v. елда. n. п. у припо-
 вјетки:
 Еро: Што велиш ељо?
 Еџда: Паџта кош Еро —
 Еџда, f. der Buchweizen, polygonum
 fagopyrum Linn.
 Ем, [omohl — als auch, is. et — et: ем је
 скупо, ем неваљало. cf. буд, шуд.
 Еман*, m. vide аман.
 Емшерија*, m. vide земљак.
 Емшеријан, на, но, laudsmännlich,
 popularis.
 Емшо, m. hup. v. емшерија.
 Енглџ, m. der Engländer, Anglus.
 Енглџска, f. vide Англија 1.
 Енглџски, ка, ко, vide Англијски.
 Енџ (у Ресави и у Лијевчу), vide ено.
 Ендџе*, зџпа, n. vide аршин:
 „У дубину триста ендџета —
 Ендџ, m. der Graben, fossa.
 Ено, sieh da! en! ево мени, емо ме-
 би, а ено њему.
 Епџрхи, f. die Eparchie, Diöcese, di-
 oecesis.
 Ера, m. (Рес. и Срем.) vide Еро.
 Ерак, m. Mannsbate, nomen viri;
 Ни куди Ерака, ни зали Пџака:
 оба су брата једнака.
 Ергџа, f. eine Heerde Pferde, grex
 equorum.
 Ердџ, m. Siebenbürgen, Transilvania.
 Ердџски (Ердџски), ка, ко, 1) sie-
 benbürgisch, transilvanus. 2) adv. sie-
 benbürgisch, more Transilvano.
 Ерџа*, f. der Hafen, über den ein
 Hängeschloß angebracht wird, obex serae?
 Еренде*, дџпа, n. vide шренџа 1.
 То ти ронкџа, а еренде зуби, sagt
 man zu einem der gefarzt hat, accinuit
 ei qui peredit.
 Ерин, на, но, des Era, hercegovin-
 nensis.
 Еркиња, f. vide Ерџеговка.
 Еро, m. vide Ерџеговац.
 Ерски, ка, ко, vide Ерџеговачки.
 Ерџер Стџепан (Ерџеговци говоре и
 Шкџепан), m. (ст.) Herzog Stephan,
 Dux Stephanus:
 „Маче војску Ерџеџе Стџепане —
 Ерџеговац, вџа, m. ein Herzogower,
 hercegovinensis.
 Ерџеговачки, ка, ко, 1) herzegowisch,
 hercegovinensis 2) adv. more hercego-
 vinensi.
 Ерџеговина, f. die Herzegovina, her-
 segovina, ducatus s. Sabbae.
 Ерџеговка, f. die Herzegovinerin, mu-
 lier e ducatu s. Sabbae.
 Ерџеговче, чџпа, v. der junge Herze-
 gowiner, puer e ducatu s. sabbae.
 Есџп*, m. vide рачун 1.
 Есџпши, им, v. impf. 1) vide рачу-

Како јунак пучу не елати —
... ..

нипи. 2) glauben, auf etwas rechnen, puto, cf. мислити.
Есапитисе, имсе, vide рачунитисе.
Есапљење, n. vide рачуњење.
Еспап, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide роба.
Еше, (у Ресави и у Лијевчу) vide ето.
Ешо, (сјех да, en! cf. емо.
Ешоти (ешо ши), (сјех да, en tibi.
Ефендија, m. Titel eines türkischen Obersten (Kadi oder Ehdisha), Dominus.
Ефендијин, на, но, des ефендија, Domini.
Ефендијница, f. die Frau des ефендија, uxore Domini.
Ефендијска, ка, но, } у) der ефендијски, ка, ко, } дије, Dostorgum. 2) adv. wie ein ефендија, more Doctoris.
Ефенди-кадија, m. Herr Richter, Doctor Richter, iudex:
 „Суди право-ефенди-кадија,
 „Суди право, тако био здраво —
Ешак, шка, m. das Außersichseyn, sey es vor Euführung, oder Schmerz, ecstasis:
 „Кад то чуо Чупику Стојане,
 „Од ешка му задркала рука —
Ешкуп, m. (у Сријему и у Бачкој) der Dorrschulz, iudex pagi.
Ешкупов, ва, во, des ешкуп, iudicis pagani.
Ешкучија, f. (у Сријему и у Бачкој) die Execution, executio violenta.

Ж.

Жаба, f. der Frosch, rana.
Жабетина, f. augm. v. жаба.
Жабик, m. der junge Frosch (Froschwurm), ranula.
Жабница, f. 1) dim. Fröschelein, ranula. 2) eine Verzierung am obern Theile des Pistolenchaftes, pars ornatus pistolae.
Жабља, ма, ље, Frosch, ranae et ranarum.
Жабљак, m. жабља јаја, што се у прољеће налазе по води око камења, das Froschfleisch (die Froscherer), ova ranarum.
Жабурина, f. vide жабетина.
Жалац, лца, m. der Stachel, aculeus.
Жалиши, им, v. impf. 1) кога, betrauern, lugeo. 2) bedauern, miseror. 3) што, bedauern, doleo. 4) на кога, nem gram seyn, succenseo. 5) на кога, Verdacht haben, suspicor.

Жалитисе, имсе, v. r. impf. на кога, (сјех beklagen über jemand, accuso aliquem.
Жалосан, сна, но, vide жалостан.
Жалост, f. die Traurigkeit, Schmerz, dolor, luctus.
Жалостан, сна, но, betrübt, tristis.
Жалостив, ва, во, misseidig, miserens.
Жао, leid: жао ми је, doleo, es ist mir leid, es thut mir leid; жао ми је на њега, ich habe Verdacht auf ihn, suspicor de illo. 2) ich bin ihm gram, succenseo illi:
 „Равно поље жао ми је на те:
 „Јер мој драги опиде низа те —
Жаока, f. vide жалац.
Жар, m. glühende Kohlen (die Glut), pruna.
Жара, f. vide коприва.
Жарач, m. die Ofenstange, pertica forpascalis.
Жарење, n. 1) das Glühend machen, sandefactio. 2) das Brennen der Brennnesseln, ustio urticae.
Жарило, n. vide жарач. *девете*
Жарити, им, v. impf. 1) н, п. пек, glühend machen, sandefacio. 2) коприве жаре, brennen, uro.
Жарко, m. Mannsname; nomen viri.
Жацнупи, нем. v. pf. stehen, pugno. wie die Biene.
Жбан, m. eine hölzerne Kanne, vas aquarium ligneum, cf. цбан.
Жваље, f. pl. das Gebiß am Zaume, frenum.
Жвапање, n. das Käuen, manducatio.
Жвапати, вакем, v. impf. kaueu, mando.
Жврка, m. 1) das Rädchen an den Spornen, rotula calcarium. 2) cf. радик.
Жврно, n. (im gemeinen Scherze) das Hufschloß, podicis fissura.
Жганци, наца, m. pl. (österr. der Sterz) eine Art Polenta, polentae genus.
Ждеранье, n. 1) des Schlucken, glutitio (?) 2) das Fressen, voratio.
Ждерати, реми, v. impf. 1) schlängen, glutio. 2) fressen, voro.
Ждлеб, m. (Рес. и Срем.) vide жлеб.
Ждлјеб, m. (Ерц.) vide жлјеб.
Ждрал, m.
Ждрао, рала, m. } der Kranich, grus.
Ждробад, f. (coll.) die Füßen, pulli equini.
Ждробан, пца, m. (Рес. и Срем.) vide ждријебан.
Ждробе, бета, n. (Рес. и Срем.) vide ждријебе.
Ждробенце (ждребенце), епа, n. dim. v. ждробе und ждријебе.
Ждробекк, m. m. j. зуб, der Füllenzahn, dens pulli equulei.

Ешкучија, f. (срп.)

Ешум, m. vide векоф

ф жалије.

Ешумрук, m.

етке жариво.

Ешумов, ва, во,

Жацаган,

Ешумски, ка, ко,

Ешкуче (у Срем-Вуковцу)

Жабаци, пца, m.

Жадрин

Жадраница, f.

Жалије (у нај жалије)

Ешкучац, вца, m.

Ждробљак, m. жаба.

Ждрѣбѣћи, *ка, ке, Züßen, pullorum equinorum.*

Ждрѣбѣшце, *ета, п. vide ждрѣбенце.*
Ждрѣбити, *им, (Рес. и Срем.) vide ждријебити.*

Ждрѣбитисе, *имсе, (Рес. и Срем.) vide ждријебитисе.*

Ждрѣбница, *f. ein weibliches Züßen, ein Stutenfüßen, equula (?).*

Ждрѣбичица, *f. dim. v. ждрѣбница.*

Ждрѣбљење, *п. (Рес. и Срем.) vide ждријебљење.*

Ждрѣпчаник, *м. cf. жармак.*

Ждрѣпчић, *м. dim. v. ждријебац и ждрѣбац.*

Ждријебац, *пта, м. (Ерц.) ein junger Hengst, admissarius juvenis.*

Ждријебе, ждрѣбета, *п. (Ерц.) das Züßen, pullus equi.*

Ждријебити, *им, v. impf. (Ерц.) ein Züßen werfen (gebären), ratio: ова кобила ждријеби све мушку ждрѣбац.*

Ждријебитисе, *имсе, v. r. impf. (Ерц.) ein Züßen werfen (gebären), ratio: ова се кобила ждријеби сваке године.*

Ждријебљење, *п. (Ерц.) das Züßenwerfen, partus equae.*

Ждријело, *п. (у Ерц.) der Engdraß, fauces: ко је вишез, попеца на ждријело. cf. богаз, каанац.*

Жђеља, *f. (Ерц.) eine hölzerne Schüssel, scutella. cf. адјела.*

Жевкање, *п. } das Beszen, latratus*
Жевкарење, *п. } lenis.*

Жевкарши, *им, v. impf. } beszen, latro*
Жевкаши, *ам, v. impf. } leniter.*

Жѣдан, *дна, но, durstig, sitibundus.*

Жѣднети, *ним, (Рес.) vide жѣднети.*

Жѣднети, *им, (Срем.) vide жѣднети.*

Жѣднети, *ним, v. impf. (Ерц.) durstig werden, sitio.*

Жѣж, *f. } der Durst, sitis.*

Жѣжа, *f. }*

Жѣжа (жеца), *f. dim. v. жеж.*

Жежел, *м. ein Anbindstock für die Schafhunde, baculas alligando molosso.* Жежел је као по дугачак и по дебео штап; један се крај од њега свеже псепетму за огрљак, а други за колац (да не би псето прегризло узичу — кад не ма ланца). — Љупиш као пас у жежелу.

Жежње, *п. das Brennen, ustio.*

Жѣлши, *им, (Срем.) vide жељши.*

Жѣлуцац, *желуца, м. der Magen, stomachus.*

Жѣља, *f. der Wunsch, desiderium.*

Жѣлан, *љна, но, begierig, cupidus.*

Жѣлезник, *м. село близу Бијограда.*

Туда сад слабо ко зна што је жељезо, него сви говоре гвожђе.

Жељезо, *п. (око Тимока) vide гвожђе.*

Жељши, *лим, v. impf. (Ерц.) wünschfen, cupio.*

Жѣна, *f. 1) das Weib, femina. 2) die Frau, uxor. Не споји кућа на земљи, него на жени.*

Женар, *м. човек који жене врло милује и с њима радо говори, der Frauenfreund, amicus feminis.*

Женѣтина, *f. vide женшурина.*

Женидба, *f. die Heirat, matrimonium: има сина на женидбу. — У Србији и данас доста пута испросе и доведу ђевојку, а нишпи је момак виђео њу, ни она момка, него се родитељи гледају и договарају. Кад отац жени сина, он не гледа толико на ђевојку, колико на људе од какви је; нишпи ђевојка смије казати оцу, или брату, да не ће поћи за онога, за кога је он даје. Тамо се још не праже новци уз ђевојку, него се за њу дају, и п. брату чизме, или ђечерму, матери какву аљину, тако сестри, и свима осталим по нешто, а особито новаца у кућу. У Србији су прије неколико година тако много искали за ђевојке, да се сиром човек није могао оженити: зато је Црни Борђије био издао заповијест, да није слободно искали (ни узети) за ђевојку више од једнога дуката.*

На два, или на три, дана прије, него ће поћи ко ђевојку, зађе по селу чауш, или ђевер, с чупуром накићеном цвијећем и новцима Сребрним (по варошима и златним), те зове у сватове; кад дође коме у кућу, а он пружи чупуру и каже: „Поздравио је (како му буде име), да му дођеш сјупра (или преко сјупра) у сватове.“ Онај му каже да ће доћи, или да не може, па узме чупуру те се напије, и привезе на њу пару или грошић, или други кавав новац. Ако онеме понестане ракије у чупури, а он зашште, ђе зна да има лијепе ракије, те допочи.

У сватовима мора бити кум, ђевер, стари сват, прикумак, војвода, чауш, и гадљар; а остали сви се зову пуспосватице, или (као у шали) набигузице. Кума треба да зовне женков отац или брат, или сам женик. Који се гођ зовне на кумство, он треба да пође: ако је стари (кршвени) кум, он већ зна

Жељин, т. планина у Ср-

бији.

Жѣжан, пна, но,

Жѣжа, ф.

да му ваља ићи; ако ли кога ново куме, он треба да прими Бога и светог Јована, и да пође; али крштенога кума није слободно мијењати, или га морају питати и опроштење искати: зашто он може уклети у таквом догађају. Бевер (ручки) по највише бива когођ од рода (браћ или брашчед). женицова; ако ли није од рода, а оно је какав познаник његов, с којим се он пазн, Бевер може бити и дијете од 10 година, но обично бивају велики момци, а кашто и људи ожењени. Бевер иде кашто и на просидбу. Он прими ђевојку од брата (обично је да брат, или брашчед, ако не ма брата, изведе ђевојку и да преда ђеверу) и доведе је те пољуби у рџу кума и старог свата, и остале сватове и све људе који се онђе нађу; он путем држи под њом коња, и чува је дане би пала; код женикове куће, доклетођ траје свадба, двори с њом кума и старог свата, срета и испраћа људе, који долазе на свадбу, и спава с њоме и прије вјенчања (у Србији воде невјенчану ђевојку, па је вјенчају код женикове куће), и послије доклетођ не сведу момка и ђевојку. Спари је сват као старјешина у сватовима. Прикумак дође с кумом, и он носи барјак (у Србији и данас иду сватови с барјаком и под оружјем, као војници). Чауш виче да се сватови опремају, збија шалу (говори све што му на уста дође), приказује кашт и дијели дарове; он треба да је врло шалив и смијешан: у рукама има наџак, или буздован, те лупа које у што, за капом има по неколика лисичја, или вучја, репа прибодена; а кашто и по неколике кашике зађевене. Гадљар свира у гадље. По неким мјестима (као у Србији и у Босни по варошима, а у Сријему и у Бачкој и по селима) иду и јенђибуле (т. ј. жене, да није ђевојка сама) са сватовима. Женик има за капом прибодену бијелу мараму (кад иду по ђевојку једну, а кад иду с ђевојком има и више: прибоду му пуница и којекакве нове пријатељице), те му виси низ леђа; а ђевер има за капом рџу (праву, или начињену).

Кад дођу ђевојачкој кући, женик сједе ниже кума (кум сједи у гор-

њем челу), но тај од спида ниши смије шпта проговорити, ниши може јеспти, него све гледа преда се, а пунице и пријатељице прибадају му мараме за капу; међупим ђевојку облаче у вајату, и она једнако плаче и опрашшасе с другарицама; прије него је изведу, завјесе је великом бијелом марамом (авлијом, авлимарамом) шако, да је нико не може виђети каква је у лицу, и шако завјешена стоји докле је гођ не сведу с момком.

Когогођ сватови срепу на путу (ишли с ђевојком или по ђевојку), они га каште вином и ракијом; а ђешто изиђу и сељаци пред њи, кад иду кроз село с ђевојком, и изнесу кашт (љеба, печена меса, ушшпака, пите, ракије и вина) те и понуде и каште. Кад доведу ђевојку пред женикову кућу, онда изиђе јеспрва носећи у десном наручју мушко дијете (наконче), а под лијевим пазуом трубуну плашна: дијете дода ђевојци, те га она опаше црвеним концем, или пантљиком, а плашно проспире за собом из куће до ђевојке; потом јој додаду решето са свакојаким житом, те заграби неколика пупа руком и баци преко себе; кад је скину с коња, а она оним плашном уђе у кућу. На неким мјестима унесе ђевојка и наконче у кућу; а у Бачкој узме прикумак ђевојку с кола и унесе у кућу; у кући јој даду преслицу с кућљом и с врешеном, те њом удари у свачепири зида кућна; по том јој мешну под свако пазуо по један љеб, а у уста мало шећера, па јој даду у једну руку спакло вина а у другу воде, те унесе у собу и мешне на сто.

Ђевојка се једнако (још од како је изведу) поклања до земље, кад оће кога да пољуби у руку, и пошто га пољуби; кад сватови пију и кад напијају; путем кад иду кроз село; и послије свадбе годину дана (или док не зашрудни) морасе шако поклањати и љубити у руку свакога, који дође кући.

Прије сватова дођу мушшулугције (двојица, и то по највише зешови) на мушшулук, и избаце по неколике пушке (у Србији пуцају пушке у сватовима и дан и ноћ, а особито кад сведу момка и ђевојку), и кажу, да иду сватови и воде ђевојку. Мушшулугцијама шре-

Свати свата кажу оже,
Чога мори, ариш!

ба дапи муштулук: по лијепу мараму, или по кошуљу.

Сјупрадан пошто доведу ђевојку, зају на коњма сви сватови (осим кума, ђевера и старог свата) по селу од куће до куће, пе зову на свадбу, и обично овако почињу: „Поздравно је кум и спари сват, да дођете на весеље, али да понесете шта ћете јести и на што ћете сјеспн.“ Код сваке куће дају им по повјесмо, или по какву мараму, и по привезују за узду коњма око главе (по је ђевојачко). Потом дођу сви сељаци на свадбу и сваки донесе частп (н. п. јагње живо или печено, прасе печено или опаљено и испорено, ћурку, кокош, пипу, или шта буде; али колач и чупуру вина, или ракије, треба сваки да донесе). Кад већ буде око пола ручка, онда чауш приказује частп, п. ј. оно што је који донијо; но он по чини врло смијешно и шаливо, н. п. ако је који донијо прасе, а он каже: „Ево овај (како му буде име) живи близу воде, па увапти воденога миша.“ Ако ли је кокош, а он каже да је врана, или друга каква птица; ако ли је жив ован с роговима, а он, као плашећисе од њега, пита, шта је то, или је јелен или во, или друго што, и п. д. а уза сваку на посљетку мора казати: „Себи на глас, а свој браћи на частп (п. ј. донијо).“ Послије пога изнесу дарове, и по обично два момка међу собом на кољачи, или на другој каквој мози, па наرامују као да од пеже не могу да иду. Свака ђевојка треба да донесе по кошуљу куму, ђеверу и старом свату, а осталим сватовима што коме допадне (ком мараму, ком пешкир, ком чарапе и п. д.). Дарове чауш дијели тако смијешно, као и частп што приказује, н. п. „Ево наша снаша донијела куму кошуљу, каква је панка кроз прстен би прошла, да је прстен гужва орачица, па да два птуку а четири вуку.“ Вевојка међу пним споји једнако па се поклања. Чауш свој дар свеже на нацак или на буздован, а гадљар свој на продаљу.

Други дан у јутру узме млада водеи пешкир, те пољеза сватовима редом, те се умивају над леђеном, или над каквом карлицом, а они (пошто се који умиле) ба-

цају новце у ону воду (ти се новци зову пољевачина). Сваки, који дође на свадбу, треба да дарује млада кад га ерете и пољуби у руку; осим пога и сватови измишљавају свакојаке игре те купе новце млади, н. п. једни оће да закољу песмо ако га не откупе; једни увате прасе па га метну под пазуо, мјесто гадљи, те га стоји цика; једни оседају вола па га уведу у кућу те га дарују; једни се начине као калуђери па ишту милоспињу; једни као ђевојке па лубе редом у образ да се дарују и п. д.

Сватови су тако немирни и безобразни, да већ има ријеч: „Као Србски сватови.“ Побилу кокоши и прасе, покољу ћурке, гуске, патке; поаупају судове; покраду (код ђевојачке куће) кашике и друго што се гођ може понијети; пећ собну (ако им повади кум) оборе па изнесу на поље; ћешто (као у Бачкој) извук кола навр куће; сами поче, сами пију; вичу, лупају (шта вичеш — шта лупаш — ти овђе? нијеси ти ђевојку довео) и п. д. Србска свадба праје гошво нећељу дана: на два дана прије, него што ће поћи по ђевојку, почне се пипи, па једнако док не оде кум. cf. опшница.

Женик, m. der Bräutigam, sponsus.
Жеников, ва, во, des Bräutigams, sponsi.

Женин, на, но, des Weibes, feminae, der Frau, uxoris. Зар ми је он женин брат (да му дам по)?

Женишти, им, v. impf. verheuratet, soloso: жени сына.

Женишисе, имсе, v. r. impf. heiraten, dico uxorem.

Женица, f. dim. das Weibchen, muliercula.

Женка, f. das Weibchen, femina.

Женска, f. (у Сријему и у Бачкој) das Frauenzimmer, femina.

Женска црква, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide препрапа.

Женскара, f. vide женка.

Женски, ка, но, 1) weiblich, muliebris. 2) adv. weiblich, more muliebris.

Женскиње, n. (coll.) Weibspersonen, feminae.

Женско врјеме, n. die Zeit der Frauen, menstrua.

Женшурна, f. augm. v. жена.

Жењсње, n. das heiraten, cum quaeritur uxor.

Жерава, f. 1) vide ждрао. 2) ein großer Ochse; auch ein Schimmelpferd, aut equus canus.

Жеравица, f. } Fluss in der Zvornicka жеравица, f. } наија (у Јадру). Жеравица тече кроз село Тршић (и ту се једна мала зове Жеравица, или Жеравињска мала), па онда између Руђана и Клаубаца, и утјече у Дрину између Лознице и Липнице (а кад је љети велика суша, онда испод Клаубаца и Руђана спаде у вирове и пресуши).

Жеравињски, ка, ко, и. п. врело, von Жеравица.

Жеравица, f. } vide жар.

Жершак, шва, м. } vide жар.

Жества, f. } acer tataricum Linn.

Жестика, f. } acer tataricum Linn.

Жестиков, ва, во, aceris tatarici.

Жестиковина, f. ligum aceris tatarici.

Жестина, f. das Feuer (Lebhaftigkeit), Festigkeit, ardor, ignis.

Жесток (comp. жешћ), ка, ко, feurig, ardens, и. п. коњ, човек, ракија.

Жетва, f. die Ernte, messis.

Жетелац, теоца, m. der Schnitter messor.

Жетелачки, ка, ко, 1) Schnitter-, messorum. 2) adv. nach Art der Schnitter, messorum more.

Жети, жањем, v. impf. ernten, meto.

Жети, жежем, v. impf. brennen, uro.

Жеца, f. vide жеђца.

Жив (comp. живљ), ва, во, 1) lebend, vivus. 2) свашта жива, allerlei, omnimodi. 3) жива жељо! lieber, erwünschter, exortate: же си (камо се) жива жељо? Жива жељо кукурузна пројо (или подгрјана чорбо).

Жива, f. das Quecksilber, hydrargyrum.

Живадин, m. Mannsname, nomen viri.

Живан, m. Mannsname, nomen viri.

Живана, f. Frauenname, nomen feminae.

Живаница, f. dim. v. Живана.

Живанчић, m. dim. v. Живан.

Живарење, n. das Puschferleben, vita misera.

Живарити, им, v. impf. nicht so recht leben, vivo misere.

Живац, вца, m. das lebendige Fleisch, vivum: осјекао ноште до живца; дарнуо му је у живац.

Живети, вич, (Pec.) vide живљети.

Живетисе, вимсе, (Pec.) vide живљетисе.

Живина, f. 1) der Krebs (Krankheit), cancer, carcinoma: живина га расточила! 2) мноштво људи, Menge Volks, multitudo. 3) (у Српјему и у Бачкој) кокоши, патке, гуске и курке, das Gefügel, Federvieh, alites domesticae.

Живиче, чепа, n. ein Hausthier, pecus.

Живити, им, (Срем.) vide живљети.

Живитисе, имсе, (Срем.) vide живљетисе.

Живка, f. Frauenname, nomen feminae.

Живко, m. Mannsname, nomen viri.

Живљење, n. das Leben, vita.

Живљети, вим, v. impf. (Ерц.) leben, vivo.

Живљетисе, вимсе, v. r. impf. (Ерц.) leben, vivo: како се живи он? они се између себе зло живе; добро се они живе.

Живнути, нем, v. pf. aufleben, zu Kräften kommen, revivisco: сад је мало живнуо.

Живо, adv. schnell, velociter.

Живодерац, ржа, m. der lebendig geschunden wird, qui excoriator vivus: „ја сам јарац живодерац, жив дрм не одрм, жив печен не попечен“ и т. д. (у једној игри).

Живоин, m. Mannsname, nomen viri.

Живоначални, на, но, и. п. Богородица (у име Бога и свете Троице, живоначалне Богородице).

Живом, m. das Leben, vita.

Живота, m. Mannsname, nomen viri.

Животан, пина, но, wohlbeleibt, obesus, и. п. животно јагње, може се испекти.

Жив, m. 1) das Brandmal, stigma. 2) ein glühendes Stänglein (um z. B. das hölzerne Mundstück der gemeinen Tabakpfeife zu bohren), virgula terrea candefacta.

Жигање, n. das Stechen, dolor acutus.

Жигати, га (ме), v. impf. stechen, (in der Seite, auf der Brust), pungo.

Жигнути, не, v. pf. einen Stich geben, pungo.

Жигосање, n. das Brandmarken, inustio notae.

Жигосати, гошем, v. impf. u. pf. и. п. вола, brandmarken, notam inuro.

Жид, m. der Jude, Judaeus.

Жидак (comp. жид), мка, ко, dünn (von Flüssigkeiten), rarus, dilutus.

Жидина, f. die Dünne (z. B. der Suppe, Milch), raritas.

Жидов, m. vide Жид.

Жидов, ва, во, des Juden, Judaei.

Жидовски, ка, ко, 1) jüdisch, judaicus.

2) adv. jüdisch, judaice.

Жижа, f. das Brennende, urens: жижа! жижа! (кажу жетету кад оже да привати руком за вапру, или за свијећу).

Жижак, шка, m. die einfachste Art Lampen, lampadis genus simplicissimum.

Жика, f. dim. v. Живана.

Жика, m. (Pec. и Срем.) vide Жико.

Живоване, n.

Живовати, живујем

Ја ту с драгом живовати

Живовати, живујем

И после у време живовати

Живоване

Жесток, као Жеравица

Жестотити се, ит се, у напујану, v. r. impf.

Животитва, f.

Жестење, n.

Жива мурка, зграда

Жетелица, f. ein Pflanz

tarin,

у прит,

у Sonnenwurm, circulis

Живовати

Жижков, ва, во, и. п. мети-

Оно су ти под каменом каме, жа,
Који ресета у прилогу чепа

Жико, m. (Ерц.) hup. v. Живан.

Жила, f. 1) die Ader, vena. 2) die Wurzel, radix. 3) волајска, или обнујска, дер (Ошкен-) Ziemer, pervus.

Жилав, ва, во, aderig, venosus.

Жилипи, им, v. impf. н. п. крме, m. j. везати му спражњу ногу изнад кољена, да не може бјемати, das Kniegelenk unterbinden (z. B. dem Schweine am hinteren Fuße, daß es nicht davon laufen könne), interligo pedem (sui fugitivae).

Жилица, f. dim. 1) das Aederchen, venula. 2) die feine Wurzel, radícula.

Жило, m. ein Magerer (dem man die Aderu sieht), mager.

Жилѣње, n. das Unterbinden, interligatio, cf. жилипи.

Жиока, f. као мала гредица, што се њи више прибја по роговима у кућа и у други зграда, die Latte, asser.

Жиочѣње, n. das Latten (des Dach), asserum affixio.

Жиочипи, им, v. impf. прибјати жиоке за рокове, latten, affigo asseres.

Жир, m. die Giheln, glandes; крупно брашно као жир (а сипно као пјена).

Жиоѣње, n. das Mästen mit Giheln, sigina glandaria.

Жирити, им, v. impf. н. п. свиње, mit Giheln mästen; glandibus sagino.

Жирка, f. die Gihel, glans.

Жирван, вна, но, 1) mit Giheln gemästet, glandibus saginatus. 2) година, ein Giheljahr (fruchtbar an Giheln), annus glandibus felix.

Жировница, f. плапа за свиње што једу жир, das Gihelgeld, resunia glandaria.

Жирчица, f. dim. v. жирка.

Житак (comp. жити), пка, ко, vide жидан.

Житан, пна, но, reich an Getreide, z. B. das Jahr, annus frumento felix.

Житар, m. der Getreidehändler, frumentarius.

Житарница, f. н. п. лађа, ein Getreideschiff, navis frumentaria.

Житни, на, но, Getreide-, frumentarius.

Жито, n. 1) Getreide, frumentum. 2) Weizen, triticum. У Србији, у Босни и у Ерцеговини, жито се зове сватки усјев, од кога се обично брашно меље и љоб мијеси (н. п. шеница, јечам, кукуруз, овас, раж, елда, проја, крупник и т. д.); а у Српјему, у Бачкој и у Банату (особито по варошима) само женицу зову житом. 3) испод жита (ш. j.

отпишао), heimlich, auf einem Schleichwege, clam.

Жипомиљик (Жипомишљик?), n. на-мастир у Ерцеговини (може бити да је сад и пуст?).

Жица, f. 1) der Faden, filum. 2) der Draht, filum metallicum (ferreum, augeum).

Жипнути, нем, v. pf. einen Streich versehen (mit einem rutenartigen Körper), virga percutio.

Жича, f. 1) Bach am linken Ufer des Jadar, unweit Бешница. 2) Kloster an der Morava:

„Да видише Жичу на Морави
„И на Ибру више Карановица —

Жичина f. vide жидина.

Жичица, f. dim. v. жица.

Жичко поље, n. Ebene von Жича (код Бешнице).

Жишка, f. eine glühende Kohle, pruna.

Жичица, f. dim. v. жишка.

Жлеб, m. (Рес. и Срем.) vide жлијиб.

Жлебици, им, (Рес. и Срем.) vide жлијибци.

Жлебљење, n. (Рес. и Срем.) vide жлијибљење.

Жлезда, f. (Рес. и Срем.) vide жлијезда.

Жлијиб (говорисе и ждлијиб), m. (Ерц.) дрво ископано, као корипо, те вода иде њим, die Rinne, cavalis.

Жлијибити, им, v. impf. (Ерц.) zu einer Rinne aushöhlen, excavo.

Жлијибљење, n. (Ерц.) das Aushöhlen, excavatio.

Жлијезда, f. (Ерц.) die Drüse, glandula.

Жлица, f. (у Ерц.) der Büssel, cochlear.

Жличица, f. dim. v. жлица.

Жље (Ерц.), arg, übel, male:

„Жље га сјел три Српске војводе!
„Жље га сјели, и вино пошпан! —

Жмирав, ва, во, blinzeln, nictans.

Жмирање, n. das Blinzeln, nictatio.

Жмирати, ам, v. impf. blinzeln, nictor, conniveo.

Жмире, f. pl. 1) чварци, vide чварак.

2) од масли и од брашна као житка пивара, eine Art Mehlspeise, cibi farinacci genus.

Жмура, f. das Bindehautspiel, das Bindehautsphen, myinda, cf. слијепи миш.

Жмурѣње, n. das Zufalten der Augen, conclusio oculorum.

Жмурѣкѣ, mit verbundenen Augen, oculis clausis.

Жмурити, им, v. impf. die Augen zuhalten, clausos teneo oculos.

Жњепи, ем, vide жепи.

Жрван, вња, m. die Handmühle, mola manaria.

Жрвњање, n. das Mahlen an der Handmühle, molitio mola manuali.

р

Жимци (жив ми?),

Жљеудно,

Жировњак, m. m. j. велик
урањет жидом.

Жиропађа, f.

Жити, n. pl.

Жрвњант, ам, v. impf. an der Hand müßl, mahlen, molo mola manuali.
 Жубор, f. das Gellispel, susurrus.
 Жубораве, n. das Lispeln, susurrus.
 Жуборика, f. (сп.)
 „Жубори му брада
 „Као жуборика. —
 Жуборити, им, v. impf. zwischern, lispeln, säufeln, rieseln, susurro: жубори поток, шиче, и п. д.
 Жуванце, цета, n. жуманце, жујце, der Dotter (im Ey), vitellus (ovi).
 Жудан, дна, но, durstig, sitiens: жудан и гладан.
 Жуја, f. eine gelbe Schwein (Sau), porcica flava.
 Жујан, m. ein falber Ochß, bos flavus.
 Жујо, m. hyp. v. жујан.
 Жујце, n. vide жуванце.
 Жуљ, m. die Schwiele, callus.
 Жуљање, n. das Drücken des Schußeß, pressio calcei.
 Жуљати, ам, v. impf. Schwiehlen machen, callum facio.
 Жуљење, n. vide жуљање.
 Жуљити, им, vide жуљати.
 Жуманце, цета, n. vide жуванце.
 Жуња, f. (црна и зелена) der Schwarzsprecht, picus martius.
 Жуњин, на, но, dem Schwarzsprecht gehörig, pici martii.
 Жуњик, m. ein junger Schwarzsprecht, pullus pici martii.
 Жупа, f. 1) ein sonniges Land, wo entweder kein Schnee fällt, oder der gefallne gleich wieder schmilzt, z. B. die Küste des adriatischen Meeres, terra arctica: опишао к мору у жупу; у пипомој жупи. 2) nom. propr. einer Gegend in Dalmatien.
 Жупан, пна, но, n. p. земља, somig, arcticus.
 Жура, f. ein fleiner und dürrer Mensch, homo parvus et macer: приповиједасе да је краљ Вукашин такови био: „Књигу пише жура Вукашине
 „Те је шаље на Ерцеговину. —
 Журав, ва, во, klein und dürr, parvus et macer.
 Журба, f. das Gedränge, das Nichten (der Soldaten, wenn der General kommt), turba, concursus.
 Журене, n. das Spruden, festinatio.
 Журитисе, имсе, v. r. impf. sich spruden, eisen, accelero.
 Жустар, пра, ро, le srnan, окретан.
 Жуп (comp. жујин, ма, мо, gelb, flavus, gilvus.
 Жупење, n. (Рес.) vide жукење.
 Жупети, утим, (Рес.) vide жукеши.
 Жупетисе, жушимсе, (Рес.) vide жукешице.

Жупило, n. die gelbe Farbe, pigmentum flavum (luteum).
 Жупилова трава, f. vide зановијет.
 Жупина, f. die Gelbe, flavedo.
 Жупити, жушим, (Срем.) vide жукеши.
 Жупити, жушим, v. impf. gelben, flavum reddo.
 Жупитисе, жушимсе, (Срем.) vide жукешице.
 Жупица, f. 1) die Gelbsucht, icterus; 2) der Ducaten, numus aureus.
 Жуповолка, f. das Rotfleckchen, rubecula (motacilla rubecula Linn).
 Жукан, m. 1) Dantes, lamina ludoria. 2) Ducaten, aureus.
 Жукење, n. (Ерц. и Срем.) das Gelben, flavefactio.
 Жукеши, жушим, v. impf. (Ерц.) gelb werden, flo flavus.
 Жукешице, жушимсе, v. r. impf. (Ерц.) gelb aussehen flavum esse aspectu.
 Жукаст, ма, мо, gelblich, subflavus.
 Жуч, f. die Galle, fel.

3.

3) а, 1) für, im, pro: не брини се ти за њега; ко ће бити јемац за те? за новце свашта доста;
 „Бе ја нађем за мене ђевојку,
 „Онђе не ма за те пријатеља —
 „Да за цара на мејдан ивиђе —
 2) hinter, nach, post: иде за мној; сједи за куком; за мној не ће стати (an mir soll's nicht liegen); за новцима све стоји (auf Geld kommt's an); ја сам за путом (ich muß abreisen); удаласе за старца (sie hat einen Alten geheiratet);
 „Сунце зађе за гору —
 „Океш браше не зван за ујаком
 „У сватове поћи назорице? —
 „Јасно пјева за гором ђевојка —
 „Пођи кери за козара, добро ће ти бити —
 3) während, tempore: за Лазара, за Лазарева владања; за живота мого; за два дана; за годину дана; дошао за вида (noch bei Tage);
 „Заш' се синко не шке ожениши
 „За љепоте и младости твоје? —
 „За ран' куме! за ран' стари свате!
 „За рана нам снау доведите —
 4) за приста, а n dreihundert, ad tercentos. 5) уватиши за руку, bei der Hand fassen, adprehendit manum illius.
 Забава, f. die Unterhaltung, der Zeitvertreib, oblectamentum.
 Забавити, им, v. pf. 1) кога, unter-

Наводи је рудор отвојера

Жуја, м. / (Ерц. и Срем.) vide Жујо.

Жуљан дна, и имп

Жућкашица, f. дубока сапата (цукор), која зове и змијнова трава

3) а, 1) für, im, pro: не брини се ти за њега; ко ће бити јемац за те? за новце свашта доста;
 „Бе ја нађем за мене ђевојку,
 „Онђе не ма за те пријатеља —
 „Да за цара на мејдан ивиђе —
 2) hinter, nach, post: иде за мној; сједи за куком; за мној не ће стати (an mir soll's nicht liegen); за новцима све стоји (auf Geld kommt's an); ја сам за путом (ich muß abreisen); удаласе за старца (sie hat einen Alten geheiratet);
 „Сунце зађе за гору —
 „Океш браше не зван за ујаком
 „У сватове поћи назорице? —
 „Јасно пјева за гором ђевојка —
 „Пођи кери за козара, добро ће ти бити —
 3) während, tempore: за Лазара, за Лазарева владања; за живота мого; за два дана; за годину дана; дошао за вида (noch bei Tage);
 „Заш' се синко не шке ожениши
 „За љепоте и младости твоје? —
 „За ран' куме! за ран' стари свате!
 „За рана нам снау доведите —
 4) за приста, а n dreihundert, ad tercentos. 5) уватиши за руку, bei der Hand fassen, adprehendit manum illius.
 Забава, f. die Unterhaltung, der Zeitvertreib, oblectamentum.
 Забавити, им, v. pf. 1) кога, unter-

3) а, 1) für, im, pro: не брини се ти за њега; ко ће бити јемац за те? за новце свашта доста;
 „Бе ја нађем за мене ђевојку,
 „Онђе не ма за те пријатеља —
 „Да за цара на мејдан ивиђе —
 2) hinter, nach, post: иде за мној; сједи за куком; за мној не ће стати (an mir soll's nicht liegen); за новцима све стоји (auf Geld kommt's an); ја сам за путом (ich muß abreisen); удаласе за старца (sie hat einen Alten geheiratet);
 „Сунце зађе за гору —
 „Океш браше не зван за ујаком
 „У сватове поћи назорице? —
 „Јасно пјева за гором ђевојка —
 „Пођи кери за козара, добро ће ти бити —
 3) während, tempore: за Лазара, за Лазарева владања; за живота мого; за два дана; за годину дана; дошао за вида (noch bei Tage);
 „Заш' се синко не шке ожениши
 „За љепоте и младости твоје? —
 „За ран' куме! за ран' стари свате!
 „За рана нам снау доведите —
 4) за приста, а n dreihundert, ad tercentos. 5) уватиши за руку, bei der Hand fassen, adprehendit manum illius.
 Забава, f. die Unterhaltung, der Zeitvertreib, oblectamentum.
 Забавити, им, v. pf. 1) кога, unter-

3) а, 1) für, im, pro: не брини се ти за њега; ко ће бити јемац за те? за новце свашта доста;
 „Бе ја нађем за мене ђевојку,
 „Онђе не ма за те пријатеља —
 „Да за цара на мејдан ивиђе —
 2) hinter, nach, post: иде за мној; сједи за куком; за мној не ће стати (an mir soll's nicht liegen); за новцима све стоји (auf Geld kommt's an); ја сам за путом (ich muß abreisen); удаласе за старца (sie hat einen Alten geheiratet);
 „Сунце зађе за гору —
 „Океш браше не зван за ујаком
 „У сватове поћи назорице? —
 „Јасно пјева за гором ђевојка —
 „Пођи кери за козара, добро ће ти бити —
 3) während, tempore: за Лазара, за Лазарева владања; за живота мого; за два дана; за годину дана; дошао за вида (noch bei Tage);
 „Заш' се синко не шке ожениши
 „За љепоте и младости твоје? —
 „За ран' куме! за ран' стари свате!
 „За рана нам снау доведите —
 4) за приста, а n dreihundert, ad tercentos. 5) уватиши за руку, bei der Hand fassen, adprehendit manum illius.
 Забава, f. die Unterhaltung, der Zeitvertreib, oblectamentum.
 Забавити, им, v. pf. 1) кога, unter-

Многа журба горе у кокару —

Забави ме он, тас не дово
одна, # Кома

halten, oblecto, н. п. дијете да не плаче. 2) aufhalten, distineo: (3) чему ~~ausstellen~~, Tadel finden, aus-schlagen, reprehendo, recuso.
 Забавишисе, имсе, v. r. pf. sich ver-weilen, detineor.
 Забављање, н. 1) das Unterhalten, ob-lectatio. 2) der Aufenthalt, mora. 3) das Tadeln, reprehensio.
 Забављати, ам, v. impf. 1) unterhal-ten, oblecto. 2) aufhalten, detento. 3) ausstellen finden, reprehensio.
 Забављатишисе, амсе, v. r. impf. 1) sich unterhalten, oblector, occupor. 2) sich aufhalten, moror.
 Забаглаши, ам, v. pf. н. п. прст у уста, den (ganzen) Finger in den Mund stecken, inserto digitum ori.
 Забадава (за бадава), 1) umsonst, un-entgeltlich gratis. 2) umsonst, verge-bens frustra. cf. залуду.
 Забадање, н. das Hineinstecken, insertio.
 Забадати, ам, v. impf. hineinstecken, inserto, immitto. Забада при у здраву ногу, prov. Verderrt und Schaden suchen.
 Забалиши, им, v. pf. rogen (Roh und Wasser weinen), mucum emittere per nasum et ore.
 Забанаши, ам, v. pf. м. j. штап (у Бачкој), so werfen den Stock, daß er aufsprallt, jacio ita ut repercutiatur: забанао штап па ме ударио.
 Забанашиши, им, v. pf. verwahrlosen, negligo.
 Забанаљивање, н. das Verwahrlosen, neglectio.
 Забанаљивати, љујем, v. impf. ver-wahrlosen, negligo.
 Забацивање, н. das Hinein-, das Hin-ter etwas werfen, coniectio.
 Забацивати, пујем, v. impf. hinter et-was werfen, conicio post —
 Забациватишисе, пујемсе, v. r. impf. 1) sich in etwas werfen, immitto me in aliquid. 2) забацио се неће, es ist verlegt (verworfen).
 Забациши, им, v. pf. hinter etwa wer-fen, jacio post —
 Забацишисе, имсе, v. r. pf. sich in et-was werfen, conicere se aliquo.
 Забашуривање, н. das Vertuschen, oc-cultatio, dissimulatio.
 Забашуривати, пујем, v. impf. vertu-schen, occulto.
 Забашуриши, им, v. pf. vertuschen, dissimulo.
 Забазакнутишисе, немсе, v. pf. in Ge-danken vertieft stehen, immersus sto cogitationibus.
 Забележити, им, (Рес. и Срем.) vide забиљежити.
 Забелешти, ли, (Рес.) vide забиљешти.

Забелешисе, амсе, (Рес.) vide забије-љешисе.
 Забелешти, ли, (Срем.) vide заб: ељешти.
 Забелешисе, имсе, (Срем.) vide забије-љешисе.
 Забиберити, им, v. pf. vffeffern, pite-ro, pite-re condio.
 Забидаака, м. ein ferngesunder Bursche, homo valentissimus.
 Забијање, н. das Hineinschlagen, immis-sio.
 Забијати, ам, v. impf. hineinschlagen, immitto.
 Забијељешти, ли, v. pf. (Ерц.) н. п. зора, erglänzen, affulgeo.
 Забијељешисе, лимсе, v. r. pf. (Ерц.), erglänzen, affulgeo: забијељеласе зора.
 Забијоградитисе, имсе, v. r. pf. (Сп.) Belgrad werden, fio Belgradum: „Бијограде мој велики јаде! „У з'о час се забијоградио. —
 Забиљежити, им, v. pf. (Ерц.), bezeich-nen, merken, noto.
 Забити, бијем, v. pf. hineinschlagen, immitto.
 Забитишисе, бијемсе, v. r. pf. sich ver-schlagen, se immittere.
 Заблејатишисе, јимсе, vide забленутишисе.
 Забленут, ма, шо, vergafft, oculis intentis.
 Забленутишисе, немсе, v. pf. sich vergaf-sen, stupide aspicio.
 Заболети, ле, v. pf. (Рес.) } verschmerzen,
 Заболити, ли, v. pf. (Срем.) } indolesco.
 Заболети, ле, v. pf. (Ерц.) }
 Заборав, м. die Vergessenheit, oblivio.
 Заборавак, ека, м. das Vergessene, res neglecta per oblivionem.
 Забораван, вна, но, vergeßlich, obliviosus.
 Заборавити, им, v. pf. vergessen, obli-viscor.
 Заборављање, н. das Vergessen, obli-vio crebra.
 Заборављати, ам, v. impf. vergessen, obliviscor.
 Забости, бодем, v. pf. hineinstecken, immitto.
 Забравати, ам, v. pf. sich verirren (wie ein Schaf), aberro.
 Забравити, им, v. pf. verschließen, sera claudo.
 Забраћивање, н. das (zu weite) Eingrei-fen in etwas, aratio quasi agri alieni.
 Забраћивати, љујем, v. impf. (zu weit) um sich greifen, aro agrum alienum.
 Забраздити, им, v. pf. (zu weit) um sich greifen, agrum alienum aro: дале-ко си забрадио.
 Забрајање, н. das Erzählen, lapsus in numerando.
 Забрајати, јам, v. impf. erzählen, la-bor in numerando.

Забациати, ам,

12)

12)

ff. Serzjak (?)

- Забрајатице, јамце, v. r. impf. sich verzählen, fallor in numerando.
- Забран, m. ein gehegter oder auch offener
- Забрама, f. Wald, in dem der Holzschlag verboten ist, silva septa.
- Забраниши, им, v. pf. verbieten, prohibeo.
- Забрањивање, n. das Verbieten, prohibitio.
- Забрањивати, њујем, v. impf. verbieten, prohibeo.
- Забрблати (забрблати), ам, v. pf. dahersplappern, obblatero.
- Забрдњача (забрдњача), f. на разбоју као мала гредница, што стоји од озго преко спативица, те о њој виси шипила и брдила.
- Забрђе, n. Gegend hinter dem Berge, transmontana regio.
- Забрежје, n. Dorf und Schanze an der Save, unweit Palej:
- „Вино пију Српски капетани
„На Забрежју у крај воде Save —
- Забркнути нем, v. pf. anzusehen (vom ausgetrockneten Gefäße, das man ins Wasser stellt), irrigari: кад се кабао расане на сунцу, па не може да држи воде, онда се мотне у воду да забрекне.
- Забринути, нем, v. pf. кога, in Sorge versetzen, curam injicio.
- Забринутице, немсе, v. r. pf. die Besorgnis bekommen, in curam incido.
- Забркапи, ам, v. pf. 1) vermengen, misceo. 2) verwirren, misceo.
- Забројити, им, v. pf. verzählen, fallo (aut fallor), in numerando.
- Забројитице, имсе, v. r. pf. sich verzählen, fallor in numerando.
- Забун човек, забун жена, verblüfft, perturbatus.
- Забунити, им, v. pf. verwirren, verblüffen, perturbo.
- Забунивање, n. das Verblüffen, perturbatio.
- Забунивати, њујем, v. impf. verblüffen, perturbo.
- Зава, f. (у Сријему и у Бачкој) vide заова.
- Завада, f. der Zank, Streit, discordia: ми смо у завади; он је са мношћу у завади.
- Завадити, им, v. pf. zertragen, in Streitkraft bringen, amicitiam turbo.
- Завадитице, имсе, v. r. pf. sich zertragen, gumro amicitiam cum aliquo.
- Завађање, n. das Zertragen, Verfeinden, inimicitiarum motio aut susceptio.
- Завађати, ам, v. impf. н. п. људе, verfeinden, inimicitias moveo.
- Завађатице, амсе, v. r. impf. sich verfeinden, inimicitias suscipio.
- Завалиши, им, v. pf. 1) zu Boden wälzen, humi volvo. 2) durch etwas Hin- und Wälzen veräulen: завали градину. 3) cf. захвалиши.
- Завалишице, имсе, v. r. pf. 1) sich darniederwälzen, convolvere se. 2) sich rühmen, gloriarı:
- „Завалисе жупи лимун на мору:
„Данас не ма ништа љепше од мене
- Заваливање, n. 1) das Wälzen, volutatio. 2) das Verwälzen, conseptio. 3) cf. захвалиши и захваљивање.
- Заваливати, љујем, v. impf. 1) niederwälzen, voluto. 2) veräulen, conseptio. 3) cf. захвалиши и захваљивати.
- Заваливатице, љујемсе, v. r. impf. sich umherwälzen, volutor.
- Заварати, ам, v. pf. н. п. коме очи, eines Augen täuschen, fallo oculos alius.
- Заварчити, им, v. pf. den Fortgang (z. B. einer Wunde) verwehren, cohibeo progressum, н. п. заварчити (правима или бајањем) какву бољепицу да не иде у напредак, него да удари на праг. Крадљивца у почетку заварче башином, или из кушке, да не краде више.
- Заватање, n. das Schöpfen, haustus.
- Заваташи, ам, v. impf. schöpfen, haurio.
- Заватиши, им, v. pf. schöpfen, haurio, воде, кашником јела, чанком жипа.
- Завежљај, m. 1) etwas Eingebundenes.
- Завезак, ска, m. Jnes, z. B. Geld im Tüschel. 2) der Mercknoten im Tüschel selbst, nota, cf. узео.
- Завезати, вежем, v. pf. verbinden, colligare.
- Завезивање, n. das Verbinden, colligatio.
- Завезивати, зујем, v. impf. verbinden, colligo.
- Заверак, рка, m. (Рес. и Срем.) vide завјерак.
- Заверитице, имсе, (Рес. и Срем.) vide завјеритице.
- Завес, m. (Рес. и Срем.) vide завјес.
- Завесиши, им, (Рес. и Срем.) vide завјесиши.
- Завести, ведем, v. pf. 1) hinter etwas führen, duco post — 2) verführen, irreführen, seduco.
- Завести, везем, v. pf. лађу, das Schiff bei der Ueberfahrt stromaufwärts lenken, adverso flumine dirigo navem.
- Завестице, веземсе, v. r. pf. in die See stecken, solvo.
- Завеш, m. (Рес. и Срем.) vide завјеш.
- Завешан, пна, но, (Рес. и Срем.) vide завјешан.

Зававати, ам, v. pf. vi
Завалиши 2.

(говори се — зајекти)
Завата, f. земља,
што комшија од коп
шије заваташ.

Земља
≠ 2) заваташ земља!
меса
у млет,

Заветина, f. (Рес. и Срем.) vide завѣтина.
 Заветовати се, вѣтујем се, (Рес. и Срем.) vide завѣтовати се.
 Заветрина, f. (Рес. и Срем.) vide завѣтрина.
 Завидети, дим, (Рес.) vide завиђети.
 Завидити, им, (Срем.) vide завиђети.
 Завидљив, ва, во, peidisch, invidus.
 Завиђети, дим, v. impf. (Ерц.) come, einen beneiden, invideo.
 Завиђање, n. das Verbinden, obligatio.
 Завиђати, ам, v. impf. verbinden, obligo.
 Завиђати, јем, v. pf. heulen, exululo: „Завиђала три зелена вука —
 + Завиђач, m. i. q. завој.
 Завиљачити, им, v. pf. н. п. коња, halftern, capistro, den Halfterstrick statt des Gebisses anlegen.
 Завиљ, на, но, (у Сријему и у Бачкој) vide заовиљ.
 Завирање, n. das Umherschweifen, vagatio.
 Завирање, ремсе, v. r. impf. sich umhertreiben, vagor, erro.
 Завиравање, n. das Hineinsehen, introspectio.
 Завиравати, рујем, v. impf. hineinsehen, introspecto.
 Завиришти, им, v. pf. hineinblicken, introspicio.
 Завист, f. der Neid, invidia.
 Завиштак, ка, m. etwas eingewickeltes, res involuta.
 Завити, вијем, v. pf. verbinden, obligo, einwickeln, obvolvo.
 Завишати, ам, v. pf. schwingen (um zu schleudern), vibro.
 Завичај, f. dim. v. зава.
 Завичај, m. мјесто, ће се ко родно и навикао, Ort, wo man geboren worden, und woran man sich gewöhnt hat, solum natale: и кљусе и говече тежи на свој завичај;
 „С Богом земљо, с Богом завичају —
 Завишпа, m. Mannsname, nomen viri.
 Завјерак, рка, m. (Ерц.) in dem Flusse: триста му завјерака!
 Завјерити се, имсе, v. pf. (Ерц.) come, geloben, spondeo.
 Завјес, m. (Ерц.), der Vorhang, velum.
 Завјесити, им, v. pf. (Ерц.) н. п. ћевојку (кад се удаје), umbängen, velo.
 Завјет, m. (Ерц.), das Gelübde, votum: завјет учинити, или завјетовати се.
 Завјетан, тна, но, (Ерц.) durch ein Gelübde gebunden, voto obstrictus.
 Завјетина, i. (Ерц.) das Gelübdemal, convivium voto soluto. cf. завјетовати се.
 Завјетовати се, тујем се, v. r. pf. (Ерц.)

sich verloben, voto se obstringere. Неки се завјетују (у болесни, или у другој каквој невољи), да не једу рибе никад у петак и у сриједу, неки да поште понеђелни, или чипаву неђелу дана каквом свецу (као н. п. св. Сави, св. Аранђелу, св. Петли Параскевији, Богородичину покрову), или да светкују какав дан. У Србији свако село има по један дан, кога слави и светкује (и по обично бива љепш: од васкрсенија до Петрови поста): скупесе сви сељаци (женско и мушко) на какво брдо, или на друго лијепо мјесто у селу: ту изведу своје пријатеље, који им дођу из друге села, и дозову попове и калуђере те чаше молишву, свјештају масла и свете водицу, па се онда дигну сви, с крстовима и с иконама, по пољу (по жипима и по ливадама), а ћешто и од куке до куке; потом дођу опет на оно мјесто, па онђе ручају и чипав се дан часне, играју и пјевају. Таково се веселе по Браничеву зове завѣтина (ајдемо на завѣтну; супра је завѣтина у том селу), а у Јадру говоре: носипи крста (крсте?), или крстоноше (они што иду с крстовима и с иконама по пољу и по селу). У Тршићу, ће сам се ја родио, носе крста други дан пројичина дне:
 „Колико се ја заклња и завјетова,
 „Да не пијем рујна вина прије ракије,
 „Да не љубим удовице прије ћевојке,
 „Да не јашем врана коња прије не јана —

Завјетрина, f. (Ерц.) ein Ort, der gegen den Wind gesichert ist, locus a vento tutus.
 Завладаати, ам, v. pf. erobern, in suam potestatem redigere.
 Завладичити, им, v. pf. zum Bischof weihen, consecro episcopum.
 Завладичити се, имсе, v. r. pf. zum Bischof geweiht werden, consecror episcopum.
 Завлачење, n. das Hineinziehen, Hineinstecken, immissio.
 Завлачити, им, v. impf. hineinstecken, immitto.
 Завлачати се, имсе, v. r. impf. sich hineinziehen, immitto me.
 Заводити, им, v. impf. 1) hinter etwas führen, duco post — 2) verführen, seduco.
 Завођење, n. das Hinterführen, das Verführen, seductio.
 Завођење, n. das Lenken (des Schiffe)

Завикаати, вилет, v. pf.
 Завикаше по гори ајкари
 + Завијевање

Завијеваати, ва, v.
 импф. н. п. За-
 вјева ме на срду,

Завјеравати се

stromaufwärts, rectio navis flumine ad-
verso.
Завозити, им, v. impf. das Schiff et-
was stromaufwärts lenken, rego navem
adverso flumine.
Завој, m. der Verband, adligatura, fa-
scia.
Завојштити, им, v. pf. Krieg begin-
nen, bellum infero.
Завођањ, рђа, m. der Bolzen an der
Flugdeckel (an der 6—8 Oefen vor-
gebrannt sind), repagulum atrari.
Завратити, им, v. pf. zurückziehen,
retraho, abstumpfen, retundo.
Завраќање, n. das Zurückziehen, Ab-
stumpfen; retractio, retusio.
Завраќати, ам, v. impf. zurückziehen,
retracto.
Завргнути, нем, vide заврћи.
Завргнутисе, немсе, vide заврћисе.
Завршисе, емсе, завршосе, (Рес. и
Срем.) vide завршијисе.
Завршијисе, ремсе, завршосе, v. r. pf.
(Ерц.) sich wohin eingehen, abdere se
aliquo.
Заврнути, нем, v. pf. zudrehen, tor-
quendo claudo, slavinyu.
Заврсти, врзем, v. pf. binden (mit der
Halfter den Oefen), obligo.
Заврстисе, врземсе, v. r. pf. sich ver-
wickeln, impedio me: заврзао се коњ,
wenn es an dem Seile weidet, und sich
darin nach und nach verwickelt.
Завртање, n. das Zudrehen, obtorsio.
Заврташи, вркем, v. impf. zudrehen,
torquendo claudo.
Завршети, вршим, v. pf. (Рес.) } hin-
Завршити, вршим, v. pf. (Срем.) } ein-
Заврћети, вршим, v. pf. (Ерц.) } boh-
ren, terebram adigo.
Заврћи (говорисе и завргнути), врнем,
v. pf. 1) aufladen (auf die Schulter),
tollo. 2) nach und nach erzelen, sen-
sim accipio: завргао коза, оваца,
марве. 3) anstiften, moveo, n. п. бој,
кавгу.
Заврћисе (говорисе и завргнутисе),
врнемсе, v. r. pf. 1) entstehen, existo,
exorior. 2) aufladen, sibi imponere:
Туре иде гредицом, заврглосе сед-
лицом (ш. ј. пуж.)
Заврћивање, n. das Hineinbohren, te-
rebrae adactio.
Заврћивати, хујем, v. impf. hinein-
bohren, terebram adigo.
Заврћикола, f. die Person, die das Kolo
schließt, im Segentheil der kolovo-
ђа, die es anführt, postremus aut po-
strema chori serblici.
Завршетањ, шќа, m. die Vollendung,
der Schluß, finis: дошао за заврше-
тањ.

Завршивање, n. das Vollenden, perfectio.
Завршивати, шујем, v. impf. 1) voll-
enden, perficio. 2) снјено, das Feuer
ausschobern, accumulo foenum.
Завршити, им, v. pf. снјено, ausscho-
bern, accumulo foenum.
Завући, вучем, v. pf. hineingehen, hin-
einstecken, immitto.
Заважња, f. ein Fischeretz, das zwei
w a t e n d e Fischer gespannt halten, re-
tis genus.
Завазити, им, v. pf. hineinwaten, va-
dum ingredior.
Завалиши, им, v. pf. entblößen, nudo,
з. В. гузицу.
Завалишисе, имсе, v. r. impf. sich ent-
blößen, nudor.
Завалица, f. cf. пицибам (само у оној
загонешки).
Завасити, им, v. pf. н. п. креч, den
Kalk löschen, exstinguo, macero calcem.
Завашити, им, vide зајазити.
Завашивање, n. das Löschen, exstinctio,
maceratio.
Завашивати, шујем, v. impf. н. п.
креч, löschen, exstinguo.
Завлавак, вќа, m. der Zwidel (womit
die Art verfeilt wird), cuneus (?).
Завлавити, им, v. pf. 1) н. п. сјекиру,
мопику, verfeilen, cuneis firmo. 2)
verkommen, perego: заглавно неђе.
Завлављивање, n. 1) das Verfeilen, cu-
neatio. 2) das Verkommen, interitus.
Завлављивати, љујем, v. impf. 1) ver-
feilen, cuneo. 2) verkommen, peritu-
rus sum, non me expediam.
Завладити, им; v. impf. verglätten,
laevitatem reddo (sig. und fig.).
Завледање, n. das Sehen auf etwas, in-
tuitus.
Завледати, ам, v. impf. што und у
што, sehen auf etwas, intueor.
Завледати, ам, v. pf. 1) einen Blick
thun, introspectio. 2) љевојку, erbli-
cken und sich in sie verlieben, adamo:
„Ja usadi višњу на црпину,
„И загледа у селу љевојку. —
Завледашисе, амсе, v. pf. 1) sich ver-
schauen in etwas, attente intueor. За-
гледао се као теле у шарена бра-
та. 2) sich verlieben, adamo.
Завлабитисе, имсе, v. pf. versinken (in
Noth), immergor.
Завлашање, n. das Betäuben (durch Ge-
räusch machen), strepitus.
Завлашати, ам, v. impf. betäuben, ob-
tundo.
Завлашити, им, v. pf. betäuben, ob-
tundo.
Завнаши, ам, v. pf. 1) hineintreiben (den
Keil), adigo. 2) hinter etwas treiben,
ago post —, н. п. говеда за брдо.

Завојводина

Завратити, им, рф.

Заварити, f.

Завршивање, n.

Завршивати, шујем, v. impf.

Завршети, вршим, v. pf.

Заврћивање, n.

Заврћивати, хујем, v. impf.

Заврго се древовом ламчом — Завраћивање, n.

Заврћивати, хујем, v. impf.

+ н. п. загна се у (или међу)

турке; загна се кобаци,
да убави кокаш

Загњуришти се,

Загнашисе, амсе, v. r. pf. lossfüren auf etwas, ruo in aliquem
Заговарање, n. das Aufhalten durch Reden, detentio per allocutionem.
Заговарати, ам, v. impf. einen durch Gespräche aufhalten, alloquio detineo.
Заговнити, им, v. pf. versäuen, male rem gero.
Заговорити, им, v. pf. aufhalten durch Gespräche, alloquio detineo.
Заговоритисе, имсе, v. r. pf. sich durch Gespräche verweilen, alloquio distineor.
Загонѣнути, немем, v. pf. ein Räthsel aufgeben, aenigma propono.
Загонѣтање, n. das Räthsel aufgeben, aenigmatum propositio.
Загонѣтати, некем, v. impf. Räthsel aufgeben, aenigmata propono.
Загонѣташисе, некемсе, v. r. impf. einander Räthsel aufgeben, aenigmata invicem proponere.
Загонѣтка, f. das Räthsel, aenigma.
Загонити, им, v. impf. 1) hinter etwas treiben, ago post — 2) hineintreiben (den Keil, adigo).
Загонитисе, имсе, v. r. impf. sich stürzen (z. B. auf die Beute, in die Feinde), ruo, impetum facio.
Загонѣње, n. 1) das Hineintreiben, adactio. 2) der Anfall, Anlauf, impetus.
Загорац, рца, m. der Mann von jenseits den Bergen, transmontanus.
Загорѣл, f. (Рес. и Срем.) vide загорѣл.
Загорѣлица, f. n. п. ракија, angebrannter Brantwein, adustus: дајде оне загорѣлице.
Загорѣши, рим, v. pf. anbrennen, aduro.
Загорѣл, f. (Срп.) das Anbrennen, adustio: удара на загорѣл (н. п. ракија, мајжеко).
Загорје, n. das Land hinter den Bergen, z. B. als nom. propr. des Landes jenseits des Timof; auch in der Herzogowina, terra transmontana.
Загорка, f. 1) das Weib (Mädchen) von jenseits der Berge, transmontana. 2) Frauennamē, nomē feminae.
Загоркиња вила, f. die von jenseits des Berges, transmontana.
Заграбити, им, v. pf. eine Hand voll nehmen, manibus haurio, capio.
Заграда, f. der Zaun, sepes.
Заградити, им, v. pf. verjähnen, serpio.
Заграђивање, n. das Einjähnen, serpitio.
Заграђивати, љујем, v. impf. verjähnen, serpio.
Загракташи, ккем, v. pf. erkrächzen,

Загракташи, гукем, v. pf. anfangen zu gürren, iugemo.
Заградити, им, v. pf. verderben, Schaden machen, corrumpo.
Загреб, m. Agram, Zagrabia.
Загрепшти, гребем, v. pf. 1) einen Griff thun (mit dem Böffel) cario (z) Reißaus nehmen, fugio.
Загрзак, ска, m. vide угрзак.
Загрзање, n. 1) das Anbeißen, admorsus. 2) das Quälen, Reizen, irritatio.
Загрзати, ам, v. impf. 1) anbeißen, admordeo. 2) reizen, irrito (у дијеме).
Загрисити, зем, v. pf. 1) anbeißen, admordeo. 2) reizen, irrito.
Загрлишти, им, v. pf. umarmen (eig. umhassen), amplector.
Загрмѣти, ми, v. pf. (Рес.) } erdon-
Загрмѣши, ми, v. pf. (Срем.) } несп
Загрмѣшти, ми, v. pf. (Срп.) } intono.
Загрнути, нем, v. pf. 1) n. п. виноград, бромѣак, bedecken, zudecken, consterno. 2) n. п. кошулу, гузицу, entblößen, nudo.
Загрнутисе, немсе, v. r. pf. sich entblößen, nudo me.
Загракташи, ккем, vide загракташи.
Загртање, 1) das Zudecken, constratio. 2) das Entblößen, nudatio.
Загртати, гркем, v. impf. 1) zudecken, consterno. 2) entblößen, nudo.
Загрташисе, гркемсе, v. r. impf. sich entblößen, nudo me.
Загрцнутисе, немсе, v. r. pf. verschiefen (vom Getränke), ingurgitari.
Загубити, им, v. pf. verlieren, perdo.
Загубитисе, бисе, v. r. pf. verkommen, perdor.
Загудѣти, дим, v. pf. (Рес.) } 1) einen
Загудити, им, v. pf. (Срем.) } Strich
Загудѣти, дим, v. pf. (Срп.) } auf der Geige machen, incipio fidibus canere. 2) ertönen, intono.
Загудити, им, v. pf. ein wenig schälen, exscortico leviter, n. п. дрво, нокат.
Загудивање, n. das Abschälen, exscortatio.
Загудивати, љујем, v. impf. schälen, exscortico.
Загущивање, n. das Ersticken, suffocatio.
Загущивати, шујем, v. impf. ersticken, suffoco.
Загущиватисе, шујемсе, v. r. impf. ersticken, suffocor.
Загущити, им, v. pf. ersticken, suffoco.
Загущитисе, имсе, v. r. pf. ersticken, suffocor.
Загущљив, ва, во, engbrüstig, leidend, asthmaticus.
Задавање, n. das Verursachen, Beibringen, effectio, illatio.

Загорѣван

Цај Загорку проси за чекача:
Поћ, Загорка, да чекача мога

Задавати, дајем, v. impf. beibringen, verursachen, infero:
 „Па се бешто из пушака пуку,
 „Један другом ране не задаје —
 „Како дође помама га нађе:
 „Вјерној љуби јаде задаваше —
 Задавни, им, v. pf. erwürgen, strangulo.
 Задајање, n. das Säugen, nutritio, lactatio.
 Задајати, ам, v. impf. säugen, lacto.
 Заданити, им, v. pf. vom Tage überfallen werden, und denselben über wo bleiben, luce superveniente commo- gari aliscubi, n. п. ајдуци заданили у селу.
 Заданути, нем, v. pf. кога, анхауфен, adspiro.
 Задар, дра, m. Zara, Jadera.
 Задарски, ка, ко, 1) Zara, Jadarti- nus. 2) nach Art der Zaraer, more Jader- tino.
 Задаши, ам, v. pf. beibringen, infero, dc.
 Задевање, n. (Рес. и Срем.) vide за- дијевање.
 Задевати, ам, (Рес. и Срем.) vide за- дијевати.
 Задеватисе, амсе, (Рес. и Срем.) vi- de задијеватисе.
 Задевојчиписе, имсе, (Рес. и Срем.) vide зађевојчиписе.
 Заденути, нем, vide задесни.
 Заденуписе, немсе, vide задесписе.
 Задерати, рем, vide задријети.
 Задесити, им, v. pf. treffen (Unglück), attingo, ferio: јади га задесити!
 Задесити (говорисе и заденути), де- нем, (Рес. и Срем.) vide зађесити.
 Задесписе (говорисе и заденуписе), денемсе, (Рес. и Срем.) vide зађес- писе.
 Задијевање, n. (Ерц.) das Hineinstecken, immissio.
 Задијевати, ам, v. impf. (Ерц.) hin- einstecken, immitto, n. п. нож за по- јас, цвијеће за капу.
 Задијеватисе, амсе, v. r. impf. (Ерц.) steben, stecken bleiben, adhaerescio.
 Задимити, им, v. pf. Rauch machen, fumum facere, infumo.
 Задимиписе, мисе, v. r. pf. rauchen, fumo.
 Задирање, n. das Streifen, strictio.
 Задирати, рем, v. impf. streifen, stringo.
 Задиривање, n. das Berühren, con- tactio.
 Задиривати, кујем, v. impf. berüh- ren, anstoßen, offendo.
 Задисање, n. das Anhauchen, adspira- tio.
 Задисати, дишем, v. impf. анхау- фен, adspiro.

Заднивање, n. das Bödmen, fundi ad- jectio.
 Заднивати, ам, v. impf. bödmen, fundo instruo.
 Заднити, им, v. pf. bödmen, fundo instruo.
 Задно, n. der Boden (з. В. am Tische) fundus dolli.
 Задњи, ња, ње, der hintere, posterior.
 Задњица, f. vide гузица
 Задобјање (задобивање?) n. das Er- beuten, captura.
 Задобјаши (задобиваши?), ам, v. impf. erbeuten, capto.
 Задобити, бијем, v. pf. gewinnen (Scu- te), erbeuten, capio:
 „Волео б' се с њиме уд'сипти,
 „Нер' цареву благо задобити —
 „А Чупица стоји без динара:
 „Јера га је Чупица заобито
 „Од Турчина Пејзе Мемед-аре. —
 Задовољан, љна, но, zufrieden, con- tentus.
 Задовољити, им, v. pf. befriedigen, satis facio.
 Задовољиписе, имсе, v. r. pf. genug haben, habeo satis, sum contentus.
 Задовољност, f. vide задољство.
 Задовољство, n. die Zufriedenheit, ani- mi tranquillitas.
 Задојити, им, v. pf. zu saugen geben, adlacto.
 Задоцнити, им, v. pf. verspäten, re- tardo, moror, zu spät kommen.
 Задоцнитисе, имсе, v. r. pf. sich ver- spätен, tardius venio.
 Задрани, m. einer von Zara, Jaderiti- nus:
 „У шавници бана Задранина —
 Задремати, ам (и задремљем), (Рес. и Срем.) vido задријемати.
 Задрети, ем, задрѐо, (Рес. и Срем.) vide задријети.
 Задржавање, n. das Aufhalten, reten- tio.
 Задржавати, ам, v. impf. aufhalten, retardo.
 Задржаватисе, амсе, v. r. impf. sich aufhalten, moror.
 Задржати, жим, v. pf. aufhalten, mo- ror.
 Задржатисе, жимсе, v. r. pf. sich auf- halten, moror.
 Задријемати, ам (и задријемљем), v. pf. (Ерц.) einschlimmern, obdormisco.
 Задријети, рем, задрѐо, v. pf. (Ерц.) streifen, stringo.
 Задркати, кћем, v. pf. schauern, cohoresco.
 Задрмати, ам, v. pf. erschüttern, concu- sio.

Задај, m }
 Задаја, f }

Задајка, f. жена
 мом жевојка m }
 Загра.

Задејати се, јаме, vide
 задијати се.
 Задријати, ам, v. pf.
 Задријати, m.
 Задијати се, амсе,

Задијати се, јаме, v. r.
 pf. m. j. забрџи се (зријете)
 Задркати амсе, кћемсе

† 2) лекцију,
 † 2) лекцију

Пте ти кажу јад заденути несе
 бијене се задркати амсе куле

Задрматисе, амсе, v. r. pf. ~~erben~~.
contremisco.

Задробити, им, v. r. pf. einbrockeln, in-
terio.

Задромбулати, ам, v. r. pf. das Brum-
eisen, (die Maultrommel) ertönen las-
sen, impello crembalum.

Задруга, f. Hausgenossenschaft (im Ge-
genfatz der einzelnen Familie),
plures familiae in eadem domo (mo-
te Serbico).

Задружан, жна, но, nicht einzeln im
Haufe, magna suorum societate pollens.

Задубитисе, имсе, v. r. pf. sich eingra-
ben, vertiefen, defodior. cf. задупстисе.

Задуватисе, амсе, v. r. pf. kuscheln,
ahelo.

Задужбина, f. die fromme Stiftung,
monimentum(?). Највећа је задужби-
на начиниши намастир, или цркву,
као што су Српски цареви и краље-
ви градили; потом је задужбина
начиниши куприју на каквој води,
или преко баре; кад рму по рђаву
пупу; воду довести и начиниши
близу пута (и то се каже гра-
диши, и начиниши — себи —
задужбину); усадиши или накала-
миши воћку близу пута, гладног
нараниши, жедног напојиши, голог
оћести (но ово се каже чиниши,
и учиниши задужбину) и п. д.
Турци и данашњи дан граде и чи-
не све те задужбине. Многи бегови
Босански надгледају и оправљају
чесме и куприје по Србији, које су
њивови спари прије стопине година
градили, као н. п. Рустамбеговић
из Зворника Дугу чесму у Тршић-
ком пољу, и други некакав (Бо-
сански бег) Јадранску куприју из-
међу Ђешнице и Липнице. Такве
задужбине други не смије ни по-
што оправљати, него онај чије су
од спарине.

„Да ви знате наше намастире

„Славни наши цара задужбине —

„Да видите дивну Спуденицу,

„Не далеко од Новог пазара,

„Задужбину цара Симеуна —

„Прву бабо саградио цркву,

„Красну славну себи задужбину. —

Задуживање, n. das Verschulden, obae-
ratio.

Задуживати, жујем, v. impf. ver-
schulden, obaero.

Задуживатисе, жујемсе, v. r. impf.
sich verschulden, obaero.

Задужити, им, v. pf. verschulden, eb-
aero.

Задужитисе, имсе, v. r. pf. sich ver-
schulden, obaero.

Задупстисе, дубемсе vide задуби-
тисе.

Задушни, на, но, н. п. неђеља, по-
неђељник, die armen Seelen an-
hend, defunctorum cf. задушнице.

Задушнице, f. pl. der Armen - Seelen
Tag, commemoratio defunctorum.

Праве су задушнице у суботу уочи
месни поклада (и она се сва неђе-
ља, зимеђу бијеле и себичне, зове
задушна неђеља). Онда обич-
но сваки човек свима мртвима
својим, које он памти, или има за-
писане у чипули, начини по свијећу
воштану, па све те свијеће са-
спави у једну рукавет и запали
те изгоре мртвима за душу (али
најприје мора свакоме намишени-
ши: ова оцу, ова матери, ова
ђецу, ова баби и п. д.). Ако ли је
близу намастир или црква, онда
се те свијеће однесу тамо, и сва-
ки своју чипулу да свештенику
те све мртве спомене на служби; и
пу онда сваки своје свијеће запали
кад свештеник спане спомивати.
Потом, кад свештеник све мр-
тве спомене, зађу ђаци, с леђе-
ном воде и с копарницама, те
свијеће погасе и покупе (послије
валуђери, или попови, граде од њи
друге свијеће и пале у цркви). На
неким мјестима иду на задушнице
и на гробље с попом, те и онђе
спомињу мртве, чате им молиш-
ве, пале свијеће и дијеле за душу.

Задужитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.)
zum Mädchen heranwachsen, in puel-
lam adoleasco.

Зађесни (говорисе и зађенути), ђе-
нем, v. pf. (Ерц.) stecken, pono.

Зађеснитисе (говорисе и зађенути),
ђенемсе, v. r. pf. (Ерц.) leben,
hangen bleiben, adhaerescō:

„Зађе јој се купина

„За свилену кошуљу —

Заерезити, им, v. pf. наметнути
ерезу, zuhäkeln, den Thürlaken zu-
werfen, obdo. serae repagulum.

Заечар, m. Ruinen einer Stadt am Zu-
sammenfluß der beiden Timof.

Зажагрити, им, v. pf. m. j. очима,
Feuer sprühen aus den Augen, ignem
jaculor ex oculis.

Зажалити, им, v. pf. Leid empfinden,
aegre fero:

„Шевала би ал' не могу сама,

„Драгач ми је забољела глава,

„Пак ће чупи па ће зажалити —

Зајвалити, им, v. pf. dem Pferde
das Untertinn mit der Halfter ver-
binden, capistrum mentum oblige equi.

+ Задупстисе имају двоје:
уочи месни поклада, и у неђе-
љу по Турцима (на Петрове
покладе); али су
Задуро (за дуго)

st. 100

Најбо је, као сиrote
на задупстисе.

4/3) Зађесан кога за
појас,
2) Кавчу

Заждигти, им, v. pf. anzünden, ascendo; заждно из пушке, Feuer geben.
 Зажѣти, жем, v. pf. anzünden, incendio.
 Зажмѣриши, им, v. pf. blinzeln, con-niveo.
 Зажмѣтели, ушим, (Рес.) vide заму-кети.
 Зажмѣтисе, ушимсе, (Рес.) vide заму-кетисе.
 Зажмѣшиши, им, (Срем.) vide заму-кети.
 Зажмѣтисе, жем, (Срем.) vide заму-кетисе.
 Зажмѣтути, жем, v. pf. gelblich wer-den. flavescio.
 Зажмѣтисе, ушимсе, v. r. pf. (Ерп.) gelb erglänzen, argilvesco (s. W. von hingschüttelten Dufaten).
 Зазваши, зовем, v. pf. rufen, laden, auffordern, voco, provoco.
 Зазвекѣташи, екем, v. pf. erklingen,
 Зазвекѣташи, чим, v. pf. } resono.
 Зазвѣждаши, дим, v. pf. einen Pfiff thun, sibilo.
 Зазвѣдиши, им, v. pf. läuten, resono.
 Зазѣвање, n. das Auffordern, provoca-tio.
 Зазѣвати, ам (и зазѣвѣм), v. impf. auffordern, provoco; на част, zum Gastmal einladen, voco ad coenam: „Любовић ме на мејдан зазва —
 Зазѣдати, ам, v. pf. vermauern, muro claudo.
 Зазѣживање, n. das Vermauern, inclu-sio opere lateritio.
 Зазѣживати, хујем, v. impf. vermau-ern, claudo muro.
 Зазѣмшиши, им, v. pf. vom Winter wo überfallen werden, und deswegen dort bleiben, hieme impediō.
 Зазѣрање, n. das Scheusehen (des Pferdes), aspectus pavidus, pavor, consternatio.
 Зазѣрати, рем, v. impf. scheu sehen, pavide aspicio.
 Зазнати, ам, v. pf. bewusst werden, erkennen, conscius sum, agnosco, novi: од како сам зазнао за се.
 Зазор, m. das Ubelansehen einer Hand-lung, reprehensio.
 Зазоран, рна, но, übel angesehen, in-famis.
 Зазрети, рем, v. pf. scheu blicken, pa-vide aspicio.
 Зазубица, f. Geschwür im Zahnfleische erulis; распу ми зазубице, der Mund wässert mir.
 Зазѣјати, јим, v. pf. anfangen zu stimmen, insusurro, immurmuro.
 Заигравање, n. das Anlaufen, das Er-tanzen, exultatio.

Заигравати, ам, v. impf. anfangen zu tanzen, exulto.
 Заиграватисе, амсе, v. r. impf. auf und davon tanzen, avolo s. W. коњ; као јелен.
 Заиграши, ам, v. pf. anfangen zu tanzen, exulto.
 Заиграшисе, амсе, v. r. pf. auf und davon tanzen, avolo.
 Заиграње, n. das Vorgehen, Vorgehenen, mutuatio.
 Заиграши, ам (и заиграшѣм), v. impf. vorgehen, mutuo.
 Заинашисе, амсе, v. r. pf. sich in den Kopf setzen, trohen, renitor: заинашисе да не ће —
 Заинтачисти, им, v. pf. etwas immer wiederholen, semper idem vociferor: заинтачно те иште; шта си ти заинтачно!
 Заира*, vide рана.
 Заискаши, иштем (у Босни, особито по варошима, заишкем), v. pf. verlangen, begehren, peto.
 Заискашисе, иштемсе (у Босни, особито по варошима, заишкемсе), v. r. pf. die Erlaubniß verlangen, peto.
 Заиспокој душе, auf die Ruhe der Seele, ut requiescat in pace (ein Trinkspruch bei der dāka). cf. dāka.
 Заиста, } wahrhaft, vere; gewiß,
 Заисто, } certe.
 Заиптање, n. vide заваптање.
 Заипташи, ам, vide завапташи.
 Заиптиши, им, vide заваптиши.
 Зајапати, им, v. pf. verwehren, ver-dämmen, mole cohibeo.
 Зајам, зајма, m. Borg, mutuum: у за-јам даши, — узети; врапатиши зајам.
 Зајапшисе, амсе, v. r. pf. roth werden vom Feuer, ab igne rubeo.
 Зајац, m. (у крајини Негошинској) vide зец.
 Заједница, f. das Gemeingut, was Zweien oder mehreren zugleich gehört, bonum commune.
 Заједнички, ка, ко, gemeinschaftlich, communis.
 Заједно, zugleich, zusammen, una.
 Заједрати, ам, v. pf. voll, dicht werden, denseri.
 Зајмити, им, v. pf. 1) окупити, по-кратиши кога, или што, vor sich her-treiben, cogo. 2) vide узајмити.
 Зајуларити, им, vide зауларити.
 Закадијатисе, амсе, v. pf. (etwas komisch) sich eintadilen, Kadia werden, fio iudex:
 А. Ве ти је син?
 Б. Опипао узвоник да се закадија.
 А. Па шта ради сад тамо?
 Б. Тимари коње код Али-бега.
 G

заигравати, им, v. impf.
vide заигравати

Зазајмити

Зазвонити

Зазвукети, ушм, м,

Зајати, иштем, vide

Зајам, зајма, м. ^{зати} узети зајма не брзи, ^{нм} зазвукети

Од бора је велики зорота

А од бузи зазор и срамота

Још ту мало које за-

штита

7 Од бора је велики зорота,
 А од бузи зазор и срамота —
 Мај се прође срама и зазора

Сваки својој заказаше боје

Заканџивати а

Закерати, ам, v. impf.

+ 11

+ 13

Закитити, им, vide
накинути.

Заклапати, им,
v. pf.

Неком плаше, а не
ком заклаше.

Плаше на заклаше.

Закандити, им, v. pf. н. п. буре,
кошницу, antraufen, infuso.
Заканџивање, н. das Antraufen, infu-
matio.
Заканџивати, џујем, v. impf. antrau-
fen, infuso.
Заказати, кажем, v. pf. sagen, dico,
jubeo.
Заказивање, н. das Sagen, edictum?
Заказивати, зујем, v. impf. sagen,
dico.
Заканџити се, имсе, v. r. pf. sich ent-
schließen, statuo.
Заканути, нем, v. pf. betropfen, gut-
tatim perfundo.
Заканџити, им, (у Сријему и у Бач-
кој) vide задоџити.
Закачити, им, v. pf. anhaften, unco-
prehendo.
Закачка, f. der Schneiderhaken, uncus
sartorius.
Закесерити, им, v. pf. м. j. браду,
(томџ) in die Höhe heben, levo barbam.
Закивање, н. das Anschmieden, adcu-
sio.
Закивати, ам, v. impf. anschmieden,
adcuo.
Закџдање, н. das Bevorthellen, frau-
datio.
Закџдати, ам, v. impf. bevorthellen,
fraudo.
Закџнути, нем, v. pf. bevorthellen,
defraudo.
Закиселити, им, v. pf. säuern, aci-
dum reddo.
Закисџивање, н. das Naßwerden, hu-
mectatio a pluvia.
Закисџивати, сује, v. impf. н. п. пуш-
ка, naß werden (vom Regen), hu-
mector pluvia (кипа).
Закиснути, не, v. pf. н. п. пушка,
vom Regen naß werden, madefio a
pluvia.
Заклање, н. das Schlachten, mactatio:
„Je li веће јање за заклање? —
Заклапање, н. 1) das Zudecken, operitio(?).
2) das Verschließen, occlusio.
Заклапати, ам, v. impf. 1) zudecken,
operio. 2) verschließen, claudio.
Заклапити, им, v. pf. Schaum bekom-
men, sprimesco.
Заклапати, кујем, v. pf. schlachten, macto.
Заклешва (заклешва), f. der Schwur,
jusjurandum.
Заклешти, кујем, v. pf. 1) einen be-
schwören, obtestor. 2) den Fluch an-
heben, coepi maledicere, execrari:
„Кад зауну, сва се земља тесе —
Заклешти се, кујемсе, v. r. pf. sich durch
einen Schwur verbinden, jurejurando
me obstringo.
Заклешивати, кџем, v. pf. dem Sau-

des Spechts hören lassen, sonum picis
edo: заклинџа жуџа, вила.
Заклџивање, н. das Beschwören, obte-
statio.
Заклџивати, нем, v. impf. beschwören,
obtestor.
Заклџивити се, кџемсе, v. r. impf. sich
verschwören, jurejurando me obstringo.
Заклон, м. Zufluchtsort, vor Wind und
Regen (franz. abris), perfugium?
Заклонити, им, v. pf. schützen vor
Wind, Regen, Sonne, defendo.
Заклонџити се, имсе, v. r. pf. sich
schützen, retten, defendo me.
Заклоџивање, м. das Schirmen, defensio.
Заклоџивати, ам, v. impf. schirmen defenso.
Заклоџивање, амсе, v. r. impf. sich schir-
men, defenso me.
Заклоп, н. Schloß und Riegel, sera.
Заклопац, пџа, м. der Deckel, oper-
culum.
Заклопити, им, v. pf. 1) bedecken,
contego. 2) verschließen, claudio.
Закључивање, н. das Verschließen, oc-
clusio.
Закључивати, ам, v. impf. verschlie-
ßen, occludo.
Закључити, ам, v. pf. verschließen,
occludo.
Зак, м. бур. v. Зарџа.
Заквати, кујем, v. pf. verschmie-
den, concudo.
Заквџрнути, нем, v. pf. у један пуџ
занемоџи, plögl. eifraufen, gereu-
tino morbo corrigior.
Заквџрчити, им, v. pf. н. п. реп,
(vom Löwen, Hunde, Schweine) den
Schwanz in einen Kranz schlagen, re-
torqueo caudam.
Заквџчавање, н. das Zuhäkeln, fibu-
latio.
Заквџчавати, ам, v. impf. zuhäkeln,
fibulo.
Заквџчати, ам, v. pf. zuhäkeln, fibulo.
Закон, м. 1) die Religion, der Glaube,
religio: кога си ти закона? по на-
шем закону то не може бити; не
доноси закон. 2) das heilige Abend-
mal, eucharistia: ајдемо на закон;
данас сам узео закон.
Закон, м. das Begräbniß, sepultura-
ci. погреб.
Законивање н. das Begraben, sepul-
tura.
Законивати, ам, v. impf. begraben,
sepelio.
Законити, ам, v. pf. 1) begraben, se-
pelio. 2) inchoat. scharren (mit dem Fu-
ße), rado.
Законина, f. н. п. то је моја зако-
пина, der Anbruch, Neubruch, ubi
ego primus coepi laborare.

+ 2) закла ме и даџи
закла ме дес нога; закла
по заклану

Закопятишти, им, v. pf. erwerben, acquiro.
 Закопчаваше, n. vide закопчаваше.
 Закопчавати, ам, vide закопчавати.
 Закопчати, ам, vide закопчати.
 Закопчатишти, им, v. pf. einen falschen Tritt thun, (sich verwickeln wie das Pferd das sich in die Stränge ic. verwickelt) impedire se.
 Закошак, шка, m. der Austritt hinten an der Kutse, wo der Pachtoffer ic. zu stehen kommt.
 Закрајинити, им, v. pf. Krieg beginnen, bellum infero.
 Закрајинитисе, нисе, v. r. pf. закрајинилосе, es ist Krieg entstanden, exortum est bellum.
 Закрајити, им, v. pf. коме штогођ, einem etwas verwehren, prohibeo aliqua re.
 Закрајиваше, n. das Verwehren, prohibitio.
 Закрајивати, кужем, v. impf. verwehren, prohibeo.
 Закрајивити, им, v. pf. m. j. очима, mit blutdürftigen Augen ansehen, oculum quasi cruentum desigo in aliquem.
 Закрилати, им, v. pf. unter seine Flügel nehmen, beschützen, alis tegeo et defendo: свети шестокрила Арангеле! закрилаи ме крилом својим;
 „Кад је Ђорђе Србијом завладо,
 „И Србију крстоом прекрестио,
 „И својим крилом закрило,
 „Од Видина па до воде Дрине —
 Закрштити, им, v. pf. n. п. челе, bekreuzen, signare cruce. Код Срба је и сад обичај у Србији, кад који нађе челе у шуми, а он изреже сјекром крст на кори онога дрвета у коме су челе, па други послаје, ако и нађе оне челе, неће и исјећи.
 Закруживаше, n. das Umkreifen, comprehensio.
 Закруживати, кужем, v. impf. in die Runde sich drehen, circumdo (?).
 Закружити, им, v. pf. in die Runde umfassen, complector circumcirca.
 Закршљавити, им, v. pf. verkümmern.
 Закршљати, ам, v. pf. mern, an Atrophie leiden, inedia consumor.
 Закршљаваше (закршљаше?), n. das Bekreuzen, crucis incisio.
 Закршљавати (закршљати?), ам, v. impf. bekreuzen (z. B. einen Baum mit Wunden) cruce incido.
 Запљати, ам, vide забити.
 Запљатисе, амсе, vide забитисе.
 Закуваваше, n. 1) das Gießen des Wassers in das Brotmehl, aquae in farinam infusio. 2) die Gährung zu einem Kriege, Aufbruch u. s. w. fermentatio (?).

Закувавати, ам, v. impf. gähren machen, fermento.
 Закувавашисе, васе, v. r. impf. gähren, ferreo, paror.
 Закувати, ам, v. pf. 1) n. п. љеб, Wasser ins Brotmehl gießen, aquam infundo farinae. 2) n. п. кању ент: stehen machen, existo.
 Закуватисе, васе, v. r. pf. entstehen, existo: закувала се кава.
 Закувати, ам, v. pf. den Kuckucklaut von sich geben, edo, sonum cuculi: „Закувала сиња кукавица —
 Закуватишти, им, v. pf. раштен, conduco.
 Закупљиваше, n. das Pachten, conductio.
 Закупљивати, љужем, v. impf. раштен, conduco.
 Закусиваше, n. das Verkosten lassen, cum quid praebeas ad gustandum.
 Закусивати, сујем, v. impf. zu kosten geben, praebeo gustandum. Кусалом га закусује, а дршком му очи вади.
 Закусити, им, v. pf. кога, einem zu kosten geben, praebeo gustandum.
 Закуцаваше, n. das hineinschlagen, immissio.
 Закуцавати, ам, v. impf. hineinschlagen, immitto.
 Закуцати, ам, v. pf. 1) hineinschlagen, n. п. кани, immitto. 2) klopfen (an die Thüre), pulso fores: „Па закуца алком на вратима —
 Закуцити, v. pf. bevorthellen, fraudo.
 Закушљавити, им, v. pf. vid. закршљавити, ам, v. pf. j. љавити.
 Залагаше, n. 1) das Verpfänden, oppigneratio. 2) das Füttern, (eines, der nicht selbst mit der Hand zum Munde kann), pabulatio (?).
 Залагати, лажем, v. impf. 1) verpfänden, oppignero. 2) füttern, pascor.
 Залаживаше, n. das Vorlügen (und Schmeicheln), mendacia adul toris.
 Залаживати, кужем, v. impf. око кога, vorlügen und vorschmeicheln, mendacis et adulatione uti.
 Заладити, ди, v. pf. Schatten werden, umbra fit: пред ноћ кад залади, und кад залади сунце.
 Заладнети, ни, v. pf. (Рес.) } kalt werden.
 Заладнити, ни, v. pf. (Срем.) } den, fri-
 Заладњети, ни, v. pf. (Брз.) } gescor.
 Залађе, n. (ст.) schattiger Ort, umbrae: „Бурађ коси по побрђу, ладоас мнае!
 „Коња пење по залађу, ој ладо! ој —
 Залађиваше, n. das Nachlassen der Sonnenhitze, remissio aestus solaris.
 Залаживати, куже, v. impf. kübler werden (wenn die Sonnenhitze nachläßt), remittit aestus.

Закуцивати

Закуцавање, n.

Закуцавати, етем, v. impf.

Закурљавити, им, v. pf.

Закурљавати, ам, v. pf.

vide закуцавати

Закршљавити, им, v. pf.

v. pf. m. j. очима

Залагати, лажем, v. pf.

Залаживати, етем, v. pf.

Залаживати, ем, v. pf.

(у бујету, у бочк

и у бан.)

Залаживаше, n.

Залаживати, ам, v. impf.

Закрштити

Закуцивати, кужем

Закршљавати, кужем

Залажење, п. 1) der Niedergang der Sonne, occasus solis. 2) das Bergehen, Verirren, aberratio.
 Залазити, им, v. impf. 1) hinter die Berge gehen (vor der Sonne) occido. 2) hinter etwas gehen, ire post — 3) verirren, aberrare.
 Залајати, јем, v. pf. anbellēn, allatō.
 Заламање, п. 1) das Abbrechen der zu hohen Neben, anfractio vitium. 2) das Abbrechen, anfractio.
 Заламати, ам, v. impf. 1) н. п. виноград, die Neben oben abbrechen, aufringo vites. 2) н. п. чеп, andbrechen, aufringo.
 Залапати, им, v. pf. umzingeln und vor sich hertreiben, cogo.
 Заледити, им, v. pf. zu Eis machen, congelo: овај ке вјепар заледити Дунаво.
 Заледитисе, дисе, v. г. pf. zufrieren, congelari.
 Залешаписе, жимсе, v. г. pf. sich verliegen (verstigen), verderben, situ cogitūpi.
 Залешипи, им, (Рес. и Срем.) vide залијешипи.
 Залештање, п. (Рес. и Срем.) vide залијештање.
 Залештапи, лекем, (Рес. и Срем.) vide залијештапи.
 Залештаписе, лекемсе, (Рес. и Срем.) vide залијештаписе.
 Залештепи, лепим, (Рес.) vide залекештепи.
 Залештеписе, лепимсе, (Рес.) vide залекештеписе.
 Залешипи, им, (Срем.) vide залекештепи.
 Залешипи, им, (Рес. и Срем.) vide залешипи.
 Залешиписе, имсе, (Срем.) vide залекештеписе.
 Залештепи, лепим, v. pf. (Ерц.) irrefliegen, sevolo.
 Залештеписе, лепимсе, v. г. pf. (Ерц.) anlaufen, aggredior.
 Залешки, лежем, v. pf. einnistēn, nidulor.
 Залешки, леже (говорисе и залегне), v. pf. hinreichēn, decken (die Schuld), sufficio.
 Залешкисе, лежемсе, v. г. pf. sich einnistēn, nidulor.
 Залешипи, им, (Рес. и Срем.) vide залијешипи.
 Зали*, müßig, ohne Arbeit, unbeschäftigt, otiose: воденица стоји зали (sonst онако).
 Залив, m. die Bay (im Flusse, oder im Meere), sinus.
 Заливање, п. (Срем.) vide заљевање.
 Заливаши, ам, (Срем.) vide заљеваши.

Залиживање, п. das Herumschmeicheln, blanditio.
 Залиживати, гујем, v. impf. око кога, herumshmeicheln, blandior.
 Зализак, ска, m. ein angelecktes Stück, res adlambita (?).
 Зализати, лжем, v. pf. anlecken, adlambō.
 Зализивање, п. das Anlecken, adlambitio (?).
 Зализивати, зујем, v. impf. anlecken, adlambō.
 Залијешипи, им, v. pf. (Ерц.) verkleiben, obliho.
 Залијештање, п. (Ерц.) 1) das Anfliegen, advolatio. 2) der Anlauf, impetus.
 Залијештапи, екем, v. impf. (Ерц.) anfliegen, irrefliegen, sevolo.
 Залијештаписе, екемсе, v. г. impf. (Ерц.) anlaufen, impetum facio.
 Залијешипи, им, v. pf. (Ерц.) zuheilen, claudio vulnus sanando.
 Залиши, лијем, v. pf. 1) begießen, irrigo. 2) sich ergießen, redundo.
 Залог, m. das Pfand, pignus.
 Залог, f. 1) die Verpfändung, oppignatio: дао у залогу. 2) ein Merkblatt im Buche.
 Залог, m. der Bissen Brot, bolus (Болос): не ма љеба ни залогја.
 Заложипи, им, v. pf. 1) füttern (einen Ktuppel), pasco; оди да заложипи мало; заложипи мало љеба:
 „Ког јунака у животу нађе,
 „Умије га спуденом водницом,
 „Залије га вином првенијем,
 „И заложипи љебом бијелјем —
 2) verpfänden, oppignero.
 Заломипи, им, v. pf. 1) виноград, behauen, geseco. 2) н. п. чеп, andbrechen, aufringo.
 Залудан, дна, но, müßig, unnütz, otiosus.
 Залудипи, дим (Рес.) } vide залуђе-
 Залудипи, им (Срем.) } пи.
 Залуду, vergehen, frustra.
 Залуђеши, дим, v. pf. (Ерц.) bethören, decipio.
 Залупати, ам, vide забипи.
 Залупати, ам, v. pf. заћи с пута, den Weg verlieren, sich verirren, abergo:
 „Ил' је ћегоћ с пута залушала —
 „Ако буде с пута залушала,
 „Да Бог даде да ме скоро нађе —
 Залучивање, п. das Absondern, das Entwöhnen (Absetzen) der Lämmer, Kälber, Ferkel, ablactatio. Von Kindern sagt man одбипи.
 Залучивати, чујем, v. impf. и п. јагањце од оваца, absetzen, ablacto.
 Залучипи, им, v. pf. entwöhnen, absetzen, ablacto.
 Залучипи, им, v. pf. упући бијелога

век залази њему изорјект

Залешати, ам,

*Залешак, ска, т. н. п.
на дулицу,*

*Залогјак, ајка, т. бур.
н. залогј.*

Залудница, ф.

*Матвурнице, моја залуднице!
А лутце моја залуднице!*

лука, па залучити какво јело (помијешати га с јелом), као н. п. комбосп, папулу, блинву, пипије, кокошиње месо, и ш. д.

Залевање, н. (Ерц.) das Begießen, irrigatio.

Залевати, ам, в. impf. (Ерц.) begießen, irigo.

Залепити, им; в. pf. (Ерц.) vom Sommer überfallen, irgendwo bleiben, überkommen, aestatem ago (transigo), aestivo.

Замаглити, им, в. pf. Rauch machen, einen Rauchnebel um sich her verbreiten, fumum facio ex fistula. Замаглено као пас испод репа.

Замазати, мажем, в. pf. zuschmierern, verschmierern, obliuo.

Замазивање, н. das Verschmierern, oblitio.

Замазивати, зујем, в. impf. verschmierern, obliuo.

Заманвање, н. das Ausholen, adductio brachii.

Заманвати, маујем, в. impf. ausholen, adduco brachium.

Замаквање, н. das Einweichen, Eintunken, immersio.

Замакати, мажем, в. impf. eintunken, immergo.

Замакнути, нем, vide замаћи.

Замана, f. die Lockweife, esca (um Schweine, Hunde an sich zu locken).

Заманити, им, в. pf. anlocken, allicio: замаи песмо да не иде у планину за чобанима.

Заманљивање, н. das Locken, allectio, adescatio.

Заманљивати, лујем, в. impf. locken, allecto.

Замандалини, им, в. pf. превући манда преко врата, das Thor mit einem Balken verriegeln, obice claudo: „А“ капља пушта затворена, „Затворена и замандаљена —

Замандитати, ам, в. pf. auf dumme Art sich vertragen, aberro stultus.

Заманути, нем, в. pf. ausholen um zu schlagen, brachium adduco.

Замаћи (говорисе и замакнути), макнем, в. pf. sich dem Blicke entziehen (entrücken), subduco me oculis: замаче (или замче) за брдо: „Кад замакне у Нови с њевојком —

Замашај, ш. ein Fieb, ictus.

Замашан, шна, но, schwingbar (so schwer, daß man es, um es zu heben, schwingen muß), ponderosus, н. п. мач, нож, дрво, сабља.

Замедити, им, в. pf. mit Honig würzen.

Замедвати, ам, в. pf. szen, melle condio.

Замена, f. (Рес. и Срем.), vide замјена.

Заменић, ш. (Рес. и Срем.) vide замјеник.

Заменишти, им, (Рес. и Срем.) vide замјеништи.

Заменишисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide замјенишисе.

Замера, f. vide замјера.

Замеравање, н. vide замјеравање.

Замеравати, ам, vide замјеравати.

Замераватисе, ам, vide замјераватисе.

Замерање, н. vide замеравање.

Замерати, ам, vide замеравати.

Замератисе, амсе, vide замераватисе.

Замерити, им, vide замјерити.

Замеритисе, имсе, vide замјеритисе.

Замесити, им, (Рес. и Срем.) vide замјесити.

Замесити, метем, в. vf. 1) kehren (das Auskehricht in den Winkel); converro. 2) verwehen (mit Schnee): замео вјетар пут.

Замесити, метем, в. pf. umrühren (mischen) mit dem Kochlöffel, misceo, н. п. замео као свињама.

Замесити, им, в. pf. (Рес. и Срем.) м. j. шпан, cf. банатисе.

Замеш*, м. die Ungelegenheit, Zeitverlust, molestia: увратисе к мени ако ти није замеш; замеш ни је, довати ми то.

Замешак, шка, м. der erste Anfang einer Frucht, foetus, embryo.

Замешање, н. 1) das Anzetteln, excitatio. 2) das Erwerben, acquisitio. 3) das Heben in die Höhe, das Nehmen auf die Schultern, sublatio.

Замешати, мекем, в. impf. 1) anzetteln, excito, н. п. крајину, кавру. 2) erwerben, acqiro, н. п. коза, оваца. 3) на раме, auf die Schultern laden, tollo in humeros.

Замешатисе, мекемсе, в. г. fr. entstehen, exorior.

Замешнути, нем, в. pf. 1) anzetteln, excito. 2) erwerben, acqiro. 3) auf die Schultern laden, tollo.

Замешнутисе, немсе, в. г. pf. entstehen, exorior, н. п. замешнула се кавга, дијете.

Замешивање, н. (Рес. и Срем.) vide замјешивање.

Замешивати, шујем, (Рес. и Срем.) vide замјешивати.

Замешивање, н. (Рес. и Срем.) cf. банатисе.

Замешитати, ам, в. impf. (Рес. и Срем.) cf. банатисе.

Замјеништи, им, в. pf. (Ерц.) ersetzen, compeizo: замјеништи своју главу.

† Коју патрају на
 Каким месима узимју
 к одлази и новина
 људна, Коју патре ву-
 ку:

Замануца, f. Помокт
 Чинити сто зама-
 нуцу; био сам
 на замануцу.

Замешак, шна, но, н. п.
 посдо

Замешак, шна, но, н. п.
 посдо

Замешивање

Замешивати, шујем, в. impf.

Док нас ајдук у гору Замати

+ Замка, f.

Замкнути, нем, vide
замати.

Замножити

Заморисати

Каква је то царева замјена —

Замрзнути

Како је поле замрзнуло

Бех ја раним брџу пошкунт,

Пошкунт данас без за-
мрзене

Замрзавање,

Замрзавати се

т. ј. кад човек убије непријатеља
прије него погине. Србљи кажу да
је шпета и срамота (једни веле и
гријоша) погнути не замјенивши
своје главе.

Замјенишисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.)

1) sein Leben theuer verkaufen (seinen
Feind umbringen, ehe man selbst auch
stirbt), hostem occido, ante quam ipse
moriari. 2) abgelöst werden, a statione
recedo, recreo.

Замјеништи, им, v. pf. (Ерц.) das Brot
anmachen, misceo aquam farinae.

Заминути, нем, v. pf. sich dem Blicke
entrücken, submoveor, subducor oculis.

Замислишисе, имсе, v. r. pf. sich in
Gedanken vertiefen, immergi medita-
tione.

Замисање, n. die Entrückung, subdu-
ctio.

Замисати, ичем, v. impf. entrücken,
submoveo.

Замјена, f. (Ерц.) der Erfsatz, die Ver-
tretung, vicarius: мајка је себи ро-
дила замјену.

Замјеник, m. (Ерц.) der Kampfheld
(franz. le champion), der Kämpfer für
einen andern, pugator:

Јади за се мађи замјеника —

Замјера, f. (Ерц.) мени се чини да се
ова ријеч не говори у Србији ни у
Ерцеговини, него само по Сријему
по Вачкој и по Банату, и то по-
највише по варошима) das Uebel-
nehmen, die Beleidigung, offensio.

Замјеравање, n. (Ерц. cf. замјера) das
Uebelnehmen, acceptio in malam par-
tem.

Замјеравати, ам, v. impf. (Ерц. cf.
замјера) come, übel nehmen, sus-
censeo.

Замјераватисе, амсе, v. r. impf. (Ерц.
cf. замјера) come, или код кога,
übel ankommen bei einem.

Замјерање, n. vide замјеравање.

Замјерати, ам, vide замјеравати.

Замјерашисе, амсе, vide замјерава-
лисе.

Замјерити, им, v. pf. (Ерц. cf. замје-
ра), übel nehmen, accipio in malam
partem.

Замјеритисе, имсе, v. r. pf. (Ерц. cf.
замјера) aus der Gunst kommen, dis-
pliceo.

Замјесити, им, v. pf. (Ерц.) m. j.
shnap, cf. банашисе.

Замјешивање, n. (Ерц.) das anmachen
des Brotes, panis mixtio.

Замјешивати, шујем, v. impf. (Ерц.)
das Brot anmachen, farinam misceo
aqua.

Замјешшати, n. (Ерц.) cf. банашисе.

Замјешшати, ам, v. impf. (Ерц.) m.
shnap, cf. банашисе.

Замлаадишисе, амсе, v. r. pf. n. p. рана,
sich schließen, vernarben, clauditur vul-
nus ibique caro quasi juvenescit
(маад).

Замлаадивање, n. das Vernarben der
Wunde, clausio vulneris.

Замлаадивати, шујесе, v. r. impf. zu-
heilen, clauditur vulnus.

Замлаажење, n. das Anmelken, admulsio.

Замлаазити, им, v. impf. anmelken, ad-
mulgeo: замлазити јагње нејако, —
мајка коме у око.

Замлаапити, им, v. pf. (das Beil) ab-
stumpfen, um es dann zu schärfen, (по-
враћити) retundo, daher von einem
Dummen: замлаапито га Бог, па не
повратио.

Замна, f. ријеча у крајини Неготин-
ској (упјече у Дунаво ниже Брзо
паланке).

Замолити, им, v. pf. koga, eine Bit-
te thun an wen, rogo quem.

Замолитисе, имсе, v. r. pf. come, ei-
ne Bitte thun an wen, rogo quem.

Замотавање, n. das Einwickeln, invo-
lutio.

Замотавати, ам, v. impf. einwickeln,
involvere.

Замотати, ам, v. pf. einwickeln, in-
volvare.

Замотрити, им, v. pf. ansehen, erbli-
cken, aspicio.

Замочити, им, v. pf. eintunken, mergo.

Замрачити, им, v. pf. verdunkeln, ob-
scuro.

Замрачитисе, чисе, v. r. pf. dunkel
werden, obscuror.

Замрџити, ем, замрџо, (Рес. и Срем.)
vide замрјети.

Замрзнути, им, v. pf. на кога, begin-
nen zu hassen, feind werden, coepi
odisse.

Замрзнути, нем, v. pf. gefrieren ma-
chen, congelo.

Замрзнутисе, немсе, v. r. pf. zufrie-
ren, congelor.

Замрјети, рем, замрџо, v. pf. (Ерц.)
aussterben, exstinguor, intereo: замр-
ла кућа, село.

Замркнути, нем, vide замрџи.

Замрлапти, ам, v. pf. übertünchen, über-
streichen, obduco.

Замрмлати (замрмлати), ам, vide
забрлати.

Замрсак, ска, m. etwas verwickeltes
(z. B. Zwirn), impeditum quid, tri-
cae (?).

Замрсити, им, v. pf. verwickeln, in-
trico.

Замрџи (говорисе и замрзнути), мр-

† Ил се ситве може ја-
вијело

кнем, v. pf. vom Dunkel überfallen werden, und nicht weiter reisen, crepusculo retineor; daher Замркао а не свануо von einem Verschwinden.

Замрцање, n. das Zurückbleiben, wegen der Dunkelheit.

Замрцати, мрчем, v. impf. der Dämmerung wegen zurückbleiben; retineri crepusculo.

Замрчити, им, v. pf. (schmerzweise) aufschreiben, adnoto, in chartam conjicio.

Замршивање, n. das Verwirren, perturbatio, perplexio.

Замршивати, шујем, v. impf. verwirren, turbo.

Замукнути (и замући), нем, v. pf. verstimmen, obmutesco.

Замукнутисе (и замуќисе), немсе, v. r. pf. verstimmen, obmutesco:

„Мучи вило, муком се замуќа — „Мучи мајко, замуќласе —

Замусти, музем, v. pf. n. p. теле, кад не може да се, Milch annelken für ein junges Thier, das nicht selbst saugen kann.

Замуштити, им, v. pf. früh machen, turbo.

Замући, мукнем, vide замуќнути.

Замуќисе, мукнемсе, vide замуќнутисе.

Занадити, им, v. pf. n. p. сјекну, мошнику; verstählen, chalybe denuo induco.

Занач * , m. das Handwerk, ars.

Занача, тка, dim. y. занат.

Заначаја * , m. der Handwerker, opifex.

Занемоћи, могнем, v. pf. разболеши-се, erkranken, morbo corripit.

Занети, несем, (Рес. и Срем.) vide занјети.

Занећати, ам, v. pf. करा, einen zum Ausschlagen bestimmen, indem man, auf den Antrag eines Dritten, wie ein Bevollmächtigter statt seiner sagt, daß er etwas nicht wolle (да не ће).

Занјети, несем, занјо (занјела, ло), v. pf. (Ерц.) 1) занјети што за куку, hinter etwas tragen, fero post.

2) vertragen, aufero: занјела га вода, коњ, младост. 3) irre führen, überhalten, in rationibus fallo, n. п.

занја ме 10 гроша.

Зановет, f. (Рес. и Срем.) vide зановијет.

Зановијетање, n. (Рес. и Срем.) vide зановијетанање.

Зановијетати, ам, (Рес. и Срем.) vide зановијетати.

Зановијет, f. (Ерц.) Weißfles, cytisis.

Зановијетанање, n. (Ерц.) das Placern, blateratio.

Зановијетати, ам, v. impf. (Ерц.) placern, blatero.

Заноктаче, f. pl. die Nagelwurzel, paronychia.

Заносити, им, v. fr. 1) vertragen, defero, aufero. 2) mit einem verschiedenen Accente sprechen, diverso accentu loquor:

„Лалински му говори, „Арбанаски заноси. —

Заносити, им, v. pf. von der Nacht überfallen irgendwo bleiben, pernocto.

Заносиће, n. 1) das Vertragen, delatio. 2) der verschiedene Accent, accentus proprius.

Зан (m. j. за њера), für ihn, hinter ihn, post illum, pro illo.

Зад (comp. горји), зла, ло, böse, schlimm, malus.

Завва, f. (у Сријему и у Бачкој завва) мужевља сестра, die Schwägerin (des Manns Schwester), glos.

Заввин, на, но, der Schwägerin, gloriis.

Завница, f. dim. y. заова.

Заод, m. 1) der Niedergang, occasus:

„Када буде мјесец на заоду, „А даница звјезда на истоку —

2) der Abtritt, secessus (latrina). 3) то ми је на заод, das ist außer meinem Wege, extra viam, de via.

Заодити, им, v. impf. 1) niedergehen, occido. 2) umhergehen, aberro. cf. залазити.

Заодно ми је, aus dem Wege, devium est.

Заођење, n. das Gehen hinter-, recessus post-, cf. залажење.

Заокушти, им, v. pf. zusammentreiben, vor sich hertreiben, cogo, ago.

Заостајање, n. das Zurückbleiben, remoratio, remansio.

Заостајати, јем, v. impf. zurückbleiben, remorog.

Заостапати, анем, v. pf. zurückbleiben, remorog.

Заоштравање, n. das Zuspißen, cacuminatio.

Заоштравати, ам, v. impf. zuspißen, cacumino.

Заоштриши, им, v. pf. zuspißen, acuo.

Заоштрапати, та, то, zugespitzt, acuminatus.

Запад, m. der Westen, occidentens.

Западање, n. das Fallen hinter oder in etwas, casus post vel in aliquid.

Западати, ам, v. impf. 1) fallen hinter oder in etwas, cado post aut in quid. 2) gerathen (z. B. in Gefangenschaft), cado.

Западнути, нем, vide запасти.

Западњи, ња, ње, westlich, occidentalis.

Запазити, им, v. pf. 1) sieb gewinnen.

Замуќа, f.
Замуќисе, јаме
* Заодгумити се, мје, v.
н. рф. н. п. брада,

Замуќање, n.

Замуќати, ам, v. impf.

Замуќити, им, v. pf.

Замеодријетати
Замеодријетати, им, v. impf.

vide замента

Заопуцати, ам, v. pf.

vide заинтати.

Заорити се, рил, v. impf.

adamo. 2) bemerken, observo, conspicio.
 Запаввање, н. das Abdampfen, advaporatio.
 Запаивати, паујем, v. impf. andampfen, advaporo.
 Запалити, им, v. pf. 1) anzünden, incendio, 2) запаљиво пјешнице (чак) у —, petere coepit celeri gradu.
 Запаљивање, н. das Anzünden, Sensus, incensio.
 Запаљивати, љујем, v. impf. anzünden, incendio.
 Запамњати, им, v. pf. gedenken, im Gedächtniß haben, meminī.
 Запањити, нем, v. pf. anblasen, adflo.
 Запарити, им, v. pf. pfeffern (mit indianischem Pfeffer), condio capsico annuo Linn.
 Запара, f. die Schwürle, tempestas fervida.
 Запаривање, н. das Reinigen mittels heißen Wassers, purgatio ore aquae fervidae.
 Запаривати, ам, v. impf. н. п. буре, mit heißem Wasser reinigen, purgo aqua fervida.
 Запарити, им, v. pf. н. п. буре, mit heißem Wasser reinigen, purgo aqua fervida.
 Запасати, пашем, v. pf. in Haufen ziehen, agmine incedo: запасаће козе преко стране; запасаа војска око села, umzingeln, circumdo.
 Запасти, аднем, v. pf. 1) fallen hinter oder in etwas, cado. 2) gerathen (in Gefangenschaft, cado. 3) запао снијег до кољена, ist in Menge gefallen, 4) anfallen, zu Theil werden, obtiogo. Запало циганину парсиво, па објесио свога оца;
 „Што ће мени момче Бијограче,
 „Кад ми може запасти Сарајевче —
 Запатак, шка, м. das Erworbene (z. B. an Vieh), acquisitio.
 Запатити, им, v. pf. што, kommen zu etwas, acquiro. cf. заметнути 2.
 Запаканье, н. das Erwerben, acquisitio. cf. заметанье 2.
 Запаќати, ам, v. impf. erwerben, acquiro. cf. заметати 2.
 Запвање, н. (Рес. и Срем.) vide записивање.
 Записвати, ам, (Рес. и Срем.) vide записивати.
 Записвати, ам, (Рес. и Срем.) vide записивати.
 Записивка (записивка), f. (Рес. и Срем.) vide записивка.
 Записити, им, (Рес. и Срем.) vide записивати.
 Записушити, им, (Рес. и Срем.) vide записивати.

Записити, нем, v. pf. 1) anspannen, intendo, н. п. пушку, стрјелу. 2) stecken bleiben, impedior, offendo. 3) hoffärtig werden, elatus fio.
 Записивање, н. das Aufschreiben, Zusammenfügen, conclusio per nexum.
 Записивати, ам, v. impf. zusammenfügen, claudo.
 Записивати, ам, v. pf. zusammenfügen, claudo per nexum.
 Записивање, печемсе, v. r. pf. sich verbäcken, durius coquo.
 Записити, им, v. pf. versiegeln, ob-signo.
 Записивање, н. das Versiegeln, ob-signatio.
 Записивати, ам, v. impf. versiegeln, ob-signo.
 Записивати, им, v. pf. den Mund zum Meinen verziehen, deduco os ad sctum.
 Записивање, н. (Врц.) das Anheben des Klagefangs, inchoatio naeniae.
 Записивати, ам, v. impf. (Врц.) den Klagefang anheben, naeniam inchoo.
 Записивање, н. 1) das Anspannen, intensio. 2) das Steckenbleiben an einem Hinderniß, impeditio. 3) das Hochfahren, superbia.
 Записивати, нем, v. impf. 1) spannen, intendo. 2) stecken bleiben, impedior. 3) hoffärtig werden, esseri.
 Записивача, f. дрво (као штапик), што жене запису вратило (код разбоја), ein Sperrstab, Hemmstab, Hemmholz (z. B. beim Weberstuhl), retinaculum.
 Записивање, н. das Zusperren, oclusio.
 Записивање, н. das Auswaschen, Abwaschen, ablutio.
 Записивати, рем, v. impf. versperren, occludo.
 Записивати, ам, v. impf. н. п. дијете, abwaschen, abluo.
 Запис, м. ein Talisman, carmen (signum) magicum. cf. амајлија.
 Записивати, нем, v. pf. 1) aufschreiben, consigno. 2) н. п. од грознице, од главе, од бјесноће и п. д., einen Talisman schreiben, exaro carmen magicum.
 Записивање, нем, v. r. pf. sich aufschreiben lassen, z. B. zum Militär, do nomen.
 Записивање, н. 1) das Aufschreiben, consignatio. 2) das Aufschreiben von Talismanen, conscriptio schedulae magicae.
 Записивати, сујем, v. impf. 1) aufschreiben, consigno. 2) н. п. од грознице, од главе, (einen Talisman) schreiben, scribo schedam magicam.
 Записивање, сујемсе, v. r. impf. sich aufschreiben lassen, do nomen.

Записивање

Записивање

у Нем.

Запишице, пијемсе, v. r. pf. sich ver-
lieren zum Trinken, abeo bibitum.
Запишаваше, n. das Hineinpiessen, im-
minctio.
Запишавати, ам, v. impf. hineinpiessen,
imtingo.
Запишати, ам, v. pf. hineinpiessen, im-
tingo.
Запјерати, ам, v. pf. (Ерц.) anfangen
zu singen, coepi canere.
Запјеска (запјеска), f. (Ерц.) die Todten-
flage, paena.
Запјенини, им, v. pf. (Ерц.) schäumen,
Запјенушити, им, v. pf. (Ерц.) spumo.
Заплавети, вим, (Рес.)] vide запла-
Заплавити, им, (Срем.)] кљети.
Заплавити, им, v. pf. austreten, übers-
schweimen, inundo.
Заплављети, вим, v. pf. (Ерц.) blau
werden, livesco.
Заплављиваше, n. das Blaumerden, li-
vor incipiens.
Заплављивати, љујем, v. impf. blau wer-
den, livesco (з. В. Trauben, Pflaumen).
Заплакати, лачем, v. pf. aufweinen,
coepi plorare.
Запламтетице, амшимсе, }
v. r. pf. (Рес.) } auf-
Запламштитице, амшимсе, } flammen,
v. r. pf. (Срем.) } exar-
Запламтетице, амшимсе, } desco.
v. r. pf. (Ерц.)
Заплашити, им, v. pf. erschrecken, de-
terreo, conterreo.
Заплашати, ам, (Рес. и Срем.) vide за-
плашати.
Заплашити, им, (Рес. и Срем.) vide
заплашити.
Запласти, лемем, v. pf. zusechten,
replecto.
Запластисе, лемемсе, v. r. pf. sich
verwickeln, impedior.
Запластање, n. das Zusechten, plexio.
Запластати, лемем, v. impf. zusechten,
replecto.
Запластатисе, екемсе, v. r. impf. sich
verwickeln, impedior.
Заплавати, ам, v. pf. hineinschwim-
men, insilio in aquam.
Заплајениши, им, v. pf. (Ерц.) zusam-
menpfänden, populando congero.
Заплачкати, ам, vide заплајениши.
Заплашати, ам, v. pf. (Ерц.) hinein-
schlagen, immitto.
Заплашаваше, n. das Hineinspeien, in-
sprutio.
Заплашавати, љујем, v. pf. hineinspru-
cken, inspruo.
Заплашавати, ам, v. impf. hineinsprucken,
inspruto.
Заповедање, n. (Рес. и Срем.) vide за-
повједање.

Заповедаши, ам, (Рес. и Срем.) vide
заповједаши.
Заповедити, им, (Срем.) vide запо-
ведити.
Заповедник, м. (Рес. и Срем.) vide за-
поведник.
Заповедница, f. (Рес. и Срем.) vide
заповедница.
Заповест, f. (Рес. и Срем.) vide за-
повијест.
Заповијести, дим, v. pf. (Ерц.) кома-
ндо, befehlen, jubeo.
Заповиједаше, n. (Ерц.) das Befehlen,
jussus.
Заповиједати, ам, v. impf. (Ерц.) be-
fehlen, jubeo.
Заповијест, f. (Ерц.) der Befehl, jus-
sus.
Заповједник, м. (Ерц.) der zu befehlen
hat, cujus est imperium.
Заповједница, f. (Ерц.) die zu befehlen
hat, domina.
Заповрнути, нем, v. pf. immer wieder
zurückkommen auf etwas, repeto.
Запожарити, им, v. pf. abbrennen (з. В.
den Wald), ignem immitto (silvae).
Запознашисе, асе, v. r. pf. (ст.) er-
kannt werden, appareo, agnosco:
„Док се бијел данак запознаде —
Запомагати, мажем, v. pf. повика-
ти: помагајте! zu Hülfe! rufen, au-
xilium imploro.
Запонци, наца, m. pl. Art Hemdärmel-
verzierung.
Запонасти, паднем, v. pf. nicht los-
lassen mit Geschwäg, non dimitto (non
missura) eutem nisi plena cruoris hi-
rudo.
Запопјати, им, v. pf. 1) zum Priester
weihen (einropen), consecro sacerdo-
tem. 2) daher (komisch): einen bei den
Haaren Frieren (wie der Bischof den
Candidaten): запопју ја тебе! чу-
вајсе да те не запопј.
Запопјитисе, имсе, v. r. pf. sich zum
Priester weihen lassen, geweiht wer-
den, consecror sacerdos.
Започетак, тка, n. der Anfang, ini-
tium.
Започети (започети), чнем, v. pf. be-
ginnen, coepi, incipio.
Започетисе (започетисе), чнемсе, v.
r. pf. beginnen, coepi, incipior.
Започињање, n. das Beginnen, initium.
Започињати, њем, v. impf. beginnen,
molior.
Започињатисе, њемсе, v. r. impf. be-
ginnen, agor.
Запратиши, им, v. pf. verschicken, a-
mando.
Запракање, n. das Verschicken, amau-
datio.

Започети, ам, v. pf.
+ Запошаваше
Запошавати, тујем,
v impf.
Запошаваше, н.
Запошавати, тујем
Започетисе / запошаваше, тујем
доке, тујем запошаваше, н. р. р.
Запон, м.
+ 2)
Запратиши, им, v. р. р.
vide запратиши.
Запошавати, нем, v. р. р.

Запуштам, ам, рф.

На здравље запусто скашици у воденици

Запрашка, ф. виде заправка.

Заправка, ф.

Запрден, на, но,

Запрдѣ, м.

+ Запуштам, ам, в. рф.

1) н.п. пушке запущаше,

2)

дадо токе запущаше
војци

Зарадавати а, рујем а,
и. п. рф.

+ Зипрѣмање

Запрѣмати, ам, импф.

Запрѣмати, ам, в. рф.

и. п. мјесто,

Запрашати, ам, v. impf. verschlefen, amando.

Запрашати, им, v. pf. Staub erregen, pulverem excito.

Запрѣти, дим, (Рес.) vide запрѣти.

Запрѣвање, n. das lästige Dreinfragen, interpellatio molesta.

Запрѣвати, дужем, v. impf. (scherzhaft) lästige Fragen thun, moleste quaero.

Запрѣти, им, (Срем.) vide запрѣти.

Запрѣти, запрѣдим, v. pf. (Ерц.) (scherzhaft) hinterstecken, hineinstecken, insero post —

Запрѣнути, нем, vide запрѣки.

Запрѣнутисе, немсе, vide запрѣкисе.

Запрѣзање, n. das Gürten, Schürzen, Aufschürzen, cinctio, accinctio.

Запрѣзати, жем, v. impf. gürtен, vor-schürzen, praescingo.

Запрѣт, м. mit Asche bedecktes Feuer, ignis cinere conlectus.

Запрѣпати, рекем, v. pf. н. п. ва-пру, mit Asche zudecken, contego cinere: запрѣки јаје у вапру, нека се испече.

Запрѣти, ем, запрѣо, (Рес. и Срем.) vide запрѣти.

Запрѣтиши, им, (Рес. и Срем.) vide запрѣтиши.

Запрѣки (говорисе и запрѣнути), ре-гнем, v. pf. н. п. скупе, рукаве, schürzen, aufschürzen, succingo.

Запрѣкисе (говорисе и запрѣнутисе), прегнемсе, v. r. pf. sich aufschürzen, succingi.

Запрѣчати, ам, (Рес. и Срем.) vide запрѣчати.

Запрѣчати, им, (Рес. и Срем.) vide запрѣчати.

Запрѣжати, им, v. pf. einbrennen, in-coquo farinam.

Запрѣжати, рем, запрѣо, v. pf. (Ерц.) zuverren, claudio.

Запрѣжати, им, v. pf. (Ерц.) mit Drohung verbieten, interdico.

Запрѣжати, ам, v. pf. (Ерц.) н. п. опанак, verflechten, transverso plecto.

Запрѣжати, им, v. pf. (Ерц.) verties geln, pessulum obdo.

Запрѣсити, им, v. pf. м. j. жевојку, freien, werben um ein Mädchen, peto, ambio, procuro puellam.

Запрѣсити, им, v. pf. zum прота ма-шен, consecro protopresbyterum.

Запрѣсити, им, v. pf. zum про-попона машен, consecro protopres-byterum.

Запруђе, n. село код Дрине (под Ло-зницом), gleichsam Dünkirchen.

Запрушка, f. die Einbrenne (?), quod in-coquitur cibo (farina et butyrum).

Запрѣвање, n. das schimpfliche Reden, praefatio obscena.

Запрѣвати, ам, v. impf. schimpflich re-den, obscena praefari.

Запрѣвати, сужем, v. pf. schimpflich re-den, obscena praefari, ut est jebem му.

Запрѣ*, м. die Zucht, disciplina.

Запрѣти, им, v. pf. in Zucht halten, coereco.

Запрѣтење, n. die Zucht, disciplina.

Запрѣтити, им, v. pf. verlassen, desero.

Запрѣтитисе, имсе, v. r. pf. sich ver-wahrlosen, negligo me.

+ Запуштавање, n. das Verstopfen, ob-turatio.

Запуштавати, ам, v. impf. verstopfen, obturo.

Запуштач, м. der Stöpsel, obturaculum.

Запушташи, им, v. pf. 1) зачепити, verstopfen, obturo. 2) запрашати, Staub erregen, excito pulverem.

Запуштање, n. das Verwahrlosen, de-sertio.

Запуштапати, ам, v. impf. verwahrlo-sen, desero, negligo.

Запуштапати, им, vide запуштапати.

Зар, 1) eine Partikel, um zu fragen: etwa, лонне? ан? нум? не? Зар ши не знаш? Зар ке и он дожи? Зар има? 2) etwa, vielleicht, ni fallor, ut puto: дожи ке зар и он; има зар.

Заради (за ради), ум — Willen, ob, propter, per: заради Бога.

Зарадиши, им, v. pf. verdienen (durch Arbeit), promereo.

Зарадивање, n. der Verdienst, quaes-tus.

Зарадивати, хујем, v. impf. verdie-nen, quaestu lucrora.

Зараниши, им, v. pf. ernähren, vom Hungerern schützen, a fame prohibeo.

Заранишитисе, имсе, v. r. pf. sich des Hungertodes erwehren, famem depello.

Зараниши, нака, м. pl. die Zeit vor der Dämmerung, tempus ante crepuscu-lum: дошао око заранака.

Заранивање, н. das Ernähren, susten-tatio.

Заранивати, нујем, v. impf. ernäh-ren, sustento.

Зараниватисе, нујемсе, v. r. impf. sich ernähren, sustentor.

Зарар*, м. vide штема: продао сам на зарар.

Зараривање, n. vide губљење 1.

Зараривати, рујем, vide губити 1.

Зарарити, им, v. pf. штеповати на каквој трговини, verlijeren, Schaden haben (im Handel), damnum facio.

Зарартање, n. das Verwachsen, ex-olitio.

Запуштам а, им а, в. рф.

Заравањак, нма, м.

Зарастати, ам, v. impf. verwachsen, exolesco.
 Зарастати, стем, v. pf. verwachsen, exolesco.
 Зарѣати (за-рѣати, заѣрати?), ам, v. pf. vergrüen, rubigine inducor.
 Заредити, им, v. pf. nach der Reihe gehen, ex ordine progredior: заредити болест по селу; заредити од куће до куће.
 Заређивање, n. das Gehen nach der Reihe, progressio ex ordine.
 Заређивати, љујем, v. impf. nach der Reihe gehen, ex ordine progredior, grassor.
 Зарѣкати, жим, v. pf. die Zähne fletschend murren (vom Hunde), marmuro, ringor.
 Зарезати, режем, v. pf. einen Einschnitt machen, incido.
 Зарезивање, n. das Einschnneiden, incisio.
 Зарезивати, зујем, v. impf. einschneiden, incido; не зарезује га ни у к^ти (п. ј. не боји га се ни мако).
 Зарезовина, f. der Einschnitt, incisura.
 Зарѣкесе, речемсе, v. r. pf. 1) etwas verreden, serio nego: зарекао се да не пије вина; зарекласе свиња да не изједе говна, па девешоме самно вр одгрнзла (осам изјела са свим?). 2) sich verreden, erro, labor in loquendo.
 Зарзати (за-рзати, заѣрзати?), ржем, v. pf. aufwiehern, hinnitum edo.
 Зарија, m. Zacharias, Zacharias.
 Зарикаши, ричем, v. pf. erbrüllen, mugitum edo.
 Зарити, ријем, v. pf. zerwühlen, ruendo corrumpo.
 Зарицање, n. das Verreden, lapsus in loquendo.
 Зарицашице, ричемсе, v. r. impf. 1) verreden, serio nego. 2) sich verreden, labor in loquendo.
 Заркати (за-ркати, заѣркати?), рчем, v. pf. anfangen zu schnarchen, incipio stertere.
 Заро, m. hyp. v. Зарија.
 Заробити, им, v. pf. zum Kriegsgefangenen Slaven machen, capio.
 Заробитице, имсе, v. r. pf. Kriegsgefangen werden, capior.
 Заровити, им; v. pf. zerwühlen, ruendo corrumpo.
 Зарокати, икем, v. pf. zu grunzen beginnen, grunnitum edo.
 Заронити, им, v. pf. 1) untertauchen, mergo. 2) bedecken, begraben, contego.
 Зарубити, им, v. pf. aufsähen (s. В. das obere Ende eines Stabes), aequo.

Зарубљивање, n. das Aufsähen, aequatio.
 Зарубљивати, љујем, v. impf. aufsähen, aequo.
 Зарудак, шка, m. der Anfang der Reise (s. В. der Kirschen), rubescentia (?).
 Зарудети, дим, v. pf. (Рес.) } der Zeitigung nahe
 Зарудити, им, v. pf. (Срем.) } kommen
 Заруђети, дим, v. pf. (Ерц.) } ad maturitatem accedo, matureasco (rot h werden?).
 Заруђивање, n. das Reiswerden, rubedo accedens ad maturitatem.
 Заруђивати, љујем, v. impf. der Reise nahen, matureasco.
 Зарукавље, n. die Stickerei am Aermel, manicæ ornatus:
 „Сеја брату зарукавље везе —
 Зарукаши, ручем, v. pf. erbrüllen, mugitum edo.
 Зарумнишице, имсе, v. r. pf. rot h werden, erubescio.
 Зарурети*, unentbehrlich, summe necessarius.
 Заручан, чна, но, voll, angefüllt, plenus.
 Заручивање, n. das Verwenden (Anfüllen), applicatio.
 Заручивати, чујем, v. impf. verwenden (anfüllen), applico.
 Заручити, им, v. pf. verwenden (anfüllen), applico, impleo (s. В. буре, врећу, торбу, лонац).
 Заручник, m. der Verlobte, sponsus, desponsus.
 Заручница, f. die Verlobte, sponsa, desponsata.
 Засавица, f. ein Arm der Save auf der serbischen Seite, der nach langem Umwege, Nitromiß gegenüber, wieder in die Save zurückkommt.
 Засведочити, им, (Рес. и Срем.) vide засведочити.
 Засвѣрати, ам, v. pf. } anfangen zu
 Засвирети, рим, v. pf. (Рес.) } spielen
 Засвирити, рим, v. pf. (Срем.) } pfeifen
 Засвирјети, рим, v. pf. (Ерц.) } (auf der Pfeife, Dudelsack), incipio canere (fistula, utriculo).
 Засвједочити, им, v. pf. (Ерц.) bezeugen, testor.
 Засједа, f. (Рес. и Срем.) vide засједа.
 Засједање, n. (Рес. и Срем.) vide засједање.
 Засједаши, ам, (Рес. и Срем.) vide засједаши.
 Засједнути, нем, vide засјести.
 Засјека, f. (Рес. и Срем.) vide засјека.
 Засјена, f. (Рес. и Срем.) vide засјена.
 Засенак, нка, m. (Рес. и Срем.) vide засјенак.
 Засениши, им, (Рес. и Срем.) vide засјениши.

Так заредити Аранове ст

Засадити

Засаживати

Засе Засад / за сад

Засвједочити, им, v. рф.

Засенак, сека, m.

Зарубити, им, v. рф.

Зародити се, им се, v. r. рф.

Засија и Мервет и Кадрфа

Засијати, сјем, н. п.

набу,

Засирак, ам,

Засија се тако негу симе

Засједе сунце, м. ј.

Засија се зађе, пошину.

Засијати, јем

Засијати се, им се,
в. г. рф. vide заси-
вати се.

Засијати се

Засести, седем (говорисе и заседнем), (Рес. и Срем.) vide засјести.

Засећи, сечем, (Рес. и Срем.) vide засјећи.

Засекице, сечемсе, (Рес. и Срем.) vide засјекице.

Засијатице, амсе, в. г. рф. erglänzen, erfüllen.

Засипање, п. 1) das Uberschütten, Verschütten, obrutio. 2) das Hineinschütten, infusio.

Засипати, ам (и засипљем), в. impf. 1) verschütten, überschütten, obruo. 2) hineinschütten, infundo.

Засипити, им, в. рф. н. п. маијемо, anlaben, das Lab in die Milch schütten, coagulum injicio.

Засипити, им, в. рф. 1) sättigen, satio. 2) satt bekommen, satior.

Засијатице, сјимсе, } vide засија.
Засијатице, јамсе, } тисе.

Засједа, ф. (Ерц.) der Hinterhalt, insidiae.

Засједање, п. (Ерц.) 1) das Lauern, insidiatio. 2) das Versigen, mora.

Засједати, ам, в. impf. (Ерц.) 1) lauern, insidiar. 2) sich versigen, sedendo morari.

Засједнути, нем, vide засјести.

Засјека, ф. (Ерц.) der Berchau, arbores stratae pro munimento.

Засјена, ф. (Ерц.) das Blendwerk, praestigiae.

Засјенак, нка, м. (Ерц.) у засјенку, in dem Mondeschatten, in umbra lunari.

Засјенити, им, в. рф. м. ј. очи, blenden, praestigior.

Засјести, сједем (говорисе и засједнем), в. рф. (Ерц.) 1) sich in Hinterhalt legen, insidiar. 2) sich versigen, sedendo moror.

Засјећи, сјечем, в. рф. (Ерц.) 1) anbauen, arboribus. 2) пунт, verhaueu, arboribus stratis impedio.

Засјекице, сјечемсе, в. г. рф. (Ерц.) sich verhaueu, muniri arboribus stratis.

Заскакаћу се, качемсе, в. г. рф. aufspringen, exsilio.

Заслада, ф. der Nachtisch, das Dessert, mensa secunda; bellaria.

Засладити, им, в. рф. 1) versüßen, red-do dulce, dulcoro. 2) Nachtisch halten, mensam secundam habeo.

Заслађивање, п. das Versüßen, dulcoratio.

Заслађивати, жујем, в. impf. versüßen, dulcoro.

Заслањање, п. vide заслањати.

Заслањати, ам, vide заслањати.

Заслепити, им, (Рес. и Срем.) vide заслејепити.

Заслејепити, им, в. рф. (Ерц.) erblinden, oculis cari (fig.).

Засланишти, им, в. рф. rohen, misa obdusor: шпа си засланико (кажу бешету кад плаче).

Заслон, м. vide заклоп.

Заслопити, им, vide заслопити.

Заслоњање, п. vide заклоњање.

Заслоњаши, ам, vide заклоњаши.

Заслуга, ф. (у Српјему, у Бачкој и у Бан.) das Verdienst, meritum.

Заслуживање, п. das Verdienen, pro-meritio (?).

Заслуживати, жујем, в. impf. verdienen, promereor.

Заслужити, им, в. рф. verdienen, promereor.

Засмакање, п. das Würzen, conditio.

Засмакати, мачем, в. impf. würzen (öffner. vermachen), condio.

Засмејатице, јемсе, (Рес. и Срем.) vide засмијатице.

Засмијатице, јемсе, в. г. рф. (Ерц.) auflassen, rideo.

Засмојити, им, в. рф. versipen, pico.

Засмочак, чка, м. vide зачина.

Засмочити, им, vide зачинити.

Засмрадити, им, в. рф. anstänken, foetore impleo.

Засмрдети, дим, в. рф. (Рес.) Gestank.

Засмрдити, дим, в. рф. (Срем.) von sich.

Засмрђети, дим, в. рф. (Ерц.) geben, foeteo.

Засопце, пакф. einander, continuo: при пунт засопце.

Заспати, пим, в. рф. einschlafen, obdormio.

Засрамити, им, в. рф. beschämen, pudescio, pudorem injicio.

Засрати, серем, в. рф. beschelzen, concasco.

Застава, ф. мјесто на дно стола, према горњем челу, der Platz unten am Tische, dem Hausherrn gegenüber, triclinii pars:

„У заставу војводу Милоша — Код Срба је по Ерцеговини и сад обичај, да у заставу (над је каква част) посаде равнога ономе, који сједи у горњем челу.

Застаратице, амсе, vide забринутице.

Застати, анем, в. рф. treffen, finden, offendo.

Застатице, анемсе, в. г. рф. sich befinden, seyn, sum, existo.

Застидети, дим, в. рф. (Рес.) beschämen.

Застидити, им, в. рф. (Срем.) men, pu-Zastihjeti, дим, в. рф. (Ерц.) dore ad-ficio.

Застирање, п. das Verbreiten (des Zim-merbodens mit Teppichen), constratio.

≠ 3)

Заседати се собру јунаци —

Заспираати, рем, v. impf. bebreiten, consternare.
 Заспират, м. das, womit z. B. das Zimmer bebreitet wird, stragulum.
 Заспорак, рка, м. das, womit ein vösler Saak oben bebreitet wird, um ihn zumachen zu können, stragulum sacci (?).
 Нашла вреќа заспорак.
 Заспранити, им, v. pf. 1) im Aufsteigen nicht gerade aus, sondern nach der Seite gehen, oblique ascendo, aut descendendo. 2) fig. abweichen, deflecto.
 Заспранивање, п. das Abweichen, deflectio, ascensus aut descensus obliquus.
 Заспранивати, њујем, v. impf. 1) schief bergan oder bergab steigen, descendendo vel ascendo oblique. 2) vom rechten Pfade abweichen, aberro, deflecto.
 Заспрети, ем, заспрѣо, (Рес. и Срем.) vide заспрјети.
 Заспрјети, рем, заспрѣо, v. pf. (Ерц.), bebreiten, consterno.
 Заспура, f. eine hölzerne Schüssel mit Deckel (auf Reisen, für Käse, Kaviar u. dgl.), vas ligneum cum operculo.
 Заспругати, ружем, v. tpf. schaben, rado.
 Заспудети, ди, v. pf. (Рес.) kühl, kalt
 Заспудити, ди, v. pf. (Срем.) werden,
 Заспуђети, уди, v. pf. (Ерц.) frigesco.
 Заспунање, п. das im Wege seyn, impeditio.
 Заспунати, ам, v. impf. im Wege seyn, obsto.
 Заспушити, им, v. pf. in den Weg treten, obsisto.
 Заспушти, учем, v. pf. 1) zurückschlagen, zurückschürzen, rescingo. 2) н. п. бркове, zurückstreichen, zurückdrehen, retorqueo.
 Засукивање, п. das Zurückschlagen, rescinctio.
 Засукивати, кујем, v. impf. 1) Zurückschlagen, rescingo. 2) н. п. бркове.
 Засукијати, ам, v. pf. н. п. пушку.
 Засути, спем, v. pf. 1) verschütten, überschütten, obruo. 2) hineinschütten, infundo: засуо да меље.
 Засучак, чка, м. der Widel, glomus (z. B. von Zeig).
 Засушивање, п. das Vertrocknen, exsiccatio.
 Засушивати, шујем, г. impf. vertrocknen, exsiccor.
 Засушити, им, v. pf. vertrocknen, exareo; аиф. засушила крава, коза, овца и ш. д.
 Засавањак, њка, м. kleiner ebner Platz im Gebirge, locus planus in monte.
 Засајати, јим, v. pf. ablegen, ablego; verfeimlichen, reticere.

Затакнути, нем, vide запакти.
 Затамањити им v. pf. gerade aufgehen, gänzlich zu Grunde gehen, penitus interireos.
 Затамањити се, имсе, v. г. pf. völlig zu Grunde gehen, intereccione deleor.
 Затапање, п. das Aufschmelzen, obductio, inductio.
 Затапати, ам (и запапљем), v. impf. von oben aufschmelzen, obduco cera cet.
 Затапкати, ам, v. pf. aufreten, aufstampfen, concusco.
 Затаћи (говорисе и запакнути), такнем, v. pf. hinter —, auf etwas treten, impono, praefigo.
 Затвор, м. die gefängliche Haft, der Arrest, custodia: он је у затвору, er ist (im Gefängnis) eingesperrt.
 Затворање, п. 1) das Einsperren, custodia. 2) das Zusperren, oclusio.
 Затворати, ам, v. impf. 1) einsperren, gefangen setzen, includo, in custodiam conjicio. 2) verschließen, occludo.
 Затворити, им, v. pf. 1) einsperren, includo. 2) verschließen, occludo.
 Затегнути, нем, v. pf. anziehen, spannen, tendo.
 Затезање, п. 1) das Spannen, tensio. 2) das Sträuben, reluctatio.
 Затезати; тежем, v. impf. spannen, tendo.
 Затезати се, тежемсе, v. г. impf. sich sträuben, obductor.
 Затерати, ам, (Рес. и Срем.) vide закерати.
 Затерати се, амсе, v. г. pf. (Рес. и Срем.) vide закерати се.
 Затеривање, п. (Рес. и Срем.) vide закеривање.
 Затеривати, рујем, (Рес. и Срем.) vide закеривати.
 Затеривати се, рујемсе, (Рес. и Срем.) vide закеривати се.
 Затесапи, пешем, v. pf. anhaften (wie der Zimmermann macht), accido.
 Затески, мечем, v. pf. 1) treffen, offendo. 2) den Weg abschneiden, intercludo.
 Затескисе, печемсе, v. г. pf. 1) sich befinden, seyn, sum. 2) come, geloben, sich anheißig machen, sich verpflichten, obligo me:
 „Јер сам се ја кнезу затекао
 „Да закољем Турског цар' Мурапа —
 Затешчати, ам, v. pf. schwanger werden, ingravidari.
 Затирање, п. das Ausrotten, extirpatio.
 Затирати, рем, v. impf. ausrotten, extirpo.
 Затисак, сја, м. vide запушак.

X

затерати

Затерати се, а, о, м. ј. во,
који неће да буде,
него се затереће.

Затесивати, оујем

Затескисе цара у Рену
вону

Затати сауцица воду засушити,
отуц ловци зеце закерати
зец уаеро, ловци иушати.

Замискивање, н. das Verstopfen, obturatio.
Замискивати, кујем, v. impf. verstopfen, obturo.
Замиснути, нем, vide запуштити 1.
Замницање, н. (Срем.) vide замјенање.
Замницаши, шичем, (Срем.) vide замјенаши.
Замницашице, шичемсе, (Срем.) vide замјенашице.
Замјенање, н. (Ерц.) das Betreten (auf einer That), deprehensio; das Vertreten des Weges, obstitio (?).
Замјенаши, шичем, v. impf. (Ерц.) 1) betreten, deprehendo. 2) den Weg vertreten, obsisto.
Замјенашице, шичемсе, v. r. impf. (Ерц.) 1) sich befinden, sum. 2) verreden, serio negare aut pertendere.
Зам? (за то), darum, ideo.
Замомити, им, v. pf. (сп.) „— цареву благо замомитице — „И у црну земљу закопаше —
Замомити, им, v. pf. zuschmelzen, liquando claudo (das Schmelz mit Schmelz).
Замочник, м. (сп.) der Verpflichtete, der sich zu etwas anheischig gemacht), obligatus, (besonders der Kampfheld, pugator): „Изиш'о је краљев замочнице — „Веселасе краљев замочнице —
Замренимати, пекем, v. pf. erzittern; intremo: „Нешто замренимата, „Нешто зазвенета —
Замренимати, пекем, v. pf. erzittern, (s. B. mit den Augen), mico oculis und sonst, inhorresco.
Замренимати, пшним, v. pf. (Рес.) } erzittern
Замренимати, пшним, v. pf. (Срем.) } zit-
Замренимати, пшним, v. pf. (Ерц.) } tern (vom Laube); aufrauschen, aufflattern, inhorresco; evolo cum strepitu.
Замрка, f. der Anlauf (zum Hinüberspringen) incursus: скочити (или прескочити штогођ) из замрке.
Замркашице, рчемсе, vide замрчатице 1.
Замрчивање, н. vide замрчавање.
Замрчаватице, кујемсе, vide замрчаватице 1.
Замрчати, им, v. pf. н. п. трешњу, verdornen (s. B. die Kirche, damit die Kinder nicht dazu können), spinis circumdo.
Замрчивање, н. das Verdornen, seripimentum spinosum.
Замрчивати, њујем, v. impf. verdornen, spinis defendo.
Замрчати, рујем, v. pf. м. j. рибу у води, betauelnden Köder streuen, saccas venenatas projicio.

Замроноштити, им, v. pf. м. j. цркву, die Kirche einweihen, consecro ecclesiam (von Zroboz?). У Јадру имају два намастира: Троноша и Вошњак. Онда приповиједају да су и градиле двије сепре (Лазареве кћери), па једна другу запалила (кад су се саспале), колико је која начинила; онда она што је градила Троношу рекао: „Ја сам тек замроноша. А друга рекао: „Ја сам нешто начинила као мали вошњачић (м. j. као за воће).“ И од тога остане Вошњак. Троноша служи и сад, а Вошњак је пусп Бог зна од кад.
Замрчавање, н. das Uebereinanderwerfen, superinjection.
Замрчавати, ам, v. impf. übereinanderwerfen, evertio.
Замрчати, ам, v. pf. übereinanderwerfen, obruo.
Замрчи, рем, замрчио, v. pf. ausrotten, exstirpo.
Замрчице, ремсе, замрчиоце, v. r. pf. zu Grunde gehen, perego.
Замрубити, им, v. pf. blasen, ins Horn, in die Trompete), buccinor.
Замрудити, им, v. pf. bemühen, ermüden, fatigo.
Замрудити, ним, v. pf. } schwanz
Замрудити, ним, v. pf. (Ерц.) } ger werden, ingravidor.
Замруживање, н. das Bemühen, defatigatio.
Замруживати, њујем, v. impf. bemühen, fatigo.
Замрчавање, н. das Anlaufen (zum Sprunge), incursio.
Замрчаватице, амсе, v. r. impf. anlaufen, Anlauf nehmen, incurro. 2) замрчавасе, es entfähet ihm (was er sonst eben nicht gesagt hätte), elabitor ei quandoque, quod mallet non dixisse.
Замрчатице, чимсе, v. r. pf. 1) anlaufen, incurro. 2) замрчао се, es ist ihm (die Rede) entfahren, excidit ei inter loquendum.
Замубаст, та, то, abgestumpft, obtusus.
Замуљити, им, v. pf. н. п. руну какву, м. j. метнути на њу шулац да се увати лисица или жавац, eine eigene Art Falle (мулац) vor das Fuchslotz stellen, laqueos (?) pono. cf. шулац.
Замуљити, им, v. pf. abstumpfen, obtundo, retundo.
Замурање, н. das Werfen hinter etwas, jactus post —
Замураши, ам, v. impf. hinter etwas werfen, jacio post —

Замвати, ам, в. рф.

*А крв иде из вучке јунака,
 Ме затоли заведена избура*

Замуљивати,

Замуљивати

Затураписе, амсе, v. impf. sich (in die Welt) hinein werfen, abisise peregre.
 Затуришти, им, v. pf. hinter etwas werfen, rejicio.
 Затуришисе, имсе, v. r. pf. у свијет, sich in die Welt hineinwerfen, abisise peregre.
 Затуричати, ам, v. pf. anfangen türisch zu reden, zu singen, turcice proloquor, accino.
 Зам, ки, шучем, vide забити.
 Замукисе, учемсе, vide забитисе.
 Закерати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) hinein-schlagen, immitto. 2) hinter — treiben, ago post —
 Закератисе, амсе, v. r. pf. (Ерц.) los-sürzen, impetum facio.
 Закеривање, п. (Ерц.) 1) das Hinein-schlagen, immisio. 2) das Treiben hinter —, actio post — 3) das Vossürzen, impetus.
 Закеривати, рујем, v. impf. (Ерц.) 1) hineintreiben, immitto. 2) hinter — treiben, ago post —
 Закериватисе, рујемсе, v. r. impf. (Ерц.) losfürzen, impetum facio.
 Заки, зажем, v. pf. 1) hinter — gehen, eo post — 2) sich verirren, aberro. 3) nach der Reihe gehen (s. B. von Haus zu Haus), ex ordine eo.
 Закопати, им, v. pf. } mit Roth ver-
 Закопати, им, v. pf. } schmieren, luto obliuo.
 Заувар је (за увар је) vide увар је.
 Заударање, п. das Riechen nach etwas, odor.
 Заударати, ам, v. impf. riechen nach etwas, oleo: заудара месо, — вино на буре и п. д.
 Заударити, им, v. pf. einen Geruch beschnitten, adoleo.
 Зауздавање, п. das Zäumen, infrenatio.
 Зауздавати, ам, v. impf. zäumen, infreno.
 Зауздаши, ам, v. pf. zäumen, infreno.
 Зауземисе, зтемсе, v. r. pf. с ким, sich zusammenthun mit einem, socior.
 Заујати, им, v. pf. hu! machen (vom Winde, Meere), strideo.
 Заујатисе, јимсе, v. r. pf. losfahren (vom Schiffe), cum stridore procurro, feror.
 Заукаши, учем, v. pf. hu! schreyen, inclamo io ut audiat, ubi sim, absens sodalis. 2) hu! machen in die Finger vor Frost, foveo digitos anhelitu.
 Зауларити, им, v. pf. коња, halstern, capistro.
 Заулаати, ам, v. pf. aufheulen, exululo.
 Зауставити, им, v. pf. hemmen, inhibeo.
 Зауставитисе, имсе, v. r. pf. still stehen, subsisto.

Зауспављање, п. das Hemmen, inhibito.
 Зауспављати, ам, v. impf. hemmen, inhibeo.
 Зауспављатисе, амсе, v. r. impf. still stehen, subsisto.
 Зауспити, им, v. pf. den Mund öffnen zum Sprechen, aperio os ad proloquendum: зауспи да рече, на опен не ке.
 Заучати, чим, v. pf. zu heulen anfangen (vom Winde, den Wogen des Meeres), strideo.
 Зауш, м. das Umschwemmen (Umdrehen) des Schiffe, das Strom aufwärts fährt, retorsio navis: опинла лажа на зауш; уватно зауш лажу.
 Заушак, шка, м. vide приушак.
 Заушитисе, шисе, v. pf. н. п. лажа, sich umdrehen; umgedreht werden, retorqueor, (vom Schiffe, das stromaufwärts fährt).
 Заушници, м. pl. die Ohrdrüsen, glandulae parotides.
 Захвалиши (или зафалиши), им, v. pf. (у Сријему, у Бачкој и у Банату по варошима; а селаци кад оке да говоре као и варошани) кажу: за квалиши, или завалиши) коме, danken, gratias ago.
 Захваљивање (зафаливање), п. das danken, gratiarum actio.
 Захваљивати (зафаливати) љујем, v. impf. danken, gratias ago.
 Зацјенити, им, (Рес. и Срем.) vide зацјениити.
 Зацјенитисе, немсе, v. r. pf. den Athem verlieren vor heftigem Weinen; schluchzen, spiritum interclado plorando, singultio.
 Зацјениити, им, v. pf. (Ерц.) schäzen, einen Preis setzen auf die Waare, pretium constituo.
 Зацупукати, ам, v. pf. hineinschaufeln, intrudo oscillando.
 Зачевљити, им, v. pf. 1) (die Finte) spannen, intendo telum (liantam). 2) vide завилчити.
 Зачеље, п. горње чело, п. j. мјесто навр спола, же обично старјенина сједи кад се руча, или вечера, der oberste Platz am Tische, trichini pars.
 Зачељустити, им, vide завилчити.
 Зачепити, им, v. pf. verstopfen, zusprunden, epistomio obturo.
 Зачепрати, ам, v. pf. 1) anfangen zu scharren (wie die Henne), rado ut galina. 2) verscharren, radendo obruo.
 Зачетак, тка, м. der Anfang, initium, cf. почетак.
 Зачепти, чтем, v. pf. 1) vide започепти. 2) empfangen, concipio (von der Kuh,

Замушњи

Заушак, им, v. pf. н. п. подне, акшан, штиндију

*м. г. у петак му заушак подне
Опа кад оца заушак јацију
Зашпо ми за ношти
Док он њему шкучеља заје*

+ Зацјенити, им, v. pf.

Зацјенитисе, им се, v. r. pf.

Заушати се

Заујестиса, једет се

Зачинати, им, в. рф.

А мој бота негде поарав задуци

Зачинати, чујем, в. импф.

Зачинати

Зачинати, п.

Зачинати, ам

Зачинати, ф.

Зачинати, жна, м.

Зачинати а, ам а, в. рф.

Зачинати (река) ај; арудна

Зачинати, збодем, в. рф.

Зачинати, им, в. рф.

Зачинати, ам, в. рф.

Зачинати, берет

Зачинати, ам

Зачинати, п.

Stute, dem Schafe). 3) začela eб
кавга, ертшанден, exorta est rixa.
Зачина, f. die Würze, condimentum.
Тешко лонцу из села зачине чека-
јуки.

Зачинати, им, в. рф. 1) würzen, condio.
2) fig.

„Све је коло главом надманила,
„А господским лицем зачинила —

Зачинати, п. 1) vide започињање. 2)
die Empfängniß, conceptio.

Зачињање, п. das Würzen (öfterr. Ver-
stachen), conditio.

Зачињати, њем, в. импф. 1) vide за-
почињати. 2) empfangen, concipio.

Зачињати, ам, в. импф. würzen, (ver-
stachen), condio.

Зачкапати, ам, в. рф. (eine Riß) versto-
pfen, obturo, obstruo.

Зачкољна, f. die verstopften Rissen, ri-
mae oppilatae.

Зачуднише, имсе, в. рф. sich verwun-
dern, miror. Зачудносе пребијеној

голајени (кажу, особито жене, оно-
ме, који се чему зачуди: да не би

оно урекао, чему се чуди; а хепе-
шту, и другоме млађем кажу: емо

ни говна на носу, утрнсе).

Зачути, чујем, в. рф. hören, exaudio.

Зачукаати, в. рф. lärmen, tumultum cieo.

Зачежерити, им, в. рф. zuckern, sac-
charo condio.

Зачињање, п. das Vernähen, obsutio.

Зачињати, ам, в. импф. vernähen,
obsuo.

Зачињавање, п. das Zuspißen, acuminatio

Зачињавати, љујем, в. импф. 1) zuspißen,
Зачињати, им, в. рф. 1) acumino.

Зачињати, пијем, в. рф. zunähen, obsuo.

Зачињедети, дим, в. рф. (Рес.) er-
Зачињедати, дим, в. рф. (Срем.) } fra-
Зачињедети, шпедим, в. рф. (Ерц.) } ren,
parsimonia asquiro.

Зачињити, им, в. рф. beschirmen,
protego.

Зачињитишное, имсе, в. г. рф. sich
schirmen, defendo me:

„Од сунца се шпипом зашпишино,
„А од вјетра свиленом марамом —

Зачишо, 1) warum? quare? 2) weil,
quoniam.

Зачишкати, ам, в. рф. 1) rauschen
wie die fliehende Gidepe), constrepe,
inhorreo. 2) leicht bedecken (з. В. etwas
mit Laub), contego leviter.

Зчабатисе, амсе, в. г. рф. sich runzeln
wie bey einem alten Weibe, consene-
sco (als Replik auf die Begrüßung
mit баба):
А. Баба!
Б. Иди ноге ти се зчабале, ниј-
сам ја баба.

Зчапативање, п. das Herunterwerfen,
dejectio.

Зчапативати, чујем, в. импф. herabwer-
fen, dejecto.

Зчапати, им, в. рф. herabwerfen, de-
jicio.

Збег, м. (Рес. и Срем.) vide збег.

Збегисе (говорисе збегнуписе), збе-
гнумосе, (Рес и Срем.) vide збегисе.

Збивање, п. das Geschehen, die Erfül-
lung, effectus.

Збиваписе, васе, в. г. импф. in Erfül-
lung gehen, abeo in effectum.

Збијање, п. vide сабијање.

Збијати, ам, vide сабијати.

Збијатисе, амосе, vide сабијатисе.

Збиља, f. 1) die Wirklichkeit, der Ernst,
veritas: serium: говорим ли ти по
од збиље? 2) збиља! a propos! noch
etwas! audi, heus, quid ais.

Збиљскй, adv. im Ernste, serio.

Збишти, збијем, vide сабишти.

Збишисе, збијемосе, vide сабишисе.

Збишисе, будесе, в. г. рф. in Erfül-
lung gehen, exeo, fio.

Збјег, м. (Ерц.) der Zusammenlauf der
Flüchrlinge, confugium.

Збјегисе (говорисе и збјегнуписе),
збјегнумосе, в. г. рф. (Ерц.) 1) zusam-
menlaufen, concurro. 2) zusammenlau-
fen (vom Tsch), contrahor.

Збор (у Сријему, у Бачк. и у Бан.)
bergen, ob. cf. c.

Збор, м. am Pfluge, pars aratri.

Збор, м. die Versammlung, Gesellschaft,
Unterhaltung, Gespräch, concio:

„Збор зборила господа Ришканска —
„Збор зборила младе Земункиње —
„Збор зборила, па су говорила —

Зборисе, п. das Sprechen, confabulatio.

Зборити, им, в. импф. sprechen, loqui,
confabulari.

Збориште, п. Platz, wo man sich ver-
sammelt, locus conventus.

Званица, f. највише се говори у млож-
броју зе анице, м. ј. они који се
з об у накрсно име. У песмама се
налази и у званице, н. п.

„У Марка је много узваница:
„Двјеста попа, присна калуђера —
gestadene Gäste (zum крсно име, wel-
ches f.) conviva vocati:

Звање, п. das Rufen, vocatio.

Звати, зовем, в. импф. rufen, voco.

Зватисе, зовемсе, в. г. импф. heißen,
voco: како се зове?

Звезда, f. (Рес. и Срем.) vide зви-
езда.

Звездца, f. dim. v. звезда.

Звѣка, f. der Klang, sonus.

Звѣкан, м. der Dummbart, stultus.

Звѣкст, м. vide звѣка:

Почастишное иште званице

дали

догод збори крају Ми-
крају

јанко

Звекир, т. (см.)
Ударње Звекиром на брати

225 Зв Зво Зго 226

„Ja ku бити на чардаку,
 дукате бројити,
 Дукаши ќе звекелати,
 по звекету доћи —
 Звекелтање, п. vide звечање.
 Звекелати, ќекем, vide звечати.
 Звекнути, нем, у. pf. erklingen, resonare.
 Звекнути, нем, pf. v. auf den Kopf
 schlagen (daß es erklingt), ferio caput
 alicui ut resonet: звекнуо га по
 глави. †
 Звѣр, f. (Рес. и Срем.) vide звјер.
 Звѣрање, п. (Рес. и Срем.) vide звје-
 рање.
 Звѣраши, ам, (Рес. и Срем.) vide звје-
 раши.
 Звѣре, еша, п. (Рес. и Срем.) vide звјер.
 Звѣриње, п. (Рес. и Срем.) vide звје-
 риње.
 Звѣрка, f. (Рес. и Срем.) vide звјерка.
 Звѣркање, и. dim. v. звечање.
 Звѣркаши, ам, dim. v. звечати.
 Звѣкнути, нем, dim. v. звекнути.
 Звѣчак, чка, т. der Glockenschwengel,
 pistillum campanae.
 Звѣчан, т. град у Косову. Звѣчански,
 ка, ко, von Zwetschen.
 Звѣчање, п. das Klingen, sonus.
 Звѣчати, чим, v. impf. klingen, sono.
 Звѣчка, eine eiserne Platte, die in den
 Klöstern, besonders in der Türkei, statt
 der Glocke dient, campanae ferreae ge-
 nus simplicissimum (tabula ferrea).
 Звјад, т. eine Gegend der namja По-
 жаревачка.
 Звјадане, п. das Pfeifen, sibilatio.
 Звјадати, дим, v. impf. pfeifen, sibilare.
 Звјанути, нем, v. pf. einen Pfiff thun,
 sibilum edo.
 Звјезда, f. (Ерц.) der Stern, stella.
 Ковати, или подизати, кога у звје-
 жде. 2) (ст.) град некакав:
 „О Иване од Звјезде града —
 Звјер, f. (Ерц.) das wilde Thier, fera.
 Звјере, звјерета, п. vide звјер.
 Звјездита, f. dim. v. звјезда.
 Звјерање, п. (Ерц.) das schein Umherbli-
 cken, circumspectio formidolosa.
 Звјерати, ам, v. impf. (Ерц.) schein
 umher blicken, pavide circumspicio.
 Звјерање, п. (Ерц. coll.) die Thiere des
 Waldes, ferae.
 Звјерка, f. (Ерц.) ein Waldthier, ein
 Stück Wild, fera.
 Звонар, т. 1) der Glockengießer, fusor
 campanarum: 2) der Glöckner, Glo-
 ckenläuter, Küster, pulsator campanarum.
 Звонара, f. der Glockenthurm, turris
 campanaria.
 Звонарев, ва, во, 1) des звонар, fusoris
 Звонаров, ва, во, 2) aut pulsatoris cam-
 panae.

Звонарски, ка, ко, der звонари, fu-
 sorum aut pulsatorum campanarum.
 Звонити, им, v. impf. läuten, pulso
 campanam.
 Звонце, деца, п. dim. v. звоно, das
 Glöckchen, campanula.
 Звоњење, п. das Läuten, sonus et pul-
 satio campanae.
 Зворник, т. Stadt und Festung am lin-
 ken Ufer der Drina, eine Tagreise
 von der Save. Срблин (око Звор-
 ника) приповиједају, да је Зворник
 зидао некакав Звонимир не зна-
 бо жа и прије Риста на 800 година.
 Зворничанин, т. човек из Зворника.
 Зворнички, ка, ко, v. Зворник.
 Звоцање, п. das Schnappen mit den
 Zähnen, captatio, frendor.
 Звоцати, ам, v. impf. mit den Zäh-
 nen schnappen, capto dentibus.
 Звоцнути, нем, v. pf. schnappen, klap-
 pen (wie der Hund, Storch), capto
 dentibus, strepo.
 Зврцање, п. das Schnippen schlagen,
 talitratio.
 Зврцати, ам, v. impf. einem ein Schnip-
 pen schlagen, geben, talitro per-
 cutio.
 Зврцнути, нем, v. pf. kora, einem
 ein Schnippen geben, talitro percutio.
 Зврка, f. der Naseastüber, Schneller,
 talitrum: нијесам га ни зврчком
 ударио.
 Зграднисе, имсе (ди ми се), v. r. pf.
 eckhaft werden, anekeln, attaedet: гра-
 дно сам се на —; зградио ми се.
 Зграњање; и. das Treffen, collineatio.
 Зграпати, ам, v. impf. treffen, collineo.
 Згазити, им, v. pf. zertreten, conculco.
 Зглавак (зглабак?), вка, т. das Ge-
 lenk, articulus.
 Згледане, п. das Anblicken, aspectio.
 Згледати, ам, v. pf. erblicken, cons-
 picio.
 Згледати се, амосе, v. r. pf. sich gegen-
 Zgledati се, амосе, v. r. impf. s. seitig an-
 blicken, invicem se aspicere.
 Згледити, им, v. pf. и. п. лијес (das
 zerstreute, zerlegte) zusammenlegen,
 das Geschir zusammenbringen, com-
 pono, colligo.
 Зглобљавање, п. das Zusammenfügen,
 consortio.
 Зглобљавати, ам, v. impf. zusammen-
 fügen, consero.
 Згвѣчати, им, v. pf. zusammenkneten,
 subigo, depso.
 Згода, f. Die Gelegenheit, Bequemlich-
 keit, oportunitas: жива згода,
 бране!
 Згодан, дана, но, ganz recht, bequem,
 opportunus: згодна пушка, пум,
 Н

Звоно, п.

Зврка, f.

Зврцати, и,

Зврцнути, нем,
 фелдзу Митровице

на нехатом бријеру —
 суг пуца.

Зград, f.

Звирдјукане

Звирдјукати, утем, v. impf.

Зједа, f.

Звјездата, а, о, и. п. кога
 којичија ва Елеу Кр
 Звјестити, м, в. р.

Звјездана, f.

Од Звечана те до Вучина

Зврлина, f.

ударно се не
 звјезду.

† 2) Звекнуло му у главу,

и кренуше звјезера аерата

Сву господу Јове на светог
 се књигама и се здрављуцама

сваки бити и мигера Јага
 Виду

227 Зго Здр Здр Зел 228

Згодити, им, v. pf. treffen, ferio, col-
 lino.
 Згоретисе, рисе, v. r. pf. m. j. вапра,
 zu Blut zusammenbrennen, ardore con-
 fici.
 Зготовити, им, v. pf. н. п. ручак,
 јело, bereiten, adparo.
 Зграбити, им, v. pf. ergreifen, corri-
 pio.
 Зграда, f. das Gebäude, aedificium.
 Зградина, f. dim. v. зграда.
 Згрејати, јем, (Рес. и Срем.) vide згри-
 јати.
 Згришити, им, (Рес. и Срем.) vide
 згријешити.
 Згризање, n. Abfressen, Abweiden, de-
 pastio.
 Згризати, ам, v. impf. abfressen, de-
 pascor.
 Згријати, јем, v. pf. (Ерц.) erwärmen,
 calefacio.
 Згријешити, им, vide сагријешити.
 Згриести, ризем, v. pf. abfressen, de-
 pascor.
 Згнупти, нем, v. pf. 1) zusammen-
 scharren, corrado. 2) wegscharren, de-
 rado.
 Згрозитисе, имсе, v. r. pf. zusammen-
 schauern, cohorrere.
 Згрпање, n. 1) das Zusammenfassen,
 collectio. 2) das Auseinanderbreiten,
 dispersio.
 Згрпати, гркем, v. impf. 1) zusam-
 menfassen, colligo. 2) auseinanderschaf-
 ren, dispergo.
 Згрукати, ам, v. pf. zerstoßen, con-
 tundo.
 Згриштитисе, шти ми се, v. r. pf.
 Art Gestein, wenn man z. B. Fettes ist,
 oder ein Stein im Brot ist, horret pa-
 latum.
 Згубити, им, (ст.) vide сагубити:
 „Млаош згуби Турског цар' Мурапа,
 „И Турака дванаест иљада —
 Згулити, им, v. pf. abreißen, schinden,
 deripio, excorio: алину, кожу.
 Згуливање, n. das Einblößen, denu-
 datio.
 Згуливати, љјем, v. impf. entblößen,
 denudo.
 Згуснутисе, несе, v. r. pf. dick, dicht
 werden, condensor.
 Здела, f. (Рес. и Срем.) vide жбела.
 Здерати, рем, vide згулити.
 Здела, f. (Ерц.) vide жбела.
 Здрав, ва, во, 1) gesund, sanus, va-
 lidus. 2) н. п. лонац, чаша, ganz
 unverletzt; integer, incolumis; daher
 Ђевојка. 3) здрав здравити (здрав-
 цат?), здрава здравити, здраво
 здравити, ferngesund, sanissimus.
 Здравац, вца, m. eine Art Gebirgs-

pflanze, die die Mönche, wenn sie in's
 Dorf kommen, dem Hausherrn und
 den Frauen darbieten (у крајини Не-
 гопинској и у Ђучу), herbae genus.
 Здравити, им, v. impf. 1) gesund wer-
 den, genesen, convalesco. 2) Gesunde-
 keit zutrinken, propino:
 „Чашом здрави Ришљанин Иване,
 „А Мијајло њингом из њедара —
 Здравитица, f. чаша, што се пије у здрав-
 ље, der Gesundheitsbrunnt, propi-
 natio.
 Здравко, m. Mannsname, nomen viri.
 Здравље, n. die Gesundheit, valetudo.
 Здрављење, n. 1) das Genesen, resu-
 peratio valetudinis. 2) vide наздрав-
 љање.
 Здравнице, n. hur. v. здравље.
 Здравно, 1) gesund, integra valetudine.
 2) tüchtig, stark, valide: здраво га
 је ударно; немој здраво стезати.
 Здравитица, та, то, cf. здрав.
 Здробити, им, v. pf. zerbrockeln, per-
 frigo.
 Здрозгати, ам, v. pf. zerhacken,
 comminuo.
 Здрпитисе, имсе, v. r. pf. sich ent-
 zweien, bis zu Thätigkeiten, rixor.
 Зеба, der Zink, fringilla.
 Зев, m. (Рес. и Срем.) vide зије-
 вање.
 Зевање, n. (Рес. и Срем.) vide зије-
 вање.
 Зевати, ам, (Рес. и Срем.) vide зије-
 ваши.
 Зевнути, нем, (Рес. и Срем.) vide зи-
 јевнути.
 Зезање, n. eine Art schwingender Be-
 wegung, agitatio futuentis.
 Зезати, ам, v. impf. sich schwingend
 bewegen, agitari futuendo.
 Зезнути, нем, v. pf. eine schwingende
 Bewegung machen, agitari futuendo.
 Зейтин*, m. das Del (Baumöl), oleum.
 cf. уље.
 Зейтинити, им, v. impf. mit Del
 würzen, oleo condio.
 Зейтинница, f. суд, што се у њему
 држи зейтин, das Delstüpfchen, am-
 pulla olearia.
 Зейтинџење, n. das Delen (Wurzeln mit
 Del), oleatio.
 Зейтин-шане*, vide маслинка.
 Зейтуни*, adj. olivengrün oleaginus.
 Зејо, m. hur. v. зец: мени зејо! ме-
 ни зејо! (вичу жеца над се играју
 зепа).
 Зелембџак (зеленбџак), m. die grüne
 Eidechse, lacerta viridis.
 Зелен, f. die Grüne, das Grüne, viridi-
 tas. 2) (у Сријему, у Бачк. и у Бан.)
 vide поврке.
 Зелен, на, но, 1) grün, viridis. 2)

Згонити, им
 #
 под здраво,
 фг) су црвој кори
 здравитисе, им се, ит. рф.)
 мим (судукова) иде гра
 здружитисе) уна з.
 Здраврак, т. ф. новвак.
 + Зевак, вна
 Звучивати, нујети, ит. рф.
 Зевкарене
 Зевкарити, им, ит. рф.
 Здепати, ам, ит. рф.

Згракути
 Зграживање
 Зграживати
 Зграживати
 Зграживати

Здурвати
 Здурвати
 Здурвати, им, ит. рф.

grün, d. i. unreif, immaturnus: млад и зелен (као гушчје голно), der Selbstschappel, imberbis.
 Зелена када, f. narcissus pseudonarcissus Linn:
 „Пави зумбуа и зелена када — Зеленеши, ним, (Рес.) vide зелењеши.
 Зеленешице, нимсе, (Рес.) vide зелењешисе.
 Зеленика, f. m. j. јабука:
 „О јабуко зеленико!
 „Шно с' поалики род родила — Зеленило, n. die grüne Farbe, grünes Färbemittel, pigmentum viride.
 Зелениши, им, v. impf. 1) grün färben, colorem viridem induco, colore viridi inficio. 2) (Срем.) vide зелењеши.
 Зеленишице, нимсе, (Срем.) vide зелењешисе.
 Зеленаст, та, то, grünlich, subviridis.
 Зеленко, m. зелен коњ, der Apfelschimmel, equis albi genus.
 Зелѣњак, ња, m. зелен кукуруз, grüner (unzelter) Kukuruz (Mais).
 Зелѣњеши, ним, v. impf. (Ерц.) grünep, viresco.
 Зелѣњешисе, нимсе, v. r. impf. (Ерц.) grünep, viresco.
 Зелѣ, m. (Рес и Срем.) vide зельо.
 Зелѣ, m. vide зельо.
 Зелѣн, на, но, и. п. ппта, von wilden Gemüße, ex olere silvestri.
 Зелѣ, n. wildes Gemüße, olus silvestre.
 Зелѣни (зелѣни), на, но, des зельа, bovis canis.
 Зелѣо, m. (Ерц.) ein Schimmelschaf, bos canis.
 Зелѣв, m. зелен пас, graulichter Hund, canis canis.
 Зелѣвљев, ва, во, des зельов, canis canis.
 Зелѣош, m. ein Name für große Kanonen (cf. баљемез), nomen tormentis indi solitum:
 „А све зельош зельоша дозива — Зелѣг, m. зелен вепар, graues Schwein, porcus canis.
 Зелѣуга, f. зелена крмача, graue Sau, porcua cana.
 Зелѣгов, ва, во, des зельуг, porcui canis.
 Земљѣвскѣи, ка, ко, irdisch, terrester (im Gegenfaz des Himmlischen):
 „Или волиш царству небескоме,
 „Или волиш царству земаљскоме?
 Земѣн*, m. die Zeit, tempus. cf. вријеме.
 Земѣла, m. (у Сријему, у Барк. и у Бан.) der Zeder (Art Korb), fasci genus.
 Земља, f. 1) die Erde, terra, 2) das Land, terra, regio.

Земљѣк, m. der Landmann, popularis.
 Земљѣкиња, f. die Landmännin, popularis femina.
 Земљѣн, на, но, irden, terreus, fictilis,
 Земљѣница, f. чинија, или чаша, од земље, ein irdenes Geschirr, vas fictile.
 Земљѣница, f. dim. v. земља, das Ländchen, das Erdlein, regiuncula.
 Земљѣчка, f. die Semmel, simila.
 Земљѣурна, f. augm. v. земља.
 Земѣн, m. Semlin, Zemlinum.
 Земѣунац, нца, m. Semliner, Zemlinensis.
 Земѣуница, f. die Erdhütte, antrum.
 Земѣукиња (Земѣукиња), f. die Semlinerin, Zemlineusis femina:
 „Збор збориле младе Земѣукиње — Земѣуноскѣи, ка, ко, Semliner-, Zemlinensis.
 Зенѣил*, ла, ла, vide богати.
 Зенѣилук*, m. vide богатство.
 Зѣница, f. (Рес. и Срем.) vide зјеница.
 Зѣпсти, зѣбем, v. impf. frieren, frigeo.
 Зѣрѣв, m. 1) der Zobel, Zibellina. 2) das Zobelfell, pellis zibellinica.
 Зѣрѣ*, ема, n. eine Art kalter Mehlspeise, mit Honig, cibi genus:
 „Жупо зѣрѣ у сребрну саву — Зѣп, m. der Schwiegerohn, gener.
 Зѣпа, f. ријека у Крпеговини.
 Зѣпов, ва, во, des Schwiegerohns, generi.
 Зѣповскѣи, ка, ко, 1) der Schwiegeröhne, generorum. 2) adv. wie ein zep, more generi.
 Зѣц, m. der Fasel, lepus. Планин као зѣц.
 Зѣчина, f. 1) augm. v. зѣц. 2) das Faselfell, pellis leporina.
 Зѣчик, m. dim. v. зѣц. das Fäschen, lepusculus.
 Зѣчица, f. das Weibchen vom Fasel, lepus femina.
 Зѣчѣи, чја, чје, Fasel-, leporinus.
 Зѣчѣи трн, m. die Haubehel, ononis spinosa Linn.
 Зивѣање, n. dim. v. зѣање.
 Зивѣаши, ам, dim. v. зѣаши.
 Зид, m. die Mauer, murus.
 Зидѣање, n. das Mauern, operis latericii molitio.
 Зидѣр, m. der Maurer, faber murarius.
 Зидѣрев, ва, во, } des Maurers, mu-
 Зидѣров, ва, во, } rarii.
 Зидѣрскѣи, ка, ко, 1) Maurer-, murariorum. 2) adv. wie ein Maurer, mora murarii.
 Зидѣти, ам, v. impf. mauern, opus latericium molior.
 Зидѣна, f. augm. v. анд.

Негајте ме, ако бога жале!
 Узидати млади и зѣлени

Зѣчки,

1) Land-
 (у зѣцех)

Зидине, f. pl. das Gemäuer, Mauerwerk, die Trümmer, ruinae, rudera.

Зидамет*, m.

„Осејки ку бегом зијамете —

Зидан*, m. vide штема.

Зиданши, им, vide штемовати.

Зиданье, n. das Maulaffen-feil-haben, ~~hauen~~, hiatio.

Зидати, ам, v. impf. ~~hauen~~ hio.

Зидаети*, m. (у Србији и у Босни по варошима) vide часп 1.

Зидев, m. (Ерц.) 1) die Oeffnung des Mundes, hiatus. 2) das Gähnen, hiatus. Зашао као зијев по челадама (у приповијетки). 3) bei den Webern, die Oeffnung der Kette, hiatus staminis: овални ши зијев (кажесе жени, дигнувши ногу, кад је нађе ко ће сињује прећу).

Зидевање, n. (Ерц.) das Gähnen, oscitatio.

Зидевати, ам, v. impf. (Ерц.) gähnen, oscitor.

Зидевуши, нем, v. pf. (Ерц.) einmahl gähnen, hio.

Зиле*, f. pl. (ст.) die Teller, bei der türkischen Musik, die Symbeln, cymbala: „Уставите зиле и борије —

„Стаде жека зила и борија —

Зима, f. 1) der Winter, hiems. 2) die Kälte, frigus.

Зими, im Winter, hieme.

Зимина, f. Schwein oder Rind, das für den Winterhaushalt geschlachtet wird, carnes pecudis mactatae pro hieme.

Зимити, им, vide зимовати.

Зимни, на, no, Winter-, hibernus.

Зимовање, n. das überwintern, hibernatio.

Зимовати, мујем, v. impf. u. pf. überwintern, hiberno.

Зимовник, m. der Winteraufenthalt Winterquartier (der Räuber), hiberna praedonum:

„Снијег паде, друми западоше,
„Планине се снијегом завише;
„По гори се одиши не може:
„Да пражимо себи зимовника,
„Бе ће који зиму презимити —

Зимозелен, f. das Immergrün, Wintergrün, vinca minor Linn.

Зимусе, } diesen Winter, hac hieme.

Зимуске, }
Зимушка, на, ње, von diesem Winter, huius hiemis.

Зинутти, нем, v. pf. gähnen, oscito.

Зипарање, n. das grundlose Reden und Sprechen, vociferatio.

Зипарати, ам, v. impf. ohne Grund sprechen, vociferor.

Зифт*, m. der Ruß in der Tabakröhre, fuligo nicotianae: црно као зифт.

Зјање, vide зијање.*

Зјати, зјам, vide зијати.*

Зјеница, f. (Ерц.) der Augapfel, pupilla.

Зламење, n. das Weiswasser für eine Wöchnerin, aqua lustralis: опшицао по зламење. cf. водица.

Зламенованье, n. das Besprengen mit Weiswasser, lustratio puerperae.

Зламеновати, нујем, v. impf. u. pf. mit Weiswasser besprengen, lustrare puerperam.

Злама, Frauennamen, nomen feminae.

Злапан, пна, но, golden, aureus.

Злапана, Frauennamen, nomen feminae.

Злаптар, m. der Goldschmid, aurifex:

„Злаптари ће доћи,
„Прстен саковати,
„Бурму позлапити.

Злаптарев, ва, во, des Goldschmids, Zлаптаров, ва, во, aurificis.

Злаптарски, ка, ко, 1) Goldschmid-, aurificum. 2) adv. nach Goldschmid- Art, more aurificis.

Злаптини, им, v. impf. vergolden, inauro.

Злапка, f. Frauennamen, nomen feminae.

Злапко, m. Mannnamen, nomen viri.

Злапница, f. m. j. муа, die Fleischstiege, musca cadaverina Linn.

Злапо, n. 1) das Gold, aurum. 2) (ст.) злато матерно, m. j. девојка:

„Ој девојко злато матерно —

„Цјевни, цјевни злато матерно —

„Оспаде му злато испрошено —

Злапоје, m. Нова млада не смије (од спида) никога у кући звати по имену: зато је обичај да она, по шло се доведе, свим кућанима (мушкоме и женском) нађене нова имена (само за себе); тако н. п. некога зове (старије ћетиће) т а ш о м, неког ба б о м, неког г о с п о д и н о м (јели опшицао господин да доћера свиње?), неког же ве р о м; а млађе брашом, з л а п о ј е м, с о к о л о м, м и л о ш п о м, м и л о ј и ц о м, и т. д. женџе г о с п о м, м а м о м, т а к о м, с н а ш о м, н е в о м; а девојке у б а в и ц о м, л е п о ш и ц о м, с е к о м, г о с п о љ и ц о м, г о л у б и ц о м, и т. д.

Злапокос, са, со, goldhaarig, aureocrine:

„Уловно Сосу злапокосу —

Злапокрила, ла, ло, (ст.): Goldgesfüßel, aureis als:

„У језеру утва злапокрила —

Злакен, на, но, golden, aureus, auratus, cf. злапан.

Злакење, n. das Vergolden, inauratio.

Злаковац, вца, m. der Bösewicht, homo nequam, improbus.

Зло, u. das Uebel, malum.

6. Није петки на тозја,
век нама јој се да
ст. ма

Дарнути коње у

зјеницу.

Ф. 2)

Зимов т. велики зим-
зов,

+ мајом,

Злеудно, (Рес. - Гер.)
vide Злеудно.

Зјало, n. n. n. продаје зјала,

Злиједити, им, v. impf. (Ерц.)

Злиједене, n. (Ерц.)

* (ст.)
а жевере мој златен
престене —

Зло, *Jübel*, male.

Злоба, f. die Bosheit, malitia.

Злобан, бна, но, *übelwollend*, malivolus.

Злобити, им, v. impf. einer Beleidigung gedenken, einem übel wollen, omnia mala alicui cupere.

Злобљење, n. das Uebelwollen, malevolentia.

Злобљан, љна, но, *unmuthig*, tristis:

„Јер је Марко иза сна зловољан —

Злогук, m. *laosucht*, m. j. онај, који све зло слуши и говори, der Unglücksgröbner, vates mali. Некакав Босански спанија, који је имао у своме селу таковог злогукца, спремице на кабу, но прије него пође, дозове злогукца к себи, па му рече:

„Злогуче! ја полазим у име Бога на аџнаук; но ти да не говориш за многом ништа зло, док не дођем кући, па ћу ти онда поклонити шишик проса“ — „Добро господару (одговори злогук); али ако ти не дођеш, ко ће мени дати проса?“

Злопамтица, m. der eine Beleidigung nicht vergißt, der nachträgt, rachsüchtig ist, memor mali, injuriæ.

Злопата, f. das Elend, miseria.

Злопатиши, им, v. impf. darben, Elend leiden, egeo, patior.

Злопакљење, das Leiden, miseria.

Злопакљења, m. (сп.) der erbostt Bliskende, iratum tuens:

„Оно јесте Срџа Злопакљења —

Злорад, m. der Schadenstroph, laetus damno aliorum.

Злоран, на, но, *schlecht verdauend*, digestionis malae: дијете злорано.

Злосаџи, m. vide злогук.

Злосрећан, пна, но, vide злосрећан.

Злосрећњак, m. Unglücklicher, infelix.

Злосрећњица, f. die Unglückliche, infelix.

Злосрећка, f. Unglückskind, infelix.

Злосрећан, кна, но, *unselig*, infelix.

Злосрећњик, vide злосрећњик.

Злосрећњица, f. vide злосрећњица.

Злоставити, им, v. impf. und pf. unglücklich machen (eine Jungfrau), ihr Gewalt anthun, vim inferre virgini.

Злоставањење, n. das Unglücklich machen, violatio virginis.

Злошвор, m. der Feind, Verfolger, inimicus: он је мој злошвор.

Злоћа, f. die Bosheit, malitia.

Злоћа, m. (Рец. и Срем.) vide злоћо.

Злоћо, m. (Брц.) ein schlimmes Kind, puer malitiosus.

Злоћуд, да, до, *bösartig*, pravus

Злоћудан, дна, но, *indolis*.

Злочест, та, то, *schlecht*, malus.

Злочинац, нца, m. der Uebelthäter, sors, malefactor.

Злочинство, n. die Uebelthat, maleficium.

Змај, m. der Drache, Lindwurm, draco.

Змајев, ва, во, des Drachen, draconis.

Змајевит, та, то, gewaltig wie ein Drache(Lindwurm) draconis vim habens.

Змајогњенá, на, но, (сп.) n. п. Вук, Feuerdrache, draco igneus, ein Weina-

me des Despoten Vuk aus Königs Mathias Zeit (пјевасе како је Бурђева Јерина казивала Турцима кад се родно Змајогњени Вук:

„У мог сина слијенца Гргура,

„У њега се мунко чедо нађе;

„Није чедо чедо каквао су:

„Вучја шапа и орлово крило,

„И змајево коло под пазуом;

„Из уста му модар пламен бије,

„Матери се не да задојити —):

„Моје брату Змајогњеном Вуку —

Змија, f. die Schlange, serpens, cf. гуја.

Змијоглав, ва, во, m. п. кокош.

Знак, m. das Zeichen, signum.

Знаменит, та, то, ausgezeichnet, insignis.

Знан, на, но, *bekannt*, notus. Од зна-

на зела глава не боли, sagt man, wenn einer unter Bekannten heiratet.

Знапац, нца, m. der Bekannte, familiaris, cognitus.

Знаница, f. die Bekannte, femina familiaris.

Знање, n. das Wissen, scientia.

Знатан, пна, но, *bekannt*, notus.

Знати, ам (говорисе и знадем), v. impf. wissen, scio.

Значење, n. die Bedeutung, notio.

Значити, им, v. impf. bedeuten, significo.

Зној, m. der Schweiß, sudor.

Знојав, ва, во, im Schweiß, sudans.

Знојан, на, но, vide знојав.

Знојење, n. das Schwitzen, sudatio.

Знојитисе, имсе, v. г. impf. schwitzen, sudo.

Зоб, f. der Haber (und was man statt dessen dem Pferde gibt), avena et omne frumentum quod equo datur.

Зобање, n. das Essen von Körnern, manducatio granorum.

Зобати, бљем, v. impf. (Körner) fressen, manduco fruges: зобље коњ, кокош; људи зобљу трешње, грожђе.

Зобити, им, v. impf. п. j. коња, füttern mit Körnern, sagino frugibus.

Зобљење, n. das füttern mit Körnern, rabulatio.

Зобница, f. der Hafersack, aus dem das Pferd frisst, saccus avenae, saccus pabularis.

+ (comp. rode) у није сло-
ра; неке слике с рече

Злокот, m. права зуда-
ча.

+ Змијитица, а, е,

Змијитица права, f. мале
се праве тако зову, f.
жућкавица.

Злотривица, f. неке
мале риве, која је
у мундура црпе.

Зобовина, f. vide зовина.

Зова, f. die Holunderstaude, sambucus nigra. Linn.

Зовина, f. Holunderholz, lignum sambuci.

Зовнути, нем, v. pf. rufen, inclamo.

Зоба, f. Art fliegenden Insekts, bestiolae genus: лети у очи као зоба.

Зопца, f. dim. v. зоб:

„Сви су коњи зопцу позобали,

„А мој доро није ни шампо —

Зор*, m. die Heftigkeit, vehementia, impetus. cf. зора.

Зора, f. die Morgenröthe, aurora.

Зора, f. Frauennamen, nomen feminae.

Зорана, f. Frauennamen, nomen feminae.

Зорац, рца, m. „Устани снао, зора је“ (звао свекар снау). — „Зора ли је,

зорац ли је: нешто напело реп, па шрчи око куће“ (одговорила снаа;

а оно се обадала говеда око куће).

Зорини, рн, v. impf. (сп.) roth seyn (von der Morgenröthe), rubeo.

„Зора зори, петли поју —

Зорица, f. dim. v. зора:

„Лош зорица не забиједела,

„Ни Даница лица помолила —

Зорна, f. Frauennamen, nomen feminae.

Зорли*, jako, силно, здраво, heftig, vehementer.

Зорњак, m. зора ли је, зорњак ли је: нешто напело реп, па шрчи око куће, cf. зорац.

Зорњача, f. vide Даница.

Зрак, m. | der Sonnenstrahl, radius

Зрака, f. | solis.

Зрачница, f. dim. v. зрака.

Зрелина, f. die Reife, maturitas.

Зрео, зрела, ло, reif, maturus.

Зреши, ем (и зрим), v. impf. reifen, maturor: зру јабуке; зри грожђе.

Зрна, f. Frauennamen, nomen feminae.

Зрнџе, n. (coll.) die Körner, grana.

Зрнка, f. Frauennamen, nomen feminae.

Зрно, n. 1) das Korn, granum. 2) (пушчано) die Flintenkugel, glans plumbea.

Зрнце, n. dim. v. зрно, ein Körnchen, granulum.

Зрњка, f. vide зрнка.

Зрњкање, n. das Aufstreffen (z. B. der Kukuru) = Körner die dem Schweinen vorgeschüttet werden, manducatio granorum.

Зрњкаши, ам, v. impf. купити зрна (н. п. крме кад једе окомљене кукурузе), die Körner nach einander aufessen, grana depascor.

Зуб, m. 1) der Zahn, dens; он има зубна њера, er hat einen Zahn (Pfl) auf ihn,

malum meditatur in illum. 2) у пушчке (доњи и горњи).

Зубак, пка, m. бур. v. зуб.

Зубат, та, по, 1) gezähnt, mit Zähnen versehen, dentatus. 2) der Haare auf den Zähnen hat, acer, cui non impune illudas.

Зубац, пца, m. der Zahn (des Kamms), dens pectinis.

Зубача, f. panicum dactylon Linn.

Зубити им, v. impf. н. п. теспере, die Zähne (der Säge) schärfen, acuo dentes serae, limac.

Зубић, m. dim. das Zähnen, dentulus.

Зубља, f. н. п. зубља луча, m. j. цепенчица луча, ein Span, assula, tamentum.

Зубљење, n. das Schärfen der Sägezähne, acutio serae.

Зубљница, f. dim. v. зубља.

Зубнић, на, но, Zahn-, dentium.

Зубн, m. eine Art Zaße (jupon), tunicae genus. Зубуне у Србији носе и жене и људи, а у Српјему, у Бачкој и у Банату, само жене. Зубуни што се носе у Србији, они су бијели (од домаћег сунна) и без рукава; женски су дугачки, готово до земље, а мушки су кратки, мало дужи од појаса; а што носе жене по Српјему, по Бачкој и по Банату, они су од карпуна, па су постављени плашном и наложени памуком; имају рукаве, и мало су дужи него у Србији мушки.

Зубунић, m. dim. v. зубун.

Зубунчина, f. augm. v. зубун.

Зујање, n. das Sumfen, susurrus (apis) cf. зучање

Зујати, јум, v. impf. summen, sumfen, susurro. cf. зучати.

Зука, f. das Summen, susurrus apium.

Зуква, f. eine Art Aepfel, mali genus.

Зукнути, нем, v. pf. 1) summen, insusurro. 2) ein Wort fallen lassen, ins Ohr sagen, in aurem insusurro.

Зуловн*, m. pl. die Locken, cincinni. cf. витнице.

Зулум*, m. die Gewaltthätigkeit, violentia.

Зулумкар*, m. der Tyrann, Unterdrücker, tyrannus.

Зумба*, f. ein Durchschlageisen, um runde Löcher damit ins Leder zu stechen, z. B. zu einem Siebe, ferrum efficientis foraminibus in corio.

Зумбул*, f. eine Art Blume, floris genus.

Зурна, f. die Pfeife bei der türkischen Musik, fistula turcica.

Зучнути, нем vide зукнути.

Зучање, n. vide зујање.

Зучаши, чим, vide зујати.

Золота, f. nimm Mühe
zu geben mich nicht
nimm dich nicht von Zoffen

З зучи дестисен,

Зором,

Зуч!

И.

И, und, et: и ја, и ти, sowohl ich als du, et ego, et tu; и тамо и амо.
И, sie, eos; ihrer, eorum: ја сам и вишео; зовни и; ја и се не бојим.
И, of. ии!
Ибар, бра, m. Fluss in Serbien. Ибар утјече у Мораву више Карановца.
Ибрак*, m. eine kupferne Waschkanne, vas siveum, aeneum.
Ибрички, m. dim. v. ибрик.
Ибришим*, m. свилени конци, Seidenzwirn, ein Faden Seide, filum sericum.
Ибришим - тканица, f. (ст.) m. j. шканица од ибришима:
 „Припјеже му чепири колана,
 „А и пепу ибришим - тканицу —
Ива, m. (Рес. и Срем.) vide Иво.
Ива, f. eine Art Weide, salicis genus (quod quare).
Иван, m. Mannsname, (Johann der Täufer) nomen viri (Joannes Baptista).
Ивана, f. Johanna (Frauenname), nomen feminae.
Иваница, f. dim. v. Ивана.
Иванш, m. Mannsname, nomen viri.
Иванчић, m. dim. v. Иван.
Ивањ дан, ња дне, m. Fest des h. Johann des Täufers, den 24. Juny, dies festus S. Joanni Baptistae. Србљи приповиједају, да је Ивањ дан тако велики светац, да на њега сунце на небу тринуло од страха спане. Уочи Ивања дне је обично на неким мјестима (као н. п. у Јадру) паланци лилау око тора: нагуле чобани лиле (брезове или прешњове) и метну у проџепове, те начине као велике кипе, па у очи Ивања дне, пошто се смркне, запале те проџепове и обнесу око торова, потом неке зајену у тор те изгоре; а неке узму чобани и изнесу на какво брдо, же дође и више чобана, те се играју. Тако се пали лила и у очи Петрова дне. А на неким мјестима (као по Сријему) беру жевојке (уочи Ивања дне) Ивањско цвијеће те вију вијенце и меку испред куће по спрени или по плоту. **Беруки** жевојке цвијеће пјевају различне пјесме, а особито ову:
 „Ивањско цвијеће Петровско,
 „Иван га бере те бере:
 „Мајци га баца у крило,
 „А мајка с крила на земљу —
Ивања, f. зидине од намастира, у

Шабачкој напји, накрај Цера под Видојевицом.
Ивањско цвијеће, n. (жупо и бијело) das Labkraut (Waldstroh, Unser Frauen Bettstroh), galium verum Linn.
Ивер, m. der Holzspann beim Zimmermann, sarmentum. Куд ке ивер од кладе?
Иверак, рка, m. hyp. v. ивер,
Иверак, рка, m. Gebirge zwischen dem Flusse Jadar und dem Berge Cer.
Иверје, (coll.) die Spänne, Holzabfälle, sarmenta.
Ивџичић, m. dim. v. ивер.
Ивић, m. ein Weidenwald, salicetum.
Ивица, f. 1) dim v. ива. 2) das Ende (am Tusch, an der Seinwand), latus panni.
Ивка, f. Frauenname (cf. Ивана), nomen muliebre.
Ивко, m. Mannsname, nomen viri.
Ивница, f. планина у Ерцеговини (у Дробњацима):
 „Сан уснула љуба војводина,
 „Анђелаја Стоја Караџића,
 „Бевас Дробњак магла приписнула,
 „А из магле вила поклоннула
 „Са Ивнице високе планине —
Иво, m. (Ерц.) hyp. v. Иван.
Ивов, ва, во, von Weiden, salignus.
Ивовина, f. das Weidenholz, lignum salignum.
Игда (d. i. игда), je, aliquando, cf. икад.
Игла, f. die Nadel, acus.
Иглар, m. der Nadel, opifex acuarius.
Иглени, на, но, н. п. ушт, das Nadel-Dehr, foramen acus.
Игленица, f. die Nadelbüchse, ruxis acuaria.
Иглица, f. das Nadelchen, acula, acicula.
Игња, m. (Рес. и Срем.) vide Игњо.
Игњат, m. Ignatius, ein Mannsname, Ignatius.
Игњатија, m. Ignatius, ein Mannsname, Ignatius.
Игњатије, m. Ignatius, ein Mannsname, Ignatius.
Игњо, (Ерц.) hyp. v. Игњат.
Игра, f. 1) das Spiel, lusus, ludus. 2) der Tanz, chorea.
Израјаште, n. der Spiel-, der Tanzplatz, locus saltatorius.
Играње, n. 1) das Spielen, lusus. 2) das Tanzen, saltatio.
Играпи, ам, v. impf. 1) spielen, ludo 2) tanzen, salto.
Играписе, амсе, v. r. impf. spielen, ludo.
Играција, f. (angeeignet und serbifiziert statt pegracija, Recreation, von играти, spielen) das Gy, was am Donnerstag dem Schullehrer dargebracht wird, damit er die Knaben, statt des Lernens, spielen läßt, munusculum ovi datum ludimagistro die Jovis, quo pueri lulum dimittuntur. Који не донесе играције, онога (кашто) заш-

2) и боже помози!
и којекато!

+2) плаћина у Србији

ИЗ
* Крис, прстена, куша-
ма, вито, зец, сна-
кање, метавка, од-
тавка, рвање, та-
шан

Играпо, n.

вори учишељ у школу, те учи сам
 чипав дан.
 Играч, м. 1) der Spieler, lusor. 2) der
 Tänzer, saltator.
 Играчица, ф. 1) die Spielerin, femina
 ludens. 2) die Tänzerin, saltatrix.
 Играчка, ф (у Српјему у Банк. и у
 Бан.), die Spielerei, (für Kinder), cre-
 pundia.
 Игриште, п. (ст.) vide игралиште:
 „Ја усади вишију на игришту —
 „Дол' по игришту, по девојачком—
 Игуман (ген. игумана и игумана),
 м. (ἡγουμένη) der Äbtin eines Klosters,
 hegumēnos coenobii.
 Игуманија, ф. (ἡγουμένη) die Oberin in
 einem Kloster, hegumēna monasterii.
 Игуманов, ва, во, des Guardian's,
 hegumēni.
 Игуманскѣ, ка, ко, 1) hegumēnisch,
 hegumenicus. 2) adv. nach Guardian's
 Art, more hegumēni.
 Игуманство, п. die Hegumenschaft,
 maus et dignitas hegumēni.
 Игумнов, ва, во, vide игуманов.
 Идиди! als interj. auf und davon, avolat.
 Иждребити (иждрѣбити), им, (Рес.
 и Срем.) vide иждријебити.
 Иждребитисе (иждрѣбитисе), бесе,
 (Рес и Срем.) vide иждријебитисе.
 Иждријебити (иждрѣјебити), им,
 в. р. (Ерц.) werfen (von Stuten), emi-
 tor: ова је кобила иждријебила
 те све коње.
 Иждријебитисе (иждрѣјебитисе), бе-
 се, в. г. р. (Ерц.) п. j. кобила, in:
 gefammt werfen, emititur alia ex alia:
 све су се кобилае иждријебилае.
 Ижђенути, нем, в. р. (Ерц.) p. j. име
 Ижђести, ђенем, в. р. seinen
 Epigrammen geben, aufbringen, impono
 poem irrisorium.
 Ижђени (ижђенити), им, в. р. ver-
 heuraten, colloco filios.
 Ижђенитисе (ижђенитисе), нимосе,
 в. г. р. sich nach einander verheuraten,
 uxores duxere alius ex alio.
 Ижђмање (ижђмање), п. das Aus-
 drücken (des Wassers), expressio.
 Ижђмапати (ижђмапати), ам, в. impf.
 ausdrücken, exprimo.
 Ижђина, ф. vide клијет.
 Ижђевање, п. (Ерц.) vide излијевање.
 Ижђевапати, ам, (Ерц.) vide излијевапати.
 Ижђубити, им, vide изљубити.
 Ижђубитисе, имосе, vide изљубитисе.
 Из, aus, ex.
 Иза (из за), von der hintern Seite,
 von jenseits, a parte postica: дође иза
 брда: иза зиме то пло, иза кише сун-
 це; ласно је иза града спријелати. †
 Издирати, берем, в. р. erwählen, eligo.

Изаврети, ври, в. р. hervorprudeln,
 scaturio.
 Изаврати, ам, в. р. austreiben, eji-
 cio, exturbo.
 Изадирање, п. das Ausreißen, evulsio;
 fuga.
 Изадирати, рем, в. impf. 1) austrei-
 ßen, evello. 2) Reißaus nehmen, fu-
 gio.
 Изадрѣти, ем (и задерем), изадрѣо,
 (Рес. и Срем.) vide изадријети.
 Изадријети, рем (и изадерем) иза-
 дрѣо, в. р. (Ерц.) 1) herausreißen,
 evello. 2) Reißaus nehmen, aufugio:
 једва је изадрѣо.
 Изазвати, зовем, в. р. herausrufen,
 evoco.
 Изазивање, п. das Herausrufen, evo-
 catio.
 Изазивати, ам (и изазивљем), в. impf.
 herausrufen, evoco.
 Изанђати, ђа, в. р. sich verliegen,
 jaccado corrumpere (de panno).
 Изапрати, перем, vide испрати.
 Изасипање, п. 1) das Ausschütten, ef-
 fusio. 2) das Ausschlagen, eruptio.
 Изасипати, ам (и изасипљем), в. impf.
 ausschütten, effundo.
 Изасипатисе, пасе (и изасипљесе), в.
 г. impf. ausschlagen, erumpo.
 Изасрати, серем, в. р. herausschei-
 ßen, proscaso. Који његову иглу из-
 једе, онај треба чувалдуз да иза-
 сере, mer seine (des bösen Mächtigen)
 Nähnadel frisst, muß dafür wenigstens
 eine Packnadel sch*.
 Изасратисе, серемсе, в. г. р. laxe-
 ren, evacuari.
 Изасупти, спем, в. р. ausschütten,
 effundo.
 Изасуписе, спесе, в. г. р. ausschla-
 gen (aus der Haut) erumpo, prodeo.
 Изаткати, изачем, в. р. fertig we-
 ben, pertexo.
 Изатога, д. i. иза тога, darauf, ex-
 in сf. иза.
 Изџи, зађем, vide изџи.
 Изба, ф. (по Ерц. овини и по Србији
 око Новог пазара) vide соба.
 Избавити, им, в. р. befreyen, libero.
 Избављање, п. das Befreyen, liberatio.
 Избављати, ам, в. impf. befreyen, li-
 bero.
 Избадање, п. das Ausstechen, effossio
 excisio.
 Избадати, ам, в. impf. ausstechen,
 effodio, excido.
 Избалипати, им, в. р. rosig machen,
 tuiso maculo.
 Избацивање, п. 1) das Herauswerfen,
 ejectio. 2) das Ausschießen, rejectio.
 3) das Abfeuern der Flintе, ejaculatio.

Иже

Путуј те оче игумане,
 не брине се за нама-
 сакуп (рекао некако јак
 или каруџер из пре-
 крајка, кад је некако
 игуман умирући гово-
 рило, што о те вага-
 сакуп дес нече).

† Ижђестити, езем, иде
 изђести.

† 1)

† 2) виче ижа (из?)
 маса

Ижапажње, п. vide ижапажњеве

Ижапажњити, им, vide ижапажњити

Изацаивати, пујем, v. impf. 1) herauswerfen, eicio. 2) ausschließen, rejicio. 3) lossschießen, abfeuern, ejaculor.

Изацапати, им, v. pf. 1) herauswerfen, eicio. 2) ausschließen, rejicio. 3) пушкы, шоп, abfeuern (die Flintе) ejaculor (glandes).

Избегнути, нем, vide избјећи.

Избјежати, жим, (Рес. и Срем.) vide избјежати.

Избјелети, лим, (Рес.) } vide избјелети.

Избјелити, лим, (Срем.) } жељети.

Избјећи (говорисе и избегнути), бернем, (Рес. и Срем.) vide избјећи.

Избјечити, им, v. pf. m. j. очи, flere Augen taufen, oculis rigidis tueror.

Избивати, ам, v. impf. не избива, као куга из Сарајева, er ist nie abwesend, ist immer daheim, wie die Pest in Sarajevo.

Избијање, n. das Heraus schlagen, extusio.

Избијати, ам, v. impf. heraus schlagen, extando.

Избијати, им, v. pf. (Ерц.) } weiß

Избијељети, лим, v. pf. (Ерц.) } werden, albescio: избјељела чоа.

Избирак, рка, m. das Ueberbleibsel, der Rest, residuum, reliquiae.

Избирање, n. das Ausklauben, Wählen, electio.

Избирати, ам, v. impf. auslesen, wählen, eligo.

Избирач, m. der Wähler, der viel Auhaupt, difficilis. Избирач нађе оми-рар (кад се који жени).

Избистритисе, рисе, v. pf. klar, hell werden, sich klären, claror, limpidus fio.

Избити, бијем, v. pf. 1) heraus schlagen, elido, extando. 2) zer schlagen, zerblauen, contundo.

Избјегнути, нем, vide избјећи.

Избјежати, жим, (Ерц.) vide избјећи.

Избјећи (говорисе и избјегнути), бје-гнем, v. pf. (Ерц.) hinausfliehen, zerfliehen, diffugio.

Изблиза (изблиза, m. j. из близа), von nahe, cominus.

Избљувак, вка, m. оно што се у же-дан пун избљује, der Auswurf, sprutum, ejectionum.

Избљувати, љујем, v. pf. ausspreien, exsuo.

Избљуватисе љујемсе, v. r. pf. sich ausspreien, zatis spruisse.

Избодати, лим, v. r. pf. (Рес.) } abma-

Избодвати, љујем, v. pf. } hera-

Избодети, лим, v. pf. (Ерц.) } (durch

Избор, m. das Gewähite, die Blüte, delectus:

„По избору бољи од бољера —

Избости, бодем, v. pf. 1) austreten, exrumpo 2) zerstechen, comprungo.

Избрати, берем, vide избрати.

Избрисати, рцшем, v. pf. auslöschen, deleo.

Избројати, им, v. pf. auszählen, enu-mero.

Избројине, f. pl. der Nachtrapp, rubia tinctorum secunda, (der Saß der Färberröthe, nachdem sie einmal gebraucht worden). Man braucht ihn z. B. zum Färben der Ostereyer, wie das var-zilo.

Избувати, ам, v. pf. (onomator.) zerblauen, contundo.

Избудити, им, v. pf. nach der Reihe wecken, excito alium ex alio.

Избушати, им, v. pf. zerlöchern, perforo, pertundo.

Извадити, им, v. pf. 1) herausnehmen, hervorholen, promo. 2) (см.) kavгу, m. j. заметнути:

„Шкаше Милош извадити kavгу —

Извалити, им, v. pf. umwerfen, everto, prosterno.

Извалитисе, имсе, v. r. pf. sich hinwerfen, procumbo.

Изваљати, ам, v. pf. herauswälzen, evolvor.

Изваљатисе, амсе, v. r. pf. 1) sich herauswälzen, provolvor. 2) sich satz wälzen, satior volutando.

Изваљивање, n. das Umwerfen, Hinwerfen, prostratio.

Изваљивати, љујем, v. impf. umwerfen, prosterno.

Изваљиватисе, љујемсе, v. r. impf. sich hinwerfen, prosternor.

Изван, (по Ерц.) außer, extra: он је изван себе.

Изварати, ам, v. pf. betriegen, decipio.

Извесно, (Рес. и Срем.) vide навјесно.

Извести, ведем, v. pf. hinausführen, educo.

Извести, извезем, v. pf. sticken, acu perscribere.

Извести, извезем, v. pf. herausfüh- ren, evcho.

Известисе, извеземсе, v. r. pf. her- ausfahren, evchor.

Известити, (Рес. и Срем.) vide изви- јестити.

Известитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vi- де извијеститисе.

Изветрити, им, (Рес. и Срем.) vide изветрити.

Извешати, ам, (Рес. и Срем.) vide извешати.

Извјдати, ам, v. pf. heilen, auscuriren, medeor, cf. излијечити.

Избушати, им, v. pf.

m. j. очи,

Избушати, им, v. pf.

изван

Избушати, им, v. pf.

v. pf. m. j. очи,

Изведати, им, v. pf.

Изведати, им, v. pf.

Изветрити

Извидети, дим, v. pf. (Рес.) in Augen
Извидити, дим, v. pf. (Срем.) schein
Извиђеши, дим, v. pf. (Ерц.) nehmen,
bedenkenscheinigen, coram inspicio.

Извијање, n. das Ersinnen, Auspint-
igen, excogitatio.

Извијати, ам, v. impf. ersinnen, aus-
spintürten, excogito: извија којек-
ква јела.

Извијатисе, јамсе, v. r. pf. sich win-
den, evehor, sublimis feror: извијао-
се орао под облаке.

Извијестити, им, v. pf. (Ерц.) bericht-
ten, certiores facio.

Извијеститисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.)
Auskunft bekommen, certior fio.

Извр, m. (ст.) vide извор:

„Извр вода извирала,
„Б'јелу пјену изметала —

Извирање, n. das Hervorsprudeln, sca-
turtio.

Извирати, ре, impf. III. j. вода, ent-
springen, scaturio.

Извиривање, n. das Sprähen, speculatio.

Извиривати, рујем, v. impf. heraus-
sprähen, speculor ex —

Изврши, им, v. pf. hinaussprähen,
prospicio.

Извршивање, n. dim. v. извиривање,
Извршивати, кујем dim. v. извиривати.

Извити, вијем, v. pf. winden, nesto.

Извитисе, вијемсе, v. pf. sich entw-
inden, sich entornwinden, evehor: изви-
о се орао небу под облаке.

Извесно, (Ерц.) gewiß, certe.

Извјеприти, им, v. pf. ((Ерц.) aus-
tauchen, evaroror.

Извјепати, ам, v. pf. (Ерц.) nach der
Reihe henken, suspendo alium ex alio.

Извлачење, n. das Herausziehen, extractio.

Извлачити, им, v. impf. herausziehen,
extraho.

Извода, f. главица купуса, или дру-
гога каквог поврха, што се оста-
ви за сјеме.

Извдати, ам, v. pf. н. п. коња,
überführen, (das Pferd), circumduco
equum sudantem.

Изводити, им, v. impf. 1) herausfüh-
ren, educo. 2) ausführen (ein Lied),
conscino.

Извођење, n. 1) das Herausführen, edu-
ctio. 2) das Ausführen, Erquiren ei-
nes Gefanges.

Извођење, n. das Herausführen, eve-
ctura, evectio.

Извоз, m. 1) das Führen, vectura. 2) die
Ausfuhr, exportatio.

Изволати, им, v. impf. herausführen,
führen, veho.

Изволевање, n. (Рес. и Срем.) vide изво-
лечевање.

Изволевати, ам, (Рес. и Срем.) vide
изволечевати.

Извољети, дим, (Рес.) vide извољети.

Извољевање, n. (Ерц.) das Auskäu-
ben, Wählen, delectio.

Извољевати, ам, v. impf. (Ерц.) aus-
käuhen, deligo: немој ти мени пу
извољевати којешта, него једи
што ти се донесе.

Извољити, им, (Срем.) vide извољети.

Извољети, дим, v. pf. (Ерц.) belieben,
sich würdigen (in den Klöstern, und in
den Städten), placeat, dignetur (in
Ungern).

Извор, m. der Ursprung eines Flusses,
die Quelle, scaturigo.

Извр, von oben herab, desub: мече во-
да извр брада.

Извршити, им, v. pf. wenden (um-
wenden), verto.

Извраћање, n. das Wenden, versio.

Извраћати, ам, v. impf. wenden, verto.

Изврачати, ам, v. pf. erwahrsagen, ae-
quiro vaticinando.

Извргнути, нем, vide изврћи.

Извргнутисе, немсе, vide изврћице.

Изврнути, нем, v. pf. umwerfen, evertio.

Изврпање, n. das Umwerfen, eversio.

Изврпати, ркем, v. impf. umwerfen,
evertio.

Изврпети, пим, v. pf. (Рес.) 1) zer-
Изврпити, им, v. pf. (Срем.) behren,
Извркети, вршим, v. pf. (Ерц.) perfo-
ro. 2) herausziehen (den Schuß aus der
Kiste), evacuo telum.

Изврћи (говорисе и извргнути), вр-
гнем, v. pf. н. п. пушку, entladen,
löschschießen.

Изврћице (говорисе и извргнутисе),
вргнемсе, v. r. pf. 1) sich werfen (vom
Holze), rejicior, resilio. 2) ausarten,
degenero.

Извршивање, n. das Vollenden, abso-
lutio.

Извршивати, шујем, v. impf. voll-
enden, perficio.

Извршиватисе, шујесе, v. r. impf. voll-
endet werden, in Erfüllung gehen, sit
satis e. g. voluntati divinae.

Извршити, им, v. pf. vollbringen, per-
ficio.

Извршитисе, шисе, v. r. pf. н. п. во-
ља чужа, vollbracht werden, exeo, per-
ficio.

Изврћи, вучем, v. pf. herausziehen, ex-
traho.

Изгзати, им, v. pf. zertreten, conculco.

Изгзати, мижем, v. pf. herauskrie-
chen, progero, rak, црв.

Изгзати, ам, vide изврачати.

Изгнати, немо, v. pf. zu Grunde ge-
hen (von mehren), perego, intereo.

извривати, ам, v. pf.

добра коње турци из
водаше —

†, н. п. на бердану.

Изглавити, им, v. pf. ausdrehen (з. В. eine Messerklinge), extorqueo.
 Изглавливање, н. das Ausdrehen, extorsio.
 Изглавливати, лужем, v. impf. ausdrehen, extorqueo.
 Изгладиши, им, v. pf. ausglätten, laevigo.
 Изгладнети, ним, v. pf. (Рес.) } hungrig
 Изгладниши, им, v. pf. (Срем.) } werden
 Изгладнети, ним, v. pf. (Ерц.) } fame corrumpo.
 Изгледање, н. das Hinaussehen, prospectio.
 Изгледати, ам, v. impf. hinaus schauen, prospectio.
 Изгледати, ам, v. pf. erschauen, spectando acquirio.
 Изглодати, окем, v. pf. zernagen, corrudo.
 Изгизати, мижем, vide изгизати.
 Изгнаши, ам, v. pf. austreiben, exturbo.
 Изгнѣши, им, v. pf. zerquetschen, contero, elido.
 Изговарање, н. 1) das Aussprechen, pronuntiatio. 2) das Entschuldigen, excusatio.
 Изговарати, ам, v. impf. 1) aussprechen, pronuntio. 2) entschuldigen, excuso.
 Изговаратице, амсе, v. r. impf. sich entschuldigen, excuso me.
 Изговор, м. die Entschuldigung, Anrede, excusatio.
 Изговориши, им, v. pf. 1) entschuldigen, excuso. 2) auftreten, sermonem ad finem perduco.
 Изговоришице, имсе, v. r. pf. 1) sich entschuldigen, excuso me. 2) sich auftreten, satis locutum esse.
 Изгонити, им, v. impf. 1) austreiben, expello. 2) erpressen, exigo.
 Изгонѣње, н. das Austreiben, expulsio.
 Изгорелина, f. ein Fluchwort für etwas Vermisstes, dem man Verbrennung wünscht: камо та изгорелина? conviciii genus.
 Изгорелица, f. vide погорелица.
 Изгорео, рела, ло, verbrennt, adustus, combustus.
 Изгорети, рим, v. pf. } abbrennen,
 Изгорјети, рим, (Ерц.) } exuro.
 Изгорѣши, бем, v. pf. 1) heraus schaffen, heraus tragen, erado. 2) zertragen, lacero unguibus.
 Изгрнши, ризем, v. pf. zerbeißen, corrudo, zernagen.
 Изгрнуши, нем, v. pf. heraus scharren, erado, eruo.
 Изгртање, н. das Heraus scharren, erasio.
 Изгрташи, гркем, v. impf. heraus

scharren, eruo (з. В. das Feuer aus dem Ofen).
 Изгрвати, ам, v. pf. zer schlagen, concutio, cf. избубати.
 Изгубити, им, v. pf. verlieren, amitto.
 Изгубитице, имсе, v. r. pf. 1) verloren gehen, perdo. 2) einfallen (im Gesichte abmagern), macesco.
 Изгулиши, им, v. pf. durch Nagen entblößen, erodo.
 Изгурати, ам, v. pf. zerstoßen, zu Grunde richten, elido.
 Издавање, н. 1) das Verrathen, proditio. 2) das Geben vom Hause weg, Verrathen, interversio.
 Издавати, дажем, v. impf. 1) weggeben, interverto. 2) verrathen, prodo.
 Издавна (из давна), von längst her, pridem.
 Издаја, f. der Verrath, proditio.
 Издајник, м. der Verräther, proditor.
 Издалека (из далека), von weitem, eminus, e longinquo.
 Изданак, нка, м. ein Knüttel von einer Staude, die am Boden abgehauen ist, fustis genus: ударно га изданком.
 Издангубити, им, v. pf. an Zeit verlieren, pessumdo tempus, (з. В. издангубио при дана).
 Изданути, нем, v. pf. ausathmen, exspiro.
 Издати, ам (говорисе и издадем), v. pf. 1) weggeben, foras do. 2) verrathen, prodo.
 Издашан, шна, но, freigebig, liberalis.
 Издавање, н. (Рес. и Срем.) vide издавање.
 Издавати, ам, (Рес. и Срем.) vide издавати.
 Издешати, ам, v. pf. излупати кога, zerbläuen, contundo.
 Издѣлиши, им, (Рес. и Срем.) vide издѣлиши.
 Издѣлишице, имсе, (Рес. и Срем.) vide издѣлишице.
 Изденути, нем, vide издести.
 Издер, м. н. п. добро платно, сукно за издер, Leinwand, Tuch, so Strapaze aushält, pannus aut linteam laboris patiens.
 Издерати, рем, v. pf. zerreißen, lacero.
 Издѣришјеска, f. ein kerngesunder Kerl, dem die Haselstaude (des Corporals) nichts anhaben kann, non timeus vitem miles (vitifragus?).
 Издѣени (говорисе и изденути), денем, (Рес. и Срем.) vide издѣести.
 Издигнути, нем, vide издигни.
 Издигнутице, немсе, vide издигнице.
 Издизање, н. das Aufrichten, erectio.

издавање

обојицу издао за душу

*издале ме ного,
огн, снага, роду
ча*

издоки зок Золоту

Издизапати, днжем, v. impf. in die Höhe heben, tollo, erigo.

Издизашисе, ижемсе, v. r. impf. sich erheben, aufstehen, erigor.

Издидевање, н. (Ерц.) das Aufsteigen eines Spisnamens, inditio nominis scomatici.

Издидевати, ам, v. impf. (Ерц.) н. п. име коме, aufbringen (einen Spisnamen), iudere scomma.

Издидевати, им, v. pf. (Ерц.) аустеилен, vertheilen, distribuo.

Издидеашисе, имосе, v. r. pf. (Ерц.) sich zertheilen, auseinander kommen.

Издидеала, ас интерј. auf und davon! над он по чу, а он онда издидеала, aufagit.

Издидеање, н. das Ausathmen (Sterben), exspiratio.

Издидеати, днжем, v. impf. ausathmen, exspiro.

Издидеати (говорисе и издидеати), днжем, v. pf. aufstehen, aufheben, erheben, erigo.

Издидеисе (говорисе и издидеисе), днжемсе, v. r. pf. sich aufstehen, erigor.

Издидеити, им, vide оздравити.

Издидеити, дерем, издрѣо, (Рес. и Срем.) vide издрѣити.

Издидеити, дерем, издрѣо, v. pf. (Ерц.) 1) zerreißen, lacero. 2) Reißaus nehmen, aufugio.

Издидеити, им, v. pf. erschwächen, abschwächen, eblandior, emendico.

Издидеити, ам, v. pf. bekräfteln, confirmo.

Издидеити, ам, v. pf. herausbrüteln, excutio.

„Та ево га, мила нено, гди дрма на врати,

„Издидеао, мила нено, пола кључанице —

Издидеити, им, v. pf. zerbröckeln, comminuo.

Издидеити, ам, v. pf. zersetzen, lacero, latio.

Издидеити, убем, v. pf. aushöhlen, excavato.

Издидеица, f. (Рес. и Срем.) vide изјелница.

Издидеити, едем и изем, (Рес. и Срем.) vide изјести.

Издидеити, едемсе и иземсе, (Рес. и Срем.) vide изјестисе.

Издидеити, им, vide иждребити.

Издидеити, бесе, vide иждребитисе.

Издидеити, им, vide иждријебити.

Издидеити, бесе, vide иждријебитисе.

Издидеити, им, vide ижениити.

Ижениитисе, имосе, vide ижениитисе.

Иженимање, н. vide иженимање.

Иженимање, ам, vide иженимање.

Иженимање, н. 1) das Gewinnen durch Spiel, lucrum ex lusu. 2) das Ausspielen, Vollenenden des Spiels, absolutio ludici.

Иженивати, ам, v. impf. 1) erspielen, ludendo acquirero. 2) zu Ende spielen, absolvo ludum.

Иженивати, ам, v. pf. 1) erspielen, ludendo lucrari. 2) zu Ende spielen, absolvo ludum.

Иженивати, амсе, v. r. pf. 1) sich ausspielen, satis lusisse. 2) sich austanzen, satis saltasse.

Иженивати, иштем, v. pf. erlangen, acquirero.

Иженивати, иштемсе, v. r. pf. einer Bitte Gewährung erlangen, voti sic compos.

Иженивати, изићем (и изидем), v. pf. 1) ausgeben, exeo, egredior. 2) ausbrechen (von einem Grantheme), erumpo.

Иженивати, јашем, vide изјати.

Иженивати, им, v. pf. н. п. овце, hinaussteiten (die Heerde), educo.

„И изјави на планину стадо —

Иженивати, им, v. pf. werfen, pario (von Schafen) enitor: ова је овца изјегнула те све овце; је си ли пи пивоје овце изјегнуо (aufziehen)?

Иженивати, њесе, v. r. pf. m. j. ovce, werfen (von mehreren Schafen), pario.

Иженивати, имсе, v. r. pf. sich ausklären, ausjammern, querelis levor, reciteor.

Иженивати, им, v. pf. gelt machen (durch Verlegung), sterilem reddo.

Иженивати, имсе, v. r. pf. gelt werden, sterilis fio.

Иженивати, им, vide изјегнути.

Иженивати, њесе, vide изјегнитисе.

Иженивати, јашем, v. pf. 1) hinauf reiten, den Berg hinaufreiten, ascendo equo montem. 2) vide пројати 2. 3) zu Schanden reiten ein Pferd, equitando pessumdo.

Иженивати, учем, v. pf. erklagen erheulen, exulato, ululatu acquirero.

Иженивати, учемсе, v. r. pf. sich ausheulen, ululando defessus sum.

Иженивати, бем, v. pf. diffutuo.

Иженивати, н. (im Scherz) der Pogatscha = Verzehrer, fruges consumere natus (?): пи си један изједипогача!

један испиччупура!

Иженивати, f. (Ерц.) 1) der Vießtraß, gulo. 2) der Abfresser, devorator:

„Нипи су ради Турци изјелнице —

Иженивати, јобем, vide изјелати.

Иженивати, н.

Иженивати, им, v. impf.

Иженивати

Иженивати, јем

Иженивати, т. v. pf.

Иженивати, им, н. п. своје

узе,

Иженивати човек; иженивати

лопов; ако иженивати капп.

Иженивати војску пребројно

Иженивати ту сто ивага војске

Иженивати, шна, но,

Иженивати, им, v. pf.

Иженивати, им, v. pf. m. j. јаде

Једна другој јаде иженивати

Ф 3) издвољени

249	Изј	Изл	Изл	Изл	250
Изјести, једем (и изијем), v. pf. (Ерц.) aufessen, auffressen, devoro.			Излѣстати, ам, v. pf. sich belauben, effrondeo.		
Изјестисе, једемсе (и изијемсе), v. r. pf. (Ерц.) sich abfressen (vor Zorn, Hunger), devoror ira.			Излѣпати, лијем, v. pf. ausgießen, effundo.		
Изјурити, им, v. pf. herausjagen, expello.			Излѣжити, им, v. pf. 1) durch Legen verbrauchen, consumo imponendo (ligna super foco). 2) herauslegen (die Waare), expono.		
Излагане, n. das Ausladen, Herauslegen, expositio.			Излѣкати, лочем, v. pf. н. п. вода пупи, aufressen, auslecken, exedo.		
Излагати, лажем, v. pf. ablügen, ementior.			Излѣмити, им, v. pf. zerbrechen, frango.		
Излагати, лажем, v. impf. herauslegen, expono.			Излѣмитисе, имсе, v. r. pf. zerbrechen, frangor.		
Излагатисе, лажемсе, v. r. pf. sich auslügen, satis mentium esse.			Излѣдити, им, v. pf. преварити кога, übertölpeln, circumvenio.		
Излажѣње, n. das Ausgehen, exitus.			Излѣдитисе, имсе, v. r. pf. sich übertölpeln lassen, circumvenio.		
Излазити, им, v. impf. 1) ausgehen, exeo. 2) ausbrechen, erumpo.			Излапати, ам, v. pf. 1) vide издевати. 2) zererschlagen (Geschirr, Kasse), frango, effringo.		
Излајати, јем, v. pf. abbellen, elatro.			Излѣбити (ижлѣбити?), им, v. pf. der Reibe nach abtüssen, exosculor aliam ex alia.		
Излајатисе, јемсе, v. r. pf. sich ausbellien, sat latrasse (auch fig.)			Излѣбитисе (ижлѣбитисе?), имсе, v. r. pf. sich der Reibe nach abtüssen, exosculari se invicem.		
Излаћунисе, немсе, v. r. pf. sich entfahren lassen (ein Wort), sino mihi elabi.			Измак, m. in der Redensart: на измаку, beim Abzug (z. B. des Winters), decedente.		
Излаћатисе, јимсе, v. r. pf. sich sattlegen, sat cubuisse.			Измакнути, нем, vide измаћи.		
Излаћати, ам, (Рес. и Срем.) vide излијемати.			Измакнути, немсе, vide измаћисе.		
Излаћати, лажем, (Рес. и Срем.) vide излајетање.			Измаљење, n. das Hervorkommen (hinter dem Berge), apparitio.		
Излаћати, лећем, (Рес. и Срем.) vide излијемати.			Измаљати, ам, v. impf. hervorzeigen, promo.		
Излаћати, лажем, (Рес. и Срем.) vide излајетање.			Измаљатисе, амсе, v. r. impf. hervorzeigen, sich zeigen, appareo, promineo.		
Излаћати, лећем, (Рес. и Срем.) vide излијемати.			Измаљена (из малена), von Kindheit an, a puero.		
Излаћати, лажем, (Рес. и Срем.) vide излајетање.			Измаљити, им, v. pf. herauslocken, ablocken, elicio.		
Излаћати, лећем, (Рес. и Срем.) vide излијемати.			Измаћи (говорисе и измакнути), макнем, v. pf. 1) wegdrücken, removeo. 2) ablocken, elicio, extorqueo.		
Излаћати, лажем, (Рес. и Срем.) vide излајетање.			Измаћисе (говорисе и измакнути), макнемсе, v. r. pf. wegdrücken, removeo; измаче се коњ из руке, entwundet sich, extorquetur.		
Излаћати, лећем, (Рес. и Срем.) vide излијемати.			Измаћити, ци, v. pf. werfen (von der Kasse), ratio.		
Излаћати, лажем, (Рес. и Срем.) vide излајетање.			Измаћитисе, цесе, v. r. pf. m. j. мацке, werfen (von mehreren Kassen), ratio.		
Излаћати, лећем, (Рес. и Срем.) vide излијемати.			Између, zwischen, von einem zum andern, inter: између нас (mit dem gen.)		
Излаћати, лажем, (Рес. и Срем.) vide излајетање.			Измена, f. (Рес. и Срем.) vide измјена.		
Излаћати, лећем, (Рес. и Срем.) vide излијемати.			Измѣнити, им, (Рес. и Срем.) vide измјениши.		

+ узнјо
 + узнјо су такође

Издакати се, им се,
 v. r. pf. издакати се
 и узди,

+ Извесити, езер,

v. pf. (у Ерц.) vide
 узити. Штаде пише

у узвезу: ја нестијем
 извесити, Шаде те

ме узвезу / бава
 да је Шаде био ке-

нава Стурчан, и он
 ајдук, који је радио
 поном.

Ф

+ пред ним,

измјено, cf. магна.

Ф Извесити пред дјелу цркву

Измањиване
 Измањивити.

Измѣняписе, имсе, (Рес. и Срем.) vide де измијениписе.
 Измѣњивање, п. (Рес. и Срем.) vide измјењивање.
 Измѣњивати, њујем, (Рес. и Срем.) vide измјењивати.
 Измериши, им, (Рес. и Срем.) vide измјерити.
 Измѣсти, метем, v. pf. hinauskehren, evergo.
 Измет, m. 1) der Ausschuß (das Schlegelste), reijiculum. 2)* die Frohne, Bedienung, servitus: опишао на измет; чини му измет.
 Изметак, шка, m. der Ausschuß, reijiculum.
 Изметање, п. 1) das Auswerfen, ejectio. 2) das Ausschießen, rejectio. 3) das Einweben bunter Farben, intexio.
 Изметати, мекем, v. impf. 1) auswerfen, ejicio. 2) ausschießen, rejicio. 3) einweben, intexo.
 Изметатисе, екесе, v. r. impf. 1) sich werfen (vom Holze), rejici. 2) ausarten, degenero, cf. изврхисе.
 Изметнути, нем, v. pf. 1) abfeuern, emitto (jaculum) e tormento. 2) ausschießen, rejicio.
 Изметнутисе, немсе, v. r. pf. vide изврхисе.
 Измѣкар*, vide слуга.
 Измече, чета, п. jagње, што се извади из овце кад је зук закоље (то жене остављају лијека ради), der Ausschneittling (ein Lamm, das aus einem vom Wolfe tödtlich verwundeten Schafe geschnitten worden), fetus oviculae exsectus. cf. вукоеједна.
 Измѣшати, ам, (Рес. и Срем.) vide измијешати.
 Измивање, п. das Waschen (des Kopfes), ablutio capitis.
 Измивати, ам, v. impf. den Kopf auswaschen, lavare caput.
 Измиватисе, амсе, v. r. impf. sich den Kopf auswaschen, lavar caput.
 Измијенити, им, v. pf. (Ерц.) wechseln, muto.
 Измијениписе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich ändern, mutor.
 Измијешати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) vermischen, commisceo. 2) umrühren (den Topf), permisceo.
 Измилање, п. 1) das Hervorzeigen, adparitio. 2) das zu Ende Mahlen, permolitio.
 Измилаши, ам, v. impf. 1) hervorzeigen, promeo. 2) zu Ende mahlen, permolo.
 Измилашисе, амсе, v. r. impf. 1) sich hervorzeigen, promineo, appareo. 2) zu Ende gemahlen werden, permolor.

Измилаши, ам, v. pf. (Рес.) } heraus-
 Измилаши, им, v. pf. (Срем.) } frieden,
 Измиљепи, ам, v. pf. (Ерц.) } progero
 (s. В. раци из шорбе).
 Измислити, им, v. pf. што, erdenken, excogito.
 Измити, мијем, v. pf. den Kopf waschen, lavar caput.
 Измитисе, мијемсе, v. r. pf. sich den Kopf waschen, lavar caput.
 Измицање, п. das Wegrücken, remotio.
 Измицаши, мичем, v. impf. wegrücken, removeo.
 Измицашисе, мичемсе, v. r. impf. wegrücken, removeo.
 Измицајуз! interj. (scherzhaft) auf und davon! fugam!
 Измишљавање, п. das Erdenken, excogitatio.
 Измишљавати, ам, v. impf. ausfinden, excogito.
 Измишљало, m. ein Spintifixer, excogitator.
 Измишљање, п. vide измишљавање.
 Измишљати, ам, vide измишљавати.
 Измјена, f. (Ерц.) die Ablösung der Wache, succedentes excubiae.
 Измјењивање, п. (Ерц.) die Abänderung, mutatio.
 Измјењивати, њујем, v. impf. (Ерц.) ändern, muto.
 Измјерити, им, v. pf. (Ерц.) ausmessen, abwägen, metior, pendo.
 Измлавити, им, vide излијемати.
 Измлавитиши, им, v. pf. zerdrücken, contundo.
 Измолити, им, v. pf. 1) erbitten, impetro. 2) hervorzeigen, promo.
 Измолитисе, имсе, v. r. pf. 1) sich etwas erbitten, impetro. 2) sich hervorzeigen, hervorkommen, prodeo, promineo.
 Измоловати, лујем, v. pf. (у Сријему, у Бачк. и у Ван.) mahlen, deringo, n. п. човека, собу, цркву.
 Измрвити, им, v. pf. zerbröseln, perfrigare.
 Измрљати, ам, v. pf. befudeln, conspurco.
 Измустити, музем, v. pf. ausmelken, emulgeo.
 Измучити, им, v. pf. abquälen, discrucio.
 Изнад, von oben herab, de: прође изнад куће; оде изнад града; пролеће изнад мене.
 Изнајприје (из најприје), anfänglich, a principio, primitus.
 Изналазити, им, v. pf. aufreiben, invenio.
 Изнамѣшати, мекем, v. pf. aufdringen, obrudo.

Измѣкарка

Ме дојубе младе изме-
карке

Измисловити се

- Изнадигни**, им, vide изналазити.
- Изнаки**, ажем, v. pf. ausfindig machen, invenio (omnia quae commisisti).
- Изневѣрити**, им, (Рес. и Срем.) vide изневѣрити.
- Изневѣрити**, им, v. pf. (Ерц.) кога, verrathen, treulos an einem handeln, prado.
- Изнемѣни**, мognем, v. pf. schwach werden, debilitor.
- Изненада**, unverhofft, ex insperato.
- Изнѣти**, несем, (Рес. и Срем.) vide изнијети.
- Изнѣтисе**, несемсе, (Рес. и Срем.) vide изнијетисе.
- Изнијети**, несем, изнијо (изнијела, ло), v. pf. (Ерц.) 1) herustragen, effero. 2) austragen, unter die Leute bringen, effero in vulgus.
- Изнијетисе**, несемсе, изнијосе (изнијеласе, лосе), v. r. pf. н. п. кокош, sich auslegen, alle Eier gelegt haben, edidisse ova omnia.
- Изнкао**, кли, f. das Aufgesprossene, germin.
- Изникни** (говорисе и изникнути), никнем, v. pf. aufsprießen, germino.
- Изницаше**, n. das Aufsprießen, germinatio.
- Изницами**, ничем, v. impf. aufsprießen, germino.
- Изнова** (изнова), von neuem (z. B. aufbauen), de novo, ab integro.
- Износ**, m. das Abtragen, detritio: добро сукно за износ, für die Straßstraße.
- Износак**, ска, m. мало јаје, што кокош снесе на послетку, кад већ оће да престане носити, das letzte Ei, ehe die Henne zu legen aufhört, ovum postremum gallinae.
- Износити**, им, v. impf. herustragen, exporto, effero.
- Изношење**, n. das Herausstragen, elatio, exportatio.
- Изнутра**, inwendig, intus.
- Изнутрица**, f. die innerliche Krankheit, morbus internus.
- Изобила**, überflüssig, im Ueberflusse, affatim.
- Изобилаи**, ана, но, überschwenglich, reichlich, abundans.
- Изод**, m. vide заод 2.
- Изодашисе**, амсе, v. r. pf. sich ausgehen, obambulo.
- Изкола**, rund herum; von der Seite, ex omni parte; ex parte.
- Изопачитисе**, имсе, v. pf. verkehrt werden, pervertor.
- Изор**, m. das Ackergetreid, frumentum aratorium: дао волове под изор, или на изор.
- Изорати**, рем, v. pf. ausachtern, exaro.
- Изоставити**, им, v. pf. auslassen, weglassen, omitto, н. п. дебело јер.
- Изостављање**, n. das Auslassen, omisio.
- Изостављати**, ам, v. impf. weglassen, omitto.
- Изостајање**, n. das Ausbleiben, absentia.
- Изостајати**, јем, v. impf. ausbleiben, absum.
- Изостапни** (говорисе и изостапути), панем, v. pf. ausbleiben, absum.
- Изощрити**, им, v. pf. ausschleifen, ausschärfen, exacuor.
- Изощритисе**, имсе, v. r. pf. sich abschleifen, expolior, witziger werden, exacuor.
- Изравнати**, ам, v. pf. } ausgleichen, eb-
- Изравнити**, им, v. pf. } nen, complano, exaquo.
- Израдиити**, им, v. pf. erarbeiten, labore acquiror.
- Израђивање**, n. das Erarbeiten, adquisitio per laborem.
- Израђивати**, жујем, v. impf. erarbeiten, laborando acquiror.
- Изракнутисе**, немсе, v. r. pf. sich ausrußern, exscreo.
- Изранити**, им, v. pf. durch und durch verwunden, vulneribus conficio.
- Изранити**, им, v. pf. ernähren, alo.
- Израњивање**, n. das Ernähren, sustentatio.
- Израњивати**, жујем, v. impf. ernähren, sustentor.
- Израстао**, сли, f. das Hervorgewachsene, quod excrevit.
- Израсти**, стем, v. pf. herauswachsen, exeresco.
- Изребар**, } von der Seite, a latera.
- Изребра**, }
- Изређати**, ам, v. pf. ordnen, reihen, dispono.
- Изрезак**, ка, m. der Ausschnitt, segmentum.
- Ирезати**, режем, v. pf. 1) heraus schneiden, exseco. 2) verschneiden, concido.
- Ирезивање**, n. das Ausschneiden, exsectio.
- Ирезивати**, зујем, v. impf. ausschneiden, exseco.
- Иреком**, (Рес. и Срем.) vide изријеком.
- Ирескати**, ам, v. pf. zerschneiden, dissecundo.
- Ирећи**, речем (говорисе и ирекнем), v. pf. ausprechen, eloquor.
- Ирећисе**, речемсе (говорисе и ирекнемсе), v. r. pf. sich verreden, dico quod nolim dixisse.
- Ирешетати**, ам, v. pf. zerlöchern, per-

Израњивање, н,

Израњивати, ам, в,
импф.

Изредити, им, в, импф.

Сав је Сопун поред изредити

Изумижевање, н.

Изумижевати, ам.

Изумижеати, мјет.

Илијин дан, на дж, м.
Као на Илијин дан грми,
како да ће се оне које
појурати ораи, венкизи и
Изузеати се, змен се,
в. н. р. на кога,

Изумријети, рело, в. рф.

Имаће, н, vide имаће.

Икакав, Ива, Кво

Икаки, Ка, Ко,

foro : сав барјак изрешетала пане-
та.
Изригати, ам, в. pf. } ausrülpsen,
Изригнути, нем, в. pf. } eructo.
Изријеком, (Ерц.) bei seinem eigentst-
schen Namen, 3. B. von obfchönen Ge-
genständen, vocabulo proprio v. g. si
re nem dicas.
Изрити, ријем, в. pf. 1) auswühlen,
eruo. 2) zermühlen, ruendo corrumpo.
И род, м. der Auswurf, das Ausgear-
tete, degener.
Изродити, им, в. pf. (in Menge) er-
zeugen, zur Welt bringen, gigno.
Изродитисе, имсе, в. г. pf. ausarten,
degenero.
Изронити, им, в. pf. herabrollen (wie
die Erde des steilen Ufers), desluo.
Изросити, им, в. pf. bethauen, gore
madefacio.
Изроситисе, имсе, в. г. pf. sich be-
thauen, gore humector.
Изружити, им, в. pf. ausschimpfen, con-
vitiis obruo.
Изручивање, н. das Ausleeren, vacue-
factio.
Изручивати, чујем, в. impf. ausleeren,
vacuefacio.
Изручисти, им, в. pf. ausleeren, vacue-
factio.
Изубање, н. das Ausziehen, Ausziehen,
excalceatio.
Изубати, ам, в. impf. ausziehen, ex-
calceo.
Изубанисе, амсе, в. г. impf. sich aus-
ziehen, excalceor.
Изун*, м. vide допуштење.
Изустити, им, в. pf. aussprechen, elo-
quor:
„То изусти, а душу испусти —
Изупи, зујем, в. pf. ausschüßen, ex-
calceo.
Изуписе, зујемсе, в. г. pf. sich aus-
schüßen, excalceor.
Изучити, им, в. pf. 1) auslernen, edi-
sco. 2) ausleeren, edosco.
Ишарати, ам, vide ишарати.
Ишетати, ам, vide ишетати.
Ишибати, ам, vide ишибати.
Ишокчити, им, vide ишокчити.
Ишокчитисе, имсе, vide ишокчи-
тисе.
Иштенипитисе, vide иштенипитисе.
Иштетити, им, в. vide иштетити.
Иштитати, ам, vide иштитати.
Ишукати, ер! interj. mirantis.
Ишукати! io!
Ика, м. (Рес. и Срем.) vide Ико.
Ика, f. бур. в. Ивана.
Икад (и кад), irgendmann, je, aliquan-
do, cf. игда.
Икако, auf irgend eine Art, aliquo modo,

Ико, м. (Ерц.) dim. в. Илија.
Ико (ико), икога, irgend wer, quisquam:
ако и ко дође (дохну ку и ја), si quis.
Икоји (и који), којера, irgend welcher,
quisquam.
Иколик (и колико), irgend eine Men-
ge, nur etwas, aliquantum.
Икона, f. ein Heiligenbild, icon (икус).
Иконија, f. Frauenname, nomen femi-
nae (Iconia).
Иконица, f. dim. в. икона.
Иконос, м. die Leiste an der Wand, die
dem Heiligenbilde zum Fußgestelle dient,
iconophorus (?).
Икра, f. der Fischrogen, ova piscium,
cf. мријест.
Илаа*, м. der Ohrlöffel, auriscalpium.
Или, oder, aut: или ја, или ти, ent-
weder ich, oder du, aut ego, aut tu.
cf. али, ја, јали.
Илија, м. (ИЛИЈА) Elias, Elias.
Илијински, ка, ко, н. п. мјесец (des
July). Elias-, Eliae.
Илија, м. dim. в. Илаја.
Илинка, f. Frauenname, nomen mulie-
bre (von Elias ins femininum movirt).
Илинча, f. (сп).
„Барјак од илинче —
Илини, vide или.
Илица*, f. das warme Bad, thermae. cf.
поплаца.
Илицар, м. der Bader, balneator.
Илицарев, ва, во, l Baders-, balnea-
Илицаров, ва, во, l toris.
Илка, f. der Frauenname, von Elias,
nomen feminae.
Иловача, f. der Letten, argilla.
Илок, м. Dorf und Schloß an der Donau
in Slavonien, arch Slavoniae. Илоча-
нин, човек из Илока. Илочка, ка,
ко, von Илок.
Иљада, f. ein Tausend, mille.
Иљадар, м. einer, der Tausende besigt,
homo mille numorum (dives).
Иљадитисе, десе, в. г. impf. н. п. овце,
vertausendfachen, auf tausend anwach-
sen, augeri millies:
„Трипут му се иљадиле овце —
Иљадца, f. dim. в. иљада.
Иљакче, н. das Vermehren zu tausend-
den, incrementum milliarium.
Иман*, м.
„А тако ми дива и имана —
Имање, н. das Haben, habere.
Имање, н. 1) die Habe, habentia, facul-
tates. 2) (по Бачкој) овце, die Scha-
fe, oves.
Имати, ам, в. impf. haben, habeo.
Иматисе, амсе, в. г. impf. sich stehen,
reditus habeo (ubereres aut tennes).
Имбрете, f. pl. die Hefel (am Semde),
libulae.

f ижу жу!

f.

2) избори га на право име,

Име, мена, n. der Name, nomen.
 Именоване, n. das Nennen, nominatio.
 Именовати, нујемт, v. impf. u. pf. nen-
 nen, nominio.
 Именце, in der Redensart: по именуце,
 namentlich, nominativ, nomine tenus.
 Именѣк, m. der Namensbruder, ejusdem
 nominis homo.
 Именѣка, f. die Namensschwester, ejus-
 dem nominis femina.
 Именѣков, ва, во, des Namensbruders.
 Имѣ, ка, ке, } vermögl. dives.
 Имѣкан, кна, но, }
 Инако (ст.), anders, aliter:
 „Је ли тако, да ми је инако? —
 Инаѣт *, m. 1) der (Wort-) Streit, conten-
 tentio. Од инаѣта не ма горера зана-
 та. 2) der Troß, contemptus: за инаѣт,
 zum Troße.
 Инаѣтисе, имсе, v. r. impf. sich zän-
 fen, zanken, contendo, litigo.
 Инаѣкѣ, n. das Zanken, contentio.
 Инаѣче, sonst, alias, sin minus. cf. онако.
 Инаѣѣја *, m. der Zänker, litigiosus.
 Инаѣт *, m. die Hilfe (Hülfsgruppen),
 auxilia: опишао му у инаѣт; до-
 шао му Инаѣт;
 „Сад ће нама лијеп инаѣт доћи,
 „Виѣкѣте јада од Турана —
 „Ваља давати инаѣт у Лозницу —
 Инаѣт *, also, demnach, igitur, itaque, er-
 go. cf. дакле.
 Инѣја, f. hur. v. Инѣѣја 2.
 Инѣѣја, f. 1) Indien, India:
 „Из Инѣѣје, на земље прокламе —
 2) Frauennamen, nomen feminae.
 Инѣ, (ст.) anders, aliud (cf. дружије):
 „На ино се њему не могаће —
 auf eine andere Art, alio modo.
 Инокосан, сна, но, einzeln, einzam,
 d. i. ohne andere vermandte Familien-
 häupter, bloß mit seinem Weib und
 Kind im Hause, sine cognatis, cum sola
 uxore et liberis degens.
 Иноча, f. } (ст.) друга жена, die
 Иночица, dim. f. Nebenfrau, zweite Frau
 (neben der ersten), uxor altera:
 „Нека буде сестри иночица —
 Интерес, m. (у Српјему, у Бачк. и у
 Бан.) 1) das Interesse, d. i. die Zinsen,
 fenus. 2) Interesse, d. i. Nutzen, fructus.
 cf. добит.
 Инѣов, m. die Kutsche, pilentum.
 Инѣригант, m. der Intrigant, artifex
 (malis artibus utens). Ова је ријеч (с
 инѣригама заједно) дошла у Срби-
 ју процавшије година.
 Инѣриге, f. pl. die Intrigen, Ränke,
 artes (malae) cf. цлѣтке.
 Инѣр *, m. die Abschwörung (einer
 Schuld), abjuratio debiti: ударно у
 инѣр.

Инѣрѣже, n. das Abschwören, abju-
 ratiō.
 Инѣрѣжни, им, v. impf. abschwören,
 abjuro.
 Инѣѣјел *, m. } das Evangelium, evan-
 Инѣѣјла, m. } gelium (ist der Koran ge-
 meint):
 „К нама брже оце и ванѣ!
 „Понесите књиге инѣѣјеле —
 „Ја сам глед'о у нашем инѣѣјел —
 Инѣ, n. eine Gattung Reis (Raubreis),
 primaе genus.
 Поле (и оле), nur etwas, nur ein wenig,
 aliquantillum: да зна поле; да има
 поле паметни; да је поле вруке.
 Ира, f. gegerbte Schafshaut, pellis ovilla
 depilis.
 Ие! } interj. Laut, um die Schafe vor sich
 Иеа! } zu treiben, sonus agentis oves.
 Исаѣло, m. Isaias, Isaias.
 Исаѣк, m. Isaac, Isaacus.
 Исе, сѣта, n. der Theil, der Antheil,
 portio.
 Исеѣвање, n. (Рес. и Срем.) vide испѣ-
 вание.
 Исеѣвати, ам, (Рес. и Срем.) vide испѣ-
 вати.
 Исеѣвци, ваѣа, m. pl. (Рес. и Срем.) vi-
 де испѣвци.
 Исеѣјати, јем, (Рес. и Срем.) vide испѣ-
 јати.
 Исеѣк, m. vide исѣчак.
 Исеѣлѣти, им, v. pf. übersiedeln, trans-
 fero.
 Исеѣлѣтисе, имсе, v. r. pf. übersiedeln,
 emigro, sedem mutō.
 Исеѣлѣвање, n. das Uebersiedeln, emi-
 gratio.
 Исеѣлѣвати, ам, v. impf. übersiedeln,
 transfero.
 Исеѣлѣватисе, амсе, v. r. impf. über-
 siedeln, mutō sedem.
 Исеѣлѣн, исѣчѣм, (Рес. и Срем.) vide
 исѣлѣн.
 Исеѣцање, n. (Рес. и Срем.) vide испѣ-
 цање.
 Исеѣвати, ам, (Рес. и Срем.) vide испѣ-
 јвати.
 Исеѣцати, ам, (Рес. и Срем.) vide испѣ-
 цати.
 Исеѣчак, чѣка, m. (Рес. и Срем.) vide
 исѣчак.
 Исеѣјати, јем, v. pf. (Ерц.) aussieben,
 perscribro.
 Исеѣјаване, n. (Ерц.) das Durchsieben,
 perscribratio.
 Исеѣјвати, ам, v. impf. (Ерц.) aussie-
 ben, perscribro.
 Исеѣјање, n. (Ерц.) das Ausschauen,
 excisio.
 Исеѣјцати, ам, v. impf. (Ерц.) aus-
 schauen, excido.

Имера, f. vide мѣла,

Ињи, а, е, vide джуга,
 и.п. иња вјера. cf. ичо.

Ирсѣва, f.

Ираје

cf. Ружичк.

+ Инѣѣвѣн, m. (у Ерц.),

и.п. отишао на ин-
 дѣвѣн.

Иноковѣчка, f.

Иноѣвѣц, рѣд, m.

У село у Брѣѣту. 3)

≠ у пѣсана понѣѣвѣне рл. инѣѣѣ;
 вѣѣѣ, сѣне, коѣѣ у инѣѣѣѣ.

Искати, ам (и испшем), v. pf. aus-
saugen, exsugo.
Исплнити, им, v. pf. zerfeinen, com-
minuo.
Исјеви, вака, m. pl. (Ерц.) оно браш-
но, што се по други пут испјева
(на рјеке сипо) из мекња, das Mach-
desibte, farina secunda (?).
Исјек, m. vide исјечак.
Исјекн, испјечем, v. pf. (Ерц.) 1) aus-
hauen, excido, н. п. челе, шике.
2) zerhauen, disseco.
Исјецати, ам, v. pf. (Ерц.) zerhauen,
disseco.
Исјечак, чка, m. (Ерц.) од печена бра-
ва, или од козе, оно између бумо-
ва и ребара, das ausgehauene Stück
eines gebratenen Hammes von der Hüfte
bis zu den Rippen, pars exsecta agui
assati: тај се рани исјеццама.
Искажати, кажем, v. pf. ausreden, zu
Ende sprechen, omnia dixisse.
Искажати се, јемсе, v. r. pf. genug be-
reuen, satis doleo: кајемсе, не могу
се искажати.
Искавање, n. das Auspringen, exsul-
tatio (?).
Искапати, качем, v. impf. auspringen,
exsilio.
Искапати, им, v. pf. m. j. срце на ко-
ме, abfühlen, den Muth fühlen, ex-
pleo animum.
Искапати, ам, v. pf. mit Roth beschmu-
zen, luto foedo.
Искамкати (искамкати), ам, v. pf.
abjammern, lamentor.
Искање, n. das Begehren, Verlangen,
petitio.
Искан, cf. на искап.
Искапати, пље, v. pf. austropfen, aus-
träufeln, exstillo: очи ми искапале!
Искапати, им, v. pf. ausschürfen (bis
zum letzten Tropfen), exsorbeo.
Искапљивање, n. das Ausschürfen, ex-
sorbitio.
Искапљивати, љујем, v. impf. bis auf
den letzten Tropfen austrinken, exsorbeo.
Искарати, ам, v. pf. ausschelten (östert.
ausgreinen), objurgo.
Искати, испшем (у Восни по вароши-
ма испшем), v. impf. verlangen, peto.
Искати се, испшемсе (у Вос. по вар.
испшемсе), v. r. impf. um Erlaubniß
bitten, sich erbitten, peto.
Исквирити, им, v. pf. verderben, cor-
rupto.
Искесити, им, v. pf. m. j. зубе, die
Zähne weisen, ringor. Искесно зубе,
као лисица на шипак.
Искидати, ам, v. pf. 1) entzwey reißen,
rumpro. 2) hürer, auseinander werfen,
disjicio.

Искидати се, амсе, v. r. pf. bersten,
disrumpro, н. п. од смиња.
Искидавати, им, v. pf. einen Bruch (im
Unterleibe) verursachen, herniam ad-
fero.
Искидавати се, имсе, v. r. pf. einen
Bruch bekommen, herniam accipio.
Искипети, пи, v. pf. (Рес.) überlaufen
Искипити, пи, v. pf. (Срем.) } (im Sie-
Искипљети, пи, v. pf. (Ерц.) } den), re-
dundo, effluo.
Искипити, им, v. pf. aufsprühen, ex-
orno.
Искапати, кољем, v. pf. zerbeißen, com-
mordeo: искапати је пси.
Искапати, ам, v. pf. hervorkeimen, pro-
germino.
Искобљати се, амсе, v. r. pf. sich her-
vorköhlen, expediri.
Искобити, им, v. pf. erahuden, omina
consequor, cf. кобити.
Искозити, ан, v. pf. werfen (von Zie-
gen), pario.
Искозити се, зесе, v. r. pf. m. j. козе,
werfen (von mehreren Ziegen), pario.
Искомадати, ам, v. pf. zerstückeln, in
Stücke schneiden, disseco.
Искончати, ам, v. pf. н. п. чаране,
mit Zwirn austicken, filo pingo.
Ископавање, n. das Ausgraben, effo-
sio.
Ископавати, ам, v. impf. ausgraben,
effodio.
Ископати, ам, v. pf. ausgraben, effo-
dio.
Ископнети, ним, v. pf. (Рес.) н. п. лу-
Ископнети, ним, v. pf. (Срем.) } беница
Ископнети, ним, v. pf. (Ерц.) } zerger-
hen, zererschmelzen, inwendig vertrocknen,
exsiccor, dissolvor.
Искоренити, им, (Рес. и Срем.) vide
искоријенити.
Искоријенити, им, v. pf. (Ерц.) aus-
wurzeln, eradico.
Искорити, им, v. pf. ausheften (das
Federmesser aus dem Feste drehen).
Искосити, им, v. pf. abreiben, attero.
Искосити се, имсе, v. r. pf. sich ausrei-
ben (vom Kleide), deteror.
Искочити, им, v. pf. auspringen, ex-
silio.
Искрватиши, им, v. pf. bebluten, cru-
ento.
Искрвати се, имсе, v. r. pf. streiten, so
daß Blut fließt, rixas cieo cruentas.
Искрнути, нем, vide изврнути.
Искресати, решем, v. pf. н. п. вапру,
aufschlagen (Feuer), excito ignem.
Искревање, n. vide изврвање.
Искрепати, режем, vide изврпати.
Искрватиши, им, v. pf. krümmen, in-
curvo.

Искање, n. (у Срем.)

Искапати

Искарати, ам, v. pf.
м. j. рибу

Ископати се, амсе,
м. j. рибу

Искапљивати, амсе, v. pf.

Искарвати се, амсе,
v. r. pf.

Искресати се, шемсе, v. r. pf. н. п. исцесати се
кожуру (cf. Кресови).

Искривљивање, n. das Krümmen, incurvatio.
 Искривљиваши, љујем, v. impf. krümmen, incurvo.
 Искриваши, ам, v. pf. in Scheiben schneiden, dissecō, н. п. јабуку, лубеницу, дњу.
 Искрџити, им, v. pf. и. п. кожу на опуху, die Haut zerzfneiden auf Schuppe u. dgl., discindo.
 Искрпнати, им, v. pf. aufsteigen, consarcio:
 „Кава му је зелена долама:
 „Да искрпи, нова би му била,
 „Да измјери, премеги би конци.
 Искрпнути, нем, v. pf. plötzlich da stehen, repente existo, adsto.
 Искрспити, им, v. pf. nach einander taufen, baptizo alium ex alio.
 Искрспитице, имосе, v. r. pf. sich insgesammt taufen lassen, baptizari alius ex alio.
 Искупиши, им, v. pf. loskaufen, redimo.
 Искупиши, им, v. pf. sammeln, colligo.
 Искуљање, n. das Sammeln, congregatio.
 Искуљаши, ам, v. impf. sammeln, congrego.
 Искуљивање, n. das Loskaufen, redemptio.
 Искуљиваши, љујем, v. impf. loskaufen, redimo.
 Искусуити, им, v. pf. alle Rückstände befristigen, debita residua exsolvo.
 Искуцавање, n. das Losklopfen, Aufklopfen, emotio, quae fit pulsando.
 Искуцавати, ам, v. impf. aufklopfen, pulsando removeo.
 Искуцаши, ам, v. pf. н. п. чеп, или врањ на бурету, aufklopfen, pulsando removeo.
 Искуцаши, ам, и. п. и. искуцаши.
 Искуцавање, n. vide куцање.
 Искуцавати, ам, vide куцаши.
 Искуцаши, ам, v. pf. versuchen, tento.
 Искушеник, m. der Novize, novitius, discipulus.
 Исленсати*, ленше, v. impf. н. п. рана, stechen (von der Wunde, manat (vignus e vulnere), cf. текн.
 Испавати, ам, v. pf. erschlafen, dormiendo acquiro.
 Испаватице, амсе, v. r. pf. sich ausschlafen, satis dormivisse.
 Испавање, n. das Herausfallen, elapsus (?).
 Испавати, ам, v. impf. herausfallen, excido.
 Испарати, ам, v. pf. auseinander schneiden, discindo.

Испарити, им, v. pf. abbrühen, aqua fervida eluo.
 Испаритице, имсе, v. r. pf. sich im Bade, oder beim Feuer erwärmen, calefito.
 Испаста, испаднем, v. pf. herausfallen, excido, elabor.
 Испевати, ам, (Рес. и Срем.) vide испјевати.
 Испеватице, амсе, (Рес. и Срем.) vide испјеватице.
 Испердашнати, им, v. pf. 1) bei den Kirchnern: ein Zell ausziehen, dehnen, extendo. 2) sensu obsceno: effluto.
 Испек, m. Kesselzins (?), portio siceraa pro commodato lebetes ad cremendam siceram.
 Испџти, пењем (и испнем), v. pf. in die Höhe heben, elevo.
 Испџтице, пењемсе (и испнемсе), v. r. pf. hinaufgehen, klettern, ascendo.
 Испџти, печем, v. pf. 1) baden, pinso, н. п. леб. 2) braten, asso, н. п. јагње, курку. 3) räkiju, brennen, cremo.
 Испијање, n. das Austrinken, ebibitio.
 Испијати, ам, v. impf. austrinken, epoto.
 Испирање, n. das Auswaschen, Ausprühen, ablutio.
 Испираши, ам, v. impf. auswaschen, lavo.
 Испирача, f. крпа, што се њом испира што (н. п. пушка), der Wischbege, Wischbader, Wischlappen, lacinia ad abstergendum.
 Испираши, ам, vide испираши.
 Испирашати, ам, v. pf. erhaben werden, texendo pingo. cf. изметати.
 Исписати, пишеш, v. pf. 1) herausschreiben, exscribo. 2) abschreiben, wegstreichen, deleo. 3) verschreiben, verbrauchen, consumo scribendo.
 Исписатице, пишешсе, v. r. pf. 1) machen, daß man abgeschrieben wird, deleor. 2) sich satt schreiben, sat scripsisse.
 Исписивање, n. 1) das Heraus schreiben, exscriptio. 2) das Abschreiben, deletio.
 Исписивати, сујем, v. impf. 1) heraus schreiben, exscribo. 2) abschreiben, deleo.
 Исписиватице, сујемсе, v. r. impf. sich abschreiben lassen, deleri.
 Исписна, f. die Abschreibgebühr, pecunia deletoria, quae datur scribae, ut soluto tributo nomen tributarii delect — in codice debentium. **Погодно некакав човек с арачлијом да отпрати арач, m. j. да прдне засопце 112 пута (за сваку пару по један пут). Кад наврши 112 пута, а он онда одадре још једном по добро; а арачлија га запита: „За што то?“ а он одговори: „Ово капи и сјисна.“**

Испаштање, n.

Испаштати, се, амсе,
 v. r. impf.

+ испети за нати,

испечи па речу.

+ 4) ивтирлан,

Испуцати, им, o. pf.

2. и. д. 3. и. д. и. д. и. д. и. д. и. д.

- Испитати, ам, v. pf. erfragen, ex-
quiro.
- Испити, пијем, v. pf. austrinken,
ebibo.
- Испитивање, n. das Erforschen, exqui-
sitiō.
- Испитивати, пујем, v. impf. erfor-
schen, exquiro.
- Испичутура, m. (im Scherz) der Tschu-
tura; Austrinker, potor. cf. изједино-
гача.
- Испишавање, n. das Auspiffen, emin-
ctiō.
- Испишаваати, ам, v. impf. auspiffen,
emingo.
- Испитати, ам, v. pf. auspiffen, emingo.
- Испјевати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) ausfin-
gen, absolvo cantum. 2) erlingen, can-
tu adquiro.
- Испјеватице, амсе, v. r. pf. (Ерц.)
sich ausfinden, sat cecinisse.
- Исплазити, им, v. pf. m. j. jезик,
hervorstrecken, zum Munde hinausstrecken
(die Zunge), exsero, protendo linguam.
- Исплакати, лачем, v. pf. n. p. уста,
auspülen, eluo.
- Исплакати, лачем, v. pf. erweinen,
flendo acquirō.
- Исплакатице, чемсе, v. r. pf. sich aus-
weinen, flendi finem facio, sat flevi.
- Исплакивање, n. 1) das Erweinen, ac-
quisitiō per flentem. 2) das Ausweinen,
finis flendi.
- Исплакивати, кујем, v. impf. 1) er-
weinen, flentu acquirō. 2) ausweinen,
desino flere.
- Исплапити, им, v. pf. кога, коме,
auszählen, exsolvo.
- Исплакивање, n. das Auszählen, so-
lutiō.
- Исплакивати, кујем, v. impf. aus-
zählen, solvo.
- Исплести, лешем, v. pf. flechten,
plecto.
- Исплавати, ам, v. pf. herauschwim-
men, epato.
- Испловиши, им, vide исплавати.
- Испљивање, n. das Aus Spreuen, ex-
spuitiō.
- Испљивати, ам, v. impf. }
Испљивати, љујем, v. pf. } auspreuen,
Испљунуши, нем, v. pf. } exspuo.
- Исповед, f. (Рес. и Срем.) vide испо-
вјед.
- Исповѣдање, n. (Рес. и Срем.) vide
исповједанје.
- Исповѣдати, ам, (Рес. и Срем.) vide
исповједати.
- Исповѣдатице, амсе, (Рес. и Срем.)
vide исповједатице.
- Исповѣдати, им, (Рес. и Срем.) vide
исповједати.

- Исповѣст, f. vide исповед.
- Исповѣдати, им, (Срем.) vide испо-
вједати.
- Исповјети, им, (Ерц.) vide ис-
повједати.
- Исповјетнице, видјетице, (Ерц.) vide
исповједатице.
- Исповјетатице, јасе, v. r. pf. sich win-
den, polvi.
- „Ситна се права исповјетала
„Дол’ по игришту, по девојачком —
Исповјед, f. (Ерц.) die Beichte, con-
fessio.
- Исповједанје, n. (Ерц.) 1) das Beichten,
confessio. 2) das Beichte hören.
- Исповједати, ам, v. impf. (Ерц.)
Beichte hören, auscultor confessionem.
- Исповједатице, амсе, v. r. impf.
(Ерц.) beichten, confiteor.
- Исповјест, f. (Ерц.) vide исповјед.
- Исповједати, им, v. pf. (Ерц.) ein-
mal Beichte hören, audio confessionem.
- Исповједатице, амсе, v. r. pf. (Ерц.)
einmal beichten, confiteor.
- Испоганиши, им, v. pf. verunreinigen,
polluo.
- Испоганишице, имсе, v. r. pf. sich be-
sudeln (vom Rinde das sich befackt),
consecrare se.
- Испод, von unten weg, ab imo, desub.
- Исполаканије, n. (romisch-satyrisch im
Geiste der Mönchsprache von испла-
кати), das Ausschwammen, Aus-
sülen des Mundes, mit einem Glase
Wein, bei großen Tafeln, nachdem
man bereits aufgestanden, und sich die
Hände gewaschen hat, elutio: не ма
вина ни за исполаканије; дајде још
једну (чашу) за исполаканије.
- Испоредити, им, v. pf. an die Seite
stellen, comparo.
- Испоредитице, имсе, v. r. pf. с ким,
sich in eine Reihe stellen mit einem,
comparo me.
- Испорити, им, v. pf. ausweiden, exen-
tero.
- Испоспитице, имсе, v. r. pf. ausfa-
sten, sich zerfasten, jejuniō absumi.
- Исправа, f. das Recht zu etwas, die
Bemilligung der Regierung, jus scri-
ptum rei faciendae: донио исправу
из Цариграда да понови (или да
начини изнова) намастир.
- Исправиши, им, v. pf. gerade richten,
corrigo.
- Исправљање, n. das Geraderichten, cor-
rectio.
- Исправљати, ам, v. impf. gerade rich-
ten, corrigo.
- Исправно, recte, recte.
- Испражњавање, n. das Ausleeren, eva-
cuatio.

Исповједник, m.

а наг бини испод аркемика

Исплата

Испословати, пујем, vide
израдити

Исправница, f. vide ис-
права.

- Испражњивати, нујем, v. impf. auß-
leeren, evasuo.
- Испражниши, им, v. pf. ausleeren,
evasuo.
- Испрасити, си, v. pf. werfen (von der
Sau), pario.
- Испраситисе, сесе, v. г. pf. m. j.
крмаче, werfen (von mehreren Säuen),
pario.
- Испрати, исперем, v. pf. auswaschen,
eluo.
- Испратити, им, v. pf. hinaus begleit-
ten, comitor.
- Испратња, f. der Abschied, das Geleite
auf den Weg, salutatio (osculum, ver-
bera) viatica.
- Испраћање, n. das Hinausbegleiten,
comitatio discedentis.
- Испраћати, ам, v. impf. hinausbegleit-
ten, comitor discedentem.
- Испрашити, им, v. pf. bestäuben, pul-
vere adspargo.
- Испрва, anfänglich, primitus.
- Испрдак, шка, m. Erzeugniß des Zur-
tes, cseritus (?): колишно је дијете,
као испрдак (österr. der Furtznedel).
- Испредитисе, имсе, (Рес.) vide испр-
ијечитисе, имсе, (Срем.) ђешисе.
- Испрдути, нем, у. pf. ausfarzen,
expedo.
- Испрђешисе, дамсе, v. г. pf. (Ерц.)
sich ausfarzen, expedo.
- Испребјати, ам, v. pf. vielfach zer-
schlagen, contundo.
- Испрегнути, нем, vide испрећи.
- Испрегизати, ам, v. pf. vielfach zer-
beißen, dimordeo.
- Испред, vor — hinweg, e conspectu:
иди испред мене; прође испред
куће; испред Божића.
- Испредавати, дајем: v. pf. nach ein-
ander ergeben, dedo unum ex alio.
- Испредање, n. das Erschaffen, acqui-
silio uendo.
- Испредати, ам, v. impf. ersinnen,
uendo acquiro.
- Испрезање, n. das Ausspannen, so-
lutio.
- Испрезати, режем, v. impf. ausspan-
nen, solvo iugo.
- Испрека, (Рес. и Срем.) vide испри-
јека.
- Испрекивати, ам, v. pf. insgesammt
überschneiden, decudo.
- Испрекршати, ам, v. pf. } nach ein-
Испрекршати, ам, v. pf. } ander ins
Kreuz legen, decusso.
- Испремаати, ам, v. pf. nach einander
zerbrechen, comfringo.
- Испресецати, ам, (Рес. и Срем.) vide
испросијецати.
- Испросијецати, ам, v. pf. (Ерц.) nach
einander durchschneiden, unum ex alio
disseco.
- Испросити, им, v. pf. 1) бевџну, er-
bitten, erfragen, impetro. 2) erbetteln
emendico.
- Испросија, на, no, erbeten, precibus
- einander zerhauen, disseco unum ex
alio.
- Испрескајати, скачем, v. pf. koga,
einen (im Gespräche) besetzen, zu Schan-
den reden, überreden, superare sermone.
- Испрестити, едем, v. pf. erspinnen,
uendo acquiro.
- Испрећи (говорисе и испрегнути),
режем, v. pf. ausspannen, solvo
equos.
- Испречати, ам, (Рес. и Срем.) vide
испријечати.
- Испречитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide
испријечитисе.
- Испрешивати, ам, v. pf. nach einan-
der zusammen nähen, consuo aliud ex
alio.
- Испржити, им, v. pf. brennen, rösten,
frigo (каву, дијете).
- Испржитисе, имсе, v. г. pf. sich ver-
brennen, aduro.
- Исприбадати, ам, v. pf. nach einander
anstecken, adfigo unum ex alio.
- Исприбијати, ам, v. pf. nach einander
anschlagen, adfigo unum ex alio.
- Испријека (Ерц.), von der Seite, a
latere.
- Испријечати, ам, v. pf. (Ерц.) n. п.
опанке, kreuzweise mit Riemen beset-
zigen, decusso lora.
- Испријечити, им, v. pf. (Ерц.) n. п.
пушку на врашима, schief anlehnen
(das Gewehr z. B.), adclino.
- Испријечитисе, имсе, v. г. pf. (Ерц.)
sich anstemmen gegen jemand, admitor
in aliquem.
- Исприкивати, ам, v. pf. insgesammt
anschneiden, accudo.
- Испричати, ам, v. г. pf. 1) vorerzäh-
len, enarro. 2) auserzählen, enarro.
- Испричатисе, амсе; v. г. pf. sich aus-
erzählen, sat narasse.
- Испришивати, ам, v. pf. insgesammt
annähen, adsuo.
- Испробадати, ам, v. pf. zerflecken,
comprungo.
- Испровлачити, им, v. pf. nach einan-
der durchziehen (die Fäden, Riemen,
Bestel), trajicio.
- Испродавати, дајем, v. pf. ganz ver-
kaufen, divendo.
- Испрорезивати, зујем, v. pf. insge-
samt durchschneiden, discindo.
- Испросецати, ам, (Рес. и Срем.) vide
испросијецати.
- Испросијецати, ам, v. pf. (Ерц.) nach-
einander durchschneiden, unum ex alio
disseco.
- Испросити, им, v. pf. 1) бевџну, er-
bitten, erfragen, impetro. 2) erbetteln
emendico.
- Испросија, на, no, erbeten, precibus

Испреко (ис преко)

Исправљивање, п.

Исправљивачи, њуџен, в. импф.

Исправљивачи, имп, в. рф.

Тамашка пушка пода
суше —

Опшица на испитну

Испред (изред)

Исповорити, имп, в. рф.

Кокито га лав удавила,
ИЗ Јојна га себра испавила —

impetratus. Србљи приповиједају да само четири патријара треба да буду на земљи, и да се Србски патријар звао пети испросни: зашто су га Србљи испросили од оне четворце.

Испузати, испужем, в. рф. 1) hinaus-
Friesen (wie die Kinder), егеро. 2) hin-
aufsteigen, enitor, егеро.

Испунити, им, в. рф. 1) ausfüllen (s.
B. die Stickerei nach innen zu expleo.
2) erfüllen (den Befehl), impleo, facio
satis.

Испунитисе, нимсе, в. г. рф. voll wer-
den, impleor (мјесец, човек у образу).

Испуњавање, н. das Erfüllen, impletio.
Испуњавати, ам, в. импф. erfüllen,
impleo.

Испунитисе, имсе, в. г. рф. sich so
setzen oder legen, daß der Nabel zu
oberst kommt, umbilicum protendo.

Испуст, м. марва не ма испуста, hat
seinen Platz, um dahin ausgelassen zu
werden; дао му испуст, Gelegenheit
verschaffen zur Flucht, fugae copiam fecit.

Испустити, им, в. рф. auslassen, di-
mitto.

Испуститисе, имсе, в. г. рф. sich ver-
wahrlosen, negligo rem meam.

Испуцати, ам, в. рф. bersten, rumror.

Испуцатисе, цајусе, в. г. рф. н. п.
пушке, попови, sich satt schießen, sa-
tis sonuisse (de tormentis):

„Јуче су се пушке испуцале —
Испуштање, н. das Auslassen, emissio.

Испуштати, ам, в. импф. auslassen,
dimitto.

Испуштатисе, амсе, в. г. импф. sich
verwahrlosen, negligo me.

Испуштити, им, vide испустити.

Испуштитисе, имсе, vide испусти-
тисе.

Испушћање, н. vide испуштање.

Испушћати, ам, vide испуштати.

Испушћатисе, амсе, vide испушта-
тисе.

Испта, (ст.) durch poetische Lizenz ver-
führt, statt od истока, vom Ausgang,
ab oriente sole:

„Сјало сунце испта до запада,
„А не сјало ће је моја мајка — —

Исптавити, им, в. рф. н. п. лонац,
врата, 1) wegstellen, removeo. 2) aus-
heben (die Thür), evello.

Исптављање, н. 1) das Wegstellen, re-
motio. 2) des Ausheben, avulsio.

Исптављати, ам, в. импф. 1) wegsetzen,
removeo. 2) Ausheben, avello.

Исптакање, н. das Aussehen, effusio.

Исптакати, тачем, в. импф. aussehen,
effundo.

Исптавнуће, немсе, vide исптакисе.

Исптавнућити, н. м.,
в. рф.

Исптачати, ам, в. рф. dünn werden,
extenuor (d. i. weniger werden).

Исптакисе (говорисе и исптакнутисе)
исптакнемсе, в. г. рф. sich hervorthun,
erbieten zu einer Unternehmung, ex-
sisto.

Исптагити, им, в. рф. [ausziehen, deh-
nen]

Исптагнути, нем, в. рф. [suen, extendo.
Исптазање, н. das Ausdehnen, extensio.

Исптазати, тежем, в. импф. ausdeh-
nen, extenso.

Исптакар, аусф неуп, von vorne, denuo.
cf. наново.

Испталипи, ли, в. рф. kalben, pario.

Испталипитисе, лесе, в. г. рф. kalben (von
mehrern Kühen), pario.

Исптарати, ам, (Рес.) и Срем.) vide
ишћерати.

Исптаривање, н. (Рес. и Срем.) vide
ишћеривање.

Исптарати, рујем, (Рес. и Срем.)
vide ишћеривати.

Исптаки, тече, в. рф. auslaufen, affluo.

Испти, идем, vide ипи.

Испта, та, то, selbst, ipse.

Исптава (исптава), f. meerschäumene Pfei-
fe, fistula fumatoria e spuma marina.

Исптава (из птава), langsam, leise, lente.

Исптава, f. die Wahrheit, veritas

Исптава, на, но, } wahrhaft, ve-
Исптава, та, то, } rax.

Исптавак, ка, ко, н. п. исптава, wahr,
wahrhaft, verissimus, ipsissimus: по
је исптава лаж.

Исптававање, н. das Hinausdrücken,
extrusio.

Исптававати, кујем, в. импф. hin-
ausdrücken, extrudo, urgeo foras.

Исптававати, нем, в. рф. hinausdrü-
cken, extrudo.

Исптавање, н. vide исптавање.

Исптаватисе, ничемсе, vide испта-
ватисе.

Исптавање, н. (Ерц.) das Hervorthun
zu einer That, adparitio, oblatio.

Исптаватисе, тјечемсе, в. г. импф.
(Ерц.) sich hervorthun zu etwas, ex-
sisto.

Испта (тако), gerade so, eodem plane
modo.

Исптавање (исповаривање?), н.
das Abladen, deoneratio, exoneratio.

Исптававати (исповаривати?), ам,
в. импф. abladen, deonero, exonero.

Исптавати, им, в. рф. 1) abladen
(die Waare), deonero. 2) abladen (den
Wagen), exonero.

Испта, м. der Sonnenaufgang, sol
oriens, ortus solis.

Исптавати, кујем, в. рф. (по на-
мастирима и у Немачкој по варо-
шима) verdolmetschen, interpretor.

Исптавнућити, н. м.,
в. рф.

Иступање

Истом, 1) nur, nichts als, nonnisi. 2) erst, primum, demum. cf. тек.

Истопити, нем, v. pf. schmelzen, liquefacio.

Испочити, нем, v. pf. zu Ende schenken, effundo.

Источнај, на, но, östlich, ab oriente sole.

Испраживање, н. das Zusammensuchen, conquisitio.

Испраживати, жујем, v. impf. zusammensuchen, conquirō.

Испргати, ам, v. pf. entzwey reißen, rumpfen.

Испргнути, нем, v. pf. entreißen, eripio.

Испрѣбити, им, (Рес. и Срем.) vide испрѣжити.

Испрѣсање, н. das Ausbeuteln, Ausschütteln, excussio.

Испрѣсати, ам, v. impf. ausbeuteln, excutio.

Испрѣсти, сем, v. pf. ausschütteln, excutio.

Испрѣжити, им, v. pf. (Ерц.) austrotten, extermino.

Испринити, им, v. pf. zerbröckeln, confrio.

Испрунути, нем, vide упрунути.

Испрошити, им, 1) vide испринити. 2) nach einander verzeihen, expendo unum ex alio.

Испрти, рем, испрѣо, v. pf. zerreiben, contero.

Испругати, ружем, v. pf. ausschaben, erado.

Испрулити, им, v. pf. verkaufen, rutreho.

Испрунити, им, v. pf. н. п. уц из главе, herausstöbern (mit dem Kammt), exurgo.

Испрунитисе, нисе, v. pf. verloren gehen, perdor (von kleinen Dingen, cf. трун).

Испрунути, нем, vide испрулити.

Испрѣвање, н. das hinauslaufen, excursatio.

Испрѣвати, ам, v. impf. hinauslaufen, excursio.

Испрѣпати, чим, v. pf. hinauslaufen, excursio.

Испунити, им, v. pf. stumpf machen, obtundo.

Испурчити, им, v. pf. nacheinander türfisch machen, facio esse Turcam alium ex alio.

Испурчитисе, имосе, v. r. pf. insgesammt Türke werden, sidem turcicam amplector unum ex alio.

Испуки, спучем, v. pf. 1) zer schlagen, contundo. 2) zerstoßen, contundo.

Исувати, исучем, v. pf. herauswinden, evolvo, extraho, н. п. црјева.

Исус, м. Jesus, Jesu.

Исусов, ва, во, Jesu, Jesu.

Исцѣдити, им, (Рес. и Срем.) vide исцѣдити.

Исцѣђивање, н. (Рес. и Срем.) vide исцѣђивање.

Исцѣђивати, жујем, (Рес. и Срем.) vide исцѣђивати.

Исцѣпати, ам, (Рес. и Срем.) vide исцѣпати.

Исцѣпатисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide исцѣпатисе.

Исциједити, им, v. pf. (Ерц.) ausseihen, excolare.

Исциједити, ам, v. pf. (Ерц.) zerfallen, discindo, diffindo.

Исциједитисе, амсе, v. r. pf. (Ерц.) seine Kleider zerrißen haben, lacera veste sum.

Исцѣђивање, н. (Ерц.) das Ausseihen, excolatio.

Исцѣђивати, жујем, v. impf. (Ерц.) ausseihen, excolare.

Итање, н. 1) vide бацање. 2) das Eilen, festinatio.

Итар, тра, ро, schnell, velox.

Итали, ам, v. impf. 1) vide бацати. 2) eilen, festino.

Итац, ица, м. 1) на један итац, auf einmal, im Nu, repente. 2) један итац барута, м. ј. онолико, колико се пушка може напуниши само један пут, ein Schuß Pulver, portio singula pulveris pyrii.

Итење, н. (Рес.) vide ићење.

Итепи, ичим, (Рес.) vide ићепи.

Итинити, им, vide бацити.

Итинити, им, (Срем.) vide ићепи.

Итко (и тко), vide ико.

Итлен, на, но, (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) aufgeweckt, ingenii vividi.

Итња, f. die Eile, festinatio. Итња је ђаволски посао.

Итост, f. die Eile, festinatio: у ипо Итост f. шти.

Итрина, die Schnelligkeit, velocitas.

Итросп, f. vide итрина.

Ићење, н. (Ерц. и Срем.) das Eilen, festinatio.

Ићепи, ичим, v. impf. (Ерц.) eilen, festino.

Ики, идем, v. impf. 1) gehen, eo. 2) иде кица, снијег; влио из бурета, крв из носа; новци (н. п. у Турској) не иду банке (не иду ни у Немачкој, него и носе људи); како иду сад они дукати? и ш. д.†

Икандија*, f. das dritte Gebet der Mohammedaner, nach Mittwoch, oratio tertia Mohammedanorum.

Ичага*, м. Art türkischen Adels, nobilium Turcarum genus;

Иступати ам, v. impf. *Begeben sich*

Истом очи у ружу *denen*

Истом ага за веру *sižo*

Ицједити

† Итан, тна, но, н. п. *тосао*

Истурање

Истурати, ам, 1) v. impf.

Истурити, им, v. pf.

+2) 1) *Истурити ниге дјера дојре*

+3) *иде божит, зима, лето, човек и т. д.*

Испуркати, рем, v. pf.

Ицање, н. vide истурање.

Ицати се, исе се, vide истурање се,

„Али Турци цареве ичаре —
 „Много Турак цареве ичара —
 Иш, interj. der Laut um die Hühner zu
 vertreiben, sonus pellendis gallinis.
 Ишарати (ишарати), ам, v. pf. bunt
 machen, variegato.
 Ишарети*, м. Wind, nutus: казао му
 ишаретом, т. ј. намигнуо на њега.
 Ишетати (ишетати), ам (и ишећем),
 v. pf. herausstrazieren, prodeo.
 Ишибати (ишибати), ам, v. pf. mit
 Ruthen zerpeitschen, virgis caedo.
 Ишкѣје, п. das Иш rufen, vox иш, иш.
 Ишкани, ам, v. impf. иш! rufen,
 iugemio иш.
 Ишнупи, нем, v. pf. einmal иш rufen,
 dico иш.
 Ишокчипи (ишокчипи), им, v. pf.
 nach einander zum Шокац маћен, fa-
 cio esse шокцат ишам ex alio..
 Ишокчиписе (ишокчиписе), имосе, v.
 г. pf. insgesammt Шокац werden, fio
 шокац unus ex alio.
 Ишпан, м. (у Сријему, у Бачкој и у
 Бан.) der Aufseher der Arbeiter, (der
 Erap, жупан in Krain, *Сопѣвос* im
 Constantin), praefectus agrum colen-
 tium, aut aliorum servorum.
 Ишпанов, ва, во, des ишпан, тсѣ
 ишпан.
 Ишпаневница, f. des ишпан Frau, uxor
 тсѣ ишпан.
 Ишпѣл*, м. der Appetit, cibi appeten-
 tia: ово отвора ишпѣл.
 Ишпѣли*, adj. indecl. bei Appetit, ar-
 petens cibi.
 Ишпѣнипи (ишпѣнипи), им, v. pf.
 werfen, pario satulos.
 Ишпѣниписе (ишпѣниписе), несе,
 v. pf. sämtlich Zünge werfen (von Hün-
 dinnen) pario: ишпѣниле се све кучке.
 Ишпѣшипи (ишпѣшипи), ач, v. pf.
 beschädigen, verderben, corrumpo, laedo.
 Ишпипапи (ишпипапи), ам, v. pf.
 zerhauen, zerzweigen, convello.
 Ишкерати, ам, v. pf. (Ерц.) hinaus-
 jagen, expello.
 Ишкеривање, п. (Ерц.) das hinaus-
 jagen, expulsio.
 Ишкеривати, рујем, v. impf. (Ерц.)
 hinausjagen, expulso.
 Ишкѣсмати, ам, v. pf. durchlöchern
 (Art Stichefen), opus perforatum fa-
 cio.
 Ишкѣл*, м. cf. прстен.
 Ишчашипи, им, v. pf. н. п. ногу,
 руку, ausrenken, luxo.
 Ишчекатисе, амосе, v. г. pf. einan-
 der erwarten, expectare se loco dicto.
 Ишчекивање, п. das Sammeln an ei-
 nem verabredeten Orte, expectatio
 in loco certo.

Ишчекивати, кујем, v. impf. sammeln,
 erwarten bis alle beisammen sind, ex-
 specto dum convenient.
 Ишчекиватисе, кујемосе, v. г. impf.
 sich sammeln, expectare se invicem
 loco certo.
 Ишчепрати, ам, v. pf. 1) ausfchar-
 ren (wie die Henne) erado. 2) zerfchar-
 ren, radendo corrumpo.
 Ишчерупати, ам, v. pf. zerrupfen,
 convello.
 Ишчешати, шем, v. pf. н. п. уш на
 главе, heraustragen, efflucio.
 Ишчешѣати, ам, v. pf. 1) austäm-
 men, pectino. 2) (fig.) durchfämmen,
 streigeln, pecto. 3) durchziehen, durch-
 heßen, perstringo.
 Ишчѣлети, лим, v. pf. (Ерц.) ausgehen,
 Ишчѣлипи, им, v. pf. (Срем.) } sein Ende
 Ишчѣлети, лим, v. pf. (Ерц.) } erreichen
 (vom Wein u. dgl.) delicio.
 Ишчисипи, им, v. pf. reinigen, ex-
 purgo.
 Ишчупати, ам, v. pf. 1) austrufen,
 evello. 2) zertraufen, divello, velleudo
 solvo.

J.

Ја, pron. ich, ego.
 Ја, 1) Ја, ita:
 А. Је ли тако?
 Б. јест, ја. cf. да.
 2) ја ја, ја ти, entweder ich, oder du,
 aut ego, aut tu. 3) у пјесмама на не-
 ким мјестима гопово не значи ниш-
 та, него се додаје само да изиђе
 пуна врста, н. п.
 „Ја када се понापише вина —
 „Када виђе Чушићу Стојане
 „Ја у боју Црнобарца Спапка —
 „Ја два врана два по Богу браћа —
 Јаѣје, п. vide јаѣје.
 Јаати, јашем, vide јати.
 Јаѣћу, ѣа, ѣе, н. п. коњ, Reitz-,
 equitatorius. cf. јашаћи.
 Јабана*, f. 1) die Fremde, terra ex-
 tera: није ми јабана, er ist mir nicht
 fremd, er ist mir etwas verwandt, est
 propinquus mihi. 2) не говори на јабан-
 ну, nicht ungereimt, nicht besremdend,
 non insolite.
 Јабанац, нца, м. der Fremde, alienus
 cf. шујин,
 Јабанаѣја*, м. vide јабанац.
 Јабанскѣ, ка, ко, fremd, alienus. cf. шуј.
 Јаблѣн, м. der Pappelbaum, populus.
 Јаблѣнов, ва, во, Pappel-, populeus.
 Јабланскѣ, ка, ко, von Pappel, populeus:

Ишчѣлети, ам,

У чашу
 једном цареве Рихте. Ивѣне,
 а маћера облач. Раде —
 3) ишкѣлосе зочи зомоу
 + јабланѣк, т.

Планице се чакитѣ јабланом

„Ја ћу теби понуде донети:
„С јаблан' дрва јаблански јабука —
„Суви шљива са сирови грана —
Јабука, f. 1) der Apfelbaum, malus. 2)
der Apfel, malum; опшши на јабуку,
cf. колачи. †
Јабуков, ва, во, Apfel-, mali.
Јабуковац, вца, m. ein Stab vom
Apfelbaum, baculus e malo.
Јабуковача, f. der Cider, cidrus.
Јабуковик, m. vide јабучаровача.
Јабуковина, f. Apfelholz, lignum mali.
Јабуџар, m. 1) der Apfelträger, roma-
rius, roma vendens. 2) der Liebhaber
von Apfeln, qui amat mala.
Јабуџарев, ва, во, vide јабучаров.
Јабуџаров, ва, во, des јабучар.
Јабуџић, m. ein junger Apfelbaum, ma-
lus parva.
Јабуџица, f. dim. v. јабука. 2) der
Adamsapfel, pomum Adami.
Јавити, им, v. pf. 1) bekannt machen, pu-
blico, manifesto. 2) овце, vor den Schafen
hergehen und sie leiten, ducio ovculas.
Јавитисе, имсе, v. r. pf. коме, sich
melden, einsprechen; sich offenbaren, er-
scheinen, adpareo.
Јавкање, n. dim. v. јављање.
Јавкашисе, амсе, dim. v. јављашисе.
Јављање, n. das Melden, significatio.
Јављаши, ам, v. impf. melden, significo.
Јављашисе, амсе, v. r. impf. sich mel-
den, saluto, ingredior.
Јавић, на, но, offenbar, manifestus.
Јавнушисе, немсе, v. r. pf. dim. von
јавитисе.
Јавор, m. der Horn, acer platanoides
Linn.
Јаворина, f. vide Јаорина.
Јаворов, ва, во, von Horn, acernus.
Јаворовина, f. Hornholz, lignum acernum.
Јаворје, n. (coll.) Hornbäume, acera:
„Седлом бије о јаворје —
Јагањци, њаца, m. pl. die Lämmer, agni.
Јагањчићи, m. pl. dim. v. јагањци.
Јагла, f. ein durch Braten geborgenes
Korn Kukuruz, gramum zeae tostione
diruptum. cf. кокица.
Јаглика, f. Trauennamen, nomen feminae.
Јаглук*, m. ein gesticktes Schweistuch,
sudarium (acu pictum).
Јаглуџић, m. dim. v. јаглуџ.
Јагма*, f. на јагму, reisend (geht die
Waage ab), partim (vendidi).
Јагмити, им, v. impf. sich um etwas
reissen, gario.
Јагмитисе, имсе, v. r. impf. око шта,
sich drängen, reissen um etwas, gario
diripio, emo, distraho certatim.
Јагњад, f. (coll.) junge Lämmer, vide
јагањци.
Јагње, њеша, n. das Lamm, agnus.

Јагњад, m. der Pappelbaum, die Papp-
el, populus.
Јагњење, n. das Lamm, partus.
Јагњешина, f. 1) das Lammfleisch, caro
agnina. 2) das Lammfell, pellis agnina.
Јагњећу (јагњећу), ка, ќе, Lamm-, agni.
Јагњешце, n. dim. v. јагње.
Јагњиво, m. (ст.) das Lamm, agno-
rum partus; „Да грдне цркве! а би-
јесни светаца! чудна мјеста за
јагњиво! уставишете коње, да се
пусна Бога намолимо“ (приповије-
дају да је рекао некакав Ерцеговац,
над је ударно поред некаква ве-
ликог намастира).
Јагњити, им, v. impf. lammern, edo
agnum, enitor.
Јагњитисе, имсе, v. r. impf. lammern,
pario (de ove).
Јагода, 1) die Erdbeere, fragum. 2) Frau-
enzimmername, nomen virginis.
Јагодина, f. 1) варош (и зидине) у
Србији близу Мораве. Јагодинац
(ица), човек из Јагодине. Јаго-
динка, жена из Јагодине. Јаго-
дински, ка, ко, von Јагодина. 2)
брдо у Рађевини.
Јагодица, f. 1) dim. v. јагода. 2) јаго-
динце, die Wangen, genae.
Јагодњача, f. m. j. крушка, eine Art
Frühbirnen, piri maturi genus.
Јагорчевина, f. (у Српјему) vide јаго-
чевина.
Јагорчевина, f. Art Kraut, herbae
genus.
Јагрз*, m. der Fuchschimmel, equus va-
riegatus (ut sunt ova coturnicis).
Јагрзаст, ша, мо, klein gefleckt, equus
variegatus.
Јагрзев, ва, во, des Fuchschimmels,
equi variegati.
Јад, m. der Kummer, das Weh, aegri-
tudo: иди јаде и чемере! јаде не-
сипти! јабем му јаде; јади га убили!
„Ој девојко, мој те јад убио —
„Нек' су њему двоји, проји јади:
„Једни јади ће се не виђесмо,
„Други јади ће се не састасмо,
„Трећи јади ће се не љубисмо —
Јадан, дна, но, arm, unglücklich, miser.
Јадар, дра, m. 1) вода у Србији (тече
између Цера и Гучева, и утјече у
Дрину између Лешнице). 2) кнежина
Зворничке нације (око воде Јадра).
3) Црни Јадар вода у Босни (изви-
ре у Краљевој гори под Кушањтом).
Јадиковање, n. das Wehklagen, lamentatio, ejulatio.
Јадиковаши, кујем, v. impf. wehla-
gen, lamentor.
Јадиковина, f. (ст.) Trauerbaum (?):

†3) на шљиву

Јагњиво, n.

Јаван, вца, но,

Јави (у барској), алс,
у младићу (ф. као).

Ју јадаче вуке преобуке —
Шриста јада, н.п. че
ком,

† Није срећна Јагњика
да једе Влађика (д)
јој дуката да, кел
чодакци, на шљиве
гате и кошуљу.

„ — — гусле јаворове
 „И гудало од јадиковине —
 Јадити, им, v. impf. klagen, querbr.
 Јадити се, им се, v. r. impf. sich beklagen,
 conqueri.
 Јадник, m. der Arme, miser!
 Јадница, f. die Arme, misera.
 Јадо! interj. припијевасе бешто у
 pjesмама, н. п.
 „Да ли ми је јадо! једна липра злата
 „Да позлашим јадо! Богданова
 врата —
 Јадоване, n. das kummervolle Leben,
 der Gram, aegritudo.
 Јадовати, дујем, v. impf. sich grämen,
 ingemo:
 „Јад јадујем, ником не казујем —
 Јадранин, m. Einer aus dem Jadar.
 Јадранка, f. Eine aus dem Jadar.
 Јадранскѝ, ка, ко, 1) Jadrer. 2) jadrisch.
 Јае, јаета, n. vide jaje.
 Јаз, m. (bei der Mühle) der Ableitkanal
 neben dem Wehr, canalis praeter mo-
 lem, aqua mole reducta.
 Јазавач, вѝа, m. der Dachs, meles
 (ursus meles Linn.)
 Јазавчи, чја, чје, н. п. pirar, Dachs,
 melis.
 Јазак, ска, m. 1) намастир у Фрушкој
 гори. 2) село код пог намастира.
 Јазачки, ка, ко, v. Јазак.
 Јазбина, f. рупа у земљи, das Dachs-
 loch, caverna melis.
 Јазија*, f. vide писмо 1:
 „И артије књиге без јазије —
 Јазук*! Schade! dolendum! cf. шмета.
 Јазиш, ња, ње, н. п. љуска, Cy, ovi.
 Јајара, f. m. j. шљива, Art grosser,
 weißer Pflaumen, pruni genus.
 Јајач, ајча, m. град у Босни.
 Јаје, јајета, n. das Cy, ovum.
 Јајце, n. dim. v. јаје.
 Јајчанин, m. човек из Јајца.
 „Кулу гради беже Јајчанине —
 Јак (comp. jaci), ка, ко, stark, robustus,
 fortis, firmus.
 Јака*, f. vide колијер.
 Јакѝја*, f. das Pflaster (von Seife,
 Branntwein und Eiern) auf die Stelle
 des Pferderückens, die vom Sattel wund
 gerieben ist) emplastrum in dorsum e-
 qui attritum a sella.
 Јако, vide сад.
 Јаков, m. Jakob, Jacobus.
 Јакосан, сна, но, vide јакостан.
 Јакостан (и јакосан), сна, но, mäh-
 tig, stark, potens (meist von Gott): Бор
 је јакостан.
 Јакошѝ, ња, ње, tzig, qui nunc est.
 Јакреп*, m. der Skorpion, scorpio,
 scorpius:
 „Бе пливају гује и јакрепи —

Јакша, m. Mannsname, (von Jakob?)
 nomen viri.
 Јаја*! (см.) ђа! (beim Absch!), heus,
 hercle:
 „Јаја кардаш! јуриш на душмана —
 Јајак, m. der Graben, Canal, fossa cf.
 јарак.
 Јајакане, n. das jala rufen, excla-
 matio jala!
 Јајакати, ам (и јајачем), v. impf.
 jala rufen, exclamo jala.
 Јајакнути, нем, v. pf. jala-rufen,
 exclamo jala!
 „Кад ли болан Турци јајакнуше —
 Јајан, oder, aut, cf. или, али.
 Јајија*, f. das Ufer, ripa, litus:
 „Мртва Марка на свог коња врже,
 „Па га снесе мору на јајију —
 „Не носи је сужњу на јајију,
 „Бек је носи мору на јајију —
 Јајица, f. 1) das Nebenpferd des Saum-
 fuhrmanns, das sein Gepäck trägt, und
 das er zuweilen selbst reitet, equus
 jumentarii equitatorius. 2) der Triumph-
 wurf im Kanc-Spiel, jactus victor in lu-
 do kanc, quem vide.
 Јајман*, m. der Flintenschafte bis zum
 Schloß, scarpus teli:
 „Којано је златом обљесена
 „Од јајмана до горњег нишана —
 Јајов, ва, во, 1) unfruchtbar, sterilis.
 2) gelt, non praegnans.
 Јајовац, вѝа, m. н. п. ован, unfrucht-
 bar, verschnutten, sterilis, castratus.
 Јајова чорба, f. eine Art Suppe, jus-
 culi genus.
 Јајовиње, n. das gelte Vieh, pecus
 sterile.
 Јајовити, им, v. impf. 1) овна, ver-
 schneiden, caströ, unfruchtbar machen,
 reddo sterilem. 2) краву, кобилау,
 овцу, durch Mißhandlung um die Frucht
 bringen, facio abortire.
 Јајовити се, исе, v. r. impf. н. п. кра-
 ва, кобила, kommt um die Frucht,
 abortit.
 Јајовница, f. m. j. крва, или овца,
 gelt, non praegnans, sterilis.
 Јајовка, f. vide јаловница.
 Јајовљење, n. 1) das Verschneiden. ca-
 stratio. 2) das Mißwerfen, abortus.
 Јајма, f. die Grube, fovea. cf. рупа.
 Јајмац, мѝа, m. vide јемац.
 Јајмачно, verlässlich, gewiß, certo, certe.
 Јајмѝина, f. augm. v. јама.
 Јајити, им, impf. 1) копати јајми-
 ке, Nebgruben machen im Weinberg,
 fodio vineam. 2) wegräumen, tollö,
 aufero: јајми то с пута; јајми гов-
 на, јајми шалу.
 Јајик, m. im Weinberge die Nebgrube,
 fovea viti serendae.

Јадовник, m. Пламчашич

Брдо) у Србији

Јажене, n.

И Павлицу испод Јадовника

Јајити, им, v. impf.

+ (и јаја).

Јајија*, vide јемак:

„Куп' јајију царава јемака —

Јамита, f. dim. v. јама.
 Јамљенџе, n. das Graben der Rebgruben
 im Weinberg, fossio vineae.
 Јамурина, f. vide јамешина.
 Јана, f. vide Јања.
 Јанџић, m. dim. v. Јанко.
 Јанко, m. Mannname (von Јован?), no-
 men viri.
 Јанџић, m. vide шарџу.
 Јања, Frauenname, nomen feminae. †
 Јања, f. 1) Städten in der Zwornitzer-
 -nanja (на мјезом брјегу Дрине).
 2) Fluß der sie durchfließt.
 Јањад, f. (coll.) vide јагњад.
 Јањац, њца, m. das Lamm, agnus
 (rijepko се говори).
 Јање, n. das Weiten, equitatio.
 Јање, њепа, n. vide јагње.
 Јањење, n. vide јагњење.
 Јањешина, f. vide јагњешина.
 Јањећи, ка, ке, vide јагњећи.
 Јањешце, n. dim. v. јање.
 Јањиво, n. vide јагњиво.
 Јањина планина (гора) f.
 „Кроз некакву Јањину планину —
 Јањини, им, vide јагњини.
 Јањиписе, имсе, vide јагњиписе.
 Јањичари, m. pl. vide јењичари.
 Јањок, m. Јања (?), Ансопа:
 „Вино пије од Јањока краљу
 „У Јањоку граду бједоуме —
 † Јањци, њаца, m. pl. vide јагањци.
 Јањички, m. pl. dim. v. јањци.
 Јао!
 Јаог! (Ерц.) } аф, weh! heu!
 Јао!
 Јаорина (Јаворина), f. планина у Босни:
 „Колика је Јаорина планина, запо! —
 Јапа, m. (у Сријему и у Бачкој по ва-
 рошима), Пара, tata.
 Јапија *, f. vide грађа.
 Јапица, m. dim. v. јапа.
 Јапунце, цета, n. der Mantel, pallium.
 Послије кише јапунце (не треба). †
 Јар, in der Redensart: посијао жито на
 јар, im Gegensatz der Wintersaat, se-
 mentem fecit verna.
 Јара, f. die Hitze (vom Ofen), calor (for-
 nasis).
 Јарад, f. (coll.) junge Ziegen, capri et
 caprae juvenes.
 Јарац, рка, m. 1) vide јалак. 2) село у
 Сријему.
 Јарац, рма, n. das Joch, jugum.
 Јаран *, m. der Freund, Vertraute, fami-
 liaris (cf. друг, пријатељ).
 „Ој девојко мој стари јаране! —
 Јараница, f. die Vertraute, Freundin,
 amica, socia.
 Јаранство, die Gesellschaft, Vertraut-
 schaft, societas, necessitudo.
 Јарац, рца, m. der Bock, caper.

Јарацње, n. das Vorüber des Rosses zum
 Wettrennen, equi exercitium ad cur-
 sum.
 Јарачити *, им, v. impf. m. j. коња за
 прку, das Ross zum Wettrennen vor-
 üben, exerceo equum ad cursum.
 Јаре, рета, n. ein junges Stück Ziegen-
 vieh, capella aut caper juvenis.
 Јаребица, f. vide јеребица.
 Јаребиџи, џја, џје, vide јеребиџи.
 Јаренце, цета, n. vide јарешце.
 Јарешина, f. 1) Fleisch von jungen Zieg-
 lein, caro haedi. 2) das Ziegenfell, pel-
 lis haedi.
 Јарећи, ка, ке, Bochs., haedi.
 Јарешце, цета, n. dim. v. јаре.
 Јарида, f. Frauenname, nomen feminae.
 Јарић, m. n. п. јечам, лан, Sommer-,
 aestivus.
 Јарина, f. вуна од јагањаца, Wolle von
 Lämmern, lana agnina.
 Јарина, f. die Sommerfrucht, fruges ae-
 stivae, verna.
 Јаричи, m. pl. vide јарад.
 Јарица, f. m. j. шеница, Sommerwei-
 zen, triticum aestivum.
 Јарица, f. eine junge Ziege, capella.
 Јаричица, f. dim. v. јарица.
 Јарко сунце, n. (cm.) lichte (und war-
 me) Sonne, lucidus sol et calidus:
 „О јуначе! моје јарко сунце —
 „Јарко сунце на високо ти си —
 Јармак, m. die Wage (am Wagen), jugum,
 woran die Jährchen (Ottscheid,
 Schwänkel, österr. Drittel).
 Јармењка, f. Frauenname, nomen fe-
 minae.
 Јармењак, m. m. је сврдао, der Joch-
 bohrer, terebra jugo perforando. Уста
 су јој динаром прорезана, а гузи-
 ца сврдлом јармењаком пробуже-
 на (кад која спискује уста кад го-
 вори, а једе за двојцу).
 Јаруга, f. die Bergrieße, alveus de mon-
 te decurrens.
 Јаружница, f. dim. v. јаруга.
 Јарчев, ва, во, des Bochs, capri.
 Јарчевина, f. Bochsfleisch, caro caprina.
 Јарчина, f. augm. v. јарац.
 Јарчић, m. dim. v. јарац.
 Јасак *, m. das Verbot, interdictum:
 „Цар Сулеман јасак учинио
 „Да с' не пије уз Рамазан вино —
 Јасакчија *, m. der türkische Geleits-
 mann, comes et defensor. Јасакчију
 воде у Турској владике, и велики
 трговци.
 Јасакчијина, на, но, des Geleitmanns,
 comitis.
 Јасан, сна, но, hell, liquidus (de voce).
 Јасен, m. die Esche, fraxinus.
 Јасенић, m. der Eschenwald, fraxinetum.

† 2) црква
 Црква Јању у Смароне
 Влау —

Јањокрија
 јањац }

† сф. навањца

† „У девојке у јарана
 мора

†

Јасенак, м. некака права, за
 коју се приковеда, да ој цвијека
 вољу нестане, кад се зване ч-
 сара и ситав бел у јаругу.

Буре била с Рудничке гра-
нине

Јасеница, f. nom. propr. eines Stiches; der
aus dem Rudnitzergebirge kommt.

Јасенов, ва, во, Eschen-, fraxineus.
Јасеновац, вца, m. ein Eschenstab, ba-
culus fraxineus.

Јасеновац, вца, m. варош у Славонији.
Јасеновача, f. der Eschenprügel, fustis
fraxineus.

Јасеновина, f. Eschenholz, lignum fraxi-
neum.

Јасење, n. (coll.) Eschenbäume, fraxini.
Јасик, m. der Aespenwald, populeum.

Јасика, f. 1) die Aespe, populus. 2) Frau-
ennamen, nomen feminae.

Јасиков, ва, во, Aespen-, populeus.
Јасиковац, вца, m. 1) der Aespenstab,
baculus populeus. 2) Name einer Quel-
le in Loznizza.

Јасиковача, f. der Aespenstock, fustis po-
puleus.

Јасиковина, f. das Aespenholz, lignum
populeum.

Јасичић, m. eine junge Aespe, populus
parva.

Јасичица, f. dim. v. јасика.

Јасле, јасала, f. pl. } die Krippe, prae-
Јасли, јасала, f. pl. } sepe.

Јасна (Јасна), f. ein Mädchenname, no-
men feminis (q. d. lucida).

Јаспра, f. der Aespe, numi genus.
Јаспре, при, f. pl. Aespen, Geld, numi.
Јаспрена, на, но, n. п. кеса, Geld,
numarius.

Јасприца, f. dim. v. јаспра.

Јаспрѐб, m. (Pec. и Срем.) vide ја-
сприѐб.

Јаспрѐбаст, та, то, n. п. кокош,
geyerfarb, coloris, vulturipi.

Јаспрѐбац, пца, m. планина у Србији
иза Крушевца.

Јаспрѐбуша, f. јаспрѐбаста кокош,
eine geeyerfarbene Henne, gallina coloris
vulturini.

Јасприѐб (pl. јаспрѐбови), m. (Ерц.
der Gühner.) Geyer, vultur.

Јаспук *, m. 1) das Kissen, der Holster,
pulvinum. 2) дрво, што стоји по
обвини (код кола). 3) Das Kissen (ei-
ne Art Solo-Tanz, meist in Städten),
choreae genus.

Јаспучић, m. dim. v. јаспук.

Јамаган, m. велики нож, eine Art Hirsch-
fängers, culter major.

Јамак, m. der (Diebs-) Hehler, recepta-
tor latronum aut furum.

Јами, јачем, v. impf. reiten, equito,
vehor equo.

Јамка! interj. der Arme! misellus, остао
сиротан, јамка!

Јамо, n. ein Trupp Vögel, agmen avium.
У јато волубе, да ше кобац не о-
днесе.

Јау, m. die Wehflage, lamentatio.
Јаукање (јаукање), n. das Wehflagen,
lamentatio.

Јаукаши (јаукаши), јаучем, v. impf.
wehflagen, lamentor.

Јаукуши, нем. v. pf. weh rufen, sjulo.
Јауца *, f. die fünfte Wehzeit der Tür-
ken, hora quinta orandi Turcarum.

Јачање, m. das Erstarken, virium fir-
matio.

Јачати, ам, v. impf. stärker werden,
vires assumo.

Јачина, f. die Stärke, fortitudo.

Јачмен, m. } (öfterr. die Gerste,
Јачмицак, чка, m. } ein Augenübel).

Јаша, m. (Pec. и Срем.) vide Јашо.

Јашаки, ка, ке, Reit-, equitatorius,
cf. јааћи.

Јашење, n. (по Српјему, по Бачк. и
по Бан.), das Reiten, equitatio, cf.
јање.

Јашити, им, v. impf (по Српјему, по
Бачк. и по Бан.), reiten, equito, cf.
јашити.

Јашо, m. (Ерц.) hup. v. Јаков.

Јаштерица, f. eine Hitzpustel an der
Zunge, im Munde, pustula in lingua,
in ore. Кад јаштерица изиђе коме
на језику, онда кажу да је неко на-
лагао нешто на њега. Ако је ја-
штерица, с десне стране, онда
је мушко налагао; ако ли је с ли-
јево, онда је женско.

Је, 1) ist, est. Шта је und wann јест
zu stehen hat, siehe die Grammatik.
2) ja, sam: ja сам је више.

Јеб, m. 1) der Saame, semen, seminum
(открива). 2) futatio (ganz eigentlich der
Weischnaf).

Јебатица, f. } der Weischnaf, futatio.
Јебање, n. }

Јебаоница, f. das Bordell, lupanar.
Јебати, бем, v. impf. beschlafen, futuo.
Јебао би гују у око.

Јебац, јепца, m. der Hurer, fututor va-
lidus.

Јебач, m. der Weischnaf, futuens.
Јебачина, f. der Weischnaf, futatio.

Јебитисе, имсе, dim. v. јебатице. Ко
се јеби, лијепо се гледи.

Јебница, f. futatrix.

Јебичина, f. augm. v. јебница.
Јебуцање, n. dim. v. јебање.

Јебуцаши, ам, dim. v. јебатици.

Јебуцашице, амсе, dim. v. јебатисе,
in der dithyrambisch sprachlichen po-
скочица:

„Ој ти секо секуцала!
„Је си ли се јебуцала!
„Како би се јебуцала,
„Кад још ни сам ни бруцала.

изнад воде манре Јасе-
нице

2) Мерица око те
воде

Јачица, f. dim. v. јака
(највише у Кошутва).

+ три јасоде нгу у једну
пазу. cf. газета.

Јебоуц, m.

+ у Врзац мори ншто-

ва на табанцеху као

манн јачиуцати, да лук

не бије у рукы. 4)

Јат орнији, ја, је,

Једи ветар, m. Lindgrind

Отити као јебац ногама.

Једнак беру царе попутас

281 Јед Јед
 Јева, f. ein Frauennamen, Euphemia, Euphemia.
 Јева, f. Eva, Eva (Adams Frau).
 Јеверица, f. vide јеверица.
 Јеверички, m. ein junges Eichhorn, sciuri pullus, sciuri catulus.
 Јеверичица, f. dim. v. јеверица.
 Јевричиј, чја, чје, Eichhorn, sciurorum.
 Јевра, f. Frauennamen, nomen femininum, (hur. v. Јевросима?).
 Јеврем, m. Ephrem, Ephrem.
 Јевросима, f. vide Јевросима.
 Јевша, m. (Рес. и Срем.) vide Јевшо.
 Јевшан, m. ein Mannsname, nomen viri (von Euthymius).
 Јевштин, на, но, wohlfeil, vilis. Од јевшина меса чорба за плош.
 Јевштинска, f. (срп.) die Wohlfeilheit, vilitas annonae.
 Јевшница, m. dim. v. Јевша.
 Јевшо (једни говоре и Јепшо), m. (Ерц.) Euthymius, Euthymius, cf. Јевшо.
 Јере, rema *, n. die Zeile, lima.
 Јегаснисање, n. das Sprechen, Schwatzen, confabulatio, cf. разговорарање.
 Јегаснисати, нишем, v. impf. schwatzen, confabulor.
 Јегаснице *, рета, n. der Discurs, confabulatio, cf. разговор.
 Јегасница *, der Schwäger, confabulator.
 Јегула, der Aal, anguilla.
 Јед, m. 1) Galle, fel. 2) Gift, venenum.
 Један, два, но, n. einer, unus. 2) ein, aliquis. 3) jedni кажу, einig (die einen) sagen, aliqui dicunt.
 Један, два, но, bornig (giftig), iratus.
 Једанаест, elf, elf, undecim.
 Једанаестеро, vide једанаестеро.
 Једанаестии, ца, то, der Elfte, undecimus.
 Једанаестеро, eine Zahl von elf, undecim.
 Једанпут (m. j. један пут), 1) einmal, semel. 2) einmal, aliquando. cf. једном.
 Једар, ара, ро, dicht und fest, solidus.
 Једва, faum, vix; једва једнице, faum und faum.
 Једек *, m. 1) vide уже. 2) das Paradeurferd, equus ad pompam:
 И он води царење једече —
 Једече, n. 1) das Essen, esus. 2) die Speise, cibus (у крајини Неготинској). cf. јело.
 Једин, на, но, n. p. човек, die einzige Mannsperson in einer Haushaltung, solus in familia.
 Јединица, n. 1) der einzige Sohn, filius unicus. 2) der Einzige in einer Haushaltung, unus paterfamilias: кад буде невоља, онда и јединце покрепају на војску.

Једни, на, но, einzig, unicus.
 Јединица, f. 1) die einzige Tochter, filia unica. 2) пријетко сукно, што се тка у једну жицу; неки га зову клашње, као што стоји и у Душановој дипломи (даној м. Хилендару в. 1348, која је сад у Карловцима у митрополитској архиви), eine Art Tuch, das die serbischen Frauen zu Hause erzeugen, panni genus.
 Јединодушно, einhellig, unanimi consensu.
 Јединче, чета, n. das einzige Kind, filius (filia) unicus (unica).
 Једини, им, v. impf. erzürnen (öfter. giften), irrito.
 Јединице, имсе, v. r. impf. zürnen, irascor, stomachor.
 Једнак, ка, ко, gleich, aequalis.
 Једнако, 1) gleich, aequaliter. 2) beständig, in einem fort, continuo.
 Једначење, n. das Ausgleichen, aequatio.
 Једначити, им, v. impf. gleich machen, aequo.
 Једнојајан, јца, m. der Einhoder, qui uno tantum testiculo est praeditus.
 Једнолик, ка, ко, gleichen Gesichtes, faciei aequalis:
 „Три девојке, све при једнолике — Једном, einmal, semel; aliquando.
 Једномјесечки, m. pl. (Рес. и Срем.) vide једномјесечки.
 Једномјесечки, m. pl. (Ерц.) Geschwister, deren Geburtstag in den nämlichen Monat fällt. Кад се једно, од једномјесечки жени, или удаје, онда друго не смије бити код куће (него га пошаљу куд у друго село), ниши смије јести од они јела што се готове за свадбу. Кад једно умре, онда метну у путо једну ногу мртвога а другу живога, па онда оно живо дозове каквога момка (с којим се пазн) и рече му: „Да си ми по Богу брат, пусти ме (или одријеш ми).“ Онда онај отвори путо и пусти га; и то су послје побратими (но ово не чине свуда, и то по највише жене, које много гапају и гапању ејерују.
 Једноичење, n. vide једноућење.
 Једноичити, им, vide једноудити.
 Једичк, vide једном.
 Једноудити, им, v. impf. nur einmal des Tags essen (an gewissen Fasttagen, oder sonst aus Andacht), nonnisi semel de die manduco.
 Једноућење, n. das nur einmal des Tags Essen, manducatio unica de die.
 Једнош, vide једном.

Јеванђеље, n.
 Па у рима часно јеванђеље

Једвину, n. Јед
 Антонички: једва на једвине јаге.

Једвине, n. Јед
 Антонички: једва једвине,
 X 3) и. п. латени 197-тански,

Једноућење, n. Јед
 Једноућење, n. Једноућење,
 Једноућење, n. Једноућење,

Што је Милом једва дорекло —
 Умало знамо Једвину Мило,
 Ми мисли друма погоди,
 Што не иде Једва једвине,
 Вет Једва глас Карлицког.

Једовит, ма, то, giftig, venenatus.
 Једрање, н. das Festwerden, consolidatio.
 Једрапн, ам, v. impf. fest werden, consolidor, н. п. грожђе једра.
 Једрина, f. die Festigkeit, Dichtigkeit, soliditas.
 Јеђење, н. das Zornen, ira et irritatio.
 Јеж, м. der Igel, erinaceus.
 Јежење, н. das Dastehen (erfroren und) sich zusammenziehend wie ein Igel, contractio more erinacei.
 Јежиписе, имсе, v. r. impf. dastehen und sich zusammenziehen wie ein Igel, contractio cutem ut erinaceus: жежи ми се кожа; шта се ти жежиш?
 Јежован, м. (сп.) der Jesuite, Jesuita (з. В. in dem Liede vom Patriarchen Чернојевик):
 „Поред мога Бонаје принципа,
 „Бено леже моји жежовани —
 Језа, f. hup. v. језик. Језа парала гуза плакала (кад кога бију за ржаве ријечи).
 Језава, f. вода што утјече у Дунаво под Смедеревом.
 Језан*, м. das Gebet, welches der türkische Chodschah vom Minaret herunterruft, oratio quam docet sacerdos turcicus de turri:
 „А мунаре попаост' паучина:
 „Не ке иман' ко језан учини —
 Језгарница, f. 1) der Kern, nucleus, Језгра, f. 2) i. e. das Beste, flos, robur.
 Језда, м. (Рес. и Срем.) vide Јездо.
 Јездимир, м. Mannname, nomen viri.
 Јездити, им, v. impf. (сп.) reiten, equito:
 „Гором језди Краљевићу Марко —
 Јездо, м. (Ерц.) hup. v. Јездимир.
 Језера, п. pl. поље у Ерцеговини (Близу Дурмитора):
 „Рано рани у лов на Језера —
 Језеро, п. der See, lacus.
 Језерскѝ, ка, ко, dem See gehörig, lacustris.
 Језик, м. 1) die Zunge, lingua. Језик за зубе! 2) die Sprache, lingua.
 Језичан, чна, но, geschwätzig (viel redend), loquax (linguax):
 „Ој ти зрно шенично!
 „Ти не буди језично,
 „На кеш биши честито;
 „Ако л' будеш језично,
 „Не кеш биши честито.
 (пјевају девојци кад је убрађују).
 Језичац, чца, м. 1) пера у катанца, die Feder des Schlosses, momentum serae. 2) die Hirschzunge, asplenium scolopendrium Linn.
 Језичић, м. dim. v. језик.

Јена, f. vide сова.
 Јек, м. 1) der Fall, sonitus, vide јака. 2) die wahreste Zeit zu etwas, tempestivitas, н. п.
 А. Има ли и сад грожђа?
 Б. Има, сад у најави јек.
 Јека, f. der Fall, sonitus:
 „Спаде јека коња око двора —
 Јека, f. Frauenname, nomen feminae (von Јела, Јелена).
 Јекмекчија*, м. vide јекмечија (mit allen Ableitungen).
 Јекмечија*, м. der Brotdäcker, pistor, cf. пекар, und лебар.
 Јекмечијин, на, но, des Bäckers, pistoris.
 Јекмечијница, f. der Bäckerladen, taberna pistoria.
 Јекмечијнокѝ (јекмечијски), ка, ко, 1) Bäcker-, pistorius. 2) adv. nach Art der Bäcker, more pistorum.
 Јекмечијаук*, м. die Bäckerei, Art pistoria.
 Јекнути, нем, v. pf. 1) aufschzen, ingemisco. 2) erschallen, intono.
 Јеко, м. Mannname, nomen viri (вск. Јефно?).
 Јекпање, н. das Fallen, sonitus.
 Јекпапн, ккем, v. impf. halten, sono.
 Јекпшак, f. (у Српјему, у Банској и у Ван.), die Hektik, hectica.
 Јекпшчав, ва, во, hektisch, tabe laborans.
 Јела, f. 1) die Tanne, abies. 2) Frauennam, nomen muliebre.
 Јелача, f. Frauennam, nomen feminae.
 Јелаш, м. Ochsenname, nomen bovis.
 Јелашин, м. Mannname, nomen viri.
 Јелашце, п. (coll.) das Tannengebüsch, frutices abietum.
 Јелек*, м. vide Јечерма.
 Јелен, м. 1) der Hirsch, cervus. 2) der Hirschkäfer, cervus volans Linn.
 Јелена, f. Frauennam, nomen feminae.
 Јеленак, нка, м. hup. v. јелен:
 „Јеленак ми гору ломн
 путак да му је —
 Јеленка, f. Frauennam, nomen feminae.
 Јеленче, чема, п. das Hirschkalb, pul-lus cervinus.
 Јелењи, ња, ње, Hirsch-, cervinus.
 Јели (је ли)? gelt ist's so? Nicht wahr? an? poupe?
 Јелика, f. vide јела 1:
 „Расла танка јелика
 „На два брда велика;
 „То не била јелика,
 „Већ девојка велика.
 Јелисавета, f. Elisabeth, Elisabeth.
 Јелисавка, f. Elisabeth, Elisabeth:
 „Књигу пише Московска царица
 „По имену госпа Јелисавка —

+ 2) баша ме језа,

Синот паша на језера
паде —

Једна глава, прага
језика. Стоји ми
на вр језика.

Језичина, f.

Јелица, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Јела, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Јело, n. die Speise, cibus.
 Јелов, ва, во, Tannen-, abiegnus.
 Јеловина, f. Tannenholz, lignum abiegnum.
 Јелен, м. (у Еру.) vide јелен.
 Јемац, мца. m. der Bürge, sponsor.
 Јеменија*, f. марама, шампа, eine Art Kopftuch, vestis genus.
 Јеменије*, f. pl. die Pantoffeln, sandalia, soleae.
 Јеменије, f. pl. vide јеменије.
 Јемин*, м. vide заклетава:
 „Јер сам Богу јемин учинио,
 „Да м' у оца више просип' не ку —
 Јемин*, м. der Emin, magistratus turcici genus.
 Јеминаук*, м. das Emlinthus, dignitas et munus emini.
 Јеминов, ва, во, des Emin, emini.
 Јеминовац, вца, m. einer von des Emin's Beuten, homo emini.
 Јемински, ка, ко, Emin, eminorum.
 Јемужа, f. vide јомужа.
 Јемужан, жна, но, vide јомужан.
 Јемчиње, n. das Verbürgen, fidejussio, sponsio.
 Јемчити, им, v. impf. zur Bürgschaft auffordern, vador.
 Јемчипсе, кмсе, v. r. impf. sich verbürgen, spondere.
 Јенџа*, f. die Frau, die mit den Jenџбула*, f. f. Swaten um die Braut geht, damit diese auf dem Wege nicht allein unter den Männern sey, comes nuptae:
 „Сваће једнаке, јенџе девојке —
 Јенџари*, м. pl. die Janitscharen, praetoriani (Turcarum).
 „Исекоше Турке јенџаре,
 „Јенџаре цареве синове —
 Јенџарски, ка, ко, 1) Janitscharen, praetorianorum, 2) adv. wie Janitscharen, more praetorianorum.
 Јешто, м. vide Јешто.
 Јер, } 1) warum, cur? 2) denn, weil,
 Јера, } enim.
 Јерован, м. spanischer Solunder, syriaca vulgaris Linn.
 Јеребица, f. das Repphuhn, perdix.
 Јеребица, чја, че, Repphuhn-, perdicis et perdicum.
 Јеремија, м. } Jeremias, Jeremias.
 Јеремије, м. }
 Јерина, f. Frauennamen, nomen feminae (Кирин).
 Јерипше, n. Art Mehlmuß, pultis genus. cf. саприва.
 Јерко, м. Mannsname, nomen viri.
 Јермени, м. der Armenier, Armenius.
 Јерсица, f. die Armenierin, Armenica.

Јерменски, ка, ко, 1) armenisch, armenius. 2) adv. armenisch, armenice.
 Јеросим, м. Mannsname, nomen viri.
 Јеросима, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Јерусалим, м. Jerusalem, Jerusalem.
 Јерусалимац, мца, м. vide Божогробан.
 Јерусалимски (Јерусалимски), ка, ко, von Jerusalem, Jerusalemiticus.
 Јесен, f. der Herbst, auctumnus.
 Јесенас, } diesen Herbst, hoc auctumnus.
 Јесенаске, } tumno, dem Sprichworte: што ќе бити јесенас, нек буде вечерае, liegt folgende Anekdote zum Grunde:
 А. Калуџере, да те оженимо.
 Б. Кад, ва истину?
 А. Јесенас.
 Б. Ва истину, што ќе бити јесенас, нек буде вечерае.
 Јесенашњи, ња, ње, von diesem Herbst, hujus auctumni.
 Јесенишсе, нисе, v. r. impf. zum Herbst gehen, herbstien, auctumnus arproinquat.
 Јесенски, ка, ко, } herbstlich, auctumnus.
 Јесенши, ња, ње, } nalis.
 Јести, једем (говорисе и јем), v. impf. essen, edo.
 Јестива, n. pl. die Speisen, cibi.
 Јестипсе, једемсе, v. r. impf. r) esbar sein, comedi. Не једесе месо од сваке птице. 2) sich abgrämen, masegor.
 Јетрва, f. Heverova жена, die Schwägerin, leviri uxor.
 Јетрвин, на, но, der Schwägerin, uxoris leviri.
 Јетрвица, f. dim. v. јетрва.
 Јефимија, f. Frauennamen, nomen feminae (Euphemia):
 „Кад по зачу л'јена Јефимија —
 Јешто, м. vide Јешто (mit allen Ableitungen).
 Јеца, f. (по Сријему, по Бачкој и по Бан.) ein Frauennamen, nomen feminae.
 Јецан, м. eine Art Schweine (das Gezeuthel von мангулица), die langsam fett zu machen sind, aber auch Mangel ertragen können, porci genus.
 Јецане, n. das Schluchzen, singultus.
 Јецати, ам, v. impf. schluchzen, singultio.
 Јечам, чма, м. die Gerste, hordeum.
 Јечане, n. das Hallen, sonitus. 2) das Achzen, gemitus.
 Јечати, чим, v. impf. 1) hallen, sono. 2) achzen, ingemo.
 Јечерма, f. vide јечерма.
 Јечермица, f. dim. v. јечерма.

*Кужен га (зуба) у
 јеру, вет у зоч јеру.
 јесан.
 до мраве јесен
 Јесења, f.
 и ијем*

*Јешто једем
 vide јешто
 Јерудасма, f. м. ј. Крушка*

Јечмача, f. m. j. крушка, eine Art Birn, pyri genus.

Јечмен, на, но, н. п. љеб, слама, Gersten, hordeaceus.

Јечменица, f. das Gerstenbrot, panis hordeaceus.

Јечмењача, f. vide јечмача

Јечмињак, чка, m. vide јачмен.

Јечмиште, n. Ort, auf dem einmal Gerste gebaut worden, locus, ubi hordeum fuit insitum.

Јецек*, m. vide јело.

Јеша, f. Frauennamen, nomen feminae.

Јеша, m. (Рес. и Срем.) vide Јешо.

Јешо, m. (Ерц.) hyp. v. Јеврем und v. Јевшо.

Јова, f. die Erle, alnus.

Јова, m. (Рес. и Срем.) vide Јово.

Јова, f. у Србији значи јова што у Сријему бишанга, m. j. кљуце које се нађе у селу (или у пољу) без газде, vide бишанга 2.

Јован, m. Johann, Johannes.

Јована, f. Johanna, Johanna.

Јованка, f. vide Јована.

Јованчић, m. dim. v. Јован.

Јовањ дан, ња дне, m. ein Fest St. Johannis des Täufers, den 7. Jänner, dies festus S. Joannis Baptistae.

Јовањски, ка, ко, н. п. мраз, Johannis - Kälte, frigus quod solet incidere circa diem festum S. Joannis.

Јовањшпак, m. човек, који слави Јовањ дан, einer, der den heil. Johann als Hauptpatron feyert, cliens sancti Joannis.

Јовица, m. dim. v. Јово.

Јовка, f. Frauennamen, nomen feminae.

Јовљак, m. der Erlenwald, alnetum.

Јово, m. (Ерц.) hyp. v. Јован.

Јовов, ва, во, erlen, alneus.

Јововина, f. das Erlenholz, lignum alneum.

Јогунаст, па, то, eigensinnig, hartnäckig, perversa. cf. тврдоглав.

Јогуница, f. der Starrkopf, pertinax.

Јогунаук*, m. der Eigensinn, pertinacia.

Јој! 1) vide јој. 2) ihr, illi (feminae): кажи јој.

Јок*, vide није.

Јока, f. hyp. v. Јована.

Јовица, m. dim. v. Јоко.

Јовка, f. dim. v. Јока.

Јоко, m. hyp. v. Јован.

Јоксим, m. Mannname, nomen viri.

Јоктур*, ударно јоктур у кесу, nichts da! nihil est! vide нема.

Јолдаш*, m. vide друг.

Јолтава*, f. Art Reisepfanne, vasis genus.

Јомужа, f. мајско не варено, frisch gemelste Milch, lac recens.

Јомужан, жна, но, von frisch gemelster Milch, de lacte recenti.

Јорган*, m. eine Art Bettdecke, die gewöhnliche deutsche Bettdecke, straguli genus.

Јоргануак*, m. лице од јоргана, das obere Blatt der Bettdecke, straguli pars media et princeps.

Јорганчић, m. dim. v. јорган.

Јорган, m. vide јергован.

Јордам*, m. stolzes Gertränge, fastus: „Од њенова великог јордама —

Јордамини, им, v. impf. stolzieren, superbio.

Јордамљење, n. das Stolzieren, superbia fastus.

Јордамџија*, m. der Stolze, Stolzierende, superbiens.

Јордан, m. der Fluß Jordan, flumen Jordan.

Јоца, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide Јоцо.

Јоцо, m. (Ерц.) hyp. v. Јован.

Још (јоши, јоште), uoch, etiam, adhuc.

Јошаница, f. 1) намастир у Србији (близу Јагодине). 2) ријека.

Јошак, m. ein Erlenwald, Erlenbusch, alnetum. Не ће ли и у нашем јошаку дренова бабина нарастни.

Јошје, n. (coll.) ein Erlenbusch, alni.

Јошљак, m. ein Ort, wo junge Erlen stehen, alnetum.

Јоши,

Јоште, } vide још.

Јоштер,

Јуба, f. (у Славонији и у Рватској), die Suppe, jus. cf. чорба.

Југ, m. der Südwind, auster, notus.

Југов, ва, во, н. п. снјег, des Südwinds, austri.

Југовина, f. das Sirocco - Wetter, Thaumwetter, tempestas solvens nivem et glaciem.

Јужан, жна, но, (н. п. врјеме) vide југов.

Јужње, v. das Einfallen des Thaumwetter's, solutio nivium, glaciem.

Јужинце, жисе, v. r. impf. н. п. врјеме, es thaut auf, solvitur nix et glacies.

Јужни, на, но, Thau-, venti australis. Ју)! vide јој.

Јула, f. (по Сријему, по Бачк. и по Бан.), Julchen, Juliola.

Јулар, m. vide улар.

Јулијана, f. (по Сријему, по Бачк. и по Бан.), Justana, Juliana.

Јула, f. (по Сријему, по Бачк. и по Бан.) Julchen, Juliola.

Јунад, f. (coll.) junge Ochsen oder Kühe, juvenei aut juvencae.

Јунак, m. der Held, heros. †

Ју! cf. Јуј.

† 2) (у Старовлашкој) мурџа cf. војно

Јунаков, ва, во, des Helden, herois: Јунакова мајка најприје заплаче.

Јунац, ица, m. der junge Ochse, Stier, juvenicus.

Јуначење, n. das Tapferthun, virtutis ostentatio.

Јуначица, f. augm. v. јунак.

Јуначитисе, имсе, v. г. impf. sich als Held stellen, virtutem ostento.

Јуначки, ка, ко, 1) heldemäßig, heroicus. 2) adv. heroisch, heroice.

Јунаштво, n. das Heldenthum, der Heroismus, virtus.

Јуне, нема, n. ein junger Ochse oder Kuh, junges Kind, juvenicus, aut juvenca.

Јунекѝ, ка, ке, vom јуне, juvenici aut juvencae.

Јуница, f. die junge Kuh, juvenca.

Јуничца, f. dim. v. јуница.

Јуничк, m. dim. v. јунац.

Јурве, allerdings, omnino, cf. јамачно. занста.

Јурење, n. vide кераче.

Јурити, им, vide керати.

Јурш * , m. der Sturm, impetus.

Јурша, m. Mannsname, nomen viri.

Јуришање, n. das Stärken, oppugnatio.

Јуришати, ам, v. impf. stürmen, impugno.

Јуришати, им, v. pf. stürmen, impetum facio.

Јурош, m. vide Урош.

Јутарце, n. dim. v. јутро.

Јутрења, f. die Melte, sacra matutina (antelucana).

Јутро, n. 1) der Morgen, mane. 2) der Morgen, das Zustand, jugerum.

Јутроклек, m. (in einem muthwilligen Schmerz, als Arznei angerathen), der Menschenkoth, stercus. q. d. der Morgenhock.

А. Боли ме зуб.

Б. Метни мало јутроклека.

А. Шта је то јутроклек?

Б. Зар не знаш шта је јутроклек?

Јутрос, } heute früh, hodie mane.

Јутроске, }

Јутрошњи, ња, ње, von diesem Morgen, hujus mane.

Јутрошњица, f. Wasser von heute früh, aqua hausta hoc mane:

„А моја би мајка јутрошњицу пила—

Јуфка *, f. 1) der ausgewalkte Teig, massa farinacea distenta. 2) eine nadelartige Pflanze, die auch über den Winter aufbewahrt werden kann, maccheroni (?) pastillorum genus.

Јуче, gestern -heri.

Јучер, } vide јуче.

Јучера, }

Јучеравдан, den Tag vorher, pridie ejus diei.

Јучеравѝ, ња, ње, } gestrig, hesternus.

Јучеравѝни, ња, ње, }

К.

К, } ју, ad: к мени, к вама (auch Ка, } bloß мени, вама):

„Како паде ситну књигу пише,

„Те је шаље ка Крушевцу граду—

„Ти отиди ка Вргови граду—

Кабале *, f. pl. (у Сријему и у Бачк. по

варошима) die Sabalen, Känke, doli.

Кабаница (и кабаница) *, f. der Mantel,

pellium.

Кабар, бла, m. der Wassereimer (Kü-

bel?), aqualis, urna.

Кабаст, ма, мо, von großem Umfang,

late patens: није тешко, али је ка-

бастно.

Каблар, m. 1) der Küfner, opifex urna-

rius. 2) планина у Србији.

Кабларев, ва, во, } des Küfners, urnarii.

Кабларов, ва, во, }

Кабларски, ка, ко, 1) der Küfner, ur-

nariorum. 2) adv. wie ein каблар, mo-

te urnarii.

Каблина, f. 1) augm. v. кабар. 2) im

Mühlbau eine Einsaßröhre, tubus im-

missus canali.

Каблик, m. dim. v. кабар, das Cimer-

chen, urnula.

Кабаница, f. eine Art кабар für Milch,

Käse, vasis genus lacti aut caseo adser-

vando.

Кабличца, f. dim. v. кабаница.

Кава *, 1) der Kaffee, coffea. 2) das Kaf-

fehauß, taberna coffearia:

„Одшетамо у каву велику,

„Па сједоше по кави великој —

Кавад, m. eine Art weiblichen Oberkleids,

tunicae muliebris genus.

Кавал *, m. eine Art kurzer (stübenarti-

ger) Flinte, slintae genus.

Кавана *, f. vide кава 2.

Кавга *, f. der Zank, rixa. cf. свађа.

Кавгаица *, m. der Stänker, rixator:

„У пику су тешке пијанице,

„А у кави љуте кавгаице —

Кавез *, m. der Käfig, cavea.

Кавни, на, но, Kaffee-, coffeae inser-

serviens (з. В. Лöffel, Schale).

Кавѝица *, m. der Kaffeesieder, caupo

coffearius.

Кавѝини, на, но, des Kaffeesieders,

thermopolae.

Кавѝиница, f. die Kaffeesiederin, ther-

mopolae uxor.

Кавжење, n. das Zanken, rixatio.

Кавжитисе, имсе, v. г. impf. sich zank-

ten, rixari.

Каба-данѝа, m.

Ка шатору вејакѝа Урош

+ Јућѝа*, f. н. п.

масла, m. j.

ока и по / ч Гбн

ју и у бостѝи).

Кавѝз*, m

Јутрење }

сва гласѝа докѝа на

јутрење —

+ 2 каз каз.

Каз метечу гузица
јарасте.

Кад, m. das Räucherwerk, suffimentum.
 Кад } 1) wann, quando? 2) da, quando?
 Када } 3) Zeit, Miße, da man etwas
 thun kann: не мам кад.
 Када, f. 1) hyp. v. кадуна. 2) die Wan-
 ne, labrum, lacus, vannus.
 Кадагод, (Рес. и Срем.) } vide кадог.
 Кадагођ, (Ерц.) }
 Кадар *, ара, ро, сађиг, im Stande,
 potis.
 Кадашњи, ња, ње, von wann, von
 welcher Zeit her, ex quo.
 Кадогод, (Рес. и Срем.) } 1) wann immer,
 Кадогођ, (Ерц.) } quandocumque.
 2) irgendwann, dann und wann, ali-
 quando.
 Каде, vide кад.
 Кадива *, f. 1) der Sammet, Sammt,
 ranni bombycini genus. 2) (кадивица)
 die Sammetblume, tagetes Linn. cf.
 кадица.
 Кадивица, f. dim. cf. кадица 2.
 Кадија *, m. der Kadi (Richter), judex.
 Кадијин, на, но, des Kadi, judicis.
 Кадијница, f. кадијна жена, des Kadi
 Frau.
 Кадијински, ка, ко, 1) der Kadi, judi-
 cum. 2) adv. richterlich, judicum more.
 Кадилак *, m. der Gerichtsbezirk, Ge-
 richtsprengel, dioecesis judicialis.
 Кадилац, нца, m. der Gerichtsdiener,
 lictor, viator.
 Кадионица, f. die Räucherpfanne, das
 Rauchfaß, turibulum.
 Кадица, f. vide кадица.
 Кадити, им, v. impf. räuchern, sumigo.
 Кадифа, f. (по варошима) vide кадица.
 Кадиџија, f. m. j. капа, Art Sammt-
 miße, mitrae genus, cf. кихенка:
 „На глави им капе кадиџије —
 Кадно, vide над.
 Каднокад, } vide капкад.
 Каднокада, }
 Кадуна *, f. die Dame, matrona.
 Кадунин, на, но, der Dame, matronae.
 Кадунница, f. dim. v. кадуна.
 Кадунника *, f. vide кадуница.
 Кажипун, m. der Zeigefinger, digitus
 index.
 Казал *, m. der Postamentirer, Borten-
 wirtler, limbolarius.
 Казан *, der Kessel zum Brauntweinbren-
 nen, ahenum: наградио казан; пече
 казан; ајдемо на казан.
 Казаница, f. vide испек.
 Казански, на, ко, n. p. капак, zum
 Brauntweinkessel gehörig, ahenarius.
 Казаница *, m. der Kesselschmied, Kess-
 ler, ahenarius.
 Казанчик, m. dim. v. казан.
 Казаши, важем, v. pf. sagen, dico.
 Казивање, n. das Sagen, dictio.

Казивати, зујем, v. impf. sagen, dico.
 Казимир, m. Mannsname, nomen viri.
 Казимира, f. Frauennamen, nomen fe-
 minae.
 Казук *, m. vide колац.
 Кайчија *, m. der Fähmann, Schiffer,
 portitor.
 Кайк *, m. ein Kahn, etwa 10 Leute fasa-
 send, scapha, vide чун.
 Кайчија *, m. vide кайчија.
 Каил *, (говоре и кано), ла, ло, зу-
 Frieden, bereit, paratus, contentus, cf.
 рад:
 „Томе Раде врло каил био —
 Каица, f. ein Kopfschmuck von Mün-
 zen, ornatus capitis numarius. cf. мар-
 пош.
 Каиш *, m. 1) der Riemen, lorum. 2) ein
 Bret zum Schiffbau, tabula.
 Каишање, n. das Riemenscheiden, Bre-
 terschneiden, dissectio in lora, tabulas.
 Каишати, ам, v. impf. резати на каи-
 ше, n. p. сааниу, in Riemen, Bre-
 ter schneiden, dissecio in lora, tabulas.
 Каишик, m. dim. v. каиш.
 Каишање *, m. pl. m. j. опанци, Art
 Opanten, hypodematis genus.
 Кајање, n. 1) das Käfen, ultio. 2) das
 Bereuen, poenitentia.
 Кажаса *, 1) der Gurtriemen, lorum cin-
 guli equarii. 2) der Säbelriemen, lo-
 rum acinacis:
 „Трипуна је опасао насом,
 „А четвртом од сабље кажасом —
 Кажани, јем, v. impf. кога, räfen, ul-
 ciscor.
 Кажанисе, јемсе, v. r. impf. bereuen,
 poenitet.
 Кажана *, f. eine Art Eierspeise, fercu-
 lum ovorum (?).
 Кажда *, f. die Musfelnote, modus musi-
 cus. Од те кајде не ма вајде.
 Кажмак *, m. vide скоруп.
 Кажер (кајсар) *, m. Karmesinfeder, co-
 gium coccineum.
 Кажерли (кајсарли) *, adj. indecl. von
 Karmesinfeder, coccineus.
 Кажеја *, f. 1) die Aprifose, prunus arme-
 niaca Linn. 2) die Früchte davon, pru-
 num armeniacum, praecoquum.
 Кака, f. Kak (in der Kindersprache), ster-
 cus.
 Какав, ква, во, was für ein, qualis;
 какав такав, so wie er ist, prout est,
 talis qualis.
 Какавгод, квагод, вогод, } was immer
 (Рес. и Срем.) } für einer,
 Какавгођ, квагођ, водођ, } qualiscum-
 (Ерц.) } que.
 Какуши, им, v. impf. факен, caco.
 Какуши, нем, v. pf. факен, caco:
 А. Како је?

+ (само се говори за Шук —
киће)

#: Козу, мори фронт,

Казаљка, m. 1) у деце — 2) Заједна ка сабу

Како овага, немам, пама не Еубан

Б. Кални па лазни (па кеш виђети како је).

Како, 1) wie, ut? како му драго, wie immer, utcumque; како тако, so wie es ist, prout. 2) wie, sobald, ut primum 3) seit, seitdem, ex quo.

Каков, ва, во, vide какав.

Какогод, (Рес. и Срем.) } wie immer.
 Какогод, (Ерц.) } utcumque.

Каконо, ш. j. како.

Какошање, n. das Gassen, elangor.

Какошапи, кожем, v. impf. gassen, clango.

Каабалау * , m. vide млажина.

Каабвађење, n. das Kalfatern, reflectio, densatio navis.

Каавашипи, им, v. impf. ш. j. лађу, kalfatern, reficio, denso.

Каавре, f. pl. eine Art kurzer Hosen, cf. пеленгаке.

Калај * , m. vide косипер.

Калајсање, n. das Berginnen, inductio stanni.

Калајсапи, ишем, v. impf. u. pf. berginnen, stanno induco.

Калајлија * , f. ein zinnerner Teller, orbis stanneus.

Калајни, на, но, zinnern, stanneus.

Калајница * ; m. 1) der Berginner, qui obducit stanno. 2) der Hausfirer, institor.

Калам * , m. das Propfreis, surculus. cf. каем.

Каламиши, им, v. impf. propfen, insero.

Каламђење, n. das Propfen, insitio.

Калаужђење, n. das Wegweisen, monstratio viae.

Калауз * , m. 1) der Wegweiser, dux viae. 2) der Unterhändler des Schweinhändlers, procurator suum.

Калаузини, им, v. impf. den Weg weisen, monstro viam.

Калаушина, f. das Geld, die Belohnung für den Kalaуз, pecuniae debitae тв калауз.

Калац, лца, m. das junge Gras, herba recens: пустош коња на калац; und im Scharje von den Türken, wenn sie im Neglige sind, пустош гузину на калац.

Калаш, m. der Taugenichts, Lump, homo nihili.

Калаштура, f. ein Schimpfwort vom Hunde, convicium in canem.

Каладрама * , f. die Heerstrasse, gepflasterte Strasse, via strata.

Калдрими, им, v. impf. pflastern, munio, sterno.

Калдрмђење, n. das Pflastern, munitio viae.

Калџ, m. (guttraulich, von Kalyher) lie-

ber Mönch, monachus: оке кале Бога ми!

„Не шће кале зельа брати —

Калем * , m. 1) die Rohfeder, calamus. 2) vide мосур. 3) vide калам.

Калџница, f. (особито доље преко Мораве) eine irdene Schüssel, lanx fictilis.

Калвина, f. 1) die Rheinweide, ligustrum vulgare Linn. 2) Frauennamen, nomen feminae.

Калши, им, v. impf. н. п. гвође, fühlén, refrigero (ferrum).

Калшпер, m. die Kostwurз, balsamita vulgaris Linn.

Калш * , falsch, unecht, falsus. cf. неваљао.

Калпагичија * , m. vide калпакија.

Калпак * , m. die Mütze, galerus (wie die Pelzmütze der Ungern).

Калпакија * , m. der Mützenmacher, galergarius.

Калпачић, m. dim. v. калпак.

Калуђер, m. der Mönch, monachus.

Калуђерак, рка, m. hur. v. калуђер.

Калуђерење, n. das Einmönchen, immonachatio, consecratio monachi

Калуђерипи, им, v. impf. einmönchen, consacro monachum.

Калуђериписе, имсе, v. r. impf. Mönch werden, consacro monachus.

Калуђерница, f. die Nonne, monialis.

Калуђеричин, на, но, der Nonne, monialis.

Калуђеров, ва, во, des Kalugjers, monachi.

Калуђерски, ка, ко, 1) mönchisch, monasticus. 2) adv. mönchisch, monastice.

Калуђерство (калуђерство), n. das Mönchtum, res monastica.

Калуђерче, чепа, n. das Mönchlein, monachiscus.

Калуђерипина, f. augm. v. калуђер.

Калуп * , m. 1) das Modell, die Form, forma. 2) калуп дувана, ein Paф Rauchtabak, fasciculus nicotianae.

Калупипи, им, v. impf. н. п. дуван; den Rauchtabak pressen.

Калуљење, n. das Pressen des Rauchtabaks.

Калчине * , f. pl. од сувца као велике чарапе, што се носе у чизмама (у Србији и у Босни), eine Art tüchtener Strümpfe (italianisch?), tibialium genus.

Кала, f. eine Art Speise, cibi genus.

Калав, ва, во, mit Koth beschmutzt, coeno inquinatus.

Калање, n. das Besudeln mit Koth, inquinatio coeni.

Калапи, ам, v. impf. mit Koth besudeln, coeno inquino.

Калење, n. das Kühlen, refrigeratio.

Како дође, помома га кафе

Калогаша, м.

Како сам постао, није м

Калочотти

погубају семао.

Калпозан, м.

Калање, н.

Калаши, ам, v. impf.

м. j. руду

Калачија, м. човек,

који кара руду.

Калачијница, f. зграда

(или турско), где се руда кара.

Каламушки

Каламуђење

Каљужа, f. die Lache, Pfüße, palus.
 Каљужање, n. das Wälzen der Schweine
 in der Lache, volutatio suum in palude.
 Каљужатисе, амсе, v. r. impf. sich in
 der Pfüße wälzen, volutor in palude.
 Каљуш, m. die Galione, navis genus:
 „Увашише два каљуна златна —
 Камара, f. vide гомила.
 Камата*, die Zinse, Interesse, fenus:
 дао новце на камату.
 Камѐн, m. der Stein, lapis.
 Камѐнар, m. der Steinmetz, lapicida.
 Камѐнит, та, то, steinig, petrosus.
 Камѐнитисе, имсе, v. r. impf. versteinern, stupeho, saxeus fio.
 Камѐница, f. један камен, ein einzelner Stein, lapis, saxum.
 Камѐница, f, тако се зову многа села, као н. п. Камѐница у Сријему, у Јадру, у Кључу (код Кладова, ~~ће~~ данас не ма ниједнога Србљина, него Влаши).
 Камѐничк, m. dim. das Steinchen, lapillus.
 Камѐњак, m. ein Ort, wo viel Felsen liegen, locus saxosus.
 Камѐње, n. (coll.) das Gestein, saxa.
 Камѐњиве, n. das Wersteinern, stupor.
 Камѐзе*, f. pl. у ножа оно ће се држи руком, das Messerheft, manubrium cultri.
 Камѐн, (понајвише у Ерц.) vide камѐн: камѐн ти у срце.
 Камѐла, f. das Kamel, camelus (καμηλος).
 Камѐлавка, f. die Mönchsstappe, cuculus monachi.
 Камѐчак, чка, m. vide камѐничк.
 Камѐш*, m. das Pfeifenrohr, tubulus fistulae. cf. чибук.
 Камѐшовина, f. der Schlingbaum, viburnum.
 Камѐкање, n. das Vorjammern, lamentatio.
 Камѐкати, ам, v. impf. vorjammern, lamentor.
 Камо? то — hin? quorsum? камо се ти? камо он? камо њоци?
 Камѐија*, f. die Karbatsche, die Knute; der Kantschi, scutica, flagellum.
 Камѐијање, n. das Peitschen, flagellatio.
 Камѐијати, ам, v. impf. peitschen, flagello.
 Канабе*, бета, n. vide канапе.
 Канапе*, вета, n. der Flaschenkeller, Flaschenkorb, sporta ampullaria.
 Канѐп, m. der (Hanf) faden, Spagat, funiculus cannabinus. cf. дретва, врвца.
 Канапе (канабе)*, пета, n. der Sofa, das Kanapee, lectus.
 Канѐп, m.
 „— ќе даде горњи канап пркве —
 Ду амбазу брвна и мету два дупека.

Кандѐла, m. (сп.) vide кандѐло:
 „Златан кандѐл од дванаест ока —
 Кандѐло, n. die Hängelampe (vor der Mutter Gottes), lucerna (lampas) pensilis.
 Канѐнитисе, имсе, v. r. impf. sich an-schicken, rago me: канѐно сам се да ти дођем.
 Канѐков, m. (у Сријему, у Бацк. и у Бан.) der Tripper, gonorrhoea.
 Канѐно (каоно?), wie, ut, quemadmodum.
 Канѐовци, m. pl. (може се једноме рећи и канѐовци). По неким селима у Бијоградској наји имају људи обичај те говоре гогово уза сваку рјеч канѐом, канѐом бапо. На Врачару 1804 године прозвали су и (Бијограђани и други бећари које-какви) запо канѐовцима и подсмјевали су им се којешта, и толико пута мало се нијесу из пушка шукал запо.
 Канѐном, cf. канѐовци.
 Канѐон, m. (сп.) Kanon (Kirchensitte), canon:
 „Ве Србије јунак причешкује
 „Без канона и без исповједи —
 Канѐта, Art Wassergefäßes mit Handha-be, hydrae genus (e Germania adlatum).
 Канѐтар*, m. die Wage, libra. Канѐтар кадија (мјера вјера), die Wage soll es entscheiden.
 Канѐтарина, f. 1) das Wagegeld, pecunia pro pendendo. 2) augm. v. канѐтар.
 Канѐтарскѐй, ка, ко, н. п. кука, јаје, Wage, librae.
 Канѐтарѐија*, m. der Wagemeister, zygostates.
 Канѐтарѐијин, на, но, des Wage-meisters, zygostatae.
 Канѐура, f. ein Stren (Bund) Baumwollengarn, fasciculus filorum gossypinorum.
 Канѐупи, нем, v. pf. tropfen, decidit stilla.
 Канѐчѐло, n. ein Stren (Bund) Zwirn, filorum tortorum.
 Канѐца*, f. 1) die Kralle (des Adlers), unguis. 2) der Hafen, harpago (auf Schiffen), cf. чакља.
 Канѐија*, f. vide камѐија.
 Канѐијање, n. vide камѐијање.
 Канѐијати, ам, vide камѐијати.
 Канѐерисање, n. das Vorsingen, praecentus.
 Канѐерисати, ршѐм, v. impf. (по намастпирима, особито у Србији) vorsingen, praecino (vom Novizen, der in Büchertarmen Kirchen den Octoich u. a. von einer Seite der Sänge auf die andere überträgt, und zugleich den Sängern vorsingt).

(1)

(2) рјечна у Рудничкој

највише

3) (у прит.) Камѐн

* Камѐн

Канѐо м

Канѐо и реке Ковѐа отѐн?

не те —

брату брата поума? не мо м

Канѐо м те стужѐи науѐе

Кандѐија, f.

Као, wie, quemadmodum.
 Као, کالا, m. vide блато, глѣб.
 Каон, на, но, vide каѣв.
 Каоно, wie, sicut.
 Кап, f. der Tropfen, stilla.
 Капа, f. die Kappe, Mütze, capra (?), cucullus.
 Капак *, пка, m. vide заклопац.
 Капамација *, m. der Deckenschafel, optifex stragulum.
 Капање, n. das Tröpfeln, stillatio.
 Капара, f. (ital. caparra), das Angebot, agtha.
 Капарисати, ршцем, v. pf. verangeliden, argha firmo.
 Капати, плем, v. impf. tröpfeln, stillo.
 Капетан, m. der Hauptmann, Feldhauptmann, tribunus, dux.
 Капетаница, f. das Kommando, imperium und manus: изгубио капетаницу; дошао с капетаницом.
 Капетаница, f. die Frau des Feldhauptmanns, uxor ducis.
 Капетаничин, на, но, der капетаница, uxoris belli ducis.
 Капетанов, ва, во, des Feldhauptmanns, ducis.
 Капетановац, вца, m. einer von des Hauptmanns Leuten, homo ducis.
 Капетански, ка, ко, 1) n. п. плама, Feldhauptmanns: Sold, ducis und ducum. 2) adv. wie ein Feldhauptmann, more ducis aut ducum.
 Капетанство, n. die Feldhauptmannschaft, imperium.
 Капетина, f. augm. v. капа.
 Капија *, f. das Thor, porta. cf. врата.
 Капик, m. der Theil des Kopfs, den die (türkische Fes-) Mütze bedeckt, pars capitis, cui insidet mitra.
 Капица, f. dim. v. капа.
 Капицѣя *, m. der Thorwächter, janitor.
 Капицѣк *, m. dim. v. капица.
 Каплар, m. der Korporal, decurio.
 Капларија, f. die Korporalschaft, imperium und manus decurionis.
 Капларов, ва, во, des Korporals, decurionis.
 Капларовица, f. die Korporalin, uxor decurionis.
 Капларчик, m. dim. v. каплар.
 Капља, f. vide кап.
 Капљица, f. dim. das Tröpfchen, stillula.
 Капурѣна, f. vide капетана.
 Капуш, m. der Kaput (östr.), Kapot; genus togae.
 Капца, f. dim. v. кап.
 Кар, m. 1) das Aufschellen, incerpatio: кар је Божи дар, али је мука кад бију на не даду пакати. 2) * vide брига, Sorge, cura.

Карабе, f. pl. vide карабље.
 Карабице, f. pl. dim. v. карабе.
 Карабље, f. pl. 1) eine Art Hirtenstöcke, fistulae genus. 2) на гадљима, das Flötensstück am Dudelsack, fistula utriculi.
 Карабѣице, f. pl. dim. v. карабље.
 Карабогданска, f. die Moldau, Moldavia:
 „Дмитар узе земљу Каравлашку, Каравлашку и Карабогданску —
 Каравида, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Каравѣље, n. die Nelke, dianthus carophyllus Linn.
 Каравла *, влаа, m. der Walache aus der Walachey, Valachus proprie e terra Valachiae.
 Каравлањѣ, f. die Walachin, mulier valacha.
 Каравлашкѣ, f. die Walachey, Valachia.
 Каравлашкѣ, ка, ко, 1) walachisch, valachus. 2) adv. walachisch, valachice.
 Каракоса, f. die Schwarzhäutige, puella nigris capillis, cf. црнокоса.
 Караманка, f. eine Art Birn, piri genus.
 Каран, m. Mannename, nomen viri.
 Карановац, вца, (или Карановци pl.), m. Stadt in Serbien (на десном бријегу Мораве, према утоку Ибра у Мораву).
 Карановчѣк, ка, ко, von Карановац.
 Карановчанин (Карансвчанин), човек из Карановца.
 Каранѣл *, m. vide каравѣље.
 Карање, n. das Aufschellen, objurgatio.
 Карати, ам, v. impf. ausschelten, objurgo.
 Каратисе, амсе, v. r. impf. teinander schelten, objurgare se invicem.
 Караула *, f. der Wachturm, specula, turris excubitoria.
 Караш, m. eine Art Fisch, piscis genus.
 Карашчѣк, m. dim. v. караш.
 Карван *, m. die Karawane, comitatus, comitatus.
 Кареп *, m. die Strafe beim прстен- Spiel, muleta (poena) in ludo annuli.
 Каретѣи, им, v. impf. im прстен- Spiel strafen, multo in ludo annuli.
 Карекѣње, n. das Strafen im прстен- Spiel, multatio in ludo annuli.
 Карика, f. der Reif, Ring, der das Rohr der Glinte an den Schaft befestigt, orbis. cf. павта.
 Карикача, f. vide карикаѣја.
 Карикаѣја, f. eine Art runde Mütze der Herzogowiner, galerus hercegovinensium.
 Карли *, adj. indecl. befürmert, sollicitus, vide бригам.
 Карлица, f. eine Art Tröggeschüssel, alveus.

(им.)

кара*, adj. indecl. vide зрн.

„Синоћ мене кара абер доле,
 „ Кара абер, а у кара доба —

Капаница, f. суд, што се у
 њено вата рачија што је Ка-
 те) над књигом, у мави
 зрн,

Карар*, m.

Сам је Бог на Карару.

+ 1) н. п. која се отаѣ

Каптар, m.

Карисање, n.

Карисати, ам, v. impf.

+ Од кара глава
 не боли.

(fr. goudron, ilal. catrame)

Карлицица, dim. v. карлица.
 Карловац, вице, m. Karlstadt, Carlostadium. cf. Карловиц. f.
 Карловачки, ка, ко, 1) Karlowitzer, Carlovicensis. 2) Karlstädter, Carlostadiensis.
 Карловица, f. 1) Karlowitzerin, Carlovicensis. 2) Karlstädterin, Carlostadiensis mulier.
 Карловиц, ваца, m. pl. 1) Karlowitz (in Simien), Carlovicium. 2) (горњи) vide Карловац.
 Карловчанин, m. 1) Karlowitzer, homo Carlovicensis. 2) Karlstädter, Carlostadiensis.
 Карта, f. die Spielfarte, charta lusoria.
 Картање, n. das Kartenspiel, lusus chartarum.
 Картањ, m. der Kartenspieler, lusor chartarius.
 Картара, f. die Kartenausschlägerin, vetula e chartis lusorii vaticinaus.
 Картамисе, амсе, v. r. impf. Karten spielen, ludo chartis.
 Карташ, m. vide карта.
 Карташ, m. (у Српјему, у Бачкој и у Бан.) der Baumbohlenzeug, (Sattun, österr. gemein: Karton) textum xylum.
 Каруце, f. pl. (v. Ital. carozza) der Wagen, die Kutsche, rheda.
 Каруцице, f. pl. dim. v. каруце.
 Каручија, на, но, n. п. коњи, Kutsch rhdarius.
 Кас, m. der Trab, gradus tolutilis.
 Касаба*, f. мала варошица, ein Flecken, Markt Flecken, oppidulum, vicus.
 Касало, m. Traber, gradus tolutim.
 Касалов, ва, во, des касало, s. В. код касалове куке, schickt man jemand (in April), wenn man ihn durch vergebliche Gänge foppen will.
 Касање, n. das Traben, gradus tolutilis.
 Касани*, m. vide месар. Нови касани под реп кољу.
 Касанини, им, v. impf. сјеки месо, Fleisch aushauen, lanis sum.
 Касањење, n. das Fleischhauen, ars lanii.
 Касаница, f. vide месарница.
 Касапски, ка, ко, vide месарски.
 Касати, ам, v. impf. traben, tolutim incedo.
 Каскање, n. dim. v. касање.
 Каскати, ам, v. dim. v. касати.
 Касниши, им, (у Српјему у Бачк. и у Бан.) vide доциши.

Касно, (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) vide доцна.
 Каспрњла, f. die Casserole (Kastrole) sartago manubriata.
 Кам*, m. 1) das Stockwerk, contignatio: куќа на два ката. cf. бој, ма- ван. 2) eine Reihe Schüre am Kleide: удри при ката гајтана.
 Камана*, m. der Husar, miles eques.
 Каманац, ица, m. 1) das Anhängeschloß, (franz. le cadenas) reseda sera apposita. 2) das Weib-kraut, luteola Linn.
 Камански, ка, ко, 1) hufarisch, equestris. 2) adv. hufarisch, more equitis.
 Камарка*, f. der Mastbaum, malus.
 Камил*, m. vide крвник.
 Кампад, dann pud wann, subinde.
 Кампан*, m. der Kamm, folige pinea.
 Кампаница, f. das Gefäß für die Wagen-schmiere, vas in quo axungia asservatur.
 Какунак, ика, m. das Knabenkraut, orchis satyrium.
 Каук, m. 1) der Laut des Truthahns, galli indicii sonus. 2)* vide чалма.
 Каукане, n. das Schreyen der Truthahne, vox gallinae indiciae.
 Каукапи, учем, v. impf. den Laut des Kauknutti, нем, v. pf. s Truthahns von sich geben, edo sonum galli indicii.
 Каурин*, m. der Ungläubige, incredulus.
 Каурма*, f. vide дроб.
 Каурскá, f. das Land der Ungläubigen, terra incredulorum (Ungern und Deutschland).
 Каурскá, ка, ко, 1) ungläubisch, incredulorum. 2) adv. nach Art der Ungläubigen, more incredulorum.
 Кафа, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан. по варошима) vide кава.
 Кафана, f. vide кавана.
 Кафтан*, m. der Kasten, tunicae seu togae genus, castanus?
 Каца, f. die Kufe, Wanne, labrum.
 Кацкане, n. das Tröpfeln, (abfallen des Gewinns) beim Kleinhandel, lucelli adventus.
 Кацкати, ка, v. impf. tröpfeln, lucellum venit: кацка пара.
 Качамак, m. (у Банату говоре и куља) der Kukuruzbrey, Polenta von Mais, polenta e zea mais Linn.
 Качаник, m.
 „У Класури испод Качаника —
 „Оста Муса увр Качаника —
 Качар, m. der Fassbinder, victor.
 Качара, f. зграда где стоје каце, die Hütte, wo die Fässer mit Pflaumen stehen, tigurium ad labra.
 Качарев, ва, во, s des Fassbinders, vic.
 Качаров, ва, во, s toris.
 Качица, dim. v. каца.

+2) танијер
Катанија f. (coll.)

„Па узима тунета Катаније —
„Визинфунг, „Улман, „rix li-
Катипера, f. quida, a-
хунџа.

Катун, m. (у Езеровици)
сатан, же се сатана
музе.

Катарта* f.

Као дигете служио сам
врсачу и до некаке пресе:
Сити, муво, де Катарту
најем.

Скидај ручо, нежна Катано

Качиц, на, но, н. п. обруч, Saß, Wanne, laborum.
 Качкѣње, n. das Flüssigtreten des Rothes, concussio luti.
 Качкати, ам, v. impf. den Roth zerwatzen, concusco lutum.
 Каша, f. 1) der Brey (österr. Prein), die Grütze, alica. 2) hyp. v. кашика.
 Каша, f. кад се штогођ врло ракува, или се измијеша шако, да се не зна шта је, der Brey, puls: начинило се као каша.
 Кашагиња *, f. der Striegel, strigilis.
 Кашаљ, шља, m. der Husten, tussis.
 Кашника *, f. der Röhrl, cochlear, ligula. cf. жанца.
 Кашилаун *, m. der Stahl (an der Flinte) chalybs sclopi.
 Кашичар, m. ein Röhrlmacher, cochlearius. у Србији највише цигани Влашки граде кашике (вршена, корипта и карлице), и носе по селима, од куће до куће, те продају и дају за брашно.
 Кашичара, f. m. j. воденица (поточара), што јој коло стоји усправо; а пера су у шаковог кола као кашике, eine Bachmühle mit aufsechten Rädern, molae parvae genus.
 Кашичарев, ва, во, vide кашичаров.
 Кашичарка, f. (Влашка циганка) eine Röhrlmacherin, cochlearia.
 Кашичаров, ва, во, des Röhrlers, cochlearii.
 Кашичица, f. dim. das Röhrlchen, ligula.
 Кашкет, m. das Casquet, galeae genus:
 „Код Кесара обрштери бие
 „И носиле од лапта кашкете —
 Кашљање, n. das Husten, tussio.
 Кашљати, љем, v. impf. husten, tussio.
 Кашљив, ва, во, den Husten habend, tussi laborans.
 Каштар, пра, ро, н. п. вино, herb, sauer, ascerbus.
 Кашто, зухеџен, subinde.
 Квака, f. vide кука. +
 Кваџ, m. die Beschädigung, damnum.
 Кваџан, рна, но, verderben, corruptus.
 Кваџење, n. das Beschädigen, Verderben, corruptio.
 Кваџити, v. impf. verderben, corrumpo.
 Кваџ, m. 1) der Sauerteig, fermentum. 2) saure Milch womit man die frische säuert, fermentum. 3) пиварски квасац, die Bierhefen, fermentum.
 Квасити, им, v. impf. netzen, humecto.
 Квашеница, f. Brotschnitten in Eiern und Schmalz, cibi genus.

Квашење, n. das Netzen, humectatio.
 Квѣка, f. das Wehgeschrey (des jungen Hasen), gemitus (lepusculi).
 Квѣкнути, нем, v. pf. квек-схреџен (wie ein junger Hase) ingemisco ut lepusculus.
 Квѣчање, n. das Wehschreyen (des jungen Hasen), gemitus lepusculi.
 Квѣчати, чим, v. impf. квек-схреџен, gemo ut lepusculus.
 Квоџање, n. das Glucksen der (Gluck-) Henne, glocitio.
 Квоџати, вочем, v. impf. glucken, glucio, glocio.
 Квоџка, f. 1) die Gluckhenne, gallina glociens. 2) bei dem Doppel: Rabosch die Hälfte, die der Gläubiger behält, (die andre heißt пиле: also Henne und Fühlslein) pars major bacilli numeris potati (рабони дичи).
 Квоџшина, f. augm. v. квочка.
 Кврџа, f. der Auswuchs, excrescens gibber.
 Кврџа, f. das Knurren, stridor (der Kaße).
 Кврџнути, нем, v. pf. knurren, imurmuro (sicut felis).
 Кврџање, n. das Knurren der Kaße, murmuratio.
 Кврџати, чим, v. impf. knurren, murmuro.
 Кеба, f. (понајвише у Бачкој) ein Kleines Taschenmesser, cultellus plicatilis. Потрже као кебу иза појаса.
 Кебница, f. dim. v. кеба.
 Кевшање, das Befzen der Jagdhunde, allatratio canis venatici.
 Кевшати, екем, v. impf. befzen wie ein Spürhund, latro ut canis sagax.
 Кеџаџац, вџа, m. der Kroate (Windische), der кај (statt шта) spricht, slavus Croata, qui кај dicit (pro шта).
 Кеџача, f. маст што се увати на главчини, или на осовини, die Wagen-schmiere, die zwischen der Achse und der Nabe sichtbar wird, axungia apparens ex parte utraque rotae.
 Кеџиц, m. der Zwerg, nanus, cf. мањо, маљеница, спармали.
 Кер, m. der Spürhund, canis sagax.
 Кера, f. hyp. v. кер.
 Керица, f. dim. v. кера.
 Керка (Крка?) f. намастир у Далмацији.
 Керов, ва, во, des Spürhunds, sagacis canis.
 Керовљи, ља, ље, н. л. праг, der Spürhunde, canum sagacium.
 Керуша, f. die Spürhündin, canis sagax femina.
 Керушин, на, но, der Spürhündin, canis sagacis.

Квасило, н.

магисло/или закесе-

Хруно) квасило

Кѣва (и Кѣва), f. ~~фрнц.~~

пшеница, помен ~~femina~~

Кашљач, мџа, m. Кеџа

Кашљача, f. (у Сугеџу, у Јарк-и у бан.)

Кашљачовати, гужем, v.

+ у тог моту се ква-не,

Кѣнџање, н.

Кѣнџаџа, ам

Кашључање

Кашључати

Кашљача, f. (у Сугеџу, у Јарк-и у бан.)

Кашљачовати, н.

Кашљачовати, гужем, v. рф. и. импф.

Кёрче, чета, n. das Spürhündchen, satulus sagax.

Кеса*, f. 1) der Beutel, crumena. 1) sacculus. 2) der Beutel als bestimmte Zahl, (500 Pfaster), crumena, sacculus continens 500 piastros.

Кесера, f. eine Art Fisch, piscis genus. Кесежица, f. dim. v. кесера.

Кесер*, m. eine Art Zimmerart, asciae genus, dolabra. 2) (scherzweise) der Bart, barba.

Кесепина, augm. v. кеса.

Кесеција*, m. ein türkischer Straßenräuber zu Pferde, latro turcicus equo vestus.

Кесим*, m. 1) eine Wauschsumme, aversio: Влашка плаха Турскоме цару кесим, m. j. плаха осјеком. 2) Miethe für den Fruchtgenuß, aversio pro usufructu, die meist in einem Theile der Frucht selbst besteht: дао краве под кесим.

Кесити, им, v. impf. m. j. зубе, die Zähne weisen, ostendo dentes; ringor.

Кеситисе, имсе, v. r. impf. lachen und die Zähne weisen, ringor.

Кесница, f. dim. das Beutelfchen, marsupiolum.

Кестен, m. die Kastanie (österr. die Kesten), Baum und Frucht, castanea.

Кестеник, m. der Kastanienwald (Kestewald), castanetum.

Кестене, n. (coll.) die Kastanien, castaneae.

Кесурина, f. vide кесетина.

Кемеуш, eine Art serbischen Tanzes, choreae serbicae genus.

Кед, m. das K in den Karten, monas (chartarum lusoriarum).

Кед! } interj. laut, um die Ziegen zu

Кедца! } treiben, sonus agentis capras.

Кецанье, n. das Kezrufen, vox ketz.

Кецати, ам, v. impf. ketz rufen, dico ketz.

Кецела, f. die Schürze (das Vortuch) der Frauen, praecingulum.

Кецелица, f. dim. v. кецела.

Кецанье, n. dim. v. кецанье.

Кецати, ам, v. dim. v. кецати.

Кецнути, нем, v. pf. (die Ziege) mit dem Ausdrucke ketz vertreiben, fortsetzen, abigo capellam.

Кечье, n. das Aufspaffen, (s. В. im Ballspiel), captatio.

Кечика (кечига), f. vide коетвица.

Кечити, им, v. impf. aufspaffen (im Ballspiel), capto (pilam).

Кешке*, чета, n. eine Speise von Weizen und Fleisch, cibi genus (solemnioris).

Киван, вна, нэ, на кога, der etwas

wider einen auf dem Herzen hat, iratus alicui.

Киданье, n. 1) das Entzweyreißen, ruptio. 2) das Ausmisten, purgatio stabuli.

Кидати, ам, v. impf. 1) reißen, rumpo. 2) ausmisten, purgo stabulum.

Кидисати, ишем, v. pf. gewaltsame Hand anlegen, vim infero: оке сам себи да кидише.

Кидьив, ва, во, н. п. прежа, was gern reißt, quod facile rumpitur.

Кија Осјекања, m. (сп.):

„Тенеро Кија Осјекања

„Он ошиде шеер' Вајној луци —

Кијавица, f. das Niesen, sternutatio.

Кијак, m. der Knüttel, fustis.

Кијамет*, m. der Sturm (eig. n. fig.), der Welt Ende, mundi interitus: куда кеити на том кијамету? као у очи кијамета.

Кијанье, n. das Niesen, sternutatio.

Кијати, ам, v. impf. niesen, sternuto

Кијача, f. vide кијан.

Кијачић, m. dim. v. кијан.

Кијачица, f. dim. v. кијача.

Кијачки, adv. wie mit einem Knüttel, seu fuste: ударно га пушком кијачки (mit dem Kolben).

Кика*, f. der Zopf, cauda (capillorum); рижето се чује у простом говору,

него у приповијеткама и у pjesмама, н. п. Спопаде га за кичу — Чи

ча се обрће, кика се омиче —

„Ајдук чешља кичу у буквику,

„Са својом се киком разговара;

„Кико моја! Ће кеи опаднути? —

Кикање, n. das Ziehen beim Zopfe.

Киканисе, амсе, v. r. impf. вућисе

с кям за кичу, sich bei dem Zopfe nehmen.

Киканда, f. Stadt im Banat.

Кикон, f. vide кокош. Приповијетају

да се некаква Српкиња потурчила

у суботу, а у неђељу виђела сво

га оца Ће носи кокош да прода,

па му рекла: „пошто Влаше

кикош?“ (auch als Sprüchwort).

Кила, f. 1) der Auswuchs an einem

Baume, tuber. Намекесе као кила

на грбаво дрво. 2) der Bruch im

Unterleibe, hernia. 3) ein Getreidemaß,

mensurae genus.

Килав, ва, во, дер einen Bruch hat, herniosus. Сви су болесни, осим килавога браје.

Килавшти, им, v. impf. кога, einem (durch Anstrengung) einen Bruch verursachen, concilio herniam.

Килављење, n. das Verursachen eines Bruchs, conciliatio herniae.

Кинђурење, n. das Anspringen, exornatio.

Ако смо ми браћа,
нијесу кесе сестре.

Ко си мога браћу кидиша?

ЧЗ) Фратровара

(по највишега говори
р. кесе) ф. припојас
није

Кинџурнише, имсе, v. impf. sich ru-
hen, comog, of. кипиписе.
Кинупи, нем, v. pf. nießen, sternuto.
Кинуписе, немсе, v. r. pf. sich forttra-
den amoliri sese: кини ми се с очну.
Кипење, n. das Pfaffen, excrementis.
Кипиши, им, v. impf. муниши ногс,
pfaffen, excrementis.
Кип, m. die Bildsäule, signum, statua.
Кипење, n. (Рес.) vide кипење.
Кипети, пи (Рес.) } vide кипети.
Кипити, пи (Срем.) }
Кипљење, n. das Ueberlaufen des siedenden Wassers, redumatio.
Кипљети, пи, v. impf. (Ерц.) überlaufen, redumdo.
Кираија (кираија) *, f. der Miethwoh-
ner, Miethmann, inquilinus.
Кирја, f. 1) die Mieth, merces conducti.
2) die Frucht, vectura, merces vecturae;
пражи кирје, er sucht was (Schläge),
quaerit malum; арамос ти кирје, си-
ћи ми с кола.
Кирјија *, der Saumer, vector clitel-
laris:
„Кирјија! камо ти кирја? —
„У ације и у мбанцие.
Кирјијански, ка, ко, 1) Frucht, ve-
Кирјијски, ка, ко, seturarius. 2) adv.
nach Art des Saumfrachters, more
vecturarii.
Кисање, n. das Anschicken zum Weinen
murmur ad sletum vergens.
Кисати, ам, v. impf. (österr. raunzen)
sich zum Weinen anschicken, os ad
sletum diduco.
Киселина, f. die Säure, aoor, acidi-
tas.
Киселини, им, v. impf. 1) säuern, aci-
dum reddo. 2) опажке, einweichen,
masero.
Киселица, f. 1) der Sauerrampfer, ru-
stex acetosa Linn. 2) saure Suppe,
jus acidum: киселица од расола или
од оцпа; или причина киселица,
што обично у Сријему граде:
„Терај куме логова
„Преко пога корова:
„Далеко је Митровица
„Оладисе киселица.
Кисељак, m. vide киселица 1.
Кисељење, n. 1) das Säuern, fermenta-
tio. 2) das Einweichen, maceratio.
Кисео, села, ло, sauer, acidus.
Кисити, кион, v. impf. säuerlich schme-
cken, subacidulus sum.
Киснути, нем, v. impf. 1) sauer wer-
den, asesco. Кисни не мисли, спи-
гло ме до врата (закиснела жена
у соби (или у мљечару) лонац млије-
ка, па га покрила и повезала тор-
бом да се (у шопљани) прије уни-

сеан. Кад то све сврши, онда ре-
че: „Кисни не мисли, спигло ме
до врата“ (т. ј. да се млијеко уни-
сеал, док она буде до врата), па
се обрже к вратима, а лонац и
млијеко (по земљи) за њом; зашто
је млијеко била зареда ногом за
упрсту од торбе. 2) vom Regen be-
weht werden, pluvia madesco.
Кип, кип! } interj. ruft man den Sä-
Кипи луч! } tern zu, indem man sie
von den Müttern abtreibt, vox sepa-
rantis ad tempus agnos a matribus.
Кипа, f. 1) der Strauß, Buschen, ser-
tum; (сп.) кипа и сватови, т. ј.
кикени сватови, wie im Virgil arma
virgineae — 2) die Quaste, cirrus, fim-
bria. 3) кипа und кипа, das männ-
liche Glied des Kindes. 4) Frauennamē,
nomen feminae.
Кипнасп, та, то, vide кипнасп.
Кипнина, f. die Schneebüschel auf den
Bäumen nach frischgefallenem Schnee,
nives in arboribus: кипнина у плани-
ни, не може се ништа сјекти.
Кипниши, им, v. impf. stieren, schmil-
zen, exorno.
Кипница, f. dim. v. кипа.
Кипнање, n. das Kip- rufen, abactio
voce кип.
Кипкати, ам, v. impf. Eit, Eit sagen,
dico кип!
Кипнасп, та, то, buschig, densus,
н. п. босиљак.
Кипог, m. ein großer Wald in der Ma-
tschna, zwischen der Drina und der
Festung Sabaun:
„Погуби га попе Смиљанићу
„У Кипогу лугу зеленоме —
„Кипог проћи и у Шабац доћи —
Кикени сватови, m. pl. (сп.) das fle-
bende Epitheton der Hochzeitgäste. cf.
кипити:
„Дугошесе кикени сватови —
„Повикаше кикени чауши —
Кикенка, f. m. j. капа, eine Art Mütze mit
langen Quasten (ките), tiarac genus,
dergleichen besonders die ajduzzi tragen.
Кикене, n. das Schmücken, ornatio.
Кипица, f. die Krone am Pferdefuß, coronat.
Кипма, f. vide лежа.
Кичменица, f. } der Rückgrat, spina
Кичмењача, f. } dorsis.
Кипша, f. der Regen, pluvia.
Кипша, f. Куша, сурла, der Rüssel, ro-
strum suis.
Кипшан, шна, но, vide кипшан.
Кипшица, f. dim. v. кипша.
Кипши, на, но, н. п. вода, Regen-
wasser, pluvius.
Кипшовит, та, то, н. п. година, rega-
nerisch, pluviosus.

X
Кипчоване

Кипчоване, чујем,

Кипчоване, а, о }

+ и чоуша

+ 2) некака права

3)

де се потти јери на кипицу

Клада, f. der Klotz, Block, trabs, truncus.
Кладе, f. pl. der Block, codex, carcer:

метинуди га у главо
Кладе, ~~stehe~~ langsam und dick (wie
Sonig, Klotz), fluit lente: кладе гној
из ране, мозак из главе.

Кладецац, нца, m. (em.) vide спуде-
нац:

„Моје чарне очи
два биспра кладеца —

„Кад дођоше на воду кладецац —
Кладепина, f. augm. v. клада.

Кладиписе, имсе, v. r. impf. wetten,
pignore certo.

Кладиш, m. } dim. v. клада.
Кладица, f. }

Кладиња, f. ein Garbenschober, meta
mergitum.

Кладово (Турек. Фетислам), n. Stadt
und Festung an der Donau, östlich von
Orschowa. Einen Kanonenschuß östli-
cher sind die Ruinen der Brücke Trajans.
cf. кљуц.

Кладовски, ка, ко, Kladower.
Кладурина, f. vide кладепина.

Кладуш, f. варош у Далмацији (?):
„Сад сам пош'о у кршну Кладуш,
„Да ја просим Мујину Ајкуну —

Клађиње, n. das Wetten, contentio (pi-
gnore).

Кламитање, n. das Wackeln, nutatio;
agitatio.

Кламитати, микем, v. impf. 1) wa-
ckeln, nuto. 2) wackeln, agito.

Клапац, нца, m. 1) der Engpaß, angu-
sta via:

„Од куда су клапци по најтјешњи —
„Да уводи клапце и богазе —

2) Koth, lutum: клапац до кољена.

Клањање, n. 1) das Verneigen, incli-
natio. 2) das Beten (von Türken),
oratio.

Клањани, ам, v. impf. н. п. подне,
акшам, икандију, beten (von den
türkischen Serben), oro:

„Турски клањани, Српски Бога молим —
Клањанисе, амсе, v. r. impf. sich ver-
neigen, inclinor.

Клање, n. das Schlachten, mactatio.

Клапипи, им, v. impf. trafen, eo aegre:
цијели дан клапипи пјешнице.

Клапиписе, писе, v. r. impf. пјену-
шиписе, schäumen, spumo. Клапило-
се, не клапило, јешку те, клапило
сам те (сапун мјесто сира).

Клас, m. die Aehre, spica.

Класак, ска, m. hurr. v. клас.

Класање, n. das Aufschießen der Aehren,
spicarum emissio.

Класати, са, v. impf. in Aehren schie-
ßen, spicas emitto, spicor.

Класиш, m. dim. v. клас.

Класје, n. (coll.) die Aehren, spicae.
Класобер, m. der Aehrenleser, Nach-
sporeler, spicilegus (?):

„Једна кита класоберу,
„Друга кита посташнику —
„У нашега класобера

„Свилен' кита над очима —

Клапци, кољем, v. impf. 1) stechen, run-
go 2) abstechen, schlachten, macto. У

Србији и данас само мушкарци ко-
љу марву и живину, а жене ни по-
шпо: зашто кажу да је оно мрци-
но, ишпо жсна закоље; пак ако се

догоди да оће каквог квиниче да
се омрцини, а не ма никакова муш-
карца да га приколе, онда жсна

(не ће свака, него ћекоја мушко-
бана) узме сони шучак ше мешне
себи међу ноге, па онако с туче-
ком коље.

Клаписе, кољемсе, v. r. impf. 1) bei-
ßen, bissig sein, morde(n) raufen, rixor.

Клапше, n. vide јединица 2.

Клапшупи, нем; vide клашки.

Клашпав, ва, во, mit hängenden Oh-
ren, auribus pendentibus.

Клашпе, пеша, n. das hängende Ohr,
auris pendens; daher das Sprichwort:
Одбија к'рцу клашпета, von unnützen
Reden, Drohungen.

Клашпо, m. der hängende Ohren hat,
qui habet aures pendentis.

Клен, m. 1) der Feldahorn, acer sam-
pestre Linn. 2) eine Art Flußfisch, pi-
scis genus.

Кленик, m. der Ahornwald, aceretum.

Кленик, m. dim. v. клен.

Кленов, ва, во, von Feldahorn, ex
acere sampestri.

Кленовац, вца, m. кленов штап.

Кленовача, f. кленова башина.

Кленовина, f. Holz von Feldahorn, li-
gnum aceris sampestris.

Кленчик, m. dim. v. клен 2.

Клење, n. (Pec. и Срем.) vide клн-
јење.

Клење, n. (Pec. и Срем.) vide Клиц-
ње.

Клепало, n. das Läutebret, die Bretglo-
cke (in den serbischen Klöstern), tabula
campanae loco.

Клепање, n. 1) das Schlagen an das
Läutebret, pulsatio tabulae. 2) das
Dengeln, acutio (pulsando).

Клепаши, плем, v. impf. 1) ударати
у клепало, an das klepalo schlagen,
pulsare tabulam. 2) мотину, dengeln,
pulsando exasuo.

Клепеш, n. 1) das Getön der Kuhglo-
cken, crepitaculorum sonus. 2) das Ge-
tös (der Pantoffel), sonitus:

„Спаде кледеш мешпа и папуча —

Клажно, n. (у Срему, у
Банк. и у Бан.)

Кове се, н. п. мацка, ков;
не но дијеласе; не нови се!

Клека, f. vide вена.

Клековина, f.

Ке се прди, кеда се кла-
нати.

Клапирвање

Клапирвати, ам, v. impf.

Клепетање, n. das Schallen der Ruhglocke, sonitus crepitaculi.

Клепџама, пекем, v. impf. schallen, sono.

Клепџуша, f. } die Ruhglocke, tintin-

Клепџа, f. } nabulum.

Клепнути, нем, v. pf. klirrend schla-

gen, sonitum edo pulsando: клепнути

се сабљама два, трипут.

Клепчица, f. dim. v. клепџа.

Клеп, ма, што, der Scheim (Scherzwei-

se); (öfter. verflirt); albae gallinae

fluis; не ке, клеп, ни зашто да

се привати; кадва је, клепа, не

може је се човек нагледаши;

„На ногама гаке шаровите,

„Какве су јој клепе искличене —

Клепџа, f. der Fluch, execratiō.

Клепџени, на, но, и. п. књига, Fluch

enthaltend, execratorius; daher ein

Fluchbrief des Patriarchen, u. dgl. ge-

gen suspendirte Priester, und Interdikt

an eine Gemeinde.

Клепши, кунем, v. impf. fluchen, ex-

secror.

Клепшице, кунемсе, v. г. impf. schwö-

ren, juro.

Клепки (говорисе и клепнути), клек-

нем, v. pf. niederknien, in genua pro-

cido.

Клепање, n. das Wanken der Füße (vor

Schwäche), vacillatio pedum.

Клепаши, ам, v. impf. wanken (von

den Füßen), vacillo: клепају ми ноге.

Клечап, на, но, (у Сријему) и. п. ке-

цеља, Art Weberey, intextus, inter-

textus:

„За свилене мараме,

„За клечање кецеље —

Клечање, n. das Knien, flexio genuum.

Клечаши, чим, v. impf. knien, nitor

genibus.

Клечка, f. рачвасто и пробушено

дрво, што се канном затвори го-

Клизиши, зи, v. impf. gleiten, labor.

Клијање, n. das Keimen, germinatio.

Клијаши, ја, v. impf. keimen, germino.

Клијење, n. (coll. Ерц.) der Ahornwald,

aceretum.

Клијење, n. (Ерц.) село у Мачви:

„У Клијење село доаћеше —

Клијет, f. (у Ерц.) eine Kammer. cella.

Клијет у Србији на неким мјестни-

ма (као и. п. по Јадру и по Поце-

рини) зову ајаш или вајаш; а на

неким мјестима (као и. п. по Мора-

ви) спасина и ижина. [У Србији

коликогођ има у кући ожењени љу-

ди, колико има око куће вајаша, те

сваки човек у свом вајашу спава

(без вапре и љети и зими: зашто

се у вајашима не ложи вапра) са

својом женом, и држи своје аљи-

не и остале којешта. У жекојим

се вајашима држи вино, ракија,

сир, масло, скоруп, мед, и оста-

ле домаће ствари.

Клијешта, n. pl. } (Ерц.) die Zange,

Клијеште, f. pl. } forcers.

Клијештевица, f. (Ерц.) Berg in Ser-

bien (in der Шумадија).

Клијнути, нем, vide клићи.

Клипање, n. das Rufen des Spechts,

das Rufen der Wile, sonus pici, vilae

(dryadis).

Клипаши, ккем, v. impf. викати као

жуња: кли, кли, кли; den Ton des

Baumhackers, oder den Willen von sich

geben, edo sonum pici, vel dryadis

vocantis.

Клило, n. ein (tragbares) Mistbet, zu

Gurken, Melonen, areae stercorariae ge-

nis. Метнесе у какво корито, или у

што друго, хубрета и земље; у

оно хубре метнесе сјеме (лубенич-

но, или од краставаца) те прокли-

Клија, што зедити у маже!
Не донесе моја рата Клија

+ 2) vide Zaklambva.

+ (или клепа?)

Клијање

Клијаши, чи

Клинички, м. т. ј. пуп

Кли (Клинички) постоји

важни кањи 197. с. тав

Леник.

Клинички, м. dim. v. клин.
Клинчорба, f. die Nagelsuppe der Anekdoten, jusculum clavatum (?). Приповиједају да је дошао солдаш баби у кућу, и искао да му да шногођ да једе, а она му казала да не ма ништа у кући за јело; онда солдаш рече: „А ти дај ми барем пигањ и мало воде, да начиним клинчорбу.“ Баба му то да, а он узме пигањ и мешне у њега гвозден клин, па налије воде и мешне надвапну; кад се вода угрије, а он заишше од бабе мало соли (и баба му да) те је послони; кад вода узаври, а он заишше мало брашна (баба му да и то: само да види од чуда каква ће то бити клинчорба) те саспе у ону воду и замеше; потом заишше једно јаје, те и њега разбије у онај скроб; онда заишше још мало масли те оно замасли, па онда скине с вапне и клин извади нашоље, а клинчорбу изједе.

Клиш, м. die Maibähre, spica zeaе: дај ми једну врећу клипова; продао кукурузе у клиповима.

Клишак, жка, м. ein Holzrögel, fustis (minor); пеглишисе клишка (с клим), ein Spiel.

Клис, м. 1) das Hölzchen, das in dem nach ihm benannten Spiel in die Ferne geschlagen wird. 2) das Spiel selbst. У игри клису има коњ (дрво као штап), палица (као пола штапа), клис (дрво мало краће од чеперка, зађељано са свечештири стране) и прлица (шумната грана). Играчи се подијеле на двије стране, па се вапају у штап која ће страна играти; онда ударе коња у земљу, па један, од стране они што играју, баца клис од коња и одбија палицом, а они други сви (од оне друге стране) чувају по далеко с прлицама и прле (ш. ј. смепају клис да не иде далеко, и гледају не биан га како увапшили прије него падне на земљу), па одонуд погађају клисом (с онога мјеста ће падне клис) у коња; а онај, што баца клис, чува палицом да не погоде у коња; кад који погоди у коња, или кад клис доћера ближе коња, него што је палица дугачка, или кад га упрле (ш. ј. уваше док није пао на земљу), онда они, што су прлили, дођу те играју, а они иду те прле; кад се не погоди у коња, него клис падне даље од коња него што је палица дугачка, онда онај

мјесте палицом од клиса до коња, и колико буде палица, онолико броји коња. Кад век изиграју онолико коња, у колико су погодни да се играју, онда им (онима што прле) баца клис припуш с коња, па прислони палицу уз коња те је они обарају клисом; ако и у та три пула не упрле клис, или не погоде њим у коња и не оборе палицу, онда им баца последњи пуп, опет на руке, ја лицу: па онда ће падне клис, онђе узашу они што су надиграли, и јашу и до коња. 3) eine Art Dachschindel (für Kirchen), scitulae genus.

Клисање, n. das Kliss-spielen, ludi genus.

Клисаписе, амсе, v. г. impf. играписе клиса, Kliss-spielen, ludo клис.

Клиспити, им, v. pf. даћер springen (wie ein Kliss), exsilio: клиси лисица испод кладе.

Клисница, f. das Schmeißen (z. B. des Wolfs, Fuchses) vor Schreden, scatio praе metu.

Клисура, f. 1) der Bergpass, die Kliffura, 2) пом. propr. (у Бугарској?):

„Уз Клисуру испод Качаника —
Клижи (говорисе и кликнути), клин-нем, v. pf. rufen wie die Bile, clamor ut dryas:

„Кличе виа из горе зелене —

Клица, f. der Keim, сума.

Кличав, ва, во, човек, der anfängt, graue Haare zu bekommen, incanescens.

Кличевац, вца, м. 1) ein Berg bei Baljevo. 2) ein Berg an der Drina:

„Са Кличевца од града Коспура —
3) Кличевац, село у Браничеву.

Кличница, f. dim. v. клица.

Кличо, м. човек који је кличав, der grau wird, incanescens.

Клобук, м. die Blase des siedenden Wassers, bulla aquae bullientis.

Клобук, м. 1) die Mühle (Put ohne Krempel). 2) град близу Црне горе:

„Љупа гуја Шеовић Османе

„Из Клобука града бијелога —

Клобучина, f. 1) augm. v. клобук. 2) der Fiß, coactile.

Клобучик, м. dim. v. клобук.

Клокош, м. das Geräusch des hervorsprudelnden Wassers, sonus aquae scaturientis.

Клокошање, n. das Hervorgurgeln des Wassers, scaturitio cum strepitu:

Клокошати, кокем, v. impf. hervorsprudeln, hervortauschen.

Клокошника, f. die Pimpernuß, staphylea pinnata Linn.

Њија био је по један војвода у свакој кнежини, пако је, н. п. Спојан Чушић био војвода у Мачви, Милош Стојићевић у Поцерини и ш. д. Кнежине се опет раздељују на срезове (ср. срез). „Он Турчину не да у кнежину, „Кад Турчина у кнежини нађе — Кнежини, им, v. impf. als Knes tituleren, appello knezum. Кнежинице, илсе, v. r. impf. sich zum Knes machen, sich diesen Namen anmaßen, arrogare sibi knezi dignitate, tem.

Кнез, м. 1) Fürst, princeps, н. п. Кнез Лазар, 2) кнез вилајетски, обор-кнез, башкнез, велики кнез (у Ерцеговини и војвода), ш. ј. поглавар над једном кнежином (или над читавом најом), der Knes, knezus. Такви кнезови понајвише (особито по Ерцеговини, куд се нијесу претресали због ратова) имају царске берате, и зову се бератлије, као што су н. п. сад Караџићи у Дробњацима, Зимоњићи у Гацку, и као што су били Рашковићи у Старом Влау, и Карапанџићи у крајини Негошинској. Таково кнештво остаје од оца сину:

„Кнеже Јањо од Сријема главо! „Колико ти имаде година? — (штао некакав паша Бијоградски Кузиновића, или Пузиновића, Јању, кнеза Сремскога). 3) кнез сеоски (као што су сад сви у Сријему, у Вацк. у Ван.) ein Dorfknes, Dorfritter, Dorfschulze, magister vicī.

Кнезоване, н. das Knessehn, imperium knezi habeo.

Кнезовати, зујем, v. impf. Knes seyn, impero ut knezus.

Кнезовски, ка, ко, 1) kneßisch, knezum, 2) adv. wie ein knez, more knezi.

Кнештво, н. das Knesthum, knezi dignitas.

Кнешчић, м. dim. v. knez.

Кнегиња, f. vide knegniña.

Кнежине, н. das Wiene machen zum Weinen (österr. das Raunzen).

Кнежинице, илсе, v. r. impf. Wiene machen zum Weinen (österr. raunzen).

Књига, f. 1) der Brief, literae, epistola. 2) das Buch, liber: дали дијете на књигу, zum Studieren; изучио књигу, hat ganz ausstudiert.

Књигноша, м. der Briefträger, tabellarius.

Књижар, м. der Buchhändler und Buchbinder, librarius.

Књижарев, ва, во, vide књижаров. Књижарница, f. die Buchhandlung und die Buchbinderer, officina libraria.

Књижаров, ва, во, des књижар, librarii.

Књижеван, вна, но, literarisch, gelehrt, eruditus.

Књижевник, м. der Literator, der Gelehrte, eruditus, literatus.

Књижетина, f. augm. v. књига.

Књижина, f. das Büchlein, libellus.

Књижурна, f. vide књижетина.

Коб, кога, 1) wer? quis? 2) wer, qui; ко што ла, nach Belieben, ut lubet; utrum praeripacet (sprüchwörtlich, seit der Anekdote). Србли приповиједају како је некакав Турчин код Нијемаца у ропству ранио змији свиње, па усоу врућу мећу у корито; над се свиње опржи, а оно поштри бржебоље са сурлом у снјег, онда Турчин помисли да оно воли снјег, него меће, па рече, „Ко што ла.“

Коб, f. сусрет, die Begegnung, occursus: добра коб (говоре по крајини Негошинској кад се сретну двојца).

Коба, f. hyp. v. кобила.

Кобасица, f. die Wurst, farsimen, botulus.

Кобасичар, м. 1) der Wurstmacher, fartor. 2) der Liebhaber von Würsten, amans farsicinum.

Кобасичарев, ва, во, } des кобасичар, Кобасичаров, ва, во, } fartoris, botularii.

Кобац, пца, м. der Sperber, nisus.

Кобацање, н. das Scharren mit den Füßen, strepitus pedum.

Кобацаице, амсе, v. r. impf. mit den Füßen scharren, strepo pedibus.

Кобелање, н. das Wälzen, Rollen, volutio.

Кобелапати, ам, v. impf. rollen, volvo.

Кобила, f. 1) die Stute, equa. 2) у вашичаре воденице она гредина, што на њој споји коло. 3) vide кобилица 2.

Кобилетина, f. augm. v. кобила.

Кобилан, на, но, der Stute, equae.

Кобилаца, f. 1) dim. v. кобила. 2) das Brustbein der Vögel, os sterni avium.

Кобила глава, f. ein Berg in der Herzegovina.

Кобила, ла, ле, der Stute, equae.

Кобити, им, v. impf. кога, м. ј. слушати коме да га нестане, dem Untergang ahnden, praesagio interitum: „Сви су коњи зопу позобали, „А мој доро није ни шакиус.“

1 ср. племе.

≠ Не суди свакој тужи кобац. Свака тужа има кобац.
+ 2) (у Сријему и у Вацкој) vide кобац.
+ Не суди свакој тужи кобац.

Кобилар, м.

Поврвати му мата књиге
Суде

Коврвање, н. vide коврвање.

Коврвати, ам, vide коврвати.

„Ногам бије, а ушима сприже,
 „Често гледа на Коштац планину:
 Или коби мене, или себе —
 Кобљене, n. das Aunen, praesagatio.
 Коб, m. 1) коњски, das Gerath zum
 Pferdebeschlagen. 2) косни, das Ge-
 rath zum Dengeln der Sense. 3) жен-
 ки, vide уковница.
 Кова, f. der Schöpfeimer, uresus.
 Кована, f. Frauename, nomen femi-
 nae.
 Кованлаук* (кованлаук) m. vide уља-
 ник.
 Кованица*, m. der Bienenwärter,
 ariarius.
 Кованицини, на, no des Bienenwär-
 ters, ariarii.
 Кованицинка, f. die Frau des Bienen-
 wärters, uxor ariarii:
 „Да субаше љубе кованцијнке,
 „А анције младе спанарице —
 Ковање, n. das Schmieden, cussio.
 Ковати, кујем, v. impf. schmieden,
 cussio. 2) коња, das Pferd beschlagen,
 mungio pedes equi soleis ferreis:
 „Бе јунаци коње кују —
 Ковач, m. der Schmied, faber.
 Ковачев, ва, во, des Schmiedes, fa-
 bri.
 Ковачина, f. 1) die Eisenspäne, stri-
 cturae ferri. 2) augm. v. ковач.
 Ковачица, f. die Schmiedin, uxor fabri:
 „Ковач кује, ковачица преде —
 Ковачки, ка, ко, 1) der Schmiede, fa-
 brogum. 2) adv. nach Art eines Schmie-
 des, more fabri.
 Ковачница, f. die Schmiede, fabrica
 ferraria.
 Ковиљ, m. (малог говоре Ковиље),
 1) намастир на лиевом бријегу
 Дунава (близу Карловца). 2) село
 близу тог намастира.
 Ковиље, n. stira pennata Linn.
 „Лена Пава у ковиљу спава,
 „Ној се Раде кроз ковиље враде —
 Ковница, f. die Münze (das Münzhaus),
 moneta.
 Коврчаст, та, то, krauß, crispus.
 Коврцак, m. die cylindrische Mütze der
 Männer in Bosnien, mitra cylindrica
 virorum.
 Ковча, f. das Hestel, fibula.
 Ковче, f. pl. die Hestel, fibulae.
 Ковчег, m. (у Ери.) die Kiste, Truhe,
 atca, cista.
 Ковчешки, m. dim. v. ковчег.
 Ковчица, f. dim. v. ковча.
 Когод, когагод, (Рес. и Срем.) vide
 когођ.
 Когођ, когагођ, (Ери.) mer immer, quis-
 quis.
 Код, 1) bei, apud: сједи код мене;

остао код куће; код воде. 2) код
 новаца гладује; код коња иде пје-
 шнице; код жене иде неопрани п. д.
 Кодо те (н. п. куће), statt код те,
 bei, ad.
 Кожа, f. 1) die Haut, cutis. 2) das
 Fell, pellis. 3) das Leder, corium.
 Кожан, жна, мо, von кожа, coriaceus.
 Кожење, n. das Werfen der Ziege, par-
 tus caprae.
 Кожешина, f. augm. v. кожа.
 Кожина, f. (у крајини Негошинској):
 vide кожа.
 Кожица, f. dim. v. кожа.
 Кожу, жуа, m. der Pelz, vestis pellicea,
 pellis villosa.
 Кожуар, m. der Kürschner (Pelzer), pellio.
 Кожуарев, ва, во, 1) des Pelzers, pel-
 кожуаров, ва, во, 2) lionis.
 Кожурина, f. vide кожешина.
 Кожурница, f. die hautförmige Schale
 oder Rinde (z. B. des Specks, des Apfels)
 cortex.
 Кожушина, f. augm. v. кожу.
 Кожушник, m. dim. v. кожу.
 Коза, f. die Ziege, capra.
 Козар, m. der Ziegenhirte, caprarius.
 Козара, f. der Platz, wo die Ziegen ge-
 schlachtet werden, macellum caprarium.
 Козарев, ва, во, vide козаров.
 Козарина, f. das Ziegengeld (für den
 Hirten), pecunia pro capra pascenda.
 Козарница, f. 1) der Ziegenstall, stabu-
 lum, 2) die Ziegenhirtin, capraria.
 Козаров, ва, во, des Ziegenhirten,
 caprarii.
 Козарски, ка, ко, 1) der Ziegenhirten,
 caprariogum. 2) adv. wie ein Ziegen-
 hirt; more caprarii; говори козарски,
 eine Art Köchewitsch: крдокрћи крме-
 крни, m. j. доћи мени; крдокрне-
 крси крвокрде, m. j. донеси воде
 и п. д.
 Козини, им, v. impf. werfen, pario
 (von der Ziege).
 Козинице, зисе, v. impf. werfen (von
 der Ziege) pario.
 Козница, f. dim. v. коза.
 Козја брада, f. der Bocksbart, tragoo-
 pogon pratensis Linn.
 Козја пица (и пичица), f. delphinium
 consolido Linn.
 Козјевина, f. das Ziegenfleisch, caro
 caprina.
 Козји, зја, зје, Ziegen-, caprinus.
 Која, m. (Рес. и Срем.) vide Којо.
 Којадико! припијевасе ћешто у пјес-
 мама, н. п.
 „Ој! колико је уз море градова,
 „Ој! којадико уз море градова,
 „Ој! у сваки сам јунак долазно,
 „Ој! којадико јунак долазно —

Козалац, алца, т.

некака трава.

Козом, т. мајори козом,
 река се шору кози,

а Кожодер, т. каг у по-
 рете удари мѣтава,
 ме то мѣтава стока.

Као да га је љубо у кози
 (ман у кожем рачу) уагно

Ковињара, f. Село у Јагњу (пог Ју-
 ревом, близу Кожице) и

Ковињка, f. Гмишвинтени, nomen
 feminae.

+ На дру мора сла, под сатит
 брдом, мта један округло бријег,
 ораситас гравитима и другом ко-
 једнаком шумом и навр кела
 налазе се ~~Ковињка~~ ^{чекако} зигине у

земљи, а ~~није~~ ^{није} ~~море~~ ^{море} бријера ~~у~~ ^у ~~пору~~ ^{пору} Сурдубица вара (ф. Сурдан).
 Селом ~~окуда~~ ^{окуда} приповиједати, да су неки биле доње сестре: Вида и Ковињка.
Ка; па Вида ~~у~~ ^у ~~гдима~~ ^{гдима} Биндојевицу, а Ковињка ~~тај~~ ^{тај} ~~у~~ ^у ~~у~~ ^у Ковињару, па ~~посли~~ ^{посли}
је ~~кажу~~ ^{кажу} ~~да~~ ^{да} ~~у~~ ^у ~~луду~~ ^{луду} ~~гласу~~ ^{гласу} Ковињару у Земљу, кад ~~су~~ ^{су} ~~пошли~~ ^{пошли} ~~на~~ ^{на} ~~неману~~ ^{неману}
војну. 1884-те године ~~био~~ ^{био} ~~је~~ ^{је} ~~наш~~ ^{наш} ~~војар~~ ^{војар} ~~дан~~ ^{дан} ~~код~~ ^{код} Ковињаром, па ~~једно~~ ^{једно} ~~једно~~ ^{једно}
војско ~~војско~~ ^{војско} ~~турција~~ ^{турција} (који је онда ~~затовиједо~~ ^{затовиједо} ~~у~~ ^у Јагњу) ~~затовијед~~ ^{затовијед} ~~те~~ ^{те} ~~сва~~ ^{сва}
војска ~~стале~~ ^{стале} ~~у~~ ^у ~~параду~~ ^{параду}, па ~~он~~ ^{он} ~~узеше~~ ^{узеше} ~~преда~~ ^{преда} ~~ку~~ ^{ку} ~~и~~ ^и ~~стале~~ ^{стале} ~~говорише~~ ^{говорише}: „Вида
ми ~~луди~~ ^{луди} ~~то~~ ^{то} ~~брдо~~ ^{брдо}? — Ја ~~сам~~ ^{сам} ~~био~~ ^{био} ~~у~~ ^у Немачкој, да ~~је~~ ^{је} ~~то~~ ^{то} ~~био~~ ^{био} ~~век~~ ^{век} ~~у~~ ^у ~~у~~ ^у ~~од~~ ^{од} Швајц.
ца ~~и~~ ^и ~~од~~ ^{од} Зворника, па ~~су~~ ^{су} ~~луди~~ ^{луди}, ~~пред~~ ^{пред} ~~што~~ ^{што} ~~те~~ ^{те} Швајцери ~~облагати~~ ^{облагати} ~~овом~~ ^{овом} ~~де~~ ^{де} ~~мјестом~~ ^{мјестом}

наштрапан у вена пушара и по:
 ова, и барута и овава, и са-
 дара и хорсва, и осталога свато-
 јаква оруђа, па: га заузми зем-
 ном, па жито и остало и за-
 дати по вету праси; него саг
 и овакосту већоселити, докешити
 пркошкел и лопател, да га
 ашкочамо, па темо имаши и
 град, и оруђа и фелане; зашто
 видите ова бари дама удара
 на барут, зашто тече штог
 тог града, па бари да је неже
 зарипо у барут? Потом дуљу-
 даше водна пошљу у селу, же
 се докелу пркошкел и мотиле
 и лопател и јерике, и два три
 дана почну с вука ашкочавати
 и кичити; ко у том ударе
 турзи, и лопу се прже и пре-
 мјелати, и фелане остаре као
 што је и бари.

f; 2) gotu te koji dan, koji čas

319	Koj	Kok	Kok	Kol	320
Којаснутисе, немсе, v. r. pf. sich se- ben lassen, grüßen, praeteriens sa- luto.	Којешта, којечера (и којешта), al- lerley, was immer, varia, quidquid in bussam venerit.	Који, која, које, welcher, qui.	Којигод, којагод, којегод, (Рес. и- Срем.) vide којирођ.	Којирођ, којагођ, којерођ, (Ерц.) wer immer, quicunque, quisquis.	Којиму драго, којера му драго, wer immer, quisquis.
Којо, m. (Ерц.) бур. 4. Коста.	Којчин, m. Mannsaame, poenen viri.	Кока, f. бур. 4. кокош. Види моја ока, је се пече кока. Нека је кока шарена, па макар и не снџела јајета (ш. ј. нека је лијена (жена или жевојка), па макар ништа не знала).	Кокало, m. der ko sagt, qui protulit ko: А. Ко је то рекао? Б. Кокало (du selbst).	Кокан, m. 1) in dem Sprichworte: не ма кола без кохана, das ist dabei unpfehrlich, hoc carere non possis. 2) cf. чалабрунпни.	Кокаше, n. das Braten (Rösten) des Kukuruz in Asche, tostio fructus zcae mais Linn.
Кокаши, ам, v. impf. и. п. кукурузе, braten (den Kukuruz), torreo.	Кокица, f. 1) dim. 4. Кока. 2) geröstete Kukuruzkörner, grana zcae mais tosta.	Кокџи, m. 1) das Gackern der Henne, garritus gallinae. 2) (cm.) vide пџе- пао:	„Куд с' не чује ванке ни кокопа — Кокџање, n. das Gackern, garritio.	Кокџаши, кокем, v. impf. gackern, garrio.	Кокџитице, немсе, v. r. impf. stolzje- ren, wie ein Hahn, superbio ut gal- lus.
Кокџи, f. die Henne, gallina.	Кокџар, m. 1) der Hühnerstall, gal- linarium. 2) der Hühnermann, galli- narius.	Кокџињак, m. 1) der Hühnerstall, gal- linarium. 2) der Hühnermist, stercus gallinaceum.	Кокџињи, ва, ње, Hühner-, galli- naceus.	Кокџица, f. dim. 4. кокош.	Кокџија, шја, шје, vide кокоши- њи.
Кокџишка, f. 1) i. q. кокош. 2) ein äußel tobes Garn, glomus filorum crudorum: мотна пребу на кокошку; намотааа велику кокошку. Ова кокошка није округла, као друго џаупко, него је дугуљаста као лу-	Бџица, а у сриједи маао шупља; па кад се ешане мотани на мотпо- вила, онда се почне изнутра. 3) читаво јеагра из ораа, der ganze Nistern, nucleus integer.	Кокџише, adv. кад се двојница рву, па падну обадва на ребра тако, да се не зна која је кога оборно, онда се каже: пали су кокошке. gleich fallen (im Ringen), ohne Ent- scheidung; daher der Kampf von neuem angeht, aequaliter.	Кокџишина, f. augm. 4. кокош.	Кола, n. pl. der Wagen, plaustrum.	Кола, f. бур. 4. колач: да ти мајка умијеси колу (жене говоре жеци).
Колајна, f. das Medaillon, große Denk- münze, nismus memorialis major.	Колалом лалом! припијевасе на ба- бинама, ein Refrain der Wochenbett- Lieder, vox acciui solita in carminibus ad puerperas.	Колан*, m. der Sattelgurt, cingulum sellae equestris.	Колар, m. der Wagner, plaustrarius.	Коларев, ва, во, vide коларов.	Коларница, f. die Wagnerey, Werk- stätte des Wagners, officina plaustra- ria.
Коларов, ва во, des Wagners, plau- strarii.	Коласт, та, то, шарен на кола, rundgestekt, maculosus:	„У скуп свилен коласте аздије — Колаци, коца, m. der Pflock, Pfahl, palus.	Колач, m. 1) eine Art radförmiges Brot panis genus. 2) ein kleiner Laib Brot, den die Mutter für das Kind, bei Gele- genheit des Backens, mitbäckt. 3) ein Laib Brot bei feyerlichen Gelegenheiten, и. п. крсни колач; Заа колача!	Колачара, f. игла, што има на гла- ви као колачић (по Србији и по Босни носе жене за капама), eine Art Schmucknadel, Haarnadel, acus.	Колачи, m. pl. кад опиду прос- да прспенују жевојку (век нел- прошену) и да уговоре кад же је во- дјати, онда се каже (на неким мје- спима, као н. п. у Јадру): опи- шли на колаче (или ћемо на колаче; били смо на колачима и ш. д.); на неким мјестима говоре: олишли на прспен, на неким на уговор, а на неким на јабу- ку (на неким мјестима, као н. п. у Бачкој, иду најприје на прспен, па на јабуку, па на уговор).
Колачина, m. pl. cf. ушпина	Колачић, m. dim. 4. колач.	Колачићи, m. pl. cf. ушпина			

15) Ковелем на прету руже
 На вету се слопила кола.

Којекато (к.)

Коп, m. мителу у вани
 коп (копо?) пр-
 стати

* ја му неспремат колата та-
 з на кила!

Којекатав, кво (и којеката), во (и којекато)
 Којеката (вуду), рл.

≠ није се наао
 такон колачу,

X 521

Колачка, adv. wie einen Pfahl (in die Höhe heben, und niederpflanzen, im Ringen), ut palum desigo.
 Колашин, m. град у Ериџовини.
 Колѣбанѣ, n. das Schwanzen, fluctatio.
 Колѣбанисе, амсе, v. r. impf. schwanzen, vacillo, fluctuo.
 Колѣвка, f. (Рес. и Срем.) vide колѣвѣвка.
 Колѣда, f. Приповиједају да су отприје ишла момчад у очи Божића од куће до куће, те играла и пјевала некакве пјесме од колѣде, m. j. гошова уза сваку ријеч говорили су колѣдо! Ја се мало опомињем из такве једне пјесме, како пјевају да им краве буду мајијечне, да намузу пун набао мајијека, да окупјају малога Бога:
 „Да окупам, колѣдо!
 „Малог Бога, колѣдо!
 „И Божића, колѣдо! —
 Момчад она, што играју и пјевају, зовусе колѣђани. Чипава колѣда (реку и сад камно кад виде много људи заједно ће иде).
 Колѣђани, m. pl. cf. колѣда.
 Колѣно, n. (Рес. и Срем.) vide колѣно.
 Колѣнце, n. dim. v. колѣно.
 Колѣр, m. (Рес. и Срем.) vide колѣр.
 Колѣчке, f. pl. die Räder am Pfluge, rotulae aratri.
 Колѣба, f. die Hütte, casa.
 Колѣбан, m. der Quarantänebediener, (eigentlich der einer kolnba vorsteht, n. p. у Земуну), servus publicus qui pestis caussa separatos observat.
 Колѣбница, f. das Hüttchen, casula.
 Колѣвѣка, f. (Ери.) die Wiege, cunae.
 Колѣјер, m. (Ери.) der Kräger, limbus collaris (?) franz. le collier.
 Колѣк, ка, ко, 1) wie groß, quantus. 2) als groß, quantus.
 Колѣко, 1) wie viel, quantum. 2) soviel, quantum. 4
 Колѣкогод, (Рес. и Срем.) vide колѣкогод.
 Колѣкогђ, (Ери.) 1) soviel immer, quantumcumque demum. 2) soviel immer, quantumvis.
 Колѣца, n. pl. dim. v. кола.
 Колѣчак, (колѣчак), чка, ко, augm. v. колѣк.
 Колѣшан (колѣшан), шна, но, dim. v. колѣк.
 Коло, n. 1) das Rad, rota. 2) der Kreis, orbis. 3) der Kolotanz, choreae genus. Ко сеу коло ваца, у норе се узда. 4) die Reifungszeit; z. B. der Kürbisse,

Melonen, n. p. прво коло, друго коло; и ш. д.
 Коловођа, 1) der Anführer im Kolotanz, choragus, 2) fig. der Anführer überhaupt, dux, choragus.
 Коловођ, m. пун куда иду кола, das Weltise, orbita.
 Коловраш, m. der Wassermirbel, vortex.
 Коловрѣта, f. чија реда по говеда, коловрѣта наврѣта и ш. д. sprechen die Hirten, indem sie, einander zählend, durch diese Art Los entscheiden, wer von ihnen z. B. das Vieh von da oder dort wegtreiben soll, formula pastorum, quis rejiciat pecus.
 Коловрѣте, f. pl. на разбоју оно, о чему висе нишн.
 Колубара, f. Fluss in der Bačevska nacija.
 Колуп, m. 1) die Scheibe, Wurfscheibe, discus (wird auch so gespielt, wie der discus). 2) der Reif, Ring, orbis, circulus.
 Колупање, n. das Spielen mit der Wurfscheibe, disci lusus.
 Колупанисе, амсе, v. r. impf. die Scheibe werfen, discum mitto.
 Колупник, m. dim. v. колуп.
 Колчак*, m. 1) angenährter Fleck, transus assutus. 2) der Wuff, manicas genus.
 Колѣе, n. (coll.) die Pfähle, das Pfahlwerk, pali.
 Колѣно; n. (Ери.) 1) das Knie, genu. 2) die Generation (das Geschlecht), der Stamm, gens: све до девет колѣна; девето колѣно може се узети „Пролаето му племе и колѣно — Колѣновић; ш. (у Врц.) ein Mensch von autem altem Hause, von Familie (колѣно), illustri loco natus. cf. племић, оцаковић.
 Колѣнце, n. dim. v. колѣно 1.
 Колѣво, n. gebohter Weizen, der bei dem Todtenmale (на даѣн) und am Patrontage (на слави) vom Priester gesegnet, und von den Gästen verkostet wird (triticum silicernium).
 Комѣд, m. (то комѣдѣн) das Stück, frustum. О свом комаду пуђа говеда чувати. Дан и комад (н. п. нма) i. e. das tägliche Brot (Auskommen).
 Комѣдање, n. 1) das Zerstückeln, dissectio. 2) das Erzürnen, iracundia.
 Комѣдара, f. ракија од кукуруза, или од другог каква жита, der Kernbranntwein, vinum ustum e frumentis. Србљи такову ракију овако пеку: намијесе доста љеба и испеку, па исекомадају у кану и навију водом.)

Колѣшанци, m.

„Тусињани и Колѣшани“

Колѣника, f. (у Ериџовини)

како летка

на чекрну.

+ она како она у чакшица

на новѣнѣма

Колѣчак, m. и. п. во,

А ја ту сам јутар гого.

не зна коли

ко маргаз 3) Коарко (је)

данас, како (је) **Колѣца** м

а. Ко је то уликос?

б. Којина у Дубоци!

И пудѣ и марѣте,
И ретѣте и варѣте,

Колѣк, m.

Тешко Колѣку на јузу Колѣку

Ни ко пудѣ ни марѣ,

Ни се шта рече ни варѣ;

А кад се Колѣк по марѣ,

Комаше, п. (coll.)

Глади пао о комаду сатна

Комињање, п.

Комињати, ам, v. impf.

Комац, мца, м.

Ком, м. планина у
Врхој. гори

над то ускисне и преври, онда пе-
ку ракију,
Комадати, ам, v. impf. zerstückten,
dissoco in frusta.
Комадатисе, амес, v. г. impf. sich er-
stücken, irascor.
Комадина, f. augm. v. комад.
Комадић, м. dim. das Stückchen, fru-
stulum.
Комар, м. (сп.) vide комарац:
„Игра коња комар момче младо
„Покрај кошка козје цигернице —
Комарац, рца, м. } die Mücke, culex,
Комарица, f. } empis Linn.
Комарник, м. das Ness, oder der Wor-
hang gegen die Zubringlichkeit der Mii-
cken, plaga ad arcendos culices.
Комарчев, ва, во, der Mücke, culicis.
Комбост, м. eine Speise von gefoch-
ten Sauerkraut, cibi genus, e bras-
sica acida: испјечесе кисео купус
на проколе па се скува; потом се
извади из чорбе те се олади, па
се онда залучи бијелим луком (или
поспе сламцима), и шако се једе
(уз пост).
Комендант, м. der Commendant, dux.
Ова ријеч није била позната у
Србији до године 1804, него су је
потом пренијели одовуд (из Срп-
јема и из Бачке) писари којеккви;
cf. поглавар, управитељ:
„Та Јакова Српског комендата —
Комендантов, ва, во, des Commendan-
ten, imperantis.
Комендантски, ка, ко, 1) Commen-
danten, imperantum. 2) adv. wie ein
комендант, more imperantis.
Комендија, f. (mit dem Rhinesimus) die
Komödie, comoedia.
Комендијаш, м. der Komödiant, co-
moedus.
Комендијашев, ва, во, des Komödi-
anten, comoedi.
Комендијашница, f. die Komödiantin,
comoeda, (mima, mulier scenica).
Комендијанка, ка, ко, 1) komödian-
tisch, scenicus. 2) adv. komödiantisch,
scenice.
Комендирање, п. das Commandiren,
Commando, imperium.
Комендирати, ам, v. impf. Komman-
diren, (gebieten), impero. cf. управ-
љати:
„Прво јесте Лазаревић Луко,
„Који Шапцем комендира градом —
Комидба, das Abblatten der Kukuruzkol-
ben, wobei ein Nachbar dem andern
hilft, demtio foliorum a fructu zeae.
У Србији онајвише беру кукурузе
с комушином, па послуже (код ку-
ће, или у пољу на рпи) ноћу иду

на комидбу, као на мобу, један
другоме; те коме и цјевају и при-
повиједају.
Комилац, мноца, м. der (Kukuruz-)
Schäler, excoorticator.
Комин, м. der Rauchfang, Schornstein,
fumarium, cf. димњак. it. il cammino.
Комина, f. 1) die Treber, regremen-
tum. 2) од ораа, die grüne Schale der
Nuß, cortex nucis.
Комипи, нм, v. impf. 1) abblatten,
demo folia. 2) auslösen (den Kukuruz)
solvo cortice.
Комљење, п. 1) das Abblatten, dem-
tio foliorum. 2) das Auslösen, exco-
rticatio.
Комнен, м. Mannsname, nomen viri
(vom griechischen κομνηνός?)
Комненија, f. Frauenname, nomen femi-
nae (Anna Comnena).
Комов, ва, во, von Trebern, e regre-
mentis.
Комовача, f. vide комовица.
Комовица, f. der Treberbranntwein, lora
usta.
Комоника, f. der Beifuß, artemisia
vulgaris Linn. (wird in der Batscha
als Feuerschwamm gebraucht).
Комора, f. 1) (у Српјему, у Бачкој и
у Банату) die Kammer, camera.
2) (у Србији, Босни и Ерцеговини)
das Feldfuhrwesen, die Lebensmittel,
commeatus: општили да носе комо-
ре; још нам нијеу коморе дошле.
Коморица, f. dim. v. комора 1.
Коморџија*, м. der Führer eines Pae-
pferdes, der Packknecht, commeatum
ductor, agaso:
„И погуби девеп коморџија —
Компа, f. (у Новом саду) die Fähr-
pont.
Комушање, п. das Schälen (der Nüsse),
excoorticatio.
Комушаши, ам, v. impf. н. п. orae,
schälen, excoortico.
Комушина, f. die Blätter des Kukuruz-
kolbens nach der komidba, folia zeae
rejecta. cf. ољвина.
Комшија*, м. der Nachbar, vicinus.
Комшијин, на, но, des Nachbars, vi-
cini.
Комшијиница, f. die Nachbarin, vi-
cina.
Комшијински, ка, ко, } 1) nachbarlich,
Комшијски, ка, ко, } vicinorum, 2)
adv. nachbarlich, more vicini.
Комшиљук*, м. die Nachbarchaft, vi-
cinia.
Кона, f. die Nachbarin, vicina (hyp. v.
коншијиница):
„Кона кону преко плаота звала —
Кона, ш. (Рес. и Срем.) vide коно

Конарција *, m. der Quartiermacher, designator hospitiorum.
 Конак *, m. das Quartier, die Wohnung, habitatio, hospitium: примио нас на конак; опишао да готови конак: у владичину конаку.
 Конакованье, n. das Absteigen, Uebernehmen, pernociatio.
 Конаковати, кујем, v. impf. ubernachten, pernocio.
 Конакчија, m. vide конарција.
 Конац, мџа, m. 1) ein Zwirnfaden, der Zwirn, filum. 2) das Ende, finis (али се рјешао говори, н. п. шоме не та ни краја ни конца);
 Све му кааа од краја до конца).
 Конда (Конда), f. Frauenname, nomen feminae.
 Кондија, f. Frauenname, nomen feminae.
 Кондир, m. (сп.) der Bescher, poculum: „Кондир вина од дванаест ока — „Донеси ми кондир вина од три године —
 Конђа, f. убратач женски (особито по Шум адрија), eine Art weibliche Kopfbedeckung, vittae genus.
 Коню, m. (Ерц.) hup. v. конишија.
 Конопац, мџа, m. ein Strich von Hanf, funis cannabinus.
 Конопља, f. Frauenname, nomen feminae.
 Конопљан, на, но, Hanf, cannabinus.
 Конопље, пала, f. pl. der Hanf, cannabibus.
 Конопљина, f. die Hanfstauden, der Hanfstängel, cannabis: шанка као конопљина.
 Конопљаште, n. Ort, wo Hanf gestanden, ager, in quo cannabis fuit sata.
 Конопчић, m. dim. v. конопац.
 Конци, наца, m. pl. der Zwirn, fila.
 Кончање, n. das Sticken mit Zwirn, pictura acus et filii.
 Кончати, ам, v. i impf. н. п. чарапе, mit Zwirn stiften, ringo acu filo munita.
 Кончић, m. dim. v. конац.
 Коншија *, m. vide комшија.
 Коншијин, на, но, vide комшијин.
 Коншијиница, f. vide комшијиница.
 Коншијински, ка, ко, } vide комшијински.
 Коншијски, ка, ко, }
 Коншилаук *, m. vide комшилаук.
 Конь, m. 1) das Pferd, equus. 2) der stehende Stab im Klavierspiel. 3) der Maßstab im Klavierspiel und im Prosoponspiel: два коња, три коња. 4) (ауф коњиц) der Steg über der Violine, ponticulus, sc. коњиц. (Со ауф fraintisch кобилица).
 Коњаник, m. vide коњик.
 Коњик, m. der Reiter, eques.
 Коњина, f. augm. v. коњ.

Коњиц, m. (вос. коњицу!) 1) dim. v. коњ (сп.):
 „Ја не гледам павној ноћи доба,
 „Нип' мој коњиц мупној води брода
 „Или му коњиц орону? —
 „Коњ јунака оставио
 „На злу мјесту у Косову;
 „Јунак коњу говорио:
 „Ој коњицу добро моје! —
 2) Name eines Insects, insecti genus.
 3) на гуслама, vide коњ 4. 4) град у Ерпеговини:
 „Век Турчина Богом побраћима
 „У Коњицу бега Али-бега —
 Коњићки, m. dim. v. коњиц.
 Коњићки, ка, ко, 1) Reiter, equitum: дванаест коњички сапа од Бијограда. 2) adv. wie ein Reiter, equitum more.
 Коњокрадица, f. der Pferdedieb, fur equorum.
 Коњски, ка, ко, 1) Pferde, equinus. 2) adv. wie ein Pferd, ut equus.
 Коњски камен, m. das Blaupitriol.
 Коњувача, f. eine Art Apfel, pomi genus.
 Коњушар, m. der Pferdehüter, custos equorum.
 Коњушница, f. зидине у Поцерини, sc. дворниште.
 Коњче, чета, n. ein Köhlein, equuleus.
 Копан, пна, но, schneelos, ubi solutae jam sunt nives.
 Копанја, f. eine hölzerne Schüssel, scutula, scutra.
 Копанье, n. das Graben, fossio.
 Копар, пра, m. Dill, anethum graveolens Linn.
 Копати, ам, v. impf. graben, fodio: копати кукурузе, виноград, купус и м. д.
 Копач, m. der Graber, fossor.
 Копачев, во, ва, des Grabers, fossoris.
 Копилад, f. (coll.) die Bastarde, spurii.
 Копилан, m. ein Sohn außer der Ehe, filius spurius.
 Копиле, лепа, n. ein Kind außer der Ehe, spurius, spuria.
 Копилатисе, имсе, v. r. impf. trächtig werden in einem Alter von einem Jahre (vom Schafe, von der Ziege), ingravidari ante justam aetatem.
 Копилница, f. ein vor der Zeit trächtiges Schaf, Ziege, ovicula gravida antestam aetatem.
 Копилан, m. vide копилаан.
 Копилење, n. das frühe Tragen, ingravidatio ante aetatem.
 Копирање, n. das Wimmeln der Würmer, circumreptatio (scaturitio) vermicum.

*Коњицо пра кона-
 ка одвде до свом
 бона? десеа коњица
 ога*

*5) манасицу
 Манасицу бијеру Коњицу*

Конопџак, m.

10

Коњштак, m.

*Копачник, m. пла-
 нина у Србији.
 говце копа
 Копачица, f.
 Копилара, f.*

*Копилара, f. vide
 Копилара.*

*2)
 За коњице од Јазуа Мјодор —*

Копирати, ам, v. impf. mimmeln, scaturio. Auch ein einziger Wurm копира у рани.

Копитвак, m. aserum europaeum Linn.

Копито, n. der Huf, ungula.

Копкање, n. dim. v. копање.

Копкаши, ам, dim. v. копати.

Копљаник, m. der Lanzenträger (Lanzier), hastatus.

Копљача, f. die Fahnenlanze, lancea signifera (?).

Копље, n. die Lanze, lancea, hasta. Послије боја копљем у прње. Одскочио (или искочио) сунце с копља.

Копљети, им, (Рес.) vide копљети.

Копнина, f. schneeloser Platz, locus nivibus vacuus.

Копниши, им, (Срем.) vide копљети.

Копња, f. das Umgraben, Umhauen des Weinbergs, des Kukuruzackers, fossio.

Копњети, ним, v. impf. (Ерц.) schmelzen, liquesco (vom Schnee, aber auch vom Abgehen der reifen Wassermelone).

Копран*, m. eine Art Kleides mit Aermeln, vestis manicatae genus.

Копрена, f. (сп.) Art Ringes, annuli genus, (die Sängerin wußte es nicht zu erklären):

„На руци му копрена од злата —

„С руке скиде копрену од злата,

„С руке скиде па је мени даде:

„На девојко копрену од злата

„По чему кеш мене споменуши,

„По копрени по имену моме —

Коприва, f. die Nessel, urtica.

Коприваца, f. das Nesselfeld, urticella.

Коприввак, m. извор у Јадру (између села Тришка и Пасковица); мислим да би се тако звало мјесто, где распу коприве; али ја нијесам чуо:

„Коњ до коња, јунак до јунака,
„Од Медвака те до Коприввака —

Копрцање, n. das Zappeln, palpitatio.

Копрцашице, амсе, v. r. impf. zappeln, palpitio.

Копун, m. der Karain, caro.

Копунитице, имсе, v. r. impf. stolzigen, superbio, esseror.

Копунјење, n. das Stolzigen, superbitio.

Копца, f. dim. v. коб:

„Добра га је копча сукобца —

Копча, f. vide ковча.

Копче, f. pl. vide ковче.

Копчица, f. dim. v. копча.

Кора, f. 1) die Rinde, cortex. 2) die Rinde, crusta.

Корак, m. } der Schritt, passus.

Кораквај, m. }

Корачање, n. das Schreiten, gressus.

Корачаши, ам, v. impf. schreiten, gradior.

Корачиши, им, v. pf. schreiten, gradior.

Корбач, m. (по Рватској и по Славонији) vide камчија.

Кордован, m. das Corduan-Leder, aluta Cordubensis.

Кордованија*, m. der Corduan-Fabrikant, alutarius.

Коре, f. pl. n. п. од ножа, или од књиже, 1) die Scheide, vagina. 2) das Heft des Taschenmessers. 3) der Einband, tegumentum.

Корен, m. (Рес. и Срем.) vide коријен.

Коренак, нка, m. бур. v. корен:

„Заспала девојка дренку на коренку-Коренима, f. Fluß und Dorf im Tadar, (cf. Грнчара):

„Коренима село и ти ли си?

„Да ти није руде од лонаца,

„Испод кућа чести воденица,

„Не б' се звала село, већ селиште.

Корјење, n. 1) (Рес. и Срем.) vide коријење. 2) die Wortwurfe, exprobratio.

Коријен, m. (Ерц.) die Wurzel, radix.

Коријенак, нка, m. бур. v. коријен.

Коријење, n. (Ерц. — coll.) die Wurzeln, radices.

Корисан, сна, но, vide користан.

Корист, f. der Nutzen, das Bedienen, utilitas.

Користан, сна, но, gedeihlich, salvus: користан ти во, крава.

Корипта, n. pl. Wald in der Herzegovina, saltus in Hercegovina:

„Ударисмо кроз Корипта равна,

„Сва Корипта приписнула тама —

Корипташи, ма, мо, ausgehört, trotzig, alveatus.

Корипташице, n. das Tröglein, alveolus.

Корито, n. der Trog, alveus.

Корити, им, v. impf. кога, einem Wortwurfe machen, exprobro.

Коритице, имсе, v. r. impf. einander Worturfe machen, exprobrare sibi invicem.

Корича, f. dim. v. кора.

Кориче, f. pl. dim. v. коре.

Коричиш, m. dim. v. коријен.

Корман, m. das Steuerruder, gubernaculum. cf. крма.

Корманиши, им, v. impf. steuern, gubernio.

Корманош, m. der Steuermann, gubernator.

Корманошек, ва, во, des Steuermanns, gubernatoris.

Корманјење, n. das Steuern, gubernatio.

Корњача, f. die Schildkröte, testudo.

Србли приповиједају, да је човек (прије него је корњача на свијету била) умијесно погачу и испекао кокош, па сјео да једе, а у шај час

Копљача, м. Јурике

од Намасатира кетје у крају шабачкој.

т) у Божи и око-

ман) vide дрвот, и. п. делета коријења маслина.

М) 3
1
2
у купуса, дрвот

Ахмич

Скелоту коријење 3)

Корак, м.

рупи кум његов на врата, а он онда брже боље метне кокош на погачу па поклопи чанком, и тако сакрије од кума. Кад кум опиде, и он успане опет да довати кокош и погачу да једе, али се оно све (кокош, погача и чанак) претворило у корњачу (што је сакрио од свога кума). И тако послане корњача.

Корњачин, на, но, *der Schildkröte, testudinis.*

Корњачица, *f. dim. v. корњача.*
Коров, *m. das Unkraut, herba inutilis;* не ма га ни од корова.

Корпа, *f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан. по варошима) vide копарица.*

Коруна, *f. die Korona, Corona flumen;* „Да почува жардак на Коруни

„Да не прође од Карловца бане — Коршџ, *m. vide крчар.*

Кос, *m. die Amsel, merula.*

Коса, *f. 1) die Senfe, falx foenaria. 2) die Haare, capillae 3) eine Art Berge, montis genus: опишао у косу; Танка коса, Дуга коса, Милева коса (у Јадру у Тришкијој планини).*

Косана, *f. Frauenname, nomen feminae.*
Косаница, *f. dim. v. коса 3.*

Косат, та, то, *langhaarig, comatus.*

Косац, сца, *m. 1) der Mäher, Mäher, foenisex. 2) eine Art Insect, insecti genus.*

Косач, *m. vide косац 1.*

Косидба, *f. die Mahd, foenisectio.*

Косијер, *m. (Ерц.) das Rebenmesser, falx vinitoria.*

Косијр, *m. (Срем.) vide косијер.*

Косишпер, *m. (касијезос) das Zinn, stannum.*

Косипти, *им, v. impf. mähen, meto, foenum seco.*

Косиптице, косице, *v. r. impf. н. п. сувно, sich abreiben, deteri. †*

Косица, *f. dim. v. коса.*

Косиште, *n. der Senfensiel, manubrium falcis.*

Косјерево, *n. намастир у Ерцеговини (може бити да је сад и пусти?).*

Космај, *m. Berg in der Belgrader nanja:* „Пала магла по голом Космају,

„Са Космаја на Јанкове дворе — „Од Космаја гијезда соколова —

Косни, на, но, *n. п. ков, гледица, Senfenz, falcis messoriae.*

Косца, *schief, oblique.*

Косовић, *f. das Zunge der Amsel, pulvis merulae.*

Косовља, ља, ље, *Amsel, merulae.*

Косово, *n. (mit und ohne pöbe) das Amselfeld (berühmt durch die Schlacht,*

die A. 1389, на Видов дан (15. Junij) Serbiens Schicksal entschied), Campus merularum.

Косовски, ка, ко, *1) von Косово, Cossovinus. 2) alt, noch von den Zeiten der Koffovo-Schlacht, Cossovinus (marathonius).*

Кост, *f. das Wein, os.*

Коста, *m. (contr.) Konstantin, Constantinus;*

Коста, *m. hup. v. Коста.*

Костадин, *m. Konstantin, Constantinus.*

Костајница, *f. варош у Рватској (код воде Уне). Костајничанин, човек из Костајнице. Костајнички, ка, ко, von Костајница.*

Костантин, *m. Konstantin, Constantinus.*

Костанин, *m. vide Костантин.*

Костобода, *f. die Gicht, arthritis.*

Кострџ, *f. (Рес. и Срем.) vide костријет.*

Костришење, *n. (Рес. и Срем.) vide костришење.*

Костришнице, *имсе, (Рес. и Срем.) vide костришенице.*

Костријет, *f. (Ерц.) Ziegenwolle, lana carina.*

Костријешње, *n. (Ерц.) das struppige Aussehen, hirsutus aspectus.*

Костришенице, *имсе, v. r. impf. das Haar sträuben, arrigo comam.*

Костур, *m. nom. propr. einer Stadt: „У завади с Нином од Костура — „Са Кичевца од града Костура —*

Коталац, *лица (или котлоца), m. (једни говоре котлац) die Höhlung des Schlüsselbeins, jugulum.*

Котло, *пла, m. der Kessel, ahenum.*

Котлар, *m. 1) der Zaun um den Heuschaber (um das Vieh abzuhalten), septimentum circum metam foeni. 2) vide*

Котари:

„Бјежи млада бијелу Котару —

Котаранин, *m. } човек из Котара;*

Котарац, *рпа, m. } „Доке твоји Котарани дођу — „Ал' не гледа Котарац Јоване —*

Котари, *m. pl.*

„Је си а' чуо Лапинско приморје,

„Код приморја рипханске Котаре — „Стојан оде у равне Котаре —

Котарица, *f. der Korb, corbis.*

Котаричица, *f. das Körbchen, corbula.*

Котач, *копа, m. ein kleiner Stall für Lämmer, Zicklein u. dgl., stabulum parvum. Плетн котач, као ти и омач.*

Котити, *им, v. impf. werfen (von der Hündin, Kage), pario.*

Котитице, *имсе, v. r. impf. werfen, pario.*

Котарки (у Бачку)

Кос анда.

Корњачина туњава

+ Би ти ч' Косу

Кировију покосе се вуци

Косати, та, то,

vide ружав. ф. Косат

Косатт, а, о

И твојера косата мрко-ва

Јави брата, косата дората

+ Котаричко, ф. новца,

што се дају стаји од сјера (на Котар).

Котило, н.

+ 2) Косе се ветрови

Косовац, вца, м.

Косовка

Копленик, т. планина 331
на у Србији.

Копурит, т. dim. нов Копур.

Кочо т. (Ерц.)
vide Коча.

Кочава, f.
Кочава, f. некака руда (инт.)
фродом из Мијева

копа Паневца, оно
је најјачије свитле
трговац, па се пред
тудом рат на год
у забави нешто с тудом
на, и умете у Немачки
а у вештину рат а претв
Коча т. (Ерц.)

Коча т. (Рес. и Ерц.)

Коча, f. овер у Србији
и побуни народ
ајдуци, које је уз
помоћу рат тудом
сми, кад су најм
у овелари пр
Кочава је у Србији, највећу су
штурара, и зато су му дали
ство над веговном срајкарма. Кад су
прозри у Бакат, он је с неколико
својих срајкара извао дучнаво
војска штурара дође у Пореч,
које су иле они добро познавали
према доброј с

Коплар, т. der Kesselschmied, ahena-
rius.
Копларев, ва, во, } des Kesslers, ahe-
Копларов, ва, во, } narii.
Коплац, т. vide копалац.
Коплача, f. vide влодењак (копао).
Коплана, f. augm. v. копао.
Копланк, т. dim. v. копао.
Копларк, т. der Kesselsicker, aheno-
gum refector.
Копларков, ва, во, Kesselsickers, re-
fectoris ahenogum. Назимац кус копа
бус под копларковом куком (ово
је некаква загонетка, али не знам
шпа значи).
Копобања, f. 1) (у Србији) der Hühner-
förs, gallinarium (ad ova ponenda). Та-
кове се копобање оплету од бије-
ле лозе, па се објесе испод спрее.
2) (у Сријему) кукурузни кош, на-
лик на чардак, eine Art чардак zum
Kufuriz, horrei genus.
Копрљан, т. eryngium campestre Linn.
Копрљање, п. das Rollen, Kollern (ein
Spiel), volutio.
Копрљати, ам, v. impf. rollen, volvo.
Копрљанисе, амсе, v. г. impf. rollen
(spielen), volvo.
Копрљане, п. dim. v. копрљање.
Копрљанисе, амсе, dim. v. копр-
љанисе. Беца се копрљане о ва-
скренију полупаним јазма (у Сри-
јему).
Копур, т. 1) vide колуп. 2) der Wach-
stoch, glomus.
Копурље, п. das Rollen, volutio.
Копурати, ам, v. impf. rollen, volvo.
Копуратисе, амсе, vide колупатисе.
Копца, f. der Würfel, tessera, talus.
Копцање, п. das Würfeln, lusus tesse-
ragum.
Копцар, т. der Würfelspieler, lusor ta-
lorum.
Копцанисе, амсе, v. г. impf. würfeln,
talis ludo.
Кочак, т. vide кочина 2.
Кочење, п. 1) das Hemmen'des Rades,
inhibitio. 2) das Steifwerden, rigor.
Кочет, f. vide копрјет.
Кочијаш, т. der Kutscher, auriga.
Кочијашев, ва, во, des Kutschers, au-
rigae.
Кочијашење, п. das Kutschieren, auri-
gatio.
Кочијашини, им, v. impf. Kutschieren,
aurigor.
Кочијашки, ка, ко, 1) Kutschers-, auri-
garius. 2) adv. nach Kutscher Art, more
aurigae.
Кочије, f. pl. der Bauernwagen mit zwei
Pferden, currus.

Кочина, f. 1) vide кочет. 2) Verschlag
(für Hüner, Hunde, Schweine), zo-
theca.
Кочити, им, v. impf. hemmen, inhibeo.
Кочитисе, имсе, v. г. impf. steif thun,
fastum exerceo.
Кочик, т. dim. v. колац.
Кочоперан, ва, но, lebhaft, hurtig,
strenuus.
Кочамити човек (нијеси ти дијете,
него —), du bist kein Kind, sondern
ermachsen, alt, geistlich (мамог чо-
век), homo adultus.
Коч, т. der Korb (z. B. zum Kufuriz,
zu Fischen, Fasolen), corbis.
Коча, f. hyp. v. кошуља.
Кочар, т. ein кош zum Fischfange,
passae majoris genus.
Кочара, f. Stall von Flechtwerk, sta-
bulum vimineum.
Кочевина, f. eine eben abgemähete Wie-
se, pratum recens desectum.
Кочене, п. das Wähen, messio.
Кочиња, f. vide трка.
Кочиња, f. augm. v. кош.
Кочник, т. dim. v. кош.
Кочкање, п. der Wortwechsel, altercatio.
Кочканисе, амсе, v. г. impf. sich zau-
fen, wortwechseln, altercor.
Кочничка, f. der Bienenkorb, alveare.
Кочница, f. vide кошница 2.
Кочпан, т. eine Pflanze, herbae genus.
Кочпан, ва, но, beinern, osseus.
Кочпац, 1) in der Redensart: увапи-
лисе у кошпац, т. j. у костни (кад
се рву). 2) планина близу Црне горе:
„Чесно гаеда на Кочпац планину—
Кочпунница копље. п. (сп.)
„Занка му копље кошпунцу —
Кочпун (ора), т. (сп.) vide кошпу-
њавац:
„Вин' куке ми кошпун ора,
„Те сам зубе поломила —
Кочпуньяв, ва, во, hart (z. B. die Ruß,
aber auch der Mensch), durus.
Кочпуньявац, вца, т. п. j. ора, har-
te Ruß, nux dura.
Кочпурница, f. das Weinhaus, ossa-
rium.
Кочула, f. das Hemd, indusium.
Кочуљина, f. augm. v. кошуља.
Кочуљина, f. dim. 1) das Hemdchen,
indusiolum. 2) das Schafhäutchen (beim
foetus), amnion.
Кочума, f. 1) die Hirschkuh, Hündin,
serva. 2) Frauennamē, nomen feminae.
3) ein Rußname, nomen vassae.
Кочупица, f. 1) dim. v. кошума. 2) eis-
ne Pflanzenart, genus plantae.
Кочупица, f. 1) dim. das Beinchen, os-
siculum. 2) der Kern (im Pflaum u. dgl.),
nucleus.

Крајом, + геноватн

Крава, f. die Kuh, vacca.
 Крава, f. hup. v. крава.
 Кравешина, f. augm. v. крава.
 Кравин, на, но, der Kuh, vaccae.
 Кравца, f. dim. v. крава.
 Крављача, f. die Gelta, der Messkübel, muletta.
 Кравља, ља, ље, Kuh-, vaccarum.
 Кравурина, f. vide кравешина.
 Крагџ, m. Mannsname, nomen viri.
 Крагјевац, вца, m. варош у Србији.
 Крагјевачки, ка, ко, von Крагјевац.
 Крагјевчанин, човек из Крагјевца.
 Крадљив, ва, во, diebisch, furax.
 Крадљивац, вца, m. diebischer Mensch, furax.
 Крадљивица, f. die Stehlerin, diebisches Weib, fur, femina furax.
 Крађа, f. der Diebstahl, furtum.
 Краисав, m. Mannsname, nomen viri.
 Краисава, f. Frauennname, nomen feminae.
 Крај, m. der Rand, das Ende, der Saum; die Gegend: крај од мараме; опишао на крај свијета; у нашем крају пога не ма; од краја до копча.
 Крај, am Ufer, bei —
 „Беојка сједи крај мора —
 „Беојка је крај горе стајала —
 Краја, f. Frauennname, nomen feminae.
 Крајац, ајца, m. das Ende (von Tuch).
 Крајина, f. 1) die Grenze, fines. 2) der Krieg, bellum:
 „Ој крајино! крвава аљино,
 „Крвав био, ко те завргаа.
 3) Крајина Негошинска: један комад земље између Тимока, Дунава, Кључа и Поречкије планина. У Крајини (онуда људи не кажу Крајина Негошинска, него само Крајина: зашто они и не чују да има Крајина и у Босни, као ни Бошњаци што не чују за ову Крајину) има око педесет села, но нијесу сва Српска, него има и Влашкије. Србљи у Крајини говоре: зајац, оцап, жељезо, грнац, дрее (аљине), грајати (мјесто говорити), којина (мјесто кожа), ни мјесто нам, и. п. да ни си пи жив господару (мјесто да си нам ти жив) и ш. д. У Крајини је варош (и мали градик, што је зидео Пасманција) Негошин (два сапа од Дунава и од Тимока), спаре зидне Пратово (на Дунаву), назор Царичина (од прилике сап и по од Дунава, и мало мање од Негошина), ријека Замна, мала варошица (са спарим зидинама) Брза а ланка (на Дунаву, на међи Кра-

јине и Кључа), и два намастира: Врашна и Букова (Букова је мали намастирић баш код Негошина). Од Царичине до Праова налазе се прокопи испод земље, куда је некад вођена вода на Праово; људи онуда приповиједају, да су до скоро налазили и чункове од олова и распали на панета пушчана. Ниже Царичине имају зидине од некакве спаре пркве: онуда људи приповиједају, да је онђе погнуо Краљевић Марко (кад су се Турци били с Влашима), и да му је она црква била начињена на гробу.
 Од југо-западне спране међи Крајина с Кључем (Кладовском називом). У Кључу има око тридесет села, но данас не ма ни једнога Српског, него су све Влашка, а имена села сва су Српска, и. п. Грабовица, Каменница, Врбица, Оспров гол и ш. д. У Кључу је варош и мали градик Кладово на Дунаву; с горњу спрану Кладова знаду се до воде некакве спаре зидне, а ниже Кладова (оке по сапа далеко) знаду се на суву (особито из Влашке спране) зидине од Трајанова моста, о којему људи онуда још приповиједају којешта.
 Обадије су ове кнезине султанјине, и зато су некако од спарине оспале те у њима нијесу судили Турци, него Српски кнезови (приповиједају да су такови ферман од цара имали, да не смије Турци с пошкованим коњем наступити на ту земљу). Крајински је кнез сједио у Негошину, а од Кључа у Кладову (нигђе у Србији, ни у Босни, ни у Ерцеговини, не кнезују варошани селацима, до ту). Крајински је кнез бивао од кољена Карапанџића, а од Кључа се мијењао често. Ти су кнезови купили порезе и оспале данке, па су новце (коликко је било одређено да се даје султанцији) давали бегу, који је долазио из Цариграда и сједио у Кладову, а бег је слао у Цариград; а сад, како су Карапанџићи оставили Крајину и већ гопово сви изумрли, почео се и Крајински кнез мијењати (и оспало се гопово све промијенило).
 Крајни, на, но, vide крајни.
 Крајинци, ника, m. pl. die Geschwulst der Ohrdrüsen, tumor parotidum.
 Крајњи, ња, ње, äußerst, extremus.
 Крајиниак, m. der Angrenzer, confinis.
 Крајиниачки, ка, ко, 1) den (türk-

српскојима, и да
 не да прати у збунаво
 онда га Турци стави
 да се уклони с пута,
 зашто је војска Не-
 мацка ушла к Те-
 мацкима, а он се сам
 не може уздрати од
 својим; али онто
 није тео да вјерује,
 него се уздео у своју
 досадашњу свету, и ни
 сто је, како стави
 пуцање пушке, да
 те му Немачка војска
 готи у помоћ (зашто
 је знао да је Немач-
 ке војске било негде
 близу), и тако с не-
 којино стојача ут-
 сти брајнора досега
 Турци сами; и док
 у се једна Турци с
 откопе, и с оне
 те му готи Немачка
 пјемази. И после
 Турци коју жива с
 и одвезу и
 на касе.

ни Турци други зачу те га
 стране, од куда је мислио да те му готи
 војска у помоћ, маде Турци
 много и стрешној боја убаве
 на Туркију (одема Рмаи), те и онђе
 показују на касе.

У Србију, особито по
доњим крајевима

(н.п. по Бранчићу, и
горе око Мојаве) по-

ведњв јат Пур-
ски зову Кочин јат

(као Јадранн по се-

так буре Сртене
против даја Тур-

кијна крајина).

Одмјест је крајин

Краљевак, кујет, ишкф.

Крајини

1) vide Краљевит:

Краљица ти здоваде!
а Краљити сираити! 2)

(schen) Grenzen gehörig, confinis. 2) adv. wie die Grenzachbarn, more confinium.

Крајобер, m. der Schmitter am Rande, messor ab extremo latere.

Крајобера, f. die Schmitterin am Rande, femina metens ab extremo latere.

Крајини, m. Mannsname, nomen viri.

Крај, m. ein langes Bein (öfterr. die Haffen), crus longum.

Крајат, m, m, langbeinig, longis cruribus.

Краљ, m. der König, rex.

Краљев, va, vo, des Königs, regis.

Краљева гора, f. планина у Босни.

Краљевина, f. des Königs Land, das Königreich, regnum.

Краљевик, m. der Königssohn, filius regis.

Краљево, n. варош у Влашкој (Крајова).

Краљевски, ка, ко, 1) königlich, regis, regalis. 2) adv. königlich, regie.

Краљевство, n. 1) das Königthum (Würde des Königs), regnum. 2) das Königreich, regnum.

Краљик, m. das Königlein, regulus.

Краљик (Марко), m. (сп.) vide Краљевик:

— — — дели Краљик Марко —

Краљица, f. die Königin, regina.

Краљице, f. pl. Десет, до петнаест, лијепо обучени и напхени Ђевојака, који иду о пројичину дне од куће до куће те играју и пјевају. Једна се Ђевојка (која мора бити лијепа и средњега раста) међу њима зове краљица, друга краљ, пређа барјактар, а четврта дворкиња. Краљица се покрије бијелим пешкиром по глави и по лицу; краљ има на глави клобук искићен цвијећем и у руци мач, а барјактар носи на коњу барјачик бијел и црвен. Кад дођу пред члју кућу, онда краљица сједе на малу столицу (какове су обично по Србији и по Славонији) а дворкиња спане више ње, а остале Ђевојке уваше око ње коло као сри, па се окрећу на лијево ступајући по двије стопе у напредак и пјевајући. Краљ стоји на лијевој крају кола, а барјактар на десном, но они се не вапају за коло, него краљ сам за себе, с лицем окренушим коловођи, једнако игра узимајући мачем и пзмичући се напашко, а барјактар (с лицем окренушим заврћколи) с барјаком у руци игра пред колом. Џонгравиши тако мало, окрену се краљ и барјактар по једном сваки на своје мјесту, па онда опшрче

око свега кола, и дођу опет сваки на своје мјесто и почну наново играли. Најприје започну од краљеве куће; и прва пјесма, што пред сваком кућом пјевају, заповједа домаћину, или домаћини, да изнесу краљици столицу, па онда започну пјевати редом свима (мушкоме и женском, маломе и великом), који се налазе у кући (ако ће и колико бити, оне ће свакоме особито и према њему пријеваати). Краљичке су пјесме све од 6 слогова, и у пјевању се свака врста (осим прве и последње) по припуш говори, и други се пуп додаје на крају лељо! и. п.

(Ђевојци)

Овде нама кажу,
Овде нама кажу лељо!
Мому не удаму,
Мому не удаму,
Мому не удаму лељо!
Јал' је ви удајте,
Јал' је ви удајте,
Јал' је ви удајте лељо!
Јал' је нама дајте,
Јал' је нама дајте,
Јал' је нама дајте лељо!
Да је ми удамо и п. д.

Будући да у свакоме селу не ма-
толико одабраније Ђевојака, да би
могле краљице начинити, зато оне
иду и из једнога села у друго; и
да би им слободније било, праше и
два, или три, оружана момка.

Краљице играју у данашње вр-
јеме по Србији од Цера и од Међед-
ника до Тимока, и по Славонији
код Срба Римскога закона; по Ср-
јему, по Бачкој и по Банату, игра-
ле су до скоро, па су нове свештени-
ци забрањили и искорјенили (при-
повиједају жене, које су Ђевојкама
биле у Краљицама, да су и и с ба-
лшинама ћерали и разгонили по се-
лу).

Краљичин, на, но, der Königin, re-
ginae.

Краљичија, ка, ко, н. п. пјесме, der
Königinen, reginarum.

Крамај, m. der Hauptfrachter, der die
Fracht für sich und seine Gesellschaft
bedingt, vecturarius primarius.

Крањан, њца, m. der Krainer, Car-
niolanus.

Крањица, f. die Krainerin, Carniolana.

Крањска, f. Krain, Krainland, Carnio-
la, Carnia.

Крањски, ка, ко, Krainisch, carniolanus.

Краса, f. Србљи приповиједају, да се земља звала краса док није била Јеву преварила.
 Красан (крадан), сна, но, schön, pul-
 cer.
 Красити, им, v. impf. schmücken, orno.
 Красоје, m. Mannsname, wömen vni.
 Красота, f. die Schönheit, pulchritudo.
 Красна, f. 1) die Blätter, rosa. 2) Der Grund, crusta, vide красне.
 Краснава, ва, во, gründig, crustis ple-
 nus.
 Краснавац, вца, m. die Gurte, cucu-
 mis.
 Красавица, f. vide краснавац.
 Краснање, n. das Grindbekommen, in-
 fectio crustarum.
 Краснаши, ам, v. impf. mit Grind an-
 stecken, scabie inficio.
 Краснашисе, амсе, v. r. impf. den
 Kopfgrind bekommen, porriginie cor-
 ripi.
 Красне, f. pl. Pocken, Blattern, variolae.
 Красни, адем, v. impf. fühlen, furor.
 Красница, f. dim. v. красна.
 Красножа, m. der Grindige, porrigi-
 ginosus.
 Крапак (сопр, краћу), лка, ко, kurz,
 brevis.
 Крапеш, m. некаква болест, eine (fa-
 belhafte) Krankheit, ärger als die Pest,
 die in einer Nacht tödtet. Der Todte
 hat einen Fuß kürzer als den andern
 (daher der Name, von кратак kurz).
 Крапшати, им, v. impf. 1) kürzen, bre-
 vio. 2) ја не кратим, ich habe nichts
 dawider, per me licet.
 Крапшест, f. } die Kürze, brevitat.
 Крапшешка, f. }
 Крапшање, n. das Kürzerwerden, bre-
 viatio.
 Крапати, ам, v. impf. н. п. дан, kür-
 zer werden, breviari.
 Крапешње, n. das Kürzen, breviatio.
 Крапешње, n. das Schmücken, ornatio.
 Кравава, f. die Korbawa, Corbavia.
 Кравањ, m. vide врг.
 Кравањина, f. аум. v. кравањ.
 Кравањик, m. dim. v. кравањ.
 Кравула, f. као котарица од сирове
 коре с млада дрвца (н. п. јовова,
 липова). Кравуље понајвише граде
 жеца за јагоде.
 Крв, f. 1) das Blut, sanguis, cruor. 2)
 Mord, caedes: учинио крв; крв пла-
 тнио на свом дому! (Blut in der Her-
 zedwina).
 Крвав, ва, во, blutig, cruentus.
 Крвавити, им, v. impf. blutig machen,
 cruore maculo.
 Крвавица, f. 1) bei den Pferden eine
 Blutseule, tuber cruentum equorum.

2) die Blutwurst, botulus cruore far-
 ctus.
 Крвављење, n. das Blutigmachen, ad-
 spersio cruoris, cruentatio.
 Крвашисе, амсе, v. r. impf. blutig ma-
 chen, cruentor.
 Крвашисе, n. das Blutiggehen, rixa
 -cruenta.
 Крвни, на, но, blutig (blutvergießend),
 cruentus: учинио крвоу село.
 Крвник, m. der Mordschuldige, occisor.
 Крвнина, f. das Blutgeld, pretium san-
 guinis. У Турској је крв Турска 1000
 гроша а Српска (и свакога другог
 ришћанина) 1001 грош (тако при-
 повиједају). Крвнину не плаћа само
 онај, који је учинио крв, него све
 оно село (а кашто и више облик-
 њи села заједно) ће је крв учинена
 (кад се крв учини у вароши, онда
 и Турци морају плаћати крвнину).
 Крвнина се не плаћа само кад чо-
 век убије човека, него и кад човек
 умре на путу од зиме, кад се у-
 топи у воду, кад падне с дрвета,
 или с коњале сломи враш; или ода
 шта му драго он умрѣо, само кад
 га нађу на путу или у полу мртва
 (такви се човек не смилје прије са-
 раниши, док не дођу Турци да га
 чине кеш). Турци слабо шраже
 крвника, него ишту крвнину: за-
 то крвник доста пуца умече у
 другу нају док људи плаше крвни-
 ну и мало позабораве, на послуже
 опет дође напруг, и нико му се
 не чини ни вјешт осим рода оно-
 га, кога је он убио (а с родом мо-
 ра да се мири: зашто ће убити џ
 они њега).
 Крвница, f. die Mörderin, interfectorix.
 Крволок, m. vide крвопилац.
 Крвопилац, лца, m. der Blutfanger,
 sanguisuga.
 Крвочина, f. das Blutharnen, min-
 ctio cruenta.
 Крвца, f. dim. v. крв:
 „Јер је крвца из земље проврела —
 Крвљење, n. das Weinen mit verzo-
 genem Munde, fletus genus.
 Крвљешисе, амсе, v. r. impf. mit
 verzogenem Munde weinen, fleo ore
 obliquo.
 Крвеш, m. (grabatus, крватог), das
 Bett, lectulus, grabatus.
 Крвешик, m. dim. v. крвеш.
 Креда, f. die Kreide, creta.
 Крезуб, ба, бо, zahnlückig, edentulus.
 Крезуница, f. die Zahnlückige, eden-
 tula.
 Креја, f. vide крештелица.
 Крејин, на, но, des Häfers, graouli.

Крвавница, м, в рф
Крвављење сва воде Мораве —
Крвављење, n.

/п

Крвница, и шен, в рф.

Штамо моју крвника војску

Крвоочник, m. }

Крвоер, м.

+ почисти поме

крв
+ Кресо, m. }

Крвави залог, m. 1)

2) некака жилава.

Ме је сање Лутки и Крвави

Крека, f. das Geschrey (кре, кре) der Hühner, Frösche, clamor gallinae, ranae.

Крекетање, n. das Quacken, coaxatio. Крекеташи, кекем, v. impf. quacken, coaxo.

Крекетуша, f. die Quackerin, coaxatrix (i. e. der Frosch).

Крекнути, нем, v. pf. kre, kre schreyen, clamo cre, cre (ut gallina, graculus).

Кременчик, m. dim. v. кремен.

Кремѣње, n. (coll.) die Feuersteine, pyritae.

Кремичак, чка, m. vide кременчик.

Кренути, нем, v. pf. fortbewegen, rücken, moveo.

Кресанье, n. 1) das Feuer schlagen, excussio ignis. 2) die Abästung, abscissio ramorum arboris.

Кресати, решем, v. impf. 1) Feuer schlagen, excutio ignem. 2) die Aeste abhauen, abscindo ramos.

Кресиво, n. das Feuerzeug, vas igniarium.

Кресанье, n. dim. v. кресанье.

Кресати, ам, dim. v. кресати.

Креснути, нем, v. pf. einen Schlag führen, um Feuer aufzuschlagen, silicem tundo chalybe.

Креста, f. vide обер.

Кретање, n. das von der Stelle bringen, motio.

Креташи, екем, v. impf. von der Stelle bringen, moveo.

Креч *, m. der Kalk, calx.

Кречана *, f. der Kalkofen, die Kalkhütte, calcaria.

Кречанье, n. das kre = Schreyen der Henne, clangoris genus.

Кречати, чим, v. impf. kre = schreyen, clango.

Кречење, n. das Weissen mit Kalk, illitus calcis, dealbatio.

Кречити, им, v. impf. mit Kalk weissen, illino calcem, dealbo.

Кречни, на, но, н. п. камен, der Kalkstein, calcarius.

Кречево, n. das Gemehel, magna caedes: читаво кречево. cf. ограшје.

Крешмелуца, f. der Fäher, graculus.

Крешмелуца, чја, чје, Fäher-, graculorum.

Крзларга *, m. Frauenhüter, Oberver-schnittene, eunuchorum praefectus:

„И својера агу крзларгу —

Крзница, f. das Taufhemde, das Tauf-tuch, vestis baptismalis, linteum baptis-male.

Крив (comp. кривљи), ва, во, 1) krumm, curvus. 2) schuldig (eines Verbrechens), reus. 3) (може се, чини нешто) schul-

dig (Selb), qui debet, debitor: ја сам теби нешто крив.

Кривадак, шка, m. das gekrümmte Zeug (s. B. eine schlechte Flinte, Pistole).

Криваја, f. 1) село у Поцерини. 2) ријека у том селу. 3) намастир на тој ријеци. 4) (см.) ријека у Босни. cf. Вазука.

Криван, m. 1) ein Siebzechnerstück, nummus septendecim cruciferorum. 2) fig-mentula (curvata, von крив).

Криванье, n. das Neigen auf eine Seite, incurvatio, inclinatio.

Кривати, ва, v. impf. sich neigen auf eine Seite, inclinor:

„Објеси га Шарцу с десне стране,

„А с лијеве пешку попузину,

„Да не крива ни тамо ни амо —

Кривац, вца, m. der Schuldige, Ver-brecher, nocens.

Кривача, f. das Krummholz (als ein Spottname für den Säbel), curvus acinaces.

Кривда, f. das Unrecht, injuria Ако правда не поможе, кривда не ће помоћи.

Кривина, f. die Krümme, curvitas.

Кривити, им, v. impf. 1) што, krümmen, curvo. 2) кога, beschuldigen, accuso, incuso.

Кривитице, имце, v. r. impf. brüllen (wie der Ochse), auch vom Kinde, clamo.

Кривњава, f. das Brüllen (des Rindviehes), mugitus: стоји га кривњава.

Кривоврат, та, мо, krummhalsig, incurvicervicus.

Кривоглав, ва, во, krummkopf, incurviceps.

Кривогуз, за, зо, krummarsch, curvi-pedibus.

Кривокур, ра, ро, penis incurvi. Има и као и кривокури Тамара.

Кривоног, га, го, krummbeinig, curvipes.

Кривонозда, f. femina q. d. curvicunna in der Anekdote.

Кривудање, n. das Schlingeln, sinuatio.

Кривудаши, ам, v. impf. sich schlingeln, sinuor.

Кривање, n. das Schneiden, scissio.

Кривати, ам, v. impf. schneiden, dissecso, н. п. лубеницу, јабуку, дубан.

Кривљење, n. das Berbergen, occultatio.

Кривлан, m. Mannname, nomen viri.

Кривлап, та, мо, н. п. свињче, говече, einen weißen Fleck (wie Flügel) habend, notam (quasi alarum) habens.

Кривлап, та, мо, geflügelt, alatus.

+ Крелушт, f. vide

крлушт.

+ н. п. Крелушт Јеца —

Крелушт везу штку млоу везу

Кривосања, f.

Кривонови, т. р. неколика

Кривоноша, дана око

Илија дан, (кад неже о-

двоно неће кошува за перу

(да се не испреку).

Крива:

Кривак, т.

Кривав, ва, во, vide

кривав.

Ако сам крива

дати, нијесам носе дугасти.

Кривоноша, т.

Кривудало, т.

- Крилашница, m. der Geflügelte, alatus, ales, der Held Pела Кралашница.
 Крилаш, m. der Adlerthaler, thalerus cum aquila (loco crucis).
 Крילו, n. 1) der Flügel, ala, 2) der Schoß, sinus.
 Крילו, m. ein криласт назимац, rocellus alarum notam gerens.
 Крילוња, m. ein Ochse, der am Bauche weiß ist (als hätte er ein Wortuch), bovis pomex.
 Крילוша, f. ein am Bauche weißes Schaf, sus alba circa alvum.
 Кривоце, n. dim. v. крило.
 Крис, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) der Gries, glarea frumentii.
 Криши, рријем, v. impf. verbergen, occulto.
 Кричање, n. das Vorpredigen, admonitio molesta.
 Кричаши, чим, v. impf. vorpredigen, admonere ut caveat.
 Кришка, f. eine Schnitte, segmentum.
 Кришкара, f. eine Art Mütze, mitrae clavus distinctae genus.
 Кришчица, f. ein Schnittchen, parvum segmentum.
 + Крка (Крка?), f. cf. Керка.
 Кркача, f. n. p. носити дијете на кркаче, das Kind auf dem Rücken (huckeraß) tragen, so daß es seine Hände um den Hals des Tragenden schlingt, gesto in dorso.
 Кркълање, n. das Brausen des stehenden Wassers,
 Кркълаши, ља, v. impf. n. p. лонац, купус у лону, brausen (im stehenden Topfe), frēmo.
 Кркъмета, n. pl. vide зулови.
 Кркуша, f. eine Art Flußfisch, piscis genus.
 Кркушица, f. dim. v. кркуша.
 Крља, f. vide крпелъ.
 Крља, f.
 Крљад, m. } ein Block Holz, candex.
 + Крљадић, dim. v. крљад.
 Крма, f. (ст.) das Steueruder, gubernaculum:
 „На галији спотина Турака
 „Од спотина Турскије градова,
 „А на крми Кичић Усеине —
 Крмад, f. (coll.) die Schweine, sues, porci.
 Крмак, мка, m. das (männliche) Schwein, porcus.
 Крмача, f. 1) die Sau, porca. 2) ein Birtenspiel, (krainisch, auch свиџка).
 Крмачешина, f. augm. v. крмача.
 Крмачин, на, но, der Sau, porcæ.
 Крмачина (крмачина), f. augm. v. крмача.
 Крмачица, f. dim. v. крмача.

- Крме, мета, n. das Schwein, sus.
 Крмелъ, f. der Siter in den Augen, grama.
 Крмелъање, n. das Triefen, lippitudo oculorum.
 Крмелъаши, ам, v. impf. тriefen, lippio.
 Крмелъив, ва, во, тriefäugig, lippus.
 Крменџија (крменџија), f. vide маџарија.
 Крмешина, f. das Schweinefleisch, caro suilla.
 Крмешаши, хака, m. pl. (scherzhaft) опанци од крмеше коже.
 Крмешаи, ха, ке, Schweins-, suillus.
 Крмешце, цета, n. das Schweinefen, sacula, suculus.
 Крмиши, им, v. impf. чим, lenken, regieren, rego. cf. управљати.
 Крмљење, n. das Lenken, Regieren, Leiten, rectio.
 Крмци, мака, m. pl. die Schweine, sues, porci.
 Крмчић, m. dim. v. крмак.
 Крнути, нем, v. pf. schlagen, percutio.
 Крња, m. (Рес. и Срем.) vide крњо.
 Крњав, ва, во, splitterig, fissilis.
 Крњење, n. das Splittern, diffissio.
 Крњиши, им, v. impf. zersplittern, diffindo.
 Крњо, m. (Ерп.) splitterig, diffissus, nicht ganz, mutilus, z. B. ein Mensch mit abgesehnittenem Ohr, u. dgl.
 Крњорог, га, го, horngestümmelt, mutilus cornu.
 Крпе, m. das Dach, tectum.
 Крвина, f. schlechtes, ungenießbares Heu (was zum Dachdecken nur zu gebrauchen wäre).
 Крвнат, ма, то, n. p. кућа, mit Stroß, Heu bedeckt, tectus stramine.
 Крвњача, f. Stroßhütte, casa.
 Кровулина, f. augm. v. кровина.
 Кроз, } durch, per: кроз воду; кроза
 Кроза, } ме; кроза те.
 Крозањ, } m. j. кроз њега.
 Крозањга, }
 Крој, m. der Schnitt, sectum.
 Кројач, m. der Schneider, sartor, vestifex.
 Кројачев, ва, во, des Schneiders, sartoris.
 Кројене, n. das Zuschneiden des Kleids, sectio ad formulam.
 Кројити, им, v. impf. zuschneiden, seco ad formulam.
 Кропити, им, v. impf. sprützen, aspergo.
 Кропљење, n. das Sprützen, aspersio.
 Кропак, мка, ко, јаht, mansuetus, cicur. Кропак као јагње.
 Кропсет, f. die Zahmheit, cicuritas, mansuetudo.
 Кропити, им, v. pf. не може кропити, er (der Kranke) kann nicht gehen,

Крим м. / у Абим. дџа-
 ване по везоме / vide
 богородичина цркви.

+

+ кукац!

Крњ, крња, кве, vide
 крњав.

cf. Крошма.

+ крљоштит.

Крошред

Крмар, m.

Крмачање

Крмачаши, уцен. v. impf.

nicht auf die Füße, non potest incedere.

Крошње, f. pl. (у Сријему и у Бачк.), на два савијена дрвета испреплетано узцима, те се у њему носи слама (једни говоре праље), eine Art Heuttrage, ferebrum.

Крпа, f. 1) ein Fleck (Zuch, Leinwand), lacinia. 2) крпа платна, ein Stück Leinwand, von 20 Ellen, massa lintea.

Крпек, m. das Flickenwerk, die Flickerey, consarcinatio.

Крпеле, f. pl. die Verbindungsstange der Zochraare Ochsen am Pfluge, jugi pars.

Крпелъ, m. 1) eine Schafflaus, ricinus. 2) vide крпигуз.

Крпелтина, f. augm. v. крпа.

Крпигуз, m. quirlförmiger Fennich, ramicum verticillatum.

Крпшши, им, v. impf. flicken, ranuum adsuo.

Крпшца, f. dim. v. крпа.

Крпшње, n. das Flicken, reparatio.

Крпурина, f. vide крпелтина.

Крсман, m. Mannstrafe, poenae viri.

Крснѝ, на, но, н. п. колач, свијетка, дит Hausbratzen gebrüt, pertinens ad diem patrono coeliti sacrum, laetialis (?).

Крсно име, n. Сваки Србљин има по један дан у години, кога он слави, и то се зове крсно име, свети, светић, и благ дан. Домаћин се стара и преправља за цијелу годину како ће и с чим ће прославити крсно име. Кад буде у очи крснога имена пред ноћ, онда зађе један из куће (обично млади) по селу те зовне (на крсно име) све сељаке, који по крсно име не славе; тај пред сваком кућом скине капу и обично овако почне: „Божја кућа и ваша! поздравно је овац (или брат) да дођете довече на чашу ракије: да се разговоримо и да мало ноћи пошкратимо; што буде свети Никола (или који буде) донијо, не ћемо сакрити: дођите, немојте да не дођете.“

Кад буде у вече, онда неком опште домаћин, неком пошаље сина, неком најамлика (жене у вече слабо иду) или другога кога из куће. Кад званице долазе свечарима у кућу, обично овако говоре: „Добар вече и честито ши свешто! славио га много љепца и година у здрављу и у весељу! „Беоји понесу и јабуку, или (по варошима) лимун, те даду домаћину кад му назову добар вече. А пријатељи из другеје села дођу и незвани, на ту сви вечерају, пију, разговара-

јусе и пјевају до неко доба ноћи; попом сељаки опиду сваки својој кући (домаћин каже свакоме на пооду: „Дођите и сјутра на чашу ракије.“ И тако и слави дан позва од вечере на доручак, а од доручка на ручак), а пријатељи већ онђе и остану. Сјутрадан дођу рано на доручак, на мало доцније на ручак. Прије ручка, или на ручак, треба да дође и поп да прекади и да очисти кољиво. Кад већ буде око пола ручка, онда запале воштану свијећу, донесу шамљана и вина, те ушпану у славу: помолесе Богу, једу кољиво, обреде се вином (напијајући: „За славе небеске, која може да нам поможе“) и ломе (домаћин с попом, или с њим другим кад не ма попа) крсни колач (који мора бити од шенична брашна у кисело умијешен и нашаран поскурњак; једну четвртину од тога колача даду попу, једну домаћини, а двије они једу; а како се ломе крсни колач, ја по не умијем описати, него би требало измолавати) и пјевају (два и два) у славу:

„Ко пије вино за славе Божје,
„Помоз' му Боже и славо Божја.
„А шта је љепше од славе Божје
„И од вечере с правдом спечене?

Попом сједу опет, и пијући и једући разговарајусе и пјевају до мрака (домаћин не сједа за сто, него стоји гологлав и служи гошћима вино и ракију). Тако славе при дана (само што не устају више у славу; други се дан крсног имена зове појутарје, а прећи у ставци), а пријатељи одлазе чак четврти дан. И најгори сиромаштва да прослави своје крсно име, макар продао какво живинче, или друго што из куће, те купио ракије (ако своје не ма) и остало што му валта. Понајвише славе Никол дан, Јован дан; Бурђев дан, Аранђелов дан и п. д. и то се не мијења, него остаје од кољена на кољено: зато се сматрају као рођаци сви, који славе једнога свеца. Крст, m. 1) das Kreuz, crux. 2) не ма га у крсту, seine Gleichheit gibts nicht in der Christenheit, non invenies patrem in christianis. 3) крст на небу, ein Gestirn, astrum. 4) десет крста насадно на гвзну, vide крстина 2. Крста, n. pl. das Kreuz, als ein Theil des Körpers, regio sacra, lumbus.

Кршња (или Крошња)

Кршњик, m. пут од крпава.

Кршње, f. pl. као обриси, што се шорјујегају (кршње) дрешвом или огутом, те чобани и ловци по Едзеровици обрвају на ноге, да се може ићи површијера.

М). Видати су Турђе в штацн, Шаци па шти Мрамнишци, Свијерити Крмечшаци.

М) Жена кад се уда, она слави мурдество крсно име (даш ако да јој мур и укрво):
Помоз' Боже! и свем Турђе!
Кршња име што даје мом...

† Да засадује рачи орна Круна
море

Крѳта, м. Mannsname, nomen viri.
 Крѳташ, ма, по, н. п. барјак, die Kreuz-Fahne, signatum cruce, vexillum cruciatum.
 † Крѳташ, м. 1) крѳташ палијер, der Kronthaler, thalerus. 2) крѳташ орао, der Kreuzadler (?), aquilae genus. 3) крѳташ барјак, die Kreuzfahne, vexillum cruciatum.
 Крѳташница, f. der halbe Kronthaler; auch der vierte Theil desselben, thaleri cruciati dimidia, et vel quarta pars.
 Крѳтин куме дете (у Српјему), trifolium reptans Linn.
 Крѳтина, f. 1) augm. v. крѳт. 2) етличе Шарбен, die auf dem Felde beisammen liegen, mergitum cumulus.
 Крѳтини, им, v. pf. тауфен, baptizor. Ja га крѳтим, а он прѳд.
 Крѳтинисе, имсе, v. r. impf. 1) гѳтауфт werden, baptizor. 2) сѳх тауфен lassen. 3) кога, чега; од кога, или од чега, сѳх бѳкрѳжен, cruce signo.
 Крѳтник, м. dim. v. крѳт.
 Крѳто, м. бур. v. Крѳта.
 Крѳтов дан, ва дне, м. das Fest des Kreuzes, deren es zwey gibt, den 5. Jan. u. den 14. Sept. festum S. crucis.
 Крѳтоноше, f. pl. cf. зарѳжнина.
 Крѳт, ма, по, 1) fest, firmus, durus: крѳто месо, d. i. крѳтина. 2) spröde, unbiegsam, durus, н. п. дрво, стабло.
 Крѳтина (и крѳтина), 1) f. das Fleisch, mit Ausschluß des Fetts, carnes, excerpto adipis. 2) vide крѳтица.
 Крѳтица, f. der Maulwurf, talpa.
 Крѳтичњак, м. der Maulwurfshügel, Maulwurfshaufen, cumulus terrae a talpa aggeratus.
 Крѳтор, м. der Unrath; die Unordnung im Zimmer, confusio supellectilis in cubili.
 Крѳтожење, н. das Unordnung-machen im Zimmer.
 Крѳтожити, им, v. impf. Unordnung machen im Zimmer, sordes spargere per cubiculum.
 † Крѳт, м. eine Scheibe, discus.
 Круна, f. die Krone, corona.
 Круна, f. бур. v. Круница.
 Крунаст, ма, по, н. п. кокош, ge-frönt, coronatus.
 Круница, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Круница, f. dim. v. Круница.
 Круници, им, v. impf. bröckeln, ршћен, carpo, н. п. кукурузе, суво цвијѳке (н. п. да се из њега сјеме извади);
 „Бул се круни те ѳевојку буди —

Круница, f. dim. v. круна.
 Круњење, н. das Plücken, carptio.
 Крупа, f. 1) der Hagel, die Graupen, grando. 2) намаспир у Далмацији.
 Крупан, пна, но, grob, crassus: кру-пна со, брашно; човек, риба; нов-ца (у српно се не десило, а у кру-пно не мам).
 Крупањ, пња, м. Stadt in der Pa-тевина.
 Крупањски, ка, ко, vom Крупањ.
 Крупица, f. m. j. соли, die Graupe, das Stück, frustum, fragmentum.
 Крупицак, м. eine Art Getreidepflanze, die in der Herzegowina gebaut wird.
 Круп (comp. крућ), ма, по, dick, crassus.
 Крупуљав, ва, во, dicklich, subcras-sus.
 Крућина, f. die Dicke, crassities.
 Крућинац, шца м. m. j. соли, ein Bro-cken Salz, frustum salis.
 Крућевац, вца, м. Stadt (und Kreis) an der Morava.
 Крућевачки, ка, ко, vom Крућевац.
 Крућедол, м. 1) намаспир у Фру-шкој гори. 2) село код тог нама-спира. Крућедолац (лица), човек из Крућедола. Крућедолски, ка, ко, vom Крућедол.
 Крућење, н. das Bröckeln, carptio.
 Крућити, им, v. impf. bröckeln, car-po, н. п. со.
 Крућина, f. 1) der Birnbaum, die Birn, pirus. 2) die Birn (Frucht), pirum.
 Крућиков, ва, во, Birn-, piracius, e-pirus.
 Крућиковац, вца, м. Birkenstab, ba-culus piracius.
 Крућиковача, f. der Birkenstock, fustis piracius.
 Крућиковина, f. das Birnholz, ligum-piri.
 Крућиковица, f. Birnbraunwela, vi-dium ustum e piri.
 Крућичи, м. dim. v. крућинац.
 Крућичи, м. dim. ein kleiner Birn-baum, pirus parva.
 Крућичица, f. dim. v. крућика.
 Крућње, н. das Knacken (Aufknacken), fractio, elisio.
 Крућати, ам, v. impf. knacken (s. В. Rüsse), dentibus frango.
 Крућар, м. der Krug, urceus.
 Крућало, н. am Flügel ein hölzerner Ver-bindungsnagel, clavus ligneus aratri: „Узе Марко рало за крућало —
 Крућаше, н. das Geräusch einer spre-chenden Menge, strepitus, susurrus loquentium.
 Крућати, чим, v. impf. summen (von vielen Redenden), susurro.

Крућина, f.

Крућипатица, f.

† Крућичи

Крућина. топор свѳћа
дрвѳчи

Крућичи

Крућичи, а, о,

Крућичи Крућ

† Крућичи, крућичи, м. (славо се
говори оцим по Рвачкој)

Шта је крућичица

мѳти је, шта је крућичица

у мѳти је.

ј паса: зашто се врло боје зл- од паса.
 Кад куга мори, онда јој слабо го- воре куга, него кума (као да би је с шим умилостивили); ниши смију увене оставити неопране судове: зашто она дође ноћу у куку те гледа јесу ли судови опрани, па ако не буду опрани, а она све на- шике и чанке изгребе и опрује (се- ком однесе куга и славицу с та- вана). — Куни као куга ћепу. — Не избива као куга из Сарајева. — И до сад је куга морила, а! није у гузину агаџала.
 Кугла, f. (у Сријему у Бачк. и у Бан.) die Kugel, globus.
 Куглана, f. der Regelsplag, die Regel- baßn, der Regelplan, aera conorum lusui destinata.
 Куглање, и. der Regelschub, lusus cono- rorum.
 Куглапнсе, амсе, v. r. impf. Regel- schieben, ludo conis.
 Куд, } wohin? wo vorbei, quo? qua?
 Куда, }
 Кудагод, (Рес. и Срем.) vide кудагод.
 Кудагод, (Ерц.) vide кудгод.
 Куда му драго, wo hin immer, quocun- que, quo libuerit.
 Кудгод, (Рес. и Срем.) vide кудгод.
 Кудгод, (Ерц.) wo hin immer, quocun- que desum.
 Кудеља, f. (Рес. и Срем.) vide куђеља.
 Кудељница, f. dim. v. кудеља.
 Кудељнште, п. (Рес. и Срем.) vide куђељнште.
 Кудељни, на, но, (Рес. и Срем.) vide куђељни.
 Кудини, им, v. impf. übel reden von etnem, calumniar.
 Куд му драго, vide куда му драго.
 Кудрав, ва, во, frauß, crispus.
 Куђеља, f. (Ерц.) 1) vide конопље. 2) die Portion Glasße, Hauf, oder Baum- wolle, die auf einmal auf dem Rocken ist, pensum (?): дај ми једну куђе- љу вуне.
 Куђељница, f. dim. v. куђеља.
 Куђељнште, п. (Ерц.) vide конопљ- нште.
 Куђељни, на, но, (Ерц.) vide коно- пљан.
 Куђењак, м. der Tadler, vituperator, in dem Sprüchworte: кад дође су- ђеник, нек изјде говно куђењак.
 Куђење, п. das Verläumden, calum- niatio.
 Кужан, жна, но, von der Pest ange- steckt, verpestet, pestilentus, pestifer.
 Кужани, п. der Pestkrankte, pestilentiali- correptus.

Кулма, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Kùfse, culma. cf. куфа.
 Кулински, ка, ко, Kùfen, , culinarius.
 Куја, f. vide кучка.
 Кујунџа*, м. vide златар,
 Кујунџин, -на, но, des Gold- und Silberarbeiters, aurificis, argentarii.
 Кујунџиница, f. die Goldschmiedin, uxor argentarii.
 Кујунџински, ка, ко, } 1) goldschmied-
 Кујунџински, ка, ко, } argentarii. 2)
 nach Art des Goldschmieds, more argen-
 tarii.
 Кујунџилук*, м. die Goldschmiedekunst, aurificis ars.
 Кук, м. das Hüftbein, os coxae.
 Кука, f. der Haken, uncus.
 Кукавац, вца, м. der Guckguck, cuculus: што ку кукавац сињи!
 Кукавица, f. der Guckguck, cuculus: под- меће као кукавица јаје. Србљи приповиједају да је кукавица била жена и имала брата, па јој брат умр'о и она за њим тако много шуџила и кукала, док се није претворила у шицу (једни кажу да се брата досадило њено кука- ње и јаукање, па је он проклео те се претворила у шицу, а једни опет кажу, да се Бог на њу ра- судио, што је тако много шу- жила за братом, кога је он био узео, па је претворио у шицу); за- по гопово свака Сриџња, којој је брат умр'о, и дачас опаче, кад чује кукавину ће кука. — Кад кукавица изиђе рано те кука по црној шуми, онда кажу да ће би- ши зло (оне године) за ајдуке; али кад кукавица кука по зеленој шуми, онда су ајдуци весели:
 „Листај горо кукај кукавицо:
 „Нек' се чини ора за ајдуке —
 Кукавичић, м. der junge Guckguck, cu- culi pullus.
 Кукавичица, f. dim. v. кукавица.
 Кукавичиј, чја, чје, des Guckgucks, cu- culi.
 Кукавичиј коњин, м. eine Art Vogel, avis genus.
 Кукавичи, на, но, traurig, moestus.
 Кукање, п. das Guckguck- sagen sowohl vom Guckguck, als auch von Wehklagenden: куку мене и до Бога! ululatus cucu- li et moerentium.
 Кукаст, ша, шо, haekensförmig, unci- natus.
 Кукаши, ам, v. impf. guck, guck schrey- en, clamo cu; cu.
 Кукица, f. dim. v. жука. cf. кучица.
 Кукувава, f. das Jammergeschrey (das куку-мене klagen), ejulatio.

Кујунџиџика, f. vide

кујунџиџица:

Од жевојке младе кујунџиџице

1) Опет кукавац Рада со јубоки

2) непа кудга

Непа кудга воје драгиза

Кукава, f. воје ојни

кука, што се воје буку навивују.

Кукавичија суза, f.

Кукице, f. (у Славонци)

1) vide кукице. 2) сача налик на кукице.

Крџалиџика, f.

Крџалиџиџи, а, о,

Крџене, f. pl. vide крџене.

Крџалиџа, f. м.

Крџица, f. dim.

Вон куга. Лужа воје крџица по- морила!

Куков дан, in dem Jährig
 wort: o Kuckoby dne, i.e.
 im, ad calendar gressaz.

Кумаш, м. 1) Авлаш

2) (у Гету) црна панча рике
 од Казарца, што сеоске девој
 не воде на брању
 и кумбаре, им градове кула,
 и лубазе, им градове пам

Куле, м. 1) ку. Кулаш.

Вони куле на козу
 кулати, целу за
 рулак рулати.

2) на куле на виле.

Курук*, м.
 Куруковане
 Куруковати, кулет, v. impf.

Кукољ, m. die Wicken, agrostemma gi-
 thago Linn.
 Куконосаст, та, то, hakennastig,
 naso adunco.
 Куку мене (мени)! weh mir, hei mihi,
 me miserum.
 Кукуљница, f. eine Art Kappe, cucullas.
 Кукурек, m. (Рес. и Срем.) vide ку-
 куријек.
 Кукурекање, n. (Рес. и Срем.) vide
 кукуријекање.
 Кукурекаши, речем, (Рес. и Срем.) vi-
 de кукуријекаши.
 Кукурекнуши, нем, (Рес. и Срем.) vi-
 de кукуријекуши.
 Кукуријек, m. (Ерц.) die Kiehwurz,
 helleborus.
 Кукуријекање, n. (Ерц.) das Kieferfi-
 scheren, galli cantus.
 Кукуријекаши, јечем, v. impf. (Ерц.)
 fischeri frähen, sano kikeriki.
 Кукуријекуши, нем, v. pf. (Ерц.) ein-
 mal fischeri schreien, dico kikeriki (e.
 g. in aurem).
 Кукуруз, der Kufuruz, türkisches Korn,
 zea mais Linn.
 Кукурузан, зна, но, н. п. љеб, брашно,
 Kufuruz, e zea mais.
 Кукурузаште, n. der Acker, wo ehe Ku-
 furuz gebaut war, ager in quo zea mais
 fuit sata.
 Кукурузница, f. das Kufuruzbrot, panis
 e zea.
 Кукурузвина (кукурузовина), f. das
 Kufuruzstroh, stramen zeeae mais.
 Кукуршчик, m. dim. v. кукура.
 Кукута (кукута), f. 1) велика, conium
 maculatum Linn. 2) мала, aethusa cy-
 parium Linn.
 Кукутање, n. dim. v. кукање.
 Кукуташи укем, dim. v. кукаши:
 „Кукавица кукуће
 „Радосаву виши куће;
 „Радосав се обрће
 „Тражи жени обуке —
 Кула*, f. der Thurm, turris.
 Кулатарш, та, то, н. п. коњ, maus-
 farb, mausfarbig, colore murino.
 Кулача, f. m. j. колаба, eine zeltartige
 Hütte, tentorii genus.
 Кулаш*, m. ein mausfarbtes Pferd, e-
 quis coloris murini.
 Кулин бан, m. in der Redensart: почео
 приповиједати којешта од Кулина
 бана, orditur ab ovo, er holt weit
 aus.
 Кулиш, m. Ruinen einer Festung an der
 Mündung der Morava.
 Кулуница*, m. (у Сремју, у Бачк.
 и у Бан.) vide кујунџија, mit allen
 Ableitungen.
 Куља, f. vide качамак.

Куљање, n. das Hervorwallen (z. B. des
 Rauchs), provolutio.
 Куљани, ља, v. impf. hervorwallen,
 provolut, n. п. дим из пећи, челе из
 кошнице.
 Кум, m. 1) крштени, der Taufpathe,
 sponsor baptismalis. Кум се зове и
 онај, који први пут спрјече косу
 ђетету; такови кумови бивају и
 Турци нашим људма, и наши људи
 Турцима (по Босни):
 „Ој Турцине за невољу куме!
 „Не кумим те што ја кума не мам —
 2) вјенчани, der Weistand bei der Trau-
 ung, testis conjugii. Образ ваља, кум
 ће доћи. Пред кума (ш. j. штогођ
 тако добро, да би се могло пред
 кума изнијети)! Запрвено се као
 да је пред кумом прднуо. Ни ни
 мени кум, ни ја теби спари свак.
 Ако није кума не нађем, ни неш
 ми бини кум.
 Кума, f. 1) die Patzin, Gevatterin, com-
 mater (?). 2) die Patzin, puella cui sum
 commater. 3) Euphemismus für Kuga.
 cf. kuga.
 Кумак, мка, m. hup. v. кум.
 Куман, m. vide кумашин.
 Кумање, n. das gegenseitige Begrüßen
 als kum, salutatio kumi vocabulo.
 Кумашисе, амсе, v. r. impf. с ким,
 sich als Gevatter begrüßen, salutare se
 invicem cumi vocabulo.
 Кумача, f. cf. дружичаа.
 Кумашин, m. augm. v. кум.
 Кумбара*, f. vide лубарда.
 Кумбараџија*, m. der Bombardier, py-
 robolarius.
 Кумин, на, но, der кума, commatris
 et pestis.
 Кумити, им, v. impf. кога, zu Ge-
 vatter bitten, advocare pro teste bap-
 tismi aut conjugii. Кумићеш ти куру
 да те умори.
 Кумитисе, имсе, v. r. fr. с ким, mit
 jemand Gevatter werden, cumatus
 necessitudinem inco.
 Кумић, Gevatterchen, dim. v. кум.
 Кумица, f. dim. v. кума.
 Кумење, n. das Gevatterwerden, ini-
 tio necessitudinis cumatus.
 Кумов, ва, во, des Gevatters, ad tes-
 tem baptismi pertinens.
 Кумовање, n. das Gevatter stehen, cu-
 matus (?).
 Кумовани, мујем, v. impf. коме, zu
 Gevatter stehen, sum testis baptismi
 aut conjugii.
 Кумовскџи, на, ко, 1) dem Gevatter zu-
 stehend, quod decet testem baptismi
 aut conjugii. 2) adv. wie ein kum, mo-
 re testis baptismi.

Кулукење, n.
 Кулукиши, мн,
 Кутовска слама, dim
 Милостивају (наме)

Купилица, ф. Купице

Купилица, f. die Compagnie, certa militum turba, centuria.
 Купилицка, на, ко, Compagnie, quod est centuriae.
 Куприја *, f. 1) eine Art Turteltaube, turturis genus. 2) ein Frauennamen, nomen feminae. Meistens gibt man ihn den Gefangenen, Куприја робинја: „Код колевке Куприја робинја, „Она њија два банова сини —
 Купсал *, m. vide пијесак.
 Купство, n. die Gevatterschaft, munus testis baptismi aut conjugii.
 Купче, чета, n. der Pathe (das Kind), filius baptismalis. Умре купче, покварисе купство (das Kind ist gestorben, die Gevatterschaft hört (also) auf).
 Куна, f. der Marder, mustela martes Linn.
 Кунадра, f. 1) оно од пређе, што се увати у нипима као памук, die Flosse, floccus. 2) палацка од рогоза кад се ишчупа као перје, die Kähfen vom Rietgras.
 Кундак, m. der Schaft (der Flinte), lignum tormenti bellici.
 Кундачџе, n. das Schäften, munitio tormenti bellici.
 Кундачини, им, v. impf. н. п. пушву, (die Flinte) schäften, munitio ligno.
 Кундачк, m. dim. v. кундак.
 Кунца, f. dim. v. куна.
 Кунор (планина), m.
 „Оде беже у Кунор планину —
 Куна, f. 1) vide чаща 2) вода у Рвашској.
 Куна, f. гомила од чегири ораа. Такове гомиле најчесте ћеца (свако по једну) у ред према себи, па бију редом о јнаком с једнога мјеста те и обарају (играју се купе). Кад који коју купу обори, он је и узме; ако један обори све у један пут, он и све узме; ако одовуд не оборе све купе, а они бију од онуд с онога мјеста, ће се кога ојнак уставно; ако и тада остане још која купа необорена, а они онда дометну опет сваки још по једну, па на ново бију. Ein Kinderspiel mit Müssen, lusus nucum.
 Купање, n. das Baden, lavatio.
 Купати, ам, v. impf. baden, lavo.
 Купатице, амсе, v. impf. baden, sich baden, lavar.
 Купац, пица, m. der Käufer, emtor:
 А. По што је то?
 Б. Ко је купац?
 А. Ја сам.
 Купилац, пиоца, m. der Leser (Aufseher, Klausen), lector, collector (v. g. foeni, prunorum, pomorum).

Купина, f. 1) der Brombeerstrauch, rubus fruticosus Linn. 2) die Stad. Macere, Bacca grossulariae. 3) Frauennamen, nomen feminae.
 Купити, им, v. pf. kaufen, emo.
 Купити, им, v. impf. auflesen, colligo.
 Купитице, имсе, v. r. impf. sich zusammenziehen, contrahor, (von der Armee, congregator).
 Купица, f. 1) dim. v. купа. 2) der Schröpfkopf, cucurbitula, cucurbita.
 Купљење, n. das Lesen (Auflesen), lectio, collectio.
 Купљање, n. das Kaufen, emtio.
 Куповати, пујем, v. impf. kaufen, emo
 Куповати, на, но, н. п. гуж, љеб, ае-каuft, emtus (Gegensatz vom zu Hause Erzeugten).
 Купус, m. der Kohl, brassica oleracea capitata Linn. Доста је купуса најео (er ist ein alter Mann). +
 Купусара, f. н. п. каца, das Sauerkraut = Geschirr (der Krautbottich), vas in quo olus acidum adservatur.
 Купусина, f. augm. v. купус.
 Купусиште, n. Acker, wo einst Kohl gebaut worden ist, ager olim olerarius.
 Купусић, на, но, н. п. лист, каца, Kraut, Kohl, olerarius, olitorius.
 Кура, f. hyp. v. курац.
 Кураж, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Courage, der Muth, animus, animus fortis. cf. слобода.
 Куражан, жна, но, muthig, animosus. cf. слободан.
 Куражење, n. das Anfeuern, Muth machen, animi additio.
 Куражити, им, v. impf. anfeuern, animum addo, facio.
 Куражитице, имсе, v. r. impf. sich Muth machen, seipsum incendere.
 Курати, ма, мо, i) mentulatus, penitus. 2) bene mentulatus.
 Курац, рица, m. das männliche Glied, penis, mentula.
 Курбан *, m. das Schlachtopfer, victima (bei den Türken).
 Курва, f. 1) die Hure, impudica, meretrix. 2) auch als Schimpfwort gegen Männer, mendax, perfidum scortum.
 Курвање, n. 1) das Huren, scortatio. 2) (курвање) das hurenartige Benehmen auch von Männern, mores meretricii.
 Курвар, m. der Hurer, scortator.
 Курварев, ва, во, vide курваров.
 Курварица, f. komische und zweideutige Verbindung der куварница, comice pro куварница.
 Курваров, ва, во, des Hurers, scortatoris.

Купра, f. Курр. К.
 порезу, Куррија:
 Што је Куррија, цјера те
 кура —
 + све кураце и гу-
 жене

Кунда, f. vide куна.
 Кундаци, та, то, vide
 Куратице, н. п. с.
 Куратица, м. Куратица
 градина.

Кур, м.
 Кад се окрете кур
 на кур.

Наша курварца,
 паке курварца.

курва у Курвати,

Купилица, ф.
 ф и купљен
 ф и купљене
 ф (по највише у прејемара!
 давање му знацију купу вица —

Курта,

Куртеса, f.

Куретано, m.

Куретане, n.

Куретати, етан, v. impf.

Куртун, m.

Куртуке, f. pl.

Куртревике

Куртаз, сга, m. Који

куса с. дробаз.

Куропез,

Куропези, m. pl.

Куропези, m. pl.

Курасон, m, ко, видеху,

Курварски, на, ко, 1) Hurer, meretricius. 2) adv. wie ein Hurer, more scortatoris.

Курварство, n. die Hurerei, scortatio. Курвати, ам, v. impf. wie eine Hure sich betragen, lügen, meretricio more se gerere.

Курватисе, амсе, v. r. impf. huren, scortor.

Курвешина, f. augm. v. курва.

Курвиш, m. der Hurensohn, spurius, nothus.

Курвица (у Српјему курвица), f. dim. v. курва.

Курдель, m. код пауга онај клин, што је за њега зацета гужва орачица.

Куре, рета, n. dim. v. курац: свако Туре своје куре вади.

Куренце, цета, n. dim. v. куре.

Куртков, ва, во, von Курковина, certa arbore куриковина dicta.

Курковина, f. Art Holzess, ligni genus.

Курја! interjectio vituperii: кад повичу људи на кога курја!

Курјак *, m. vide бук 1.

Курјачина, f. vide вучина.

Курјачић, m. dim. v. курјак.

Курјачица, f. vide вучица.

Курјачки, на, ко, 1) vide вучји. 2) adv. wie ein Wolf, more lupi.

Курјук *, m. 1) der Schwanz, cauda; vide rep. 2) der Zopf, cauda capillorum. cf. хика, плетеница. 3) der Boden des Flintenlaufs, fundus teli glandarii (sclopeti).

Курјучене, n. das Anschrauben des Flintenbodens.

Курјучити, им, v. impf. m. j. пушку, или цијев пушчану, den Boden des Flintenlaufs anschrauben.

Курјучић, m. dim. v. курјук.

Куроња, m. bene mentulatus.

Куропецање, n. ein obscön-komisches Spiel, oder vielmehr Anekdote davon: куропец па и опец —

Куропецанисе, амсе, v. r. impf. vide куропецање.

Курпање, n. das Gebrauchen des (obscönen) Worts курац, penis creber usus in loquendo.

Курпатисе, амсе, v. r. impf. das Wort курац im Gespräche oft gebrauchen: немој се курпати, penis vocabulo abuti.

Курцовати, пујем, v. impf. ein Esotatismus für jebati:

„Ајде бака у катане;
„Доста пипи, доста јестпи,
За крајнару курцовати.

Курцокрети, m. ein komisches Wort für целер (q. d. excitans penem).

Курчев, ва, во, mentulae,

Курчевит, ша, мо, wie der курац, ut mentula.

Курчекања, n. augm. v. курац.

Курчене, n. das Thun, wie der курац, imitatio penis.

Курчина, f. vide курчекања.

Курчиписе, имсе, v. r. impf. thun, wie ein курац, penem imitor.

Курчић, m. dim. v. курац.

Кус, са, со, gestuht, cauda truncata. Кус пијетмао пила до вијека.

Куса, f. куса кокош, gestuht, sine cauda.

Кусало, n. у кашике оно што се меће у уста, der vordere Theil des Röhfels, pars cochlearis quae ori admoveatur. Кусалом га закусује, а дршком му очи вади.

Кусал, m. gestuhtes Pferd, equus cauda curtata.

Кусане, n. das Essen mit vollem Röhfel, cochlear plenum ori admoveo.

Кусатак, шка, m. der Stümmel, truncus.

Кусати, ам, v. impf. mit vollem Röhfel essen, cochlear plenum ori admoveo.

Кусида, f. Fluß an der Grenze gegen Montenegro. Кусидски, на, ко, von Кусида:

„Код Кусиде студене водике,
У лијеним Кусидским лукама —

Кусуши, нем, v. pf. einen vollen Röhfel zum Munde tragen, cochlear plenum in os ingero.

Кусов, m. кус пас, der Stuhhund, canis cauda truncata.

Кусовлев, ва, во, des Stuhhundes, canis curti.

Кусова, m. кус во, der Stuhochs, bos cauda truncata. Да пусме кусову под пласп (нарастао би му реп?).

Кусовин, на, но, des Stuhochsen, bovis cauda truncata.

Кусуља, f. куса крава, die Stuhkuh, vacca cauda truncata.

Кусуљин, на, но, der Stuhkuh, vaccae cauda truncata.

Кусур *, m. der Rückstand, residuum debiti. cf. остатак.

Кут, m. der Winkel, die Ecke, angulus.

Кутао, пла, m. ein großer Schöpfloffel (um Wasser zu schöpfen), haustum, cochlear haustorium.

Купија *, f. die Schachtel, capsula.

Купија, f. dim. v. купија.

Куплача, f. vide куптао.

Куплачица, f. dim. v. куплача.

Куплић, m. dim. v. куптао.

Купњак (купњак), m. der Stockzahn, dens molaris.

Купњи, ва, ме, n. p. зуб, der Stockzahn, dens molaris.

Дед је курвик вагања Сидејане
О курвиту, токо Темравиту —

Кустура, f.

Куртанеф. у катана; тек че ва Куртану
Куртане! 1)

Куца арисан, члени

+ Куца сече, душа
Ау њему још куца дуца

Кучњѧ (куќни), ња, ње (њо?), н. п. врата, Haus, domus.
 Куќа, f. 1) das Haus, domus. 2) die Küche, culina:
 А. Ђе ти је куќа?
 Б. Код собе.
 Кучњани, m. pl. die Hausgenossen, qui in eadem domo habitant, familia (?).
 Кучњанин, m. der gute Haushalter, bonus pater familias.
 Кучњаница, f. die häusliche Frau, bona mater familias.
 Кучевни, на, но, dem Hause, der ganzen Familie gehörig, universae familiae.
 Кучење, n. das Haushalten, curatio rei familiaris.
 Кучерина, f. (augm. v. куќа) unf rmliches, verfallenes Haus, caduca domus:
 „Куќа му се кучерином звала,
 „Ђеца му се на огњиште срала —
 Кучепина, f. augm. v. куќа.
 Кучити, им, v. impf. m. j. куќу, haus-halten, rem familiarem curare, augere.
 Кучиња, f. 1) das Häuschen, casa. 2) ein Häuschen gefesteter Gasolen, casula phascolorum.
 Кучичење, n. das Bereiten der k chle für die Gasolen, tumulorum phascolis inserendis praeparatio.
 Кучичити, им, v. impf. die k chle bereiten für die Gasolen, raro tumulos phascolis inserendis.
 Кучиште, n. Ort, wo einst ein Haus gestanden, locus ubi domus fuit.
 Кучни, на, но, vide кучњни.
 Кучурна, f. vide кучепина.
 Куц (von куцати, klopfen), што куц по муц (wie gearbeitet, so geessen). Von einem kleinen Erwerbe, der kaum seinen Mann nährt.
 Куца, f. hur. v. кучка.
 Куцање, n. das Klopfen, pulsatio.
 Куцање, n. das L ufigseyn der Hündin, catulitio.
 Куцати, ам, v. impf. klopfen, pulso.
 Куцатице, амце, v. r. impf. läufig seyn, catulio.
 Куцкало, m. der Klopfen, pulsator (vom Kinde): стани ти куцкало.
 Куцкање, n. dim. v. куцање.
 Куцкати, ам, dim. v. куцати.
 Куцнути, нем, v. pf. einmal klopfen, pulso semel.
 Кучад, f. (coll.) vide штенад.
 Кучаја (планина), f. nom. propr. eines Berges in Serbien.
 Куче, чета, n. das H ndchen, catulus. cf. шмене.
 Кучепина, f. augm. v. кучка.
 Кучине, f. pl. das Berg, stupa, Говна и кучине.

Кучки, m. pl. vide штенци 1.
 Кучица, f. 1) dim. v. кучка. vide кучица. 2) dim. v. кучка.
 Кучка, f. die Hündin, canis femina.
 Кучкодер, m. der Hundesfinder, exco-riator canum:
 „Кад се жени кучкодере Арсо —
 Кучница, f. der Hause Hunde, die einer läufigen Hündin folgen, turba canum persequentium catulientem.
 Куш! (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) Eusch! ( sterr. für half's Maul), tace, canis.
 Кушак*, m. das Querholz (z. B. bei dem Tische), lignum transversum.
 Кушама*, f. (у Сарајеву и у осталим варошима по Босни) die Zunftgalla, bei Empfang des Besites, pompa collegiorum.
 Кушање, n. das Versuchen, periculum, experientia, tentatio.
 Кушати, ам, v. impf. versuchen, tento.
 Кушлат, m. Burg zwischen Зворник und Сарајево:
 „Ој девојко у Кушлату граду!
 „Бог зна јеси у голему јаду —
 „Кирчија! ти си у горему,
 „Преносећи рану на самару
 „Преко Босне на Ерцеговину.
 Кушља, f. и. п. жена која је кушљава.
 Кушља, m. (Pec. и Срем.) vide кушља.
 Кушљав, ва, во, verworren, zerrüttet, perturbatus.
 Кушљање, n. das Verwirren, pertur-batio.
 Кушљати, ам, v. impf. (den Flache) verwirren, perturbo.
 Кушљо, m. (Ерц.) der das Haar verworren hat, capillis turbatis. Кушљо је био коњ у војводе Вељка Петровића.

Л.

Ла, cf. ко што ла.
 Лаб, m. Fluß in Serbien:
 „Уватио и Лаб и Сипиницу —
 Лабуд, m. der Schwan, olor, cygnus.
 Лабудик, m. dim. junger Schwan, pul-lus olorinus.
 Лабудица, f. das Weibchen vom Schwan, olor femina.
 Лабудов, ва, во, des Schwans, cy-sni.
 Лав, m. der Löwe, leo.
 Лавез, m. das Gebelle, latratus: сто-ји лавез паса.
 Лавић, m. ein junger Löwe, catulus le-oninus.

Кучер, m. 1) Гобанка
 колѡда, на колѡта, ир
 на саоница, што се
 публици за тором.
 2) (у Сремју)

Лабрѡва, f. vide
 уца (cf. лав. labrum).
 Лагѡце, не по лабрѡва.
 Лабрѡнутѡ, нем, v. pf.
 vide Гарабѡнутѡ.

Кучево, n.

Брзи удар и воду Мораву, + (лабрунутѡ)
 Све Кучево и све Бранчево —

Лавра, f.

Лазарије, m. pl.

Лазар, m.

Криво јало Лазарево

Криве лаге разорало.

Поз Турке је лагуи поткопала

И чалачи Турке нагамаи.

Над лагуи бриву ваву дже

Лазаре, m.

Ладчик, m. (у Србији)

Ладжени, o, n. трошак, једек,

† Сједи, мт пошва, у лагу, m. j. у апу.

Лавица, f. die Löwin, leona.
 Лавов, ва, во, des Löwen, leonis.
 Лавски: ка, ко, 1) Löwen-, leoninus.
 2) adv. wie ein Löwe, leonis more.
 Лагаан, лагана, но, vide лаган.
 Лагала, n. pl. das Lügenwerkzeug, die Lügennittel, instrumenta mendacii: Остала су ми лагала у селу, него дај ми кола и волове да и донесем, па ћу ти онда лагати колико ти драго (приповиједају да је некакав лажа одговорио цару, кад му је цар рекао: кад се тако људи шуже да много лажеш, деде да видим можеш ли мени што слагати.)
 Лаган, на, но, leicht, levis.
 Лагано, leise, leniter.
 Лагање, n. das Lügen, mentiri, mendacia.
 Лагати лажем, v. impf. lügen, mentior. 2) на кога, einen verleumben, mentior ia quem.
 Лагачак, чка, ко, dim. v. лаган.
 Лагани, им, dim. v. лагати.
 Лагум*, m. die Mint, siniculus: поткопачи, или подметнути лагум, siniculus ago.
 Лагун, на, но, (у Ери.) vide лаган.
 Лагушан, шна, но, dim. v. лагун.
 Лада, m. der (kühle) Schatten, umbra.
 Ладак, шка, m. dim. v. лад.
 Ладан, дна, но, 1) kühl, refrigeratus.
 2) kalt, frigidus.
 Ладити, им, v. impf. kühlen, refrigero.
 Ладњети, ним, (Рес.) vide ладњети.
 Ладити, им, (Срем.) vide ладњети.
 Ладноћа, f. die Kälte, frigus.
 Ладњача, f. vide луковача,
 Ладњети, ним, v. impf. (Ери.) kalt werden, frigescio.
 Ладо, само се у pjesмама припијева, n. p.
 „Гледа мому од малена
 Ладо! Ладо!
 „Од малена до голема
 Ладо! Ладо! —
 „Бураж коси по побрћу
 Ладо ле миле!
 „Бурћу жеђца додјала
 Ој Ладо! ој! —
 Ладовина, f. die Kühle, frigus (umbrae; silvae).
 Лађа, f. das Schiff, navis.
 Лађан, на, но, dim. v. ладан.
 Лађар, m. der Schiffer, nauta.
 Лађарев, ва, во, des Schiffers, nautarum.
 Лађаров, ва, во, f. tac.
 Лађарски, ка, ко, 1) der Schiffer, nautarum. 2) nach Schiffer Art, more nautarum.

Лађење, n. das Kühlen, refrigeratio.
 Лађица (лађица), f. das Schiffein, navicula.
 Лађурна, f. augm. v. лађа.
 Лађ, f. die Lüge, mendacium; ућераши кога у лађ, einen Lügen strafen, arguo mendacii.
 Лађа, f. der Lügner, mendax.
 Лађичица, f. vide ложничца.
 Лађљив, ва, во, lügenhaft, mendax.
 Лађљивац, вца, m. der Lügner, mendax.
 Лађљивица, f. die Lügnerin, mendax femina.
 Лађа, m. (Рес. и Срем.) vide Лазо.
 Лазар, m. Lazar, Lazarus.
 Лазарева дан, m. Lazarstag (der Samstag), dies festus S. Lazaro. cf. лазарице.
 Лазарин, m. Art Glintrohr, fistula jaculatoria (zum Lazzarini Veneti).
 Лазарица, f. тако зову слијепци ону велику pjesму од Кнеза Лазара и од Косовског боја. Лазарица се почиње:
 „Цар Мурате у Косово пада,
 „Како паде силну књигу пише
 „Те је шаље ка Крушевцу граду —
 „А све су оспае Косовске pjesме
 комади од Лазарице.
 Лазарице, f. pl. До Ђвора је био обичај у Србији (а може бити да је бешито и сад), да иду Лазарице (неколико жевојака) у очи Лазарева суботе од куће до куће, те играју и пјевају pjesме од Лазара (онога што га је Рипос васкрсао). По Српјему и данас скупесе жевојке у очи Лазарева суботе и спану у коло а пруже руке од себе, па дигну мало дијете мушко те иде преко руку, а оне пјевају:
 „Лази, лази Лазаре!
 „Те долази до мене,
 „Приватајсе за мене:
 „За свилене рукаве,
 „За свилене мараме,
 „За клечане кећеље.
 Лазити, им, v. impf. (ст.) gehen, eo, gradior:
 „Лази, лази Лазаре,
 „Те долази до мене —
 Лазнути, нем, v. pf. einmal lecken, laambo.
 Лазо, m. (Ери.) hyp. v. Лазар.
 Лајање, n. das Bellen, latratus.
 Лајати, јем, v. impf. bellen, latro.
 Лак (сопр. лакши), ка, ко, 1) leicht (zu tragen) levis. 2) leicht (zu thun), facilis.
 Лака, m. (Рес. и Срем.) vide Лако.
 Лакати, шка, m. 1) der Ellbogen, cu-

X

Bitus. 2) die GHe, ulna: триста ла-
ката (н. п. пронао у земљу).
Лакета, м. нур. у: Лазар.
Лакко, м. (Ерц.) нур. в. Лазар-
Лакком, ма, мо, habfüchtig, avarus:
„Лаком ајдук бјеше на дукате —
Лаккомшице, имсе, v. г. impf. на
што, habfüchtig seyn, avaritia ducor.
Лаккомица, f. ждијиб, што њим
тече вода у бадањ (у Јадру), die
Rinne, canalis.
Лаккомљење, н. das Habfüchtigseyn,
die Habfücht, avaritia.
Лаккомство, н. die Habfücht, avaritia.
Лакрдија*, f. die Zopperey, nugas.
Лакрдијаш, м. der Spaffvogel, jocosus.
Лале*, н. Tulpe, tulipa.
Лале*, f. pl. онајвише у pjesмама:
лале и везирп:
„Турци браќо лале и везирп! —
„Лале шќау били Бугарина —
„Буде њега лале и војводе —
Лале, м. Mannname, nomen viri.
Лалења, f. Frauenname, nomen fe-
minae.
Лан, м. der Bein, linum.
Ланач, нца, м. die Kette, catena.
Ландане, н. das Schlenkeri, obambu-
latio otiosa.
Ландани, ам, v. impf. umherschlen-
deri, obambulo.
Лане, непа, н. das Neßkalb, pullus
sarcae, hinnulus.
Лане, (Рес. и Срем) vide лани.
Ланен, на, но, Flachs, lincus.
Лани (лани), (Ерц.) voriges Jahr, anno
clarso; како онда и лани.
Ланйште, н. Acker auf dem einst Flachs
debat war, ager olim lino consitus.
Ланупи, нем, v. pf. einmal bellen,
adlatro.
Ланупи, не, v. pf. leichter werden, le-
nius est: сад ми је лануло мало.
Ланчик, м. dim, v. ланац.
Лански, ка, ко, vorjährig, anni su-
perioris. Прошао као лански снйег.
Ланавица, f. Regen und Schnee durch-
einander, pluviae nivibus mixtae.
Ланити, им, v. pf. schnappen, capto.
Ланшање, н. das Schlampren des
Hundes, der etwas Flüssiges ist, man-
duscatio canina.
Ланшани, пќем, v. impf. schlampren,
manduco more canis.
Ларма, f. (у Сријему, у Бачк. и у
Бан.) der Lärm, tumultus. cf. буна.
Лармање, н. das Lärmen, tumultuatio.
Лармани, ам, v. impf. lärmen, tumultuor.
Ласа, f. 1) нур. в. ласица. Ласо ласи-
чипе! поздравили те наши миши,
да ти одгризу уши (шако треба
казати ласици; кад је човек види,

на ће онда све мише поклати и
рашћерати). 2) ласаста коза, wie-
selfarbige Ziege, capra mustelini coloris
infra pectus. 3) (scherzhaft) der Säbel,
acinaces.

Ласан, сна, но, leicht (zu thun), facilis.
Ласаст, ша, мо, н. п. коза, wiesel-
farbig, mustelini coloris.
Ласица, f. das (die) Wiesel, mustela.
Ласичик, м. das junge Wiesel, catulus
mustelinus.
Ласичица, f. dim. v. ласица.
Ласичји, чја, чје, Wiesel, mustelinus.
Ласкање, н. das Schmeicheln, adulatio.
Ласкати, ам, v. impf. schmeicheln,
adulor.
Ласп, f. die Leichtigkeit, facilitas: пр-
ва ласп помоња мука.
Ласпа, f. } die Schwalbe, hirundo.
Ласпавица, f. }
Ласпавић, м. die junge Schwalbe,
pullus hirundinis.
Ласпавичица, f. dim. v. ласпавица.
Ласпавичји, чја, чје, Schwalben, hi-
rundinibus.
Ласпър, м. das junge Neßlaub, ramp-
rinus.
Ласпин, ма, но, Schwalben, hiru-
dinibus.
Ласписане, н. vide ласкати.
Ласписани, пишем, vide ласкати.
Лашинија, f. (coll.) die Lateiner, Latini:
„Нек' се чуди мудра Лашинија —
Лашини, м. 1) der Lateiner, Latinus.
2) der Italiäner, Italus.
Лашинка, f. 1) die Lateinerin, Latina.
2) die Italiänerin, Itala. 3) Frauen-
name, nomen feminae.
Лашински, ка, ко, 1) lateinisch, lati-
nus. 2) adv. lateinisch, latine.
Лашинчад, (coll.) die jungen Lateiner,
juvenes Latinae.
Лашинче, чепа, н. das Lateinerchen,
Latinellus (?).
Лашити, им, v. pf. schnell ergreifen,
arripio.
Лашитисе, имсе, v. г. pf. н. п. пос-
ла, коња, ergreifen, adgredior.
Лашница, f. канчик у кошуље под
пазуом, der Armbüchel, cuneus tu-
nicae.
Лашов, м. der Ueberreiter (Aufseher),
(bei der Mant, und bei der Ueberfuhr)
portitoris genus.
Лашовлев, ва, во, des Ueberreiters,
portitoris.
Лашовлевица, f. die Ueberreitersfrau,
uxor portitoris.
Лашовски, ка, ко, 1) Ueberreiter, por-
titorum. 2) adv. wie ein Ueberreiter,
more portitoris.
Лашман, der Lieutenant, subconturio.

Лала, м. ф. Знамоје.

Лала, f. vide лале.

Мурци, брато, лале и ве.

лупи —

Ланад, f. (coll.)

* Ландаране, н.

+ 3) Арноути закона Римск:
покрај лана ве ланне лупе

Ландарати, ам, v. impf.
н. п. јеричном

Ланате

Ланате

Легла* m. vide лежење.

Навести нога на такак лег.
Легдава, Ринививурум.

Легенак, m. као збоже
на црква, што се
носи на нога, да се
по легу не крива.

≠ 3) пушка окована сребром.

Легни, a, o, vide
лежен.

Па уште и лежене так
ниже —

Левер, * m. војник, који
има ударку пратау.

Леле мене до Бога
једнога —

- Лахманов, ва, во, des Lieutenants, subcenturionis.
- Лахмановица, f. die Lieutenantsfrau, uxor subcenturionis.
- Лахмански, ка, ко, 1) Lieutenant, subcenturionis. 2) adv. wie ein Lieutenant, more subcenturionis.
- Лауд, m. (ст. а кад што приповиједају о њему, онда кажу Лаудан) der General Laudon (fies Laudon): „Међу њима Лауд генерале — Лаудан, m. cf. Лауд.
- Лауданов, ва, во, n. п. шанац (на Врачару) des General Laudon.
- Лачан, чна, но, vide глдан (највише се каже посепству).
- Ле, додајесе у прјесмама код њекоји рјечи на крају, n. п. „Паун шета војноле на венчање, „С' собом води војноле пауницу — „Пораниле девојке, Јело ле Јело добра девојко — „Пораниле на воду, Јело ле Јело добра девојко — „Ој! и два свата и два упросника, Ле леља ле! „Куд ви одите? што ви спражите? Ле леља ле! — „Наша дода Бога моли ој додо, ој додоле! — „Ђурађ носи по побрђу ладоле мила — „Невен вене ле, за горницом ле, Леља ле —
- Леб, m. (Рес. и Срем.) vide леб.
- Лебар, m. (Рес. и Срем.) vide лебар.
- Лебарев, ва, во, (Рес. и Срем.) vide лебаров, ва, во, лебаров.
- Лебац, пца, m. (Рес. и Срем.) vide лебац.
- Лебдити, им, v. impf. zärtlich pflegen, foveo, cum amore curo: лебди око њега, као маши око ђетета.
- Лебни, на, но, (Рес. и Срем.) vide лебни.
- Леван, вка, m. (Рес. и Срем.) vide лијевак.
- Левак, m. (Рес. и Срем.) vide левак.
- Левака, f. (Рес. и Срем.) vide левака.
- Левач, вча, m. (Рес. и Срем.) ein Theil der Jagodinska nacija.
- Левенша, m. (ст.) „Под њим сједи Левенша, „На крилу му Лапинка —
- Леви, ва, во, (Рес. и Срем.) vide лијеви.
- Левне, (Рес. и Срем.) vide левне.
- Лево, (Рес. и Срем.) vide лијево.
- Левча, f. (Рес. и Срем.) vide лијевча.
- Левчанин, m. (Рес. и Срем.) der Bewtischer.
- Левчанка, f. (Рес. и Срем.) die von Bewatsch.
- Левчик, m. dim. v. леван.
- Легане, n. (Рес. и Срем.) vide лијегање.
- Легати, лежем, (Рес. и Срем.) vide лијегаши.
- Легло, n. die Brut, fetus, progenies: пасје легао!
- Лед, m. das Eis, glacies.
- Леден, на, но, eisfast, gelidus: ледено медено! ruft der Scherbetverfäuser.
- Леденица, f. 1) der Eiszapfen, stria. 2) die Eisgrube, fovea glaciaria. †
- Ледина (ледина), f. ungeadert Land, solum incultum.
- Ледити, им, v. impf. zu Eise machen, glacio.
- Ледипсе, имсе, v. г. impf. zu Eis werden, gefrieren, glaciator.
- Ледојка, f. (bedauernd, mit Anspielung auf led für) жевојка.
- Леђа, n. pl. der Rücken, dorsum.
- Леђан, m. (ст.) „У Леђану граду Латинскоме — Леђански, ка, ко, (ст.) von Леђан: „Па он оде низ поље Леђанско — Леђашца, n. dim v. леђа.
- Леђен*, m. das Waschbecken, pelvis.
- Лежак, m. 1) der Faulenzler, segnitiosus. 2) vide чучавац.
- Лежакне, n. das Liegen, cubatio; das Darniederliegen, Krankseyn, aegrotatio.
- Лежати, ним, v. impf. liegen, cubo, jaseo; darniederliegen, aegroto.
- Лежачина, f. augm. v. лежак.
- Лежење, n. das Brüten, incubatio.
- Лежењив, ва, во, (ст.) liegend, cubans.
- „На Штишарца Турци долекеше, „Лежењива да га посијеку —
- Лежењке, adv. liegend, cubans.
- Леја, f. (Рес. и Срем.) vide лија 1.
- Лек, m. (Рес. и Срем.) vide лијек.
- Лекар, m. (Рес. и Срем.) vide лекар.
- Лекарев, ва, во, vide лекаров.
- Лекарина, f. (Рес. и Срем.) vide лекарина.
- Лекарница, f. (Рес. и Срем.) vide лекарница.
- Лекаров, ва, во, (Рес. и Срем.) vide лекаров.
- Лекарски, ка, ко, (Рес. и Срем.) vide лекарски.
- Лекови, m. pl. vide мице.
- Леле мене (мени)! weh mir, vae mihi! леле мени и до Бога! куку леле
- Лелек, m. das Wehgeheul, ululatus (леле мене!)
- Лелек*, m. der Storch, vide шпрк.
- Лелекание, n. das Wehflagen, ululatio.
- Лелекати, лечем, v. impf. викати: леле мене! wehflagen, ululo.

Што не уке Лекар нилелер

Лѣла, } само се у прјесмама припи-
Лѣло, } јева, cf. краљице;
 „Невен вене ле, за горицом ле,
 Лѣла ле —
 „Ој! и два свата и два упросника
 Ле лѣла ле —
Лѣм, m. der Ritt, maltha, ferrumen.
Лѣмање, n. (Рес. и Срем.) vide лије-
 мање.
Лѣмани, ам, (Рес. и Срем.) vide ли-
 јемани.
Лѣмеш, m. vide раоник.
Лѣмили, им, v. impf. fitten, ferru-
 mino.
Лѣмљѣње, ч. das Rittten, ferrumina-
 tio.
Лѣн, на, но, (Рес. и Срем.) vide ли-
 јен. cf. љен.
Лѣнгер*, m. der Unfer, ancora.
Лѣнив, ва, во, (Рес. и Срем.) vide
 љенив.
Лѣнивац, вца, m. (Рес. и Срем.) vide
 љенивац.
Лѣнивица, f. (Рес. и Срем.) vide ље-
 нивица.
Лѣниписе, имсе, (Рес. и Срем.) vide
 лијениписе.
Лѣнка, f. (Рес. и Срем.) vide лијенка.
Лѣносп, f. (Рес. и Срем.) vide лијеносп.
Лѣншина, f. (Рес. и Срем.) vide ли-
 јеншина.
Лѣњ, ња, њо, (у Сријему и у Бачк.)
 vide лен (mit allen Ableitungen).
Лѣњир, m. das Vireal (österr. Vinter),
 regula.
Лѣњирсање, n. das Viniereu, ductus
 regulae.
Лѣњирсапи, ришеџи, v. impf. linie-
 ren, regulam ducio.
Лѣп, m. (Рес. и Срем.) vide лијеп.
Лѣп, на, по, (Рес. и Срем.) vide лијеп.
Лѣпа вина, f. намастир, у Рват-
 ској.
Лѣпа капа, f. aster chinensis Linn.
Лѣпак, пка, m. die Mistel, viscum al-
 bum Linn.
Лѣпѣ*, зѣпа, n. der Fächer, fabel-
 lum.
Лѣпѣтање, n. das Flattern (des gefan-
 genen Fisches, Vogels) agitatio alarum
 (corporis) avis aut piscis capti.
Лѣпѣтаписе, лѣкемсе, v. r. impf.
 flattern, agitor.
Лѣпй човек, m. das Balsamkraut,
 impatiens balsamina Linn.
Лѣпина, f. keine Art Brots, schmal und
Лѣпина, f. lang, panis genus: daher
 das Räthsel (што ми ми је за што):
 Док се омац роди, син по кући
 оди? m. j. лепина.
Лѣпир, m. der Schmetterling, papilio.
Лѣпирџ, m. dim. v. лепир.

Лѣпирџа, f. das Weibchen vom Schmet-
 terlinge, papilio femina.
Лѣпшти, им, (Рес. и Срем.) vide лије-
 шти.
Лѣпљѣње, n. (Рес. и Срем.) vide лије-
 пљѣње.
Лѣпома, f. (Рес. и Срем.) vide љепома.
Лѣпопица, f. (Рес. и Срем.) vide ље-
 попица.
Лѣпошета, f. (Рес. и Срем.) vide ље-
 пошета.
Лѣпршање, n. das Wälzen der Hühner
 im Sande, volutatio gallinarum in
 pulvere.
Лѣпршаписе, амсе, v. r. impf. sich im
 Sande wälzen, volutari in arena (pul-
 vere).
Лѣпшир, m. (у Сријему и у Бачкој)
 vide лепир.
Лѣпширџ, m. dim. v. лепшир.
Лѣпширица, f. vide лепирица.
Лѣпчџ, m. dim. v. лебац.
Лѣпшање, n. (Рес. и Срем.) vide љеп-
 шање.
Лѣпшапи, ам, (Рес. и Срем.) vide
 љепшапи.
Лѣс, m. (Рес. и Срем.) vide лијес.
Лѣса, f. (Рес. и Срем.) vide љеса.
Лѣсѣпина, f. augm. v. леса.
Лѣсџа, f. dim. v. леса.
Лѣска, f. (Рес. и Срем.) vide лијеска.
Лѣсков, ва, во, (Рес. и Срем.) vide
 љесков.
Лѣскова маст, f. (Рес. и Срем.) vide
 љескова маст.
Лѣсковац, вца, m. (Рес. и Срем.) vide
 љесковац.
Лѣсковача, f. (Рес. и Срем.) vide ље-
 сковача.
Лѣсковина, f. (Рес. и Срем.) vide ље-
 сковина.
Лѣспѣдај (лез' те дај), m. die Schlüs-
 selblume, primula veris (vocabulum ser-
 bicum est significationis obscœnae: de-
 cumbere et da).
Лѣпање, n. (Рес. и Срем.) vide лије-
 шање.
Лѣпани, лѣкем, (Рес. и Срем.) vide
 лијешани.
Лѣтва, f. die Planke, planca, tabula.
Лѣтѣње, n. (Рес.) vide лѣкење.
Лѣтѣти, пим, (Рес.) vide лѣкѣти.
Лѣти, (Рес. и Срем.) vide љети.
Лѣпина, f. (Рес. и Срем.) vide љепина.
Лѣпинас, пса, m. der Windbeutel, ho-
 mo ventosus.
Лѣпшти, им, (Срем.) vide лѣкѣти.
Лѣтка, f. на чекрку гвоздена шипка,
 што се на њу напакне цијев кад
 се суче.
Лѣпни (једни говоре и лѣпњи), на,
 но, (Рес. и Срем.) vide љепни.

Лепорѣчив, ва, во,

Лен ив, а, о,

Лете!

м

Лето, n. die Oeffnung vorne am Bienenstocke, ostium alvearis.
 Лето, n. (Рес. и Срем.) vide лето.
 Летовање, n. (Рес. и Срем.), vide летовање.
 Летоваши, шујем, (Рес. и Срем.) vide летоваши.
 Лешбе, } (Рес. и Срем.) vide летос.
 Лешбеке, }
 Лешошњи, ња, ње, (Рес. и Срем.) vide лешошњи.
 Лешурђија, f. } 1) die Liturgie (Messe),
 Лешурђија, f. } liturgia. 2) vide поскурија:
 „Да не роди вино ни шенца,
 Ни за првву часна лешурђија —
 Лешке, n. (у Ери.) vide сочиво.
 Лешкење, n. (Ери.) das Fleder, volatus.
 Лешкити, лешити, v. impf. (Ери.) sitzen, volo.
 Лешти, лежем (и легнем), v. pf. sich setzen, decubabo.
 Лешти, лежем, v. impf. brüten, incubo.
 Лештање, n. das Unrathssein, die Unrathlichkeit, invalidudo.
 Лештаписе, амсе, v. impf. unrath sein, minus bene valeo.
 Лешчење, n. (Рес. и Срем.) vide лијечење.
 Лешципи, им, (Рес. и Срем.) vide лијечинци.
 Леш*, m. vide стрвина.
 Лешчење, n. vide чкрњање.
 Лешина, f. augm. v. леш.
 Лешинар, m. ш. j. орло, der Hasdenker, vulturis genus.
 Лешини, им, vide чкрњани.
 Лешница, f. dim. v. леша.
 Лешњање, n. dim. v. лешање.
 Лешкарини, им, vide лешкани.
 Лешкани, ам, dim. v. лешани.
 Лешњак, m. (Рес. и Срем.) vide лешник.
 Лешњак, m. (Рес. и Срем.) vide лештак.
 Лешњарка, f. (Рес. и Срем.) vide лештарка.
 Лешње, n. (coll. Рес. и Срем.) vide лешње.
 Ли, 1) Fragepartikel, ob? an? има ли? hat er? habetue? оће ли доћи; знаш ли. 2) кад ли не увањим! да ли ми је знаши; кад ли ће доћи. /
 Ливање, n. (Срем.) vide ливање.
 Ливати, ам, (Срем.) vide ливати.
 Ливно, n.
 „Сеју смо ти у Ливну продади
 „Те дружина у вину попила —
 Ливање, n. das Weiden, luctus, lamentatio.

Лисани, лшкеш, v. impf. lecken, lambo; анже плацисн. #
 Лиш, m. vide лифан.
 Лиша, f. 1) hupf v. лисаца. 2) (Ери.) die Schottel (der Bisang), die Furch, lira, n. п. лиша лукова, купусна.
 Лишање, n. das Schleichen wie ein Fisch, circumperatio vulpina.
 Лишати, ам, v. impf. umherschleichen wie ein Fisch, vulpino more circumperio.
 Лишавак, вра (pl. лешкови), m. (Ери.) der Erichter, infundibulum.
 Лишвач, вра, m. (Ери.) vide Левач, mit allen Ableitungen.
 Лишев, ва, во, (Ери.) luff, laevus.
 Лишевно, n. vide Ливно (?):
 „Турско мочо по Лишевну ода
 „А за собом добра дору вода —
 Лишево, (Ери.) luff's acva (parte).
 Лишевање, n. (Ери.) das Liegen, decubatio.
 Лишегани, жежем, v. impf. liegen, cubo.
 Лишек, m. (Ери.) die Arznei, das Arzneimittel, medicamentum, remedium.
 Прије био лишек него ти запиташ (одговоре жене, кад носе (или праже) каквоу праву, или друго што лијека ради, на ко запита: шта је то? или што ће ти то?).
 Лишемање, n. (Ери.) das Schlagen, verberatio, pertusio.
 Лишемати, ам, v. impf. (Ери.) schlagen, pertundo.
 Лишен, на, но, (Ери.) träge, piger. Кад се лишен накани, сав свијет попади.
 Лишенписе, имсе, v. r. impf. (Ери.) faulenzten, cesso.
 Лишњак, f. (Ери.) die Aufhängestange für die Wäsche, und dgl. suspensorium. cf. ср.
 Лишност, f. (Ери.) die Trägheit, pigritia.
 Лишнштина, f. (Ери.) der Bärenhäuter, desidiosus.
 Лишци, m. (Ери.) der Anwurf (z. B. des Lehms auf das Flechtwerk), illitus.
 Лишци (comp. лешци), па, по, (Ери.) schön, pulser.
 Лишципи, им, v. impf. (Ери.) anwerfen, illino.
 Лишциписе, писе, v. r. impf. (Ери.) ebenen, adlinor, haereo.
 Лишцињење, m. (Ери.) das Anwerfen, illitus.
 Лишес, m. (Ери.) das ganze Ackergeräthe (samt dem Joche), aratrum et jugum.
 Лишеска, f. (Ери.) die Haselstaude, corylus.
 Лишешање, n. (Ери.) das Fliegen, vocatio.

Шу коздрва мавен нга.
 мен мше —

лијета, лијето

f; а говориса и левши, а
 Камло ~ левши ^{у неким} ~~фешто~~
 мезици
 кад н. п. по дармацији

Лијето, adv.
 Ливада, f.
 Ливадар, m.

Ливадница, f. dim. v. ливада.

Мили боре, на вину ти вате!
 Селас м се војске ударау —

Лијетати, лежем, v. impf. (Ерц.) fliegen, volito.
 Лијечѣње, n. (Ерц.) das Heilen, medela, sanatio.
 Лијечити, им, v. impf. (Ерц.) heilen, medeor.
 Лијешѣ, n. (coll. Ерц.) der Haselbusch, Coryletum.
 Лијо, adv. ungerade, impariter: тако или лијо, gerade oder ungerade, par impar.
 Лијк, m, das Angesticht, vultus.
 Лијк, m, der Faß, liber.
 Лијка, f. die Lisa in Kroatten, Lisa regio.
 Лијко, n. vide лијк. Веже лијко на у-зичу.
 Лијла (брезова или трешнова), f. оно што се огули с брезове или с трешњове коре као аршија. Лијла има у себи смоле и може горепти као луч.
 Лијла мила, Schmeifeln und Streifeln, blanditiae: све око њега лијла мила.
 Лиљан, m. hemerocallis Linn.
 Лиљана, f. ein Frauenname, nomen feminae.
 Лиљанов, ва, во, von hemerocallis Linn.
 Лијм, m. das Blech, lamina.
 Лијм, m. ријека, која тече из Ерцеговине и утјече у Дрину (с десне стране) код Вишеграда.
 Лијмун, m. die Citrone, limone, it. il limo.
 Лијмунада, f. die Limonade, aqua limonata.
 Лијнути, нем, v. pf. (dim. v. липни) ein wenig gießen, einen Guß thun, infundo.
 Лијцура, f. некаква права, што се једе од трбуа,
 Лиљак, m. die Schleife, cyprinus tinca Linn.
 Лиљане, n. das Haaren, amissio pili.
 Лиљанисе, амсе, v. r. impf. sich hären, pilos amitto.
 Лиљачић, m. dim. v. лиљак.
 Лијпа, f. die Linde, tilia.
 Лијпар, m. брдо између Јагодине и Багрдана.
 Лијпак, р, m. die Felsen (Lumpen), die vom Kleide herunter hangen, lacinae.
 Лијпик, m. der Lindenwald, silva tiliagam, tiliatum?
 Лијписка, f. 1) die Stadt Leipzig, Lipsia. 2) eine Art Fuch, rami genus.
 Лијпица, f. dim. das Lindchen, tiliola.
 Лијпница, f. 1) (Турска) мала варошица између Лознице и Ђешнице. 2) (Влашка) Српско село (близу Турске Липнице).
 Лијпничанин, m. човек из Липнице.
 Лијпничјѣ, ка, ко, von Липница.
 Лијпов, ва, во, linden-, tiliagineus.

Липовац, вѣа, m. 1) der Lindenhonig, mel tiliaceum. 2) der Lindenstab, baculus tiliagineus.
 Липовача, f. 1) der Lindenstock, baculus e ligno tiliacco. 2) у Јадру једно брдо и извор на том брду.
 Липовина, f. das Lindenholz, lignum tiliacae.
 Липса, f. n. п. крава, која је готово липсала.
 Липса, m. (Рес. и Срем.) vide липсо.
 Липсавање, n. vide липсвање.
 Липсаваши, ам, vide липсваши.
 Липсати, пшем, v. pf. verrecken, morior.
 Липсвање, u. das Verrecken, casus recotis.
 Липсваши, сујем, v. impf. verrecken, morior.
 Липсо, m. (Ерц.) n. п. во, који је готово липсао.
 Лис, m. der Fuchs (das Männchen), vulpes mas. cf. лиј, лисац.
 Лисаст, ма, мо, z. B. Pferd, das eine Bläse hat, macula alba insignis.
 Лисац, сѣа, m. vide лис.
 Лисац, сѣа, m. лисаст коњ, der Bläsehengst, equus nota alba insignis.
 Лисаца, f. der Fuchs, vulpes.
 Лисце, f. pl. die Handfesseln, Handschellen, Handeisen, manicae.
 Лисичѣње, n. das Fuchschwänzen, vulpini doli et mendacia.
 Лисичина, f. der Fuchsbalg, pellis vulpina.
 Лисичипи, им, v. pf. fuchschwänzen, vulpino more ago.
 Лисичић, m. der junge Fuchs, catulus vulpinus.
 Лисичица, f. dim. v. лисаца.
 Лисичја, чја, чје, Fuchs-, vulpinus.
 Лиска, f. ein Blatt (Laub), folium.
 Лиснат, ма, мо, belaubt, frondosus.
 Лиснѣк, m. (von лисн) ein Laubschaber, acervus ramorum quercinorum cum foliis siccatis, depascendus hieme a capellis.
 Лисов, m. лисаст пас, ein Hund mit einer Bläse, canis maculosus.
 Лисп, m. 1) das Blatt, folium arboris et libri. 2) одоше (сен) лиспом, alle insgefammt:
 „Ајме лиспом у Ђешницу бјелу—
 3) die Wade, sura.
 Лиспак, пма, m. hyp. das Blättchen, folium.
 Лиспање, n. das Blätterbekommen, renovatio foliorum arboris.
 Лиспани, ам, v. impf. Blätter bekommen, sich belauben, redeunt arboribus comae, frondesco.
 Лиспина, f. augm. v. лисп.
 Листик, m. dim. v. лисп.
 Липање, n. vide блијање.

Лијотер, а, о, н. п. гаска,
 брава (избуцнута).

Не лијоти магарце,
 док трава нара-
 сте.

Липен, m. некака
 руда.

Липљан, m. пове у Косову

Литар, m. vide личина.
 Литати, ам, vide блијати.
 Лити, лијем, v. impf. gießen, fundo.
 Литија, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) die Prozeßion, der Wittgang, Umgang, рота: данас носе литију; иду с литијом.
 Литнути, нем, v. pf. einen weichen Schiß thun, saso molle.
 Литпоња, m. das Kind, oder auch der Mensch, der einen Durchfall hat, dysentericus.
 Литпра, f. једна четвртина од оке, Gewicht und Maß, ponderis et mensurae genus.
 Литрењача (литрењача), f. ein Gefäß das eine litra hält.
 Литрица, f. dim. v. литра.
 Лице, n. 1) das Gesicht, facies. 2) die rechte Seite des Tuches, u. s. w. facies adversa panni.
 Личанин, m. човек из Лике.
 Личење, n. das Toilette, machen, comtio.
 Личина, f. ein Baßtrick, tunis e libro.
 Личиница, f. dim. v. личина.
 Личити, им, v. impf. 1) кога, eines Toilette machen, comto. 2) коме што, vide доликвати.
 Личитисе, имсе, v. r. impf. seine Toilette machen, comor.
 Личка, ка, ко, von Лика.
 Лишaj, m. die Bitterflechte (Hautkrankheit), lichen (österr. der Bitterich).
 Лишajева права, f. die Krebsblume, heliotropium europaeum Linn.
 Лишajив, ва, во, mit der Flechte behaftet, lichene laborans.
 Лишajивитисе, имсе, v. r. impf. Flechten befohmen, lichene laboro.
 Лишajник, m. dim. v. лишaj.
 Лишке, n. (coll.) das Laub, folia.
 Лобода, f. die Melde, atriplex hortensis Linn.
 Лоб, m. 1) die Jagd, venatio. 2) das Wild, venatio.
 Ловак, вка, m. dim. v. лов.
 Ловац, вца, m. der Jäger, venator.
 Ловачки, ка, ко, 1) jägerisch, Jäger-, venatorius. 2) adv. jägerisch, venatorie.
 Ловити, им, v. impf. jagen, venor.
 Ловица, f. n. п. мачка, пушка, die Jägerin, venatrix (als Arprossion von der Flinte, der Lage).
 Ловљење, n. das Jagen, venatio.
 Ловница, f. намастир у Бирчу (може бити да је сад и пушт?).
 Логов, m. der Weispanner, equus additus solito uni, aut duobus.
 Логор, m. das Lager, castra.
 Логорсье, n. das Lagern, castramentatio.

Логорити, им, v. impf. н. п. војску, lagern, castra pono.
 Логоритисе, имсе, v. r. impf. sich lagern, castra pono.
 Ложа, f. das Lager (з. В. des Hafens), cubile.
 Ложење, n. das Legen, positio.
 Ложити, им, v. impf. legen (з. В. Holz auf's Feuer), pono vashru; или дрва на vashru.
 Ложница, f. vide жлица.
 Ложичица, f. (једни говоре лажичица), die Brusthöhle, cavum pectoris.
 Ложница, f. (стп.) die Lagerstätte, cubile: „Ако лежи с љубом у ложници, „Еда Бог да не дигао главе — „Кад ја пођем у ложницу спавати, „Чини ми се та ложница тавница —
 Лоза, f. 1) винова, die Weinrebe, vitis vinifera Linn. 2) бијела, die Waldrebe, clamatis vitalba Linn. 3) der Stamm, das Geschlecht, stirps: од лозе Неманиќа. Пасја лоза! cf. кољено.
 Лозан, m. Mannsnamen, nomen viri.
 Лозинка, f. die Losung-(im Kriege), signum, tessera.
 Лозница, f. dim. das Rebchen, vitidula.
 Лозје, n. (coll.) 1) das Gerebe, vites, 2) (у крајини Негопинској) der Weinberg, vinea.
 Лозница, f. Städtchen im Jadar, am Fuße des Gучево.
 Лозничанин, m. einer von der Losniga.
 Лознички, ка, ко, 1) Losniger. 2) losnigisch.
 Лозовина, f. (стп.) vide вино: „Па сједоше пиши лозовину —
 Лож, m. der Talg, das Insekt, (Unschlitt), sebum.
 Ложан, на, но, von Talg, sebaceus.
 Ложење, n. das Ueberziehen mit Talg, sebatio.
 Ложити, им, v. impf. mit Talg überziehen, in Talg tauchen, sebo.
 Локанье, n. das Schlürfen (wie der Hund trinkt), sorbitio.
 Локати, лочем, v. impf. schlürfen (wie der Hund), sorbeo.
 Локва, f. 1) eine kleine Lache, lacus, palus. 2) (стп.) дај ашчија једну локву меса —
 Локвањ, m. 1) die Seeblume, nymphaea und zwar a) бијели, alba, b) жути, lutea. 2) два локвања око пања, m. j. уши око главе.
 Локвица, f. dim. v. локва 1.
 Локнути, нем, v. pf. einen Schurf thun (vom Hunde), sorbeo semel.
 Локот, m. vide кашанац 1.
 Локума*, f. eine Art harter Krapsen, sibi genus.
 Локумик, m. dim. v. локума.

Литица, f.

Личем на божити на
 Турџев дан, у час

Буке за собом литију.

Личинар, m. 1)

Личина, врсиндана,

Личинар, f. vide личина —
 чар 2.

Ловни, на, но,

Ли торни ни ловни

(т. ј. пас, који није је
 за тор (за чева овце),
 ни за лов).

Лог, m. лежи логом,

Лолла, m. Schimpfname für einen Lander, hageren Menschen, longinus.
 Лолман, мна, но, gebrochen, müde, fractus, lassus: нешто сам лолман.
 Лолмиши, им, v. impf. брешен, frango, н.п. дрво, љеб; лолми ме грозница.
 Лолмљање, n. dim. v. лолмљење.
 Лолмљаши; ави, dim. v. лолмиши.
 Лолмљење, n. das Brechen, fractio.
 Лона, f. hyp. v. лонац.
 Лонац, ница, m. der Topf, olla. Чувај лонца к'о и оца (кад је пун).
 Лончар, m. der Töpfer, figulus.
 Лончарев, ва, во, vide лончаров.
 Лончарица, f. н.п. лађа, das Topfschiff, navis onusta ollis.
 Лончаров, ва, во, des Töpfers, figuli.
 Лончарскљ, ка, ко, 1) Töpfer, figlinus. 2) В. земља Töpfererde, creta figlina.
 Лончина, f. augm. v. лонац.
 Лончик, m. 1) dim. v. лонац. 2) die Ofenschafel, testa fornacalis.
 Лбница*, f. die Terrasse (auf dem Dache). На лонци је седамнаест ага, Међу њима од Удбиње Зуко —
 Лопар, m. die Ofenschafel, batillum fornacule.
 Лопарик, m. dim. v. лопар.
 Лопата, f. die Schaufel, pala.
 Лопатара, f. m. j. воденица, што има коло попрјек и на њему пера као лопате.
 Лопатица, f. 1) dim. v. лопата. 2) коши више гужде.
 Лопта, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) der Ball, pila.
 Лопшница, dim. v. лопша.
 Лопш, m. das Loth, semuncia.
 Лопшња, f. der Schmutz, die Niederlichkeit, ignavia, negligentia.
 Лоптра, f. die Leiter am Wagen, scala vehiculi.
 Лоша, f. eine niederliche Weibsperson, Лошка, f. mulier ignava et immunda.
 Лош, ша, ше, unglücklich, schlecht, miser. Два лоша избише Милоша (ut Hercules quidem adversus duos). cf. рђав.
 Луб, m. der Bast, liber.
 Лубарда, f. die Bombe, globus ferreus, bomba.
 Лубеница, f. die Wassermelone, anguria, oder cucurbita citrullus Linn.
 Лубеничар, m. 1) der Wassermelonen-gärtner und -Händler, qui angurias serit aut vendit. 2) der dergleichen gern ist, amans anguriarum.
 Лубеничица, f. dim. v. лубеница.
 Лубеничаште, n. ein ehmaliger Garten zu Wassermelonen, hortus olim anguriis consitus.

Лубеничинљ, на, но, н.п. кора, der Wassermelone, anguriae. ♀
 Лубина, f. augm. v. луб; ударно га бацином уз лубину.
 Лубњача, f. куќа, или колиба, покривена лубом.
 Лубура, f. ein unformliches Gefäß von Bast, vas e libro.
 Луг, луга, m. vide пепео.
 Луг, луга, m. der Hain, lucus.
 Луд (com. луђи) да, до, 1) närrisch, demens. 2) thöricht, stultus.
 Луда, f. die Thörin, stupida, stulta.
 Лудажа, f. (у Српјему) vide бундева.
 Лудак, m. der Thor, stultus.
 Лудачина, f. augm. v. лудак.
 Лудило, n. die Narrheit (objectiv), dementia: уватио га лудило, die Narrheit hat ihn ergriffen (j. W. nach einem intervallo lucido).
 Лудитисе, имсе v. r. impf. sich närrisch stellen, stultitiam simulare.
 Лудбв, m. vide лудак.
 Лудовање, n. die Narrentheidigung, pugae, inertiae.
 Лудовати, дујем, v. impf. Narreten treiben, desipio.
 Лудојеба; f. convicium in puellam, q. d. stultus te futuerit.
 Лудост, f. die Thörrheit, stultitia. 2) die Narrheit, dementia.
 Лужење, n. das Laugen, lixivii infusio.
 Лужити, им, v. impf. н.п. кошуље, прежу, laugen, auslaugen, lixivio imbuo.
 Лужница Пепелужница, f. Aschenbrödel, puella favilla plena.
 Лужњака, f. eine Art Baum, arboris genus, налик на расп.
 Лук, derlauch, allium. 1) бијели, sativum, der Knoblauch. 2) црни, се-ра, die Zwiebel.
 Лук, m. bei der Pistole und Flinte.
 Лука, die Aue, pratum pone flumen.
 Лука, m. Lufas, Lucas.
 Лукав, ва, во, listig, schlau, callidus.
 Лукавство, а. } die Listigkeit, Schlaue-
 Лукавшина, f. } heit, dolositas, calliditas.
 Луко, m. vide Лука.
 Луков, ва, во, н.п. пвијет, перо,lauch-, allii.
 Луквача, f. кукурузница умјешена ладном водом с перима од прнога лука (cf. ладњача), eine Art Kukuruzbrot mit Zwiebel, panis genus e zea.
 Лукови; ва, во, н.п. лија, градина,lauch-, allii.
 Луковица, f. ein (hölzernes) Gefäß umlauch zu stossen, mortarium liguum comminuendo allii.

Лопате, n.

Лопати а, ам, а, v. impf.

Лонљица, f.

Лопшора,
Лопшара, ам, v. impf.

Лопов, m.

Лоповски, на, но,

Лужница, f. јужна у Губији
(у јужере у Мораву под Гол-
регом)

Добра коња, а коша јужак
даје мекче и полова вља,
Лукав, кља, m.

Само чљк је кукуруза
може-

У по кати урљно локљу —

у подметнути коше лубеничљу кору под љу.

Лудина, f. augm. v. луг.

Онда јужак у лудљи вљкав. Лудорље, f. pl.

+ 3)

Трпе су на ној луле од турџика

Лула*, f. 1) die Pfeife zum Rauchen, fistula fumatoria. 2) казанска, die Röhre beim Branntweindrennen, fistula vini ustorum.

Лулашина, f. augm. v. лула.

Лулеџија*, der Berufiger der луле, fistularius.

Лулаш, m. (у Српјему) vide лула 2.

Лулица, f. dim. v. лула.

Луња, f. eine Art Vogel, avis genus.

Луњав, ва, во, mit vorhängendem Kopfe, demisso capite.

Луњање, n. das Gehen mit vorhängendem Kopfe.

Луњати, ам, v. impf. mit vorhängendem Kopfe gehen, eo capite demisso.

Луња, f. das Schlagen, Klopfen, pulsatio.

Луњање, n. das Klopfen, pulsatio.

Луњањање, n. vide луњање.

Луњапати, ам, vide луњати.

Луњамак, тка, m. ein Bret, ascia.

Луњати, ам, v. impf. Klopfen, pulso.

Луњеж, m. (у Српјему, и у Бачкој) der Räuber, latro. cf. лопов, ајдук.

Луњешки, ка, ко, 1) räuberisch, praedatorius. 2) adv. räuberisch, latronis more.

Луњити, им, v. pf. auf etwas loschlagen, percutio.

Луњање, n. dim. v. луњање.

Луњапати, ам, dim. v. луњати.

Луњути, нем, vide луњити.

Луњање, n. vide врљање.

Луњати, ам, vide врљати.

Луња, f. die Puppe, pupa, pupula.

Лутор, m. der Lutheraner, Lutherana.

Луторан, m. f. nus.

Луторанка, f. die Lutheranerin, Lutheran.

Луторански, ка, ко, 1) lutherisch, lutheranus. 2) adv. lutherisch, lutherice.

Лукум*, m. ein Bindemittel (Kitt) von Baumwolle, ungelöschtem Kalk und Del bei Wasserleitungen u. dgl., maltha.

Лукаст, та, то, vide сулудаст.

Луч, m. der Kienspann, taeda.

Луча, f. vide зрак.

Лучан, на, но, mit Knoblauch gewürzt, conditus allio.

Лучев, ва, во, Kien-, Fören-, pini silvestris.

Лучење, n. das Absondern, separatio.

Лучење, n. das Würzen mit Knoblauch, alliatio.

Лучити, им, v. impf. н. п. јагање од оваца, absondern, separo.

Лучити, им, v. impf. mit Knoblauch würzen, alliare.

Лучиш, m. dim. v. луч.

Луцџак, m. der Knoblauchgarten, hortus allio consitus.

Луџија, f. die Lauge, lixivium.

Љ.

Љага, f. (у Српјему) der Schandfleck, labe, macula.

Љеб, m. (Ерц.) 1) das Brot, panis. 2) der Laib Brots, panis.

Љебар, m. (Ерц.) der Brotbäcker, pistor.

Љебарев, ва, во, } (Ерц.) des Bäckers,

Љебаров, ва, во, } pistoris. Далеко је лебарова кућа (кажу ђеци кад често ишту леба).

Љебац, шца, m. (Ерц.) 1) у Србији, у Босни и у Ерцеговини, dim. v. Brot, н. п. да пни да мајка лепаца (говоре жење ђеци). 2) (лебац) у Српјему, у Бачкој и у Банату, der Laib Brots, (н. п. пошто је овај лебац? велики лебац и ш. д.) и слабо се говори у коме другом падежу осим именованог и винителног.

Љебни, на, но, (Ерц.) Brot-, panis.

Љевака, f. (Ерц.) 1) die Linkerin, laeva manu utens. 2) die linke Hand, die Linke, laeva, laeva manus.

Љевак, m. (Ерц.) der Linker, homo laeva utens pro dextera.

Љевање, n. (Ерц.) das Gießen, fusio.

Љевати, ам, v. impf. (Ерц.) gießen, fundo.

Љевке, adv. (Ерц.) links, laeva, ad laevam: парај лупе левке! (подвикују момчад кад играју).

Љевчиш, dim. v. лијевак.

Љекар, m. (Ерц.) der Arzt, medicus.

Љекарев, ва, во, vide лекаров.

Љекарина, f. (Ерц.) das Heilgeld, die Gebühr des Arztes, pecuniae medico debitae, merces medici.

Љекарница, f. (Ерц.) die Heilerin, medica (mulier).

Љекаров, ва, во, (Ерц.) des Arztes, medici.

Љекарски, ка, ко, (Ерц.) ärztlich, medicus. 2) adv. ärztlich, more medici.

Љелек, m. (у Ерц.) vide јелен.

Љелена, f. (у Ерц.) vide Јелена.

Љенив, ва, во, (Ерц.) vide лијек.

Љенивац, вца, m. (Ерц.) der Faulenzger, desidiosus, piger.

Љенивица, f. (Ерц.) die Faulenzgerin, pigra.

Љепава, f. Frauennamen, nomen feminae.

Љепота, f. (Ерц.) die Schönheit, pulcritudo.

Луњацута, f.

Ле

Луњацута, f.

Љевши, а, е,

Љекарнице, f. pl.

имз
- лијевак
- лијевак

Љековити, та, то,

(Ерц.)

Луке, епта, n.

Љутица, f. dim. n. лука.

Љути, на, но, н. п. лија,

луцимак

луцимак

луцимак

Љепотица, f. (Ерц.) (die Schöne) ein Mädchenname, den z. B. die Schwiegertochter ihrer ledigen Schwägerin gibt, cf. златоје (pulcra):
 „Штогођ сунце обасја земљице
 „Не виђесмо таке љепотице —
 Љепошета, f. (Ерц.) ein Ziegenname, nomen cargae.
 Љепчик, m. dim. v. љеб з.
 Љепшање, n. (Ерц.) das Verschönern, exornatio.
 Љепшати, ам, v. impf. (Ерц.) verschönern, reddo pulcrus.
 Љеса, f. (Ерц.) die Britische, Flechte, crates.
 Љесетина, f. augm. v. леса.
 Љесина, f. dim. v. леса.
 Љесков, ва, во, (Ерц.) von Haselholz, colurnus.
 Љескова маст, f. die Haselsalbe (Prügel, Schläge), unguentum viteum (i. e. verbera): лескова је маст чудопворна.
 Љесковац, впа, m. (Ерц.) der Haselstab, baculus colurnus.
 Љесковача, f. (Ерц.) der Haselstock, baculus colurnus.
 Љесковина, f. (Ерц.) das Haselholz, lignum colurnum.
 Љетни, adv. (Ерц.) im Sommer, aestate.
 Љетина, f. (Ерц.) das Jahr (in Rücksicht auf Fruchtbarkeit), annona.
 Љетнић, на, но, (Ерц.) Sommer, aestivus.
 Љето, n. (Ерц.) 1) der Sommer, aestas. 2) (ст.) das Jahr, annus:
 „Старац Фочо од спотине љета —
 „Једно љето нико и не знаде,
 „Друго љето сватко и сазнаде —
 Љетовање, n. (Ерц.) das Ueberfemtern, aestivatio.
 Љетоваши, шујем, v. pf. u. impf. (Ерц.) überfemtern, aestivo.
 Љетос, } (Ерц.) heuer, hoc anno.
 Љетоске, }
 Љетошњић, ња, ње, (Ерц.) heurig, hor-nus.
 Љешница, f. dim. v. лија з.
 Љешник, m. (Ерц.) die Haselnuß, nux juglans. Два лешника орау су војска.
 Љешница, f. 1) (Турска) Städtchen zwischen der Zwergniter- u. Schabzer-naija, am Fuß der Видојевица. 2) (бегова) село у Јадру.
 Љешничанин, m. einer von Лешница.
 Љешнички, ка, ко, Љешничгер.
 Љештак, m. (Ерц.) ein Haselbusch, coguletum.
 Љештарка, f. (Ерц.) das Haselhubn, tetrao Bonasia Linn.
 Љиг, m. ријека у Србији

Љок! sagt man zum Kalbe, indem man es abtreibt, vox separantis vitulum a vassa.

Љоканье, n. das љок sagen (indem man das Kalb abtreibt).

Љокати, ам, v. impf. das Kalb abtreiben, separo vitulum a matre.

Љокач, m. дрво, што се теле љока, над се крава музе, das (hölzerne) Werkzeug, um das Kalb abzutreiben, instrumentum abigendi vitulum:

„Млада мома плаву краву музе,

„Млада момче и** теле љока;

„Млада мома момку говорна:

„Море момче! не преби љокача;

„Не дамо ти огрести бакрача,

„Ниг! кемо ти укувап! колача.

Љоке! vide љок.

Љокнуши, нем, v. pf. einmal љок sagen u. f. w.

Љоснуши, нем, v. pf. Krachen, fragorem edo.

Љу, cf. љу љу.

Љуба, f. 1) (ст.) die Gattin, conjux:

„Чија с' љуба, чија ли си сеја?

„Ја сам љуба Јове Поповића —

„Остаје му љуба нељубљена —

„Младога ме мајка оженила,

„Вјерне сам се љубе наљубио —

2) нур. v. Љубица.

Љубав, f. die Liebe, amor: учини ми љубав (sey so gut; thu mir den Gefallen, над који што моли кога);

дела љубави ши, fac quaeso, fac sis.

Љубаван, вна, но, liebevoll, amans.

Љубавник, m. еј љубавнице! ruft man einem Unbekannten zu, dem man etwas sagen will.

Љубак, пка, ко, lieblich, amabilis.

Љубезан, зна, но, geliebt, lieb, carus.

Љубезник, m. der geliebte Freund, amatus, dilectus.

Љубезница, f. die Geliebte, amasia.

Љубен, m. Mannsname, nomen viri.

Љубенко, m. Mannsname, nomen viri.

Љубивоје, m. Mannsname, nomen viri.

Љубинко, m. Mannsname, nomen viri.

Љубити, им, v. impf. 1) küssen, osculor. 2) küssen, vocabulo puro, sensu obscuro.

Љубица, f. Fraunenname, nomen feminae.

Љубичаст, та, то, veilschenblau, violaceus.

Љубичица (у Српјему и у Бачкој љубичица), f. das Veilschen, viola (viola odorata Linn.

Љубиша, m. Mannsname, nomen viri.

Љубљење, n. das Küssen, osculatio.

Љубнути, нем, v. pf. dim. v. пољубити:

„Љубну је једном и другом —

Љубобрат, m. Mannsname, nomen viri.

2) (у љуб-) vide привудак.

Љетовиште, n.

2) vide љубица:
 по књаз љубице,
 по другу љубице —

1) (мече узмету најзе вавек
 и Бјелградске)

X

Љупо Јанко коња ударише,
 а љупе му коњичу побегло —
 љупо гледе рчу мукар-ау

Људак. (у баквој и у
 банану) англ. и. човек
 ф. људина и. људски

Маарка, ф. } vide шти
 маанница, ф. } вера.
 Маалка, ф. 2)

Љупо зворџе,
 Љупа надгубан гроз-
 ница
 у питу је љупа нијанца
 а у кавизи све ки кова-
 нија

Љубовник, м. (по крајини Негопинској; а Власи онуда кажу јубовник) der Geliebte, amasius.
 Љубовница, ф. (по крајини Негопинској; а Власи кажу јубовника) die Geliebte, amasia.
 Љубовица, ф. (ст.) dim. љуба:
 „Не ке Пуљо гроша ни дуката,
 Веке ниште љепому жевојку
 Тагну ноћу за вјерну љубовцу —
 Љубоје, м. Mannsname, nomen viri.
 Љубомир, м. Mannsname, nomen viri.
 Љубосав, м. Mannsname, nomen viri.
 Љубосава, ф. Frauennname, nomen feminae.
 Људескара, ф. augm. в. човек. ср. људи.
 Људи (gen. људи), м. pl. 1) die Menschen, homines. 2) die Leute, homines.
 Људина, ф. vide људескара
 Људство, п. die Menge Leute, multitudo.
 Љуљање, п. das Wiegen (auch das Hutschen), agitatio in cunis, aut in machina suspensa.
 Љуљати, ам, v. impf. 1) wiegen, agitatio cunas. 2) (österr.) hutschen, agito in machina suspensa.
 Љуљашка, ф. (österr.) die Hutsche, machina suspensa.
 Љуљупти, нем, v. pf. der Wiege einen Schwung geben, commoveo cunas.
 Љу љу! singt man beim Wiegen der Kinder, ita accinunt infanti in cunis.
 Љуљушканије, п. dim. в. љуљање.
 Љуљушкани, ам, dim. в. љуљати.
 Љуманје, п. das Vorwärtstreiben, Daherschlendern, incessus modo defessi.
 Љумати, ам, v. impf. daherschlendern, incedo more defessi.
 Љупкост, ф. die Lieblichkeit, amoenitas.
 Љуска, ф. die Schale, testa, putamen.
 Љусупти, нем, vide љосупти.
 Љуп (comp. љупи), ма, то, 1) erboßt, iratus, exacerbatus. 2) herb, acerbus. 3) љупи сирома, äußerst arm, miserimus;
 „Топал Паша љупа страшница —
 Љупац, љупа, м. m. j. камен, harter Stein, saxum durum.
 Љупина, ф. 1) die Erboßtheit, irritatio. 2) die Herbe, acerbitas: мори ме љупина.
 Љупини, ма, то, zornig, iratus.
 Љупини, им, v. impf. böse machen, erboßen, irritio, ad iram excito.
 Љупинисце, изсе, v. г. impf. erboßen, exandescio.
 Љупица, м. з. В. Богдан, der böse (schlimme) Bogdan.
 Љупња, ф. die Erboßung, exandescencia.

Љупо, bitter, arg, aserbe: љупо пи га превари!
 Љупење, п. das Erboßen, exacerbatio.
 Љупки, ка, ко; 1) menschlich, Menschlich, humanus. 2) (љупки) adv. männlich, menschlich, humano more, ut vir: не зна љупки (него паски, или Цигански).
 Љупшење, п. das Schälten, descortication.
 Љупштини, им, v. impf. 1) schälten, descortico. 2) vide гулини 4.
 Љупница, ф. dim. в. љуска.

М.

Ма (ма), маа, м. 1) der Hieb, ictus. на ма, одма, маом. 2) (ст.) vide маовина:
 „На коњма нам седла потрунуше,
 „Чадорн нам маом попадоше —
 3) ма како било, statt макар.
 Ма! vide ма ма.
 Маала *, ф. das Viertel, das Quartier (in einer Stadt), regio urbis.
 Маанје, п. das Schwingen, agitatio.
 Маати, шем, v. impf. eine Bewegung machen (mit der Hand, dem Hute), agito. Маакеш ти вапру у каш (du wirst zu thun haben).
 Маати, маам, v. impf. m. j. кућелу, или лан.
 Мавен, на, но, vide плав.
 Мави *, adj. indecl. vide мавен.
 Мавиш, м. eine Art Mehlspeise, cibi farinacei genus (österr. Schneeballen, Krampfenteig in Schmalz gebaden).
 Мавула *, ф. Art türkischen Mantels, pallii turcici genus.
 Маверн, м. Mannsname, nomen viri.
 Магаза *, ф. das Magazin, horreum. У Бијограду држе у магазана со, жито и брашно; а у Јадру (око Лознице) оплету магазу од пружа, па наспу у јесен јабука брашница ше стоје преко зиме.
 Магазациа *, м. der ein (wenn auch kleines) Magazin hält, und daraus verkauft, tabernarius.
 Магазица, ф. dim. в. магази.
 Магазење, п. das Verunreinigen, pollution.
 Магажити, им, v. impf. verunreinigen, polluo: немој се поганиши на магазити.
 Магарац, рца, м. der Esel, asinus. Не зна (ни) колико магарац у канпору. Магараца одведи и на Јерусалим, он ке опеш брши магарац.

Магаре, ета, п. der Esel, das Eselst, asellus.

Магареџи, ха, ке, Eselst, asininus. Магарече (zum Scherze als gereimte Antwort auf eine ungereimte Anekdote):

A. Добар вече.

B. Узјао на магарече.

Магарица, f. die Eselin, asina.

Магаричин, на, но, der Eselin, asinae.

Магарчев, ва, во, des Esels, asini, н. п.

Магарчево брдо у Карловцима (близу

Магарчева брда има онђе један из-

вор, који се зове Ешиковац, а

ешек у Турском језику значи ма-

гарац: дакле је Ешиковац род с

Магарчевим брдом!).

Магарчење, п. das Handeln oder Reden wie ein Esel.

Магарчина (магарчина), f. augm. v. магарац.

Магарчипи, им, v. impf. кога, zum

Esel machen, reddo asinum.

Магарчиписе, имсе, v. r. impf. sich wie

ein Esel betragen, dicere aut facere ut

asinus.

Магаџин, м. (у Сријему, у Бачк. и у

Бан.) das Magazin, horreum. cf. амбар.

Магистрат, м. vide маџистрат.

Маџистратски, ка, ко, vide маџи-

спратски.

Магла, f. der Nebel, nebula. †

Магалини, им, v. impf. einen Nebel um

sich verbreiten (z. B. durch Tabakrau-

chen), nebulam offundo.

Магалица, f. dim. v. магла.

Магловил, ма, шо, nebligt, nebu-

losus.

Маглаушпина, f. augm. v. магла.

Магљење, п. das Unnebeln, obnubi-

lacio.

Мадеж, м. vide маадеж.

Маџистор, м. vide учитељ.

Маџисторов, ва, во, vide учитељев.

Маџисторовица, f. vide учитељевица.

Маџисторски, ка, ко, vide учитељ-

ски.

Маџистрат, м. (у Сријему, у Бачк.

и у Бан.) der Magistrat, senatus.

Маџистратски, ка, ко, magistratisch,

senatorius.

Маџуница, f. die Klosterküche, culina

monasterii.

Маевница (Мајевница?), f. Berg in Bos-

nien dem Цер und Гучево gegenüber.

Маџан, ца, ко, } dim. v. маан.

Маџак, ца, ко, }

Мажа, f. der Zentner (100 Pf.), pondus

centenarium.

Мажење, п. das Verbättseln, corruptio

per nimiam indulgentiam.

Маза, f. das Mutterstöhnchen, ein ver-

bättseltes Kind, deliciae matris, puer

(puella) corrupta nimia indulgentia: ма-

за материна.

Мазалица, f. die Oelbüchse, vas olei.

Мазаље, п. das Salben, Schmieren,

unctio.

Мазати, мажем, v. impf. 1) schmieren,

salben, ungo. 2) око кога, streicheln,

schmeicheln, demulceo verbis. 3) коња

(љесковом масни), stark schlagen,

fuste dolo.

Мазга, f. die Maulfessel, das Maulthier,

mulus, mula.

Мазгал, ш. } vide пушкарница.

Мазгала, f. }

Мазгалија, f. dunnies Zeug, nugas, in-

ertiae: прави кајекавје мазгалије.

Мазгов, м. der Maulfessel, mulus.

Мазија, f. 1) vide челия. 2) die Probe

des glühenden Eisens, und heißen Was-

serst, experimentum per ignem. У Ср-

бији п сад кашпо в а д е м а з и ј у, п.

ј. кад на каквога човека реку да је

шпо украо, а он се одговара да

није, онда узваре пун казан (или

велики копао) воде, па у ону вре-

лу воду мелну комад врућа усја-

ла гвожђа (или камен), а онај, на

кога веле да је украо, засуче рука-

ве, па објема рукама извади оно

гвожђе из воде. Ако он не буде у-

крао оно што на њега говоре, не

ће се ожешти ни мало, ако ли буде

украо, изгореће му руке (ја не знам

ни једнога, који је вадио мазују да

се није ожеога, а знам двојицу што

су им руке изгореле: П а н ш у С т а-

м е н и к у из Јадра из зела Тришка,

и Митру Туфекчији из Раџе-

вине из села Мојковића).

Мазиши, им, v. impf. н. п. дијете,

bättseln, corruptio nimia indulgentia.

Мазуши, нем, v. pf. 1) einmal schmie-

ren, ungo. 2) einen Hieb versehen mit

dem Säbel, Stoc, percutio.

Маина, f. die Windstille (auf dem Flusse),

silentium venti, malacia.

Маја *, f. vide квасац.

Маја, f. hyp. v. мајка. †

Мајда, f. Frauennamen, nomen feminae.

Мајдан *, м. 1) die Erzgrube, fodina. 2) der

Sundort, domicilium: ту је мајдан

од Ђевојака; од добри коња и т. д.

Мајдански, ка, ко, Gruben-, fodinae.

Мајдонос *, м. die Petersilie, petroseli-

linum.

Мајин, на, но, vide мамин.

Мајка (и мајка), f. die Mutter, mater.

Мајкин (и мајкин), на, но, der Mut-

ter, matris.

Мајкина душица, f. der Quendel, thy-

mus serpillum Linn.

Мајмун *, м. der Affe, simius.

Магало, м.

Нововар магле и сејане-

Магуит, м. поље у Ко-

сову између Лаба и

Ситнице; ту кажу

да је био кагор му-

ратов:

" Мурад пао на Магуит на

поље,

" Уватмо и Лаба и Ситницу-

Маџије, ф. р.

† узмарао иде Мижа,

ја

† 2) снас обилна свекрбу

маћо зову.

Малница, f. der (Binder-)Schlägel, tudicula.
 Мамка, f. das Bret, auf dem der Hauf abgeklopft wird, frangibulum pro can-nabi.
 Маѡо, m. vide маѡо.
 Ма ма! laut, um die Kuh herbeizulod-
 den, sonus allieciendi vaccam.
 Мама, f. hyp. v. мати.
 Мамалуга, f. vide качамак.
 Маммац, мца, m. der Ruder, esca.
 Мамингуз, m. ein erdichteter Vogelname zum Spornen, q. d. quae alliciat animum:
 А. Шта је то (шта то дречи у мраку, у шуми)?
 Б. Мамингуз; бјежи, бјежи.
 Мамин, на, no, der Mama, matris.
 Мамини, им, v. impf. locken, allicio.
 Мамница, f. dim. v. мама.
 Мамничин, на, no, der Мамница, matris.
 Мамѡеѡе, n. das Locken, allectio.
 Мамѡѡѡе, n. das Spornen, incitatio.
 Мамѡѡѡам, ам, v. impf. spornen, ad-do calcar.
 Мамузе*, f. pl. die Sporen, calcaria.
 Мамуран, рна, no, vom Rausche noch benebelt, qui scarpulam nondum exhalavit.
 Мамурлук*, m. die Nachwehen des Rausches, dolor capitis cet. a. scarpula: раз-
 бити мамурлук, die Nachwehen des Rausches (wieder durch Trinken) ver-
 treiben, scarpulam discutio hibendo.
 Мана, f. Fehler, Tadel, vitium: нема мане на њему никакве, er ist ohne Fehl.
 Манастар, m. vide намастир (mit al-
 len Ableitungen).
 Мангулац, гулац, m. eine Art leicht mäßig-
 baren Schweine, genus suis altilis.
 Мангулица, f. eine Art leicht mäßigbarer Säue, genus porcae altilis.
 Мангура*, f. eine Art Münze, numi genus; нема ни мангуре.
 Манда, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Мандал*, m. велика кључаница пре-
 ко цијели врата, der Thorriegel, vec-
 tis portae.
 Мандара, f. ein Gericht von Schmalz,
 Mehl und Wasser, cibi genus.
 Мандра, f. vide стан 1.
 Мандуша, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Мани* (коме бити), indecl. neidig, in-
 vidiosus: нијесам му мани. Ко ни
 је мани, био ти у најму.
 Манисати, нишем, v. impf. чему,
 пак коме, auszuweisen finden, reperio
 quod reprehendam.
 Маниш, та, то, dumm, stupidus:
 будао маниша!
 Маник, m. eine Art kleinen Fisches, pi-
 sciculi genus.

Маннија, f. der Mönchsmantel, pallium
 monachi.
 Манѡорос, m. ein Mönchsmantel, pal-
 lium monachi.
 Манути, нем, v. pf. eine Bewegung
 machen, schwingen, stringo. †
 Мануписе, немсе, v. r. pf. 1) sich ei-
 ner Sache begeben, desero rem. 2) sich
 aufmachen, itineri se dare:
 „Па се ману преко поља,
 „Као звјезда преко неба —
 Маѡ, aufer, ausgenommen, nisi, ex-
 cepto quod —
 „Ту ми седи младо момче
 „Накљѡено, наређено,
 „Маѡ што није ожѡено —
 Маѡкаваѡе, n. das Umstehen (des Vie-
 hes), mors bestiae.
 Маѡкавати, ах, v. impf. umstehen
 (vom Viehe), mori (de bestia).
 Маѡкапати, ам, v. pf. umstehen, verres-
 sen, mori.
 Маѡма, weniger, minus.
 Маѡо, m. vide маѡеница.
 Маѡви, m. pl. 3. B. бол ме глава на
 маѡве, auf Augenblicke, stoßweise,
 punctim, identidem.
 Маѡвина, f. das Ros, muscus.
 Мара, f. 1) hyp. v. Марија. 2) шарена
 бубица (österr. Frauentäfer und Dia-
 rientäfer, frain. божји волек).
 Мараз*, m. 3. B. мараз на еруу, er ist
 innerlich krank (man sieht äußerlich kei-
 ne Ursache seines Uebelbefindens), makō
 intestino laborat.
 Марам*, f. das Tüchel, Tuch, sudarium.
 Марамница, f. dim. 1) das Tüchelchen,
 sudariolum. 2) bei den Lämmern das
 Talg der Jngeweide, sebum intestinum
 bestiarum.
 Марамчинна, f. augm. v. марам.
 Марва, f. (coll.) das Vieh, pecudes,
 pecus.
 Марвѡни, на, no, n. п. вашар, Vieh-
 pecuarius.
 Марвинче, чета, n. das Vieh, pecus
 (pecudis), bestia.
 Маргѡма, m. (cm.) eigner Name einer
 Kanone, nomen proprium tormenti:
 „Док ми гледа Крѡо на Земун,
 „А Маргѡма на Врачар на поље —
 Маргѡман, m. (у Сријему, у Бачк. и у
 Бан.) der Marktender, lixa, mundina-
 tor castrensis.
 Маргѡманица, f. die Marktenderin,
 mundinatrix castrensis.
 Маргѡмански, ка, ко, 1) Marktender,
 lixae. 2) adv. wie ein Marktender, mo-
 re lixae.
 Марѡеѡе, n. das Kummern um etwas,
 sollicitudo.
 Марија, f. Marie, Maria.

Манојло, m.

†г) мамура,

Мамлаѡ, m (у Генз)

у Бачк. и у Бан.)
vide блесак.

Марасија, f.

Мани Сјез тражи на-

манујерки

Манац, њка, m.

мјесец иде саз на манац,

Маршја, f. dim. v. Марија.
 Марјанка, f. Frauennamē, nomen feminae.
 Марјинко, m. Mannsname, nomen viri.
 Маршпи, им, v. impf. за кога, за што, sich kümmern um etwas: не ма-ри за то, curō.
 Марица, f. 1) dim. v. Марија. 2) вода (у Косову?):
 „На Марицу бијелиши плашно —
 „Окрекесе низ воду Марицу —
 Марјан, m. Mannsname, nomen viri.
 Марјаш, m. 1) (у Србији кажу Каур-ски) der Siebzeher, numus 17 gr-aeiferorum (Mariae imagine insignis.) 2) eine Münze von 10 Para's, numi Turcici genus.
 Маркић, m. dim. v. Марко.
 Марко, m. Mary, Marcus.
 Марша, f. Frauennamē, nomen feminae.
 Маршин, m. Martin, der gewöhnliche Name des Tanzbären, Martinus (ita vocant ursum saltare edoctum): дед' поиграј мој маршине!
 Масан, сна, но, vide маспан.
 Масла (gen. масала), n. pl. das geweihte Öl, die letzte Delung: свештани (свјештаци) му масла.
 Маслен, на, но, schmalzig, fett, pinguis, pinguedine imbutus, n. p. руке.
 Маслени, на, но, n. p. лонац, Schmalz-butyr.
 Масленић, m. п. j. лонац, или куш, der Schmalztopf, olla, in qua butyrum liquatum.
 Маслина, f. der Ölbaum, olea.
 Маслинка, f. die Olive, olea, oliva.
 Маслао, n. 1) das Schmalz, butyrum liquatum, 2) vide цинвара. 3) све је по његово маслао, Befindlichkeit, ille autor est: и шу има његова маслаа; ни по није без његова маслаа.
 Масница, f. eine Strieme, blauer Flecken, vibex.
 Масногуз, m. der Gourmand, liguritor, homo delicatus.
 Масногуз, за, zo, leckerhaft, delicatus.
 Масн, f. 1) das Schmalz, geschmolzenes Fett, pinguedo liquata. 2) Salbe, unguentum, adeps. 3) човек црне масни, (Farbe), atri coloris.
 Маспан, сна, но, fett, pinguis.
 Маспило, n. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) die Tinte, atramentum.
 Маспити, им, v. impf. mit Fett beschnigen, pinguedine imbuo.
 Мата, m. (Pec. и Срем.) vide Мато.
 Матара, f. Art Trichitura (Weingefäß), vasis vinarii genus:
 „Додаје му чашу и матару —

Матерѣње, n. die Begrüßung als Mutter, salutatio pro matre.
 Матерешина, f. augm. v. мати.
 Матери, на, но, der Mutter, matris.
 Материти, им, v. impf. zu einer sagen: Mutter! saluto matrem.
 Материца, f. die Mutter, Wärmutter, der Mutterleib, matrix.
 Материце, f. pl. Празник, који сват-да пада у другу неђелу пред Божић (а у прву пред оце). Материце су као женско крсно и ње: зато је обичај у очи материца (или на материце у јупру) везати све жене, које су се мајке назвале: неке вежу за ногу без шаае, а пред неке само донесу уже, или (по варошима) пантљику, или гајшан, па већ оне знаду шта је по; и морају се опкупљивати: орасима, сувим шљивама, јабукама, ранијом, ливежом вечером и сјупрадан ручком.
 Мати, тере, f. vide мајка; жива пи је мати (i. e. du bist glücklich) begrüßt man den, der eben noch recht kommt im allenfalls, wenn er will, mitzuspeisen.
 Матија, m. Mathias, und Matthäus.
 Матијаш, m. Mannsname (von Mатија), nomen viri.
 Матијаца, m. dim. v. Матија.
 Матица, f. 1) die Bienenkönigin, apum dux, regina. 2) der Thälweg, medius alveus luminis:
 „Узела га вода на матицу —
 Матичњак, m. 1) die Zelle der Bienenkönigin, cellula reginae. 2) melissa officinalis Linn. (sonst auch маја genannt).
 Мато, m. (Ерц.) hyp. v. Матија.
 Матор, ра, ро, alt, senex (besonders von den Thieren).
 Маторан, рца, m. der Alte (vom Thieren), senex; auch vom Weinberge würde man es gebrauchen.
 Маторѣње, n. das Altern, senescencia (?).
 Маторина, f. (österr. die Aelte) das Alter, senectus.
 Маторити, им, v. impf. alt werden, altern, senesco.
 Маторка, f. die Alte, z. B. beim Geflügel, senex cf. маторан,
 Маќа, f. (у Српјему и у Бачкој гово-
 Маќаа, f. je маќија) die Stiefmutter, noverca.
 Маќедонац, нца, m. der Macedonier Macedo.
 Маќедонија, f. Macedonien, Macedonia.
 Маќедонка, f. die Macedonierin, Macedonia mulier.

+ Материнство, n.

Марко Краљевић.

ја

И Неби ни пош с ма-
 слом узјели ко ина
 мајка он и муда ма-
 же, а ко нема, њему и
 усне пучају. 2) свето
 масло,

Маторњак, m. слага
 вода, од које се одведе
 јаз.

Македонскѣ, ка, ко, macedonisch, macedonicus.

Маки (говорисе и макнуши), макнем, v. pf. rücken, moveo.

Макија, f. cf. макаа.

Макисе (говоре и макнушисе), макнемсе, v. g. pf. rücken, moveo.

Маук, m. das Miau! vox felis.

Маукање, n. das Miauen, mutatio felis.

Маукаши, учем, v. impf. miauen, mutio. Маукнуши, нем, v. pf. ein Miau machen, mutio.

Мауна, f. die Schote, siliqua, folliculus.

Маунање, das Bekommen der Schoten, das Hülsen, folliculorum apparitio.

Маунашисе, насе, v. impf. n. п. гра, hülsen, hülsen bekommen, folliculos accipio.

Мауница, f. dim. y. мауна.

Мау! laut, um die Kaze zu rufen, sonus vocandi felem: мау мау мау!

Маца, f. 1) hyp. y. мачка, das Käsef. 2) права, што се њом мажу кошнице кад се рој спреса, vide машањак 2. 3) кад се рој вапа, или саћерује у кошницу, онда се виче: сјед мацо! сјед мацо! сјед мацо, сједо и ја. 4) (die Flocke der Weidenblüte) das Käsefen, (Loccus) iulus.

Мацаст, ма, мо, n. п. крава, kasefarbig, coloris felini.

Мацење, n. das Werfen (von der Kaze), partus felis.

Мацни, им, v. impf. m. j. мачка, Junge werfen (von der Kaze), pario.

Мацнишисе, цисе, v. impf. m. j. мачка, werfen (von der Kaze), pario.

Мацоња, m. во мацаст.

Мацуља, f. крава мацаста.

Мач, m. das Schwert, ensis.

Мачад, f. (coll.) vide мачићи.

Мачак, чка, m. der Kater, catus, felis mas.

Мачва, f. једна кнежина Шабачке наје (између планине Цера и вода Саве и Дрине). Мачва је сва равна као и Бачка, само што је зарасла у шуму. У Мачви могу бити добре свиње, говеда, коњи, а особито шеница (ниђе се у Србији не једе шеничан леб тако у себицу, као у Мачви); али нема текућије вода, него људи све пију бунарску воду (осим оније села, која су поред Саве и поред Дрине). Приповиједају, да је кнез Лазар питао Милоша Обилића (кад је дошао да иду на Косово): „Камо ти Милошу Мачвани?“ А он му одговорио: „Остали, чешпиши кнеже, да крче и да сију шеницу“ Онда Лазар ре-

као: „Еда Бог да, све крчили, а све Мачва у прњу лежала; а шпогођ спекли, све Турцима у биједу дали“ Мачва је била (до 1804 год.) најбогатија кнежина у Србији, него је ови година погажена и оплајењена. „Равна Мачва бијела погача —

„У богатој и поносној Мачви —

Мачвани, m. einer aus der Matschwa.

Мачванка, f. eine aus der Matschwa.

Мачванскѣ (и Мачванскѣ), ка, ко, von der Mачва.

Маче, чета, n. der junge Kater, catus felinus.

Мачепина, f. augm. y. мачка.

Мачина, f. augm. y. мач.

Мачићи, m. pf. (coll.) die Jungen der Kaze, catuli felini.

Мачица, f. dim. das Käsefen, felicula, felis parva.

Маџак, m. der Kasebreck, Koth, stercus felinum.

Мачји, чја, чје, Kase, felinus.

Мачка, f. 1) die Kaze, felis. 2) дрво криво, што стоји преко руднице (код плауга).

Мачкодер, m. der Kasefchinder, exco-riator felinum.

Мачурина, f. vide мачепина.

Маџар*, m. der Madjar (Unger), Ungarus.

Маџарење, n. des Ungaristen, mutatio in Ungarum.

Маџарија, f. der Kaiserdukaten, aureus ungaricus.

Маџарија, f. (coll.) (das Gemog?) die Madjaren, Ungari.

Маџарина, f. augm. y. Маџар.

Маџарити, им, v. impf. zum Madjar machen, facio esse Ungarum.

Маџаритисе, имсе, v. g. impf. sich verungern, abire in Ungarum.

Маџарница, f. die Madjarin (Ungerinn) Ungara.

Маџаркиња, f. n. п. сабља, der Unger-Säbel, acinaces ungaricus:

„И док ми је сабље маџаркиње —

Маџарскѣ, f. das Madjarenland, Ungern, Ungaria.

Маџарскѣ, ка, ко, 1) ungrisch, ungaricus. 2) adv. ungrisch, ungarice.

Маџаруша, f. m. j. шлива, die gemeine blaue Zwetschke, prunum (ungaricum), cf. пожешкиња.

Маџарче, чета, n. der junge Unger, adolescens ungarus.

Маџун*, m. 1) die Latwerge, electuarium. 2) ein dergleichen Gericht, cibus (electuarius).

Маша*, vide ватраља.

Маша, f. das Fehlen im banahe-Spiel, error in ludo banahe.

Маџко, m.

+ 2) (у Грјезу, у Бачк. и у Бан.) hyp. h. Маџа; cf. Маџа.

Маџура, f. vide маџара.
Зарони се међу маџа-
рију —

Маша, m. (Рес. и Срем.) vide Manro.

Машала*, f. die Fackel, fax.

Машање, n. das Greifen in etwas, immissio manus.

Машатице, амсе, v. r. impf. greifen, immitto manum.

Маше*, f. pl. die Feuerzange, forceps.

Машитице, амсе, v. r. pf. hineingreifen, manum immitto.

Машнице, f. pl. dim. v. маше.

Машко, m. Mannname, nomen viri.

Машанја, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) die Masche, macula, nodus.

Машљиков, ва, во, von evonymus europaeus Linn.

Машљиковина, f. evonymus europaeus Linn.

Машо, m. (Ерц.) hup. v. Марко und Манко.

Маштрафа, f. ein Glas mit Handhabe, rosculum ansatum.

Машћење, n. das Besfmiteren mit Fett, unctio.

Машчина, f. } augm. v. маст.

Машчурна, f. }

Мѐ (меј?), меа, m. (Рес. и Срем.) vide мије.

Мѐ, mѝѝ, ме (асс. v. ја).

Меана*, f. vide крчма.

Меанисање, n. vide крчмљење 1.

Меанисати, нишем, vide крчмши 1.

Меанција*, m. vide крчмар.

Меанцијин, на, но, vide крчмаров.

Меанцијски, на, ко, } vide крчмар-

Меанцијски, на, ко, } ски.

Мејдан, m. vide мејдан.

Мејданција, m. vide мејданција.

Мѐд, m. 1) der Honig, mel. 2) мѐд

(нама), vide међу.

Мѐдак, m. Mannname, nomen viri.

Мѐаар, m. der Honighändler, mellarius.

Мѐарница, f. die Honigstube, officina mellaria.

Мѐвед, m. (Рес. и Срем.) vide ме-

ђед.

Мѐведак, тка, m. (доље преко Мо-

раве) vide ронац 2.

Мѐвѐдина, f. (Рес. и Срем.) vide ме-

ђѐдина.

Мѐвѐдица, f. (Рес. и Срем.) vide ме-

ђѐдица.

Мѐвѐдник, m. (Рес. и Срем.) vide

међѐдник.

Мѐвѐдов, ва, во, (Рес. и Срем.) vi-

de међѐдов.

Мѐвѐђа, ља, ље, (Рес. и Срем.) vide

међѐђи.

Мѐвѐкање, n. das Medet-Rufen, exclamatio medet.

Мѐвѐкати, дечем, v. i. r. f. medet ru-

fen, exclamo medet.

Мѐвѐкати, нем, v. pf. medet rufen, exclamo medet.

Мѐден, на, но, Honig, mellitus.

Мѐвѐњак, m. 1) m. j. прстен, ein

gelber Ring von Bronze, anulus ae-

neus. 2) мѐвѐњаци, Honigstücken, pla-

centae mellitae.

Мѐдѐн*! Ausruf eines sterbenden Tür-

ken, exclamatio turcae morientis. †

Мѐдија, f. Medina (?), Medina: †

„Кад устане кука и мошника,

„Биће Турком по Мѐдији мука —

Мѐдити, им, v. impf. mit Honig ver-

сüssen. condio melle, mellio.

Мѐднѐ, на, но, honigfüß, mellitus:

„Капетане моја мѐдна уста —

Мѐдњање, n. das Versüssen mit Ho-

nig, mellitio.

Мѐдњаши, ам, vide мѐдити.

Мѐдњаши, љака, m. pl. пошок и бр-

до у Јадру, између села Тршиња

и Клабаца:

„Од Мѐдњака те до Копривњака —

Мѐдо, m. hyd. von међед:

„Сипи бисмо и још бисмо,

„Пре мѐдо побјегосмо;

„Да бијау стари

„У гаће би срали.

Мѐдовина, f. der Meth, mulsum: слап-

ко као мѐдовина;

„С вечера ме вином умивале,

„У по ноћи слапком мѐдовином —

Мѐдоња, m. Name für einen Ochsen,

nomen bovis (an den међед denkend?).

Мѐдуља, f. Kuhname, nomen vaccae.

Мѐђа, f. 1) die Grenze, terminus, li-

mes. 2) das Gebüsch, fruticetum:

„Емо мајко из међе међа —

Мѐђед, m. (Ерц.) der Bär, ursus.

Мѐђѐдина. t. (Ерц.) 1) die Bärenhaut,

pellis ursina, 2) augm. v. међед.

Мѐђѐдица, f. (Ерц.) vide мечка.

Мѐђѐдник, m. Berg in Serbien (наме-

ђу Валеваке и Ужичке намје).

Мѐђѐдов, ва, во, (Ерц.) Bären*,

ursi.

Мѐђѐђа, ља, ље, (Ерц.) Bären*, ur-

sinus.

Мѐђѐње, n. 1) das Angränzen, confi-

nitium. 2) das Begränzen, limitatio.

Мѐђер, adv. folglich, also, igitur, ergo:

међер обила мајка родила обила

јунака (cf. обила).

Мѐђити, им, v. impf. 1) angränzen,

counterminus sum, 2) begränzen, limi-

tem pono.

Мѐђица, f. dim. v. међа 2.

Мѐђу, zwischen, inter.

Мѐђудневница (међудневница), f. one три

неђеље дана, између госпође мале

и велке (од 15. Августа до 8. Сеп-

темврија), die Zeit zwischen den

Мѐдена уста звоздена

врата отворају.

† cf. мѐвѐкатице.

Мѐдњика, f.

Мѐдѐница, f. мала звонце

од бронзе. cf. мѐдѐњак.

Мѐдија, f. мала варошица

у близу Ршаве

Мѐдѐјска, на, ко, пош Мѐ-

дија

Мѐдѐница, f. фуџија за

мѐд.

beiden Frauentagen, temporis inter utrumque festum B. M. V. intervallum.
Међудневички (међудневички), ка, ко, н. п. јаја, јагоде (по жене остављају лијека ради).
Мезгра, f. der Baumlast, succus arboris.
Мезе*, зета, n. der Zubig, das Zubeissen, quod comeditur, posteaquam hiberis:
 „А лијевом мезе му додаје —
Мезево, n.
 „Па не иди бијелу Будиму,
 „Већ ти ајде на Мезево право
 „На Трушину на воду студену —
 „Када дођеш у поле Мезево,
 „Жива прећи у Голем планину —
Мезеџици; им, v. impf. zubeissen, simul comedo.
Мезла*, m. die reitende Post; tabellarius publicus equester.
Мезлана*, f. das Posthaus, domus cursus publici.
Мезласки, ка, ко, 1) Post-, cursus publici. 2) als Courier, more tabellari publici equo vesti.
Мезлаџија*, m. vide мезуџија.
Мезмац, мпа; m. (у Сријему, у Бачкој и у Бан.) vide мезинац.
Мезмица, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide мезиница.
Мезул, m. vide мезла.
Мезулана, f. vide мезлана.
Мезуласки, ка, ко, vide мезласки.
Мезуџија*, m. der Posthalter, cursus publici curator.
Меј, m. cf. ме.
Мејдан*, m. мјесто, der Platz, forum; мејдан дијелиши, duelliren, pugnam in eo.
Мејданџија*, m. der Kämpfer, pugnator.
Мек (comp. мекши), ка, ко, vide мекан.
Мекна, f. das Blöcken der Lämmer, balatus agnorum:
 „Стоји мекна јањац' за овцама —
Мекан, на; но, weich, mollis.
Мекнаџе, n. das Blöcken der Lämmer, balatio agnorum.
Мекши, мекши, v. impf. blöcken, balatio.
Мекшиџе, f. pl. die Kleinen, turfur. Ку-пио би га за мекшиџе.
Мекнути, нем, v. impf. weich werden, mollesco.
Мекнути, нем, v. pf. einmal blöcken, edo balatum.
Мекопут, ша, то, ш. j. коњ, који је тако слаб, да му узда на глави, или колан на грбуу, одма начини рану, ein zartliches weiches Pferd, das keine Strapaze aushält, equus mollis, delicatus.

Мекота, f. die Weichheit, mollities.
Мектербаша*, m. der Kapellmeister, magister concertus.
Мектерин*, m. der Muskant, symphoniacus.
Мекџуст; ша, то, ш. j. коњ, који се боји узде, weichmülig, equus oris mollis.
Мекуша, f. јабука промрзла, или гњила крушка, weicher Apfel oder Birne, malum aut pirum mite (molle).
Мекушац, шпа, m. рак кад се свуче у прољеће, der Krebs, der sich gehäutet hat, cancer qui cutem posuit (ideoque tenerior est).
Мекшање, n. das Erweichen, mollitio.
Мекшапи, ам, v. impf. erweichen, mollio.
Мекшина, f. vide мекота.
Мела, f. die Mistel, viscum. На којој се лијесци нађе мела, под оном лијеском има гуја с драгим каменом на глави, или још Бог зна какво друго благо поред ње (тако приповиједају: зашто се мела ријетко налази на лијесци?).
Мелез*, m. der Zwitter (Mutatte), hibrida von Menschen und Thieren.
Мелем*, m. das Pflaster, emplastrum.
Мелица, f. dim. v. мела.
Мелъ, m. der Hopfen, humulus lupulus Linn.
Мелъава, n. was gemahlen wird, quod molitur: нема мелъаве (говоре у Сријему, кад нема воденица шпа да меле).
Мелъавиши, им, v. impf. (cm.) cf. помелъавиши.
Мелъавина, f. die Hopfenstaude, frutex humuli lupuli Linn.
Мелъиво, n. vide мелъава.
Мемла*, f. (cm.):
 „Убила га мемла од камена —
Мена, f. (Рес. и Срем.) vide мијена.
Менђеле*, f. pl. die Presse, prelum.
Менђање, n. (Рес. и Срем.) vide мијењање.
Менђапи, ам, (Рес. и Срем.) vide мијењапи.
Меови, m. pl. (Рес. и Срем.) der Blasesebalg, follis. cf. мије.
Мера, f. (Рес. и Срем.) vide мјера.
Мера, f. hur. v. мерица.
Мерање, n. das Wachs ziehen, ductus cerae.
Мерапи, ам, v. impf. m. j. восак, Wachs ziehen, ducio cerae.
Мердивене*, f. pl. die Leiter, scala.
Мерђење, n. (Рес. и Срем.) vide мјерење.
Меритни, им, (Рес. и Срем.) vide мјеритни.

Менђеник, m. vide

змежденик.

Пак сејдоче пита јужна вена,
 мезење га зорни венајугом

Мелеташке, ета, n.

Платнајме мн сучи меле-
 маше —

Мене

у; мекна јакџе

Мердивен, m.

А он тајом иде у мери-
 вен —

Метильнисе, весе, vide метиль-
нисе.
Метла, f. der Besen, scorae.
Метлица, f. dim. v. метла.
Метловина, f. das Besenkrout, scoraria Linn.
Метнупи, нем, v. pf. hinlegen, setzen; рово: метнупи што у кесу, у шорбу, на земљу; — меса ручку (ш. j. метнупи у лонац, на приставити да се кува); — говедима сијена и ш. д.
Метнуписе, немее, v. r. pf. nachsetzen, similem alicui fieri. Дете се метне и на ујца преко Дунава, а тамо ли не ће на слугу у кући.
Меточија, f. der südöstliche Theil Serbiens, Metochia.
Мѣка, f. das süßige Futter des Viehes, pabulum liquidum quod praebetur pecori.
Мѣкава, f. der Schneesturm, imber nivium procellosus. Једе као мѣкава (сијено и сламу?).
Меџр, m. (Рес. и Срем.) vide миџр.
Мѣцање, n. das Weichschlagen, emolliatio.
Мѣцати, ам, v. impf. н. п. јабуку, weichschlagen (klopfen), emollio.
Мѣчет, m. die Moschee, templum turcicum:
„Оборно мечет' и мунаре —
Мѣчка, f. die Bärin, ursae.
Мѣшaj, m. (Рес. и Срем.) vide мјешај.
Мѣшaja, m. (Рес. и Срем.) vide мјешаја.
Мѣшање, n. (Рес. и Срем.) vide мјешање.
Мѣшаоница, f. (Рес. и Срем.) vide мјешаоница.
Мѣшати, ам, (Рес. и Срем.) vide мјешати.
Мѣшење, n. (Рес. и Срем.) vide мјешење.
Мѣштина, f. augm. v. мешина.
Мѣшина, f. (Рес. и Срем.) vide мјешина.
Мѣшница, f. dim. v. мешина.
Мѣшња, f. (Рес. и Срем.) vide мјешња.
Мѣшвит, та, то, (Рес. и Срем.) vide мјешовит.
Мѣшкѣма*, f. der Richterstuhl, tribunal.
Мѣшчик, m. dim. v. мѣ.
Мѣ, wir, nos.
Мѣ, 1) mir, mihi (mi). 2) syntaktisch statt мой: јеси ли ми вишео брата? украо ми коња.
Мѣва*, f. Obst (in der weitesten Bedeutung; auch Erdbeeren, Rüsse), roma (sensu latissimo): век је дострела свака мѣва: cf. воће.

Мигање, n. das Öffnen und Schließen, Auf- und Zugehen, micatio?
Мигати, ам, v. impf. auf- und zugehen, mico?
Мигольѣње, n. dim. v. мѣцање.
Мигольнисе, нмсе, v. r. impf. dim. v. мѣцаписе.
Миздрак*, m. vide копље.
Миздракѣја*, m. vide копљаник.
Миздрачик, m. dim. v. миздрак.
Мија, m. (Рес. и Срем.) vide Мијо.
Мијанло, m. Michael.
Мијајло, m. (ст.) vide Мијанло:
„А Мијајло књигом из њедара —
Мијак, m. Mannsname, nomen viri.
Мијан, m. Mannsname, nomen viri.
Мијана, f. Frauennname, nomen feminae.
Мијат, m. Mannsname, nomen viri.
Мије, ја, m. (Ерц.) 1) der Schlauch, uter. 2) der Blasensack, follis.
Мијѣна, f. (Ерц.) (der Mondwechsel, und zwar) der Neumond, novilunium. О мијени жене не ће да перу кошуља: зашто кажу, да ће се онда свако пртшиште у води (кад се покваси) омкјениши, ш. j. поспати као пруро и одма се распасши и подерати.
Мијѣњање, n. (Ерц.) das Wechseln, das Tauschen, mutatio, permutatio.
Мијѣњати, ам, v. impf. (Ерц.) tauschen, commut. Мијѣња као циганин коње.
Мијѣњатисе, амсе, v. r. impf. (Ерц.) untereinander tauschen, permuto.
Мијѣње, n. das Kopfwaschen, lavatio capitis.
Мијѣсити, им, v. impf. (Ерц.) ш. j. љеб, das Brot bereiten, raro panem.
Мијѣњање, n. (Ерц.) das Mischen, Umrühren, mixtio.
Мијѣшати, ам, v. impf. (Ерц.) 1) mischen, misceo. 2) umrühren, verso.
Мијѣшатисе, амсе, v. r. impf. (Ерц.) sich abgeben mit einem, miscere se.
Мијѣшење, n. (Ерц.) das Säuern, fermentatio.
Мијѣшња, f. (Ерц.) die Portion Mehl, um einmal Brot daraus zu backen, portio farinae.
Мијо, m. (Ерц.) hur. v. Мијат.
Мијобрат, m. Mannsname, nomen viri.
Мијодраг, m. Mannsname, nomen viri.
Мијољ дан, m. vide Мнољ дан.
Мијољшпак, m. vide мнољшпак.
Мијур, m. cf. мигур.
Миаа, m. (Рес. и Срем.) vide Миао.
Миаа, f. Frauennname, nomen feminae (caja).
Миаадни, m. Mannsname, nomen viri.
Миаад, m. Mannsname, nomen viri.
Миаан, m. Mannsname, nomen viri.

Мијкути, нем,
v. pf.

Мѣшати га на шибу
на турке

О мијѣнио кушувѣ (кадје
који подерат)

Мијѣшати се

+ мѣшати, vide мјеш-
лато 3, н. п. мѣшати
мене.

Милaj, m. (у ојести) некака
опакѣна:

Мијов, m. мајсторски тезџај,

у 3 Милaj, миди кури, у 3 Милaj,
лепа ти се прѣа види —
или код извота пада

Милана, f. vide Милена.
Милањко, m. Mannsname, nomen viri.
Милање, n. die Ceremonie von Milla-
nisse.

Милаш, m. Mannsname, nomen viri.
Милашисе, амисе, v. r. impf. Припо-
виједају, да се Ерцеговци милају на
Божик с чесницом, m. j. узму двоји-
ца чесницу, па је окрећу међу со-
бом и пита један другог: „Ми-
лаш ли се” (m. j. помилаш ли се иза
чеснице)? Онај му одговори: „Ми-
лаш мало.” А онај први онда рече:
„Сад мало, а до године ни мало”
(m. j. да роди жито добро, и да ша-
ко велика буде чесница, да се ни
мало не помилаш иза ње).

Милаш, m. Mannsname, nomen viri.
Милашини, m. Mannsname, nomen viri.
Миле! додajeсе ћешто у пресмама на
крај врсте, и. п.
„Бураћ коси по побрђу,
Ладо ле миле! —
„Повјевајте ми пичице,
миле мој миле!

Милева, f. Frauenname, nomen feminae.
Милан, m. Mannsname, nomen viri.
Милена, f. Frauenname, nomen feminae.
Миланко (Миланко), m. Mannsname,
nomen viri.

Милета, m. Mannsname, nomen viri.
Милетни, лим, (Рес.) vide миљетни.
Милеш, m. Mannsname, nomen viri.
Милешева (Милешева), f. vide Мило-
шева.

Милевоје, m. Mannsname, nomen viri.
Милча, m. Mannsname, nomen viri.
Милчија, f. Frauenname, nomen feminae.
Милчијаш, m. Mannsname, nomen viri.
Милчин, m. Mannsname, nomen viri.
Милчина, f. das Liebsein, gratia: не мо-
же од милане (и. п. да се нагледа
кога).

Миланко (Миланко), m. vide Миланко.
Милансав, m. Mannsname, nomen viri.
Милансав, f. Frauenname, nomen fe-
minae.

Миланшар, m. } (у Сријему, у
Миланшарац, рџа, m. } Бачк. и у Бан.)
der auß der Militär-Grenze ist, homo
e regione militari.

Миланшарија, f. vide Миланчија.
Миланшарски, ка, ко, 1) Militar-, mi-
litaris. 2) militarisch, militari modo.
Миланшпи, нм, (Срем.) vide миљетни.
Миланшисе, лисе, v. r. impf. и. п. ни-
шта ми се не милан, nichts freust
mich, arrideo.

Миланш, m. Mannsname, nomen viri.
Миланша, f. Frauenname, nomen feminae.
Миланчија (миланчија), f. die Militz (Ge-
gend), terra militum.

Миланчија; f. dim. v. Миланчија.
Мило, n. die Saige zum Kopfwaschen,
lixivium ad lavandum caput.
Мило, m. (Ерц.) Mannsname, nomen
viri.

Милован, m. Mannsname, nomen viri.
Миловање, n. 1) das Liebfosen, blandi-
tiaе. 2) das Lieben, amatio.

Миловати, лужем, v. impf. 1) liebt-
sen, blandior. 2) lieben, amo.

Милоје, m. Mannsname, nomen viri.
Милојица, m. cf. Златоје.

Милојка, f. das Majorlica-Geschir-
vasis fictilis genus. Тако у нашој ча-
сној Церовој (Церова, село у Рађе-
вини) све оке и милојке (у припо-
вијетки). cf. бокар.

Милојко, m. Mannsname, nomen viri.
Милокрван, вна, но, liebenswürdig,
dem man gut sein muß, amabilis: није
љуба, али је милкрвна.

Милорад, m. Mannsname, nomen viri.
Милосав, m. Mannsname, nomen viri.

Милоснић, m. der Liebhaber, amasia.
Милосница, f. die Geliebte, amasia.

Милосп, f. 1) die Gnade, gratia, favor;
2) die Liebe, amor; Liebesgabe, munus

„Нема лица без првена винца,
„Ни радости без зелена венца,
„Ни милоспи без пуља јунака —

„Брака-сеју врло миловала,
„Сваку су јој милост доносила,
„Најпосајје ноже оковане —

Милосптив, ва, во, gnädig, barm-
Милосптиван, вна, но, herzlich, cle-
menter. Боже милоспиви ти помози
(говоре ћекочи Србли кадгођ узда-
ну и зијевну).

Милоспниња, f. das Almosen, elemosyna.
Милосп, m. Mannsname, nomen viri.

Милошева (Милешева и Миљешева),
f. намастир у Ерцеговини (чини ми
се да је сад пуст). Колика је Ми-
лошева, да је пуна покурница;
„Док начини цркву код Требиња
„Миљешевку на Ерцеговини —

Милошта, m. cf. Златоје.

Милука, f. Frauenname, nomen feminae.
Милун, m. Mannsname, nomen viri.

Милунка; f. Frauenname, nomen feminae.
Милупин, m. Mannsname, nomen viri.

Милуш, m. Mannsname, nomen viri.
Милъ, m. Mannsname, nomen viri.

Милъа, f. 1) бур. v. Милана и Миланча.
Милъана, f. Frauenname, nomen fe-
minae.

Милъацка, f. вода, што тече кроз
Сарајево:

„Сарајево што си понавњело?
„Или те је куга поморла,
„Или Милъацка вода понавњела —

Милан, мка, m. vide
милан.

+1) Миланчија, nomen
feminae. 2)

Милодух, m. fremd

Liebstöckel ligusticum le-
visticum m. cf. селен.
Милодуха, да се милујеко-

Милан, мка, m.

Милъе, n. (ст.) das Lieb (was einem lieb ist), amor, deliciae:
 „Oj љевојко милъе моје! —
 Милъен, m. Mannsname, nomen viri.
 Милъешевка, f. (ст.) vide Милошева.
 Милъка, f. Frauennname, nomen feminae.
 Милъко, m. Mannsname, nomen viri.
 Мимо, vorbei, praeter.
 Мимогрѣд, im Vorbeigehen, obiter, in transitu.
 Мимойѣи (мимойѣи), идем (и мимойѣем), v. pf. vorbeigehen, praetere.
 Мимойѣисе (мимойѣисе), идемсе (и мимойѣемсе), v. r. pf. с ким, bei einander vorbeigehen ohne sich zu sehen, praetereo praeter amicum quin eum videam, aut ille me.
 Мимойѣи, оѣем, vide мимойѣи.
 Миндрос, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) узепи кога на миндрос, durchbeuteln, excutio.
 Миннае*, лепна, n. Wolf, gens: пасје миннае! Седамдесет и седам минлепа.
 Минђуше*, f. pl. die Ohrgehänge, auris. cf. обоји.
 Минђушце, f. pl. dim. v. минђуше.
 Миней, m. das Minjon (Minzion) ein Kirckenbuch, menaeum.
 Минейскѣи, ка, ко, 1) n. p. слова, суртилске Drucklettern, zum Unterschied von der Handschrift. 2) adv. wie gedruckt, ut in libris est impressum, §. 2. пише.
 Минѣт, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Minute, minutum. cf. час.
 Минуши, нем, v. pf. 1) vorbeigehen, nicht treffen, praetervolo. Опремаосе човек (који се био скоро оженно) на војску, а жена узразила коначу и глау, да нешто зашије, но будући да није добро виѣела, зато није могла одма да уврзе, него промашала мимо ушце иглене говорѣћи: „Мини га сабља, мини га пушка“ као да муж рече да она њему врача; али он опази шта је, па рече: „Минуло је мене свако добро, кад сам ја тебе узео.“
 Мисо, мила, ло, lieb, carus.
 Мисољ (Мисољ?) дан, ља дне, m. (Michaelis, festum Arch. Michaelis?) dies 29. Sept.
 Мисољштак (Мисољштак), m. der den Erzengel Michael als Hauspatron verehrt, cliens Arch. Michaelis.
 Мир, m. 1) der Friede, pax. 2) Friede, Ruhe, pax: сједи с миром (док ни је било с чиром).
 Мира, f. Frauennname, nomen feminae.

Мирѣз*, m. die Erbschaft, hereditas: остало му од мираза.
 Миран, рна, no. friedfertig, ruhig, quietus, mansuetus.)
 Мирашчја*, m. der Erbe, heres.
 Мирбожѣи, n. das gegenseitige Küssen zu Weihnachten, exosculatio die Christi natalitio.
 Мирбожѣисе, амсе, v. r. impf. sich küssen (und den Frieden Gottes wünschen) zu Weihnachten, invicem se exosculari die natali Domini. cf. Божик.
 Мирбожѣисе, имсе, v. r. pf. sich küssen auf Weihnachten, exosculari se die natali Domini.
 Мирен, m. Mannsname, nomen viri.
 Мирѣи, v. 1) das Beruhigen, Friedemachen, pacificatio. 2) das (angenehme) Riechen, odor.
 Мирѣија*, f. die Abgabe, vectigal. cf. пореза, дација, данак.
 Мирѣс, m. der Wohlgeruch, odor.
 Мирсѣвка, f. die Muskateller-Traube, Muskat-Traube, uva muscata. cf. тамњаника.
 Мирсѣи, n. das Riechen, odor et odoratio.
 Мирсѣипи, ишем, v. impf. riechen, oleo et odoror.
 Мирѣипи, им, v. impf. 1) (мирим) beruhigen, paco. 2) (мирим) riechen, oleo: мирн.
 Мирѣипсе, имсе, v. r. impf. Friedemachen, de pace ago.
 Мирѣјана, f. Frauennname, nomen feminae.
 Мирко, m. Mannsname, nomen viri.
 Мирѣѣка, f. die Friedfertigkeit, mansuetudo.
 Мирѣѣи, n. das Ruhigseyn, quies.
 Мирѣѣипи, рујем, v. impf. ruhig seyn, sum quietus.
 Мирѣѣар, m. Mannsname, nomen viri.
 Мирѣѣија, f. vide копар.
 Мирѣѣсав, m. Mannsname, nomen viri.
 Мирѣѣсава, f. Frauennname, nomen feminae.
 Мирѣѣоч, m. Berg (an der Donau), zwischen Porеч und Брапа паланка.
 Мирѣѣчета, m. Mannsname, nomen viri.
 Миса, f. in dem Munde der griechischen Serbier (und Bosnier) eine lateinische Kirche, templum Latinorum. У Зворнику има једна зидна, која се зове Маѣарска миса.
 Мисао, сан, f. der Gedanke, cogitatio.
 Мисѣр*, m. Aegypten, Aegyptus, terra Mizraim.
 Мисѣрача, f. eine Art von Kürbis, cucurbitae genus.
 Мисѣрѣка, f. vide будија.
 Мисѣрѣија, f. die Aegypterin, Aegyptia.

Мирѣија, им, имѣија

*Ни мирѣија царѣва да
 гоѣе —*

*Мисѣрѣија миса миса
 збој —*

*2) (gen. com.) Но се зичи мирн, и то гомов и
 мо у овој приговори: испод мире, девет
 (м. ј. гавора) вуре.*

Мисирлија *, m. der Aegypter, Aegyptius.

Мисирскѣ, ка, ко, н. п. повјесмо, ägyptisch, aegyptiacus:

„Уз преслицу Мисирско повјесмо — Мискал *, m. ein Goldgewicht, pondus.

„За брата би дала мискал запта.— Мислити, им, v. impf. denken, cogito.

Мистрија, f. die Kelle, Maurer-Kelle, tralla.

Мит, m. die Befestigung (das Geld), largitio: суди по миту; узима мит.

Митпа, m. (Рес. и Срем.) vide Мишо.

Митар, тра, m. vide Димитрије.

Мити, мијем, v. impf. den Kopf waschen, lavare caput.

Митисе, мијемсе, v. r. impf. seinen Kopf waschen (d. i. den ganzen), lavar caput.

Митити, им, v. impf. bestechen, pecunia corrumpo.

Митро, m. (Ерц.) hup. v. Митар.

Митра, f. die Bischofsmütze, mitra episcopii.

Митра, f. Frauennamen, nomen feminae.

Митраћ, m. dim. v. Митар.

Митров дан, ва дне, m. das Fest des heil. Demetrius, festum S. Demetrii, die 26. Oct.:

„Митров данак ајдучки расанак.

Митровачки, ка, ко, von Mitrowitz.

Митровица, f. 1) варош у Сријему. 2) варош у Косову.

Митровиња, f. die Mitrowitzerin:

„На њој седи млада Митровиња —

Митровчанин, m. ein Mitrowitzer.

Митровишћак, m. der den heil. Demeter zum Hauptpatron hat, Demetricola (?) cliens S. Demetrii.

Митрополија, f. die Metropole (Residenz des Metropolitanen), sedes metropolitani.

Митрополит, m. der Metropolitan, metropolitanus.

Митрополитов, ва, во, des Metropolitanen, metropolitani.

Митрополитскѣ, ка, ко, 1) Metropolitanen, metropolitanorum. 2) adv. wie ein Metropolitan, metropolitani more.

Мифа, m. (Рес. и Срем.) vide Мифо.

Мифан, m. Mannsname, nomen viri.

Мифење, n. das Bestechen, corruptio, largitio.

Мифиволдос, cf. молдос (само у оној загонетки).

Мифо, m. (Ерц.) hup. v. Митар.

Миџр (мијур?), m. (Ерц.) die Blase, vesica.

Миџање, n. das Bewegen, motio.

Миџаџи, миџем, v. impf. bewegen, movere.

Миџатисе, миџемсе, v. r. impf. sich bewegen, movere.

Миџе, f. pl. (öfter. das Spannspiel)

Миџина, f. die Beute, tuber.

Миш, m. die Maus, mus.

Миша, m. (Рес. и Срем.) vide Мишо.

Мишар, m. 1) Dorf an der Save, eine Stunde weit von Шабац. 2) на Мишару (пољу), auf der Ebene von Mišar:

„Да разбијем табор на Мишару —

„Са Мишара поља широкога —

„У Мишару пољу широкоме —

Мишарскѣ, ка, ко, н. п. поље; cf. Мишар.

Мишић, m. das Mäuschen, die junge Maus, musculus.

Мишица, f. 1) der Arm, brachium. 2) die Maus (das Weibchen), mus femina.

Мишијак, m. der Mäusefoth, muscerda, stercus murinum.

Мишијакња, der Hühnerdarm, alsina media Linn.

Мишија, шја, шје, Maus-, murinus.

Мишка, f. (у крајини Неготинској) der Arm, lacertus. cf. мишица.

Мишка, m. (Рес. и Срем.) vide Мишко.

Мишкаћи, adj. indecl. mäusefreckfarben, coloris stercoris murini.

Мишко, m. (Ерц.) vide Мишо.

Мишљен, m. 1) Mannsname, nomen viri. 2) (сп.):

„Кроз Мишљен гору на воду —

Мишљене, n. das Denken, cogitatio.

Мишо, m. (Ерц.) hup. v. Мијанао.

Мишоловка, f. 1) die Mäusefalle, decipula. 2) der Mäusefall (öfter. Windwache), frucht. postpauka), buteo.

Мишомор, m. das Mäusegift, Mäusepulver, venenum adversus mures, arsenicum.

Мјера, f. (Ерц.) 1) das Maß, mensura. 2) das Gewicht, pondus. Мјера вјера.

Мјера, f. hup. v. мјерица.

Мјерење, n. (Ерц.) 1) das Messen, mensio. 2) das Wägen, pensio.

Мјерити, им, v. impf. (Ерц.) 1) messen, metior. 2) wägen, pendio.

Мјерица, (Ерц.) ein Gefäß (Korb) von Bast, corbis genus.

Мјерица, f. dim. v. мјерица.

Мјесец, m. (Ерц.) 1) der Mond, luna. 2) der Monat, mensis.

Мјесечина, f. (Ерц.) 1) der Mondschein, fulgor lunae. 2) женско вријеме, das Monatliche, menstruum.

Мјесечни, на, но, (Ерц.), monatlich, menstruus.

Мјеспимице, (Ерц.) an Ort und Stelle, in loco ipso, in locum ipsum: знам

Мишевица, f. vide мишак

мјеспимице (н. п. ђе је то); пок-
назо му мјеспимице; одвео га
мјеспимице.
Мјесто, н. (Ерц.) 1) der Ort, Млаґ,
2) (у Ерц.) vide varonit 3) мјесто
мене, Statt, Stelle, locus.
Мјешај, м. (Ерц.) vide мијешња.
Мјешаја, м. (Ерц.) der Mundbäcker, pi-
stor domesticus.
Мјешаоница, ф. (Ерц.) das Zimmer (der
Ort), wo Brot bereitet wird, pistrina
(?).
Мјешетина, ф. augm. v. мјешина.
Мјешина, ф. (Ерц.) 1) der Balg, pellis.
2) der Schlauch, uter.
Мјешиница, ф. dim. v. мјешина.
Мјешовит (мјешовито), ма, то,
(Ерц.) gemischt, mixtus.
Мјешчик, м. dim. v. мје.
Млава, ф. 1) nom. propr. eines Flusses
in Serbien. 2) nom. propr. der Gegend
an der Mlava.
Млавити, им, v. impf. schlagen, ver-
bero: млавити га кнша; млавити кога
багином.
Млавлѣне, н. dns Schlagen, verberatio.
Млад (comp. млађи), да, до, jung,
juvenis.
Млада, ф. die Braut, sponsa (ein volles
Jahr nach der Hochzeit noch).
Млада неђеља, ф. die Neumondwoche,
hebdomas interlunis.
Младачна крава, ф. die Sommerkuh,
vacca aestiva.
Младеж, ф. die Jugend, juvenus, ju-
venes.
Младеж, м. (једин говоре, као н. п.
по Бачкој, мадеж), das Muttermal,
naevus.
Младен, м. Mannsname, nomen viri.
Младенци, наца, м. pl. 1) die Braut-
leute, junge Eheleute, sponsus et spon-
sa, juvenis maritus et marita. 2) das
Fest der unschuldigen Kinder, dies festus
occisorum ab Herode innocentium.
Млади, на, но, der Braut, sponsae.
Младина, ф. der Neumond, novilunium
(ist mehr als die мијема, etwa das erste
Biertel).
Младипице, имсе, v. r. impf. sich jung
machen, juventutem affecto.
Младић, м. der Jüngling, juvenis.
Младница, ф. dim. v. млада.
Младница, ф. 1) die Sprosse, der Spröß-
ling, surculus. 2) eine Art Flussfisch,
piscis genus.
Младовање, н. der Brautstand, status
sponsae.
Младовати, дујем, impf. Braut seyn,
sum sponsa.
Младожења, м. der Bräutigam, spon-
sus.

Младожењин, на, но, des Bräutigams,
sponsi.
Младожењски, ка, ко, 1) Bräutigams-,
sponsorum, nuptialis. 2) adv. wie ein
Bräutigam, more sponsi.
Младобан, ка, ко, jungen Gesichtes,
faciei juvenescentis.
Младост, ф. die Jugend, das Jugend-
alter, juvenus, aetas juvenilis.
Млађ, м. junger Weinberg, vinea re-
cens, cf. сад.
Млађан, на, но, dim. v. млад:
„Не удрише млађано Бугарче —
Млађен, м. (Ерц.) vide Младен.
Млађење, die Affectation, jung seyn zu
wollen, affectatio juventutis.
Млаз, м. (soviel auf einmahl hervor-
schießt, wenn man misset, daher) при
млаза крви ударише из њега, mul-
ctus (?).
Млак (comp. млачи), ка, ко, lau, tepidus.
Млапаче, н. das Umber schlagen, ja-
ctatio e. g. caudae.
Млапати, ам, v. impf. herum schlagen,
jacto: млапаи руком, као кобила ре-
пом, von einem der ungeschickt Kreuz
schlägt.
Млапити, им, v. impf. 1) dreschen,
trituro. 2) н. п. јабуке, крушке, орае,
herabbeuteln (багином), decutio po-
ma ex arbore. 3) dreschen, i. e. schla-
gen, contundo.
Млапшума, м. пјевају и приповије-
дају, да је, прије 100 година, нека-
кав Њемачки ценерао Станиша
Млапишума (или у пјесмама О-
бор-Млапишума, и Мапшума
обор-ценерао) узео од Турака Но-
ви пазар, и у њему сједно чипау
зиму; и да су с њим (кад се вра-
тио напруг) дошле Цимироте у
Сријем (са својим кнезом — или
кнежевим сином, а кнез је умрло
у путу — Илијом Радоњићем.
Тај се Илија Радоњић вратио опет
напруг, и онамо се пукао с Тур-
цима):
„А Станиша Обор-Млапшума,
„Он опиде шер' Новом пазару
„Те расстави Босну од Спамбола—
„Млапшума обор-ценерао!
„Шна ти радиш усред земље
Турске?
„Бабурн нам на Беч ударише —
(кад га је звао Кесар напруг).
Млапнути, нем, v. pf. einen Schlag
versetzen, percutio.
Млаћеница, ф. шир, што се гради од
пропа, што ослане од скорупа
кад се препира. Од таковога оп-
ра начине жене као колачиће, па
спремају чобанима за ужину. †

Младокосан, сна, о,

+ убити на мјесто,
+ ишг рад.

Мјешавина ф. (Ерц.), н. п.
он жена у том никаквој мје-
шавине.

Мјештавин, м.

Млава, р. л. м. (у једној р. л. м.)

Мјештанка, ф.

Мјештански, ка, ко,

Мјештавица, ф. дити.

или мјештанка.

Млакожа, м.

+ 1) (у Србији)

+ 2) (у Црној гори) она
вода, што слање, кад се
Млаћеница, пренује обрну:

Млаћеница, пренује обрну:

и. п. што ти је и млаћеница и мла-

† Ми не преш млаћеница
самом дивом,
Керо субо крам, мичу
кучице сајакну

Млачење, п. 1) das Dreschen, tritura-
tio. 2) das Herabschlagen, decussio.
3) das Dreschen, (Schlagen), contusio.

Млачење, п. das Laumachen, calefac-
tio modica.

Млачина, f. die Lauheit, tepiditas.
Млачипни, им, v. impf. lau machen, te-
pidum reddo.

Млекар, м. (Рес. и Срем.) vide млекар.

Млеко, п. (Рес. и Срем.) vide млек-
јено.

Млешак, шка, м. (ст.) vide Млещи.

„У нашему Млешку бијеломе —

„У бијелу Млешку Ламинскоме —

Млешачки, ва, ко; 1) venetianisch,
venetus. 2) adv. venetianisch, more Ve-
neto.

Млешачкиња, f. die Venetianerin, Veneta.

Млешак, шка, ко, н. п. чоа, schwach
anzufühlen, debilis (de panno).

Млещи, Млешака, м. pl. Venedig,
Venetiae.

Млешан, чна, но, (Рес. и Срем.) vide
маијечан.

Млешанин, м. der Venetianer; Vene-
tus.

Млешар, м. (Рес. и Срем.) vide мље-
чар.

Млешац, чца, м. (Рес. и Срем.) vide
маијечац.

Млешика, f. (Рес. и Срем.) vide мље-
чка.

Млешница, f. (Рес. и Срем.) vide мли-
јечница.

Млаво, п. (у Ерц.) vide брашно:
сапрљо га у млаво.

Млајско, п. (Ерц.) die Milch, lac.

Млајечан, чна, но, н. п. крава, milch-
reich, dives lacte.

Млајечац, чца, м. Fischmilch, lac pi-
scis.

Млајечница, f. (Ерц.) eine Art essbaren
Schwammes (Milchschwamm, Pfeffer-
schwamm).

Млаи, м. vide воденица.

Млаинар, м. vide воденичар:

За млаина не би ни динара —

Млаи, иш; младија, (Ерц.) meinen,
orinog (cf. мислипи):

„Младијапе у њему је благо —

„Јер Босанци Турци младијау —

Млаиав, ва, во, човек, lau, ohne
Kraft und Munterheit, segnis.

Млаишоња, м. ein млаишав човек.

Млаоги, га, го, маишер, complures.

Младо (comp. више), viel, multo.

Млагодзналица, f. der Vielwiffer, mul-
tiscius.

Млагодзнао, наа, ло, vielwifferisch,
multiscius: пш млагознаан!

Млаожње, п. das Vermehren, Häufen,
incrementum.

Мложина, f. die Menge, multitudo (als
Gegenfatz von малина)

Мложипи, им, v. impf. vermehren,
augeo.

Мложиписе, имсе, v. г. impf. sich ver-
mehrten, auferi, succresco.

Мложина, f. vide мложина.

Мложипво, п. die Menge, multitudo.

Млџинац, ица, ш. der Erstgeborne,
filius postremus.

Млџиница, f. die Erstgeborne, filia
postrema.

Млџкар (мљечар?) м. (Ерц.) зграда,
ће се ражјева млајјено, die Milch-
kammer.

Млџекње, das Schnalzen mit den Lip-
pen (wie die Schweine beim Fressen),
sonitus manducantis porci.

Млџекши, мљештем, v. impf. mit
den Lippen schnalzen, beim Essen, man-
do cum sonitu.

Млџи, мељем, v. impf. mahlen,
molo.

Млџар, м. (Ерц.) 1) der Milchhänd-
ler, lactarius. 2) das Milchmaul, amans
lactis. cf. млекар.

Млџчка, f. (Ерц.) die Wolfsmilch, eu-
phorbia Linn.

Моба, f. код Срба је обичај, да иду
љети у неке свеце, кад не смију
себи радити, газдама на мобу,
п. ј. без пламе, само за јело и за
пиће. Највише иду на мобу те жа-
њу (ријепко косе, вопају кукурузе,
купе сијено или шљиве — кашпо
се и преде на мобу —): запо се
жепелачке пјесме зову и моба р-
ске пјесме. На мобу највише
иду млади момци, ђевојке и младе,
и свако се обуче и накипи, као на
васкрсеније, илц на цвијепи, кад
иде цркви или намаспиру, па ци-
јели дан жањуки пјевају, че па ју-
се, шалесе и веселесе, а послје
вечере играју и пјевају до неко до-
ба ноћи. На неким мјестима (као
у Сријему) кад дожау њиву па пожу
кући на вечеру, онда ђевојке на-
чине од марама барјаке, па онако
с барјацима иду пјевајуки, као как-
ви сватови или војници; кад дођу
пред кућу, онда пободу барјаке у
земљу. Моба се обично купи на
мрску, и домаћин треба да је час-
пи као кад слави крсно име (запо
свагда и зову газде на мобу: заш-
то сиромаси не мају чим да час-
те). На мобу дођу и пријатељи
из други села, и сваки доведе са
собом по неколико момчади, ђево-
јака и млади. На мобу се отима-
ју које ће поћи.

+ 1)

А кад битје таква нежељ,
да јој више моба не пожељ

Мложина, f. vide мложина,
н. п. мложина тисе —

+ Млагознаи, на, ло,

Млагознае, f. pl. cf.
јогува.

„Жетву жела моба Тодорова —
 „На крај, на крај моја силна мобо—
 „Буд кадуна мобу сакупила —
 Мобар, m. der auf der moba arbeitet,
 operis adjutor gratuitus.

Мобарница, f. die Arbeiterin auf der
 моба, adjutrix gratuita:

„Мобарице моје другарице!
 „Удрише га колом и диначком —

Мобарски, ка, ко, 1) н. п. pjesме,
 cf. моба. 2) adv. wie ein мобар, ut
 мобар.

Могу, (можеш и мореш, може и
 море, можемо и моремо, можете и
 морете, могу) ich kann, possum.

Могућ, ка, ќе, } möglich, possibili-
 Могућан, зна, но, } ls.

Модар, дра, ро, блиу, lividus.

Модрина, f. die Bläue, das Blau livor.

Модринце, имсе, v. impf. blau sein,
 liveo.

Модрица, f. der blaue Fleck, livor.

Можданак, m. онај клин, што др-
 жи наплашке један за други.

Мождина, f. (augm. v. мозак) мозак
 из коспију, das Knochenmark, medal-
 la ossis.

Мозак (и мозак), мозра, m. das Hirn,
 cerebrum.

Мој, моја, моје, 1) mein, meus. 2)
 sferchast als Gegentheil von немој:
 А. Немој

Б. Мој, Бога ми.

Моја, m. (Рес. и Срем.) vide Мојо.

Мојасин, m. Art Unsfages, lepras genus.

Мојсње, n. das Behaupten daß etwas
 me i n ist, arrogatio.

Мојини, им, v. impf. sagen daß einer
 (etwas) me i n ist, meum dico esse; da-
 her das Zweideutige: ја га и својим
 и мојим, (а он се одрче).

Мојо, m. (Ерц.) hup. v. Мојснло.

Мојснло, m. Мојес, Moses.

Мојснл, m. Мојес (in den Wolfserzäh-
 lungen vom Цар Мојснл), Moyses.

Мокар, кра, ро, наф, udus, madidus.

Мокраћа, f. (in anständiger Rede) der
 Urin, urina.

Мокрње, n. 1) das Neßen, madefac-
 tio.

Мокрина, f. die Nässe, mador, udor.

Мокрини, им, v. impf. 1) neßen, ma-
 defacio. 2) harnen, mejo.

Мокринице, имсе, v. г. impf. harnen,
 lotium reddo.

Моленије, n. (ст.) das Beten, Neßen,
 preces ad Deum: прими Господе
 Боже моје мало моленије за вели-
 ко име твоје (кад се моле Богу).

Молер, m. der Maler, pictor.

Молеров, ва, во, des Malers, picto-
 ris.

Молеровица, f. die Malerin, Malers-
 frau, uxor pictoris.

Молерски, ка, ко, 1) Maler-, picto-
 rum. 2) adv. wie ein Maler-, more
 pictoris.

Молибџ, m. (tschisch, in der Anekdote
 von der Türkia, die den serbischen
 Mönch so bezeichnet statt богомолац).

Молишва, f. 1) das Gebet, preces. Код
 Срба кад се које разболи, слабо
 траже лекара, него попа или калу-
 ђера да му чупи молишву малу
 или велику: мала се молишва ча-
 пти од главе, од грознице и од
 други којекакви мали болести; а
 велика кад човек није при себи, не-
 го бунца и плашисе. Мала је мо-
 литва до скоро била у Србији за
 марјаш, а велика за грош, а сад
 ваља да су и оне поскупиле. 2)
 ићи на молишву, sich vorsetzen lassen
 (von den Wöchnerinnen nach 40 Tagen),
 purificor.

Молишвениа чаша, f. Кад сватови
 дођу ђевојачкој кући и сједу за
 сто, онда (по обичају) отац ђевојач-
 ки донесе нову чашу, те из ње
 пију у здравље. Попом ту чашу
 спреме уз ђевојку на вјенчању
 запоје из ње вином момка и ђевој-
 ку, и по се зове молишвениа
 чаша. Послије вјенчања млада ос-
 тави молишвениу чашу, и чува је
 (спомена ради) до смрти:
 „Те узима чашу молишвениу, —

Молишти, им, v. impf. кога bitten,
 rogó.

Молишисе, имсе, v. г. impf. коме, bit-
 ten; rogo; Богу, beten, precor. Срб-
 ли се обично моле Богу пришупи
 на дан: у јутру кад устану, у вече
 кад оће да вечерају, и посліје ве-
 чере кад оће да спавају. У јутру се
 моле Богу кад које устане, пос-
 лије вечере кад које доспије да
 спава, а пред вечеру сви се моле
 заједно: мушкарци (пошто се уми-
 ју; зашто се обично свагда пред
 јело умивају по рукама, а по варо-
 шима и посліје јела, као и Турци)
 стану напријед, а жене и ђеца за
 њима; и ниједно не смије преста-
 ти ни сјесни, док старјешина
 не сврши. Они се не моле Богу
 једнако, него што које зна оно
 и говори (шапћући; само старје-
 шина може говорити мало по бо-
 ле, да се чује), и што жели оно и
 иште (н. п. ја сам слушао ће се
 моја мами моли Богу за мене и за
 мог брата, да јој будемо живи и
 здрави и срећни. Тако сестра, ако

*Молишвама, ам (Србије)
 Шта молиш се Богу).*

Молишвање, н.

10

+ може бити, möglich,

Willniß

2) не могу никуда, не могу

*Мојнда, (у Бугару, у Бачк
 у Бан.)*

Није му брата козак

погле.

Мојаш, m. (у Црвој

гор) Мојашини,

помени вери.

Момкиња }
 момкиња иже нова Јадукана —
 Мор, m.

џе је мор, ту је мор.

црква
 која ~~је~~ не помаже,
 не ~~пре~~ ја јој
 не ~~пре~~ ја му се молити.

†
 Не је шале у Мораку јој
 864

Момкиња f.

је опремила брата на војску, моли се Богу да јој здраво дође и ш. д.); многи овако почињу: „Да се са спраом помолимо и поклонимо Господу Богу и Богородици, благоме Рипшу и часноме крсту” Уочи неђеље, и у очи велики празника, запале вошпаму свијећу и прилијене за зид, па узме старјешина вапре и шамљана, те окади најприје свијећу (и икону ако имају), потом се окаде сви редом, и молесе Богу према свијећи. Осим тога Србљин има обичај рећи: Боже помози и прекршисе: кад сједе за прлезу да једе; кад оће да устане иза прлезе (но тада) каже: Бог да помозе и да наспори; кад оће да се напије ракије или вина; кад оће да леже спапати; кад оће да узјаше на коња и кад кине; кад што почиње радити, онда само рече: Боже помози, а не крсписе; шако и кад оће да се напије воде; кад зијевне и кад уздане онда рече: Боже милоспиви ши помози, или жива Богородице ши помози; а кад уговара што да ради, или да иде куда, онда рече: ако Бог да, или ако Бог да здравље и ш. д.

Моловање, n. das Malen, pictio.
 Моловати, лујем, v. impf. malen, ringo.
 Молац, љца, die Motte, Schabe, tineae.
 Мољње, n. 1) das Bitten, rogatus. 2) das Beten, precatio.
 Момма, f. (сп.) vide ђевојка. Удаласе момма да је није дома;
 „Ајде момма да идемо дома —
 Im Bulgarischen überhaupt statt ђевојка. 2) Frauennamen, nomen femininae.
 Момак, мка, m. 1) der Jüngling, Bursche, juvenis. 2) der Knappe, Knecht, puer, miles: кумовски момак; Кара Борђијин момци.
 Момачиј, ка, ко, 1) Jünglings-, juvenilis. 2) Burschen-, Knappen-, puerorum. 3) adv. wie ein момак, more juvenis, pueri.
 Момачиство, n. der Burschenstand, famulatus, militia.
 Момар, m. Mannsname, nomen viri.
 Момков, ва, во, des момак, juvenis.
 Момковање, n. der Jünglingsstand, adolescentia, status juvenilis.
 Момковати, кујем, v. impf. ein момак sein, sum juvenis, puer, miles.
 Момчад, f. (coll.) } die Burschen pu-
 Момчадија, f. (coll.) } eri, juvenes.

Момче, ета, n. das Burschlein, adolescentulus.
 Момчевања, f. augm. v. моман.
 Момчадо, Mannsname, nomen viri.
 Момчина, f. vide момчекања.
 Момчик, m. dim. v. момак.
 Мор*, adj. indecl., dunkelblau, fuscocoeruleus:
 „Који носи мор доламу —
 „Мор доламу на грбава леђа —
 Мора, f. авеш, што притискује људе ноћу у спавању, der Alp, erbialetes, incubus.
 Морава, f. 1) вода, што тече кроз Србију, и ушјече у Дунаво код Кулича ниже Смедерева. 2) die Ungend der Morawa. 2) Frauennamen, nomen feminae.
 Моравица, f. dim. v. Морава 3.
 Моравци, ваца, m. pl. намаспир у Србији:
 „Моравцима цркви допадоше
 „И ту аци Вери погубише —
 Морање, n. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) das Miß, necessitas: ако неће сам (од своје воље), а он ће под морање (у Србији би казали: оће ако му се и не ће).
 Морасп, ша, мо. vide мор.
 Морати, ам, v. impf. (у Сријему, у Бачк. и у Бан. а у Србији, у Босни и у Ерц. говорисе (мјесто мора) ваља, шреба, н. п. ваљам ићи (преба ићи); преба да буде и ш. д.) müssen, oportet me —, cogor.
 Морач, m. eine peterfilähnliche Pflanze, herbae genus.
 Морача, f. 1) ријека у Ерцеговини. 2) намаспир (у Ерцеговини).
 Море, n. das Meer, mare.
 Море! interj. С овом се ријечи показује као неко старјешинство (као мало мање него са бре!). Кад рече раван равноте море! онда ђекоји (особито ђеца и момчад) одговори: „Море ши до кољена, а говна до ушију.” А кад рече млађи старијему море! онда онај пита: „Ко је твој море?” па оће онога шаком за врап.
 „Море Марко! не ори друмова.
 „Море Турци! не газте орања —
 Мореканје, n. das more-sagen, usurpatio vocabuli more.
 Морекатише, амсе, v. r. impf. more-sagen.
 Моренје, n. 1) das Tödten, trucidatio. 2) das Ermüden, defatigatio.
 Мореш, море, cf. могу.
 Морија, f. (сп.) vide кура:
 „Кад морија Моспар поморила —

Морити, им, v. impf. 1) tödten, inter-
imo. 2) ermüden, fatigo.
Морйш, m. die Marosch, Marisus.
Морскй, ка, ко, Meer, See, ma-
rinus.
Моруна, f. der Hausen, acipenser huso
Linn.
Моруница, f. dim. v. моруна.
Моруњй, ња, ње, Hausen, husonis.
Москов, m. der Russe (Moskowiter),
Russus.
Московја, f. vide Московце:
„Полећела два врана гаврана
„Од Озије преко Московје —
Московиши, им, v. impf. russifren,
facio esse Russum.
Московишисе, имсе, v. r. impf. russifi-
ren, russizo.
Московљев, ва, во, des Москов,
russi.
Московљѣње, n. das Russifren.
Московскя, f. Russland, Russia.
Московскй, ка, ко, 1) russisch, rus-
sicus. 2) adv. russisch, more russo.
Мост, m. die Brücke, pons.
Мостар, m. Stadt in der Herzego-
wina.
Мостаранин, m. } човек из Мос-
Мостарац, рца, m. } тара.
„Мостаране до мора јунаке —
„На Мостарце до мора јунаке —
Мостарлија*, m. vide мостарац.
Мостарскй, ки, ка, Mostarer.
Мосур, m. велика цијев дрвена, што
жене на њу могају прећу (кад оће
да снују)
Мосурић, m. dim. v. мосур.
Мотанье, n. das Haseln, ductio flo-
rum in rhombum.
Мотати, ам, v. impf. haseln, ducio
fla in rhombum.
Мотика, f. die Hade, Haue, ligo.
Мотиква, f. die Auflösung des Räthfels, мо-
пиква, und шиква auf einmal zu sagen:
А. Реци ми у један пуш шиква и
мотика.
Б. Мотиква.
Мотичица, f. dim. v. мотика.
Мотични, на, но, н. п. уши, држа-
лица, der Haue, lignonis.
Мотика, f. die Stange, pertica.
Мотовило, n. 1) der Haspel, die Wei-
se, rhombus. 2) мотовило преће.
Мотовилоц, n. dim. v. мотовило.
Мотрѣње, n. die Aussicht, das Sehen
auf etwas, inspectio.
Мотрити, им, v. impf. zusehen, in-
tueor.
Мок, f. die Kraft, vires.
Мокан, кна, но, kräftig, stark, forbis.
Мокн, могу, vermögen, können, pos-
sum. cf. могу.

Мочар, f. die Masse vom Regen, udor.
Мочаран, рна, но, н. п. vrijeme, naß,
udus a pluvius.
Мочило, n. впр, же се кисели кућеља и
лан, die tiefere Stelle eines Baches,
um Glasz darin zu rösten, locus lu-
minis ad macerandum linum.
Мочioniца, f. неколико ручица ку-
ћеље, или лана, што се свеже за-
једно (као сноп) кад се меће у мо-
чило, ein Bund Glasz zum Rösten,
fasciculus lini macerandi: мокар као
мочioniца.
Мочица, f. dim. v. мотка.
Мошње, f. pl. der Hodensack, scrotum.
Мошњице, f. pl. dim. v. мошње.
Моштаница, f. 1) vide брвина. 2) на-
маспир негђе у Босни (може бити
да је сад и пуст):
„Моштаницу у Крајини љутој —
Мошти, f. pl. die Reliquien (Gebeine) der
Heiligen, sanctorum reliquiae (ossa).
Мрав, m. die Ameise, formica.
Мравак, вка, m. hyp. v. мрав.
Мравњак, m. der Ameisenhaufe, aser-
vus formicianus.
Мравњй, ња, ње, Ameisen-, formicae.
Мравик, m. dim. v. мрав.
Мражѣње, n. das Berfeinden, inimicitia-
tum susceptio, aut excitatio.
Мражња, f. die Berfeindung, inimicitiae
susceptae, aut excitatae.
Мраз, m. der Frost, gelu. (Како му то
каза, или како га виђе) паде му
мраз на образ.
Мразити, им, v. impf. verfeinden, ini-
micium reddo.
Мразитисе, имсе, v. r. impf. с ним,
sich mit jemand verfeinden, cum aliquo
inimicitias suscipio.
Мразовит, ма, мо, н. п. зима, kalt,
irigidus, z. B. Winter
Мрак, m. die Finsterniß, tenebrae.
Мрака, f. die kleinste Menge, drachma (?):
нема ни мраке.
Мрамор, m. der Marmor, marmor.
Мраморје, n. (coll.) Marmorwerk, mar-
mora:
„Седом биле о јаворје,
„А копнотом о мраморје —
Мрасав, ва, во, maßig im Gesicht.
Мрасе, f. pl. Masen, maculae, verrucae.
Мрачак, чка, m. hyp. v. мрак.
Мрачан, чна, но, finster, obscurus.
Мрачење, n. das Finsterwerden, obscu-
ratio.
Мрачиписе, чисе, v. impf. finster wer-
den, obscuror, tenebrae ingruunt.
Мрва, f. 1) ein Brofamen, micula. 2) не-
ма ни мрве, ne mica quidem, kein Brof-
samen! (auch feinen Tropfen).
Мрвнши, им, v. impf. bröseln, frio.

Морати, ам

Морјонквара, f. збогње
оно јунаквца, да гаворити
не тре јунаквца.

Морав

и

Мрамор и Мраморје.

Мрава, m. кур. von Мра-
тиндан: светом Мрава
свијет за брава.

Мратиндан, m.

Мратински, а, о, н. п. мрати
ске дуре хоти,

Мратинац, чца, m.

Моране, n.

Мрати нжтак, m.

Морати, ам, v. impf.

А оно то се боре и мраморје —
за се сје мрве и мраморје —

Мрцин, на, но, von verrecktem Vieh, morticinus.
 Мрцина, f. das Aas, cadaver.
 Мрцинити, им, v. impf. zum Aase machen, reddo cadaver.
 Мрцинишце, имце, v. r. impf. zum Aase werden, fieri cadaver.
 Мрчање, n. 1) ein kleines Kopfweh, dolor capitis. 2) das Uebel: zu sprechen-seyn auf wen, der Groll, simultas.
 Мрчати, чим, v. impf. 1) мрчи ми глава, mein Kopf ist nicht ganz wohl. 2) мрчи на њега, er ist übel auf ihn zu sprechen, succenset illi.
 Мрчање, n. das Schwärzen, demigratio.
 Мрчити, им, v. impf. schwärzen, nigrum reddo. Или хуј, н' не мрчи гаха.
 Мрша, f. die Magerkeit, macies.
 Мрша, f. die Mager, macra.
 Мрша, m. (Pec. и Срем.) vide мршо.
 Мршав, ва, во, mager, macer.
 Мршавити, им, vide мршати.
 Мршављење, n. vide мршање.
 Мршање, n. das Abmagern, macies.
 Мршати, ам, v. impf. mager werden, macesco.
 Мршање, n. 1) das Fleischessen, esus carniū. 2) das Verwickeln (von Garn), intricatio.
 Мршо, m. (Ерц.) ein magerer Mensch, macer.
 Мршашица, f. der Knorpel, cartilago.
 Мршашце, n. das Runzeln der Stirne.
 Мршаштице, имце, v. r. impf. die Stirne runzeln, frontem corrigo.
 Муа, f. die Fliege, musca.
 Муамед, m. Mohammed, Mohammedus.
 Муамедлија, f. das Buch von Mohammed, liber de Muhammedo. Муамедлија је написана Руснјским језиком, и налазе се по намаспирима у Србији и у Српјему.
 Муамедов, ва, во, Muhammeds, Mohammedis.
 Муамедовац, вца, m. der Mohammedaner, Mohammedanus.
 Муанат, та, то, n. п. од зиме, од врућине, zu empfindlich (gegen Kälte, Hitze), impatiens frigoris, caloris.
 Муање, n. das Stugig seyn, obstinatio.
 Муар, f. panicum viride.
 Муаршине, n. Acker, wo einst муар gebaut war, ager olim panicum viridi consitus.
 Муасира*, f. die Blockade, Belagerung, obsessio.
 Муашине, амце, v. r. impf. stugen, stugig seyn, contumax sum.
 Муа, f. vide муа.
 Мудар, дра, ро, weise, sapiens.
 Мударан, рца, m. der Weise, Philosoph, sapiens.

Мудан, та, то, 1) mit Hoden versehen, testiculatus. 2) wohlbededet, bene testiculatus.
 Мудача, f. vide јајара.
 Мудашце, цета, m. dim. v. мудро.
 Мудо, n. die Hode, testiculos.
 Мудрање, n. das Weiswerden, incrementum sapientiae.
 Мудрати, ам, v. impf. weiser werden, incipio sapere: мудра днјеме.
 Мудрина, f. die Weisheit, sapientia.
 Мудрица, f. ein gescheiter Kopf, callidus.
 Мудровање, n. die Affectation der Weisheit, affectatio sapientiae.
 Мудроваши, ружем, v. impf. den Weisen spielen, sapio, affecto sapientiam: шта ми мудрујеш, sagen die Gelehrten zu dem, der nicht mitmachen will.
 Мудрост, f. vide мудрина.
 Мудрота, f. (ст.) vide мудрина:
 „О твојој лепој лепоти,
 „О твојој мудрој мудроти —
 Муж, m. der Ehegatt, maritus.
 Мужевљн, ља, ље, des Ehegatts, mariti.
 Мужак, m. das Männchen (bei den Vögeln), mas avium,
 Мужара, f. m. j. крава, овца, коза, Melk, mulctratia.
 Мужење, n. das Melken, mulctus, mulctura.
 Мужница, f. die Melkgeite, mulctra.
 Мужина крава, f. cf. музара.
 Мужин*, m. der Rufer zum Gebet (bei den Türken).
 Муж, m. (ст.) das Versimmen, silentium:
 „Мучи вило, муком се замука —
 Мука, f. 1) die Pein, cruciatus. 2) муке, die Felter, caestio, equuleus:
 Мударан (или мениуан) га на муке.
 Мукадем* појас, m. Art vornehmer Gürtels, cinguli (zoniae) genus:
 „Па припаса мукадем појаса —
 Мукает*, adj. indecl. aufmerksam, attentus: буди мукает, не кеш ли га ће виђети, gib acht, ob —; чему си ти мукает? was suchst du, begehrt du? cf. назор.
 Муктапнија*, m. vide Бадавашија.
 Мукте*, vide бадава.
 Мула*, m. 1) der Mollah, doctus Turcarum, judex. 2) Сарајевски, die oberste Regierungsperson, judex.
 Мулаалук*, m. das Gebiet des Mollah von Sarajevo, provincia mollae:
 „По Зворнику и по Мулаалуку —
 Мулин, на, но, des Mollah, mollae.
 Мулинница, f. die Frau des Mollah, mollae uxor.
 Мулије, f. pl. у долине око ценова.

Мудона, m.

*Ко има масла, он и
 муда маже, а ко нема
 оном и узеће пудину!*

У 2)

Мушна, f. vide музетце.

+ и ковчи

Музикава, m.

*#3) (у току) како је назван
 наликано се
 он нешто и уредно се
 замућива.*

*Мука душе не вади,
 но суген дан.*

Мукашеница

14

Мукавица, f. свинска

болест.

Мени Јован и мукает није,

ниш ме кара, ниш ме милује —

Мушница, f. dim. v. муа.

Мушкарац, рја, m. 1) das Mannsbild, mas. 2) das Männchen bei Thieren, mas.

Мушки, ка, ко, 1) männlich, masculus. 2) adv. männlich, viriliter.

Мушкиње, n. (coll.) die Mannsbilder, mares.

Мушкобана, f. ein Frauenzimmer, das sich wie ein Mann benimmt, sucht u. dgl., femina morum masculorum.

Мушмула*, f. die Mistel, mespilus germanica Linn.

Муштерија*, f. die Rundschaff, der Kunde, der Käufer, emtor.

Муштулукчија*, m. der den Botenlohn anpricht, qui petit mercedem nuncii. cf. женидба.

Муштулук*, m. der Botenlohn, merces nuncii.

Муштулукчија*, m. vide муштулукчија.

Н.

На, 1) на главн, на коњу, на брду, на Косову, auf, in. 2) на небу, am Himmel. 3) на главу, auf, in (cum acc.). 4) на војску, in den Krieg, in bellum. 5) прије божика на неђељу дана, auf eine Woche, ad. 6) на мою срећу, zu meinem Glück, bona mea fortuna.

На, interj. da! en tibi; наме, da habt ihrs, en vobis. cf. наj.

Набавити, им, v. pf. verschaffen, comparo.

Набављање, n. das Verschaffen, comparatio.

Набављати, ам, v. r. impf. verschaffen, comparo.

Набадање, n. 1) das Anstecken, Aufstecken, fixio. 2) das Anstecken, comparatio.

Набадати, ам, v. impf. 1) aufstecken, figo. 2) n. p. опанке, anstecken, comparungo.

Набасати, ам, v. pf. на што, inversus worauf stoßen, ostendo in aliquid. cf. нагазити.

Набацати, ам, v. pf. anwerfen, conjicio abunde, portrigo.

Набацивање, n. das Anwerfen (z. B. des Zauns), injectio.

Набацивати, цујем, v. impf. hinaufwerfen, injicio.

Набацити, им, v. pf. darauf werfen, injicio.

Набгузица, f. u. m. der Schmaroger,

die Schmarogerin, parasitus, parasita (proprie b. d. culi farctor). cf. женидба.

Набијање, n. 1) das Schlagen an etwas, fixio. 2) das Stopfen, farctio. Etampfen, tunsio, tusio. 3) das Schlagen (des Glases, Hans), tunsio.

Набијати, ам, v. impf. 1) hinausschlagen, anschlagen, figo. 2) stopfen, farctio z. B. брашно; stampfen, tundo. 3) кућељу, schlagen, tundo.

Набијатице, амсе, v. r. impf. sich voll anessen, ventrem impleo.

Набирање, n. 1) die Ernte (Zehung), messis. 2) das Falten (z. B. des Hemdes), plicatio.

Набирати, ам, v. impf. 1) gewinnen, erseufen, ernten, meto. 2) falten, plicare. 3) (v. pf.) voll lesen, klauen, impleo legendo.

Набиратице, амсе, v. r. pf. sich satt klauen, satis legisse.

Набити, бијем, v. pf. 1) hinausschlagen, figo. 2) stopfen, farctio: набити гузицу; stampfen, tundo. 3) кућељу, schlagen, tundo.

Набитице, бијемсе, v. r. pf. sich voll anessen, satis comedisse.

Наблизу (на близу), nahe, prope. Набљувати, лујем, v. pf. voll brechen, vomitu impleo.

Набој, m. 1) Wunde an der Sohle, vom Darfußgehen, solea vulnerata evincto. 2) Wand von Erde (die zwischen Bretern eingeschlossen werden, bis die Erde fest trocknet), paries terreus.

Набор, m. die Falte (im Hemde), plica, sinus.

Набосити, бодем, v. pf. 1) anspießen, figo. 2) n. p. опанке, anstecken, comparungo.

Набоцати, ам, v. pf. n. p. лоб, anstecken, comparungo.

Набрајање, n. das Aufzählen, adnumeratio.

Набрајати, ам, v. impf. aufzählen, numerare.

Набрати, берем, v. pf. 1) ernten, meto. 2) anklauen, lego, colligo: крушака, Birnen. 3) falten (das Hemd, Kleid), plicare.

Набрекивање, n. das Anfahren gegen einen, investio.

Набрекивати, кујем, v. impf. на кога, jemandem mit бре! anfahren, invchor in aliquem, exclamans бре!

Набрекнути, нем, v. pf. einen mit бре! anfahren, excipere aliquem voce бре!

Набригати, ам, v. pf. nachgewinnen, erlegen, sufficio: кад се крава у јутру помузе, па у вече нема млијека, онда важу: није набригала.

Мушкобана, м, мб

Набијање, м.

+ набити које не ко-
лац,

+ Набављање, н.

Набављати, лажем, и. и. и.

Набрзо (мј на брзо)

Набрујити, им, в. рф.

Набрујити, им, в. рф.

ј. мочек,

#2) Набрујити е, им, в. рф.

в. рф.

Набрујити е, им, в. рф.

Набрујити е, им, в. рф.

Набрујити.

2) Комнен нави танка чевердана
Нави нела с делко на ниевѣ

Навилак, љна, т.

Навиљчење, п.

Навиљчѣње, п.

Навиљчѣње, п.

Навиљчење, п.

добар бере, ч. Честито ти навиљче!

Та навиља танка чевердана

Набројити, им, в. рф. daraufschreiben, ad-
ditivo.
Набручати, чим, в. рф. anstoßen auf et-
was, offendo.
Набубрити, им, в. рф. aufschwellen, in-
tumesco.
Наб, китисе, имсе, в. г. рф. anbauschen,
intumesco.
Навада, f. die Angewöhnung, Gewohn-
heit, consuetudo, assuetudo.
Навадан, дна, но, н. п. во у кукуру-
зе, ацетовит, assuetus.
Навадити, им, в. рф. 1) angewöhnen,
assuefacio. 2) genug herausnehmen, sa-
tis promissae.
Навадитисе, имсе, в. г. рф. sich ange-
wöhnen, assuesco.
Навађање, в. das Angewöhnen, assue-
factio.
Навађати, ам, в. impf. angewöhnen,
assuefacio.
Навалити, им, в. рф. 1) voll machen,
hurtig machen, festino. 2) stürmen, im-
petu carpio. 3) навално на њега вино
и равину, hat ihn voll gemacht. 4) на-
вадно ми да серем. 5) навално ра-
тру, großes Feuer machen.
Навалитисе, имсе, в. г. рф. sich anleh-
nen, iunitor.
Навалце, mit Fleiß, de industria.
Наваљати, ам, в. рф. hinanwälzen, ad-
volvo.
Наваљвање, в. das Hinguwälzen auf
etwas, advolvo.
Наваљвати, љжем, в. impf. hinan-
wälzen, advolvo.
Наваљватисе, љжемсе, в. г. impf. sich
anlehnen, iunitor.
Навезак, ска, т. der Faden, der an ei-
nen andern ange bunden wird, filum
adnexum.
Навезати, вежем, в. рф. daran binden,
adligo.
Навезатисе, вежемсе, vide обавеза-
тисе.
Навезивање, в. das Daranbinden, adli-
gatio.
Навезивати, зузем, в. impf. daranbin-
den, adligo.
Навек, (Рес. и Срем) vide навјек.
Навѣсти, ведем, в. рф. verleiten, in-
duco.
Навѣсти, ведем, в. рф. stiften, acu pin-
xisse.
Навѣсти, ведем, в. рф. abfahren (mit
dem Schiffe), impello navim.
Навѣстисе, ведемсе, в. г. рф. abfah-
ren, avehor.
Навѣстисе, ведемсе, в. г. рф. manken
(vor dem Falle), labasco.
Навечератисе, амсе, в. г. рф. sich satt
essen zu Abend, satiari a coena.

Навијалка, f. сое, возалка и оно мје-
сто, где се навија пређа (пређа се
метне на возалку, а вратило на
сое, па се вратило окреће, тје се
возалка провуче и навијасе пре-
ђа).
Навијање, в. 1) das Aufwickeln, Aufwin-
den, glomeratio. 2) das Schwanken,
inflexio.
Навијати, ам, в. impf. aufwinden, glo-
mero.
Навијатисе, амсе, в. г. impf. schwan-
ken, vacillo, inflector.
Навијек (на вијек), (Ерц.) ewig, auf
immer, in perpetuum).
Навијатисе, вичемсе, в. г. рф. sich satt
schreien, clamando satiari.
Навикнути (говорисе и навикн), нем,
в. рф. gewöhnen, assuefacio.
Навикнутисе (говорисе и навикнсе),
немсе, в. г. рф. sich gewöhnen, assue-
sco.
Навирање, в. 1) das Aufschwellen durch
Sieden, bullitus. 2) das Durchwollen
mit Gewalt, impetus.
Навирати, рем, в. impf. 1) durch Sie-
den aufschwellen, intumesco coquendo.
2) mit Gewalt durchwollen, impetu vel-
le percurrere aliquo.
Навишак, пика, т. пређа навијена на
вратило, der Aufzug (bei den Weben),
stamen.
Навишати, вијем, в. рф. aufziehen (auf-
winden), subduco.
Навишисе, вијемсе, в. г. рф. sich beu-
gen, schwanken, inflecti.
Навишн, вијнем, vide навикнути.
Навишисе, вијнемсе, vide навикну-
тисе.
Навлака, f. 1) der Ueberzug (eines Riß-
fens), superindumentum. 2) das Fell
auf dem Auge, cataracta.
Навлачак, чка, т. vide назувца.
Навлачење, в. 1) das Anziehen, indu-
ctio. 2) обрва, das Schwinfen der Au-
gendraunen, fuscatio palpebrarum. 3) das
Verleiten, inductio.
Навлачити, им, в. impf. 1) аплие,
чакшире, anziehen, induco. 2) обр-
ве, die Augenbraunen schminken, fuso.
3) verleiten, induco.
Навлачитисе, чисе, в. г. impf. sich dar-
übergehen, inducor z. B. облак, бије-
до на око.
Навлаш, vide навалце.
Наво, vide навалце.
Наводити, им, в. impf. verleiten, in-
duco.
Наводитисе, имсе, в. г. impf. schwan-
ken, vacillo.
Навођање, в. 1) das Verleiten, inductio.
2) das Wanken, vacillatio.

Навождење, н. das Abfahren (vom Ufer), avectio, discessus.
 Навођити, им, v. impf. abfahren (vom Ufer), solvo navem a littore.
 Навођитице, немсе, v. r. pf. abfahren, discedo, avehor a littore.
 Навора, f. die Anaphora der griechischen Sprache, anaphora, antidoron.
 Наворъкъ, м. (Lomisch von Navora). ср. прочитай.
 Навр, за обвѣт, oben, in summo casumine: навр брда, навр куће, навр села и т. д.
 Навраниши, им, v. pf. schwarz machen, reddo atrum:
 „Што си косу навранила,
 То си мене нацалила —
 Навраниши, им, v. pf. 1) bereden, verleiten, induco. 2) das Wasser leitern, ducere aquam.
 Навратишце, немсе, vide увратишце.
 Навраћанье, н. 1) die Leitung, ductus. 2) die Verleitung, inductio.
 Навраћати, ам, v. impf. 1) leiten, ducere, ducto. 2) verleiten, induco.
 Навргнути; нем, vide наврћи.
 Навргнутице, немсе, vide наврките.
 Наврсти, ем, наврѣо, (Рес. и Срем.) vide навријети.
 Наврети, врп, v. pf. durch Sieden aufschwellen, intumesco coquendo.
 Навријети, рем, наврѣо, v. pf. (Врп.) mit Gewalt durchswollen, vi percutere velle.
 Навриданя, ам, v. pf. (von den Erfindenden) in Menge fertig machen, conficere.
 Наврнути, нем, v. pf. anschrauben, befestigen, insero, figo.
 Наврнутице, немсе, vide увратишце.
 Наврнчати, ам, v. pf. п. j. опанак, ansetzen (die Riemen anmachen), loca, adnecto.
 Наврстисе, наврземсе, v. r. pf. око кога, или на што, sich an jemand, an etwas machen, und nicht nachlassen, intendo.
 Наврта, f. cf. колоерша.
 Навртак, пика, м. das Angeschraubte, insitura?
 Навртање, н. das Anschrauben, insitio.
 Наврташи, вркем, v. impf. anschrauben, insero adigo cochlea.
 Наврћи (говорисе и навргнути), навргнем, vide наметнути.
 Навркисе (говорисе и навргнутице), навргнесе, vide наметнутице.
 Навршивање, н. das Vollmachen, Vollwerden, expletio.

Навршивати, шујем, v. impf. vollmachen, erfüllen, expleo.
 Навршити, им, v. pf. vollmachen, erfüllen, expleo: навршила му се година.
 Навући, вучем, v. pf. 1) anziehen, induco, 2) обрве, schmincken, fuso, 3) verlesen, induco:
 Навућисе, вучесе, v. r. pf. sich darwischen ziehen, inducor, н. п. облак, бјело на око.
 Нар, га, го, vide го: го нар, кад од мајке рођен (müthernacht).
 Нарачање, н. das Rathen, Umherrathen, divinatio.
 Нарачати, ам, v. impf. umherrathen, divino.
 Наразити, им, v. pf. 1) на што, worauf stoßen, offendo. 2) eintreten (z. B. Kraut ins Faß), inculco.
 Нарамбати, ам, vide Наразити 1.
 Нарарити, ам, v. pf. mit Ruß beschmieren, fuligine indubo.
 Нарваждање (нарважчање?), н. die Ziererei (beim Essen, Reden), ineptiae.
 Нарваждати (нарважчати?), ам, v. impf. sich zierern, delicias facio, ineptio.
 Наривање, н. das Lenken, directio.
 Наривати, ам (и нарибљем), v. impf. lenken, dirigo.
 Нариздати, ам, v. pf. schmücken, ornare, ornare.
 Нариздатице, амсе, v. r. pf. sich schmücken, comi.
 Наривање, н. das Neigen, inclinatio.
 Наривати, нем, v. impf. neigen, inclino.
 Нариватице, немсе, v. r. impf. sich neigen, inclinor.
 Нарлавак, вра, м. die Vorschuhung, calceamentum? (öfter. der Stiefelvorschuh).
 Нарлавиши, им, v. pf. н. п. чизме, vor-schuhern, calceo.
 Нарлавивање, н. das Vorschuhern, calceatio.
 Нарлавивати, шујем, v. impf. vor-schuhern, calceo.
 Нарлаватице, амсе, v. r. pf. sich satt sehen, sat vidisse.
 Нарлаши, им, v. impf. eilen, festino.
 Нарлао, еilig, schnell, velociter.
 Нарлаув, ва, во; etwas taub, subsurdus.
 Нарлање, н. das Eilen, festinatio.
 Нарнати, ам, v. pf. antreiben, nöthigen, adigo.
 Нарнатице, амсе, v. r. pf. sich auf jemand werten, irruo in aliquem.
 Нарнездити, им, (Рес.) vide наријездити.
 Нарнездитисе, амсе, (Рес.) vide наријездитисе.

Хујем, бријату брибу,

Под нашим божом.

Нарлаост, ф.

Награди саати, и шем,

+ нагао дан,

Нада ме се не кам
ло жунака

Наговори се,
Нагумати се,
Надавати, и рф.

Нагумати се
Над, м. vide надежда (у Брзе
говини и Црај горн).
Надати, ам, и рф. н. п. преко поља,
уз поток,

Нагонница, ф. (н. п. у жиру)

Нагоничар, м.

Нагоретти, и

Нагат, гма, м.

Нагниздити (нагниздити?), им, (Срем.) vide нагниездити.

Нагниездити (нагниездити), имсе, (Срем.) vide нагниездити.

Нагниездити, им, v. pf. (Ерц.) кокош, der Henne ein Nest machen, nidum paro gallinae.

Нагниездити, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich ein Nest machen, nidum paro mihi.

Нагнижити, им, v. pf. dängen, sterco.

Нагнути, нем, v. pf. neigen, inclino.

Нагнути, немсе, v. r. pf. sich neigen, inclino.

Нагњечити, им, v. pf. anquetschen, contundo, н. п. пасуља; ногу.

Нагниздити, им, cf. нагниздити.

Нагниздити, имсе, cf. нагниздити.

Наговарање, п. das Bereden zu etwas, suasio.

Наговарати, ам, v. impf. bereden, suadeo, impello.

Наговјестити, им, (Рес. и Срем.) vide наговјестити.

Наговјешкивање, п. (Рес. и Срем.) vide наговјешкивање.

Наговјешкивати, кујем, (Рес. и Срем.) vide наговјешкивати.

Наговјестити, им, v. pf. (Ерц.) erinnern, revoco in mentem, moneo.

Наговјешкивање, п. (Ерц.) das Erinnern, Mahnen, monitio.

Наговјешкивати, кујем, v. impf. (Ерц.) erinnern, moneo.

Наговнати, ам, v. pf. anmiffen, stercore impleo (з. В. лулу, im Scherze für: füllen).

Наговорити, им, v. pf. bereden, induco, impello.

Нагодиши, им, v. pf. treffen, ferio, attingo.

Нагомилати, ам, v. pf. anhäufen, accumulo.

Нагон, м. der Antrieb (der Schweine der Save zu, um sie nach Teutschland zu übersetzen), compulsio summi ad trajectum.

Нагонити, им, v. impf. antreiben; nöthigen, adigo, impello.

Нагонити, имсе, v. r. impf. losstürzen auf einen, irruo in aliquem.

Нагонѣње, п. das Antreiben, impulsus.

Награбити, им, v. pf. zusammenraffen, rapio.

Награбити, имсе, v. r. pf. sich reich lassen, satis rapuisse.

Награбусити, им, vide нагазити 1.

Наградити, им, v. pf. н. п. разбој, казам, vorrichten, instruo, adparo.

Награђивање, п. das Vorrichten, praeparatio.

Награђивати, кујем, v. impf. vorrichten, praeparo, paro.

Награда, ф. ein häßliches Ding, turpitudos наградо једна!

Нагрдити, им, v. pf. beschimpfen, contumelior.

Нагрдити, имсе, v. r. pf. sich häßlich zurichten, turpor.

Нагрејати, имсе, (Рес. и Срем.) vide нагријати.

Нагрепти, бем, v. pf. anschauen, corrado.

Нагризање, п. das Anbeissen, admorsio.

Нагризати, ам, v. impf. anbeissen, admordeo.

Нагријати, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich satt wärmen, sat calefieri. Док се човек дима не надими, не може се вапре нагријати.

Нагрисити, зем, v. pf. anbeissen, admordeo.

Нагрнути, нем, v. pf. 1) anscharren, corrado, congero. 2) scharenweise anbringen, irruo: нагрнуше људи на врата.

Нагријати, амсе, v. r. pf. sich anhäufen, accumulari.

Нагузити, имсе, v. r. pf. sich so neigen, daß der Hintere in die Höhe sieht, inclinari pedice erecto.

Нагузез, м. (у Ерц.) der Rückgänger (ein komischer Name des Krebses), cauceri nomen comicum, retrogradus.

Нагушити, им, v. pf. anschöpfen (Saff von den Bäumen), satis scarifico.

Нагушкѣ, рücklings, retrorsum.

Над, } über, super: над водом, на-
Нада, } да мноме, нада се.

Надалеко (на далеко), } ferne, longe.

Надалеку (на далеко), } ferne, longe.

Надалном (нада мноме), über mir, supra me.

Надање, п. das Hoffen, spes.

Надарити, им, v. pf. verleiten, induco in animum: који ме хаво надари (на то)?

Надати, амсе, v. r. impf. hoffen, spero.

Надати, надамо ми се, v. r. pf. es folgt nacheinander, succedit (bene aut male); надамо се продало се (sagt der Kaufmann, wenn ihm im Laden etwas herabfällt).

Надбадање, п. das Bestegen im Hörnerstoß (zwischen Ochsen, Kühen), victoria tauri.

Надбадати, ам, v. impf. im Stoße bestegen, cornibus vincere: нами је во надбадао ващера.

Надбијање, n. der Sieg im Gefechte, victoria.
 Надбијати, ам, v. impf. in der Schlacht besiegen, proelio vinco.
 Надбити, бијем, v. pf. in der Schlacht besiegen, proelio vinco.
 Надбоспи, бодем, v. pf. im Stoß besiegen (von Stieren), cornibus vinco.
 Надвисити, им, v. pf. an Höhe über treffen, altitudine supero:
 „Сву су гору врхом надвисле —
 Надвладаати, ам, v. pf. überwinden, vinco.
 Надводити се, имсе, v. r. impf. sich darüber hin beugen, inclinor desuper:
 „Млада нева воду нела,
 „Над воду се надводила —
 Надгледање, n. die Aufsicht, cura.
 Надгледаати, ам, v. impf. } besehen, in-
 Надгледаати, ам, v. pf. } spicio; in-
 viso; curo.
 Надговарање, n. das Übersprechen, victoria linguae.
 Надговарати, ам, v. impf. überspre-
 chen, zu Schanden reden, vinco lin-
 gua.
 Надговарати се, амсе, v. r. impf. im
 Reden wettsprechen, certo lingua.
 Надговорити, им, v. pf. zu Schanden
 reden, lingua vinco.
 Надсвање, n. (Рес. и Срем.) vide на-
 дијевање.
 Надсвати, ам, (Рес. и Срем.) vide
 надидевати.
 Надсвати се, амсе, v. pf. sich anschlam-
 pen, ventrem impleo.
 Наденути, нем, vide надеспи.
 Надесно (на десно), rectis, dextra.
 Надеспи (говорисе и наденути), на-
 денем, (Рес. и Срем.) vide нахес-
 пи.
 Наджети, жањем, v. pf. zu Schanden
 schneiden (als Schwitterin), messe vinco.
 Надживети, вим, v. pf. (Рес.) überle-
 бен, su-
 Надживити, вим, v. pf. (Срем.) }
 Надживети, вим, v. pf. (Рр.) } pervivo.
 Наджјевање, n. der Wettseifer im Ge-
 treideschnitt, certamen messorium.
 Наджјевати, ам, v. impf. zu Schan-
 den schneiden, messo vinco.
 Наджјевати се, амсе, v. r. impf. eine
 Schnittwette eingehen, certamen mes-
 sorium in eo:
 „Наджјевање момак и девојка —
 Наджјети, нем, vide наджети.
 Надигнути, нем, vide надикти.
 Надигравање, n. der Sieg im Spielen,
 victoria lusus.
 Надигравати, ам, v. impf. überspielen,
 vinco lusu.
 Надиграати, ам, v. pf. überspielen,
 vinco lusu.

Надизање, n. das Aufrichten (in die
 Höhe richten), arrectio.
 Надизати, ижем, v. impf. in die Hö-
 he richten, arrigo, tollo.
 Надидевање, n. (Рр.) 1) das Anmachen,
 Befestigen an etwas, adhaerere. 2) das Ge-
 ben (eines Namens oder Spottnamens),
 inditio nominis. 3) das Füllen (eines
 Bratens), farctio.
 Надидевати, ам, v. impf. (Рр.) 1) an-
 machen, befestigen, figo. 2) geben (ei-
 nen Namen), indo nomen. 3) füllen,
 farcio (indo).
 Надимање, m. das Anblasen, inflatio.
 Надимати се, амсе, v. r. impf. sich an-
 blasen, inflor.
 Надимити се, имсе, v. r. pf. sich an-
 rücheln, Rauch schlucken, devoro fu-
 tum. Док се човек дима не надим-
 ми, не може се вапре нагријати.
 Надинамити, им, v. pf. überzanken,
 jurgio vinco.
 Надирање, n. das Anreißen, delibatio?,
 scissio.
 Надирати, рем, v. impf. anreißen,
 delibo; scindo primam partem.
 Надити, им, v. impf. stählen, chalybs
 induco.
 Надикти, ижем, v. pf. von oben umge-
 hen, ambio desuper.
 Надикти (говорисе и надигнути), ди-
 гнем, v. pf. heben, elevo.
 Надјачавање, n. das Überwinden, vi-
 ctoria.
 Надјачавати, ам, v. impf. übermeistern,
 vinco.
 Надјачати, ам, v. pf. überwinden, for-
 titudine supero.
 Надјуначити, им, v. pf. an Felden-
 thum übertreffen (überhelden?), virtute
 supero:
 „Надмудрисмо и надјуначисмо —
 Надлајати, јем, v. pf. überbellen, la-
 trando vinco: не би га надлајало де-
 вепоро паса.
 Надмањити, им, v. pf. übergreifen,
 altius extendo manum.
 Надметање, n. 1) das Drüberschießen,
 trajectus justo altior. 2) das Drüber-
 setzen, superimpositio (z. B. des Puncts
 aufs i).
 Надметати, мекем, v. impf. 1) Drü-
 berschießen, altius jaculor. 2) над иже,
 den Punct aufs i setzen, impono ari-
 cem i literae.
 Надметнути, нем, v. pf. 1) drüber-
 schießen, altius jacio. 2) darüber setzen,
 super pono.
 Надмудривање, n. das Überweisen,
 victoria sapientiae.
 Надмудривати, рујем, v. impf. einen
 mit Weisheit schlagen, supero sapientia.

+ Надвчривање, n.

Надвчривати се
 рујем се, v. impf.

+ 2) кога, Надвчривати се, им
 се, v. r. pf.

Надев, m.

φ Надвративање

Надвративати
 рујем, v. impf.

Надвчривати, рујем, v. impf.

Наћу'кати, ам, в. рф.

Наћу'пати, ам, в. рф.

Надмудрост и надужа'рство

Надничарка, ф.

Надр'вати им

Которицу кадомак т'т асине —
+ Мног човек није на-
задан Богом, већ собом.

Надркати

Надр'вати, ам, в. рф.

≠ в) надрије з пошак

Назадаци,

ф. потпувачке.

Надобовљити, им, в. рф.

Надобовљити се, имсе, в. р. рф.

Надмудриватисе, рујемсе, в. г. impf. mit einander mettelern, wer geschauter ist, de sapientia certo.

Надмудрити, им, в. pf. an Wiß und Weisheit übertreffen, sapientia vinco.

Наднѣти, несем, (Рес. и Срем.) vide наднијети.

Наднијети, несем, наднијо (наднијела, ло), в. pf. (Ерц.) drüber tragen, super fero.

Надница, f. das Tagelohn, mercer diurna.

Надничар, m. der Tagelöhner, mercenarius.

Надничарев, ва, по, } des Tagelöhners, Надничаров; ва, во, } mercenarii.

Надничарскй, ка, ко, 1) Tagelöhner-mercenarius. 2) adv. nach Tagelöhner Art, more mercenarii.

Надничѣње, n. das Tagelöhnern, labor mercenarius, opera.

Надничити, им, v. impf. tagelöhnern, operam diurnam praesto.

Надносити, им, v. impf. drüber tragen, porto desuper.

Надношење, n. das Drübertragen, superlatio.

Надо, n. рупа, же польски минни сносце жито, das Mäuseloch, caverna murium.

Надомак Бечу, Биограду, нађе, ad, prope.

Надрѣти, ем (и надерем), надрѣо, (Рес и Срем.) vide надријети.

Надријети, рем (и надерем), надрѣо, в. pf. (Ерц.) anreisen, scindo ex parte, pergumro.

Надрикѣнга, m. der Halbgelehrte, semidoculus (eig. Buchanfänger).

Надробити, им, в. pf. ein: oder anbrocheln, intero.

Надрикати, ам, в. pf. н. п. псето на свиње, ansetzen, incito.

Надскакивање, n. das Ubertreffen im Springen, victoria saltus.

Надскакивати, кујем, в. impf. im Springen übertreffen, vinco saltu.

Надскакиватисе, кујемсе, в. г. impf. eine Springwette eingehen, contendo saltu.

Надувати, ам, в. pf. anblasen, iusto.

Надуватисе, амсе, в. г. pf. sich stolz aufblasen, inflari.

Надушсе, дме мсе, в. г. pf. 1) надуо се вјетар, ist ins Blasen hineingekommen, coerit vehementer flare; 2) aufschwellen, inflor, н. п. мртав човек. 3) vide надуватисе.

Надушитисе, имсе, в. г. pf. auflachen, eine Sache aufschlagen, in risum solvi: надушио се смјати.

Наћенуши, нем, vide наћестни.

Наћѣње, n. das Stählen, inductio chalybis.

Наћестни (говорисе и наћенути), же: нем, в. pf. (Ерц.) 1) anstecken, figo. 2) пме, geben; indo. 3) füllen (den Braten), farcio, indo farcturam.

Наћривитисе, имсе, в. г. pf. накривитисе на једну страну, sich schief beugen, obliquor.

Наћро, schief, oblique: „Што носи перо наcro —
Наждривитисе, в. г. pf. sich voll fressen, satis vorasse.

Наћети, жаћем, в. pf. erärten, eintrüben, meto, metendo nanciscor.

Наживѣтисе, вимсе, } v. г. pf. (Рес.)
Наживитисе, вимсе, } sich satt leben,
Наживѣтисе, вимсе, } v. г. pf. (Срем.)
Наживѣтисе, вимсе, } v. г. pf. (Ерц.)

Нажирити, им; в. pf. satt füttern, sagino.

Нажѣтити, ем, vide наћети.

Назад, zurück, retro.

Назадак, шка, m. der Rückgang (schlechter Erfolg), successus adversus.

Назадан, дна, но, treibgängig, male succedens.

Назадевати, ам, (Рес. и Срем.) vide назадијевати.

Назадијевати, ам, в. pf. (Ерц.) nach einander anstecken, impono aliud ex alio.

Назауд (на залауд), umsonst, vergeblich, frustra: „Коме пушка назауд не пуца —
Назвати, зовем, в. pf. nennen, zuzufen, voco; назвати коме Бога, m. j. назвати добро јутро, помоз' Бог, или добар вече: „Када сједи, онда Бога назва: „Добро јутро беже Љубовику! —
Назватисе, зовемсе, в. г. pf. heißen, sich nennen, appellor.

Наздравиши, им, в. pf. коме, zutrinken, propino. Кад који оће да пије, онда наздрави ономсе, што ќе да пије послѣ њега (зашто у Србији, у Босни и у Ерцеговини, пију једном чајом), m. j. рече му спасуј се, или спас' Бог (а онај одговори: „На спасеније Ристово“), или здрав буди. — Здрав Османе, ако ти остане.

Наздравивање, n. das Zutrinken, propinatio.

Наздравити, ам, в. impf. zutrinken, propino.

Назеба, f. die Erkältung, Erkältung, refrigeratio, pituita.

Назебао, бли, f. vide назеба.

Турскијер
И ~~муж~~ ~~жен~~ не назвара гласом —

Назѣтсти, бем, v. pf. sich erkälten, refrigeror.

Називање, n. 1) das Nennen, Heißen, appellatio. 2) das Grüßgott! salutatio. Називати, аџи (и називљем) v. impf. 1) nennen, appello. 2) Boga, (ст.) sa den pomoz' Bog! Deum präefari:

„Војводама када оно дође,
„Оно њима Бога ме назива,
„Већ овако њима проговара —
Називатисе, амсе (и називљемсе), v. r. impf. heißen, vocor.

Назидати, ам, v. pf. draufmauern, addere murum,

Назиђвање, n. das Singen, Draufmauern, impositio muri

Назиђвати, џуем, impf. draufmauern, impono murum.

Назима, f. vide назеба.

Назимад, f. (coll.) einjährige Schweine, sues anniculae.

Назимац, мџа, m. vide непар.

Назиме, мета, n. einjähriges Schwein, porcus anniculus.

Назимнаца, f. einjährige Sau, porca annicula.

Назимничк, m. dim. v. назимац.

Назирање, n. das undeutliche Sehen, visio indistincta.

Назирати, рем, v. impf. undeutlich sehen, video obscure.

Назобатисе, бљемсе, v. pf. sich auesen, satis comedisse von Haber, Kirsehen, Trauben).

Назобити, им, v. pf. anfüttern (mit Haber), satis avenae praebere.

Назобврба, сегнанит, vorgeblich, simulatus, sic dictus: назобврат, назобвистра и м. д.

Назор (d. i. на зор), буди назор, не-кеш ли га ће виђети, gib Acht u. f. w. attende.

Назорнице, von weitem doch so, daß man den, den man folgt, sieht, e longinquo, ita ut videas: ошнџао за њим назорнице.

Назрети, рем, v. pf. undeutlich anblicken, obscure conspicio.

Назубан, бна, но, на кога, auffällig, infensus.

Назубити, им, v. pf. n. p. женско брдо, mit Zähnen versehen, instructo dentibus (die Säge).

Назувак, вна, m. назувача, назувица, навлачак, der wollene Ueberzug über den Strumpf, bis an den Rüst heraus, calceamenti genus.

Назување, n. das Ansehen der Schuhe, calceatio.

Назувати, ам, v. impf. die Schuhe ansetzen, induco calceum.

Назувача, f. vide назувак.

Назувица, f. vide назувак.

Назути, зујем, v. pf. anziehen (Schuhe), induco.

Назграписе, амсе, v. r. pf. 1) sich satt spisen, satis lusisse. 2) sich satt tanzen, satis saltasse.

Назмаку, cf. нзмак.

Назусти, аџвџендиг, memoriter.

Наџа, f. Gebiet, territorium, ager, ditio.

Наџскџи, ка, ко, der наџа, agri.

Наџљвање, n. das Schauen mit einem halbblinden Auge, visus oculi semicocci.

Наџљвати, џујем, v. impf. halbblind sein, semicoecus sum:

„На лицеву ногу нарамџе,
„А на десно око наџује —

Наџмање, n. das Mietthen, conductio.

Наџмати, ам (и наџмљем), v. impf. aufnehmen, mietthen, conduco.

Наџматисе, амсе (и наџмљемсе), v. r. impf. sich aufdingen lassen, conducor.

Наџме (d. i. на пме), namentlich, nominativ.

Наџскџи (пити), bis auf die Hefen, ad ultimam usque guttam.

Наџски, наџем (и наџдем), v. pf. 1) worauf stoßen, ostendo. 2) наџила пуна копања вина, angelausen (aus dem rinnenden Faße), confluxit.

Наџ, 1) vide на: дај нај. 2) am (um den Superlativ zu bilden): нај боли, am besten, der Beste, maxime, super omnes.

Наџаписе, јашемсе, v. r. pf. sich satt reiten, satior equitando.

Наџави (на јави), in wachendem Zustande, vigilans.

Наџавт, јма, m. die Aufdingung, das Liedlohn, conductio, merces.

Наџавити, им, v. pf. aufbringen (in hinreichender Menge), herbeischaflen, comparo, cogo.

Наџамлак, der Mietthnecht, servus conductus.

Наџамлица, f. das Mietthweib, femina mercede conducta.

Наџатисе, јашемсе, vide наџаписе.

Наџаџатисе, ушемсе, v. r. pf. sich satt klagen, lamentis fatigari.

Наџедање, u. das Anbeißen, admorsio.

Наџедати, ам, v. impf. anbeißen, admordeo.

Наџедити, им, v. pf. erzürnen, irrito.

Наџедно (на једно), auf einmal, simul, eodem tempore.

Наџедрати, ам, v. pf. voll werden: impleri: наџедрало гроџе, куку-дузи.

Наџџатисе, имсе, v. pf. das Saat

Наџесати, f.

у томе није наџесати,
јамит вџи тоџи није
јид џаџџи.

Наџорџив, ва, во, н. п. котџ,

Наџаџати, јашем, v. pf.

на кога,

Наџаџити, им, v. pf.

Наџаџвање, n.

(џџџ)

Наџаџвати, јујем,

v. impf. на кога,

Најзо се

Најзад,

Најзад уста њика отаца
мајка

Најпотање,

Најпотање се с Муром
узрасто

x 2) најкј срца,

- sträuben, erigo crines (wie der Igel, jeß), schaudern, horreo.
- Најести, једем, v. pf. anbeissen, admordeo: најело га посто.
- Најестисе, једемсе, v. r. pf. sich satt essen, satior. Пси ши се меса најели!
- Најмити, им, v. pf. aufdingen, conduso.
- Најмитисе, имсе, v. r. pf. sich aufdingen lassen, conducor:
- „Најмосе зао у горера;
- „Ње га рани, а горе му ради.
- Нака, f. cf. адашоје.
- Накадити, им, v. pf. anräuchern, infumo.
- Накађивање, n. das Anräuchern, fumigatio.
- Накађивати, љујем, v. impf. anräuchern, fumigo.
- Наказа, f. Mißgeburt (als Schimpfwort), monstrum: иди наказо једна!
- Наказан, зна, но, von Gott gezeichnet, gestraft, a deo signatus.
- Наказити, им, v. pf. наказно га Бог, gezeichnet (zur Strafe), signavit eum Deus.
- Наказитисе, имсе, v. r. pf.
- А. Казаку —
- Б. Наказити се, für das Sagen von Gott gestraft werden.
- Накаламак, мка, m. vide наспавак.
- Накаламипи, им, v. r. pf. pflropfen, insero (surculum).
- Накан, на, но, entschlossen, schlüssig, био сам накан да ти дођем, statueram.
- Наканитисе, имсе, v. r. pf. sich entschließen, constituo, decerno. Кад се лијен нагани, сав свијет попала.
- Накањивање, n. das Vornehmen, consilii captio.
- Накањиватисе, њујемсе, v. impf. sich anfrischen, capto consilium.
- Накапати, пје, v. pf. antropfen, stillando impleo: накапало пуна копања влна инд накапало вина пуна копања.
- Накарде, f. pf. das Rüssen, die Verrichtung, instrumentorum dispositio.
- Накарати, ам, v. pf. ein wenig auszapfen, modice objurgo.
- Накинђуритисе, имсе, v. pf. sich austastren, exornari inerte.
- Накињити, им, v. pf. quälen, strapaziren, fatigo, cf. намучити.
- Накињитисе, имсе, v. r. pf. sich strapaziren, fatigor.
- Накисео, села, ло, säuerlich, acidulus.
- Накиснути, не, v. pf. 1) hineinregnen, impleo. 2) anregnen, pluvia impleo.
- Накит, n. der Kopfschmuck, ornatus capitis.
- Накитити, им, v. pf. 1) schmücken,
- сото; daher auch 2) (ст.) накититисе вина:
- „А када се вина накититисе —
- Накапало, m. der Plauderer, loquax; fabulator.
- Накапање, n. das Daherplaudern, confabulatio.
- Накапати, ам, v. impf. daherplaudern, fabulor.
- Наклопитисе, имсе, v. r. pf. за ким, verfolgen, persequor.
- Накљувати, љујем, v. pf. anblicken, admordeo (ut gallina).
- Накнада, f. der Ersatz, compensatio.
- Накнадити, им, v. pf. ersetzen, compenso.
- Накнађивање, n. das Ersetzen, compensatio.
- Накнађивати, ам, v. impf. ersetzen, compenso.
- Наковањ, вња, m. der Ambos, incus.
- Наковати, кујем, v. pf. 1) voll anschmieden, satis cudisse; новаца, prägen, 2) Lügen schmieden, fabricor mendacia.
- Наковитисе, имсе, v. r. pf. sich in die Brust (wie ein Fahn) werfen, superbio ut gallus.
- Наком (себе), hinter, post:
- „Наком себе спомен оставити —
- Накомити, им, v. pf. anpölsen, genug anschälen, satis paro.
- Накоњче (накоњче), чета, n. мушко дијете, што се по обичају да жевојци на коња, кад је сватови доведу пред младожењину кућу, cf. женидба. По оним мјестима, же сватови с ад не иду по жевојку на коњма, већ на колима (као по Сријему, по Бачкој и по Банату), таково се дијете дода жевојци на кола (али не вјерујем да се зове наколче, него опет наконче?).
- Наклати, ам, v. pf. genug austraben, effodiendo paro.
- Накосити, им, v. pf. antäßen, foemum paro.
- Накострешитисе, имсе. (Рес. и Срем.) vide накостријешитисе.
- Накостријешитисе, имсе, v. r. pf. (Ери.) das Haar sträuben, arrigo pilos.
- Накрај, am Ende, in extremo: крај села, крај свијета и ш. д.
- Накрасити, крадем, v. pf. zusammenstellen, furto congero.
- Накрнупи, нем, v. pf. beugen, inclino.
- Накрсапи, решем, v. pf. anpflücken, sapendo paro, decerno.
- Накрсамисе, решемсе, v. r. pf. sich voll füttern, impleo ventrem.

Накретање, п. das Neigen auf eine Seite, inclinatio.
 Накреташи, рекем, v. impf. neigen, inclino.
 Накрив, ва, во, etwas schief, subobliquus.
 Накривити, им, v. pf. ankrümmen, schief ansetzen, schief halten, obliquo.
 Накривљивање, п. das Krümmen, incurvatio.
 Накривљивати, љујем, v. impf. krümmen, (schief ins Gesicht drücken, z. B. die Mütze), incurvo.
 Накриво (на криво), schief, oblique.
 Накрижати, ам, v. pf. kreuzweise zerhauen, zerschneiden, decussare.
 Накричивање, п. das Wollansprechen der Ohren (bei einer Bestellung) molestae repetita mandatio, preces.
 Накричивати, чујем, v. impf. einem die Ohren vollschreyen mit einer Bitte, precibus obtundo.
 Накричити, им, v. pf. die Ohren vollschreyen, aures obtundo.
 Накројити, им, v. pf. voll anschneiden, scindendo raro.
 Накрунити, им, v. pf. anpfücken, carpendo raro.
 Накувати, ам, v. pf. 1) genug ankothen, coquendo raro. 2) genug bereiten (Brot), rarem raro, compinso?
 Накуле на вилае, Ausflüchte, Wormände bei einer abschlägigen Antwort: рази на куле на вилае (кад који што одрече, или поквари с рјечима).
 Накупатице, амсе, v. pf. sich satt baden, satis lotam esse.
 Накупити, им, v. pf. zusammenbringen, conflu; накупил се људи, — gesammelt.
 Накуповати, пујем, v. pf. voll anschauen, saeto.
 Накурнина, f. (scherzhaft) merces mentulae.
 Накурњак, м. der Hosenlaß, proprie tegumentum penis, theca.
 Накусатице, амсе, v. pf. sich voll freßen (mit vollem Löffel) sat vorasse.
 Налагање, п. das Unterlegen, Füttern, munio subsutio.
 Налагати, лажем, v. impf. füttern, munio z. B. самар, аљину памуком.
 Налагати, лажем, v. pf. на кога, verläumdien, calumniar.
 Налагатице, лежемсе, v. pf. sich voll lügen, mendacijs satior.
 Налажење, п. das Finden, inventio.
 Наказити, им, v. impf. finden, invenio.
 Налешашке, auf dem Rücken, supinus.

Налешити, им, (Рес. и Срем.) vide налијешити.
 Налеш, м. ein Puffsan! offendiculum (?) homo qui semper impingit: нди налете један!
 Налештање, п. (Рес. и Срем.) vide налијештање.
 Налештати, лекем } (Рес. и Срем.)
 Налештатице, лекемсе } vide налијештати.
 Налешети, пим, v. pf. (Рес.)
 Налешетице, пимое, v. г. pf. (Рес.)
 Налешити, им, v. pf. (Срем.)
 Налешитице, имсе, v. г. pf. (Срем.)
 Налешети, лепим, v. pf. (Ерц.)
 Налешетице, лепимсе, v. г. pf. (Ерц.)
 Налешки, лежем, v. pf. н. п. кокош, ansehen (die Henne, d. i. ihr Eyer unterlegen, damit sie brüte) nidum facio gallinae incubiturae.
 Налешки, лежем (говорисе и налегнем), v. pf. sich sammeln, anhäufen, congrego, congregor: налегше људи, належе свијет.
 Налешкис, vide налешашке.
 Налешак, вка, м. (Срем.) vide налешак.
 Налешање, п. (Срем.) vide налешање.
 Налешати, ам, (Срем.) vide налешати.
 Налешатице, лажемсе, v. pf. sich satt lesen, lambendo satior. Ако се не накусасмо, не налешасмосе.
 Налијешити, им, v. pf. (Ерц.) ermischen (d. i. erwischt werden), capior, offendo: налијешито је неђе, дер hat's erwischt.
 Налијештање, п. (Ерц.) das anfallen, aggressio.
 Налијештати, јекем, v. impf. (Ерц.)
 Налијештатице, јекемсе, v. г. impf. (Ерц.)
 Налик (д. i. на лик), ähnlich, similis: сестра налик на брата.
 Наликовати, кујем, v. impf. ähneln, similis videor.
 Налити, лујем, v. pf. angießen, impleo.
 Налитје, п. die äbichte (?) Seite, pars aversa.
 Налого, f. das Gedränge (z. B. bei den Fleischbank), concursus, turba.
 Наложити, им, v. pf. 1) дрво на вапру; или вапру, drauf legen, superpono, impono. 2) самар, аљину, füttern, munio, subsuo.
 Налокати, лочем, v. pf. anstürzen, sorbendo delibō: налокала мачка мачјенка.

Налештица, ф.

*„Или некуди свате налештице,
 у вину те земају нову“*

*Накурнити, им, v. pf.
 vide накурнити:
 накурните бог с
 друге стране.*

*Ако се не накусасмо,
 не налешасмо с.*

*Налешити, м. Ковач, или
 поткива кова. и Туфелов
 обично само Туфелов носе
 бити налешити, м. по ве-
 ројима, а по селма тог
 јаната и нема, него сваки
 свако свог кова поткива*

X

Нарокао е, као пос

Налокатице, мочемце, v. r. pf. sich satt schlürfen, sorbendo satior.

Наломити, ич, v. pf. 1) voll anbrechen, frangendo paro. 2) anbrechen, infringo, modice frango.

Налудоватице, дужемце, v. r. pf. anstoben, geschaut werden, conspisco, nudas pono.

Налуце, f. pl. (у Србији и у Босни по варошима) Art Stellschiffe, calcei grallati.

Налупати, ав, v. pf. voll anschlagen (s. B. Syer), tundendo paro.

Налупатице, амце, v. r. pf. 1) sich satt schlagen, caedendo satior. 2) sich anschlagen; vino et cibis impleri.

Наљевак, вка, м. (Ерц) etwas voll Angedossenes, expletum quid infuso liquido: дебело прасце као наљевак.

Наљевање, п. (Ерц) das Angießen, fusio.

Наљевати, ам, v. impf. (Ерц) Angießen, infundo.

Наљести, љезем, v. pf. (у Ерц) vorbeikommen, passiren, venio, praetere.

Наљубитице, имце, v. r. pf. sich satt küssen, sat osculatum esse, sat amasse: „Вјерне сам се љубе маљубно —

Намагнути, нем, v. pf. на кога, ein nem winken, inno. cf. намигнути.

Намазати, мажем, v. pf. anschmieren, beschmieren, illino.

Намајсторити, ит, v. pf. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) koga, meisterhaft erwiedern, reddo egregie (e. g. convicium, acide dictum.)

Намакнути, нем, vide намаћи.

Намама, f. die Vogelfeise, esca.

Намамити, им, v. pf. herbeifodden, in-esco:

„Што си косу навранила,
„То си мене намамила —

Намамитице, итце, v. r. pf. an- foden lassen, aufsitzen, inescor.

Намамљивање, п. das Fodden, inescatio.

Намамљивати, љujem, v. pf. fodden, inesco.

Намастир, м. das Kloster, monastium. Будући да у Србији ни у десетом селу нема цркве, зато људи иду уз часне посте (сваке недеље, а особито о Мученицима, о Благовијести, о Цвијетима и о Васкрсенију) и о осталим великим годовима (н. п. о Тројинну дне, о Петрову дне, о Преображењу, о Госпођи великој и о малој, о Ваведенију, о Богојављенију и о Задушницама) намастирима, те се исповиједају и причешћују. У

часне се посте обично причешћују, а о другим годовима иду као на парађур. Код њекоји намастира скупице (кад је лијепо вријеме) о Благовијести, о Цвијетима, о Преображењу и о Госпођама, по неколике пљаде свџора. Ту продају трговци различну рубу; крчмари крчме вино, ракију и јабуковачу; месари пеку јагањце, овце, козе и свиње, те продају месо; шу гледају момци ђевојака (обично иду ђевојке највише о Цвијетима, а младе о Васкрсенију); шу се састају кумови, пријатељи и познаници, и договарају се о свачему. — Тако иду Бачвани о Тројичину дне по Сријемским намастирима, али се они слабо баве код кога намастира, него само путују из намастира у намастир те цијелују, и гледају трпезарије (као н. п. у Раваници, ђе е измолована Косовска битка, и у Јаску ошрт цара Уроша), али у Србији дођу црквари из даљни села на комак (у очи празника), а из оближњи села дођу у јупру, па шу буду до посланје подне. Кад људи иду намастиру, онда сви (и женско и мушко) обуку спајаке аљине (шпогољ које љепше има). Ђекојим намастирима иду људи, који су побогани, по десет дана ода дае ко (као н. п. у Студеницу иду — чини ми се о Тројичину дне? — из цијеле Србије, из Босне и из Ерцеговине, и носе прилог. Тако би исто долазили и у Сријемске намастире да нема лазарета).

Намастирина, f. augm. v. намастир.

Намастирик, м. dim. v. намастир.

Намастиринште, п. Ort wo einst ein Kloster gewesen, locus ubi olim fuit monasterium.

Намастирскѧ, ка, ко, 1) klosterlich, monasticus. 2) adv. wie im Kloster, more monastico.

Намаћи, (говорисе и намакнути), намакнем, v. pf. 1) anwerfen (dem Pferde den Zaum), injicio. 2) kleinweise zusammen bringen, minutim conparo.

Намањити, им, (Рес. и Срем.) vide намињити.

Намањивање, п. (Рес. и Срем.) vide намањивање.

Намањивати, љujem, (Рес. и Срем.) vide намањивати.

Намера, f. (Рес. и Срем.) vide намјера.

Намеравање, п. (Рес. и Срем.) vide намјеравање.

Наљубити, ич, v. pf.

Наљубитице, имце, v. r. pf.

Да је моје стадо ожејало,
Да си стадо лако намакнучо

Намеравати, ам, (Рес. и Срем.) vide
намјеравати.
Намериши, им, (Рес. и Срем.) vide
намјериши.
Намеришисе, имсе, (Рес. и Срем.) vi-
de намјеришисе.
Намесити, им, (Рес. и Срем.) vide
намјесити.
Намесник, м, (Рес. и Срем.) vide намје-
сник.
Намесников, ва, во, (Рес. и Срем.)
vide намјесников.
Намеситиши, им, (Рес. и Срем.) vide
намјеситиши.
Намети, м, die Auflage, vestigal:
„Наметнуо намест на власт —
Наметац, шка, м, die Aufgabe,
Draufgabe, das Aufgeld, collybus.
Наметање, н, 1) das Aufdringen, ob-
trusio. 2) Dingen, subornatio. 3) die
Auleitung, doctio. 4) vom Stapel las-
sen, projectio (navis, molae) in aquam.
Наметати, мекем, v. impf. 1) auf-
dringen, obtrudo. 2) (v. pf.) vollauf-
legen, satis imposuisse. 3) anleiten
(unterrichten), adducere — 4) Dingen,
suborno. 5) vom Stapel lassen, pro-
jectio e terra in mare:
„Сију ли већ Турци лубенице,
„Намећу ли Шоки воденице —
Намети (на мети?), bei der Hand,
ad manum: дај ми ову књигу (што
си ми обрекао), ако ти је намети.
Наметница, f. жевојка, или удови-
ца, која се намеће коме да је уз-
ме, die Aufgedrungen, obtusa:
„Коју оћу, ому ми не даду,
„Коју не ћу, ому ми намећу;
„А ја јунак наметнице не ћу,
„Да се не би никад оженио —
Наметнути, нем, v. pf. 1) werfen an —,
injicio. 2) aufdringen, obtrudo. 3) an-
leiten, adducere: наметнуо га на
књигу. 4) Dingen, suborno. 5) воде-
ницу, vom Bande ins Wasser, propel-
lo, projectio.
Наметнутисе, немсе, v. r. pf. 1) sich
aufmachen, assingor. 2) sich ansetzen
(z. B. ein Uebel am Fuße), adhaerescor.
3) sich verlegen, auf etwas begeben,
incumbo in aliquid.
Наметаши, ам, v. pf. н. п. јабуку,
weiß florfen, contuendo, tundendo
estollo.
Намештање, н, (Рес. и Срем.) vide
намјештање.
Намештати, ам, (Рес. и Срем.) vi-
de намјештати.
Намештање, н, vide намештање.
Намешкати, ам, vide намештати.
Намигивање, н, das Zuwinken, iuu-
ctio.

Намигивати, гујем, v. impf. zuwin-
ken, iuuuo.
Намигнути, нем, v. pf. zuwinken, iuu-
uo.
Намигуша, f. жена, која радо нами-
гује на кога, die getne zuwinkt, iuu-
nutrix?
Намијениши, им, v. pf. (Ерц.) anmei-
nen, zudenken, destino:
„Свако слово у крв' окањено,
„На јуначко тело нам'јењено —
Намијесити, им, v. pf. (Ерц.) geaug
(Brot) anmachen, fermentando paror.
Намиривање, н, 1) das Befriedigen,
satisfactio. 2) Erfüllen, Vollmachen, ex-
pletio.
Намиривати, рујем, v. impf. befrie-
digen, facio satis.
Намиривашице, рујесе, v. r. impf. voll
werden, expleri: намириује му се го-
дина.
Намирити, им, v. pf. befriedigen, fa-
cio satis.
Намиришисе, нсе, v. r. pf. voll wer-
den, expleri: намирила му се година.
Намислити, им, v. pf. beschließen, de-
cerno, statuo.
Намицаљка, f. (obscene de femina ad
venereum apta).
Намицање, н, das Kleinweise Zusammen-
bringen, comparatio lenta et minuta.
Намицати, нчем, v. impf. Kleinweise
zusammenbringen, lente et minutim
comparo.
Намијењавање, н, (Ерц.) das Zudenken,
destinatio.
Намијењивати, њујем, v. impf. (Ерц.)
zudenken, destino.
Намјера, f. (Ерц.) 1) die Begegnung,
obvatio. 2) der Zufall, casus:
„Намјера га намјерила била
„На зелено у гори језеро —
Намјеравање, н, (Ерц.) das Vorhaben,
propositum.
Намјеравати, ам, v. impf. (Ерц.) vor-
haben, molior, cogito.
Намјериши, им, v. pf. (Ерц.) 1) be-
schließen, vorhaben, decerno. 2) кога
на што, einen wohin bringen, (z. B.
ins Unglück), induco.
Намјеришисе, имсе, v. r. pf. fallen,
kommen, incido.
Намјесник, м, (Ерц.) (in den Klöstern) der
Bitar, Unterguardian, Oeconom, vi-
carius archimandrita, oeconomus mo-
nasterii.
Намјесников, ва, во, (Ерц.) des намје-
сник, oeconomi.
Намјеситиши, им, v. pf. (Ерц.) bring-
en, collocor.
Намјештање, н, (Ерц.) das Unterbrin-
gen, collocatio.

Намјера је старац какоје
Кате старац сакућ од орава

3)

Намјешпати, ам, v. impf. (Ери.) un-
terbringen, colloco.

Намјешкање, n. vide намјештање.

Намјешкати, ам, vide намјешпати.
Намлаштити, им, v. pf. 1) andreschen,
trituro parvo. 2) genau herunterschla-
gen, (Birnen, Äpfel) decutio.

Намљени, мељем, v. pf. anmahlen,
molendo parvo.

Намолити, им, v. pf. koga, einen er-
bitten, bewegen, rogando flecto.

Намолитисе, имсе, v. г. pf. sich satt
beten, satis superque precatus sum:
да се пуста Бога намолимо (у
приповијетки, cf. пуст und jag-
њиво).

Намолвати, лујем, v. pf. malen,
ringo.

Намотавање, n. das Anhaspeln, in-
ductio in rhombum.

Намотавати, ам, v. impf. anhaspeln,
parvo descendo in rhombum.

Намотати, ам, v. pf. 1) anhaspeln,
duco in rhombum. 2) voll anhaspeln,
parvo descendo in rhombum.

Намродитисе, имсе, v. г. pf. die
Stirne unthöhlen, frontem obnubilo.
Намродисе, као да ће му ниша
из чела ударити.

Намршнитисе, имсе, v. г. pf. 1) die
Stirne runzeln, rugo frontem. 2) sich
unthöhlen, obnubilor.

Намустити, зем, v. pf. anmessen, mul-
gendo parvo.

Намучити, им, v. pf. quälen, strapa-
zieren, fatigo.

Нана, f. 1) Mama, mater. 2) eine Art
Kraut, um die Suppe zu würzen, con-
dimenti genus.

Нансти, несем, (Рес. и Срем.) vide
нанијети.

Нанизати, ижем, v. pf. (3. B. Perlen)
auf Fäden ziehen, infilo (?).

Наниз (на низ) брдо, bergab, deorsum.

Нанијети, несем, нанијо (нанијела,
ло), v. pf. (Ери.) 1) voll antragen,
satis adportasse. 2) (im Zielen, Schie-
ßen) um soviel seitwärts zielen, als die
Flinte etwa abträgt; antragen! corrigo
telum. 3) није ни нанијело, es kommt
nicht von weitem gleich, nec appropin-
quat.

Наништити, им, v. pf. m. j. нити,
(im Weben) den Faden anbinden, reli-
go filum.

Наништити, им, v. pf. zielen, collineo,
dirigo telum.

Наново (на ново), neuerdings, aufs
neue, denovo.

Наносити, им, v. impf. 1) antragen
(auf den Haufen), comporto. 2) ab-
nehmen, simile est: наноси мало.

Наноситисе, имсе, v. г. pf. sich satt
tragen, gestando satior; наноситисе
главе.

Наносићење, n. das Antragen, compor-
tatio.

Нань, m. j. на нь — на њега.

Нањуштити, им, v. pf. aufspüren, auf-
spüren, investigo.

Наод, m. (сп.) (der Fund) Пјевају ка-
ко је некакав игуман поранио на
Дунав на воду да се умије, па на-
шао под обалом мало дијете у
сандуку, те га донио у намастир
и нађео му име Наод Симеун.

Наоданисе, амсе, v. г. pf. sich satt ge-
hen, ambulando fatigor.

Наодаће (d. i. на одаће), fell, venalis:
ово није на одаће.

Наодити, им, v. impf. finden, inve-
nio.

Наодитисе, имсе, v. г. impf. sich be-
finden, sum, reperior.

Наодник, m. (сп.) der Findling, infans
expositus et ab alio sublatus:

„Симеуне један наоднице! —

Наођење, n. vide налажење.

Наоколо, rund herum, circumcirca.

Наопак (свр. напачији), ка, ко,
vertehrt, perversus.

Наопак, nach hinten gefehrt, verkehrt,
retrorsum, perverse: свезали му руке
наопако; зло и наопако! наопако и
узео час!

Наопачкѐ, rückwärts, retrorsum.

Наопати, рем, v. pf. durch Aefern voll-
enden, peragr, arando perficio.

Наочари, f. pl. die Brillen, vitra ocula-
ria.

Наочиглед, i augenscheinlich, sichtbar,
Наочигледѐ, j evident, manifesto.

Наочити, та, то, (schön zu sehen, aspectu
pulcer, bonus.

Наошприти, им, v. pf. schärfen, acuo.

Нападање, n. das Anfallen, Anfahren,
invectio.

Нападати, ам, v. pf. 1) darauf fallen,
desuper incido. 2) (v. impf.) anfallen,
anfahen, invehi in quem.

Напалити, им, v. pf. n. ц. расадник,
anzünden, incendio.

Напаливање, n. das Ansenden, incen-
sio.

Напаливати, лујем, v. impf. ansenden,
incendo.

Напамет (на памет), auswendig, me-
moriter.

Напањкати, ам, vide налагати.

Напарити, им, v. pf. 1) mit warmem
Dunst einrauchen, infumo vapore cali-
do. 2) напарити очи, die Augen wei-
ßen, pasco oculos.

Намречак, та, м.
во од двије године.

Наобрутити

Лијело му чине нађењу,
Нађењу: Наод Симеуне —

Наопослом

Намршати, а, о,

+ Наочнице

» Наше лује наочнице лује —

Напаст, f. Unglück, Unfall, malum, casus adversus.

Напаствовање, n. das Anfallen und Anfahren, investio.

Напаствовати, спрвujem, v. impf. и pf. einen anfahren, invehi.

Напастни, паднем, v. pf. anfallen und anfahren, invehor. †

Напастисе, пасемсе, v. г. pf. sich satt weiden, pascendo satior.

Напастити, им, v. pf. koga, quälten, vexo, cf. намучити.

Наперити, им, v. pf. trichten (das Gewehr gegen jemand), obverto.

Напети, пнев, v. pf. in die Höhe richten, aufrichten, erigo.

Напекти, печем, v. pf. 1) voll anbacken, satis pinsuisse. 2) genug braten, assare multa.

Напекати, ам, v. pf. ш. j. ribe, in hinlänglicher Menge angeln, hamo capio.

Напијање, n. das Zutrinken, propinatio.

Напијати, ам, v. impf. zutrinken, propino. Србли напијају кадгођ пи-

ју ракију или вино; а особито кад су у друштву, као и п. на крсном

месу, на свадби, на кршћењу и ш. д. У горње чело не смеје (од

срамоте) сјеспи, који не зна напи-

јати. Они напију различно (како

који зна); неки овако почињу:

„Прва за помози Боже: Боже по-

можи, Боже дај добар час и добру

срећу. Ко о чем, ми о добру, о ли-

јепу разговору; дао нам се Бог

радовати и веселити: пиши а до-

бро биши, ала никад не имати.”

и ш. д. Ако ли је у јупру рано:

„Срећан уранак, миран данак, од

Бога живот и здравље.” Кад је на

каквом раду: „За сретна рада:

који рад радили, радом се валнали,

као сретна и честива брака.” Кад

се састану пријатељи или позна-

ници: „Сретно виђеније, срећан

састанак, дугу љубав, од Бога жи-

вот и здравље.” Уз другу чашу:

„Чашом другом, љубави другом:

да Бог подужи живот и здравље,

срећу и напредак и свако добро”

и ш. д. Уз прећу: „Чашом пре-

ћом добром срећом (или прећом

а срећном) у име Бога и свете

Тројице (овђе се треба прекрсти-

ти) живоначалне Богородице, која

може да нам помогне: сваком бра-

ту на свом занату, а и нас гре-

шне да не заборави; ће ми њу за-

боравили, она нама најбоља помол-

њица нила.” и ш. д. Уз вино: „Вин-

це кисело, срце весело; веселио

Бог и овај дом, и у дому домадара

кућнег господара.” и ш. д. Кад

пију коме у здравље, и п. дома-

ћину: „Домаћине! за твоје до-

бро здравље: прво твоје главе,

твоје домаћнице, твоји стари ро-

дишела (ако и има), синова, кће-

ри, браће, братучеда, кумова и

пријатеља, и свега рода и порода:

што ти Бог дао, Бог ти удржао

(ће који јоште настаје: „За кућ-

њега шлемена и конопљана сје-

мена, витороније волова и дуго-

репије крва, прмака и крмака,

шора и обора.” и ш. д. Кад онај,

што напија, нагне чашу да пије,

онда (кашто) који други месне

прст у уво, па зајева из гласа:

„Учије се здравље вино пије,

„Све му здраво и весело било.

„Домаћине! све у твоје здравље,

„Бог ти дао и срећу и здравље.

Кад полазе на пут: „Ко ће на

пут, срећан му пут, ко остаје у

дому, остао у велику добру ако

Бог да (често се додаје: ако Бог

да).” Кад оће да устају: „Часно

сјели, поштено устаји.” Кад у ве-

че оће већ да спавају, или да се

распају: „За лаке ноћи, од Бога

помоћи.” и ш. д.

Кад онај, што држи чашу у ру-

ци, напија, остали кашто реку по-

лако: „Амин да Бог да (или: амин

Бог те чуо).” Кад већ оће да пије,

онда рече ономе, коме наздрави

(који ће да пије последије њега):

„Здрав буди, или спасуј се,

или спаси Бог.” А онај му од-

говори: „На спасеније Рис-

тиво.” Кад већ нагне чашу и пије,

онда остали подигну капе (ако не

сједе гологлави), па полако говоре:

„Ристе Боже наш! помиљуј нас

амин.” Кад већ престане пиши и

ођуми чашу од уста, онда оста-

ли повичу: „На здравље.” А он од-

говори: „Бог вам здравље дао

(или: од Бога вам здравље).”

† ~~Напер~~
Напер, m. (у Мијеви)

vide брана 1.

† 1) vide најазити m. 2)

Напетисе, немца, v. г. pf.

Напесе, као тудо на
у рече.

† Наперак, рка, m.

1) На наперци пашићу пелица
у ...

† Често се више напијао

† 2)

Наптивати се, немца, v. г. impf.

Написати се

Напијатисе, амсе, v. г. impf. sich voll-
trinken, inebrior saepe.

Напињање, n. 1) das Aufrichten, erectio.
2) das Anstrengen, intentio. †

Напињати, њем, v. impf. 1) aufrichten,
erigo. 2) anspannen, intendo.

Напипати, ам, v. pf. durch Tappen fin-
den, invenio circumferendo manus.

Написати, ишем, v. pf. zusammen-
schreiben, conscribo.

Напишак, шка, m. der Trunk, potus:
нема напишка, es ist nichts zu trinke-
ten da.

Напнати, ам, v. pf. das Kind satt füttern, saturare infantem.
 Напшати, ам, v. pf. erfragen, exquiri, explorari.
 Напшати, пијем, v. pf. коме, guttinfen, propino.
 Напшисе, пијемсе, v. r. pf. sich voll trinken, inebrior.
 Напшаване, п, das Anbahren, Напшавати, ам, v. impf. anbahnen, Напшати, ам, v. pf. meiendo impleo.
 Напламак, тка, m. die Bogensegmente am Rade, rotas partes.
 Наплашати, им, v. pf. voll auflösen, exsolvo.
 Наплашисе, имсе, v. r. pf. sich begeben, invicem solvere debita.
 Наплашаване, п, das Vollends zahlen, exsolutio.
 Наплашавати, кујем, v. impf. bezahlen, exsolvo.
 Наплашаванисе, кујемсе, v. r. impf. sich bezahlen, exsolvere mutua debita.
 Наплашати, етем, v. pf. 1) anflechten, adplecto, attexo. 2) voll anflechten, contexo.
 Наплашати, м, das Angeflechte, super-textum.
 Наплашаване, п, das Anflechten, adnexio, contextura.
 Наплашати, лећем, v. impf. anflechten, attexo.
 Наплашавати, ам, v. pf. anschwimmen, Наплашавати, им, v. pf. natare coepi.
 Наплашавати, лујем, v. pf. ansprehen, conspuo.
 Наплашавати, f. die Schlauffblase, in-ten-trix gutturis (batrachomphachisches Wort): наплашавати крекешуно! курвина магаричо (говорно рак жаби, кад су се псовали. cf. седмо-крак).
 Напо (d. i. на $\frac{1}{2}$), auf halbem (Wege u. dal.), dimidia (via).
 Напод ногу, abwärts, deorsum.
 Напојити, им, v. pf. trinken, do bibere, potionem.
 Напојница, f. der Trunk; das Trinkgeld, congiarium, munusculum.
 Напола, zur Hälfte, dimidia parte.
 Наполицца, f. ein Geschäft (Vertrag) zur Hälfte, opus dimidiatum.
 Наполичар, m. ein Contrahent auf die Hälfte, qui dimidiam partem pactus est.
 Наполичаване, п, das Mithen auf die Hälfte Ertrags, pactum dimidii.
 Наполичавати, им, v. impf. zur Hälfte mithen, pacisci dimidium lucri.
 Напомишати, нем, v. pf. erinnern, moneo.

Напомишаване, п, das Erinnern, admonitio.
 Напомишавати, нем, v. impf. erinnern, moneo.
 Напомса (на помол), im Angesichte, in conspectu: кад бисмо на помол Бечу.
 Напон, м, die Blüte des Alters, floa aetatis: сад је у највећем напону (и. п. момак).
 Напоспати, паднем, v. pf. кога, anfallen, nicht auslassen, aggredior, teneo.
 Напосе, für sich, abgefordert, separa tim.
 Направати, in gerader Linie, ohne Umweg, recta.
 Направити, им, (у Сријему, у Бачк. Бан.) vide начинити.
 Направитисе, имсе, (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide начинитисе.
 Напрасан, сна, но, $\frac{1}{2}$ gäh, praesens: Напрасити, па, по, човек, смрт.
 Напрдети, дим, (Рес.) vide напрећети.
 Напрдиване, п, das Schwägen, pugae (paratae).
 Напрдивати, дујем, v. impf. daherschwägen, fabulari.
 Напрдити, им, (Срем.) vide напрећети.
 Напрдети, напредим, v. pf. (Ерц.) ansetzen, vollsetzen, speritu impleo.
 Напрднута, немсе, vide напрећисе.
 Напрд, (Рес. и Срем.) vide напред.
 Напредак, тка, м, 1) у напредак, in Zukunft: inposterum. 2) der Fortgang, progressus: срећу и напредак!
 Напредан, дна, но, gute Fortschritte machend, bene succedens (labor).
 Напредане, п, das Anspinnen, netio.
 Напредати, ам, v. impf. anspinnen, nendo paro.
 Напредоване, п, das Fortschreiten, progressus.
 Напредовати, дујем, v. impf. fortschreiten, progredior.
 Напредаване, п, das anhaltende Aufschaffen, risus solutus.
 Напредаванисе, ежемсе, v. r. impf. sich außer Athem lachen, risu solvi.
 Напредавати, ам, v. pf. anbrechen in Menge brechen, frangendo paro.
 Напредаване, gegenüber vor sich hin, e regione praesens: погледај де напредаване, не видиш ли ми же оваца.
 Напредавати, зујем, v. pf. in Menge zerschneiden, dissecando paro.
 Напредити, едем, v. pf. in Menge ansprechen, nendo paro.
 Напредисе, (говорисе и напреднута) прегнемсе, v. r. pf. напредисе

Напнати (и)

Напнати) ф.

Стари дур, нова напнати.

напнати м од чега

ад' м покров напнати

неку

Напо се

по

се од смиња, sich außer Athem lachen, risu solvi.
Напречац, 1) auf der Stelle, confestim: умрѣо напречац. 2) in gerader Linie, recta: отуда је напречац.
Напржипи, им, v. pf. in Menge rösten (in Schmelz), frigendo paro.
Напријед, (Ерц.) voraus, voran, praе.
Напросити, им, v. pf. anbetteln, zusammentetteln, emendico.
Напротиѣ, wider, gegen, contra.
Напрстак, пка, m. der Fingerhut, munitamentum digiti.
Напрштити, им, v. pf. aufladen, impono humeris.
Напрштитисе, имсе, v. r. pf. sich wo mit beladen, onero humero.
Напрштити, им, v. pf. m. j. усне, die Lippen aufwerfen, protendos.
Напрштитисе, имсе, v. r. pf. die Lippen aufwerfen, labii protentis flere aut irasci.
Напуати, ам (и напушем), v. pf. (ансеиѣн) ansetzen, ohne Geräusch, ventis impleo.
Напукао, кла, ло, angeborsten, lect, rimosus.
Напукинути, нем, vide напуки.
Напукиити, им, v. pf. 1) anfüllen, impleo. 2) laden (die Flintе, Kanone), impleo.
Напукиитисе, имсе, v. r. pf. voll werden, impleo.
Напукиити, пи, v. pf. 3. В. шума, Knospen bekommen, ausschlagen, gemas protrudo.
Напукиити, им, v. pf. 1) gehen lassen, remitto: напустио говеда, те разбукала сијено. 2) loslassen, woraufsetzen, immitto (псе).
Напукиити, им, v. pf. кога, anweisen, viam monstro.
Напуки (говорисе и напукинути), лукнем, v. pf. lect werden, rimas ducio.
Напукивање, n. das Anweisen, Anleiten, inductio.
Напукивање, кужем, v. impf. anleiten, induco, monstro viam.
Напукиитисе, имсе, v. r. pf. schwellen, drossen, succenseo, iratus sileo.
Напуштање, n. das loslassen, immisio.
Напуштаити, ам, v. impf. loslassen, immitto.
Напуштање, n. vide напуштање.
Напуштаити, ам, vide напуштаити.
Нарав, f. (у Српјему, у Бачк. и Бан.) die Gemüthsart; das Naturell, indoles. cf. куд.
Нарадити, им, v. pf. fertig machen, absolvo.
Нарађати, ам, v. pf. voll angebären,

gigno unum ex alio: нарађала доста синова, — цару војника.
Нарамак, мка, m. ein Bündel, fasciculus, n. п. пружка, ein Bund Pföcke (soviel man auf einmal на раме auf-ladet).
Нарамивање, n. das (ein wenig) Hinzen, claudicatio.
Нарамивати, мујем, v. impf. ein wenig hinzen, claudico.
Нараниити, им, v. pf. füttern, pasco, nutrio.
Нараст, f. die Begattung des Hahns, coitus galli.
Нарастити, сптем, v. pf. erwachsen, succresco.
Нарастити, им, v. pf. begatten (vom Geflügel), coeo (de avibus).
Нараштај, m. die Generation; саданњи, das lebende Zeitalter, qui nunc vivunt, aetas nostra.
Наредба, f. die Anordnung, mandatum.
Наредити, им, v. pf. anordnen, mando.
Наређати, ам, v. pf. in Reihe stellen, reihen, ex ordine pono.
Наређивање, n. das Anordnen, mandatio.
Наређивати, кужем, v. impf. anordnen, mando.
Нарезати, ежем, v. pf. 1) anschneiden, scissuram facio. 2) anschneiden, scindendo paro.
Нарезивање, n. das Anschneiden, ascissio.
Нарезивати, зујем, v. impf. anschneiden, ascindo.
Нарескати, ам, dim. v. нарезати.
Нарећи, ечем, v. pf. zudenken, anmeinen, destino.
Нарицање, n. 1) das Zudenken, destinatio. 2) das Beilagen eines Todten, naenia. cf. нарицати.
Нарицати, ичем, v. impf. 1) zudenken, bestimmen, destino. 2) einen Todten beilagen, queror de mortuo. cf. тужити.
Нарнути, (на-рнути, наърнути), нем, v. pf. n. п. narntun sich, heftig bellern (wenn der Feind ganz nahe ist), latro vehementer.
Народ, m. das Volk, gens, populus, natio.
Народитисе, имсе, v. r. pf. in Menge geboren werden, anwachsen, nachwachsen, succresco.
Народни, на, но, (једни, особито селаци, говоре народњи, ња, ње) Volks-, populi, nationis.
Нарочито, ausdrücklich, plane, de in-
Нарочно, I dustria
Наругатисе, амсе, v. pf. kome spotten, illudo.

Наранца

Наранцица f. дит. и. н. н.

ранца!

Убојнице наранцице

чијам си ти?

Напштаити ам, v. pf.

Наружити, им, v. pf. beschimpfen, ignominia adicio.

Нарукице, f. pl. 1) die Armbänder, armillae. 2) die Armbänder des Priesters, armillae sericeae sacerdotis λειτουργικος.

Нарумениши, им, v. pf. roth schminfen, fuso.

Наруч, f. das Leihen (zum Gebrauch, gegen Rückstellung des nämlichen Gegenstandes), commodatio: узео у наруч; не може човек ни наручи наћи (н. п. у рђаву кошчицу).

Наручашице, амсе, v. г. pf. sich satt mittagsmalen, coena saturari.

Наручбина, f. vide наручбина.

Наручивање, n. das Bestellen, constitutio.

Наручивати, чујем, v. impf. bestellen, committo.

Наручити, им, v. pf. bestellen, committo.

Наручје, n. der Schoß, sinus, 3. B. у на ручју, auf den Armen, in brachiis.

Наручије (comp. v. на руку), mehr an der Hand, bequemer, commodius.

Наручбина, f. Bestellung, bestellte Arbeit, res constituta de industria, non facta dubiae venditioni.

Нарушити, им, v. pf. verletzen, verungewöhnen, polluo:

„Црепом покривену,

„Праом нарушену;

„А моја би мајка,

„Јутрошњицу пила,

„Јутрос дошмену,

„Шпилном покривену,

„Цреком нарушену —

Насада, m. 1) die Brüterey, die man der Henne unterlegt, ova supposita gallinae:

„За вуруном два насада јaa —

2) cf. вршај.

Насадити, им, v. pf. 1) кокош, der Henne Eier unterlegen, impono gallinam ovis. 2) Garben zum Ausdreschen, praeparo frumentum triturationi. 3) auf den Stiel anstecken, inserto manubrio.

4) вока, шлива, in Menge pflanzen, sero. 5) лађу, scheitern, impingo.

Насадитице, дисе, v. г. pf. н. п. лађа, scheitern, in arenam impingo navim.

Насађивање, n. 1) das Ansehen, der Henne, impono. 2) der Garbensicht, praeparo. 3) das Anstecken der Hacke, insertio. 4) das Scheitern, naufragium.

Насађивати, чујем, v. impf. 1) die Henne, impono. 2) die Garbensicht, praeparo. 3) anstecken, inserto. 4) scheitern, frango, impingo navim.

Насађиватице, ћујесе, v. г. impf. н. п. лађа, scheitern.

Насамо (на само), seitwärts, ohne Zuegen, sine arbitris.

Насап, спа, m. der Anschutt, das Geröche am Ufer.

Насапунити, им, v. pf. anseifen, einseifen, saronem illino.

Насапшице, семсе, vide наспапшице. Наседање, n. (Pec. и Срем.) vide насједање.

Наседаши, ам, (Pec. и Срем.) vide насједаши.

Насељити, им, v. pf. anstellen, collocare.

Насељитице, имсе, v. г. pf. sich anstellen, commigro.

Насеље, n. част, што даје домаћин (по обичају), над сепресели у нову кућу.

Насешти, седсм, (Pec. и Срем.) vide насјести.

Насећи, сечем, (Pec. и Срем.) vide насјећи.

Насецање, n. (Pec. и Срем.) vide насјецање.

Насецаши, ам, (Pec. и Срем.) vide насјецаши.

Насецаши, ам, (Pec. и Срем.) vide насјецаши.

Насједање, n. (Ерц.) das Anbauen, anscisso.

Насјецаши, ам, v. impf. (Ерц.) anbauen, anscindo.

Насип, m. vide насап.

Насипање, n. das Anschütten, affusio.

Насипати, ам (и насипљем), v. impf. anshütten, affundo.

Насирање, n. das Vollschießen, concussio.

Насираши, ам, v. impf. vollschießen, concussio: Ејвала пи мени: ову пи скидам, ту пи насирам, sagt der Geißel, der sich höflich unterwirft (indem er die Kappe abnimmt).

Наспапшице, самсе, v. г. pf. sich vollsaugen, sugendo satior.

Наспшити, им, v. pf. sättigen, saturo.

Насједање, n. (Ерц.) 1) das Eisenbleiben (des Schiffs) auf einer Sandbank adhaesio navis in syrte. 2) das Anlaufen, Anschwellen (eines gepressten Musfels), circumpletio (?), inflatio.

Насједаши, да, v. impf. 1) н. п. лађа, sitzen bleiben (vom Schiffe), insidere arenae. 2) rund herum anlaufen, inflor circumcirca.

Насјести (говорисе и насједнути), сједе (и насједне), v. pf. (Ерц.) sitzen bleiben (vom Schiffe), insidere arenae. 2) anlaufen, inflor.

Насјећи, сијечем, v. pf. (Ерц.) 1) anbauen, aneido. 2) anbauen in Menge, caedendo parvo.

Насапшице, н. п. узео

на сапштом наспапшице,

орач

Насипити, им, v. pf.

Na me jesu власи Насипити

ХВ: Сикиру.

т, н. п.

- Насјећисе, сијечемсе, v. r. pf. (Ерц.) sich satt haueu, sich anhaueu, satiatum sum caedendo : „Турски сам се глава насјекао —
- Насјецаши, ам, v. pf. (Ерц.) anhaueu (voll), secando paro.
- Наслагаши, лажем, v. pf. ansichsten, sterno.
- Наслагашице, лажемсе, v. r. pf. sich voll ansichsten (anessen), cf. оклазоплине.
- Насладиши, им, v. pf. ergößen, oblecto : насладио сам руку на њему.
- Насладишице, имсе, v. r. pf. sich ergößen, oblector.
- Наслањање, n. vide наслоњање.
- Наслањаши, ам, vide наслоњаши.
- Наслаши, нашљем (и нашаљем), v. pf. 1) кога (на што), zuschicken, mitto ad- : нашљи ми каква мушперину да продам свиње. 2) genug schicken, mitto satis.
- Наслон, m. bedeckter Gang, Schoppen, tectum suffultum.
- Наслоњши, им, v. pf. anlehnen, inclino.
- Наслоњање, n. das Anlehnen, asclinationo.
- Наслоњаши, ам, v. impf. anlehnen, asclino.
- Наслужниши, им, v. pf. n. п. чашу вина, darreichen, credenzen, ministro.
- Наслужниши, им, v. pf. erprophezeien, erahnen, ominando assequor.
- Наслушатице, амсе, v. pf. sich satt hören, auscultando satior.
- Насмејатице, јемсе, (Рес. и Срем.) vide насмијатице.
- Насменушице, немсе, (Рес. и Срем.) vide насмјенушице.
- Насмијатице, јемсе, v. r. pf. (Ерц.) anlachen, adrideo.
- Насмјенушице, немсе, v. r. pf. (Ерц.) lächeln, subrideo.
- Насолиши, им, v. pf. 1) einsalzen, salio (sallio.), saliendo paro, n. п. доста рибе. 2) salzen, salio, sale conspergo, n. п. сланину.
- Насочниши, им, v. pf. einrathen (einem eine Braut), suadeo ducendam.
- Наспаватице, амсе, v. pf. sich satt
- Наспапице, спимсе, v. r. pf. schlafen, satis dormisse.
- Наспети, пе, (Рес. и Срем.) vide наспјети.
- Наспјети, пје, v. pf. (Ерц.) коме што, plötzlich zuhoßen, praeter spem accidit : нешто му наспје.
- Наспорити, им, v. pf. gedeihen machen, ergiebig machen, prospero, diuturnum reddo : да Бог наспори.
- Насрадни (оца)*, m. der Eulenspiegel,
- nom. propr. hominis lepide ineptientis.
- Насрати, серем, v. pf. vollscheißen, consasco.
- Насред, mitten in — in medio — : на сред куће, насред села и т. д.
- Насркашице, срчемсе, v. r. pf. sich anschlürfen, sorbendo satior.
- Насрнуши, нем, v. pf. drüber herfallen, cum impetu impingo.
- Насртање, n. das Herfallen über etwas, impetus.
- Насрташи, срћем, v. impf. über etwas herfallen, cum impetu aggredior.
- Наставак, вка, m. der Aufsatz, adjunctum.
- Наставање, n. das Absteigen, Wohnen, deversorium habitatio.
- Наставати, ам, v. impf. absteigen, wohnen, devertio, habito.
- Наставити, им, v. pf. 1) ansetzen, hinzusetzen, adjungo. 2) n. п. казан, den Kessel, über das Feuer setzen, imporno, superpono.
- Настављање, n. 1) das Ansetzen, adjunctio. 2) das Drübersetzen, superpositio.
- Настављати, ам, v. impf. 1) ansetzen, anflücken, adjungo. 2) казан, übers Feuer setzen, superpono.
- Настајавање, n. die Aufsicht, inspectio, attentio.
- Настајаваши, ам, v. impf. die Aufsicht führen, attendo.
- Настајање, n. das Herankommen, adventus.
- Настајати, јем, v. impf. anfangen, coepi, esse.
- Настајати, појим, v. pf. die Aufsicht führen, attendo, adsto.
- Насташи (говорице и настанути), танем, v. pf. beginnen, herbeikommen, advenio : настала година, зима, лето, мјесец, дан; владање чије и т. д.
- Настпојник, m. der Aufseher (z. B. bei den Schweinen), qui attendit.
- Наступ, m. der Anfall (der Krankheit), impetus, tentatio.
- Наступање, n. das Auftreten, calcatio.
- Наступати, ам, v. impf. drauf treten, calco.
- Наступити, им, v. pf. drauf treten, calco.
- Насукаши, учем, v. pf. n. п. цијев (и много цијеви), anwinden, agglomero.
- Насумце, auf Gerathewohl, temere : погодио насумце.
- Насупрот, entgegen, contra.
- Насусрет (на сусрет), 1) in entgegen-

Наскопо (м-ј. на
скопо)

Насупротив, на, ко, х

Насупротив, им, и,
v. pf.

gelegter Richtung, ex opposito. 2) entgegen obviat. cf. сусрет.

Насушти, спем, v. pf. anschütten, affundo.

Насуштити, им, v. pf. in Menge dörren, torreo.

Натакање, n. das Eingießen, infusio. Натакати, пачем, v. impf. einschütten, infundo.

Натаќи (говорисе и натакнути), акнем, v. pf. anspießen, figo.

Натера, f. с натером, knapp, mit Mühe, kaum, vix, anguste.

Натера, f. } der Heber, siphon.

Натергача, f. } dim. y. натергача.

Натергај, m. ein Schluck, Trunk, potio semel hausta.

Натергнути, v. pf. anziehen, attraho, adstringo.

Натерница, f. dim. y. натера.

Натезање, n. 1) das Anziehen, astrictio. 2) das Anstrengen, astrictio. 3) das knappe Leben, vita indiga, misera.

Натезати, ежем, v. impf. 1) anziehen, adstringo. 2) knapp auskommen, parvo (anguste) vivo.

Натезатисе, тежемсе, v. impf. sich anstrengen, contendo.

Натерпати, ам, v. pf. verleiten, tento, induco: који га ђаво наменга на ло? cf. навратити, навести.

Натерпати, ам, (Рес. и Срем.) vide накерати.

Натерпатисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide накератисе.

Натеривање, n. (Рес. и Срем.) vide накеривање.

Натеривати, рујем, (Рес. и Срем.) vide накеривати.

Натериватисе, рујемсе, (Рес. и Срем.) vide накериватисе.

Натискати, ам, v. pf. anstoßen, infarcio.

Натискивање, n. das Hinandrücken, protrusio.

Натискивати, кујем, v. impf. hinandrücken, protrudo.

Натискиватисе, кујемсе, v. r. impf. за ким, sich aufmachen, und einem nachsetzen, insequor.

Натиснути, нем, v. pf. n. n. лађу на воду, hinandrücken, protrudo.

Натиснути, немсе, v. r. pf. за ким, einem nachsetzen, insequi aliquem.

Натипање, n. das Anspießen, fixio.

Натипати, ичем, v. impf. anspießen, figo.

Наткривање, n. das Zudecken, contentio.

Наткривати, ам, v. impf. oben zudecken, desuper contego.

Наткрити, ријем, v. pf. von oben zudecken, contego desuper.

Натоварити, им, v. pf. beladen, onero.

Натопити, им, v. pf. 1) in Menge schmelzen, liquo. 2) anschmelzen (durch Schmelzen besudeln), liquando maculo.

Натопритисе, имсе, v. r. pf. anlaufen, incurgo: који прчи, он се натопри.

Наторити, им, v. pf. anmisten, ster-cus facio (vom Vieh). cf. мор.

Наточити, им, v. pf. einschütten, infundo.

Натпевање, n. (Рес. и Срем.) vide напшјевање.

Натпевати, ам, (Рес. и Срем.) vide напшијевати.

Натпевати, ам, (Рес. и Срем.) vide напшјевати.

Натпеватисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide напшијеватисе.

Натпизак, епка, m. ein Theil des Uterleibs (Venusberg?), mons Veneris.

Натпијање, n. die Trinkwette, sponsio bibendi.

Натпијати, ам, v. impf. zu Schanden trinken, vinco bibendo.

Натпијатисе, амсе, v. r. impf. eine Trinkwette eingehen, contendo bibendo.

Натпијевање, n. (Ерп.) die Singwette, und der Sieg im Singen, sponsio aut victoria cantus.

Натпијевати, ам, v. impf. (Ерп.) im Singen übertreffen, vinco cantu.

Натпијеватисе, амсе, v. r. impf. (Ерп.) eine Singwette eingehen, contendo cantu.

Натпис, m. die Aufschrift, inscriptio.

Натписати, ишем, v. pf. 1) drauf schreiben, inscribo. 2) im Schreiben übertreffen, scribendo vinco.

Натписивање, n. 1) das Drüberschreiben, inscriptio. 2) das Übertreffen im Schreiben, victoria scripturae.

Натписивати, сујем, v. impf. 1) übers schreiben, inscribo. 2) im Schreiben übertreffen, vinco scriptura.

Натписиватисе, сујемсе, v. r. impf. eine Schreibwette eingehen, certo scriptura.

Натпити, пијем, v. pf. zu Schanden trinken, vinco bibendo.

Натпишавање, n. die Pißwette, sponsio mejendi.

Натпишавати, ам, v. impf. überpissen, vinco mejendo.

Натпишаватисе, амсе, v. r. impf. eine Pißwette eingehen, sponsionem facio mejendi.

Натпишати, ам, v. pf. überpissen, vinco mejendo.

+ Натручивање, n

Натручивати се, сујем

се, v. r. impf.

Натручитисе, ича,

v. r. pf.

+ 2) нушкы,

+ 3) нушкы,

Натпизак

Напграпати, ам, в. рф.

vide набасати.

Напкучица, ф.

ф. чалешица.

Напнјевати, ам, в. рф. (Ерц.) überfin-
gen, sauti vinco.
Напприповедаати, ам, (Рес. и Срем.)
vide напприповиједаати.
Напприповиједаати, ам, в. рф. (Ерц.)
im Erzählen übertreffen, vincere nar-
ratione.
Наппричати, ам, vide напприповије-
даати.
Напра, ф. 1) vide разбој 1. 2) оно, што
жене у један пун поврате с гор-
њег врашља (откала сам једну
напру, или двије).
Напраг (d. i. на праг), zurück, retros-
sum.
Напрагођа, m. der rückwärts gehet, re-
troseator (de sauro):
„Курвин напрагођа —
Напрашкѐ, rücklings, retrorsum; rück-
wärts, retrorsum.
Напргати, ам, в. рф. in Menge psü-
schen, decerno.
Напреник, m. добро напрвен и
чврст сому (у Србији и у Босни по
варошима), eine Art dichtes Brot, pa-
nis genus.
Наприца, ф. dim. v. напра.
Напркивање, n. das Anlaufen, incur-
sio.
Напркивати, кујем, v. impf. anlau-
fen, incurro.
Напрљати, ам, в. рф. reiben, anrei-
ben, affrico.
Напрљати, ам, в. рф. н. п. пун пур-
опоматор. (schmerzhaft) cum strepitu con-
cuso.
Напрпиати, ам, в. рф. anhäufen, accu-
mulo.
Напрпи, рем, напрљо. v. рф. in Men-
ge anreiben, scindo rotkve.
Напрпшисе, имсе, в. рф. vide нагу-
зиписе.
Напрунити, им, в. рф. Splitter hin-
einwerfen (ins Wasser), assulis turbo.
Напруо, рула, ло, angefault, subru-
tridus.
Напрч на прч (одговорио циганин,
или циганка, кад су га пипали, ка-
ко ће му нађести име ђемету).
Напрчавање, n. vide напркивање.
Напрчавати, ам, vide напркивати.
Напрчати, чим, в. рф. 1) anlaufen, in-
curre. 2) anlaufen, offendendo.
Напужипи, жи, в. рф. come, drängen,
urgeo (zur Nothdurft).
Напура, ф. das Naturell, indoles, cf.
куд.
Напурање, n. vide набацивање.
Напурати, ам, 1) v. impf. vide наба-
цивати. 3) v. рф. vide набацати.
Напуриши, им, в. рф. vide набациши.

Напуришисе, имсе, в. г. рф. sich dran-
machen, assingi.
Напушкати, ам, vide надршкати.
Напући, учем, в. рф. 1) in Menge stof-
sen, schlagen, mactio, contundo. 2) н.
п. капу на главу, fest anmachen, hgo.
3) mit Mühe herausbringen, (etwas
schlecht geschriebenes), extundo.
Напућисе, учемсе, в. г. рф. sich voll-
anfressen, impleo ventrem.
Напуцање, n. das Herausbringen, ex-
trictio.
Напуцаати, ам, v. impf. mit Mühe her-
ausbringen, vix eruo.
Накање, n. vide ноћивање.
Накати, ам, vide ноћивати:
„Зна Кадрија ће нака галија —
Накве (накви), f. pl. der Brotrog, Back-
trog, alveus panarius.
Накерати, ам, в. рф. (Ерц.) 1) hinan-
treiben, adigo. 2) nöthigen, impello.
Накератисе, амсе, в. г. рф. (Ерц.) на
кога, anfahren, invehi.
Накеривање, v. (Ерц.) 1) das Hinan-
treiben, adactio. 2) das Nöthigen, ad-
actio. 3) das Anfahren, investio (in
aliquem).
Накеривати, рујем, v. impf. (Ерц.) 1) an-
treiben, adigo. 2) nöthigen, adigo.
Накериватисе, рујемсе, в. г. рф. (Ерц.)
anfahen, invehi.
Наки, нажем, в. рф. finden, invenio.
Накисе, нажемсе, в. г. рф. 1) sich befin-
den, sum: нашао се у чулу;
„Смиљанику! домадер се наћи —
2) нашао се дијете, zur Welt kom-
men, nasci:
„У мог сина савијенца Гргура,
„У њега се мушко чедо нађе —
Накљипи, им, в. рф. m. j. уши, spi-
ßen, arriго.
Наудипи, им, в. рф. Böses zufügen,
malo afficio.
Наузнако, } rücklings, auf dem Hü-
Наузначниц, } cken, supinus.
Наук, m. 1) die Lehre, der Unterricht,
Наука, ф. disciplina. 2) то је наука,
„Das ist (nicht natürliches Bedürfnis,
sondern) Angewohnheit, consuetudo,
assuetudo.
Наумипи, им, в. рф. sich vornehmen,
deserno.
Наусница, ф. der keimende Schnurbart,
lanugo in labio superiori: мек му се
пргла наусница.
Научипи, им, в. рф. 1) lehren, doceo:
научно га писати. 2) lernen, disco:
научно књигу; научно писати.
Научиписе, имсе, в. г. рф. 1) lernen,
addisco: 2) sich gewöhnen, assuesco.
Нафа *, ф. попрбушина од лисичје
коже (код Курчија), die Bauchseite

Напштисати, им, в. рф.

кога,

*3) Ти си се нашао, то
да урши*

*Наујетисе, зове се,
в. г. рф. н. п. зуме,*

Наушница, ф.

Начекати се

Навудипи се

*Напрега седе на убу пужу;
Век ево ме жем на борити накла*

Небеса п. рл.

Нек нам даде кљуке од небеса
да доборно, адмера небеса
Начетвероконити се, в. г. рл.

+ / рл. небеса

Неваљамца, ф.

Неваљао, лалм, ф.

Н

Невид, т. 1) отицао не-
видом

2) (у Црнкој гори) некаке мале неауте дубице, које само
ноћу, а невиде се.

eines Fuchsbafs, pellis vulpinae pars
quae ventrem tegebat.

Начѣши, чнем, в. pf. anschneiden (Brot),
incido; anzapfen (Wein), aperio; (bei-
des öfter. angängen), delibo.

Начѣшишисе, имсе, в. г. impf. sich
drängen zu etwas, concuro (ad viden-
dum quid):
„Сви се Турци онђе начѣшили,
„Те гледају свепитѣља Саву —

Начѣшишисе, имсе, в. г. pf. sich herbei-
drängen, concuro.

Начѣшљати, ам, в. pf. in Menge an-
zapfen, vellicando paro.

Начин, м. die Art und Weise, ratio.

Начинити, им, в. pf. machen, facio.

Начинитисе, имсе, в. г. pf. sich zu et-
was machen, sich stellen, simulo.

Начишљаши, п. das Angängen, delibatio.

Начишљати, њем, в. impf. angängen,
delibo.

Начичкаши, ам, в. pf. anstopfen, andäm-
peln, ам, в. pf. jmen, aggero.

Начудитисе, имсе, в. г. pf. sich genug
mündern, satis miror.

Начупати, ам, в. pf. auspflücken, satis
deserpo.

Начути, чујем, в. pf. etwas hören, Wind
bekommen, inaudio.

Начарбаба, ф. eine böse Frau die gerne
zankt, uxor rixosa.

Начак*, м. Art Keule, clavae genus.

Наш, ша, ше, unser, noster.

Нашалитисе, имсе, в. г. pf. 1) ein we-
nig scherzen, subjocor. 2) sich satt scher-
zen, satis jocaturo esse.

Нашѣтитисе, амсе, в. г. pf. sich an-
schützen, satis ambulasse.

Нашибати, ам, в. pf. ein wenig mit
Ruthen streichen, virgis tento.

Нашивљаши, п. das Annähen, adsutio.

Нашивљати, ам, в. impf. annähen, ad-
suo.

Нашинац, нца, м. der Unfrige, nostras.

Нашинки, vide нашики.

Нашити, шижем, в. pf. 1) annähen,
adsuo. 2) annähen (in Menge), suen-
do paro.

Нашки, in unserer Sprache (q. d. unfrisch),
nostra lingua.

Наштампати, ам, в. pf. drucken, ex-
cudo (prelo).

Наште срца, auf den nüchternen Ma-
gen, jejunos.

Наштина, ф. der Zustand, da man noch
nichts gegessen noch getrunken hat, je-
junitas.

Не, 1) nicht, поц; nicht, не: не дирај
у то; не на дијете; не дође и п. д.
2) in der Zusammenfügung in-, in-,
з. В. неопран, некуван, неслан,
и ш. д.

Небеска, ка, ко, } himmlisch, coelestis.
Небесни, на, но, }
Не било те! не било те мајци! даф
dich der Gutsart abzu malam gem.
Неблагодаран, рна, но, (у Српјему,
у Бачк. и у Бан. особито по варо-
шима) undankbar, ingratus, immer
benefici.

Небо, п. 1) der Himmel, coelum: на небу,
im Himmel; на небо, in den Himmel.
2) der Himmel (Baldaquin, Thronhim-
mel), coelum. 3) der Gaumen, palatum.

Небојазан, зна, но, з. В. дијете, ein
Kind, das sich nicht vor Drohungen
fürchtet, infans nil curans minus pa-
rentum.

Небојша, м. 1) einer, der vorgibt, nicht zu
fürchten, der furchtlose, qui nil timere
se simulat. Небојшу најприје пси ује-
ду. 2) Небојша кула у Београду.

Небраћ, м. Unbruder, nonfrater.

Небрина, м. Hans ohne Sorge, homo
nihil curans.

Небројени, на, но, н. п. небројено бла-
го, unzählbar, innumerabilis.

Нева, ф. hyp. v. невјеста (?):
„Млада нева воду нела,
„Над воду се надводила —

Неваљалство, п. die Nichtsnutzigkeit,
Неваљалшина, ф. Unbrauchbarkeit, in-
utilitas.

Неваљао, љала, ло, nichtsnütze, schlecht,
inutilis.

Невен, м. die Ringelblume, calendula
officinalis Linn.

Невенон, ва, во, н. п. лист, von der
calendula officinalis Linn.

Невера, ф. (Рес. и Срем.) vide невјера.

Неверан (невсран), рна, но, (Рес. и
Срем.) vide невјеран.

Неверник, м. (Рес. и Срем.) vide не-
вјерник.

Неверница, ф. (Рес. и Срем.) vide не-
вјерница.

Невесео, села, ло, unfroh, traurig,
moestus.

Невесинје, п. 1) поље у Ерцеговини.
2) село у том пољу. Невесински,
ка, ко, von Невесинје.
„Књазу пише беже Љубовићу
„У лијепу селу Невесинју —

Невеста, ф. (Рес. и Срем.) vide не-
вјеста.

Невестин, на, но, (Рес. и Срем.) vi-
de невјестин.

Невештински, ка, ко, (Рес. и Срем.)
vide невјештински.

Невештица, ф. dim. v. невеста.

Невешт, ша, то, (Рес. и Срем.) vi-
de невјешт.

Невидовни, на, но, н. п. биједи, was
von man nicht einmal etwas gesehen,

unvorgesehen, iavivus, non visus, impro-
visus: сачувај ме Боже биједи неви-
довне.

Невиђени, на, но, noch nie gesehen
non visus.

Невјера, f. (Ерц.) 1) der (die) Treulose,
perfidus, perfida. 2) die Treulosigkeit,
perfidia.

Невјеран (невјеран), рна, но, treulos,
perfidus.

Невјерни, m. (Ерц.) der Treulose, per-
fidus.

Невјерница, f. (Ерц.) die Treulose, perfida.

Невјеста, f. (Ерц.) vide млада.

Невјестин, на, но, (Ерц.) der невје-
ста, sponsae.

Невјестински, ка, ко, (Ерц.) 1) Braut-,
bräutlich, nuptialis:

„Па с ње свјда руо њевојачко,
„На њу меке руо невјестинско —

2) adv. bräutlich, more sponsae.

Невјестница, f. dim. v. невјеста.

Невјешт, ма, то, (Ерц.) der es nicht
versteht, unwissend, imperitus. Од не-
вјешта и п*ка плаче.

Невоване, n. das Brautseyn, status
sponsae.

Невовати, невујем, v. impf. Braut
seyn, nubere, sponsa sum:

„Млого девоваала, мало невоваала —
Невова f. die Noth, angustia:

„Кад њевојке не наоде.

Невољан, љна, но, bedrängt, sollicitus,
anxius.

Неврџп, m. eine Art vieredigen Schiffe,
das nur stromabwärts gleitet, navigium
quadratum secundo flumine labens.

Неврјеме, n. (Рес. и Срем.) vide неври-
јеме.

Неврјеме, n. (Ерц.) Unzeit, parum in
tempore —: дошао у неврјеме.

Нега, f. die zärtliche Erziehung, educa-
tio liberum delicata.

Негда, einst, olim.

Негдашњи, ња, ње, einstmalig, ehe-
malig, pristinus.

Него, sondern, verum.

Негован, m. Mannsname, nomen viri.

Неговане, n. das zärtliche Erziehen, de-
licata educatio.

Неговати, гујем, v. impf. zärtlich er-
ziehen, educo delicate.

Негода, m. Mannsname, nomen viri.

Негода, f. Frauenname, nomen feminae.

Неготин, m. Stadt und Festung an 2
Stunden von der Donau, und eben so
weit vom Timok. Неготинац (нца),
човек из Неготина. Неготинка,
жена из Неготина. Неготински
(Неготински), на, ко, von Него-
тин. cf. крајина.

Неготин, m. } Mannsname, nomen viri.

Негуш, m. } Mannsname, nomen viri.

Неда, f. Frauenname, nomen feminae.

Недаца, n. pl. dim. v. недра.

Недаха, f. (als Scheltwort) Ungerathe-
ner! malus eventus: иди недако једна!

Недеља, f. (Рес. и Срем.) vide неђеља.

Недељца, f. dim. v. недеља.

Недељка, f. (Рес. и Срем.) vide Неђе-
ља.

Недељко, m. (Рес. и Срем.) vide Не-
ђељко.

Недељни, на, но, (Рес. и Срем.) vide
неђељни.

Недођија, f. (komisch) das Land Nimm-
merkom, terra unde negant rediri:
отпишао у Недођију; нек иде у Не-
дођију!

Недођин, m. (komisch) Stadt Nimmer-
kom.

Недозрео, рела, ло, unreif, immaturus.

Недоноше, чепа, п. и. р. дијете,
меле, nicht zu Ende getragen, vor der
Zeit geboren, fetus praecoq. Искри-
вно ноге, као теле недоноше.

Недра, n. pl. (Рес. и Срем.) vide недра.

Недрага, f. eine ungeliebte Frau (oder
auch Geliebte), amasia non cara.

Недраги, рога, m. der Ungeliebte, Un-
liebe, non amatus:

„Не дај мене мајко за недрага:

„Волим с драгим по гори одити,
„Глог зобани, с листа воду пити,
„Студен камен под главу мешати;
„Нер с недрагим по двору шешати —
„Драга моја! јесна се удала?
„Јесам драги, али за недрага;
„Са недрагим и чедо родила —
Неђеља, f. (Ерц.) 1) der Sonntag, dies
dominicus, dies solis. 2) die Zeit von
einem Sonntag zum andern, die Wo-
che, hebdomas, septimana.

Неђеља, f. (Ерц.) 1) der Sonntag, dies
dominicus, dies solis. 2) die Zeit von
einem Sonntag zum andern, die Wo-
che, hebdomas, septimana.

Неђељца, f. dim. v. неђеља.

Неђељка, f. (Ерц.) Frauenname, nomen
feminae.

Неђељко, m. (Ерц.) Mannsname, no-
men viri.

Неђељни, на, но, (Ерц.) 1) sonntäg-
lich, diei dominici. 2) der Woche, heb-
domadis.

Нежел, als, quam: волим то, неже-
ли тво (понајвише у Сријему, Бачи
и у Бан.) cf. него.

Нежењен, на, но, unverheiratet, ledig,
liber, caelebs.

Незабрављени, на, но, unvergesslich,
unvergessen, immortalis.

Незван, на, но, ungerufen, non voca-
tus. Незвану госту мјесто за вра-
шима.

Незгода, die Unthunlichkeit, impossibi-
litas, difficultas.

Негативам а, р, рф.

Недокућница, f.

Недоштајане, n.

Недоштајанш азл,
и имф.

Недостатак, m.

Недостатку, не, р, рф

Од немила до не-
драга.

Неготу паван, вна,

но,

+ г) бове је тако, него
овако

Недокућљив, а, о,

Невољник, m.

Невољница, f.

Немарност, f.

+ Немарљивац, вца, m.

+ Незнабожак, ка, m.

Немио, ила, lo.

Нейташтина, f.

Нейтати, ам, vide Немаши.

+ 2) нејака жена, m. j. тужна.

Нектом

+ 2)

MS

Некмицица, f.

Непарлац, аоца, m.

+ нешто сат непарлодан.

Незгодан, дна, но, unthunlich, impossibilis; beschwerlich, difficilis f. В. пуп.

Незграпан, пна, но, ungezogen, ungehobelt, impolitus, rudis.

Нездрав, ва, во, ungesund, insaluber. Незеш, m. der Unschwiegerson, non gener.

Незнабожац, шца, m. der (den wahren Christen) Gott nicht kennt, der Abgötter, ignarus Dei. Дође Звонимир незнабожац, и начини град Зворник на води Дрини, прије Риста на 800 година (приповиједају по Зворничкој нанји).

Незнан, на, но, unbekannt, ignotus.

Незнање, n. die Unwissenheit, ignorantia.

Неизбројенј, на, но, unzählbar, innumerabilis.

Неимар, m. der Baumeister, der den Bau (die Maurung) leitet, architectus.

Неимаров, ва, во, des Baumeisters, architecti.

Неимарски, ка, ко, 1) Baumeisters, architectorum. 2) nach Baumeisters Art, more architecti.

Неисказанј, на, но, unsäglich, unaussprechlich, inenarrabilis, ineffabilis, incredibilis.

Нејак, ка, ко, schwach, debilis. †

Нејачак, чка, ко, dim. v. нејак.

Нејешца, f. (vox obscoena) Mängel an Schlaf, defectus futitionis.

Неједнак, ка, ко, ungleich, inaequalis.

Нека, 1) daß, auf daß, ut: подај му, нека једе; пошљи га, нека иде. 2) nur zu! immer zu, pergis pulcre! А. Одоше говеда у ливаду. Б. Нека и, woraus erhellt, daß нека soviel als das böhmische wechey (laß!) ist.

Некад, } vide негда.

Некада, } vide негда.

Некадашњи, ња, ње, vide негдашњи.

Неки, ка, ко, irgend einer, aliquis. †

Некакав, ква, во, irgend einer, quidam.

Некако, irgend wie, quodammodo.

Некаков, ва, во, vide некакав.

Неко, некога, jemand, aliquis.

Неколико, einiges, aliquantum.

Некуд, } irgendwohin, aliquo.

Некуда, } irgendwohin, aliquo.

Некум, m. der Unrathе, non-cum.

Нелагодан, дна, но, matt, unraß, languidus. †

Нем, ма, мо, (Рес. и Срем.) vide нијем.

Немадија, f. vide Немчадија.

Немар, m. die Sorglosigkeit, Nichtachtung, Vernachlässigung, negligentia.

Немарши, m. Panis ohne Sorge, negligentis. cf. небрџа.

Немарљив, ва, во, sachtlässig, negligentis.

Немарљивост, f. vide немар.

Немати, ам, v. impf. 1) nicht haben, non habeo. 2) нема вина, es ist kein Wein da, deest: нема га код куће; нема ништа.

Немац, мца, m. (Рес. и Срем.) vide Нијемац.

Немачка, f. (Рес. и Срем.) vide Немачка.

Немачки, ка, ко, (Рес. и Срем.) vide Немачки.

Немешти, мим, (Рес.) vide нијемљешти.

Немижанце, оне Schonung, unbarthertzig, misere: ударио га —, проши новце —.

Немиљост, f. die Ungnade, offensa.

Немиљоспив, ва, во, unbarthertzig, immiscricors.

Немир, m. die Unruhe, inquietus.

Немиран, рна, но, unruhig, inquietus.

Немирко, m. der Un-мирко, cui nomine Мирко male convenit.

Немичи, им, (Срем.) vide нијемљешти.

Немица, f. (Рес. и Срем.) vide Немичица.

Немицица, f. augm. v. Немичица.

Немицица, f. dim. v. Немичица.

Немљење, n. (Рес. и Срем.) vide нијемљење.

Немој, немојте, nicht doch! noli, nolite. cf. мој.

Немоћ, f. (Рес. и Срем.) vide немоща.

Немоћњик, m. vide болесник.

Немоћњица, f. vide болесница.

Немоћ, f. die Krankheit, morbus.

Немоћан, кна, но, krank, aegrotus.

Немарљив, ва, во, sachtlässig, negligentis.

Немарљивост, f. vide немар.

Немати, ам, v. impf. 1) nicht haben, non habeo. 2) нема вина, es ist kein Wein da, deest: нема га код куће; нема ништа.

Немац, мца, m. (Рес. и Срем.) vide Нијемац.

Немачка, f. (Рес. и Срем.) vide Немачка.

Немачки, ка, ко, (Рес. и Срем.) vide Немачки.

Немешти, мим, (Рес.) vide нијемљешти.

Немижанце, оне Schonung, unbarthertzig, misere: ударио га —, проши новце —.

Немиљост, f. die Ungnade, offensa.

Немиљоспив, ва, во, unbarthertzig, immiscricors.

Немир, m. die Unruhe, inquietus.

Немиран, рна, но, unruhig, inquietus.

Немирко, m. der Un-мирко, cui nomine Мирко male convenit.

Немичи, им, (Срем.) vide нијемљешти.

Немица, f. (Рес. и Срем.) vide Немичица.

Немицица, f. augm. v. Немичица.

Немицица, f. dim. v. Немичица.

Немљење, n. (Рес. и Срем.) vide нијемљење.

Немој, немојте, nicht doch! noli, nolite. cf. мој.

Немоћ, f. (Рес. и Срем.) vide немоща.

Немоћњик, m. vide болесник.

Немоћњица, f. vide болесница.

Немоћ, f. die Krankheit, morbus.

Немоћан, кна, но, krank, aegrotus.

Немоћи, немогу, v. impf. krank sein, aegrotus.

Немоћњик, m. vide немоћњик.

Немоћњица, f. vide немоћњица.

Немчадија, f. (Рес. и Срем.) vide Немчадија.

Немчање, n. (Рес. и Срем.) vide немчање.

Немчаши, ам, (Рес. и Срем.) vide немчаши.

Немче, чепа, n. (Рес. и Срем.) vide Нијемче.

Немчење, n. (Рес. и Срем.) vide нијемчење.

Немичина, f. augm. v. Немац.

Немичиши, им, (Рес. и Срем.) vide нијемчиши.

Немичишице, имсе, (Рес. и Срем.) vide нијемчишице.

Нема, f. vide мајка (по Босни, особито код Срба Турског закона): „Ој старице Османова немо! „Узми мене за Османа твога —

Немад, m. Маппенаше, помен viri.

Ненасит, m. der Nimmer satt, insatiabilis.
 Ненин, на, но, vide нанин.
 Необичан, чна, но, ungewohnt, insuetus:
 „Тавница је куќа необична —
 Неопран, на, но, ungewaschen, illotus:
 „Седам куќа, девет бунарева,
 „И још су им жене неопране —
 Неопранлишина, f. der Schmutz, die Unreinlichkeit, immunditia.
 Неопшце, ohne zu wollen, ingratis.
 Непик! 1) cf. пик. 2) не пик не! wird nichts daraus! non me decipies.
 Неповљан, љна, но, unwillkommen, ingratus.
 Непокоран, рна, но, ungehorsam, widerstrensig, non dicto audiens.
 Непокорност, f. der Ungehorsam, inobedientia.
 Непоменик, m. m. j. припит, Gephyritismus für eine gefährliche Beule, tuberis genus (сифилистичко).
 Непослушан, шна, но, ungehorsam, dicto non audiens.
 Неправда, f. das Unrecht, injuria.
 Неправедан, дна, но, ungerecht, injustus.
 Неправо, неправ, ungerrecht, iniquum.
 Непријатељ, m. der Feind, inimicus.
 Непријатељски (непријатељски), ка, ко, 1) feindlich, inimicus. 2) adv. feindsich, ut inimicus.
 Непријатељство, n. die Feindschaft, inimicitia.
 Неприлика, f. das Ungleiche (z. B. alt und jung), inaequalis:
 „Јасам ти се јунак оженио
 „Удовицом мојом неприликом —
 Непроменип, ма, по, unveränderlich, constans, non mutabilis: дуговјечно непроменито (кад се што честица).
 Непце, n. vide небо 2.
 Нера, f. hur. v.: Неранца 3.
 Нерадин, m. der Faulenzer, Arbeitsscheue, piger.
 Неразуман, мна, но, unverständlich, imperitus.
 Неранча*, f. 1) die Pomeranze (der Неранца, Baum), citrus aurantia Linn. 2) (die Frucht) malum aurantium.
 ● 3) Frauenname, nomen feminae.
 Неретва, f. Fluß in der Herzegowina.
 Нероткиња, f. n. n. жена, јабука, крушка, unfruchtbar, sterilis.
 Несвјест, f. (Нес. и Срем.) vide несвијест.
 Несвјестница, f. (Нес. и Срем.) vide несвјестница.
 Несвијест, f. (Ерц.) die Ohnmacht, deliquium, syncope.
 Несвијестница, f. (Ерц.) die Ohnmacht, deliquium animi.

Несит, ма, по, unersättlich, insatiabilis. *Апо неситта*.
 Неситност, f. die Unersättlichkeit, insatiabilitas.
 Нескладан, дна, но, unverträglich, insociabilis.
 Неслан, на, но, ungesalzen, insulsus.
 Неслога, f. die Zwietracht, discordia.
 Несносан, сна, но, unerträglich, intolerabilis.
 Неспавање, n. die Schlaflosigkeit, insomnia, vigilia: боли ме глава, од неспавања.
 Несрепан, пна, но, vide несрекан.
 Несрепњик, m. der Unglückliche, infelix.
 Несрепњик, m. (сп.) der Unglückssohn, adversae fortunae filius.
 „Југовићи Божи несрепњики!
 „— цареву благо запомине
 „И у црну земљу закопаише —
 Несрепњица, f. die Unglückliche, infelix.
 Несрека, f. das Unglück, infortunium.
 Несрекан, љна, но, unglücklich, infelix.
 Несрекањик, m. vide несрепњик.
 Несрекиња, f. vide несрепњица.
 Несстајање, n. das Ausgehen (z. B. des Weins, der Waare), defectus.
 Несстајати, маје, v. impf. ausgehen, deficio.
 Несстапи, ане, v. pf. ausgehen, zu mangeln anfangen, deficio: *несстало ми новац*.
 „Неспа вина, неспа разговора;
 „Неспа блага, неспа пријатеља.
 Нессташан, шна, но, mutwillig, petulans; unruhig, irrequietus.
 Несуђењ, на, но, nicht bestimmt, non destinatus (connubio).
 Несуђењик, m. der Nichtbestimmte, non destinatus (sponsus).
 Несуђењница, f. die Nichtbestimmte, non destinata (sponsa).
 Несуђење, n. (сп.) das Nichtbestimmte sein, quod non erat destinatum:
 „Ој девојко моје несуђење —
 Непи, несем (сп.), vide носипи:
 „Млада нева воду нела,
 „Над воду се надводила —
 Непко, vide неко.
 Некак, m. der Schwestersohn, Nefle, ex sorore nepos.
 Некака, f. die Tochter der Schwester, Nichte, ex sorore neptis.
 Некакин, на, но, der Nichte, neptis.
 Некаков, ва, во, des Neffen, nepotis.
 Некање, n. das Ausschlagen (für sich oder statt eines andern), repudiatio, rejectio (suo vel alius nomine).
 Некаши, ам, v. impf. ausschlagen in ei-

Несан (Ресавица) vide нисесан.

Неспагак

Необична око и погледа —

Неповрата

Неповрата копа лопи

(т. ј. који неће да се поврати, него оти све у један пут да потоне)

2) несстало ми новац,

3) пола ко је нестало, Нера, м. н. п. продао с

нерада,

Фз) Инцалуцки,

Нераст, m.

Нестопове, n.

у питому Нестопову твое —

Нестопове, ета, m.

А друго је Нестопове Јанка —

Нерастобит, а, о,

Несан (Р.), vide

нисесан.

Уз)

Није срете!

У рету од зере није
векере

+ Нарантати Кога чети-

сти.

Нијемца

Нијем (нијес, није; нијесмо
нијесмо (нијесу) + 3)

Нијемца, f.

Низ, f. н.п. вишога
кућа у низу,

Низина, f.

Ти си бог навикни, ти смо буди ча нијемца; ти к ка-
ма че тек, ти к теби че марио.

nes andern Namen, repudio pro alte-
ro: што га некаш?
Некашсе, амсе, v. r. impf. ausschla-
gen für sich, repudio, recuso.
Неуродан, дна, но, nicht so, wie es
sein sollte; nicht recht, minus recte
constitutus.
Неук, ка, ко, н. п. коњ, nicht abge-
richtet, equus nondum condocifactus.
Неуредан, дна, но, nicht ordentlich,
male constitutus.
Нечаја, f. Fiñß in der Подерина. cf.
дворинице.
Нечастиви, вога, m. der Böse (Teufel),
sacodemoni: нечастиви, анате га
маме било (шако реку кад га гођ
спомену).
Нечи, чија, није, irgend jemand, alicujus.
Нечист, f. der Unflat, stercus.
Нечист, ма, мо, unrein, immundus.
Нечистота, f. die Unreinlichkeit, im-
munditia, sordes.
Неша, m. (Рес. и Срем.) vide Нешо.
Нешко, m. Manuſname, nomen viri.
Нешо, m. (Ерц.) hup. v. Нећелко und
Нешко.
Нешто (кашто се може казати и
нешта мјесто нешто), нешта
(и нечега), 1) etwas, aliquid. Нешто
нешта изјело, па од нешта кости
остале (приповиједају да је казао
Ерцеговац кад је виђео у пољу плаг
и јармове). Нешта (или нешто) он
мени рече. 2) etwa, forte: да нешто
сад он дође.
Нид, 1) weder — поф, нес. Ни куд мајци,
ни куд у бевере. Ни лук јео, ни њим
мирицао. 2) auch nicht, nicht einmal,
нес.
Нигда, nie, nunquam.
Нигде, (Рес.) } nirgend, nunquam.
Нигди, (Срем.) }
Нигђе, (Ерц.) }
Нидоклице, f. pl. (komisch, statt доколе-
нице. q. d. die gestümmelten Beinlein-
der).
Нигје, (Ерц.) vide нигђе.
Ниже, 1) unter, unterhalb, infra: ниже
мене, ниже града. 2) (ниже) das un-
tere; inferior, cf. низак.
Низ, m. eine Schnur (Perlen, Dukaten,
Korallen), linea (margaritarum).
Низ, 1) hinab, deorsum: низ брдо; мн.
Низа, 1-за страну, den Berg hinab, de
monte.
Низак (сопр. нижи), ска, ко, nieder,
humilis.
Низање, n. das Ziehen auf die Schnur,
das Aufsädeln der Perlen, insertio mar-
garitarum.
Низати, нижем, v. impf. (Perlen) auf die
Schnur ziehen, inserto filum margaritae.

Низбрдница, f. der Weg bergab, descen-
sus: колико је низбрдница, толико и
узбрдница.
Низија, f. (сп.) vide низ:
„На врапу јој три низије дуката —
Низић, m. dim. v. низ.
Није (ни је), ist nicht, non est. У
Ниједни, на, но, feiner, nullus! нијед-
на вјеро! Treuloser! perfide! perfida!
Нијек, m. das није oder нема sagen,
negatio: нијек ђавољу!
Нијекаве, n. das није sagen, negatio.
Нијекати, јечем, v. impf. sagen није
oder нема, nego.
Нијели (d. i. није ли)? etwa? vielleicht?
попне? није ли дошао? није ли на-
шао? није ли и он ту?
Нијем, ма, мо, (Ерц.) stumm, mutus.
Нијемца, мца, m. (Ерц.) 1) der Stum-
me, mutus. 2) der Deutsche, Germa-
nus.
Нијемљење, n. (Ерц.) das Verstummen,
amissio vocis.
Нијемљени, им, v. impf. (Ерц.) stumm
werden, mutus fio.
Нијемче, чета, n. (Ерц.) ein junger,
feiner Deutscher, juvenis germanus.
Нијемчиње, n. (Ерц.) das Deutschen,
(Deutschwerden, Deutschmachen), ger-
manizatio.
Нијемчити, им, v. impf. (Ерц.) deutsch-
machen, facio esse germanum.
Нијемчишице, нимсе, v. r. impf. (Ерц.)
sich zum Deutschen machen, facio me es-
se germanum.
Нијем*, m. der Plan, das Vorhaben,
propositum:
„А нијем сам био учинио,
„Да се спустим до под пвоју кулу —
Ник, m. (сп.) die gefenkte Stellung,
inclinatio:
„Сви јунаци ником понигоше,
„И у црну земљу погледаше —
Ника, f. (Рес. и Срем.) vide Ник.
Никад, } vide нигда.
Никада, }
Никакав, ква, во, keinerlei, nullus ge-
neris, nullus.
Никаки, ка, ко, vide никакав.
Никако, auf keine Art, nullo modo.
Никаков, ва, во, vide никакав.
Никашин, m. Manuſname, nomen viri
(von Никола).
Никнути, нем, vide никн.
Нико, m. (Ерц.) hup. v. Никола.
Нико, никога, niemand, nemo.
Никола, m. Niklas, Nicolaus.
Николија, f. Frauenname, nomen fe-
minae.
Николино, gar nicht, nicht im mindesten,
plane non: није му млао николико.
Николица, m. dim. v. Никола.

Никољ дан, ља дне, m. St. Nikolastag (den 6. December), festum St. Nicolai.
 Никола, f. намастир у Србији (?).
 Никољски, ка, ко, n. п. иразови, Ni-
 kols, sancti Nicolai.
 Никољшпак, m. човек који слави Ни-
 кољ дан.
 Никуа, } nirgends, nusquam.
 Никуда, }
 Никина, m. Mannsname, nomen viri (von
 Никола).
 Нишићи, m. pl. Gegend an der Grenze
 gegen Montenegro.
 Ни маало, gar nichts, plane nihil.
 Нина, m. m. Mannsname, nomen viri.
 Нинко, m. Mannsname, nomen viri.
 Нино, m. Mannsname, nomen viri.
 Ниши, f. pl. das Weberstamm, licia:
 „Навади се вино ниши
 „Па продадо жени ниши.
 „Стаде мене жена биши.
 „Немој мене жено биши;
 „Купићу ти нове ниши,
 „И помоћи уродиши.
 Ниши, weder — ниш, нес.
 Нишита, им, v. impf. m. j. ниши, das
 Weberstamm zurecht machen, praeparato
 licia.
 Нишко, никога, vide нико.
 Нишкв, m. (als Scheltwort) der Nie-
 stand, homo nihil.
 Нишковић, m. нишко и нишковић,
 Niemand Niemandsohn, nemo et ne-
 mius filius. Приповиједају да је не-
 какав Јевшо Вишковић (који је
 сједио у Валеви; и сад му зидине
 од куле онђе споје) погоднио за двје-
 ста дукапа, да вишне преко чар-
 шине: „Чујте људи! ја сам до сад
 био Јевшо Вишковић, а од сад сам
 нишко и нишковић.“ И тако
 је викнуо, само што је додао на
 крају: „Али опеш људи ме знаду.“
 Нише, n. (ст.)
 „За Ивана нише учинице —
 Нишење, v. das Antruppen, praeparatio
 legionum,
 Ниши (говорисе и никнуши), никнем,
 v. pf. hervorkeimen, progeminio.
 Ницање, n. das Hervorkeimen, progemi-
 natio.
 Ницаши, ичем, v. impf. hervorkeimen,
 progeminio.
 Ниш, m. die Stadt Nissa in Serbien,
 Naissus. Што ближе к Нишу, све
 горе пишу.
 Нишава, f. 1) Fluß bei Niш, nom. propr.
 luminis. 2) Frauenname, nomen feminae.
 Нишадор*, m. Salmiac, sal Ammoniacus.
 Нишан*, m. 1) das Ziel, scopus: биши
 нишан, и у нишан. 2) доњс и гор-
 ни, die Ziel, an der Spitze,

Нишаниши, им, v. impf. zielen, collineo.
 Нишањење, n. das Zielen, collineatio.
 Нишесте*, епа, n. das Stärkmehl, a-
 mylum.
 Нишкџ, ка, ко, von Ниш.
 Нишвија*, m. човек из Ниша.
 Нишпа, ничега (и нишпа), nichts, ni-
 hil.
 Но, 1) aber, at. vide али. 2) (als Pa-
 rodie der germanisirenden Serben), nun,
 nu! age: но мој драги!
 Нов, ва, во, neu, novus; нов новцап
 (новцип?), ganz und gar neu, funkel-
 nagelneu, plane novus.
 Новак, m. Mannsname, nomen viri.
 Новац, вца, m. 1) eine Münze, mone-
 ta. 2) der fünfte Theil eines Groschen,
 grossi pars quinta. 3) новци, pl. das
 Geld, pecuniae.
 Новади, вака, m. pl. намастир у Ср-
 бији (доље преко Мораве).
 Новачић, m. dim. v. Новак.
 Нови, вога, m. варош и град у Бо-
 сни:
 „Синок аго из Нового дође —
 „У Новоме граду бијеломе —
 „Кад замакне у Нови с ђевојком —
 Новина, f. die Gistlinge der neuen Grn-
 te jeder Art, primitiae pomorum aut
 annonaе. Боже помози! нове новине
 од нове године (обичај је рећи, кад
 који први пуп оће да окуси од ка-
 кове миве).
 Нови пазар, m. Stadt und Festung in
 Serbien.
 Нови сад, m. Neusatz, Neoplanta.
 Новка, f. Frauenname, nomen feminae.
 Новко, m. Mannsname, nomen viri.
 Новљанин, m. човек из Нового;
 „Књигу нише Новљанин Алија
 „У Новоме граду бијеломе —
 Новљански, ка, ко, v. Нови;
 „Ак' улече коњма Новљанскијем
 „Занста га продавати не ћу —
 Ново, m. hur. v. Новак:
 „Јеси л' Ново сабљу саковао —
 Новопазарац, рца, m. einer von No-
 vi pazar.
 Новопазарлија*, m. vide Новопазарац:
 „И Алија Новопазарлија —
 Новопазарски, ка, ко, v. Нови пазар.
 Новосадски, ка, ко, Neusager, Neo-
 plantanus.
 Новосађанин, m. der Neusager, Neo-
 plantanus, Neoplantensis.
 Новосапкиња, f. die Neusagerin, Neo-
 plantana.
 Новцап, ша, шо, cf. нов.
 Новци, новаца, m. pl. vide новац 3. †
 Новцип, ша, шо, vide новцап.
 Новчац, на, но, n. п. човек, geldreich,
 pecuniosus.

Нишан, m. човек из
 Нишанка.

Нисан (у Гужен барк. и бан.)
 иде гужан.
 X Новјарија, m.

†: Пуже вино но има новаца,
 „ а но нема сједи под лонаца
 увео у шаке чина.

Новвак, m. кад се у-
 гледа нов рјечец; онда
 ђекоји говоре: Здрав
 здрављаре! Нов новваке!
 /с

Нишанка, a, o

А изнад нас све Нишанке обвезе —
 до Мостара и Нишанке града —

Норан, на, т. понајвише се говори у млогу. Број Норан
 т. ј. (некакивешти) опацим од Норан с гавези Нору.

471

Нов

Ном

Ном

Нпј

472

Норан, на, т. }
 Норанца, Нца, т. }

† ~~дешо~~ јати норе
 на норе

Нужда, ф. да се игра
 Нуде, нудер, носка

† Кума нудена, као и
 каштена.

Нудра, ф. болест, кад бот
 месо око зуба.

Нелов, ва, во

Незин, на, но

Нен, на, но

уз туца носна оларат.

Шукерини нуз Еашу

Нурна, ф. поигра

Нурнаш, т.

Новчан, на, но, н. п. кеса, der Geldbeutel, crumena.
 Новчик, т. 1) dim. в. новац 2. 2) gamunculus repens Linn.
 Нора, ф. 1) der Fuß, das Bein, pes, 2) (у Јадру) eine gewisse Anzahl, certus numerus, н. п. над разрезују порезу, онда кажу: ово село има двије норе, ово ногу и по и ш. д.
 Ногавица, ф. eine Hufe (die Hälfte des Weinfleides), caliga.
 Нож, т. das Messer, culter.
 Ножак, шка, т. eine Art Spiels, wobei ein Messer bald so, bald anders in die Erde zu stecken, ludi genus.
 Ножина, ф. augm. в. нож.
 Ножик, т. dim. в. нож, das Messerchen, cultellus.
 Ножница, ф. dim. в. нога.
 Ножнице, ф. pl. die Schere, forfex.
 Ножнице, ф. pl. die Scheide, vagina: „Од мачева нашије ножница —
 Ножрда, ф. } augm. в. кога.
 Ножрина, ф. }
 Ноздрва, ф. das Nasenloch, die Nüsternasaris.
 Нож, т. der (Vogel) Strauß, struthio.
 Ножев, ва, во, н. п. јаје, des Straußes, struthionis.
 Нокан, кта, т. der Nagel (am Finger), unguis.
 Нокман, т. der nicht leicht ein galantes Abenteuer ausläßt (besonders von Wehrateten), maritus alienarum uxorum appetens.
 Ноктик, т. dim. в. нокан, das Nägelchen, unguiculus.
 Нокшар, т. (у Сријему, у Бачк. и у Бан. по варошима) der Nachtopf (österr. das Nachteschirr), matula.
 Нона, ф. hur. в. нога.
 Нос, т. die Nase, nasus. †
 Носање, н. das Umhertragen, circumgestatio.
 Носат, та, то, languid, nasutus.
 Носати, ам, в. impf. umhertragen, gesto, з. В. дијете, барјак.
 Носан, оца, т. die Mündung, з. В. an der Kanne, orificium.
 Носпа, н. pl. die Wahre, feretrum.
 Носина, ф. augm. в. нос.
 Носити, им, в. impf. 1) tragen, gesto, porto. 2) носи кокош (или друга каква птица), legen, pono ova.
 Носитисе, имсе, в. г. impf. 1) с ким, ringen, luctor. 2) sich tragen, Kleidertracht haben: како се носе код вас?
 Носк, т. dim. в. нос.
 Носчики, т. pl. cf. брадики (само у оној загонетци).
 Ноствица, ф. eine Art Fisch, piscis genus.
 Нопш, ва, ње (но?), vide нокни.

Нопшак, т. т. ј. вјетар, der Nachtmind, ventus nocturnus.
 Нок, ф. die Nacht, nox.
 Нокас (говорисе и нокаске), diese Nacht, has nocte: нокас сам слабо спавао.
 Нокашњ, ва, ње, dieser Nacht, hujus noctis.
 Нокшање, н. das Uebernachten, pernoctatio.
 Нокшаши, кужем, в. impf. übernachten, pernocto.
 Нокшати, им, в. pf. übernachten, pernocto.
 Нокш, на, но, nächtlich, nocturnus.
 Нокшик, т. vide нопшак.
 Нокш, бѣи Nacht, noctu.
 Нокша, ф. dim. в. нок.
 Носиње, н. das Tragen, portatio, gestatio.
 Носиво, н. die Tracht (der Kleider), vestitus.
 Носиња, ф. vide носиво.
 Ну! додају Ериговци у говору код некоји ријечи, н. п. Ну јадан човече! Ну тако ли Бога!
 Нудити, им, в. impf. nöthigen (zum Essen), rogando cogere.
 Нуђење, н. das Nöthigen, coactio amica.
 Нуз, (у Бачк. и у Сријему) vide уз.
 Нупкање, н. dim. в. нуђење.
 Нупкати, ам, dim. в. нудити.
 Нупто, шеј! ен.

Н.

Недарца, н. pl. dim. в. недра.
 Недра, н. pl. (Ери.) der Busen, sinus.
 Немачија, ф. (Ери.) vide Немчадија.
 Немачка, ф. (Ери.) Teutschland, Germania.
 Немачки, ка, но, (Ери.) 1) teutsch, germanicus. 2) adv. teutsch, germanice.
 Немница, ф. (Ери.) die Teutsche, Germana.
 Немичина, ф. augm. в. Немица.
 Немичица, ф. dim. в. Немица.
 Немота, ф. (Ери.) die Stummheit, infantia, inopia facultatis loquendi.
 Немчадија, ф. (Ери. coll.) die gesammte teutsche Jugend, omnis juvenus germanica.
 Немчање, н. (Ери.) das Teutschreden, sermo germanicus.
 Немчати, ам, в. impf. teutsch reden, loquor germanice.
 Немчина, ф. augm. в. Нијемац.
 Нива, ф. der Acker, ager.
 Нивица, ф. dim. в. нива.
 Нивиње, н. das Wiegen (des Baums, vom Winde), agitatio.

† Сто ти говна на носу / угадасе).

Њијати, ам, v. impf. wiegen, schwen-
gen, agito.
Њијатисе, амсе, v. f. impf. schwan-
ken, vacillo.
Њидсак, ска, м, } das Wiehern, hinn-
Њидска, f. } tus.
Њиснуши, нем, v. pf. anwiehern, hin-
nio.
Њиштате, п, das Wiehern, hinnitus.
Њиштати, шшим, v. impf. wiehern,
hinnio.
Њушње, п, das Schnuffeln (des Hun-
des), odoratio canis.
Њушници, им, v. impf. schnuffeln, spü-
ren, olfacio.
Њушка, f. der Schmecker (des Hundes),
nasus canis.

O.

O, 1) von, über, de: говоре о њему,
о томе не треба мислити. 2) an,
in; ударно о камен, отрши се
што. 3) an, in, ad: виси о камену.
4) zu, im, tempore; о Бурђеву дне
о Божију.
O (o!) interj. о Ранко! hörst du, heus!
Oацлаучити, им, v. pf. verkösten, sum-
tus supposito.
Оба, обе, обе, beide, uterque, utra-
que, utrumque. Die Syntax dieses
Zahlworts f. in der Grammatik; es ist
die von два, три, четири.
Обавезати се, вежемсе, v. r. pf. sich
anhängen an einen (mit Bitten), ad-
haerescere alicui precibus.
Обавестити, им, (Рес. и Срем.) vide
обавијестити.
Обавијање, п, das Umwickeln, circum-
ligatio.
Обавијати, ам, v. impf. umwickeln, cir-
cumligo.
Обавијестити, им, v. pf. (Ерц.) кога,
einem begrifflich machen, doceo, rem
facio perspicuam.
Обавити, вијем, v. pf. umwickeln, cir-
cumligo.
Обаврети, рим, v. pf. ansteden, rau-
lulum descoquo.
Обад, п, die Bremse, tabanus (Linn.) oes-
trus.
Обадње, п, die Flucht (der Kuh) vor
Wegsen, fuga vaccae furatae ab oes-
tro.
Обадати се, амсе, v. r. impf. vor Brem-
sen stehen, fugere ab oestris.
Обадва, обадвије — обадвоје, vide оба.
Обадверучке, (Рес. и Срем.) vide оба-
дверучке.

Обадверучке, (Ерц.) vide обдверучке.
Обадвојица, f. beide, uterque.
Обазирање, п, vide обзирање.
Обазирашисе, ремсе, vide обзирати се.
Обазретисе, ремсе, v. r. pf. umblicken,
sich umsehen, respicio.
Обајати, јем, v. pf. beheren (s. B. die
Wunde), medeor vulneri incantamentis.
Обал (обао?), обла, ло, walzenförmig,
rund, cylindricus.
Обала, f. das Ufer, ripa (s. eine Art
Zaun) sepis genus. Ударисе коле
(све два и два један према другом),
па се између кола напрна грања
којекаква и трња.
Обаљити, им, v. pf. weiß machen, mu-
co maculo.
Обаљити, им, v. pf. niederwerfen, pro-
sterno. **ср. оборити.**
Обаљивање, п, das Niederwerfen, pro-
stratio.
Обаљивати, љујем, v. impf. niederwer-
fen, sterno.
Обао, обла, ло, vide оба.
Обарање, п, das Niederwerfen, prostra-
tio.
Обарати, ам, v. impf. niederwerfen,
prosterno.
Обарача, f. das Füngelchen (am Gewehr),
lingula telii.
Обасипање, п, das Beschnitten, circum-
fusio.
Обасипати, ам (и обасипљем), v. impf.
beschnitten, circumfundo.
Обасјавање, п, das Bescheinen, colla-
stratio.
Обасјавати, ва, v. impf. bescheinen,
collustro.
Обасјати, сја, v. pf. bescheinen, colla-
stro.
Обасјити, спем, v. pf. beschnitten, per-
fundo.
Обашка *, vide башка.
Обвести, ведем, v. pf. rund herum
führen, circumduco.
Обвијање, п, vide обавијање.
Обвијати, ам, vide обавијати.
Обвити, вијем, vide обавити.
Обводити, им, v. impf. rund herum
führen, circumducto.
Обводње, п, das Herumführen, cir-
cumductio.
Обгнасти, ам, v. pf. rundherumtreiben,
circumago.
Обгонити, им, v. impf. umtreiben, cir-
cumagito.
Обгоњење, п, das Umtreiben, circum-
actio.
Обградити, им, v. pf. rund umzäunen,
circumserio.
Обграђивање, п, das Umzäunen, cir-
cumserptio.

Одјелу

Њин, на, но,
Њиов, ва, во,

Жиде о ~~штату~~ о ~~воне~~
помаду туја гаведету
ваци
Обавити, ~~мијем~~ vide обавити
„свела гаје крвца обавила.“
Обавестити, ~~им, v. pf.~~
(Р. и Срем.)
Обавијестити, ~~им, v. pf.~~
(Ерц.)

Царев о ~~штату~~ о ~~царство~~
Обасран, на, но,

Обашав, ~~ива, т.~~
„На обашву ~~млади~~ ~~барјактару~~
Не си ту ~~говно~~ на
моздрату под нос ~~мога~~
донде си
? Далеко би ~~коња~~ ~~облоки~~
1. да ти ~~данде~~, ~~ки~~ ~~су~~ ~~вкозур~~
Обавијестити, ем, v. pf.

† Ирај мога на обам —

Иштари вода под обату — обавирање, п.

Обавене твоје задуредике — Обавираши, рем, v. impf.

у срце оцу рече обара М. ф. наривати

Обезумити се

Обдари

Макоће се одмах обдари

Обезобразити, им, v. pf.

Обележити, им, v. pf. (Рес.)

Обелоданити, им, (Рес. и Срем.)

Обијесити, f. in Jam

Кандидат од обије

сти, ај. од силе,
од десноће.

+ Обзирати, им, v. pf.

Обзиривање, n.

Обзиривати, њујем,
v. impf.

Обграђивати, њујем, v. impf. rund um-
geben, circumsepto.

Обдан, vide дају.

Обданица, f. innerhalb eines Tages, per
diem: кувати пређу на обдани-
цу, т. ј. у јутру почети, па тај
дан свршити; или куда на обда-
ницу (а не на конак).

Обдариши, им, v. pf. beschenken, dono.
Обе, (Рес. и Срем.) vide обје.

Обедити, им, (Рес. и Срем.) vide о-
биједити.

Обезнанишице, имсе, v. r. pf. in Dni
macht fallen, deficio.

Обезумити, им, v. pf. bethören, de-
cipio, induco.

Обезумишице, имсе, v. r. pf. sich be-
thören lassen, decipior.

Обелити, им, (Срем.) vide обијелити.

Обелоданити, им, (Рес. и Срем.) vide
обелоданити.

Обер, m. der Kamm (des Hahns), crista.

Оберучке, (Рес. и Срем.) vide обје-
ручке.

Обесити, им, (Рес. и Срем.) vide об-
јесити.

Обећавање, n. vide обрцање.

Обећавати, ам, vide обрцавати.

Обећање, n. das Versprechen, promi-
sum. Обећање је лудоме радост.

Обрцаши, ам, vide обрца.

Обеушити, им, v. pf. и. п. иглу, das
Dreh an der Nadel beschädigen, obstruo
aut destruo foramen acus.

Обинути, нем, v. pf. begähnen (?),
obhio (?), d. i. in den Mund nehmen
(und wieder heraus). Кад кога забо-
ли грло, кажу му жене, да обине
трипут комад љеба (говорећи: пса
грло боли, а не мене), па да га да
псешету: па ће га онда проћи гр-
ло. Кад у кога почне расти мртва
кост, онда преба наћи дијете по-
смрче, да је обине: па ће преста-
ти расти.

Обзир, m. das Umsißen, respectus:
оде без обзира.

Обзирање, n. das Umhersehen, respec-
tatio.

Обзиратице, ремсе, v. impf. sich um-
sehen, respecto.

Обигравање, n. das Umtanzen, circum-
saltatio.

Обигравати, ам, v. impf. rund umtan-
zen, circumsalto.

Обиграши, ам, v. pf. rund umtanzen,
circumsalto.

Обијање, n. 1) das Einbrechen der Thü-
re, effractio forium. 2) das Abschlagen,
decussio. 3) das Suchen der Henne nach
einem Orte zum Legen, positatio (?)
parturitio gallinae.

Обијати, ам, v. impf. 1) врата, ein-
brechen, effringo fores. 2) rund umher
abschlagen, decutio. 3) обија кокош
да пронесе, sucht einen Ort zum Eier-
legen, positatio? parturit gallina.

Обиједити, им, v. pf. (Ерц.) mit Un-
recht beschuldigen, accuso injuria.

Обијелити, им, v. pf. (Ерц.) weiß werden,

Обијелети, им, salbesco: обијелео сни-
јег по брдима; обијелео човек као
овца (graue Haare bekommen).

Обикутице, немсе, vide обикне.

Обил, ла, ло, reichlich, uber. Србљи
приповиједају, да је Сиа ни Сте-
ван, ловећи по Церу, угледао на
једном мјесту же се гране од др-
већа и доле савијају и горе узви-
јају. Кад дођу на оно мјесто, а то
дијете код неколико оваца удари-
ло своју сјекиру у владу, па легло
на леђа те спава: кад дине из се-
бе, онда се гране узвијају у вис-
ну, а кад повуче пару у се, онда
се савијају к земљи. Кад то види
цар, зачудисе, па пружи руку с ко-
ња да му узме сјекиру, али оћеш!
не може да је извади из владе. Бр-
же боље сјекиру узме и војводе с ко-
ња, огледају сви редом објема ру-
кама да изваде сјекиру из владе,
но ниједан је не може ни помаћи.
Онда пробуде дијете и запиша га
цар: „Како ти је име?“ А оно од-
говори: „Милош.“ — „Имаш ли
оца и мајку?“ — „Имам мајку, а
отац ми је умро.“ — „А је ли је
мајка?“ — „Епо је тамо доле у се-
лу код куће.“ — „Ајде да нас во-
диш својој кући.“ — „Не могу од
оваца.“ — „Ајде ми ћемо поћера-
ти и овце.“ — И тако га којекато
намоле да поћера овце и да пође
пред њима кући. Сад су они ради
знаши и виђети, шта ће он радиши
са сјекиром: како ће је извадити
из владе; или ће је онако остави-
ти. Кад Милош крене овце, а он
узме сјекиру једном руком и за-
метне на рамо. — Како дођу кући,
Милош одма остави овце и непо-
знаше госте, па замане међу згра-
де да пражи мајку. Пошпо цар сја-
ше с коња, пође и он за Милошем,
да гледа, да му се је не сакрије;
кад погледа кроз брвна у једну згра-
ду, а то Милошева мајка мијеси љеб,
а пребацила десну сису преко лије-
вога рамена, а лијеву преко деснога,
те Милош остраг се. Онда цар
рече: „Међер обила мајка, роди-
ма обила јунака.“ Цар узме Ми-
лоша од мајке и одведе га своје

+ 4) vide огледаш.

двору, и од шоба се назове **Оби** ли ф.

Обилажење, п. 1) das Umgehen, circuitio. 2) das Umgehen, circuitus. 3) das Besuchen, invisio.

Обилазити, им, v. impf. 1) umgehen, ambio. 2) umgehen (durch einen Umweg), circumseo. 3) besuchen, invisio.

Обилаш, ма, по, vide **обла**.

Обилеже, п. оно, што се да први пут ђевојци (прстен, или новац какав): да се зна, као да је већ испрошена, das Heiratspfand, pignus datum puellae in signum futuri conjugii.

Обирак, рка, m. der Ausfluß (nachdem das Beste bereits aufgekauft worden), merces (res) rejuculae.

Обиритисе, имсе, v. r. pf. den бир **besuchen**, potiri collecta presbyterali: не **кеш** се **обирити** ове године.

Обити, обижем, v. pf. 1) **врапа**, einschlagen, effringo. 2) **гунд** herum abschlagen (н. п. лед с кола воденичнога), decutio.

Обићи, обижем (и обидем), v. pf. **umgehen**, circumeo. 2) **врати**, **инвизи**.

Обићисе (говорисе и обижнуписе), обижнемсе, v. r. pf. **sich gewöhnen**, adsuesco.

Обичај, m. der Brauch, mos, consuetudo.

Обичан, чна, но, **woran man sich gewöhnen kann**, cui facile assuescas.

Обичниј, на, но, **gewöhnlich**, gebräuchlich, usitatus, consuetus; adv. **обично**.

Обје, обижју, (Ерц.) f. pl. **die beiden**, ambae.

Објелоданити, им, v. pf. (Ерц.) **anfangen es bei hellem Tage zu treiben** (з. В. Diebstahl), **palam incipio facere** (furtum).

Објеручке, (Ерц.) **mit beiden Händen**, ambabus manibus.

Објесити, им, v. pf. (Ерц.) **auffheben**, suspendo.

Објеситисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) **sich erheben**, suspendere se.

Објестисе, једемсе, v. r. pf. **sich überessen**, nimio cibo obrui.

Облагање, п. 1) das Umschlagen, Einschlagen, circumdatio. 2) das Wetten, sponsio.

Облагати, лажем, v. impf. **einschlagen** (etwas in Papier), circumdo.

Облагати, лажем, v. pf. **durch Lügen verläumden**, mendacis calumniar.

Облагатисе, лажемсе, v. r. impf. 1) **sich einschlagen** (in den Mantel), circumdo (pallium). 2) **wetten**, sponsionem facio.

Облаживање, п. **das Verläumden**, calumniatio.

Облаживати, гујем, v. impf. **кога код кога, durch Lügen verläumden**, **accusando calumpniar**.

Обладаши, ам, v. pf. **erobern**, sub rotestatem redigo.

Облажење, п. vide **обилажење**.

Облазити, им, vide **обилазити**.

Облазнути, нем, v. pf. **lesen**, oblambo: **облазити** на **опет**, sagt man **einem dem die Spitze versagt hat**.

Облајати, јем, v. pf. **umbellen**, oblatro, circumlatro.

Облаак, m. **die Wolke**, nubes.

Облакавање, п. **das Erleichtern**, levatio.

Облакавати, ам, v. impf. **erleichtern**, levo.

Облакашати, ам, v. pf. **erleichtern**, levo.

Обламање, п. **das Abbrechen** (rund herum), desertio.

Обламати, ам, v. impf. **rund herum abbrechen**, deserere.

Облабран, рна, но, **der gern schmauset** (Quintand), Schmausbruder, amans epularum.

Област, f. **die Macht**, potestas: **не попусти**, **Господе Боже!** **областни** **ненастивоме** и **некрштеноме** (над се **моле** **Богу**).

Облачак, чка, m. **hup. v. облак**, **das Wölkchen**, nubecula.

Облачан, чна, но, **wollig**, trüb, nubilus.

Облачење, п. **das Anziehen** (der Kleider), indutio.

Облачна, f. **augm. v. облак**.

Облачини, им, v. impf. 1) **anziehen**, induo. 2) **види онај, који ведри** и **облачи**, **der heitert und Regen macht**.

Облачиписе, имсе, v. r. impf. 1) **sich anziehen**, induor. 2) **sich überziehen**, umbüllen, obnubilor.

Облежати, жим, v. pf. **beschlafen**, concumbere cum aliqua.

Облепити, им, (Рес. и Срем.) vide **облијепити**.

Облепљивање, п. (Рес. и Срем.) vide **облепљивање**.

Облепљивати, љујем, (Рес. и Срем.) vide **облепљивати**.

Облепање, п. (Рес. и Срем.) vide **облијепање**.

Облетети, тим, v. pf. (Рес.) } **umfliegen**.

Облепити, им, v. pf. (Срем.) } **gen**.

Облепени, лепним, v. pf. (Ерц.) } **circumvolo**.

Облевање, п. (Срем.) vide **облевање**.

Облевати, ам, (Срем.) vide **облевати**.

Облежњи, ња, ње, **nahe gelegen**, adjacentes, vicinus.

Облежати, лажем, v. pf. **ablecken**, lambere, lingo.

Облеживање, п. **das Ablecken**, lambitus.

Облеживати, зујем, v. impf. **ablecken**, lambere.

1) vide знак:
На варна су чудна обу-

везја
Облежити им, v. pf. (Ерц.)
vide јадуберити.
Облакати, ам,

+ 3) vide отледаш.

Објештак, т

објештаца, ф.

објештаковити

Облизивати се, зујем се, v. r. impf. sich lecken (Essig zeitgen), шта се ти пу облизујеш, esurio (circumlingo).
 Облизнитисе, имсе, v. r. pf. Zwillinge gebahren (auch von Thieren), geminos pario, geminum partum edo.
 Облијешти, им, v. pf. (Ерц.) umfliegen, besleiben, induco aliqua re.
 Облијетање, п. (Ерц.) das Umfliegen, circumvolitatio.
 Облијетати, јекем, v. impf. (Ерц.) umfliegen, circumvolito.
 Облик, m. das Antlitz, das Angesicht, facies: познајем га по облику.
 Облина, f. die walzenförmige Ründe, rotunditas cylindrica.
 Облици, лијем, v. pf. н. п. спиралу коситером, rund herum vergießen, circumfundo.
 Облица, f. ein cylindrischer Stab, baculus cylindricus.
 Облице, п. vide облик.
 Облог, m. vide опклада.
 Облогуз, m. (der Mundarsch, podicis obesi), der alles aufsiht, was er eßbares findet.
 Облогуз, за, зо, schlemerhaft, edax.
 Обложити, им, v. pf. einschlagen (den Fuß in —), obvolvo.
 Обложитисе, v. r. pf. 1) sich einschlagen, einfüllen, involvo. 2) vide опкладитисе.
 Обломити, им, v. pf. rund herum abbrechen, decerpo.
 Облупак, шка, m. der Kiesel, silex.
 Облучац, ца, m. дрво (као прут) савјено на колијевци више ћепиње главе: да не пада покривач ћепињу на главу.
 Обљевање, п. (Ерц.) das Vergießen, plumbatio.
 Обљевати, ам, v. impf. (Ерц.) vergießen (mit Blei), plumbo.
 Обљепљивање, п. (Ерц.) das Besleiben, inductio, obductio.
 Обљепљивати, љујем, v. impf. (Ерц.) besleiben, induco.
 Обљубити, им, v. pf. (ст.) abküssen, deosculor:
 „Ја ћу твоје лице обљубити —
 „Вјерну ћу му љубу обљубити —
 „Ваља теби ноћити с краљицом
 „И обљубит' Будимску краљицу —
 „Руо свиде, леже са краљицом,
 „Те краљици обљубио лице —
 Обмотавање, п. das Umwickeln, circumligatio.
 Обмотавати, ам, v. impf. umwinden, circumvolvo.
 Обмотати, ам, v. pf. umwinden, circumdo.
 Обнављање, п. das Erneuern, renovatio.

Обнављати, ам, v. impf. erneuern, renovo.
 Обневидети, дим, v. pf. (Рес.) } er-
 Обневидити, им, v. pf. (Срем.) } blic-
 Обневидети, видим, v. pf. (Ерц.) } den,
 обсоесог.
 Обнезаниитисе, имсе, vide обезнаниитисе.
 Обнепни (обнепни), несем, (Рес. и Срем.) vide обнијети.
 Обнизати, нижем, v. pf. и. п. капу, или главу, бисером, mit einer Reihe (Perlen) umgeben, circumdo lineam (margaritarum).
 Обнизивање, п. das Behängen mit Perlenreihen, circumdatio lineae margaritarum.
 Обнизивати, зујем, v. impf. mit einer Perlenreihe umgeben, circumdare lineam margaritarum.
 Обнијети, несем, обнијо (обнијела, ло), v. pf. (Ерц.) umtragen, circumfero.
 Обновити, им, v. pf. erneuern, renovo (намастир, цркву).
 Обносити, им, v. impf. umtragen, circumporto.
 Обнос, vide ноку.
 Обношење, п. das Umtragen, circumlatio.
 Обњушити, им, v. pf. umschmeffeln, circumodor.
 Обогашити, им, v. pf. bereichern, dito.
 Обојак, ојка, m. das Färbstuch, rannus ad pedes involvendos. По Босни, по Ерцеговини и по Србији (куда носе чарапе), подложе обојке у опанке; по Српјему, по Бачкој, по Банату и по Мачви, завијају шареним обојцима (мјесто чарапа) ноге и на њи обувају опанке; а по варошима носе обојке (од платна или, зими, од фланера) у чизмама.
 Обоје, обога (и обојера), п. beide, uterque: обоје ћеце, обога ћеце и т. д.
 Обојити, им, v. pf. färben, coloro.
 Обојца, f. beide, uterque.
 Обојина, f. augm. v. обојак.
 Обојчик, m. dim. v. обојак.
 Оболети, им, v. pf. (Рес.) } durch
 Оболити, им, v. pf. (Срем.) } krank-
 Оболети, олим, v. pf. (Ерц.) } heit ge-
 schwächt (entkräftet) werden, morbo infirmor.
 Обор, m. 1) die Einzäunung für die Schweine, seripmentum pro subus. 2) in оборнез, оборченерао, ist es das deutsch Ober-, supremus.
 Оборкнез, m. cf. кнез.
 Оборлакман, der Oberlieutenant, subcenturio.

Обод, m. на сити, на
 мешију

Облуђе, п. (ст.)

Наклоити се седру на облуде

Оболестити се, имсе,

v. r. pf. vide обове-
 ти.

(у) ...
 се лавор у мјор ...

Оборлаћманов, ва, во, des Oberlieutenant's, subcenturionis.
 Оборлаћмановица, f. Oberlieutenant's frau, uxor subcenturionis.
 Оборлаћманский, ка, ко, 1) Oberlieutenant's, subcenturionum. 2) adv. pte Oberlieutenant, more subcenturionis.
 Оборотни, им, v. pf. niederwerfen, sterno, vide обалити.
 Обоссти, бодем, v. pf. sprennen, calcari pungo, subdo calcar.
 Обоци (ободци), м. pl. (доље преко Мораве) die Ohrgehänge, inanes: „Венце и обоче“
 Обравница, f. Das Auerholz der Was.
 Обравнача, f. Nestträgerinnen, jugum.
 Обрад, м. Mandrinat, nomen viri.
 Обрадатини, им, v. pf. Wart bekommen, barbam nancisci.
 Обрадовати, дујем, v. pf. erfreuen, gaudio afficio.
 Обрађивање, n. das Anfurchen, sulcatio.
 Обрађивати, хујем, v. impf. furchen, sulco.
 Образ, м. 1) die Wangen, genae. 2) Ефам, und Ефре, pudor: нема образа! Образ ваља, кум ќе доки. При ти образ! У циганке при образ, али пуна порба. Образа више нема, него два прста (а гузице има два аршина).
 Образднати, им, v. pf. anfurchen, sulco.
 Обрамница, f. vide обравница.
 Обрамнача, f. vide обравница.
 Обраћа, f. der Schiff und Schiffm, namentum: рана и обрана.
 Обраниши, им, v. pf. verwunden, vulnero.
 Обраћавање, n. das Verwunden, vulneratio.
 Обраћивати, ам, v. impf. verwunden, vulnero.
 Обрасћање, n. das Umwachsen, circumdatio, obductio.
 Обрасћати, ам, v. impf. umherwachsen, circumascor.
 Обрасћи, спем, v. pf. umherwachsen, circumascor: обрасло цвијеће у траву.
 Обрати, бѣрем, v. pf. 1) pflücken, decerpo, lesen, lego: обрати виноград, јабуке, кукурузе; обраћеш зелен бостан (du wirst nicht gut fahren, male succedet tibi). 2) wählen, eligo, seligo, cf. изабрати:
 „Ти обери кога теби драго —
 Обратиши, им, v. pf. zu etwas verleiten, induco.
 Обраћање, n. das Verleiten, inductio.
 Обраћати, ам, v. impf. führen, verto.
 Обращик, м. dim. v. обра-

Обрва, f. die Augenbraune, supercilium.
 Обрвица, f. dim. v. обрва.
 Обрћати, ам, v. pf. schlechtes Aussehen bekommen, tristem speciem accipio.
 Обредити, им, v. pf. der Reihe nach gehen, thun, ex ordine facio.
 Обређивање, n. das Thun der Reihe nach, das Umreihen.
 Обређивати, хујем, v. impf. umreihen, ex ordine facio.
 Обрезати, ежем, v. pf. beschneiden, circumcido.
 Обрезивање, n. das Beschneiden, circumciso.
 Обрезивати, зујем, v. impf. beschneiden, circumcido.
 Обрен, м. Mannsname, nomen viri.
 Обренија, Frauennamen, nomen feminae (nach dem masc. Обрен).
 Обремен, Mannsname, nomen viri.
 Обременије, n. das Fest der Fingung des Haupt's Johannis (24. Febr.), inventio capitis S. Johannis.
 Обремисе, ршмсе, v. r. pf. sich wo befinden, adesse.
 Обрећи, речем (говорисе и обрекнем), v. pf. versprechen, promitto.
 Обрећисе, речемсе (говорисе и обрекнемсе), v. r. pf. versprechen, pollicitor.
 Обријати, јем, v. pf. balbiren, (barbam) detondeo.
 Обријатисе, јемсе, v. pf. sich barbiren (lassen), toudeor.
 Обрисати, шчем, v. pf. abwischen, abtergo.
 Обрити, ријем, v. pf. ummühlen, subrubo.
 Обрицање, n. das Versprechen, pollicitatio.
 Обрицати, ичем, v. impf. versprechen, pollicitor.
 Обрицатисе, ичемсе, v. r. impf. versprechen, promitto.
 Обричити, им, vide обријети.
 Обричатини, им, v. pf. einen Schnauzbart bekommen, mystacem (pilos in labio superiori) nancisci (protrudere).
 Обрлаћити, им, v. pf. umringen, nicht auslassen, circumsto, non dimittio. Обрлаћко као ајгир кору.
 Обрнути, нем, v. pf. umkehren, verto.
 Обрнутисе, немсе, v. r. pf. umkehren, revertor.
 Обро, м. hup. v. Обрад.
 Оброк, м. eine festgesetzte Zeit, tempus constitutum: једе на оброк одер оброком; жеца једу без оброка.
 Обронак, нка, м. der Abhang, devezitas.
 „Заспала девојка брегу на оброну —

Првом у се чашом обредити

обосити, им, брф.

*Обрадовати се, дујемсе,
v. r. pf. чему, коме*

Ако ти може образ погнужети, не може те образ погнужети.

*Обрићати, им,
vide обријати.*

И ја самсе, браве, обраћко,

обраћко у десницу гуду

Уорје (сво?), да младожења
с магом не скава прије го-

дине, отуда је та право-
вијест постала од некека,
која твоо прије родила.

Обручати, ам, в. р. ф. и. д. е.
оурамотити. Необрука

прије родиле (у Ердерови-
ци је обрну свавида оту

Обрука, ф. т. ј. м. г. а.
обушена.

Обручати, ам, в. р. ф. и. д. е.
жани у бруку.

Обвѣсача, ф. на гатама око,
те гатамак сабзи.

Обуздати

Неди л' ове обуздати шукле

Обвѣсачи, м. ж. е. м., в. р. ф. и. д. е.

Обуздати

Обуздати

Под боценом нове обуздате

Обуздати

Обуздати

рем

483

Обр

Обу

Обу

Ови

484

Обронитисе, имсе, v. pf. Hinabrollen
(von der Erde steilem Abhang), devolvor.

Обрстити, им, v. pf. die jungen Zweige
abfressen (wie die Ziegen), depasco frondes.

Обрмѣлка, f. der Querbalken, der in
seiner Mitte um einen Pflock beweglich
ist (in einem Knabenspiele), trabs trans-
versa, in medio perpendiculari insidens
et mobilis (von obrtman).

Обрман, м. ж. е. м. eine Art Drehba-
ren Doppelrings, um die Pferde an-
zubinden, annuli genus.

Обрмѣње, н. das Umdrehen, circum-
actio, conversio.

Обрмати, р. ж. е. м. v. impf. umdrehen,
circumago.

Обруч, м. der Reif (am Fasse), orbis,
circulus.

Обручан, м. т. ј. лонац, eine Art
Kopf mit einem (thönernen) Reif um
die Mitte, olla orbiculata.

Обручање, н. das Bereifen, circumdo
orbem.

Обручати, ам, в. impf. bereifen, cir-
cumdo orbem (dolio).

Обручик, м. dim v. обруч.

Обручје, н. (coll.) die Reife, orbis, cir-
culi.

Обрштити, в. pf. übel ankommen, ma-
le exscipior: обршно као нико његов.

Обрштер, der Obrist, Oberste, tribu-
nus (militum); praefectus (equitum).

Обрштеров, ва, во, des Obersten,
tribuni.

Обрштеровица, f. die Oberstenfrau,
des Obersten Frau, uxor tribuni.

Обрштерски, ка, ко, 1) Obersten-
tribunorum. 2) adv. wie ein Oberster,
mure tribuni.

Обвѣње, н. das Anschufen, calceatio.

Обвѣњање, н. das Umfassen, amplex-
atio.

Обвѣњати, ам, в. impf. umfassen,
amplexor.

Обвѣњати, ам, в. impf. 1) кога, anschu-
fen, calceos induo alicui. 2) Schuhe
anziehen, calceos induo.

Обвѣњатице, амсе, в. r. impf. die Schu-
he anziehen, induor calceos.

Обвѣњатиши, им, в. pf. umfassen, am-
plexor.

Обвѣвача, f. das Schuhsband, ligula (cal-
cearia).

Обудвѣтити, им, vide обудовѣтити.

Обудовѣтити, вим, в. pf. (Ерц.) Wit-
mer (Witwe) werden, conjugo orbari.

Обуздати, змем, в. pf. rund herum er-
greifen, corrigio.

Обуздање, н. das Umschlingen, Er-
greifen, correptio.

Обуздати, ам (и обуздате), в.
impf. ergreifen, corrigio.

Обуздавати, им, в. pf. aufhalten,
detineo.

Обуздавање, н. das Aufhalten, de-
tentio.

Обуздавати, ам, в. impf. aufhal-
ten, detineo, moror.

Обуши, бушем (particip. обушен), в. pf.
1) Schuhe anziehen, induo calceos. 2)
коло (точак), die Felgen am Rade an-
bringen, absidem circumdo rotae.

Обука, f. die Beschuhung, calceamen-
tum.

Обући, учем, в. pf. anziehen, induo.

Обућина, f. augm. v. обука.

Обућисе, учемсе, в. r. pf. sich anzie-
hen, induo.

Обућница, f. dim. v. обука.

Обучавање, н. das Abrichten, condoc-
factio.

Обучавати, ам, в. impf. abrichten,
condocfactio.

Обучити, им, в. pf. abrichten, condoc-
factio.

Обушити, им, в. pf. das Wehr spreng-
en, foramen corrumpo, rumpo.

Овај, ова, ово, dieser, hic.

Оваки, ка, ка, dieser Art, hujus modi,
hoc genus.

Овако, auf diese Art, hoc modo.

Овакови, ва, во, vide овани.

Овамо, vide амо.

Ован (ован), вна, m. der Widder, aries.

Овас, вса, m. der Hafer (Haber), avena
sativa Linn.

Овда, з. В. овда, онда, bald dieß, bald
das! bald ist, bald wieder dann, mul-
tis et variis intervenientibus.

Овдашњи, ња, ње, der Hiesige, hujus
loci (urbis).

Овде, (Рес.) } (некоји говоре и овде-
Овди, (Срем.) } ка, овди ка, овђе-
Овђе, (Ерц.) } ка) hier, hic.

Овјати, јем, (Рес. и Срем.) vide
овијати.

Овѣлача, f. vide вѣлача.

Овида, f. Frauennamen, nomen feminae.

Овијати, јем, в. pf. (Ерц.) wurfeln,
wurfeln, ventilare.

Овијација, f. Officierstelle, munus ducis
(militum).

Овијар, м. der Officier, dux militum.

Овијаров, ва, во, des Officier, ducis
militum.

Овијарски, ка, ко, des Officier-, du-
cum. 2) adv. nach Officier-Art, more
ducum.

Овладаши, ам, vide овладаши.

Овнина, f. augm. v. ован.

Овнић, м. dim. v. ован.

Овнов, ва, во, Widder, arietis.

Овновина, f. das Schöpfseufsch, ver-vesina.
 Овнујски, ка, ко, Widder, arietinus.
 Пристао за њим, као лисица за овнујским мудима.
 Овогодашњи (овогодишњи), ња, ње, heurig, diesjährig, hornus.
 Оволикачки, ка, ко, augm. ч. оволики.
 Оволики, ка, ко, so groß, tantus.
 Оволико (оволико), so viel, tantum.
 Оволики: ка, ко; vide оволики.
 Оволики, на, но, dim. њ. оволики.
 Оволики, dim. ч. оволико.
 Оврашши, им, v. pf. schwarz machen, reddo nigram.
 Оврашати, ам, v. pf. mit Franzosen anfechten, inficere malo venereo.
 Оврашатице, амсе, v. r. pf. Franzosen bespotten, malo gallico infici.
 Оврски, овршем, оврџао, (Рес.) vide оврџеки.
 Оврџеки, овршем, оврџао, v. pf. (Брц. и Срем.) austreten (das Getreide), trituro.
 Оврџи, овршем, оврџао, vide оврџеки.
 Овршине, f. pl. die Abfälle (beim Beschneiden der Bäume), sarmenta.
 Овуда (овуда), hier durch, hac.
 Овца, f. das Schaf, ovis.
 Овчар, м. 1) der Schäfer, opilio. 2) планина у Србији.
 Овчарев, ва, во, vide овчаров.
 Овчарица, f. 1) die Schäferin, femina (puella) rascens oves. 2) овчија кошара, der Schafstall, ovile.
 Овчаров, ва, во, des Schafhirten, opilionis.
 Овчарски, ка, ко, 1) Schäfer, opilionum. 2) adv. wie ein Schäferhirt, more opilionis.
 Овчвина, f. (овчвина?) das Schafseisch, caro ovilla.
 Овчица, f. das Schafchen, ovicula.
 Овчиј, чја, чје, Schafs-, ovillus, ovium.
 Огадити, им, v. pf. mit Koth oder leiden, molestum reddo.
 Огадитице, огадио ми се, v. r. pf. zuwider werden, molestus fio.
 Огајтанити, им, v. pf. eine Schnur herumnähen, adsuo funiculum (clavum?).
 Оган, гња, м. das Feuer, ignis. vide вапра.
 Огар, м. (см.) eine Art Jagdhund, canis venatici genus.
 „Да-марамим рте и огаре —
 „Ударице рти и огари —
 Огаравити, им, vide огарити.
 Огарити, им, v. pf. mit Kohlen oder Ruß beschmiereten, illine fuligine aut carbone.

Оглав, м. } der Theil der Pferdekränzung,
 Оглавар, м. } der am Kopf desselben befindlich, Ioga capitis equi.
 Оглавина (оглавина), f. die Kopfhaut der Thiere, pellis capitis bestiarum.
 Огласити, им, v. pf. verkünden, kund machen, nuncio.
 Огласитице, имое, v. r. pf. kund werden, verlauten, nunciator.
 Огласник, м. (см.) der Bote, nunciatus.
 „Пустп Турчина једног огласника,
 „Нека каже Босанском везиру —
 Оглапти, ам, vide огледапти.
 Оглапнсе, амсе, vide огледапнсе.
 Оглашнвање, п. das Verkünden; Lautwerden, nunciatio.
 Оглашнваши, шујем, v. impf. kund machen, nuncio.
 Огледало, п. der Spiegel, speculum.
 Огледање, п. 1) das Besehen, inspectio. 2) das Nachsehen, inspectio. 3) das Versuchen, experimentum, periculum.
 Огледапти, ам, v. impf. } sehen, nach-
 Огледапти, ам, v. pf. } sehen, bes-
 sehen, video, experior.
 Огледапнсе, амсе, v. r. impf. } 1) sich
 Огледапнсе, амсе, v. r. pf. } (im Spie-
 gel) besehen, inspicio me. 2) sich ver-
 suchen, sich messen, experior.
 Оглабипни, им, v. pf. durch Expressun-
 gen schinden, exhaurio vexationibus et multis.
 Оглодапти, ложем, v. pf. abnagen, corrodo.
 Оглаунупи, нем, v. pf. taub werden, obsurdesco.
 Оглаушипнсе, имсе, v. r. pf. кога,
 таубе Ohren haben gegen jemand's Bit-
 ten, surdus sum ad preces.
 Огнојитице, имсе, v. r. pf. eitem, supprugo.
 Огњан, м. Mannsname, nomen viri.
 Огњана, f. Frauenname, nomen feminae.
 Огњевни, ма, мо, } feurig, igneus.
 Огњен, на, но,
 Огњен, vide Огњан.
 Огњило, п. der Feuerstahl, chalybs ignarius.
 Огњипше, п. der Feuerherd, focus.
 Оговарање, п. das Entschuldigen, Vertheidigen, excusatio, defensatio.
 Оговарати, ам, v. impf. } zu eines Gun-
 Оговарити, им, v. pf. } sten sprechen,
 ihn entschuldigen vertheidigen, excuso, defenso.
 „Свекрва је кара,
 „Девер оговара —
 Оголени, лим, (Рес.) } vide ого-
 Оголити, им, (Срем.) } љени.
 Q 2

Овогодњи, а, е }

огладнети

огладнитти

отладнети

Обвстачки, а, о

Обсен, а, о

Обсеза, ф.

Обсимте, п.

н. јело,

Обршак, шка, м.

Оглушак, шка, м.

је

И пошље огњена

чаука

а све ради нову да

Огорети ^{огради}
огорео крај леба —
Огрозничавити, им,
в. рф.

Огрозничати се,

Огулак, тка, м.

Огрѣдара, f. vide

огрѣдо.

† огутига бијуги;
† огутига божен

Огрѣбак, тка, м.

Оголузници, им, v. pf. кога, nackt außersünden, spolio omnibus rebus.

Огољети, олим, v. pf. (Ерц.) nackt werden, seine Kleider zerrissen haben, nudor.

Огорјелица, f. Berg in Dalmatien:

„Примишесе у Огорјелицу —

Ограбити, им, v. pf. н. п. сијено, von allen Seiten abreifen (den Feinschaber), rastro abstergere foeni metan.

Ограда, f. der Zaun, sepes: ограда око мјесеца.

Оградити, им, v. pf. 1) umzäunen, observo. 2) vide начинити (н. п. веселе).

Оградница, f. dim. v. ограда.

Ограђивање, n. das Umzäunen, circumserptio.

Ограђивати, љујем, v. impf. umzäunen, observo.

Ограисати*, ишем, v. pf. vide нагазити.

Огранак, тка, м. das Reis, fronds (frondis).

Огрануши, не, v. pf. т. j. сунце, sich am Horizonte zeigen, exorior (de sole).

Ограшје, n. der Strauß (Kampf) certamen:

„Божја помоћ Косовко ђевојко!

„Бе си сестро на ограшју била?

„Да ће ли си клобук задобила? —

„А'о Бог добро виежева војводи!

„Ни' сам није на ограшју била,

„Ни' сам клобук на боју добила —

Огрбавити, ам, v. pf. bucklig werden,

einen Hücker bekommen, gibbosus fio.

Огреб, м. оно што остаје на огребу кад се огребе кућеља или лан.

Огребање, n. das Abziehen das Flachsse, purgatio lini.

Огребати, бљем, v. impf. abziehen (den Flachs) purgo trahendo.

Огребине, f. pl. vide остружине.

Огребло, n. die Flachsraufe, recten linarius.

Огрев, м. (Рес. и Срем.) vide огрјев.

Огрезнути, нем, v. pf. untergehen (im Wasser), mergi:

„Вас му коњиц у крв огрезнуо —

Огрјати, јем, (Рес. и Срем.) vide огрјати,

Огрјатисе, јемсе, (Рес. и Срем.) vide огрјатисе.

Огрѣсти, огребем, v. pf. 1) fragen, scabo. 2) лан, кућељу, abziehen, purgo trahendo per ferrum.

Огрѣшити, им, (Рес. и Срем.) vide огрјешити.

Огрѣшитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide огрјешитисе,

Огризине, f. pl. die Ueberbleibsel von Feu in der Krippe, residuum foeni.

Огријало сунце, } (ст.) erwärmend,

Огријано сунце, } calefaciens:

„Султан царе огријало сунце! —

Огријати, јем, v. pf. (Ерц.) 1) erwärmen, calefacio (hominem), 2) hervor-

kommen (von der Sonne), apparuit sol.

Огријатисе, јемсе, v. r. pf. (Ерц.) sich wärmen, calefacio.

Огрјешити, им, v. pf. (Ерц.) душу, die Seele mit Sünden belasten, recatis onero animum.

Огрјешитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich veründigen, nefas admitto.

Огрјев, м. (Ерц.) die Heigung, calefactio: нема дрва за огрјев.

Огрнути, нем, v. pf. bitter werden, amarus fio.

Огрица, f. der Halschmuck, moule.

Огрљак, м. das Halsband (des Hundes, Kalbes), vinculum collare.

Огрнути, нем, v. pf. 1) н. п. јануце, den Mantel umhängen, circumdo. 2) кукурузе, umgraben, und mit Erde umhäufeln, circumdo humum.

Огрњање, n. 1) das Umhängen, circumdatio. 2) das Umgraben des Kukuruz, circumdatio humi.

Огрпати, грѣм, v. pf. 1) umhängen, circumdo. 2) dem Kukuruz Erde umschäufeln, circumdo humum.

Огрубити, им, v. pf. н. п. од красна, durch Blatternarben ein großes Aussehen bekommen, asperam faciem nascisci.

Огрүвати, ам, v. pf. н. п. кукурузе, abschlagen, decutio.

Огүглаши, ам, v. pf. што, sich an etwas gewöhnen, assueho. Огүглао, као цигански коњ бубан.

Огүлиши, им, v. pf. schinden, exco-

gio. †

Од, м. der Gang, incessus: познајем га по оду.

Од, 1) von, а. Од попа до ковача; од злата, од сребра, од земље; књига дошла од цара, од брата; грми од запада. 2) бољи од мене, besser als ich u. s. w. melior me. 3) умрло од срдоболе (од грознице, од врућце), а n. der Ruhr gestorben, perit dysenteria.

Ода, vide од: ода шта је то?

Одабрати, берем, v. pf. ~~берем~~

Одавање, n. das Angeben, delatio.

Одавати, дајем, v. impf. ang,ben, defero.

Одавде (одавде, одавде), von hier, hinc.

Одавас (одавас, одавас), vide одавде.

Одавно (од давно), lange, längst, die.

Месе рани и ода зпа брати

О давно, да, м.

Одвде

Одагнасти, ам, v. pf. wegstreiben, abigo.
 Одадирати, рем, v. impf. 1) das Abreißen, 2) das Entreißen, Erpressen, expressio. 3) das Schlagen, percussio. 4) das starke Färzen, crepitus ventris.
 Одадирати, рем, v. impf. 1) abreißen, vi detraho. 2) erpressen, extorquere. 3) stark schlagen, percutio. 4) stark färzen, vehementor pedo.
 Одадирати, им, v. pf. den Boden ausschlagen, fundam excutio dolio.
 Одадрети, ем (и одадерем), одадрьо, (Рес. и Срем.) vide одадријети.
 Одадријети, рем (и одадерем), одадрьо, v. pf. (Ерц.) 1) abreißen, detraho. 2) erpressen, extorquere. 3) stark schlagen, percutio. 4) stark färzen, vehementor pedo.
 Одазвати, зовем (и одзовем), абрусеи, avoco.
 Одазватисе, зовемсе (и одзовемсе), v. r. pf. sich melden, auf den Ruf antworten, respondere vocanti.
 Одаја, vide соба.
 Одајање, n. das Säugen zur Genüge (Abfüllen), nutritio sufficientis.
 Одајати, ам, v. impf. abfüllen, adlacto.
 Одајина, f. dim. v. одаја.
 Одакле (одакле, одакле), woher, unde.
 Оданде (оданде, оданде) } von dort,
 Оданле (оданле, оданле), } illinc.
 Оданути, нем, v. pf. ausschneiden, resipio.
 Одање, n. das Spazieren, ambulatio.
 Одапрати, рем, 1) das Stützen, fulturam innisio. 2) das Öffnen der Thüre, aperitio januae.
 Одапрати, рем, v. impf. 1) die Thür öffnen, aperio. 2) stützen, fulcio, in-nitor.
 Одапратисе, ремсе, v. r. impf. sich setzen (auf der Frucht), resisto, consisto.
 Одапрети, ем, одапрьо, (Рес. и Срем.) vide одапријети.
 Одапретисе, емсе, одапрьосе, (Рес. и Срем.) vide одапријетисе.
 Одапријети, рем, одапрьо, v. pf. (Ерц.) 1) vrata, die Thür öffnen, aperio vocatam. 2) stützen, fulcio.
 Одапријетисе, ремсе, одапрьосе, v. r. pf. (Ерц.) sich setzen, consisto.
 Одаспаше, n. das Wegschütten, defusio.
 Одаспати, ам (и одаспашем), v. impf. wegschütten, defundo.
 Одасути, спем; v. pf. wegschütten, defundo.
 Одапати, ам, v. impf. spazieren, ambulare.
 Одапати, ам, v. pf. kōga, angeben, de-fero.

Одапале (одапале, одапале), von da, istinc.
 Одаке, н. и. није на одаке, ist nicht feil, noch verkauft, non est venale.
 Одаи, оца, m. и. п. коњ, или човек, der gut gehen kann, pedibus celer.
 Одаица*, m. der Zimmerkellner, a cubiculo sauroni.
 Одаивање, n. das Wegwerfen, abjectio.
 Одаивати, цујем, v. mpf. 1) wegwerfen, abjicio. 2) kome, einen im Werfen übertreffen, vinco jaculando.
 Одаивати, им, v. pf. 1) wegwerfen, abjicio. 2) es einem zuvorthun im Wurf, jaculando vinco.
 Одбегнети (говорисе и одбегнути), одбегнем, (Рес. и Срем.) vide одбјећи.
 Одбјећи, n. 1) das Wegschlagen, decussio. 2) das Abspänen des Kindes, ablactatio. 3) Hinwegtreiben, abactio. 4) Abziehen (von der Summe), detractio.
 Одбјати, ам, ist das v. impf. von одбити in allen 4 Bedeutungen.
 Одбирак, рка, m. das Weggeklaubte, rejiculum.
 Одбирање, n. das Wegklauben, selectio.
 Одбирати, ам, v. impf. auseinanderklauben, seligo.
 Одбити, бијем, v. pf. 1) wegschlagen, herabschlagen, decutio. 2) dijete од сисе, abspänen, ablacto. 3) говеда, овце, козџ, wegstreiben, abigo. 4) abziehen (von der Summe), detraho.
 Одбитисе, бијемсе, v. r. pf. sich davon machen, abeo.
 Одбјећи (говорисе и одбјегнути), одбјегнем, v. pf. (Ерц.) davon stehen, aufugio.
 Одболовати, лујем, v. pf. durch Krankheit abbüssen, morbo luo.
 Одбрајање, n. das Hinwegzählen, denumeratio.
 Одбрајати, ам, v. impf. abzählen, denumero.
 Одбрати, берем, vide одабрати.
 Одбројити, им, v. pf. abzählen, denumero.
 Одвабити, им, v. pf. hinweglocken, ablicio.
 Одвадити, им, v. pf. herausnehmen, demo.
 Одвалити, им, v. pf. 1) hinwegwälzen, removere, amolior. 2) sein Glück machen, feliciter cessit illi: он одвали; Одвалио као Благоје серуки.
 Одваљати, ам, v. pf. wegwälzen, removere, f. В. буре.
 Одваљивање, n. das Wegwälzen, remotio, avolutio.

+2) (у Новом Саду) чо-
 лек, који седе на ч-
 јеру саламџ.

Одапетти, нем.
 Одапашање, н.

Одапашати, нем,

1) im Rindgabeln

2) * Одање

одбити коме 'што на дору,
 вдуу одуње. даме бог убије!
 Одујатисе, сити од силнаје

Одбрајити, им, ирф.

одвајање, н.

Одвајати, ам, v. impf.

* одио у вијет; одиј се.

2) нем то ти е јеро одиола

Одвариваши, љујем, v. impf. weg-
wählen, amolior, avolvō.
Одваривање, n. das Abkochen, Abkochen,
decoctio.
Одвариваши, рујем, v. impf. abkochen,
decoquo.
Одварити им, v. pf. abkochen, deco-
quo.
Одвезаши, вежем, v. pf. lösbinden,
solvo.
Одвезивање, n. das Lösbinden, solu-
tio.
Одвезиваши, зујем, v. impf. lösbin-
den, solvo.
Одвезаши, јем, (Рес. и Срем.) vide
одвијати.
Одвести, ведем, v. pf. davonführen,
abduco.
Одвести, ведем, v. pf. davonführen,
aveho.
Одвестице, ведемсе, v. r. pf. wegfa-
hren, avehi.
Одвек, gar zu viel, nimis.
Одвјање, n. das Loswickeln, Losschrau-
ben, expeditio, retorsio.
Одвјаши, ам, v. impf. loswickeln, los-
winden, expedio, retorqueo.
Одвјаши, вијем, v. pf. abwor-
feln, ventilo aliquid de acervo.
Одвипи, вијем, v. pf. loswinden, los-
schrauben, retorqueo.
Одвише, zu, allzu (zufehr, zuviel), nimis:
„Што си мени одвише лијена,
„Да је Бог д'о да си ми олијена —
Одвлачење, n. das Wegschleppen, abs-
tractio.
Одвлачипи, им, v. impf. davonshlep-
pen, abstraho.
Одвода, f. der Ast, ramus.
Одводипи, им, v. impf. wegführen,
abduco.
Одвођење, n. das Wegführen, abduc-
tio.
Одврапати, ам, v. pf. н. п. главу,
(gemein) den Kopf abhauen, amputo,
decollo.
Одврапити, им, v. pf. 1) воду, ablei-
ten (Wasser), deduco, derivo. 2) abwien-
den, abreben, avertō.
Одвраћање, n. 1) die Ableitung, deri-
vatio. 2) das Abbringen, aversio, avo-
catio.
Одвраћати, ам, v. impf. 1) ableiten,
derivō. 2) abziehen, abstraho.
Одврвети, вимо, v. pf. (Рес.) } wegströ-
Одврвипи, вимо, v. pf. (Срем.) } men(von
Одврвљети, вимо, v. pf. (Ерц.) } einer
Menge Menschen), auferri.
Одвргнуши, нем, vide одврћи.
Одвргнутице, немсе, vide одвркисе.
Одврљати, ам, v. pf. davonshlendern,
abeo otiose.

Одврнути, нем, v. pf. 1) wegbrechen
(н. п. ногу од печена прасета), avela-
lo. 2) wegschrauben, retorqueo. 3) од-
врну! crepitem edidit egregium.
Одврсти, врзем, v. pf. loswickeln (das
Pferd), expedio.
Одвртање, n. das Losbrechen, defra-
ctio. 2) das Losschrauben, detorsio.
Одврташи, вркем, v. impf. 1) losbre-
schen, defringo. 2) losschrauben, de-
torqueo.
Одврћи (говорисе и одврнути), вр-
нем, vide одметнути.
Одвркисе (говорисе и одвргнутице),
врнемсе, v. r. pf. н. п. у ајдуке,
abfallen, deficio.
Одврћи, учем, v. pf. wegschleppen, abs-
traho.
Одгађање, n. das Aufschieben, dilatio.
Одгађати, ам, v. impf. aufschieben,
differo: одгађа од данас до сјутра.
Одгајипи, им, v. pf. aufziehen, groß
ziehen, educō (educere und educare).
Одговарање, n. 1) das Antworten, res-
ponsio. 2) vide оговарање.
Одговараши, ам, v. impf. 1) antworten,
responso. 2) soviel als оговараши.
3) свирала му јасно одговара, ent-
sprechen, gehorchen, respondeo.
Одговарашице, амсе, v. r. impf. sich
entschuldigen, excuso me.
Одговор, m. die Antwort, responsum.
Одговорипи, им, v. pf. 1) antworten,
respondeo. 2) kora, einen entschuldi-
gen, excuso.
Одговорипице, имсе, v. r. pf. sich ent-
schuldigen, excuso me.
Одгодипи, им, v. pf. aufschieben, differo.
Одгоненуши, нем, v. pf. enträthseln,
solvo aenigma.
Одгонетање, n. das Enträthseln, so-
lutio aenigmatis.
Одгонеташи, екем, v. impf. enträth-
seln, explico, solvo aenigma.
Одгонетљај, m. die Auflösung des Räth-
sels, solutio aenigmatis.
Одговипи, им, v. impf. wegstreiben,
abigo.
Одговјење, n. das Wegtreiben, abactio.
Одгризање, n. das Wegbeißen, Abbei-
ßen, demorsio.
Одгризати, ам, v. impf. abbeißen, de-
mordeo.
Одгрисипи, ризем, v. pf. abbeißen, de-
mordeo.
Одгрнуши, нем; v. pf. 1) aufdecken,
retego, 2) B. виноград. 2) wegrücken,
wegschleppen, removeo.
Одгрпање, n. 1) das Aufdecken, retec-
tio. 2) das Wegrücken, remotio.
Одгрпати, гркем, v. impf. 1) aufde-
cken, retego. 2) wegrücken, removeo.

†, и. п. претчу, кошу-
ље (кад се перу), су-
дове (кад се посасе).

Одвојити, им,
v. pf.

Па на страни одврати
лице —

Одебљати, ам, v. pf. dicē werden, crascesco.
 Одевање, п. (Рес. и Срем.) vide одијевање.
 Одевати, ам, (Рес. и Срем.) vide одијевати.
 Одежда, f. das Messgewand, vestimenta sacerdotis.
 Одељипи, им, (Рес. и Срем.) vide одијељипи.
 Одејло, п. (Рес. и Срем.) vide одијело.
 Одељати, ам, (Рес. и Срем.) vide одебљати.
 Оденупи, нем, vide одеспи.
 Одерати, рем, v. pf. schinden, excorio.
 Одератице, ремсе, v. r. pf. sich helfen schreien, trinsen, ad ravim usque clamor, poio cet.
 Одервѣнитисе, имсе, v. r. pf. sich seilt.
 Одервѣчитисе, имсе, v. r. pf. sich warts neigen, inclinor, extra seriem existo.
 Одеспи (говорисе и оденупи), оденем, (Рес. и Срем.) vide ођести.
 Одека, f. (Рес. и Срем.) vide ођека.
 Одѣчи очи, cf. Дечани.
 Одавати, зовем, vide одавати.
 Одаватисе, зовемсе, vide одаватисе.
 Одавање, п. das Antworten auf das Rufen, responsatio vocanti.
 Одаватисе, амсе (и одзивљемсе), v. r. impf. auf den Ruf antworten, responsio-vocanti.
 Оди, одите, Kommt her, Kommt her, veni, venite, adeste.
 Одиѣ, f. Verwandtschaft, affinitas.
 Одигнути, нем, vide одићи.
 Одигравање, п. 1) das Abtanzen, compensatio saltando. 2) das Davontanzen, abitus saltantis.
 Одигравати, ам, v. impf. 1) davon tanzen, saltans abeo. 2) abtanzen, saltando compenso.
 Одиграпи, ам, v. pf. 1) davon tanzen, saltans abeo. 2) abtanzen, saltando compenso.
 Одијање, п. das Aufheben, elevatio.
 Одијати, одижем, v. impf. aufheben, elevo.
 Одијевање, п. (Ерц.) das Bekleiden, vestitus.
 Одијевати, ам, v. impf. (Ерц.) bekleiden, vestio.
 Одијелити, им, v. pf. (Ерц.) trennen, serpare.
 Одијело, п. (Ерц.) die Bekleidung, vestitus, vestimenta.
 Одилажење, п. vide одлажење.
 Одилазити, им, vide одлазити.
 Одишпипи, им, vom Rauch Augenweh bekommen, oculi dolent a fumo.
 Одицање, п. das Aushauchen, spiratio, emissio aeris.

Одисати, одишем, v. impf. aushauchen, aerem emitto.
 Одиши, им, v. impf. gehen, incedo.
 Одићи (говорисе и одигнути), одигнем, v. pf. aufheben, elevo.
 Одићи, одиде (и одиђе), v. r. pf. absteigen (z. B. vom Wein, Blut), desluo.
 Одијаати, одјашем, vide одјати.
 Одијавити, им, v. pf. н. п. ovire, hincwegleiten, abduco (ipse praecius).
 Одијаити, им, v. pf. н. п. враша, weit öffnen, aperio.
 Одијати, јашем, v. pf. 1) davon reiten, equo avehor. 2) absteigen, descendo ex equo.
 Одијачати, ам, v. pf. erstarken, firmor.
 Одијевати, бем, v. pf. defutuo (futurodo luo, solvo).
 Одиједити, им, v. pf. (Ерц.) davon reiten, equo avehi.
 Одијкнупи, нем, v. pf. 1) ätzen, in-gemo. 2) zurückhalten, resono.
 „Пуче пушка, зајева Милошу,
 „Оружнику ма жалост одјекну —
 Одијестити, једем, vide одјести.
 Одијести, једем, v. pf. 1) abessen (durch Essen ausgleichen, z. B. eine Schuld-forderung), edendo compenso. 2) wegessen, edendo demo.
 Одијагање, п. 1) das Aufstieben, dilatio. 2) das Entheben (ausruhen), levatio.
 Одијагати, лажем, v. impf. 1) aufstieben, differo. 2) entheben, die Last abnehmen, levo: одлаже ногама (н. п. коњ).
 Одијадити, им, v. pf. sich aus dem Staube machen, aufugio, cf. оладити.
 Одијажање, п. 1) das Hingehen, itatio. 2) das Weggehen, der Abzug, abitus.
 Одијазак, ска, m. das Weggehen, die Abreise, discessus.
 Одијазити, им, v. impf. 1) hingehen zu jemand, frequento aliquem, 2) davon gehen, abeo, discedo.
 Одијајати, јем, v. pf. 1) abbellen, la-traudo extorqueo. 2) davon bellen, abeo latrans.
 Одијамање, п. das Abbrechen, decerptio.
 Одијамати, ам, v. impf. abbrechen, decerpo.
 Одијанупи, не, v. pf. leichter werden, levius fit.
 Одијагање, п. (Рес. и Срем.) vide одлијегање.
 Одијагатице, лежесе, (Рес. и Срем.) vide одлијегатице.
 Одијежавање, п. durch Liegen büßen, jacendo luo.
 Одијежавати, ам, v. impf. abliegen, d. i. durch Liegen büßen, jacendo luo.
 Одијежати, жим, v. pf. vide одболавати. 2) и. п. у шар-

ичици

Одигата, vide
 занета.

+ 2)

bet odigata, damit nicht
 ab odigata, da ja du...

Одигата, vide Ja-

meta:

одигата и звањем
 тау

Одлепити, им, (Рес. и Срем.) vide одлепити,
 одлепљивање, п. (Рес. и Срем.) vide одлепљивање.
 Одлепљивати, љујем, (Рес. и Срем.) vide одлепљивати.
 Одлепање, п. (Рес. и Срем.) vide одлепање.
 Одлепати, лекем, (Рес. и Срем.) vide одлепати.
 Одлепати, пим, v. pf. (Рес.) } davon
 Одлепити, им, v. pf. (Срем.) } fliegen
 Одлепти, леним, v. pf. (Ерц.) } avolo.
 Одлепсе, одлежесе (и одлежесе), v. r. pf. wiederhallen, reson. cf. разлежесе.
 Одлвање, п. (Срем.) vide одлвање.
 Одлвати, ам, (Срем.) vide одлвати.
 Одлијегансе, п. (Ерц.) das Wiederhallen, resonantia.
 Одлијегансе, анжесе, v. r. impf. (Ерц.) wiederhallen, reson. cf. одлијегесе по брдина.
 Одлијениши, им, v. pf. (Ерц.) öffnen (was verfleibt war), aperio.
 Одлијетансе, п. (Ерц.) das Davonfliegen, avolatio.
 Одлијетати, жекем, v. impf. davon fliegen, avolo, avolito.
 Одликовати, кује, v. impf. steht gut an, schickt sich, desct.
 Одлшти, анжем, v. pf. davon, weggehen, delibo, effundo.
 Одложити, им, v. pf. aufschieben, differo.
 Одломак, мна, m. ein abgerissenes Stück, descriptum quid.
 Одломити, им, v. pf. wegbrechen, decerpo.
 Одлућвати, ам, v. pf. mit hängendem Kopfe davon gehen, capite demisso abeo.
 Одлупати, ам, v. pf. abschlagen, detundo.
 Одлучивање, п. das Absondern, separatio.
 Одлучивати, чујем, v. impf. } absondern,
 Одлучити, им, v. pf. } serapo.
 Одлепљивање, п. (Ерц.) das Abflieben, delitio.
 Одлепљивати, љујем, v. impf. (Ерц.) abflieben, delino.
 Одма, fogleich, continuo, confestim.
 Одмагање, п. das Gegentheil von Hilfe, das Zergermachen, deterioratio.
 Одмагати, ажем, v. fr. statt zu helfen, eines Verlegenheit noch vermehren, deterioro: ако ми не можеш помоћи, негој ми одмагати.
 Одмакнути, нем, vide одмаћи.
 Одмаћити, им, v. pf. hinweglocken, hinwegbereden, ablicio.

Одмарање, п. das Laben, Erholen, refocillatio, refectio.
 Одмараши, ам, v. impf. п. п. коње, die Pferde laben, erholen lassen, reficio.
 Одмарансе, амсе, v. r. impf. sich erholen, reficio.
 Одмаћи (говорисе и одмакнути), макнем, v. pf. weggrüden, removeo.
 Одмевнути, нем, v. pf. erweichen, weicher werden, mollesco.
 Одмена, f. (Рес. и Срем.) vide одмјена.
 Одмјениши, им, (Рес. и Срем.) vide одмјениши.
 Одмјивање, п. (Рес. и Срем.) vide одмјивање.
 Одмјивати, њујем, (Рес. и Срем.) vide одмјивати.
 Одмерање, п. (Рес. и Срем.) vide одмерање.
 Одмерати, ам, (Рес. и Срем.) vide одмерати.
 Одмерити, им, (Рес. и Срем.) vide одмерити.
 Одмет, м. н. п. није по на одмет, zum Wegwerfen, non est res quam abicias.
 Одметансе, п. 1) das Weglegen, positio, rejectio. 2) das Abtrünnigmachen, defectionis molitio; das Abtrünnig werden, defectio.
 Одметати, екем, v. impf. 1) weglegen, serono. 2) abtrünnig machen, ad defectionem sollicito.
 Одметансе, мекемсе, v. r. impf. abtrünnig werden, abfallen, deficio.
 Одметнути, нем, v. pf. 1) weglegen, serono. 2) abtrünnig machen, ad defectionem perduco.
 Одметнутисе, немсе, v. r. pf. abfallen, deficio.
 Одмицање, п. das Wegrücken, remotio.
 Одмицати, ичем, v. impf. davon rücken, amoveo.
 Одмијениши, им, v. pf. (Ерц.) einen ablösen, succedo in locum alicujus, sufficio:
 „Зап' се синко не шће оженити
 „За лепоте и младосни пвоје?
 „Да се стара одмијени мајка —
 Одминути, не (н. п. мука), vide уминути:
 „Није л' Бог д'о мука одминула —
 Одмјена, f. (Ерц.) vide замјена.
 Одмјивање, п. (Ерц.) das Ablösen, successio (in locum alicujus).
 Одмјивати, њујем, v. impf. (Ерц.) ablösen, succedo in locum alius.
 Одмјерање, п. (Ерц.) eine Geberde, um zu zeigen, daß man sich aus etwas nicht sche, es nicht fürchte, gestus minas contemptis.

Одредити право све се
 није —
 Оне њему одретеа' по —
 није —

+ које, нити им
 ивнотанствени
 Одметник, м'

Одметница, ф.

Одметнице одметница маја
 Пудско бајне куке у адуке —

Одљуд, м.

Одметница маја маја одметница —

Одмјерати, ам, v. impf. (Ерц.) eine Geberde (mit dem zurückgebogenen Arme) machen, um zu zeigen, daß man sich aus etwas nichts mache, gestum facio contemptentis minus.

Одмјерити, им, v. pf. (Ерц.) 1) abmessen, abwägen, demetior, dependo. 2) mit dem Ellbogen eine Geberde machen, daß man eines Drohung nicht fürchte, cubito ostendo, me alicujus minas contemnere: одмјерио му до ладња.

Одмолати, им, v. pf. Iosbitten, precibus libero.

Одмбран, рна, но, ausgerastet, erholt, frisch, refectus.

Одмрвити, им, v. pf. erquicken, reficio, austrasten lassen.

Одмопавање, n. das Abhaspeln, resolutio filorum de rhombo, das Abwickeln, expeditio.

Одмопавати, ам, v. impf. abhaspeln, abwickeln, abwickeln, revolve, expeditio.

Одмопати, ам, v. pf. abhaspeln, revolve, abwickeln, expeditio.

Одмоћи, огнем, v. pf. statt zu helfen, einen noch tiefer in Verlegenheit bringen, auxilii loco magis etiam impedio.

Одмрзнутице, немсе, v. r. pf. aufthauen, glacie solvi, liberari.

Однести, несем, (Рес. и Срем.) vide однијети.

Однјети, несем, однијо (однијела, ло), v. pf. (Ерц.) davon tragen, aufero.

Односити, им, v. impf. wegtragen, asporto.

Одношење, n. das Wegtragen, asportatio.

Одовуд, } von hier, hinc, ex hac parte.

Одовуда, } von oben, desuper.

Одојити, им, v. pf. 1) säugen, lacto. 2) ansaugen, tento uber: крава се не да помустити, док не одоји шеле.

Одојче, чепа, n. das Säugeschwein, Fessel, porcillus.

Одолоети, им, v. pf. (Рес.) Wider.

Одолоети, им, v. pf. (Срем.) stand sein.

Одолоети, им, v. pf. (Ерц.) stand wehren, resisto.

Одонда (од онда), seitdem, ex eo tempore.

Одонуда, } (од онуда) von dort, ex illa

Одоравање, n. das Abacfern, peraratio; solutio per arationem.

Одоравати, ам, v. impf. abacfern, peraratio.

Одорати, рем, v. pf. arare; arando solvo.

Одрадити, им, v. pf. abarbeiten, laborando (opera praestita) penso.

Одраћање, n. das Läugnen der Verwandtschaft, abnegatio generis (gentis).

Одраћатице, амсе, v. r. impf. die Verwandtschaft abläugnen, abnego gentem.

Одраћивање, n. das Abarbeiten, pensatio per laborem.

Одраћивати, њујем, v. impf. abarbeiten, opera penso debitum.

Одрампати, мљем, v. pf. hinweghinken, claudicans abeo.

Одранити, им, v. pf. auferziehen, educo.

Одранити, им, v. pf. sich früh aufmachen, mane discedo.

Одрањивање, n. das Großziehen, educio, educatio.

Одрањивати, њујем, v. impf. groß ziehen, educo.

Одрасти, стем, v. pf. groß wachsen, excreasco, heranwachsen, adolesco.

Одредити, им, v. pf. bestimmen, destino.

Одредивање, n. das Bestimmen, destinatio.

Одредивати, њујем, v. impf. bestimmen, destino.

Одрезати, ежем, v. pf. 1) wegschneiden, abscondo. 2) erepitem sortem edo.

Одрезивање, n. das Hinwegschneiden, abscissio.

Одрезивати, зујем, v. impf. abschneiden, abscondo.

Одрети, ем (и одерем), одрџо, (Рес. и Срем.) vide одријети.

Одретице, емсе (и одеремсе), одрџоце, (Рес. и Срем.) vide одријетице.

Одрети, ечем, v. pf. absagen, renuncio. Која уста рекла, она и одрекла.

Одретице, ечемсе, v. r. pf. sich lossagen, renuncio alicui.

Одрешити, им, (Рес. и Срем.) vide одријешити.

Одржати, жим, v. pf. 1) ein Kind auf den Armen getragen haben, bis es selbst gehen kann, manibus sustineo: ja сам га одржала. 2) behaupten (3. B. den Wahlplatz), obtineo. 3) erhalten, conservo. 4) halten, contineo.

Одрјети, рем (и одерем), одрџо, v. pf. (Ерц.) schinden, excoquo. vide одерати.

Одрјетице, ремсе (и одеремсе), одрџоце, v. r. pf. (Ерц.) sich heifer schreien, trinken, u. s. w. ad ravim usque clamo, poto cet:

„Опиласе и одрла стрпна,

„Да ода шта не би ни жално,

„Већ од поке воде јабукове.

Одријешити, им, v. pf. (Ерц.) losbinden, solvo.

Одрицање, n. das Absagen, das Lossagen, renuntiatio.

Одрицати, нем, v. impf. absagen, widerrufen, renuntio, revoco.

Мош се одморити;
ах не тем мега ноћи.
(казао Назадни-оца чели, ка
му је пола на курац)

Одрвенисти

Одобривољити се

Одрекнути се
Одрекнути (од некуд)
Одрџо

Одржавати, н.

Одржавати, ам,

одржи га јушти; одржи га јушти.

Одрџе, р-рл.

Одржати, нем,

v. pf. vide оту-

рми, одржати

Одрнајати, ам, v. pf.

Им сестра брата однајале

Одумити, не
Одударити,
Одрпанница, ф. инд. т.

Одрпанка, ф.

Одурка, ф. Наука је једна
турка, а одурка двје тур-
ке.

Одшамити, им (ст.)
Дршма тедв, мац дршва,
одшамто шлау.
ф рѣва оѣа

Ос, п. ^{дер. оја} vide оје
одекогто суње

Осартити, им, о. рѣс.

Осалоштинисе, имсе,

Оше ^{и. р. м.} vide овше.

Одританисе, ичемсе, v. r. impf. sich losfagen, renuntio.

Одродитисе, имсе, v. r. pf. sich losfagen von der Verwandtschaft, renuntio genti.

Одрпати, ам, v. pf. abtrauen, scabo.

Одршина, f. die Schindwähre, equus strigosus, macilentus.

Одсвакле, von allen Seiten, allenthalben, undiquaque.

Одседнути, нем, vide одсестити.

Одселе, vide оселе.

Одселити, им, vide оселити.

Одселитисе, имсе, vide оселитисе.

Одсестити (говорисе и одседнути), одседем, и одседнем, (Рес. и Срем.) vide одѣстити.

Одсијецање, п. vide осијецање.

Одсијецати, ам, vide осијецати.

Одсијецатисе, амсе, vide осијецатисе.

Одсипање, п. vide одасипање.

Одсипати, ам (и одсипљем), vide одасипати.

Одсјек, м. vide осјек.

Одсјести (говорисе и одсједнути), сједем (и одсједнем), (Ерц.) v. pf. 1) од коња, absteigen, descendendo. 2) одсјед мене гр'јешној, присјед' баби б'јешној, sagen die Mädchen, wenn ihnen etwas in der Kehle stecken geblieben (also: hebe dich, abscede).

Одсјеки, сијечем, vide осјеки.

Одсјекисе, сијечемсе, vide осјекисе.

Одсјечак, чка, м. vide осјечак.

Одскакање, п. vide оскакање.

Одскакати, ачем, vide оскакати.

Одскакивање, п. vide оскакивање.

Одскакивати, кујем, vide оскакивати.

Одскора (од скоро), unlängst, purer, noch ita pridem.

Одскочити, им, vide оскочити.

Одслуживање, п. das Abdieneu, compensatio per servitia.

Одслуживати, кујем, v. impf. abdieneu, serviendo compenso.

Одслужити, им, v. pf. abdieneu, ministrando (serviendo) penso.

Одспавати, ам, v. pf. abschlafen, dormio, dormiendo solvo; refringo: ко на Бурђев дан спава, на Марков дан преба да одспава.

Одступање, п. vide оступање.

Одступати, ам, vide оступати.

Одступити, им, vide оступити.

Одсудити, им, cf. осудити.

Одсуђивање, п. cf. осуђивање.

Одсуђивати, кујем, cf. осуђивати.

Одсукаати, учем, vide осукаати.

Одсукивање, п. vide осукивање.

Одсукивати, кујем, vide осукивати.
Одсути, спем, vide одасупити.

Одуживање, п. das Abtragen der Schuld, debiti solutio.

Одуживати, кујем, v. impf. die Schuld abtragen, debitum solvo.

Одуживатисе, кујемсе, v. r. impf. seine Schuld abtragen, debito se liberare.

Одужити, им, v. pf. die Schuld abtragen, debitum solvo.

Одужитисе, имсе, v. r. pf. die Schuld abtragen, debito me libero.

Одјумити, им, v. pf. н. п. чашу од уста, den Becher von den Lippen entfernen, removeo.

Одүвати, ам, v. pf. н. п. дан, ноћ, länger werden, cresco.

Одумити, им, v. pf. den Voratz ändern, mutò propositum.

Одуставити, им, v. pf. verlassen, desero.

Одустављање, п. das Verlassen, desertio, derelictio.

Одустављати, ам, v. impf. verlassen, desero.

Одустајање, п. vide одустављање.

Одустајати, јем, vide одустављати.

Одустати, анем, vide одуставити.

Одучавање, п. das Abgewöhnen, desuofactio, deductio.

Одучавати, ам, v. impf. abgewöhnen, dedoceo.

Одучити, им, v. pf. abgewöhnen, dedoceo.

Одушка, f. das Luftloch, spiraculum.

Одшматати, ам, v. pf. davon spagieren, ambulans discedo.

Оѣа, f. das Sehen, itio.

Оѣапити, им, vide одјапити.

Оѣлати, ам, v. pf. (Ерц.) zuschnigen, obscindo.

Оѣнути, нем, vide оѣстити.

Оѣње, п. das Sehen, incessus.

Оѣстити (говорисе и оѣнути), оѣнем (particip. оѣвен), v. pf. (Ерц.) beitleiden, vestio.

Оѣка, f. (Ерц.) vide одијело.

Оѣуналија, f. п. j. земља (ст.):

„Двије њему земље освојише:

„Оѣуналију и Маћедонију —

Ожарити, им, v. pf. н. п. пуревяк, aufengen, amburo.

Ожалити, им, v. pf. betrauern, lugeo.

Ождрѣбити, им, (Рес. и Срем.) vide ождријебити.

Ождрѣбитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide ождријебитисе.

Ождрѣје, п. (Рес. и Срем.) vide ождријеје.

Ождријебитити, им, v. pf. (Ерц.) werfen (von der Stute), pario (de equa).

Ождријебитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) ein Füllen werfen, pario.

Ождрјење, п. (Ерц.) постава на о-
пакку, das Unterfutter am Brustheil
des Frauenhemdes, munimen interius
indusii muliebris.

Ожделдија*, ф. vide добродошница;

„Дадоше му тридесет ожделдија,

„Ожделдија и добродошница —

Ожениши, им, в. pf. (einen Jüngling)

verheiraten, verheiraten, marito, do

цхотем, У Видину (а може бити и

по свој Бугарској) кажу ожениши

Ћевојку, п. ј. удаши је: оженила

сам ћерку.

Оженишце, имсе, в. г. pf. heiraten,

eine Frau nehmen, ducere uxorem.

Ожеки, ежем, в. pf. anbrennen, aduro.

Оживети, вим, в. pf. (Рес.) } wieder

Оживиши, им, в. pf. (Срем.) } aufleben,

Оживљет, вим, в. pf. (Ерц.) } revivisco.

Ожупети, упим, в. pf. (Рес.) } gelb fär.

Ожупиши, им, в. pf. (Срем.) } ben, co-

Ожукети, упим, в. pf. (Ерц.) } lore gil-

во (luteo) imbuo.

Озад (једни говоре и озад), hinter,

post.

Озгд (једни говоре и озгдр), oben,

suprae, supra.

Оздб, unten, infra.

Оздравиши, им, в. pf. genesen, con-

valeo.

Озеленети, ним, в. pf. (Рес.) } 1) grün

Озелениши, им, в. pf. (Срем.) } werden

Озеленети, ним, в. pf. (Ерц.) } viresco.

2) grün färben, viridi colore inficio.

Озелети, озобем, в. pf. erfrieren, fri-

gore rigesco.

Озија, ф.

„Полетела два врана гаврана

„Од Озије ~~Москва~~ Московје —

Озим, ф. з. В. посијао жито на озим,

Winterfaat, sementis hiberna.

Озимач, мица, м. н. п. лук, лан, је-

чам (мац други какав усјев, што

се сије пред зиму), die Winterfaat,

Winterfrucht, sementis hiberna.

Озимачна крава, ф. die Winterkuh, vas-

sa hiberna.

Озимича, ф. н. п. шеница, die Winter-

frucht, fruges hibernae.

Озимкуља, ф. vide озимачна крава.

Озимче, чета, п. das Winterfaß, vi-

tulus hibernus.

Озим, м. (сп.)

„Књигу гледа од Озина краљу —

Ознојши, им, в. pf. in Schweiß brin-

gen, sudorem elicito.

Озобати, бљем, в. pf. rindum abbi-

den, depasco (de avibus).

Озрен, м. намастир у Босни (чини

ми се да је сад пуст?):

„Озрен пркву напред Босне славне —

Ој! 1) was? als Antwort auf einen Ruf,

з. В. О Божо! Antwort: Ој. 2) O!
in Liedern, als Eingang, O! (initium
solitum odarum).

Ојагњити, им, в. pf. werfen (vom Scha-

fe), pario agnum.

Ојагњитице, имсе, в. г. pf. werfen (vom

Schafe), pario.

Ојадити, им, в. pf. betrüben, in Rum-

mer versetzen, affligo:

„Могу ти си мајку ојадити,
„Млау сеју у црно завло,
„Вјерну љубу у род опремио —

Ојањити, им, vide ојагњити.

Ојањитице, имсе, vide ојагњитице.

Ојадана, ф. Frauennamen, nomen femi-

nae.

Оје, п. die Deichsel (am Wagen, dem

Ochsen ziehen), temo.

Ојестице, оједенце, в. г. pf. sich mund

reiben (з. В. im Sommer durch Gehen),

atteri.

Ојуак*, м. die Nuß, mit der man (im

Spiele) wirft, aux quae mittitur (mis-

silis). cf. купа.

Ока*, ф. ein Maß, mensura (cantharus).

Ока, ф. (pl. oke) hyp. в. око: види мо-

ја ока ће се пече кока.

Окадити, им, в. pf. umräuchern, per-

fumo.

Окалити, им, в. pf. н. п. сјекиру, küh-

len, refrigero (ferrum candens).

Окаљати, ам, в. pf. mit Roth besudeln,

luto maculo.

Окаменитице, имсе, в. г. pf. verstein-

ern, lapis fio.

Оканишце, имсе, в. г. pf. кога, чега,

vermeiden, vito; sich entschlagen, mitto.

Окапати, пљем, в. pf. 1) abtropfen,

destillo. 2) окапао шмуку, молеку,

sich müde bitten, rogando fatigor.

Окапина, ф. 1) назр сијена оно, што

од кише поурни (у Бачкој), die ober-

ste Lage des Heuschobers, die vom Re-

gen verfault, acervi foeni superficies

pluvia corrupta. 2) die untergrabene

Uferstelle, ripa suffossa ab aqua.

Окаш, ма, мо, beugt, oculatus.

Окаш, м. 1) кантар, die Wage, die auf

ока eingerichtet ist, statera. 2) лан,

eine Art Flaß, der okaweise verkauft

wird, lini genus.

Окивање, п. das Beschlagen (mit Sil-

ber), inductio argenti, ornatio.

Окивати, ам, в. impf. beschlagen, or-

no, induco argentum.

Окидање, п. das Losspannen (der Flin-

te), emissio.

Окидати, ам, в. impf. losspannen, e-

mitto.

Окидати, ам, в. pf. 1) бламо испред

луке, wegräumen, wegmisten, amo-

veo sterco. 2) abplücken, decerpo-

Ожедњет

Ожер, м. vide ватјар.

Ожиде ти офер на ошњету.

+ Ојадати, ам, в. pf.

+ Оживљивање, м.

Окапати, као Церављач

оје.

Окивање, мјезем,

в. impf.

Окапати, мјезем,

Ожупити, им, в. pf.

истог

накерате наозују Турке

Окапати, им, в. pf.

Окепати се, ам се, в. г. pf.

Ојшете, п. vide кукаја

Ојадана, ф.

Ој девојко Ојадана!
Не мети се ногома,
Није јоран поцава,
Вече моја долама.

Ојаденик, м.

Ојаденица, ф.

Окитити се, ии се

Окитити се

503

Оки

Око

Око

Окр

504

Оклада, вид сапклада

окладити се

окладити се

окладити се

Оклавати, ам, в. рф.

окоје тузи оклавање подне

Окопекере на мле брине

Окопшто

Оклетам, а, о, ситар.

оклетам,

од ока,

ока:

Окнефити, им,

Окован се (над се по ржа - во ордан)

Ока на око нијесам

метнуо (н. п. цигелу ноћ).

Оквинути, нем, v. pf. Icsspannen (s. B. die Zinte), emitto.

Оквинути, нем, v. pf. vom Regen naß werden, madefio pluvia.

Оклавња, f. das Ruderholz (öfterr. der Ruderwalger), lignum cylindratum turundarium.

Оклавити, им, v. pf. (durch Speculation) gewinnen, lucror.

Оклати, коље, v. pf. zerbeißen, corrodo.

Оклатисе, кољемсе, v. r. pf. sich herumbeißen (mit jemand), rixari cum aliquo.

Оклаваше, п. (Рес. и Срем.) vide оклајевање.

Оклавати, ам, (Рес. и Срем.) vide оклајевати.

Оклавашисе, амсе, у. r. pf. sich vollsaufen, inebrior.

Оклавашисе, амсе, v. r. pf. ausglitschen, labi.

Оклавашине, f. pl. die Lederbissen, (die glatt heruntergleiten), scitamenta: чудно ти се наслагасмо овнје оклавошина (рекао Ера, кад су се њи двојица најели јела, што је готовљено за пашу)!

Оклајевање, п. (Ерц.) das Zaudern, Unschlüßigkeit, cunctatio.

Оклајевати, ам, v. impf. (Ерц.) zaudern, cunctor.

Оклавинути, нем, v. pf. ein wenig Unflat machen, raullum saso: узе кадија гвоздењак, ше удари нашега Мују над прдењак, и Мујо мало оклацину: једва кена и Алија у припуш на тезгерама изнијеше на поле (у приповијетки).

Оклоп, m. der Kürass, lorica, cataphracta, thorax.

Оклопник, m. der Kürassier, equus gravis armaturae, loricator, cataphractus.

Окнити, нијем, v. pf. mit kна färben, fucco: „До ђогата гриве окниване —

Око, п. 1) das Auge, oculus. Пуно као око. 2) слијено око, der Schlaf, tempus. 3) амбарско око, die Abtheilung, das Fach (im Magazin), locus.

Око, праер. им, herum, circum: око мене, око куће, око воде и т. д.

Оков, m. das Beschlüge, der Beschlág, integumentum, ornatus argenteus.

Оковати, кујем, v. pf. 1) schlagen (in Eisen und Bande), vincio. 2) beschlagen, orno argento.

Оковица, f. (н. п. на пушци) vide оков.

Окозити, им, v. pf. werfen (von der Ziege), pario.

Окозитисе, имсе, v. r. pf. werfen (von der Ziege), pario.

Околина, f. die Umgegend, vicinia.

Околин, m. оно брашно, што остале око камена воденичнога кад се

устави воденица. Попукио и околица; кајеши мити околин.

Околиншење, п. das herumgehen, circuitio.

Околиншити, им, v. impf. herumgehen, ambagibus utor.

Околиншине, f. pl. она дрвета, што стоје око камена воденичнога; да се брашно не проспа кад се меље.

Около, 1) праер. mit dem genit. um, circum. cf. око. 2) adv. umher, circumcirca: около, море!

Околонишати, им, v. pf. rund umher begehren (s. B. ein Kleid mit Schnüren); distinguisho, orno.

Околочен, m. (сп.) ein (erdictetes) Kraut, als Ingrediens eines Liebestrankes, nomen herbae fictae (ad philtum).

„Самдокаса и околочена —

Окомак, мка, m. der ausgedroschene Kufuruzfolben, arista zeae semine privata.

Окомити, им, v. pf. 1) ausschälen, decortico, н. п. кукурузе. 2) окомити око на што, seine Augen werfen auf etwas, oculos conjicio.

Окоминце, штофвеице, mit einem Stofse, pulsando: ударио га пушком окомце.

Окоњитисе, имсе, v. r. pf. ein Pferd bekommen, equum pancisci:

„На пјешака тридесет дуката: „Не би ли се и он окоњо —

Окопавање, п. das Umgraben, oblaqueatio.

Окопавати, ам, v. impf. umgraben, oblaqueo, circumfodio.

Окопати, ам, v. pf. н. п. кукурузе, виноград, umgraben, oblaqueo.

Окопан, рна, но, vorwerfend, tadelnd, gerprechendens: не смеје му човек окорне ријечи рећи.

Окопео, рела, ло, steif, hart, durus, rigidus.

Окопелисе, римсе, v. r. pf. steif werden, rigidus fio.

Окопити, им, v. pf. werfen (vom Hunde, der Kage), pario.

Окопитисе, имсе, v. r. pf. werfen (vom Hunde, der Kage), pario.

Окопит, ма, то, stark von Knochen, ossosus, musculosus.

Окрајак, ајка, m. ein Stück (Wiese), segmentum.

Окрајаше, п. (das Gehen um etwas herum, statt daran zu gehen), das Zaudern, Zögern, tergiversatio.

Окрајати, ам, v. impf. zaudern, tergiversari.

Окрајика, f. der Rand (des Broteslaibes), margo panis.

Окрајчење, п. vide окрајаше.

Окрајити, им, vide окрајати.
 Окрасити, ам, v. pf. mit einem Ausschlag (Krasse) anstecken, pustulas commisso.
 Окраситисе, амсе, v. r. pf. einen Ausschlag bekommen, pustulis obduci.
 Окрвавити, им, v. r. pf. mit Blut bespritzen, cruento.
 Окрзатице, амсе, v. r. pf. sich ausheilen, filatim solvi.
 Окрзубити, им, v. pf. zahaludig werden, edentulus fio.
 Окрѣк, м. cf. окрјек.
 Окрѣнути, нем, v. pf. wenden, verto.
 Окрѣнутице, немсе, v. r. pf. sich wenden, verti.
 Окрѣсати, ешем, v. pf. 1) behauen, abhauen, deseco frondes. 2) нушку, löddrücken, capito telum.
 Окресине, f. pl. die Abfälle beim Abhauen, frondes desectae.
 Окрѣтан, тна, но, hurtig, promptus.
 Окрѣтање, п. das Umwenden, conversio.
 Окрѣпати, екем, v. impf. wenden, converto.
 Окрѣцити, им, v. pf. mit Kalte anwerfen, weissen, cales dealbo.
 Окривити, им, v. pf. beschuldigen, accusare, do criminari.
 Окрјек, м. (може бити да је ово Ери. а Рес. и Срем. окрѣк?) das Wasserthoo, conserva.
 Окрјље, п. Scutum, praesidium:
 „Под окрјље, под фрушку планину —
 Окрлати, ам, v. pf. sich behelfen, besser werden (nach einer Krankheit), convalesco.
 Окрљак, мка, м. der Strümmel, truncus.
 Окрљивање, п. das Verstrümmeln, mutilatio.
 Окрљивати, њујем, v. impf. verstrümmeln (besonders ein Gefäß), mutilo.
 Окрљити, им, v. pf. verstrümmeln, mutilo, §. В. лонац, чашу; стопину, њвду.
 Окрјити, им, v. pf. beschneiden, circumscido.
 Окрп, м. eine Art Geschenk (um sich die Kleider flicken zu lassen), corollarium. Kad дијете још није дорасло за цијел арач, онда арачања ниште окрп, м. j. пола арача, или шпогоф.
 Окрпити, им, v. pf. 1) flicken, resarcio. 2) окрпно га један пут, einen kleinen Schlag versetzen, ferio leniter.
 Округа, f. (см.) Art weiblichen Kopfputzes, vittae genus:
 „А свекри чамбер и округу —
 Округао, гла, ло, rund, rotundus.

Округлина, f. } die Ründe, rotunditas.
 Округлост, f. }
 Округивање, п. das Abrunden, rotundatio.
 Округивати, њујем, v. impf. abrunden, rotundo.
 Округити, им, v. pf. 1) ründen, rotundo. 2) umringen, circumdo.
 Округити, им, v. pf. abspülen, decerpo.
 Округивање, п. das Spülen, decerptio.
 Округивати, њујем, v. impf. spülen, cerpo.
 Округити, им, v. pf. urbar machen, colere, н. п. њву.
 Окрш, м. } das Gemegel, caedes, ма-
 Окршaj, м. } ctatio, trucidatio.
 Окужити, им, v. pf. verpesten, pestem infero.
 Окука, f. die Windung (eines Flusses), ambages luminis, maeandri.
 Окумити, им, v. pf. kora, einen zum kum machen (bitten), rogo ad puerum baptizandum, aut ad nuptias celebrandas, ut praesit.
 Окумитисе, имсе, v. r. pf. с ким, mit jemand Kumschaft machen, cumatum (?) iure cum quo.
 Окупати, ам, v. pf. abbaden, lavo.
 Окупатисе, амсе, v. r. pf. sich baden, lavar.
 Окупити, им, v. pf. 1) vide заокупити. 2) abflauben, colligendo absumo.
 Окусити, им, v. pf. kosten, gusto.
 Окутитисе, имсе, v. r. pf. sich etabliren (heiraten, ein Haus machen), uxorem ducio.
 Окушати, ам, v. pf. versuchen, experior:
 „Да окушам срећу у дорату —
 Оладити, им, v. pf. 1) abfühlen, refrigerero. 2) sich heimlich davon machen, clam abeo. cf. оладити.
 Оладити, ним, v. pf. (Рес.) } erkalten,
 Оладити, ним, v. pf. (Срем.) } refrigero.
 Оладити, ним, v. pf. (Ери.) }
 Олај, м. das Leinöl, oleum lineum.
 Олакшати, ам, v. pf. erleichtern, levo.
 Оленитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide оленитисе.
 Оленитисе, имсе (у Сријему), vide оленитисе.
 Оленити, им, (Рес. и Срем.) vide оленити.
 Оливер, м. Mannsname, nomen viri (Oliverius?).
 Оливера, f. Frauenname, nomen feminae.
 Олизати, њжем, v. pf. abblecken, circumlambo.
 Олијенитисе, имсе, v. r. pf. (Ери.) faul werden, pigresco.
 Олијенити, им, v. pf. (Ери.) befeiben, induco. (luto, argilla).

Окрљивати, ам, v. pf. и.п.

окрљаво му мајку,

Окрљивати, амсе, v. r. pf.

Окрѣтити, им, v. pf.

(Рес. и Срем.) vide

окрѣтити.

Окрјекити, им, v. pf. (Ери.)

+ Окујити, им,

v. pf.

Вуј

Окрон (у Сријему, у Барки и у Бан.)

10 / (Оливера)

≠ печење

Окрѣтити се 1) 2) окрѣтити и земља,

Олош, т. (у баркој)

Светла вода шумат, па се нашо олош.

т. Олуја, ф.

Опати, имен. и. п. много

Онеготи е, немсе, в. г. рф.

и. п. Тур,

Омијенити, им. в. рф. и. п.

Ковуље, ф. мијена.

Омастиће он личину, т. ј. дите објеша.

А Марко је омилова рупом

Омладак, т. ка, т.

Омтавноти, им, в. рф.

Олошати, ам

Ам ти је коњцу олошао

507	Оло	Ома	Ома	Омо	508
ОЛОВО, п. das Blei, plumbum.	ОЛОВСКИ, ка, ко, и. п. мајдан, Blei-, plumbi.	ОЛТАР, м. der Altar (in der Kirche), altare.	ОЛУЖ, м. die Wasserrinne, colliciae.	ОЛУПАК, пка, т. etwas zer Schlagenes, Schlechtes (z. B. Flinte, Sattel), res corrupta.	ОЛУПАНИ, ам, в. pf. zer schlagen, contundo.
ОЛУЖИНА, ф. vide олурак.	ОЛВИНА, ф. die Stengelblätter am Kukuruz, folia zeae. cf. комушина.	ОЛУШТИНА, ф. pl. die abgelöseten Schalen der Äpfel, Birnen, cortices deseci pomorum.	ОЛУШТИНИ, им, у. pf. abschälen, decortico: крушку, жабуку, јаје, репу.	ОМАГАЊИНИ, им, vide опоганини.	ОМАД, ф. (coll.) junge Pferde, die doch über ein Jahr alt sind, equini pulli anniculi.
ОМАЕЧАК, чка, ко, nicht groß, staturae mediocris.	ОМАИВАЊЕ, п. das Wanckenmachen, labefactatio.	ОМАИВАТИ, омајем, в. impf. wancken machen, labefacto.	ОМАЈА, ф. вода, што прска с кола воденичнога (особито код кашичаре воденице) кад се коло окреће. Ту воду вапају жене у очи Буржева дне, те се купају у њој. cf. Буржев дан.	ОМАК, м. ein junges, einjähriges Pferd, equus anniculus.	ОМАКИЊА, ф. eine junge einjährige Stute, equa annicula.
ОМАКЛАТИ, ам, в. pf. beschneiden, scalpro.	ОМАКНУТИСЕ, немсе, vide омакнсе.	ОМАЛЕН, на, но, nicht groß, haud ita magnus.	ОМАЛНИИ, им, в. pf. abbrechen, mindegn, minuо.	ОМАЛИВАЊЕ, п. das Mindern, minutio.	ОМАЛИВАТИ, љујем, в. impf. vermindern, minuо.
ОМАМИТИ, им, в. pf. verlocken, illecebris induco, и. п. песето, човека.	ОМАМИВАЊЕ, п. das Verlocken, illecebrae.	ОМАМИВАТИ, љујем, в. impf. verlocken, allecto.	ОМАН, м. die Mantwurzel, der Mant, inula helenium Linn.	ОМАНУТИ, нем, в. pf. 1) im Ringen seinen Gegner schwenken, torqueo luctans, labefacio. 2) fig. anführen, decipio.	ОМАРА, ф. die Schwüle, tempestas fervida: омара је, биће кише,
ОМАСТИНИ, им, в. pf. mit Fett besudeln, pinguedine maculo.	ОМАКНУТИСЕ (говорисе и омакнуписе), омакнемсе, в. г. pf. ausgleiten, aberro.	ОМАШКЕ, н. п. бацниши камен, mit Ausholung, vibrando.	ОМЕ, епа, п. ein Füllen (über ein Jahr alt), equuleus.	ОМЕРИНИ, им, (Рес. и Срем.) vide омјерини.	ОМЕСТНИ, етем, в. pf. ablehren, abbürsten, verro, purgo.
ОМЕСНИ, етем, в. pf. anführen, decipio, induco in errorem.	ОМИЛАЊЕ, п. das stille Suchen (einer Günst) durch Geberden, Achselzucken, gestus quaerentis aliquid tacite.	ОМИЛАНИСЕ, амсе, в. г. impf. durch stummes Achselzucken etwas suchen, quaero motitans: шпа се пи омилаш ту?	ОМИЛЕТИ, лим, (Рес.) } vide омиље.	ОМИЛНИИ, им, (Срем.) } ши.	ОМИЛОВАТИ, љујем, в. pf. lieblos, blanditiis afficio.
ОМИЛОВАТИ, љујем, в. pf. lieblos, blanditiis afficio.	ОМИЛЕТИ, лим, в. pf. (Ерц.) коме ко, или шпа, lieb werden, carus, gratus fio. Што омиље, не омрзну (alte Liebe rostet nicht).	ОМИРИСАТИ (омирисати), ишем, в. pf. шпо, an etwas riechen, odoror.	ОМИЦАЊЕ, п. das Ausgleiten, aberratio, lapsus.	ОМИЦАТИ, ичем, в. impf. hinabgleiten lassen, sino labi: омиче низ ноге.	ОМИЦАНИСЕ, ичемсе, в. г. impf. ausgleiten, aberro, elabor.
ОМИЦКИВАЊЕ, п. dim. в. омницаје.	ОМИЦКИВАТИ, кујем, dim. в. омницапи.	ОМЈЕРИНИ, им, в. pf. (Ерц.) annehmen (z. B. ein Kleid), metior, designo: омјери о се.	ОМЛАДИНА, ф. etwas Junges (Kinder, Nachwuchs) im Hause, suboles.	ОМЛАДИНИСЕ, дисе, в. г. pf. Wurzel fassen, subolesco, heranwachsen.	ОМЛАЖИВАЊЕ, п. das Heranwachsen, das Wurzelfassen, radicem actio.
ОМЛАЖИВАНИСЕ, љујесе, в. г. impf. Wurzel fassen, radices ago.	ОМЛАШИТИ, им, в. pf. 1) abbrechen, trituro, z. B. проју, гра, конопље (кућељу). 2) herab schlagen (vom Baume), decutio.	ОМОЉЕ, п. Theil der Пожаревачка наја, wo die Млава entspringt. Омольскѝ (Омольскѝ) ка, ко, von Омолье.	ОМОРИКА, ф. die Fichte, pinus. cf. смрека (?).	ОМОПАВАЊЕ, п. vide обмотавање.	ОМОПАВАТИ, ам, vide обмотавати.
ОМОПАНИ, ам, vide обмотапати.					

Штурска мије бјега оштрора

509 ОМО Онђ Оне Опа 510

Омофор, m. ein Stück der Bischofskleidung, vestimenti episcopalis pars.
 Омраза, f. die Entzweiung, Haß, odium.
 Омразити, им, v. pf. кога, или што, entzweien, discordem reddo.
 Омразити се, имсе, v. r. pf. с ким, sich mit jemand entzweien, odium concipio in aliquem.
 Омрестити, им, (Рес. и Срем.) vide омрјестити.
 Омрзнути, нем, v. pf. einen Haß auf einen bekommen, coepi odisse; es ist mir zuwider, odi: омрзао сам на њега; он ми је омрзао.
 Омрјестити, им, v. pf. (Ерц.) begatsen (von den Vögeln), сово.
 Омркнути, нем, vide омрћи.
 Омрсити, им, v. pf. 1) н. п. човека, Fleischspeisen zu essen geben. 2) говеда, овце, свиње, Salz zu lecken geben.
 Омрсити се, имсе, v. r. pf. 1) Fleischspeisen essen. 2) кад се игра крмаче.
 Омрћи (говорисе и омркнути), омркнуем, vom Dunkel (der Nacht) überfallen werden, nocte intercipiō. Омркао, а не освануо (cf. замрћи).
 Омрчинити, им, v. pf. verrecken machen, facio ut moriatur bestia (inepte mactata).
 Омрчинити се, имсе, v. r. pf. verrecken, pereō, morior.
 Омршај, m. ein Stück Fleischspeise, frustum carnis: нема никаква омршаја.
 Омћи, омкнем, vide омаћи.
 Омкисе, омкнемсе, vide омакисе.
 Омудрити (омудрати?), им, v. pf. geschaut werden, fio prudens.
 Омукисе, f. pl. gerütteltes Ueberbleibsel von Wein, Arrak, reliquiae vini usti.
 Омче, омчи, f. pl. die Schlinge (z. B. vom Korbhaar zum Vogelfang), laqueus.
 Он (он) она, оно, er, sie, es, ille, illa, illud; is, ea, id.
 Онаиз, m. der Anis (österr. Aneis), pimpinella anisum Linn.
 Онај, она, оно, jener, jene, jenes, ille, illa, illud.
 Онајзовица, f. der Anisbrauntwein, vinum ustum ex aniso.
 Онаки, ка, ко, jener Art, ejus modi.
 Онако, 1) auf jene Art, illo modo. 2) fo (unehtgelslich), gratis.
 Онакови, ва, во, vide онаки.
 Онамо, 1) dorthin, illuc. 2) dort, illic.
 Онада, damals, tum, eo tempore.
 Онадашњи, ња, ње, der damalige, illius temporis.
 Онда, (Рес.)
 Онда, (Срем.) } dort, illic:
 Онђе, (Ерц.) }

Онѐметц, мим, (Рес.) } vide онјем-
 Онѐмити, им, (Срем.) } љети.
 Онерѐдити се, имсе, v. r. pf. seine Nothdurft verrichten, alvum exonerō.
 Онѐсвеснути, нем, (Рес. и Срем.) vide онѐсвјеснути.
 Онѐсвјеснути, нем, v. pf. (Ерц.) in Ohnmacht fallen, linqui animo.
 Онђ, она, оно, vide онај.
 Онјѐмити, им, v. pf. (Ерц.)
 Онјѐмљети, мим, v. pf. 1) summt werden, mutus fio, obmutesco. 2) verstimmen, obmutesco.
 Оновечери, vorgestern Abends, nadius tertius vesperi.
 Онолакѝки, ка, ко, augm. v. онолакни.
 Онолакѝ, ка, ко, 1) so groß als — tantus. 2) so viel als — tantum.
 Онолакѝи, на, но, dim. v. онолакни.
 Ономадашњи (ономадашњи), ња, ње, dieser Tage, nuperus.
 Ономадне, dieser Tage, nuper, superioribus diebus.
 Ономадни, vor zwei Jahren, annis abhinc duobus.
 Ономалакѝки, ка, ко, was vor zwei Jahren war, quod ante duos annos erat.
 Оностранац, њца, m. der jenseitige Einwohner, ex ulteriori parte.
 Оностранка, f. die jenseitige Einwohnerin, femina ex ulteriori parte.
 Оностранскѝ, ка, ко, jenseitig, ex ulteriori parte fluminis.
 Онуд,
 Онуда (оноуда), } dort vorbei, illac.
 Оо! (verwundernd), oho! Деде комшица учини и мен и један пут оо! (рекао Нијемац Србљину, кад су пили заједно, па Србљин све препуњао своју чашу и говори оо!).
 Оп! } говорисе кад се игра: она цу-
 Она! } па! оп цун! hopp!
 Опадане, n. 1) das Abfallen (des Wassers, des Laubes) casus. 2) das Verleumdungen, calumniatio.
 Опадати, ам, v. impf. 1) abfallen, cadō. 2) verleunden, calumniō.
 Опаднути, неч, vide онасти.
 Опакане; n. das Bemerkten, Wahrnehmen, observatio, animadversio.
 Опакати, ам, v. impf. wahrnehmen, gewahr werden, animadverto.
 Опаз, m. die Hut, Acht, attentio: буди на опази, nimm dich in Acht; sey auf der Hut.
 Опазити, им, v. pf. wahrnehmen, animadverto.
 Опазора, f. ein unverschämtes freches Weib, femina impudens.
 Опак, ка, ко, 1) verkehrt, perverso.

Онѐведлитисе, имсе, v. r. pf.

Онѐсвјеснути, им, v. pf.

нога
 Онѐвчиси се

Онѐрсак, ѝка, м.
 Кај је котца ~~ономадашњи~~

Омјуга, м. н. п. сјена,

Омјудити се, имсе, v. r. pf.

Оноди, па онда
 рече от!

Опак }
 Опдаз }

Опаједити се, имсе, v. r. pf. н. п. рача

Опаједити, нем, vide онасти. опаједити се

Некѝно нас је њему опајкуо, опаједити се
 (нема рива нево ондаго!)

2) tüchtig, firmus validus: опакo-пш га удари! да опакe ђевојке!
 Опаканја: м. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) der Schafpelz, rheino ovillus: Нема с њим мишша, као вепар с опаканјом.
 Опала, f. (als Scheltwort auf etwas, was entweder verbraunt ist oder den Brand verdient): како та опала?
 Опалити, им, v. pf. 1) крме, ein Schwein fengen, aduro suam. 2) schiefen, Feuer geben. 3) koga, einen heißen Streif versetzen, uro verberando (verberibus).
 Опаметити, им, v. pf. gescheut machen, reddo prudentem: опаметити ја њера! ich würde ihm's schon lehren, docebo illum.
 Опанак, нка, m. eine Art Socke, socci genus.
 Опанути, нем, v. pf. mit der Hand vorbeifahren (s. V. bei den Augen), vestim cieo: опануо ме по оку.
 Опанчар, м. der Spannenmacher, sutor soccarius.
 Опанчаров, ва, во, } des Spannen ma-
 Опанчаров, ва, во, } chers, sutoris.
 Опанчина, f. augm. v. опанак.
 Опанчик, м. dim v. опанак.
 Опарити, им, v. pf. verbrennen an-
 бrennen, mit heißen Wasser beschütten, aduro.
 Опарница, f. Art Kukuruzbrot, panis genus.
 Опаруша, f. (у Српјему) Art Kukuruz-
 brot, panis genus.
 Опасати, ашем, v. pf. umgürten, cingo.
 Опасатисе, ашемсе, v. r. pf. sich um-
 gürtten, cingi; opasaose снагом, sagt man von einem Jüngling, der die Blüte seiner Manneskraft erreicht hat.
 Опасни (говорисе и опаднути), опад-
 нем, v. pf. 1) abfallen, cado, decido 2) verleumden, calumnior:
 „Неко нас је њему опаднуо,
 „С њега жива месо опадало —
 Опасити, опасем, v. pf. 1) abweiden,
 depasco. 2) bespringen (von Pferden),
 coeo (de equo).
 Опасивање, н. das Umgürten, cinctio.
 Опасивати, сујем, v. impf. umgürten,
 accingo.
 Опачити, им, v. pf. ein's versetzen,
 percello: опачити га један пут.
 Опачење, н. das Verkehrtwerden, per-
 versio.
 Опачитисе, имсе, v. r. impf. verkehrt
 werden, verderben, perverti.
 Опало, н. (Рес. и Срем.) vide оппјело.
 Опенили, им, (Рес. и Срем.) vide он-
 јеници.
 Опепелити, им, v. pf. не даде му
 (н. п. мачка мишу) ни опепелити,
 ohne Gnade, ohne Umstände, sine in-
 ducis.
 Опепелавити, им, v. pf. äschern, cinere
 conspergo.
 Опеп, wieder, iterum.
 Опеписе, ечемсе, v. r. pf. н. п. на
 сунцу, von der Sonne verbrannt wer-
 den, aduro sole.
 Опепенчело, само у овој загонетки:
 полекеле гуске пиринијуске, су-
 сретe и опепенчело? (ш. ј. варнице
 и вернге).
 Оппјање, u. 1) das Betrinken, inebria-
 tio. 2) das Kleinmachen des Mundes,
 contractio oris.
 Оппјати, ам, v. impf. 1) betrinken,
 inebrio. 2) уснама, den Mund spizen,
 fastigo.
 Оппјатисе, амсе, v. r. impf. sich be-
 trinken, inebrior.
 Оппјело, н. (Ерц.) die Abfingung (Ab-
 lesung) der Gebete bei einer Grable-
 gung, quae canit sacerdos sepeliens
 mortuum.
 Опипати, ам, v. pf. befühlen, contre-
 sto.
 Опипати, ам, v. pf. abflauben, carpo:
 опипале кокоши гроађе; опипати
 месо с кости.
 Опипање, u. das Stügen, innisio.
 Опипати, рем, v. impf. 1) stügen, ful-
 cio: опипе се на шпан. 2) cf. о-
 пријети.
 Опипрвача, f. der Waschlappen, lacinia
 servicus eluendo.
 Опписати, ишем, v. pf. beschreiben, de-
 scribo.
 Опписивање, u. das Beschreiben, descrip-
 tio.
 Опписвати, сујем, v. impf. beschrei-
 ben, describo.
 Оппитисе, итјемсе, v. r. pf. sich betrin-
 ken, inebrior.
 Оппитисе, имсе, v. r. pf. obscoene
 dictum g. d. cunnium nancisci.
 Оппитатисе, амсе, vide попитатисе.
 Оппјити, им, v. pf. (Ерц.) abschäu-
 men, despumo.
 Опклада, f. die Wette, sponsio.
 Опкладитисе, имсе, v. r. pf. wetten,
 sponsionem facio.
 Опкладњање, н. das Wetten, sponsio.
 Опкладатисе, амсе, v. r. impf. wet-
 ten (mit einem), sponsionem facio.
 Опклатити, им, v. pf. umringen, cir-
 cumvenio.
 Опкловљавање, н. das Umringen, cir-
 cumvenio.
 Опкловљати, ам, v. impf. umringen,
 circumvenio.

Опервазности,

Аопали двије пукке маче —
 и Морачу опалише горбу —

Опачитивати

Коту вјеровас, опакке
 ми мјес!

Опачкама

Опачматити, им, v. pf.

Опачитити, нем, v. pf.

ф, н. п. опала вода, опала куте, опало човек (у мизу)

Опратишати, им, в. пр.

Опратишати саграду мудра
према поштом мудра.

Бог ти саграду ке удно мислу,
Које те је шатора родила,
И у сваке воју опремили

Опратишати, ам, в. пр.

Опшережити, им, в. пр.

Опшережаване, н.

Опшережавати, ам, в. пр.

Опшережавати не жаккије жоклеме

Опшеракне

Опшеракне на мајам, ам, в. пр.

Опшеракне, ам, в. пр.

Опратишате, n. 1) das Abschiednehmen beim Auseinandergehen, salutatio discedentium. 2) das Verzeihen, condonatio.

Опратишати, ам, в. пр. verzeihen, condono.

Опратишати се, амсе, в. г. impf. Abschied nehmen (und sagen: Nichts für ungut!), ante discessum salutare se invicem.

Опратине, f. pl. (scherzhaft) schlechter Rest, reliquiae flocci.

Опратача, f. } die Schürze (das Vortuch)
Опратина, f. } der Frauen, praecingulum si. прегача.

Опрате, m. die Umst. circumspectio: на опрезу као зец.

Опратење, n. das Fertigmachen zur Abreise, paratio ad iter.

Опратити, ам, в. пр. reisefertig machen, expedio.

Опратити, им, в. пр. reisefertig machen, expedio.

Опратити, едем, в. пр. spinnen, nendo raro.

Опратити, ем, опрзо, (Рес. и Срем.) vide опрјени.

Опратити, им, vide ожекн.

Опратити, им, в. пр. beim Ausweiden ein Eingeweide verlegen (einen Darm durchschneiden, daß die Excremente herausfallen) laedo intestina ut excrementa appareant.

Опратити, речн, опрзо, в. пр. (Ерц.) 1) sich an etwas anstellen, adsisto, adclinor. 2) sich setzen (einen Blick auf etwas richten, oculos figo).

Опратити се, ремсе, опрзо, в. г. pf. (Ерц.) 1) sich stemmen, stützen, anlehnen, innitor. 2) sich setzen (von der Arme), resisto, obsisto, obnitor.

Опратити се, амсе, в. г. pf. Brandblasen bekommen, pustulas ab igne ducere.

Опратити, им, vide опарити.

Опратити, им, в. пр. durchbetteln, abbetteln, permendico, mendicans emetior. Какав је (издрпан), опросно би њим бијели свијеп.

Опратити, им, в. пр. 1) verzeihen, ignosco. 2) frey machen, libero, solvo: „Тештипарца с коњем опроснише.“ Симеун се грија опросно —

Опратити се, амсе, в. г. pf. 1) sich gegenseitig verzeihen, sibi condonare invicem. 2) Abschied nehmen, salutatio discedens.

Опратити, m. Urlaub (beim Scheiden), venia:

„Вевојка ти се удаје,
„Од тебе иште опрштај —

Опратити се, n. die Erlaubniß, venia: с опрштењем (моја жена).

Опружане, n. das Ausstrecken, protensio.

Опружати, ам, в. пр. } ausstrecken,
Опружати, им, в. пр. } extendo.

Опружати, ам, в. пр. н. п. читаво јатне, sich mit einem ganzen Laime begraßen, sich's wohl schmecken lassen, cum deliciis comedo.

Опружати, ца, в. пр. m. j. јарац козу, bespringen, coeo (de capro), cf. меки.

Опсена, f. (Рес. и Срем.) vide опсјена.

Опсеници, им, (Рес. и Срем.) vide опсјеници.

Опсеници се, амсе, в. г. pf. (scherzhaft, mit Anspielung auf nemo) statt opsentnisse (gemacht werden).

Опсјена, f. (Ерц.) das Blindwerk, praestigiae.

Опсјеници, им, в. пр. (Ерц.) verblienden, glaucoma cui ob oculos objicio.

Опсовати, сујем, в. пр. кога, или коме што, beschimpfen, contumelia adicio.

Опспрзаване, n. das Zaudern im Davongehen, cunctatio et circumspectatio discedentis.

Опспрзавати се, амсе, в. г. impf. н. п. око куке, zaudern, im Weggehen, tergiversari in discessu.

Опспрзати, ам, (Рес. и Срем.) vide онкспрзати.

Опспрзаване, n. (Рес. и Срем.) vide онкспрзаване.

Опспрзавати, рујем, (Рес. и Срем.) vide онкспрзавати.

Опшечки, ечем, в. пр. überflügeln, circumventio.

Опшечкивање, n. das Füttern der Stallwände mit Stroh, Farenkraut, u. dgl. im Winter, munio stabuli ab hieime.

Опшечкивати, њујем, в. пр. (den Stall) mit Farenkraut u. dgl. ausfüttern, munio stabulum ab hieime.

Опшечкивати, им, в. пр. umfüttern, rund herum füttern, munio stabulum foeno, n. п. кошару, свињац.

Опшечкивање, n. (Срем.) vide опшечкивање.

Опшечкати, пичем, (Срем.) vide опшечкати.

Опшечкавање, n. (Ерц.) das Umzingeln, circumventio.

Опшечкати, тјечем, в. пр. (Ерц.) umzingeln, circumdo.

Опшечкати, им, в. пр. rund umher besuchen, pervisito:

„И опшечки Турске кованлуке,
„Не би ли ће десико Турана —

Опшечкати, трчем, vide опшечкати.

Опшечкавање, n. das Umlaufen, circumcursio.

Кад изишли Клући из дубава,
Симеун се грија опростно —

Опшрчавати, ам, v. impf. umlaufen, circumcurso.
 Опшрчати, чим, v. pf. umlaufen circumcurso.
 Опшуживање, н. das Anklagen vor Gericht, accusatio.
 Опшуживати, жујем, v. impf. anklagen, accuso.
 Опшужити, им, v. pf. anklagen, accuso.
 Опшераати, ам, v. pf. (Ерц.) rund herumjagen, circumago.
 Опшеривање, н. (Ерц.) das Umjagen, circumastio.
 Опшеривати, рујем, v. impf. (Ерц.) umherjagen, circumago.
 Опшешити, им, v. pf. beaugenscheinern, video, periustro:
 „Кад је Ђорда иљаду дуката,
 Додај ми је да је опшешимо —
 Опшзао, заа, ло, [Opstutz, tubicus;
 Опшупети, опшм, (Ес.)] vide опу-
 Опшупити, им, (Ерм.)] шкети.
 Опшупошити, им, v. pf. verwüsten, depurulo.
 Опшута, f. der Riemen für die Drauken, lorum ad hypodemata.
 Опшупшети, опшупшм, v. pf. (Ерц.) wüße werden, deseror.
 Опшупшити, им, v. pf. кога, einen beheren, es einem anthun, incauto.
 Опшупшвање, н. das Umnähen, obsutio.
 Опшупшвати, ам, v. impf. rund umnähen, obsuo.
 Опшупшати, шижем (particip. опшупшвен), v. pf. umnähen, circumsuo.
 Опшупшати, та, те, (у Сријему) allgemein, communis.
 Опшупшина, f. die Gemeinde, commune.
 Опшупшкский, ка, ко, Gemeinde, publicus.
 Ора, ораа, м. die Nuß, nux.
 Ора, f. (ора) die rechte Zeit, tempus oportunitum: +
 „Листај горо, кукај кукавица:
 „Нек' се чини ора за ајдуке. —
 Оран, рна, но, bereit, aufgelegt, zu etwas, paratus, promptus.
 Оранија, f. ein grosser unbedeckter Kessel, lebes magnus.
 Ораница, f. der Kahn, Raufen, cymba. cf. чун.
 Орање, н. 1) das Aclern, aratio. 2) desertedes Land, terra: мушна вода као орање; паде вране по орању;
 „Море Марко! не ори друмова. —
 „Море Турци! не гајте орања —
 Орао, орла, м. der Adler, aquila.
 Ораов, ва, во, Nuß, nucisus.
 Ораовина, f. das Nußholz, lignum nucisum.

Ораp, м. Art geistliche Schärpe der Diakonen, horarium.
 Орати, рем, v. impf. aclern, aro.
 Ораhа, ка, ке, н. п. земља, Acler (land), terra arabilis, arvum.
 Орач, м. der Aclersmann, arator.
 Орачев, ва, во, des Aclerers, aratoris.
 Орачница гужва, f. vide гужва орачница.
 Орачки, ка, ко, 1) Aclerers, aratorum. 2) adv. wie ein Aclersmann, more aratoris.
 Орашар, м. 1) мшир, eine Mausart, die Nüsse frisst (Billich?), mus. 2) einer der gern Nüsse isst, homo amans nucum. 3) einer der Nüsse verkauft, vendens nuces.
 Орашарење, н. das Würzen mit Nüssen, nucum intritio in cibum.
 Орашарити, им, v. impf. mit Nüssen würzen, condio nucibus.
 Орашарење, н. (coll.) der Nußwald, nucetum.
 Орашарик, м. dim. v. орач.
 Орджа, f. die Arme, exercitus turcicus:
 „И он уби у Турској орджи
 „Из Зворника Асан-барактара —
 Орджула, f. (у Сријему и у Бачк.) alte Here (als Schimpfwort für ein altes, böses Weib, venefica.
 Орезати, ежем, v. pf. н. п. виноград, beschneiden, amputo, praeseco.
 Орепак, шка, м. das leichte (und schlechte) Getreide, welches beim Worfeln neben das schwere vertragen wird, grana leviora: осилјени мај орепак.
 Орид, м. Ostrida, Achrida:
 „Цинцар Јанко од Орида града —
 Орипак, шка, м. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide орипак.
 Ориписе, рнсе, v. г. impf. и. п. планина, шума, wiederhallen, wiederfallen, resono.
 Орипак, шка, м. die Flugreute, rallum.
 Орджати, м. (Ostrids, Bauer) Halunke, Holunke, Spigbube, nebulo.
 Орджатица, f. } (Schimpfwort) das
 Орджатица, f. } weibliche von ordjatin.
 Орджатица, ка, ко, 2) Spigbuben-, nebulozum. 2) adv. spigbüßisch, more nebulozum.
 Ордаш, м. н. п. талијер, дер (Adler-)
 Орталер, thalerum duorum florenorum.
 Орлина, f. augm. v. орао.
 Орлик, м. 1) der junge Adler, pullus aquilinus. 2) der Kahn an der Flinte, retinaculum pyritae.
 Орлов, ва, во, Adlers, aquilae, aquilinus.
 Орлови новшн, м. pl. das Geißblatt, Ionicera caprifolium Linn.

Опушнути, нем, v. pf.
 Оше моја опушнути брага
 Ошкне, f. (у Славонци)
 vide ошкне mit
 vllan Oblatungum.

Орвање

Орвати, ам, v. impf.
 + 2) Милевић.

Опуштити, им, v. pf.

Орезивање, н.

Орезивати, жујем, v. impf.

Оршатица, м. (у Бачкој)

Кад курцу ора прође,

сто орака за гару.

Ора вико туде, а...

муда др каплатује.

Опуцаи, ка, ко,

гоо опуцаи,

Опуцање, н.

Опуцати, ам, v. impf.

Орлушина, f. vide орлина.
 Орман, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) der Kasten, armarium.
 Орница, f. Ackerland, Ackerfeld, arum.
 Ортак*, m. der Gesellschafter (Compagnon) in einer Handelsunternehmung, socius negotii.
 Ортаклук*, m. die Handlungsgesellschaft, societas.
 Ортаков, ва, во, des Compagnons, socii.
 Ортаковање, n. das Handeln in Gesellschaft, societas.
 Ортаковати, кујем, v. impf. Compagnon sein, sum socius.
 Ортаковица, f. die Frau des Compagnons, uxor socii.
 Ортачење, n. der Abschluß einer Handlungsgesellschaft, initio societatis, creatio socii.
 Ортачина, f. augm. v. ортак: ортачно моја!
 Ортачити, им, v. impf. zum ортак machen, facio socium.
 Ортачитисе, имсе, v. r. impf. ортак werden, socius fio.
 Ортачки, ка, ко, 1) n. п. новци, Compagnons, societatis. 2) adv. wie Compagnons, more sociorum.
 Оружање, n. das Bewaffnen, armatio.
 Оружати, ам, v. impf. bewaffnen, armo.
 Оружје, n. die Waffen, arma.
 Ос*, n. die Wespe, vespa.
 Осакамити, им, v. pf. 1) zum Krüppel machen, debilem reddo. 2) zum Krüppel werden, debilis fio.
 Осакамитисе, имсе, v. r. pf. zum Krüppel werden, debilitor.
 Осам, acht, octo.
 Осамдесет, achtzig, octoginta.
 Осамдесеторо, vide осамдесеторо.
 Осамдесети, ма, по, der achtzigste, octogesimus.
 Осамдесеторо, Anzahl von 80, octoginta.
 Осамитисе, имсе, v. r. pf. allein bleiben, relinquor solus.
 Осамнаест, achtzehn, octodecim.
 Осамнаесторо, vide осамнаесторо.
 Осамнаести, ма, по, der achtzehnte, duodevigesimus.
 Осамнаесторо, eine Anzahl von achtzehn, octodecim (wie franz. une dix-huitaine).
 Осам, m. Gegend um Greberniša in Bosnien.
 Осањанин, m. човек из Осања. Осањани су готово сви дрвођеље, па иду љети по свој Турској, те граде куће и остале зграде; врло су добри људи, и знаду, готово сви славу нанзуси.

Освајање, n. das Erobern, captio.
 Освајати, ам, v. impf. erobern, redigē sub potestate.
 Осванути, нем, v. pf. vom anbrechenden Tage erreicht werden, invenior a die illucescente. Кад се Србли у јутру састану (у Србији) и назове један другом добро јутро, онда га упита: Је си ли мирно освануо? А онај одговори: Мирно, вала Богу; како пи!
 „Освану звезда на ведром небу,
 „Рабар девојци пред белом двором —
 Освеспити, им, (Рес. и Срем.) vide освијеспити.
 Освеспитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide освијеспитисе.
 Освета, f. die Rache, vindicta. Нема освете без луда брата.
 Осветити, им, v. pf. weihen (Wasser), consecro.
 Осветитисе, имсе, v. r. pf. come, sich rächen an jemand, vindictam sumo de aliquo.
 Осветлаати, ам, (Рес. и Срем.) vide освешлаати.
 Освијеспити, им, v. pf. (Ерц.) zur Besinnung bringen, revoco ad mentem.
 Освијеспитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) zur Besinnung kommen, redeo ad mentem.
 Освишак, пка, m. der Anbruch (des Tages), diluculum:
 „На освишак неђељи дошоше
 „Прије зоре и бијела дана —
 Освишање, n. das Sichtbarwerden bey anbrechendem Tage, apparitio primo diluculo.
 Освишати, нкем, v. impf. sichtbar werden bey anbrechendem Tage, appareo diluculo.
 Освишати, ам, v. pf. (Ерц.) m. j. образ, Ehre machen, illustro existimationem.
 Освојити, им, v. pf. erobern, capio, occuro.
 Осврабати, ам, v. pf. кога, mit Krätze anstecken, scabie inficio.
 Осврабатисе, амсе, v. r. pf. die Krätze bekommen, scabie infici.
 Осврнутисе, немсе, vide обагретисе.
 Освртање, n. vide обзирање.
 Освртамисе, ркемсе, vide обзиратисе.
 Оседети, дим, (Рес.) } vide оснеже-
 Оседити, им, (Срем.) } ти.
 Оседлаати, ам, v. pf. satteln, impono sellam equo.
 Осек, m. (Рес. и Срем.) vide осјек.
 Осјек, m. (Рес. и Срем.) vide Оспјек.
 Оселе, von пин ап, abhinc, ex hoc tempore.

Ороз* m. 1) vide пуже - т
 мао. 2) vide ортакг.

Оронути, нем, v. pf.

Осветивање, n. 1)

Осветивати, тујем,
 v. impf.

Осветивати се, ту-
 јем се, v. r. impf.

† (једна говоре - оса)

Освешање

Оселяти (одселяти), им, v. pf. 1) кога, einen überfiedeln, transporto. 2) осељено, er ist weggezogen, emigravit.
 Оселяти се (одселяти се), имсе, v. g. pf. sich wegziehen, emigro.
 Осешити, им, (Рес. и Срем.) vide осешити.
 Осешити се, имсе, (Рес. и Срем.) vide осешити се.
 Осеканье, п. (Рес. и Срем.) vide осеканье.
 Осекати, ам, (Рес. и Срем.) vide осекати.
 Осекати се, амсе, (Рес. и Срем.) vide осекати се.
 Осекти, осечем, (Рес. и Срем.) vide осекти.
 Осекти се, осечем се, (Рес. и Срем.) vide осекти се.
 Осечање, п. (Рес. и Срем.) vide осечање.
 Осечаши, ам, (Рес. и Срем.) vide осечаши.
 Осечаши се, амсе, (Рес. и Срем.) vide осечаши се.
 Осечак, чка, м. (Рес. и Срем.) vide осечак.
 Осечани, м. (Рес. и Срем.) vide Осечани.
 Осечки, ка, ко, (Рес. и Срем.) vide Осечки.
 Осечкиња, ф. (Рес. и Срем.) vide Осечкиња.
 Осигурати, ам, v. pf. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) sicher stellen, tutum reddo, prosperio.
 Осидраши, ам, v. pf. (ст.) mit dem ausgetworfenen Anker befestigen, ancora teneo navem:
 „Осидраше панану галију
 „Под бијелу кулу Кујунџића —
 Осидрати, им, v. pf. } (Ерц.) grau
 Осидрати, једим, v. pf. } werden, canesco.
 Осижек, м. (Ерц.) Esseg, Essekinum.
 Осидрање (одсидрање), п. (Ерц.) 1) das Abhauen, decisio. 2) das Aufahren (im Reden), investio. 3) das Abnehmen (des überschwimmenden Wasser), remissio. 4) (vom Kukuru;) das Aehrenmachen, spicarum protrusio. 5) das Abschätzen, aestimatio.
 Осидрати, ам, v. impf. (Ерц.) 1) abhauen, decido. 2) н. п. потрицу, schüßen, aestimo. 3) осидра вода, abnehmen, demo. 4) осидрају кукурузи, Aehren machen, spicam emitto.
 Осидрати се, амсе, v. g. impf. (Ерц.) на кога, einen aufahren, invehi in quem.
 Осидрати, им, v. pf. gewaltig werden, vim panciscor et potentiam.
 Осиди, außer, praeter, praeterquam.

Осион, на, но, gewaltthätig, violentus.
 Осипање, п. das Auseinander = fallen = lassen, Zerstreuen, dissipatio.
 Осипати, ам (и осипљем), v. impf. auseinander fallen lassen, dissipio, н. п. чарану.
 Осипати се, амсе (и осипљем се), v. g. impf. 1) auseinander rollen, dissipor. 2) besät werden, conseri.
 Осирадити, им, v. pf. mit sirada verbräuen, praetexo, limbo.
 Осиромашити, им, v. pf. verarmen, deprauegor.
 Осиротети, етим, v. pf. (Рес.) } ver-
 Осиротити, им, v. pf. (Срем.) } waiset
 Осиротети, опим, v. pf. (Ерц.) } werden, verwaifen, orbis fio.
 Осе, п. (coll.) die Aehrenspitzen, aristae.
 Осек (одсек), м. (Ерц.) 1) der Abschnitt, segmentum. 2) осеком, in Bausch und Bogen, per aversionem.
 Осешити, им, v. pf. (Ерц.) empfinden, spüren, sentio.
 Осешити се, имсе, v. g. pf. (Ерц.) merken, sentio.
 Осеканье, п. (Ерц.) 1) das Empfinden, sensus. 2) das Merken, animadversio.
 Осекати, ам, v. impf. (Ерц.) empfinden, sentio.
 Осекати се, амсе, v. g. impf. (Ерц.) merken, sentio.
 Осекти (одсекти), осидрам, v. pf. (Ерц.) 1) abhauen, deseco. 2) bestimmen, determino. 3) abnehmen, imminui 4) (von Kukuru;) den Fruchtstengel ansetzen, facio spicam.
 Осекти се (одсекти се), осидрам се, v. g. pf. (Ерц.) на кога, einen aufahren, invehi in aliquem.
 Осечак (одсечак), чка, м. (Ерц.) der Abschnitt, segmentum.
 Осечани, м. (Ерц.) der Essegger, Essekinensis.
 Осечки, ка, ко, (Ерц.) Essegger, essekinensis.
 Осечкиња, ф. (Ерц.) die Esseggerin, femina Essekinensis.
 Оскакање (одскакање), п. 1) das Überspringen (Zerwingen im Sprunge), victoria saltus. 2) das Abspringen, desultura.
 Оскакати (одскакати), ачем, v. impf. 1) abspringen, desilio, resilio. 2) überspringen (besiegen im Sprunge), vinco saltu. 3) (v. pf.) davon springen, abeo saltans.
 Оскакивање (одскакивање), п. vide оскакање 1.
 Оскакивати (одскакивати), кујем, vide оскакати 2.
 Оскоруца, ф. 1) der Sperberbaum, sor-

т, н. п. осекта вода

тако ми памети
осидра

тако моја памети
осидра

bus domestica Linn. 2) die Frucht davon, die Arlesbeere, sorbum.

Оскорушов, ва, во, Speyerlings-, sorbi.

Оскорушовац, вца, м. оскорушов штап.

Оскорушовача, ф. 1) ein Stock von Speyerbaum, baculus sorbeus. 2) Brauntwein von Arlesbeere, vinum ustum e sorbo.

Оскорушовина, ф. Speyerlingholz, lignum sorbeum.

Оскорушовица, ф. ракија од оскоруша.

Оскокити (одскокити), им, в. pf. 1) abspringen, desilio. 2) überspringen (weiter springen als ein anderer), saltu vinco. 3) hinwegspringen, resilio.

Ослабити, им, в. pf. schwach werden, debilitor.

Осладитисе, дисе, в. г. pf. коме шта, süß (angenehm, lieb, theuer) werden, dulcis fio.

Ослањање, н. das Vertrauen auf jemand, confisio, fiducia.

Ослањатисе, амсе, в. г. impf. vertrauen auf einen, confido in aliquo.

Ослапени, пим, в. pf. (Рес.) } erbitten.

Ослапити, им, в. pf. (Срем.) } den, coe-

Ослајепити, им, в. pf. (Ерц.) } cus fio,

Ослајепљети, пим, в. pf. (Ерц.) } oculis carior.

Ослобдити, им, в. pf. кога, einem Muth machen, animum addo.

Ослободитисе, имсе, в. г. pf. Muth bekommen, animum cario.

Ослабитисе, имсе, в. г. pf. на кога, auf einen vertrauen, confido in aliquo.

Ослањање, н. vide ослањање.

Ослањатисе, амсе, vide ослањатисе.

Осмък, м. 1) Art Maß, mensurae genus.

2) ein Thier (Pferd) von 8 Jahren, octeunis equus.

Осмевање, н. (Рес. и Срем.) vide осмијевање.

Осмеватисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide осмијеватисе.

Осменуписе, немсе, (Рес. и Срем.) vide осмјенуписе.

Осмерица, ф. vide осморница.

Осмеро, vide осморо.

Осми, ма, мо, der achte, octavus.

Осмијевање, н. (Ерц.) das Zuscheln, arrisio.

Осмијеватисе, амсе, в. г. impf. (Ерц.) Zuscheln, adrideo.

Осмина, ф. 1) das Achte, pars octava.

2) eine Zahl von 8, octo.

Осмица, ф. die Achte (im Kartenspiel), numerus octonarius, ogdoas.

Осмјенуписе, немсе, в. г. pf. (Ерц.) (einmal) Zuscheln, adrideo.

Осморница, ф. eine Anzahl von acht, ogdoas, octo (fr. une huitaine).

Осморо, eine Anzahl von acht, (fr. une huitaine).

Осмочиписе, имсе, в. г. pf. zum Brof essen (з. В. Fischen); nach deutscher Art etwa: Gefochtes essen, obsonia edo.

Осмудити, им, в. pf. absengen, amburo, з. В. ein Schwein, die Haare versengen.

Осмудитисе, имсе, в. г. pf. sich ansengen, aduro.

Оснијати, жи, (Рес. и Срем.) vide оснијетити.

Оснивање, н. das Gründen, jactio fundamentorum.

Оснивати, ам, в. impf. Gründen, Grund legen, jacio fundamenta.

Оснијетити, жи, в. pf. (Ерц.) schnehen, es ist Schnee gefallen, cecidere nives.

Основа, ф. der Zettel (beim Weber), der Aufzug, die Werste, stamen.

Основати, нујем, в. pf. 1) anzetteln (das Garn), ordino telam. 2) den Grund (zum Gebäude) legen, fundamenta jacio.

Оснутак, тка, м. der Aufzug (bei den Webern) bevor er an den Weberstuhl kommt, stamen.

Особина, ф. besonderes Eigenthum (was nicht unter der gemeinschaftlichen Hausverwaltung steht), res propria, non communis familiae, peculium. Беоја жена има краву или овцу, што јој је поклобно опац, или други ко; а мушкарци држе кошнице, брочњање; сију дуван и т. д.

Особина, ма, то, besonders, singularis, proprius.

Особито, 1) besonders, praesertim. 2) besonders, seorsum.

Освина, ф. die Achse (am Rade), axis.

Осволн, ла, ле, Wespen-, vesparum.

Осоје, н. das Dickicht, der dicke Wald, in den keine Sonne kommt, saltus densus.

Осока, ф. eine Art Flüssigkeit, liquidi genus.

Осолити, им, в. pf. einsalzen, sallio.

Осблитисе, имсе, в. г. pf. etwas Gesalzenes essen, manduco sallitum.

Осарљив, ва, во, reizbar, gähornig, iracundus.

Осочан, чна, но, cf. осока.

Оспа, ф. vide аспа.

Оспице, ф. pl. vide красте.

Оспичав, ва, во, blatternarbig, variolatum notis maculatus. cf. богињав.

Осрамџити, им, в. pf. in Schande bringen, dedecore adicio.

Осрати, осерем, в. pf. daherscheißen, proscaso.

Осратисе, осеремсе, vide посрашисе.

Оскрнавити, им,
в. pf.

Оскуда, гна, о, и. п.
оскудна година,

Осмакање

Осмакати, амсе

Осредак, тка, м. поток у Туринку.

Вереднѣ, ѡа, ѡе, mittelmäßig, mediocris:

„Кнезовима аше поклањајте, „Кметовима осредње парипе —

Осшава, f. die Hinterlage (das Depot), depositum: дао на осшау; осшаве ајдучке.

Осшавити; им, в. vi. 1) aufheben, versetzen, custodio, gerono. 2) lassen, mitto. 3) daher браду —, den Bart wachsen lassen, promittere barbam.

Осшавитише, имсе, vide осшавитише.

Осшављање, п. 1) das Aufheben, custodio. 2) das Lassen, relicto. 3) браде, der lange Bart, promissio barbae.

Осшављати, ам, в. impf. 1) verwahren, gerono. 2) lassen, mitto, relinquo. 3) das Haar, den Bart, den Schnurrbart wachsen lassen, promitto barbam.

Осшавље, п. das Weiben, permaneo.

Осшављати, јем, в. impf. 1) verbleiben, maneo. 2) zurückbleiben, remaneo.

Осшавјати, појим, в. pf. н. п. лазаре, на зими, ausshalten, verbleiben, permaneo.

Осшавјати, ла, ло, übrig, reliquus.

Осшавјак, нка, м. das Verbleiben, mansio: срећан ти пут, а мени добар останак.

Осшавјати, нем, vide остати.

Осшавјатише, немсе, в. г. pf. чега етшаб bleiben lassen, mitto, non curo:

„Осшавјатише Мујо четовања — „Четовања и ашиковања —

Осшавјати, рим, в. pf. (Рес.) altern, остарети, им, в. pf. (Срем.) alt wer-

Осшавјати, рим, в. pf. (Ерц.) den, consensco.

Осшавјак, тка, м. 1) das Ueberbleibsel, reliquia. 2) die Uebriggebliebenen, relicti (post mortem): да Бог да остатку живом и здравље.

Осшавјати (говорити и останути), анем, в. pf. 1) bleiben, maneo, permaneo. 2) од болести, genesen, servari e morbo. 3) од кога, zurückbleiben hinter nem: није остао од ђавола, relinqui, deterior sum.

Осшавјати, f. pl. der Drenzack (der Fischer), tridens.

Осшавјати, п. d. r. Stiel des Drenzacks, manubrium tridentis.

Осшавјати, ам (остшишем?), в. pf. in Alaun fieden, coquo in alumine, imbuo alumine.

Осто, м. кур. в. Остоја.

Остоја, м. Mannsname, nomen viri.

Осшавјатише, имсе, в. г. pf. ein Nas zu fressen bekommen (von Sünden), cavaver nasiscisci.

Осшавјати, f. Stadt in Dalmatien, Ostrovitia:

„А ђевојка Амглијска краљица, „С Дуком земом од земље Горанде, „Она оде шеру Осшавјати —

Осшавјати, м. der Inselaner, insulanus.

Осшавјати, f. die Inselbewohnerin, insulana.

Осшавјати, п. die Insel, das Eiland, der Wörd (Werder), insula. Једно село у крај Дрине (под Лозницом) зовете Осшавјати.

Осшавјати, ка, ко, Insel, insularis.

Осшавјати, п. dim. в. осшавјати.

Осшавјати, ижем, осшавјати, в. pf. scherren, tondeo.

Осшавјати, м. Gran, Strigonium.

Осшавјати, f. vide купина.

Осшавјати, ужем, в. pf. abschaben, derado.

Осшавјати, f. pl. die Abschäbel, quod abradi debet.

Осшавјати (одсшавјати), п. das Finweatreten, recessio.

Осшавјати (одсшавјати), ам, в. impf. abtreten, recedo.

Осшавјати, ам, в. pf. stampfen, contundo, pinso.

Осшавјати (одсшавјати), им, в. pf. abtreten, recedo.

Осшавјати (одсшавјати), им, в. pf. aburtheilen, das Urtheil fällen, judicium fero.

Осшавјати, им, в. pf. verurtheilen, condemnatio.

Осшавјати (одсшавјати), п. das Aburtheilen, judicii latio.

Осшавјати, хујем, в. fr. verurtheilen, condemnatio.

Осшавјати (одсшавјати), хујем, в. impf. aburtheilen, judicium fero.

Осшавјатише, имсе, в. г. pf. ein Gefangener werden, ins Gefängniß kommen, in vincula conjici.

Осшавјати (одсшавјати), учем, в. pf. abdrehen, abwinden, retorqueo, devolvo.

Осшавјати (одсшавјати), п. das Abdrehen, retorsio, devolutio.

Осшавјати (одсшавјати), хујем, в. impf. abdrehen, retorqueo.

Осшавјати, им, в. pf. blaß färben, colore pallido imbuo.

Осшавјати, оснем, в. pf. auseinander fallen lassen (s. B. den Strumpf), dissipor.

Осшавјати, оснемсе, в. г. pf. 1) aus einander rollen, dissipor. 2) besäet werden, conseri:

„Осшавјати небо звездама, „А равно поле овцама —

Бог је шару оставио,
а ђаво цркву.

Осшавјати, f. (у старом
владу) vide судба

Осшавјати, п. ш. вак
на копу воднихотоме.

Осшавјати се, имсе,
в. г. pf. и. п. гудја

Како се гудја оставио.

Осшавјати, м.

Осшавјати,
То оставио

+ Останите ме се, Мујина порокет —
А се Мујина оставио но ке —

Осушити, им, v. pf. trocknen, sicco.
 Осушитице, имсе, v. r. pf. verdorren, austrocknen, siccor.
 Отава, f. das Grummet, foenum chor- dum.
 Отанање, n. das Abziehen (das Weins), deductio, derivatio.
 Отакати, ачем, v. impf. abziehen (den Wein), derivo.
 Отале, vide одапале.
 Отавати, ам, v. pf. gut ausführen, bene perficio, vinco.
 Отанчати, ам, v. pf. dünn werden, extenuor.
 Отанити, им, v. pf. dünn machen, extenuo.
 Отац, оца, m. der Vater, pater.
 Отворање, n. 1) das Öffnen, aperitio. 2) das Polstern, politio.
 Отворати, ам, v. impf. 1) aufmachen, aperio. 2) polieren, polio.
 Отворити, им, v. pf. 1) aufmachen, aperio. 2) polieren, polio, s. В. пушку, сребрно што и т. д.
 Отврднути, нем, v. pf. hart werden, induresco.
 Отврстисе, зесе, v. r. pf. sich lösen, solvi: отврзла му се крв на нос (или на носа).
 Омè! Zurück ans Pferd, um es zu entfernen, vox abigentis equum.
 Омèгнути, нем, v. pf. strecken, ausziehen, extendo.
 Омèгнутице, немсе, v. r. pf. sich hin- strecken, extendor.
 Омèжати, ам, v. pf. 1) schwer werden, gravis fio. 2) schwerfällig werden, gravis fio.
 Омèзање, n. das Ausziehen, Ausstrecken, extensio.
 Омèзати, ежем, v. impf. ausstrecken, extenso.
 Омèзатице, ежемсе, v. r. impf. sich dahinstrecken, extensor.
 Омèлити, им, v. pf. kalben, ein Kalb werfen, pario (vitalum).
 Омèлитисе, имсе, v. r. pf. kalben, pario.
 Омèрати, ам, (Рес. и Срем.) vide о- керати.
 Омесати, ешем, v. pf. behauen, do- lo, dedolo, exascio.
 Омèснати, им, (Рес. и Срем.) vide опијеснати.
 Омèти, омтем, v. pf. nehmen, weg- nehmen, capio, rapio.
 Омèтице, омтемсе, v. r. pf. sich be- freyen, liberor.
 Омèти, ечем, v. pf. anlaufen, auf- schwellen, intumesco. 2) ablaufen, de- curro, minuor.
 Омèшчати, ам, vide омèжати.

Опијеснати, им, v. pf. (Ерц.) knapp machen, facio angustum.
 Опимање, n. das Wegnehmen, Entrei- ßen, ademptio.
 Опимарити, им, v. pf. striegeln, stri- gili rado.
 Опимати, ам (и опимљем), v. impf. wegnehmen, adimo.
 Опиматице, амсе (и опимљемсе), v. r. impf. 1) sich frey machen, eximor, liberor. 2) око шта, sich reißen (um etwas), raptim emo, diripio.
 Опинсати, ам (опиншем?). vide о- спинсати.
 Опирање, n. das Abwischen, abstersio.
 Опирати, рем, v. impf. abwischen, abs- tergo.
 Опиратице, ремсе, v. r. impf. sich ab- wischen, abstergor.
 Опирач, n. das Handtuch, mantile, man- tella, mappa. Избирач нађе опирач (кад се који жени).
 Опискивање, n. 1) das Wegdrücken, remotio (per pressionem). 2) das Lössto- pfen, apertura per remotionem.
 Опискивати, кујем, v. impf. 1) hin- wegdrücken, removeo (urgendo), s. В. лажу. 2) löstospfen, aperio per remo- tionem.
 Опискиватице, кујемсе, v. r. impf. и. п. у свијет, in die weite Welt hinaus sich werfen.
 Описнути, нем, v. pf. 1) hinwegdrü- cken, removeo. 2) aufstopfen, aperio.
 Описнутице, немсе, v. r. pf. у свијет, sich in die weite Welt hinein werfen, abeo inter homines ignotos.
 Опіки (опіки), опидем / опиншоо (говорисе у брзом изговору о ша о и оч а о), v. pf. fortgehen, abeo.
 Опинцање, n. vide опјенцање.
 Опинчати, ичем, vide опјенчати.
 Опјенцање, n. (Ерц.) 1) das Aufschwel- len, intumescencia. 2) das Ablaufen, defluxus.
 Опјенчати, опјенчем, v. impf. (Ерц.) 1) anlaufen, aufschwellen, intumesco. 2) ablaufen, defluo.
 Опкавати, ажем, v. pf. antworten, entgegen, respondeo.
 Опказивање, n. das Antworten, respon- satio.
 Опказивати, зујем, v. impf. antwor- ten, responso.
 Опкалè, vide одакале.
 Опкати, очем, v. pf. fertig weben, pertexo.
 Опкивање, n. 1) das Löschmieden, de- fractio, solutio. 2) das Dängeln (der Sense), cum quis tundendo acuit (fal- cem forniciam).
 Опкивати, ам, v. impf. 1) löschiemie-

Отаравање, и.

Отаравати, ам, импф.

Отарачиство, и.

Што најбоље отвори руке и тв

Док се један не отерне,
не може други да се про-
терне.

+ (и одем)

Отес, m. vide потес.

3)
На опинте право у при-
морје —

† Опинте се преко поља равна —

den, recudo i. e. eudendo defringo, solvo. 2) косу, dāngeln, tundendo acuо.

Откидак, тка, m. ein abgerissenes Stief, particula defracta, decerpta.

Откидање, n. das Abreißen, dereptio.

Откидаши, ам, v. impf. abreissen, detipio.

Откинулаши, нем, v. pf. abreissen, detipio: откинула се лажа.

Оклапање, n. 1) das Abdecken, detectio. 2) das Aufspringen, reclusio.

Оклапаши, ам, v. impf. 1) abdecken, den Deckel abnehmen, detego. 2) aufspringen, aufschließen, recludo, pando.

Отклаши, кољем, v. pf. abbrechen (am Freise), detraho: једва сам пасјим зубима отклао.

Отклае, vide одакле.

Отклаошиши, им, v. pf. 1) abdecken, detego. 2) aufmachen, recludo.

Откључавање, n. das Aufschließen, reclusio.

Откључавати, ам, v. impf. } aufschließen, recludo.

Откључаши, ам, v. pf. } schließen, recludo.

Откљовати, кујем, v. pf. 1) loschneiden, recudo, demo. 2) косу, abdāngeln, tundendo exacuо.

Откљовавање, n. das Abgraben, sublatio (fodiendo).

Откљовати, ам, v. impf. } abgraben, otkopati, ам, v. pf. } tollо fodiendo.

Откљос, m. das Gras, welches mit einem Senfensreiche abgemäht wird, quod pro falcis foenariae ictu demettitur: покосил откљоси; покосило сијено у откљосима.

Откљосиши, им, v. pf. abmähen, demetto, deseco.

Откривање, n. 1) das Abdecken (des Hauses), detectio. 2) das Enthüllen, nudatio, detectio.

Откривати, ам, v. pf. abdecken, entdecken, enthüllen, detego, retego.

Откривши, ријем, v. pf. abdecken, entdecken, enthüllen, detego, retego.

Откуда, } woher? unde?

Откуда, } woher? unde?

Откуп, m. der Loskauf, die Auslösung, redemptio:

„Океш ли ме пуслим' на откупе? —

Откупити, им, v. pf. loskaufen, redimo.

Откупљивање, n. das Loskaufen, Auslösen, redemptio.

Откупљивати, љујем, v. impf. loskaufen, redimo.

Отлае, vide отлае.

Отмица, f. der Mädchenraub, raptus puellae. У Србији и данашњи дан отмицају девојке. Млада момчад

врло радо иду у отмицу, и често нуде један другога: „Ајде мо-ре да ти отмиемо ту, или ону, девојку.“ У отмицу се иде с оружјем каквогђ на војску. Кашто отми-чари довребају девојку код споне, или кад пође на воду, па је уваше и одведу; а кашто ударе на кућу ноћу (као ајдучи), па обију кућу и свежу девојачкога оца и браћу, док нађу девојку и одведу. Кашто се побију девојачка браћа и рођаци с отмичарима и буде меса доста: као што је у Јадру (у селу Клупцима) 1805те године погинуо девојчин брат и један отмичар; и девојку опет нијесу могли отпети. Зато отмичари не смију ласно да ударе на кућу, ће знаду да има много рода у девојке, а особито ће је село сложено: зашто и сељаци, како стану пушке пуцаши и учини се буна, спопадне сваки своју пушку па трчи у помоћ. Свему је селу срамота, кад се из села отме девојка, а отмичарима још већа, кад се врапе јалови. Кад отмичари докопају девојку у руке, онда је већ не ће оставити, макар сви изгинули; ако ли се девојка стане за-тепати и не ће да иде, онда је вуку за косе, и деру штапом као вола у купусу. Отмичари не смију ићи с девојком момачкој кући: зашто пођу кашто сељаци, с родом девојачким, за њима у поћеру; него је одведу у шуму, и тамо је вјенчају у каквој колиби (шударској или паспирској), или ће око бивњића. Поп мора вјенчати, ако му се и не ће: зашто оће да га бију. Кад дође поћера у село, онда они, откуд су отмичари, изиђу преда њи лијепим начином и граде мир. Ако се тако помире, добро; ако ли род девојачки оде кадији на тужбу, онда морају доћи и отмичари с девојком. Кад угледа мати девојку на мешкеми, а она се стане бусати рукама у прси, и јаукати: „Куку мене! ево роба мога.“ Кад се почну судити, кадија најпрје пита девојку: Или је сила, или драга воља? Ако рече девојка, да је сила, и да она не ће с оним момком живљети ни данас ни сјутра, макар је сву исјекли на комаде, онда зао по отмичаре: морају лежати у апсу и плаћати глобу. Ако ли девојка рече (као што понављаше бива): „Није сила, веће драга воља: ја ћу за њим и у гору и у воду,“ онда отмичари даду ишо-

+ Отмица }

♀, којим онде дено, обе
 и он што даи у шв 531.
 ире, а он им одробо-
 је: „Гату вам и јасаг
 који говорат, ам погле
 кад ставите отпуда-
 вати, да не мислите
 брже од мене.“

†2)
 Так отпаде поре у) тагдаке-
 Отпатавати, им, v. pf.

гођ кадији, па се помире с ђевојач-
 ким родом, и одведу ђевојку кући
 те чине свадбу.
 Највише се догоди те отимају
 ђевојке, кад момак запроси ђевојку
 па му је не даду; а кашто је и не
 просе (кад знаду да је не ће дати),
 него управо отиду и отиму, а мо-
 мак је није ни виђео. Вевојке оти-
 мају онајвише момчад, која не-
 мају родитеља, или ако и имају, а
 они и не слушају, него се сакћу
 којекуда; а за поштена момка и
 од поштена рода слабо ће кад от-
 мети ђевојку, нити ће такови мо-
 мак отићи у отмицу.
 Црни је Ђорђије био забранио от-
 тимати ђевојке: издао је запови-
 јест, да ће свакога момка, за ког
 отиму ђевојку, погубити; попа, ко-
 ји вјемча отицу ђевојку, обрјати
 (распопити); кума, ђевера и ста-
 рог свата шибати; а оспадим от-
 мичарима сваком по 50 батина у-
 дарити.
 Отмичар, m. der Mädchenräuber, rap-
 tor puellae. cf. отмица.
 Отоболитисе, лисе, v. r. pf. an etwas
 herabhängen, dependeo.
 Отоварити, им, v. pf. abladen, demo.
 Отонич (отонич), } so eben, kurz vor.
 Отоничке (отоничке), } her, paulo ante.
 Оток, m. die Geschwulst, tumor.
 Отока, f. ein Seitenarm eines Stro-
 mes, der sich wieder mit demselben ver-
 einigt, und dadurch eine Insel bildet,
 cornu luminis circumfluum.
 Отолае, vide отале.
 Отопитисе, лисе, v. r. pf. н. п. сип-
 jet, schmelzen, liqueſco.
 Отоплитисе, лисе, v. r. pf. lau wer-
 den, tepesco.
 Оточити, им, v. pf. 1) abziehen (den
 Wein), derivo (vinum). 2) н. п. сјеки-
 ру, mit dem Wegsteine abschleifen, co-
 te acuo.
 Отпадане, н. 1) das Abfallen, delap-
 sus. 2) das Abfallen, defectio.
 Отпадати, ам, v. impf. 1) abfallen,
 decido. 2) fig. abfallen, deficio.
 Отпадити, им, v. pf. abfällig machen,
 facio ut quis deficiat, ut non sit dicto
 audiens.
 Отпадитисе, имсе, v. r. pf. abtrün-
 nig werden, deficio.
 Отпадник, m. der Abfällige, Abtrün-
 nige, defector, apostata.
 Отпадница, f. die Abtrünnige, defectrix:
 „Врат“ се напрег, Божја отпаднице—
 Отпаживане, н. das Abtrünnigmachen,
 die Verführung, seductio. 2) der Ab-
 fall, defectio.

Отпаживати, ђујем, v. impf. abfällig
 machen, defectorem reddo, seduco.
 Отпаживатисе, ђујемсе, v. r. impf.
 abfällig werden, abfallen, deficio, se-
 ducor.
 Отпарати, ам, v. pf. abtrennen, weg-
 trennen, solvo, separo.
 Отпасати, ашем, v. pf. losgürten,
 discingo.
 Отпасиване, н. das Losgürten, discin-
 ctio, solutio.
 Отпасивати, сујем, v. impf. losgür-
 ten, solvo.
 Отпасити, аднем, v. pf. wegfallen, de-
 cido.
 Отпаштање, н. das Abfasten, Abbü-
 ſen durch Fasten, cum quis jejuniu luit,
 jejuniu redimit.
 Отпаштати, ам, v. impf. abfasten,
 durch Fasten abbüſen, jejuniu redimo.
 Отпевање, н. (Рес. и Срем.) vide от-
 пијевање.
 Отпевати, ам, (Рес. и Срем.) vide
 отпијевати.
 Отпевати, ам, (Рес. и Срем.) vide
 отпијевати.
 Отпечалити, им, v. pf. entfiegeln, de-
 mo signum, resigno.
 Отпечаквање, н. das Entfiegeln, si-
 gilli dentio.
 Отпечаквати, ам, v. impf. entfiegeln,
 resigno, demo sigillum.
 Отпијање, н. 1) das Abtrinken, deliba-
 tio. 2) das Abtrinken, pensatio per po-
 tum.
 Отпијати, ам, v. impf. 1) abtrinken,
 delibo hibendo. 2) abtrinken, penso bi-
 bendo.
 Отпијевање, н. (Ерц.) 1) das Entge-
 gesungen, wenn einer früher gesungen,
 responsatio cantanti. 2) das Abſingen,
 die Austöſung durch Gesang, liberatio
 per cantum.
 Отпијевати, ам, v. impf. (Ерц.) 1) ко-
 ме, einem, der angesungen, entgegen-
 sungen, respondeo cantanti, excipio can-
 tantem. 2) imo, abſingen, cantu lucror
 (wie Dryheus seine Gurydice).
 Отпињање, н. das Losſchnallen, solutio.
 Отпињати, нем, v. impf. losſchnallen,
 solvo.
 Отпиране, н. das Aufſthun (der Thüre,
 durch Hinwegräumung des davor Ge-
 stellen), apertio. 2) das Entſchuldigen
 auf einen andern, excusatio in alium.
 Отпирати, рем, v. impf. vrama, die
 Thür aufſthun, aperio.
 Отпиратисе, ремсе, v. r. impf. на ко-
 га, ſich auf einen entſchuldigen, crimen
 rejicio in alium.
 Отпирити, им, v. pf. ſich davon ма-
 ſen, abscedo (clam vel pulsus).

Отпирати ам, v. pf.

Отписати, ишем, v. pf. 1) коме, zurückschreiben, antworten, rescribo. 2) кога, einen schriftlich anfragen, accuso quem per literas.

Отписивање, n. das Zurückschreiben, responsio, rescriptio.

Отписивати, сујем, v. impf. antworten, responsio.

Отпијати, пијем, v. pf. 1) abtrinken, debibo, delibo. 2) abtrinken, durch Trinken berichtigen (z. B. eine Schuldforderung), bibendo penso.

Отпијевати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) што, abfingen, durch Singen abverdienen, tilgen, cantu penso. 2) коме, singend abgehen, abeo cantans:

+ Пијевај друже, да ти отпијевамо —

Отплакати, лачем, v. pf. 1) durch Weinen abbüßen, abweinen, lacrimis luo. 2) weinend davongehen, abeo lacrimans.

Отплаивати, ам, v. pf. } davon schwim-

Отплаивати, им, v. pf. } men, abeo natans.

X Отплювање, n. das Ausspucken vor etwas, exsputatio.

Отплювати, ам, v. impf. ausspucken, respuo.

Отплюкивање, n. dim. v. отплювање.

Отплюкивати, кујем, dim. v. отплювати.

Отпојати, јем, v. pf. abfingen (in der Kirche), decanto.

Отпорити, им, vide отпарати.

Отпоручивање, n. das Zurückentbieten, responsio ad nuncium.

Отпоручивати, чујем, v. impf. zurückentbieten, respondeo nuntio:

„А браћац сестри отпоручује —

Отпоручити, им, v. pf. zurückentbieten, nuntium remitto.

Отпостити, им, v. pf. abfasten, durch Fasten abbüßen, jejunio luo.

Отпочивање, n. das Ausruhen, Ausrasten, requies.

Отпочивати, ам, v. impf. austrasten, austrahen, requiesco.

Отпочинути, нем, v. pf. austrasten, requiesco.

Отпрѣд, unlängst, nuper, non ita pridem.

Отпрѣдети, дим, (Рес.) vide отпрѣти.

Отпрѣдивање, n. das Herabfarzen, resceritus (?).

Отпрѣдивати, дујем, v. impf. herab-, hinwegfarzen, deredo: отпрѣдују му кесе наз гузцу.

Отпрѣдити, им, v. pf. (Срем.) } abfar-

Отпрѣдети, дим, v. pf. (Ерц.) } zen, pedendo penso. cf. исписна.

Отпрѣ, (Рес. и Срем.) vide отпрѣје.

Отпрѣје, (понајвише у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide отпрѣје.

Отпрѣје (од прѣје), (Ерц.) vordem, ehemals, antea.

Отпрѣвати, ам, v. pf. fortgehen mit Sad und Pack, discedo cum impedimentis.

Отпузати, ужем, v. pf. } davonkriechen

Отпузати, им, v. pf. } (von Kindern), abrepo.

Отпуст, m. die Entlassung, der Abschied, dimissio.

Отпустити, им, v. pf. 1) entlassen, dimitto. 2) ablassen, remitto:

„Од арача раји отпустите —

Отпучавање, n. das Löschnöpfen, discinctio.

Отпучавати, ам, v. impf. löschnöpfen, discingo.

Отпучање, n. vide отпучавање.

Отпучати, ом, vide отпучавати.

Отпучити, им, v. pf. löschnöpfen, discingo.

Отпуштање, n. 1) das Entlassen, dimissio, exactoratio. 2) das Entlassen, Nachlassen, remissio.

Отпуштати, ам, v. impf. 1) entlassen, dimitto. 2) nachlassen, erlassen, remitto.

Отпуштање, n. vide отпуштање.

Отпушкати, ам, vide отпуштати.

Отпрѣбити, им, (Рес. и Срем.) vide отпрѣбити.

Отпрѣбитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide отпрѣбитисе.

Отпрѣзити, им, (Рес. и Срем.) vide отпрѣзити.

Отпрѣситисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide отпрѣситисе.

Отпрѣсати, ам, v. impf. abschütteln, ausbeuteln: noge од снѣгера und снѣжер с ногу, excutio.

Отпрѣсатисе, амсе, v. r. impf. sich ausschütteln, excuti.

Отпрѣсине, f. pl. z. B. zmajese, der Glimmer (den die Zigeunerin für etwas ausgibt, das der Lindwurm abgeschüttelt habe), exuviae draconis.

Отпрѣскаитисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide отпрѣскаитисе.

Отпрѣсти, сем, v. pf. abschütteln, excutio.

Отпрѣститисе, семсе, v. r. pf. sich ausschütteln, excuti.

Отпрѣбити, ум, v. pf. (Ерц.) abflauben, expurgo.

Отпрѣбитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) 1) sich abflauben, expurgo (e. g. pediculis). 2) von dem Obst, wann es die Blüte abgeworfen, und die Frucht angelegt, florem abjecisse, fructum odo.

Отпрѣзивати, им, v. pf. (Ерц.) den Kaufsch austreiben, crapulam expello.

Отпучавање, n.

Отпучаваати, ам,

+ Отпучаати, ам

+ 3) отпучати нежевајући

1/6 Отпрѣтити, нем

1/0 Отпрѣсен човек,

Отпочивање, n.

Отпочивати, нем, v. impf.

+ Нај су у Рватској у неким месту били пред зрком 1813 годне скупљати скупцу сев новце, дајући дајућа, да пуцају на весеље, што су скупљачи у от у Москву, запитаву како рази нових слеза

Отрети, сем, рво

да узга окули ов
мене, отровара биса
(код је по срдит).

Отшоро (од шора)

Отуц

Оцједити, а, о

+ 2) Оце се, и. п. за мајсе

Оцебидити, а, о,

поса оте много труде

Очинство, н.

Очинци, нака, т. р.

Отријесатице, амсе, v. r. pf. (Ерц.)
sich voll saufen, potu impleri.

Отријет, м. ein erbseliges Wert ob-
soner Art, vox ficta obscœna, q. d.
tergipenium.

Отријет, м. vox ficta obscœna, q. d.
tergipenium.

Отров, м. das Gift, venenum.

Отрван, вна, но, giftig, venenosus

Отрвати, рујем, v. pf. kora, vergiften,
venenum do.

Отрваница, f. 1) гуја, giftig, veneficus:
„Те премеће дрвље и камење

„Доке наје гују отровницу —

2) die Giftmischerin, venefica:

„Ид' одамае једна отровнице,

„Кад си свога брата отрвала,

„Отрваћеш и мене јунака —

Отрпети, ним, v. pf. (Рес.) } erlei-

Отрпити, ним, v. pf. (Срем.) } den,

Отрпелти, ним, v. pf. (Ерц.) } zu En-

de leiden, perpetior.

Отрулити, нем, v. pf. } verkaufen, pu-

Отрунути, нем, v. pf. } tresco: от-

рулио у гвожђу (у шавинци).

Отурање, н. das Wegwerfen, abjectio.

Отурати, ам, v. impf. wegwerfen, ab-

Отуриши, им, v. dt. } jicio:

„Испред себе ћерћу отурила —

Отући, учем, vide обити.

Окелавити, им, v. pf. fahl werden,
calvus fio.

Окерати, ам, v. pf. (Ерц.) hinweg-
treiben, abigo.

Окешити, им, v. pf. besichtigen, be-
schauen, inspicio (einen Getödteten),
cf. окешити.

Окоравити, им, v. pf. einäugig wer-
den, altero oculo capri.

Оку, id. will, volo cf. кети, темит

Окутети, ним, v. pf. (Рес.) } 1) vet-

Окутити, им, v. pf. (Срем.) } summen

Окукети, упним, v. pf. (Ерц.) } obmute-

sco. 2) vide опасити.

Ох! (у Ерц. ор!), interj ach, oh! ah! vah!

Оцат, оцта, н. (у крајини Неготин-
ској) der Essig, acetum. cf. српке.

Оцети, оцаца, м. pl. vide оци.

Оцедити, им, (Рес. и Срем.) vide
оцједити.

Оцјепити, им, (Рес. и Срем.) vide оцј-
епити.

Оцјепљивање, н. (Рес. и Срем.) vide
оцјепљивање.

Оцјепљивати, љујем, (Рес. и Срем.)
vide оцјепљивати.

Оци, оцаца, м. pl. празник у неђе-
љу између Материца и Божица.

Какогађ што жене вежу о Мате-
рицама, тако људе (који су ћену
имали) о Оцима. cf. матернице.

Оциједити, им, v. pf. ((Ерц.) 1) aus-

drücken, aquam exprimo. 2) abseihen,
aquam emitto.

Оцијепити, им, v. pf. (Ерц.) wegspal-
ten, diffindo.

Оцило, vide огњило.

Оцин, на, но, н. п. гра, Оца, des Оца,
reverendi patris (монаси). Пребрај

гра у Србији зову селаци (као у
шали) оцин гра (зашто га нај-

више калуђери готове и једу она-
ко са земљином и с бибером и ш. д.)

Оцјепљивање, н. (Ерц.) das Abspalten,
diffissio.

Оцјепљивати, љујем, v. impf. (Ерц.)
abspalten, diffindo.

Оцо, м. (hyp. von отац) von einem klö-
sterlichen Vater, der Pater, pater
(de monacho).

Оцрнати, им, v. pf. anschwärzen, de-
nigro.

Оцрнитисе, имсе, v. r. pf. sich einen
schlechten Namen machen, denigrare
seipsum.

Оцрњивање, н. das Schwärzen, deni-
gratio.

Оцрњивати, љујем, v. impf. anschwär-
zen, denigro.

Очамати, ам, v. pf. Langeweile be-
kommen, indem man wartet, moleste
exspecto.

Очао, cf. ошкчи.

Очврнути, нем, v. pf. fest werden,
solidari.

Очевина, f. das väterliche Vermögen,
patrimonium.

Очевивање, н. das Erwarten, exspecta-
tio.

Очевивати, кујем, impf. erwarten,
exspecto.

Очемрнитисе, имсе, v. r. pf. sich ver-
gällen (durch stetes Essen), cibo nimio
se corrumpere.

Оченути, нем, v. pf. einen Ast am
Stamme abreißen, ramum avello.

Очепити, им, v. pf. kora, einem auf
den Fuß treten, pono pedem meum in
alterius pedem.

Очепити, им, v. pf. што, aufstopfen,
demto embolo aperio.

Очепљивање, н. das Aufstopfen, dem-
tio emboli.

Очепљивати, ам, v. impf. aufstopfen,
embolum demo.

Очерупати, ам, v. pf. rupfen, vello.

Очешати, шем, v. pf. Frauen, refrico.

Очешати, ам, v. pf. auskämmen,
recto.

Очи, очију, f. pl. die Augen, oculi.

Очимкати, ам, v. pf. in kleine Stü-
cke theilen (z. B. Fleisch für die Kin-
der), in particulas minutas partiti.

Очин, на, но, des Vaters, patris.

На недове (моје) очи

Очињѝ, ња, ње, н. п. вид, Augen, oculorum: тако ми вида очињера.
 Очиштини, им, v. pf. 1) reinigen, purgo. 2) sich mit Saft und Pack davon waschen, clam abeo.
 Оцице, f. pl. dim. v. очи.
 Очу, очуа, m. der Stiefvater, vitricus.
 Очов, ва, во, des Stiefvaters, vitrici.
 Очулати, ам, v. pf. abrupsen, vello.
 Оца*, m. Chodscha (türkischer Geistlicher) sacerdos turcicus.
 Оцак*, m. vide димњак.
 Оцак*, m. vide двор 1.
 Оцакѝа*, f. Zimmer mit Lamin, cubiculum in quo caminus.
 Оцаковић, m. (у Босни) von gutem Hause, illustri loco natus. cf. кољеновић.
 Оцачар, m. der Rauchfangkehrer, purgator caminorum.
 Оцачарев, ва, во, } des Rauchfangkehrers
 Оцачаров, ва, во, } purgatoris caminorum.
 Оцин, на, но, des Chodscha, sacerdotis turcici
 Оциница, f. die Frau des Chodscha, sacerdotis turcici uxor.
 Оцински, ка, ко, 1) Chodscha-, sacerdotis turcici. 2) adv. nach Art eines Chodscha, more chodjae.
 Ош! interj. } Ruf um den Hund wegzuschauen!
 Оша! interj. } streiben, vox abigentis canem.
 Ошакнути, нем, v. pf. ш. j. песмо, ош sagen, dico ош.
 Ошао, cf. опшк.
 Ошап, m. } суво воће, као н. п. шљ.
 Ошаф, м. } ве, јабуче, крушке и ш.
 д. gedörrtes Obst, roma tosta:
 „Ђевојка се весели:
 „Удаћу се к јесени.
 „А мајка је кара:
 „Немаш кујо дара. —
 „Имам врећу ошапа,
 „Сваком свапу по шака —
 Ошвањинисе, имсе, v. r. pf. vide о-срамотинисе.
 Ошве, f. pl. ein Theil am weiblichen Hemde, indusii pars.
 Ошестарити, им, v. pf. abziehen, demetior circino.
 Ошцапати, ам, v. pf. (чим, кога, што) etwas, was man auf den Schultern trägt, seitwärts werfen, de humeris detorqueo.
 Ошинути, нем, v. pf. einen Hieb (z. B. mit der Peitsche) geben, ico.
 Ошпшати, ам, v. pf. vide ошприк.
 Ошпање, n. das ош sagen, abactio voce ош!
 Ошпати, ам, v. impf. ош sagen, dico ош.
 Ошпринути, нем, v. pf. н. п. врапа,

die Thüre ein wenig öffnen, paululum removeere januam.
 Ошнути, нем, v. pf. ош sagen, dico ош.
 Оштар, тра, ро, 1) scharf, acutus. 2) scharf, acer.
 Оштенити, им, v. pf. werfen (von der Hündin), pario.
 Оштенитисе, имсе, v. r. pf. werfen, pario.
 Оштрече, n. das Schärfen, acutio.
 Ошприка, f. eine Pflanze, herbae genus.
 Ошприка, f. die Schärfe, acies.
 Ошприш, им, v. impf. schärfen, acuo.
 Ошприце, n. н. п. у ножа, die Schneide, acies.
 Ошпрљат, ша, по, spizig, acutus.

П.

Па, aber, vero; und, et; hernach, dann, tum, post haec.
 Паање, n. das Abblasen, Abstäuben, excussio, dellatio.
 Паати, паиѝем, v. impf. 3. B. wegbblasen, abstäuben, dello, excutio pulverem.
 Пабирак, рка, m. die Nachlese (des Weins), racemus post vindemiam residuus, die Nachlese (des Kukuruz) spicae a messoribus relictae.
 Пабиречење, n. die Nachlese, das Nachlesen, racematio; spicilegium.
 Пабирити, им, v. impf. nachlesen, racemo; spicas lego.
 Пава, f. Frauenname, nomen feminae.
 Павао, ваа, m. Paul, Paulus.
 Павитина, f. бијела лоза, die Waldrebe, Clematis vitalba Linn.
 Павитњак, m. Gebüsch von Waldreben, vitalbetum?
 Павица, f. dim. v. Пава.
 Павко, m. Mannsname (Paul), nomen viri.
 Павле, m. vide Павао.
 Павѝа, f. Frauenname, nomen feminae.
 Павѝић, m. dim. v. Павао.
 Павта, f. vide пафта.
 Павталија, f. vide пафталија.
 Павте, f. pl. vide пафте.
 Павтина, f. dim. v. павта.
 Падање, n. das Fallen, casus.
 Падаши, ам, v. impf. 1) fallen, cado. 2) пада киша, snijer es regnet, schneit, pluit, ningit (cadunt pluviae, nives). пада ми роњак, ist (kommt herab):

Оштрѝокур, м.

Ош'катице, ам се, v. r. pf.

Ѕ кау му ^{же} каже, да је паведина, он му каже: „Ђеф' у село, воћо.“

Ошудусти, им, v. pf. као глорити.

Паведина, f. кау је нево све облакно, та се љето проведи. Кау воћ. слијетану ограбори снујенчу (та пшате, како је вријеме), да је облакно, она каже: Паведите се, ~~ам~~ Ошклати са ти се, ам се, v. r. pf.

Паднути, иде гасати.

Павлица, f.

Ош'катице, ам се, v. r. pf. м. j. отити се бра

и Павлицу испод Јадовника

Паке, (см.) vide пак;
 лако стоји, паке протолу —

Пали-џак, м.

Палуцки
 Подар Пелару палицију,
 Нек убије зрелицу —
 + Палуцање

Палуцање, ам, в. импф.

Палуцање, ам, в. импф. пав-
 мао памету, сф. спазма-
 ни.

+ Палуцовача, ф.
 и сврху се књиу палуцање —

Палуцања, ф.

ја тако на памети на-
 лази.

Палеца, ф. dim. к. палеца

Памтовик, м. (ср.)

н.п. ово стоји обће од памтовике.

у пак?

А. Милаан ми пада рођак.
 Б. По чему (како)?
 А. Његова мами и моја мами од
 двије сестре ћеча.
 Палењича, ф. die Frohne eines Kloster-
 bakers, angaria monastica (ad mona-
 sterium praestanda).
 Палењичаш, м. Klosterroboter, opera-
 rius monasticus.
 Пажња, ф. die zärtliche Liebe der Eltern
 gegen Kinder, und zwischen Eheleu-
 ten, amor parentum in liberos, aut
 conjugum mutuus.
 Пазар*, н. 1) der Markt, forum. 2) на-
 керати пазар, einen Handel befördern,
 betreiben (durch Zureden), mercatus.
 Пазаривање, н. das Handeln, mercat-
 ura.
 Пазаривати, рујем, в. импф. handeln,
 mercari (emere et vendere).
 Пазарија*, ф. die Fabrikwaare (die nicht
 auf Bestellung gemacht ist) res facta
 ad vendendum, merx mundinalis. cf. па-
 зарија.
 Пазариши, им, в. pf. handeln, kaufen
 und verkaufen, emo aut vendo.
 Пазарија*, ф. vide пазарија.
 Пазарни, на, но, } н. п. дан, Markt,
 Пазарскй, ка, ко, } mundinalis.
 Пазити, им, в. импф. 1) кога, liebs-
 haben, amo. 2) на кога, или на што,
 Acht haben, attendo.
 Пазитице, имсе, в. г. импф. пазити се с
 њим и пазе се, sich haben einan-
 der lieb, amant se in vicem.
 Пауо, н. die Achsel, axilla.
 Паја, ф. ein Streif, virga, linea. cf.
 пруга.
 Паја, м. (Рес. и Срем.) vide Пајо.
 Пајван*, м. der Strick (für weidende
 Pferde), funis.
 Пајити, им, dim. в. спаваати (zu Kin-
 dern) schlafen: паји буји злато моје!
 (мене говоре, као пјевајући, кад
 устављују ћену), dormio.
 Пајо, м. (Брц.) hyp. в. Павао.
 Пак, 1) vide па. 2) aber, vero: онда
 пак —
 Пакао, кла, м. die Hölle, infernus chri-
 stianorum.
 Пакленй, на, но, höllisch, infernalis.
 Пакосан, сна, но, vide пакостан.
 Пакост, ф. die Bosheit, malitia.
 Пакостан, сна, но, böshast, malus,
 malitiosus.
 Пакра, ф. nom. propr. eines Flusses und
 Klosters in Slavonien.
 Пакрац (понајвише се говори Пакри),
 м. варош у Славонији. Пакрачки,
 ка, ко, von Пакрац.
 Паламар*, м. das Schifftau, rudens.
 Паланачки, ка, ко, 1) von der palanka,

palancae, oppidi. 2) adv. palantisch,
 more oppidano.
 Паланка*, ф. eine Palanke (Mittelding
 zwischen Dorf und Stadt), oppidum.
 Паланчанин, м. Einwohner einer па-
 ланка, oppidanus.
 Палац, лца, м. der Daumen, pollex.
 Палацка, ф. 1) оно што израсте на ро-
 голу као кукурузничк. 2) Art Beutels?
 Палеж, м. Städtchen an Einfluß der
 Колубара in die Сава.
 Палежанин, м. der Palescher.
 Палексија, ф. vide Полексија.
 Палешки, ка, ко, von Палеж
 Палиши, им, в. импф. 1) anzünden, in-
 cendo. 2) fengen, amburo.
 Палица, ф. 1) der Stock, Spazierstock,
 baculus. 2) der Stock: (im Tische), ba-
 culus jugi.
 Паличница, ф. dim. в. палица.
 Паличњак, м. п. ј. сврдао, што се на
 јармовима врне руке за палице,
 der Bohrer zu dem Stockloch im Tische,
 terebra major pro foramine jugi ad in-
 serendum baculum.
 Палош (палош), м. der Passasch, gladius
 militaris.
 Палошина (палошина), ф. augm. в.
 палош.
 Палуцак, чка, м. eine kleine unregelmäßige Au,
 campus herbidus prope
 aquam.
 Палевина, ф. was verbrennt oder ange-
 sengt wird; quod aduritur: удара на
 палевину, es riecht nach Brand.
 Палење, н. 1) das Anzünden, incensio.
 2) das Sengen, adustio.
 Палецак, тка, м. vide пабирак.
 Палецковане, vide пабирчење.
 Палецковати, кујем, vide пабирчити.
 Памети, 1) der Verstand meus, intelli-
 gentia, prudentia. 2) das Gedächtniß,
 nur in den Phrasen: није му било на па-
 мети, meus, memoria: узми се у па-
 мети (vide, attende, quid agas).
 Паметан, тна, но, verständig, pru-
 dens, intelligens.
 Паметовање, н. die Erinnerung, me-
 moria.
 Паметовати, тујем, в. импф. (см.)
 gedenken, meminisse; cf. памити:
 „Мош ли знаши и паметовати —
 Памити, им, в. импф. gedenken, sich
 erinnern, meminisse.
 Памћење, н. die Erinnerung, memoria,
 das Gedenken.
 Памук*, die Baumwolle, eriocydon, Mez-
 ко као памук.
 Памучан, чна, но, Baumwollen, bom-
 baceus, xulinus.
 Памучар, н. der Baumwollhändler, mer-
 cator bombycarius.

Панаџија, f. *Id. i. panagia* (die allerheiligste), eine Bilder-Diptycha, diptycha.
 Панаџур, m. (*πανήγυρις*) der Markt, die Messe, nundinae.
 Панаџуршште, n. der Marktplatz, forum.
 Пандур, m. 1) (у Србији) der Wächter der öffentlichen Sicherheit, zur Aufsuchung der Räuber u. s. w. viator publicus. Свака кнежина има по неколико пандура, који са буљубашом иду по кнежини те ћерају ајдуке и друге рђаве људе ваџају. По неким мјестима (као по Босни) чувају кашто пандури и путове и прате трговце, cf. пандурница. 2) (у Српјему, у Бачи, и у Бан.) der Gerichtsdienner, apparitor. Е секо! Бог је пандур (одговорила некаква жена у Српјему, кад јој је друга рекла: Ласно је шебе секо; твој је муж пандур).
 Пандурија, f. die Stelle, das Amt des pandur, minus apparitoris, apparitio: опширао у пандурију.
 Пандурница, f. die Pandurenhütte, tugium pandurorum. По Босни су љешто начињене пандурнице око пупа (раздалеко једна од друге како се може чути кад пукне пушка), те у њима сједе пандури и чувају путове од ајдука; а кашто прате трговце од једне пандурнице до друге.
 Пандуров, ва, во, des Panduren, pandur.
 Пандуровање, n. der Pandurendienst, apparitio.
 Пандурвати, рујем, v. impf. Pandurendienste thun, apparere.
 Пандурски, ка, ко, 1) pandurisch, panduricus. 2) adv. pandurisch, pandurice.
 Панпа, m. (Рес. и Срем.) vide Панпо.
 Пантелија, m. Panteleimon, Panteleimon.
 Пантница, m. dim. v. Панто.
 Пантљика, f. das Band (österr. das Pantel), fascia.
 Панто, m (Ерц.) vide Пантелија.
 Панути, нем, vide панти (наднем).
 Панцијер, m. (Ерц.) der Panzer, lorica.
 Панцир, m. vide панцијер.
 Пањ, m. der Baumstamm, truncus.
 Пањина, f. augm. v. пањ.
 Пањик, m. dim. v. пањ.
 Пањкање, n. das Verleumdten, calumniatio.
 Пањкати, ам, v. impf. на кога, gegen jemand Lügen vorbringen, mentior de aliquo.

Паор, m. (у Српјем у Бачи, и у Бан.) der Bauer, Landbauer, rusticus. +
 Паорија, f. das Provinziale (im Gegensatz der Militärgrenze) provincia rusticorum.
 Паоркиња, f. die Bäuerinn, rustica.
 Паорски, ка, ко, 1) bäuerisch, rusticus. 1) adv. bäuerisch, rustice.
 Папа, f. 1) der Papst, papa. 2) in der Kinder Sprache, das Brot, sic rane vocant puelli: онда си ти звао љеб папом.
 Папак, ика, m. die Klauе (der vierfüßigen Thiere), ungula.
 Папар, пра, m. vide бибер:
 „А што су ми Карловкиње беле румене?“
 „Вино пију, папар зобљу, те су румене —“
 Папни, на, но, des Papstes, papae.
 Папоњак, њка, m. vide папак.
 Папош, m. eine Art größerer Stubkrebse, canceri genus.
 Папрат, f. das Farnkraut, filix.
 Папратка, f. } ein Farnstengel, filix
 Папратљика, f. } una.
 Папратљичица, f. dim. v. папратљика.
 Папратња, f. зидине од намастира (у Босни више Зворника).
 Папратњача, f. m. j. земља, Farnboden, locus filicosus.
 Папраќа, f. vide Папратња.
 Папрен, на, но, 1) mit capsicum annuum Linn. gewürzt. 2) gepfeffert d. i. theuer, carus.
 Папрњње, n. das Würzen mit paprika.
 Папрењача, f. m. j. гљива (у Српјему) vide млијечница.
 Паприка, f. capsicum annuum Linn.
 Паприши, им, v. impf. mit paprika würzen, condio pipere iudico.
 Паприца, f. у воденици оно гвозђе, што стоји попрјекo на сени и држи на себи камен и окреће.
 Папричица, f. dim. v. паприка.
 Папула, f. n. p. од граа, m. j. кад се куван гра угњечи без чорбе; тако и од сочива, ein Tisolenmus, pulve faseolis.
 Папуча*, pl. die Pantoffeln, crepidae.
 Папучица, f. pl. dim. v. папуча.
 Папучица*, m. der Pantoffelmacher, crepidarius.
 Пара*, die Münze Para, numi genus.
 Пара, f. 1) der Athem, halitus. 2) der Dunst, vapor.
 Парада, f. die Parade, pompa militaris.
 Парадити, им, v. impf. in Parade stellen, instruo aciem.
 Парађење, n. das Stellen in Parade, instructio aciei.

+ cf. сљак.

Пантвијек, m. vide

пантвијек.

Паојене

Паојичи, им

Паперје, n. (coll.)

Паоганница, f.

Папгај, f. vide

папгај.

Папјикаш, m.

Панница, f. vide

пћена.

Пао као два ојечета

пања,

+ cf. троч.

Парагун, m.

Ил' нијезе чое Парагун —

Паразлама*, f. bei der Flinte der äufferste Ring an der Röhre, circulus flintae ultimus:

„Паразлама од тридесет дуката — Паракамиллаука, f. der schwarze Flor den die Nonche über die Kamillaufka tragen, paracamillauchium?

Параклис, m. (παράκλησις) (in scherzhaftem Sinne, als hätte dieß Wort mit dem Kaus etwas gemein) das Gebet, welches über einen gelesen wird, paraclesis.

Параклисара, m. der Kirchendiener, Küster, Glöckner in den Klöstern, aedituus.

Паракувар, m. der Nebenkoch, coqui vicarius (in den Klöstern).

Паракуваров, ва, во, des Nebenkoches, coqui vicarii.

Паралажа, f. u. m. der Zulügner, Lügengehülfe, Lügenbruder, mendacis adjutor, vicarius: саспала се лажа и паралажа: један лаже, а други полагује.

Парање, n. das Löstrennen, Ausweiden, divisio, disjunctio.

Параскева, f. } die heil. Parasceve, Параскевија, f. } S. Parasceve:

„Убила га света Петка Параскевија — Парасиак, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) der Bauersmann, rusticus.

Парасички, ка, ко, 1) bäurisch, rusticus. 2) adv. wie ein Bauer, rustice.

Параснос, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) Art Gottesdienstes für Verstorbene, inferiarum genus.

Парати, ам, v. impf. löstrennen, dividio:

А. Дај пара (Geld). Б. Не парај у сад, већ на мије гуле.

Параћин, m. Stadt unweit Tupyria.

Параћинац, нца, m. einer von Параћин.

Параћински, ка, ко, 1) von Параћин.

2) (adv.) западни лулу параћински, m. j. напуниши лулу, па заватиши њом вапре и пепела.

Параћиница, f. Ort östlich am Einflusse der Drina in die Save. Параћиница је отприје била пушта, и није за њу нико ни знао, док је нијесу прошавшије година населили прекодринци и голци синови, и начинили од ње као малу варошицу: зато се у новим пјесмама пјева шер Параћиница:

„Трећу пиш'те шеру Параћиници, „Голом сину Зеки буљубашни —

Паргал, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) Fels (Bergan), rannus Bargaranus:

„Купићу ти дикче! сукњу од паргала —

Парчење, n. das Wärmen, calefactio.

Парнионца, f. das Gefäß, um die Wäsche zu laugen, vas lixiviarium.

Парип, m. ein gewöhnliches Pferd im Genetische des am, equus vulgaris (παριπος?):

„Кнезовима ате поклајајте, „Кнеповима осредље парипе —

Парипче, чета, n. ein junger парип.

Парипи, им, v. impf. 1) wärmen, calefactio. 2) mit heißem Wasser begießen, calida perfundo, n. п. кошуље, прећу. 3) очи, weiden, pasco oculos (aspectu grato).

Парипца, f. dim. v. пара.

Парлог, m. ein verwahrloster Weinberg, vinea neglecta.

Парложње, n. das Verwahrlosen des Weinbergs, neglectio vineae.

Парложити, им, v. impf. den Weinberg vernachlässigen, negligo vineam.

Парница, f. 1) ein Zug des aufschneidenden Messers, cultri dividensis hinc. 2) der Prozeß, lis.

Парничар, m. der Prozeßföhrer, litium amans.

Парипити, нем, v. pf. einen Zug thun mit dem Aufschneidemesser, duco cultrum dividentem.

Парог, m. ein Stoch mit einem Haken (um z. B. Farnkraut damit nach Hause zu tragen), baculus uncinatus.

Парожак, рошка, m. vide парошчик.

Паројчење, n. das Schwärmen des првенац, examen horni examinis.

Паројитице, ице, v. r. impf. schwärmen (wenn es der првенац thut), emitto fetum (dicitur de examine horno).

Парошчик, m. dim. das Ende (Zaken, Ast) am Hirschgeweihe, ramus:

„Дај ми Боже златне поре

„И сребрне парошнике —

Парусија (парусија), f. die höchste Gattung der писанија (Gabe, von 50 Piafter an ein Kloster, damit es für uns bete), stipendii genus, monachis datum, ut pro me orent.

Парусијаш, m. der Geber einer парусија, qui dat парусија.

Парцов, m. (у Сријему) vide пацов.

Парче*, чета, n. vide комад.

Парчење, чета, n. dim. v. парче.

Пас, пса, m. der Hund, canis.

Пас, m. 1) vide појас. 2) иду говеда пасом, weidend, depascendo.

Пасање, n. das Umgürten, circumdare.

Пасати, пасем, v. impf. umgürten, circumdare.

Пасатице, амце, v. r. impf. беза шпа, etwas entbehren können (fr. se passer).

Пасење, n. das Weiden, pastio.

Пасидреновина, f. vide пасјакovina.

Пасина, f. augm. v. пас 1.

Пасић, m. dim. v. пас 1.

Паракити, нем, v. pf.

Он паракити, а ја ва-
раки — (у прито-
вијетки)

Парац, рца, m.

Пасамце, n. dim. нем' пас-

Паса^{мо}ка, а, с, и. п. поре

земља,
Паруја (ф) или од јавора. + (у Сријему)
2) Аврелист, сорпа.

Пасјак, m. der Hundestreck, stercus caninum.
 Пасјакovina, f. die Kreuzbeere, rhamnus catharticus Linn.
 Пасјача, f. der Schedel, Hundskopf (als Schimpfwort, caput (odiose dictum).
 Пасји, сја, сје, hündisch, caninus.
 Паски, wie ein Hund, more canis.
 Пасмо, n. eine bestimmte Anzahl Garnfäden, filorum certus numerus. Мало пасмо има 20 чисаоница (једна чисаоница има 3 жице) а велико 40.
 Паспаљ, m. der Mühlstaub, pulvis molaris.
 Паспаи, паднем, v. pf. fallen, cado.
 Паспаи, пасем, v. impf. weiden, pasco.
 Паспаир, m. der Hirt, pastor.
 Паспаирка, f. die Hirtin, pastrix? femina pascens (oves, vaccas, capras).
 Паспаирски, ка, ко, 1) hirtens-, pastorum. 2) adv. nach Hirtenart, more pastorum.
 Паспаирчад, f. (coll.) die jungen Hirten, pastores juvenes.
 Паспаирче, чепа, n. der junge Hirt, pastor juvenis.
 Паспаисе, пасесе, v. r. impf. m. j. кобила, in der Brunst seyn, coitum appeto (de equa).
 Паспаорак, рка, m. der Stiefsohn, privignus.
 Паспаорка, f. die Stieftochter, privigna.
 Паспаорчад, f. (coll.) Stiefkinder, privigni.
 Паспаорче, чепа, n. das Stiefkind, privignus, privigna.
 Паспарма, f. 1) die Forelle, fario, trutta. 2) n. p. коза, овца, geräucherte Ziege oder Schaf, capra fumo durata.
 Паспармаица, f. dim. њ. паспарма 1.
 Паспармака, f. vide паспарма 1.
 Паспармага, f. ein Donaufisch, genus piscis.
 Паспауља, f. die Mausfalle, Rattenfalle, decipula.
 Пасуљ, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide гра. Прођи га се брата, видиш да му ни име није као у осталије смокова: пас и уља! Окани га се брата, тај је сву Босну испурчио (м. j. испурчиавсе да не поште и да не једу пасула). — Тако реку кашто у шалк оное, који једе пасуљ, а има још каква јела).
 Пасуљина, f. augm. њ. пасуљ.
 Пасуљница, f. eine Art Hülsenfrucht, leguminis genus.
 Пата, f. hup. њ. патка.
 Патак, тка, m. der Enterich, anas mas.
 Патарица, f. вјечнаја му патарица и блажени тандрк, als komische Parodie von вјечнаја му памјаш, и блажени покој.

Патист, m. (у Сријему у Бачк. и у Бан.) Batistleinwand, pauni lintei genus.
 Патиши, им, v. impf. 1) leiden, patior. Ко много зна, много и пати. 2) ziehen (österr. zügeln), educo, alo.
 Патишисе, имсе, v. r. impf. 1) sich quälen, crucior. 2) sich vermehren, anwachsen, augeor.
 Патка, f. die Ente, anas.
 Паткин, на, но, der Ente, anatis.
 Патков, ва, во, des Enterichs, anatis maris.
 Патпаиџан*, m. 1) бијели, solanum melongue Linn. 2) црвени, solanum lycopersicum Linn.
 Патпава, f. die Qual, cruciatus. cf. мука.
 Патпака, f. der Lauer beim Brauntwein, lorea (lora) vini usti.
 Патпаос, m. (πάτος) der Fußboden, pavimentum.
 Патпаосање, n. das Böldmen des Zimmers, tabularum per cubiculum dispositio.
 Патпаосати, ашем, v. impf. u. pf. das Zimmer böldmen, tabulas dispono per solum cubiculi.
 Патпаиџар (говорисе и патпаиџара), m. der Patriarch, patriarcha.
 Патпаиџарев, ва, во, 1) des Patriarchen, Патпаиџаров, ва, во, 2) patriarchae.
 Патпаиџарски, ка, ко, 1) Patriarchens-, patriarchalis. 2) adv. patriarchisch, more patriarchae.
 Патпаиџаршиња, f. das Patriarchat, die Patriarchie, sedes patriarchae.
 Патпаља, m. der Baumstrunk, stipes.
 Патпаола, f. die Patrouille, circitores militares.
 Патпаолаши, им, v. impf. patrouilliren, circiteo.
 Патпаолица, f. m. j. шајка, или оралица, das Patrouille-Schiff, navis circitores portaus.
 Патпаољење, n. das Patrouilliren, circutio.
 Паћ*, adj. indecl. rein, sauber, purus. cf. чист.
 Паћел, m. „Одреште ми свилене паћеле —
 Пауќ, m. die Spinne, aranea.
 Пауќов, ва, во, Spinnen-, araneae.
 Паун, m. 1) der Pfau, pavo. 2) Mannsname, nomen viri.
 Пауна, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Пауница, f. 1) das Weibchen vom Pfau, pavo femella. 2) Frauennamen, nomen feminae.
 Пауника, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Паунов, ва, во, des Pfauen, pavonis.
 Пауноперо, n. m. j. пауново перо (ст.): „Пауноперо прекривила —

Патпавање, m.

Патпаосати, шл

Пасја нежева, што
 сура судри гадуу пошду
 // патка на легу
 по срне.

Патпа, f. да нијесам
 патпа, неди се у ср
 једу страпца.

Паспаураст, а, о, m.
 j. коњ.

Паува, f.

х родина родитеља
 ва да се јави тако
 гове, што ради са
 ово, као тоје). Нека
 ков роду, кад му се
 сури набрива родина,
 мжтати га, на ко

Патпаичути, не, v. рф. и. п. кинца,

Патпаиџа, f.

Патпаиџу више Пети равне

реке, да иде, а код сура доде, да му пије вају кежеву
отсурило, он му докне: сва та је лодка била пашја!

Пашинџе, н. (ном. coll.)

Пешар, м. (си.)

Зарузима жатаан пеш
вина

Певанька, ф. (Рес. и Срем.)
vide певанька

Пече, адв. уред, паре уред

Педевсија, ф. Само у
овој прилици: везија
педевсија.
Пешк, м.

На патерци пашити пешци

Пашалија }

Пашење, н.

Пашити, м, в. имп. (у Земуну)
с. туркуца, ударом.

Дом јој није чоге за пашмаге
С десне чоге паш малом

- Пауниад, f. (coll.) die jungen Pfauen, pulli pavonum.
Пауние, чета, n. ein junger Pfau, pullus pavonis.
Паунина, f. das Spinnengewebe, tela araneae.
Пафта*, f. 1) vide карика, 2) пафта женска, или што свештеници опасују кад служе, cf. пафте и тканице.
Пафталија*, f. die Blüte mit vielen Ringen, telum annulatum:
У крилу му лежи пафталија —
Пафте, f. pl. vide тканице.
Пафтица, f. dim. v. пафта.
Пацни, им, v. pf. küssen, osculor (Kindevort): пази Бору (жаволе).
Пацов, м. die Ratte, rattus Linn.
Пачање, n. das Einmischen in etwas, das Abgeben mit etwas, immixtio.
Пачаписе, амсе, v. g. impf. у што, sich in etwas mischen (mengen), immiscere se.
Пачаура*, f. der Waschlappen, lacinia serviens eluendo.
Паче, чета, n. die junge Ente, pullus anatis.
Паче, f. pl. die Sulze, gelatum, coagulum. cf. питије.
Пачиста нежеља, f. der Nach: чиста: Sonntag (Woche), hebdomas altera quadragesimae. cf. безимена нежеља.
Пачини, м. pl. (coll.) die jungen Enten, pulli anatis.
Пачица, f. dim. v. патка.
Пачиј, ча, че, Enten-, anatinius.
Паша*, м. 1) од два туга (коњска репа), м. j. заповједник и господар од једнога града и његове наје, н. п. Зворнички паша, Шабачки и ш. д. 2) од три туга, м. j. везир и господар од читавога једног пашалука, ње има више градова и наја, н. п. Босански (или Травнички) паша, Бијоградски и ш. д.
Паша, f. die Weide, pastio, rabulum.
Пашалија*, м. vide пашинац.
Пашалук*, м. der Paschalik, das Paschatum? satrapia?
Пашанац, нца, м. vide пашеног.
Пашеног, м. жевине сестре муж, der Mann der Schwägerin, maritus sororis uxoris meae.
Пашин, на, но, des Pascha, satrapae.
Пашинац, нца, м. einer von den Leuten des Pascha, homo satrapae.
Пашиница, f. die Frau des Pascha, uxor satrapae.
Пашински, ка, ко, 1) Pascha, passagum. 2) adv. paschisch, more passae.
Пашмаге*, f. pl. eine Art Schuhe, vide папуче.
- Пашовање, n. das Paschasen, Herrschen als Pascha, imperium satrapae.
Пашовати, шujem, v. impf. ich herrsche als Pascha, impero, sum satrapa.
Паштење, n. das Bemühen, attentio.
Паштиписе, амсе, v. g. impf. sich Mühe geben, attendo.
Пашчад, f. (coll.) die Hunde, canes.
Пашчадија, f. (coll.) das Hudegezüchte.
Пашче, чета, n. vide песто.
Пешалиште, н. (Рес. и Срем.) vide пешвалиште.
Пешало, н. (Рес. и Срем.) vide пешвало.
Пешање, н. (Рес. и Срем.) vide пешвање.
Пешани, ам, (Рес. и Срем.) vide пешваши.
Пешач, м. (Рес. и Срем.) vide пешвач.
Пешачев, ва, во, (Рес. и Срем.) vide пешвачев.
Пешачица, f. (Рес. и Срем.) vide пешвачица.
Пешачица, f. (Рес. и Срем.) vide пешвачица.
Пешидруг, м. (Рес. и Срем.) vide пешвидруг.
Пешица, f. (Рес. и Срем.) vide пешвица.
Пешнути, нем, (Рес. и Срем.) vide пешвнути.
Пешушење, н. dim. v. певање.
Пешушши, им, dim. v. пешаши.
Пешчик, м. dim. v. пешач.
Пеша, f. (Рес. и Срем.) vide пеша.
Пешав, ва, во, (Рес. и Срем.) vide пешав.
Пеш, f.
Пешаљ, дла, f. } die Spanne, spithama.
Пешесет, fünfzig, quinquaginta.
Пешесеторо, vide педесеторо.
Пешесетни, ма, мо, der fünfzigste, quinquagesimus.
Пешесеторо, Anzahl von 50, quinquaginta.
Пешан, м. Mannsname, nomen viri.
Пешо, м. Mannsname, nomen viri (von Петар verkürzt).
Пеш, м. 1) Fluß in der Пожаревачка наја, 2) die Gegend dieses Flusses.
Пеша, f. од гвожђа као препуља, eine Schale von Eisen, die erhist über den Laib Kukuruzbrods gelegt wird, um ihn schneller zu verbacken, vas pistorium.
Пеша, f. распечено дијете, vide маза.
Пешар, м. der Bäcker, pistor.
Пешарница, f. das Backhaus (der Bäckerladen), officina pistoria.
Пешаров, ва, во, des Bäckers, pistoris.
Пешарски, ка, ко, 1) Bäcker, pistorius. 2) adv. wie ein Bäcker, pistoris more.
Пешмеж*, м. der Syrup (von Birnen, Nespeln u. a.), syrupus.
Пешмент*, м. der Zwieback, panis biscoctus, panis nauticus.

Пела, f. hyp. } Frauennamen, nomen feminae.
 Пелагија, f. }
 Пеладија, f. }

Пелен, m. der Wermuth, artemisia absinthium Linn.

Пелена, f. (највише се говори у млож. броју пелене) die Windeln, fasciae.

Пеленак, nka, m. hyp. v. пелен:

„Ој пелен пеленце! моје горко цвеће-

Пеленаш, m. der Wermuthwein, vinum absinthiatum.

Пеламан*, m. der Seiltänzer, funambulus.

Пена, f. (Рес. и Срем.) vide пјена.

Пенделџе, n. das Einbergschwanken, incessus vacillans.

Пенделити, им, v. impf. einherwackeln, incedo gressu vacillante.

Пенење, n. (Рес. и Срем.) vide пјењење.

Пеништи, им, (Рес. и Срем.) vide пјеништи.

Пенишисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide пјенишисе.

Пенушење, n. dim. v. пенење.

Пенушисе, шисе, dim. v. пенишисе.

Пенце, цпта, n. der Einsatz der halben Sohle am Schuhe, calcei geratio quaedam: подја (чизма) чизмару, нека удари пенцпта.

Пенцер*, m. das Fenster, fenestra, cf. прозор.

Пенцерик, m. dim. v. пенцер.

Пешање, n. das Steigen, ascensatio.

Пешаши, њем, v. impf. 1) кога, in die Höhe heben, elevo. 2) коња, das Ross lang binden auf der Wiese. 3) чадор, aufstrappen, tendo.

Пешашисе, њемсе, v. r. impf. steigen, ascendo. cf. пемисе.

Пешелав, ва, во, mit Asche bestreut, cineribus conspersus.

Пешелавити, им, v. impf. äschern, in cineribus voluto.

Пешеласт, ма, по, aschensärbig, cinericus.

Пешео, ела, m. die Asche, cinis.

Пера, f. 1) (Рес. и Срем.) vide Перо. 2) hyp. v. перчин.

Пераџина, f. оно што остаје на перајници кад се перјају повјесма.

Пераница (перајница?), f. Flaßkraute, recten linarius. 1) велика од гвожђа.

2) мала од свињске пераје.

Пераја, f. die Rückgratborsten des Schweines, setae dorsi.

Перајница, f. vide пераница.

Перасти, m. nom. progr. einer Stadt in Dalmatien:

„Те је шаље Рисну и Перасту —

Первас*, m. vide крај (од аљине).

Пердашење, n. das Ausziehen (des Fells), erugatio pellis.

Пердашити, им, v. impf. m. j. кожу, ausziehen, erugo.

Перде*, дпта, n. (am Resonanzboden).
 Перило, n. место, где се перу кошуље(на води), die Waschkütte, locus ubi lavant.

Периља, f. vide праља.

Периљач, љца, m. пралин муж (по намастирима и по прџаворима фрушкогорским), der Waschmann, Wascher, Mann der Wäscherin, maritus lotricis.

Перина, f. das Federbett, culcita plumea.

Перница, m. dim. v. Перо.

Периша, m. Mannsnamen, nomen viri.

Перишани, m. pl. Art weiblichen Kopfputzes, ornatus quidam capitis:

„Једна глава, девет перишана —

Перјаник, m. (см.) der einen Federbusch trägt, juvenis cristatus:

„Момче перјаниче!

„Не стој, не погледај —

Перјаница, f. der Federbusch, crista.

Перјање, n. 1) das Raufen des Flackses, rectinatio lini. 2) die Flucht barhaupt, fuga nudo capite.

Перјати, ам, v. impf. 1) den Flack rauhen, rectino linum. 2) barhaupt fliehen, fugio nudo capite.

Перје, n. (coll.) die Federn, pinnae, plumae.

Перни, на, но, и п. буздован, mit пера versehen, umbonibus (?) praeditus.

Перо, n. 1) die Feder, penna. Лако као перо. 2) перо лука, Stengel, caulis.

3) пера на буздовану, die hervorragenden Bogen an der Keule, umbones clavae.

Перо, m. (Брц.) hyp. v. Пемар.

Перуника, f. 1) iris germanica Linn. 2) ein Frauennamen, nomen feminae.

Перут, f. (coll.) 1) das Gefieder, zerstreute Federn, pennaе, plumae sparsae. 2) у глави, sordes in capillis.

Перушање, n. das Ausraufen der Federn, evulsio pennarum.

Перушати, ам, v. impf. abraufen, pennas.

Перушање, n. vide перушање.

Перушати, ам, vide перушати.

Перушима, f. vide перут 1.

Перушка, f. der Federwisch, Federlappen, ala abstersoria.

Перушчица, f. dim. v. перушка.

Перце, n. dim. v. перо.

Перчин, m. vide коса 2. кика.

Перчиник, dim. v. перчин.

Першун, m. arium petroselinum Linn.

Песак, ска, m. (Рес. и Срем.) vide пијесак.

Песковница, f. (у Сријем. у Бачк. и у Бан.) die Sandbüchse, thesa arenaria.

Песма, f. (Рес. и Срем.) vide пијесма.

Песница, f. dim. v. песма.

S 2

Пелеш, m.

Пероња, m.

+ 2) пера у руке,

Перпера, f.

je

Перуша, f. (Рес. и Срем.) vide

перуша

Первазене,

Первазити, им, v. impf.

Песница, f. die Faust, pugnus.
 Пеш, fünf, quinque.
 Пеша, f. die Ferse, calx.
 Пешак, m. der Fünfer, d. i. 1) ein Stück von fünf Para's (der österr. Stebner) zumus quibarius. 2) ein Pferd von fünf Jahren, equus quintus, quinquennis.
 Пешак, m. Mannsname, nomen viri cf. Ерак.
 Пешак, тка, m. 1) der Freitag, dies veneris. 2) der Fasttag, im Gegensatz von мрсак, dies jejunii.
 Пешао, пла, m. (Pec. и Срем.) vide пијешао.
 Пешар, пра, m, Peter, Petrus.
 Пешелка, f. der Obst-Stengel, stilus pomi.
 Пешеро, vide пешоро.
 Пешерогуб, ба, бо, vide пешерогуб.
 Пешерострук, ка, ко, vide пешерострук.
 Пешт, ма, то, der fünfte, quintus.
 Пешти, пежем, vide пежати.
 Пештина, f. 1) das Fünfstel, pars quinta. 2) eine Anzahl von fünf, quinque (fr. une cinquieme): колико вас има? пештина.
 Пештисе, пежемсе, vide пежатице.
 Пештица, f. 1) dim. v. пеша. 2) Art unterer Thüangel, cardinis inferioris genus. 3) die Fünf (im Kartenspiel), quinio, pentas. 4) der Fünfer (Banknote von fünf Gulden), quinque florenorum tessera.
 Пешка, f. 1) i. q. пешак: наудила му млада пешка (der Freitag nach dem Neumond). 2) die heil. Petka, cf. Параскевија.
 Пешко, m. Mannsname, nomen viri.
 Пешковача, f. vide пешковица 1.
 Пешковица, f. 1) die Faste zu Ehren der heil. Petta, jejunium S. Parascevae, (dauert eine Woche). 2) намастир у Србији (под Цером). 3) мали намастирић у Фрушкој гори (код Шиншатовца). Пешковичанин, калуђер из Пешковице. Пешковички, ка, ко, von Пешковица.
 Пешлић, m. dim. v. пешао.
 Пешлов, ва, во, (Pec. и Срем.) vide пијешлаов.
 Пешлова креста, f. der Hahnenkamm, rhinanthus crista galli Linn.
 Пешља, f. der Fesselring, fibulae orbis, in quem unculus inseritur; не држи му пешља, er wagt es nicht, non audet.
 Пешљање, n. 1) das Fesseln, fibulatio. 2) das Flicken und Pflücken (im Leben), vita misera.
 Пешљарија, f. ein Pflückerleben, vita misera, inepta.
 Пешљати, ам, в, impf. 1) hesteln, fibulo. 2) pflücken, misere vivo,

Пешљаци, f. dim. v. пешља.
 Пешнаест, fünfzehn, quindecim.
 Пешнаестеро, vide пешнаесторо.
 Пешнаестма, ма, то, der fünfzehnte, quindecimus, decimus quintus.
 Пешнаесторо, eine Anzahl von 15, quindecim.
 Пешни, на, на, н. п. жале, Fersen, calcaneus.
 Пешоје, m. Mannsname, nomen viri.
 Пешорица, f. Anzahl von fünf, quinque (fr. la cinquieme; ital. la cinquina).
 Пешоро, Anzahl von fünf, quinque.
 Пешорогуб, ба, бо, fünffach, quintuplex.
 Пешорострук, ка, ко, fünffältig, quintuplex.
 Пешорочићи, m. pl. (cm.) fünfhörig, quinquesonnis, cf. бабини укуви.
 Пешош, m. Mannsname, nomen viri.
 Пештра, f. Frauenname, nomen feminae.
 Пештраил, m. (πετραχίλος) die Stole, stola.
 Пештраш, m. има у Зворнику један топ, који се зове Пештраш. Онуца Србли приповједају, да је, прије 100 година (Петрашке године), некакав Пештраш капетан (Немачки) био узео Зворник од Турака, на кад је послаје спига Турска војска, а он побегло из Зворника и тај топ оставио у путу те га Турци нашао и одијели у Зворник. Приповједају да је тај капетан имао још један топ, који се звао Зеленко, но будући да је био врло голем, зато га је одма под Зворником бацио у Дрину (и кажу да он је и сад кашто буче у води, као во), а овај је био повукао са собом, но кад је вишео да ће га отети Турци, а он напрола на њега дрва на зашало да изгори и да се распоп: но дрва изгорела, а топу није било ништа.
 Пештрашин, m. Mannsname, nomen viri (von Пештар).
 Пештрашке године, cf. Пештраш.
 Пештрија, f. Frauenname, nomen feminae.
 Пештриња, f. Stadt in Kroatien. Пештрињац (ња), човек из Пештриње.
 Пештрињски, ка, ко, von Пештриња.
 Пештрић, m. dim. v. Пештар.
 Пештров дан, ва, дне, m. St. Peterstag (der 29. Junj), festum S. Petri.
 Пештронја, m. Mannsname, nomen viri.
 Пештронје, m. j. viri.
 Пештруша, f. vide Пештра.
 Пеш, f. 1) der Ofen, fornax. 2) die Stadt Preß in Albanien, Pekia?, Ipekia?
 Пеки, печем, v. impf. н. п. јагње, љеб, месо, каву (м. ј. кувати, а не пржити), ракију, јаје (у лугу или

† Пешковича се око
 шта и) пешти су-
 ла,

Пешковица, f. (cm.)

Пешкова, f.

и Пешкову цркву под
 Назаром

тавде пеше,

† 3) Некака црква:

у Пештрени цркву свету Пешку

Соружан војску и Пешти на крајини

12) *Me je šare ka Petru Stjepan*

*— + по највише у припови
јестима: увео е петке
јанко, Није петка
на што зја, већ што
вој се да, Не суди свакој
петки јанко.*

*Пецара, f. (у Кра-
војини) vide Ката-
ра (те се робија
пече).*

Пец! vide рупа.

*+ каз суде од по ми-
ва (н. п. јеватку ту
мажар)*

*Пужано, снаши м-
ли теверн.*

на вапраљу), backen, braten, pinso;
asso.
Пеклина, die Höhle, spelunca. +
Пеклиница, f. dim. v. пеклина.
Пекла, f. vide пек. 1. +
Пекли, ка, ко, von Пек (2).
Пецале, n. 1) das Stechen, punctio. 2)
das Angeln, piscatio ore hami.
Пецати, ам, v. impf. 1) stechen, pin-
go. 2) рибу, angeln, hamo capto.
Пециво, n. der Braten, quod assatur.
Месан ражањ, гвоздено пециво? м.
ј. прстен на прсту.
Пециреп, m. приповиједају да је био у
Босни некакав арамбаџа Л а з а р
Пециреп.
Пеципути, нем, v. pf. stechen, pungo.
Пецо, m. dim. v. Пешар.
Печати, m. das Pestschaft, signum, sigillum.
Печатици, им, v. impf. pefschiren,
stecken, obsigno.
Печакџе, n. das Pefschiren, obsignatio.
Печеница, f. 1) der Weihnachtsbraten,
sus assata die festo nativitatıs Christi.
Печеница обично бива чиптаво крме
(прасе или назиме, а код газда,
је много чељади има у кући, и
назимац од двије године), а може
бити и овца, код сиромаша и курка;
џекоји испеку и крме и овцу. Пече-
ницу јошше с јесени почну пома-
ло прираћивати (не тражисе пече-
ница у очи Божића), а пред Божић
на неколике неђеље дана запово-
ре је у обор на ране кукурузима и
мећом. Печеница се обично убије
на Туни дан, а испече на Бадњи
дан, а џекоји је и убију и испеку на
Бадњи дан; па се послатје онако
ладна једе до малог Божића. 2)
Art Roßbrat mit Sauce, bubula assata.
Печенка, f. der Braten, caro assa.
Печење (у Српјему у Бањ. и у Бан.),
vide пециво.
Печење, n. das Verbale von пекн.
Печење, n. vide мажење.
Печити, им, vide мажити.
Печити, им, vide пеципути.
Печитисе, имсе, vide мажитисе.
Печки, ка, ко, von Пек.
Печурка, f. eine Art essbaren Schwamf,
fungi comestibilis genus.
Печурница, f. dim. v. печурка.
Пеш*, m. 1) vide скуп. 2) Art groß-
mäuligen Fısch, piscis genus. Зинуо
као пеш.
Пеша, m. (Рес. и Срем.) vide Пешо.
Пешадија, f. (Рес. и Срем.) vide пје-
шадие.
Пешак, m. (Рес. и Срем.) vide пјешак.
Пешац, шца, m. (Рес. и Срем.) vide
пјешац.

Пешачки, ка, ко, (Рес. и Срем.) vide
пјешачки.
Пеше, (Рес. и Срем.) vide пјеше.
Пешкеш*, m. vide дар, поклон.
Пешкџр, m. das Handtuch, mantel.
Пешкирина, f. augm. v. пешкир.
Пешкирић, m. dim. v. пешкир.
Пешо. m. (Ерц.) hup. v. Пешко.
Пешта, f. die Stadt Pest, Pestinum
(die Serben haben dieses ursprünglich
slavische Wort n a ch der ungrischen Ver-
hinderung wieder aufgenommen, gerade
wie аспал, парасник и. а. von стол,
прост и. f. w.
Пештанац, нца, m. човек из Пеште.
Пештанка, f. } жена из Пеште.
Пештанкиња, f. }
Пештански, ка, ко, 1) Pester, Pestin-
ensis. 2) adv. auf Pester Art, more
Pestineansium.
Пештемаљ*, m. ein blaues baumwol-
lenes Badtuch, mantile majus balne-
are.
Пи! pfit! phui (französisch fi!): пи кака!
sagt man zu den Kindern.
Пива, f. Fluß, Kloster, und Gegend in
der Herzegowina.
Пивар, m. der Bierbrauer, Bierwirth,
cerevisarius.
Пивара, f. das Bierhaus, саpона cere-
visiaria.
Пиварева, ва, во, des Bierwirths, се-
Пиварова, ва, во, frevisarii.
Пиварски, ка, ко, 1) Bier-, cerevi-
sarius. 2) adv. wie ein пивар, cerevi-
sarii more.
Пивљанин, m. von Piva.
Пивљански, ка, ко, von Пива:
„Ао Бајо Пивљанско копиле —
Пивница, f. der Keller (im Weinberg
selbst), cella vinaria in ipsa vinea.
Пиво, n. 1) vide пиће (у Србији). 2)
das Bier, cerevisia.
Пиговна, f. ein erdichtetes Wort für ei-
nen Vogel, vocabulum fictum avis q.
P. biva апагора!
Пизда, f. die weibliche Scham, cunnus.
Пиздина, f. augm. v. пизда.
Пиздини, им, v. impf. plägen, ploro.
Пиздурина, f. augm. v. пизда.
Пизма*, f. die Racheeindschaft, inimici-
tia: учинио из пизме; има пизму
на њега.
Пизмен, на, но, на кога, einem auf-
sähsig, infensus.
Пижаница, f. der Blutegel, sanguisuga.
Пијан, на, но, betrunken, ebrius.
Пијаница, f. der Säuser, potator, ebri-
sus.
Пијанка, f. das Trintgelage, compota-
tio: ајдемо на пијанку; опитао Јан-
ку на пијанку.

Пипавица

Пипаве пипавица,
шпанска вода

+ бава је (или во-
ним) бити пије-

тао један дан,
цело ноћом пије-

сец. 1/2 ||

1/2 там у шуме

фа он
/ тако

(вми 1/2,
100)

1/2 / оукине

(и севаци е држе дове
скупице

Пипо, n. (у Реса-

ви) vide патер.

- Пијанство, n. die Trunkenheit, ebri-
sitas.
- Пијанчење, n. das Zechen, perpotatio.
- Пијанчина, f. vide пјан чина.
- Пијанчипи, им, v. impf. umherzechen,
perpoto.
- Пијаца, f. (у Српјему, у Бачк. и у
Бан.) der (Markt.) Platz, forum (ital.
piazza). cf. чаршја.
- Пијевац, вца, m. (Ерц.) vide пијетмао.
- Пијење, n. das Trinken, bibitio, pota-
tio.
- Пијесак, ска, m. (Ерц.) der Sand,
arena.
- Пијетмао, пла, m. (Ерц.) der Hahn,
gallus gallinaceus; први, други пијет-
ли, nächtliche Zeitbestimmung.
- Пијетмаов, ва, во, (Ерц.) des Hahns
galli (gallinacei).
- Пијук, m. 1) das Pfen der Hühner,
pripitus, pripatus. 2) vide кљуна.
- Пијуканье, n. das Pfen, pripatio.
- Пијукати, јучем, v. impf. pipen, pi-
pilo.
- Пијукнути, нем, v. pf. spio, pipilo.
- Пијуцање, n. dim. v. пијење.
- Пијучати, ам, dim. v. пишти.
- Пик, interj. 1) кад ћеца нду на какав
извор да пију воде, онда једно рече:
„Пик моја жећа,” па већ друго не
смије ни једно пиши прије њега. 2)
кад се играју класа, па кад онај,
који баца клас, удари га рђаво па-
л цом те падне близу, онда брже
боље рече: „Пик” па већ то зна-
чи да опеш може узети клас и на
ново бацати; ако ли онај, који пр-
ли, прије рече непик, онда већ
не помаже ништа.
- Пика, f. хур. v. пичка.
- Пикнути, нем, v. pf. пик sagen, dico пик.
- Пила, f. 1) хур. v. пилае. 2) die Zeile
lima.
- Пилав*, m. 1) vide свадба. 2) gekochter,
dichter Reis, oryza cocta spissa.
- Пилад, f. (coll.) das Geflügel, pulli.
- Пиле, лета, n. 2) das junge Huhn,
pullus gallinae. 2) das Ergänzungstück
des Rabosch, complementum ligni com-
putatorii квочка и пилае.
- Пилеж, m. Menge kleiner Kinder, so-
boles frequens.
- Пилење, цета, n. dim. v. пилае.
- Пилећи (пилећа), ка, ке, Hühner-
pullorum.
- Пилити, им, v. impf. feilen, limo.
- Пилићи, m. pl. (coll.) vide пилад.
- Пилица, f. ein Hühnchen, gallinula.
- Пиличица, f. dim. v. пилица.
- Пилични, на, но, нема ни пиличнога,
ни ј. ниједнога.
- Пилџак, љка, m. ein Stück gröberer
Sandes, ein Steinchen, lapillus.

- Пиларење, n. das Höfen, venditio. mi-
nuta.
- Пиларина, f. die Höferey, ars institoria.
- Пиларитм, им, v. impf. höfen, vendo
minutatim.
- Пиларица, f. die Höferin, institrix.
- Пилење, n. 2) das Feilen, limatio. 2)
das Aufstarren, intuitus fixus.
- Пилишти, им, v. impf. unverwandt an-
blicken, oculis attentis intueor. Пили
као шпрк у јаје.
- Пилџика, f. 1) ein Stück Holz zu einem
Kinderpiel, lignum lusus pastoralis.
2) dasselbe Spiel selbst, lusus ipse.
- Пиноком*, m. das Brotbret (der Zürten-
).
Пинупи, нем, v. pf. einen Trunk thun,
semel bibo.
- Пипа, f. vide славина.
- Пипање, n. das Betasten, contrectatio.
- Пипање, n. das Abstauben, degluptio.
- Пипати, ам, v. impf. betasten, contruto.
- Пипати, ам, v. impf. abstauben, de-
glubo, decerpo.
- Пипнути, нем, v. pf. betasten, anrüh-
ren, contrecto.
- Пир, m. der jährliche Festtag der Kunst,
dies festus collegii circuscupie arti-
ficum. Рапарски је пир Велики че-
шврпак, Курчијски свешти Илија, зла-
тарски цар Костантин и м. д.
- Пирење, n. das Blasen, flatio.
- Пириватра, m. Поћера један спа-
рац (у Тршићу) же сам се ја родно)
послије подне лисици праг по сми-
јегу. Кад одмакне далеко у плани-
ну и види да не може наћи лисице,
а прикучисе ноћ, онда се враћи
напраг и поће кући. ~~па~~ ~~могу~~ ~~тима~~
спегне мраз а смрктесе ~~у~~ ~~у~~ ~~у~~
је и онако слабо виђео), ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~
позна да не може кући доћи, ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~
се сврати у винограде у једну пу-
дарску колибу и онако без ватре
~~ва~~ ~~ва~~ ~~ва~~ кресива, или већ
није могао од зиме да искреше ва-
пру и да наложи поода мало по ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~
на легне и обумре од зиме. Сју-
традан ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~ по селу ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~, да
је спарац опишао у лов и да је не-
гђе у планини умрџо од зиме ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~
поје ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~ и поју (прагом) да
га траже. Кад доју у колибу и нају
га же лежи као мрпав, онда ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~
боље наложе ватру, изју ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~ и поч-
ву га испија одгријеваша. Кад се
спарац мало поодгрије и дође к
себи, онда повиче: „Који оно ју-
нака наприје дође, однесе ми
лисицу?” (ваља да је ону ноћ снιο да
је увапино лисицу). ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~ га добро
одгрију и напоје ракијем, онда га
метну на носила (кажу да је пови-

1/2
1/9 m
1/2
1/2
1/2

као, над је вишео ће граде носла:
шта ће то људи за Бога! још сам
ја жив) и донесу у село; и од па-
дај су га прозвали пиривашра.
Пиривашра, нча, м. 1) der Reiss, oryza.
2) das Messing, orichalcum.
Пирити, им, v. impf. blasen, flo.
Пирлиштање, п. (у Србији и у Босни
по варошима) vide изметаше 3.
Пирлиштапи, ам, vide изметаша 3.
Пирлишпор, м. град у Ерцеговини
(може бити да су сад зидине). Срб-
ли приповједају и пјевају, да је
у Пирлишпору сједно војвода Мом-
чило, ујак Марка Краљевића:
„Те је шаље на Ерцеговину
„Бијеломе граду Пирлишпору —
„Кад Момчило под Пирлишпор дође —
Пирлиштапи, нем, v. pf. einmal blasen, flo.
Пис! laut um die Kasse zu verschreiben,
vocabulum quo felis abigitur.
Писак, ска, м. (beim Dudesch) das
Lustrohr, spiraculum.
Писаљница, ф. 1) ein blechernes Werkzeug,
Писаљка, ф. 2) um auf die Ostereyer zu
schreiben (писати), instrumenti scrip-
torii genus.
Писаљце, п. dim. v. писмо.
Писаљка, ф. die Collectur (der Kalugier;
weil sie die Gebenden aufschreiben,
um ihrer dann namentlich im Gebete
zu gedenken), quae dantur monachis,
pro commemoratione: опишао у пи-
санију; опишао да купи писанију.
Писање, п. das Schreiben, scriptio.
Писар, м. der Schreiber, scriba.
Писарева, ва, во, vide писаров.
Писарина, ф. 1) augm. v. писар. 2) die
Schreiberey, ars scribae.
Писаров, ва, во, des Schreibers, scribae.
Писарски, ка, ко, 1) der Schreiber,
scribarum. 2) adv. schreibertisch, more
scribae.
Писати, пишем, v. impf. 1) schreiben
scribo. 2) dem Mönche verehren, da-
mit er für einen bete, do monacho, ut
oret pro me:
„Бог да прости старца из Буковца,
„Који писа сирац и опанке.
„Синоћ писа, а јупрос украде. —
„Село Рибарица, писала ришкани-
ца трубу сира и чабар сукна” (при-
повиједају да се нашло у шефтеру
некаквог калуђера).
Писатисе, пишемсе, v. r. pf. sich ent-
sitten lassen, do nomen.
Писка, ф. das Pfeifen, Zischen, sibilus.
Пискање, п. das Pif-sagen, usus vo-
cis pis.
Пискарање, п. dim. v. писање.
Пискарапи, ам, dim. v. писати.
Пискаши, ам, v. impf. pif sagen, dico pis.

Писмо, п. 1) die Schrift, scriptura. 2)
der Brief, epistola. cf. књига.
Писнути, нем, v. pf. einmal zischen,
sibilum edo.
Писнути, ем, v. pf. пис sagen (um
die Kasse wegzujagen), dico pis, abi-
gens selem.
Пита, ф. ein Kuchen, placenta.
Питак, шка, ко, н. п. вино, trinkbar,
sat bonus (de vino).
Питање, п. das Füttern (des Kindes),
nutritio infantis.
Питање, п. das Fragen, interrogatio.
Питални, ам, v. impf. дијете, dem
Kinde zu essen geben, nutrio infantem,
ingero in os cibum.
Питати, ам, v. impf. fragen, interro-
go, rogo.
Пити, пијем, v. impf. trinken, bibo.
2) пити дуван, rauchen (süddeutsch
Tabak trinken), fumum nicotiana
duco:
„Аду пије, у тамбуру бије —
Питије, ф. pl. vide паче (f. pl)
Питица, ф. dim. v. пита.
Питом, ма, мо, 1) zahm, cicur, do-
mesticus. 2) durch Cultur veredelt, im
Gegensatz des wilden, von Obst,
Rosen, Boden, u. f. w. cultus.
Питомити, им, v. impf. zahmen, ci-
curo.
Питомљење, п. das Zahmen, cicuratio.
Питуљца, ф. (dim. v. пита) eine Art
gefüllter Krapsen, placentarum sarctar-
um genus.
Пиче, п. 1) das Trinkgelage, compota-
tio: ајдемо на пиче. cf. пијанка. 2)
das Getränk, potio.
Пич (вон пица), оде пиц на размиц,
es geht kleinweise zu Grunde, perit
sensim.
Пич! пиц у капу! пиц у мије! sagte
jener, dem der Vogel entflohen war,
um ihn wieder anzulocken, ex avocata
obsceno de illo, qui aviculam (cun-
num) quae avolaverat, revocabat.
Пича, ф. hyp. v. пичка.
Пичин, на, но, der пица, cunni; дагер
in der (obscönen) Anekdote: кад је
ударио Кулин бан на Пичин град —
Пичење, п. nactio cunni, fututionis.
Пичетина, ф. augm. v. пичка.
Пичитисе, пишсе, v. r. impf. cunnum
nancisci.
Пичица, ф. dim. v. пица.
Пичка, ф. die Scham, cunnius.
Пичкар, м } fututor, amans cunni.
Пичкарош, м }
Пичурина, ф. vide пичетина.
Пичало, п. das Werkzeug zum Farnen
minotorium (penis aut vulva).
Пичањак, њка, м. vide пичања.

Ф 3) пије сунџер вод,

Питишор}

† Питати се, амсе, v. r.
impf. за здравље, јуф ва-
дринџти,
+ Пича се уна ко пије,
ко пича.

† у говорнице (загади ма-
кити)
Пиче маго на пиц
товно

Пича, ф. рана од зана
рана, особито за саоб
(н.п. сједо, слама ит.д.)

што видети, што
пиши ил каг заш
ме) видети, када и
пиши. cf. футури.
субјект

Пичка!

Пичак, шка, м
Баве пача с граба
па пача пачулак,
Ме разобна пичак.

Пишање, n. das Wissen, minotio.

Пишати, ам, v. impf. wissen, mejo.

Пишатице, амсе, v. r. impf. wissen, mejo.

Пишатица, f. (eigentlich) der Urin, urina.

cf. мокрака.

Пишање, n. dim. v. пишатице.

Пишати, им, dim. v. пишатице.

Пишатице, n. dim. v. пишатице.

Пишатице, ам, dim. v. пишатице.

Пишатице, нем, v. pf. wissen, mejo

semel.

Пишатица*, indecl. на кога, нап на што,

erischt, studiosus.

Пишатице, имсе, v. r. impf. be-

reuen (den Kauf), poenitet (emisse).

Пишатицаук*, m. das Reuegeld, der Reue-

kauf, multa poenitentiae.

Пишатицење, n. das Bereuen des Kaufs,

poenitentia emtionis.

Пишатица, f. Schimpfwort für eine schlechte

ракија, convicium in vinum male astum:

„Аде те пишатице.“

Пишатица, f. ein wässeriger Boden,

Wasserboden, terra aquosa, (ubi aqua

prosilii).

Пишатица, n. das Zischen (des Fallens,

der Schlange), sibilus.

Пишатица, пшм, v. impf. 1) zischen,

sibulo. 2) herauszischen (wie das Wasser

aus einem Holz auf dem Feuer), pro-

sibilo: пишатица вода из дрвета.

Пишатица, m. мала пушка, die Pi-

stole, telum pistola dictum.

Пишатица, f. augm. v. пишатица.

Пишатица, m. dim. v. пишатица.

Пишатица, ка, ко, Pistolen, pisto-

lae (teli manuaril ignivomi).

Пишатица, на, но, vide пишатица.

Пишатица, нца, m. vide пишатица.

Пишатица, n. vide пишатица.

Пишатица, f. augm. v. пишатица.

Пишатица, n. (Ерц.) Ort, wo man ge-

sungen hat, oder zu singen pflegt, lo-

cus ubi cantatum fuit, aut solet cantari:

„Ти не пењи бијела чадора

„На мојему дивну игралишту

„И на мојем дивну пјевалицу —

Пјевалице, n. (Ерц.) (scherzhast) das Werk-

zeug des Singens (die Kehle), guttur.

Пјевалице, n. (Ерц.) das Singen, can-

tatio.

Пјевалице, ам, v. impf. (Ерц.) singen,

canto.

Пјевалице, n. (Ерц.) der Sänger, cantator.

Пјевалице, ва, во, (Ерц.) des Sängers,

cantatoris.

Пјевалице, f. (Ерц.) die Sängerin, can-

tatrix.

Пјевалице, f. (Ерц.) vide кукавица.

Пјевалице, m. (Ерц.) der Singefreund,

Mitsänger, qui simul cantat. cf. пла-

вилов.

Пјевалице, f. (Ерц.) die Sängerin, can-

tatrix:

„Пјевалице пица пјевалице:

„Што ке старцу пјевалице

„А младицу бабица? —

Пјевалице, нем, v. pf. (Ерц.) ein we-

nig singen, ansingen, cantum incipio:

„Пјевалице, пјевалице запо материко —

Пјевалице, n. dim. v. пјевалице.

Пјевалице, им, dim. v. пјевалице.

Пјевалице, m. dim. v. пјевалице.

Пјевалице, n. (Ерц.) das Schäumen,

spumatio.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, n. (Ерц.) das Schäumen,

spumatio.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, нсе, v. r. impf. (Ерц.)

schäumen, spumo.

Пјевалице, на, но

Пјевалице, f. (Ерц.) же —
словима зема.

уважио га за пјевалице.

Пјевалице, f. (Ерц.)

Пјевалице, нсе, v. r. impf. н. п. ла-

ба, schwimmen, mit dem Fluß fort-
schwimmen, secundo lumine labi.
Плавитице, имсе, vide плаветинице,
Плавка, f. (см.) die Blonde, Blondine,
lava:
„Не ку плавке, не жедео мајке:
„Што ку плавки боју куповати,
* То ку цркви шоке саковати —
Плавлече, п. 1) das Schwimmen, nat-
tatio. 2) das Ueberschwemmen, inund-
tatio. 3) das Abschöpfen, decerptio slo-
ris lactis.
Плавлече, п. 1) das Blaumerden, 2) das
Blau - anssehen; aspectus coeruleus.
Плавоок, ва, ко, blauäugig, caeruleis
oculis.
Плавица, м. Mannsnome, nomen viri.
Пладне, п. (у крајина Негошинској)
vide подне.
Плажење, п. das Herausreden der Zun-
ge, exsertio linguae.
Плазање, п. das Fahren (auf dem Hin-
tern), s. B. auf dem Eise, lapsus in
podice.
Плазатице, амсе, v. г. impf. gleiten
(auf dem Hintern), labi. Девет баба
по леду се плаза (м. ј. ушпинци).
Плазати, им, v. impf. м. ј. језик, her-
ausreden, exsero.
Плаваз, м. (öfter. das Bleiweiß) das
Reißblei, der Bleistift, plumbago.
Плакање, п. das Weinen, stetitio, plo-
ratiō.
Плакање, п. das Ausschweimen, elutio.
Плакати, ачем, v. impf. weinen, ploro.
Плакати, ачем, v. impf. ausschweim-
ten, eluo.
Плакатице, ачемсе, v. г. impf. н. п.
као патка, sich ausbaden, wie eine
Gute, prlavari.
Плакнути, нем, v. pf. ausschweimen,
eluo.
Пламен, м. die Flamme, flamma.
Пламен, на, но, Flammen-, flammens (?),
ardens et micans ut flamma:
„И на њима три пламена мача —
Пламениш, ша, но, flammen-, flam-
mens:
„А покрај њи ножа пламеница —
Пламениш, м. dim. у пламен.
Пламенича, f. die zu starke Sonnenhitze,
sol nimius: убила пламенича лубе-
нице, грође и ш. д.
Пламеничак, чка, м. hyp. в. пламен.
Плањаште, п. Ort, wo das Vieh über
Mittag vor der Sonne geborgen ist,
locus ubi pecora a sole defensa requi-
escunt.
Плањовање, п. das Untersehen des
Viehes während der Mittagshitze, re-
quies pecoris in umbra.
Плањовати, дујем, v. impf. (vom

Viehe) während der Mittagshitze wo
untersehen, in umbra esse a sole me-
ridiano.
Плањина, f. der Bergwald, saltus, mons
silvovus. cf. гора.
Плањинца, f. dim. в. планина,
Плањинка, f. vide станарица.
Плањински, ва, ко, н. п. птица, Wald-
vogel, avis silvestris.
Плањути, нем, v. pf. schnell aufstodern,
aufstodern, emico, exardesco.
Плањити, ма, но, stromweise herabfal-
lend (s. B. Regen), Plagregen), imber.
Пласт, м. der Heuschöber, meta foeni.
Пластмати, им, v. impf. м. ј. сијено,
das Heu aufschobern, metam foeni со-
struo.
Пластник, м. dim. в. пласт.
Плапа, f. der Lohn, Bejoldung, merces.
Плапац, плаца, м. der Zahler, qui ex-
solvit, solutor.
Плашина, f. ein Scheit Holz, eine Dau-
be, segmentum ligni, tabula.
Плашати, им, v. pf. bezahlen, solvo.
Плашка, f. (im Kartenspieler) der gar kei-
ne Karte hat, und zahlen muß.
Плашнар, м. der Leinwandhändler, lin-
tearius, linteo.
Плашно, п. 1) Leinwand, linteum. 2)
Mauer um eine Stadt, Festung, Klos-
ter, murus, moenia:
„Три је плашна куан оборно,
„На четвртом пендер начинно —
Плака, f. vide плама.
Плакање, п. das Zahlen, solutio.
Плакати, ам, v. impf. zahlen, solvo.
Плач, м. das Weinen, stetus.
Плачан, чна, но, weinend, flens.
Плачидруг, м. der Witweiner, amicus
qui cum stente stet: Дај ти мени пла-
чидруга, а тјевидруга је ласно
наћи.
Плачко, м. ein Kind das gern weint,
ein Weiner, plorator:
„Плачко чува говеда
„И бабину јуницу.
„Закла баба јуницу,
„Даде плачку гузицу.
(пјевају ћенја ћетепу које плаче).
Плачлив, ва, во, der gern weint, plo-
rator:
„Мушко ми чедо плачливо —
Плашече, п. das Schrecken, terrefactis,
Плашив, ва, во, vide плашљив.
Плашати, им, v. impf. schrecken, terreo.
Плашатице, имсе, v. г. impf. erschre-
cken, exterreor.
Плашљив, ва, во, furchtsam, pavidus.
Плашња, f. der Schrecken, terror.
Плашњење, п. das Aufschobern des Heu's,
constructio metae foeni.
Плева, f. (Pec. и Срем.) vide плева.

72) (у боју) код луба
и код цркви

2) н. п. коњ

Плабува, ф.

Плазина, ф. брзина,
што на кој стоји
нон водично, и он
остаје.

Пластњата, ф. м. ј. м.
чине, којом се везе
плаште, кој се везе
кукаром.

плаште, п. coll. в. пласт

+ То ку цркви сакуди пламена

Плѣн ушти, нем,
Плѣма и ојека (у
дарма) (вн. ио. плѣну)
Плѣснѣ, ва, во, (Рес.)

Плѣснѣ, ва, во, (Срем.)
vide прѣснѣв.

Плѣта, ф.

Плѣтѣница (ф. плѣтѣнѣ)
Штоке мѣни тако плѣтѣнѣ
Плѣти даде, бѣжѣнѣнѣ сопаде
Даде плѣти, таме побѣжѣнѣнѣ

Плѣс!

Плѣтка, ф.

2) у. Црної гори плѣме знама оно, што у Србији
кнежевина, тако у, н. п. нације Касушке плѣмена:
Земитѣ, Венуши,

Плѣвѣни, им, (Рес. и Срем.) vide
павѣвѣни.
Плѣвѣ, п. варош у Брѣговини.
Плѣме, мена, п. 1) der Stamm, stirps,
prosaria.
Плѣменип, та, то, von gutem Stamm,
guter Herkunft, adelig, nobili loco
natus.
Плѣмѣнѣ, м. von guter Familie, nobili
genere natus.
Плѣн, м. (Рес. и Срем.) vide павѣн.
Плѣнѣнип, им, (Рес. и Срем.) vide павѣ-
нѣнѣнип.
Плѣвѣнѣ, п. (Рес. и Срем.) vide павѣ-
нѣнѣнѣ.
Плѣсан, снѣ, ф. (Рес. и Срем.) vide
павѣсан.
Плѣсѣмо, п.
Плѣспѣ, етем, v. impf. 1) flechten,
plecto, 2) stricken, plecto, texo.
Плѣспѣница, ф. 1) ein geflochtener Fopf,
neci capilli, 2) eine Flechte von Brot,
craticula panis.
Плѣспѣнѣ, п. 1) das Flechten, nexio.
2) das Stricken, textio. 3) die Stri-
ckerel, das Strickzeug, res reticularia.
Плѣспѣр, м. das Flechtwerk, crates.
Плѣспѣвача, ф. der Strickbeutel, theca
reticularia.
Плѣспѣво, п. das Strickgarn, fila ser-
vientia texendo.
Плѣспѣкоса, м. пјевасе у пјесмама и
приповиједѣ некакав арамбаша Плѣ-
спѣкоса Павле.
Плѣспѣкотарѣца, м. der Korbflechter,
Korbmacher, corbarius, sportarius:
мајстор плѣспѣкотарѣца.
Плѣспѣнѣ, ф. die Strickerin, textrix a-
suaria
Плѣспѣнѣнѣ игла, ф. die Stricknadel, acus
reticularia.
Плѣспѣке, ф. pl. Intriquen, artes.
Плѣспѣнѣца, ф. дрво, као уска дашчи-
ца, што стоји кроз крпеле (код
пауга и код кола волујскије).
Плѣспѣкѣш, та, то, breitschulterig, hu-
meris latis.
Плѣске, п. das Schulterblatt, scapula.
Плѣски, ф. pl. die Schultern, humeri cf.
плѣске.
Плѣска, ф. der Schinken, perna.
Плѣсѣнѣ, п. das Schwimmen, natatio.
Плѣсѣнѣнѣ, ам, v. impf. schwimmen, nato.
Плѣсѣнѣч, м. der Schwimmer, natator.
Плѣсѣнѣница, ф. die Schwimmerin, nata-
trix.
Плѣсѣвѣнип, им, v. impf. (Ерц.) jäten;
gipso.
Плѣсѣвѣнѣнѣ, п. (Ерц.) das Jäten, gip-
satio.
Плѣсѣнѣ, м. (Ерц.) 1) die Beute, praeda.
2) има као павѣна (н. п. рака у по-

току, уштију у глави), es ist in Men-
ge da, abundat. cf. плѣва.
Плѣсѣнѣнип, им, v. impf. (Ерц.) plün-
dern, praedor.
Плѣсѣнѣнѣнѣ, п. (Ерц.) das Plündern,
praedatio.
Плѣсѣсан, снѣ, ф. (Ерц.) der Schimmel,
mucor, situs.
Плѣсѣска, ф. die Bachstelze, motacilla.
Плѣсѣтак (сопр. павѣнѣнѣ), пѣка, ко, seicht,
tenuis, non altus, non profundus.
Плѣсѣчина, ф. die Seichtigkeit, vadositas,
tenuitas.
Плѣсѣвѣнип, им, v. impf. 1) schwimmen,
nato:
„Павѣнѣ, ПЛѢВИ МОЈ ЗЕЛЕНИ ВЕНЧЕ —
2) schwimmen machen, facio ut natet,
з. B. das Pferd über einen Fluß.
Плѣсѣвка, ф. vide павѣка (у крајини Не-
гопѣнѣској).
Плѣсѣвѣнѣнѣ, п. das Schwimmen, natatio.
Плѣсѣвѣчѣ, чѣта, п. vide пачѣ (чѣта).
Плѣсѣвѣчѣ, чѣа, чѣе, vide пачѣ.
Плѣсѣсан, снѣа, но; platt, abgeplattet,
compressus, planus.
Плѣсѣска, ф. eine platte Flasche (чумтура),
vas ligneum vinarium planum.
Плѣсѣсѣнѣп, та, то, vide павѣсан.
Плѣсѣнѣнѣа, ф. die Abplattung, planities.
Плѣсѣнѣсѣлав, м. der Plattkopf, homo
capitis plani.
Плѣсѣп, м. der Zaun, sepes.
Плѣсѣпѣнѣ, ф. dim. v. плѣп.
Плѣсѣча, ф. 1) eine Platte, lamina. 2) коњ-
ска, vide пошѣвоѣнѣца.
Плѣсѣчарѣнѣја*, м. der Schmarozer (beson-
ders von Rauchtobak, Branntwein),
parasitus contemptissimus.
Плѣсѣчѣнѣца, ф. dim. v. плѣсѣчѣ.
Плѣсѣчѣнѣца, ф. dim. v. плѣсѣска.
Плѣсѣчѣ, м. der Pflug, aratrum.
Плѣсѣчѣнѣ, п. das Halten des Pfluges,
sustentio stivae.
Плѣсѣчѣнѣнѣнѣ, им, v. impf. den Pflug hal-
ten, sustineo stivam.
Плѣсѣнѣдрѣ, ф. pl. (die Pfluderhosen) die
deutschen geknöpften Hosen, im Ge-
genfaze der ungrischen, serbischen mit
Riemen, braecae germanicae.
Плѣсѣнѣма, ф. der Kork, das Pantoffelholz,
cortex subereus.
Плѣсѣнѣнѣ, ф. (у Србији и у Босни, осо-
бито од године 1804) vide павѣнѣнѣ.
Плѣсѣнѣнѣнѣнѣ, п. vide павѣнѣнѣнѣнѣнѣ.
Плѣсѣнѣнѣнѣнѣнѣ, ам, vide павѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ.
Плѣсѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ*, м. der Beutemacher, Plün-
derer, praedator.
Плѣсѣнѣнѣ, ф. (Ерц.) die Spreu, gluma:
има као пѣвѣнѣ (н. п. рака у води,
уштију у глави).
Плѣсѣсѣкѣ, м. das Plattschen, sonitus, ge-
nus plausus.

Плєсканье, n. das Plätschern, sonitus aquae, aut in aqua agitati.
 Плєскати, а, и плєштем), v. impf. plätschern, agitare aquam, complodo.
 Плєснив, ва, во, schimmelig, mucidus.
 Плєснивитисе, имсе, v. r. impf. schimmeln, muresco.
 Плєснути, нем, v. pf. plätschen, complodo.
 Плєштинице, n. п. ударити, mit der Fläche des Regens, secundum latitudinem (gladii).
 Пљуванка, f. der Speichelauswurf, ejectamentum.
 Пљуване, n. das Spreyen, sputatio.
 Пљувати, лјужем, v. impf. 1) spreuen, spuo. 2) koga, einen anspreuen, conspuo.
 Пљунути, нем, v. pf. ausspreuen, exspuo.
 Пљусканье, n. 1) das Plätschern, aquae sonitus. 2) das Spritzen, aspersio.
 Пљускати, ам, v. impf. 1) plätschern, sonitum edo (de aqua). 2) spritzen, aspergo.
 Пљускача, f. m. j. крушка, Art wässriger Wippen, piri genus.
 Пљуснути, нем, v. pf. hinsprühen, esfundo, projicio (aquam e vase).
 Пљуцавица, f. (сп.):
 „Сипна риба пљуцавица —
 q. d. Spreyung, eine Benennung des Fisches, in sofern man, wenn man ihn ist, der Gräten wegen immer ausspreuet in wasser, piscis, quasi dicas, sputatilis ob ossa, quae manducans ejicere debet.
 Пљуцање, n. dim. в. пљуванье,
 Пљуцати, ам, dim. в. пљувати.
 Пљуцање, n. vide пљуцање.
 Пљуцати, ам, vide пљуцати.
 Пљушти, m. (у Сријему, и у Бачкој) vide бршван.
 Пљуштање, n. das plätschernde Fallen (des Regens), casus pluviae cum sonitu.
 Пљушташи, шши, v. impf. n. п. киш, вода на уста, plätschern (vom Regen), cum sonitu decido (de pluvia), affluo.
 Пљ, 1) um (holen), отишао по девојку, um das Mädchen, abiit ut adduceret puellam. 2) ударно га по глави, auf den Kopf, nach dem Kopfe, 3) познати га по говору, nach der Sprache, 4) како је по Вечу? wie ist's in Wien? 5) послао по њему, durch ihn, 6) по томе може живити сто година, deswegen, per hoc, hoc non impedit: по мени можеш чинити што ти драго. 7) није ми по по куди, nach Wunsch, 8) по Божићу, nach Weihnachten, post. 9) по

један, по два, zu einem. 10) подобро, побоље, понајбоље, понајвише, ziemlich, sic satis. 11) mit den Zeitwörtern: пославати, попјевати, посићети, ein wenig, paululum. 12) по што је брашно? wie theuer? quanti? по дванаест пара. 13) поскидати, пробити, позатворати; eines nach dem andern, ишт ex alio. 14) по Турски, по Бечки, auf —, nach Art, more.
 Пљ, (die Hälfte) halb, dimidium: по вола, der halbe Ochse; по леба, по паре, по бурета вина, по човека и т. д.
 Појадучити, им, v. pf. zum Rauben verfügen, facio esse latronem.
 Појадучитисе, имсе, v. r. pf. ein Rauber (Rauber) werden, fio latro.
 Поапсити, им, v. pf. nach einander verhaften, in carcerem conjicio unum ex alio.
 Поара, f. die Verheerung, depopulatio.
 Поарати, ам, v. pf. verheeren, depopulo.
 Поарнаутити, им, v. pf. zum Anrauten machen, reddo Albanum.
 Поарнаутитисе, имсе, v. r. pf. ein Anraut werden, fio Albanus.
 Псрцити, им, v. pf. aufzehren, absumo; daher поарцитисе, sich aufzehren, consumsisse omnem pecuniam.
 Побадање, n. das Einstechen in die Erde, fixio (signi).
 Побадати, ам, v. impf. in die Erde stecken, figo.
 Побацати, ам, v. pf. nach einander werfen, jacio unum ex alio.
 Побациванье, n. 1) das Wegwerfen, abjectio. 2) das Verwerfen, das Mißgebären (von Menschen und Thieren), das Kommen um die Frucht, editio partus immaturi, abortio.
 Побацивати, цујем, v. impf. 1) wegwerfen, abjicio. 2) um die Frucht Kommen, verwerfen, mißgebären, abortire.
 Побацити, им, v. pf. 1) wegwerfen, abjicio. 2) verwerfen, mißgebären, abortio.
 Побашити, им, v. pf. zum Wasche machen, facio bassam.
 Побашитисе, имсе, v. r. pf. Wasche werden, fio bassa.
 Побашка, abfondert, separatim.
 Побєснети, ним, (Рес.) vide побјем.
 Побєснити, им, (Срем.) шјети.
 Побєки, бегнем, (Рес. и Срем.) vide побјекн.
 Побіжанье, n. 1) das Herabbringen des Preises, imminutio pretii. 2) das Wiederauffhären des Müßeltes, acutio lapidis molaris. 3) das Hineinschlagen, inflixio.
 Побіжати, ам, v. impf. 1) den Preis

Пљовшта, f. (у Бачк.) vide бага.

Пљоска, f. vide пљоска.
 Пљети, vide пљети.

Пљосан, сна, но, (у Буге) vide пљосан.

Пљобати, ам, v. pf. vide ца-сати.

Пљубанка, f. (у Буге) vide пљубанка.

Пљускати воздухом (у Бачк.) vide каже и из гатуе пљубанка.

Пљусак, ска, т.

Пљобати се каже се рече.

Пљобати каже се појоци.

Пљобати, ам, v. pf. пљубати, некакоје крас

Пљубац!

Пљубати

Пљубати брат

Пљубати по мајци

Пљубати

Буди по миту, немој по амеру

Немој мене зговори криво, Товаскијати, ам,

Ни по саву, ни по савулевма,

Век по правду бога ит шого

Поблијати се, ам се, в. р. импф.

berabsetzen, herabbringen, imminuo pretium. 2) камен воденични, den Mühlstein aufschlagen. 3) коње, hineinschlagen, insigo.

Побиједити, им, в. pf. (Ерц.) besiegen, vinco, cf. надвладати:

„Амо јесам Турке побједио

„На нашему шанцу Делиграду — Побираши, ам, в. pf. nach einander klabben, colligo.

Побискати, штем, в. pf. кога, einem das Ungeziefer am Kopfe abjucken, perquiro caput de pediculis.

Побискати се, штемсе, в. г. pf. sich unter einander die Läuse abjucken, purgare se invicem pediculis.

Побитанжипи се, имсе, в. г. pf. ein Lumpy werden, fio vagus, nebulo.

Побити, бијем, в. pf. 1) nach einander tödten, mactare. 2) цијену чему, den Preis einer Sache herabbringen, imminuo pretium. 3) (у баквој) камен воденични, vide посјећи воденицу. 4) коње, einschlagen, sigo.

Побити се, бијемсе, в. г. pf. sich schlagen, conllo.

Побјегнути, нем, vide побјећи.

Побјећивање, п. (Ерц.) das Bestegen, victio, devictio.

Побјећивати, љујем, в. impf. (Ерц.) besiegen, vinco.

Побјеснити, им, vide побјешиети.

Побјећи, бјегнем, в. pf. (Ерц.) fliehen, fugio, aufugio.

Побјешиети, бјесним, в. pf. (Ерц.) toll, rasend werden, in Wuth gerathen, furorē corrigi.

Поблједити, дим, в. pf. (Рес.) } bleich

Поблједити, им, в. pf. (Срем.) } werden,

Поблједити, им, в. pf. (Ерц.) } erbla-

Поблједити, дим, в. pf. (Ерц.) } sen, pallesco.

Поблјувати, љујем, в. pf. ansprechen (durch Wrechen), conuomere.

Поблјувати се, љујемсе, в. г. pf. 1) sich durch Wrechen besprechen, se conuomere. 2) sich erbrechen, vomere.

Побожан, жна, но, fromm, pius, sanctus. Побожност, f. die Frömmigkeit, pietas, probitas, sanctitas.

Побожати се, јимсе, в. г. pf. sich fürchten, scheuen, timere.

Поболјевање, п. (Рес. и Срем.) vide поболјевање.

Поболјевати, ва, (Рес. и Срем.) vide поболјевати.

Поболети се, лимсе, (Рес.) vide поболети се.

Поболјевање, п. (Ерц.) das Schmerzzen, Wehthun von Zeit zu Zeit, dolor subinde rediens.

Поболјевати, ва ме, в. г. impf. (Ерц.)

н. п. поболјева ме нешто глава, thut mir von Zeit zu Zeit weh, dolet mihi caput subinde.

Поболити се (и поболетисе), лимсе, (Срем.) vide поболетисе.

Поболетисе, лимсе, в. г. pf. (Ерц.) erkranken, morbo corrigi.

Побравити, им, в. pf. vergessen, obliuiscor.

Побостити, бодем, в. pf. 1) die Ochsen dazu bringen, daß sie streifen, boves incitare ad certamen. 2) zusammen stoßen, cornu peto: побола говеда оње. 3) in die Erde stoßen, pflanzen, sigo humi (барјак, коње).

Побостисе, бодемсе, в. г. pf. 1) поболити се болови, haben sich gestoßen, cornibus se invicem petierunt. 2) einander tödtschzen, trucidari invicem.

Побочак, nach der Seite, a latere: узео лонац побочне.

Побрати, берем, в. pf. abklauben, abspülen, descero, lego.

Побратим, ш. 1) који се побрати у сну, п. ј. кад ко у сну у каквој невољи рече коме: да си ми по Бот у брат. 2) који се побрати на јави у каквој невољи. 3) који се побрати у цркви, и то највише чине жене и ђевојке: кад се разболи жена или ђевојка, онда избере каквога момка и оде с њим намастиру, или цркви каквој, те јој тамо метне крст (чини ми се на главу, па веже каквом марамом), и поп јој, или калуђер, очали молитву; попом ако она оздрави, онда стога момка зове брапом и он њу сестром (мени се чини да је то Бугарски обичај: зашто сам ја по први пут виђео у Бијограду код Бугара). 4) cf. дружицао. 5) cf. једномјесечки. 6) многи се прозову побратими, а нијесу се побратили никако; тако Србљин кад не зна имена коме, а он га зовне: еј! побратиме!

Какогађ што се човек у сну или на јави побрати (осим цркве), тако се може и посинити и поочити, а жена посесстриши и помашериши.

Побратимити, им, vide побратити.

Побратимитисе, имсе, vide побратитисе.

Побратимов, ва, во, des побратим, fratris adoptivi.

Побратимство, п. die Pobratimschaft, fraternitas adoptiva.

Побратити, им, в. pf. кога, einen zum Bruder wählen, fratrem appello aliquem.

Побратитисе, имсе, в. г. pf. с ким,

Поборављати

Поборављати се брже од бодја
: побло град бинограде

Побоја

Поси кимз жна
да побрати врага
и обоја побоја.

Побојавати, п.

Побојавати се, ам се,
в. р. импф.

Wahlbruder mit jemand werden, fraternitatem in eo cum aliquo.
 Побрђе, n. (сп.) das Gebiet eines Gebirges, regio adjacens monti:
 Бураж коси по побрђу —
 боркати, ам, v. pf. verwirren, confundo.
 Побркатисе, амсе, v. r. pf. sich irren, erro.
 Побро, m. нур. v. побратим.
 Побродити, им, v. pf. abzählen, recensere.
 Побугарити, им, v. pf. zum Bulgaren machen, facio aliquem esse Bulgarum.
 Побугаритисе, имсе, v. r. pf. ein Bulgagar werden, fio Bulgarus.
 Побушати, ам, v. pf. mit Haaren bedecken, cespitate coronari; daher побушаваати, und побушавање.
 Побушени понедељник, m. cf. дружичао.
 Повабити, им, v. pf. nachfolgen, alliscio ad sequendum.
 Повадити, им, v. pf. 1) herausnehmen, protrahere, eximo. 2) (сп.) n. п. сабљу, m. j. извадити:
 „Ти поводи моју бритку сабљу —
 „Пак пашину сабљу поводио —
 Поваљати, им, v. pf. 1) niederwerfen, sterno. 2) beloben, collaudo.
 Поваљитисе, имсе, v. r. pf. großthun, sich rühmen, glorior.
 Поваљивање, n. das Niederwerfen, stratio.
 Поваљивати, љујем, v. impf. niederwerfen, sterno.
 Повампиритисе, имсе, v. r. pf. ein Vampir werden, fio vampirus, (warum sollten wir Vampire schreiben?) cf. вук-кодак.
 Поватаати, ам, v. pf. ergreifen, corripio.
 Поватаатисе, амсе, v. r. pf. sich an fassen (zum Kolotanz), se apprehendere invicem.
 Повезати, ежем, v. pf. 1) nach einander binden, ligo alium ex alio. 2) главу, einbinden (den Kopf), illigo.
 Повезатисе, ежемсе, v. r. pf. sich (den Kopf) einbinden; illigo caput.
 Повезача, f. марама, или крпа, што се жене повезују, das Kopftuch, Haupttuch, vitta.
 Повезивање, n. das Einbinden des Kopfes, vittatio capitis.
 Повезивати, зујем, v. impf. den Kopf einbinden, vitto.
 Повезиватисе, зујемсе, v. r. impf. sich einbinden, vittor.
 Повелик, ка, ко, so ziemlich groß, sic satis magnus.
 Повесамце, n. dim. v. повесмо.
 Повесмо, n. (Рес. и Срем.) de повјесмо.
 Повести, едем, v. pf. mitnehmen, mitführen, mitbringen, adduco.

Повести, езем, v. pf. fahren, führen, vcho.
 Повестисе, едемсе, v. r. pf. sich nach einem richten, sequi aliquem.
 Повечерати, ам, v. pf. ein kleines Nachtmal einnehmen, coenam modicam sumo.
 Повијање, n. 1) das Wickeln, fascinatio. 2) das Binden, Heraufziehen (der Wolke), advolutio nubium.
 Повијати, ам, v. impf. wickeln, fascio.
 Повијатисе, амсе, v. r. impf. sich schmiegeln, se applicare.
 Повикаати, ичем, v. pf. schreien, incipiam, exclamo.
 Повилети, лим, v. pf. (Рес.) in Wuth
 Повилити, им, v. pf. (Срем.) gerathen,
 Повилити, лим, v. pf. (Ерц.) in furorem agor (vim vilae nanciscor).
 Повитак, тка, m. die Bindeln zusammengewickelt, fasciae: дијете у повишкы.
 Повити, вијем, v. pf. дијете, einwickeln (öfter. fätschen), fascio.
 Повишисе, вијемсе, v. r. pf. sich winden, schlingen, emineo:
 „Повишисе бела лоза винова —
 „Повишисе по коњу дорату —
 „Ја сам нокас чудан сан усно,
 „Ве се пови један прамен магле —
 Повјесамце, n. dim. v. повјесмо.
 Повјесмо, n. (Ерц.) der Bund Flachs, fasciculus lini.
 Поваљити, им, v. pf. come nima, durch Beifall begünstigen, Vorschub geben, aufmuntern, laudo, hortor.
 Поваљивање, n. das Aufmuntern, hortatio.
 Поваљивати, љујем, v. impf. aufmuntern, hortor.
 Повлака, f. die Sahne, flos lactis.
 Повлачити, им, v. pf. 1) umherziehen, herumschleppen, distraho. 2) очи, hinsehen, converto (oculos).
 Повлачити, им, v. pf. zum Walachen machen, facio esse valachum.
 Повлачитисе, имсе, v. r. pf. ein Walach werden, fio valachus.
 Повлен, m. планина у Србији ≠
 Повод, m. der Strick an dem man die Weisferde führt, funis capistri:
 „Два поведи јоште у поводу —
 Поводац, воца, m. vide повод.
 Поводити, им, v. impf. im Begriffe sein zu führen, ducturus sum.
 Поводитисе, имсе, v. r. impf. sich aufmachen zu folgen, accingor ad sequendum.
 Поводљив, ва, во, leicht zu bewegen, leicht nach andern zu richten, facilis ad sequendum.
 Повођење, n. das Ausbrechen um zu führen, oder zu folgen.

Побушаваати им

Побријавање, n.

Побријавати

побријати,

Повишиса, f.

Повјесамце, ам

v. pf. (Ерц.)

Повјесамце зујем

Повлачити се, м. е, v. r.

импф.

Поводити, им, v. pf.

≠ cf. Грумаковина.

Повр,

повр тога круна познатена -

Поврзати се, амо се, в. р. ф.

поврзати се

поврзати, нем - се

поврзати

поврзати се

Поврзати се

поврзати се

Повратлив, а, о, који се од срце одма поврати.

Поганија, ф.

Поганија, ф.

*2)

Поганштина, ф.

Погрешити, им, в. р. ф.

Поглаварев, ва, во, }

Поглаваров, ва, во, }

Поглаварски, на, ко,

Поглаварство, н.

Поглавити, па, по,

Поглавички, на, ко, vide

Поглавички

Поглавички

Повој, м. die Binde (um das Kind zu wickeln), fascia.

Повојница, ф. част и дар (кмету чаранице, капу или кошуљу), што се шаље породици после порођаја, das Kindbettgeschenk, donum puerperii.

Повољан, љна, но, willkommen, annehmen, gratias.

Повр (у Ерц. поврг), ober, super: повр главе, über den Kopf; повр брда, am Gipfel des Berges.

Поворка, ф. 1) eine Reihe Fische an einer Schnur. 2) eine Reihe Menschen hinter einander: чинава поворка (људ).

Повражење, н. das Umstricken (z. B. des Topfes) um ihn aufzuhängen, circumdatio funiculi, cujus ore ollae, cibis plenae, suspenduntur in baculo portanturque in campum messoribus.

Поврз, м. das Henkeleisen an einem Kessel, bacillus ferreus ex quo, per ansas applicito, suspenditur abenum.

Поврзача, ф. узница, што се поврзати лонац, и п. кад се у њему носи јело у поље, der Umbindestrick, funiculus circumligatus ollae suspendendae.

Поврзати, им, в. impf. (den Topf) umstricken, circumdo funiculum ollae.

Повратак, мка, м. das Kehrum, die Rückkehr, reversio, reditus.

Повратити, им, в. pf. 1) umkehren machen, facio ut quis redeat. 2) zurückstellen, reddo, restituo.

Повратити се, имсе, в. г. pf. umkehren, revertor.

Повратити, м. der Rheinfarn, tanacetum crispum Linn.

Повраќање, н. 1) das Zurückstellen, restitutio. 2) das Umkehren, reversio.

Повраќати, ам, в. impf. 1) umkehren machen, dazu bereben, facio ut quis revertatur. 2) zurückstellen, reddo.

Повраќати се, амсе, в. г. impf. umkehren, revertor.

Поврбај, cf. бердо.

Поврвети, ви, в. pf. (Рес.) } dabinstre-

Поврвити, ви, в. pf. (Срем.) } men (in

Поврвљети, ви, в. pf. (Ерц.) } Menge zusammentreten, concursio, concurrere.

Повргнути, нем, vide поврќи.

Повредити, им, (Рес. и Срем.) vide поврједити.

Повређивање, н. das Wiederaufreißen (einer Wunde), renovatio vulneris, revolutio.

Повређивати, љујем, в. impf. (eine Wunde) aufreißen, denovo aperio vulnus, revello, rumpo.

Поврједити, им, в. pf. (Ерц.) eine Wunde aufreißen, revello vulnus.

Поврсти, поврзем, в. pf. (den Topf) umstricken, circumdo funiculum ollae.

Површте, ф. pl. (у Бачкој) као двије криве дашчице, што стоје одозго на јарму.

Поврќе, н. das Gemüse, obsonium.

Поврќи, вргнем, vide пометнути.

Површити, им, в. pf. кога, einen unter sich bringen, ihn von oben drücken, deprimo.

Повући, учем, в. pf. 1) fortziehen, moveo (trahendo). 2) очн, hinkehren, converto.

Повуќице, учемсе, в. г. pf. sich geben, gelindere Saiten aufziehen, remittere.

Погачање, н. 1) das Errathen, conjectatio, divinatio. 2) das Treffen (mit der Flinte, dem Pinsel), collinatio, expressio ad vivum. 3) das Ausmachen, Accordiren, Vergleichen, pactio.

Погачати, ам, в. impf. 1) errathen, conjectura assequor. 2) treffen, ferio, ad vivum exprimo. 3) vergleichen, paciscor.

Погачати се, амсе, в. г. impf. с ким, eins werden, es ausmachen, sich vergleichen, paciscor.

Погачач, м. der Errather, conjector. Ако није врач, а он је погачач.

Погачити, им, в. pf. mit Füßen treten, consuculo.

Поган, ф. der Unsat, stercus.

Поган, на, но, untein, pollutus, impurus.

Поганац, нца, м. поганац га шињу!

Поганиши, им, в. impf. verunreinigen, polluo.

Поганиши се, имсе, в. г. impf. vom Rinde, das sich besudelt, consacare se.

Погачење, н. das Verunreinigen, pollutio.

Погасити, им, в. pf. nach einander auflösen, exstinguo aliud ex alio.

Погача, ф. (ital. fogaccia?) ungesäuertes Weizenbrot, panis non fermentatus.

Погачица, ф. dim. v. погача.

Погнбао, бли, ф. der Untergang, die Gesfahr des Untergangs, discrimen: не знам која му је погнбао?

Погинути, нем (погину и погнбо), в. pf. untergehen, fallen / intereo.

Поглавар, м. } das Oberhaupt, caput,

Поглавица, ф. } ductor.

Погладити, им, в. pf. streicheln, demulceo.

Поглапти, ам, vide погледати.

Поглед, м. 1) der Anblick, conspectus; im Angesichte, in conspectu: „На погледу села Невесињу — 2) der Blick, aspectus: страшна погледа.

Погледање, н. das Sehen nach einem,

Погледање, н. das Sehen nach einem, Anblick, и то саво од људи

der kommen soll, expectatio adventantis aut venturi.
 Погледаати, ам, v. impf. nach einem sehen, der kommen soll, ihn erwarten, exspecto.
 Погледаати, ам, v. pf. einen Blick werfen, conjunctio oculos aliquo.
 Поглупити, немс, v. pf. nach der Reibe taub werden, obsurdesco.
 Погнати, ам, vide похерати.
 Погнахисе, амсе, vide похератисе.
 Погнухисе, немсе, v. r. pf. sich vorwärts beugen (z. B. der Reiter), promineo.
 Поговарање, n. das Verlauten lassen, ostensio (propositi alicujus).
 Поговарати, ам, v. impf. sich verlauten lassen, significare verhis propositum.
 Поговр, m. wiederholte Rede, sermo iteratus.
 Погворити, им, v. pf. 1) ein wenig reden, proloquor. 2) wiederholt sagen, iterum dico.
 Погодба, f. der Vertrag, pactio.
 Погодити, им, v. pf. 1) errathen, conjectura assequor, divino, 2) treffen (im Schiffe), ferio. 3) treffen (im Gemälde), ad vivum exprimo. 4) accordiren, verabreden, bereden, paciscor.
 Погодитисе, имсе, v. r. pf. sich vergleichen, accordiren, eins werden, paciscor.
 Погонити, им, v. impf. versuchen zu treiben, coepi agere.
 Погоньње, n. das Antreiben, der Versuch zu treiben, excitatio.
 Погорелица, f. изгорелица, пожеглица, m. j. она капа, или чарапа, у којоу се прстен сакрије двапут за сонце кад се игра прстена. cf. прстен.
 Погорети, рим, v. pf. gänzlich abbrennen, delagro.
 Погосподитисе, имсе, v. r. pf. ein Herr werden, ho dominus: погосподио се, па не ќе да ради.
 Пограбити, им, v. pf. rauben, rapio.
 Поградити, им, v. pf. 1) ausbessern, repariren, geraro, n. п. цркву, намастир. 2) nach einander machen (z. B. bauen), facio, aedifico aliud ex alio.
 Пограђивање, n. das Repariren, reparatio.
 Пограђивати, љујем, v. impf. repariren, reficio, geraro.
 Погреб, m. das Begräbnis, das Leichenbegängnis, exequiae.
 Погребни, на, но, Leichen-, funebris.
 Погревање, n. (Рес. и Срем.) vide погријевање.
 Погревати, ам, (Рес. и Срем.) vide погријевати.
 Погрејати, јем, (Рес. и Срем.) vide погријати.

Погрѣпсти, бем, v. pf. begraben, sepelio.
 Погрѣшити, им, (Рес. и Срем.) vide погријешити.
 Погрѣшка, f. (Рес. и Срем.) vide погрѣшка.
 Погријати, јем, v. pf. (Ерц.) aufwärmen, resoquo.
 Погријевање, n. (Ерц.) das Aufwärmen, resoctio, recalfactio.
 Погријевати, ам, v. impf. (Ерц.) aufwärmen, resoquo, recalfacio.
 Погријешити, им, v. pf. (Ерц.) fehlen, labi.
 Погрѣшка, f. (Ерц.) der Fehler, lapsus, error.
 Погубити, им, v. pf. 1) கொ, umbringen, interficio. 2) н. п. све новце, nach einander verlieren, amitto aliud ex alio.
 Погузијаш, m. der Schmarozer, parasitus.
 Погузишница, f. die Schmarozerin, parasita.
 Погушити, им, v. pf. 1) abnagen, corrodo. 2) н. п. погулио сву воду, hinsaufsen, deglutiit.
 Погушитисе, имсе, v. r. pf. sich krümmen (vor Alter), incurvor.
 Погушити, им, v. pf. nach einander ersticken, suffocor.
 Под, 1) unter, sub: под небом, подат, 2) gegen, um die Zeit: под старост, auf die alten Tage; под нок, gegen die Nacht hin, sub noctem.
 Подавање, n. das Ergeben, deditio.
 Подаватисе, дајемсе, v. r. impf. sich ergeben, dedo me.
 Подавити, им, v. pf. nach der Reibe erwürgen, suffoco, strangulo.
 Подавити, подавијем, v. pf. unter etwas wickeln, subvolvo.
 Подавитисе, имсе, v. r. pf. nach der Reibe ersticken, suffocor alius ex alio.
 Подавно, siemlich lange her, sic sat pridem.
 Подај му, gib ihm's hin, porrige, da ei.
 Подапети, пнем, v. pf. aufspannen, intendo, tendo.
 Подапњање, n. das Aufspannen, intensio.
 Подапњати, њем, v. impf. aufspannen, intendo, tendo.
 Податисе, амсе, v. r. pf. sich ergeben, desio me.
 Податљив, ва, во, freigebig, liberalis.
 Подбадање, n. das Aufmuntern, das Aufheben, stimulatio.
 Подбадати, ам, v. impf. aufmuntern heben, stimulo.
 Подбадач, m. der Aufseher, stimulator.
 Подбацивање, n. das Unterlegen, subjectio.

Погледа као сека, сватове.

Погрѣшати, дујем, а на цара криво погледаје

+ Погузиша, f.

Погонаш, m. Пог тучо, под здраво

Податъ

век у крва податъ под мекнума

Поддирание, n

Поддирати, рем, v. impf.

Поддирјети, рем

Поддирати, жена, но, }

Погреван, вка, m. (највише се говори у мору: броју погребци).

Подаровати, дујем, v. pf.

Подарјети, рем, v. impf.

Подарчик, m. (слабо се и народу говори)

Подбацивати, пујем, v. impf. unterlegen, unterschieben, subjicio.
 Подбациши, им, v. pf. unterlegen, subjicio.
 Подбелити, им, (Рес. и Срем.) vide подбјелити.
 Подбијање, n. das Schlagen von unten auf, subtercussio.
 Подбијати, ам, v. impf. von unten weg-schlagen, subtercutio.
 Подбијатице, амце, v. impf. sich die Füße wund gehen, subtersaucio pedes.
 Подбјелити, им, v. pf. (Ери.) von unten weiß machen, dealbo a parte inferiori (z. B. in einem Walde einige Bäume abschälen zum Zeichen der Besinnahme, damit kein anderer davon Gebrauch mache, sey's zum Ausrotten oder sonst).
 Подбити, бием, v. pf. von unten weg-schlagen, decutio in inferiori parte.
 Подбитисе, биемсе, v. r. pf. sich wund gehen, pedes adterio eundo.
 Подбијел, m. der Hufstachel, tussilago farfara Linn.
 Подбостни, бодем, v. f. aufsetzen, stimulo.
 Подбостнисе, имсе, v. r. pf. den Arm in die Seite (бок) spreizen, manum subdo lateri.
 Подбрадџи, m. ein Band mit Ringen, das an der Kopfbedeckung angehängt wird, und beim Kinn vorbeigeht, monilis genus, ad contingendum in capite ornatum.
 Подбријавање, n. das Abscheren (unten weg), subterrasio, subtertonsio.
 Подбријавати, ам, v. impf. unten weg-scheren, subtertondeb.
 Подбријати, ријем, v. pf. unten weg-scheren, subtertondeo.
 Подбунити, им, v. pf. 1) aufwiegen, concito. 2) (im guten Sinne) aufmuntern, excito.
 Подбунити, нем (у прошавшем времену говорисе и подбуо), v. pf. aufdunsen, subinflor: подбуле му очн.
 Подбунивање, n. das Aufreizen, concitatio, excitatio.
 Подбуњивати, њујем, v. impf. aufreizen, concito, excito.
 Подвалак, лка, m. die Unterlage, subiculum, z. B. beim Faß.
 Подвалити, им, v. pf. unterlegen, (z. B. einen Pfahl unter das Faß), subterjicio.
 Подваливање, n. das Unterlegen, subterjectio.
 Подваливати, њујем, v. impf. unterlegen, unterwälzen, subterjicio, subtervolvo.
 Подвалитисе, имсе, v. r. pf. sich unterfangen, audeo.

Подвахање, n. das Unterfangen, ausus.
 Подвахашице, амсе, v. r. impf. sich unterfangen, audeo.
 Подвеза, f. das Strumpf- oder Hosensband, vinculum tibiale, periscelis.
 Подвезати, ежем, v. pf. unterbinden (Strümpfe, Hosen), subligo.
 Подвезивање, n. das Unterbinden, subligatio.
 Подвезивати, зјујем, v. impf. unterbinden, subligo.
 Подвезица, f. dim. y. подвеза.
 Подвезити, едем, v. pf. unterführen (Pferd zum Reiten), subterduco.
 Подвезити, везем, v. pf. unterführen (Wagen, Schiff), subterveho.
 Подвезити, везем, v. pf. untersticken, subterpingo acu.
 Подвијање, n. das Untermickeln, subterplicatio.
 Подвијати, ам, v. impf. unterwinden, subterpisco; подија језиком.
 Подвикивање, n. das Jauchzen, jubilatio.
 Подкивати, кујем, v. impf. aufjauchzen, júbilo.
 Подкинути, нем, v. pf. aufjauchzen, inclamo.
 Подвипти, вијем, vide подавипти.
 Подвлачак, чка, m. die Unterschindel (bei den Dachdeckern), scindula supposita duabus aliis.
 Подвлачење, n. das Unterziehen, subtertractio.
 Подвлачити, им, v. impf. unterziehen, subtertraho.
 Подвлачитисе, имсе, v. r. impf. sich unter etwas ziehen, subtertrahor.
 Подводан, два, no, der Ueberschwemmung ausgesetzt, obnoxius inundationi.
 Подводити, им, v. impf. 1) unterführen, subterduco. 2) kuppeln, lenocinor.
 Подводница, f. die Kupplerin, lena.
 Подвођење, n. das Unterführen, subterductio.
 Подвођење, n. das Unterfahren, subtervectio.
 Подвозити, им, v. impf. unterfahren (mit dem Wagen, Schiff), subterveho.
 Подволак, лка, m. das untere Kinn, regio sub mento: увапити за подволак, beim Kinn nehmen, das Kinn freilegen.
 Подворе, f. pl. она два коца, што се на њима носе навилци (у Србији кажу саженско коље).
 Подврнути, нем, vide подврћи.
 Подврнути, нем, v. pf. z. B. коњ самар, verrücken, pervertio, e loco justo moveo.
 Подвртање, n. das Verrücken der Saime last, perversio sarcinae.

то, јујем, им, v. pf. ...
 фан, ролл

Подборје, n. место у Славонији

Подбостисе, бодемсе, v. r. pf. подбостисе крајем (домоме);

Подворити, им, v. pf.

Паје како кнежа подвојо

Жг) жецу, коње,

у одгов

- Подврнути, еркѣм, v. impf. verrücken, pervertio.
- Подврћи (говорисе и подвргнути), еркѣм, vide подметнути 1.
- Подврћи, учем, v. pf. unterziehen, subtertraho.
- Подграјити, им, v. pf. prüfen, ziehen, aufersiehen, educo. cf. одграјити.
- Подговарање, n. das Anstiften, subornatio.
- Подговарати, ам, v. impf. anstiften, subornio.
- Подговорити, им, v. pf. anstiften, suborno.
- Подгорица, f. варош у Ерцеговини.
- Подгоричанин, човек из Подгорице.
- Подгоричка, ка, ко, von Подгорича.
- Подгорије, n. Gebend unterm Berge, submontana regio, submontorium.
- Подгревање, n. (Рес. и Срем.) vide подгријевање.
- Подгревати, ам, (Рес. и Срем.) vide подгријевати.
- Подгрејати, грејем, (Рес. и Срем.) vide подгријати.
- Подгризање, n. das Unterbeißen, subtermorsio.
- Подгризати, ам, v. impf. unten abbeißen, subtermordeo.
- Подгријати, ријем, v. pf. (Ерц.) 1) vide подгријати. 2) подгријало сунце, von unten anscheinen, ab imo illustro (sicut sol occidens juga montium).
- Подгријевање, n. (Ерц.) 1) das Erwärmen, recalcificatio. 2) das Anscheinen von unten her, illustratio, e parte inferiori.
- Подгријевати, ам, v. impf. (Ерц.) 1) wieder aufwärmen, recalcificatio. 2) von unten anscheinen, ab imo illustro.
- Подгристи, ризем, v. pf. unten abbeißen, subtermordeo.
- Подгрљача, f. на јарму оно дрво, што стоји вољу испод грла.
- Подгрнути, нем, v. pf. untersführen, (ignem) subjicio.
- Подгртање, n. das Untersführen, subjectio (ignis).
- Подгртати, грѣм, v. impf. untersführen, subjicio (ignem).
- Подгулити, им, vide подбијелити.
- Подгуљивање, n. das Entblößen von unten an, subternudatio.
- Подгуљивати, љујем, v. impf. von unten entblößen, subternudo (s. B. ein Baum durch Abschälen, oder Abpulen).
- Поделиити, им, (Рес. и Срем.) vide подијелити.
- Поделишисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide подијелишисе.
- Подераши, рем, vide издѣрати.

- Подешитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide подијелишисе.
- Подјекти, ежем, v. pf. unterzündend, subdo flammam, succendo.
- Подјизање, n. das Unterzündend, succensio.
- Подјизати, ижем, v. impf. unterzündend, anscenso.
- Подјидати, ам, v. pf. untermauern, substruo murum.
- Подјизвање, n. das Untermauern, substructio.
- Подјизивати, љујем, v. impf. untermauern, substruo.
- Подјизати, ам, v. pf. mitd werden, effero.
- Подигнути, нем, vide подићи.
- Подигнушисе, немсе, vide подићице.
- Подизање, n. das Aufheben (in die Höhe), levatio, sublatio.
- Подизати, ижем, v. impf. in die Höhe heben, tollo, levo.
- Подизашице, ижемсе, v. r. impf. sich erheben, aufstehen, surgo.
- Подијелити, им, v. pf. (Ерц.) 1) theilen und theilen (unter einander), dividio. 2) vide удијелити.
- Подијелитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich theilen, auseinander gehen, dividii.
- Подијелитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) ein Kind werden, puer fio.
- Подина, f. die Fläche des Heuschobers, dessen Spitze verfürtert worden, quasi tabulatum metae foeni.
- Подирање, n. das Wiederhervorziehen einer abgemachten Sache, sollicitatio rei confectae, caussae paractae.
- Подирати, рем, v. impf. etwas Ausgemachtes wieder hervorziehen, repeto rem confectam.
- Подити (говорисе и подигнути), дигнем, v. pf. heben, levo, tollo.
- Подићице (говорисе и подигнушисе); дигнемсе, v. r. pf. sich erheben, consurgo.
- Подјела, f. (ст) оно што се удијели просјаку, das Almosen, elemosyna: „Te on проси шьепачку подјелу —
- Подлагање, n. 1) das Unterlegen, subjectio. 2) das Untersführen, subjectio; suppositio liquorum igni augendo.
- Подлагати, ажем, v. impf. 1) unterlegen, subjicio. 2) untersführen, subjicio ligna ad augendum ignem.
- Подланица, f. die flache Hand, palma: дебела сланина с подланице, lardum palmare, eine Hand breit.
- Подлећи, лежем (и подлегнем), v. pf. wägen, auf sich nehmen, recipio in me: ја не могу под то подлећи.
- Подљивање, n. (Срем.) vide подљевање.
- Подљивати, ам, (Срем.) vide подљевати.

Ни подријетан)

Подгорије, и св. Подгорије, знамај Мелорје, Подгревак, вѣна, т. vide погревак.

† грло, комек; дужу, вѣку и т. д.

Подјажје, n. мјесто измѣту јаза и маторвака.

Подјазница, f. црва у подјажју.

Подјажити, имсе, v. pf.

Подмадак,

Подмурје, н. тако се
говори у оном крају
Србије поред Саве.
Подмурити, с, п, а,
в. р. рф.

Подмуривање, н.

Подмуривати се, а,
в. р. рф.

Подмурити се, под-
мурити, в. р. рф.

Турска вѣра подмурити
не може,
да кажу обједи Турцима —

Подназивање, н. das Ablausen einer Flüssigkeit am Gefäße herunter, deluxus per latus vasis.

Подназивати, зује, в. impf. am Gefäße herabfließen, deluo per latus vasis.

Подати, лием, в. pf. untergießen, subterfundo.

Подлога, f. die Unterlage, res subjecta, subiculum (s. В. unter der Sohle).

Подложити, им, в. pf. 1) unterlegen, subjicio. 2) unterführen, subjicio ligna igni augendo.

Подложница, f. dim. в. подлога.

Подложити, лоче, в. pf. ш. j. вода бријег, unterfressen, subterlambo.

Поддевање, н. (Ерц.) das Untergießen, subterfusio.

Поддевати, ам, в. impf. (Ерц.) untergießen, subterfundo.

Подмазати, ажем, в. pf. 1) unterfchmierem, subterlino. 2) bestechen, corrumpo (pecunia, donis).

Подмазивање, н. 1) das Unterfchmierem, sublitio. 2) das Bestechen, corruptio.

Подмазивати, зујем, в. impf. 1) unterfchmierem, sublino. 2) bestechen, corrumpo.

Подмаки (говорисе и подмакнути), макнем, в. pf. darunter rücken, subdo.

Подмеравање, н. (Рес. и Срем.) vide подмјеравање.

Подмеравати, ам, (Рес. и Срем.) vide подмјеравати.

Подмерити, им, (Рес. и Срем.) vide подмјерити.

Подмесити, им, (Рес. и Срем.) vide подмјесити.

Подмести, етем, в. pf. unterrühren, subtermisceo.

Подметак, тка, м. das Unterlegeholz, quod subjicitur.

Подметање, н. 1) das Unterlegen, subjectio. 2) das Verschneiden (des Pferdes), castratio.

Подметање, н. das Unterrühren, subtermixtio.

Подметати, мекем, в. impf. 1) unterlegen, subjectio. 2) коња, das Pferd verschneiden, castro equum.

Подметати, ам, в. impf. unterrühren (die Suppe mit Mehl), subtermisceo.

Подметнути, нем, в. pf. 1) unterlegen, subjicio. 2) коња, verschneiden, castro equum.

Подмешивање, н. (Рес. и Срем.) vide подмјешивање.

Подмешивати, шујем, (Рес. и Срем.) vide подмјешивати.

Подмјесити, им, в. pf. (Ерц.) ein-sauern (den Brotteig), fermento.

Подмиривање, н. das Befriedigen, satisfactio.

Подмиривати, рујем, в. impf. einen befriedigen, zufrieden stellen, satisfacio.

Подмирити, им, в. pf. befriedigen, satisfacio.

Подмитити, им, в. pf. bestechen, corrumpo pecunia.

Подмићивање, н. das Bestechen, corruptio.

Подмићивати, кујем, в. impf. bestechen, corrumpo.

Подмицање, н. das Unterlegen, subjectio.

Помицати, ичем, в. impf. darunter rücken, submitto, subjicio.

Подмјеравање, н. (Ерц.) 1) das Abmessen (wie viel ein Gefäß halte), emensio. 2) das Probieren, ob ein Gefäß das gehörige Maß halte, exploratio mensurae.

Подмјеравати, ам, в. impf. (Ерц.) 1) abmessen, emetior. 2) das Maß probieren, explorare mensuram.

Подмјерити, им, в. pf. (Ерц.) 1) abmessen und abwägen, emetior und ex-pendo. 2) das Maß oder die Wage probieren (prüfen), exploro mensuram aut libram.

Подмјешивање, н. (Ерц.) das Einsäuern des Brotteigs, fermentatio.

Подмјешивати, шујем, в. impf. (Ерц.) einsäuern, fermento.

Подмуркао, вла, ло, heimtückisch, malitiosus, subdolos.

Подмурити, пијемсе (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) vide понанитице.

Подне, н. (indecl.) Mittag, meridies: од подне до мрака; у по подне; око подне.

Поднећи, несем, (Рес. и Срем.) vide поднијети.

Поднизати, ижем, в. pf. unterfchnüren, lineam subterduco.

Поднизивање, н. das Verbrämen mit einer Schnur (von Perlen, Dukaten), adjunctio lineae, limbi.

Поднизивати, зујем, в. impf. eine (Perlen-, Dukaten-) Schnur unten anbringen, subtexo limbum.

Поднијети, несем, поднијо (поднијела, ло), в. pf. (Ерц.) 1) unter etwas bringen, praetendo, subtertendo. 2) ertragen, tolero. 3) ако ти може поднијети, wenn du es (um diesen Preis) geben kannst, si absque tuo detrimento potes; ако ти вјера може поднијети, wenn es dein Glaube erlaubt (duldet), si per fidem tuam licet.

Поднимитице, имсе, в. р. pf. den Kopf auf den Arm stützen, suppono capiti brachium, innitor brachio.

Подница, f. vide даска:
„Удовице, у али поднице! —

Подножници, m. pl. под нипима оне двеје дашнице, же жене држе ноге те помичу њима нипи кад чу (die Tritte).

Подносићи, им, v. impf. 1) unter et- was fragen, praetendo (sub nares). 2) ertragen, fero, tolero. 3) не подноси ми вјера, erlauben, dulden, non fert, non patitur.

Подносиље, n. 1) das Tragen unter —, praetensio. 2) das Ertragen, toleratio. 3) das Erlauben, Gefehen-lassen, permissio.

Подобан, бна, но, (сп.) darnach aussehend, fähig, tauglich, qui apparet posse:

„Има а' много војске у Турака? „Је а' подобна да боја убије —

Подобар, бра, ро, so ziemlich gut, sic satis bonus, (und so vor allen Weimörtern, cf. по).

Подобришице, имсе, v. r. pf. einem gut werden, benignus fio in aliquem:

„Већ се синко подобрише раји —

Подојити, им, v. pf. die Brust reichen, praeeo mammas.

Подоштравање, n. das Zuspißen von unten, acuminatio ab imo.

Подоштравати, ам, v. impf. н. п. ко- ле, unten zuspißen, sacumino ab imo.

Подоштрипти, им, v. pf. н. п. колац, von unten zuspißen, praeeo ab imo.

Подраживање, n. 1) das Reizen, irritatio. 2) das Necken, lacessitio.

Подраживати, жујем, v. impf. reizen, necken, irrito, lacesso.

Подражити, им, v. pf. necken, irrito, lacesso.

Подраниши, им, v. pf. durch Pflege aufziehen, educo, (den Baum, das Kind, das Thier).

Подраниши, им, (у Српској, у Бани и у Бож.) vide пораниши.

Подрањивање, n. das Grobziehen, educatio.

Подрањивати, жујем, v. impf. aufziehen, educo.

Подрезати, режем, v. pf. н. п. кош- ницу, unterschneiden, subtercido.

Подрезивање, n. das Unterschneiden, subtercisio.

Подрезивати, зујем, v. impf. unter- schneiden, subterciendo.

Подрећи, ечем, vide уречи.

Подригивање, n. das Aufstoßen, Rül- pfen, ructatio.

Подригиватице, гује ми се, v. r. impf. aufstoßen, rülpfen, ructo.

Подригнутице, не ми се, v. r. pf. es stößt mir auf, ich rülpsse, ructo.

Подријешлао, n. (Ерц.) der Zuname, Familienname, cognomen.

Подриње, n. das Land längs der Drina, regio circumdrinana, ambidrinana:

„Да би посла' Чулика Стојана, „Чулик чува Мачеу и Подриње —

Подробац, пца, m. das Eingebrochte, intrita: оставио подробац у чанку.

Подробити, им, v. pf. einbrochen, in- tero. cf. удробити.

Подруг, m. anderthalb Mann groß, ses- quihomo (tam magnus, ut sesquialte- rum aequet); so auch подруг ока, по- друг стопина и м. д.

Подруговић, m. der Sohn eines по- друг, filius sesquiviri.

Подрум, m. 1) das Erdgeschos, tabula- tum infimum, (q. d. по друму? fran- zez de chaussée). 2) der Keller, cella.

Подрумски, ка, ко, Keller-, cellarius.

Подручје, n. Land und Leute, worüber man zu befehlen hat, quod sub pote- state est: у његову подручју; „За свега подручја швога“ (кад напи- јалу коме у здравље).

Подсад, m. die Brut, progenies, (meist als Scheltwort: паси подсаде).

Подседаца, f. die Decke unter dem Sattel, die Schabracke, stragulum, stratum.

Подсеки, сечем, (Рес. и Срем.) vide подсеки.

Подсецање, n. (Рес. и Срем.) vide под- сијецање.

Подсецаши, ам, (Рес. и Срем.) vide подсијецаши.

Подсијецање, n. (Ерц.) das Unterhauen, succisio.

Подсијецаши, ам, v. impf. (Ерц.) un- terhauen, succido.

Подсприши, им, v. pf. m. j. маијеко, laben, sogo (lac).

Подсејки, сијечем, v. pf. (Ерц.) unten abhauen, succido.

Подсмје, m. (Рес.) vide подсмје.

Подсмјевање, n. (Рес. и Срем.) vide подсмјевање.

Подсмјевашице, амсе; (Рес. и Срем.) vide подсмјевашице.

Подсмј, m. (Срем.) das Lachen über

Подсмје, m. (Ерц.) etwas, risus, de- risio.

Подсмјевање, n. das Auslachen, de- risio.

Подсмјевашице, амсе, v. r. impf. (Ерц.) коме, чему, einen auslachen, worüber lachen, derideo, rideo.

Подувањање, n. das Greifen von un- ten, apprehensio a parte inferiori.

Подувавати, ам, v. impf. von unten angreifen, prehendo a parte inferiori.

Подувати, ам, v. pf. ein wenig blasen, sufflo.

Подувавати, им, v. pf. von unten an- fassen, subterprehendo.

Подножје, n.
„Нек цијелије ногу и патују,
„Нек а знаде же ту је подножје-

Подну (подну)

подну софре Мачеу
и кећева —

Подручник, m.

2) Каде дође, да позоји
дође

Подручница, f.

Подсприши се
нем се, v. r. pf.

Подрепак, m. m.

Подрепити се, m. e,
v. r. pf. 1)

Од кетара они подражише —

Подрепљивање, n.

Подрепљивати, се
љујет се, v. r. impf.

Подувахање, n. das Anfaſſen von unten, subterprehenſio. vide подувамање.

Подувахаши, ам, v. impf. von unten anfaſſen, subterprehenſo.

Подуврање, n. das Heraufftoßen, sublevatio.

Подуврати, рем, v. impf. von unten herauf ſtoßen, sublevo.

Подуврети, рем, подуврѣо, (Рес. и Срем.) vide подувријети.

Подувријети, рем, подуврѣо, v. pf. (Ерц.) von unten herauf ſtoßen, sublevo.

Подударање, n. das Uebereinstimmen, consensus.

Подударашисе, амсе, v. r. impf. } über-

Подударашисе, амсе, v. r. pf. } ein-

kommen, convenit mihi cum aliquo de re: не може куд да нам се подудари.

Подужите, f. pl. kleine Schulden, pecuniola debita.

Подунавац, впа, m. einer von подунавље, circumstranus.

Подунавка, f. eine von подунавље, circumdanubiana.

Подунављанин, m. vide подунавац.

Подунавље, n. das Land längs der Donau, regio circumstrana.

Подунавски, ка, ко, 1) von подунавље, circumstranus. 2) adv. nach Art der подунавци, more circumdanubianorum.

Подупирање, n. das Unterstützen, sustentura, sustentio.

Подупирати, рем, v. impf. unterstützen, sustentio.

Подупирач, m. 1) der unterstützt, sustentator. 2) vide подупорањ.

Подуплашати, им, vide подплашати.

Подупорањ, рња, m. die Stütze, sustentum.

Подупрѣти, рем, подупрѣо, (Рес. и Срем.) vide подупријети.

Подупрѣтисе, ремсе, подупрѣоце (Рес. и Срем.) vide подупријетисе.

Подупријети, рем, подупрѣо, v. pf. (Ерц.) unterstützen, sustentio.

Подупријетисе, ремсе, подупрѣоце, v. r. pf. (Ерц.) sich stützen, imitor.

Подушје, n. Gabe um der Seele willen, quod datur pro animae salute.

„Далоше ми Шарца од подушја —

Поџачиписе, имсе, v. r. pf. ein Student werden, fio discipulus, scholasticus.

Пожаљити, им, v. pf. bedauern, sich leid sein lassen, poenitet me.

Пожаљ, m. der Waldbrand, flagrantia, odor silvae sponte aut forte fortuna incensae.

Пожаревац, впа, m. Stadt in Serbien, am rechten Ufer der Morava (verhüngt: das berühmte Passarowitz).

Пожаревачки, ка, ко, Passarowitz.

Пожаревачанин, m. човек из Пожареваца.

Пожаришти, им, vide запожарити.

Пожега, f. 1) Stadt in Serbien. 2) in Slavonien.

Пожеганца, f. vide погорелица.

Пожељети, ам, v. pf. (Рес.) begehren, Pojelešiti, им, v. pf. (Срем.) sich seh-

Пожељети, ам, v. pf. (Ерц.) nach etwas, concupisco.

Пожепши, жаме, v. pf. abschneiden (Getreide), demeto.

Пожепши, ежем, v. pf. 1) verbrennen, in Brand stecken, incendio. 2) пожегла ме риба, hat mir Dürst verursacht, sitim movit.

Пожепши, ка, ко, von Пожега.

Пожепшиња, f. m. j. шљива, die gewöhnliche Zwetschke, woraus der Zwetschken-Brantwein gebraunt wird, prunum vulgare.

Поживети, вим, v. pf. (Рес.) (in Ru-

Поживети, вим, v. pf. Срем.) he und

Поживѣти, вим, v. pf. (Ерц.) sich leben, transigo (leniter) aevum.

Пожљепи, ем, vide пожепши.

Пожун, m. Pressburg, Posonium. Пожунца (нца), човек из Пожуна. Пожун-скиња, жена из Пожуна. Пожун-ски, ка, ко, вид Пожун.

Позабити, бием, v. pf.

А. По што је по? —

Б. Позабити и по (ein obſcöner Späß von einem, der den Preis einer gekauften Sache nicht sagen will).

Позабораваши, ам, v. pf. ein wenig vergessen, paululum obliviscor.

Позабораваши, ам, v. pf. nach einander vergessen, obliviscor aliud ex alio.

Позаимање, n. vide узимање.

Позаимати, ам (и позаимљем), vide узимати.

Позајарити, им, v. pf. „Оди снајго да позајаримо: тириписка, памук зеза, свака трга мора,“ läßt die Anekdote den zingariſchen Hausvater zweideutig rufen, statt etwa: оди снајго да позајаримо, тириписка, памук зеза, свака трга мора.

Позајмити, им, vide узимити.

Позан, зна, но, spät, tardus, serus:

Позан жеца, гомове сироме.

Позбацати, ам, v. pf. nach der Reihe hinabwerfen, dejicio aliud ex alio.

Позвати, зовем, v. pf. rufen, einladen, voco.

Позвекивање, n. das Erſtingen, sonitus, tinnitus,

+ Пожаришти се

ам се, v. r. pf.

у Сремској, у Војводини, у Бану

Позабезиваши,

| с

+ памук-зеза

Позвекивати, кујем, v. impf. erschinden, persopo:
 „Позвекуу шоне на Биласу —
 Поздер, m. die Flachsplittern, festuculae lini.
 Поздерка, f. eine Flachsplitter, festucula lini.
 Поздрав, m. der Gruß, salus, salutatio.
 Поздравити, им, v. pf. grüßen, begrüßen, saluto.
 Поздрављање, n. das Grüßen, salutatio.
 Поздрављати, ам, v. impf. begrüßen, salutare.
 Поздравље, n. vide поздрав.
 Позеленећи, ним, v. pf. (Рес.) } grün
 Позеленити, им, v. pf. (Срем.) } wer-
 Позеленеши, ним, v. pf. (Крц.) } den, viresco.
 Позепости, бу, v. pf. н. п. шљиве, ораси, nach der Reife erfrieren, gelu perire.
 Позивање, n. das Einladen, invitatio, vocatio ad coenam.
 Позивати, ам (и позивљем), v. impf. einladen, voco ad coenam.
 Позлата, f. die Vergoldung, inauratio.
 Позлатити, им, v. pf. vergolden, inaurare.
 Позлаћивање, n. das Vergolden, inauratio.
 Позлаћивати, кујем, v. impf. vergolden, inaurare.
 Познавање, n. das Kennen, cognitio.
 Познавати, најем, v. impf. kennen, novi.
 Познан, m. Mannsname, nomen viri.
 Познана, f. Frauennam, nomen feminae.
 Познаник, m. der Bekannte, notus, familiaris.
 Познаница, f. die Bekannte, nota, femina familiaris.
 Познаништво, n. die Bekantschaft, familiaritas, usus.
 Познати, ам, v. pf. kennen, nosse.
 Познатице, амсе, v. pf. einander kennen, familiares sumus.
 Позно, spät, sero, tarde.
 Позобати, бљем, v. pf. (Körner), aufessen, comedo: позобале тире грожђе, кокоши жито, коњи зуб;
 „Сви су коњи зопцу позобали;
 „А мој доро није ни пакнуо —
 Поигравање, n. das Aufstanzeln, Hüpfen vor Freude, exultatio.
 Поигравати, ам, v. impf. hüpfen, aufstanzeln, exulto, gestio.
 Поиграши, ам, v. pf. ein wenig tanzen, exulto paululum.
 Поиграшице, амсе, v. r. pf. ein wenig spielen, ludo paululum.

Поискати, иштем, (у Сријему) vide побискати.
 Поискашце, иштемсе, (у Сријему) vide побискашце.
 Поитети, тим, v. pf. (Рес.) } eilen,
 Поитити, им, v. pf. (Срем.) } sich in
 Поитети, тим, v. pf. (Крц.) } Eile setzen, progere.
 Појаати, јашем, v. pf. коње, aufsitzen (aufs Pferd), conscendero equos:
 „Кад појашу вране коње,
 „А пријашу бришке сабље —
 Појавити, им, v. pf. nachstehen, ansühren (die Herde), ducio gregem, praeeo gregi:
 „Мајка Мару иза горе звала:
 „Ајде Маро, и појави стадо —
 Појавитице, имсе, v. r. pf. sich offenbaren, sich zeigen, appareo: појавила се кура.
 Појамчити, им, v. pf. nach der Reihe zur Bürgschaft auffordern, facio esse sponsorem alium ex alio.
 Појање, n. das Singen (in der Kirche), cantus (in ecclesia).
 Појас, m. der Gürtel, cingulum, zona.
 Појасаст, ма, по, Gürtel-, gestreift, lineam albam habens.
 Појасина, f. augm. } v. појас.
 Појасиш, m. dim. }
 Појасица, f. појасаста коза, eine gestreifte Ziege, capella zonata.
 Појата, f. (по Крц.) 1) der Stall, stabulum. 2) die Kammer, concubine:
 „Да од њега бијел двор мирше,
 „И појата ће Омерберг спава —
 Појати, појем, v. impf 1) singen (in der Kirche), canto (in ecclesia). 2) vide пјевати, али се врло ријетко чује, и то само у пјесмама, н. п.
 „Од погаче дупе плаче,
 „А од проје дупе поје —
 Појати, јашем, vide појаати.
 Појац, појца, m. der treffliche Sänger (in der Kirche), cantor egregius.
 Појевати, бем, v. pf. convulcere unam ex alia.
 Појевљив, ва, ео, (obscena vox) quat amat futui.
 Појевитишчи, ни, v. pf. wohlfeil werden, viliori pretio vendi.
 Појездити, им, v. pf. (ст.) aufsitzen, daherreiten, equos conscendisse:
 „Појездити пљада сватова —
 Појеме, n. das Tränken, praebitio potus.
 Појестити, једем, vide појевати.
 Појести, једем, v. pf. 1) vide изјести. 2) ein wenig essen, paululum manduco.
 Појештинити, им, vide појештинити.
 Појити, им, v. impf. tränken, praebere potum.

~~vide zombani~~

Руке под појас (Над
је по увенткој дужи

Да се негу поје
Клауффа —

Појило, n. 3 мје-
Појилце, n. сто,
је се сатка појил

Поиметце,

Појмити, н.

Показати, ам, в.
pf. п-ј. руду

Поклапан, пна, но,
н. п. на новце

Поклапуша, ф. vide
препава.

Покрет

Појурити, им, v. pf. in idie Flucht treiben, fugo, in fugam ago.

Појутарје, н. први дан по крсном имену (други дан крсног имена), der zmeite Tag des krsno име, dies secundus festus sancto familiari.

Показати, ажем, v. pf. zeigen, monstro, ostendo.

Показатице, кажемсе, v. r. pf. sich blicken lassen, sich zeigen, ostendere se.

Показивање, н. das Zeigen, ostensio. Показивати, зујем, v. impf. zeigen, ostenso.

Покајати, јем, v. pf. кога, или што, einen rächen, ulcisci aliquem aut aliquid.

Покајатице, јемсе, v. r. pf. Buße thun, bereuen, poenitentiam ago.

Покалдринити, им, v. pf. pflastern, sterno (viam).

Покапати, пљем; v. pf. 1) anträufeln, beträufeln, stillatim conspergo. 2) beträufelt werden, conspergi stillatim: покaпала аљина крви.

Покарати, ам, v. pf. 1) ein wenig ausschelten, (ausgreinen), objurgare aliquantulum. 2) покaрао га Бог, Gott hat ihn gestraft, reprehendit illum deus.

Покаратице, амсе, v. r. pf. sich ausschelten, sich zertragen, jurgio invicem se excipere.

Покарати, ам, v. pf. ein wenig traben, tolutim coepi incedere.

Покаскивање, н. das Antrappen, incessus equi.

Покаскивати, кујем, v. impf. anfangen zu trappen, incipio incedere (de equo).

Покавати, им, v. pf. verderben, beschädigen, corrumpo, depravo.

Поквасити, им, v. pf. benezen, humecto.

Покивање, н. das Beklopfen (з. B. Degen der Sense), pulsatio.

Покивати, ам, v. impf. н. п. косу, п. ј. ошкивати, beklopfen, pulso (compungo).

Покидати, ам, v. pf. 1) zerreißen, disrupto. 2) herabreißen, detraho. 3) кошару, ausmisten, expurgo (ejecto stercore).

Покидатице, дамсе, v. r. pf. од смија, vor Lachen bersten, gumpimur risu.

Поклавити, им, v. pf. nach der Reihe einen Bruch (Reihschaden) verursachen, hernias concilio.

Поклавитице, имсе, v. r. pf. nach der Reihe Brüche bekommen, hernias sibi conciliare.

Покипети, пи, v. pf. (Рес.) überlaufen, Покипити, пи, v. pf. (Срем.) } fen, re-
Покипљети, пи, v. pf. (Ерц.) } dundo
(лопац und мајжеко)

Покиснути, нем, покисао (и покиснуо), v. pf. beregnet werden, pluvia humector.

Покладе, f. pl. н. п. Бијеле, Месне, Божипње, Пепрове, Госпођине, Аранђелове и п. д. der Tag vor der Faste (die Fastnacht?), bacchanalia?

Покладовање, н. das покладе-halten, actio bacchanalium.

Покладовати, дујем, v. impf. und pf. Fastnacht halten, agere bacchanalia.

Поклањање, н. 1) das Verbeugen, inclinatio. 2) das Schenken, donatio.

Поклањати, ам, v. impf. коме што, schenken, dono.

Поклањатице, амсе, v. r. impf. sich verbeugen, verneigen, inclinari.

Поклањање, н. das Zudecken, operatus, opertura.

Поклапати, ам, v. impf. zudecken, operio.

Поклапати, кољем, v. pf. zusammenschlagen, masto unum ex alio.

Поклапатице, кољемсе, v. r. pf. rausen, rixor.

Поклекнути, нем, v. pf. Niederknien, in genua procumbo.

Поклепати, пљем, v. pf. н. п. сјениру, мошину, glühend machen und schärfen, sandefactum asuo.

Поклецивање, н. das Niederknien, pro-lapsio in genua.

Поклецивати, нујем, v. impf. niederknien, procumbo in genua.

Поклизнути, нем, v. pf. } ausglei-
Поклизнутице, немсе, v. r. pf. } ten, labi
(loco lubrico).

Покликнути (говорисе и покликни), нем, v. pf. ausrufen, freisprechen, exclamo.

Покли, м. 1) das Geschenk, donum, Поклопу се у очи не гледа (поклоњеној се кобили у зубе не гледа).

2) die Verbeugung, inclinatio: вала браше, поклон имамо; поздрав и поклон; поклон до црне земље; „Обрнисе, поклонисе,

„Поклон домаћину —

Поклопити, им, v. pf. schenken, dono.

Поклопитице, имсе, v. r. pf. sich verbeugen, verneigen, inclinor.

Поклоњање, н. vide поклањање.

Поклоњати, ам, vide поклањати.

Поклоњатице, амсе, vide поклања-
тице.

Поклопац, пца, м. vide заклопац.

Поклопити, им, v. pf. zudecken, operio.

Поклопитице, имсе, v. r. pf. sich still hinstellen, conquinisco, remitto membra.

Убога

Поклоупница, f. (сп.) der Dedel, operculum:
 „Од коља ти градни носила,
 „А од шпима гробу поклоупнице —
Поквнѣши, adv. wie es in Büchern ist (d. i. altflawisch), lingua librorum (ecclesiasticorum).
Покдвати, кужем, v. pf. 1) beifopfen, pulso, comprungo. 2) nach einander schmeden, cudo aliud ex alio.
Покдј, m. die Ruhe, requies. Бог да му души покој да!
Покдјит, на, но, der Verstorbene, selig, defunctus.
Покондиритисе, имсе, v. r. pf. Befehl werden, sic roculum, in dem Sprüch- worte: Kad се шиква покондирити, wenn der Herr ein Herr wird —
Покдпати, ам, v. pf. 1) nach der Reihe begraben, composui omnes. 2) nach der Reihe ausgraben, effodio unum ex alio: н. п. покопао сву рену, рошкву. 3) ein wenig graben, paululum fodio.
Поконница, f. das zweite Graben des Weinbergs, fossio vineae secunda.
Покор, m. 1) der Zedel, gerechte Vorwürfe, opprobrium:
 „Од Бога је велика гријота,
 „А од људи покор и срамота —
 2) ein Mensch, der zum Vorwurfe gereicht, opprobrium: мучи покре један!
Покораване, н. das Unterwerfen, Unterthänig- machen, subjectio.
Покоравати, ам, v. impf. zu Paaren treiben, unterwerfen, sub potestatem redigo.
Покоран, рна, но, gehorsam, obediens. Покорну главу сабла не си- јече (so hört man es, mit dem Accus.).
Покоризмић, m. (von quaesima?) оно вријеме између васкрсенија и Бурђева дне: колико има ове године покоризмића? кад Бурђево дан бу- де у очи васкрсенија, онда покориз- мића нема ни мало.
Покорити, им, v. pf. unterwerfen, sub potestatem redigo.
Покорност, f. die Unterwürfigkeit, der Gehorsam, obedientia.
Покосити, им, v. pf. abmähen, demeto.
Покрађа, f. der Diebstahl, furtum.
Покрај, neben, längs, juxta: прође по- крај мене; покрај воде и ш. д.
Покрајац, ајца, m. Mannname, no- men viri.
Покрајина, f. (сп.) vide крајна:
 „Чадор пење Краљевићу Марко
 „На Арапској љутој покрајини —
Покрасти, радем, v. pf. 1) nach der Reihe stehlen, furor aliud ex alio. 2) be- stehlen, alicui furor.

Пократак, шка, ко, ziemlich kurz, breviusculus.
Пократиши, им, v. pf. fürzer machen, verkürzen, abfürzen, decurto.
Покраћиване, н. das Abfürzen, decur- tatio.
Покраћивати, кужем, v. impf. abfür- zen, decurto, brevius reddo.
Покренуши, нем, v. pf. rücken, mo- veo.
Покретање, н. das Bewegen, commo- tio.
Покреташи, рекем, v. impf. bewegen, commoveo.
Покриване, н. das Bedecken, conte- ctio.
Покривати, ам, v. impf. bedecken, con- tego.
Покриватисе, амсе, v. r. impf. sich bedecken, contego caput.
Покривач, m. die Decke, Bettdecke, stra- gulum.
Покривача, f. поњава, што се по- крива њоме, eine Kogendecke, stra- gulum rusticus.
Покривак, шка, m. (у Јадру) ein Fest um den Спасов дан, das aber, nur dem Wolfe bekannt, nicht im Kalender steht, dies festus circa ascensionem do- mini.
Покривити, ријем, v. pf. bedecken, con- tego.
Покривисе, ријемсе, v. r. pf. sich be- decken, contego caput.
Покров, m. die Leichendecke, das Lei- chentuch, rannus funebri.
Покровац (покровац), вца, m. eine (roß- härene) Pferddecke, stragulum ad ope- riendum equum.
Покровчина, augm. v. покровац.
Покровчић, m. dim. v. покровац.
Покројити, им, v. pf. (Kleider) zuschnei- den und machen, conficio vestem.
Покропити, им, v. pf. besprengen, conspergo, aspergo.
Покрпити, им, v. pf. flicken, reparo, resarcio.
Покрпитисе, имсе, v. r. pf. sich zu- sammenflicken, resarciri.
Покрстити, им, v. pf. zum Christen machen, Christianum reddo.
Покрститисе, имсе, v. r. pf. ein Christ werden, sic christianus.
Покршити, им, v. pf. zusammenbre- chen, confringo.
Покршенић, m. vide покршенићак.
Покршеница, f. eine, die sich taufen lassen, proselyta Christiana.
Покршенићак, m. der sich hat taufen lassen, proselytus Christianus.
Покудити, им, v. pf. tadeln, vitupero.
Покудитисе, имсе, v. r. pf. den Kopf

+ Покој ти ошчу!
та комеку покој душе
даје
Напијају комеку жаду:
Бог да проса комеку - дајду -
маја -
+ 2) мачу јан крису
вкршенић,
Покршени се, амсе
v. pf.
Покршени гау свом ка
масапу

Ф: 2) удама се само, да покриве главу
ф. забелоглавити се.

hängen lassen, demitto caput, auriculas.
 Покупити, им, v. pf. auffammeln, colligo, lego.
 Покупитисе, имсе, v. r. pf. sich zusammenziehen, contrahi.
 Покуповати, кујем, v. pf. auffaufen, eredo.
 Покурац, рца, м. „Оди снащо сједи на покураца мога“ (мјесто на покровца), cf. позајачити.
 Покуражити, им, v. pf. zum Wolfe machen, facio esse lupum.
 Покуражитисе, имсе, v. r. pf. zum Wolfe werden, fio lupus.
 Пскуке, п. das Hausgeräth, super.
 Пскукство, п. lex.
 Покупаване, п. das Anschlagen, Klopfen, pulsatio.
 Покупавати, ам, v. impf. anschlagen, klopfen, pulsare.
 Покупати, ам, v. pf. 1) обруче, die Reife ein wenig fester anschlagen, paulando firmo. 2) ein wenig klopfen, paulo paululum.
 Покупиване, п. dim. v. покупаване.
 Покупивати, кујем, dim. v. покупавати.
 Пола, f. die Hälfte, dimidium: пола мени, пола теби, halb mir, halb dir.
 Пола, f. hyp. v. Полексија.
 Полагано, fachte, leniter, paulatim.
 Полагање, п. 1) das Vorlegen (des Futters), praebitio (pabuli). 2) das Legen, positio. 3) das Speisen mit einem einzigen Löffel, usus communis unius tantum cochlearis ad manducandum. 4) das Ablagen, Absenken, propagatio.
 Полагати, лажем, v. impf. 1) niederlegen, ponere in terra. 2) dem Viehe Futter vorlegen, praebere pabulum. 3) лозу у винограду, einen Zweig ablegen, absenken, propago.
 Полагати, ажем, v. pf. 1) ein wenig lügen, mentior paululum. 2) nachlügen, mentior post (secundum) aliquem.
 Полагатисе, лажемсе, v. r. impf. mit einem Löffel essen, uno tantum cochleari manducant alius post alium.
 Полагиване, п. das Nachlügen, mendacium post (secundum) alium.
 Полагивати, кујем, v. impf. nachlügen, juvo mentientem: један лаже, други полагује.
 Полажа, f. п. м. (im plur. nur f.) der Nachzügler, adjutor mendacis: саптала се лажа и полажа.
 Полажāj, м. Weihnachtsbesuch, salutatio die natali Christi.
 Полажājник, м. der erste Besucher zu Weihnachten, qui primus ad aliquem invisit die natali Christi. Полажājни-

жа обично избирају (зашто неки гацпају да с њега могу бити срећни, или несрећни, оне цијеле године) и зовну (приче Божића на неколика дана), или држе једнога сваке године. Полажājник помесе у рукавици жита, па кад назове с врата ристос се роди, онда после из руке житом по кући (а из куће ко после њега, и одговори му: в а испину роди); па онда скреше бадњак, м. ј. узме ватраљ, па удара њиме у бадњак же горе (да скачу варнице) говоречи: оволико говеда, оволико коња, оволико коза, оволико оваца, оволико крмака, оволико кошница, оволико среће и напретка и п. д. потом разгрне пепео накрај огњишта и мешине он же неколике паре, или у крупно какав новац (како који може) же који донесе и повјесмо те превјеси преко врата. Кад га посаде те сједе, онда га жене огрну губером или пољавом: да им се вапа дебео скоруп. Пошто му даду те закожи што и најесе раније, онда опште својој кући, па дође опет последи ручка, те га часпе и поје до мрака; доспа пута га опоје те се и поблује (и кажу да је то добро). Кад већ поје кући, онда га дарују, м. ј. даду му мараму, или чарапе, или назувице, и колач.
 Полажājников, ва, во, des полажājник, primi salutatoris.
 Полажење, п. 1) das Besuchen, visitatio, salutatio domestica. 2) das Abreisen, profectio.
 Полазак, ска, м. die Abreise, profectio.
 Полазити, им, v. impf. 1) abreisen, proficiscor. 2) кога, besuchen, invisit (понајвише на божик).
 Полазитисе, имсе, v. r. impf. с ким, einander besuchen, salutari invicem.
 Полазитк. м. vide полажājник.
 Полазитков, ва, во, des полазитник, salutatoris.
 Полако, vide полагаано.
 Полакомнитисе, имсе, v. r. pf. на што, heftige Begierde nach etwas bekommen, habüchtig werden, concupischo (besonders nach Geld).
 Полагати, ежемо, (Рес. и Срем.) vide полијегати.
 Поледнитисе, иое, v. r. pf. glatteisen (eisig werden), glacior, fit glacies lubrica.
 Поледица, f. das Glatteis, glacies lubrica.
 Поледина, f. das Rückenstück (vom Klei-

+ 2) поњу дигрени,
 Си покупи дигрени Куроу
 Покунар, м. Н. п. пас,
 пијетас

3)
 На покупи поље под Ко
 мајом

Полагане

+ Полак (понајвише
 у Сијету, у Барној
 у Јакоу), vide
 пола.

Поластича, f.

de, Thierbalge, im Gegensage des Bauchstücks), pars dorsalis.
 Полѣжака, f. Kuchenzbrod, das zu Lange im Backofen gelegen, panis e zeamimis diu coctus.
 Полѣжати, жим, v. pf. ein wenig liegen, paululum cubo.
 Полѣсица, f. Frauenname, nomen feminae.
 Полѣтање, n. (Рес. и Срем.) vide по-лијетање.
 Полѣтар, m. } flücht (flüger) Vo-
 Полѣтарац, рца, m. f. gel, avis ad volandum firmata, pennata.
 Полѣташи, екем, (Рес. и Срем.) vide полијетати.
 Полѣтети, ним, v. pf. (Рес.) } flie-
 Полѣтити, им, v. pf. (Срем.) } gen.
 Полѣкети, лепим, v. pf. (Ерц.) } volo.
 Полѣки, лежем (и полегнем), v. pf. sich legen, sterni, inclinari:
 „Шеница му по долу полегла —
 Полешивање, n. das oftmalige Niederlegen, intercubatio.
 Полешкиваши, кујем, v. impf. sich oft niederlegen, intercumbo.
 Поливање, n. (Срем.) vide пољевање.
 Поливати, ам, (Срем.) vide пољевати.
 Поливати, ижем, v. pf. 1) ein wenig lecken, aliquantam lambere. 2) ganz ab-
 lecken, delambere.
 Полијегати, ежем, v. pf. (Ерц.) nach der Reihe sich legen, cubitum eo alius ex alio.
 Полијелеј, m. (полелелж) der Kronleuchter, lychnichus, polyelaem.
 Полијетање, n. (Ерц.) das Fliegen, volatio, volatus.
 Полијетати, екем, v. impf. (Ерц.) fliegen, volito.
 Полицати, цшема, v. pf. nach einander umkommen (von Thieren), intereo unus ex alio.
 Полипати, ам, v. pf. dünnbescheißen, consperso tenui stercore.
 Полиши, анјем, v. pf. begießen, perfundo.
 Полиш, m. ein Maß (ein halbes Seidel haltend), hemina.
 Полица, f. die Wandletzte, taenia (in pariete).
 Полица, f. 1) dim. v. пола. 2) der Wechselbrief, der Wechsel, syugrapha.
 Полицица, Т. 1) dim. v. полица. 2) das Haspelbretchen, Weißbretchen, asserculus rhombi.
 Полбав, вна, но, halb abgetragen, attritus:
 „Ни издвори коња ни оружја,
 „Ни доламе нове ни половне —
 Половаче, еша, n. ein Saß von einem halben Eimer (половнику акова), cactus dimidiae amphorae.

Половина, f. die Hälfte, dimidium. vide пола.
 Половници, им, v. impf. 1) von пола, halbiren, in zwey theilen, dimidiare. 2) von ловим, zusammen fangen (auf der Jagd), ad unum omnes capio.
 Половљење, n. das Halbiren, dimidiatio.
 Половница, f. die Halbfucht (Weizen mit Roggen gemengt, traintsch соржница), triticum mixtum secali.
 Полог, m. јаје, што се оставља на гнијезду, да би кокош оцети сијела онђе, das unterlegte Ey, damit die Henne dort lege, ovum subjectum gallinae positurae.
 Положар, m. der Dieb der unterlegten Eyer, ovorum suppositorum fur.
 Положара, f. die Diebin (s. B. Fündin) unterlegter Eyer, (cauis) quae fueratur ova supposita.
 Положити, им, v. pf. 1) niederlegen, pono humi. 2) Futter vorlegen, praebere pabulum. 3) lozu, einen Zweig ablegen, prorago.
 Положитисе, имсе, v. r. pf. sich legen, inclinari.
 Положница, f. der Ableger (von der Kebe), prorago.
 Полокати, очем, v. pf. ausschürfen, absorbere (wie der Hund, die Kage).
 Поломити, им, v. pf. zerbrechen, sterno, confringo: поломити вјетар шуму; поломити копча и п. д.
 Полошкѣ, легад, ut jaceat.
 Полауга, f. die Stange (von Holz oder Metall), palanga, vectis.
 Полугрошница, f. Münze, von einem halben Diaßer (грош), monetae genus.
 Полудеши, дим, v. pf. (Рес.) } närrisch,
 Полушши, им, v. pf. (Срем.) } wahnsinnig.
 Полушети, дим, v. pf. (Ерц.) } nig werden, mente capi.
 Полушши, им, v. pf. n. п. кошуље; пређу, laugen, lixivio lavo.
 Полушшице, имсе, v. r. pf. finster vor sich hinsehen, скидреш sum.
 Полуока, f. ein Maß (eine halbe oka haltend), mensura dimidiae okae.
 Полупати, ам, v. pf. 1) zer schlagen, contundo, confringo. 2) ein wenig schlagen, pulso paululum.
 Полупатице, амсе, v. r. pf. полупати се Србљи с Турцима, haben sich geprügelt (im Gesechte), pulsarunt se invicem (in pugna).
 Полушан, m. der nur halb einem Volkstamm angehört (weil Vater oder Mutter nicht davon ist), ein Mulatte, patre aut matre barbara natus.
 Полѣк, m. 1) Feldwächter, custos agrorum. 2) eine Art Krautheit, morbi genus. 3) der Pole, Polonus.

Предно га ка три полове

Полеломе самак соја

Полој, м.

Положити,
полијетати, ф.

и жукарке полијетати зна
Полугодичице, ф.
Полуношак, мка,

Полушшица, ф. vide
половца. Мирш
му полушшица.

Поломље, н.

Који тије у Поломљу
Отаке се поломити Турци
Поломље га поломити —

Пољана, f. die Ebene, planities.

Пољаница, dim. v. пољана.

Пољанице, f. pl. Ort in der Црна рјека.

Пољачина, f. vide пољак 2.

Поље, n. 1) das Feld, campus. 2) на поље! hinaus, foras; на пољу, draußen, foris; с поља, von draußen, foris. 3) ћера ме на поље, hinaus (um die Nothdurft zu verrichten); so auch mitten im Walde oder Felde, отишаома поље.

Пољевање, n. (Ерц.) das Begießen, perfusio.

Пољеваши, ам, v. impf. (Ерц.) begießen, beschütten, perfundo.

Пољевачина, f. они новци, што дају сватови млади, кад им поље вате се умивају. cf. женидба.

Пољице, n. dim. v. поље.

Пољкиња, f. die Polin, Polona.

Пољска, f. Polen, Polonia.

Пољски, ка, ко, n. п. рад, миш, Feld-, campestri, rusticus.

Пољски, ка, ко, 1) polnisch, polonicus. 2) adv. polnisch, polonice.

Пољубац, ца, m. der Kuss, osculum.

Пољубити, им, v. pf. einmal küssen, osculor.

Пољубитисе, имсе, v. r. pf. sich küssen, osculari se invicem.

Помагајте (мјесто помажите!)! ruft man, wenn große Noth ist, z. B. Käufer, Feuer, Ueberschwemmung, vox implorantis auxilium.

Помогања, f. das Rufen um Hülfe, auxilii imploratio: стоји га помагања.

Помогање, n. 1) das Helfen, adjumentum. 2) das Rufen um Hülfe, das Hülfe-geschrei, auxilii imploratio.

Помогаши, мажем, v. impf. 1) helfen, auxilium fero. 2) um Hülfe rufen (помагајте рufen), auxilium imploro.

Помогаш, m. der Gehülfe, Helfer, adjutor.

Помазати, мажем, v. pf. salben, ungo.

Помазивање, n. das Salben, unctio.

Помазивати, зујем, v. impf. salben, ungo.

Помажка, f. die Wahlmutter, quae matris loco habetur. cf. побрајним.

Помакнути, нем, vide помаки.

Помало, allmählig, einzeln, stückweise, paulatim.

Помама, f. die Wut, furia, furor:

„Синоћ аго из Новогa дође,

„Како дође помама га нађе:

„Вјерној љуби јаде задаваше:

„Љубо моја, женикусе на те. —

„Жен'се аго и мени је драго,

„Послаку ти сина у њеверство.

Помаман, мна, но, toll, wütend, furiosus.

Помамити, им, v. pf. 1) wütend, toll machen, in furorem ago, furiosum reddo. 2) nachsetzen, allicio ad sequendum.

Помамитисе, имсе, v. r. pf. toll, wütend werden, coepi furere.

Помамљивање, n. das Tollwerden, furiae.

Помамљивати, зујем, v. impf. toll machen, in furorem ago.

Помамљиватисе, зујемсе, v. r. impf. toll werden, in furorem agor.

Помамњакти, амо, v. pf. vide поимсапти.

Помаки (говорисе и помакнути), помавнем, v. pf. rücken, moveo.

Помакарити, им, v. pf. zum Unger machen, facio esse Ungarum.

Помакаритисе, имсе, v. r. pf. ein Unger werden, fio Ungarus.

Помељавити, им, v. pf. zerkühen, mandere: кашпо кад оће љеца да забране једно другом говорити, онда једно рече: „Пун кош жаба, пун кош први, пун кош гуја (и ш. д.): ко се јави, све да помељави,” па век онда не смије ниједно проговорити.

Помељавитисе, нем, v. pf. erwähnen, mentionem facio.

Померити, им, (Рес. и Срем.) vide помјерити.

Померитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide помјеритисе.

Помејсти, метем, v. pf. kehren, verro.

Помејсти, метем, v. pf. verwirren, confundo.

Помејститисе, метемсе, v. r. pf. sich verwirren (z. B. im Zählen), ergo.

Помејање, n. 1) das Wegwerfen, Jaggen, lassen, abjectio. 2) das Mißgebären, abortio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Помејати, ежем, v. impf. 1) wegsetzen, abjicio, dimitto. 2) mißgebären, abortio. 3) (v. pf.) nach der Reihe hinsetzen, pono aliud ex alio.

Узја Милош помама курава

Повеит, ма, мо,

+ 27
Свете у ту помањкасе —

Помејати, м.

Помејати, ма, мо,

Полубивати, лујујем,
v. impf.

Вижој долот дује,

Традом полубује —

Помјера, f.

Помјен, м.

А оу дема чи помјена нема —

Помилати, ам, v. impf. hervorzeigen, protendo, facio ut quid emineat.
 Помилатице, амсе, v. r. impf. hervorzeigen, protendi, prominere.
 Помилати, лим, (Рес.) vide помиље.
 Помилати, им, (Срем.) ши.
 Помилавати, лујем, v. pf. 1) lieblosen, blandior, demulceo. 2) господи помилуј! Herr, erbarme dich! (Kirchen-slawisch, im Gebete).
 Помилвати, лим, v. pf. (Ерц.) kriechen, coepi gerere.
 Помилвање, n. das Erwähnen, mentio.
 Помилвати, њем, v. impf. erwähnen, mentionem facio.
 Помирити, им, v. pf. ausöhnen, reconcilio.
 Помиритице, имсе, v. r. pf. sich versöhnen, reconciliari.
 Помисао, сли, f. der Gedanke, cogitatio: знам његову помисао.
 Помисати, им, v. pf. auf den Gedanken kommen, venit mihi in mentem.
 Помилцање, n. das Rücken, promotio.
 Помилцати, ичем, v. impf. rücken, promoteo.
 Помилцатице, ичемсе, v. r. impf. sich rücken, moveri.
 Помилцање, n. das Bedenken, pensio.
 Помилцати, ам, v. impf. bedenken, anfangen zu denken, auf den Gedanken kommen, venit mihi in mentem.
 Помјерити, им, v. pf. (Ерц.) 1) nach der Reihe abmessen (oder abwägen), emetior, expendo. 2) von der Stelle rücken, moveo.
 Помјеритице, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich von der Stelle bewegen, moveri loco.
 Помладићи, им, v. pf. verjüngen, juvenem reddo, renovo.
 Помладишце, имсе, v. r. pf. sich verjüngen, juvenesco.
 Помлађивање, n. das Verjüngen, renovatio, restitutio juventutis.
 Помлађивати, љујем, v. impf. verjüngen, renovo, reddo juvenem.
 Помлађиватице, љујемсе, v. r. impf. sich verjüngen, juvenesco.
 Помлађити, им, v. pf. zer schlagen, concido, contundo: помлађила кнџа јагањце.
 Помлађити, им, v. pf. lau wärmen, tepidum reddo.
 Помодрити, им, v. pf. bläulich werden, livesco.
 Помоз Бог, } каже Србљин Србљину
 Помози Бог, } (и другом човеку, који није Србљин) кад се састану око подне (као у јутру добро јутро, а у вече добар вече); а онај му одговори: Бог ти помозгао.

Помога, m. cf. напомао.
 Помогати, им, v. pf. hervorrecken, hervorzeigen, protendo, exsero.
 Помогатице, имсе, v. r. pf. 1) sich hervorzeigen, hervorragen, promineo. 2) ein wenig beten, paululum precari Deum.
 Помор, m. die Seuche, lues, pestis.
 Поморавац, вџа, m. der Anwohner der Morava, assola Moravam fluminis.
 Поморавка, f. die Anwohnerin der Morava, circummoravana.
 Поморављанин (поморављанин), m. vide поморавац.
 Поморавље, n. die Gegend an der Morava, regio circum Moravam flumen.
 Поморавски, ка, ко, an der Morava gelegen, circummoravanius.
 Поморити, им, v. pf. 1) umbringen (nach der Reihe), interficio. 2) dahinstossen, abripio. 3) ermüden, fatigo.
 Поморитице, имсе, v. r. pf. (in Menge) müde werden, fatigati sumus.
 Поморитица, шџа, m. einer vom Gebiete der Marosch, circummarisinus.
 Поморитица, f. } ein Frauenzimmer
 Поморитица, f. } vom Maroschgebiete, circummarisina.
 Помосковити, им, v. pf. zum Russen (Moskauer) machen, reddo Mosquanus.
 Помосковитице, имсе, v. r. pf. Russe werden, fio Mosquanus.
 Помощник, m. vide помоћник.
 Помощница, f. vide помоћница.
 Помощ, f. die Hilfe, auxilium.
 Помощи, можем (и помогнем), помозгао, v. pf. helfen, adjuvo, auxiliior.
 Помощник, m. (говорисе и помощник), der Helfer, adjutor.
 Помощница (помощница), f. die Helferin, adjutrix: света Троица да буде помощница (над напијају).
 Помрети, ремо, помри, (Рес. и Срем.) vide помријети.
 Помрзнутице, несе, v. r. pf. gefrieren, congelari.
 Помријети, ремо, помри, v. pf. (Ерц.) dahin sterben, emorior.
 Помрчати, чи, v. pf. n. p. mјесец, сунце. 1) verfinstert werden, deficio. 2) помрчао мјесец, scheint nicht (wird erst nach Mitternacht aufgehen).
 Помрчина, f. die Finsterniß, tenebrae.
 Помустити, зем, v. pf. melken, mulgeo.
 Помуштити, им, v. pf. очи, verdunnen (das Gesicht), visum hebetare.
 Помуштитице, имсе, v. r. pf. sich trüben (vom Wetter), obscuror.
 Понављање, n. das Erneuern (eines Gebändes), renovatio.

Помогац

*Помогац дади теове
вјата.*

Усави му помјерити зуба.

Помозао, ам, v. pf.

*+ Ни род, ни помази
Бог, ни је чини Јам
Но је, и оу куда је*

Понављати и

док се Миром мало по-
катики

Понебудити се, им се,
в. г. рф. ш. ј. пони-
жити се.

Понедноштар, т. човек,
који постои понеде-
ошник.

Понављати, ам, v. impf. erneuern, re-
novo.
 Понављати, meistentheils, größtentheils,
 maximam partem.
 Понављак (понављак), adv. sachte, leni-
 ter, sensim.
 Понапити се, пијем се, v. г. pf. sich ei-
 nen kleinen Rausch antrinken, paulu-
 lum inebriari.
 Понаучити, им, v. pf. 1) ein wenig er-
 lernen, paululum addisco. 2) ein wenig
 unterrichten, addoceo paululum.
 Понеари, (рз ist) vorbei, zu spät, non (est)
 integrum.
 Понедељак, љка, т. vide понедељник.
 Понедељник (понедељник), ш. (Рес.
 и Срем.) vide понедељник.
 Понедеоник, т. vide понедељник.
 Понедионик, т. vide понедељник.
 Понедељак, љка, т. vide понедељник.
 Понедељник, ш. (Ерц.) der Montag,
 dies lunae.
 Понемчипти, им, (Рес. и Срем.) vide
 понијемчипти.
 Понемчипти се, им се, (Рес. и Срем.)
 vide понијемчипти се.
 Понестати, ане, v. г. pf. ein wenig
 zu mangeln anfangen, coepi paululum
 deesse:
 „Ако л' теби понестане блага —
 Понести (понести), несем, (Рес. и Срем.)
 vide понијести.
 Понести се (понести се), несем се, (Рес.
 и Срем.) vide понијести се.
 Понизивање, п. das Demüthigen, de-
 missio.
 Понизивати се, зујем се, v. г. impf. sich
 demüthigen, se demittere.
 Понизити се, им се, v. г. pf. sich herab-
 lassen, demittere se.
 Понијемчипти, им, v. pf. (Ерц.) zum
 Deutschen machen, reddo germanum.
 Понијемчипти се, им се, v. г. pf. (Ерц.)
 ein Deutscher werden, fio germanus.
 Понијети, несем, понијети (понијети,
 ло), v. pf. (Ерц.) tragen, porto, fero.
 Понијети се, несем се, понијети се (по-
 нијети се, лосе), v. г. pf. (Ерц.) 1) sich
 hoch tragen, stolz werden, superbus fio.
 2) понијети се (понијети се с ким),
 sich zertragen, Händel, Prozesse be-
 kommen, discordia nata est inter illos.
 Понијети се, ф. das Hervorgebrochene,
 quod progeminavit.
 Понијети, ф. pl. поље у Ужичкој на-
 ији.
 „Понијети су дуге и широке,
 „Сарајлије силне и бијесне —
 Понирање, п. das Versinken (des Flus-
 ses) unter die Erde, fluminis sub ter-
 ram delapsus.
 Понираци, ре, v. impf. ш. ј. вода,

sich unter die Erde verlieren, sub ter-
 ram abeo (de flumine).
 Понићи (говорисе и поникнути), ник-
 нем, v. pf. 1) aufsprössen, progeminio.
 2) (сп.) Сви јунаци ником понико-
 ше, т. ј. укочишесе као да су из
 земље изникли (?); или оборисе гла-
 ве к земљи (?).
 Поновити, им, v. pf. erneuern, renovo.
 Поновити се, им се, v. г. pf. sich erneu-
 ern, (d. i. neue Kleider anziehen), re-
 novor i. e. novas vestes induo.
 Понор, м. (сп.) Ort, wo sich ein Fluss
 unter die Erde verliert, locus, ubi
 flumen sub terram absconditur:
 „Од извора води до понора —
 Понос, м. der (edle, erlaubte) Stolz,
 superbia quaesita meritis.
 Поносан, сна, но, vide поносити.
 Поносати, ам, v. pf. (das Kind) ein
 wenig auf dem Arme tragen, ulnis ge-
 stare infantem.
 Поносити, па, по, stolz, superbus.
 Поносити, им, v. pf. ein wenig tragen
 (ein Kleid), gesto paululum.
 Поносити се, им се, v. г. pf. ким, чим,
 с ким, с чим, stolz seyn auf einen, etwas,
 jure gloriari aliquo; поноси се од
 њега, gegen einen.
 Поночи, ш. ј. по ноћи, Mitternacht,
 media nox.
 Поносиће, п. das Stolzigern, superbia.
 Понуде, ф. pl. was einen Kranken zum
 Essen angeboten wird, quod aegro-
 to comedendum offertur.
 Понудити, им, v. pf. кога, einen nö-
 thigen, ihm etwas anbieten, offero cui
 quid.
 Понуђавање, п. vide понуђање.
 Понуђавати, ам, vide понуђати.
 Понуђање, п. das Anbieten von Speisen
 (gegen einen Kranken), oblatio cibi.
 Понуђати, ам, v. impf. einem Kran-
 ken Speisen anbieten, offero cibum ae-
 groto.
 Понуждити се, им се, v. г. pf. in Kunt-
 mer, Glend und Noth gerathen, miser
 fio.
 Поњава, ф. eine Gasse, gausara, amphit-
 ара.
 Поњавина, ф. vide поњавина.
 Поњавица, ф. dim. у. поњава.
 Поњавски, ка, ко, н. п. брдо, Koggen,
 gausarinus.
 Поњавчина, ф. augm. у. поњава.
 Поод, т. die Abreise, profectio: дошао
 баш на пооду, eben als ich gehen
 wollte.
 Поодаши, ам, v. pf. ein wenig umher-
 gehen, obambulo.
 Пооде, ф. pl. кад оптац или маши, или
 други ко од рода, ошиде по обд-

чају да пооди њевојку први пут по удади, онда се каже: опнишан (или дошан) у пооде, der Besuch einer Neuvermählten von Seite ihrer Verwandten, salutatio patris aut consanguineorum ad maritum.

Поодити, им, v. pf. 1) besuchen (die Neuvermählte), invisere ad maritum. 2) fortgehen, abeo.

Поодјутришисе; рисе, v. r. pf. der Morgen rückt vor, provehitur, procedit matutina hora: док се мало поодјутри.

Поодмаћи (говорисе и поодманнути), мавнем, v. pf. ein wenig wegrücken, gehöveo paululum. 2) sich ein wenig entfernen; gehöveri paululum.

Поодњани, m. pl. они што иду у пооде, der Besuch (diejenigen, die die Neuvermählte besuchen), salutatores.

Поочим, m. der Wahlvater, quem patrem appello. cf. побратим.

Поочимити, им, v. pf. zum поочим wählern, appello patrem.

Поочимов, ва, во, des поочим, ejus quem patrem appello.

Поочити, им, vide поочимити.

Поп, m. der Weltgeistliche, sacerdos. У Србији попови немају једнакије аљна, него се носе како који оће и може (као и оспали људи); браду понајвише имају, а њекоји је и брију, особито док су још млади. Онамо један поп држи по неколико села, па кад су свечари у ком селу, онда иде тамо сам, и носи кашпо воднију по селима, као и п. око Богојављенија, Чисте нећеде и п. д. а у оспалим догађајима (и п. кад је ко болестан, кад се роди дијете и п. д.) кад коме запреба поп, треба да му иде кући да га зове; ако ли га не нађе код куће, а он треба да иде за њим по иурији да га пражу (тако може кашпо човек ићи за њим три дана док га нађе). Кад су попови код своје куће, они раде сваке послове домаће, и п. ору, копају, крче, косе, цијепају прошће и п. д. као и оспали сељаци; као што има прича: Дијете: Попо! зар и пш чуваш говеда?
Поп: Е мој синко! те још да су моја.
Онамо су калуђери још старији од попова: зашто су богатији и ожевенији, и боље разумију црквена правила: зашто чешће чате у цркви и служе лептурђију; а попови њекоји служе лептурђију од године до године, cf. надштур и школа.

Попа, m. (Рес. и Срем.) vide попо.

Попадати, амо, v. pf. nach der Reihe fallen, cadimus alius ex alio.

Попадија, f. die Popenfrau, sacerdotis uxor.

Попадијин, на, но, der Popin gehörig, sacerdotis feminae.

Понак, пка, m. die Grille, gryllus.

Поналипи, им, v. pf. sengen, uro, igne deleo.

Попара, f. eine Speise (altbacken Brot gesotten und dann abgeschmazen), cibi genus. Пштали некако дијете: „Какосе зове код вас ладна попара?“ А оно казало: „Ми јој се не дамо ни оладити.“

Попарити, им, v. pf. abfieden, decoquo.

Попасак, ска, m. ожекао овце у попасак, oder кад дођу овце из попаска, das Austreiben des Viehs auf eine kleine Weide, von wo sie gehen-g. Ihr wieder nach Hause kommen (um gemolken zu werden) und dann erst wieder bis zum Abend auf die ordentliche Larweide gehen, pastinacula.

Попаскованје, n. das Ausgehen auf den popasak, exitus pecorum ad depastinaculam (?).

Попасковати, кујем, v. impf. auf den popasak getrieben werden, agi in pascula matutina.

Попасати, асем, v. pf. 1) ein wenig weiden, paululum pasco. 2) abweiden, depascor, abweiden lassen, depasco.

Попасати, паднем, v. pf. попао пра по столу, fallen (auf der Oberfläche), cado; рђа га попала! (Gluch) möchte ihn Glend besallen!

Попашан, шна, но, на што, lüftern, arretens. cf. лакоп.

Попевање, (Рес. и Срем.) vide попијевање.

Попеваши, ам, (Рес. и Срем.) vide попијеваши.

Попеваши, ам, (Рес. и Срем.) vide попијеваши.

Попјвка, f. (Рес. и Срем.) vide попјевка.

Попјети, ењем (и попнем), v. pf. 1) hinaufheben, tollo. 2) (сл.) zuknöpfen, claudio.

„На отвора попете сепете — 3) чадоре, aufspannen, figo tentorium.

Попјетисе, ењемсе (и попнемсе) v. r. pf. klimmen, steigen, ascendo.

Попјети, ечем, v. pf. nach der Reihe braten, sc. assare unum ex alio.

Попечак, чка, m. m. j. mesa, ein Stück Fleisch, um es zu braten, frustum assandum.

Попијевање, n. (Ерц.) das Singen und wieder Singen, recantatio.

скувати које попу
и ј. досадан му
году му али наве

Попашити се, чме,
v. r. pf.

Копетм Силе чадоре

Попијевка, f. (у Црнорозу

и у црној ју) пјесна,
која се чд узме пјев.

Ч 3) попира земљиком мн-
жеко, земља воду,

Попишати, m. Luftbrunnen,

Попишати се, исе,
в. г. рф.

Пополако
дуго, пополако!

Попрду т. н. п. попрдило
нове у попрду,
сна у род а сврба у попрду,

буј сна у род, шуд сврба у попрду.

Попијевати, ам, v. impf. (Ерц.) immer

singen, canto, persanto:

„Ви пијете и попијевате,

„А мој Гојко лежи у шавници —
Попиак, m. чуг, врабац, eine Art Spiels,

dem Ballschlag ähnlich, ludi genus.

Попина, на, мо, des попа.

Попина, f. augm. v. поп.

Попипати, ам, v. pf. betasten, contrecto.

Попирање, n. das Weichen, insolatio
(eig. das Eintauchen ins Wasser).

Попирати, ам, v. impf. н. п. плаати,
eintauchen, aquae immergo, aquae im-
buo insolandum.

писати, ишем, v. pf. beschreiben,
describo.

Попити, пијем, v. pf. 1) austrinken, ebi-
bo, eroto. 2) vertinken, bibendo absumo.

Попити, им, v. impf. zum Popen wei-
hen, consecro sacerdotem.

Попитисе, имсе, v. г. impf. sich zum
Popen (Priester) weihen lassen, geweiht
werden, consecror sacerdos.

Попица, m. dim. v. попа.

Попишаница, f. die Bettbrunzerin,
minatrix.

Попишати, ам, v. pf. beissen, commejo.

Попишатисе, амсе, v. г. pf. 1) pissen,
mejo. 2) sich beissen, se ipsum commejere.

Попишуља, f. } vide попишаница.

Попишуша, f. } vide попишаница.

Попјевати, ам, v. pf. (Ерц.) ein wenig
singen, paululum canto.

Попјевка, f. (Ерц.) das Anheben des
Gesangs, cantationis inchoatio.

Поплаветнети, ним, v. pf. (Рес.)

Поплаветнети, им, v. pf. (Срем.) } blau werden,
livesco, cae-
ruleus fio.

Поплаветнети, им, v. pf. (Ерц.)

Поплавети, вим, (Рес.) } vide попла-

Поплавити, им, (Срем.) } вљети.

Поплавити, им, v. pf. überschwemmen,
inundo.

Поплављети, вим, vide поплавет-

њети.

Поплакати, ачем, v. pf. ein wenig
weinen, paululum fleo.

Поплакати, ачем, v. pf. ausschwen-
men, eluo.

Поплакивање, n. 1) das Weinen (der
Anfang davon), solutio in fletum. 2) das
Ausschwemmen, elutio.

Поплакивати, кујем, v. impf. 1) an-
fangen zu weinen, in fletum solvi. 2) aus-
schwemmen, eluo.

Поплашити, им, v. pf. 1) erschrecken,
terrefacio. 2) abschrecken, deterreo.

Поплашитисе, имсе, v. г. pf. 1) er-
schrecken, terreficio. 2) sich abschrecken
lassen, deterreri.

Поплањити, им, (Рес. и Срем.) vide

поплањениши.

Поплаести, етем, v. pf. zusechten,
perplecto, absolvo plexionem.

Поплает, m. 1) das Gesechte, Flecht-
werk am Zaune, crates? 2) чарапе на

поплает, gestochene Strümpfe (die
nicht gestickt werden), tibialia nexa,
non ringenda acu.

Поплаетање, n. das Ueberflechten, plexio.

Поплаетати, лекем, v. impf. überflech-
ten, plecto.

Поплањениши, им, v. pf. (Ерц.) vide
оплањениши.

Попљеше, n. das Weihen zum Popen,
ordiuatio.

Попљескати, ам (и поплештем),

v. pf. mit der flachen Hand schallend
schlagen, cava vola percutio.

Попљесивити, им, v. pf. verschim-
meln, situ corrumpi.

Попљувати, љујем, v. pf. bespeien,
conspuo.

Попо, m. (Ерц.) hyp. v. поп.

Попов, ва, во, des Popen, sacerdotis.

Што је попово да је готово. cf.
водица.

Попова муда, n. pl. der Spindelbaum,
evonutus.

Поповање, n. der Pfesterdienst, sacer-
dotium.

Поповати, пујем, v. impf. Pope seyn,
sum sacerdos; што ти мени попу-
јеш (wirst mich belehren, moralisiren).

Поповина, f. das Einkommen vom Prie-
stertum, redditus sacerdotalis.

Поповски, ка, ко, 1) Popen, prie-

sterlich, sacerdotalis. 2) adv. wie ein
Pope, sacerdotis more.

Поповство, n. das Priestertum (die Wür-
de), sacerdotium, dignitas sacerdotis.

Поправити, им, v. pf. 1) verbessern, re-
pariren, geraro. 2) vide поградити 2.

Поправитисе, имсе, v. г. pf. sich be-
ssern, emendari.

Поправљање, n. das Repariren, reparatio.

Поправљати, ам, v. impf. repariren,
geraro.

Поправљатисе, амсе, v. г. impf. sich
bessern, emendor.

Попрати, перем, v. pf. in Wasser tau-
schen (bei der Bleiche), aqua imbuo.

Попрдан, m. vide прдоња 1.

Попрдавање, n. das abgebrochene Far-
zen, interereditatio.

Попрдивати, дујем, v. impf. abgebro-
chen farzen, interpedo:

„Позвекују токе на Ђиласу,
„Попрдује аднаш у вуруни —

Попрдљив, ва, во, immer (oft) far-

zend, qui semper pedis.

Попрднути, нем, v. pf. прде и по-

Попрдуша, f.

прде, noch einmal fargen, gleichsam zum Beschlusse, geredo.
 Попрэгнути (попреки?), нем, v. pf. anziehen, anspannen, intendo, adduco.
 Попрезаве, n. das Anziehen (z. B. des Sattelsgurts), intensio, adductio.
 Попрезати, ежем, v. impf. и п. ко- ну у колан, anziehen, adduco.
 Попреко, (Рес. и Срем.) vide попријеко.
 Попрет, m. mit Asche bedeckte glühende Kohlen, cineres igni imposti.
 Попрешати, ежем, vide запрешати.
 Попрешити, им, (Рес. и Срем.) vide попријешити.
 Попрекивање, n. das halblaute Drohen, das Bedrohen, subminatio.
 Попрекивати, гужем, v. impf. bedro- hen, minor leviter, subminor.
 Попржати, им, v. pf. rösten (in Schmalz), frigo.
 Попригати, ам, v. pf. rösten, frigo.
 Попријеко, (Ерц.) quer, von der Seite, e transverso.
 Попријешити, им, v. pf. (Ерц.) be- drohen, minor.
 Попроки, ожем, v. pf. ein wenig vor- begehen, paululum praetero.
 Попрскаати, ам, v. pf. besprüngen, aspergo.
 Попузивање, n. das Weichen, recessio.
 Попузивати, зујем, v. impf. von der Stelle weichen, cedo loco.
 Попузанути, нем, v. pf. von der Stelle weichen, recedo, loco cedo.
 Попурити, им, v. pf. н. п. кукуруз, am Feuer braten, rösten, torreo.
 Попустити, им, v. pf. 1) nachlassen, remitto: попустила зима 2) lassen, concedo: не попусти, Господе Боже, области нечастивоме и некршме- номе, heißt es in einem Volksgebete.
 Попуститисе, имсе, v. r. pf. sich nicht mehr wehren, der Zudringlichkeit nach- geben, concedo.
 Попутница, f. der Botenlohn, die Weg- zehrung, viaticum.
 Попуцати, амо, v. pf. nach der Reihe beissen, gumrog.
 Попуцвање, n. 1) das Springen, Zer- springen, diruptio. 2) das Fallen der Flinten, sonitus telorum emissorum.
 Попуцвати, пује, v. impf. 1) anfan- gen zu zerspringen, gumpi.
 „Дојке расту, токе попуцују — 2) fallen, erschallen (von den Flinten), sono:
 „Започеше пушке попуциват’ — „Нешто пушке попуцују често —
 Попуцити, им, v. pf. ein wenig rauch- fen (Tabak), paululum nicotianas da- co. 2) н. п. лулу дувана, eine Pfeife anrauchfen, exhaurire fistulam.

Попуштање, n. 1) das Nachlassen, re- missio, 2) das Ueberlassen, concessio.
 Попуштаати, ам, v. impf. nachlassen, remitto. 2) überlassen, lassen, relinquo, concedo.
 Попуштаати, ам, v. pf. alle nach der Reihe entlassen, dimitto omnes (o car- ceribus).
 Попуштаатисе, амсе, v. r. impf. sich überlassen, nicht wehren, nicht sträu- ben, dedere se.
 Попче, епа, n. der junge Pope, junger Priester, sacerdos juvenis.
 Поравнати, ам, v. pf. vergleichen, con- silio, comproo.
 Поравнатисе, амсе, v. r. pf. sich ver- gleichen, comproor, concilior.
 Поравнити, им, v. pf. ebnen, exae- quo, complauro.
 Поравнивање, n. das Ebnen, complanatio.
 Поравнивати, њујем, v. impf. ebnen, complauro.
 Поради, vide ради.
 Порађање, n. das Kreissen (das Gebä- ren), parturitio.
 Порађатисе, амсе, v. impf. Kreissen (gebären), parturio.
 Поразити, им, v. pf. човека, zu Grund rüsten, strafen, perdo: поразила га мати Божја.
 Поранити, им, v. pf. (у Сријему под- раниити) früh aufbrechen, mane mo- veri. У Србији ћешто кад назове Србљин Србљину добро јупро, а он га онда запити: Јеси л’ по- ранио?
 Поранити, им, v. pf. ein wenig füt- tern, paululum pabuli praebeo.
 Порасати, стем, v. pf. wachsen, sus- cresco, exresco.
 Порвати (по-рвати, пољрвати?), вем, v. pf. zum Ringen aufsetzen, com- mitto, instigo ad luctam.
 Порватисе, (по-рватисе, пољрва- тисе?), вемсе, v. r. pf. ringen, lu- ctor.
 Порбарац, Scherzwort in einem Spiel, vox joci causa efflata: мој отац по- ребарац, моја мати поребруша, поребрисе поред вапре.
 Поребрисе, cf. поребарац.
 Поребруша, Scherzwort in einem Spiel, vox jocosa, cf. поребарац.
 Поревнитисе, имсе, v. r. pf. sich zusammenthun, eine Collecte machen, contribuimus singuli.
 Порегивање, n. das Brummen des Hun- des, immurmuratio.
 Порегивати, гужем, v. impf. von Zeit zu Zeit brummen (vom Hunde), immu- muro, admurmo.
 Поред, neben, penes.

има вапче у попреку

пушке,

Попуцити, им, v. pf. а убујен главоп попуцвати

Попуцвање, n.

Попуцвати, ам, v. pf.

Попуцвати, гужем

Камењем

Поредо, (ст.) vide напоредо:
 „Поредо нам раке ископајте —
 Поредовник, m. der abwechselnd das
 Recht hat zu mahlen (in einer gemein-
 schaftlichen Mühle), qui ex ordine mo-
 lae jus habet.
 Поредовнички, ка, ко, н. п. водени-
 ца. Reihe, sociorum, societatis mola.
 Поредом, nach der Reihe, reihum, (ex
 ordine. Поредом се и у воденици
 меље. Поредом се и говеда лажу.
 Поредати, ам, v. pf. reihen, in Reihe
 aufstellen, dispoно:
 „По бедену поређа барјаке —
 Пореза, f. (некоји говоре по рез, m.)
 die Steuer, Abgabe, vestigal. По-
 резу удари паша на нају или на
 кнежевине, а оборњез са сеоским
 кнезовима и с кметовима разгоди
 је на села, а селјаци је попом по-
 режу (или разрежу) између себе.
 Порезе обично дају се дитје: Бур-
 љевска и Митровска (у прољеће и
 у јесен).
 Порезати, ежем, v. pf. 1) schneiden,
 sciudo. 2) порезу, die Steuer unter
 sich vertheilen, vestigal inpositum un-
 ter se distribuere (quantum quisque det
 ex proportione). 3) алине, zuschneiden,
 sciudo uni et alteri ex ordine.
 Порезатице, режемце. v. r. pf. sich
 (in den Finger) schneiden, cultro vul-
 nerare se.
 Порезивање, n. das Schneiden, scissio,
 sectio.
 Порезивати, зујем, v. impf. vide ре-
 зати.
 Порезао, n. (у Сријему и у Бачк.) vi-
 de подријешао.
 Поредметити, им, v. pf. verrücken,
 in Unordnung bringen, perturbo.
 Поредметитице, имсе, v. r. pf. in
 Unordnung kommen, perturbor.
 Порезње, n. das Ausschneiden, discissio.
 Порезити, им, v. pf. vom Glauben
 abfallen lassen, abduco a fide (von
 rep да има, као пас).
 Порезитице, имсе, v. r. pf. vom Glauben
 abfallen, a fide descisco, sio canis.
 Порекн, ечем, v. pf. widerrufen, re-
 voco.
 Пореч, m. Insel in der Donau, zu
 Serbien gehörig.
 Поречанин, m. der Poretscher.
 Поречанка, f. vide Поречкиња.
 Порече, n. vide Пореч.
 Поречна ријека, f. nom. propr. eines
 Flusses und Gegend in Serbien.
 Поречки, ка, ко, von Пореч.
 Поречкиња, f. жена из Пореча.
 Поречница, m. der Einsammler der по-
 реза, vestigalium collector, exactor.

Порити, им, v. pf. ausschneiden, di-
 sciudo.
 Поризање, n. das Widerrufen, revocatio.
 Поризати, ичем, v. impf. widerrufen,
 revoco. Царека се (ријеч) не пориче.
 Поробити, им, v. pf. n. п. поробиле
 Турци село, haben die Einwohner
 des Dorfs als Sklaven davongeführt,
 captivos abduco.
 Поробитице, имсе, v. r. pf. in Sla-
 veney gerathen, captivus abducor.
 Порода, m. die Nachkommenschaft, pro-
 les, progenies:
 „Од зла рода нек' није порода —
 „Не имао од срца порода —
 „И лијепи пород изродио —
 Породиља, f. die Wöchnerin, Kindbet-
 tin, puerpera.
 Породити, им, (ст.) vide родити:
 „Нијел' мати породила сина —
 Породитице, имсе, v. r. pf. gebären,
 in das Kindbett kommen, pario.
 Порођај, m. die Niederkunft, partus.
 Порођајитице, имсе, v. r. pf. Ge-
 schlechtsverwandter, Wetter werden, sio
 consanguineus.
 Поросити, им, v. pf. поросила киша,
 es hat ein wenig geregnet, als wenn Thau
 gefallen wäre, irroro.
 Порта, f. der Kirchhof (besonders bei
 Klosterkirchen), area circa aedem.
 Поруб, m. der Saum, limbus.
 Порубити, им, v. pf. einfüumen, lim-
 bo circumdo.
 Порубљивање, n. das Säumen, limba-
 tio, circumdatio limbi.
 Порубљивати, љујем, v. impf. säumen,
 circumdo limbum.
 Поруча, f. die Bestellung, das Entbie-
 ten, mandatum. По поручама вуци
 мяса не једу.
 Поручити, им, v. pf. (Срем.) roth
 Поручењети, ним, v. pf. (Ерц.) ster-
 ben, erubesco.
 Порусити, им, vide помосковити.
 Поруситице, имсе, vide помоскови-
 тице.
 Поручати, ам, v. pf. 1) ein wenig
 mittagsessen, paululum prandeo. 2)
 ganz aufessen, consumo, comedo.
 Поручивање, n. das Entbieten, Sagen
 lassen, mandatio.
 Поручивати, чујем, v. impf. sagen las-
 sen, entbieten, mando.
 Поручити, им, v. pf. sagen lassen,
 mando.
 Поручити, им, v. pf. करा, in Trauer
 versetzen, in squalorem luctumque con-
 jicio.
 Поручитице, имсе, v. r. pf. in Trauer
 versetzt werden, in squalorem et luctum
 conjicio.

Породица, f.

уникарна у породици

Порође, n. око, чим се

во веже за роге.

Поручи ту цркву Једревцу —

католик је поручио цркву

Порча (од Авале), m. (ст.), nom. propr. eines Ritters, cf. Авала.

Пос, пос! sagt man zum Kalbe, oder Lamme, als Rockwort (v. посати), vox adliciendi vitulum: пос-вока, пос!

Посавац, вца, m. der Anwohner der Save, Savi accola, circumsavanus.

Посавка, f. eine von посавае, circumsavana.

Посавље, n. die Gegend längs der Save, circumsavana regio.

Посавски, ка, ко, von посавље, circumsavanus:

„Зелена л-се лугови-посавски —

Посадити, им, v. pf. 1) setzen, pflanzen, sero. planto. 2) setzen, einen Sitz anweisen, colloco, locum assigno.

Посадитисе, имсе, v. r. pf. sich setzen, assido, considero.

Посађивање, n. das Setzen, collocatio.

Посађивати, њујем, v. impf. setzen, colloco.

Посађиватисе, њујемсе, v. r. impf. sich setzen, considero.

Посан, сна, но, vide постан.

Посао, саа, m. das Geschäft, negotium.

Посати, сем, v. pf. 1) auffangen, exsugo, lactor. 2) посале овце, краве, haben gesäugt, lactarunt.

Посађати, ам, v. pf. entzweyen, committo homines inter se, discordes reddo, discordiam inter illos concilio.

Посађатисе, амосе, v. r. pf. sich entzweyen, discordes fimus.

Посајање, n. das Zufluehen, arrogatio.

Посајати, ам, v. impf. sich anmaßen, zufluehen, sibi vindicare, arrogare.

Посваљивати, њујем, v. pf. nach der Reihe herab (hinab) wälzen, devolvere aliud ex alio.

Посведочити, им, (Рес. и Срем.) vide посведочити.

Посветитисе, имсе, v. r. pf. heilig werden, sacer fio, sacer. Посветитисе као купус у гузици;

„Десна ми се посветила рука —

Посветити, им, (Рес. и Срем.) vide посветити.

Посветити, им, v. pf. (Ерц.) ein wenig leuchten, paululum admoveo lumen, lumen praefero.

Посвијитисе, имсе, r. pf. Schwein werden, -fio sus. Какогод што се код Срба човек по ва мпиритакотур-не приповиједају да се код њи по свињи. Приповиједају да су некаква бера, који се посвијно, тражили по свињама, па га и јесу могли познати: док му и јесу оазили прстен на предњој ноzi.

Посвираш, ам, v. pf. ein wenig pfeif-

fen, paululum inflo fistulam. Посвирај па и за пас зађени.

Посвојити, им, v. pf. sich zufluehen, arrogare sibi.

Посведочити, им, v. pf. (Ерц.) bezeugen, testor.

Поседање, (Рес. и Срем.) vide посједање.

Поседаши, ам, (Рес. и Срем.) vide посједаши.

Поседашца, f. vide подседашца.

Посејати, јем, (Рес. и Срем.) vide посијати.

Посек, м. (Рес. и Срем.) vide посјек.

Посерши, м. н. п. избил га до посерша, (im Scherze, usque dum cacaret).

Посерко, м. (ein mütterliches Scheltwort) du kleiner Scheißer! cacator parvulus.

Посестри, седем (и поседнем), (Рес. и Срем.) vide посјести.

Посестрима, f. die Wahlschwester, quam sororem appello; daher посестримити oder посестримити.

Посећи, сечем, (Рес. и Срем.) vide посјећи.

Посећисе, сечемсе, (Рес. и Срем.) vide посјећисе.

Посијати, јем, v. pf. (Ерц.) säen, setzen, sero (шеницу, лан, дивје).

Посинак, нка, м. (вос. посинко. — у pjesмама —, н. п.

„Мој посинко Краљевићу Марко — а у говору говорисе и посинче) 1) der Wahlsohn, quem filium appello. 2) der adoptivene Sohn, filius adoptivus.

Посинити, им, v. pf. 1) Sohn nennen, filium appello. 2) an Sohnes Statt annehmen, filium adopto.

Посипање, м. 1) das Bestreuen, conspersio. 2) das Begießen, Beschütten, perfusio.

Посипати, ам (и посиљем), v. impf. 1) bestreuen, conspergo. 2) beschütten, perfundo.

Посипати, ам (говорисе и посишем), vide посати.

Посједање, н. (Ерц.) das Aufsitzen, consensus equi.

Посједаши, амо, v. pf. (Ерц.) 1) sich setzen (einer nach dem andern), considero. 2) (v. impf.) коња, aufs Pferd steigen, conscendo equum.

Посјек, м. (Ерц.) vide зимна.

Посјести, седем (и посједнем), v. pf. (Ерц.) m. j. коња, besteigen, conscendo equum.

Посјећи, сјечем, v. pf. (Ерц.) 1) abhauen, niederhauen, caedo. 2) воденци, die Mühlsteine aufklopfen, exasio.

Посјећисе, сјечемсе, v. r. pf. (Ерц.) sich schneiden, hauen, (in den Finger, Fuß), scindendo vulnere.

Поспапати, качемо, v. pf. nach der Reihe aufspringen, omnes prosiliunt.

Посамце, адв.

Поса
Посајати, не

Посестримити, им, v. pf.

Посестримити, им

+ Посијати језер,

+ Посинакџи, ка, ко,

Посипка, f. vide

онет.

+

Поскати, пљето, в. п.

Поскурна, а, о, и. п. брашно.

Зна песмо за поскурну брашно.

+ 3)

Јер кетма од срца порога,
Посав једну кетку јединицу —

Она цуна, турме моје!
И код турске имам двоје,
Ал ти ово чини моје!

Хорој д. п. ама о
најлакше ми је
... ..

Поскакивање, n. das Hüpfen, Exultatio, exultatio.
Поскакивати, кујем, v. impf. hüpfen, exulto.

Поскање, n. das Herbeilocken des Kalbes, Hammes, das pos, pos sagen, cum allicio vitulum aut agnum, voce pos q. d. veni ad lactendum (посати).

Поскати, ам, v. impf. das Kalb oder Hamm locken, dico pos, pos, alliciens vitulum aut agnum.

Поскидати, ам, v. pf. nach der Reihe herabthun, demitto, demoveo.

Поскивање, n. das Aufspringen, stridor.

Поскивати, кујем, v. impf. aufspringen, strido.

Поскочити, им, v. pf. auffspringen, prosilio.

Поскочица, f. die Tanzweise, das Kolonied, cantus saltatorius. Највише се говори у маж. броју поскочице, п. ј. као кратке pjesме, што момци говоре и подвикују у колу кад играју, н. и.

- „Она цуна
- „Данас сутра.
- „Никад ништа
- „До издрши
- „Опанака. —
- „Ај уј не лудуј
- „С туђом љубом не другуј:
- „Туђа љуба насја вјера,
- „Намамике, преварике. —
- „Скочи коло дупе голо.
- „Како радиш и горе ће. —
- „Она цуна
- „Под њом рупа. —
- „Мучи враже,
- „Ко ти важе?
- „Није једна
- „Веке двије.

Поскочице су готово све тако срамотне, да и осим кола не смије нико ни поменути; а у колу и нико за срамоту не прима. Младе и девојке, старци и бабе, учине се као да и не чују што момци говоре. Ја сам слушао и гледао (у Јадру у Беговој Љешници) ће Турци сједи, а Србљи око њи играју и подвикују:

- „Она цуна данас сјутра,
- „Наше ноге, Турска земља;
- „За то Турци и не маре;
- „Силне баше говна једу,
- „А субаше таслаишу.

Поскупити, пим, v. pf (Рес.) im Frei.
Пескупити, им, v. pf. (Срем.) se steigen
Поскупљети, пим, v. pf. (Ерц.) theurer werden, sic carior, consto majori pertio.
Поскура, f. (angeeignet aus Prosopora) die Postle, panis liturgicus.

Поскурница, f. dim. v. поскура.

Поскурњак, m. der Holzschutt, um die поскурница zu zeichnen, annulus (ligneus) signandae hostiae (IC. XP. NIKA).

Посланик, n. der Gesandte, ablegatus.

Посланица, f. m. j. књига, das Sendeschreiben, epistola.

Послашнице, f. pl. die Schlekerei, Letterbissen, supediae, scitamenta.

Послаши, пошљем (и пошљем), v. pf. senden, schicken, mitto.

Послае, (Рес. и Срем.) vide послатије.

Последак, пма, m. (Рес. и Срем.) vide пошљедак.

Последњи, на, ње, (Рес. и Срем.) vide пошљедњи.

Посленј, на, но, и. п. дан, доба, Arbeit, Wert, laborandi (tempus), (dies) profestus.

Посленик, m. der Arbeiter, operarius.

Послеспети, пимо, (Рес.) vide послатије.

Послеспити, имо, (Срем.) jespiti.

Послешати, лекемо, (Рес. и Срем.) vide послатијешати.

Послатије, (Ерц. 1) nach, post. 2) nachher, postea.

Послатијешати, имо, v. pf. (Ерц.) nach

Послатијешати, пимо, v. pf. (Ерц.) der Reihe blind werden, erblinden, oculis capri alius ex alio.

Послатијешати, анјекемо, v. pf. (Ерц.) nach einander herabstiegen, devolo alius ex alio.

Послованье, n. das Arbeiten, labor, orega.

Пословати, лујем, v. impf. arbeiten, laborare.

Пословач, m. (ст.) vide посленик:

- „Сви орачи и копачи,
- „И по кући пословачи —

Пословица, f. eine Art Spillabirgsprüche, deren die Bauern zweierley, die große und kleine, haben (Rothwälsch?), linguae fictae genus, fictae ex lingua patria, interpolatis singulis syllabis, н. п. добродонашенесловисиведоводобреде, п. ј. донеси воде; то се каже великом пословицом, а малом: дијодонијенесисивјоводиједе и ш. д.

Пословички, rothwälsch, lingua ficta.

Послужа, f. die Bedienung, ministratio.

Послуживање, n. das Bedienen, ministratio.

Послуживати, кујем, v. impf. kora, bedienen, ministro alicui.

Послужити, им, v. pf. 1) bedienen, ministro. 2) dienen, servisse.

Послушан, шна, но, gehorsam, dicto audiens.

Послушати, ам, v. r. pf. 1) kora, einem.

gehörten, pareo cui, auscultor. 2) ein wenig hören, auscultor.
 Послушатице, амсе, v. r. pf. 1) einander Gehör geben, audiri in vicem:
 2) Gehör finden, si me audient: ако се ја послушам.
 Посљедак, тка, м. (Ерц) vide пошљедак.
 Посљедњи, ња, ње, (Ерц) vide пошљедњи.
 Посмрче, чета, п. дијете, које се роди посланје очине стрци, der Nachgeborne, Spätling, postumus.
 Посмо, на, но, н. п. дан, Fasten-, jejunii.
 Посниа, м. der Fester, jejunator.
 Посница, f. die Festerin, jejunatrix.
 Поснути, нем, v. pf. пос, пос sagen, dico пос пос, vitulum aut agnum alliciens.
 Пособнице, f. pl. Тöchter nach der Reihe, filiae ex ordine, nullo interposito filio.
 Посовати, им, v. pf. 1) einfallen, salio. 2) mit Salz bestreuen, salem adspargo.
 Посопци, обаца; м. pl. Сöhne, die nach einander, ohne durch Тöchter unterbrochen zu werden, zur Welt kommen, filii ex ordine, quia filia intervenit:
 „Роди мајка девет пособаца —
 Поспа: f. zerkleinte Eisenbänne, die auf nasse schwarz zu färbende Stoffe gestreut werden, stricturae ferri comminutae quae adsparguntur pannis nigro colore imbuedis.
 Поспавати, ам, v. pf. ein wenig schlafen, paululum dormire.
 Поспати, спатио, v. pf. nach der Reihe einschlafen, obdormit alius ex alio.
 Посрамати, им, v. pf. beschämen, pudorem injicere.
 Посрање, п. das Scheißen (perfective), casatio. Не би с њим опишао ни на посрање.
 Посрати, серем, v. pf. beschämen, concasare.
 Посратисе, серемсе, v. r. pf. 1) scheißen, casare. 2) sich selbst verunreinigen, concasat seipsum infans.
 Посрбити, им, v. pf. zum Serben machen, serbistren, verserben, reddo serbum, serbicum.
 Посрбитице, нисе, v. r. pf. ein Serbe werden, fio serbus.
 Посрбљавање, п. vide србљење.
 Посрбљавати, ам, vide србити.
 Посребрити, им, v. pf. versüßern, argento obduco.
 Посред, mitten, durch, per medium — : посред главе; посред сриједе.

Посрката, срчем, v. pf. gänzlich aufschürfen, absorbeo.
 Посрнути, нем, v. pf. das Gleichgewicht verlieren, inclinor in alteram partem, excido aequilibritate, acqulibrio: посрнуо пијак.
 Посро, м. vide посерко.
 Посртање, п. das Umschwanfen, Umfallen (eines Trunkenen), ruitio.
 Посрнати, срчем, v. impf. umschwanken, umfallen, ruo.
 Пост. м. die Faste, jejunium.
 Постав, м. vide платно 1.
 Постава, f. das Futter (des Kleides), munimentum vestis, subsutura.
 Поставати, им, v. pf. 1) аљну, das Kleid füttern, munio. 2) капу на главу, aufsetzen, impono. 3) (den Tisch) decken, sterno. 4) стражу, eine Wache wo aufstellen, excubias pono.
 Поставаљање, п. 1) das Füttern, subsutio. 2) das Aufsetzen, impositio. 3) das Decken, stratio. 4) das Anstellen, Beordern einer Schildwache, positio excubiarum.
 Поставаљати, ам, v. impf. 1) stellen, setzen, pono. 2) (den Tisch) decken, sterno mensam. 3) füttern, subsuo. 4) stellen, aufstellen (eine Schildwache), pono excubias.
 Постајање, п. das Entstehen, ortus.
 Постајати, јем, v. impf. entstehen, eben aufkommen, existo.
 Постајати, тојим, v. pf. ein wenig stehen bleiben, consisto paululum.
 Постајивање, п. das Stehenbleiben, constitio.
 Постајивати, кујем, v. impf. stehen bleiben, consisto.
 Постан, сна, но, н. п. лонац, кашика, јело, Fasten-, jejunii.
 Постанак, нка, м. der Beginn, die Entstehung, origo: од постанка мога.
 Постанути, нем, vide поспати.
 Пвцање, п. vide поспанак.
 Постаратисе, амсе, v. r. pf. Sorge tragen, curam habere.
 Постам, f. оно, што у један пут узму преда се копачи, или жетивоци, кад раде, die Reihe (bei der Ernte), tractus agri demetendi: може се до мрака ишкерати још једна постан; узели све у једну постан.
 Постани (говорисе и постанути), анем, v. pf. beginnen, entstehen, orior.
 Постатник, ш. који је накрај постапи, der Schnitter, der zunächst am nach zu schneidenden Getreide schneidet, ab ea parte, in qua nova restat messis.
 Посте, f. pl. vide поспт.
 Постела, f. das Bett, lectus.
 Постелица, f. dim. v. постела.

Послушник, м.

поставити војводу

Набјелу је куру поставише

+ мисло брате веза од

+ 2) постања.

Хоче сам се постарати мајке-

*постао рђав човек,
 ми је ни рђавији
 мајку утврди.*

+ *Посукљати, ам,*
в. рф.
 + *Посуљвати, ам,*
в. рф.

Постидан, два, но, vide спидљив.
 Постидешти, дим, (Рес.) vide пости-
 ђети.
 Постидештисе, димсе, (Рес.) vide по-
 ешњештисе.
 Постидити, им, (Срем.) vide пости-
 ђети.
 Постидитисе, имсе, (Срем.) vide по-
 ешњештисе.
 Постиђети, дим, (Ерц.) vide засти-
 ђети.
 Постиђетисе, димсе, (Ерц.) vide за-
 стиђетисе.
 Постити, као пас од кости. 2) fasten.
 mäßig machen (3. В. den Topf, in dem
 Fleisch gewesen, sorgfältig reinigen),
 purgo, expurgo.
 Поститисе, имсе, v. r. impf. (in der
 Einsamkeit) fasten, jejuno.
 Постојбина, f. der Geburtsort, locus
 natalis, solum natale.
 Постравитисе, имсе, v. r. pf. над
 курјак закоље овну, или краву, он-
 да кажу постравиласе, von
 Wolfe gefressen werden, a lupo pereo.
 Пострадати, ам, v. pf. leiden, ratiore.
 Пострѣлати, ам, (Рес. и Срем.) vi-
 де постријелати.
 Постријелати, ам, v. pf. (Ерц.) пач
 der Reihe niederschießen, trajicio unum
 ex alio:
 „Јера ку ли све постријелати
 „Враме коње и добре јунаке —
 Поступ, m. der Stillstand der Mühle
 bei zu hohem Wasser, constitio molae
 ob aquae altitudinem nimiam: ударно
 поступ; сад је поступ, не може
 воденица да меле.
 Поступање, n. 1) das Gehen, Schrei-
 ten, gressio. 2) das Stillstehen der
 Mühle, constitio molae. 3) das Ver-
 fahren (gutes oder böses mit einem),
 ratio agendi cum aliquo (fr. procéde).
 Поступаоница, f. der Gehfüßen, pla-
 centa primae itionis. Кад ночне дије-
 те или, онда умјесе погачу, па
 скупе сву ћену (која могу трчати)
 и момчад на куке, те је изломе
 ћемелу више главе; како које од-
 ломе комад, а оно бјежи оданде
 (да и оно дијете онако трчи).
 Поступати, ам, v. impf. 1) auftreten
 gehen, gradior. 2) stillstehen (von der
 Mühle), consisto. 3) с ким, umgehen,
 verfahren, ago (bene aut male) cum
 aliquo.
 Поступити, им, v. pf. 1) gehen, gra-
 dior. 2) umgehen, verfahren, handeln
 ago cum aliquo, me gero erga illum.
 3) still stehen, consisto, impedior: до-
 шуница воденица.

Посукљатисе, сучемосе, v. r. pf. sich
 herausdrängen (haufenweise), erumpere
 catervatim.
 Посуљити*, им, v. impf. vergleichen,
 comparo (cf. намириши, поравнати):
 „То рекоше, на се посуљити —
 Посуљитисе, анемо, v. pf. 1) insge-
 sammt müde werden, defatigari. 2) mü-
 de werden, fatigor (cf. сустати):
 „Он не тоне што је посуљити —
 Посуљити, спем, v. pf. 1) bestreuen, a-
 spergo. 2) begießen, perfundo, aspergo.
 Посуљитисе, имсе, v. r. pf. verbor-
 gen, exareo.
 Потаванити, им, v. pf. bödmen, fun-
 do aut lacunari instruo.
 Потавнети, ним, v. pf. (Рес.) } dunkel
 Потавнити, ним, v. pf. (Срем.) } werden
 Потавњети, ним, v. pf. (Ерц.) } (von der
 Farbe), obfuscor.
 Потаја, f. die Verborgenheit, occult-
 tum:
 „Маце Марко ноже из потаје —
 Потајатисе, јимосе, v. r. pf. sich verb-
 bergen, sich verstecken, abscondo.
 Потајни, на, но, heimlich, verborgen,
 tacitus, absconditus.
 Потакнути, нем, v. pf. darunter ste-
 hen, subdo.
 Поталање, n. das Einsinken, Eintau-
 chen, immersatio.
 Потанати, ам, (и потапљем), v. impf.
 einlaufen, immerso.
 Потапкати, ам, v. pf. überstampfen,
 concusco, subculco.
 Потапсати*, ам (и потапшем), v. pf.
 n. п. аманет, das Anvertraute ab-
 laugnen, depositum abnego. cf. зама-
 јати.
 Потворање, n. vide бијеђење.
 Потвораши, ам, vide биједити.
 Потвориши, им, vide обједити.
 Потврдити, им, v. pf. 1) befestigen,
 firmo. 2) bestätigen, confirmo.
 Потврђивање, n. das Befestigen, Be-
 stätigen, firmatio, confirmatio.
 Потврђивати, њујем, v. impf. 1) be-
 festigen, firmo. 2) bestätigen, confir-
 mo.
 Потера, f. (am Wagen) eine, meist ei-
 ferne Stange von den Vorderrädern bis
 zu der Wage, perticae genus in curru.
 Потегнути, нем, v. pf. 1) ansehen,
 traho. 2) einen Hieb führen, caedo.
 3) hervorziehen, protraho. 4) einen Zug
 thun (aus der Flatsche), tractum duco.
 Потезање, n. das Ziehen, Schleppen,
 tractus, volutatio.
 Потезати, ежем, v. impf. ziehen, schlep-
 pen, traho.
 Потезатисе, ежемсе, v. r. impf. sich
 schleppen, trahor, yagor.

потакажи
 + *(на) (вагару) под ка-*
жан

Прекко себе у лад потезаше
потезаше у лад. Сивитиј

§ 5) потерао на свој забвитај
потераше пуштој копадији —

Потера, f. (Рес. и Срем.) vide кокера.
Потерати, ам, (Рес. и Срем.) vide покерати.
Потераписе, амсе, (Рес. и Срем.) vide покератисе.
Потеривање, н. (Рес. и Срем.) vide покеривање.
Потеривати, рујем, (Рес. и Срем.) vide покеривати.
Потећи, ечем, v. pf. 1) laufen, curro, zur Wette laufen. 2) потекла кука, es steht Wasser im Hause (vor Regen), aqua intravit domum.
Потињак, љка, m. das Hinterhaupt, sinciput.
Потисје (Потисје), n. die Gegend um die Theiß, das Theißgebiet, circumtibuscana regio.
Потискивање, n. das Andrängen, Drücken, pressio.
Потискивати, кујем, v. impf. drücken gegen etwas, premo, urgeo.
Потиснути, нем, v. pf. drücken, an-drücken, premo: Описни, потисни, воци ти корисни.
Потицање, н. 1) das Unterstecken, subditio. 2) das Durchlaufen, Durchströmen.
Потицати, шичем, v. impf. 1) unter etwas schieben, subdo, н. п. под казан. 2) потиче кука, es läuft Wasser hinein, inundatur domus.
Потјецање, н. (Брц.) vide потицање 2.
Потјецати, тијече, (Брц.) vide потицаати 2.
Потка, f. поутка, поучица, der Eintrag, Einschlag, subtemen.
Поткадити, им, v. pf. unterrauchen; subterfumigo.
Поткађивање, н. das Unterrauchen, subterfumatio.
Поткађивати, хујем, v. impf. unterrauchen, subterfumo.
Потказати, кажем, v. pf. heimlich angeben, defero.
Потказивање, н. das Angeben, delatio.
Потказивати, зујем, v. impf. angeben, defero.
Поткапак, пка, m. die kleinere Unterhappe, mitra interior.
Поткапачи, m. dim. v. поткапак.
Потквати, почем, v. pf. eintragen, subtexo.
Потквивање, н. 1) das Eintragen, subtextura. 2) das Beschlagen (des Pferdes, der Stiefeln), firmatio, inductio ferri.
Потквивати, ам, v. impf. 1) einschlagen, subtexo. 2) beschlagen, firmo, obduco ferro.

Поткидање, n. das Unterschlagen eines Weins, supplantatio.
Поткидати, ам, v. impf. кога, einem ein Wein unterschlagen, supplanto quem.
Поткинути, нем, v. pf. кога, einem ein Wein unterschlagen, supplantio.
Потков, m. das Beschlagen, firmatio, inductio ferri, munio.
Поткова, f. das Fufeisen, solea ferrea. cf. плоча. Ψ
Потковати, кујем, v. pf. beschlagen, munire.
Потковица, f. (dim. v. поткова) ein kleineres Fufeisen, solea ferrea minor.
Потковњак, m. m. j. во, von den 6 bis 8 Pfundschfen die zwei hintersten (под колима), hoves postremi ad aratrum.
Потковавање, n. das Untergraben, suffossio.
Потковавати, ам, v. impf. untergraben, suffodio, subruo.
Поткопати, ам, v. pf. untergraben, subruo.
Поткрадање, н. das Veruntreuen, interversio.
Поткрадати, ам, v. impf. veruntreuen, interverto, avertio.
Поткрасти, адем, v. pf. veruntreuen, interverto, avertio.
Поткрапити, им, v. pf. von unten fürzer machen (einnehmen), brevius reddo ab ima parte.
Поткраћивање, н. das Verkürzen von unten aus, subbreviatio.
Поткраћивати, кујем, v. impf. von unten abfürzen, subbrevio.
Поткресати, ешем, v. pf. von unten behauen, subtercido.
Поткресивање, н. das Behauen von unten, subterciscio.
Поткресивати, сујем, v. impf. von unten behauen, subtercido.
Поткривање, н. das Unterstecken, suboccultatio.
Поткривати, ам, v. impf. unter etwas verstecken, occulto aliquid sub aliquid.
Поткрити, ријем, v. pf. unter etwas verstecken, abscondo sub aliquid.
Поткрини, им, v. pf. кожу, einen Pelz an den nackten Stellen unkenntlich mit wollenen Stücken unterflieden, subsuo pellis parti vellere carenti laciniam vellere pleniorum, ita ut sutura non appareat.
Поткрпљање, н. das Unternähen des wollenen Pelztheile mit wolligern, subsutio lacinae vellereae magis.
Поткрпљати, ам, v. impf. unternähen, subsuo. cf. поткрини.
Поткувавање, н. vide подмјешивање.
Поткувати, ам, vide подмјешивати.

*Потес, т. слоска за-
града, пот овако
комад земље, н. п.
један потес њива; моја
је њива у овом потесу.*

*Поткоњвак, т. чир,
који под коњом*

излази.

Потиски, а, о.

*Од мрва коња пот-
кве. бацно поткве.*

Поткресати

Поткресивање

Поткресивати

Потквасати

Поткувати, н. п. р.

Поплавити, им, рф.

Поппелити, им, в. рф. н. т.
жеменрије

Поппешивање

Поппешивати, рујем, в. имп.

Поппсе

Поппкуакица, ф.

Поппкуакица је моја

10/0

Попкввати, ам, vide подмијесити.
 Попкупити, им, в. рф. bestechen, erkaufen, corrumpo.
 Попкупити, им, в. рф. unten wegklauben, subterlego.
 Попкупљање, н. das Aufsameln, subterlectio.
 Попкупљати, ам, в. импф. unten wegklauben, colligo sub (arbora roma).
 Попкупљивање, н. das Bestechen, corrumpo.
 Попкупљивати, љујем, в. импф. bestechen, corrumpo.
 Попмоо, мола, ло, } verdunkelt, ob-
 Попмуо, мула, ло, } scuratus.
 Попмок, м. 1) der Bach, rivus. 2) кука, село у потоку, im engen Thal zwischen zwei Bergen, convallis.
 Попмо (по том), hernach, posthaec.
 Попмоути, нем, в. рф. untergehen, mergi.
 Попмоџ, ња, ње, nachherig, darauffolgend, insequens:
 „Прва вјеро, потоња невјеро —
 Попмоп, м. 1) die Ueberschwemmung, inundatio. 2) die Sündflut, diluvium.
 Попмоити, им, в. рф. 1) versenken, immergo. 2) eintauchen, mergo (плашно, чоу).
 Попмоитисе, имосе, в. г. рф. untergehen (im Wasser), mergi.
 Попмоцаџак, њка, м. нур. в. поток.
 Попмоџар, м. н. п. рак, aus dem Bach, e vivo.
 Попмоџара, ф. м. ј. воденица, eine Mühle am Bache, mola in vivo.
 Попмоџи, м. dim. в. поток.
 Попмодање, н. das Fallen unter etwas, das Unterliegen, succubatio (?), subjectio.
 Попмодаши, ам, в. импф. unter etwas fallen, unterliegen, succumbo.
 Попмозати, им, в. рф. heimlich beobachten, observare in occulto.
 Попмолаа, ф. Holz zum Unterheizen, Kienholz, lignum subjectitium igni excitando.
 Попмолати, им, в. рф. unterheizen, von unten anzünden, succenda.
 Попмолавање, н. das Unterzünden, succensio.
 Попмолавати, љујем, в. импф. unterzünden, succendo.
 Попмолатисе, рисе, в. рф. н. п. пријесна кожа, von unten in Gährung übergehen, subterputresco.
 Попмолати, ашем, в. рф. untergürten, subtercingo, succingo.
 Попмолатисе, ашемсе, в. г. рф. sich untergürten, subtercingi, succingi.
 Попмолавање, н. das Untergürten, succinctio, subligatio.

Попмолавати, сујем, в. импф. unterzünden, succingo.
 Попмолати, аднем, в. рф. unter etwas fallen, subjaceo, subjicior, succumbo: попмола Србија под Турке.
 Попмолавање, печесе, в. г. рф. von unten gebacken werden, subtercoquor (de pane).
 Попмолавање, н. das Ablafen von unten, (ignis) sufflatio.
 Попмолавати, рујем, в. импф. anblasen, sufflo.
 Попмолати, им, в. рф. anblasen, sufflo.
 Попмола, м. die Unterschrift, subscriptio.
 Попмолати, ишем, в. рф. unterschreiben, subscribo.
 Попмолатисе, ишемсе, в. г. рф. unterschreiben, sich unterschreiben, subscribo, subscribo nomen.
 Попмолавање, н. das Unterschreiben, subscriptio.
 Попмолавати, сујем, в. импф. unterschreiben, subscribo.
 Попмолаватисе, сујемсе, в. г. импф. sich unterschreiben, subscribo nomen.
 Попмолаа, ф. das Futter (з. В. am Femde), munimentum indusii.
 Попмолати, им, в. рф. 1) (говорисе и подуплатити) füttern, munio. 2) bezahlen, erkaufen (zu einer Schlechtigfeit), emo.
 Попмолавање, н. 1) das Füttern, municio. 2) das Erkaufen, emtio.
 Попмолавати, рујем, в. импф. 1) füttern, munio, subtermunio. 2) erkaufen, pecunia suborno.
 Попмолавање, н. das Befestigen des Saumsattels um die Vorderfüße des Pferdes, subligatio clitellarum.
 Попмолавати, ам, в. импф. м. ј. коња, den Saumsattel um die Vorderfüße des Pferdes befestigen, subligo clitellas.
 Попмолавати, ам, в. рф. м. ј. коња, den Saumsattel um die Vorderfüße des Pferdes befestigen, adligo clitellas.
 Попмолавање, н. das Unterfüßen, sustentatio.
 Попмолавати, ажем, в. импф. unter die Arme greifen, sustento.
 Попмолавати, можем (и попмолатисе), в. рф. unter die Arme greifen, sustento.
 Попмолавање, можемсе (и попмолатисе), в. г. рф. sich behelfen, aufhelfen, erigo me, sublevo me.
 Попмолаватисе, имсе, в. г. рф. ein Kleines Voressen einnehmen, antecoenium sumo.
 Попмолавање, н. das Bestreuen der Zündfaune mit Pulver, adpersio pulveris pyrii in trullam incendiariam.

Потпрашивати, шуѣм, v. impf. пушкы, Pulver auf die Zündpfanne streuen, pulverem pyrium adspergo trullae incendiariae.

Потпрашити, им, v. pf. м. пушка, Pulver auf die Zündpfanne streuen, trullae incendiariae adspergo pulverem pyrium.

Потпрашѣѣ, м. м. j. барута, so viel Pulver, als auf ein Mal auf die Zündpfanne geht, quantum pulveris pyrii semel trullae adspargitur.

Потпрѣдѣч, м. der Föhner, irrisor, delusor.

Потпрѣдѣваѣе, n. das Naserümpfen, delusio.

Потпрѣдѣватисе, дуѣмсе, v. r. impf. коме, чему, die Nase rümpfen, suppedo.

Потпрѣдѣца, f. der Ausdruck der Schaupfende, irrisio, suppeditio (?).

Потпрѣдѣнитисе, немсе, v. r. pf. коме, чему, einen bespötteln, suppedere cui, illum irridere.

Потпушити, им, v. pf. ergänzen, suppleo.

Потпушно, гѣнзлѣч, plene.

Потпушѣваѣе (потпушѣваѣе), n. das Ergänzen, completio.

Потпушѣвати (потпушѣвати), v. impf. ergänzen, compleo.

Потпра, f. потприца, der Getreideschaden, (den das Vieh macht), detrimentum (im eigentlichen Verstande).

Потпражати, им, v. pf. auffuchen, quaero.

Потпрѣушина, f. der Bauchtheil (der Haut), pars pellis sub ventre.

Потпрѣушнѣѣ, } auf dem Bauche, pro-
Потпрѣушнѣѣ, } nus.

Потпрѣати, ам, v. pf. 1) nach einander zerreißen, rumo aliud ex alio. 2) nach der Reihe abbrechen, abpflücken, decerpo aliud ex alio.

Потпрѣатисе, амосе, v. r. pf. bersten, гупри (н. п. од свижа).

Потпрѣнути, нем, v. pf. hervorziehen, зѣден, protraho.

Потпрѣба, f. das Bedürfnis, Gebrauch, usus.

Потпрѣбан, бна, но, notwendig, necessarius.

Потпрѣбовати, буѣм, v. pf. und impf. brauchen, nöthig haben, opus habeo.

Потпрѣпити, им, v. pf. erbeben, contremio:
„У животу свѣтацъ потпрѣпитио —

Потпрѣсаѣе, n. 1) das Erschüttern, concussio. 2) das Trillern (Zittern mit der Stimme) im Gesange, vibratio, crispatio vocis.

Потпрѣсати, ам, v. impf. 1) erschüttern, concutio. 2) trillern, crispo vocem.

Потпрѣсти, сем, v. pf. 1) schütteln, quatio. 2) trillern, vibro vocem.

Потпрѣзаѣе, n. 1) das Hervorziehen, protractio.

Потпрѣзати, трѣжем, v. impf. hervorziehen, protraho.

Потприца, f. vide потпра (dim.?).

Потпрѣчѣр, м. који учини потприцу, der einem ins Gefäße geht, venator in alieno.

Потпрѣкалѣште, n. н. п. коњско, или човечје, die Länge eines Rittes, quantum homo aut equus percurrit.

Потпрѣкушина, f. Kleinigkeit, negotium parvum.

Потпрѣвати, ам, v. pf. über etwas hinwegfahren (mit der Hand), defricio.

Потпрѣвати, руѣм, v. pf. nach der Reihe vergiften, veneno interficio alium ex alio.

Потпрѣшак, шка, м. 1) der Verbrauch, das Verbrauchen, consumtio. 2) „Од менсѣје нек потпрѣшка нема —

Потпрѣшити, им, v. pf. verbrauchen, absumo.

Потпрѣшитисе, имсе, v. r. pf. sich (feinen Verstand) durch Ausgaben ganz ausleeren, exinaniri sumtibus.

Потпрѣпати, ам, v. pf. nach der Reihe hinein (zusammen) werfen, conjicio aliud ex alio.

Потпрѣпѣти, ним, (Рес.) vide потпрѣпѣти.

Потпрѣпѣтисе, нимсе, (Рес.) vide потпрѣпѣтисе.

Потпрѣпѣти, им, (Срем.) vide потпрѣпѣти.

Потпрѣпѣтисе, имсе, (Срем.) vide потпрѣпѣтисе.

Потпрѣпѣти, ним, v. pf. (Ерц.) gedulden, expecto, quiesco.

Потпрѣпѣтисе, нимсе, v. r. pf. (Ерц.) sich gedulden, quiesco, expecto.

Потпрѣти, рем, потпрѣо, v. pf. 1) mit Füßen treten, concusco. 2) zu Grunde richten, perdo: потпрѣи смо волове.

Потпрѣтисе, ремсе, потпрѣосе, v. r. pf. 1) zu Grunde gerichtet werden, concuscor. 2) sich reiben (mit der Hand), perfricor.

Потпрѣдити, им, v. pf. кога, bemühen, Mühe machen, laborem creo cui.

Потпрѣдитисе, имсе, v. r. pf. sich bemühen, operam do.

Потпрѣунити, имо, vide потпрѣунити.

Потпрѣунити, им, v. pf. bestreuen, conspergo (sale, pulvere).

Потпрѣунити, немо, v. pf. zerfaulen, verfaulen, computresco.

Потпрѣувити, им, v. pf. verunreinigen, anstreuen, disjiciendo compleo:
„Да костима цркву потпрѣувитио —

Потпрѣвати, чим, v. pf. laufen, curro.

*Потпустити им, v. pf.
н. п. потпуститио буѣе,
тега убиом,
потпрѣватисе, н.
потпрѣшак, ам, v. impf
Потпрѣпѣтисе,
както чю боник амме
преко нуле иде казадарке
а жевојна за нѣм потпрѣпѣтисе,
Потпрѣшитисе, имсе,
v. r. pf.
Потпрѣшак, ам, имсе,
v. r. pf.*

Попужитисе, имсе, v. r. pf. sich be-
 klagen, conqueror.
 Попук, m. дрво, као клин, што ка-
 чар метне на обруч па удара у же-
 га мањијом кад покуцује обруче.
 Попурање, n. vide побацивање.
 Попураши, ам, vide побацивати.
 Попуриши, им, vide побациши.
 Попурица, f. (verächtlich) unechter Tür-
 ke, Afertürke, pseudoturca.
 Попурчењак, m. ein Venedigat, apostata.
 Нема (зла) Турчина без попу-
 чењака.
 Попурчиши, им, v. pf. zum Türken ma-
 chen, facio esse Turcam.
 Попурчитисе, имсе, v. r. pf. ein Tür-
 ke werden, fio Turca.
 Попући, учем, v. pf. zusammenschla-
 gen, contundo.
 Попуќисе, учемсе, v. r. pf. 1) sich schla-
 gen, conflagro. 2) mit den Spitzen der
 Östereyer zusammenschlagen (ein Öster-
 spiel), committere ova paschalia. 3) по
 свијету, sich in der Welt herumschla-
 gen, vagor.
 Попуцање, n. das Umherschweifen, cir-
 cumvagatio.
 Попуцаши, ам, v. impf. herumschwei-
 fen, circumvagor.
 Попуцашисе, амсе, v. r. impf. sich her-
 umschlagen (in der Welt), circumvagor.
 Попуцашисе, амсе, vide попуќисе 2.
 Попуцаша, f. der umherschweift, Waga-
 bunde, erro.
 Поћера, f. (Ерц) dertrieb, die Treib-
 jagd, venatio, captio: опишан у по-
 ћеру; спигла за њим поћера (Raub-
 jagd).
 Поћераша, ам, v. pf. (Ерц) treiben, ago.
 Поћерашисе, амсе, v. r. pf. (Ерц) sich
 herumtreiben (im Felde, im Prozesse),
 agitor.
 Поћеривање, n. (Ерц) das Antreiben,
 actio.
 Поћеривати, рујем, v. impf. (Ерц.)
 anfangen zu treiben, agito.
 Поћи, поћем, v. pf. gehen, co.
 Поуздан, на, но, verlässlich, zuverlässig,
 haud dubius, certus.
 Поуздање, n. das Vertrauen, fiducia;
 „Фенарале моје поуздање —
 Поуздашисе, амсе, v. r. pf. у кога или
 у што, vertrauen, sich verlassen auf
 jemand, confido.
 Поушисе, имсе, v. r. pf. schlecht wer-
 den, fio malus, nequam.
 Поунијатини, им, v. pf. zum унијат
 (Uniten) machen, facio esse unitum
 (fidei ecclesiae latinae).
 Поунијатитисе, имсе, v. r. pf. sich
 uniten (mit der lat. Kirche), uniri fidei
 latinae.

Поуштити, тичемо, v. pf. } machinē
 Поуштити, тичемо, (Ерц.) } ander
 entlaufen, evadit alius ex alium.
 Поупка, f. vide потка.
 Поучаванье, n. das Belehren, edoctio.
 Поучавати, ам, v. impf. ein wenig be-
 lehren, doceo.
 Поучаватисе, амсе, v. r. impf. serren,
 disco.
 Поученије, n. (die Belehrung) die Pre-
 digt, admonitio de rebus divinis, sermo.
 Поучити, им, v. pf. belehren, addocoo.
 Поучитисе, имсе, v. r. pf. disco, edocoo.
 Поучица, f. vide потка.
 Поцад, m. vide подса.
 Поцелати, ам, (Рес. и Срем.) vide по-
 цијенати.
 Поцелатисе, амсе, (Рес. и Срем.) vi-
 de поцијенатисе.
 Поцерац, рца, m. човек из Поцерија:
 „Веселисе Поцерац Милошу —
 Поцерица, f. } die Gegend um den Berg
 Поцерије, n. } Цер:
 „Да осванем у Поцерију славном —
 „У Поцерију освануше Турци —
 Поцерија, ка, ко, von Поцерије:
 „Нанишесе Поцерије ракије —
 Поциганити, им, v. pf. zum Zigeuner
 machen, facio esse zingaram.
 Поциганитисе, имсе, v. r. pf. ein Zi-
 geuner werden, fio zingarus.
 Поциганитиши, им, v. pf. zu einer Zi-
 geunerin machen, facio esse zingaram.
 Поциганитисе, имсе, v. r. pf. eine Zi-
 geunerin werden, fio ut zingara.
 Поцијенати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) zer-
 spalten, diffindo. 2) hinabsaufen, es-
 poto.
 Поцијенатисе, амсе, v. r. pf. (Ерц.)
 seine Kleider zerreißen, lacerare vestes.
 Поцрвенеши, ним, }
 v. pf. (Рес.) }
 Поцрвениши, им, } roth werden, eru-
 v. pf. (Срем.) } besco.
 Поцрвенеши, ним, }
 v. pf. (Ерц.) }
 Поцркати, амо, v. pf. nach der Reithe
 verrecken, intereo alius ex alio.
 Поцрнети, ним, v. pf. (Рес.) } schwarz
 Поцрнити, им, v. pf. (Срем.) } werden
 Поцрнеши, ним, v. pf. (Ерц.) } fio niger,
 ater.
 Почастити, им, v. pf. bewirthen, traca-
 titen, convivio excipio.
 Почек, m. Borg, Leih, mutuum: дао ми
 на почек, auf Borg, zu Leih, mutuo.
 Почекати, ам, v. pf. ein wenig war-
 ten, exspecto.
 Почем, etwā, forte: ако почем дође
 Почетак, тка, m. 1) der Anfang, initium.
 2) (im Sticken und Stricken) das
 Muster, exemplum.

Поукивање, n.

Поукивати, рујем, v. impf.

Виком поукивање
 Виком поукивање —

Поуздан, као вудов

Крив.

Поуздање се,

1) пође да се сачеми,
 2) пође да сачеми
 Поуздање,

Поуштити, им, v. impf.

Поуштити се, им се,
 v. r. pf.

f 2)

Ал је једно у се поуздање

Почети, чнем, v. pf. beginnen, anfangen, incipio.
 Почетисе, чнемсе, v. r. pf. beginnen, coepi: почела се крајина.
 Почешати (почесати?), шем, v. pf. kraesen (wo es judt), frisco.
 Почивање, n. das Ruhen, quies.
 Почивати, ам, v. impf. ruhen, quiesco.
 Почивати, им, v. pf. nach der Reihemaßen, facio aliud ex alio: починамо трепета јада.
 Починуши, нем, v. pf. auerasten, conquiesco.
 Почивање, n. das Beginnen, orsio.
 Почивати, нем, v. impf. anfangen, beginnen, ordior, incipio.
 Почиванисе, њемсе, v. r. impf. beginnen, incipior; coepi.
 Починити, им, vide помјести.
 Починучити, им, v. pf. unter eine zweite Abhängigkeit bringen (s. B. wenn ein Bauer nebst den Abgaben an seinen Zinsheerra, noch dem Pasha das Meumtel geben muß), alteri vectigali subijcere.
 Поша, f. 1) хур. v. попадија. 2) као црна марама, што се носи на врату (у Србији), ein schwarzes Halstuch, collaris genus. 3) поша (или поше), што Турци носе око главе, ein schwarzer Turban, tiara nigra auro praetexta.
 Пошаалитисе, њмсе, v. r. pf. scherzen, im Spaß etwas sagen, jocos.
 Пошалица, f. Spaß, Scherz, jocus.
 Пошаливање, n. das Scherzen, jocoatio.
 Пошаливанисе, љујемсе, v. r. impf. scherzen, spaßen, jocos.
 Поше, ета, n. vide поша 3.
 Пошетати, ам (и пошећем), v. pf. einherwandeln, inambulo.
 Пошвање, n. das Ueberrähen, superuuo.
 Пошвати, ам, v. impf. übernähen, superuuo.
 Пошијачити, им, v. pf. einen zum шижак маћен, facio esse шижакш.
 Пошијачитисе, њмсе, v. r. pf. ein шижак werden, fio шижак.
 Пошити, шијем, v. pf. übernähen, superuuo.
 Пошкропити, им, vide покропити.
 Пошледак, тка, m. (Ерц.) das Ende, was am Ende heraus kommt, finis.
 Пошледњи, ња, ње, der letzte, ultimus, postremus.
 Пошокити, им, v. pf. zum шокац маћен, facio esse шокацш.
 Пошокитисе, њмсе, v. r. pf. ein шокац werden, fio шокац.
 Пошта, f. die Post, cursus publicus.
 Поштацки, ка, ко, m. n. коњи, Postcursus publici,

Поштапање, n. das Stügen auf den Stab im Gehen, innisio baculo.
 Поштапанисе, амсе (и поштапљемсе), v. r. impf. sich auf den Stab stützen, innitor baculo.
 Поштар, m. der Postmeister, cf. пошта.
 Поштарева, ва, во, } des Postmeisters.
 Поштаров, ва, во, }
 Поштедеша, дим, v. pf. (Рец.) sparen.
 Поштедети, им, v. pf. (Срем.) }
 Поштеђети, дим, v. pf. (Ерц.) } parco: немој поштедити пруда.
 Поштен, на, но, 1) redlich, probus, 2) (у Србији) аус, und zwar meistens theils, enthaltfam im Genuß der Liebe, castus: добар човек, али није поштен. 3) да си поштен! sagt man, wenn einer seinen Namen gesagt hat.
 А. Како ти је име!
 Б. Обрен.
 А. Да си поштен!
 Б. И ти да си жив и здрав.
 also wohl in der alten Bedeutung: geehrt, honoratus.
 Поштење, n. die Redlichkeit, Ehrlichkeit, honestas, probitas.
 Поштин, на, но, Post, currus publici.
 Поштинивање, n. das Kneipen, Zwickeln, vellicatio.
 Поштинивати, пујем, v. impf. zwicken, kneipen, vellico.
 Пошто, 1) wie theuer, quanti. 2) nach dem, posteaquam. 3) по што? cf. по.
 Поштовање, n. das Achten, cultus, observantia, cum quis magni fit ab omnibus.
 Поштовати, пујем, v. impf. achten, magni facio, colo.
 Поштованисе, пујемсе, v. r. impf. пошћу се, schäme dich (hab' Achtung vor dir selbst, und vor andern).
 Пра, праа (или пра), m. 1) der Staub, pulvis. 2) das Pulver (zum Einnehmen, als Medicin), pulvis. 3) das Pulver (Schlepppulver), pulvis pyrius: „Несчаде им краа и олова — „Праа има, ал' олова нема —
 Прабаба, f. die Urgroßmutter, abavia.
 Прабаби, на, но, der Urgroßmutter, abaviae.
 Прав, ва, во, 1) unschuldig, insonst 2) gerade, rectus. Право реци, на гледајте умени; и крадо сједи, а права реци.
 Правац, вца, m. 1) der Gerechte, Unschuldige, justus. 2) на правац, gerade aus, recta.
 Права, f. das Recht, die Gerechtigkeit, justitia, justum.
 Правдање, n. das Rechtfertigen, excusatio, purgatio.

Пошкрајвање

Пошкропити, пујем

v impf.

пошкрајје зуди

Пошма замисли

Пошета, нем, v. pf.

Не пошћује маћу сторује

Пошурце, f. pl. }
Пошурлије, f. pl. }

Ал' ево ти праа и олова

Поша и бже итало Лама

+ На правац бора

р 3) праве руке

+ На правци божјој.

2) Ein Zerstörer
Век је Мајко оставија правцу
за права бора

Пошвати

нем, v. impf. (показивше у претоме)

Пошвање је на бешци сторује

Праваца, f.

Правацак, чка, но

+ (сваке се право)

и. п. праска

+ црна и праска.

Празној чаше мо-

литве жема.

#2) послата

Ношће прака мојој сестрој мајој

Празник то празна

кошница.

Праз, т. ован неуп-
јаловљен

Празовидан, а, о, т. ј. ован.

Прашница, f. im Bagelstein,

- Правдати, ам, v. impf. rechtfertigen, purgo.
- Праведан, дна, но, gerecht, justus.
- Праведник, м. der Gerechte (biblisch), justus.
- Правѝ, ва, во, recht, echt, verus: прави Србин, прави Турчин, прави Рашкинин и т. д.
- Правило, н. н. п. црквено, die Kirchenregel, directorium: не зна правила.
- Правили, им, (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide градилни 1.
- Правишце, имсе, vide градилце.
- Правица, f. i. q. правда.
- Прављење, н. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide грађење.
- Правоје, т. Mannname, nomen viri.
- Прав правци, права правцима, про-во правцима, 1) ganz gerade, aequissimus. 2) ganz gerecht, justissimus, innocentissimus.
- Праг, м. die Schwelle, limen.
- Прадед, т. (Рес. и Срем.) vide праћед.
- Прадедов, ва, во, (Рес. и Срем.) vide праћедов.
- Праћед, м. (Ерц.) der Urgroßvater, abavus.
- Праћедов, ва, во, (Ерц.) urgroßväterlich, abavitus.
- Праћење, н. das Geräusch des verbrennenden Pulvers, sonus pulveris pyrii adusti.
- Пражици, им, v. impf. verpuffen, sonum edo pulveris pyrii adusti.
- Празан, зна, но, leer, vacuus. Празна рука мртвој друго.
- Празник, т. der Feiertag, dies festus.
- Празнина, f. die Leere, Leerheit, vacuitas. Пуно празнине.
- Празновање (празновање), н. das Feiern, die festi actio, celebratio.
- Празновати (празновати), нујем, v. impf. feiern, diem festum ago.
- Празнослов, т. који изоставља слова кад пише, ein Schreiber, der Buchstaben ausläßt, qui literam omittit.
- Празнословити, им, v. impf. Buchstaben auslassen im Schreiben, omitto elementum in scribendo.
- Празнословљење, н. das Auslassen von Buchstaben im Schreiben, omissio literae in scriptura.
- Праља, f. периља, die Wäscherin, lotrix.
- Праљин, на, но, der Wäscherin, der Wäscherin, lotricis.
- Прама, т. ein Schiff, größer als ein Kahn (чун), navis genus.
- Прама, } vide према.
- Прамен, т. das Büschel, der Schopf, cirrus, н. п. косе, вуне, und figürl. magae.
- Прамење, н. (coll.) die Büschel, cirri.
- Праминак, чка, м. hyp. v. прамен.
- Прамење, чета, н. ein kleiner прам, linearis genus.
- Прандус, м. vide прамен.
- Прање, н. das Waschen, lotio.
- Праово, н. Ruinen einer Stadt an der Donau, in der Negotiner Krajina. cf. Крајина Негоминска.
- Прапорац, рца, м. die Schelle, tintinnabulum.
- Прапорчик, т. dim. v. прапорац.
- Прас, т. (eine Art Bauch) die Porre, alium porrum Linn. cf. prasium im Lat. und Griechischen.
- Прасад, f. (coll.) die Ferkel, porculli.
- Прасац, сца, м. ein schon erwachsenes Schwein, porcus: „Поручује Варца Божићу, „Да јој пошаље од прасца ножичу —
- Прасе, сета, н. ein Ferkel, porcullus.
- Прасетина, f. Ferkelfleisch, porcullina.
- Прасећу, ка, ке, Ferkel, porcullinus.
- Прасити, им, v. impf. ferkeln, (porcos) pario.
- Праситисе, имсе, v. r. impf. ferkeln, pario.
- Прасица, f. (ријетко се говори) vide назимца.
- Праска, f. das Krachen, crepitus: стоји праска, +
- Праскаци, ам, v. impf. krachen, crepo.
- Прасква, f. vide бресква.
- Праснути, нем, v. pf. entschlossen, hirtiq aufbrechen, erumpo.
- Прасци, саца, м. pl. (coll.) die Ferkel, porculli.
- Праћи, перем, v. impf. waschen, lavo.
- Праћинац, пноца, т. der Begleiter, comes.
- Праћини, им, v. impf. begleiten, comitor. +
- Праћљача, f. дрво (као мала лопатица), што жене лупају њим кошуље кад перу.
- Праћња, f. die Begleitung, comitatio.
- Праќа, f. пударка, die Schleuder, funda.
- Праќакање, н. das Herumschlagen mit den Füßen, agitatio pedum.
- Праќаканисе, амсе, v. r. impf. sich herumwerfen (wie der Fisch im Trocknen), agitari.
- Праќење, н. das Begleiten, comitatio.
- Праќица, f. 1) dim. v. праќа. 2) на самару она узница (мјесто узенђије), на којој се држи нога кад се јаше, der Steigbügel am Saumrosse, stapia jumentii clitellarii.
- Праунук, т. der Urenkel, pronepos.
- Прашак, шка, н. dim. v. пра.
- Прашан, шна, но, staubig, bestäubt, pulverulentus.
- Прашење, н. 1) das Stäuben, Erregen

Говор

des Staubes, pulveratio. 2) das Lockern (im Weinberge), pulveratio. 3) das Weizen (der Sau), das Zerlein, partus porcae.
 Прашадба, f. die Lockerung im Weinberge, pulveratio.
 Прашина, f. augm. v. пра.
 Прашини, им, v. impf. 1) stäuben, pulvero, pulverem excito. 2) виноград, lockern, pulvero.
 Прашка, f. ein Stäublein, pulvisculus, atomus: нема брамина ни једне прашке.
 Праштање, n. 1) das Verzeihen, Vergeben; veniae datio, venia. 2) das Abschiednehmen, salutatio discedentis aut vel decedentis.
 Праштаати, ам, v. impf. verzeihen, ignosco.
 Праштаатисе, амсе, v. r. impf. Abschiednehmen, sich beurlauben (sagen prosti брата!), saluto discedens vel decedens.
 Праштење, n. das Krachen (wenn z. B. ein Kind durch ein dichtes Gehölz durchdringt), fragor.
 Праштити, шти, v. impf. krachen, fragorem edo.
 Прашкење, n. vide праштење.
 Прашчики, m. pl. (coll.) dim. v. прасци.
 Првашњи, ња, ње, neulich, nuperus.
 Првенац, ња, m. i. poj., der Erstling (der erste Schwarm), arum exatmeu primus.
 Први, ва, во, der erste, primus.
 Првине, f. pl. die Erstlinge, erste That, primitiae: нијесу то њему првине.
 Прво, neulich, nuper.
 Првоженац, ња, m. der die erste Ehe eingeht, qui primas nuptias facit.
 Прга, f. ein Gericht, das geröstet ist, cibi tostii genus: мирину ти уста, као да си пргу јела (у приповијетки).
 Прда, f. der Futz, crepitus (ventris): прда прду сусптиже.
 Прдало, n. das Werkzeug zum Futzen, culus ex quo peditur.
 Прдалка, f. на гадљима она цијев, што стоји гадљару на рамену кад свира. Прдалка је настављена на неколика мјеста, и сва је обљере-на косипером.
 Прдачење, n. vide потпрдивање.
 Прдачина, f. vide потпрдница.
 Прдачнитисе, имсе, vide потпрдива-тисе.
 Прдеж, m. der Futz, crepitus (ventris). Смеоре као прдеж у гаџама.
 Прдекнути, нем, v. pf. mit einem futz-ähnlichen Geräusch fallen, cadere cum crepitu.
 Прдењак, m. vide прдало i. q. гузница: узе кадџа гвоздењак, те удари

нашега Мују над прдењак — cf. о-кљичнути.
 Прдешти, дим, (Рес.) vide прџети.
 Прдешко, m. ein scherzhaftes Scheltwort der Mütter gegen Kinder: du Farger! peditor!
 Прдити, им, (Срем.) vide прџети.
 Прдлање, n. das Schwäzen, iugatio.
 Прдлати, ам, v. impf. dummes Zeug schwäzen, iugor.
 Прднути, нем, v. pf. einen Futz lassen, crepitem (ventris) edo.
 Прдњава, f. das Fargen, crepitus: стоји га прдњава,
 Прдоња, m. 1) попрдан, m. j. гра онај, што је крупан као боб, die größte Gattung Fisolten, phaseoli genus. 2) den Farger, qui pedit.
 Прдсија, f. Schimpfwort von altem schlechten Rauchtoback, Schießpulver, res parum valens.
 Прџење, n. das Fargen, crepitus emissio.
 Прџети, дим, v. impf. (Ерц.) 1) farzen, redo. 2) за кога, или за што, sich um etwas scherzen, curo tem: не ку и не прдим (за то); прди Мара за лудара: ни синко и не прдиш за науку (Прдим, В. Е., прдим).
 Пре, (Рес. и Срем.) vide прије.
 Пре, 1) sehr, über, per-, in прекра-сан, прелијеп. 2) über, allzu, zusehr, nimium: прекувано, преслано, пре-учен.
 Пребајати, јем, vide обајати.
 Пребајивање, n. 1) das Hinüberwerfen, Ueberwerfen, trajectio. 2) das Vorrücken, Vorwerfen, exprobratio.
 Пребајивати, пујем, v. impf. 1) hinüberwerfen, trajicio. 2) überwerfen, trajicio. 3) vorwerfen, exprobro, objicio.
 Пребајити, им, v. pf. 1) преко куке, über das Haus hinüber werfen. 2) ку-ку, das Haus überwerfen, (z. B. mit einem Stein), trajicio. 3) vorrücken, vorwerfen, exprobro objicio.
 Пребег, m. (Рес. и Срем.) vide пребјег.
 Пребегин (говорисе и пребегнути), бегнем, (Рес. и Срем.) vide пребјегин.
 Пребијање, n. 1) das Brechen, fractio. 2) das Berechnen, compensatio.
 Пребијати, ам, v. impf. 1) brechen, frango. 2) berechnen, compenso.
 Пребирање, n. das Ueberklauben, Ueberlesen, perpuratio.
 Пребирати, ам, v. impf. überlesen, überklauben, perpurgo.
 Пребити, бијем, v. pf. 1) zerbrechen, zerbrechen, frango: нож, ногу, дрво и т. д. 2) једно за друго, gegen ein-ander berechnen, compenso.
 Пребјег, m. (Ерц. см.) der Flüchtling, der Flüchtige, profugus;

Прудизвек, m.

Праштирац, поца, m. Јан

Локером им Винберга

Праштење, n. vide праштаати
праштаати, vide праштење

Ково прди. пас прди.

прди на равни пржав.

Прднуло му у пареца

Првом, мист Мисл

Прга, f.

потрошно новце у прдну бају

Прдавац, вџа, m.

X

Предивање, n.

Предивати, ам,
v. impf.

„Два пребјера гору пребјероме —
„Волим бити пребјер у науке —

Пребјекти (говорисе и пребјегнути),
бјегнем, в. рф. (Ерц.) fliehen, sich
flüchten, fugio.

Пребледи, дим, в. рф. (Рес.) } blaß,
Пребледиши, им, в. рф. (Срем.) } bleich
Преблједети, дим, в. рф. (Ерц.) } wer-
den, pallesco.

Преболети, лим, в. рф. (Рес.) } genesen,
Преболетиши, им, в. рф. (Срем.) } conva-
lesco.

Преболети, лим, в. рф. (Ерц.) }
„Ако га глава заболел,
„Да Бог да да га преболи —
„Имаде ми ћепић Цинџар Јанко,
„Ал' још није ране преболео —

Преборавити, им, в. рф. durchleben,
durchbringen, exigo (aevum).

Пребранац, нпа, м. п. ј. пасуљ, eine
Art Fiselengericht, sibi genus ex fabis.

У Србији по селима кажу (као у
Италији) оцин гра (зашто га нај-
више једу калуђери), а по варо-
шима саганлија.

Пребрати, берем, в. рф. überklauben,
überlesen, perurgo. 2) пасуљ, mit
Del und Zwiebeln kochen, соquo fabas
cum oleo et cepis et pipere.

Пребродити, им, в. рф. durchwaten,
vado transeo.

Пребројити, им, в. рф. überzählen, per-
numero, dinumero.

Преваљити, им, в. рф. 1) umwerfen,
everto. 2) очима, schiel ansehen, torvo
oculo aspicio. 3) преваљило подне,
по зиме, vorüber sein, elapsus est.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљивање, п. das Umwerfen, ever-
sio.

Преваљивати, љујем, в. impf. 1) um-
werfen, everto. 2) очима, schiel anse-
hen, torvo vultu tueri.

Преваљити, им, в. рф. überführen,
trajicio.

Преваљивање, п. (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

Преваљити, ам, (Рес. и Срем.) vide пре-
ваљивање.

+ Превести се, везем се,
в. р. рф. 1)

Превест, vide одвеш.

Превјертати, им, в. рф.

м. ј. вјеру

Преваљивање, п.

Преваљивати, им,

в. impf.

Преваљити, утјем, в. рф.

Веш је пола чоти преваљило —

Преврнути, нем, v. pf. umwenden, convertio.
 Преврћање, n. vide преврћање.
 Преврћати, вркѣм, vide преврћати.
 Превући, вучем, v. pf. überziehen, traho alio, f. eine Art vollener Schürze.
 Прегазити, им, v. pf. 1) überwaten, vado transeo, воду одер преко воде. 2) darüber treten, zertreten, concalod.
 Прегача, f. eine Art vollener Schürze, praescinatorium laneum.
 Прегибаче, n. das Bergen, flexio.
 Прегибачо, бли, f. das Gelenke, articulus.
 Прегибати, бљем (и прегибам), v. impf. beugen, flecto.
 Прегледалица, f. die Vorschrift, das Schreibmuster, exemplum scribendi.
 Прегледање, n. 1) das Uebersehen, Uebersehen, Durchsehen, perlustratio. 2) das Absehen nach einem Muster, imitatio.
 Прегледати, ам, v. impf. 1) übersehen, perlustro. 2) nach dem Mustern, facio ad exemplum.
 Прегледати, ам, v. pf. übersehen, überblicken, pervideo.
 Преглодати, хем, v. pf. durchnagen, perodo.
 Прегнути, нем, v. pf. biegen, herbeugen, inflecto.
 Прегонити, им, v. impf. hinüber treiben, ago trans-
 Прегонитисе, имсе, v. r. impf. mit Anekdoten gegen einander setzen, einander aufziehen, ludificari, ducere se invicem.
 Прегонѣње, n. 1) das Hinübertreiben, transmissio, transjectio. 2) das Aufziehen, traductio, ludificatio.
 Прегорети, им, v. pf. 1) н. п. дрво, durchbrennen, perutor. 2) verschmerzen, tolero, obliviscor.
 Преградак, тка, m. eine Abtheilung, Verschlag im Hause, zotheca, locus assibus separatus.
 Преградити, им, v. pf. über schlagen, verschlagen, assibus separo.
 Преграђивање, n. das Verschlagen, separatio per asses.
 Преграђивати, хујем, v. impf. verschlagen, assibus separo.
 Прегризање, n. das Durchbeißen, permorsio.
 Прегризати, ам, v. impf. durchbeißen, permordeo, peredo.
 Прегристѣ, ризем, v. pf. durchbeißen, permordeo.
 Прегрметѣ, ми, v. pf. (Рес.) док ово Прегрметѣ, ми, v. pf. (Срем.) } прегр-
 Прегрмѣти, им, v. pf. (Ерц.) } ми, bis dieses Gewitter (fig.) vorbei ist, dum haec tempestas praeterierit.
 Прегршѣти, f. pl. beide Hände,

zum Fassen hingehalten, ambae volae ad accipiendum quid paratae: пуне прегршѣти; дај ми једне прегршѣти брашна; није воду прегршѣти.
 Пред, } vor, ante: пред куком; пред
 Прѣда, } Богом; прѣда мнош; пред
 куку (сум-асо.); прѣда Бога; прѣда
 ме; на кесе, на прѣда се, nur Geld
 her, so hat man's
 Прѣдавање, n. die Uebergabe, deditio.
 Прѣдавати, дајем, v. impf. 1) übergeben, dedo. 2) zur Uebergabe nöthigen, adigo ad deditioem.
 Прѣдаја, f. die Uebergabe, deditio: нишао (н. п. ајдук) на прѣдају.
 Прѣдати, ам, v. pf. 1) übergeben, dedo. 2) zur Uebergabe nöthigen, adigo ad deditioem.
 Прѣдаице, амсе, v. r. pf. sich ergeben, dedo me.
 Прѣдајање, n. das Abtheilen in zwei Theile, divisio in partes duas.
 Прѣдајати, ам, v. impf. in zwei Theile theilen, dimidiare.
 Прѣдојати, им, v. pf. halbiren, dimidio.
 Прѣдвостручање, n. das Verzweifen, Verdoppeln, duplicatio.
 Прѣдвостручати, ам, v. impf. doppelt falten, duplico.
 Прѣдвостручити, им, v. pf. doppelt falten, duplico.
 Прѣдѣвање, n. (Рес. и Срем.) vide предидевање.
 Прѣдѣвати, ам, (Рес. и Срем.) vide предидевати.
 Прѣденути, нем, vide предестн.
 Прѣдење, n. das Spinnen, netio.
 Прѣдѣрати, рем, vide предидеати.
 Предестни (говорисе и преденути), денем, (Рес. и Срем.) vide пређестни.
 Прѣдиво, n. der Flass (öferr. das Spinnhaar), pensum lini, lanae: „Кецелице танано прѣдиво —
 Прѣдијевање, n. (Ерц.) der Namenwechsel, nominis mutatio.
 Прѣдијевати, ам, v. impf. (Ерц.) m. j. име, einen andern Namen annehmen, nomen mutare.
 Прѣдика, f. (у Сријем. у Бачк. и у Бан.) die Predigt, sermo. cf. поученије.
 Прѣдикаоница, f. die Kanzel, cathedra, suggestum.
 Прѣдикатор, m. der Prediger, praedicator.
 Прѣдикаторов, ва, во, des Predigers, praedicatoris.
 Прѣдикаторскѣ, ка, ко, 1) Prediger, praedicatorius. 2) adv. wie ein Prediger, praedicatoris modo.
 Прѣдиковање, n. das Predigen, praedication.

Прѣглава (прѣглава?)
 оно дрво, ^{о коме бљем} ~~у мѣ дрво~~ ја
 раш. ф. поклатуша.
 Прѣглати, ам, v. pf.

+ 3) н. п. крава

Прѣглати, m. dim. н.
 прѣглати.

#

Презентом, едем,
Предомити се, в. р. рф.
Предомити се
Предомити се
Предружати, им, в. рф.

Предружати, ади,
vide претривети.

Прете, vide прије

Пренага, f.

Предвница, f. vide
летина. Дајде снама
мамо предвнице —

Прекасати

Презвати, Јован
Презиване
Презивати, ам, в. импф.

Предиковати, кјуем, v. impf. predi-
cen; praedico (sacra).

Предирање, н. das Durchreiben, dila-
ceratio.

Предирати, рем, v. impf. entzwei rei-
ßen, dilacero.

Предњак, т. н. п. во у плугу, der
vordere (Dchs) am Pflug, bos anterior.

Предњаčenje, н. das Vorangehen, an-
teitio.

Предњачипи, им, v. impf. vorangehen,
praeco.

Предња, ња, ње, der vordere, ante-
rior.

Предраг, т. Mannname, nomen viri.
Предрети, ем, предрѣо, (Рес. и Срем.)
vide предријети.

Предријети, рем, предрѣо, v. pf.
(Ерц.) 1) zerreißen, lacero, percutro.
2) предрѣо преко потока, er ist
durchgedungen, durch das Thal, per-
urit.

Прежа, f. 1) das Garn, fila. 2) das Garn,
Netz, rete.

Преженути, нем, v. pf. (Ерц.) } т. j.
Прежести, њем, v. pf. (Ерц.) } име,
сичи адеви Namen annehmen, muto
nomen. Ја нијесам чуо у Србији,
да је ко своје име прежео (већ ако
жене жеци — од милости, или кад
што врачају — или какав ржав
човек, над учини какво зло па уте-
че куда), док није покојни Те о-
дор Филиповић дошао у Ср-
бију (1805) и назвао се Божа Гру-
јовић; а Јован Савић, Иван
Југовић (ваља да је изабрао име
за пријестол Српски); попом је би-
ло ушло као у обичај), те су и
други жекоји своја презимена одба-
цили и друга изабрали. — Сиромаш
мога (друга) Арсу Андреевића (или
Андрјића) кадијау да објесе, да не
утече у Влашку, што се назвао
ташорнош.

Прежетина, f. augm. v. прежа.

Прежца, f. 1) dim. v. прежа. 2) eine
Schnalle, fibula.

Прежурина, f. vide прежетина.

Прежање, н. vide вребање.

Прежати, ам, vide вребати.

Преживање, н. das Wiedertäuen, ru-
minatjo.

Преживати, ам, v. impf. wiedertäuen,
rumino.

Преживети, вим, v. pf. (Рес.) } fort
Преживити, им, v. pf. (Срем.) } leben,
Преживѣти, вим, v. pf. (Ерц.) } vitam
disco:

„Не би л' и ми уз њи преживѣли —
Прежина, f. vide прегача.

Презање, н. das Auffahren aus dem

Schlaf, excussio somni, circumspe-
ctatio anxia.

Презање, н. vide упрезање.

Презати, пржем, vide упрезати.

Презати, ам, v. impf. } aus dem
Презаписе, амсе, v. r. impf. } Schlaf
auffahren, und umherblicken, circums-
spicio ex somno.

Презиме, жена, н. der Zuname, cog-
nomen. cf. подријемло.

Презимења, т. der den nämlichen Zu-
namen hat, ejusdem cognominis.

Презимити, им, v. pf. überwintern,
hiberno, perhibeo.

Преисподња, ња, њо, (у Српјему и
у Бачкој) äußerst, ultimus: препо-
подња уља, лажа и т. д.

Прјаати, јашем, vide прејати.

Прејавање, н. 1) das Hinüberreiten,
transequitatio. 2) das Reiten eine Zeit
(Strecke) hindurch, equitatio per tem-
pus.

Прејавати, јажем, v. impf. 1) hin-
überreiten, transequito. 2) hindurchrei-
ten, equito per tempus, locum.

Прејати, јашем, v. pf. коња (на ко-
њу) преко воде, hinüber reiten,
transvehor, transeo equo.

Прејездити, им, v. pf. (срп.) durchrei-
ten, perequito:

„И честитиу Босну прејездити —

Прејестисе, једемсе, v. r. pf. sich
überessen, ingurgitare se, cibo obrui.

Прејурити, им, v. pf. heftig hinüber-
treiben, ago trans - cf. прекерати.

Прекадити, им, v. pf. mit Weib und
und Gebet weihen (bei der Kirchmesse),
suffio.

Прекаживање, н. das Weihen durch
Weibrauch, suffitio.

Прекаживати, хујем, v. impf. räuchern,
suffio.

Прек?, ка, ко, (Рес. и Срем.) vide
пријеки.

Прекивање, н. das Ueberschweifen, Ueber-
schmieden, recusio.

Прекивати, ам, v. impf. überschmieden,
recudo.

Прекидање, н. 1) das Entzweibrechen,
diffractio. 2) das bestimmte Entschei-
den (z. B. eines Kaufs), determinatio.

Прекидати, ам, v. impf. 1) entzwei-
brechen, diffringo. 2) bestimmt entschei-
den (einen Kauf), determino.

Прекинути, нем, v. pf. 1) entzweibre-
chen, disrumpo. 2) bestimmt entscheiden.

Прекинутисе, немсе, v. r. pf. einen
Bruch (Verbschaden) bekommen, herniam
mihi conscisco.

Прекијуче (т. j. преко јуче), vorgestern,
nudius tertius.

Прејучерашњи, ња, ње, } vorgestern,
 Прејучерашњи, ња, ње, } quod fuit nu-
 dius tertius.
 Преклад, м. (Рес. и Срем.) vide при-
 жеклад.
 Преклањање, vide преклоњање.
 Преклањати, ам, vide преклоњати.
 Преклањашисе, амсе, vide прекло-
 њашисе.
 Преклањни (м. ј. преко лани), vor zwei
 Jahren, anteduos annos, ante bien-
 niun.
 Преклањски, ка, ко, vor zweiährig,
 quod fuit ante dnos annos.
 Преклањање, п. das heilige Bethenern,
 Schwören, testatio deorum,
 Преклањашице, њемсе, v. г. impf.
 hoch und theuer schwören, testor deos
 hominisque: кунесе и преклањесе.
 Преклоњити, им, v. pf. н. п. главу, den
 Kopf vorwärts beugen, inclino caput.
 Преклоњитисе, имсе, v. г. pf. sich ver-
 beugen, inclinor.
 Преклоњање, п. das Beugen, inclina-
 tio.
 Преклоњати, ам, v. impf. beugen, in-
 clino.
 Преклоњашисе, амсе, v. г. impf. sich
 verbeugen, inclinor.
 Преко, über, trans; преко дан, im
 den andern Tag, altero quoque die.
 Прековати, кујем, v. pf. überschmie-
 den, secundo.
 Прекодринца, нца, м. ein Mensch von
 jenseit der Drina, transdrinanus.
 Прекодринка, ф. Frauenzimmer von jen-
 seit der Drina, transdrinana.
 Прекодринска, ка, ко, 1) jenseit der
 Drina, transdrinanus. 2) adv. wie jenseit
 der Drina, transdrinano more.
 Прекодрине, п. die Gegend jenseit der
 Drina, regio transdrinana.
 Прекоморац, рца, м. der über dem
 Meere her ist, transmarinus:
 „Како дође Арап прекоморац —
 Прекоморка, ф. 1) ein Frauenzimmer
 von jenseit des Meeres, mulier trans-
 marina. 2) пушка прекоморка, eine
 Flinte von jenseit des Meeres (aus
 Venedig?) telum ultramarinum:
 „О рамену дуга прекоморка —
 Прекоморска, ка, ко, übermeersch,
 transmarinus.
 Прекопавање, п. 1) das Uebergraben,
 perfossio. 2) das Graben mitten durch,
 perfossio.
 Прекопавати, ам, v. impf. übergraben,
 perfodio.
 Препапати, ам, v. pf. durchgraben; über-
 graben, perfodio.
 Прекораване, п. vide корене 1.
 Прекоравати, ам, vide коршти.

Пребран, рна, но, der Vorwürfe hören
 muß, qui saepe objurgatur: свагда
 је прекоран.
 Прекорити, им, v. pf. кога, einem
 Vorwürfe machen, exprobro.
 Прекрајање, п. das Zuschneiden auf eine
 andre Art, sectio ad aliam formulam.
 Прекрајати, ам, v. impf. anders zuschnei-
 den, seco ad aliam formulam.
 Прекрѣнути, нем, v. pf. überschwen-
 ken, desuper inclino.
 Прекрѣт, м. der Umschwung, revolu-
 tio: стоји на прекрѣту.
 Прекрѣтање, и. das Ueber-schwenken,
 inclinatio.
 Прекрѣтати, рекем, v. impf. über-
 schwenken, desuper inclino.
 Прекрѣтатисе, рекемсе, v. г. impf.
 ein Spiel, in Oesterreich hutschen,
 in asse ex axe mobili sursum et deor-
 sum moveri.
 Прекрѣтња, ф. vide прекрѣт.
 Прекривање, п. 1) das Verstecken, an
 einen andern Ort, occultatio mutata.
 2) das neue Decken (des Dachs), con-
 tactio nova.
 Прекривати, ам, v. impf. 1) neu de-
 cken, demuo tego. 2) anders wo ver-
 bergen, occulto alio loco.
 Прекривити, им, v. pf. seitwärts krüm-
 men, incurvo:
 „Пауиперо прекривила —
 Прекривање, ријем, v. pf. 1) neu decken,
 demuo tego. 2) anders wo verbergen,
 alibi celo.
 Прекројити, им, v. pf. anders zuschnei-
 den, seco ad aliam formulam.
 Прекрстити, им, v. pf. 1) durchkreuz-
 en, oblique perseco. 2) bekreuzen,
 cruce signo.
 Прекрститисе, имсе, v. г. pf. sich be-
 kreuzen, cruce se signare.
 Прекршити, им, v. pf. zerbrechen, dif-
 fringo.
 Прекрштање, п. vide прекршкање.
 Прекршати, ам, vide прекршкати.
 Прекршкање, и. 1) das Bekreuzen,
 crucis formatio super re aliqua. 2) das
 Durchkreuzen, persectio obliqua.
 Прекршкати, ам, v. impf. 1) durch-
 kreuzen, oblique perseco. 2) bekreuzi-
 gen, cruce signo.
 Прекснопњи, ња, ње, vom vorgestr-
 gen Abend, ante duos dies vespere.
 Прексноћ (м. ј. преко синоћ), vor-
 gestern Abends, ante duos dies ves-
 peri.
 Прексноћна, на, но, vide прексно-
 пњи.
 Прекужити, им, v. pf. (von Kuga) über-
 sehen, defungi malo.
 Прекудашити, им, v. pf. 1) übersehs-

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

Прекоштити, им, v. pf.

ten, scapo novo tunio. 2) прекунда-
чно се, von einem der sich anders
trägt, als sonst, vestem mutavit.
Прекунан, мџа, м. der Vorkäufer,
cuius ante alios, propola:
„Ножји ми долазе
прекушти проговци —
Прекунити, им, v. pf. vorlaufen, emō
ante alios.
Прекупљивање, п. das Vorkaufen, em-
tio ante alios.
Прекупљивати, љујем, v. impf. vor-
kaufen, emō ante alios.
Прелажење, п. 1) das Hinübergehen,
transitio. 2) das Überlaufen, exunda-
tio.
Прелаз, м. (Рес. и Срем.) vide прије-
лаз.
Прелазити, им, v. impf. 1) hinüber-
gehen, transeo. 2) überlaufen, exundo.
Преламане, п. das Entzweibrecfen,
diffractio.
Преламати, ам, v. impf. entzweibre-
chen, diffringo.
Прелетање, п. (Рес. и Срем.) vide пре-
лијетање.
Прелетати, лекем, (Рес. и Срем.)
vide прелијетати.
Прелетети, тим, (Рес.) vide преле-
кети.
Прелетити, им, (Срем.) vide преле-
кети.
Прелетити, им, (Рес. и Срем.) vide
прелетити.
Прелетни (једни говоре и релетни),
на, но, (Рес. и Срем.) vide прелетни.
Прелетети, лепим, v. pf. (Ерц.) hin-
überfliegen, pervolo, transvolo.
Преливање, п. (Рес. и Срем.) vide пре-
левање.
Преливати, ам, (Срем.) vide преље-
вати.
Прелијевање, п. (Ерц.) vide преље-
вање.
Прелијевати, ам, (Ерц.) vide преље-
вати.
Прелијетање, п. (Ерц.) das Überflie-
gen, pervolatio, transvolatio.
Прелијетати, лијекем, v. impf. (Ерц.)
überfliegen, transvolo, pervolo.
Прелити, лијем, v. pf. 1) übergießen,
transfundo. 2) begießen, perfundo.
Прело, п. die Spinnerverfammlung, Spin-
nengesellschaft, coetus netricum. 2) als
Spitzname für einen Mann, der ge-
sprochen (wie Hercules, der Omphale
zu Liebe), vir qui net feminae modo.
Преломити, им, v. pf. entzweibrecfen,
diffringo.
Прела, ф. die Spinnerin, netrix.
Прелевање, п. (Ерц.) das Übergießen,
transfusio.

Прелевати, ам, v. impf. (Ерц.) über-
gießen, transfundo.
Прелетити, им, v. pf. (Ерц.) über-
sommern, aestivo.
Прелетни, на, но, (Ерц.) н. п. сла-
нина, was über einen Sommer lang
geblieben, quod aestatem perduravit.
Прелубити, им, v. pf. (см.) wider die
Pflicht lieben, lieben den man nicht
soll, amare, quem non oporteret (es
prilubiti):
„Или ме је са свим оставила,
„И јелена другог прелубила —
Према, 1) gegenüber, ex adverso, e re-
gione. 2) пражни жевојку према се-
би, die zu dir paßt, deines Gleichen,
parem. 3) према глави, (es geht um
den Kopf, agitur de capite. Према
глави и оца ко глави.
Премазати, мажем, v. pf. überschmie-
ren, perlino: премазати му зубе, sie
haben ihn mit einer Kleinigkeit abge-
festigt.
Премазивање, п. das (nothdürftigste)
Abspülen eines, der um mehr bittet.
Премазивати, зујем, v. impf. einen,
der viel verlangt, nothdürftig abspülen,
cf. премазати.
Премакнутице, несе, vide према-
кисе.
Премакити, им, v. pf. verlocken, per-
fertio.
Премакити, им, (Ерц.) vide
прелетити.
Премаљење (премаљење), п. vide про-
леке.
Премакисе (говорисе и премакну-
тице), макисе, v. г. pf. sich vergrü-
ßen, forte discessit res e loco: пре-
макло ми се (п. ј. нестало ми сад,
а добићу опет) новаца, жита и т. д.
Премашити, им, v. pf. über etwas weg-
reißen, porrigor ultra (s. В. кошуља
колено).
Преместити, им, (Рес. и Срем.) vide
премјестити.
Преметање, п. das Überwerfen, tran-
sjectio.
Преметати, мекем, v. impf. überwer-
fen, circumjicio, pervolvo.
Преметатисе, мекемсе, v. г. impf.
sich überwerfen, überburzeln, provolvor.
Преметути, нем, v. pf. überwerfen,
pervolvo.
Преметутице, немсе, v. г. pf. über-
burzeln, provolvor.
Преметтање, п. (Рес. и Срем.) vide
премјештање.
Преметтати, ам, (Рес. и Срем.) vi-
de премјештати.
Преметтатисе, амсе, (Рес. и Срем.)
vide премјештатисе.

~~Прелевати, им~~

† Преласити, им, v. pf.
Преласкивање, п.

Преласкивати, тујем, v. impf.

Прелуда

≠ Премамљивање, п.

Премамљивати, љујем, v. impf.

+ г. н. п. куту, марарца.

Премети, м. вино, које
се оточи изпод леда.

Преласит, ф.

Ф 3) преко главе
доша сап којом се пре-
ко главе преметну

У и кафе ил марка преодуке

У о о о о о

Премислишисе, имсе, v. r. pf. sich anders bedenken, muto sententiam.
 Премислање, n. das Betrücken (von Geld, u. a. Verlegenheiten), perturbatio.
 Премислашисе, мнчсе, v. r. impf. sich verrücken.
 Премислашање, n. das Ueberdenken, per-cogitatio.
 Премислашати, ам, v. impf. überdenken, per-cogito, geruto.
 Премислашисе, ам, v. r. impf. sich bedenken, delibero.
 Премјестити, имсе, v. pf. (Ерц.) über-tragen, transero.
 Премјеститисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) den Ort ändern, locum muto.
 Премјештање, n. (Ерц.) das Uebersetzen, Uebertragen, translatio.
 Премјештати, ам, v. impf. (Ерц.) übersetzen, übertragen, transero.
 Премјешташисе, амсе, v. r. impf. (Ерц.) sich übersetzen, den Ort ändern, transero me, transporto me.
 Премемгагање, n. das Ohnmächtig-wer-den vor Schmerz, deliquium prae dolore.
 Премемгагашисе, мажмсе, v. r. impf. vor Schmerz in Ohnmacht fallen, de-ficio prae dolore.
 Премемошисе, мognемсе, v. r. pf. vor Schmerz in Ohnmacht fallen, deficio prae dolore.
 Премјети, несем, (Рес. и Срем.) vide пренијети.
 Пренијети, несем, пренијо (прени-јела, ло), v. pf. (Ерц.) hinübertragen, transporto.
 Пренишипи, им, v. pf. m. j. niipi, das Tritum erneuern, licia renovo.
 Пренос, m. (Рес. и Срем.) vide пријенос.
 Преносити, им, v. impf. übertragen, transporto.
 Прендјити, им, v. pf. übernachten, pernocto.
 Препомјење, n. das Uebertragen, trans-portatio.
 Пренуписе, немсе, v. r. pf. aus dem Schafe überrascht aufblicken, e somno exsili.
 Преобладати, ам, v. pf. die Oberhand bekommen, supero, superior sum, vinco.
 Преоблачење, n. das Ueberziehen, mu-tatio vestis.
 Преоблачипи, им, v. impf. umklei-den, überziehen, vestem aliam induo.
 Преоблачиписе, имсе, v. r. impf. sich umkleiden, induor aliam vestem.
 Преображеније, n. die Verklärung Christi.
 Преображење, n. s. si (6. August).
 Преобразиписе, имсе, v. r. pf. 1) sich verklären (von Christus). 2) ein andres Gesicht bekommen, mutare faciem.
 Преобување, n. das Wieder-zurechtma-

chen der Schuhe, calceamenti refic-tio.
 Преобуваши, ам, v. impf. die Schuhe wieder zurecht machen, relingo calcea-mentum.
 Преобувашисе, амсе, v. r. pf. sich die obuka wieder zurecht machen, relingo calceamentum.
 Преобука, f. die Kleidung zum Umklei-den, vestimenta alia, recentia.
 Преобуши, бујем, v. pf. einem die Schuhe zurecht machen, relingo calceamentum.
 Преобушисе, бујемсе, v. r. pf. seine Schuhe zurecht machen, relingo calce-amentum.
 Преобуши, бучем, v. pf. umkleiden, alias vestes induo.
 Преобушисе, бучемсе, v. r. pf. sich um-kleiden, vestes muto.
 Преодести (говорисе и преоденути), денем, (Рес. и Срем.) vide преојести.
 Преодити, им, v. impf. hinübergehen, von einem Ende bis zum andern hin-durchgehen, pervado, percurro.
 Преодница, f. m. j. звијезда, der Stern der den Himmel durchwandelt, stella percurrrens coelum:
 „Од сестрице звезде преоднице,
 „Што преод и преко ведре неба —
 Преојенути, нем, vide преојести.
 Преојене, n. das Durchgehen, percurso.
 Преојести (говорисе и преојенути), женем, v. pf. (Ерц.) wieder bekleiden, umkleiden, aliter vestio:
 „Док се гора преојене листом,
 „А рудине правом ђепелином —
 Преојети, опмем, v. pf. vorwegneh-men, praescipio, praecipio.
 Преошимање, n. das Vorwegnehmen, praescipio.
 Преошимаши, ам (и преошимљем), v. impf. vorwegnehmen, praescipio.
 Препасти (говорисе и препаднути), паднем, v. pf. erschrecken, exterrere.
 Препашисје (говорисе и препадно-шисе), паднемсе, v. r. pf. erschre-cken, extravesco.
 Препевати, ам, (Рес. и Срем.) vide препјевати.
 Препелица, f. 1) die Wachtel, coturnix. 2) beim Heumachen ein Gang (der Reihe der Mäder bis ans Ende der Wiese, wo sie dann, wieder eine neue Reihe vornehmen), (postam bei den Schnitt-tern, Kukuruzgräbern), vices (?).
 Препеличка, m. die junge Wachtel, pullus coturnicis.
 Препеличка, чја, чје, Wachtel-, coturnicis.
 Препети, пнем, v. pf. n. n. коња, ein wei-dendes Pferd an eine andere Stelle bin-den, alio loco religo equum pascentem.

Премислишисе, нем,

v. pf. Царовање, па и премислуше

Преокренути

Преокренути се,

Премјетити, им,

v. pf. Премјештавање, n.

Премјештавање, н. премјештавање, н. импф.

Премјештавање, н. Јетини туду — земљу преовесе.

Премјештавати, импф.

v. impf. и препадути

Преорати, рен, v. pf.

преоравати, n. преоравати, а, v. impf.

Прео, vide преко (н. п.

прео брда).

Пренаредити, им, v. pf.

Пренаредивање, n.

Пренаредивати, тујем, v. impf.

Криво и не даје прека-чуо

Препојети, љнем, в. пр.

" Да препојем оне на јачуке

Препољивање, н.

Препољивати, љнем

Препољивати, љнем, в. импф.

Препољивати, љнем

+ Препољивати, љнем, в. пр.

" Еј, Максиме, немала те мјужу,

" Јер препољивати те рече на ду-

Препојети, печем, v. pf. 1) überbraten (zu viel), nimis asso. 2) überhieden, recoquo, überbrennen (den Brauntwein).

Препољивање, f. m. j. ракија, abermal gebrannter Brauntwein, vinum bis ustum.

Препољивати, н. das zu viele Trinken, potatio nimia.

Препољивати, ам, v. impf. zu viel trinken, perpoto, nimium bibo.

Препољивати, н. das Ueberbinden des Pferdes, equi pascentis religatio a loco priorii.

Препољивати, љнем, v. impf. н. п. коња, überbinden, alio loco religo.

Препољивати, н. das Ueberwaschen, perlotio.

Препољивати, ам, v. impf. überwaschen, perluo.

Препољивати, ремсе, v. r. impf. заплет, rжари.

Препољивати, ш. (Рес. и Срем.) vide припис.

Препољивати, пишем, v. pf. 1) über schreiben, transcribo. 2) beschreiben, conscribere, conscribo.

Препољивање, н. 1) das Umschreiben, transcriptio. 2) das Beschreiben, Aufschreiben, Verzeichnen, Conscribere, conscriptio.

Препољивати, сујем, v. impf. 1) umschreiben, transcribo. 2) beschreiben, verzeichnen, conscribo.

Препољивати, пијем, v. pf. über das Maß trinken, nimium bibisse.

Препољивање, н. das Ueberpiffen, transmissio.

Препољивати, ам, v. impf. überpiffen, transmijo.

Препољивати, ам, v. pf. überpiffen, transmijo. Препољивала би жена (тако је близу).

Препољивати, ам, v. pf. (Ерц.) hindurch sitzen, saulo per (totam noctem): „Два славуја сву ноћ препољиваше — „Сву ноћ ми соко препољива —

Препољивање, н. das abermalige Brennen, recostio.

Препољивати, пјечем, v. impf. ракију, überhieden, abermal hieden, recoquo.

Препољивати, лачем, v. pf. durchweinen (den ganzen Tag), in einem fort weinen, fleo per (totum diem).

Препољивати, не, v. pf. н. п. ватра љеб, überflackern d. i. wenn das Feuer das backende Brot zu schnell umflammt, und es dadurch von außen verbrennt, während es nach innen noch roh ist rauen coquendum praecox ignis adurit.

Препољивати, ам, v. pf. durchschwimmen, transnato.

Препољивати, им, v. pf. vide препољивати.

Препољивати, f. die Leisten, illa.

Препољивати, f. die Empfehlung, commendatio.

Препољивање, н. das Empfehlen, commendatio.

Препољивати, чујем, v. impf. empfehlen, commendo.

Препољивати, им, v. pf. empfehlen, commendo.

Препољивати, f. die Vorbereitung, adparatus.

Препољивати, вна, но, bereit, paratus.

Препољивати, им, v. pf. vorbereiten, praeparo.

Препољивање, н. das Vorbereiten, praeparatio.

Препољивати, ам, v. impf. vorbereiten, praeparo.

Препољивање, f. die Bereitschaft, promptus.

Препољивати, f. (у Српјему кажу: женска црква) der Theil der Kirche, wo die Frauen stehen, locus feminarum in ecclesia.

Препољивати, перем, v. pf. überwaschen, lavo iteratis vicibus.

Препољивање, н. das Ueberspinnen (des Zwirns), netum iterum neo.

Препољивати, ам, v. impf. überspinnen, iterum neo.

Препољивати, редем, v. pf. überspinnen, iterum neo.

Препољивање, н. das Vorsteden, praetentio.

Препољивати, чујем, v. impf. vorsteden, vorstemmen, praetendo.

Препољивати, им, (Рес. и Срем.) vide препољивати.

Препољивати, им, v. pf. (Ерц.) vorsteden, vorstemmen, praetendo.

Препољивање, н. das Wiederverkaufen, revenditio.

Препољивати, дајем, v. impf. wieder weiter verkaufen, revendo.

Препољивати, ам, v. pf. wieder weiter verkaufen, revendo: „Продаше ме беру Челебијку, „А Челебијку мене препољиваде „Љубовићку из Новог пазара —

Препољивати, им, v. pf. м. j. љевојку коме, einen übergeben, überwerben, aufstehen, virginem ab alio expetitam proscari.

Препољивати, цаше, v. pf. н. п. пушке, in einem fort schießen (von Flinten), persono.

Препољивати, м. Манање, nomen viri.

Препољивати, нка, м. (Рес. и Срем.) vide пријеранак.

Препољивати, им, v. pf. durch einige Zeit ernähren, alo, nutrio per tempus (famis, hiemis).

Препољивање, н. das Ernähren durch einige Zeit, pernutritio.

Препољивати, љујем, v. impf. hindurch ernähren, pernutritio.

† (пресању, пресањка и пресања, пресањуро и пресања)

645

Пре

Пре

645

Презаати, режем, v. pf. entzwey schneiden, disseco.
 Презањање, n. das Entzweyschneiden, dissectio.
 Презањати, зујем, v. impf. entzwey schneiden, disseco.
 Презрети, ријем, v. pf. durchwählen, pergruo.
 Прэров, m. (Рес. и Срем.) vide приэров.
 Прэровати, им, v. pf. durchgraben, pergradio.
 Пресада, f. die Pflanzen, die übersezt werden, plantae quae e seminario transferuntur.
 Пресадиати, им, v. pf. überpflanzen, transplanto.
 Пресањавање, n. das Überpflanzen, transplantatio.
 Пресањвати, хујем, v. impf. übersezen, transplanto.
 Пресамарињање, n. das Übersteigen (eines Berges) transcensus.
 Пресамарињати, рујем, v. impf. übersteigen, transcendo.
 Пресамарињати, им, v. pf. преко брда, (das Gebirge) übersteigen, transcendo.
 Пресамитити, им, v. pf. doppelt übereinander legen, duplico, gemino.
 Пресамитињавање, n. das Doppeltfalten, duplicatio.
 Пресамитињати, хујем, v. impf. doppelt falten, duplico.
 Прэсан, сна, но, (Рес. и Срем.) vide приэсан.
 Прэсанути, нем. v. pf. austrocknen (vom Waſſer), exsiccari, exaresco.
 Прэсед, m. (Рес. и Срем.) vide приэсед.
 Прэседање, n. (Рес. и Срем.) vide прэседање.
 Прэседати, ам, (Рес. и Срем.) vide прэседати.
 Прэседити, им, (Рес. и Срем.) vide прэседити.
 Прэседнути, нем, vide прэседити.
 Прэселити, им, v. pf. überfiedeln, transfero.
 Прэселитице, имсе, v. r. pf. überfiedeln, transmigro.
 Прэселавање, n. das Überfiedeln, translatio, transmigratio.
 Прэселањати, ам, v. impf. überfiedeln, transfero.
 Прэселањатице, амсе, v. r. impf. überfiedeln, transmigro.
 Прэсести (говорисе и прэседнути), седем (и прэседнем), (Рес. и Срем.) vide прэседити.
 Прэсећи, седем, (Рес. и Срем.) vide прэсећи.
 Прэсењање, n. (Рес. и Срем.) vide прэсењање.

Прэсењати, ам, (Рес. и Срем.) vide прэсењати.
 Прэсењети, сједим, v. pf. (Ерц.) hin-durch ſtegen, persideo (?).
 Прэсењати, јем, v. pf. (Ерц.) durchsteben, pergribro.
 Прэсењавање, n. (Ерц.) das Ueberſtehen, pergribratio.
 Прэсењањати, ам, v. impf. (Ерц.) durchsteben, pergribro.
 Прэсењање, n. (Ерц.) das Entzweyhauen, Durchſchneiden, sectio.
 Прэсењањати, ам, v. impf. (Ерц.) durchschneiden, secco.
 Прэслипти, им, v. pf. übermützig werden, superbio.
 Прэслињавање, n. das Übermützig werden, insolentia, superbitio.
 Прэслињањати, ам, v. impf. übermützig werden, superbio.
 Прэслињање, n. 1) das Umschütten (Ueberſchütten), transfusio. 2) das Ueberfüllen, nimia impletio.
 Прэслињати, ам (и прэслињем), v. impf. 1) umschütten, transfundo. 2) überfüllen, nimis impleo.
 Прэсисање, n. das Vertrocknen, exsiccatio.
 Прэсисати, сипем, v. impf. vertrocknen, exaresco.
 Прэсјавање, n. das Blinken, Blitzen (z. B. eines Säbels, gegen die Sonne), fulgor, coruscatio.
 Прэсјањатице, амсе, v. r. impf. blinken, blinten, corusco.
 Прэсједање, n. (Ерц.) der Hinterhalt, insidiae.
 Прэсједати, ам, v. impf. (Ерц.) sich in Hinterhalt legen, insidiari.
 Прэсједити, им, vide прэсењети.
 Прэсјести (говорисе и прэсједнути), сједем (говорисе и прэсједнем), v. pf. (Ерц.) sich in Hinterhalt legen, insidiari.
 Прэсјећи, сичем, v. pf. (Ерц.) entzwey schneiden, hauen, disseco.
 Прэскакање, n. das Ueberſpringen, transsultus, praeteritio.
 Прэскакаћи, качем, v. impf. überſpringen, transilio.
 Прэскачити, им, v. pf. überſpringen, transilio.
 Прэславање, n. vide приэславање.
 Прэслањати, ам, vide приэславање.
 Прэслица, f. der (Spinne) Koden, colus.
 Прэсличяна, f. augm. } v. прэслица.
 Прэсличина, f. augm. }
 Прэсличяца, f. dim. v. прэслица.
 Прэсмакање, n. vide приэсмакање.
 Прэсмакати, мачем, vide приэсмакати.
 Прэсмочити, им, vide приэсмочити.
 Прэспаватице, имсе, v. r. pf. hinc schneiden, sterben, decedo, morior.

X 2

Копити у Турци прэсирати,
 Кароки и жунак на жунак

прэсјењавање, n.

прэсјењањати, чужем

прэсјењати, им,

† прэсјењати, нем,

v. pf.

" Ето му нову орогу,

" да. Бога да да му прэсјења

прэсјењавање

не прэсјењавање кодрене

Прэслуђивати

па се цору свему прэслуђивати

Прэсјекао јерук / да

бога)! Каг Ко што реи

неговолно

(2) и вимфалом,

Прэспавати, она, но,

Прэсан, а, о,

Прэсличяца, f. herba genus.

прэселавање, n.

прэселањати,

прэслипти,

Прэспавати,

Престајање, n. das Aufhören, intermissio, finis.
 Престајати, јем, v. impf. aufhören, desino.
 Престајати, шojим, v. pf. hindurch stehen, persto.
 Престанак, ика, m. der Unterlaß, das Aufhören, intermissio: без престанка.
 Престарити, им, v. pf. } altern, zu
 Престарјети, рим, (Ерц.) } alt werden, consenesco.
 Престаши, танем, v. pf. aufhören, desino: престала кнша; престао му давати.
 Прести, предем, v. impf. spinnen, neo.
 Престигнути, нем, vide престики.
 Престижање, n. das Ueberholen, superatio, victoria cursus.
 Престижати, шижем, v. impf. überholen, cursu supero.
 Престики (говорисе и престигнути), шигнем, v. pf. zuvorkommen, überholen, supero.
 Престб, мола, m. } (Рес. и Срем.) vi-
 Престол, m. } de prijestol.
 Преспавити, им, v. pf. erschrecken, und dadurch krank machen, terrore in morbum conjicio.
 Преспавитисе, имсе, v. r. pf. vor Schrecken erkranken (von Kindern), terrore in morbum conjici.
 Преспављивање, n. das Erschrecken, terror.
 Преспављивати, љујем, v. impf. einen erschrecken, terrefacio.
 Преспављиватисе, љујемсе, v. r. impf. vor Schrecken krank werden, terrore conjici in morbum.
 Престрићи, рижем, v. pf. mit der Schere entzwei schneiden, forscis dissecō.
 Престругати, ружем, v. pf. entzwei-, durchschaben, perscabo, perrado.
 Преступ, m. (Рес. и Срем.) vide пријеступ.
 Преступање, n. das Uebertreten, transgressio.
 Преступати, ам, v. impf. übertreten, transgredior.
 Преступити, им, v. pf. übertreten, transgredior.
 Пресудити, им, v. pf. aburtheilen, entscheiden, dijudico.
 Пресуђивање, n. das Anders-Aburtheilen, dijudicatio alius, diversa a nostra.
 Пресуђивати, љујем, v. impf. anders aburtheilen, aliter dijudico: немој ми мени ту пресуђивати.
 Пресути, спем, v. pf. 1) überschütten, transfundo. 2) zu voll angießen, überfüllen, nimis impleo.

Пресушивање, n. das Ueberdörren, nimia exsiccatio. 2) das Verlieren der Milch (bei der Kuh), intermissio lactis (de vacca).
 Пресушивати, шујем, v. impf. 1) überdörren, nimis arefacio. 2) vide засушивати.
 Пресушити, им, v. pf. 1) überdörren, nimis arefacio. 2) vide засушити.
 Претакање, n. das Umgießen (des Weines), transfusio.
 Претакати, тачем, v. impf. (Wein) umgießen, transfundo.
 Претапање, n. das Umschmelzen, refusio.
 Претапати, ам (и претапљем), v. impf. umschmelzen, refundo.
 Претварање, n. 1) das Verwandeln, transfiguratio, immutatio. 2) das Bergstellen, simulatio.
 Претвараати, ам, v. impf. verwandeln, immutare.
 Претвараатисе, амсе, v. r. impf. sich verstellen, simulo.
 Претворити, им, v. pf. verwandeln, immuto.
 Претворитисе, имсе, v. r. pf. sich verstellen, simulo.
 Претвргнути, нем, v. pf. überwiegen, praerondero.
 Претвжнији, нија, није, од кога, не-го, bedeutender, wichtiger, majoris momenti.
 Претвзање, n. das Ueberwiegen, praeronderatio.
 Претвзати, тежем, v. impf. überwiegen, praerondero. Теже претвже.
 Претерати, ам, (Рес. и Срем.) vide преферати.
 Претеривање, n. (Рес. и Срем.) vide преферивање.
 Претеривати, рујем, (Рес. и Срем.) vide преферивати.
 Претешн, мечем, v. pf. кога, zuvorkommen, praeverto.
 Претши, ем, v. impf. anklagen, accuso.
 Претисе, емсе, v. r. impf. с'ним, mit jemand im Streite seyn, prozessiren, litigo.
 Претити, им, (Рес. и Срем.) vide пријетити.
 Претичање, n. vide претјечање.
 Претичати, ичем, vide претјечати.
 Претјечање, n. (Ерц.) das Zuvorkommen, praevertio.
 Претјечати, пјечем, v. impf. (Ерц.) zuvorkommen, praeverto.
 Претња, f. (Рес. и Срем.) vide пријетња.
 Претоварање, n. das Umladen, oneratio alia, translatio.
 Претовараати, ам, v. impf. umladen, transonero (?), n. п. лабу.

Претаворити, им, v. pf.

Претам, претем,

прети вапу, ве-
де маку.

Штој у вестак нешто,
у судбу претаче.

Претварање, н.

Претврати, јем,
v. impf.

Претичати

свјетом ми је чарузи неће,

руком колом руку претичати.

#

Претоварити, им, v. pf. umladen, transponero (?), н. п. лађу.
 Претоп, м. (Рес. и Срем.) vide при-
 јетоп.
 Претопити, им, v. pf. umschmelzen, refundo.
 Претопити, им, v. pf. umgießen, transfundo.
 Претргнути, нем, v. pf. entzwei reißen, disrumpo.
 Претресаче, п. das Durchbeuteln, Ausschütteln, exchussio.
 Претресачи, ам, v. impf. ausschütteln, executio.
 Претрести, сем, v. pf. ausschütteln, executio.
 Претрестисе, семсе, v. r. pf. sich zerstreuen (von Flüchtlingen), dispergi.
 Претрчати, трчем, vide претрчати.
 Претрчавање, п. das Drüberweglaufen, transcursatio.
 Претрчавати, ам, v. impf. drüber weglaufen, transcurro.
 Претрчати, ним, v. pf. hinübers, darüberlaufen, transcurro.
 Претураче, п. das Ueberwerfen, transjectio, perquisitio, perscrutatio.
 Претурати, ам, v. impf. 1) überwerfen, jactu supero. 2) überwerfen (im Sichen), perquiro, disjicio.
 Претурити, им, v. pf. 1) куку, einen Stein über das Haus werfen, trajicio. 2) камен преко куће, den Stein über das Haus —, lapidem trajicio trans domum. 3) (im Sichen alles) überwerfen, disjicio quaerens.
 Прећење, п. (Рес. и Срем.) vide пријекњење.
 Прећерати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) über-treiben, ago super —. 2) übertreiben, excedo modum.
 Прећеривање, п. (Ерц.) das Uebertreiben, modi excessio.
 Прећеривати, рујем, v. impf. (Ерц.) übertreiben, nimis ago, modum excedo.
 Прећи, прећем, (Рес. и Срем.) vide пријекти.
 Преузети, змам, v. pf. übernehmen, überwältigen, vinco.
 Преузимање, п. das Ueberwältigen, corripitio.
 Преузимати, ам (и преузимањем), v. impf. übernehmen, corripio, vinco.
 Прециједити, им, (Рес. и Срем.) vide прециједити.
 Прецеђивање, п. (Рес. и Срем.) vide прецеђивање.
 Прецеђивати, хујем, (Рес. и Срем.) vide прецеђивање.
 Прециједити, им, v. pf. (Ерц.) über-gießen, transfundo.

Прецеђивање, п. (Ерц.) das Uebergie-
 ßen, transfusio.
 Прецеђивати, хујем, v. impf. über-gießen, abgießen, transfundo.
 Пречага, f. das Querbret (in der Mühle), assis transversus.
 Пречажница, f. dim. v. пречага.
 Пречање, п. (Рес. и Срем.) vide при-
 јечање.
 Пречати, ам, (Рес. и Срем.) vide при-
 јечати.
 Пречатисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide
 пријечатисе.
 Пречатити, им, vide пречитати.
 Пречитавање, п. das Ueberlesen, re-
 lectio.
 Пречитавати, ам, v. impf. überlesen, relego.
 Пречитати, ам, v. pf. 1) überlesen, relego. 2) вас дан је пречитао, den ganzen hindurch —, per totam diem legit.
 Пречњак, м. (Рес. и Срем.) vide при-
 јечњак.
 Преша, f. der Drang, die Eile, die Dringlichkeit, festinatio: ако ти није преша, (fr. si vous n'êtes point pressé).
 Прешивање, п. das Zusammennähen, consutio.
 Прешивати, ам, v. impf. übereinander-nähen, zusammennähen, consuo.
 Прешити, шижем, v. pf. zusammennähen, consuo, adsuo.
 Прженица, f. gebähtes Stück Brot, panis tostus.
 Пржење, п. das Bähnen, Backen, tostio.
 Пржибаба, м. (in pl. f.) ein niederträch-tiger Räuber, der alte Weiber miß-handelt (mit glühenden Ketten brent) um sie zur Entdeckung ihres Nothpfe-nigs zu zwingen; dieß ist das größte Schimpfwort für einen Heidenen, latro qui mulierculas igne exorciat: „Ти Курчија један пржибабо!“
 „Ни спари ни чеповали ни'су —
 Пржити, им, v. impf. bähnen, rösten, torreo. Пржио би господару (одгово-рно гладан и озебао циганин, кад су га запитали: нан волн јесши, нан се гријати). cf. грасуљ.
 Пржитисе, имсе, v. r. impf. sich ver-brennen, aduri.
 Пржња, f. die Störung, Verderbung der guten Gesellschaft, turbatio societatis.
 Пржњење, п. } das Verunreinigen, pol-
 Прзнење, п. } lutio.
 Прзнити, им, v. impf. 1) beim Auswei-
 ßen das Ingsweide versehen, so, daß die Excremente erscheinen, exenterare ita, ut intestinis ruptis excrementa aparceant. 2) die gute Gesellschaft verder-ben, bonam societatem turbare.

прецјена, ф. дао на пре-
 цјену, м. ј. прецјене

прецјесам се, ам се

Претрчати, реч,
 (претрчати, м. гад),

Прешивати, реч, рво,
 Прешивен, м. vide а-

ушак.
 4) преко главо, vide преме-
 нца 3)
 Пржњина, ф. vide поста

Преудавање, п.

Преудавати се, јеме
 v. r. impf.

Ово туца царско преузем —

Прдутак, тка, м.

Скочно прдутак, те садн у
 шупак.

вјерној вуди, неке преудај

Преудаати се, амсе, v. r.
 м.

И на њима драги Кочети, При њима се види правосла...

Ветсе к њему брже придри- рава

Као Крушевац Срби приватисе да си Турци камау не приватсе Ако Турци јој шакау приватсе, Приватисе су камау Србију

Прзница, f. der Störenfried, Freudens-
störer, Verderber guter Gesellschaft, tur-
bator pacis, societatis, laetitiae.
При, bei, am, apud:
„При појасу сабаа ожедњела —
Пријавање, н. 1) das Ankleben, adhae-
sio. 2) fig. das Angreifen (bei der Ar-
beit), aggressio.
Пријавати, ам, v. impf. 1) anfleben,
adhaereo. 2) zugreifen (bei der Arbeit),
adgredior.
Пријадање, н. das Anspießen, adfixio.
Пријадаати, ам, v. impf. anspießen,
adfigo.
Приберавање, н. (Рес. и Срем.) vide
приберавати.
Приберавати, ам, (Рес. и Срем.) vide
приберавати.
Прибернути, нем, (Рес. и Срем.) vide
прибећи.
Прибедрица, f. ein Stück der Priesterklei-
dung, pars vestimenti archimandritae
aut episcopi (periscelis?).
Прибећи (говорисе и прибегнути),
бегнем, (Рес. и Срем.) vide прибећи.
Прибијање, н. 1) das Anschlagen, adli-
xio, applicatio. 2) das Anschmiegen,
applicatio.
Прибијати, ам, v. impf. anschlagen,
adligo, applico.
Прибијатице, амсе, v. r. impf. sich an-
schmiegen, applicor.
Прибирание, н. 1) das Abtragen (der Spei-
sen vom Tische), ablatio, sublatio. 2)
die achtungsvolle Aufnahme, cultus,
excerptio honorifica.
Прибирати, ам, v. impf. 1) (vom Ti-
sche) abtragen, aufero. 2) mit Achtung
empfangen, honorifice excipio, colo.
Прибиратице, амсе, v. r. impf. 1) nach
und nach sich sammeln, congregari. 2)
zu Ende gehen, incipio desicere.
Прибити, бијем, v. pf. an etwas an-
schlagen, adligo, applico.
Прибишисе, бијемсе, v. r. pf. код кога,
ће, уза што, sich fest anschmiegen,
arcte se adplicare: прибно се код не-
га; прибилесе овце у крај; шта си
се ти прибно уза зид?
Прибик, м. Mannsname, nomen viri.
Прибјегавање, н. (Ерц.) das Flüchten,
Zuflucht nehmen, profugium.
Прибјегавати, ам, v. impf. (Ерц.) Zu-
flucht nehmen, profugere soleo.
Прибјегар, м. (Ерц.) Mannsname, no-
men viri.
Прибјегнути, нем, vide прибећи.
Прибјегор, м. (Ерц.) Mannsname, no-
men viri.
Прибећи (говорисе и прибегнути),
бегнем, v. pf. Zuflucht nehmen, re-
fugio, confugio ad quem.

Приближавање (приближивање), н. das
Annähern, adpropinquatio.
Приближавати, ам (приближивати),
v. impf. annähern, nahe bringen, ad-
motio.
Приближаватице, амсе (приближива-
тице), v. r. pf. sich nähern, adpro-
pinquo.
Приближивање, н. vide приближава-
ње.
Приближивати, жујем, vide прибли-
жавати.
Приближиватице, жујемсе, vide при-
ближаватице.
Приближити, им, v. pf. nahe rücken,
nahe bringen, admoveo.
Приближитисе, имсе, v. r. pf. sich nä-
hern, adpropinquo.
Прибоссти, бодем, v. pf. anspießen,
adfigo.
Прибрати, берем, v. pf. 1) н. п. софру,
abtragen, aufero, tollo. 2) mit Ach-
tung empfangen, colo, honorifice ex-
cipio.
Прибратице, беремосе, v. r. pf. 1) sich
allmählig sammeln, paulatim convenio.
2) ausgehen, zu Ende gehen, desicio:
прибрало се.
Привалиши, им, v. pf. 1) herbeiwälzen,
advolvo. 2) daranmachen, applico.
Привалишисе, лисе, v. r. pf. zu fallen,
zu Theil werden, obtingo. (durch Erb-
schaft oder sonstiges Glück): њему се
привалило.
Приваливање, н. 1) das Herbeiwälzen,
advolutio. 2) das Zufallen, advolutio,
devolutio.
Приваливати, љујем, v. impf. 1) her-
zuwälzen, advolvo. 2) daranmachen,
applico, н. п. закру.
Приваливатице, љујесе, v. r. impf. zu-
fallen, devolvor.
Привати, м. (у Српјем у Бачк. и у Бан.)
учи децу на приват, et ist Privatleh-
rer, gibt Privatstunden, privatim docet.
Приватање, н. 1) das Greifen, captio,
2) das Empfangen, excerptio.
Приватаати, ам, v. impf. 1) greifen,
capio. 2) empfangen, excipio.
Приватиши, им, v. pf. 1) angreifen,
capio, arripio. 2) empfangen, excipio.
Приваќање, н. vide приватање.
Приваќати, ам, vide приватаати.
Привезати, вежем, v. pf. anbinden,
adligo.
Привезивање, н. das Anbinden, adliga-
tio.
Привезивати, зујем, v. impf. anbinden,
adligo.
Привенат, нца, м. (ст.) etwa der Wei-
stand bei der Hochzeit, nuptialium ho-
mimum quidam, Ja oву рнјеч нијесам

чуо никад прије, осим у pjesми како се жени Бурађ Смедеревац:
 „А привенца Косанчић Ивана —
 Привенчати, ам, (Рес. и Срем.) vide привенчати.
 Привести, ведем, v. pf. herbeiführen, adduco, н. п. коња.
 Привести, зем, v. pf. лађу, das Schiff herbeiführen, navim admoveo.
 Привидети, дим, (Рес.) vide привидети, им, (Срем.) } жепа.
 Привидица, п. das Einbilden, imaginatio.
 Привидица, ам, v. impf. sich etwas einbilden, zu sehen glauben, in animum induco, imaginor.
 Привидица, дим, v. pf. (Ерц.) sich einbilden etwas zu sehen, videor mihi videre aliquid.
 Привидица, п. das Daranwickeln, circumvolutio.
 Привидица, ам, v. impf. daranwickeln, circumvolvo.
 Привидица, п. das Angewöhnen, assuetudo.
 Привидица, амсе, v. г. impf. sich angewöhnen, assuesco.
 Привидица, немсе, vide привидица.
 Привидица, п. das Herzublicken, aspectus.
 Привидица, рујем, v. impf. } herzu-
 Привидица, им, v. pf. } blicken, aspicio.
 Привидица, вијем, v. pf. daranwickeln, circumvolvo.
 Привидица (и привидица), викнемсе, v. г. pf. sich gewöhnen, assuesco.
 Привенчати, ам, v. pf. (Ерц.) anstrafen, connubio jungo (sacro ritu adjungo).
 Привидица, им, v. impf. herbeiführen, adducto.
 Привидица, п. das Herbeiführen, adductatio.
 Привидица, п. das Herbeiführen (des Schiffes), appulsio navis.
 Привидица, им, v. impf. herbeiführen, adpello navim.
 Привидица, ам, (Рес.) vide привидица.
 Привидица, амсе, (Рес.) vide привидица.
 Привидица, им, (Срем.) vide привидица.
 Привидица, амсе, (Срем.) vide привидица.
 Привидица, ам, v. pf. (Ерц.) einen versagen zu etwas, persuadeo cui ut faciat.
 Привидица, амсе, v. г. pf. (Ерц.) sich herbeilassen, einwilligen, consentio.
 Привидица, ам, v. pf. erlaubern, erschleichen, deprehendo (aucupando).

Привидица, амсе, v. г. pf. leise angeschlossen kommen, accedo tacite.
 Привидица, им, (Рес. и Срем.) vide привидица.
 Привидица, им, v. pf. (Ерц.) Nutzen bringen, prosum: не ће ништа кући да привидица; није привидица кући ни једне паре.
 Привидица, вучем, v. pf. herbeischleppen, adtraho.
 Привидица, вучемсе, v. г. pf. sich herbeischleppen, adrepro.
 Привидица, им, v. pf. eintreten, concalco.
 Привидица, п. das Rosten (in Schmelz), frixio.
 Привидица, ам, v. impf. rösten (in Schmelz, österr. bachen, lies: pachen), frigo.
 Привидица, вка, m. der Fuß am Strumpfe, tibialis pars inferior.
 Привидица, f. augm. v. приглавак.
 Привидица, м. dim. v. приглавак.
 Привидица, им, v. pf. einfneten, man deprimio, arprimo.
 Привидица, п. das Schelten eines andern, das eigentlich einem dritten, den man aber schonen will, gilt, objurgatio minus nocentis, ut alter, cui parcere aut debemus aut volumus, audiat sibi que adplicet ipse.
 Привидица, ам, v. impf. коме, jemand mittelbar Vorwürfe machen, objurgo minus nocentem ut alter nocentior audiat et sibi applicet. Мајка ћерку кара, снаши приговара.
 Привидица, м. der mittelbare Vorwurf, objurgatio alterius pro altero.
 Привидица, им, v. pf. коме, jemand mittelbar Vorwürfe machen, i h n meinen, objurgo alterum pro altero.
 Привидица, им, v. pf. treffen, von ungefahr kommen, forte venio.
 Привидица, амсе, vide догодишисе.
 Привидица, им, v. pf. bereiten, paro.
 Привидица, п. das Vorbereiten, praeparatio.
 Привидица, ам, v. impf. fertig machen, vorbereiten, praeparo.
 Привидица, п. (Рес. и Срем.) vide пригревање.
 Привидица, ам, (Рес. и Срем.) vide пригревање.
 Привидица, јем, (Рес. и Срем.) vide пригревање.
 Привидица, јем, v. pf. (Ерц.) 1) zum Feuer stellen, admoveo igni. 2) пригрејало сунце, die Sonne setzte heiß zu, adurebat sol.
 Привидица, п. (Ерц.) 1) das Nabe-tücken ans Feuer, admotio ad ignem. 2) das Schwülbrennen der Sonne, aestus solis (nimius).

Привидица, п.
 Привидица, рујем,
 v. г. impf.

Привидица, м. vide при-
 пуз.

Привидица, f. f. пригрева.

Привидица, им,
 v. pf.

Привидица, ам, v. impf.

Привидица, им, v. impf.

Привидица, п.

Придавање Призвеканц, ица, т.

Придавати, дајем

Придати, ам,
не придај, ни одушти.

Пријавити, им,

пријављивање, н.

пријављивати, њујем,

Призвешити, им, в. рф.

узети зета у куту

пријављивати

Призвек ст. рф.

Призвати, зовем, в. рф.

Призивање, н.

Призивати, ам (и призивати), в. импф.

Призвешити, ица, то,

Призвеканц, ица, т.
Призвеканц, ф.

Пригријевати, ам, v. impf. (Ерц.) 1) zum Feuer rücken, admoveo igni. 2) пригрієва сунце, биће кнше, die Sonne brennt heiß, es ist so schwül, adurit.

Пригрлати, им, v. pf. an den Busen drücken, adprimo ad pectus, amplector.

Пригрљавање, н. das Umhalsen, Umarmen, amplexatio.

Пригрљавати, ам, v. impf. umhalsen, umarmen, amplexari.

Пригнути, нем, v. pf. 1) herbeischarren, corrado. 2) umnehmen, umhängen, circumjicio, circumdo (pallium).

Пригнутице, немсе, v. r. pf. (den Mantel) umnehmen, circumdor (pallio).

Пригртање, н. 1) das Herbeischarren, corrasio. 2) das Umhängen, circumdatio.

Пригртати, гркем, v. impf. 1) herbeischarren, corrado. 2) umnehmen, circumdo.

Пригртатице, гркемсе, v. r. impf. umnehmen, circumdo.

Прид, м. die Draufgabe bei einem Tausche, lucrum in commutatione.

Придигнути, нем, vide придиксице.

Придигнутице, немсе, vide придиксице.

Придизање, н. das Helfen beim Heben, adjutio in levando.

Придизати, дижем, v. impf. heben helfen, adjuvo levantem.

Придики (говорисе и придигнути), v. pf. heben helfen, opem fero tollenti.

Придикице (говорисе и придигнутице), дигнемсе, v. r. pf. aufstehen (vom Krankenlager), convalesco.

Придобјање, н. das Gewinnen, lucratio.

Придобјати, ам, v. impf. gewinnen, lucror.

Придобити, бијем, v. pf. gewinnen, lucror.

Придолажење, н. das Hinzukommen, superventus.

Придолазити, зн, v. impf. } hinzukom-

Придоки, ође, v. pf. } men, supervenio:

„Ев' Турцима индант придолази —

Придржавање, н. das Halten, sustentio.

Придржавати, ам, v. impf. ein wenig halten, sustineo; teneo paullulum.

Придржати, жим, v. pf. ein wenig halten, teneo paullulum.

Прижгати, ам, v. pf. dringend zusehen, vehementer peto.

Признавање, н. 1) das Erkennen, agnitio. 2) das Gestehen, confessio.

Признавати, најем, v. impf. 1) als et-

was erkennen, agnosco pro — 2) gestehen, confiteor.

Признати, ам, v. pf. 1) anerkennen, agnosco. 2) eingestehen, confiteor.

Призрен, м. 1) Stadt in Serbien. 2) Art Pistolen.

Призренски, ка, ко, Preisener.

Прија, ф. нур. v. пријатељица.

Пријак, м. vide пријатељ: пријаче I зовни тог пријака.

Пријаков, ва, во, das пријак, amici, familiaris.

Пријатељ, м. 1) der Freund, amicus. 2) der Befreundte, propinquus: омишао у пријатеље.

Пријатељање, н. das пријатељ-Нennen, appellatio nominis amici aut propinqui.

Пријатељатице, амсе, v. r. impf. sich пријатељ nennen mit einem, amicum appello aliquem aut propinquum.

Пријатељев, ва, во, 1) des Freundes, amici. 2) des Befreundten, propinqui.

Пријатељсње, н. das Befreunden, junctio affinitatis.

Пријатељитице, имсе, v. r. impf. с ким, sich befremden, propinquitate jungi.

Пријатељица, ф. 1) die Freundin, amica. 2) die Verwandte, propinqua.

Пријатељичин, на, но, der пријатељица, amicae.

Пријатељов, ва, во, vide пријатељев.

Пријатељскн, ка, ко, 1) freundschaftlich, amicus. 2) adv. freundschaftlich, amice.

Пријатељство, н. 1) die Freundschaft, amicitia. 2) die Verwandtschaft, necessitudo, affinitas.

Пријати, ја ми, v. impf. gedeihen, gut anschlagen, alo, prosum: не прија му што је де.

Прије, (Ерц.) 1) praep. vor, ante: прије мене, прије зоре и т. д. 2) ehevor, antea: како је било прије, тако је и сад; и прије и посланје; од прије. 3) ehe, d. i. leichter, prius, potius: прије ќе дами мени него теби.

Пријевара, ф. (Ерц.) der Betrug, dolus.

Пријеворница, ф. (Ерц.) der Querbalken (z. B. beim Thore), trabs transversa.

Пријекн, ка, ко, gerade, nächste, kürzeste, rectus, proximus, н. п. пунт, лијект.

Пријеклад, м. (Ерц.) der Seitenstein an Herde, damit die Klöße nicht auseinander fallen, saxum continens ligna super foco (in den Bauerküchen).

Пријелаа, м. (Ерц.) 1) на води, die Furt, vadum. 2) на плоту, der Uebersteig (österr.) über eine Feste, transcensus in sepe.

Пријенос, м. (Ерц.) der Umgang, die Umtragung des Kelches und der Patene in der Kirche, circumlatio poculisaeri.

Пријенис, м. (Ерц.) die Conscriptio, conscriptio.

Пријеполац, љца, м. човек из Пријепола.

Пријеполје, п. град и варош у Ерцеговини (на ријечи Липу):

„Па кад дођеш Пријеполу пвоме — Пријеполче, чепа, п. момче, или дјетете из Пријепола:

„Ђежи јадно момче Пријеполче — Пријеранак, нка, м. (Ерц.) vide извода.

Пријеров, м. (Ерц.) der Graben, die Grube im Weinberge, fossa vineae.

Пријесан, сна, во, (Ерц.) н. п. месо (које није сољено ни сушено), малијко (које није кисело), љеб (који није кисео, н. п. погача), рана (која није стара, него одма кад се човек рани), купус (који није кисео, него онако зелен), кожа (која није сува, него онако одма кад се скине са живицепа), frisch, recens.

Пријесјед, м. (Ерц.) die Nachzucht (von den Bienen) zur Fortpflanzung, fetus arum, relictus propaginis ergo.

Пријестол, мола, м. (Ерц.) der Thron, Priestol, м. thronus.

Пријеступ, м. (Ерц.) ove je godine пријеступ, heuer ist ein Schaltjahr, (weil dadurch die Feiertage um einen Tag weiter hinausrücken), est annus intercalaris.

Пријешити, им, в. impf. (Ерц.) drohen, minor.

Пријешња, f. (Ерц.) die Drohung, minae.

Пријетоп, м. (Ерц.) das Fett, das von einem Schweine (s. W.) beim Braten herausströuft, adeps qui defluit a carne quae assatur.

Пријетран, на, но, fett (zu essen), widrigfett, pinguis: јеруља је пријетрана.

Пријекње, п. (Ерц.) das Drohen, minae, minatio.

Пријекни, пријекнем, в. pf. (Ерц.) 1) hinübergehen, transeo. 2) überlaufen, exundo.

Пријечње, п. (Ерц.) 1) das Binden (der Dranken), in die Quere (überzwerch), consartio transversa. 2) das Ansehen überzwerch, aspectus torvus.

Пријечати, ам, в. impf. (Ерц.) н. п. опанке, überzwerch binden, per transversum ligo.

Пријечатисе, амсе, в. г. impf. (Ерц.) на кога, einen schiel ansehen, oblique intueor.

Пријечњак, м. (Ерц.) der abgehauene

Fuß eines bratenden Lamms, der als Haken den ausgeweiteten Bauch zusammen hält, pes agni resectus, et fibulae loco ventrem continens.

Пријин, на, но, der прија, amicae.

Пријо, м. Mannname, nomen viri.

Приказаније, п. das Vorzeichen, oston-tum.

Приказати, кажем, в. pf. м. ј. част, herzählen, recito, recensio, cf. же-нида.

Приказанисе, кажесе, в. г. pf. коме што, es ahnt mir, praesagio.

Приказивање, п. 1) das Herzählen, recensio. 2) das Ahnen, Vorbedeuten, portentio (?).

Приказивати, зујем, в. impf. м. ј. част, herzählen, recito.

Приказиватисе, зујесе, в. г. impf. аш-нен, praesagio.

Прикивање, п. das Anschmieden, adcu-sio.

Прикивати, ам, в. impf. anschmieden, adcu-do.

Прикладан, дна, но, schön, musterhaft (dem Körper nach), pulcer, formosus.

Прикладало, м. der Plauderer, homo loquax, nugator.

Прикладанје, п. das Plaudern, nugae.

Прикладати, ам, в. impf. plaudern, in einem fort scherzhafte Dinge erzählen, iugor.

Прикладати, кољем, в. pf. anstechen (ein Thier, das sterben will), mactio.

Прикладати, им, в. pf. ein treffendes Wort worauf sagen, apte excipio dictum, convenienter respondeo.

Прико, (у Бачк.) vide преко.

Приковати, кујем, в. pf. anschmieden, adcu-do.

Прикрајак, ајка, м. н. п. из прикрај-ка, von der Seite, ex parte.

Прикрасисе, радемсе, в. г. pf. sich herbeischleichen, adgero:

„Прикрасесе овчар од оваца

„Те украде кошуљу девојци —

Прикумак, мка, м. кумов момак, по-ји на крштњењу додаје крзнину, а у сватовима (у Србији, у Босни и у Ерцеговини) носи барјак; у Српје-ву кажу: кумовски момак, der Vice-kum, cum i vicarius, adjutor.

Прикупити, им, в. pf. einzeln zusam-menbringen, colligo.

Прикупљање, п. das einzelne Zusamm-enbringen, collectio successiva.

Прикупљати, ам, в. impf. einzeln zu-sammenbringen, colligo sigillatim.

Прикучивање, п. das Nähern, admo-tio.

Прикучивати, чујем, в. impf. nahebrin-gen, admoveo.

Пријешњак, м. некака
платинска граба.

Пријесјек, п. око у амбалу.

Пријесјарку,

Прикучивање

Прикучивати, ам,
в. impf.

Прикучити, зујем

91-9

- Прикучипи, им, v. pf. nahebringen, ad-
moceo.
- Прилагаче, п. das Darbringen, oblatio.
- Прилагати, лажем, v. impf. darbrin-
gen, offero.
- Прилагати, лажем, v. pf. hinzulügen,
admentior, addo per mendacium.
- Прилагаче, п. (Рес. и Срем.) vide при-
лијегаче.
- Прилагати, лежем, (Рес. и Срем.) vi-
de прилијегати.
- Прилепити, им, (Рес. и Срем.) vide
прилијепити.
- Прилепитице, имсе, (Рес. и Срем.)
vide прилијепитице.
- Прилепљиваче, п. (Рес. и Срем.) vide
прилепљиваче.
- Прилепљивати, љujem, (Рес. и Срем.)
vide прилепљивати.
- Прилепање, п. (Рес. и Срем.) vide при-
лијетање.
- Прилепати, лежем, (Рес. и Срем.) vi-
de прилијепати.
- Прилепати, летим, }
v. pf. (Рес.) } herbei fliegen, ad-
volo.
- Прилепити, им, }
v. pf. (Срем.) }
Прилепати, летим, }
v. pf. (Ерц.) }
- Прилећи; лежем (и прилегнем), v. pf.
ansetzen, adjaseo.
- Прилевање, п. (Срем.) vide прилевање.
- Прилевати, ам, (Срем.) vide приле-
вати.
- Прилијегаче, п. (Ерц.) das Niederlie-
gen, prostratio.
- Прилијегати, лежем, v. impf. (Ерц.)
sich niederbücken, humi procido.
- Прилијепити, им, v. pf. (Ерц.) anfleis-
ben, adligo.
- Прилијепитице, имсе, v. r. pf. (Ерц.)
bleiben, adhaeresco.
- Прилијетање, п. (Ерц.) das Herbeiflie-
gen, advolatatio.
- Прилијепати, лежежем, v. impf. (Ерц.)
herbei fliegen, advolito.
- Прилика, f. Gleichen, ejusdem sortis :
по свој прилици, allem Ansehen nach ;
није по његова прилика, nicht sei-
nes Gleichen (alt und jung), raßt nicht
zu ihm ; на прилику, zum Beispiel.
Нашла слика прилику.
- Приликовати, кује, v. impf. passen,
convenio.
- Прилип, m. град у Косову.
- Приличан; чна, но, passend, conve-
niens.
- Прилог, m. das Opfer, die Opfergabe,
quod offertur monasterio :
„Прилог носе Светој гори славној :
„Жупа воска и бјела памљана —
Приложници, им, v. pf. darbringen, offero.
- Приложник, m. der Geber einer Opfer-
gabe an ein Kloster, oblator.
- Прилуцити, им, v. pf. j. врата,
Прилуцити, нем, v. pf. j. zuschlagen,
cum impetu claudo.
- Приљ, m. (по Бачк.) verkürzt statt при-
жатељ, und unabänderlich, s. B. Freund
Georg, familiaris.
- Прилевање, п. (Ерц.) das Zugießen,
adfusio.
- Прилевати, ам, v. impf. (Ерц.) zugie-
ßen, adfundo.
- Прилепљиваче, п. (Ерц.) 1) das An-
fleiben, adhaesio. 2) das Ankleben, ap-
plicatio.
- Прилепљивати, љujem, v. impf. (Ерц.)
ankleben, applico, adlino.
- Прилепљиватице, љujесе, v. r. impf.
(Ерц.) anfleiben, adhaeresco.
- Приљубити, им, v. pf. Liebgewinnen,
adamo (vom Schafe, dem, nach dem
Tode seines Lammes, ein anderes zu
säugen gegeben wird, das sie nur all-
mählig sich gefallen läßt).
- Приљубитице, бјесе, v. r. pf. passen,
sich schließen, congruo.
- Приљубљиваче, п. 1) das Liebgewin-
nen, adamatio. 2) das Passen, con-
gruentia.
- Приљубљивати, бљujem, v. impf. Lieb-
gewinnen, adamo.
- Приљубљиватице, бљujесе, v. r. impf.
sich wortauf passen, congruo, con-
venio.
- Примакнути, нем, vide примаћи.
- Примакнутице, немсе, vide прима-
ћисе.
- Примање, п. das Nehmen, Empfangen,
Befommen, acceptio.
- Примати, ам, v. impf. nehmen, em-
fangen, bekommen, capio.
- Приматице, амсе, v. r. impf. 1) чега,
sich annehmen, suscipio, curam gero.
2) уз брдо, sich begeben, auf den Weg
machen, abisse. 3) прима се купус,
greifen, Wurzel fassen, radices ago.
- Примаћи (говорисе и примакнути),
макнем, v. pf. herzutücken, admoveo.
- Примаћисе (говорисе и примакнути-
се), макнемсе, v. r. pf. herzutücken,
admoveor.
- Применити, им, (Рес. и Срем.) vide
примијенити.
- Приметање, п. das Hinzusetzen, ad-
ditio.
- Примешати, межем, v. impf. hinzu-
fügen, addo.
- Примешнути, нем, v. pf. hinzufügen,
addo.
- Примијенити, им, v. pf. anmeinen,
vorgebeuten, omino, ominor : не буди
примијенено, absit omen.

По три копља у недеља славе,
По четри рава по два прима

Примирити, им, v. pf. 1) einen zur Ruhe bringen, facere ut quis quiescat. 2) примирити жаволе! gib Ruhe (sagt die Mutter zum Kinde), quiesce.

Примиритисе, имсе, v. r. pf. sich zur Ruhe geben (vom vorigen unruhigen Leben), conquiesco.

Примити, им, v. pf. nehmen, bekommen, empfangen, capio, н. п. болест; сијасет, коња.

Примитисе, имсе, v. r. pf. 1) чега, sich annehmen, curio. 2) уз брдо, sich aufmachen, dedit se in viam. 3) примилосе цвијеке, greifen, Wurzel fassen, radicem ago.

Примицање, н. das Herbeirücken, Näherkommen, admotio.

Примицаши, мичем, v. impf. herbeirücken, admoveo.

Примицашисе, мичемсе, v. r. impf. herbeirücken, admoveri.

Приморје, н. die Küste, ora, ora maritima.

Приморскѝ (приморскѝ), ка, ко, See, Küsten-, maritimus.

Принављање, н. das Hinzuein, Hinzuhinzumachen, novi additio.

Принављати, ам, v. impf. neu hinzu machen, bekommen, novi quid adjungere.

Принѣти, несем, (Рес. и Срем.) vide принајети.

Принијети, несем, принијо (принијела, ло), v. pf. (Ерц.) herzubringen, adfero.

Принијити, им, v. pf. neu hinzu machen, novi quid adjungo.

Принос, м. die Gabe, donum oblatum: „Он Кулину често одажаше, „Под чадоре принос докопаше —

Приносити, им, v. impf. herbeibringen, adfero, fero, porto.

Приносићење, н. das Bringen, adlatio.

Принцип, м. der Fürst, Prinz, princeps: „Поред мога Ђонаније принца —

Принципов, ва, во, des Prinzen, Fürsten, principis.

Принциповина, f. das Fürstenthum, principatus (terra principis).

Принџишита, им, v. pf. beschneffeln, odoror.

Приокупити, им, v. pf. im Haufen vor sich herreiben, cogo gregem.

Прионуши, нем, v. pf. 1) kleben, adhaerere. 2) zugreifen (bei der Arbeit), labori insimbo. Прионуо као чичак за јаје.

Припадање, н. 1) das Fallen (zur Erde), inclinatio. 2) das Zufallen (zum Erbtheil), cum quid evenit, obtingit.

Припадати, ам, v. pf. 1) fallen (zur Erde), decido, inclinor. 2) zufallen, evenit.

Припадом, in Nebenstunden, tempore subsecivo: што је он начинио припадом.

Припаљити, им, vide опаљити.

Припаљити, им, v. pf. 1) swieghu, anzünden, accendo. 2) fig. припаљити пјешнице-чак у—, hat sich zu Fuß aufgemacht bis —, pedes venit usque ad —.

Припаљивање, н. das Anzünden, accensio.

Припаљивати „љујем, v. impf. anzünden, accenso.

Припанути, нем, vide припасти.

Припасати, нашем, v. pf. umgürten, circumdo, cingo.

Припасивање, н. das Umgürten, circumdatio, cinctio.

Припасивати, сујем, v. impf. umgürten, circumdo, accingo.

Припасти, паднем, v. pf. 1) fallen (zur Erde), accido. 2) zufallen, zu Theil werden, obvenit. 3) (оп.) на ум, beifallen, venit (iumentum): „Доцкан Симу на ум припануло —

Припевање, н. (Рес. и Срем.) vide припијевање.

Припевати, ам, (Рес. и Срем.) vide припијевати.

Припевати, ам, (Рес. и Срем.) vide припијевати.

Припека, f. die Schwüle, die heiße Sonne, fervor solis.

Припѣти, пнем (и припењем), v. pf. 1) ein weidendes Pferd anbinden, funi adligo equum pascentem. 2) in die Höhe heben, tollo.

Припѣтисе, пнемсе (и припењемсе), v. r. pf. hinaufsteigen, ascendo.

Припѣти, ечем, v. pf. 1) jagen, praece, anfangen zu braten, anbraten, igni admoveo assandum. 2) heiß brennen (von der Sonne), aduro.

Припијевање, н. (Ерц.) das Hinzusindgen, accensio.

Припијевати, ам, v. impf. (Ерц.) mitbesingen, simul canto, celebro.

Припињање, н. das Anbinden des weidenden Pferdes, adligatio equi pascentis.

Припињати, њем, v. impf. das Pferd an einem langen Stricke anbinden, adligo equum pascentem.

Припитсмити, им, v. pf. zähmen, cicuro.

Припитсмитисе, имсе, v. r. pf. zähm werden, cicurari.

Припитомљавање, н. das Zähmmachen, Zähmen, cicuratio.

Припитомљавати, ам, v. impf. zähmmachen, cicuro.

Припишавање, н. das Anpissen, adminctio.

Припишавати, ам, v. impf. anpissen, admejo.

Припишати, ам, v. pf. anpissen, admejo.

Припијевати, ам, v. pf. (Ерц.) mitbesingen, simul canto.

+ 2) ојесту, пучу,

А припаде Обрак Радосаве
Моритије и његова Јулија —

Припијање, н.

Припијати, ам, v. impf.

Припити, ојесту, v. pf.

Припади ме људима богдане —

Приобути се (? као приклекати, пригувати
ти и придржати? Или
тесно приобути се

Припогодак

Припогодиш се

+ Припознавање

Припознавати, *како*
v. impf.
Припознати, *како* pf.

Припретено, *орудје*

Припуз, m. vide узез.

Прискрбнати, *им*

Припријети, *рети*

(припрво, припра),
v. pf. (Ерц.)

Прирешати, *решати* (у порезу)

- Приповедало, m. (Рес. и Срем.) vide приповиједало.
- Приповедање, n. (Рес. и Срем.) vide приповиједање.
- Приповедаши, ам, (Рес. и Срем.) vide приповиједаши.
- Приповедити, им, (Рес. и Срем.) vide приповиједити.
- Приповест, f. (Рес. и Срем.) vide приповијест.
- Приповешка, f. (Рес. и Срем.) vide приповијешка.
- Приповијешти, дим, vide приповиједити.
- Приповиједало, m. (Ерц.) vide причала.
- Приповиједање, n. (Ерц.) das Erzählen, narratio.
- Приповиједаши, ам, v. impf. (Ерц.) erzählten, narro.
- Приповијест, f. (Ерц.) das Sprichwort, proverbium: Благовијест приповијест, mit Maria Verkündigung (25. März) ist der Winter noch nicht vorbei.
- Приповијешка, f. (Ерц.) die Erzählung, narratio, fabula.
- Приповиједити, им, v. pf. (Ерц.) erzählen, narro.
- Припојавање, n. das Anlöten, adglutinationo.
- Припојавати, ам, v. impf. anlöten, adglutino.
- Припојаснице, f. pl. m. j. кесе, die Patronen, die Patrontasche (als Gürtel), zona embolorum igniciorum.
- Припојити, им, v. pf. anlöten, adglutino ferruminando.
- Приправа, f. vide преправа.
- Приправити, им, vide преправити.
- Приправљање, n. vide преправљање.
- Приправљати, ам, vide преправљати.
- Припрдивање, n. das Dreinschwägen, interfabulatio.
- Припрдивати, дујем, v. impf. dreinschwägen, in den Kram sch**ßen, interfabulor.
- Припузати, ужем, v. pf. herbeifriesen, adgero.
- Припушити, им, v. pf. anblasen, sensu obnoxio et subobsceho (futuo).
- Прирадити, им, v. pf. hinzuarbeiten, hinzuerwerben, adquiro.
- Прирађивање, n. das Hinzuerwerben, adquisitio.
- Прирађивати, дујем, v. impf. hinzuerwerben, adquiro.
- Прирастање, n. das Heranwachsen, succrementum.
- Прирастати, ам, v. impf. heranwachsen, succresco.
- Прирасти, стем, v. pf. heranwachsen, succresco.
- Присад, m. der Sägling, taleola.
- Присвајање, n. das Zueignen, arrogatio, присвајати, ам, v. impf. zueignen, vindico, arggo.
- Присвѣплити, им, (Рес. и Срем.) vide присвијеплити.
- Присвијеплити, им, v. pf. (Ерц.) das zuleuchten, lumen admoveo.
- Присвојавање, n. vide присвајање.
- Присвојавати, ам, vide присвајати.
- Присвојити, им, v. pf. zueignen, vindico, arggo.
- Приседање, n. (Рес. и Срем.) vide приседање.
- Приседати, да, (Рес. и Срем.) vide приседаши.
- Присесити, седе (и приседне), (Рес. и Срем.) vide присјестити.
- Присетити се, имсе, (Рес. и Срем.) vide присјетити се.
- Присећање, n. (Рес. и Срем.) vide присјећање.
- Присећашице, амсе, (Рес. и Срем.) vide присјећашице.
- Присипање, n. das Hinzuschütten, adfusio.
- Присипати, ам, (и присипљем), v. impf. hinzuschütten, affundo.
- Присједање, n. (Ерц.) das Stecken, bleiben im Munde (Rachen), adhaesio in faucibus.
- Присједати, да ми, v. impf. (Ерц.) im Munde stecken bleiben, adhaereo in faucibus.
- Присјестити (говорисе и присједнути), седе (говорисе и присједне), v. pf. (Ерц.) im Munde stecken bleiben, adhaereo in faucibus: присјело ти да Бог да! mödest du daran erstickten!
- Присјетити се, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich anders bedenken, muto consilium.
- Присјећање, n. (Ерц.) andre Entschliesung, mutatio consilii.
- Присјећашице, амсе, v. r. impf. sich anders bedenken, muto sententiam.
- Прискоћити, им, v. pf. herbeifpringen, adsilio.
- Прислављање (преслављање?), n. das Mitfeiern, celebratio simultanea.
- Прислављати (преслављати?), ам, v. impf. mitfeiern, concelebro. У Србији и у Ерцеговини и данас прислављају још који дан осим крснога имена, тако, н. п. многи Бурђештапи прислављају Бурђицу, а некоји Аранђелов дан; а Николшпапи ога маија, и н. д. Кад се приславља, онда се нечаспи више, него само онај дан.
- Прислањање, n. das Anlehnem, adclinationo.
- Прислањати, ам, v. impf. anlehnem, adclino.

+ 1) као скрључити
Самојма њема одори и припузи

Увођење

Не пристај ми на југе

Прислањени, им, v. pf. anlehnen, adclino.
 Прислањање, n. vide прислањање.
 Приложасти, ам, vide прислањати.
 Прислуживање, n. das Anzünden (der Andachtslampe), ascensio.
 Прислуживати, жујем, v. impf. m. j. кандило, die Andachts halber gestiftete (gewöhnliche) Lampe anzünden, ascendo lucernam deo aut sancto dicatam.
 Прислужити, им, v. pf. m. j. кандило, die Andachtslampe anzünden, ascendo lucernam sancto dicatam.
 Прислушнвање, n. das Hören, auscultatio clandestina.
 Прислушнвати, кујем, v. impf. hören, auscultor clam.
 Присмáкање, n. das Zubeißen zum Brot, conditio panis ore casei aut carnis, ne solus (siccus) comedatur.
 Присмáкати, мачем, v. impf. zubeißen zum Brote, panem quasi h u m e c t a r e caseo.
 Присмóчнни, им, v. pf. zubeißen zum Brote, das t r o c k e n e Brot gleichsam anfeuchten, humecto panem.
 Присмóрдети, дим, v. pf. (Рес.) } не
 Присмóрдити, им, v. pf. (Срем.) } смрће
 Присмóрђети, дим, v. pf. (Ерц.) } он
 тамо ни присмóрђети, er darf sich dort gar nicht blicken lassen, compareo invisus (proprie: adfeteo).
 Приспитисе, нисе, v. r. pf. коме што, es hat ihm geträumt, somniavit.
 Присоје, n. eine sonnige Gegend, locus arcticus.
 Прогоњива гуја, f. die Schlange, die sich föhnt, serpens arcticus.
 Припевање, n. (Рес. и Срем.) vide припевање.
 Припевасти, ам, (Рес. и Срем.) vide припевасти.
 Приспети, ем, (Рес. и Срем.) vide приспети.
 Приспијевање, n. vide припевање.
 Приспијевати, ам, vide припевасти.
 Приспевање, n. (Ерц.) 1) das Zurecht kommen, adventus. 2) das Zeitigwerden, maturatio.
 Приспевасти, ам, v. impf. (Ерц.) 1) zu rechter Zeit kommen, venio. 2) zeitig werden, maturesco.
 Приспјети, жујем, v. pf. (Ерц.) 1) zurecht kommen, venio. 2) zeitig werden, maturesco.
 Приспáв, m. слуга, што ради код куће (у крајини Негопинској и у Браичеву), der Knecht, Hausknecht, Wirtschaftsknecht, servus villicus.
 Приспавити, им, v. pf. n. п. лонац, zusehen, admotio.
 Приспављање, n. das Zusehen, admotio.
 Приспављати, ам, v. impf. n. п. лонац, zusehen, admotio ollam igni.

Пристајање, n. 1) das Nachlaufen, insecutio. 2) das Einwilligen, consensus. 3) das Kommen zu rechter Zeit.
 Пристајати, јем, v. impf. 1) за ким, hinter einem herlaufen, insequor. 2) на што, einwilligen, consentio. 3) пристај ми у посао, kommt mir eben recht, accidit in tempore.
 Пристасти, анем, v. pf. 1) за ким, nachlaufen, insequor. 2) на што, einwilligen in etwas, consentio. 3) пристамо ми у посао, ist mir eben zu rechter Zeit gekommen, accidit in tempore, gratum.
 Пристранак, нка, m. der Abhang des Berges, die Anhöhe, locus devexus.
 Приступ, m. der Zutritt, aditus, accessus.
 Приступање, n. das Hinzutreten, accessus.
 Приступати, ам, v. impf. hinzutreten, accedo, adeo.
 Приступачан, чна, но, der Zutritt hat, qui accessum habet.
 Приступити, им, v. pf. hinzutreten, accedo.
 Приступи, спем, v. pf. hinzuschütten, affundo.
 Присушивање, n. das Austrocknen, resiccatio.
 Присушивати, шујесе, v. r. impf. etwas trocken werden, resiccari.
 Присушитисе, шисе, v. r. pf. etwas trocken werden, resiccari.
 Пристајатице, јимсе, v. r. pf. niederhocken, sich verstecken, humi se abscondere.
 Притакнути, нем, vide припаки.
 Притакнати, ам, v. pf. zstampfen, concusco.
 Притакни (говорисе и притакнути), такнем, v. pf. n. п. гра, Pföcke stecken, für die Zifolen pföcken, figere paxillo.
 Притвориње, n. das Anlehen, Zulehnen der Thüre, portae (januae) adclinatio.
 Притвориати, ам, v. impf. zulehnen (die Thüre), accludo januam.
 Притвориати, им, v. pf. n. п. врата, (die Thüre) zulehnen, accludo portam.
 Притрегнути, нем, v. pf. fester anziehen, attraho.
 Припревање, n. das festere Anziehen (des Gurts), attractio.
 Припревати, ежем, v. impf. fester anziehen, adduco.
 Приписак, ска, m. die Dachstange, pertica defendendo a vento tecto stramineo. Припискови се межу по кровнатим куќама (и оспалним зградама) да вјетар не однесе кровину.

Пристао, ана, но, н. п. човек,

4) Куда сам сам пристао; сиона човек; Пристаје се

није пристао нигде;

+ Пристао као миса за обнујати

мудина!

Пристоји се

Јер се негу, драг, не при својој

Притерасти, ам

Притеривање

Притеривати, жујем

Притеривити, нм,

Притеривити, им, v. pf.

Притерати, ам

Притеривање

Притеривати, жујем, v. impf.

Прака, гер

Крота од гок до чек прже

† 2) и. п. живу, живи, живи.

Притискивање

Притиснути

Притиснути, ам, инф.

као наварњак, киднаот
за што.

Притиснути се, имсе,

в. г. рф. коме ми
чз кола

Притиснути, | ш

Притиснути, м, т. vide уез.

Притиснути, м.

Притиснути, ф. vide ордур.

Притискивање, н. das Andrücken, ad-
pressio.
 Притискивати, кујем, в. impf. drücken,
adprimo.
 Притиснути, нем, в. pf. andrücken
adprimo.
 Притискивање, н. das Pflocken der Fasse-
len (Juden), raxillorum infixio.
 Притиснути, ичем, в. impf. и. п. гра,
pflocken, raxillis figo.
 Притиснути, ф. мотка, што се удара
у кућцу граа причаника, те гра
уза њу пушта вријеже, der Pflock,
raxillus.
 Притоварити, им, в. pf. aufladen,
impono (jumento).
 Притиснути, шка, м. die Ohrfeige, alapa,
colaphus.
 Притиснути, им, в. pf. ohrfeigen, ala-
ram impingo.
 Притиснути, им, в. pf. heiß ausdrü-
cken (daß es saft), imprimo candens
quid cum sonitu.
 Притиснути, ф. 1) Erzählung, narratio. 2)
Sprüchwort, proverbium: за причу,
brate!
 Притиснути, м. der viel zu erzählen weiß,
qui multa narrat.
 Притиснути, м. п. ј. гра, die Pflockfio-
le, faseolus qui raxillis sustentatur.
 Притиснути, н. das Erzählen, narratio.
 Притиснути, ам, в. impf. erzählen, narro.
 Притиснути, ам, в. pf. zuwarten, ein-
wenig warten, exspecto.
 Притиснути, м. der Communicant, ho-
spes sacrae coenae.
 Притиснути, им, в. pf. einen commu-
niciren, sacram coenam praebere.
 Притиснути, имсе, в. г. рф. com-
municiren, sacram coenam sumo.
 Притиснути, н. in der Anekdote statt
притиснути. Удариле Ере с коњма
нашвареним (зашто они обично
иду с коњма и носе свакојаке по-
варе, као Бачвани на колима) поред
некаква намастира; онда један од
њих рече друшћу: деде јадан ви
ћерајте коње, а ја идем часом да
уздем притиснути и навор-
њак (м. ј. притиснути и навору).
Кад уђе у цркву, а он почне ви-
кати: Камо ко даје овђе притисну-
ло и наворњак: зашто немам кад
чекати, одоше ми коњи. Кад га
виде калуђерски ћаци и чују шта
говори, познаду одма да је човек
проси, и да није може бити никад
у свом вијеку виђео цркве нити се
притиснуо, па га заведу у крај и
почну га питати, да није што
јео, кад оће да узме притиснуло;
а он им каже управо, да је ручао

(изјео пун лонац овсена сироба и
не знам шта јошт); онда ћаци
кажу му да мало притисну, а један
од њих отрчи те донесе у једној
чаши најљућег сирћета и напри-
ке, па му реку те зине и саспу
му оно у уста; онда Еро, кад га
оно уједе, уватисе руком за уста
па побегне преко пркве, а један
га (ћак) дочека у препраши с ба-
шином: стани Еро да ти дам и
наворњак! те га испрати до на-
врата. Кад одмакне Еро од нама-
стира, срете човека ће води не-
колико ћеде, па га запита куда
ће с њом; а човек му каже да и
води намастиру да притисну; он-
да Еро рече: „Бог и Божја вјера!
може бити да ће по које веће и
остати, али мање ље не ће ни
једно; и које би остало од притисну-
ла, од наворњака не ће.“ cf. шпјак.
 Притиснути, н. die Communion, coena
sacra.
 Притиснутивање, н. das Communiciren,
coenae sacrae praebitio et usus.
 Притиснутивати, кујем, в. impf. com-
municiren, praebere coenam sacram.
 Притиснутиватисе, кујемсе, в. г. impf.
communiciren, sumo coenam.
 Притиснути, кујем, в. pf. sich einbilden
zu hören, videor audire.
 Притиснутивати, им, в. pf. (seinem eine
Waare) anhängen, mercem obtrudo
malam.
 Притиснутивати, пкем, в. pf. zulispeln,
zuspipeln, adsusurro in aurem.
 Притиснутивање, н. das Anpöhen, adsutio.
 Притиснутивати, ам, в. impf. anpöhen, ad-
suo.
 Притиснути, шјем, в. pf. anpöhen, ad-
suo.
 Притиснути, м. dim. в. притиснути.
 Притиснутивати, имсе, в. г. рф. sich da-
zu setzen (zum Essen, als ungebetener
Gast), admoveor.
 Притиснути, м. als hup. в. притиснути.
 Притиснути, м. eine Zeuse, tumor, tuber.
 Притиснути, м. dim. в. притиснути.
 Притиснутивати, нем, в. pf. anquetschen,
kneten (an etwas), adprimo.
 Притиснути, цета, п. dim. в. притиснути:
„Не испијај свакој чаши данце,
„Изврнућеш у небо притиснути.
 Притиснути, п. vide гузица.
 Притиснути, м. der Troß, contumacia: уз
притиснути, zum troße!
 Притиснути, им, в. impf. коме, troßen,
obsisto per contumaciam alicui.
 Притиснутивање, н. das Troßen, contumacia.
 Притиснути, ла, ло, in der Redenart: у притиснути
земљу (и. п. побјегоме), in die weite

- Welt, ohne daß man weiß wohin, in diversa (abiere), in patulum mundum.
- Прљав, ва, во, beschmutzt, maculatus (usu longo).
- Прљак, љка, м. Hölzchen, ligellum (?)
- Прљане, н. das Schmutzen, maculatio.
- Прљати, ам, v. impf. schmutzen, maculo
- Прљене, н. das Absengen mit heißen Wasser, deustio ore aquae calidae.
- Прљити, им, v. impf. mit heißen Wasser absengen, aqua fervida aduro.
- Прљужа, f. ein abschüssiger Fleck Gebirgserde, locus devexus.
- Прљужање, н. das Wälzen in der прљужа, volutatio per declive.
- Прљужатисе, амсе, v. r. impf. sich wälzen in der прљужа, volutari per declive.
- Прљужица, f. dim. v. прљужа.
- Прљчик, м. dim v. прљак.
- Прљнути, нем, v. pf. aufplattern, evole.
- Прљнути, нем, vide прднути.
- Прљвор, м. das Klosterdorf, Weiser, ragus monasterii.
- Прљворац, рца, м. ein Kloster, Unterthan, homo monasterii.
- Прљворка, f. ein Weib vom прљвор, mulier e rago monasterii.
- Прљворскӣ, ка, ко, vom прљвор, ragi monasterii.
- Прљворчад, f. (coll.) die Jugend aus dem прљвор, juvenus e rago monasterii.
- Прљворче, епа, н. ein Kind vom прљвор, verna e rago monasterii.
- Прљад, f. faules Holz, lignum putre.
- Прљадовиш, ша, мо, н. п. пањ, faul, und daher phosphorisch leuchtend, truncus putris, in tenebris lucens.
- Прба, f. vide проја.
- Проба, f. (у Сријему, у Бачи и у Бан.) die Probe, das Muster, specimen.
- Пробадало, н. ein Werkzeug zum Durchstechen, instrumentum transigendo: „Када види женски чунак: „Како ј' ово пробадало? —
- Пробадање, н. das Durchstechen, transixio.
- Пробадати, ам, v. impf. durchstechen, transigo.
- Пробајати, јем, v. pf. ein wenig hegen, incantamentis utor modice, exprior incantamentis.
- Пробати, ам, v. pf. (у Сријему у Бачкоји и у Бан.) vide огледати.
- Пробеседити, им, (Рес. и Срем.) vide пробесједити.
- Пробесједити, им, v. pf. (Ерц.) 1) beginnen zu sprechen, proloquor. 2) ein wenig sprechen, paululum loquor.
- Пробјјање, н. das Durchschlagen, penetratio.
- Пробјјати, ам, v. impf. durchschlagen, pertundo.
- Пробјрање, н. das Wählen, Ausklauben, delectio.
- Пробјрати, ам, v. impf. wählen, deligo, muto sententiam de re lecta.
- Пробјрач, м. der Wähler, Ausklauber, difficilis delectus. Пробјрач нађе о-пирач (кад се који жени).
- Пробјпачан, чна, но, vorthellhaft, proficiuus. Пробјпачно му као јарцу јуфка.
- Пробјпши, бијем, v. pf. durchschlagen, pertundo, penetro.
- Прободсти, одем, v. pf. durchstechen, transigo.
- Пробрати, берем; v. pf. wählen, ausklauben, deligo, seligo.
- Пробријати, јем, v. pf. einen Flecken abfegern, adtondeo.
- Пробријнутисе, несе, v. r. pf. н. п. млијско, zusammengehen (von der Milch), coagulor.
- Пробудити, им, v. pf. aufwecken, excitio.
- Пробудитисе, имсе, v. r. pf. erwachen, excitior, expurgiscor.
- Пробураити, им, v. pf. den Bauch durchstechen, confodio. cf. бурар.
- Пробушити, им, v. pf. durchlöchern, perforo.
- Провађање, н. das Umherführen (des Pferdes), circumductio.
- Провађати, ам, v. impf. н. п. коња, herumführen, circumduco.
- Провалија, f. die Kluff, caverna, hiatus.
- Провалити, им, v. pf. aufreißen, divello, gumro: провалили коњи пуп (ausgetreten), говеда градину (durchbrochen), вода брану; провалили Турци.
- Провалитисе, имсе, v. r. pf. sich aufreißen, gumro: провалила се земља; провало се чир, — облак.
- Проваљивање, н. das Aufreißen, Durchbrechen, perruptio.
- Проваљивати, љујем, v. impf. aufreißen, durchbrechen, pergumro.
- Проваљиватисе, љујемсе, v. r. impf. aufgehen, aufgerissen werden, pergumpl.
- Проваритисе, рисе, v. r. pf. м. ј. млијско, gerinnen, coagor.
- Провеселитисе, имсе, v. r. pf. sich erlustigen, exhilaror.
- Провести, едем, v. pf. 1) durchführen, disco per - 2) zubringen, ago, exigo: провео три године.
- Провешати, ам, (Рес. и Срем.) vide провјешати.

Прљкане, н.

Прљкати, ам, v. impf.

Прње, f. р. vide прт-
вар (као рђатујаст).

Проведити се, не се,
v. r. рф. м. ј. про-
вешати се м. ј.
као да увеће.

Проведравање, н.

Проведравати се

Проведрити се,

пробивају се, јан се

Провијанта, ф.

Провијетње, н.

Проглашати, итн.

Провијант, јем, в. рф.
(Ерц.) "

+ Прогнозити, итн, в. рф.

Провођења, м. виде

провођачија

+ 1) # 2) коса, брада,

Прогнути, нем, в. рф. }

Проврвати

Проврвати, ам, в. рф.

Провидети се, дисе, }
 в. г. рф. (Рес.) }
 Провидити се, дисе, }
 в. г. рф. (Срем.) }
 Провиђети се, дисе, }
 в. г. рф. (Ерц.) }
 Провизур, м. der Provisor, provisor
 (villicus).
 Провизуров, ва, во, des Provisors,
 provisoris.
 Провизуровица, ф. die Provisors-Frau,
 villicae uxor.
 Провијати, ичем, в. рф. ein wenig auf-
 scheuen, inclamo.
 Провјешати, ам, в. рф. (Ерц.) ein wenig
 hängen, raullum suspendo: ne ke му
 ништа учиниши, само мало провје-
 шати на пустити.
 Провлаћ, м. eine gezogene Wachsferze,
 cereus ductus.
 Провлачење, н. das Hindurchziehen,
 ductio per —
 Провлачити, итн, в. impf. hindurchzie-
 hen, ducio per —
 Проводати, ам, в. рф. ein wenig um-
 herführen, circumduco.
 Проводачија, м. der Zubringer, Frey-
 werber, qui procurat uxorem aut mari-
 tum.
 Проводити, итн, в. impf. 1) hindurch-
 führen, ducio per — 2) zubringen, ago,
 dego. *
 Провођење, н. 1) das Hindurchführen, du-
 ctio per — 2) das Zubringen, actio.
 Проврвати, вимо, в. рф. (Рес.) haufen-
 Проврвати, вимо, в. рф. (Срем.) weise ge-
 Проврвати, вимо, в. рф. (Ерц.) rannt
 fotten, concuro catervatim.
 Провргнути, нем, vide проврћи.
 Провргнути се, немсе, vide проврћи се.
 Проврети, врн, в. рф. 1) ein wenig ste-
 den, bullio paululum. 2) anfangen zu
 fieden, coepi bullire. 3) hervorquellen,
 probullio:
 „Јер је крвца из земље проврела —
 Проврети, врним, (Рес.) vide про-
 вркети.
 Провртеши се, врнимсе, (Рес.), vide
 провркети се.
 Провретиши, итн, (Срем.) vide про-
 вркети.
 Провртити се, итнсе, (Срем.) vide про-
 вркети се.
 Провркети, врним, в. рф. (Ерц.) durch-
 bohren, perforo.
 Провркети се, врнимсе, в. г. рф. sich
 auf einem Weine umdrehen (statt genau-
 erer Besorgung) und wieder fortgehen,
 obiter negotium curo.
 Проврћи (говорисе и провргнути),
 проврнем, vide прометнути.
 Проврћи се (говорисе и провргнути-

man sieht hin-
durch, transpi-
cio, perspicio.

се), проврнемсе, vide прометну-
 тисе.
 Провунта, ф. der Proviant, das Com-
 missbrot, panis militaris.
 Провући, учем, в. рф. durchziehen, tra-
 jicio.
 Проганање, н. das Brüsten, superbitio.
 Проганаши се, амсе, в. г. impf. sich
 brüsten, den grossen Herrn machen, su-
 perbio.
 Прогатати, ам, в. рф. ein wenig weis-
 sagen, vaticinor paululum.
 Прогатати се, амсе, в. г. рф. Weissfager,
 Wahrsfager werden, vaticinari incipio.
 Прогласити, итн, в. рф. bekannt machen,
 promulgare.
 Проглати, ам, vide прогледати.
 Прогледање, н. 1) das Durchschauen,
 perspectio. 2) der Anfang des Sehens,
 das Öffnen der Augen, dispectio.
 Прогледати, ам, в. impf. 1) durchse-
 hen, specto per — 2) die Augen auf-
 schlagen, dispicio.
 Прогледати, ам, в. рф. 1) durchsehen,
 perspicio. 2) die Augen aufschlagen,
 dispicio. 3) ein wenig ansehen, aspicio
 paululum.
 Прогнати, ам, vide проккерати.
 Проговарање, н. das Reden, der An-
 fang des Redens, Sprechens, prolocu-
 tio.
 Проговараши, ам, в. impf. sprechen, aus-
 rufen, proloquor.
 Проговорити, итн, в. рф. 1) anfangen
 zu sprechen, proloquor. 2) ein wenig
 sprechen, loquor paululum.
 Прогонити, итн, vide проккервати.
 Прогонити се, итнсе, vide прогана-
 тисе.
 Прогонјење, н. vide проккервање.
 Прогорети, врн, в. рф. durchbrennen,
 exuro.
 Прогрести, ризем, в. рф. durchbeißen,
 remordeo, perrodo.
 Прогрушати се, шасе, в. г. рф. m. *
 млијeko, gerinnen, coagulari. *
 Прогутати, ам, в. рф. verschlingen, de-
 glutio
 Продавање, н. das Verkaufen, vendi-
 tio.
 Продавати, дајем, в. impf. verkaufen,
 vendo.
 Продаја, ф. der Verkauf, venditio: јем
 на продају, ist es feil? estne venale?
 Продај, м. ein Mannsname, nomen vi-
 ri; daher das Wortspiel: продан али
 није оћеран.
 Продана, ф. Frauennamen, nomen femi-
 nae.
 Продати, ам, в. рф. verkaufen, vendo.
 Продер, м. der Bruch (Leibschaden), her-
 za. cf. кила.

Проврвати, ам,

* Он проводи својера куранс —

Прозирати, им, v. pf.

Продерати, рем, vide продрјети.
 Продератице, ремсе, vide продрјетнице.
 Продирање, n. 1) das Durchbrechen, pergratio. 2) das Schreien und Lärmen, clamatio, vociferatio.
 Продирати, рем, v. impf. durchbrechen, einreißen, pergratio.
 Продиратице, ремсе, v. r. impf. schreien und lärmern, clamato, vociferor.
 Продрмати, ам, (Рес. и Срем.) vide продрјетмати.
 Продрети, ем, продрѣо, (Рес. и Срем.) vide продрјети.
 Продретице, ремсе, продрѣоце, (Рес. и Срем.) vide продрјетнице.
 Продрјетмати, ам, v. pf. ein wenig schlummern, somno leni nutare.
 Продрјети, рем, продрѣо, v. pf. (Ерц.) durchbrechen, pergratio.
 Продрјетнице, ремсе, продрѣоце, v. r. pf. (Ерц.) aufschreien und lärmern, exclamo, inclamo.
 Продрмати, ам, v. pf. einem den Schoß ausbeuteln, pervello comam.
 Продуживање, n. das Verlängern, prolatatio, productio.
 Продуживати, жујем, v. impf. verlängern, produco.
 Продужити, им, v. pf. verlängern, produco.
 Прођа, f. der (gute) Abgang einer Waare: каква је прођа вину? нема прође ни чему.
 Проесанити, им, vide прорачунити.
 Проесанитице, имсе, vide прорачунитнице.
 Прождерати, рем, vide прождрјети.
 Прождирање, n. das Hineinschlängen, devoratio.
 Прождирати, рем, v. impf. hinunterschlängen, devoro.
 Прождрети, ем, прождрѣо, (Рес. и Срем.) vide прождрјети.
 Прождрјети, рем, прождрѣо, v. pf. (Ерц.) schlängen, schlucken, devoro.
 Прожђи, ежем, v. pf. durchbrennen, peruro.
 Прођвати, зовем, v. pf. einen Zünnamen geben, zubenamen, cognominio.
 Прозепити, зебем, v. pf. sich erkühlen, refrigeror.
 Прозивање, n. das Zubenamen, cognominatio.
 Прозивати, ам (и прозивљем), v. impf. zubenamen, cognominio.
 Прозор, m. das Fenster (Fensterloch), fenestra.
 Прозорје, n. die Morgendämmerung, dilucidium.
 Прозунити, нем, v. pf. и. п. млјеко, säuerlich werden, acresco.

Проигравање е, n. 1) das Dahintanzen, incessus saltatorius, laetus. 2) das Verspielen, amissio per lusum.
 Проигравати, ам, v. impf. 1) dahintanzen, exulto. 2) verspielen, amitto per ludum.
 Проиграати, ам, v. pf. 1) dahintanzen, exulto. 2) verspielen, amitto per ludum.
 Проиграшнице, амсе, v. r. pf. ein wenig spielen, paululum ludo.
 Прогуман, мна, m. der St. = Zümmen qui fuit пубуловос. Народ прошти мисли, да је прогуман старији од гумна.
 Прогумнов, ва, во, деђ прогуман, proegument.
 Проби, на, но, vide пројин.
 Провнапитице, имсе, v. r. pf. sich ein wenig zanken, paululum rixari.
 Проја, f. 1) vide просо. 2) mit und ohne den Weisatz: кукурузна (жива жељо кукурузна проја), vide кукурузница.
 Пројаати, јашем, v. pf. 1) durchvorbereiten, praeterequito. 2) das Pferd ein wenig (über-) reiten, equito paululum.
 Пројаивање, n. das Durch-, Vorbei-, Ueberreiten, equitatio.
 Пројаивати, јажем, v. impf. 1) durchvorbereiten, equito per-, praeter-, 2) das Pferd ein wenig überreiten; equum exercere.
 Пројати, јашем, vide пројаати.
 Проједити, им, v. pf. (см.) vorbeireiten, praeterequito: „Туда свати проједитише — И девојку проведоме —“
 Пројин, на, но, vide просен.
 Пројурити, им, v. pf. vorbeijagen, agito per —
 Прока, m. (Рес. и Срем.) vide Проко.
 Прокан, m. (см.) in der Anekdote ein Mannsname, mit Beziehung auf проканати (durchträufeln) на девојци ~~пркан~~
 Проканати, пље, v. pf. durchträufeln, stillo per —
 Проканљивање, n. das Durchträufeln, stillatio per —
 Проканљивати, љује, v. pf. и. п. küssen, tröpfeln, stillo.
 Прокарати, ам, ein wenig ausschelten, increpo paululum.
 Прокасати, ам, v. pf. 1) vorbeitraben; equo praeterehi. 2) ein wenig traben; paululum equo vehi.
 Прокасивање, n. das Vorbeitraben, praetervectio.
 Прокасивати, сујем, v. impf. vorbeitraben, praeterehi equo.
 Прокасивање, n. dim. v. прокасивати

1)
 2) пошто некако да
 дака пројуји беловица

Др' се, пројо, на
 свадби сам дура!

+ 2) братаз

+ 3) у Крајчеву и то
 дуго мјесто под
 Велике восточе зове се
 маче торта.

Прокапозанити се,
 имсе, v. r. pf.

Проказивати,
 имсе, v. r. pf.

Проказивати,
 имсе, v. r. pf.

Проказивати се, имсе, v. r. pf.

Проказивати се, имсе, v. r. pf.

in, ad calendar grecor
 (јер се проја не даје,
 већ ком).

* Остави ти прозор на дојкама —

Остави ти прозор на отима —

Ψ Прозаканити, им, v. pf.

- Пронаскавати, кујем, dim. v. пронаскавати.
- Пронашкавати, љемсе, v. r. pf. ein wenig husten, tussio paululum.
- Прокладање, n. durch Aufreißen, aperiatio, disruptio.
- Прокладати, ам, v. impf. aufreißen, dirumpo.
- Прокинути, нем, v. pf. aufreißen (ein Geschwür), aperiō.
- Прокисао, сла, ло, н. п. сир, мајјемо, ein wenig sauer geworden, subacidus.
- Прокисавање, n. 1) das Durchregnen, perplutio (?). 2) das Säuerlichwerden, subacidatio (?).
- Прокисавати, сује, v. impf. 1) durchregnen, perpluit. 2) säuerlich werden, subacidus reddor.
- Прокиснути, не, v. pf. 1) vom Regen durchregnet werden, perpluit. 2) säuerlich werden, subacesco.
- Проклество (проклестиво), n. der Fluch, execratio: проклество на њему, es liegt ein Fluch auf ihm.
- Проклети, ма, по, versucht, diris devotus.
- Проклестав, f. vide проклество.
- Проклести, кујем, v. pf. versuchen, diris devoto.
- Проклестива, f. } vide проклество.
- Проклестиво, n. } vide проклество.
- Проклијати, ам, v. pf. hervorkeimen, progermino.
- Проклијање, n. das Versuchen, execratio.
- Проклијати, нем, v. impf. versuchen, execro.
- Проклување, n. das Durchstichen, percurtio ore rostri.
- Проклувати, ам, v. impf. } durchstichen, }
Проклувати, љујем, v. pf. } rostro per- }
tundo. }
- Проклуватице, амсе, v. r. impf. } sich }
Проклуватице, љујемсе, v. r. pf. } durch- }
stichen, aperiē sibi rostro exitum (ut }
faciunt pulli). }
- Проко, m. (Ерц.) ein Mannsname (als hup. von Prodan), nomen viri.
- Прокола, f. ein größerer Theil eines zerpaltenen Ganzen, portio majuscula rei diffissae z. B. vom Kohlkopf (broccoli?), vom Baumkloße. Der Serbe denkt an проклаати (?).
- Проколање, n. das Theilen in проколе, dissectio in segmenta majora.
- Проколаати, ам, v. impf. in проколе theilen, dissecō in segmenta majora.
- Прокоп, m. der Canal, Graben, fossa.
- Прокопавање, u. das Durchgraben, perfossio.
- Прокопавати, ам, v. impf. durchgraben, perfodio.
- Прокопати, ам, v. pf. 1) durchgraben, perfodio. 2) erkundschaffen, explorō.
- Прокопсати, пијем, v. pf. (у Сријему, у Бач. и Бан.) (прокоп, Fortgang) gut fortfommen, reussiren, succedit mihi ex animo. Прокопсао као Турски цар на Сенти.
- Прокопши, им, v. pf. einen Fleck abtöhen, demeto locum.
- Прокопшисе, пијсе, v. r. pf. коме шпа (у Сријему), gelüsch, collibet.
- Прокувати, ам, v. pf. ein wenig kochen, paululum coquo.
- Прокувати, ам, v. pf. ein wenig nitzen (vor Schläftigkeit), paululum nuto.
- Прокурватице, амсе, v. pf. zur Hure, zum Hurer werden, evado moechus aut moecha.
- Прокушати, ам, v. pf. ausholen, sondiren, experiri.
- Пролажење, n. 1) das Vorbeigehen, praeteritio. 2) das Vergehen, Aufhören, hinis. 3) der (gute) Abgang der Waare, venditio facilis.
- Пролазак, ска, m. vide проја.
- Пролазити, им, v. impf. 1) vorbeigehen, praetero. 2) vergehen, desino, praetero. 3) gehen (von der Waare), divendi.
- Пролаћање, n. (Рес. и Срем.) vide пролајеташе.
- Пролаћати, ећом, (Рес. и Срем.) vide пролајеташе.
- Пролаћети, пијм; (Рес.) vide пролаћети.
- Пролаћити, им, (Срем.) vide пролаћети.
- Пролаћни, на, но, (Рес.) } vide про- }
Пролаћни, ња, ње, (Срем.) } летни. }
Пролаћбе, } (Рес. и Срем.) vide про- }
Пролаћбе, } летос. }
- Пролаћошњи, ња, ње, (Рес. и Срем.) vide пролаћошњи.
- Пролаће, n. (Рес. и Срем.) vide пролаће.
- Пролаћети, лепим, v. pf. (Ерц.) vorbei, durchfliegen, praetervolo, pervolo.
- Пролаћање, n. (Срем.) vide пролаћање.
- Пролаћати, ам, (Срем.) vide пролаћавати.
- Пролаћатице, vase, (Срем.) vide пролаћаватице.
- Пролаћен, на, но, н. п. човек, жена, geschwägig, der nicht schweigen kann, qui loquitur tacenda.
- Пролаћати, ијем, v. pf. durchlesen, perlambo.
- Пролаћатице, лијесе, v. r. pf. durchgetrieben werden, detero.
- Пролаћивање, n. das Durchlesen, perlambitio.
- Пролаћивати, зујем, v. impf. durchlesen, perlambō.

10
Проклестник, m

Проклестница, f.

72)

Проланзиватисе, зујесе, v. r. impf. sich durchreiben, perlambi.
 Проланзивање, n. vide пролевање.
 Проланзивати, ам, vide пролеваати.
 Проланзивање, n. (Ерц.) das Durch, Vorbeifliegen, praetervolatio, pervolatio.
 Проланзивати, екем, v. impf. (Ерц.) vorbei — durchfliegen, praetervolo, pervolo.
 Проланзивати, анјем, v. pf. hervorgießen, effundo.
 Проланзивати, анјесе, v. r. pf. ausfließen, effundo.
 Пролокати, очем, v. pf. вода земљу, das Wasser hat durchgefressen, perrodo.
 Пролом, m. Namen eines Gebirges in Dalmatien, montis nomen:
 „У Пролому високој планини —
 Проломнати, им, v. pf. durchbrechen, perungro.
 Проломнитисе, мисе, v. r. pf. n. p. небо, таван, bersten, rumpor.
 Пролупати, ам, v. pf. ein wenig klopfen, pertundo parumper.
 Пролупанисе, амсе, v. r. pf. sich die Hörner abstossen, conspisco.
 Пролъев, n. (см.) das Vergießen, profundo,
 „Без пролева крви од Србина —
 Пролевање, n. (Ерц.) das Ausfließen, profusio, effusio.
 Пролеваати, ам, v. impf. (Ерц.) ausfließen, effundo.
 Пролеватисе, васе, v. r. impf. (Ерц.) ausfließen, effluo.
 Пролетни, на, но, (Ерц.) Frühling, verhus.
 Пролетос, j (Ерц.) im (verwichenen) Frühling, vere (hoc suit).
 Пролетошњ, ња, ње, (Ерц.) vom heurigen Frühling, verhus, vere elapso(natus).
 Пролетка, n. (Ерц.) der Frühling, ver.
 Промашање, n. das Fehlen (im Schusse, Wurfe), aberratio (in jactu).
 Промашати, ам, v. impf. verfehlen (im Schießen, Werfen) nicht treffen, aberrare in jactu.
 Промашити, им, v. pf. nicht treffen, verfehlen (im Schusse), aberrare in jactu: промашно und промашно га.
 Промена, f. (Рес. и Срем.) vide промјена.
 Променити, им, (Рес. и Срем.) vide промјенити.
 Променитисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide промјенитисе.
 Промењивање, n. (Рес. и Срем.) vide промјењивање.
 Промењивати, њујем, (Рес. и Срем.) vide промјењивати.
 Промењиватисе, њујемсе, (Рес. и Срем.) vide промјењиватисе.
 Прометање, n. 1) das Uebersetzen, von einem Orte zum andern, translatio;

transpositio. 2) das Setzen durch —, positio per — 3) das Rühren, Geschäftigseyn, agitatio.
 Прометати, екем, v. impf. durchwerfen, trajicio.
 Прометамисе, мекемсе, v. r. impf. sich rühren, geschäftig seyn, agitari, moveri, agere. Прометесе као оца кроз пољаву, der, nach der Anekdote, das прометати w ö r t l i c h nahm, und sich durch die Kugel warf. (à la Culenspiegell).
 Прометнути, нем, v. pf. durchwerfen, trajicio.
 Прометнутисе, немсе, v. r. pf. 1) sich versetzen, se transferre. 2) sich verwandeln, mutari.
 Промешати, ам, (Рес. и Срем.) vide промјешати.
 Промјенити, им, v. pf. (Ерц.) 1) vertauschen, permuto. 2) verwechselt, permuto.
 Промјенитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) 1) tauschen, permuto. 2) sich verändern, mutari.
 Промјешати, ам, v. pf. (Ерц.) ein wenig umrühren, mischen, aliquantum misceo.
 Промислити, им, v. pf. bedenken, perpendo.
 Промислитисе, имсе, v. r. pf. sich bedenken, sich's überlegen, perpendo.
 Промисљање, n. das Ueberlegen, perscogitatio.
 Промисљати, ам, v. impf. bedenken, perpenso.
 Промисљатисе, амсе, v. r. impf. überlegen, perpenso.
 Промјена, f. (Ерц.) 1) der Tausch permuto. 2) der Wechsel, die Veränderung, mutatio.
 Промјењивање, n. (Ерц.) das Tauschen, commutatio.
 Промјењивати, њујем, v. impf. (Ерц.) tauschen, commuto, permuto.
 Промјењиватисе, њујемсе, v. r. impf. (Ерц.) tauschen (untereinander), permuto.
 Промлапати, им, v. pf. ein wenig abdrücken, trituro, tundo parumper.
 Промљети, мелем, v. pf. 1) beginnen zu mahlen, incipio molere: промљел воденица. 2) ein wenig mahlen, molo parumper.
 Промолити, им, v. pf. ein wenig ansehen, besehen, inspicio.
 Промрзнати, нем, v. pf. erstieren, geli corrumpi.
 Промрзати (промрзати), ам, vide промумзати.
 Промукнути, не, vide промући.
 Промумзати (промумзати), ам, v. pf. 1) ein wenig in den Bart hintinteden;

Промјешати, ам,
 „Кроз малу гора промисла
 Промисљивање

Промјенити, нем,
 v. pf.
 Промиса, сла, т.

Промисљање, н.
 Промисљати, ијем, v. impf.

Промјати, акнем, v. pf.

72)

Промјати, ткнем, vide промјати:

„Момче ми промје кроз село —

Проналазили им, v. impf.

- mussio. 2) vorbeimurmeln, praetereo mussians.
- Промутити, им, v. pf. ein wenig herumlaufen, aliquantum circumcurro, pervagor.
- Промуки, мукне, v. pf. м. j. грло, heißer werden, irascesco.
- Промукаати, ам, v. pf. ausschweimen, vas aqua infusa et agitata purgo.
- Промучити, им, v. pf. ein wenig quälen, aliquantum crucio.
- Промучитисе, имсе, v. r. pf. око шта, sich Mühe geben, operam do.
- Пронаћи, наћем, v. pf. ausfindig machen, erfahren, rescio, comperio.
- Пронети, несем, (Рес. и Срем.) vide пронијети.
- Пронијети, несем, пронијо (пронијела, ло), v. pf. (Ерц.) 1) durch, beitragen, praeterfero. 2) пронијела кокош (или друга каква птица), anfangen zu legen, coepit ponere ova.
- Пронићи (говорисе и проникнути), никне, v. pf. durchwaschen, exeresco per —
- Проницање, н. das Durchwaschen, progerminatio per —
- Проницати, ниче, v. impf. н. п. права, durchwaschen, succresco per — : „Кроз кости јој права проницала.
- Проносати, ам, v. pf. н. п. дијете, ein wenig tragen, porto aliquantum.
- Проносити, им, v. impf. vorbei, durchtragen, fero per —, praeterfero.
- Проносење, н. das Vorbeitragen, praeterlatio.
- Пробдати, ам, v. pf. } spazieren,
- Пробдатисе, амсе, v. r. pf. j umhergehen, circumeo.
- Продити, им, v. pf. wo herum, durch, vorbeigehen, eo circum, per, praeter.
- Пронадање, н. 1) das Durchfallen, casus per — 2) das Versallen, zu Grunde gehen, interitus.
- Пронадати, ам, v. impf. 1) durchfallen, cado per — 2) zu Grunde gehen, pereo.
- Проналица, f. ein Wanferottier, decostor: лажа и пропалица.
- Пронаст, f. der Abgrund, vorago, bathrum.
- Пронасти, аднем, v. pf. 1) durchfallen, cado per — 2) zu Grunde gehen, pereo.
- Пропевање, н. (Рес. и Срем.) vide пропјевање.
- Пропевати, ам, (Рес. и Срем.) vide пропјевати.
- Пропевати, ам, (Рес. и Срем.) vide пропјевати.
- Пропетисе, пнемсе, v. r. pf. sich aufrichten, erigor.
- Пропјевање, н. (Ерц.) der Anfang des Singens, cantus initium.
- Пропјевати, ам, v. impf. (Ерц.) anfangen zu singen, coepi canere, intono.
- Пропињање, н. 1) das Aufrichten, erectio. 2) das Brüsten, Größthun, inflatio.
- Пропињати, имсе, v. r. impf. sich in die Höhe richten, erigor.
- Пропирити, им, v. pf. м. j. вапру, anblasen, sufflo.
- Пропишавање, н. 1) das Durchpiffen, perminctio. 2) das Hervorpiffen, prominatio.
- Пропишавати, ам, v. impf. 1) durchpiffen, permejo. 2) (anfangen zu) piffen, mejo.
- Пропишати, ам, v. pf. 1) durchpiffen, mejo per — 2) piffen, mejo.
- Пропјевати, ам, v. pf. (Ерц.) anfangen zu singen, primum cantum edo: пропјеваа пилићи (Србли не једу пилића док не пропјевају); пропјевала црква, намастир.
- Проплакати, лачем, v. pf. 1) anfangen zu weinen, incipio flere: „У Шаму ке каде проплакати — 2) ein wenig weinen, fleo parumper.
- Пропљување, н. das Hervorspreyen, prosputio.
- Пропљувати, ам, v. impf. hervorspreyen, prospuo.
- Пропљувати, љујем, v. pf. 1) hervorspreyen, prospuo. 2) ein wenig spreyen, spuo paululum.
- Пропустити, им, v. pf. 1) durchlassen, mitto ut pergumpat quis: пропустио га мало кроз руке (d. i. ein wenig abrygeln). 2) auslassen, dimitto.
- Пропукаати (профукаати), ам, v. pf. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) durchjagen, verschwenden, vergeuden (verfutsch en), pessumdo.
- Пропуштање, н. das Durchlassen, permissio, dimissio, emissio.
- Пропуштати, ам, v. impf. durchlassen, permitto.
- Прорадитисе, имсе, v. r. pf. anfangen arbeitfam zu seyn, incipio esse sedulus.
- Прорастање, н. das Treiben (der Pflanzen), emissio.
- Прорастати, ам, v. impf. treiben (von Pflanzen), emitto.
- Прорастати, снем, v. pf. treiben (vom Kohl, Rüben), emitto (germen).
- Прорачунити, им, v. pf. berechnen, ducio rationes.
- Прорачунитисе, имсе, v. r. pf. sich berechnen, rationes ducio.
- Прорезати, ежем, v. pf. durchschneiden, perscindo.
- Прорезивање, н. das Durchschneiden, scissio.

Прорезивати, зујем, v. impf. durchschneiden, perscindo.
 Проректи, речем, v. pf. wahr sagen, vaticinor.
 Прорицање, n. das Weissagen, vaticinatio.
 Прорицати, ричем, v. impf. vorher sagen, vaticinor.
 Пророк, m. der Prophet, propheta.
 Пророков, ва, во, des Propheten, prophetae.
 Пророковање, n. vide прорицање.
 Пророковати, кујем, vide прорицати.
 Просањкати се, амсе, v. r. pf. ein we nig Schritten fahren, vehi trahis paululum.
 Просац, сца, m. der Werber, Freiberber, petitor puellae, procus.
 Просед, да, до, (Pec. и Срем.) vide просјед.
 Просејати, јем, (Pec. и Срем.) vide просијати.
 Просек, m. (Pec. и Срем.) vide просјек.
 Просек, m. (Pec. и Срем.) vide просјек.
 Просен, на, но, n. п. љеб, слама, Hirsen; miliaeus.
 Просеница, f. das Hirsenbrot, panis miliaeus.
 Просецање, n. (Pec. и Срем.) vide просијецање.
 Просецасти, ам, (Pec. и Срем.) vide просијецасти.
 Просидба, f. die Freiwerbung, petitio virginis.
 Просијати, сијем, v. pf. (Ерц.) durchleben, scribro.
 Просијек, m. (Ерц.) ein zweischneidiges Instrument zum Durchhauen, securis anseris.
 Просијецање, n. (Ерц.) das Durchhauen, persectio.
 Просијецасти, ам, v. impf. (Ерц.) durchhauen, persecto.
 Проспац, сноца, m. vide просац.
 Проспање, n. 1) das Ausschütten, effusio, profusio. 2) das Verschwenden, profusio.
 Проспасти, ам (и проспљем), v. impf. 1) ausschütten, profuando. 2) verschwenden, profuando.
 Просирање, n. das Durchscheissen, Hervorscheissen, procacatio.
 Просирасти, ам, v. impf. durchscheissen, procaco.
 Просити, им, v. impf. 1) heuојку, um ein Mädchen freyen, ambire virginem. 2) betteln, mendico.
 Просјак, m. der Bettler, mendicus.
 Просјакња (просјакња), f. die Bettlerin, mendica.

Просјакџов, ва, во, des Bettlers, mendici.
 Просјачење, n. die Bettlerey, mendicatio.
 Просјачити, им, v. impf. nach Bettler Art begehren, mendico.
 Просјачки (просјачки), ка, ко, 1) bettelhaft, mendicus. 2) adv. bettelhaft, mendice.
 Просјед, да, до, der grau zu werden beginnt, subcanus.
 Просјек, m. 1) vide просијек. 2) Durchhau, durchgehauener Weg, via aperta per saxa.
 Просјеки, сијечем, v. pf. (Ерц.) durchhauen, persecto, transeco.
 Прославити, им, v. pf. н. п. крсно име, zu Ende feyern, percelebro.
 Прославити се, имсе, v. r. pf. sich berühmt machen, berühmt werden, inclaresco.
 Прославање, n. 1) das Feiern, percelebratio. 2) das Berühmtwerden, illustratio.
 Прослављати, ам, v. impf. zu Ende feyern, percelebro.
 Прослављати се, амсе, v. r. impf. berühmt werden, inclaresco.
 Просо, n. die Hirse, milium.
 Просрати, серем, v. pf. 1) daherschleissen, procaco. 2) просрао све, er hat alles verschleissen, patrimonium devoravit.
 Прост, ма, мо, 1) einfältig, gemein, simplex. 2) да је просто, es ist vergeben (als Antwort auf Bitte um Vergabung); проста му душа! Gott hab' ihn selig, (vergebe ihm die Sünden).
 Простак, m. ein einfältiger gemeiner Mensch, ohne Bildung, homo de plebe.
 Простакња, f. ein gemeines Weib, mulier de plebe.
 Простаков, ва, во, des простак, hominis plebeji.
 Простачки, ка, ко, 1) wie es gemeine Leute haben, plebejus. 2) adv. wie ein простак, more hominis plebeji.
 Простирање, n. das Ausbreiten, explicatio, extensio.
 Простирати, рем, v. impf. ausbreiten, explico.
 Простирач, m. ein Tuch, das ausgebreitet wird, stragulum.
 Простирача, f. m. j. поњава, што се простире, die Roge, die ausgebreitet wird, um darauf zu liegen, gausape.
 Простирка, f. vide простирач.
 Простити, им, v. pf. verzeihen, ignosco.
 А. Прости брате!
 Б. Да је просто.

Дела Пророка ф.

*Простачки, ка, ко,
 на видни простачки суфрису
 Просточиница ф.*

Просточиницасти

Сваде. Мушки сузе про-

спитак

Протуратице, амсе, vide промета-
тице.
Протурати, им, v. pf. 1) werfen durch—,
jacto per. 2) los werden, anbringen,
vendo, liberor.
Протурати, учем, v. pf. ein wenig zer-
schlagen, verberibus adicio modice.
Проћераница, f. (Ерц.) eine verjagte Per-
son, ejectus, ejecta.
Проћерати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) trei-
ben durch —, vorbei, ago per —, prae-
ter —. 2) verjagen, ejicio. Поштен
као и проћеран.
Проћеривање, n. (Ерц.) das Treiben
durch —, das Vertreiben, actio per —,
ejectio.
Проћеривати, рујем, v. impf. (Ерц.)
1) treiben durch —, vorbei —. 2) ver-
jagen, ejicio.
Проћи, проћем, v. pf. 1) durch —, vor-
beigehen, eo per —, praetereo. 2) ver-
gehen, vorbeigehn, praetereo. 3) abgehen
(von der Waare), divendi.
Проћисе, проћемсе, v. r. pf. 1) sich
ergehen, obambulo. 2) etwas gehen las-
sen, meiden, mitto.
Проћјати, им, v. pf. } vorbeiheten,
Проћјати, чим, v. pf. } (vom Winde),
praeterstrido.
Проћјини, им, v. pf. durchlesen, perlego.
Проћјукати, ам, vide пропућкати.
Проћод, m. (у Сријему, у Бачк. и у
Бан. по варошима) vide изод.
Проћавштети, тим, }
Проћавштети, им, } vide проћјета-
Проћавшти, ачим, } ти.
Проћавштети, им, }
Проћавштети, ам, (Рес. и Срем.) vide
проћјетати.
Проћвљети, лим, }
v. pf. (Рес.) }
Проћвљети, им, } einen Klagen von
v. pf. (Срем.) } sich geben, strido,
Проћвљети, лим, } ejulo.
v. pf. (Ерц.) }
Проћвљетати, ам, v. pf. (Ерц.) erblü-
hen, effloresco.
Проћвљети, им, (Рес. и Срем.) vide
проћједити.
Проћвљети, н. (Рес. и Срем.) vide
проћјетивање.
Проћвљети, љујем, (Рес. и Срем.)
vide проћјетивање.
Проћвљети, им, (Рес. и Срем.) vide
проћјетити.
Проћвљети, m. (Рес. и Срем.) vide проћјет.
Проћвљети, им, v. pf. (Ерц.) durch-
seihen, percolo.
Проћвљети, им, v. pf. (Ерц.) abschä-
len, schälen, aestimo.
Проћвљети, m. (Ерц.) der Kloben, lignum
ex parte fissum, forceps ligneus.

Проћјетивање, n. (Ерц.) das Durchsei-
hen, percolatio.
Проћјетивати, љујем, v. impf. (Ерц.)
durchseihen, percolo.
Проћјетити, им, v. pf. durchlesen, per-
lego.
Проћјетати, ам, v. pf. durchstöbern,
durchstöchern, perfodio.
Проћјетивати, ам, v. pf. кога, (fig.)
einen durchkämnen, rectino.
Проћјетити, им, v. pf. ein wenig säu-
bern, perurgo.
Проћјетати, ам, vide проћјетити.
Проћјети, f. Сад је проћјети, а други ће
нуп бити квочка, diesmal mag es
dir hingehen (проћи), hac vice fero,
in posterum non sic abibis.
Проћјети, ам, vide проћјетати.
Проћјети, ам, v. pf. ein wenig tau-
fen, vellico.
Проћјети, чујем, v. pf. hören, erfahren,
in audio.
Проћјети, чујесе, v. r. pf. laut wer-
den, in audior.
Проћјети, имсе, v. r. pf. ein wenig
schetzen, jocos aliquantum, subjoco.
Проћјети, ам, v. pf. ein wenig bunt-
schedig färben, aliquantum variego.
Проћјети, амсе, v. r. pf. sich bunt
färben, variegari: проћјетало се гро-
ће, снијег по планини (wenn einzelne
Stellen aufgethaut sind).
Проћјети, f. das Erbittene, quod
expetitum est.
Проћјети, f. (cm.) die Verlob-
te, desponsata:
„Разбољесе проћјети девојка —
Проћјети, n. 1) das Werben um eine
Braut, procatio. 2) das Betteln, men-
dicatio.
Проћјети, амсе, v. r. pf. sich
ein wenig ergeben, obambulasse.
Проћјети, ам, v. pf. ein wenig mit
der Ruthe peitschen, virga plecto.
Проћјети, n. das Durchnähen, per-
sutio, transsutio.
Проћјети, ам, v. impf. durchnähen
(wie die Matrazen), persuo.
Проћјети, v. pf. durchnähen, persuo.
Проћјети, f. das Betteln, mendicatio.
Проћјети, шца, m. 1) die Planke,
tabula. 2) дишати се проћјети, ein
Spiel, da einer den andern, der auf
dem Boden liegt und sich stark macht
wie ein Bret, bei den Weinen aufhebt,
ludi genus.
Проћјети, n. (coll.) die Planke, tabula.
Проћјети, f. glühende Asche mit Wasser ver-
mischt (als Umschlag), cineres aqua di-
luti.
Проћјети, m, m, stark von Brust, pe-
ctorosus.

Проћјетивање

Протурати се, им се

Која се је ртом протурати
проће венс, зима, година;
протите бол; проће ме гла-
ва. ~~Ваше неке мисли~~
проће ми година у јару
4) Проћјети као једно
на Косову

Проћјети, м, а, см

(по неким у Срем-
у, у Бачк. и у Бан.)

по варошима)
≠ као и мајмори (и п. мајмори
и аблације) дају шетити
најде катр, крст, те про-
роћјетивање и шетити

Проћјети, ам, v. impf.

Проћјети, ска, м.

оде у проћјети

Та он проће с оне стране

Прси, (gen. прси и прсију), f. pl. die Sprüß, pectus.

Прскање, n. das Sprüßen, conspersio.

Прскаши, ам, v. impf. н. п. водом, sprüßen, spargo, conspergo.

Прслук, m. das Bruststück, das Brustleibchen, subuculae genus.

Прслучић, m. dim. v. прслук.

Прснупи, нем, v. pf. bersten, springen, disrumper.

Прснупи, не, v. pf. sprüßen, emico.

Прси, m. der Finger, digitus.

Прстен, m. 1) der Ring, Fingerring, annulus, 2) опшидан на прстен, cf. колачи. 3) eine Art Spiels, ludii genus.

Прстена се играју уз месечеће ноћу; и то је најобичнија игра у Србији и у Босни. Играчи се подијеле на двије стране, па онда један узме прстен и напакне (кријући од они остали) на један рогаљ од марама, па онда помочи из руке сва четвори рогаља те један од оне друге стране узме два рогаља, а два остану њима: којима допадне прстен, они почну играти, т. ј. крипти прстен. Мелне се на земљу девет капа (или чарапа, ако нема толико капа) и десет марама, па онда један узме прстен у руку и поткрије под све капе редом (а под једном остави прстен) и најпослије у марама (марама та зовесе алава или завишак). Кад онај тако све поткрије, онда они други питају један другог: *ђе је живи и шћил (т. ј. ђе мисли да је прстен)?* па један, који је као спарјешина међу њима, почне дијати капе и пражили прстен. Кад прву капу дигне, онда рече амбар! ако буде прстен у амбару, онда га он узму и крију; ако ли не буде, а он диже остале капе ђе мисли да нема прстена, док не саћера на двије, па онда дигне ону ђе мисли да је прстен, и рече: ова наша (или нек' да ова): ако ту буде прстен, а он га узме и крије као да га је нашао у амбару; ако ли не буде, а онај му, што крије, одговори: а ова наша (или не да ова), па узме прстен и броји два коња (т. ј. амбар и ону капу ђе је био прстен), па крије опет на ново. Кад онај нађе прстен послје амбара, онда му онај што крије броји све оне капе што нијесу дигнуте (и амбар и ону под којом је био прстен), ако ли цаће у првој послје амбара, онда кажу да је у био пашку, и броје

му сви десет коња. Кад онај амбар не па не нађе прстена, одма му овај што крије мелне завишак (а доплае га држи у руци) на оно мјесто ђе је био амбар; кад који онда однесе прстен у завишак, онда кажу по сраосе (у завишак). Мјесто амбара може се казати бош (т. ј. празно), али кад се бошка, онда се дижу оне капе, ђе нема прстена; па кад онај, што пражи, саћера на двије капе бошкајући, онда су оне капе бошке; ако ли нађе прстен бошкајући, онда се броје сви коњи, као и кад се убије пашка. Под коју се капу један пашку крије прстен, она се други пут зове погорелица, или пожеглица, и зато није слободно два пут засопце под једну капу сакрити: зашто погоре сви коњи, што су доплае били изиграли. Кад изиграју онолико коња, у којем су погодили да се играју (највише се играју у доо), онда се карете различно: једне (оне што су надиграли) гаре, једне брију (ивером или каквим пријелом); једни траже успима прстен по мекнијама или по пецелу, једни лају око куће, или вичу што им се заповједи; од једније граде куприју, од једније крижају дуван и ш. д.

По варошима ђешто крију прстен под филане мјесто капа, и шу је много теже уишћилити (т. ј. погодити ђе је); а по неким мјестима, особито по Сријему; по Бачкој и по Банату, крију прстен у руке (и по важу: да се играмо прстенка), но то се највише игра са женама, и шу нема карета никаквога, него само да мушкарци мијешају своје руке са женским.

Прстенак, нка, m. 1) по варошима у Немачкој, soviel als прстен 3. 2) die Kamille, chamaemelum vulgare.

Прстеновање, n. das Anstecken des Ringes (beim Freyen), donum annuli cum puella cui desponsatur.

Прстеновања, нујем, v. pf. und impf. т. ј. ђевојку, der Verlobten den Ring anstecken, dare annulum desponsatae.

Прстенак, n. (coll.) die Ringe, annuli.

Прстић, m. dim. v. прси.

Прси, на, no, von Sinnen oder Sanftleuteus, sanaparinas.

Пртевача, f. т. ј. торба, eine torba von Weinwand, sacculus liateus.

пражно за басдан!

Деје видети и да прстенак

Прси, f. vide прсица

Прпина (прпина), f. die Schneebahn, via per nives.

Прпинаца, f. dim. v. прпина.

Прпипи, им, v. impf. Bahn machen durch den Schnee, viam aperio per nives.

Прпипи, им, v. impf. auf den Rücken heben, tollo. Штароћ носити, прпи, а што једеш, дробн (Ерц).

Прпипште, n. Einenzug, lintea.

Прпипар, m. } das Geräth, impedimenta.

Прпипара, f. }

Прпипажина, f. augm. v. прпипар.

Прпипање, n. 1) das Schwäzen eines Kindes, blateratio. 2) das Fortpacken, abitus, ablatio.

Прпипаши, ам, v. impf. 1) што прпипашц? was schwäzest du da? quid blateras. 2) прпипај, прпипај, mache das du damit fortkommst, bring's weg.

Пркешње, n. das Nasenrumpfen, (eig. Zerreiben der Lippen) das Maulrumpfen, contorsio oris.

Пркешње, n. das Bahnbrechen durch den Schnee, viae per nives apertio.

Пркешње, n. das Aufladen auf den Rücken, sublatio in dorsum.

Пркешунаст, ма, мо, mit aufgeworfenen Lippen, labiis crassis.

Пркшци усне, v. impf. } die Lippen

Пркшцисе, имсе, v. r. impf. } aufwerfen, das Maul rumpfen, labia contorqueo.

Пруга, f. ein Streif, linea, taenia.

Пругиња, f. Frauennamen, nomen muliebre.

Пругло, n. Art Schlinge (der Vogelsänzer), laqueus.

Пруда, m. die Sandban, Düne, syrtis.

Прудовит, ма, мо, reich an Sandbänken, syrtozus.

Пружање, n. das Ausstrecken, porrectio.

Пружати, ам, v. impf. 1) ausstrecken, extendo, n. p. руку, ногу. 2) чапу, reichen, porrigo.

Пружатице, амце, v. impf. sich ausstrecken, extendo corpus.

Пружити, им, v. pf. 1) чапу, reichen, porrigo. 2) ausstrecken, herretchen, extendo, porrigo.

Пружитице, имце, v. r. pf. sich ausstrecken, extendo corpus.

Прут, m. die Ruthe, virga.

Прутак, тка, m. 1) hyp. v. прут. 2) ein Streif am Kleide, virgula, clavus.

Прутаст, ма, мо, gestreift, virgatus.

Прутик, m. dim. v. прут.

Пруточача, f. eine Art rothgestreifter Apfel, mali genus.

Прутуља, f. vide пруточача.

Пррке, n. (coll.) die Ruthen, virgultum.

Пррпашње, n. das Begatten der Ziegen, coitus caprarum.

Пррпашње, асе, v. r. f. m. j. коза, sich begatten (von Ziegen), coeo (de capris).

Чије се гоћ козе пррпашу, мога јарца муда боле, одер: буд се твоје (или туђе) козе пррпашу, зашто мога јарца муда боле.

Пррпашење, n. das Kochen (Sieden, Brauten) mit Geräusch, frixio.

Пррпашити, им, v. impf. rösten, torreo, frigo.

Пррпашница, f. der Laden, wo Würste u. dgl. gebraten verkauft werden, taberna coqui.

Пррпашње, n. dim. v. пррпашење.

Пррпашти, ам, v. dim. v. пррпашење.

Пррпашкање, n. vide пррпашење.

Пррпашкати, ам, vide пррпашити.

Пррпашина, f. der Hochgestank, hircus: удара на пррпашину.

Пррпашити, ма, мо, n. p. јарац, nach Begattung riechend, olens coitum.

Пррпаша, f. Art Schinken (von Rindfleisch), pernae genus (italianisch prescittto).

Пррпашир, m. (сељаци говоре салтир) der Psalter; psalterium.

Пррпаширац (салтирац), рца, m. der Psalterfchüler, tiro discens psalterium; id est tiro tertii anni.

Пррпашашце, n. dim. v. пррпашење.

Пррпашто, тема (и пррпаша), n. der Hund, canis.

Пррпашка, ка, ке, Hundes-, caninus.

Пррпаша, f. augm. v. пас.

Пррпашање, n. das Schelten und Schimpfen, convicium.

Пррпашати, пррпашем, v. impf. schimpfen, convicior.

Пррпашач, m. der Schimpfer, conviciator.

Пррпашачев, ва, во, des пррпашач, conviciatoris.

Пррпашачица, f. die Schimpferin, conviciatrix.

Пррпашка, f. der Schimpf, ignominia.

Пррпашглав, m. (in der Volksgeographie) ein Mensch mit einem Hundskopf, homo capite canino.

Пррпаш! interj. pst, pst!

Пррпаш, пуа, m. die Bilchmaus, Haselmaus, glis (krainisch: полх довх).

Пррпашло, m. der still farzt, qui tacite perdit (?); мртвопуало, der Magel, qui nec calidus est. nec frigidus.

Пррпашљка, f. das Blaserohr, tubulus flatorius.

Пррпашње, n. 1) das Blasen, flatio. 2) venti emissio sine crepitu.

Пррпашара, f. гљива, eine Schwam: Art, genus fungi.

Пррпашаре, f. pl. (im Scherze: die Karzhosen) die weiten türkischen Hosen, caligae latae Turcarum.

Пррпашати, ам (и пррпашем), v. impf. blasen, flo.

Пррпашор, m.

Пррпашорук, m. vide пррпашорук.

Пррпашоркање, n.

Пррпашоркати се, амце, v. impf.

Пррпашоркатице, имце, v. r.

Пррпашоркатице, имце, v. r. Пррпашоркатице, имце, v. r.

Пррпашоркатице, имце, v. r.

Пррпашоркатице, имце, v. r.

Пррпашоркатице, имце, v. r.

Пррпашоркатице, имце, v. r.

Пррпашоркатице, имце, v. r.

Пударе, ф. рл. око куку-

рузи зреломе, које у

кокању не испуца, чего

Пуну (врати) се

мисле (у Земљу).

Пурга, ф. vide пурга.

Пурма масло и пси
логу.

Пусан ајгрук, т.

Пусник, vide пусник.

Пундрав, т. црв, који

се у мршави нога

под реком налази.

+3)

воде саму свиле руке

навета их, па их пуну златом —

Пуну златом по бјелу платну —

- 691 Пун Пун Пун Пун 692
- Пуак, m. vide пу.
- Пудар, m. der Wächter des Weinbergs, custos vineae.
- Пударење, n. das Bewachen des Weinbergs, custodia vineae.
- Пударина, f. der Lohn für die Hüftung des Weinbergs, merces custodiae vineae: платно пударину; опишао у пударину.
- Пударити, им, v. impf. ein пудар sein, sum custos vineae.
- Пударница, f. die Hüfterin des Weinbergs, femina custodiens vineam.
- Пударка, f. vide прака.
- Пударски, ка, ко, 1) der Hüter der Weinberge, custodum vineae. 2) adv. wie ein пудар, more custodis vineae.
- Пуж, m. (много говоре и спуж) die Schnecke, cochlea.
- Пужваљ, ља, ље, Schnecken-, cochleae.
- Пужавиц, вца, m. eine Art Specht, der Baumläufer, picus arborarius.
- Пужање, n. das Klettern, Kriechen, nisus, reptatio.
- Пужати, ужем, v. impf. 1) Kriechen, repto. 2) klettern, enitor.
- Пужити, им, v. impf. 1) klettern, kriechen, repto. 2) ausgleiten, labor: „Киша музе, Норе пуже, Чувај пуже.“
- Пужара, f. (bei den vierfüßigen Thieren) die Ruthe, penis quadrupedum (vox honesta).
- Пужка, f. vide будија.
- Пужк, ка, ко, н. п. пун сироме, Blutarm, pauperrimus.
- Пужнути, нем, vide пужн.
- Пужошина, f. die Spalte, Ritze, der Riß, fissura.
- Пужмање, n. das Puffen kochender Bohnen, sonitus pisi cocti.
- Пужмати, пужем, v. impf. puffen, sonare, subcrepito: „Гуштер пужке навр куке, Гаке плече на војску ке —“
- Пужа, f. ein Knopf, schnallenartiger Knopf.
- Пун, на, но, voll, plenus; пун пунцаш (пунцим), ganz und gar voll.
- Пунац, вца, m. vide таст.
- Пуначак, чка, ко, dim. v. пун.
- Пунгуз, m. erdichtete Speise, nomen fictum sibi, q. d. qui replet eulum.
- Пунити, им, v. impf. 1) füllen, impleo. 2) пушку, laden, impleo.
- Пунитице, имсе, v. г. impf. voll werden, impleti: пунити се мјесец, човек у лицу.
- Пунница, f. 1) женна мати, die Schwiegermutter (die Mutter der Frau), mater sponsae. 2) die Verwandte der Frau.
- affinis ex parte uxoris: опишао у пуннице.
- Пуничин, на, но, der пунича, socrus.
- Пуничање, f. pl. ein Kartenspiel, ludii chartarum genus (öfter. Saunifel).
- Пунглавац, вца, m. eine Art Wasserthiers, bestiae aquaticae genus.
- Пунтваин, m. ungetorner Wein, um damit den Wermuthwein zu versüßen, vini (musti) genus.
- Пунупи, нем, v. pf. feissen, ventum emitto sine crepitu.
- Пунцап (пунцим), та, мо, cf. пун.
- Пунџење, n. das Füllen, impletio.
- Пур, m. die Asche über dem glimmenden Feuer, cinis superjectus igni.
- Пупав, ва, во, großbäuchig, ventrosus.
- Пупавиц, вца, m. der Wiedehopf, urupa.
- Пупак, пка, м. die Knospe, calyx.
- Пупак, пца, m. der Nabel, umbilicus.
- Пупити, пи, v. impf. es treibt Knospen, gemmas emitto.
- Пупољак, љка, м. vide пупак.
- Пупчик, м. dim. v. пупак.
- Пупчик, м. dim. v. пупак.
- Пупра, f. vide будија.
- Пурак, рка, м. 1) die Flintenfugel, globulus igneus. 2) hart gekochte Fischen, phaseolus semicrudus.
- Пуран, m. vide будац.
- Пурењак, љка, m. ein halbreifes Stück Kukuruz zum Rösten, zea tostilis. cf. зелењак.
- Пурење, n. das Braten von (grünem) Kukuruz, tostio zeaе seminaturae: има ли већ кукуруза за пурење?
- Пуреш, м. Mannsname, nomen viri.
- Пурити, им, v. impf. ш. j. кукуруз, rösten, braten, torreo.
- Пурко, м. Mannsname, nomen viri.
- Пуро, м. Mannsname, nomen viri.
- Пусан*, м. vide оружје.
- Пуст, та, мо, 1) verlassen, herrenlos, desertus. 2) öde, desertus. 3) пуста батина! прчи пусп као бијесан! ала је пусп лаком! лијена је пуста као вила! Да се пуспа Бога намољимо (cf. јагњиво)!
- Пустаја, м. (понајвише у Сријему, у Бачк. и у Бан.) ein Räuber, latro. cf. ајдук.
- Пустајин, на, но, des Straßenträbers, latronis.
- Пустајински, ка, ко, 1) räuberisch, praes.
- Пустајски, ка, ко, f. datorius. 2) adv. räuberisch, more latronis.
- Пустара, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Puste (in Ungern), terra non arata, sed gregibus permissa.
- Пустимница, f. ein Wurfspiegel, lignum missile, f. W. um Obst herabzuschagen.

И док ми је на Равњу Ми -
лоше -

+ рад сам отићи кући

она је рада за нека
потн.

ишати на с.

+ Рајна, f.

у Ресави

Пушташи, ам, v. pf. lassen, mitto. cf. пушташи.

Пушташи, ам, v. impf. lassen, mitto.

Пуштеница, f. 1) die Geschiedene, mulier dimissa a marito. 2) der Zweig, den der Reiter im unwegsamen Walde zurückbeugen muß (um nicht davon im Gesichte verwundet zu werden) und dann ausläßt), frons arboris reclinata ab iter faciente per silvam. Ишао љак

проз честу на коњу, а калуђер за њим; нарази љак на такову пуштеницу, па је савије за собом и рече калуђеру: „Чувајсе, дуовнице, пуштенице.“ А калуђер помисли на пуштеницу 1), па рече: „Пуштај је ва истину на ме, ако је млада.“

Тек што је он то изговорно, а пуштеница њему преко очију: зашто је и она била млада, а љак о пуштеници 1) није ни сањао.

Пушчањ, на, но, и п. пра, зрно, калуп, шипка, Gewehr, jacularius.

Пушчањина, f. } augm. v. пушка.

Пушчина, f. }

Пушчица, f. dim. v. пушка.

Пушчањина, f. } augm. v. пушка.

Пушчина, f. }

Пушчица, f. dim. v. пушка.

Р.

Рабар, бра, м. (ст.) vide војно:

„Освану звезда на ведром небу,

„Рабар девојци пред белом двором —

Рабар, бра, ро, tapfer, fortis.

Рабација, м. vide тежак.

Работа, f. 1) die Arbeit, opus. 2) das Geschäft, negotium.

Работанье, п. das Arbeiten, operis factio.

Работашни, ам, v. impf. arbeiten, opus facio.

Работник, м. der Arbeiter, operae. cf. посленик.

Работи, м. das Kernholz, talea.

Рабрење, п. das Muthmachen, Ermuthigen, hortatio militum ut bono sint animo.

Рабриши, им, v. impf. anfeuern, animum addo:

„Србадију око себе рабре —

Раброст, f. die Tapferkeit, virtus.

Равак, вка, м. der Honigkaden, favus.

Раван, вни, f. die Ebene, planities.

Раван, м. ријека у Ресави, vide Раваница 1.

— крај воде Равана —

Раван, вна, но, eben, planus.

Раваница, f. 1) ријека у Ресави. cf. Раван. 2) намастир на тој ријеци.

3) намастир у Фрушкој гори. cf. Врдиц. Раваничанин, калуђер из Раванице. Раванички, ка, ко, von Раваница.

Раван; вња, м. мјесто између Саве и Засавине (у Мачви више Митровачке скеле). На Равњу је био Српски шанец.

Равнање, п. das Ausgleichen (zweier Streitender), reconciliatio.

Равнаши, ам, v. impf. ausgleichen, ver gleichen (Streitende), compono.

Равнина, f. die Ebene, planities.

Равниши, им, v. impf. eben, aequo.

Равница, f. vide равнина.

РаД, м. die Arbeit, labor.

РаД, да, до, gern, lubens: ја сам рад то учиниши, ich thue es gern, facio lubens.

Рада, f. Frauennamen, nomen feminae.

Радак, м. Mannsname, nomen viri.

Радаш, м. Mannsname, nomen viri.

Радаша, f. Frauennamen, nomen feminae.

Радаш, м. Mannsname, nomen viri.

Раде, м. hur. v. Радоња.

Радеи, м. Mannsname, nomen viri.

Радеи, м. Mannsname, nomen viri.

Радеи, м. Mannsname, nomen viri.

Ради, wegen, ob — im Willen, propter: Бога ради, im Gottes Willen; „Сењани се у лов подигнули

„Среће ради на Вожић у јупру —

Радивоје, м. Mannsname, nomen viri.

Радин, м. ein arbeitsamer Mensch, homo laboriosus.

Радин, м. Mannsname, nomen viri.

Радинко (Радинко), м. Mannsname, nomen viri.

Радица, м. Mannsname, nomen viri.

Радиши, им, v. impf. 1) arbeiten, laboro. 2) што радиш? was machst du, wie gehst dir, quid agis.

Радиш, м. Mannsname, nomen viri.

Радиш, м. (kain. вртавка, österreich. Dradibaberl, d. i. dreh dich Värbchen).

Радиша, м. Mannsname, nomen viri.

Радишан, м. Mannsname, nomen viri.

Радиша, м. Mannsname, nomen viri.

Радиша, f. Frauennamen, nomen feminae.

Радо, м. hur. v. Радоња.

Радо, gern, lubenter: радо иду на војску.

Радоба, м. Mannsname, nomen viri.

Радобуд, м. Mannsname, nomen viri.

Радован, м. Mannsname, nomen viri.

Радованье, п. das Freuen, gaudium.

Радоватисе, дујемсе, v. г. impf. sich freuen, gaudeo, laetor.

Радован, вца, м. Mannsname, nomen viri.

Радованица, f. намастир под Цером.

Радованичанин, калуђер из Радо-

- вашице. Радовашнички, ка, ко, von
Радовашница.
- Радоица, m. Mannsname, nomen viri.
- Радоје, m. Mannsname, nomen viri.
- Радојка, f. Frauennname, nomen feminae.
- Радојко, m. Mannsname, nomen viri.
- Радоља, m. Mannsname, nomen viri.
- Радосав, m. Mannsname, nomen viri.
- Радосан, сна, но, vide радостан.
- Радост, f. die Freude, gaudium, laetitia.
- Радостан, сна, но, freudig, laetus.
- Радоша, m. Mannsname, nomen viri.
- Радош, m. die Aufgabe, res gratis ad-
dita rei bene venditae.
- Радош, m. Mannsname, nomen viri.
- Радука, f. Frauennname, nomen feminae.
- Радукан, m. Mannsname, nomen viri.
- Радул, m. Mannsname, nomen viri.
- Радула, f. Frauennname, nomen feminae.
- Радулин, m. Mannsname, nomen viri.
- Радулн, m. Mannsname, nomen viri.
- Радулин, m. Mannsname, nomen viri.
- Рађање, n. 1) Gebären, partus. 2) das
Fruchtbringen, fertilitas.
- Рађати, ам, v. impf. 1) gebären, pario.
2) Frucht bringen, fero fructum: рађа
виноград, воће.
- Рађатице, амсе, v. r. impf. aufgehen,
oriog: рађасе сунце.
- Рађевина, f. eine Knechina der nanja von
Зворник (морао је некад бити онђе
некакав Рађ, Рађа, Рађо:
зашто у Рађевини има некакво мје-
сто, које се и данас зове Рађев
ка мен). Рађевац (вца), човек из
Рађевине. Рађевка, жена из Рађе-
вине. Рађевски, ка, ко, von Рађе-
вина.
- Рађен, m. Mannsname, nomen viri.
- Рај, f. der Roden, secale cereale Linn.
- Рајалиписе (рајалиписе), ли ми се,
v. pf. leid thun, doleo: рајалиао му се.
- Рајан, на, но, n. п. леб, слама, Ро-
den, secalinus.
- Рајан, жња, m. der Weatstieß, veru.
- Рајениписе (рајениписе), имсе, v.
r. pf. q. d. sich entweiben, uxorem exuo.
Ласно се ожениши, али се мучно
рајениши.
- Рајекн (рајекн), ежем, v. pf. vide
распалити 1.
- Рајљевање, n. (Ерц.) das Ausgießen,
effusio.
- Рајљевати, ам, v. impf. (Ерц.) aus-
gießen, effundo.
- Рајњик, m. dim. v. рајан.
- Рајовница, f. Rodenbrot, panis seca-
lianus.
- Рајобрати, берем, v. pf. 1) in Erfah-
rung bringen, rescio, exploro. 2) unter-
scheiden, verstehen, intelligo.
- Рајобратице, беремсе, v. r. pf. 1) zu sich
kommen (vom Rauche, vom Phanta-
siren), redeo ad mentem. 2) разабрао
се леб, ist schön aufgegangen, nicht
tastig, panis bene coctus, rarus.
- Рајавити, вијем, vide развити.
- Рајавити, ам, vide рајавити.
- Рајавити, пнем, v. pf. ausfrappen,
extendo: чадор, коња, човека и т. д.
- Рајавитице, пнемсе, v. r. pf. sich auf-
stellen daß Niemand vorbei kann, im-
pedire transitum.
- Рајавињање, n. das Ausfrappen, ex-
tensio.
- Рајавињапи, њем, v. impf. ausfrap-
pen, extendo.
- Рајавињаписе, њемсе, v. r. impf. sich
gespannt ausstellen, extendi, ne quis
transeat.
- Рајасипање, n. das Zerstreuen, sparsio.
- Рајасипати, ам (и разасипљем), v.
impf. zerstreuen, dissipio.
- Рајаслапи, зашљем, v. pf. zerstreuen,
ausenden, dimitto (in diversas partes).
- Рајаспирање, n. das Ausbreiten, ex-
tensio.
- Рајаспирапи, рем, v. impf. ausbreiten,
extendo.
- Рајаспирети, ем, разаспирети, (Рес. и
Срем.) vide разаспирети.
- Рајаспирети, рем, разаспирети, v. pf.
(Ерц.) ausbreiten, extendo, explico.
- Рајасути, спем, v. pf. auseinander
streuen, spargo.
- Рајбарусити, им, } mit zerrauften
v. pf. m. j. косу, } Haaren da sein,
Рајбаруситице, имсе, } crinibus impe-
v. r. pf. } xis sum.
- Рајбацапи, ам, vide разбацапи.
- Рајбацавање, n. das Auseinanderwer-
fen, disjunctio.
- Рајбацавати, пујем, v. impf. ausein-
ander werfen, disjicio.
- Рајбацавати, им, v. pf. zerwerfen, disjicio.
- Рајбежисе, бернемсе, (Рес. и Срем.)
vide разбежисе.
- Рајбигуз, m. (halb im Scherze) das Blatt-
eis (worauf man sich den Hintern zer-
schlägt), glacies lubrica.
- Рајбијање, n. 1) das Zerbrechen, dis-
junctio. 2) das Schlagen, Bestiegen, su-
gatio. 3) das Auswechseln in kleine
Münze, permutatio. 4) das Verhindern,
impeditio, aversio.
- Рајбијати, ам, v. impf. 1) zerbrechen,
disjunctio. 2) den Feind schlagen, fugo.
3) дукап, талијер, банку, Geld wech-
seln (in kleinere Münze), permuto. 4) ver-
hindern, impedio, retineo, distineo.
- Рајбирание, n. 1) das schön und lockere
Aufgehen des Brotes, raritas panis.
2) das Verstehen, intelligentia. 3) Er-
kundtschaften, exploratio.

Рајомир, m. Manns-
name, nomen
viri.

Рајасипатице
Рајасипатице сода од камења -

Рајасипати, vide разасипати

Рајалиписе

Рајану се сече рајану -

Рајану

Рајавити, ам, v. impf.

Рајовница, f. вид
од раја.

Разбираати, ам, v. impf. 1) ausklauben, seligo. 2) erkundschaffen, exploro. 3) verstehen, intelligo.

Разбираице, имсе, v. r. impf. zu sich kommen, ad mentem redeo.

Разбити, бијем, v. pf. 1) н. п. лонац, чашу, zer schlagen, disjicio. 2) војску, schlagen, fugo, vinco. 3) дукам, in kleine Münze wechseln, commuto. 4) verhindern, impedio: као сам да идем у лов, па ме разби Ранко; келисма да копамо кукурузе, па нас разби кнша.

Разбежике, бејнемосе, v. r. pf. (Ерц.) auseinander fliehen, disflugio.

Разблаживање, н. das Versüßen, dulcoratio.

Разблаживати, жујем, v. impf. н. п. мајско, versüßen, dulcoro.

Разблажити, им, v. pf. versüßen, dulcoro.

Разблаудити, им, v. pf. н. п. овцу, angewöhnen, daß es uns nachfolgt, mansuefacio.

Разблаудница, f. п. j. овца (сп.), ein Schaf, das uns nachfolgt, aus der Hand frisst, u. s. m. ovis mansueta: „Ти помужи овцу разблаудницу, „Залиј цвијет кроз шанку свиралу — Разбој, м. 1) der Weberstuhl, machina textoria. 2) (сп.) vide разбојниште: „Она иде на Косово равно, „Па се шеће по разбоју млада, „По разбоју чеспитнога кнеза — Разбојниште (разбојниште), н. Ort, wo eine Schlacht gewesen, locus ubi proelium fuit.

Разболеписе, лимсе, (Рес.) } vide
Разболитисе, имсе, (Срем.) } разбо-
леписе.

Разболеписе, лимсе, v. r. pf. (Ерц.) erkranken, morbo corrigior.

Разборит, та, то, 1) verständlich, leicht begreifend, intelligens, н. п. човек. 2) (сп.) weit (vom Kleide), amplius: „Ко ти реза борну сукњу? „у појасу саборити, „у скутови разборити? —

Разбрајање, н. das Auseinanderzählen, dinumeratio.

Разбрајати, ам, v. impf. abzählen, dinumero.

Разбраати, берем, vide разбраати.

Разбраице, беремсе, vide разбраатице.

Разбраити, им, v. pf. entbrüdern, disjuncto fratres.

Разбраитисе, имсе, v. r. pf. ми смо се разбраили, wir nennen uns nicht mehr Brüder, turimus fraternitatem.

Разбројити, им, v. pf. abzählen, dinumero.

Разбудити, им, v. pf. aufwecken, excitare (e somno), expergefacio.

Разбудитисе, имсе, v. r. pf. erwachen, expergescor.

Развадити, им, v. pf. (Streitende) auseinander bringen, pugnautes separo.

Развађање, н. das Auseinanderbringen (von Streitenden), separatio pugnantium.

Развађати, ам, v. impf. Streitende auseinander bringen, separo pugnautes.

Развалине, f. pl. die Ruinen, Trümmer, rudera.

Развалити, им, v. pf. zertrümmern, zerstören, evertio. 2) усма, das Maul weit aufstun, diduco os.

Разваљивање, н. das Zerstoren, destructio.

Разваљивати, љујем, v. impf. zerstören, destructio, evertio.

Развјевање, н. (Рес. и Срем.) vide развијавање.

Развјевати, ам, (Рес. и Срем.) vide развијевати.

Разведравање, н. das Aufheitern (des Himmels), rediens serenitas coeli.

Разведравати, ам, v. impf. aufheitern, exhilarare, sereno.

Разведраватисе, васа, v. r. impf. heiter werden, serenore.

Развдрити, им, v. pf. aufheitern, sereno.

Развдритисе, рисе, v. r. pf. sich aufheitern, serenore.

Развјевање, н. (Рес. и Срем.) vide развијавање.

Развјевати, ам, (Рес. и Срем.) vide развијевати.

Развјати, јем, (Рес. и Срем.) vide развијати.

Развенчавање, н. (Рес. и Срем.) vide развенчавање.

Развенчавати, ам, (Рес. и Срем.) vide развенчавати.

Развенчати, ам, (Рес. и Срем.) vide развенчати.

Развеселити, им, v. pf. erfreuen, gaudio afficio.

Развеселјавање, н. das Erfreuen, Aufheitern, exhilaratio.

Развеселјати, ам, v. impf. aufheitern, exhilarare.

Развјести, ведем, v. pf. 1) auseinander führen, in diversa duco. 2) auseinander treiben (z. B. einen Topf auf der Scheibe), diduco.

Развјести, ведем, v. pf. 1) auseinander führen, divedo. 2) singend oder weinend weit ausholen, diduco.

Развјести, ведем, v. pf. die Stickerie auflösen, resolvo acu pictum, retexo.

Развајруша, f.

+ 2) виво водом

Развијавање, н. (Ерц.) das Zerwerfeln, diventilatio.
Развијавапи, ам, v. impf. (Ерц.) zerwerfeln, diventilo.
Развијање, н. das Entwickeln, explicatio.
Развијати, вијем, v. pf. (Ерц.) zerwerfeln, diventilo.
Развијати, ам, v. impf. auseinanderwerfeln, divolvo, explicio.
Развијавање, н. vide развијавање.
Развијевати, ам, vide развијавати.
Развијатице, вицемсе, v. г. pf. ins Schreyen kommen, inclamo.
Развијати, вијем, v. pf. entwickeln, auseinanderwerfeln, divolvo, explicio.
Развијачавање, н. (Ерц.) das Entfränzen (die Trauung ungeschehen machen), discoronatio?
Развијачавати, ам, v. impf. (Ерц.) entfränzen, discorono.
Развијчати, ам, v. pf. entfränzen (zurücktrauen), demo coronam nuptialem (?): кад се један пун вјенча, не може се развијчати.
Развлачење, н. 1) das Auseinanderziehen, distractio. 2) das Verzählen (des Kindes), mala educatio.
Развлачити, им, v. impf. 1) verziehen, distraho. 2) das Kind verziehen, corrumpo puerum nimia indulgentia.
Разводици, им, v. impf. 1) auseinanderführen, duco in diversa. 2) ausweiten, diduco (з. В. den Kopf).
Разводиње, н. 1) das Auseinanderführen, ductio in diversa. 2) das Ausweiten, diductio.
Разводиње, н. das Auseinanderführen, divectio.
Разводици, им, v. impf. н. п. на колима хубре, auseinanderführen, divelo.
Разврнути, нем, vide разврћи.
Разврнути, нем, v. pf. aufwerfen, aufbrechen (die Muff), dirumpo.
Разврсти, врзем, v. pf. loswickeln, expedio.
Развртање, н. das Auswerfen, diruptio.
Развртати, вркем, v. impf. aufbrechen, dirumpo.
Разврћи (говорисе и разврнути), врнем, vide разметнути.
Развршивање, н. das Abgipfeln, demtio a summitate.
Развршивати, шујем, v. impf. н. п. сијено, abgipfeln, vom Gipfel nehmen, demo de summitate.
Развршици, им, v. pf. н. п. сијено, abgipfeln, demo de summitate.
Развући, учем, v. pf. 1) zerziehen, distraho. 2) verziehen (ein Kind), indulgentia corrumpo.
Разрађање, н. das Zertheilen, distributio.

Разрађати, ам, v. impf. zertheilen, distribuo.
Разразици, им, v. pf. auseinander treten, discolco.
Разрашици, им, v. pf. das Unbehagen vertreiben, exhilaro.
Разрашице, лице, v. г. pf. н. п. vrijeme, heitert sich auf, wird schön.
Разрађивање, н. das Aufheitern, exhilaratio.
Разрађивати, лујем, v. impf. das Unbehagen vertreiben, exhilaro.
Разрађиватице, лујесе, v. г. impf. sich aufheitern (vom Wetter), serenor.
Разрасици, им, v. pf. bekannt machen, divulgo.
Разрасивање, н. das Bekanntwerden, divulgatio.
Разрасивати, шујем, v. impf. bekannt machen, divulgo.
Разгледање, н. das Beschauen, dispectio.
Разгледати, ам, v. impf. betrachten, dispecio.
Разгледати, ам, v. pf. ansehen, dispecio.
Разглубити, им, v. pf. н. п. лијес, auseinander fügen, auseinander thun, disjungo.
Разгњивити, им, v. pf. erzürnen, irritor.
Разгњичити, им, v. pf. zerfetzten, condepso.
Разговарање, н. 1) das Besprechen, confabulatio. 2) das Ermuthigen, animi additio.
Разговарати, ам, v. impf. einem Bekümmerten Muth einsprechen, animum addo. Кукај мајко те ме разговарај.
Разговаратице, амсе, v. г. impf. sich besprechen, colloqui.
Разговѣтан, пна, но, (Рес. и Срем.) vide разговјетан.
Разговјетан, пна, но, (Ерц.) deutsch, nicht untereinander, distinctus: разговјетно говори, пише; кад ко разговјетно говори Немачки, ја све разумијем.
Разговор, м. 1) das Gespräch, colloquium. 2) Trost (das Ausreden von traurigen Gedanken), consolatio: „Moja mati једна разговора —
Разговорак, рка, м. (ст.) еим. v. разговор 2: „Ту су мајци шанки разговорци —
Разговоран, рна, но, човек, gesprächig, adfabilis.
Разговорити, им, v. pf. einem wieder Muth einsprechen, animum recoco.
Разговоритице, имсе, v. г. pf. sich besprechen, colloqui.
Разгодици, им, v. pf. vertheilen, distribuo.

Развртене, игри,

Разглавати, ам, v. impf.

Разглавити, ам, v. pf.

||

1) разглавио вилуце,

Разглавливање, н.

Разглавливати, лујем, v. impf.

Разгон, м. herba genus.

Разгонити, им, v. impf. auseinander treiben, dispello.

Разгонѣње, n. das Auseinanderjagen, dispulsio.

Разгоретисе, рисе, v. r. pf. m. j. ва-тира, zu Blut brennen, candeo (de igne).

Разграбити, им, v. pf. zertraffen, diripio.

Разградити, им, v. pf. 1) entzünden, deo serem. 2) auseinander thun, re-lexo:

„Штогађ брака — — саграде,
То им виле све за ноћ разграде —

Разграђивање, n. 1) das Entzünden, dis-
sertio. 2) das Auseanderthun, re-
tectura.

Разграђивати, љујем, v. impf. 1) ent-
zünden, diruo serem. 2) auseinander
thun, retexo, solvo.

Разгранатисе, насе, v. r. pf. n. п. др-
во, Zweige treiben, diffundesco.

~~Разгривање, n. vide разгривати.~~

Разгревање, n. (Рес. и Срем.) vide раз-
гријевање.

Разгревати, ам, (Рес. и Срем.) vide
разгријевати.

Разгрејавање, n. (Рес. и Срем.) vide
разгријавање.

Разгрејавати, ам, (Рес. и Срем.) vide
разгријавати.

Разгрејати, јем, (Рес. и Срем.) vide
разгријати.

Разгрепсти, ребем, v. pf. zerkrähen, un-
guibus dilascero.

Разгризање, n. das Zerbeißen, dimorsio.

Разгризати, ам, v. impf. zerbeißen, di-
mordeo.

Разгријавање, n. (Ерц.) vide разгри-
јевање.

Разгријавати, ам, (Ерц.) vide разгри-
јевати.

Разгријати, јем, v. pf. (Ерц.) erwär-
men, calefacio.

Разгријевање, n. (Ерц.) das Erwärmen,
concalfacio.

Разгријевати, ам, v. impf. (Ерц.) er-
wärmen, calefacio.

Разгристи, ризем, v. pf. zerbeißen, di-
mordeo.

Разгринути, нем, v. pf. 1) auseinander
thun, disjicio, n. п. снијег, земљу,
вапру, пепео, жипто. 2) да разгр-
немо, да видимо ко је јачи, entschei-
den, decerno.

Разгртање, n. das Auseanderthun,
disjectio, discretio.

Разгртати, гркем, v. impf. auseinan-
der thun, disjecto.

Разгрувати, ам, v. pf. zererschlagen, con-
tundo.

Раздавање, n. das Zergeben, distributio.

Раздавати, дајем, v. impf. zergeben,
distribuo.

Раздалеко, weit auseinander, distant
ab invicem.

Раздати, ам, v. pf. auseinander geben,
dido.

Раздвајање, n. 1) das Halbiren, dimi-
datio. 2) das Trennen, separatio.

Раздвајати, ам, v. impf. halbiren, di-
midio.

Раздвајатисе, амсе, v. r. impf. sich tren-
nen, separor.

Раздвојити, им, v. pf. halbiren, dimi-
dio.

Раздвојитисе, имсе, v. r. pf. sich ab-
sondern, separor.

Разделити, им, (Рес. и Срем.) vide
раздијелити.

Разделишисе, имсе, (Рес. и Срем.)
vide раздијелишисе.

Раздељивање, n. (Рес. и Срем.) vide
раздељивање.

Раздељивати, љујем, (Рес. и Срем.)
vide раздељивати.

Раздерати, ем, v. pf. zerreißen, dilas-
cero.

Раздијелити, им, v. pf. (Ерц.) zerthei-
len, divido.

Раздељивање, n. (Ерц.) das Zerthei-
len, distributio.

Раздељивати, љујем, v. impf. (Ерц.)
vertheilen, zertheilen, distribuo.

Раздор, m. vide неслога.

Раздрагати, ам, v. pf. n. п. љевојку,
erlustigen, delecto.

Раздрагатисе, амсе, v. r. pf. lustig
werden, exhilaror.

Раздраживање, n. das Erlustigen, de-
lectatio.

Раздраживати, жујем, v. impf. erlusti-
gen, delecto.

Раздражити, им, v. pf. reizen, irrito.

Раздремати, ам, (Рес. и Срем.) vide
раздријемати.

Раздрести, ем, раздрѣо, (Рес. и Срем.)
vide раздријести.

Раздрешити, им, (Рес. и Срем.) vide
раздријешити.

Раздријемати, ам, v. pf. (Ерц.) ermun-
tern (vom Schlummer), excito.

Раздријети, рем, раздрѣо, v. pf. (Ерц.)
vide раздерати.

Раздријешити, им, v. pf. (Ерц.) los-
knipfen, solvo.

Раздрљивање, n. das Entblößen, de-
nudatio.

Раздрљивати, љујем, v. impf. m. j.
прси, entblößen, denudo.

Раздрљити, им, v. pf. m. j. прси, ent-
blößen, aufreißen, denudo.

Раздрмати, ам, v. pf. erschüttern, con-
cutio.

+вјеме гради ил' коларе куре,
вјеме гради, вјеме разградује,

Разделак, ма, m.

1a

Раздрматисе, амсе, v. r. pf. erschüttert werden, erbeben, concutio.
 Раздробити, им, v. pf. zerbrechen, frio.
 Раздрогати, ам, v. pf. zererschüttern, contero, comminuo.
 Раздруживање, п. 1) das Trennen (der Gesellschaft), dissociatio. 2) das Entzweigen, disparatio.
 Раздруживати, жујем, v. impf. 1) trennen, dissocio. 2) entzweigen, disparo.
 Раздржити, им, v. pf. 1) trennen, dissocio. 2) das Was trennen, disparo, (3. B. von zwei getrennten Dingen).
 Раздувати, ам, v. pf. auseinanderblasen, distill.
 Разжаланисе, лисе, vide ражалитисе.
 Разженишисе, имсе, vide раженитисе.
 Разжећи, жежем, vide ражећи.
 Разигравање, п. das Tanzen - machen (des Pferdes), concitatio equi, ut saltet.
 Разигравати, ам, v. impf. н. п. коња, tanzen machen, facio ut saltet equus.
 Разиграватисе, амсе, v. r. impf. in tanzende Bewegung geraten, exultq.
 Разиграши, ам, v. pf. н. п. коња, tanzen machen, facio ut saltet equus.
 Разиграшисе, амсе, v. r. pf. dahintanzen, exsalto.
 Разилажње, п. das Auseinandergehen, discessio.
 Разилазитисе, зимосе, v. r. impf. auseinandergehen, solvitur concio.
 Разићисе, зићемосе (и разидемосе), v. r. pf. auseinandergehen, discedo.
 Разједити, им, v. pf. vide разжевити.
 Разлагање, п. das Auseinanderlegen, dispositio.
 Разлагати, лажем, v. impf. auseinanderlegen, dispono.
 Разладити, им, v. pf. abkühlen, refrigero.
 Разладитисе, имсе, v. r. pf. sich abkühlen, refrigeror.
 Разлађивање, п. das Kühlen, refrigeratio.
 Разлађивати, жујем, v. impf. abkühlen, refrigero.
 Разлађиватисе, жујемсе, v. r. impf. sich abkühlen, refrigeror.
 Разлажење, п. vide разлажење.
 Разлаз, м. das Auseinandergehen, discessus: да се играмо разлаза (im Scherze: spielen wir Auseinander, d. h. jeder geht an sein Geschäft).
 Разлазитисе, зимосе, vide разлазитисе.
 Разлажатисе, јемсе, v. r. pf. ins Belien hinein geraten, illatro.
 Разламаче, п. das Zerbrechen, diffractio.
 Разламачи, ам, v. impf. brechen, diffringo.

Разлегање, п. (Рес. и Срем.) vide разлежгање.
 Разлегатисе, лежесе, (Рес. и Срем.) vide разлежгатисе.
 Разлежатице, жице, v. r. pf. н. п. кокош. anfangen zu brüten, incubo.
 Разлешање, п. (Рес. и Срем.) vide разлешање.
 Разлешатисе, лежесе, (Рес. и Срем.) vide разлешатисе.
 Разлештисе, шимсе, 1) auseinandersteigen, divolo. v. r. pf. (Рес.)
 Разлештисе, имсе, 2) in Stücken zerfallen, dissilio. v. r. pf. (Срем.)
 Разлештисе, лештисе, н. п. лонац, пушка и ш. д. v. r. pf. (Ерц.)
 Разлешисе, егнесе (и разлешесе), v. r. pf. wiederfallen, resono.
 Разлешисе, лежесе, vide разлежатисе.
 Разливање, п. (Срем.) vide раљевање.
 Разливати, ам, (Срем.) vide раљевати.
 Разлијегаче, п. (Ерц.) das Wiederhallen, resonantia.
 Разлијегатисе, жежесе, v. r. impf. (Ерц.) wiederhallen, resono.
 Разлијетање, п. (Ерц.) das Auseinandersteigen, divolutio.
 Разлијетатисе, јекемсе, v. r. impf. (Ерц.) auseinandersteigen, divolito.
 Разлика, f. der Unterschied, discrimen.
 Разликовати, кујем, v. pf. unterscheiden, discerno.
 Разликоватисе, кујемсе, v. r. pf. sich unterscheiden, verschieden seyn, differo.
 Разлиши, лјем, v. pf. н. п. млијeko, hingießen, ergießen, diffundo.
 Разлитисе, лјемсе, v. r. pf. sich ergießen, diffundor.
 Различан, чна, но, verschieden, varius.
 Разлог, м. die Ueberlegung, consilium, reprehensio: није, говори без разлога.
 Разложити, им, v. pf. auseinanderlegen, dispono.
 Разломити, им, v. pf. zerbrechen, diffringo.
 Разлупачи, ам, v. pf. zer schlagen, contundo.
 Разлучивање, п. das Trennen, separatio.
 Разлучивати, чујем, v. impf. trennen, absondern, separo.
 Разлучити, им, v. pf. absondern, separo, disparo.
 Разма, außer, praeter, excepto —
 Размазати, ажем, v. pf. zer schmieren, dilino.
 Размазивање, п. das Zer schmieren, dilitus.
 Размазивати, зујем, v. impf. zer schmieren, dilino.
 Размазити, им, v. pf. днјете, verhätscheln, indulgentia corrumpo.

13)

12)

*Зече Марко не соју нитко,
 Разма жеу ни башино
 нол*

Размакнути, нем, vide размаћи.
 Размакнутисе, немсе, vide размаћице.
 Размаптрање, н. das Besehen, inspectio.
 Размаптраши, ам, v. impf. besehen, inspicio.
 Размаћи (говорисе и размакнути), макнем, v. pf. auseinandertrücken, dimoveo.
 Размаћице (говорисе и размакнутисе), макнемсе, v. г. pf. auseinandertrücken, discedo, dimoveor.
 Размеђиши, им, v. pf. abgränzen, definio.
 Размена, f. (Рес. и Срем.) vide размјена.
 Размењити, им, (Рес. и Срем.) vide размијенити.
 Размењитице, имсе, (Рес. и Срем.) vide размијенитице.
 Размењивање, н. (Рес. и Срем.) vide размијивање.
 Размењивати, њујем, (Рес. и Срем.) vide размијивати.
 Размењиватице, њујемсе, (Рес. и Срем.) vide размијиватице.
 Размјеравање, н. (Рес. и Срем.) vide размјеравање.
 Размјеравати, ам, (Рес. и Срем.) vide размјеравати.
 Размјерак, рка, м. (Рес. и Срем.) vide размјерак.
 Размјерити, им, (Рес. и Срем.) vide размјерити.
 Размјесити, им, (Рес. и Срем.) vide размјесити.
 Размјесити, етем, v. pf. auseinanderfechten, divergo.
 Размјесити, етем, v. pf. zerrühren (s. В. ein Gy), dissolvo versando.
 Размет (размет), м. das Zerwerfen, disjunctio, diffusio: није то на размет.
 Разметање, н. 1) das Auseinanderwerfen, disjunctio. 2) das Großhuhn, jactatio.
 Разметати, етем, v. impf. zerwerfen, disjicio.
 Разметатице, мекемсе, v. г. impf. sich prahlen, jactare se.
 Разметивање, н. (Рес. и Срем.) vide размјивање.
 Разметивати, шујем, (Рес. и Срем.) vide размјивати.
 Размијенити, им, v. pf. (Ерц.) vertauschen, austauschen, permuto.
 Размијенитице, пмсе, v. г. pf. (Ерц.) tauschen (untereinander), permuto.
 Размијесити, им, v. pf. (Ерц.) м. j. леб, vertheilen, divido (ut videas quot sint futuri panes).
 Размирица, f. (у крајини Негопинској) der Unfriede, Krieg, bellum. cf. крајина, ратц.

Размислити, им, v. pf. } überle-
 Размислитице, имсе, v. г. pf. } gen,
 expendo.
 Размиц (von размицати), оде пиц на размиц. cf. пиц.
 Размицање, н. das Auseinanderrücken, dimotio.
 Размицати, ичем, v. impf. auseinandertrücken, dimoveo.
 Размицатице, ичемсе, v. г. impf. auseinandertrücken, dimoveor.
 Размишљавање, н. vide размишљање.
 Размишљавати, ам, vide размишљати.
 Размишљање, н. überlegen, perpensio.
 Размишљати, ам, v. impf. nachsinnen, überlegen, perpendo.
 Размјена, f. (Ерц.) der Tausch, permutatio:
 „Океш даши коња на размјену? —
 Размјивање, н. (Ерц.) das Vertauscheln, permutatio.
 Размјивати, њујем, v. impf. (Ерц.) vertauscheln, permuto.
 Размјиватице, њујемсе, v. г. impf. (Ерц.) tauschen, permuto.
 Размјеравање, н. (Ерц.) das Abmessen, Abwägen, dimensio.
 Размјеравати, ам, v. impf. (Ерц.) abwägen, abmessen, dimetior.
 Размјерак, рка, м. (Ерц.) der Verlust beim Abwägen im Kleinen, detrimentum ponderis aut mensurae: опшица на размјерке.
 Размјерити, им, v. pf. (Ерц.) abwägen, pendo, exigo ad libram, dimetior.
 Размјешивање, н. (Ерц.) das Abtheilen, decretio.
 Размјешивати, шујем, v. impf. (Ерц.) м. j. леб, abtheilen, decerno, distribuo.
 Размотавање, н. das Abwickeln, divolutio.
 Размотавати, ам, v. impf. auseinanderwickeln, expedio.
 Размотати, ам, v. pf. auseinanderwickeln, expedio, explico.
 Размотрити, им, v. pf. besehen, inspicio.
 Размрсити, им, v. pf. entwirren, expedio.
 Размршивање, н. das Entwirren, expeditio.
 Размршивати, шујем, v. impf. entwirren, expedio.
 Размушити, им, v. pf. zerrühren, zertrüben, solvo versando, conturbo: узми мало меда, па размуди с водом.
 Размуживање, н. das Zerrühren, dissolutio.
 Размуживати, шујем, v. impf. zerrühren, dissolvo.

Разметавати

Разнаитисе, асе (и разнадесе), v. r. pf. erheben, sich finden, agnoscere.
 Да се Марку за гроб не разнаде-
 Разнети, несем, (Рес. и Срем.) vide Разнети.
 Разнети, несем, разнија (разнијела, ло), v. pf. (Ерц.) zertragen, differo.
 Разносити, им, v. impf. zertragen, differo.
 Разношење, n. das Zertragen, dilatio.
 Разношити, им, v. pf. (понајвише у Сријему, у Бачк. и у Бан. по варошима) zerstückeln, zerstückeln, dividere, cf. раставити.
 Разор, m. die Furche, Gränzfurche, Wasserfurche, sulcus.
 Разоравати, n. das Durchackern, peragratio.
 Разоравати, ам, v. impf. durchackern, peragro.
 Разорати, рем, v. pf. durchackern, exagro.
 Разортачавање, n. die Auflösung der (Handlung-) Gesellschaft, dissociatio.
 Разортачавати, ам, v. impf. entgegenstellen, dissociare.
 Разортачавањисе, амсе, v. r. impf. die Gesellschaft auflösen, solvo societatem.
 Разортачити, им, v. pf. die Gesellschaft auflösen, dissociare.
 Разортачињисе, имсе, v. r. pf. sich trennen (von Handlungsgesellschaftern).
 Разорачињисе, имсе, v. r. pf. ins Gaden hinein gerathen, clango laeta (de gallina et metaph. — de femina laeta).
 Разрастање, n. das Auseinanderwachsen, crassatio.
 Разрастањисе, амсе, v. r. impf. in die Breite wachsen, crassescere.
 Разрастањисе, стемсе, v. r. pf. auseinanderwachsen, crassescere.
 Разредити, им, v. pf. abtheilen, bestimmen, ordinare, disponere.
 Разређивање, n. das Abtheilen, dispositio.
 Разређивати, љжем, v. impf. bestimmen, constituere.
 Разрезати, ежем, v. pf. 1) zerschneiden, discindo. 2) порезу, die Auflage unter die Pflichten verteilen, disperatio, describo.
 Разрезивање, n. 1) das Zerschneiden, discissio. 2) das Verteilen, disperatio.
 Разрезивати, зузем, v. impf. 1) zerschneiden, discindo. 2) verteilen, disperatio.
 Разрнати, рижем, v. pf. zerwühlen, diruo.
 Разрок, ка, кв, von schiefem Blick, strabo.

Разудати, ам, v. pf. н. п. керн, се-
 стре, nacheinander ausheuteten, maritare aliam alio.
 Разудатице, амоце, v. r. pf. разудале се керн, die Lächer haben eine dachin, die andere dorthin, weggeheuratet, collocatae sunt silvae.
 Разум, m. die Vernunft, ratio.
 Разуман, мна, но, verständig, vernünftig, prudens.
 Разумети, ем, (Рес. и Срем.) vide разумети.
 Разумјети, мијем, v. pf. (Ерц.) verstehen, intelligere.
 Ранн, m. Mannsname, nomen viri.
 Ранца, m. Mannsname, nomen viri.
 Ранч, m. Mannsname, nomen viri.
 Раја, m. das Paradies, paradisus.
 Раја *, f. die Unterthanen, subditi.
 Раја, m. (Рес. и Срем.) vide Раја.
 Рајак, m. Mannsname, nomen viri.
 Рајан, m. Mannsname, nomen viri.
 Рајка, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Рајко (Рајко), m. Mannsname, nomen viri.
 Рајна, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Рајо, m. (Ерц.) dim. v. Рајак.
 Рајски, ка, но, paradisißch, paradisiacus.
 Рајчета, m. Mannsname, nomen viri.
 Рај, m. der Krebs, cancer.
 Рајка, f. vide гробница.
 Рајка, m. (Рес. и Срем.) vide Рако.
 Рајам *, m. die Rechnung, ratio.
 Рајамца, f. das Rechenbüchlein (in der Schule), libellus arithmeticus.
 Рајаче, n. das Räuspfern, excreatio.
 Рајати, рачем, v. impf. räuspfern, exscreo.
 Рајетла, f. die Rakette, ragata (?).
 Рајија, f. der Branntwein, sicera.
 Рајијина, f. } augm. v. рајија.
 Рајијина, f. }
 Рајијски, ка, ко, } н. п. суд, Brannt-
 Рајијски, ка, ко, } wein, sicerarius.
 Рајија, f. dim. v. рајија.
 Рајија, f. 1) salix caprea Linn. 2) Frauennamen, nomen feminae.
 Рајитов, ва, во, von рајија, e salice caprea.
 Рајијовина, f. das Holz der salix caprea.
 Рајијија *, m. der Branntweimbrenner, sicerarius.
 Рајијини, на, но, des рајијија, sicerarii.
 Рајијијина, f. die Branntweimbrenner, sicerarum coctio; taberna siceraria.
 Рајијни, нем, v. pf. räuspfern, exscreo.
 Рајо, m. (Ерц.) hyp. v. Радован; Радоица, Радисав.
 Раков, ва, во, Krebs, causticus.

~~Разудивати, дајем~~
 v. impf.
 Разумевати, ам,

Разумјети, се, ремсе,

v. r. pf.
 Рајетати, m. нима јом раја.
 Што не може сонан
 Рајко, то не паросте
 на нешто

Нема јака се
 рајије гата.

Разчијати, црен, вијф.

Са црквено јуер разчијати

Рајваст, та, тло, vide
 рајваст.

Рајве, f. pl. vide рајве

Рајвице, f. pl. dim. ко
 рајве.

Раколитце, ице,
в.т. итф.

Раколье

Раколье

Рален, m. Mannsname, nomen viri.
 Ралепа, m. Mannsname, nomen viri.
 Ралица, f. мали плауг, што се оре са-
 мо на два вола по спрменишим њи-
 вама, eine Art Pflug, aratri genus.
 Раало, n. Art Pfluges, aratri genus. cf.
 ралица.
 Рам, m. Name eines Städtchens mit Rui-
 nen, an der Donau, östlich von Sme-
 dereto. Рамски, ка, ко, von Ram.
 Рамазан *, m. Турски пост, die Faste
 der Mohammedaner, jejunium Moha-
 medanorum.
 Рамање, n. das Hinken, claudicatio.
 Рамати, мљем, v. impf. hinken, clau-
 dico.
 Раме, мена, n. } die Schulter,
 Рамо, мена, n. (у Ери.) } humerus.
 Рана, f. die Wunde, vulnus.
 Рана, f. 1) die Nahrung, victus. 2) Frau-
 enname, nomen feminac. 3) cf. Зла-
 стоје.
 Ранѝ, на, мо, 1) früh, matutinus. 2)
 frühzeitig, maturus, praesox.
 Ранило, n. На Цвијети (а бешто и на
 Благовјест) у јутру поране жевој-
 ке прије сунца на ранило на во-
 ду, па онђе увате коло те играју
 и пјевају различне пјесме, n. п.
 „Поранила девојке,
 Јело ле, Јело добра девојко,
 „Поранила на воду,
 Јело ле, Јело добра девојко,
 „Ал' на води јеленче,
 Јело ле, Јело добра девојко,
 „Рогом воду мукаше,
 Јело ле, Јело добра девојко,
 „А очима бистраше
 Јело ле, Јело добра девојко.
 „Рани коња радивоје:
 „Девојке те претекосе,
 „Ведром воду замушише. —
 „А што ке им рано вода? —
 „Да оперу брашу руо,
 „Да га пошљу у сванове. и ш. д.
 Ранисав, m. Mannsname, nomen viri.
 Ранитељ, m. der Ernährer, nutritor, al-
 tor: ранитељу мој (кажу вољу кад
 га мпљују).
 Ранићи, им, 1) v. pf. кога, verwun-
 den, vulnero. 2) v. impf. früh aufste-
 hen, mane surgo.
 Ранићи, им, v. impf. nähren, alo.
 Ранишце, имсе, v. r. pf. verwundet
 werden, vulnerari.
 Ранишце, имсе, v. r. impf. sich nähren,
 sustentor.
 Ранитовача, f. Wald am Einfluß des
 Jadar in die Drina.
 Ранка, f. vide рања.
 Ранко, m. Mannsname, nomen viri.

Рапо, 1) früh, des Morgens, mane. 2)
 früh, frühzeitig, mature.
 Рањав, ва, во, wund, saucius, ulce-
 ratus.
 Рањавање, n. das Verwunden, vulne-
 ratio.
 Рањавати, ам, v. impf. verwunden, vul-
 nero.
 Рањеник, m. 1) der Verwundete, vulne-
 ratus. 2) das Wundkraut, herba vul-
 neraria.
 Рањеник, m. das Maßschwein, porcus
 fertilis.
 Рањеница, f. (у Сријему, у Бачк. и у
 Бан.) das Zuchtmädel, die Ziehtochter,
 puella educata in domo mea.
 Рањениче, чепа, n. m. j. prace, das
 Maßschwein, porcellus saginatus.
 Рањенје, n. das Frühaufstehen, surrectio
 matutina, matuta.
 Рањенје, n. das Nähren, alio, nutritio.
 Рањака (рања), f. eine Art Weinrebe,
 die am frühesten Frucht trägt, vitis
 genus.
 Раоњик, m. лемеш, das Pflugeisen, cul-
 ter aratri.
 Раосав, m. Mannsname, nomen viri.
 Рапав, ва, во, rauß, ueben, asper.
 Рапе, f. pl. Unebenheiten, asperitates.
 Раца, f. das Oberkleid der Mönche, то раца.
 Рацад, m. n. п. купусни, бланшени,
 дувански, die Pflanzen aus der Pflanz-
 schule, seminarium, plantae seminarii.
 Рацадити, им, v. pf. übersetzen (Pflan-
 zen aus der Pflanzschule), transero.
 Рацадник, m. die Pflanzschule, semina-
 rium (für den Krautgarten).
 Рацађивање, n. das Uebersetzen (der Pflan-
 zen aus der Pflanzschule), transatio.
 Рацађивати, хујем, v. impf. übersetzen,
 transero.
 Расанушице, несе, v. r. pf. и. п. буре,
 zertrönnen, exarsco.
 Расап, спа, m. die Zerstreuung (Revolu-
 tion), rerum subversio:
 „Кад се овај учинио расап —
 Расванушице, несе, v. r. pf. es wird
 Tag, dilucescit.
 Расвицак, тка, m. der Anbruch des Ta-
 ges, diluculum.
 Расвицање, n. das Tagen, diluculum.
 Расвицатице, икесе, v. r. impf. tagen,
 dilucescit.
 Раседавање, n. das Abfatteln, demtio
 ephippiorum.
 Раседавати, ам, v. impf. abfatteln,
 demo ephippia.
 Раседаати, ам, v. abfatteln, demo e-
 phippia.
 Расејатице, јемосе, (Рес. и Срем.) vide
 расијатице.
 Раселници, им, v. pf. auseinander ste-

рацад

рацад

Расанушице
расап
расе

Кан? волови моји рани

расап

- desn, zum Auswandern nöthigen, facio ut migret quis.
- Раселитисе, имсе, v. r. pf. auswandern, sich zerstreuen, dimigro.
- Раселѣвање, n. 1) das Entvölkern (durch Auswanderung), caussae emigrationis. 2) das Auswandern, migratio.
- Раселѣвати, ам, v. impf. entvölkern, indem man auswandern macht, desolo.
- Раселѣватисе, амсе, v. r. impf. auswandern, migro.
- Расекн, сечем, (Рес. и Срем.) vide рас-сјеки.
- Расецѣње, n. (Рес. и Срем.) vide рас-сјецање.
- Расецѣти, ам, (Рес. и Срем.) vide рас-сјецаати.
- Распјатисе, јемсе, v. r. pf. (Ерц.) sich zerstreuen, spargor, diffundor.
- Распјѣцање, n. (Ерц.) das Zerhaue- n, dissectio.
- Распјѣпати, ам, v. impf. (Ерц.) zer- haue n, disseco.
- Распнѣње, n. vide разасипање.
- Распнати, ам (и раснлѣм), vide ра- засипати.
- Расрѣкн, сјецем, v. pf. (Ерц.) zerhaue n, disseco.
- Раскајатисе, јемсе, v. r. pf. es bereu- en, poenitet.
- Раскалѣнитисе, имсе, v. r. pf. ein Halbse werden, ho nebulo.
- Раскалућерити, им, v. pf. entmönchen, decucullare.
- Раскалућеритисе, имсе, v. r. pf. die Kutte abziehen, monachum exho.
- Раскалѣватисе, ласе, v. r. pf. kothig werden, sit coenum.
- Расквоцатисе, вочемсе, v. r. pf. n. j. ко- кош, anfangen zu klucksen, coepiglosire.
- Раскнѣвање, n. das Zerschneiden, recu- sio, relictio.
- Раскнѣвати, ам, v. impf. zerschneiden, recudo.
- Раскнѣ, f. ja нијесам е раскнѣ, ich bin von der Partie, halte mit, socius sum, me habetis sociam.
- Раскнѣвање, n. das Stören, turbatio.
- Раскнѣпати, ам, v. impf. stören, ver- treiben, turbo.
- Раскнѣпати, ам, v. pf. auseinander wer- fen (den Dünger), disjicio.
- Раскнѣнути, нем, v. pf. 1) zerreißen, rupto. 2) stören, turbo.
- Раскнѣслити, им, v. pf. erweichen, aqua mollio.
- Расклапати, ам, v. pf. erschüttern, lo- sser machen, laxo.
- Расклапатиса, иѣм, vide раскла- патиса.
- Расклапање, n. das Öffnen (z. B. des Mundes) mit Gewalt, reclusio.
- Расклапати, ам, v. impf. mit Gewalt öffnen, recludo.
- Расклепати, плѣм, v. pf. zubängeln, asuo tundendo.
- Расклапати, ам, vide расклапати.
- Раскленити, им, v. pf. aufthun (mit- Gewalt), recludo.
- Раскловати, кујем, v. pf. zerschneiden, recudo.
- Расковчавње, n. das Loshästeln, diffi- bulatio.
- Расковчавати, ам, v. impf. loshästeln, diffibulo.
- Расковчати, ам, v. pf. loshästeln, dif- fibulo.
- Раскомадатисе, амсе, v. pf. sich er- zürnen, daß man alles in Stücken haue n möchte, excandescor.
- Раскопавање, n. das Zerstoren, destru- ctio, eversio.
- Раскопавати, ам, v. impf. zerstoren, everto.
- Раскопати, ам, v. pf. zerstoren, everto.
- Раскопчавње, vide расковчавње.
- Раскопчавати, ам, vide расковча- вати.
- Раскопчати, ам, vide расковчати.
- Раскорак, m. иде у раскорак, er geht breit wie einer, der einen Bruch u. dgl. hat, incedit ut herniosus.
- Раскорачнитисе, имсе, v. r. pf. breit, auseinander stehen, cruribus diversis sto.
- Раскосити, им, v. pf. auseinander mä- hen, rescco gramina (e. g. tentorii fi- gendi causa).
- Раскрајавање, n. das Zerschneiden (des Tuches zu Räden), discissio.
- Раскрајати, ам, v. impf. zerschneiden, disciando.
- Раскрѣвање, n. das Boneinanderbrei- ten, distentio.
- Раскрѣвати, чујем, v. impf. von ein- ander breiten (die Füße), distendo.
- Раскрѣтити, им, v. pf. von einander breiten, distendo.
- Раскрѣжити, им, v. pf. zerschneiden (z. B. den Apfel), disseco.
- Раскрѣтити, им, v. pf. aufthun (z. B. den Beutel), explicor.
- Раскрѣвање, n. das Öffnen, expli- catio, relectio.
- Раскрѣвати, љујем, v. impf. öffnen, explicor.
- Раскрѣвање, n. vide раскрајање.
- Раскрѣвати, ам, vide раскрајати.
- Раскрѣтити, им, v. pf. zerschneiden, disciando.
- Раскрѣтити, им, v. pf. ein unangeneh- mes, verwickeltes Geschäft abthun, ne- gotium expedio.
- Раскрѣвање, n. das Beendigen eines

+ Но анѣм не до раскловати

Раскочати се,

Раскочити се,

Раскочити се, поке-
се, v. r. pf.

Раскравити

Раскравити се

Раскрављивање

Раскрављивати

Раскрављивати се

- verdriesslichen Geschäftes, expeditio negotii molesti.
- Раскрѣвавати, ам, v. impf. ein lästiges Geschäft abthun, expedio molestum negotium.
- Раскрѣвање, n. vide раскрѣвање.
- Раскрѣвати, ам, vide раскрѣвавати.
- Раскрѣпити, им, v. pf. с ким, keine Rechnung mehr mit jemand haben, societatem dirimo: ми смо раскрѣпити и ња сам с њим раскрѣпити.
- Раскрѣвање, n. das Ausrodern, extirpacio.
- Раскрѣвати, чујем, v. impf. ausrodern, extirpro.
- Раскрѣпити, им, v. pf. ausrodern, extirpo.
- Раскрѣвање, n. vide раскрѣвање.
- Раскрѣвати, ам, vide раскрѣвавати.
- Раскрѣвање, n. das Abrechnen, rationum exaequatio.
- Раскрѣпати, ам, v. impf. abrechnen, rationes exaequo et dirimo societatem.
- Раскрѣшке (раскрѣше), n. der Kreuzweg, hivium, trivium. Многи приповиједају, да су ноћу привиђели штогао на раскрѣку.
- Раскување, n. 1) das Zertheilen des Brotteigs in Laibe, vide размјенивање. 2) das Zerfochen, discoctio, nimia coctio.
- Раскувати, ам, v. impf. 1) den Brotteig in Laibe abtheilen. 2) zerfochen, discoquo.
- Раскувати, ам, v. pf. 1) den Brotteig zertheilen, massam dividere in panes, vide размјесити. 2) zerfochen, discoquo.
- Раскумити, им, v. pf. entkumen (machen, daß man nicht mehr kum ist), dissociare cum a.
- Раскумитисе, имсе, v. r. pf. sich entkumen, dissociari (de cum is).
- Раскучивање, n. das Auseinanderrecken, distentio.
- Раскучивати, чујем, v. impf. 1) auseinanderrecken, im; v. pf. 1) auseinanderrecken, distendo.
- Расџ, расџа, m. die Lake vom Sauerkraut, muria.
- Распавайтисе, амсе, v. r. pf. recht ins Schlafen hinein kommen, somno obrui.
- Распадање, n. das Zerfallen, dilapsus.
- Распадатисе, амсе, v. r. impf. zerfallen, dilabor.
- Распаднутисе, немсе, vide распадатисе.
- Распаљити, им, v. pf. 1) entzünden, succendo. 2) распаљити га (башином) повр главе, mit einem Stocke über den Kopf schlagen.
- Распаљивање, n. das Entzünden, succensio.
- Распаљивати, љујем, v. impf. entzünden, succendo.
- Распаравање, n. das Durchwärmen, lotus, percalectio, vaporatio.
- Распаравати, ам, v. impf. durchwärmen, vaporo.
- Распарати, ам, vide распорити.
- Распарити, им, v. pf. durchwärmen, vaporo (z. B. eine rheumatische Stelle des Leibes, am Feuer, oder im Bade).
- Распасивање, n. das Entgürten, discinctio.
- Распасивати, сујем, v. impf. entgürten, discingo.
- Распасати, нашем, v. pf. entgürten, discingo.
- Распаситисе (говорисе и распаднутисе), паднемсе, v. r. pf. zerfallen, dilabor.
- Распаћати, ам, v. pf. zertragen, distraho.
- Распеваати, ам, (Рес. и Срем.) vide распјеваати.
- Распевайтисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide распјевайтисе.
- Распѣти, ењем (и распнем), vide распѣти.
- Распѣљивање, n. das Aufhästeln, diffibulatio.
- Распѣљивати, ам, v. impf. 1) aufhästeln, diffibulatio.
- Распѣљати, ам, v. pf. 1) aufhästeln, diffibulatio.
- Распѣчати, им, v. pf. entsegen, aufbrechen, resigno, solvo.
- Распечакавање, n. das Erbrechen (des Briefes), resignatio.
- Распечакавати, ам, v. impf. entsegen, resigno.
- Распѣчити, им, vide размазити.
- Распикука, m. und f. der Verschwendter, prodigus.
- Распињање, n. vide разапињање.
- Распињаати, њем, vide разапињаати.
- Распињаитисе, њемсе, vide разапињаитисе.
- Распиривање, n. das Aufachen, ventilatio, accensio.
- Распиривати, рујем, v. impf. aufachen, accendo, ventilo.
- Распирити, им, v. pf. н. п. вапру, aufachen, succendo.
- Распис, m. das Umlauffchreiben, der Umlauf, literae circulatoriae: кад је био распис.
- Расписати, пишем, v. pf. rund umher schreiben, anbieten, circummitto literas jubentes aliquid fieri: расписао цар по свему царству.
- Расписатисе, пишемсе, v. r. pf. ins Schreiben hineinkommen, scribendo esse occupatissimum.
- Расписивање, n. das Schreiben rund umher, literarum circummissio.

Распаљити, им, v. pf.

Расписивати, сујем, v. impf. rund umher schreiben, literas circummissito.
 Распитати, ам, v. pf. erfragen, exploro, percontando invenio.
 Распитивање, n. das Erfragen, percontatio.
 Распитивати, сујем, v. impf. forschén, exquiró.
 Распјевати, ам, v. pf. (Ерц.) ins Singen bringen, facio ut quis cantet.
 Распјеваице, амсе, v. r. pf. (Ерц.) ins Singen kommen, coepi vehementer cantare.
 Расплакати, лачем, v. pf. weinen machen, facio ut quis ploret.
 Расплакатице, лачемсе, v. r. pf. recht ins Weinen hinein kommen, illacrymo.
 Распламшетице, шимсе, v. r. pf. (Рес.) entflammen, in Flamme kommen, inflammor, exardesco.
 Распламшенице, имсе, v. r. pf. (Срем.)
 Распламшенице, шимсе, v. r. pf. (Ерц.)
 Расплашати, им, v. pf. verschrecken, terrendo fugo, abigo.
 Распласати, етем, v. pf. losflechten, auseinander stricken, solvo plexum, n. градичу, косу, чопацу
 Распласање, n. das Losflechten, dissolutio pexus.
 Распласати, етем, v. impf. losflechten, dissolvo plexum.
 Расплашатице, несе, v. r. pf. verschwimmen, verschwemmt werden, disfluó (з. В. zeimni по води).
 Распљескати, ам (и распљештем), v. pf. zerflitschen, displodo.
 Распознавање, n. das Unterscheiden, das Voneinanderkennen, dignotio.
 Распознавати, најем, v. impf. unterscheiden, dignosco.
 Распознаати, ам, v. pf. unterscheiden, dignosco.
 Распојас, са, со, entgürtet, ohne Gürtel, discinctus.
 Располовити, им, v. pf. halbiren, dimidio.
 Раџоп, m. der Gr.-Priester, qui olim fuit sacerdos.
 Распониати, v. pf. einen entpriefern, ihm die Weihen nehmen, sacerdotem profano.
 Распониатице, имсе, v. r. pf. aufhören Priester zu seyn, sacerdotium ab dico.
 Распопљавање, n. das Entweihen des Priesters, profanatio sacerdotis.
 Распопљавати, ам, v. impf. einen Priester entweihen, profano sacerdotem.
 Распопљаватице, амсе, v. r. impf. das Priestertum aufgeben, ab dico sacerdotium.

Распопов, ва, во, des распоп, illius qui olim sacerdos fuit.
 Распорити, им, v. pf. aufschlißen, diffundo.
 Распра, f. der Streit, Zank, lis.
 Расправити, им, v. pf. 1) berichtigen, in Ordnung bringen, ordino, dispono. 2) косу, das verwirrete Haar ordnen, dispono capillos.
 Расправљање, n. das Ordnen, ordinatio, expeditio, dispositio.
 Расправљати, ам, v. impf. ordnen, expeditio, ordino.
 Распрџети, дим, (Рес.) vide распр-
 Распрџити, им, (Срем.) жети.
 Распрџити, нем, (etwas obscön) verderben, corrumpo: распрџе нам игру.
 Распрџити, дим, v. pf. (Ерц.) zerstäuben, disjicio (eigentlich dispedo), з. В. die Feinde.
 Распрџити, нем, vide распрџи.
 Распрџање, n. das Auseinanderdrehen, retorsio.
 Распрџати, ам, v. impf. den Strich auseinanderdrehen, retorqueo (suam).
 Распрџање, n. das Ausspannen (des gemeinschaftlich adernden Ochsen), disjunctio.
 Распрџати, ежем, v. impf. ausspannen, disjunctio.
 Распрџање, n. das Aufräumen, dispositio.
 Распрџати, ам, v. impf. aufräumen, dispono.
 Распрџити, им, v. pf. aufräumen, dispono.
 Распрџити, едем, v. pf. auseinander drehen, retorqueo, retexo.
 Распрџавање, n. das Auseinanderschütten, retectio.
 Распрџавати, ам, v. impf. (das zugedeckte Feuer) auseinander schüren, retego ignem.
 Распрџати, едем, v. pf. auseinander schüren, retego.
 Распрџи (говорисе и распрџити), егнем, v. pf. 1) nicht mehr mit einander ansprechen (die Ochsen zum Pfluge), societatem ab dico hominum meorum cum vicini bobus aratro jungendorum. cf. spera. 2) повр главе, mit dem Stocke schlagen, percutio.
 Распрџити, им, v. pf. entfremden, facio ut non sit amplius amicus.
 Распрџитице, амсе, v. r. pf. ins Erzählen hineinkommen, ferveo narrando.
 Распрџавање, n. das Anbringen, Verkaufen, divenditio.
 Распрџавати, дајем, v. impf. ganz verkaufen, divendo.
 Распрџати, ам, v. pf. verkaufen, divendo.

Распопљивање,

Распопљивати се
 сујем се, v. impf.

Распопљити се,
 ма се, v. r. pf.

Распукавање
 Распукавати
 Распукање
 Распукаши
 Распукаши
 Распукаши

Распространити, им, v. pf. ausbreiten, expleo, progago.
 Распрострањавање, n. das Ausbreiten, extensio.
 Распрострањавати, ав, v. impf. ausbreiten, expleo, extendo.
 Распрунути, нем, v. pf. zersprengen, disjicio, н. п. ора, jaje.
 Распунити, им, vide распашиши.
 Распунути, немсе, vide распунисе.
 Распусити, им, v. pf. entlassen, dimitto.
 Распутица, f. der Seitenweg, die Theilung der Straße in Seitenwege, semita.
 Распукисе (говорисе и распукнутисе), унмесе, v. r. pf. zerspringen, dissilio.
 Распуштање, n. das Entlassen, dimissio.
 Распуштати, ам, v. impf. entlassen, dimitto.
 Распушкање, n. vide распуштање.
 Распушкати, ам, vide распуштати.
 Расудити, им, v. pf. erzürnen, irrito.
 Расудитисе, ипсе, v. r. pf. sich erzürnen, irascor.
 Расст, расста, m. der Wuchß, statra: човек лијепа расста.
 Расст, расста, m. die Eiche, quercus.
 Расставити, им, v. pf. кога с ким, trennen, separo.
 Расстављање, n. das Trennen, separatio.
 Расстављати, ам, v. impf. trennen, separo.
 Расстајање, n. das Scheiden, separatio.
 Расстајатисе, јемсе, v. r. impf. sich trennen, separor.
 Расстајнути, нем, vide расстаки.
 Расстнак, нка, m. die Trennung, separatio.
 Расстапање, das Schmelzen, liquatio, liquefactio.
 Расстапати, ам, v. impf. schmelzen, liquefacio.
 Расстатисе, анемсе, v. r. pf. с ким, sich trennen, discedo, separor.
 Расстаки (говорисе и расстакнути), акнем, v. pf. н. п. угарке (или дрва), auseinander werfen (die Feuerbrände, damit es nicht mehr brenne).
 Расстегљај, m. die Länge der ausgespannten Arme, distantia ab uno brachio extenso ad alterum: дај ми један растегљај коња.
 Расстегнути, v. pf. spannen, ausspannen, distendo.
 Расстезање, n. 1) das Spannen, distentio. 2) das Ziehen in die Länge, protractio.
 Расстезати, ежем, v. impf. 1) spannen, distendo. 2) in die Länge ziehen, protrahor.

Расстерати, ам, (Рас. и Срем.) vide расшкерати.
 Расстеривање, n. (Рас. и Срем.) vide расшкеривање.
 Расстеривати, ружем; (Рас. и Срем.) vide расшкеривати.
 Растећи, тичем, v. pf. н. п. кућу, verthun, verwirthechaften, pessumdo.
 Рассти, расстем, v. impf. wachsen, cresco.
 Расстило, n. die Baumschule, seminarium.
 Расстирање, n. das Zerreiben, distritio.
 Расстирати, рем, v. impf. н. п. тарану, zerreiben, distero.
 Расстискати, нем, vide распуштати.
 Расстискати, нем, vide распуштати.
 Расстискивати, кујем, v. impf. zersprengen, disjicio.
 Расстиснути, нем (у времену скоро прош. растиснути и растиско, растисште), v. pf. zersprengen, disjicio:
 „Растиснуше на четири стране,
 „Као вуци бјеле јагање —
 Расстиши, им, v. impf. betreten (sich begatten), inco.
 Расстишисе, имсе, v. r. impf. sich begatten (vom Gefügel), inco.
 Расстиш, m. dim. v. расст (расста).
 Расстицање, n. vide растјецање.
 Расстицати, дчем, vide растјецати.
 Расстицање, n. (Ерц.) 1) das Zließen eines Gefäßes, permissio liquidii. 2) das Verwirthschaften, pessumdatio.
 Расстицати, тјечем, v. impf. (Ерц.) 1) durchfließen, die Flüssigkeit durchlassen, perfluor. 2) verwirthechaften, pessumdo.
 Расстов, ва, во, Eichen-, quercinus.
 Растовац, вца, m. п. j. колац, или штап, eichener Stocß, baculus quercinus.
 Растовача, f. ein Eichenstocß, baculus quercinus.
 Растовина, f. Eichenholz, lignum quercinum.
 Расток, m. die schwarze Schminke für die Augenbraunen, fucus superciliorum.
 Растошити, им, v. zerschmelzen, liquefacio.
 Растошити, им, v. pf. auseinandertragen, zerreiben, distero ut consumam: први га расточити!
 Расстргнути, нем, v. pf. zerreißen, rumpo.
 Расстребати, им, (Рас. и Срем.) vide расстрибати.
 Расстребљвање, n. das Auseinanderräumen, um Platz zu machen, dispositio.

+ (говори се и растављање)
 + (говори се и растављати)

+ Растављање, n. vide растављање.

Растављати, ам, vide растављати.

Растављати, им, рф.

+ ~~распуштати~~ распуштати, распуштати

Распребљивати, лужем, v. impf. auß-
einanderräumen, um Platz zu machen,
dispono.
Распресање, n. das Zerschütteln, con-
cussio, excussio.
Распресаши, ам, v. impf. außschütteln,
executio: немој ти распресаши га-
ка нада мноме (was hast du mich zu
bestimmen?).
Распрессти, сем, v. pf. außschütteln,
executio.
Распресстице, семее, v. r. pf. н. п.
на коњу, sich außschütteln im Reiten.
Распрјебити, им, v. pf. (Ерц.) н. п.
куку, auseinanderräumen, damit Platz
sey, dispono.
Распрки, рижем, v. pf. auseinander
schneiden (mit der Schere), dissec-
tores.
Распркан, на, но, zerstreut, sparsus.
Распркати, рчем, v. pf. н. п. коња,
recht ins Laufen bringen, in cursum
egisse.
Распркатице, прчемсе, v. r. pf. 1) sich
zerstreuen, auseinander laufen, discurro.
2) ins Laufen kommen, in medio cur-
su esse.
Распрљати, ам, v. pf. zerreiben, con-
tero.
Распрти, рем, распрьо, v. pf. zer-
reiben, tero, fruo.
Распупање, n. das Auseandertreten,
digressio.
Распупатице, амсе, v. r. impf. auß-
einander treten, divergo.
Распупитице, имсе, v. r. pf. außein-
ander —, von einander treten, divergo,
discedo.
Распурање, n. das Zerwerfen, disjectio.
Распурати, ам, v. impf. auseinander
werfen, disjicio.
Распурити, им, v. pf. auseinander
werfen, disjicio.
Распуки, учем, v. pf. zerfchlagen (s. В.
Salz, Zucker), distundo.
Расудити, им, v. pf. entscheiden, beur-
theilen, dijudico.
Расуђивање, n. das Beurtheilen, Ent-
scheiden, dijudicatio.
Расуђивати, љужем, v. impf. beurthei-
len, dijudico.
Расути, спем, vide расасути.
Расцвастице, вапимсе, vide расцвје-
Расцваститице, имсе, } натице.
Расцвастатице, амсе, (Рес. и Срем.)
vide расцвјетатице.
Расцвјетатице, амсе, v. r. pf. (Ерц.)
blühen, floreo, floresco.
Расцјепити, им, (Рес. и Срем.) vide
расцјепити.
Расцјепивање, n. (Рес. и Срем.) vide
расцјепивање.

Расцјепљивати, лужем, (Рес. и Срем.)
vide расцјепљивати.
Расцјепити, им, v. pf. (Ерц.) zerpal-
ten, diffindo.
Расцјепљивање, n. (Ерц.) das Zerpal-
ten, diffissio.
Расцјепљивати, лужем, v. impf. (Ерц.)
zerfalten, diffindo.
Расцјопати, ам, v. pf. zerfchlagen, con-
tundo.
Рач, m. und f. der Krieg, bellum, cf.
крајина.
Рач* , m. нажит коњски, der Pferd-
schweif, phalerae. cf. рачп.
Рачар, m. der Ackerer, arator.
Рачарев, ва, во, } des Ackerers, ara-
Рачаров, ва, во, } toris.
Рачарски, ка, ко, 1) der Ackerer, ara-
torum. 2) adv. nach Art eines Ackerers,
aratoris more.
Рачко, m. Mannsname, nomen viri.
Рачни, на, но, н. п. доба, Kriegs-,
bellicus.
Рачовање, n. das Kriegen, bellatio.
Рачовати, тужем, v. impf. kriegen,
bello.
Рач*, m. (у Србији и у Босни по ва-
рошима) die Wandleiße. cf. полица.
Рачп*, m. (по варошима) vide рачп.
Рач, m. der Raize, Rascianus (eine für
Sport genommene und gegebene Be-
zeichnung von Seite der Ungern, für
Serbe, Serbus).
Рача, f. vide рачка.
Рачика, f. (vertraulich) i. q. Рач.
Рачки, ка, ко, 1) raizisch, rascianus.
2) adv. raizisch, rasciane.
Рачиња, f. der Raizin, Rasciana.
Рачко, m. Mannsname, nomen viri.
Рача, f. r) ријека у Сокоској нахи.
2) намастир на тој ријеци. 3) Не-
мачки град на лијевој брјегу Саве
(према утоку Дрине у Саву). 4) се-
ло код овог града. Рачанин, човек
из Раче.
Рачар, m. 1) der Krebsenfänger, qui
cancros captat. 2) der gerne Krebs
ist, amans cancorum.
Рачарев, ва, во, vide рачаров.
Рачарица, f. 1) die Krebsenfängerin, quae
captat caneros. 2) die Krebsesserin,
quae amat caneros. 3) торба, der
Krebsfack, pera cancris captis aufe-
rendis.
Рачаров, ва, во, des рачар.
Рачваси, та, то, gabelförmig, bifur-
cus. Рачваси колац (рачвасно дрво)
не иде (не може да иде) у земљу.
Рачве, f. pl. die Zanfen, furcae.
Рачена, m. Mannsname, nomen viri.
Рачик, m. dim, v. рач.
Рачи, чја, чје, Krebs-, cancrinus.

*На добрују Котвона ка
рачве*

Рачување, n.

Рачувану, сем, v. impf.

Курва кисел, даме рачување

Каг се шаке Књиге рас-

*Рачвике, f. pl. dim. Кочи
рачве.*

Распурићу војску у Србију —

Силне су се Књиге распуриће —

Рзаква, f. vide роаква.

Рзорога, f.

Рачунџија, т.

Рзаква, f. vide роаква.

Сери, рзо, шзоје рур.

Кемој пуштам рзуј код бајки

Ревелија, f.

Ревелијача, т.

Ревелијаш, т.

Раштенути, нем

Раштенути се, ита

Раштинити, ит

≠ среда, н. п. урета. ш то, т. ј. дез шзоја.

Редак, тки, т. Нар. н. ред.

А редак је постоји кравици.

Рачун, м. 1) die Rechnung, ratio, cf. ракам. 2) општан на рачун (у Јадру), zur Versammlung, Verabredung, colloquium.

Рачунање, п. vide рачуњење.

Рачунасти, ам, vide рачуништи.

Рачуништи, им, v. impf. rechnen, computo.

Рачунишписе, имсе, v. r. impf. sich bezeichnen, rationes computare mutuo.

Рачуњење, п. das Rechnen, Berechnen, computatio.

Раџа, м. (Рес. и Срем.) vide Рашо.

Раџа, f. Frauennamen, nomen feminae.

Рашипритисе, имсе, v. r. pf. im Anzuge stolzieren, superbio vestitu. Рашиприласе као пауница.

Рашивање, п. das Auseinandernähen, resulto.

Рашивати, ам, v. impf. auseinander nähen, trennen, suturam retexo, resuo.

Раширивање, п. das Ausbreiten, dilatatio.

Раширивати, рујем, v. impf. 1) breiter machen, dilato. 2) ausbreiten, dilato.

Раширити, им, v. pf. 1) breiter machen, dilato. 2) ausbreiten, dilato.

Рашишти, шјем, v. pf. losnähen, resuo, retexo.

Рашка, f. Fluss bei Novi pazar.

Рашо, м. (Ерц.) Mannname, nomen viri.

Рашта (ради шта), weßwegen, quam obrem.

Рашкерати, ам, v. pf. (Ерц.) auseinander jagen, dispello.

Рашкератисе, амсе, v. r. pf. die ge Dinge erzählen, nugas narrare.

Рашкеривање, п. (Ерц.) das Verjagen, dispulsio.

Рашкеривати, рујем, v. impf. (Ерц.) auseinander jagen, dispello.

Рашичистити, им, v. pf. wegschaffen, um reinen Platz zu machen, expurgo.

Рашчупавање, п. das Zerrausen, divellitio.

Рашчупавати, ам, v. impf. zerrausen, divellitico.

Рашчупати, ам, v. pf. zerrausen, divellitico.

Рабат, м. der Rücken, dorsum.

Рбина, f. der Scherbe, die Scherbe, testa.

Рвалитиште, п. der Ringersplatz, locus luctae, circus.

Рвање, п. das Ringen, luctatio.

Рват, м. der Kroate, Croatia.

Рвати, м. pl. Kroaten, Croatia: „Па ти звони у Рвате равне, „Побратима од Рвата Мату — Рватисе, вемсе, v. r. impf. ringen, luctor.

Рватска, f. Kroaten, Croatia.

Рватски, ка, ко, 1) kroatisch, croaticus, 2) adv. kroatisch, croatice.

Рвач, м. der Ringer, luctator.

Рвачев, ва, во, des Ringers, luctatoris.

Рвање, das Abreiben, Abnützen, detritio.

Рвати, ам, v. impf. abreiben, abnützen, detero.

Рџа, f. 1) der Rost, aerugo, rubigo, ferrugo. 2) рџа ме убила! mögest du elend werden, dii te perdant. 3) рџо једна! du Nichtswürdiger! рџо и чахо!

Рџав, ва, во, elend, schlecht, miser.

Рџање, п. das Rosten, inductio rubiginis, rubigo.

Рџати, ам, v. impf. rosten, rubiginem obduci.

Рџа, f. dünn stehende Wolle, lana rara.

Рџарце, п. das Rippschen, costula.

Рџрење, п. das Gehen auf Seitenwegen, deviatio.

Рџрити, им, v. impf. auf Seitenwegen wandeln, devio.

Рџро, п. die Rippe, costa.

Рџвати, вем, v. impf. seitwärts gehen, eo oblique. Рџе на страну, као Марково рало. Пџевају и призовиједају како је Марка Краљевиќа нагово, рила мајка да оре, али он није кео да оре као што људи ору, по њвама, него по путу куда људи иду:

„Он не оре брда ни долине, „Већ он оре цареве друмове —

Рџга, f. das Knurren und Zahnstetschen des Hundes, murmuratio canis.

Рџемента, f. das Regiment, legio, oder regimentum quod dicunt.

Рџементски, ка, ко, и п. заповијест, Regiments-, regimenti.

Рџгнути, нем, v. pf. einmal knurren, immurmuro.

Рџрација, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) die Recreation, studiorum intermissio, cf. ирација

Рџула, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан. mit allen Ableitungen) die Regel, regula.

Рџулаш, м. т. ј. солдат, der Viniensoldat, miles ordinarius.

Рџулашки, ка, ко, der Vinienstruppen, militum ordinariorum.

Рџд, м. 1) die Reihe, ordo 2) један ред, два ред, einmal, zweimal, semel, bis. 3) у ред, у ред! geschwind hieher, ades.

Рџда, f. (ст.) vide ред 1.: „Чија ј' реда за гору на воду — „Чија реда по говеда —

Редан, тка, ко, (Рес. и Срем.) vide риједак.
Редара, f. die Frau, die die Reihe der Haushaltung trifft, materfamilias ordinatrix. Ђе је много жена у кући, онђе једна редује (т. ј. готови јело, пере судове и мијеси љеб) једну неђељу дана (и та се зове онда редара), а друга другу и ш. д.
Редарин, на, но, der Anordnerin, ordinatrix.
Редити, им, v. impf. и п. куђељу, лан, den Faches bereiten (durch alle Operationen, bis er gesponnen werden kann), linum praeparo. Пошто се куђеља (или лан) изради из мочила и осуши, онда се набија ступом (а лан пре шрапцом); па се потом почне редити: најпрвије се маше на маљци, па се онда огребе на огребло, послане огребла перјасе на гвозденој перајници, послане тога перјасе повјесма маалом перајницом, па су већ онда повјесма уређена. А оно што остане на огребу и на перајници, гребена се влас (маал и ванки); а што остане на гребенима, оно су већ кучине.
Редња, f. eine endemische Krankheit, morbus grassans.
Редњи, на, ве, ја сам редњу (т. ј. чашу) попио, den Becher, der der Reihe nach mich getroffen hatte.
Редовање, n. die Umreihe, ordo domus administrandae.
Редовати, дујем, v. impf. der Reihe nach haushalten, rem familiarem administrare ex ordine.
Редуша, f. vide редара.
Редушин, на, но, vide редарин.
Решање, n. das Reiben, ordinatio.
Решати, ам, v. impf. reiben, ordino.
Решење, n. das Bereiten des Faches, lini praeparatio.
Решање, n. das Zähnefleischen, dentium ostensio, nudatio; rictatio.
Решати, жим, v. impf. die Zähnefleischen, ringi, rictare.
Реза*, f. vide ереза.
Резанци, наца, m. pl. die Nudeln, turundae (farinaceae).
Резање, n. das Schneiden, scissio.
Резати, ежем, v. impf. schneiden, scindo.
Резница, f. т. ј. лоза (на чокопу),
Рек, т. (Рес. и Срем.) vide ријек.
Река, f. (Рес. и Срем.) vide ријека.
Рекла, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) der Weiber r ock (Röckel), tunicae genus.
Реклаа, т. Mannsname, nomen viri.

Реза, т. Mannsname, nomen viri.
Реза, т. der Meerrettig (frainisch хрен, österr. der Kren), armoracia Linn.
Реза, т. der Schwanz, cauda.
Реза, f. die Kube, gara.
Резант, та, то, geschwänzt, caudatus.
Резата звијезда, f. der Komet, comètes, stella crinita.
Резина, f. augm. v. реп.
Резик, т. dim. v. реп.
Резница, f. dim. v. репа.
Резиште, n. Ufer, auf dem einst Kuben angebaut waren, locus olim garis consitus.
Резни, на, но, и п. лист, Kuben, garinus.
Резу, т. die Pestilenzwurz, tussilago petasites.
Резурина, f. augm. v. репа.
Резушина, f. augm. v. репу.
Реза, f. 1) на дрвету, das Käschchen (z. B. am Nussbaum), iulus, nucamentum 2) das Züngelchen (im Munde), Lingula 3) рџе, Franzen, fimbriae.
Резава, f. 1) најва Рупријска. 2) вода што тече кроз шу најву. Резавац (вца), човек из Ресава. Ресавакња, жена из Ресава. Ресавак (Ресавакн), ка, ко, 1) Kessawer. 2) adv. resawisch.
Ресан, т. Mannsname, nomen viri.
Ресање, n. das Bekommen der Käschchen, nucatio (?).
Ресап, та, то, и п. коза, gezüngelt, lingulatus (?).
Ресапи, ам, v. impf. Käschchen bekommen, nucari.
Ресица, f. dim. v. реса.
Рескање, n. dim. v. резање.
Рескати, ам, dim. v. резати.
Реснат, та, то, и п. грана, Käschchen tragend, iulatus.
Рези, речем (и рекнем), v. pf. sagen, dico.
Резена*, f. die Zefche, rata, symbola.
Рез, т. (Рес. и Срем.) vide ријеч.
Резек, ха, ке, beredt, eloquens cf. рјечит.
Резит, та, то, (Рес. и Срем.) vide рјечит.
Резница, f. dim. v. река.
Резица, f. dim. v. реп.
Резиштање, n. das Reitern, cribratio.
Резиштами, ам, v. impf. reitern, sieben, cribro.
Резишка, f. ein Gitterwerk, cancelli.
Резишто, n. der Reiter (Stieb), cribrum.
Рзање, n. das Wiehern, hinnitus.
Рзати, ржем, v. impf. wiehern, hinnio.
Риба, f. der Fisch, piscis. Двије се рибе на једној вапни пеку, па једна другој не вјерује.
Рибање, n. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.)

Тлаши се од рета
у рету хор сромити.
Резена) Подави рет
кода се. Труверзам
коме рет. (Годис рет.)
За њма се
Буде од рета. (Гује
мном. Код ми мржа на
рет не стаје.)
Резань, жња, т.

Рзав, т вода у Губиј
Риба по дубоку па
ва

Резавица, f.

Р промао и хор сито и хор решети

das Reiben (des Krauts), sectio operi ferri rasorii.

Рибар, m. der Fischer, piscator.

Рибарева, ва, во, } des Fischers, piscatoris.

Рибарски (рибарски), ка, ко, 1) der Fischer, piscatorum. 2) adv. nach Fischer Art, more piscatorio.

Рибати, ам, v. impf. m. j. купус, (Kraut) reiben, brassicam contero.

Рибачина, f. augm. v. риба.

Рибизава, f. pl. (у Сријем. у Бачк. и у Бан.) die Ribesbeeren, ribes rubrum Linn.

Рибик, m. das Kleine vom Fisch, der junge Fisch, pullus piscis, pisciculus.

Рибница, f. dim. v. риба.

Рибњик, ља, ље, Fisch, piscarius.

Рибница, f. ein Flecken an der Donau Poterich gegen über. Рибничанин, човек из Рибнице. Рибничкај, ка, ко, von Рибница.

Рибњак, m. der Fischteich, piscina.

Рибрина, f. vide рибетина.

Рибтање, n. das Rülpsen, ructatio.

Рибати, ам, v. impf. aufstoßen, rülpsen, ructo.

Ридане, n. das Wehklagen, ululatus.

Ридати, ам, v. impf. wehklagen, ululo.

Риџ, џа, џе; fucheroth, rufus.

Риџа, f. m. j. коза, eine rothe Ziege, tufa capra.

Риџа, m. (Рес. и Срем.) vide риџо.

Риџан, n. vide риџо:

„Доведоме Мару на риџану —

Риџо, m. (Ерц.) der Fuchs (Pferd), equus rufus.

Риџница, f. (у пјесмама и по нама-спирима) die Kammer (Schaf- und Kleiderkammer), conclave:

„Ти отиди у риџницу бјелу,

„Те ти узми жушње дуката —

„Од Стојана узима оружје,

„Па оружје носи у риџницу —

Риџа, m. (Рес. и Срем.) vide риџо.

Риџадак (comp. рјечџ), тка, ко, (Ерц.) 1) dünn, nicht dick, garus. 2) selten, rarus.

Риџек, (Ерц.) штомо риџек (m. j. штомо риџек?), wie man zu sagen pflegt, ut ajuat.

Риџека, f. (Ерц.) der Bach, Kleiner Fluß, amnis.

риџене, n. das Wählen, rutio (?).

Риџеч, f. (Ерц.) das Wort, vox, verbum.

Риџица, f. dim. v. риџеч.

Риџо, m. (Ерц.) hup. v. Риџивоје (?).

Рика, f. das Gebrülle, mugitus.

Рикавац, вџа, m. m. j. кашаљ, der Keuchhusten, tussis genus.

Рикање, n. das Brüllen, mugitus.

Рикаши, ричез, v. impf. brüllen, mugio.

Риџкунта, нем, v. pf. brüllen, mugitum edo.

Риџм, m. Rom, Roma. cf. благочастиви.

Риџманин, m. 1) der Römer, Romanus. 2) der Römer (Gefeiher, dem Ritus nach), homo ritus Romani:

„Тако моја вјера не подноси,

„Да ја копам —

„Риџканина поред Риџманина —

Риџпапа, m. der Pappf von Rom, Papa, Romanus.

Риџскај, ка, ко, römisch, romanus.

Риџтање, n. das starke Husten, tussitia anhela.

Риџпати, ам, v. impf. Reichen, stark husten, tussio.

Риџида, f. Art Kirchenbenedicters, candelaabri sacri genus.

Риџно, n. der Stadt, lynch. Риџно, n. Stadt in Dalmatien:

„Па ти проци Риџну на коџину —

Риџовина, f. die Luchshaut, das Luchsfell, pellis lynceis:

„Риџовина и самуровина —

Риџта, m. (Рес. и Срем.) vide Риџта.

Риџта, f. Frauennamē, nomen feminae.

Риџпан, m. Mannsnamē, nomen viri.

Риџивоје, m. Mannsnamē, nomen viri.

Риџто, m. (Ерц.) hup. v. Риџпан.

Риџтов, ва, во, Christi, Christi.

Риџтоо, Риџта (и Риџтоо), m. Christi, Christus.

Риџи, m. das Rohr, Röhreig, arundinetum. Ласно је џаволу у риџу свира-ти (у карабље).

Риџта, f. 1) рипава кошуља, zerfestes Hemd, indusium laecerum. 2) рипе, m. j. дроџица, die Fegen, laciniae.

Риџтава, ва, во, дроџав, zerfest, laecerus, laciniosus.

Риџи, рџем, v. impf. wühlen, ruo.

Риџиџар, m. vide дроџо.

Риџф, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Elle, ulna, cubitus. cf. аршиџ.

Риџиџанин, m. човек из Риџна: „Поклонии Риџиџанин' Ивану;

„Риџиџани су на гласу јунаџи —

Риџиџанокџ, ка, ко, von Риџно: „Што ће мени Риџиџански мачеви —

Риџканин, m. der Christ, christianus. Калуџери зову свакога човека риџканином (кад му не знаду имена), као и жену риџканиџом, или риџканиџом.

Риџканинов, ва, во, des Christen, christiani.

Риџканиџа, f. eine Christin, christiana. cf. риџканин.

Риџканиџа, f. vide риџканиџа.

Риџканилук, m. die Christenheit, populus christianus.

Риџканилук, ва, ко, 1) christlich, christianus. 2) adv. christlich, christiane.

Риџтање, n.

Риџпати, ам, v. impf.

Риџар, m. (у Бачк.) vide желелац.

Риџваф.

Риџело, n. поврз на коџу (у Труџи).

Риџети, речез (у босни) vide рети.

Рјечит, ма, мо, (Кру.) beredit, eloquens.
 Рјечица, f. dim. v. рјечка.
 Рка, f. 1) das Schnarchen, rhonchus. 2) (scherzhaftes Schimpfwort auf ein großes großes Kleid), convicium in vestem rudem.
 Ркање, n. das Schnarchen, rhonchus, to stertere.
 Ркати, рчем, v. impf. schnarchen, sterto.
 Ркнути, нем, v. pf. schnarchen, rhonchum emitto.
 Рљав, ва, во, mit aufgeschlitzten Lippen, labiis diffisis.
 Рљага, f. велика гомила, ein großer Haufe, magnus acervus.
 Рљак, m. Mannsname, nomen viri.
 Рљаме, n. das Reiben (z. B. des Ochsen am Baume), attritio, frictio.
 Рљамсе, амсе, v. r. impf. sich reiben, adteri.
 Рљица, m. j. einer, der eine aufgeschlitzte Рљица, m. j. Lippe hat, labiis diffissis.
 Рљб, m. der Sklave, servus (bello captus). Рљбом икад, а гробом никад. Ваља роба (н. п. крава).
 Рљба, f. (ital. roba) die Waare, merc. cf. руба.
 Рљбња, f. die Arbeit, Frohnarbeit, opera servilis.
 Рљбњаш, m. der Frohnarbeiter, operarius servus.
 Рљбња, f. die Sklavin, serva.
 Рљбњини, на, но, der Sklavin, servae.
 Рљбњица, f. dim. v. робња.
 Рљбшти, им, r. impf. zu Sklaven machen, in servitutum abduco.
 Рљбље, n. (coll.) die Sklaven, servi bello capti.
 Рљбљење, n. das Schleppen in die Sklaverey, abductio in servitutum.
 Рљбов, ва, во, des Sklaven, servi, mancipii.
 Рљбвљење, n. das Sklavenleben, servitus.
 Рљбвљати, бузем, v. impf. Sklave seyn, servio.
 Рљв, m. die Aufgrabung (unter dem Schnee, oder der gefrorenen Erde) damit die Schweine dann weiter nach Wurzeln wühlen, perfossio.
 Рљвшт, m. 1) der Einschnitt am Ohr des Schweins, als Kennzeichen, incisura, nota. 2) das Kernholz, talea.
 Рљвштити, им, v. pf. zeichnen, markieren, noto kreme.
 Рљвине, f. pl. vide pov. +
 Рљвјати, им, v. impf. einen rov graben, perfodio.
 Рљвито јаје, n. ein weißes Ey, ovum sorbile.

Рљвљење, n. das Graben eines rov, perfossio.
 Рљвјуи, m. pl. Gegend in der Herzegovina an der Grenze von Montenegro: „Равна Брда и камене Рљвје —
 Рљг, m. 1) das Horn, cornu. 2) на кући, der schiefe Dachbalken, trabs tacti obliqua. 3) гађларски.
 Рљгал, гла, m. die Ecke, angulus.
 Рљгати, ма, мо, gehört, corniger.
 Рљгач, m. eine Art kleiner Tisolen, fascell genus.
 Рљгобатан, тна, но, häßlich, anceps.
 Рљгожина, f. die Schilfmatte, teges.
 Рљгроз, m. das Nietgras, typha latifolia.
 Рљгрозан, зна, но, von poroz, typhae latifoliae.
 Рљгоња, m. ein Ochse mit großen Hörnern, bos cornutus, cornibus ingrantibus praeditus.
 Рљгуље, f. pl. Art Heugabel (mit zwei Zaden), furcae genus.
 Рљгуљити, f. pl. dim. v. рогуље.
 Рљгуљење, n. das Stutzen, stupor, arrectio aurium.
 Рљгуљити, им, v. impf. m. j. уши, stutzen, stupere, aures arrigo.
 Рљд, 1) он ми је род, er ist mir befreundt, est propinquus meus; општила у род; господскога рода, familiae, Abkunft. 2) die Frucht, fructus: купно виноград под родом; „Вишњичица род родила, „Од рода се подомила —
 Рљда, f. der Storch, ciconia.
 Рљдаква, f. vide рошква.
 Рљдан, дна, но, н. п. година, дрво, fruchtbar, frugifer.
 Рљдбина, f. die Verwandten, Befreundeten, propinqui.
 Рљдин, на, но, des Storchs, ciconiae.
 Рљдитељ, m. der Erzeuger, Vater, parens.
 Рљдити, им, v. pf. 1) gebähren, pario. 2) Frucht bringen, gerathen, gedeihen, provenio, respondeo spei: родила година, родило жиро, родило јабуке и н. д.
 Рљдитице, имсе, v. r. pf. родило се дијете, geboren worden, natus est, aber auch родило се сунце, ist aufgedungen, ortus est sol.
 Рљдица, f. die Verwandte, cognata: „Ој девојко ти си ми родица, „Кад те видим вама ме грозница —
 Рљђа, f. hur. v. рођака.
 Рљђај, m. m. j. сунчани, der Sonne Aufgang, ortus.
 Рљђак, m. 1) материне, или очине сестре син, der Better (Sohn der Tante oder des Oheims), matruelis, consobrinus. 2) ein weisfüßtiger Verwandter, subcognatus.

~~Ркаши ам, гити~~
~~удр- (к) да не др~~

Рљгуља, f. крава велика парова: не дају.
 (р) j. много мнџе
 рогуље, вете мнџе.

Рљвац, вца, m.
 Уман, суз, родито
 + 2) око суљаво рођака.
 + 2) m. (Р. и Сем)
 vide рљб.

Рљвштити, им
 Не сум ајз теца родитеља

+ Ромоћа, f.
у тиза кнуцад

37

Рожење, n.

Роџо, m. (Ерџ)

Розолија, f.

тј. виде судба.

Розолуја, m.

Роква, f. vide. роква.

Рсак, ска, m.

Роџака, f. пешкиња, или ујакова кћн, die Mühle, consobriua.

Роџачане, n. das Wetter (Begrüßen als Wetter), salutatio nomine consobriui.

Роџачанисе, амсе, v. r. impf. sich vettern, salutare se invicem nomine consobriui.

Роџачков, ва, во, des Wetters, consobriui.

Роџачеме, n. das Wetter, adoptatio mutua in cognationem.

Роџачнисе, имсе, v. r. impf. с ким, mit jemand Wetter werden, necessitudinem in eo.

Роџенџ, на, но, n. п. брат, сестра, син, leiblich, germanus.

Роџан, на, но, hörnen, cornuus.

Роџанство, n. das Fest der Geburt Christi. cf. Божић.

Роџење, n. Hervorbringung eines Tons am Dudelsack, genus soni utriculi musici.

Роџити, им, v. impf. einen gewissen Laut des Dudelsacks hervorbringen, elicio soni genus ex utriculo musico.

Роџиџак, m. прсп, што се њим роџи, m. j. удара у пошљедњу рупицу на харабљама гадларским.

Розга, f. der Pfod, die Stange, an der z. B. die Kürbisse hinanranken, perticat.

Рој, m. der Bienenschwarm, examen.

Ројене, n. das Schwärmen, emissio festus.

Ројнисе, ројесе, v. r. impf. n. п. челе, schwärmen, fetum emitto.

Ројне, f. pl. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide pece (cf. реса).

Рок, m. der Termin, die Zeit, tempus constitutum: сад му је рок да дође;

„Закукала сиња кукавица
„Прије рока и прије земана —

Рокља, f. (у крајини Негошњинској) (das Rödel) die Joppe, tunica.

Рокса, f. Frauennamen, nomen feminae.

Роксанда, f. Frauennamen, nomen feminae.

Роктање, n. das Grunzen, grunnitus.

Роктапи, кку, v. impf. m. j. свиње, grunzen, grunnio.

Роља, f. (у Сријем. у Бачк. и у Бан. mit allen Ableitungen) die Rolle (Manne), torcularintearium.

Рољање, das Rollen, Mangeln, laevigatio.

Рољати, ам, v. impf. rollen, laevigare.

Ром, ма, мо, lahm, hinfend, claudus.

Романија, f. Berg in Bosnien: „Веселане горо Романијо! —

Ромињање, n. das Rieseln (des Regens)? pluviae lenes.

Ромињапи, ва, v. impf. m. j. киша, rieseln, pluvia leniter cadit.

Роморити, им, v. impf. нити роморити ни говори, et ist mauschenstill, silet plane.

Ронаџ, им, m. 1) der Taucher, urinator. 2) ein Insect, bestiolae genus.

Ронити, им, v. impf. 1) tauchen, urinator. 2) (ст.) — сузе; Thränen vergießen, lacrimas fundo:

„Рони сузе низ бијело лице —

Ронитисе, имсе, v. r. impf. n. п. бријер, hinabrollen, delabor.

Роњење, n. 1) das Tauchen, urinatio. 2) das Vergießen der Thränen, lacrymatio. 3) das Hinabrollen, devolutio.

Ропчад, f. (coll.) junge Sklaven, vernae.

Ропче, чепа, n. ein junger Sklave, vernae, servulus.

Роса, f. der Thau, ros.

Роса, f. Frauennamen, nomen feminae.

Росан, сна, но, thau, roscidus.

Росити, им, v. impf. bethauen, irroro.

Роситисе, имсе, v. r. impf. im Thau herumgehen, irroro.

Росица, f. dim. v. роса.

Росонас, f. das Schellkraut, chelidonium majus.

Росуља, f. (ст.) der Thauregen, pluvia roscida:

„Удри киша росуља,
„На девојци кошуља —

Ротква, f. der Rettig, raphanus sativus Linn.

Ротквџи, на, но, n. п. лист, Rettig, raphani sativi.

Ротквџица, f. dim. v. ротква.

Ротквџиште, n. ein ehemaliges Rettigbett, locus olim raphano consitus.

Ротнитисе, имсе, v. r. pf. sich bestellen, Rendezvous geben, constituo tempus et locum.

Ротнитисе, n. место, где смо се договорили с ким да се састанемо, der Ort der Bestellung, locus constitutus.

Ротшење, n. das Bethauen, irroratio.

Ротшић, m. der Kof, crates.

Ротшић, m. 1) dim. v. por. 2) ротшићки, die Wochshörner, das Johannisbrot, ceratium, siliqua graeca.

Рпа, f. der Haufe, cumulus, acervus.

Рпица, f. dim. v. рпа.

Рпиште, n. Ort, wo ein Haufe (Kufuruz) gestanden, locus ubi acervus fuit.

Рпињак, m. eine Art Getreide-Maß, mensurae genus.

Рскање, n. das Krachen (einiger Speisen) zwischen den Zähnen, stridor cibi inter dentes.

Рскапи, ам, v. impf. mit Krachen zerbeißen, cum fragore comedo.

Рскаписе, кесе, v. r. impf. zwischen den Zähnen krachen, fragorem edo inter dentes.

Рсуз *, m. } der Dieb, fur. cf. крадљи-
 Рсузин, m. } вац.
 Рсузлук *, m. der Diebstahl, furtum.
 cf. крађа.
 Рсуски, на, ко, 1) Diebs-, furum. 2)
 adv. diebisch, more furum.
 Рш, m. der Windhund, vertagus.
 Ршањ, Ршања, m. großer Kegelförmiger
 Berg in der Црна ријека, saltus in
 Serbia.
 Ршеница, f. } der Rückgrat, spina dorsi.
 Ршењача, f. }
 Ршина, f. augm. v. рш.
 Ршаци, f. die Windhündin, vertaga (?).
 Ршачин, на, но, der ршина, vertagae.
 Ршмача, f. der Hofenlaß, apertura tegu-
 menti braccialis.
 Ршник, m. die ersten Angreifer im Hee-
 re, velites: изгнули ршници; уда-
 рше најприје ршници.
 Ршница, f. der erste (stärkste) Brannt-
 wein, vinum ustum primum.
 Ршов, ва, во, des Windspiels, vertagi.
 Ршобоја, m. der Windhunde führt, ver-
 tagi ductor, (als Wormurf für einen
 Edelmann, der immer nur jagt).
 Руба, f. vide роба.
 Рубетина, f. 1) augm. v. руба. 2) augm.
 v. рубина.
 Рубина, f. vide кошуља.
 Рубница, f. dim. v. рубина.
 Рубити, им, v. impf. 1) einschämen, lim-
 bo circumdo. 2) штап, einen Stab
 oben zuglätten, zuründen, rotundo.
 Рубљење, n. 1) das Einschämen, circum-
 jectio limbi. 2) das Abplatten, laevi-
 gatio.
 Руг, m. } der Spott, ludibrium: не сми-
 Руга, f. sje од руга да изиђе на поље;
 ругаласе руга, па јој била друга.
 Ругање, n. das Spotten, illusio.
 Ругатице, амсе, v. r. impf. коме, че-
 му, spotten, illudo, ludibrio habeo.
 Ругоба, f. die Häßlichkeit, turpitude (das
 Gegenheil von Leponota).
 Руга, f. 1) das Erz, aes, minera. 2) die
 Deichselstange am Pferdewagen, temo.
 Руга, f. dicke, zusammenhängende Wol-
 le. lana spissa et crispa.
 Ругаст, ма, то, n. п. овца, dicht-
 mollig, lanae spissae.
 Рудина, f. die Flur, pratium:
 „Док се гора преођене листом,
 „А рудине правом хемелином —
 Рудине, f. pl. Gegend in der Herzegowi-
 na an der Gränze von Montenegro.
 Рудница, f. dim. v. рудина.
 Рудца, f. 1) dim. v. руда. 2) gefärbte
 Wolle, lana fucata.
 Рудни, на, но, n. п. коњи, Deichsel,
 ad temonem constitutus, z. B. wenn
 man mit Bierem oder Sechsen fährt.

Рудник, m. Stadt in Serbien. Рудни-
 чанин, човек из Рудника. Руднички,
 на, ко, von Рудник.
 Рудњак, m. код кола, же се чепири
 коња ватају, два се спражња зову
 рудњацаи, die Deichselpferde, equi
 ad temonem iuncti.
 Ружа, f. 1) die Rose, rosa. 2) Frauen-
 name, nomen feminae.
 Ружан, жна, но, häßlich, turpis.
 Ружење, n. das Spotten, ludificatio.
 Ружин, на, но, der ружа, roseus et
 Rosae.
 Ружити, им, v. impf. करा, verspotten,
 illudo cui.
 Ружитице, имсе, v. r. impf. spotten,
 ludifico.
 Ружница, f. 1) dim. v. ружа. 2) црква
 у Бијограду у доњем граду (сад се
 у њој не служи):
 † И Ружницу цркву наспред града —
 Ружичало, n. vide дружичало.
 Ружичаст, ма, то, rosenfarben, ro-
 seus.
 Ружичица, f. dim. v. ружа.
 Ружични, ма, но, Rosen-, roseus.
 Ружмарин, m. (у Српјему, у Бачк. и у
 Бан.) Rosmarin, rosmarinus.
 Руж, m. Rhus cotynus Linn.
 Руж, ва, во, von руж.
 Ружевина, f. das Holz von Rhus cotynus.
 Ружевно вино, n. (ст.) vide ружно:
 „Сува леба и ружевна вина —
 Ружница, f. m. j. гљива, ein essbarer ge-
 ber Schwam, fungi galbini genus.
 Ружно вино, n. (ст.) gelblicher Wein,
 vinum fulvum:
 „Бе јунаци ружно вино пију —
 „Јес' видео ружно вино —
 Рука, f. 1) die Hand, manus: дошао
 му испод руке, unter der Hand, ins
 geheim; не пле ми од руке; није ми
 на руку; учиниши коме што на
 руку. 2) од сваке руке, allerhand, varie.
 Рука, f. das Brummen des Bären, ver-
 wundeten Ochsen, mugitus.
 Рукав, m. der Ermel, manica.
 Рукавац, вца, m. 1) am Weinbreun-
 fessel die Röhre, die in die Rühlwanne
 führt, fistulae genus. 2) an der Nase
 der vorderste Theil, modiolus rotas para-
 antica.
 Рукавина, f. augm. v. рукав.
 Рукавик, m. dim. v. рукав.
 Рукавица, f. der Handschuh, chirotheca.
 Рукање, n. das Brüllen des Bären,
 Ochsen, mugitus ursi, bovis vulnerati.
 Рукаши, ручем, v. impf. brüllen, mugio.
 Рукнути, нем, v. pf. aufbrüllen, mu-
 gitum edo.
 Руковане, n. das Handgeben, porrectio
 manus.

Рудничеште,
 Рудоваца, f. m. j. пе-
 чурка (мана), ка-
 кове обично расту
 по рудници. cf. вис-
 ловњака. Ружно, одо.
 † 3) кад се брже ковају,
 дурм ружу, та ј' о те
 да у краде-
 има лугету ружу,
 на без (през) ружу ми
 је,
 Мешко ми је и без
 ружу,

† у претана многе се ружке аске Јову, и. п.
 у Селу, код Бера.

Руцѣмѣна *f. augm. v. рука*

Рупѣнак, *m. (у бачкој)*

мјерица, којом се вади
рупа и *в рупе.*

није (неће бити) с *горга.*

Кад те рупа до *три* *какс*
мана —

Саат, *m.*

„Па он *сјед* *по* *од* *са* *та* —

Са *шта*, *бра* *те*, *оде* *у* *а* *з* *д* *у* *к* *е* —

+ Рупава *носа*,

Руковашисе, *куjemce, v. pf. u. impf. einander die Hände geben (als Kollegen in einem Fehler, Unfall), manus junger.*
 Руковѣн, *f. die Handvoll, manipulus.*
 Рукопис, *m. 1) die Handschrift, scriptura. 2) codex manu exaratus.*
 Рукосад, *m. ein von mir selbst angelegter Weingarten, vinea manu mea primum consita (non emta).*
 Рукотворина, *f. das Werk (meiner) Hände, opus manuum mearum.*
 Рукунѣца, *f. 1) die Handhabe, der Griff, ansa, 2) рукунѣце, die Deichselstange eines einspanigen Wagens, temones currus unijugi.*
 Руљане, *n. das Brüllen (eines unartigen Kindes), mugitus.*
 Руљати, *am, v. impf. brüllen, ploro.*
 Рума, *f. варош у Српјему.*
 Румѣн, *на, но, roth, ruber.*
 Румѣнило, *n. das Roth, die rothe Schminke, purpurissum.*
 Румѣнати, *им, v. impf. roth schminken, purpurisso fuso.*
 Румѣнишисе, *имсе, v. g. impf. 1) sich roth schminken; purpurisso fucari. 2) roth aussehen, rubeo.*
 Румѣнати, *та, то, röthlich, subtruber.*
 Румљанин, *m. човек из Руме.*
 Румскѣ, *ка, ко, v. Рума.*
 Рупо, *n. das Blies, vellus.*
 Рупав, *ва, во, vide рупав.*
 Рупѣ, *f. vide рупѣ.*
 Рупо, *n. das Gewand, die Kleider, vestitus.*
 Рупа, *f. das Loch, foramen.*
 Рупѣнина, *f. augm. v. рупа.*
 Рупиши, *им, vide бануши.*
 Рупица, *f. dim. v. рупа.*
 Рупчага, *f. vide рупѣнина.*
 Рус, *m. vide Москов.*
 Руса, *f. vide росопас.*
 Руса глава, *f. (ст.) als beständiges Weiwort des Kopfes, wie im Homer das purpurne Meer, u. s. w.*
 „И русу му *осијече* *главу* —
 „А ја *волим* *моју* *русу* *главу*.
 „Нер' *све* *благо* *цара* *честнѣ* *мога* —
 Русвѣј*, *m. Art чудо, rei mirae genus.*
 Русѣја, *f. vide Московска.*
 Русѣјскѣ, *ка, ко, vide Московски.*
 Русмѣр, *m. Mannname, nomen viri.*
 Русмира, *f. Frauennamen, nomen feminae.*
 Рута, *f. ruta graveolens Linn.*
 Рупав, *ва, во, gottselig, villosus.*
 Рупѣ, *f. pl. die Haargotteln, villi.*
 Рупѣт*, *m. der Zunftgenos, socius collegii.*
 Рупѣљ, *m. (у Српјему) vide бабак.*
 Рупаванѣ, *n. das Speisen, coenatio.*
 Рупавати, *ам, v. impf. Mahlzeit halten, coeno.*
 Рупчак, *чка, m. die Mahlzeit, coena.*

ручаница, *f. die Geseit, tempus coenandi.*
 ручано доба, *n. vide ручаница.*
 ручати, *ам, v. impf. u. pf. speisen, Mahlzeit halten, coeno.*
 ручина, *f. vide рурчина.*
 Ручиши, *им, v. impf. (ст.) m. j. руке, die Hände reichen, junger dextras.*
 Руке рупѣ, *у лица се љубе.* —
 Рупица, *f. 1) dim. v. рупа. 2) рупице на плугу, die Pflugferse, stiva. 3) кућѣље, или лана, ein Bund Flachs, fasciculus cannabis aut lini.*
 Рупконоша, *f. die den Schnittern u. s. w. das Essen vom Hause bringt, quae adfert coenam.*
 Рупнѣ, *на, но, n. п. љевер, der Brautführer, paranymphus.*
 рурчина, *f. augm. v. рука.*
 Рупша, *f. sein venetianischer Dufaten.*
 Рупица, *f. (zecchino), ducatus Venetus.*
 Рупшѣви, *m. pl. (у Српјему) eine Art Kirfchen, cerasi genus.*
 Рупчак, *чка, m. eine Art Ratten (in Weingärten), muris genus.*
 Рупѣ, *руѣта, n. ein junger Windhund, catulus vertagi.*
 Рупава, *f. Рупчава. Рупавскѣ, ка, ко, во Рупава.*
 Рупѣ дѣ! *говоре* *чобани*, *кад* *о* *к* *е* *да* *пободу* *волове.*
 Рупум, *m. здрав момак као рупум.*

C.

C, 1) *mit, cum: с тобом, са мноу.* 2) *Ca, juon, de: с брда, скоња, с Косова, са земље, с пута.* 3) *с тебѣ сам пропао, durch dich, per te; с тога не смијем да —, deswegen, ob hoc.* 4) *одекочила сунце с копча; дебеда сланина с подланица, so groß als —, Са два прста пупак премашила —* 5) *с вечера, Abends, vesperi.* 6) *ја нијесам с раскиде; није с горга.*
 Сабѣ*, *indel. у јутру кад забијели зора и почнесе дијелити дани ноћ, онда се подне оца на цамију те учи саба (m. j. виче да иду Турци у цамију да се моле Богу).*
 Сабанѣ*, *рано у јутру.*
 Сабѣјање, *n. das Stopfen, Drängen, densatio.*
 Сабѣјати, *ам, v. impf. stopfen, dicht machen, denso.*
 Сабѣјатице, *амсе, v. g. impf. sich dicht zusammentrangen, denseor.*
 Сабѣрање, *n. 1) das Sammeln, collectio. 2) das Falten, plicati.*
 Сабѣрати, *ам, v. impf. 1) sammeln, colligo. 2) falten, in Falten legen, plico.*

Сабрета, ам
Над сабрета црне очи марку

Сабирати се, амосе, v. r. impf. sich sammeln, confluere.
 Сабити, бјетем, v. pf. stoßen, zusammendrängen, denso, н. п. брашно, сукују у пушку.
 Сабити се, бјетемосе, v. r. pf. sich drängen, denso: сабилансе људи.
 Сабља, f. der Säbel, acinaces.
 Сабљарка, f. q. d. Säbeljäger, a forma conium.
 Сабљепина, f. rugm. v. сабља.
 Сабљница, f. dim. v. сабља.
 Сабов, m. (у Српјету; у Бачк. и у Бан.) Schneider für größere Arbeit, sartor rusticus, cf. сабарја.
 Сабовљев, ва, во, das сабов, sartoris.
 Сабовек, ва, ко, 1) Schneider, sartorius. 2) adv. wie ein Schneider, more sartorius.
 Сабор, m. 1) die Kirchenversammlung, das Concilium, synodus: сабор саборисаше и Арјују проклаше. 2) der Zusammenlauf des Volkes (der Walfahrt) an Walfahrtsörtern, confluxus populi, populus congregatus, concilio, cf. намастир.
 Саборење, n. vide саборисаше.
 Саборисаше, n. die Haltung eines Conciliums, congregatio concilii.
 Саборисати, ишемо, v. impf. сабор halten, concilium habeo.
 Саборити, та, то, (ст.) zusammen versetzen, impleas collectus, cf. сабрати: „Те ми реза борну сукују: „У скутовн разборити, „У дојасу саборити — Саборити, иш, vide саборисати.
 Саборни, ва, ко, н. п. оци; црква (у Карловцима), Synodal, synodalis.
 Сабрати, берем, v. pf. 1) versammeln, colligo. 2) сукују, in Falten legen, plico.
 Сав, сва, све, 1) aller, omnis) ganz, totus.
 Сава, m. Sabbas, Sabba.
 Сава, f. 1) der Savaström, Savus. 2) Frauendame, nomen feminae.
 Саван*, m. die Schmelzarbeit, vitrum metallicum.
 Саватленсаше, n. das Emailiren, colorum metallicorum obductio.
 Саватленсати, лешем, v. pf. u. impf. Савијаше, n. 1) das Beugen, flexio. 2) Zusammenlegen, complicatio.
 Савијати, ам, v. impf. 1) beugen, inflecto, incurvo. 2) zusammenlegen, complico.
 Савијача, f. 1) eine Art Speise, die st. und lartig gewickelt ist, cibi genus, placentae genus. 2) колиба, eine zeltartige Hütte, tugurii genus.
 Савина, f. намастир у Далмацији.
 Савити, вјетем, v. pf. 1) beugen, biegen, flecto. 2) zusammenlegen (Brief, Tisch), compliceo.
 Савица, m. dim. v. Сава.

Сасица, f. die Sabbasfaste, jejunium S. Sabbac.
 Сасладати, ам, vide свладати.
 Саво, m. vide Сава.
 Савршиваше, в. vide свршиваше.
 Савршивати, шујем, vide свршивати.
 Савршити, иш, vide свршити: „И ринћански занем савршимо — Савскй, ва, ко, н. п. вода, der Save, Savi.
 Саганлија*, f. vide пребрамац.
 Сагнбаше, n. das Niederbeugen, inclination.
 Сагнбати, ам (и сагнблем), v. impf. niederbeugen, inclino.
 Сагнати, ам, v. pf. hineintreiben, ago in — Сагнути, нем, v. pf. niederbeugen, inclino, н. п. главу.
 Сагнити, иш, v. impf. hineintreiben, ago in —
 Сагнџење, n. das Hineintreiben, actio (bovis in stabulum).
 Саградити, иш, v. pf. bauen, construo.
 Сагрешити, иш, (Рес. и Срм.) vide сагрешити.
 Сагришати, иш, v. pf. (Ерц.) Bory, sündigen. pecco.
 Сагубити, иш, v. pf. umbringen, interficio.
 Сад, m. neue Pflanzung (besonders neu angelegter Weinberg), vinea recens.
 Сад, 1) ist, nunc. cf. јако.
 Сада, f.
 Садаљка, f. das Sechholz, Stechholz, i. e. das Werkzeug, um für die Pfähle ein Loch zu stechen, trutri genus.
 Садань, ва, же, 1) istig, qui nunc Садань, ва, же, f. est.
 Саде (једни говоре, као у шалн, и саде ка, садекар и садекарена), vide сад.
 Садевање, n. (Рес. и Срм.) vide саднјевање.
 Садевати, ам, (Рес. и Срм.) vide саднјевати.
 Садека (садекар, садекарена), cf. саде.
 Саденути, нем, vide садести.
 Садење, n. vide сађење.
 Садерати, рем, v. pf. abreißen, deripio.
 Садести (говорисе и саденути), денем, (Рес. и Срм.) vide сађести.
 Саднјевање, n. (Ерц.) das Aufschobern, loci compositio.
 Саднјевати, ам, v. impf. (Ерц.) (das Feuer) aufschobern, metum facio foeni.
 Садити, v. impf. н. п. купус, шљиве, виноград, pflanzen, setzen, sero.
 Садно, n. рана (од седла или од самара) у коња на леђима, die Sattel- oder Saimwunde des Pferdes, vulnus equi a sella aut a clitellis.
 Садрети, ем, садрџо, (Рес. и Срм.) vide садријети.
 Садријети, рем, садрџо, vide садерати.

А а

Савр,

Саврети се, ем се, v. r. pf. (Рес. и Срм.)

Савријети се, ем се, v. r. pf. (Ерц.)

Једну даво савазго цркви

Савбар, m. piscis genus.

Сабља, f.

Савјет, m.

Савјетовање, n.

Савјетовати, шујем, (вн) imit. stibne

Садница, f. н. п. шљива,

Која је садека (а

није окте сама ннк-

па)

Савијати се савија се око куће

Савирање, n.

Савирати се, рем се,

v. r. impf.

Савити се, вјетем сави се сово се града

Савија се шуја

Савезати, ерјем, v. r. pf. vide свезати! Савезница, f. н. п. шљива, vide присад.

н. п. свјетле сабеда или шује

Дан девојке сабедасто

1. одвојени сабедасто шује

Салауковина, f. vide метаво.

Саџенути, нем, vide саџести.
 Саџење, n. das Sehen, satio.
 Саџести (говорисе и саџенути) , же-
 нем, v. pf. (Ерц.) н. п. сијено, auf-
 schobern (Seu), foenum in metas dis-
 pono.
 Сажаалишисе, ли ми се, v. r. pf. es
 jammert, miseret.
 Сажвапати, вакем, v. pf. zerkauen,
 mandere.
 Сажећи, ежем, v. pf. verbrennen, com-
 burgo.
 Сажизање, n. das Verbrennen, crema-
 tio, combustio.
 Сажизати, жижем, v. impf. verbren-
 nen, cremo.
 Саздана, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Саздаши, ам, v. pf. erschaffen, creo.
 Сазиати, ам, v. pf. erfahren, rescio.
 Сазрети, рим, v. pf. reif werden, ma-
 turesco.
 Саибија*, m. Herr, Eigenthümer, do-
 minus. cf. господар.
 Саибијин, на, но, des Eigenthümers,
 domini.
 Саја*, m. der Fußbote, tabellarius.
 cf. књигоноша.
 Саја, f. eine Art feinen rothen Tuchs,
 rami purpurei genus.
 Сакагија*, f. eine Pferdekrantheit, genus
 morbi equorum.
 Сакаглив, ва, во, н. п. коњ, mit der
 сакагија behaftet, equus laborans тѣ
 сакагија.
 Сакаш*, та, то, lahm, verkrüppelt,
 saucius, debilis.
 Сакашати, им, v. impf. lähmen, saucio.
 Сакашење, n. das Lähmen, sauciatio.
 Сакалатисе, саколемосе, vide скла-
 тисе.
 Сакалпшти, им, vide склопшти.
 Сако, m. хур. y. Сава.
 Саковати, кујем, vide сковати.
 Сакривање, n. das Berbergen, absconsio.
 Сакривати, ам, v. impf. verbergen, oc-
 culto.
 Сакрити, ријем, v. pf. verbergen, ab-
 scondo.
 Сакројити, им, vide скројити.
 Сакрушити, им, vide скрушити.
 Саксија*, f. vide пека.
 Саксијетина, f. augm. v. саксија.
 Саксијца, f. dim. v. саксија.
 Сактијан, m. der Saffian, corium sa-
 phianum.
 Сактисати*, нпем, v. pf. verderben,
 zerstören, destruo, cf. покварити:
 „Када Марко сактиса оружје —
 Сакупити, им, vide скупити.
 Саламура, f. die Salzlake, salsura, muria.
 Саладџар, m. das Almosen an die Ka-
 lugier auf 40 (von σαράντα) Tage Tod.

tengebet, zwischen Oeffern und Himmel-
 fahrt, inferiarum genus-
 Салама, f. der Salat, lactuca oleracea;
 Салаши, m. der Meyerhof, villa. cf. мајур.
 Салеп*, m. Salep (ein warmes Ge-
 tränk mit Honig), potio mellita.
 Салестање, n. (Рес. и Срем.) vide са-
 лијестање.
 Салешпати, ежем, (Рес. и Срем.) vide
 салијешпати.
 Салешети, шим, v. pf. (Рес.) anfen-
 Салешити, им, v. pf. (Срем.) nen, an-
 Салешети, лешим, v. pf. (Ерц.) fallen,
 invado. 2) vide сакетти
 Саливање, n. (Срем.) vide салеване.
 Саливати, ам, (Срем.) vide салевати.
 Салијештање, n. (Ерц.) das Anfallen,
 invasio.
 Салијешпати, ежем, impf. (Ерц.) an-
 fallen, invado.
 Салиши, лијем, v. pf. 1) gießen (z. B.
 eine Kanone), fundo. 2) hineingießen,
 fundo in —
 Салиштра, f. vide шалиштра.
 Салма*, f. vide понуз.
 Сало, n. 1) das Fett (von Schweinen),
 adeps. 2) из бундесе, das Getöse-
 intestina cucurbitae.
 Саломити, им, vide слоимити.
 Салп*, indecl. allein, solus.
 Салтација*, m. (у Бачкој) der Fuhr-
 mann, der Menschen (ohne Waaren) führt,
 qui solos vehit.
 Салеване, n. (Ерц.) das Gießen, fusio.
 Салевати, ам, v. impf. (Ерц.) gießen,
 fundo.
 Сам, сама, само, 1) allein, solus; сам
 самити (самцат), ganz und gar
 allein, plane solus. 2) selbst, ipse. 3)
 сам. cf. јесам.
 Самар, m. der Saumsattel, sagma, cli-
 tellae.
 Самаренење, n. das Auffäumen, clitella-
 rum impositio.
 Самарина, f. augm. v. самар.
 Самарити, им, v. impf. auffäumen,
 fatten, clitellas impono equo.
 Самарик, m. dim. v. самар.
 Самаруша, f. m. j. игла, die Packna-
 del, acus consuendis fasciculis.
 Самарција, m. der Saumsattelmacher,
 confector clitellarum.
 Самарцијин, на, но, des самарција,
 clitellarum confectoris.
 Самар, мџа, m. der allein lebt, solita-
 rius, caelebs. †
 Самдокас, m. (ст.) ein erdichtetes Kraut
 (zu Herereyen); q. d. herba quae co-
 gat ut ipse accurrat amicus amicae:
 „Самдокаса и околочена —
 Самљети, мељем, v. pf. mahlen, molo.
 Само, нит, solum, nonnisi.

Сахатити, нт, рф.

Сахараване,

Сахаравати, ам, итф.

Саздање, н.

Сазијати, ам (и са-
 зити), в. рф.

Сакарудаста, а, о, (у
 Срему) vide та су-
 лудаста.

Самарција, f.

† cf. јединица 2.

Самдрити, а, о

Сакрутио Сиземаник Ива,

Сакрутио Сиземике јунице —

Самовољан, љна, но, der nach seinem Willen handelt, pertinax, suae voluntati indulgens:

„Удовица свака самовољна —

Самовољац, љна, m. der Freiwillige (Soldat), volo.

Самодрежа црква, f. (сп.):

„Самодрежи цркви на рочиште — Саможив, m. der Egoist, Selbstling, qui non nisi se amat.

Саможив, ва, во, egoistisch, selbstisch, non nisi sui amans: иди, погани саможива!

Самоков, m. eine Stadt in der Bulgarey, nomen oppidi in Bulgaris. Самоковски, ка, ко, von Самоков.

Самокрес, m. (сп.) Pistole die von selbst schießt, telum spontaneum:

„За појасом девет самокреса,

„Све и девет једна вајра пали —

Самонивлица, f. Art weißer süßer Apfelsel, pomi genus.

Саморан, на, но, die sich selbst nähren muß, qui se ipse alit:

„На што ќе ти саморана мајка —

Самораст, m. was auf dem Acker, wo eine Getreideart angebaut war, nach der Ernte aus verstreutem Samen von selbst nachwächst.

Самосадања Боже! selbst erschaffener Gott! qui se ipse creavit.

Самотвор, ра, ро, aus einem Stück, ex una, continuus.

Самоћа, f. die Einsamkeit, solitudo.

Самоук, m. der Selbstlernende, autodidactus.

Самоуче, чета, n. m. j. хаче, ein Kind, das ohne Meister, von selbst, lernt, puer autodidactus.

Самрт, f. vide смрт.

Самртан, љна, но, (сп.) der Gestorbene, defunctus:

„Чати Марку, што самртну треба —

Самртни, на, но, n. час, свијеќа, Sterbe-, mortis, morientium.

Самсов, m. der Fleischhund, molossi genus.

Самсовљев, ва, во, des Fleischhundes, canis molossi.

Самур*, m. der Zobel, mustela zibellina Linn.

Самур-калпак, m. m. j. од самуровине калпак:

„Самур-калпак на очи намиче —

Самуровина, f. das Zobelfell, pellis zibellinae.

Самуит (самцат), ша, по, cf. сам.

Сан, љна, m. der Schlaf, somnus. 2) der Traum, somnium.

Сан*, m. eine kupferne Schüssel, scutella aenea.

Санак, нка, m. 1) хур. y. сан. 2) Мануснаме, цомех yiri.

Санан, на, но, schläfrig, noch voll Schlaf (beim Aufstehen), somni plenus.

Сандал*, m. Art Zeug, тексти genus.

Сандагаќа, f. pl. (сп.) Weinkleider (für Sandaaliye, f. pl. f. Frauen) von sandal, brassarium muliebrium genus:

„Украшќу јој сандагаќа — „На ногама гаќа сандалије —

Сандук*, m. vide ковчег.

Сандучина, f. augm. v. сандук.

Сандучиќ, m. dim. v. сандук.

Сандив, ва, во, der den Schlaf liebt, die Schlafmütze, somniculosus.

Санта, f. n. p. леда, Klumpen, massa.

Сантрау, m. Alt Maschine, cratis genus.

Санчик, m. dim. v. сан.

Санџак*, m. das Sandschakat, praefectura: „Седам паша са седам санџака —

Санџак-алајбер, m. (сп.)

„И четири санџак-алајбера — Санџије*, f. pl. vide прописли.

Савњање, m. das Fahren auf Schlitten vectio in traha.

Савќаписе, амсе, v. r. impf. Schlitten fahren, vehi traha.

Савњање, n. das Träumen, somniatio.

Савњати, ам, v. impf. träumen, somnio.

Саони, f. pl. der Schlitten, traha.

Саоник, m. die Schlittenbahn, via aperta trahis.

Саонице, f. pl. dim. v. саони.

Сан, m. vide држаље.

Сапаалпи, им, vide спаалпи.

Сапализање, n. vide спаљивање.

Сапализати, љжем, vide спаљивати.

Сапсти, пнем (и сапењем), v. pf. 1) zuknöpfen, claudio. 2) anknüpfen (einem Pferd auf der Wiese die Vorderfüße), adligo pedes: скаче као санем.

Сапетљави, ам, v. pf. zubästeln, fibulo; daher сапетљавати und сапетљавање.

Сапи, f. pl. das Kreuz des Pferdes, clunes equi.

Сапњање, n. 1) das Zuknöpfen, clausio. 2) das Anknüpfen, adligatio.

Сапњати, њем, v. impf. 1) zuknöpfen, claudio. 2) anknüpfen, adligo.

Сапњача, f. das Knüpfband, der Knüpfaden (bei den Bauernhemden statt des Knopfes), funiculus fibulae loco.

Сапштине, n. vide сан.

Саплаќ, m. die metallene Trinkschale der Reiter, phiala eequitum.

Сапон, m. das Bindseil, funis.

Сапреми, ем, v. pf. 1) кога на суду, gegen jemand vor Gericht gewinnen, vinco causam. 2) сапрела ра со и љеб, er ist für seine Undankbarkeit gestraft, poenas dedit ingrati animi.

Сапун, m. die Seife, sapo.

Сапунџање, n. das Seifen, illitus saponis.

А а 2

Самокиселотка, f. са ма јотуња килпа.

Самоник, m. што само нишче.

Говата ме по свилу пау Подрије, сапом од то пуда-

Сапиратење, n.

Сапирати, ам, v. impf.

Сапирети, та, те

Саплати ам

Саплатати, шем

Сапрати, перем,

v. pf.

† На самуту зарево наруџо

Сан, на, но, vide санан.

† Шиде с гаве самур и теленке

Сапунаши, ам, v. impf. seifen, illino saponem.
 Сапуниши, им, vide сапунаши.
 Сапунишице, имсе, v. r. impf. schäumen wie Seife, saponis more spumare.
 Сапуница*, м. der Seifensieder, saponarius.
 Сапуницини, на, но, des Seifensieders, saponarii.
 Сапунициница, f. 1) die Seifensiederin, saponarii uxor. 2) die Seifensiederey, saponaria taberna.
 Сапуницински, ка, ко, } 1) seifensieder.
 Сапуницајски, ка, ко, } 2) adv. seifensiederisch, more saponarii.
 Сапуњање, n. vide сапунање.
 Сарај*, м. das Serail (der Hof), anla.
 Сарајево, n. Stadt in Bosnien. Сарајевка, жена из Сарајева. Сарајлија, човек из Сарајева. Сарајевски, ка, ко, von Сарајево.
 Сараниши, им, v. pf. begraben, sepelio, tumulo condo.
 Саранивање, n. das Begraben, sepultura.
 Саранивати, њујем, v. impf. begraben, sepelio.
 Сараорн, м. pl. die Arbeiter (з. В. beim Straßenbau), operae.
 Сарач*, м. Der Sattler, sellarius.
 Сарачев, ва, во, des Sattlers, sellarii.
 Сарачки, ка, ко, 1) Sattler-, sellarium. 2) adv. wie ein Sattler, more sellarii.
 Саре, f. pl. die Stiefelröhre, fistulae oereae, tubi.
 Сарка, f. eine Art Wildänte (die Tauchänte, mergus). Бекоји кажу да се сарке могу јести и на велики петака.
 Сарма*, f. eine Art Pastete, mit Weinlaub oder Krautblatt umwickelt, artocreatis genus.
 Сарук*, м. der Turban, tiara.
 Саса, f. anemona pulsatilla pratensis Linn.
 Сасвам (м. j. са свим), гänglich, renitus.
 Сасеки, сечем, (Рес. и Срем.) vide сасеки.
 Сасецање, n. (Рес. и Срем.) vide сасијецање.
 Сасецаши, ам, (Рес. и Срем.) vide сасијецаши.
 Сасецаши, ам, (Рес. и Срем.) vide сасецаши.
 Сасијецање, n. (Ерц.) das Herunterhauen; Zusammenhauen, decisio, concisio.
 Сасијецаши, ам, (Ерц.) das v. impf. zu сасеки.

Сасипање, n. das Hineinschütten, infusio.
 Сасипаши, ам (и сасиплем), v. impf. hineinschütten, infundo.
 Сасјеки, сијечем, v. pf. (Ерц.) 1) abhauen, herunterhauen, decido. 2) zusammenhauen, concido.
 Сасјецаши, ам, v. pf. (Ерц.) hineinschneiden, incido.
 Саслушаши, ам, v. pf. hören, audio.
 Сасма, sehr, valde, nimis. cf. веома.
 Саспавиши, им, v. pf. zusammenbringen, facere ut sint simul.
 Саспављање, n. das Zusammenbringen, collectio, congregatio, junctio.
 Саспављаши, ам, v. impf. zusammenbringen, jungo.
 Саспавци, вака, м. pl. der Ort, wo z. В. zwei Flüsse zusammenfließen, confluentes junctura.
 Саспajaње, n. das Zusammentreffen, conventio.
 Саспajaшице, јемсе, v. r. impf. zusammentreffen, convenio.
 Саспанаи, нка, м. die Zusammenkunft, der Congress, conventus.
 Саспанушице, немсе, vide саспашисе.
 Саспарашисе, амсе, v. r. pf. sich um im etwas bemühen, Sorge tragen, curam habeo.
 Саспашисе, анемсе, v. r. pf. zusammenkommen, convenio.
 Саспрар (са'спрар), von hinten, a tergo.
 Сасприза, f. eine Art Hülsenfrucht, leguminis genus.
 Саспругати, ујем, v. pf. abschaben, abrado, derado.
 Сасули, спем, v. pf. hineingießen, — schütten, infundo.
 Сасушлиписе, шисе, v. r. pf. eintrocknen, exareo.
 Сам, м. 1) die Hontgscheibe, favus. 2) (сахам*), die Stunde, hora. 3) die Uhr, horologium.
 Самара, f. die Fleischhacke, securis laionis.
 Сатаривање*, n. das Verlieren, perditio, amissio.
 Сатаривати, рујем, v. impf. verlieren, perdo, amitto.
 Сатарити; им, v. pf. verlieren, amitto.
 Сатвориши, им, vide створити.
 Сатворишице, имсе, vide створитисе.
 Сатерати, ам, (Рес. и Срем.) vide сакерати.
 Сатеривање, n. (Рес. и Срем.) vide сакеривање.
 Сатеривати, рујем, (Рес. и Срем.) vide сакеривати.
 Сати, сем, vide сисати.
 Сатирање, n. das Abreiben, detritio.

+2)
 Ал'им пушке неће да са-
 ве:

Свака олаку, ам не са-
 ставна-

Сараца, f. некака
 коњска болест
 (ране).

Сарацшка, f. нека-
 на трава, којом
 се сараца лијечи.

Сампирати, рем, v. impf. abreiben, detero.
 Самик, m. dim. v. сам.
 Самлик, m. (österr. das Seitel) der vierte Theil der Maß, quadrans, quarta pars mensurae.
 Самри мачка и булумака, antwortet man (im Scherze) auf die Frage, was man gespeiset habe. Es scheint auf die самрица anzuspähen, cf. булумака.
 Самрица, f. eine Art Mehlspeise der Ländleute. Успесе мало воде у шемично брашно, па се онда добро сатре рукама, те се начини готово као тарана.
 Самрши, рем, самро, v. pf. 1) abreiben, detero, zerteiben, contero. 2) коња, zu Grunde richten, eneco.
 Самршице, ремсе, самроце, v. r. pf. zu Grunde gehen, enecor.
 Саке, n. (coll.) die Honigscheiben, favi.
 Сакерати, ам, v. pf. (Ерц.) hineintreiben, ago in —
 Сакеривање, n. (Ерц.) das Hineintreiben, adactio, immissio.
 Сакеривати, рујем, v. impf. (Ерц.) hineintreiben, adigo.
 Саху, сахем, vide сифу.
 Сахура, f. der ströherne Korb, worin die Laibe Brot stehen, bis man sie in den Backofen schießt, sportae genus.
 Сахурца, f. dim. v. сахура.
 Сач, m. der metallene Deckel, worin z. B. die mita abacken wird, operculum ferreum.
 Сачма, f. 1) der Schrot, grando plumbea. 2) сачмом (n. n. кукурузе), wie Schrott, während andere ökonomischer damit umgehen.
 Сачувати, ам, v. pf. behüten, bewahren, praeservo, caveo.
 Сачути, чујем, vide саслушати.
 Сацак, m. das Fußgestell unter einem Kessel, tripus ahenum sustinens.
 Сацаја, m. der Uhrmacher, horologarius.
 Сацајин, на, но, des Uhrmachers, horologiarum.
 Сашетати, ам (и сашекем), v. pf.
 Сашити, шијем, v. pf. zusammennähen, conuio.
 Сва, cf. сав.
 Свагда, immer, semper.
 Свагдашњи, ња, ње, immerwährend, sempiternus.
 Свагде, (Рес.)
 Свади, (Срем.) } überall, ubique.
 Свађе, (Ерц.) }
 Свадба, f. die Hochzeit, nuptiae.
 Свадбарина, f. (ст.) die Hochzeitsgebühr, rescapla nuptiarum.
 „Ваља да је ће нам'о ђевојку,
 „Па нам иде, носи свадбарину —

Свадбенй, на, но, hochzeitlich, nuptialis.
 Свадбоване, n. das Hochzeithalten, nuptiarum actio.
 Свадбовати, бујем, v. impf. auf einer Hochzeit seyn, interesse nuptii.
 Свадипи, им, v. pf. кога с ним, entzweien, inimico, discordes reddo.
 Свадипице, имсе, v. r. pf. sich entzweien, rixari.
 Свађа, f. der Zant, discordia, discidium.
 Свађање, n. das Entzweien, discordia.
 Свађати, ам, v. impf. entzweien, facio ut dissideant.
 Свађатице, амсе, v. r. impf. sich entzweien, discordes simus.
 Свађе, (Ерц.) vide сварђе.
 Сваја, f. hyp. v. сваст.
 Свак, m. vide својак.
 Свак, свакога, vide сватко.
 Свакад, vide свагда.
 Сваки, ка, ко, ein jeder, omnis, quisque.
 Свакојак, ка, ко, allerley, omnis, generis.
 Свакојак, allerley, varie: какоје
 Свакуд, } überall hin, quaque versus.
 Свакуда, }
 Свалиши, им, v. pf. herabwälzen, devolvero.
 Свалишице, имсе, v. r. pf. sich hinwälzen, provolvero.
 Сваљати, ам, v. pf. 1) herunterwälzen, devolvero. 2) (das Tr.) walken, subigo.
 Сваљивање, n. das Herab-, Hinwälzen, devolutio, provolutio.
 Сваљивати, љујем, v. impf. herabwälzen, devolvero.
 Сваљиватице, љујемсе, v. r. impf. sich hinwälzen, provolvi.
 Свачути, не, v. pf. tagen, dilucescit.
 Свануке, n. der Tagebandruck, diluculum.
 Сварати, ам, vide преварити.
 Сварити, им, vide скувати.
 Свасти, f. } женина сестра, der Frau
 Свастика, f. } Schwester, die Schwägerin, soror uxoris.
 Свастин, на, но, der сваст, sororis uxoris.
 Свап, m. einer der Begleiter des Bräutigams bei Abholung der Braut, sponsi comes, e sponsi cohorte, cf. жеидба.
 Свапши, им, v. pf. hinreichen, sufficio, pertinere.
 Свапко, свакога, jeder, omnis, quisque.
 Сваповане, n. das сват seyn, comitatio sponsorum.
 Сваповати, тујем, v. impf. свати се, comitor sponsum.

42) (у бујем) од
 земље Јапушаке не
 нећ

Сатра, f.

На тој Сатра ратне према
 мамо? — свакојак. 2)

Јо свакојак; ја ту свакојак
 јако готу

Сачути, ам, v. pf.
 сачути, готути

Свагда

Свакојак, n.

Свасти, ам, амсе

Сваповац, впа, m. eine Art Hochzeitmelodie, carminis nuptialis genus: свира сваповца.

Сваповски, ка, ко, 1) der свапови, comitum sponsi. 2) adv. wie es свапови маџен, ut solent sponzorum comites.

Свакање, n. das Einfangen, extensio justa.

Свакаши, ам, v. impf. hureichen, attingo, sufficio.

Свачиј (свачији?), чија, чије, eines jeden, cujusque.

Свачпа, свачега (и свашпа), alles, Свачпа, свачега (и свашпа), omnia, quaecumque.

Свед, cf. сав.

Сведок, m. (Рес. и Срем.) vide свједок.

Сведочанство, n. (Рес. и Срем.) vide свједочанство.

Сведочба, f. vide сведоџба.

Сведочје, n. (Рес. и Срем.) vide свједочје.

Сведочиши, им, (Рес. и Срем.) vide свједочиши.

Сведоџба, f. (Рес. и Срем.) vide свједоџба.

Свежањ, жња, m. ein Bündel, fasciculus, n. п. траве, сјена.

Свежа, f. das Band, ligamen.

Свезати, ежем, v. pf. binden, colligo.

Свезатице, ежемсе, v. г. pf. in Verbindung kommen, necessitudine jungi.

Свезнаи, ла, ло, allwissend, omniscius: купи ти свезнаи.

Свезнаица, m. u. f. der Allwiser, qui se omnia profitetur scire.

Свекар, кра, m. der Schwiegervater (des Mannes Vater), socer, mariti pater.

Свеколик, alles, quodcumque.

Свекрва, f. die Schwiegermutter (des Mannes Mutter), socrus, mariti mater.

Свекрвин, на, но, der Schwiegermutter, socrus.

Свекрвица, f. dim. y. свекрва.

Свекров, ва, во, des Schwiegervaters, socri.

Свемогучи, ка, ке, allmächtig, omnipotens.

Свесрдно, von Herzen gern, ex animo.

Свессп, f. (Рес. и Срем.) vide свијест.

Свеспи, возем, v. pf. zusammen, weg-führen, devehio.

Свеспи, ведем, v. pf. 1) herabführen, deduco. 2) zusammenführen (Braut und Bräutigam), committo conjuges; daher 3) kuppeln, committo. 4) wölben, fornicem ducio. ‡

Свеш, m. (Рес. и Срем.) vide свијет.

Свеш (говорисе и сем), m. (Рес. и Срем.) vide свјет.

Свеш, та, мо, heilig, sanctus.

Свешта гора, f. (Heiligenberg), monsAthos.

Свештао, пла, ло, (Рес. и Срем.) vide свијештао.

Свештац, свеца, m. 1) der Heilige, Sanctus. 2) данас је свештац, der Feiertag, dies festus.

Свештељ, m. vide свештац 1.

Свештина, f. dim. y. свешт, vide свештина.

Свештиња, f. die Reliquie, das Heiligtum, sanctorum reliquiae.

Свештиши, им, v. impf. 1) n. п. водичу, weihen, consecro. 2) vide свешковати: господине четврине! пуспи мене, тебе ке бака свештиши. cf. четвртин.

Свештишице, имсе, v. г. impf. 1) не свете се сад, ist lebt man nicht so, daß man heilig würde, non sunt tempora sancta. 2) свешпи се он мени, er hat Schadenfreude an meinem Unfall, laetatur de injuria mea.

Свешкованје, n. das Feiern, celebratio, feriatio.

Свешковати, кујем, v. impf. 1) feiern, celebros. 2) feiern, ferior.

Свешковина, f. das Feiern, feriae, die festi celebratio.

Свешлапши, им, (Рес. и Срем.) vide свијешлапши.

Свешлапшице, лице, (Рес. и Срем.) vide свијешлапшице.

Свешлица, f. (Рес. и Срем.) vide свјешлица.

Свешлост, f. (Рес. и Срем.) vide свјешлост.

Свешљење, n. (Рес. и Срем.) vide свијешљење.

Свешњак, m. (Рес. и Срем.) vide свијешњак.

Свешовање, n. (Рес. и Срем.) vide свјешовање.

Свешовати, тујем, (Рес. и Срем.) vide свјешовати.

Свешгорац, рца, m. der Heiligenberger, Mönch vom heiligen Berge, monachus montis sancti (Atho).

Свешгорски, ка, ко, 1) vom heiligen Berge, de monte sancto. 2) adv. wie ein Heiligenberger, more monachi de monte sancto.

Свешка, f. (Рес. и Срем.) vide свијешка.

Свешкење, n. 1) das Weißen, consecratio. 2) das Heiligwerden, apotheosis, inter coelites adnumeratio. 3) die Schadenfreude, gaudium de malo alterius.

Свешница, f. dim. y. свешка.

Свешни, на, но, n. п. дан, Feiertag, festus.

Свешник, m. der Feiertag, dies festus.

Свешар, m. der eine Mahlzeit zu Ehren des Familienheiligen gibt, qui convi-

НЗ

Век дјелне само

свештаство.

И два суда свештаства

Јурџа -

Ф) итн

св сам масно; све једно, те једно; све велики, па четем и т. д. 2)

Свештац, }

Свештаки, а, р, џ

н. п. свештака лаџа, свештакица

†; свештаки ом,

vium praebet, ob diem festum sancto gentilitio. cf. крсно име.
 Свечарев, ва, во, vide свечаров.
 Свечаров, ва, во, des свечар.
 Свечарскѣй, ка, ко, der свечари.
 Свечарско, кога, п. они новци, што свечари дају попу, што прекади и очати коливо. cf. крсно име.
 Свещбати, ам, (Рес. и Срем.) vide свещбати.
 Свештавање, п. (Рес. и Срем.) vide свештавање.
 Свештавати, ам, (Рес. и Срем.) vide свештавати.
 Свештапати, ам, (Рес. и Срем.) vide свештапати.
 Свештеник, м. der Geistliche, sacerdos.
 Свештило, п. (Рес. и Срем.) vide свештило.
 Свидетисе, дисе, } ако ми се несвиди,
 v. r. pf. (Рес.) } ако ми се свиди,
 Свидитисе, дисе, } behagen, gut gefal-
 v. r. pf. (Срем.) } len, arrideo, pro-
 Свидитисе, дисе, } bor, vide or.
 v. r. pf. (Ерц.) }
 Свијање, п. vide савијање.
 Свијати, ам, vide савијати:
 „Капу скида, до земље се свија —
 Свијест, f. (Ерц.) das Bewußtsein, die
 Besinnung, mens: није у свијести;
 изгубио свијест.
 Свијет, м. (Ерц.) 1) die Welt, mun-
 dus: оде у бијели свијет; из бије-
 лог свијета. 2) viel Leute (franz. du
 monde): навално свијет; има ли мло-
 го свијета код намастира? од сви-
 јета нијесам могао да приступим.
 3) онај, или они свијет, jene Welt,
 alia vita (post mortem). 4) das Tages-
 licht, dies.
 Свијетлао (сопр. свјетлаи), пла, ло,
 (Ерц.) glänzend, fulgens: свијетлао ти
 образ! свијетлаи царе! durchlauchtiger
 Kaiser!
 Свијетлаиши, им, v. impf. (Ерц.) leuchten,
 lumen praefero, admoveo, ministro.
 Свијетлаишисе, лисе, v. r. impf. (Ерц.)
 leuchten, glänzen, fulgeo, luceo.
 Свијетлаише, п. (Ерц.) 1) das Leuchten,
 luminis praelatio. 2) das Leuchten, ful-
 gor.
 Свијетлаишак, м. (Ерц.) der Leuchter, can-
 delabrum:
 „Да ми живу вапру наложино
 „Од сполова и од свијетлака —
 Свијетка, f. (Ерц.) die Kerze, candela.
 Свијетнуци, нем, vide свићи.
 Свила, f. die Seide, sericum.
 Свилен, на, но, seiden, sericus.
 Свиленгака, м. (ст.) ein Mensch mit
 seidenen Füssen, caligis sericis in-
 datus:

„Држи Вуче. мога свиленгаку,
 „Док ја идем цара да попражим —
 Свиленокос, са, со, seidenes Haar habend,
 capillis sericis (delicatis, mollibus).
 Свиленорун, на, но, seidenwollig, lanam
 sericam gestans (ovis):
 „Те побила свиленоруне овце —
 Свињ, м. vide свињац.
 Свиња, f. die Schwein, sus.
 Свињаар, м. 1) der Schweinhirt, subul-
 sus. 2) der Schweinhändler, porcarius.
 Свињарев, ва, во, vide свињаров.
 Свињарина, f. das Hutgeld an den Sau-
 hirtten, merces subulci.
 Свињаров, ва, во, des свињар, por-
 carii.
 Свињарскѣй, ка, ко, 1) der свињар, por-
 cariorum. 2) adv. wie ein свињар, more
 porcarii.
 Свињац, њца, м. der Schweinstall, hara.
 Свињешина, f. Schweinfleisch, caro su-
 illa.
 Свињешки, ка, ке, Schweine-, suillus.
 Свињескѣй, ка, ко, 1) säuisch, schweinfisch,
 Schweine-, suillus. 2) adv. säuisch, suis
 more.
 Свињче, чета, п. ein Stück Schwein,
 Vorstenvieh, una sus.
 Свирајала, f. 1) die Flöte, fistula. 2) сви-
 рале, vide двојнице und гадље.
 Свирајлица, f. dim. v. свирала.
 Свирајка, f. vide свирка.
 Свирање, п. das Flöten, cantus fistulae.
 Свирапати, ам, v. impf. 1) flöten, fistu-
 la cano. 2) (die Sauglocke läuten), не
 мој свирами (курцу), rede nicht so
 unanständig, noli obscene loqui.
 Свирац, рца, м. der Dudelsackpfeifer,
 qui utriculo canit.
 Свирач, м. der Flötenspieler, tibicen.
 Свирачев, ва, во, des свирач, tibici-
 nis.
 Свирање, п. vide свирање.
 Свириши, им, vide свирами.
 Свирка, f. das Blase-Instrument, fistu-
 la in genere.
 Свиркев, ва, во, des свирац, utricu-
 larii. Устани попе, нека седне свир-
 чева мапи (у Сријему).
 Свицнути, нем, v. pf. bersten, rumpor.
 Свила, f. die Verzierung der weißen Bau-
 erntöcke mit vorn an der Brust ange-
 brachten blauen und rothen Streifen,
 clavus coeruleus aut ruber.
 Свилане, п. das Anbrechen des Tages,
 diluculum.
 Свилати, свике, v. impf. anbrechen
 (vom Tage), dilucosco; daher der zwei-
 deutige Salembour:
 Свекар. Устани снао, свике.
 Снаа, Бога ми! кад ќе сви, не ќе
 ни један.

Свињарина, f.
Свињарини говедарини
Свиловина, f. vide
те)
свиловина.
Свињарче, ево, п.
не свирај!
~~*Устани попе, нека седне*~~
~~*свиркева мапи*~~
Свириши, нем, v. pf.
н. п. гласе од зумел, од
плага
свилар, м.
свилара, f.

Свијетлати, ам, v. pf.

узети дете под своје, т. ј. мје-
 сав сина или кћери.

Свиџак, т. vide

гашњик.

Својаканье, п.

Својаканье, амсе

Свјет помрдање, п.

† ср. мутва.

Свјет помрдаан, ам. в. импф.

Свјет помрдуан, нем. в. рф.

Сврџуз, т. 1) шпак,

2) шпакрето ме ја
 једе : а. шта је то?
 б. Сврџуз.

Свиџак, свџа, т. 1) das Johannis-
 wirtchen, cicindela. 2) der Wachstoch,
 glomus cereum.
 Свиџи, свџем, vide свџиџи.
 Свиџи (говорисе и свџиџи), свџи-
 нем, v. pl. sich darein finden, intelli-
 go, accomodo me, assuesco: не могу
 да свџиџем ове пупуре.
 Свиџи, свџаџа, т. pl. die Sehnen des
 Hauses (die als Fastenspeise gelten),
 nervi husouis.
 Свџедок, т. (Ерц.) der Zeuge, testis.
 Свџедочанство, п. (Ерц.) vide свџе-
 доџа.
 Свџедочба, f. vide свџедочба.
 Свџедочџе, п. (Ерц.) das Zeugen, te-
 stificatio.
 Свџедочџи, им, v. impf. (Ерц.) zeu-
 gen, testor, testificor.
 Свџедочба, f. (Ерц.) das Zeugniß, te-
 stimonium.
 Свџет (говорисе и сџет), т. (Ерц.) der
 Rath, consilium.
 Свџетина, f. 1) augm. v. свџет. 2) eine
 Menge Leute, multitudo: навална
 свџетина.
 Свџетаница, f. (Ерц.) der Blitz, fulgor:
 меке (сијева) свџетаница.
 Свџетабест, f. (Ерц.) der Glanz, fulgor.
 Свџетовање (говорисе и сџетовање),
 п. (Ерц.) das Rathen, consiliatio.
 Свџетоваџи (говорисе и сџетоваџи),
 пурџем, v. impf. (Ерц.) rathen, consilior.
 Свџетница, f. dim. v. свџетка.
 Свџетбати, ам, (Ерц.) vide свџиџи.
 Свџетовање, п. (Ерц.) die Ertheilung
 der letzten Delung, extrema unctio.
 Свџетоваџи, ам, v. impf. (Ерц.) т. ј.
 Свџетџиџи, ам, v. pl. f. масла, die
 letzte Delung ertheilen, extremam un-
 ctionem impertiri.
 Свџетџиџи, т. (Ерц.) vide свџетџиџи.
 Свџетџиџа, п. der Docht, ellychnium.
 Свџаџаџи, ам, v. pl. meistern, die
 Oberhand bekommen, supero, superior
 discedo.
 Свџаџ, т. die abgelegte Haut der Schlange,
 exuviae serpentis.
 Свџаџење, п. 1) das Herunterschleppen,
 tractio de—. 2) das Ausziehen, exutio.
 3) das Zusammenschleppen, contractio,
 comportatio.
 Свџаџџи, им, v. impf. 1) herabschleppen,
 traho de—. 2) zusammenschleppen, con-
 traho. 3) ausziehen, exuo.
 Свџаџ, т. das Gewölbe, die Wölbung,
 fornix.
 Свџаџџи, им, v. impf. 1) wölben, con-
 camero. 2) herabführen, deduco. 3) zu-
 sammenführen (Brautleute), committo.
 cf. жениџба.
 Свџаџење, п. 1) das Herabführen, de-

ductio. 2) das Wölben, concameratio.
 3) das Zusammenführen, commissio.
 Своџење, п. 1) das Herunterführen,
 devectio. 2) das Zusammenführen, con-
 vectio.
 Своџиџи, им, v. impf. herunter-, zu-
 sammenführen, devehio, convehio.
 Своџи, своџа, своџе, 1) sein, (mein, dein),
 suis. 2) он ми је своџе, verwandt,
 cognatus.
 Своџаџ, т. Schwager (in Rücksicht der
 Schwester meiner Frau), sum svojak
 sorori uxoris meae.
 Своџаџов, ва, во, des svojak, adinis.
 Своџаџи, f. (coll.) die Verwandten, pro-
 pinqui.
 Своџевољно, freiwillig, sponte.
 Своџење, п. das Zueignen, arrogatio.
 Своџиџи, им, v. impf. sich zueignen, ar-
 rogo; ja ra и своџим и моџим (auch
 zweideutig) hilft alles nichts, frustra
 tentavi omnia.
 Своџко, т. (ст.) der Liebesverwandte (?),
 tuus (?).
 „Даж ђевојко да пољуби својко“
 Своџска, adv. wie einen der Setzigen,
 ut sum: ударно га своџски (rüh-
 tig); частно га своџски (wie seinen
 recht guten Freund).
 Своџџа, f. der Verwandte, propinquus.
 Своџџаџи (Ерцеговци говоре и сврџџаџи) 1) so
 hochste, attentatio. сврџџаџа. 2) јед-
 но сврџџаџа über's andere, sus deque.
 Сврџџ, т. die Krätze, scabies.
 Сврџџање, п. das Anstecken mit Krätze,
 infectio scabiosa.
 Сврџџаџи, ам, v. impf. mit Krätze an-
 stecken, inficio scabie.
 Сврџџаџиџе, амсе, v. r. impf. Krätze
 bekommen, inficio scabie.
 Сврџџџлив, ва, во, krätzig, scabiosus.
 Свраџа, f. die Gister, picae.
 Свраџиџи, им, v. pl. ablenken, devertio.
 Свраџиџиџе, имсе, v. r. pf. einen Ab-
 wecher machen, ablenken, devertor.
 Свраџање, п. das Ablenken, deversio.
 Свраџаџи, ам, v. impf. ablenken, devertio.
 Свраџаџиџе, амсе, v. r. impf. ablen-
 ken, abschweifen, devertor.
 Свраџаџа, чка, т. Name eines kleinen
 Zaunvogels, aviculae nomen.
 Свраџина, f. спраџџи крај срџаниџе.
 Свраџџи, т. die junge свраџа, pullus picae.
 Свраџџиџа, чџа, чџе, der Gister, picae.
 Слабо, као свраџџи мозак.
 Сврџџџи, би, v. impf. (Рес.) } juden,
 Сврџџџи, би, v. impf. (Срем.) } prurio.
 Сврџџџџи, би, v. impf. (Ерц.) }
 Сврџџџџџ, т. erdichteter Name einer
 Schwärze, q. d. pruriat anus.
 Сврџџџџџи, нем, vide сврџџџџџи.
 Сврџџџџџа, дла, т. der Bohrer, terebra.

Сврџина, f. augm. v. сврџао.
 Сврџић, m. dim. v. сврџао.
 Сврџбрада, m. човек, који један
 пуш остави браду, па је опет
 обрије.
 Сврџилово, m. онај, који почне
 учити књигу, па остави, der die
 Studien an den Nagel gehängt hat,
 literarum desertor.
 Сврџаши, ам, v. pf. einen nicht aus-
 lassen (mit Bitten), non mitto; cir-
 cumvenio, ligo.
 Сврџнути, нем, v. pf. ablenken, devertor.
 Сврџнушисе, немсе, v. r. pf. einkehren,
 devertor.
 Сврџање, n. das Ablenken, deversio.
 Сврџати, сврџем, v. impf. ablenken,
 devertor.
 Сврџашице, сврџемсе, v. r. impf. ein-
 kehren, devertor.
 Сврџи (говорисе и сврџнути), сврџ-
 нем, v. pf. 1) herabwerfen, stürzen,
 dejicio: с пријестолоа. 2) сума, ver-
 gessen, negligo, excidit ex animo.
 Сврџиак, чка, m. 1) die Zeitgüdel, tu-
 rundula. 2) das Stängelchen (Seide,
 Gold), tubulus.
 Сврџиџак, тка, m. das Ende, die
 Vollendung, finis.
 Сврџивање, n. das Vollenden, absolu-
 tio, perfectio.
 Сврџивати, шуџем, v. impf. vollenden,
 perficior.
 Сврџишти, им, v. pf. vollenden, absolvo.
 Се, acc. sich, se. Verhält sich zu себе,
 wie me zu мене, und me zu тебе.
 Себеџао, нааа, lo, selbstsüch, egoistisch,
 der nur um sich weiß, sibi soli
 amicus.
 Себица, f. 1) носи кошуљу (или али-
 ну какву) у себину, alle Tage, nach-
 einander, continuo. 2) све себице, al-
 les ohne Unterschied, sammt und sonders,
 изјео све себице, sine discrimine.
 Себичан, чна, но, n. p. човек, der
 nicht heikel ist, facilis, non difficilis.
 Себични, на, но, 1) кошуља (или али-
 на каква), alle Tage, Werkstags-,
 profestus. 2) неђеља (у Сријему наку
 шрапава недеља), die drittletzte
 Woche vor der Fasten, da man alle Ta-
 ge, selbst Mittwoch und Freitag, Fleisch
 speisen essen darf, hebdomas antepen-
 ultima ante quadragesimam. Послије
 себичне неђеље настане задушна,
 а посланје задушне бијела.
 Севање, n. (Рес. и Срем.) vide сије-
 вање.
 Севан*, m. vide задужбина: учинио
 севан; севан је удијелити сиромашу.
 Севати, ам, (Рес. и Срем.) vide си-
 јевати.

Севџер, m. (Рес. и Срем.) vide сјевер.
 Севџрић (северни), на, но, (Рес. и
 Срем.) vide сјеверни.
 Севџнути, нем, (Рес. и Срем.) vide
 сијевнути.
 Севџнушисе, немсе, v. r. pf. langem (nach
 etwas), extendo manum.
 Сед, да, до, (Рес. и Срем.) vide
 сјед.
 Сџда, f. (Рес. и Срем.) vide вјед.
 Сџдало, m. (Рес. и Срем.) vide сједало.
 Сџдам, sieben, septem.
 Сџдамдџсџт, siebenzig, septuaginta.
 Сџдамдџсџши, ма, мо, der siebenzigste,
 septuagesimus.
 Сџдамнаџсџт, siebenzehn, septemdecim.
 Сџдамнаџсџтеро, vide сџдамнаџсџтеро.
 Сџдамнаџсџти, ма, мо, der siebenzehnte,
 decimus septimus.
 Сџдамнаџсџтеро, Anzahl von sieben-
 zehnte, septemdecim (franz. une dix-septaine).
 Сџдање, n. (Рес. и Срем.) vide сје-
 дање.
 Сџдати, ам, (Рес. и Срем.) vide сје-
 даши.
 Сџдџње, n. (Рес. и Срем.) vide сјеџење.
 Сџдџње, n. (Рес.) vide сјеџење.
 Сџдџти, дим, (Рес.) vide сјеџетни.
 Сџдџти, дим; (Рес.) vide сједити.
 Сџдџф*, m. die Perlmutter, testa con-
 chae margaritiferae.
 Сџдџфаџија*, f. пушка нашарана се-
 дџфом:
 „Сџдџфаџија пушку загралио —
 Сџдин, на, но, (Рес. и Срем.) vide
 сједин.
 Сџдџни, им, (Срем.) vide сиједини.
 Сџдџити, им, (Срем.) vide сједини.
 Сџдање, n. das Satteln, impositio
 sellae.
 Сџдлар, m. der Sattler, sellarius.
 Сџдларев, ва, во, } des Sattlers, sel-
 Сџдларов, ва, во, } larii.
 Сџдлати, ам, v. impf. satteln, sterno
 equum.
 Сџдлатица, f. само у овој законџци:
 Туре иде гредитом, заврголсе сџд-
 латом? (пуж).
 Сџдло, n. der Sattel, sella.
 Сџдмак, m. 1) der Siebner (Münze),
 moneta septenaria. 2) ein Pferd von 7
 Jahren, equus septennis.
 Сџдмакџица, f. Stute von sieben Jah-
 ren, equa septennis.
 Сџдморџица, f. vide седморџица.
 Сџдморо, n. vide седморо.
 Сџдми, ма, мо, der siebente, septimus.
 Сџдмина, f. 1) das Siebentheil, pars
 septima. 2) Anzahl von sieben, septem.
 Сџдмица, f. 1) die Sieben (Karte), sep-
 tenarius. 2) die Sieben (Zahl), nume-
 rus septenarius: не може ни иџџи

Свџд }
 свџда }
 свџт (у ојезама и свџје)

свџти, свџем, и рф.

седе — 2) куд себе
 оде! Кад је себе то
 само!

Сџдмаше, n. (у

варџи) до Сџџ

Свџти, свџем, и рф.

- седница (кад запостни, или почне једноудити у уторник).
- Седмокрак, м. *der Siebenbeinige*, septipes: раче седмокраче (говорила жаба раку, кад су се псовали)!
- Седморница, ф. *Anzahl von sieben*, septem.
- Седморо, *Anzahl von sieben*, septem.
- Седморострук, ка, ко, *siebenfach*, septiplex.
- Седница, ф. (Рес. и Срем.) *vide* сједница.
- Седнути, нем. *vide* сесни.
- Сеђење, п. (Срем.) *vide* сјеђење.
- Сезање, п. *langen* (nach etwas), *extensio manus*.
- Сезатице, сежемсе, в. г. *impf. langen*, *extendo manum*.
- Сез* , м. *der Stallknecht*, *servus stabularius*.
- Севсана* , ф. *das Waagepferd*, *Packpferd*, *equus sarcinarius*.
- Сеја, ф. *hur. v. сестра*.
- Сејање, п. (Рес. и Срем.) *vide* сјање.
- Сејати, јем, (Рес. и Срем.) *vide* сјаати.
- Сејин, на, но, *der seja*, *sororis*.
- Сејмени* , м. *der Seimen*, *militis turcici genus*.
- Сејменски, ка, ко, 1) *Seimen*, *certi militis turcici*. 2) *adv. wie ein Seimen*, *more seimeni*.
- Сека, ф. *hur. v. сестра*.
- Секана, ф. *Frauenname*, *nomen feminae*.
- Секин, на, но, *der seka*, *sororculae*.
- Секира, ф. (Рес.) *vide* сјекира.
- Секирештина, ф. *augm. v. секира*.
- Секирница, ф. *dim. v. секира*.
- Секирни, на, но, (Рес.) *vide* сјекирни.
- Секуна, ф. (ст.) *vide* сека.
- Секушци, м. *pl.* (Рес. и Срем.) *vide* сјекушци.
- Секуцала, само у овој посковини (*die Heim*):
 „Ој ти секо секуцала!
 Јеси ли се ј*цала?
 Сели, м. *Waisende*, *nomen viri*.
- Селам* , м. *der türkische Gruß*, *рах!*:
 „Како дође Облацићу Раде,
 „Тако Турком Турски седам даде —
 Селе! *Schwester*, *soror!* cf. брале, мале:
 „Братац сестру с нова града зове:
 „Ајде селе, оседај ми коња —
 Селен, м. *fremde Liebstöckel*, *ligusticum levisticum* Linn.
- Селиши, им, в. *impf. wegstellen*, *transfero*.
- Селишисе, имсе, в. г. *impf. stellen*, *commigro*.
- Селиште, п. *Ort*, *wo ehvord ein Dorf gewesen*, *locus olim habitatus*:
 „Кореница! село и ти ли си?
 „Да ти није руде од лонаца,
 „Испод кућа честни воденица,
 „Не б' се звала село, већ селиште.

Село, п. *das Dorf*, *pagus*. У Србији су велика села, која имају око 100 кућа, а има села и од 15 кућа; али и највише има од 30 до 50 кућа. По брдовитим мјестима тако су куће раздалеко, да је село од 40 кућа веће од Беча, и п. у једном постоку споје неколике куће, па онда (ћешто по сата, или читав сат далеко) у другом неколике и п. д. па се све зове једно село (доклегођ његова земља држи, које се врло добро зна; тако људи из два села могу бити комшије). А по равни (као и п. по Мачви и по Браничеву) доста су честе куће по селима, али опет нијесу у реду, као и п. по Сријему и овуда по Њемачкој, него растргане (као и по варошима по Турској) по пољу. Онамо се човек може преселити из једнога села у друго кад му драго: нишпи му се преба јавиши ономе спанији из чијега села полази, ни ономе у чије долази; кућу своју може продати, или раскопати, а вошњак и винограде може долазити те брати сваке године, а спанији давати десето; а у оном селу ће долази, може начиниши кућу на пустој земљи ће му драго, и себи крчипи њиве и ливаде, и садити вошњак и винограде, колико му драго. Кад спаја дође у село да купи главницу, и спане из пештера звати све сељаке редом по имену, онда му сељаци кажу: „пај се осело,“ или: „овај се досело.“ По равни, особито по голешким мјестима, врло су куће рђаве: понајвише покривене су кровином, или лубом; али по брдовитим мјестима има кућа врло лијепије и тврдије: многе су подиране каменом, а понајвише су покривене даском (шиндром); соба нема свуда, него се зими понајвише грију код ватре, а спавају по вајатима (cf. клијеш), и онако у кући; димњак нема гопово није по селима (осим у Мачви поред Саве, и у Браничеву ћешто око Дунава, и на Влашким земунцима), зато се кашто пуши у ћекојим кућама, да оће очи да испадну од дима. У Србији није нема Турака да сједе по селима, него сами Срби, а Турци по варошима; а у Босни има и Турскије и Шокачије села.

Селски, ка, ко, (ст.) *vide* сеоски.
 Селак, м. 1) *der aus dem nämlichen Dorfe ist*, *ejusdem pagi*.

„На кметове селске полаваре —

Село, п. / (Рес. и Срем.) *vide* сјело.

(2)

Сакрој мене руо Серамлијско,
Ка' што ное цареве денје

Селѧкуша, f. die Bäuerin, rustica.
 Селѧнин, m. vide селѧк.
 Селѧнка, f. 1) die aus dem nämlichen Dorfe ist, femina ejusdem pagi. 2) Frau-
 epitate, nomen feminae.
 Семберија, f. ein Theil der Зворничка
 наја, am linken Ufer der Drina:
 „Валовишу Дрину пребродише,
 „Машишесе пуспте Семберије —
 Семберски, ка, ко, v. Семберија.
 Семе, мена, n. (Pec. и Срем.) vide
 сјеме.
 Семѧнка, f. (Pec. и Срем.) vide сје-
 менка.
 Семѧњак, m. (Pec. и Срем.) vide сје-
 мењак.
 Семѧњача, f. (Pec. и Срем.) vide сје-
 мењача.
 Сен, m. 1) оно гвожђе, што на ње-
 му стоји паприца (у воденици).
 2) (Pec. и Срем.) vide сјен.
 Сенатор, m. (у Сријему, у Банк. и у
 Ван.) der Senator, Rathsherr, senator.
 cf. синатор.
 Сенаторов, ва, во, des Senators, se-
 natoris.
 Сенаторски, ка, ко, 1) Senatoris-
 senatorius. 2) adv. senatorisch, senatorie.
 Сенина, f. augm. v. сено.
 Сеница, f. (Pec. и Срем.) vide сјеница.
 Сеница, f. (Pec. и Срем.) vide сјеница.
 Сенички (сенички), m. (Pec. и Срем.)
 vide сјенички.
 Сенички, чја, чје, (Pec. и Срем.) vide
 сјенички.
 Сѧнка, f. (Pec. и Срем.) vide сјенка.
 Сѧно, n. (Pec. и Срем.) vide сјѧно.
 Сѧпш*, m. vide завичај.
 Сѧпта, f. варош у Бачкој. Прокопсао,
 као Турски цар на Сѧпш.
 Сѧпшандрија, f. St. Andre (bei Ofen),
 colonia Serborum St. Andreac. Сѧпш-
 андриница (ница), човек из Сѧпш-
 андрије. Сѧпшандријски (Сѧпш-
 андријски), ка, ко, von Сѧпшан-
 дрија.
 Сѧнце, n. dim. v. сено.
 Сѧњ, m. die Stadt Zeng, Segnia. Сѧ-
 ѧнин, човек из Сѧња. Сѧњанка,
 жена, или ѡевојка из Сѧња. Сѧњ-
 ски, ка, ко, von Сѧњ:
 „Сѧњани се у лов подигнули —
 „О Јуриша Сѧњски барјактаре —
 Сеоба, f. die Siedlung, Anstiedlung,
 migratio, translatio.
 Сеоски, ка, ко, 1) Dorf-, pagi. 2) adv.
 wie im Dorfe, rustice.
 Сеоце, n. dim. v. село.
 Сепет*, m. vide котарница.
 Сепетина, f. augm. v. сепет.
 Сепетич, m. dim. v. сепет.

Сѧпија*, f. die Gerberkufe der Rirschner,
 vas pellionum.
 Сѧра, f. (Pec. и Срем.) vide сјера.
 Серамлија*, m. vide крајишник:
 „Серамлије добре коње ране —
 Серамлијски, ка, ко, } vide крајиш-
 Серамлијски, ка, ко, } нички.
 Серашкер*, m. der Serastier (Com-
 mendant), duk. cf. поглавица:
 „И пред војском до два серашкера —
 Сердар, m. der Serdar (Großprofosß,
 Generalgewaltiger), vindex criminum
 militarium generalis. У Србији и у
 Босни (по варошима) сердари за-
 пворају Турке, као муселими рин-
 кане.
 Сердарев, ва, во, } des Serdar, ser-
 Сердаров, ва, во, } dari.
 Сердарски, ка, ко, 1) Serdar-, ser-
 dari. 2) adv. wie ein Serdar, more
 serdari.
 Сервјуна, m. Сервјуна је био (као
 што се приповијѧда) некакав по-
 главар кад и Млатишума.
 Сермија*, f. das Vermögen, facultates.
 cf. имање.
 Сѧрница, f. (sensu proprio) der Abtritt,
 latrina.
 Серсан*, m. das Pferdegeschirr, arna-
 menta equi. cf. такум.
 Серѧда*, f. eine Art feiner Sigstopp-
 fe, straguli genus.
 Сѧсти (говорисе и седнути), седем,
 и седнем, (Pec. и Срем.) vide сјести.
 Сѧстра, f. die Schwester, soror,
 Сѧстрѧње, n. das Schwestern, appella-
 tio sororis nomine.
 Сѧстримити, им, vide сѧстрити.
 Сѧстримѧње, n. vide сѧстрѧње.
 Сѧстри, на, но, der Schwester, so-
 roris.
 Сѧстрити, им, v. impf. Schwester nen-
 nen, schwistern, sororem appello.
 Сѧстрик, m. der Schwestersohn, soro-
 ris filius.
 Сѧстрица, f. dim. v. сѧстра.
 Сѧстричина, f. } die Schwestertochter,
 Сѧстрична, f. } filia sororis.
 Сѧпшписе, имсе, (Pec. и Срем.) vide
 сјѧпшписе.
 Сеѧње, n. (Pec. и Срем.) vide сје-
 ѧње.
 Сеѧписе, амсе, (Pec. и Срем.) vide
 сјеѧписе.
 Сеѧш, сеѧем, (Pec. и Срем.) vide сјѧш.
 Сеѧписе, сеѧемсе, (Pec. и Срем.) vide
 сјѧписе.
 Сеѧпте*, ета, m. der erste Verkauf des
 Kaufmanns, nachdem er sein Gewolb
 aufgethan, res prima vendita: данас
 нијесам учишо ни сеѧптема. 2) је.

Сѧрбес*

„Да неморо сербес ветерани
„Све од стра малог Радоње

Сѧњак, m. (у Срем.)
како бине сјѧња
сѧчѧне
сѧпш на једно сјѧсто
ѧсе се обвѧсто сѧсто
Јум раѧне.

Снабвипи, та, по, (от.) vide силан:
„Ој Французу царе снабвипи!
„Пуштај момке, оспаше девојке —
Снаодбран, на, но, schwer zu behandeln,
intractabilis, ferox.
Снабње, n. das Mächtigerwerden, poten-
tiae incrementum.
Снама, m. (Рес. и Срем.) vide Симо.
Снамана, f. Frauenname, nomen femi-
nae.
Снамеун, m. Symeon, Symeon.
Снамеуна, f. Frauenname, nomen femi-
nae.
Снамеунац, нца, m. dim. v. Симеун.
Снамин*, m. das feinste Weizenbrot, ра-
Снаминта, f. snis triticeae genus.
Снаминик, m. dim. v. симинш.
Снамица, m. dim. v. Сима.
Снамиција*, m. der Simitbäcker, pistor.
Снамицини, на, но, des снамиција, pi-
storis.
Снамицијница, f. 1) der Bäckerladen, des
снамиција, taberna pistoris. 2) die Frau
des снамиција, uxor pistoris.
Снамка, f. Frauenname, nomen feminae.
Снамо, m. (Ерц.) хур. v. Симеун.
Снамна, m. хур. v. Симеун.
Снаи, m. der Sohn, filius.
Снаиак, на, m. (voc. синко! мој син-
ко!) хур. v. син.
Снаиатор, m. (доље преко Мораве) der
Unterkeß (Senator), pro kneso: камо
снаиатор, нека донесе конма сена.
Снаиаторов, ва, во, des снаиатор, pro-
knesi.
Снаиатореки, ва, ко, 1) Senatoris, pro-
knesorum 2) adv. wie ein Senator, mo-
re proknesi.
Снаица, f. Frauenname, nomen feminae.
Снаица, f. der (niedere) Speisetisch, men-
sa. cf. софра, трпеза, сто, астал.
Снаица, f. dim. v. синица.
Снаипти, им, v. impf. zum Sohn an-
nehmen, adopto.
Снаиов, ва, во, des Sohns, filii.
Снаиовац, вца, m. des Bruders Sohn,
fratris filius.
Снаиовица, f. Bruderstochter, fratris fi-
lia.
Снаиовичин, на, но, der синовица, fra-
tris filiae.
Снаиовљѝ, ља, ље, der Söhne, filio-
rum.
Снаиовчев, ва, во, des синовац, fratris
filii.
Снаиопњѝ (сноиоки), на, не, von ge-
stern Nachts, de hesternae vespera.
Снаиопњѝца (сноиокица), f. m. j. вода,
Wasser von gestern Abends, aqua he-
sterna:
„А твоја би мајка
Снаиопњѝцу пила —

Снаиѝк, } gestern Abends, heri vesperi.
Снаиѝке, }
Снаиокиѝ, на, но, vide синопњѝ.
Снаиокиѝца, f. vide синопњѝца.
Снаипти, нем, v. pf. erglänzen, mico,
erschulgeo.
Снаипик, m. dim. v. син.
Снаипир*, m. vide ланац.
Снаипирѝк, m. dim. v. снаипир.
Снаипираи зрно, n. die Kettenkugel, glo-
bus catena junctus globo:
„Снаипираи га зрна ударила —
Снаибење, ч. die Annahme an Sohnes
Statt, adoptio.
Снаиѝ, на, не, graulich, blau, coeruleus: кукавица, море, гром (пуче
као сиѝи гром).
Снаиѝње, n. das Schütten, Streuen, Gie-
ßen, fusio, sparsio.
Снаипти, ам (и снаиѝем), v. impf. schüt-
ten, spargo, fundo.
Снаипти, пп, v. impf. н. п. киша, fein
regnen, nebeln (österr. Nebelregnen),
pluit lenissime.
Снаиѝанѝ, ва, во, } engbrüstig, asthma-
Снаиѝанѝ, ва, во, } ticus.
Снаиѝа, f. das Asthma, die Engbrüstig-
keit, asthma, angustia spiritus.
Снаи, m. der Käse, caseus.
Снаиада, f. eine blaue Schnur zur Ein-
fassung der Bauernröcke, funiculi genus.
Снаиадиши, им, v. impf. mit сирада
verbrämen, praetexo.
Снаиаѝење, n. das Verbrämen mit сира-
да, praetextio.
Снаиац, рца, m. 1) ein Laib Käse, for-
ma casei, caseus. 2) сирацвоска, лоја,
forma ut casei.
Снаиѝе, n. 2) das Käsen, coagulatio.
2) (по неким мјестима, као н. п. по
Валеовској напји) vide сир. 3) das trä-
ge Arbeiten, labor piger. 4) какво је
то сираѝе? (scherzhast) was ist das?
quid rei est hoc?
Снаипти, им, v. impf. 1) Käsen, zu Käse
machen, coagulo. 2) langsam und träge
arbeiten, шта пп сирпш? quid ces-
sas?
Снаипште, n. das Käselab, der Labma-
gen, coagulum.
Снаипѝ, на, но, н. п. неѝеља, каца,
Käse-, casei.
Снаипѝаја, f. (у Сријему) vide рујница.
Снаипов, ва, во, roh, frisch, crudus, н.
п. дрво, месо.
Снаиповина, f. frisches Holz, ligna viri-
dia, cruda.
Снаиповица, f. ein Stück frisches Holz,
lignum recens.
Снаипома, m. der Arme, pauper; miser.
Снаипомаш, f. (coll.) die Armen, paupe-
res.

+ Сир м. јуио некака.

Ма. ту, кукавац што!

Зарукава сине кукаваца

У сине се може заверше

+ г) vide сирац!

Снаиѝења, f. 1)

Ситан, на, но, кур. von Ситан.

Сир

Сит

Сит

Сје

764

сиромаштина, ф.

Сјајноса, ф.

Сјати, јам, ветрф.
ушњом, вонифон, јал-
део. ф. сјати.

Сјатна (овца)

Не. игра су књига, вет
сита узница.

ф 3) сакта

Сјарантисе, пме, в. р. рф.

Швине сие, кучко, сјарантисе

Сиромаша, шка, m. dim. v. сиромаша.
Сиромашан, шна, но, arm, pauper.
Сиромашница, f. eine Arme, pauper.
Сиромашки, ка, ко, 1) der Armen, pauperum. 2) adv. ärmlich, misere.
Сиромаштво, n. die Armuth, paupertas.
Сирота, f. die Waise, orbatus parente.
Сиротан, m. die Waise (auch von Thieren), orbis.
Сиротан, шна, но, verwaist, orbis.
Сиротанов, ва, во, des сиротан, orbis.
Сиротиња, f. 1) die Armuth, das Elend, miseria: „Сиротињо! и селу си пешка, „А камо ли куќи у којој си! oder „Сиротињо, и селу си пешка, „А камо ли мени сиротаму! 2) die Armen, miseri: „Ал' је рада сиротиња раја — Сиротињски, ка, ко, 1) der сиротиња, miserorum. 2) adv. wie die Armen, miserorum more.
Сиротица, f. dim. v. сирота.
Сиротовање, n. das сирота: fern, orbis.
Сиротоваши, тујем, v. impf. Waise fern, orbis sum.
Сиротад, f. (coll.) die Waisen, orbis, orphani.
Сироче, чета, n. das Waissein, orbis.
Сирче *, n. der Essig, acetum. cf. оцап.
Сирчетиши, им, v. impf. mit Essig würzen, säuern, aceto condio.
Сирчешће, n. das Säuern mit Essig, adfusio aceti.
Сирчик, m. dim. v. сирац.
Сиса, f. die Brust, mamma.
Сисак, ска, m. 1) vide носач. 2) варош у Рватској, Siseck, Siscia.
Сисање, n. das Saugen, sucktus.
Сисати, ам (и сисем), v. impf. saugen, sugo.
Сисетина, f. augm. v. сиса.
Сисца, f. dim. v. сиса.
Сисурина, f. vide сисетина.
Сит, та, то, satt, satur. Сит гладну не разбира.
Сита, f. 1) scirpus palustris Linn. 2) eine Art Honig, mel sponte fluens. †
Ситан, шна, но, klein, minutus, (Elein, förmig, fein): ситан бисер; ситна со, риба, ћеца; ситно брашно; ситни новци и п. д.
Ситка, f. das Sieb, cribrum. cf. ситпо.
Ситниш, m. (coll.) die Kleinigkeiten, quisquiliae (auch von Kindern).
Ситнина, f. die Kleinigkeiten, scruta.
Ситништи, им, v. impf. zerkleinern, mino.
Ситница, f. 1) die Waldkirche, cerasus

silvestris. 2) die Frucht davon, cerasum silvestre.
Ситница, f. вода у Србији (у Косову): „Уважно и Лаб и Ситницу — Ситњесе, n. das Zerkleinern, minutio. Сито, n. vide ситка.
Сити, ситем (и ситем), ситашо, v. pf. herabkommen, descendo.
Сичан *, m. vide миномор.
Сјајан, сјајна, но, glänzend, fulgidus.
Сјајане, n. das Glänzen, fulgor.
Сјајатисе, јимсе, v. r. impf. glänzen, fulgeo.
Сјакање, n. cf. Божић.
Сјакаши, сјачем, v. impf. cf. Божић. †
Сјакушти, нем, v. pf. сјај sagen, cf. Божић.
Сјевр, m. (Ерц.) 1) der Nordwind, aquilo. 2) Norden, aquilo, septentrio.
Сјеврши (сјеврши), на, но, (Ерц.) nördlich, aquilonaris.
Сједа, f. (Ерц.) само у овој загонетки: Сједа сједи у сједину граду, цар је проси, Окवान је не да? (овца у тору, курјак и пас).
Сједало, n. (Ерц.) мјесто ће сједају кокоши, der Hühner Schlafort, sedes gallinaria.
Сједање, n. (Ерц.) 1) das Niedersetzen, sessio. 2) das Sitzen der Hühner auf der Steige, sessio gallinarum.
Сједати, ам, v. impf. (Ерц.) 1) sich setzen, consideo. 2) sich schlafen setzen (von Hühnern), coonsideo.
Сједин, на, но, cf. сједа.
Сједити, им, v. impf. (Ерц.) 1) sitzen, sedeo. 2) wohnen, habito, sedeo.
Сјединца, f. (Ерц.) das Sitzen, sessio: прођисе сјединце; нема од сјединце ништа.
Сједушти, нем, vide сјестни.
Сјеђење, n. (Ерц.) das Sitzen, sessio.
Сјекира, f. (Ерц.) das Beil, securis.
Сјекиретина, f. augm. v. сјекира.
Сјекирица, f. dim. v. сјекира.
Сјекирни, на, но, (Ерц.) n. п. држалица, уши, Haften, Art-, Beil-, securis.
Сјекутићи, m. pl. (Ерц.) само у овој загонетки: Сјекутићи сјеку, вукоптићи вуку, сам бака превраћа (сјекуптићи су зуби, а бака језик, него не знам шта су вукоптићи?).
Сјеме, мена, n. (Ерц.) der Same, semen.
Сјемѣнка, f. (Ерц.) ein Samen Korn, granum semen, n. п. од бундеве, од пивке, од лубенице, од диње, од краспаваца, од јабуке, од крушке и п. д.
Сјемѣњак, m. (Ерц.) das Stück das zum Samen zurückbehalten wird, semen.

Траг градина Скаду на бојасту
у Вијену Скаду на бојасту

- Сјемењача, f. (Ерц.) das Stück zum Samen (von weiblichen Pflanzen), semen.
 Сјен, m. (Ерц.) der Schatten, umbra. Клонимсе и његова сјена.
 Сјенина, f. augm. v. сјено.
 Сјеница, f. (Ерц.) 1) eine Meise, parus. 2) варош у Староме Влауу.
 Сјеница, f. (Ерц.) die Laube, umbraculum, casa frondea.
 Сјеничанин, m. човек из Сјенице. Сјенички, ка, ко, von Сјеница.
 Сјенички (сјенички), m. (Ерц.) eine junge Meise, pullus pari.
 Сјеничиј, чја, чје, (Ерц.) Meisen-, pari et parorum.
 Сјенички, ка, ко, von Сјеница.
 Сјенка, f. (Ерц.) vide сјен.
 Сјера, f. (Ерц.) das Wasser, worin Wolle gewaschen worden, aqua in qua lana abluta fuit.
 Сјести (говорисе и сједнути), сједем (и сједнем), v. pf. (Ерц.) 1) sich setzen, adsideo. 2) sich schlafen setzen (von den Hühnern), eo cubitum (de gallinis).
 Сјетимисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich erinnern, reminiscor.
 Сјеканье, n. (Ерц.) das Erinnern, reminiscentia.
 Сјекатисе, амсе, v. r. impf. (Ерц.) sich erinnern, reminisci.
 Сјекн, сјечем, v. impf. (Ерц.) 1) hauen, schneiden, seco. 2) воденицу, behauen, compungo.
 Сјекисе, сјечемсе, v. r. impf. (Ерц.) sich schlagen, pugno:
 „Па се бише и сјекоме с Турци —
 Сјечавац, вца, m. (Ерц.) m. j. купус, geschnittenes Kraut, olus dissectum.
 Сјечалица, f. (Ерц.) eine Art Messer, um Fleisch, Gemüse klein zu hacken, cultri genus.
 Сјечање, n. (Ерц.) das Hauen, Schneiden, scissio, sectio.
 Сјечати, ам, v. impf. (Ерц.) н. п. купус, hauen, schneiden, disseco.
 Сјечканье, n. dim. v. сјечанье.
 Сјечкати, ам, dim. v. сјечати.
 Сјеча, f. (Ерц.) abgehaueene Zweige als Winterfutter, frondes desectae pro pabulo hiberno: остале козе на сјечи (der Ort).
 Сјечива, n. pl. (Ерц.) Schneide-Instrumente, instrumenta sectoria.
 Сјечивница, f. (Ерц.) оно гвождје, што се њим сјече воденица, der Meißel zum Behauen des Mühlsteins, scalprum.
 Сјечивнице, adv. (Ерц.) mit der Schneide, secundum aciem.
 Сјутра, (Ерц.) morgen, cras.
 Сјутрадан, (Ерц.) den Tag darauf, postridie (sc. le lendemain).

- Сјутрашњи, ња, ње, (Ерц.) morgend, crastinus.
 Сјутрадан, vide сјутрадан.
 Скадар, дра, m. Scutari, Scodra.
 Скадерка, f. 1) жена из Скадра. 2) Art Rebe und Traube, vitis genus.
 Скадарски, ка, ко, von Скадар.
 Скадранин, m. човек из Скадра.
 Сказалька, f. der Zeiger an der Uhr, index horologii, gnomon.
 Скакавац, вца, m. die Heuschrecke, locusta.
 Скакавица, f. der Schloßriegel, obex serae.
 Скакалиште, n. Ort, wo gesprungen worden, locus ubi olim saltatum est: Милошево скакалиште (у Јадру ниже Гњиле).
 Скаканье, n. 1) das Springen, saltatio. 2) das Steigen, prelii augmentum.
 Скакати, ачем, v. impf. 1) springen, salto. 2) н. п. цијена, вино, steigen, cresco.
 Скакач, m. der gute Springer, saltor.
 Скакутанье, n. dim. v. скаканье.
 Скакутати, укем, dim. v. скакати.
 Скакија, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) (lat. scamnum) die Bank in der Schule, cf. клупа.
 Сквасити, им, v. pf. besuchten, humecto: подај му јабуку, нека скваси уста.
 Скела *, f. 1) die Ueberfahrt, der Ort der Ueberfuhr, trajectus. 2) das Schiff auf dem man überfährt, navis qua trajicio. 3) скеме, das Baugerüst.
 Скеларина, f. das Ueberfahrtgeld, das Fuhrgeld, naulum.
 Скелација *, m. der Fährmann, portitor.
 Скелацијин, на, но, des Fährmannes, portitoris.
 Скелацијски, ка, ко, 1) Fährmanns-, 2) adv. wie ein Fährmann, more portitoris.
 Скерлет *, m. der Scharlach, coccum, coccinum.
 Скерлетан, пна, пно, von Scharlach, coccineus, coccinus:
 „Оргнули скерлетне бињине —
 Скиданье, n. das Abnehmen, demtio.
 Скидати, ам, v. impf. herabnehmen, demot.
 Скика, f. das Schreyen der Schweine, suum clamor.
 Скикнути, нем, v. pf. aufschreyen (vom Schweine), clamorem tollo.
 Скинути, нем, v. pf. herabnehmen, demot.
 Скистанье, n. das Umherstreichen, die Landstreicherey, vagatio.
 Скикатисе, амсе (и скикемсе), v. r. impf. herumstreichen, vagor.

Сјерганьца, f. мед ог сјерка.

Сјет, m. vide сјет.

Скапати, пвем, ч.п. ог глаци, ог јуре

Сјетованье, n. vide сјетованье.

Сјетовати, пвем, vide сјетовати.

Сјетно, (ска)

— пошета сјетно небесно —
+ 2) ч.п. ађану, коуру

Скапаванье, n.

Скапавати, ам, импф.

скакивање, n.

Скапати, пвем, ч.п.

скакивати се, нујем се
скакије с, као глаци скапи.
скакати се, нсе

Скендерија, f. (ска)

дату тебе јенку Скендеричу —

Скнпач, м. der Landstreicher, erro.
 Скнпачница, f. die Landstreicherin, vanga, erraus.
 Скнпачиќ, ка, ко, 1) Landstreicher, errocum. 2) adv. wie ein Wagnbund, erronis more.
 Скнпачница, f. vide скнпач.
 Скнпачња, f. das Herumstreichen, vagatio.
 Скнпачње, n. das Schreyen des Schweins, suis clamor.
 Скнпачти, чим, v. impf. schreyen wie ein Schwein, clamo (de suc).
 Склад, м. } vide кладна. †
 Кладна, f. }
 Клавањање, н. 1) das Zusammenziehen, contractio. 2) das Wegemen zu etwas, permotio.
 Клавањати, ам, v. impf. 1) beugen, flecto. 2) bewegen, permovéo. 3) zusammenziehen, contraho.
 Клапањање, н. das Zusammenfügen, conjunctio.
 Клапањати, ам, v. impf. zusammenfügen, consero.
 Клапачисе, сколемсе, v. r. pf. rausen, rixari.
 Клашница, f. das Trinkglas, poculum vitreum.
 Клашбичисе, ямсе, v. r. impf. grinsehd lachen, rideo ringens.
 Клашбљење, н. das Grinsen, rictio ridentis.
 Клашак, ска, ко, schlüpfzig, lubricus.
 Клашисе, ямсе, vide спакантисе.
 Клашнпн, ма, по, seitwärts, abgelegен, devius.
 Клашнпнп, им, v. pf. 1) beugen, flecto. 2) кога на што, bewegen, permovéo. 3) zusammenziehen, contraho.
 Клашп, м. der Zusammenstoß mehrerer Berge, concursus montium, commissura.
 Клашпнпнп, им, v. pf. zusammenfügen, committo.
 Клашпнпце, f. pl. двеје кашпке (посна и мрсна), које се склопе једна у другу и носе се о појасу, das Paar Reifelöffel, cochlearium par.
 Скоба, f. die Klammer (im Schiffbau), fibula, retinaculum.
 Скобнпнп, им, vide срести.
 Скобнпсисе, ямсе, vide срестисе.
 Скобла, f. vide скоба.
 Сковати, кујем, y. pf. schmieden, cudo.
 Сзвачавање, н. das Zusammenhäfteln, confibulatio.
 Сковчавати, ам, v. impf. } häfteln, f.
 Сковчати, ам, v. pf. } bulo.
 Скозан, зна, но, trächtig (von der Ziege), praegnans (capra).
 Скок, м. 1) der Sprung, saltus. Ja оком, а он скоком, er sieht mir's an den Au-

gen ab. 2) der Fall (im Mühlbau), casus aquae.
 Скокнупи, нем, dim. v. скочнпнп.
 Скоковац, вца, м. Name eines Wasserfall'es in dem Waße Жеравица in der Gegend Јадар, Dorfe Trshik.
 Сколини, им, v. pf. бијес те сколио! schilt man den Hund (daß dich die Wut!), rabiem tibi!
 Скомрачање, н. das Rargen, Filzen, teucitas.
 Скомрачнпнп, им, v. impf. filzen, kargen, teuch sum.
 Скопак, пка, м. eine durch Hacken abgenühte Haue, ligo usu corruptus.
 Скопачисе, пасе, v. r. pf. н. п. мошпка, durch Hacken sich abnügen, fo-diendo corrumpor.
 Скопљак, м. човек из Скопља.
 Скопље, н. 1) (Stupi) in Macedonien. 2) у Ерцеговини.
 Скопчавање, н. vide скоччавање.
 Скопчавати, ам, vide скоччавати.
 Скопчати, ам, vide скоччати.
 Скрашњић, ња, ње, neulich, unlängst, nuperus.
 Скоретисе, рисе, vide окоретисе.
 Скоро, unlängst, nuper, haud ita pridem; од скоро.
 Скоросав, м. Mannsname, nomen viri.
 Скоросава, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Скорпија, f. der Skorpion, scorpio, scorpius. cf. jakren.
 Скоруп, м. die Sahne, flos lactis.
 Скоп, м. 1) das Vieh, pecus. 2) pacju skome! du Hundsrass! canis!
 Скопан, пна, но, trächtig (von der Hündin, dem Fuchse, und andern verachteten Quadrupeden), praegnans.
 Скопина, f. augm. v. скоп.
 Скопскѝ, adv. viehisch, pecudis more.
 Скошпнп, им, v. pf. 1) springen, salio. 2) steigen, cresco.
 Скошпк, м. ein Schloß und Dorf am linken Drina-Ufer, unterhalb Зворник, nomen arcis et pagi. Сјај Боже и Божику, и нашему беру на Скошпкy. cf. Божић.
 Скраја (d. i. с краја), vom Rande weg, a margine.
 Скрајнѝ, на, но, } Rand, qui in margi-
 Скрајнѝ, ња, ње, } ne est.
 Скрашнпнп, им, v. pf. наке он тамо скраснпнп, er wird dort nicht lange bleiben, non ibi manebit diu.
 Скрѝнупи, нем, v. pf. fort, wegrücken, amovéo, removeo.
 Скресавање, н. das Abästen, frondium desectio.
 Скресавати, ам, v. impf. abästen, frondes, desceco.

Скорјејати, им, ороф.

2) склад, поурви мета земља
 између двеје њаве.

Скорушпнп се рисе, ороф.
 н. п. кад се мало скруже

Скопањати се

Скопчати се

Скобар, м. руда. некака.

Скрапер, м. рижера у Србнпн
 (у Рудничкој нацнп).

Скопско, м. ко, мету се камен

Скврсаати, ешем, v. pf. 1) дрво, die Zweige abhauen, decido frondes: попи се на то дрво, те га скреси говедима. 2) пушку, Feuer geben, abfeuern, emitto telum.

Сквретање, n. das Beseitigen, auf die Seite schaffen, amotio.

Сквреташи, рекем, v. impf. wegrücken, removeo.

Сквривши, им, v. pf. verbrecben, delinquo, admitto.

Сквркнутице, неее, v. r. pf. dunkel werden (in einem neu belauten Walde), obscuror.

Скврб, m. eine Art dünner Mehlmußeß, puls farinacea.

Скврвнш, ма, шю, versteckt, abgelegen, reconditus:

„У Крушевцу мјесту скврвншоме —

Скврвнши, им, v. pf. zuschneiden (das Fleisch), secō (parvum ad formulam).

Скврвнши, им, v. pf. n. p. руке, über's Kreuz legen, decusso.

Скврвнши, им, v. pf. zermalmen, comminuo.

Скврвнши, им, v. pf. brechen, frango.

Сквршкавење, n. vide сквршкаве.

Сквршкавеши, ам, vide сквршкавеши.

Сквршкавење, n. das Legen überzwerch, decussatio.

Сквршкавеши, ам, v. impf. überzwerch legen, decusso.

Сквршати, ам, сквршао, v. pf. brechen, frango, n. п. нож, кола, враш, ногу.

Скврвати, ам, v. pf. kochen, sieden, coquo.

Скврвија, f. (ст.)

„За калпаком од злата скврвија,

„У скврвији адем драги камен —

Скврвнши, им, v. pf. n. п. љезојку, abtadeln, calumnior.

Скврвншорити, им, v. pf. Kleinweise zusammendrängen, minutim conquirō.

Скврвншисе, имсе, v. r. pf. niedergeschlagen werden, dejici, affligi.

Скврп, m. jescu ли сви у скупу? beisammen, simul.

Скврп (совр. скврпљи), па, по, шешт, carns.

Скврп, zusammen, ина: сви скврпа.

Скврпнши, им, v. pf. versammeln, congreo, congrego.

Скврпншисе, имсе, v. r. pf. 1) sich versammeln, convenio. 2) sich zusammenziehen, contrahi.

Скврпљење, n. das Versammeln, congregatio.

Скврпљеши, ам, v. impf. versammeln, congrego.

Скврпљешице, амсе, v. r. impf. 1) sich versammeln, congregor. 2) sich zusammenziehen, contrahi.

Скврпџка, f. die Theuring, caritas (anonae).

Скврпнши, бем, v. impf. (у Ери.) rufen, rufen, vello:

„Повносе по коњу хорату,

„Од муке му зубма гриву скврбе —

Скврпншина, f. die Versammlung, der Landtag, comitia, concilium.

Скврп, m. der Saum, ora, limbus.

Скврпнши, ам, vide скврпнши.

Скврпнши, ам, v. pf. 1) обруч с каце,

Скврпнши, ам, v. pf. herabklopfen, decutio. 2) Kleinweise aufbringen, (n. m. 20, 30 гроша), minutim colligo.

Скврб, ба, бо, schwach, imbecillus; од змје, од глади, од вружине, kann sie nicht erfragen, impatiens frigoris, famis.

Скврбачак, чка, ко, dim. v. слаб.

Скврбна (слабна), f. die Weichen, ilia, hysterochondria, inguina.

Скврбнши, им, v. impf. schwach machen, schwächen, debilito.

Скврбљење, n. das Schwächen, debilitatio.

Скврбо, nicht gar viel, — oft, — gut (das franz. gueres), haud ita —: слабе, једе, слава, долази к мени; славо кад

Скврбост, f. die Schwachheit, imbecillitas.

Скврва, f. 1) der Ruhm, gloria. 2) устапн у славу, cf. крсно име; дагер: Устапн у славу без вина, sie sind sich in die Haare gerathen. 3) das Gebet bey der слава. Ја нијесам славе штампане виђео ни у каквој књижи, него је проспн људи (особито Ерицегови и Бошњаци) знаду напзупт, и чаше је сами кад устапју у славу без попа. У пој се слави помињу готово сви свеци, и послдије неколике рижени све се говори ва славу и част.

Скврван, вна, но, berühmt, celebrer.

Скврвина, f. der Zapfen, epistomium, embolus.

Скврвнши, им, v. impf. m. j. крсно име, feyern, gasiren, epulor:

„Славу слави Краљевику Марко.

Скврвншисе, имсе, v. r. impf. berühmt seyn, celebror.

Скврвица, f. Frauename, nomen feminae.

Скврвко, m. Mannsname, nomen viri.

Скврвљење, n. 1) das Feiern des Hausfestes, celebratio diei festi. 2) das Feiern (des Helden), concelebratio.

Скврвна, f. Frauename, nomen feminae.

Скврвољуб (Скврвољуб), m. Mannsname, nomen viri.

Скврвш, m. 1) die Nachtigall, luscinius. 2) Mannsname, nomen viri.

42) сквнши (pl.)

у крај пушта, а бед сквнши

+ Скврвољубнши, им, v. рф.

спав на срку (м-ј) : лонча на поже,

Скврвнши а, ам а,

Скврбншисе, v. r. рф.

Скврб, продо

скврб, продо

скврб

Скврвнши, m. } (у: тош)

Скврвншина, f. } Brunnbrunn clematis

Скврвнши, им, v. impf.

Скврвљење, n.

Слијевама, ам, v. impf. vide саветама.
 Слијевама у топе турове

Слети, лажем, в. рф. н. п.
 раше ниша,
 + Слети се, лажем се, в. рф.
 ?

Сладун, т. (ст.)

Не плаче слијет, што није
 лијет; него што не види
 слијет свијет.
 Сланача ?

Слатина, ф. је избује, или
 отишати вода слана или кисела,
 те долази саона и нише.

+ Следиш, нем, vide
 слети.

Сланача, ф, vide

Слатина

Слатина, т

Сландарити, им, в. рф.
 н. п. гате

Славујак, ујка, т. нур. в. славуј.
 Славујев, ва, во, der Nachtigall, luc-
 scinae.
 Слагане, п. 1) das Legen, dispositio.
 2) das Vergleichen, Vertragen, con-
 cordia.
 Слагати, лажем, в. impf. in Ordnung
 legen, dispo.
 Слагати, лажем, в. pf. lügen, mentior.
 Слагатице, лажемце, в. г. impf. sich
 gut vertragen, concordo.
 Сладак (сопр. слађи), шка, ко, süß,
 dulcis.
 Сладити, им, в. impf. 1) verfügen, dul-
 coro. 2) сладити, es ist süß, dulcescit
 dulce est.
 Сладоје, т. Mannsname, nomen viri.
 Сладост, ф. die Süßigkeit, dulcedo.
 Слађење, п. das Süßen, dulcoratio.
 Слажење, п. das Herabsteigen, descensio.
 Слзипи, им, в. impf. herabsteigen, de-
 scendo.
 Слама, ф. das Stroh, stramen.
 Сламан, мна, но, Stroh, stramineus.
 Сламка, ф. der Palm, calamus.
 Сламбача, ф. der Strohsack, saccus
 stramento refertus.
 Сламчица, ф. dim. в. сламка.
 Слан, на, но, gefaszen, sallitus, salsus.
 Слана, ф. der Reif, pruina.
 Сланик, т. 1) das Salzfaß, salinum.
 2) die weißeste Art Steinsalz, salis
 gemmei genus optimum.
 Сланина (сланина), ф. der Speck, lardum.
 Сланиница (сланиница), ф. dim. в. сла-
 ница.
 Сланица, ф. vide сланик 1.
 Сласп, ф. die Süßigkeit, Wohlflust, dul-
 cedo, voluptas.
 Слати, шљем (и шаљем), в. impf.
 schicken, mitto.
 Слаткиш, т. Süßigkeiten, Leckerbissen,
 deliciae, scitamenta.
 Сланица, ф. der Seif, sinapi.
 Слез, т. (Рес. и Срем.) vide шљез.
 Слезина, ф. die Milz, splen.
 Слезовача, ф. (у Сријему) веланка, mal-
 va silvestris Linn.
 Слезовина, ф. (Рес. и Срем.) vide шље-
 зовина.
 Слеме, п. (Рес. и Срем.) vide шљеме.
 Слеп, па, по, (Рес. и Срем.) vide
 слијеп.
 Слепац, пца, т. (Рес. и Срем.) vide
 слијепец.
 Слепачи, ва, ко, (Рес. и Срем.) vide
 шљепачки.
 Слепети, пим, (Рес.) vide слијепети.
 Слепити, им, 1) (Срем.) vide слијепети 2)
 (Рес. и Срем.) vide слијепити 2.
 Слепца, ф. (Рес. и Срем.) vide шље-
 вца.

Слеђење, п. (Рес. и Срем.) vide сли-
 јељење.
 Слепога, ф. (Рес. и Срем.) vide шље-
 поша.
 Слепчовођа, т. (Рес. и Срем.) vide
 шљепчовођа.
 Слепање, п. (Рес. и Срем.) vide сли-
 јепање.
 Слепати, лежем, (Рес. и Срем.) vide
 слијепати.
 Слепети, пим, в. pf. (Рес.) herab-
 Слешити, им, в. pf. (Срем.) stiegen,
 Слешети, лепити, в. pf. (Ерц.) devolo.
 Сливње, п. 1) поље у Ерцеговини. 2)
 варош некаква (ваљада је у Маке-
 донији?): опишао на Сливње (на
 панавхур).
 Слизатице лажемце, в. г. pf. с ним,
 (tadelnd) in Verbindung kommen, con-
 sortio jungi: слизао се с њом.
 Слијеп, па, по, (Ерц.) blind, coecus.
 Слијепец, пца, т. (Ерц.) 1) der Blind-
 de, coecus. 2) die Blindflechte, cae-
 cilia.
 Слијепи миш, т. 1) die Fledermaus,
 vesperilio. 2) die Blindfisch, Blindes-
 maus (ein Spiel), myinda, lusus vac-
 sae saesae: да се играмо слијепо-
 га миша.
 Слијепити, им, (Ерц.) 1) vide слијеп-
 љети. 2) в. pf. zusammenkleben, con-
 glutino.
 Слијепљење, п. (Ерц.) das Blindwer-
 den, Erblinden, oculator amissio.
 Слијепљеши, пим, в. impf. (Ерц.) blind
 werden, oculis carior. Како који сли-
 јепи, све горе гуди.
 Слијепо око, п. cf. око.
 Слијепање, п. (Ерц.) das Herabfliegen,
 devolatio.
 Слијепати; слијекем, impf. (Ерц.)
 herabfliegen, devolo.
 Слика, ф. was zusammenrafft, par, si-
 mile: слика и прилика; нашла сли-
 ка прилику.
 Слинав, ва, во, rozig, mucidus.
 Слинац, пца, т. der Rogzaffen, musci-
 conus.
 Слизе, ф. pl. der Rogz, mucus.
 Слизити, им, в. impf. rozen (weinen),
 mucus edo plorando.
 Слизно, т. du Rogzind, mucide!
 Слпљење, п. das Rogzen, pueri mu-
 cidi stetus.
 Слпчан, чна, но, passend, angemessen,
 congruens.
 Слобода, ф. der Muth, animus.
 Слободан, дна, но, 1) н. п. човек,
 muthig, beherzt, animosus. 2) јели сло-
 бодно? ist es erlaubt, licetne?
 Слободити, им, в. impf. кога, Muth
 einprechen, addo acimum.

док не кажем два слијепи
 и мена
 јак не кажем стоју и доо,
 јак

Слог. т. у живи оне и речеју двара Јога.

773 СЛО СЛУ СМЕ 774

Слобођење, n. das Ermuthigen, animi additio.

Слово, n. 1) der Buchstab, litera. 2) das слово, der Buchstab c, litera s.

Словце, n. dim. v. слово.

Слога, f. die Eintracht, concordia.

Сложан, жна, но, einträchtig, einig, concors. Сложна брака и у пепак месо једу.

Сложишти, им, v. pf. 1) zusammenlegen, dis-pono. 2) vergleichen (Streitende), com-pono.

Сломити, им (и сломијем), v. pf. zer-brechen, frango.

Слуга, der Diener, minister, servus (у пјес-мама је свуда женскога рода, н. п. Голубане моја вјерна слуго — Сруго моја Обличку Раде — „У Спојана нема много друга, „Разма цигле двије вјерне слуге — А у говору је у једин броју мушко-га рода, а у млож. опет женскога, н. п. мој слуга, моје слуге и ш. д.

Слугин, на, но, des Dieners, servus.

Служавка, f. vide слушница.

Служба, f. 1) der Dienst, ministerium. 2) der Gottesdienst, sacra.

Служење, n. 1) das Dienens, ministra-tio. 2) das Abhalten des Gottesdienstes, sacrorum celebratio.

Служити, им, v. impf. 1) dienen, mi-nistro. 2) вино, или ракију, schenken, kredenzen, ministro. 3) лешурђију, Gottesdienst halten, sacra celebrare. 4) служи ли та црква? ist Gottesdienst in dieser Kirche? (d. i. wird er darin je gehalten), celebraturne templum, an desertum est. 5) vide славити:

А. Кога ти свеца служиш?

Б. Светога Никољу (или Никољ дан).

Слуга, f. (у Сријему и у Бачк.) ein Dummkopf, stupidus, stipes.

Слуга, f. ein Ahner (?), ominator. Слу ти слупо, наслушкеш.

Слушати, им, v. impf. ашнети; durch Vorwürfe, oder überhaupt durch Reden, gleichsam herbeiführen, ominor.

Слушња, f. die Ahnung, Herbeiführung durch Vorhersagen, omen.

Слушење, n. das Ahnen, ominatio.

Случавање, n. das Ereignen, casus.

Случаванисе, vase, v. r. impf. sich er-eignen, accidit saepius.

Случај, m. vide догађај.

Случајно, zufällig, casu.

Слушанисе, чисе, vide догодишисе.

Слушање, n. 1) das Hören, auscultatio. 2) das Gehorchen, auscultatio.

Слушати, ам, v. impf. 1) zuhören hor-schen, auscultor. 2) gehorchen, ausculto.

Слушница, f. 1) die Magd, ancilla. 2) der Stiefelknecht, furcula caligaria.

Слушкљивни, на, но, der Magd, ancil-lae.

Смазати, мажем, v. pf. hinabessen, comedo: смазао читаво јагње.

Смакнути, нем, vide смаћи.

Смањити, им, v. pf. zusammenlocken, colligere, convocare, cogere.

Смањивање, n. das Zusammenlocken, convocatio (suum, gallinatum).

Смањивати, љујем, v. impf. zusam-menlocken, convocare, cogere.

Смаглама*, f. vide нарудбна.

Смарлаисати*, лаштем, vide нару-чипи.

Смаћи (говорисе и смакнути), смак-нем, v. pf. 1) herabnehmen, demo. 2) aus dem Wege räumen, umbringen, in-terficere.

Сме, смеа, m. (Рес.) vide смие.

Смедеревац (Сме деревац), ца, m. човек из Смедерева.

Смедеревачки, ка, но, Smederecker, Schemendriensium.

Смедеревка (Сме деревка), f. eine von Smederewo. 2) Weintube von Sme-derewo.

Сме дерево, n. Schemendria (an der Do-nau) in Serbien. Смедеревски, ка, ко, von Смедерево.

Смеј, m. (Срем.) vide смие.

Смејане, n. (Рес. и Срем.) vide смияње.

Смејанисе, јемсе, (Рес. и Срем.) vide смияшисе.

Смејан, рна, но, (Рес. и Срем.) vide смејеран.

Смејеса, f. (Рес. и Срем.) vide смејеса.

Смејсти, етем, v. pf. verwirren, in-trico, impedio.

Смејсти, етем, v. pf. zusammenkeh-ren, converto.

Смејт, m. vom Winde zusammengewehter Schnee, nives conflateae in unum locum.

Смејтање, n. das Verwirren, turbatio.

Смејтање, n. das Herabräumen, demotio.

Смејтати, ам, v. impf. verwirren, im-pedio.

Смејтати, етем, v. impf. herabräumen, demoveo.

Смејтен, на, но, verwirrt, turbatus.

Смејтеник, m. ein verwirrter Kopf, homo mentis perturbatae.

Смејтеница, f. eine verwirrte Frauens- person, femina turbata.

Смејтеван, m. vide смејтеник.

Смејти, смејти (Рес. и Срем.) vide смејени.

Смејташисе, n. das Kehricht, quisqui-liae.

Смејнути, нем, v. pf. 1) herabnehmen, herabihun, demo. 2) c ума, verges-sen, oblivisci.

Словац, вца, т.
Планина у Србији.

да му лице не смеје од
суња

Смајратље
смајрати се, н. се, v. r. pf.
смајрати, ам

v. impf.
Смећ, а, е
Смунати, ам, v. pf.

Смунда није дурда

Смун
Смунати, им

† (р. смено, сме
смеју)

Змеда, она не сме
вртити се.

† И нама те задурбене смун? те (с мига)
од вјерка до цуда божјег

Смак, т. смак свијета,

НЗ)

смунду смунди Светог Амсија

Смисао, см, м.

Смећива, f. die Verwirrung, das Hinderniß, impeditio.
 Смећан, шна, но, (Рес. и Срем.) vide смећешан.
 Смећашаи, ам, (Рес. и Срем.) vide смећешаши.
 Смећење, п. (Рес. и Срем.) vide смећешење.
 Смећешипсе, имсе, (Рес. и Срем.) vide смећешипсе.
 Смећешлив, ва, во, (Рес. и Срем.) vide смећешлив.
 Смијање, п. (Ерц.) das Lachen, risus.
 Смијапсе, јемсе, v. г. impf. (Ерц.) lachen, rideo.
 Смије, смија, м. (Ерц.) das Lachen, risus.
 Смијешан, шна, но, (Ерц.) scherzhaft, spaßig, jocundus.
 Смијешаши, ам, v. pf. (Ерц.) vermischen, commisceo.
 Смијешење, п. (Ерц.) das Zulächeln, attrisio.
 Смијешипсе, имсе, v. г. impf. lächeln, adrideo.
 Смиловатисе, лужемсе, v. г. pf. sich erbatmen, misereor.
 Смиљ, м. guarharium arenarium Linn.
 Смиља, f. hyp. v. Смиљана.
 Смиљана, f. Frauenname, nomen feminae.
 Смиље, vide смиљ. То је смиље и бо-
 смиље.
 Смиљев, ва, во, von смиљ:
 „Девојко кити смиљева —
 „Ајдемо там' доле
 „У смиљево поље —
 Смиљевац, вца, м. eine mit смиљ geschmückte Mädchenmütze (у Лијевчу и у Темнику, у Јагодинској наји) bei feyerlichen Gelegenheiten.
 Смиљка, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Смиривање, п. 1) das Beruhigen, pacatio. 2) das Beendigen, absolutio. 3) das Untergehen, Scheiden der Sonne, occasus solis.
 Смиривати, рујем, v. impf. 1) zur Ruhe bringen, pacio. 2) zu Ende bringen, absolvo.
 Смириватисе, рујемсе, v. г. impf. sich zur Ruhe legen, conquiesco.
 Смирити, им, v. pf. 1) zur Ruhe bringen, pacio. 2) beendigen, absolvo.
 Смиритисе, имсе, v. г. pf. sich zur Ruhe legen, conquiesco; daher auch von der Sonne: смирило се сунце. Србљи кажу, да сунцу не ваља рећи зађе, нити сједе, него смири се, зашто: кад му се рече зађе, онда оно (сунце) рече: зашао па не и зимао; а кад му се рече сједе, он-

да оно рече: сјео па не устао; а кад му се рече смири се, онда оно рече: смири се и пи.
 СМСАИПИ, им, v. pf. beschließen, decerno, statuo:
 „Све мисао, на једно СМСАНО —
 Смицање; п. 1) das Herabnehmen, demitio. 2) das Umbringen, interfectio.
 Смицаши, ичем, v. impf. 1) herabnehmen, demo. 2) umbringen, interimio.
 Смишљање, п. das Erfinden, excogitatio.
 Смишљаши, ам, v. impf. erfinden, excogito.
 Смјеран, рна, но, (Ерц.), demüthig, submissus.
 Смјеса, f. (Ерц.) das Gemengesel, mixtura.
 Смјепи, смјем, v. impf. (Ерц.) wagen, sich trauen, audeo.
 Смјешлив, ва, во, (Ерц.) der gern lacht, risus amans; ad risum facilis.
 Смлашпи, им, v. pf. todt dreschen, couflagello.
 Смлашпи, им, v. pf. lau wärmen, tepafacio.
 Смојдиши, им, v. pf. zermalmen, comminuo.
 Смок, м. die Zukost, opsonium; смок бијели, м. ј. сыр, скоруп, масло.
 Смоква, f. die Feige, ficus (der Baum und die Frucht).
 Сјавица, f. dim. v. смоква.
 Смола, f. das Pech, pix.
 Смолиши, им, v. impf. rischen, pico.
 Смоља, f. hyp. v. Смољана.
 Смољан, м. Mannsname, nomen viri.
 Смољана, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Смољење, п. das Pischen, picatio.
 Смољка, f. Frauennamen, nomen viri.
 Смоника, f. eine Erdart (für Weinberge), terrae genus.
 Смотавање, п. 1) das Zusammenwickeln, implicatio. 2) das zu Ende faspeln, perductio filorum in rhombum.
 Смотавати, ам, v. impf. 1) zusammenwickeln, am, v. pf. 2) zu Ende faspeln, perductio in rhombum. 3) sich eilends davon machen; смота изнад куће, aufugio.
 Смотрити, им, v. pf. erblicken, conspicio.
 Смочење, п. das Zukosten des Brots zum Gemüse, opsonatio.
 Смочити, им, v. impf. zukosten, opsonor.
 Смрад, м. der Gestank, foetor.
 Смрадити, им, v. impf. Gestank machen, foetorem creo.
 Смрађење, п. das Anstänken, foeteris excitatio.

+ Смијешити, ам,

v. pf.
 Тајни се смјерно по

Клоцање

Тм

Смрачатице, чине, v. r. pf. dunkel werden, vesperascit.
 Смрвити, им, v. pf. bröfeln, frio.
 Смрдан, m. Namen einer Drina-Überfuhr bei Loznica, trajectus nomen. Код Смрдана близу има једна бара, која смрди на сумпор, и зовесе Смрдљива бара.
 Смрдење, n. (Рес.) vide смрђење.
 Смрдеши, дим, (Рес.) vide смрђе-
 Смрдити, им, (Срем.) m.
 Смрдљив, ва, во, stinkend, foetens.
 Смрдљивац, вца, m. der stinkt, homo foetens.
 Смрдљивица, f. die stinkt, foetens mulier.
 Смрђење, n. das Stinken, foetor.
 Смрђеши; дим, v. impf. (Ерц.) stinken, foeteo.
 Смрека, f. der Wachholder, juniperus communis Linn.
 Смреков, ва, во, von смрека, juniperi.
 Смрековина, f. Wachholder-Holz, lignum juniperi.
 Смрескати, ам, v. pf. quetschen, zerstoßen, contundo, offendo, н. п. главу, нос.
 Смрзао, зан, f. der Frost, gelu: дошао по овој смрзали.
 Смрзао, заа, ло, gefroren, gelatus.
 Смрзалушак, тка, m. gefrorene Erdscholle, gleba gelata.
 Смрзнути, нем, v. pf. gefrieren machen, congelo.
 Смрзнутице, немце, v. r. pf. gefrieren, congelari.
 Смркнутице, несе, vide смркнуце.
 Смркнути (смркнути), ам, v. pf. daß herumeln, commurmuro, mussito.
 Смркнути, ам, v. pf. daßerummeln, obmurmuro.
 Смркнути, ам, v. pf. zusammenführen, constringo (vom Beutel).
 Смрт, f. der Tod, mors.
 Смртни, на, но, vide самртни.
 Смркнуце (говорисе и смркнутице), смркнуце, v. r. pf. dunkel werden, obscuror.
 Смрчак, чка, m. eine Schwamart, fungi genus.
 Смрчев, ва, во, н. п. качица, vom Wachholderbaum, juniperinus.
 Смрчевина, f. Wachholder-Holz, lignum juniperi.
 Смук, m. eine Art Schlange, serpentis genus.
 Смукнути, нем, v. pf. 1) нож, zucken, stringo. 2) daßerstießen, ruo.
 Смукуља, f. vide смук.
 Смуклаши (смуклаши); ам, vide смркнулаши.
 Смукнути, им, v. pf. verwirren, turbo.

Смуккати, ам, v. pf. ausschwenken, eluo: смуккај па пролај.
 Смучање, n. das Umherziehen, vagabunda vita.
 Смучатице, амце, v. r. impf. herumstreifen, vagari.
 Смущен, на, но: лепи као смущен, wie ein Rasender, rabidus, rabiosus.
 Снаа, f. 1) des Bruders Frau, Schwägerin, fratris uxor. 2) zu der ich heuer bin, cf. женидба. 3) die Schwiegertochter, Schur, nurus.
 Снага, f. die Stärke, Kraft, vires: о-пасао се снагом, снао на снагу, der Jüngling ist in der Blüte seiner Manneskraft.
 Снажан, жна, но, stark, fortis.
 Снаин, на, но, der снаа, nurus.
 Снаодити, ди, v. impf. 1) finden, heimsuchen, invenio, н. п. биједи. 2) das Hinfallende bekommen: снаоди га свакога месеца.
 Снаођење, n. das Auffinden, Heimsuchen, incessio (?).
 Снаки, снаке, v. pf. 1) finden, heimsuchen, invenio, 2) снашао га, er hat das Hinfallende, epilepticus est.
 Снаша, f. 1) vide снаа. 2) jede junge Frauenperson, deren Namen man nicht weiß: Schwägerin, nurus.
 Снашни, на, но, der снаша, nurus.
 Снашница, f. dim. v. снаша.
 Снебивање, n. 1) das Schüchternseyn, Verlegenseyn (in fremdem Hause), veresundia. 2) das Zeugnen mit Verwunderung, inhiatio mirabundi.
 Снебиватице, амце, v. r. impf. 1) schüchtern, verlegen seyn, veresundus sum. 2) чега, etwas mit Verwunderung zeugnen, mirabundus inhiator.
 Снег, m. (Рес. и Срем.) vide снјег.
 Снежан, на, но, (Рес. и Срем.) vide сњежан.
 Снепти, снесем, (Рес. и Срем.) vide снјепти.
 Снивање, n. vide сањање.
 Снивати, ам, vide сањати.
 Сниже, vide ниже.
 Снизак (comp. снјиж), ека, ко, nieder, humilis.
 Снизати, ижеж, v. pf. herabreihen (Perlen), demo de filo.
 Снизивање, n. das Herabnehmen, demptio.
 Снизивати, зујем, v. impf. herabnehmen, demo.
 Снјег, m. (Ерц.) der Schnee, nix.
 Снјепти, снесем, снјео (снјела, ло), v. pf. (Ерц.) 1) herabtragen, asfero. 2) zusammentragen, congero. 3) tragen, legen (von der Fenne), pono.
 Снјипи, жи, v. pf. träumen, somnio.

Смрзавање, n

Смрзавати се

Смрквање, n.

Смркваши се, вад,

v. r. impf.

Смјџ, m.

Не пада снјег,
 да помори свијет,
 него да свака збујерка
 свој праг покрене.

Снованье, n. das Anzetteln, exordium telae.
 Сновати, нумем, v. impf. anzetteln, ordior (telam).
 Сноп, m. die Garbe, merges, fasciculus.
 Снопак, пка, m. hyp. v. сноп.
 Снопик, m. dim. v. сноп.
 Снопье, n. (coll.) die Garben, mergites.
 Сносипи, им, v. impf. 1) zusammentragen, comporto. 2) herabtragen, defero. 3) ertragen, fero, tolero, sustineo.
 Сношанье, n. 1) das Zusammentragen, comportatio. 2) das Herabtragen, delatio. 3) das Ertragen, toleratio.
 Сношан, на, но, (Ерт.) beschneyet, nivibus plenus, н. п. норе, дрво.
 Сб, соли, f. das Salz, sal.
 Соба, f. ein gabelförmiges Holz, pertica bifurca.
 Соба*, f. das Zimmer, cubile, conclave, diaeta, thalamus. f. изба.
 Собет (соед?), m. das Gastmal, convivium:
 „Собет чини Српски кнез Лазаре — Собетина, f. augm. v. соба.
 Собница, f. dim. v. соба.
 Собни, на, но, н. п. врата, des Zimmers, Zimmer-, conclavis.
 Сова, f. die Gule, noctua, ulula.
 Совли, на, но, der Gule, noctuae.
 Совик, m. das Junge der sova, pullus noctuae.
 Совица, f. dim. v. сова.
 Совулага, f. augm. v. сова.
 Сбй*, der Stand, Rang, ordo, conditio (civilis). cf. род.
 Сбика, f. (у Српству) vide креча.
 Сбк, m. die Käselake, muria casei.
 Сокак*, m. die Gasse, platea.
 Сокачк, dim. v. сокак.
 Соко, сокола, m. 1) der Falk, falco. 2) град у Србији (близу Дрине). 3) cf. Златоје.
 Соколак, ака, m. hyp. v. соко: иди мој соколак (говоре жени кад и куда шаљу).
 Соколик, m. der junge Falk, pullus falconis.
 Соколица, f. das Weibchen des Falken, falco femina:
 „Иде соко, води соколицу —
 Соколов, ва, во, Falken-, falconis.
 Сокољанин, m. einer von Соко, ein Sokefer.
 Сокобскй, ка, ко; von Соко, Sokolér.
 Солани, на, но, Salz-, salinus, salarius.
 Солар, m. der Salzändler, negotiator salarius.
 Солара, f. das Salzamt, praefectura annonae salariae.
 Соларев, ва, во, } des солар, salarii.
 Соларов, ва, во, }

Солдат, m. der Soldat, miles.
 Солдатуја, f. 1) die Miliz, die Militärgrenze, im Gegenfaz der паорја, des Bauernlands, des Provinziale, regio militaris. 2) das Soldatenvolk, die Soldatesque, milites.
 Солдатов, ва, во, des Soldaten, militis.
 Солдатскй, ка, ко, 1) soldatisch, militaris. 2) adv. nach Soldatenart, militari modo.
 Солдатуша, f. das Soldatenweib, mulier militaris.
 Солдачина, f. das Soldatenleben, militia.
 Солако, n. die Salzstele, locus, ubi sal sparsum lingitur ab ovibus: трци као овца на солако.
 Солани, им, v. impf. salgen, sale condio.
 Соланисе, имсе, v. r. impf. sich mit Salz versehen, sal comparo.
 Соледник, m. der mit uns Brot und Salz gegessen, qui nobiscum salem comedit.
 Солемун, m. Salomon, Salomo: премудри Солемун.
 Солемунов, ва, во, Salomons, Salomonis.
 Солемуново слово, n. *; кад жене бају око какве гупе (особито око врата), онда пишу кашто чивитом и Солемуново слово.
 Солотук, m. (romisch) der Salzstößel, pistillum sali comminuendo. cf. тучак.
 Солуфе*, f. pl. vide зулови.
 Соља, f. (у Бачк. и у Српству) vide бјелутак.
 Соленье, n. das Salzen, sallitio.
 Сом, m. der Lachs, Salm, salmo.
 Сомик, m. dim. v. сом.
 Сомик, m. das Rauchloch an den zwei Dachseiten, fumarii genus.
 Сомлй, ла, ле, Lachs-, salmonis.
 Сомов, ва, во, des Lachses, salmonis.
 Сомовина, f. Lachsfleisch, caro salmonis.
 Сомун, m. der Laib (feinern Weizenbrots), panis delicatior.
 Сомунна, f. augm. v. сомун.
 Сомуник, m. dim. v. сомун.
 Сомунџа, m. der Verkäufer von Laiben Weizenbrots, panarius negotiator.
 Сомчад, f. (coll.) kleine Lachse, salmones parvuli.
 Сомче, чета, n. ein Lachs, salmo.
 Сони, на, но, vide солани.
 Сопа, f. ein Prügel, Knittel, fustis. cf. батина, кижача.
 Сопокани, m. pl. намастир у Србији.
 Сорпа, f. die Sorte, Gattung, genus: сваке сорте, allerlei. cf. спрука, рука.
 Сомона, f. der Satant, satanas.

Снегопадан, гна, гно,
 н. п. земля;

Суджити се
 Млади Црн. соја ч
 сподскога

* Familin

Сока, f. Змииничин

Со'ва, f. (у Српству)

1) vide зулови; 2) vide дже-
 Соку спракту тучак

Соца, f. Змииничин

Сопот, m. 1) срдо више Подареваца. 2) и звор

Сопотане набу Рашке ладне

Сорди, m.

до Сорди ств Сорди, а од Сорди ств Сорди / ва, а у Сорди су такви те

Сопѣнѣн, m. ein rechter Satan (schertzhaft), homo procax.

Софра*, f. der Speisetisch, mensa, cf. прѣпеза, спина, сто, аспал.

Соѣбе, n. das Kuppeln (im christlichen Verstande), comparatio conjugis.

Соѣвица, f. водена, die Wasserlinse, Lemna palustris Linn.

Соѣво, n. die Linse, cicer lens Linn.

Соѣшти, им, v. impf. aussfindig machen, Kuppeln (eine Braut), concilie.

Соѣшца, f. dim. v. со. *у праву соца*

Соѣшца, f. dim. v. соа.

Спавање, n. das Schlafen, dormitio.

Спавати, ам, v. impf. schlafen, dormio.

Спаваћѣ, ка, ке, н. п. кана, аљине, Schlaf, dormitorius.

Спаваћив, ва, во, (ст.) schlafend, dormiens:

„Ко ће душа змаја преварити?

„Ко ли њега спаваћива наћи? —

Спаваћ, m. der Schläfer, dormitor.

Спаваћев, ва, во, des Schläfers, dormitoris.

Спаваћница, f. die Schläferin, dormitrix.

Спаваћки, ва, ко, der Schläfer, dormitorum.

Спадање, n. 1) das Herabfallen, delapsus. 2) das Fallen im Preise, pretii diminutio.

Спадати, ам, v. impf. 1) herabfallen, delabor, decido. 2) fallen (im Preise), viliori vendi.

Спазнити, им, v. pf. wahrnehmen, anmahdverto; bemerken, observo.

Спазматн: ам, v. pf. н. п. с паметн, kindeln, kindisch werden, inertio.

Спаја, m. der Grundherr, dominus fundi. У Србији, у Босни и у Ерцеговини, спаје су најбољи људи за народ. Босански су бегови гопово сами спаје од свије шије земаља; и гопово сви имају своје куле и дворове по селима у Босни и у Ерцеговини, и тамо сједе. Некоји још имају спара Српска подријетла,

н. п. Љубовићи, Видајки (од некакве Ви де, која је зидала град на Видојевици), Бранковићи (од кољена Вука Бранковића), Вилиповићи, Буријевићи и т. д. али опет не спомину радо да су кад Србљи били, премда ни данас не зна Турски ни од спотине један, него говоре Српски, као и остали Србљи. Спаје обично иду у јесен и зими по својим селима, те купе главницу и десетак. Они немају ниђе своји намјесника по селима, ниши је обичај да им се што ради. Кад спаја дође у село, он

одјаше код каквога газде, ће је пространа и лијепа кућа, па му сви селаци дају за јело што треба. Слабо који спаја иде по селу да гледа колико је који набрао, него пита, н. п. „Е Радоица! колико си ти ове године набрао кукуруза?“ — Ако Радоица рече да је набрао 20 товара, а он пита његова комшије, је ли шо истина; ако комшија каже да јест, а он онда рече: „Е море на твоју душу.“ Ако ли Радоица одговори, да је посијао доцкан, па убила слава кукурузе, или да је поплавила вода, или побила муча: па није набрао ништа, онда спаја (тјешке и себе и њега) каже: „Даће Бог до године.“ Многи се селаци погоде са спајама, па им плаћају на годину; шако су н. п. Тришками (ће сам се ја родио) плаћали своје спаји 10 гроша од ожењене главе на годину, па више ништа (ту му је и главница и десетак за све). cf. чиплук и чиплуксабија.

Спајин, на, но, des спаја, domini.

Спајница, f. die Gutsfrau, uxor spahijae.

Спајнски, ка, ко, } 1) herrschaftlich, Спајнски, ка, ко, } dominorum.

2) adv. herrschaftlich, more dominorum.

Спапук*, m. das Gut, die Herrschaft, latifundium.

Спапати, им, v. pf. verbrennen, comburo, aduro.

Спаљвање, n. das Verbrennen, combustio.

Спаљвати, љујем, v. impf. verbrennen, comburo.

Спапак, m. der Spinat, spinacea oleracea Linn.

Спапачице, амсе, v. г. pf. с ким, sich bekannt machen, sich abgeben mit jemand, in familiaritatem alicujus venire. cf. слзачице.

Спарак, рка, m. durch Luftmangel verborbener Kukuruz, frumentum malo aere corruptum.

Спаритице, имсе, v. г. pf. н. п. кукурузи, in Gährung kommen, corrumpi.

Спасенија, f. Frauennamen, nomen feminae

Спасеније, n. само кад се наздравља: спасује. — На спасеније. cf. напијати, наздравити.

Спаси Бог, само кад се наздравља. cf. напијати.

Спасов дан, ва дне, m. Christi Himmelfahrt, ascensio Christi.

Спасовање, n. das Feiern der Kirch-

Спелетан е, еме, в. ч. рф.

Спакнути, нем, в. рф. и п. судаве.

Спелет, т. бори ме чога у спелету.

+2)

Спора

Спорече, н.

Спориши

тукта, рука не спори.

Спирате, н. +

Спирати, ам, в. и рф.

+ Спирати, свезем, в. рф.

Списати коме за дуге,

+ Списати, ам, в. рф. +

Списатель, т. (под књижевника), Јан Јурић, Белом,

Списательев, а, о

Списательски, а, о

weiß am Himmelfahrtstage, - pagana-
lium celebratio die ascensionis domini.
Спасовати, сујем, в. импф. ам. Him-
melfahrtstage Kirchweih halten (носи-
ти крста), pagalia ago die ascen-
sionis domini. cf. завјештина.
Спасовиште, н. der Ort der Kirchweih
am Himmelfahrtstage, locus paganali-
bus celebrandis die ascensionis domini.
Спасоје, т. Mannsname, nomen viri.
Спасти, аднем, в. рф. 1) herabfallen,
decido. 2) на што, herunterkommen
(am werden), devenio eo ut —. 3) fal-
len (im Preise), minor pretio vendi-
tur: спала цијена вино und спало
вино.
Спасује, само кад се наздравља. cf.
напијати, наздравити
Спати, спим, vide спавати; али се
слабо говори, него се чује у пјес-
мама, н. и.
„Аго спати, Бога звати
„Бог се деси на небеси —
„Мајка ми је драга,
„Сису ми је дала,
„Другу рекла да ми
„Кад појемо спати —
Спевавање, н. (Рес. и Срем.) vide спје-
вање.
Спевавати, ам, (Рес. и Срем.) vide
спјевавати.
Спевати, ам, (Рес. и Срем.) vide спје-
вати.
Спелти (спеди (?), м. ј. да буде за-
јев велики), обичај је по Бачкој ре-
ки кад се ује жени ће пка.
Спелтавање, н. das Zusammenhürfen
(mit Zwick), confibulatio.
Спелтавати, ам, в. импф. zusammen-
binden (mit Zwick), confibulo.
Спелтавати, ам, в. рф. zuhäkeln, zuck-
n, fibulo.
Спечалити, им, в. рф. mühsam erwer-
ben, zusammenbringen, operoso com-
paro.
Спирити, им, в. рф. anfachen, succendo.
Списати, ишем, в. рф. schreiben, con-
scribo.
Списвање, н. das Schreiben, Verfassen,
conscriptio.
Списвати, сујем, в. импф. schreiben,
verfassen, conscribo.
Спија, ф. die Speiche (am Rade), ra-
dius.
Спјевање, н. (Ерц.) das Dichten, ex-
cogitatio cantilenaе, ποιησις.
Спјевавати, ам, в. импф. (Ерц.) dich-
ten, cantilenam facio.
Спјевати, ам, в. рф. (Ерц.) м. ј. пјес-
му, ein Lied dichten (verfassen, zu-
erst singen), facio carmen.
Спаав, м. der Floss, die Flöße, ratis.

Сплавити, им, в. рф. abschöpfen (z. B.
die Sahne), demo.
Спласнути, не, в. рф. н. п. опок, (von
der Geschwulst) abnehmen, decresco.
Сплатна, ф. die Platte (ein plattes Fahr-
zeug zum Ueberlegen auf Flüßen), ponto.
Сплетвање, н. das Flechten, nectio.
Сплетавати, ам, в. импф. (см.) flech-
ten, necto:
„А девојке венце сплетавају —
Спљоштити, им, в. рф. platt drücken,
abplatten, complano, comprimo.
Спомѣн, м. 1) das Andenken, memoria.
2) das Gedenken (im Gebete), commemo-
ratio.
Спомѣнути, нем, в. рф. erwähnen, com-
memoro.
Спомнивање, н. vide помињање.
Спомнивати, нем, vide помињати.
Спона, ф. die Schlinge (zum Hestel, oder
im das Pferd auf der Wiege anzubin-
den), retinaculum e filo.
Сподласти, паднем, в. рф. anrücken,
ansassen, invado.
Спор, ра, ро, 1) н. п. љеб, lange dau-
ernd, durans. 2) споро иде, es geht
langsam von Statten, leute.
Споречитисе, имсе, (Рес. и Срем.)
vide споричитисе.
Споречитисе, амсе, dim. в. споре-
читисе.
Споричитисе, имсе, в. г. рф. (Ерц.)
in Wortwechsel gerathen, altercari.
Спотакнутисе, немсе, в. г. рф. stolpern,
Спотакутисе, такнемсе, в. г. рф. soffendo.
Спотичање, н. das Stolpern, offensio.
Спотичатисе, пичемсе, в. г. импф. stol-
pern, offendo.
Справа, ф. Nachwerk, Zeug apparatus:
каква је то справа.
Справити, им, в. рф. machen, bereiten,
paro.
Справвање, н. das Bereiten, appara-
tio.
Справвати, ам, в. импф. bereiten, ad-
paro.
Спрам, vide спрокы.
Спратиши, им, в. рф. н. п. овце, го-
веда, in den Stall treiben (und damit
abfertigen für den Tag), cogo in
stabulum.
Спрахање, н. das Eintreiben, coactio.
Спрахати, ам, в. импф. eintreiben,
cogo.
Спрдао, м. човек који спрда.
Спрдање, н. das Reden von ungereim-
tem Zeuge, nugae, ineptiae.
Спрдати, ам, в. импф. ungereimtes
Zeug schwägen, nugor, ineptio.
Спрдања, ф. das ungereimte Zeug, nugae.
Спрега, ф. das Zusammenspannen, con-
junctio boum meorum cum vicini bo-

Равну Спириту дограда Зворник

bus in orem mutuum. У Србији жу-
ди, који немају чипавог плуга во-
лова, спрегну по два и по три, а
сиромаси и по четири (зашто се
обично оре на 8, или 6 волова) за-
једно, на тако ору, и преко чипа-
ве године раде којешта и вуку на
воловицама. Бекоји буду у спрези по
неколико година. Који спрежник и-
ма више волова у спрези, ономе
више и раде.
Спрегнути, нем, vide спрећи.
Спрѣд, (Рес. и Срем.) vide спрјед.
Спрежнић, м. der Zuspänner (?),
adjunctor. cf. спрега.
Спрежнићков, ва, во, des спрежник.
Спрезање, н. das Zusammen, conjun-
ctio. cf. спрега.
Спрезати, ежем, v. impf. zusammen,
conjungo. cf. спрега.
Спрема, vide спрам.
Спреман, мна, но, bereit, paratus.
Спремање, н. das Bereiten, fertig ma-
chen, paratio.
Спремати, ам, v. impf. rüsten, bereit
machen, paro.
Спрематисе, амсе, v. r. impf. sich an-
schicken, parare se.
Спремити, им, v. pf. bereit machen, paro.
Спрећи (говорисе и спрегнути), спрег-
нем, v. pf. zusammenbringen, jungo
socios boves. cf. спрега.
Спрѣча, f. 1) вода у Босни. 2) земља
око те воде: отпаиао у Спрѣчу.
Спрѣчак, човек из Спрѣче.
Спрѣша, f. Drang, Dringlichkeit, ur-
gens necessitas. cf. прѣша.
Спржити, им, v. pf. verbrennen, an-
brennen, aduro.
Спржити, ам, v. pf. aus dem Wege
räumen, tollo.
Спрјед, (Ерц.) voran, vorne, ante.
Спроку, gegenüber, in Vergleich, si
comparares cum —
Сприти, им, v. impf. (vom Rücken)
abladen, depono ex humeris.
Спрѣати, ам, v. pf. и. п. говеда у
тор, den ganzen Haufen Viehs wohin
treiben, agmen eogo.
Спрѣшити, им, v. pf. verpfuschen, ver-
fälschen, depravo.
Спуж, м. vide пуж.
Спустити, им, v. pf. 1) herablassen,
demitto. 2) (d. i. цијену) wohlfeiler ge-
ben, remitto.
Спуститисе, имсе, v. r. pf. sich hinab
geben (daßer auch vom fallenden Band-
regen), descendo, proficiscor in locum
demissum:
„Да се спустим до под твоју нулу —
„Па се спусти покрај воде Дрице —
Спучавање, н. vide спучање.

Спучавати, ам, vide спучати.
Спучање, н. das Zubähe'n, confibulatio.
Спучати, ам, v. impf. zubähe'n, confibulo.
Спучити, им, v. pf. и. п. прслук,
zubähe'n, confibulo.
Спуштање, н. 1) das Herablassen, de-
missio. 2) das Ablassen im Preise, pre-
tium deminutio.
Спуштати, ам, v. impf. 1) herablassen,
demitto. 2) im Preise ablassen, remitto.
Спуштатисе, амсе, v. r. impf. 3. В.
киша, es wird ein anhaltender Landre-
gen, pluvia lenta et duratura adventat.
Спуштити, им, vide спустити.
Срађање, н. vide срађавање.
Срађатисе, амсе, vide срађаватисе.
Срам, м. die Scham, pudor: срам ме
било! pudeat, du solltest dich schämen!
Сраман, мна, но, schändlich, gar-
stig, turpis.
Срамитисе, имсе, v. r. impf. sich schä-
men, pudet me.
Срамљење, н. das Schämen, pudor.
Срамота, f. die Schande, dedecus.
Срамотан, мна, но, vide сраман.
Срамотити, им, v. impf. 1) кога,
Schande machen, dedecori esse. 2) be-
schämen, pudorem incutio.
Срамотљење, н. 1) das Beschämen, pu-
doris incussio. 2) das Schandemachen,
dedecus.
Срање, н. das Scheißen, cacatio.
Сраслица, f. zwei zusammenge-
wachsene Nüsse, Pflaumen, u. f. w.
сопсета, gemina (рота). Жене кажу,
да њима не ваља јести сраслице:
зашто ће родити близнове.
Срастање, н. das Zusammenwachsen,
concretio.
Срастатисе, амсе, v. r. impf.] zusam-
Срастисе, имсе, v. r. pf.] men-
wachsen, concreresco.
Срати, серем, v. impf. scheißen, caco.
Сратисе, серемсе, v. r. impf. scheißen, caco.
Срб; м. Србаљ, ~~Сербин~~, Србљин, der
Serbe, Serbus!
Србадија, f. (coll.) das Serbenvolk, Ser-
borum natio, gens, Sërbi:
„Србадију око себе рабри —
Србаљ, бља, м. vide Срб.
Србекања, м. и. f.] augm. v. Срб.
Србенда, м. и. f.]
Србија, f. Serbien, Serbia.
Србин, м. vide Срб.
Србинь, м. (ст.) vide Србин:
„Ве Србинь јунак причешкује —
Србиньскѣ, на, ко, (ст.) vide Српска:
„И Србиньске избављати душе —
Србити, им, v. impf. zum Serben ma-
chen, facio esse Serbum.
Србитисе, имсе, v. r. impf. sich zum
Serben machen, sich dafür anögeben.

*Спрѣмо, м.
ф. дигало.
Спрѣман, мна, но*

Спуштати, им

Спуштати се, амсе

+ Србин

Србјанац, нца, м.

*(у Спириту, у Варк. и у
Бад.)*

Србјанка, ф.

Србјански, ка, но,

+ Сери, ржа, и доје луг

Срещ, м. (Рес. и Срем.) vide српjem.
 Српједа, f. (Срп.) 1) die Mitte, medium.
 2) der Mittwoch, die Mittwoche, dies mercurii.
 Српјех, м. (Срп.) die Boden = Daube am Hause, tabula fundi dolii.
 Српјем, м. (Срп.) Sirmien, Sirmiensis ager.
 Српјемац, мица, м. (Срп.) der Sirmier, Sirmiensis.
 Српјемскѣ, ка, ко, (Срп.) sirmisch, sirmiensis.
 Српјемуш, м. (Срп.) Art wildwachsendes Ziegenweide, obsonii genus.
 Српјем, м. (Срп.) der Weinstein, tartarus.
 Српјања, n. das Buchstabiren, syllabarium distincta prolatio.
 Српјати, српчем, v. impf. buchstabiren, syllabatim efferro.
 Срјање, n. das Schlürfen, sorbitio.
 Сркати, срчем, v. impf. schlürfen, sorbeo.
 Сркнути, нем, v. pf. schlürfen, sorbeo.
 Сркутање, n. dim. v. сркање.
 Сркуташи, кукем, dim. v. сркати.
 Срма, f. vide сребро.
 Срмѣди, adj. indecl. vide сребрн.
 Срна, f. das Reh, caprea.
 Срндак, м. der Rehböck, capreolus.
 Срнетина, f. das Rehfleisch, caro capreae.
 Срнека, ка, ке, Reh, capreae, capreum.
 Срнице, чета, n. vide лане.
 Сродан, два, но, unter einander verwandt, cognatus.
 „Кано сродно јато голузова —
 Сродитисе, имсе, v. r. pf. einander als Verwandte erkennen, propinquos se appellat.
 Сродњање, n. das Bettern, appellatio titulo consobrini.
 Сродњатисе, амсе, v. r. impf. Better werden; appellare se consobrinos.
 Срзати, ам, v. pf. z. B. die Strümpfe vom Beine herabrollen, devolvo.
 Срзатисе, кхусе, v. r. pf. m. j. свине, sich in einen Haufen zusammenzuwerfen, cum grunnitu concurrro.
 Срчан, чна, но, } übereinstimmend,
 Срчипи, па, по, } convenienter.
 Срп, м. die Sichel, fak.
 Српак, пка, 1) hyp. v. срп. 2) некаква права.
 Српик, dim. v. срп.
 Српка, f. } die Serbin, Serba.
 Српкиња, f. }
 Српскѣ, f. Serbien, Serbia, vide Србија.
 Српскѣ, ка, ко, 1) serbisch, serbicus.
 2) adv. serbisch, serbice.
 Српчѣд, f. (coll.) junge Serben, serbica juvenus.
 Српче, чета, n. ein junger Serbe, puer serbus.

Српчѣди, м. pl. (coll) vide српчѣд.
 Српче, n. das Herz, cor. †
 Срча, f. das Glas, vitrum. †
 Срчѣди, adj. indecl. gläsern, vitreus.
 Срчан, на, но, н. п. момак, дијете, коњ, herzhaft, feurig, animosus.
 Срчанѣк, м. права од срдобље.
 Срчаница, f.
 Срчника, f. das Mark des Hollunders, medulla sambuci.
 Срчѣди, м. die Hornisse, crabro.
 Спаблао, n. der Stängel, caulis.
 Спавити, км, v. pf. stellen, statuo.
 Спављање, n. das Stellen, positio, statutio.
 Спављати, ам, v. impf. stellen, statuo.
 Спѣдо (спѣдо), n. (см.) die Herde, grex:
 „Ако ме наджањеш, даћу ти ја спѣдо —
 „Што ке теби спѣдо с премлогим овцама!
 „Кад ти праве немаш спѣдо да напасеш —
 Спѣза, f. der Fußsteig, semita.
 Спѣзица, f. dim. v. спѣза.
 Спѣја, f. der Stall, stabulum.
 Спѣјање, n. das Stehen, statio.
 Спѣјање, n. das Verbale von спѣјати in allen Bedeutungen.
 Спѣјати, спожим, v. impf. 1) stehen bleiben, consisto, sto. 2) спѣји вика (људи), лавез паса, рика волова, beginnt, coepit, existit. 3) ово ме спожим десет гроша, kosten, consto.
 Спѣјати, јем, v. impf. von спѣати.
 Спѣјакѣ, ка, ке, feyerlich, sonntäglich solemn.
 Спѣјакѣница, f. спѣјака кошуља, das Feiertagshemde, solemn indusium.
 Спѣјка, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Спѣка, f. Frauennamen, nomen feminae (von Спана).
 Спѣкалце, чета, n. dim. v. спѣкало.
 Спѣкалар, м. der Glaser, vitriarius.
 Спѣкален, на, но, gläsern, von Glas, vitreus.
 Спѣкаленце, чета, n. vide спѣкалце.
 Спѣкалитисе, имсе, v. r. impf. glänzen, wie Glas, splendo ut vitrum.
 Спѣкало, n. das Glas, vitrum.
 Спѣкнупи, нем, v. pf. zusammenwerfen, proprius admoveo: угарке, вапру.
 Спѣко, м. hyp. v. Спаноје.
 Спѣлак, м. Ruinen einer alten Burg an der Morava, ober Kuprija:
 „Вино пије Тодор од Спѣлака
 „У Спѣлаку на Морави граду —
 Спѣлаќанин, м. н. п. Тодор, м. j. из Спѣлака.
 Спѣмбол, м. vide Цариград.
 Спѣмболѣца, м. vide Цариграќанин.

x 2) im Mitten,

Срп

+ Спѣјати }

уз кошуљу спѣјати мараму

Па га покри спѣати кошуљом

Спѣлац, мца, м.

(у Спѣјку) vide гудѣк,

Стамболски, ка, ко, vide Цариградски.
 Стамена, f. Frauenname, nomen feminae.
 Стаменка, f. Frauenname, nomen feminae.
 Стаменко, m. Mannsname, nomen viri.
 Стан, m. 1) der Weberstuhl, machina textoria. 2) die Sennerey, locus et casa mulgendis aestate ovibus. 3) der Leib (als Theil des Femdes), indusii corpus.
 Стана, f. } Frauenname, nomen feminae.
 Стана, f. }
 Станава, f. Frauenname, nomen feminae.
 Станак, ика, m. нема ти шу станак, hier ist kein Bleiben für dich, vix hic remanere poteris; abi, si me audis.
 Станар, m. der Sennet, pecoris custos.
 Станарев, ва, во, vide станаров.
 Станарица, f. die Sennetin, ovium curatrix.
 Станаричин, на, но, der станарица, curatrix ovium.
 Станаров, ва, во, des станар, curatrix ovium.
 Станача, f. Frauenname, nomen feminae.
 Станамир, m. Mannsname, nomen viri.
 Станисав, m. Mannsname, nomen viri.
 Станисава, f. Frauenname, nomen feminae.
 Станитисе, имсе, v. r. pf. stehen bleiben, still stehen, sisto: не станитисе до мора!
 Станица, f. Frauenname, nomen feminae.
 Станица, m. Mannsname, nomen viri.
 Станка, f. Frauenname, nomen feminae.
 Станко, m. Mannsname, nomen viri.
 Станован, вна, но, (см.) festgegründet, firmus:
 „Да од њега сва гора мирише,
 „И по гори спановно камење —
 Станоје, m. Mannsname, nomen viri.
 Станојка, f. Frauenname, nomen feminae.
 Стар, ра, ро, 1) alt, senex. 2) alt, vetus.
 Старане, n. das Sorgen, sollicitudo.
 Старанисе, амсе, v. r. impf. besorgt sein; curam habeo, sollicitus sum.
 Старац, рца, m. 1) der Greis, senex. 2) der Schwiegervater, socer. cf. таст.
 Старац, рца, m. ein alter Weinberg, vinea vetus.
 Старачки, adv. wie ein Greis, senis more.
 Старене, n. das Altern, senescentia (?).
 Старешина, m. (Рес. и Срем.) vide старјешина.

Старешини, на, во, (Рес. и Срем.) vide старјешини.
 Старјешинство, n. (Рес. и Срем.) vide старјешинство.
 Старјешовање, n. (Рес. и Срем.) vide старјешовање.
 Старјешовати, шујем, (Рес. и Срем.) vide старјешовати.
 Старјешство (старјештво), n. (Рес. и Срем.) vide старјешство.
 Стари Вла, m. Theil des südlichen Serbiens.
 Стари сваш, m. der Oberswat, cf. женидба.
 Старина, f. 1) од старине, von, Alters her, antiquitas. 2) (m.) мој старина! mein lieber Alter, senex: Старица Новак, ein berühmter Heilbr.
 Старици, им, v. impf. altern, senesco.
 Старица, f. die Alte, senex mulier:
 „Ој старице Османова нено!
 „Узми мене за Османа швога —
 Старјети, рим, v. impf. (Ерц.) alt werden, altern, senesco.
 Старјешина, m. (Ерц.) das Oberhaupt der Familie im Hause, caput familias, patriarcha (?). 1) Купъи старјешина влада и управља кућом и свим имањем: он наређује ђепиће и момчад куда ће који ићи и шта ће који радити; он продаје (с договором кућана) што је на продају, и купује што треба купити; он држи кесу од новца, и брinese како ће плашити арач, порезу и остале дације. Кад се моле Богу, он почиње и свршује. Кад има какви гостију у кући, старјешина се сам с њима разговара, и он с њима руча и вечера (у великим кућама, ће има много чељади, најприје поставе старјешини и гостица (у такоким кућама слабо који дан нема гостију) на једној софри, а на другој ђепићима, и момчадма, која раде у пољу, па онда вечерају жене и деца). Старјешина није свагда најстарији годинама у кући: кад отац остари, он преда старјешинство најпаметнијему своме сину (или брату или синовцу), ако ће бити и најмлађи; ако се догоди да који старјешина не управља добро кућом, онда кућани изберу другог. 2) старјешина се зове који управља једним селом (сеоски старјешина, п. ј. влез или кмеш какав), или читавом најом. У вријеме Црнога Борђија сваки је војвода био старјешина у својој кнежини, а Борђије је био старјешина у свој Србији.

Ђе му је јак, шуј / III и стај.

Старински, ка, но,

Старији

Н. П. Моји старији,

Становњак, м. т. ј. Камен

који се не потиже, него широм
 само из земље, па стаји.

Стар, м.

Старији, vide стар

Стара плаћина,

Старјешинин, на, но, (Ерц.) des старјешина, illius qui est старјешина.
 Старјешинство, п. (Ерц.) Amt und Würde des старјешина, dignitas то старјешина.
 Старјешовање, п. (Ерц.) das Befehlen als старјешина, imperium more старјешина.
 Старјешовати, шујем, v. impf. старјешина шуи, sum старјешина.
 Старјешство (старјештво), п. (Ерц.) vide старјешинство:
 „Ако ћу је написи по старјештву, „Напићу је старом Југ' Богдану — Стармајл, лога, m. der Zwerge, nanus.
 Старовлашки, ва, ко, von der Gegend, Стари Вла.
 Старојко, m. vide стари сват.
 Старосватица, f. жена старога свата.
 Старосватски, ка, ко, 1) staroswatsch. 2) adv. wie ein стари сват.
 Старосватство, п. das Amt und die Würde des стари сват, dignitas то стари сват.
 Старосједилац, двоца, м. (Рес. и Срем.) vide старосједилац.
 Старосједилац, двоца, м. vide старосједилац.
 Старосићелац, сидноца, м. } der Alt- (Ерц.) faffe, qui
 Старосједилац, двоца, м. } diu jam (Ерц.) alicubi sedet.
 Старост, f. 1) das Alter, senectus. 2) die Sorge, sollicitudo: f
 Староставне књиге, f. pl. (cm.) altverfaßte Bücher, libri antiqui (oder wäre es statt цароставне?):
 „У Марка су књиге староставне:
 „Марко знаде на коме је царство — Старчев, ва, во, des старца, senis. aut soceri
 Старчекања, f. augm. v. старца.
 Старчина, f. augm. v. старца.
 Старчик, m. dim. v. старца.
 Стаб, m. der Wuchs, der Statue, statura, cf. раст.
 Стасати, ам (и спашем), vide при-спјети.
 Стасина, f. (око Мораве) vide клн. јеп.
 Статве, f. pl. die aufrechtstehenden zwey Balken in denen der Weberbaum liegt.
 Стати, анем, v. pf. 1) stehen bleiben, consisto. 2) на што, treten, insisto. 3) коме на пут, in den Weg treten, verhindern, impedio. 4) није ми стало, dran liegen, interest. 5) спаде га вика, u. s. w. es entstand, begann, coepi. 6) спао виоград на рад, мождак на

снагу - begann, coepi. 7) fassen, con- sto: стало ме десет гроша.
 Стативница, f. eine der zwey статве.
 Ствар, f. 1) das Ding, res. 2) није стари, nichts besonderes, non est quod admirere.
 Стварање, п. das Erschaffen, creatio.
 Ствараши, ам, v. impf. erschaffen, creo.
 Створ, m. das Machwerk, Arbeit, Werk, opus.
 Створење, п. das Geschöpf, creatura: какво је то створење?
 Створитељ, m. der Schöpfer, creator.
 Створитељев, ва, во, des Schöpfers, creatoris.
 Створити, им, v. pf. schaffen, creo.
 Створитице, имсе, v. r. pf. sich ver- wandeln, verwandelt werden, mutor.
 Стврдушице, немсе, v. r. pf. 1) hart werden, duresco. 2) hart, karg werden, avarus, tenax fio.
 Стега, f. verschärfte Polizei, Gordon (gegen Räuber, Pest), circumventio.
 Стегно, п. der Schenkel, crus: пспн- мао стегна.
 Стегнути, нем, v. pf. 1) anziehen, (straff), attraho. 2) и. п. село, eng um- ringen, circumdo, cingo; спегли га дужници.
 Стегнутице, немсе, vide списнутице.
 Стезање, п. das Anziehen, attractio.
 Стезати, ежем, v. impf. anziehen, at- traho contraheo.
 Стезатице, ежемсе, v. r. pf. kein Freund seyn von Ausgaben, knapp thun, parco sumtibus.
 Стелла, f. 1) die Fütterung des Saum- sattels, munimentum interius clitellari- um. 2) die Hefen, faex.
 Стелка, f. онај кочик, што на њему стоји вртао кад жене сучу прећу, das Fußgestell des Haspels.
 Стена, f. (Рес. и Срем.) vide спијена.
 Стеница, f. (Рес. и Срем.) vide спје- ница.
 Стењак, њка, м. (у Сријему) vide жижак.
 Стењак, м. (Рес. и Срем.) vide спје- њак.
 Стењање, п. das Stöhnen, gemitus, suspiratio.
 Стењати, њем, v. impf. stöhnen, sur- rigo.
 Стење, п. (Рес. и Срем.) vide спијење.
 Стење, п. (Рес. и Срем.) vide спијење.
 Степотице, немсе, v. r. pf. sich ver- schlagen, verkommen, nescio quo abiit.
 Стерање, п. das Breiten, stratio.
 Стерати, рем, v. impf. breiten, decken, sterno.
 Стерати, ам, (Рес. и Срем.) vide штерати.

Старјешин, vide статк нута.

Старославне књиге (см)

vide староставне,

Старовлашки

Старојучина, f.

Стеван, м.

Стати, vide старичи

3) стати ме у носу,

Саврдути се, немсе (см) (глос)

+ да бог ошче старост на роду (како се каже).

Стега, f. некака права,

која се од судобне једе (ме. стеге); кару, дау

Стеоп, м., наф. м. јушави

У јој је корумен црвен, а мет као у перути ке, и обично рече по Брвниној земљи.

(стижење и стишок; стижу и стижуће)

Пси стигу

(стижуће и стишок се, стижуће и стижуће се)

Стјета, f. хур. h. Стјетанија

Стјетан, m. Стјетанија, f. *Stietanien*, nomen femine.

Стјетан дан

* Стјезање, n.

Стјезати се есеа, v. r. impf.

Стоворје, n. } парада око куће.
Стоворјанца, f. }

Стојни бијораз, m. 1)

Стока без рена

Стиж, f.

добра стиж!

Стеривање, n. (Рес. и Срем.) vide шкеривање.
 Стеривати, рујем, (Рес. и Срем.) vide шкеривати.
 Стесати, ешем, v. pf. abjimmern, bebauen, exascio.
 Стелати, етем, v. pf. aufsetzen, auftragen, n. p. новаца, кућу.
 Стећисе, печемосе, v. r. pf. 1) zusammenlaufen, concurreo. 2) werden, in Erfüllung gehen, fio : „Штогођ рекаљ, код Бога се стекло—
 Стигнути, нем. vide стиги.
 Стид, m. die Scham, pudor.
 Стидак, шка, m. 1) caucalis grandiflora Linn. Ова трава има бијел цвијет у сриједи мало црвен; Србљи приповиједају, да је оно црвено од прије веће било, па сад сваки дан бива мање: зашто већ нестaje стид а међу људма. 2) das letzte Stück in der Schüssel, das jeder sich schämt zu nehmen, cibi ultimum frustum.
 Стидан, дна, но, schamhaft, pudens.
 Стидење, n. (Рес.) vide стидење.
 Стиделнисе, димсе, (Рес.) vide стиделнисе, ичмсе, (Срем.) f. ћешисе.
 Стидљив, ва, во, schamhaft, geschämig, pudibundus.
 Стидноћа, f. die Scham, pudor : „На лепому као и ћезојка, „На стидноћу као и невјеста —
 Стидење, n. (Ерц.) das Schämen, pudor, die Scham, pudor.
 Стиделнисе, стидилнисе, v. r. impf. (Ерц.) sich schämen, pudet, rubesco.
 Стизање, n. das Erreichen, Einholen, consecutio.
 Стизати, ижем, v. impf. erreichen, assequi.
 Стизена, f. (Ерц.) die Felsenwand, der Fels, saxum.
 Стизење, n. (coll. Ерц.) die Felsen, saxa.
 Стижње, n. (Ерц.) der Docht (besonders die einfachste und ärmste Art davon), ellychnium.
 Стинутисе, несе, v. r. pf. n. p. loj, gerinnen, congelasco.
 Стинца, f. der Alaun, alumen.
 Стинцање, n. das Sieden in Alaun, coctio in alumine.
 Стинцаши, ижем, v. impf. in Alaun sieden, coquo in alumine.
 Стисак, ска, m. die zusammengedrückte Faust, pugna compressus : океш стисак!
 Стискивање, n. das Zusammendrücken, compressio.
 Стискивати, кујем, v. impf. zusammendrücken, comprimio.

Стискивати се, кујем се, vide стезање.
 Стиснути, нем. v. pf. zusammendrücken, comprimio.
 Стиснутисе, немсе, v. r. pf. sich einschränken (in Ausgaben), contrahere (quoad sumtus).
 Стишки (говорисе и стигнути), стигнем, v. pf. erreichen, einholen, assequor. 2) сад стиж, igt kommt er an, adest.
 Стицање, n. das Zusammendrücken (der Feuerbrände), admotio.
 Стицаши, ижем, v. impf. zusammendrücken, admoveo.
 Стјетница, f. (Ерц.) die Wanze, cimex.
 Стјетњак, m. (Ерц.) die Felswand, saxa, series saxorum.
 Сто, hundred, centum.
 Сто, стола, m. 1) der Stuhl, Sessel, sella. 2) (ст.) der Tisch, mensa : „У Павлову светом намастиру „Постаљени од злата столови —
 Сто, m. der Getreideschober, acervus frugum.
 Стожер, m. der Baum in der Mitte
 Стожина, f. der Tenne, um die dreschen den Pferde daran zu binden, cardo.
 Стоин, m. Mannsname, nomen viri.
 Стоисава, f. Frauenname, nomen feminae.
 Стоик, m. Mannsname, nomen viri.
 Стоја, f. хур. v. Стојана.
 Стоја, m. (Рес. и Срем.) vide Стојо.
 Стојан, m. Mannsname, nomen viri.
 Стојак, m. Mannsname, nomen viri.
 Стојан, m. Mannsname, nomen viri.
 Стојана, f. Frauenname, nomen feminae.
 Стојанка, f. Frauenname, nomen feminae.
 Стојна, f. Frauenname, nomen feminae.
 Стојко, m. Mannsname, nomen viri.
 Стојна, f. Frauenname, nomen feminae.
 Стојница, f. 1) das Stehen, statio : прођисе стојнице, was stehst du immer da? geh doch fort. 2) dim. v. Стојна.
 Стојо, m. (Ерц.) хур. v. Стојан.
 Стојна, m. Mannsname, nomen viri.
 Стока, f. 1) der Herdenreichthum, copia armentorum et pecorum. 2) Waarenreichthum, merces.
 Стока, m. (Рес. и Срем.) vide Стоко.
 Стоко, m. (Ерц.) хур. v. Стојан.
 Стокућанин, m. der Postenträger, Klätscher, garrulus, qui commissa prodit hocque modo vicinos inimicat.
 Стокућанка, f. die Postenträgerin, delatrix.
 Стола, f. хур. v. столца.
 Столац, стобја, m. 1) vide дубак.

Стојер, m. стој. *Stoier*, тако велики, да се не може чути, него се мора стојети срати.

Мо је ваје на Петру Стјети —
 и до њега од Стјета дуба —

2) град у Брдеговини (између Мо-
стара и Требиња).
Спољница, f. der Sessel, Stuhl, sella.
Спољница, f. dim. v. спољница.
Спољова чаша, f. das Kelchglas, ca-
lyx vitreus.
Спољога, f. die Scolopendra (ein viel-
füßiges Insekt).
Споља, f. 1) der Tritt, Länge eines Fu-
ßes, pes; 2) die Winde, artemo.
Спољало, n. der Fuß im engsten Ver-
stande, pes.
Спољити, им, v. pf. 1) schmelzen, li-
quesfacio. 2) човека, vernichten, ad ni-
hilum redigo, tollo.
Спољитисе, имсе, v. r. pf. schmelzen,
liquescio.
Спољница, f. dim. v. споља
Спољурин, f. augm. v. споља
Спољина, f. das Hundert, centum (fr.
la centaine).
Спољница, f. } dim. v. спо-
Спољњак, њка, м. } тина: има је-
дан спољњак дукапа.
Споља, раа, м. 1) der Schrecken, terror.
2) die Furcht, timor.
Споља, f. der Schreck (eine Krankheit)
das Auffahren vor Schrecken, terror.
Спољдање, n. das Leiden, perpassio.
Спољдати, ам, v. impf. leiden, pati.
Спољжа, f. die Wache, exequiae, vi-
giliae.
Спољжанин, м. vide спољжар.
Спољжар, м. der Wächter, excubitor.
Спољжара, f. die Wächthütte, das Wäch-
thaus, vigiliarium.
Спољжарев, ва, во, } des Wächters,
Спољжаров, ва, во, } vigilis.
Спољжарски, ка, ко, 1) Wächter, vi-
gilum. 2) adv. wie ein Wächter, vigilis
more.
Спољжарче, чета, n. das Wächterlein,
parvulus vigil:
„А спољжарче долеће са спољже —
Спољжњи, ња, ње, der hintere, poste-
rior; најспољжњи (н. п. човек, посао),
der letzte, schlechteste, postremus.
Спољжњица, f. der Hintere, podex.
Спољжња, м. Mannsname, nomen viri.
Спољжпушица, f. der Seitenweg, se-
mita.
Спољжпушице, adv. auf einem Seiten-
wege, extra viam.
Спољжпушичење, n. das Gehen auf
Seitenwegen, deviatio.
Спољжпушичнини, им, v. impf. auf
Seitenwegen, Abwegen gehen, devio.
Спољжа, f. 1) die Seite, latus: с ове
спољже Дунава; fogat с ове спољже
Божића, d. i. vor —; једна спољжа
брашна, d. i. die eine Seite der Pferd-
last (50 Dta). 2) die Seite, d. i. Partei.

partes: он је с моје спољже. 3) sovief
als брдо, Berg, mons: уза спољжу,
преко спољже, велика спољжа и
т. д.
Спољжница, f. dim. v. спољжа.
Спољжвин, та, то, vide спољжвин.
Спољжота, f. fürchterlich (zu sehen), ter-
ribile visu, dictu: спољжота Божића.
Спољжвиница, м. Mannsname, nomen
viri.
Спољжвор, м. (ст.) Art Kraut, herbae
genus.
Спољжворов, ва, во, (ст.):
„Спори свате спољжворова грама! —
„Једна врста босилкова,
„Друга врста невенова,
„Трећа врста спољжворова —
„Која врста спољжворова,
„Та је врста крајобера —
Спољжвин, шна, но, schrecklich, fürch-
terlich, terribilis.
Спољжвјење, n. das Schrecken, torritio.
Спољжвин, ва, во, vide спољжвин.
Спољжвиница, вца, м. der Hasenfuß, die
Wahnte, ignavus:
„Да ми рече дружина оспала:
„Где спрашвица Бошка Југовића! —
Спољжвиница, f. der Hasenfuß, timi-
dus:
„Топал - наша љута спрашвица,
„Он Кулаша не смеје погубити
„Од Кокора и од Јездимира —
Спољжвино, n. das Schreckbild, Schreck-
männchen, die Vogelscheue, terricola-
mentum.
Спољжвини, им, v. impf. schrecken,
terreo.
Спољжвин, ва, во, schreckhaft, formi-
dolosus.
Спољжвиница, вца, м. vide спрашви-
ца.
Спољжвиница, f. vide спрашвица.
Спољжвини суд, м. das jüngste Gericht,
judicium novissimum.
Спољж, м. Reste eines vom Wolfe gefres-
senen Viehes, reliquiae cadaveris: не-
ма му спољжа; не нађе му се спољж.
Спољжван, вна, но, н. п. пас, Hund der
vom Has gefresset, canis qui cadaver
gustavit, ferox.
Спољжвина, f. das Has, cadaver.
Спољжа, f. der Dachvorsprung, pars tecti
prominens: шта ти стојиш под
спољжом, те не идеш у кућу?
„Сниска спољжа, висок љубегија —
Спољжа, f. пруга на женским кеце-
лама, der Streif, virga:
„Кецелиће лепе ти си спољже —
Спољжа, f. (Рес. и Срем.) vide стри-
јела.
Спољжлица, f. 1) dim. v. спољжа. 2) vi-
de стрјелница 2.

Спољжотиче како ти оштра
спољжне

женска страна.

добро спољжотиче, иду —
Спољжотиче
+ Саг себе спољжотиче, тај,
овај час.
f) vide реујиче.

+ Ко од спољжотиче,
задушу му се прди.

Да не куца спољжотиче у ду-
рину —

Како погледаш стрмо менау

Како погледеш стрму менау

Неки дупе чз долину стру

+1)

Стриушту, нем, в. рф. 1)

Стришката ти муштура,

Стриујање, п.

Стриујати, жи, в. импф. н. п. вода у кошту

(како оће да узаври, узаврије струји, па врн, па онде коуга)

Стриуара, ф. т. ј. морба од косаријата, ф. струница.

Стрељање, п. (Рес. и Срем.) vide стрп-
јељање.
Стрељати, ам, (Рес. и Срем.) vide
стријељати.
Стремени, м. (ст.) der Steigriemen (?),
lorum striae:
„Онђе ј' пала првца од јунака
„Та доброме коњу до спремена,
„До спремена, и до узенђије,
„А јунаку до свелена паса —
Стрепити, им, v. impf. erzittern, er-
beben, contremisco.
Стрепљење, п. das Erzittern, tremor.
Стресање, п. das Ausschütteln, decus-
sio, excussio.
Стресати, ам, v. impf. н. п. рој, her-
abshütteln, decutio.
Стресање, амсе, v. г. impf. sich
shütteln, excuti.
Стрести, сем, v. pf. herabshütteln,
decutio.
Стрестисе, семсе, v. г. pf. sich shüt-
teln, schaudern, excuti, cohorrescere.
Стрижење, п. das Scheren, tonsio.
Стриза, ф. 1) das Zuchschässel, segmen-
tum rami. 2) vide свиња.
Стризица, ф. dim. v. стриза.
Стријела, ф. (Ерц.) 1) der Pfeil, sagit-
ta. 2) громовна, der Donnerkeil,
fulmen.
Стријељање, п. (Ерц.) das Schießen
mit Pfeil und Bogen, jactus sagittae.
Стријељати, ам, v. impf. (Ерц.) 1) mit
Pfeilen schießen, jaculor. 2) очима, er
blickt scharf umher, oculis consigo.
Стрика, ф. hur. v. стрина.
Стрико, м. hur. v. стричу.
Стрина, ф. очина брата жена, des
Wetters Frau, uxor patruī (fratris pa-
tris mei) Поуздаласе стрина у си-
новца, па оспала јалова. Кад се
у стрине иште, у очи се гледа.
Стрини, на, но, der стрина, uxoris
patruī.
Стрики, ижем, v. impf. scheren, ton-
deo.
Стрич, м. 1) Wetter (Waters Bruder),
patruus. 2) Anrede an einen ältern
Mann, patruus.
Стричкање, п. dim. v. стрижење.
Стрицкати, ам, dim. v. стричи.
Стричев, ва, во, des стрич, patruī.
Стричевик, м. vide братучед.
Стријелица, ф. (Ерц.) 1) dim. v. стрие-
ла. 2) der Donnerkeil (ein vermeinter
Stein), fulmen.
Стркати, стрчем, v. pf. herablaufen,
descuro.
Стрмен, ф. die Stelle, locus arduus et
praecipers.
Стрмен, на, но, } steil, arduus,
Стрмениш, та, шо, } praecipuus.

Стрмие, ф. pl. die Beutelschnur, funi-
culus crumenae.
Стрмо, 1) auf die Erde, Thalab, deor-
sum: стрму, брду, bergab, bergan,
deorsum, sursum.
Стрмоглав, adv. } mit dem Kopf vor
Стрмоглавце, adv. } an, praecipers.
Стрмоглаџа, м. det vor sich hin sieht,
deorsum tuens.
Стрмогуз, за, зо, н. п. коњ, ein Pferd
von steilen Hinterbacken, equus prae-
ruptis natibus.
Стриадитца, ф. die Goldammer, embe-
tiza flava Kl.
Стрић, на, но, н. п. љоб, жито, von
Stalm getreide, frugum.
Стришпате, п. das Stoppelfeld, ager
stipulatus.
Стришпа, ф. die Stoppeln, stipulae:
„Ако си виш снопље повезао,
„Твоје овце по стршпаци пасу —
Стривалишти, им, v. pf. über den Hau-
fen werfen, evertō.
Стриваливање, п. das Umwerfen, eversio.
Стриваливати, љујем, v. impf. über
den Haufen werfen, evertō.
Стриво, п. der Haufen vom Sturme ab-
geschüttelter Früchte, pomorum decus-
sorium acervus: лежи стриво (испод
јабука, испод шљива и п. д.)
Стривити, им, v. pf. 1) zerbröseln,
contero. 2) ausgeben, erogō:
„Стривоши ацо иљаду дукама —
Стрплати, ам, v. pf. zusammenwerfen,
coajctio.
Стрпелти, пим, v. pf. (Рес.) } ausshal-
Стрпелити, им, v. pf. (Срем.) } ten, über
Стрпелети, пим, v. pf. (Ерц.) } sich de-
winnen, sustineo: не могу стрпелети
да му не кажем.
Стрпуг, м. der Hobel, runcina.
Стрпуга, ф. Riß in einem Zaune, diru-
ptio sepi.
Стрпугање, п. das Schaben, rasio.
Стрпугати, ужем, v. impf. schaben, rado.
Стрпугач, м. 1) der Schaber, rasor. 2)
jedes Instrument zum Schaben, instru-
mentum rasorium.
Стрпужина, ф. dim. v. стрпуга.
Стрпужница, ф. die Probirbank, scam-
num (?) rucinatorium.
Стрпужа, ф. Frauennamen, nomen feminae.
Стрпук, м. 1) der Stängel, caulis. 2) ли-
јена струка, von schönem Wuchse,
staturae pulchrae.
Стрпука, ф. 1) ein grober Mantel der
Albanesen und Herzegowiner (wie ein
Schawl), pallii genus. 2) камуџа од
три стрпуге, eine dreifache Karbat-
sche, triplex. 3) Art, Gattung: сваке
струке, allerhand, omni farius.
Струнишисе, имсе, v. г. pf. Art Bauch-

grühmens bekommen, certis ventris doloribus laborare.
 Спру́жива́ние, n. das Bekommen von einer Art Bauchgrimms, ventris per-versio et dolor.
 Спру́жива́ице, жу́емсе, v. r. impf. eine Art Bauchgrimms bekommen, ventre laborare.
 Спру́вица, f. eine große Zasse (Zeräuser) von Ziegenhäuten, perā e lava caprina.
 Спру́чак, чка, m. hup. v. спруч.
 Спру́чик, m. dim. v. спруч.
 Спру́чица, f. dim. v. спруч.
 Спру́цава, f. Die Spritze, das Spritz-
 Спру́цава, f. spon, siphunculus.
 Спру́цање, n. das Spritzen, sparsio.
 Спру́цаиц, ам, v. impf. spritzen, spar-go, spargor, emico.
 Спру́цаице, амсе, v. r. impf. spritzen (spielen), spargo invicem.
 Спру́цање, n. dim. v. спруцање.
 Спру́цаиц, ам, dim. v. спруцаиц.
 Спру́цнута, нем, v. pf. sprigen, spar-go semel.
 Спру́цаиц, чим, v. pf. Herablaufen, de-curreo.
 Спру́шење, n. das Einporsträuben (des Haars), erectio comae.
 Спру́шита, ши, v. impf. sträuben (das Haar), erigo (comam).
 Спру́шен, m. vide сршен.
 Сты! laut, um den Ochsen zurück zu commandiren, vox ad bovem ut regre-diatur.
 Сты́ак, m. По Брогговини припове-
 жаду, да се сты́аки (као вилае или
 жаболи) налазе по великим плани-
 нама и по камењацима, и имају на
 ногама гужве од љуције жила: да
 им се ноге не клазају по страни
 и по камењу; кад се, коме преки-
 не гужва, а он увати човека и из-
 вуче му жила из ногу, те начини
 другу.
 Сты́б, m. vide ступ.
 Сты́ба, f. die Baumleiter (aus einem
 nicht knarr behauenen Baumstamm),
 scala ex arbore.
 Сты́бца, f. dim. v. стыба.
 Сты́бина, f. ein hoher aufrechter Stamm,
 als Wasserbehälter, truncus cavus aquae
 colligendae.
 Сты́боком, von Grund aus, funditus:
 пропао стыбоком.
 Сты́ден, f. die Kälte, frigus.
 Сты́ден, на, no, kalt, frigidus.
 Сты́деца, ница, m. die Quelle, fons.
 Сты́деца, ди, v. impf. (Рес.) } kalt seyn;
 Сты́дита, ди, v. impf. (Срем.) } frigeo.
 Сты́дети, ди, v. impf. (Врц.) }
 Сты́живање, das Uebelseyn, die Uebstig-
 keit, Uebelkeit, nausea.

Сты́живаице, жу́еми се, } übel seyn,
 v. r. impf. } eteln, fa-
 Сты́живице, жи́ми се, } stidio.
 v. r. pf.
 Сты́лање (сты́лање), n. das сты: Sa-
 gen, usus vocis! сты!
 Сты́лаиц, учем, v. impf. m. j. вола,
 Сты́лаиц, ам, v. impf. сты sagen,
 dico сты.
 Сты́кнути (сты́кнути), нем, v. pf.
 m. j. вола, dem Ochsen сты zurufen,
 bovi impero voce сты.
 Сты́н, m. 1) der Säulstamm, rams: 2) die
 Säule, columna, n. n. стыпови од
 камења по прквима намастискима.
 Сты́на, f. 1) ein hölzerner Mörter, die
 Stampfe, mortarium ligneum, tudice-
 la. 2) eine Maschine zum Säufbrechen,
 machina cannabi frangendae.
 Сты́нање, n. das Stampfen, Stoßen,
 tusio.
 Сты́наице, n. das Treten (in das Haus),
 ingressio.
 Сты́наиц, ам, v. impf. stampfen, tundo.
 Сты́наиц, ам, v. impf. treten, calco.
 Сты́наиц (сты́наиц), ница, m. die Stütz-
 säulen am Schiffe, columellae tra-
 hae.
 Сты́наиц, ни, v. pf. treten, calco.
 Сты́ница, f. dim. v. стына.
 Сты́рање, n. das Herabwerfen, deje-
 ctio.
 Сты́рати, ам, v. impf. } herabwerfen.
 Сты́рати, ни, v. pf. } dejicio.
 Сты́ри, учем, v. pf. zerstoßen, contun-
 do, comminuo.
 Сты, vide ca, n. n. су два, су три дру-
 ге (у Брогговини).
 Сты́баца, f. 1) vide полак. 2) der Un-
 terbass, vicarius башае, pro баша.
 Сты́баша, на, но, des стыбаша, pro-
 bassae.
 Сты́башовање, n. das стыбаша seyn, sta-
 tus. тој стыбаша.
 Сты́башовати, жу́ем, v. impf. стыбаша
 seyn, sum стыбаша.
 Сты́бота, f. der Samstag, Sonntag,
 saturni dies, dies sabbati.
 Сты́ботица, f. Maria, Theresiopel, The-
 resiopolis. Сты́ботичанин, човек из
 Сты́ботице. Сты́ботички, ка, ко, von
 Сты́ботица.
 Сты́в (comp. сты́вн), ва, во, trocken,
 dürr, siccus, aridus.
 Сты́ва болец, f. die Dörresucht, Auszeh-
 rung, tabes.
 Сты́вад, f. (coll.) dürres Holz, ligna arida.
 Сты́варак, пра, m. ein Stück dürres Holz,
 lignum aridum.
 Сты́ватина, f. ein dürres Holz, lignum
 aridum.
 Сты́вара, f. die Stögmühle, mola equaria.

† кажу да снагне нелу-
 гом; јамо
 Каг се човек ступу
 ни, онда † јобу кажу
 даду, која је у мот
 по ступу вјерта, те
 најуелат жу́емидат.

† дуван на стубо,
 † ст. стубица.
 Сты́вати, m.
 Сты́ватовање, n.
 Сты́ватовати, жу́ем,
 v. impf.

Сузми, им, в. рф.
 Суврет, ф. твоја суврет.
 Суворор, т. планина у
 Судији.
 Суворвица, ф.
 Суворваст, а, о,
 Сукнежница, ф. и м. т.

† 2) узео суврет, т. ј. узео —
 као.

Сулаисат, и м. т.
 † 2) сулаисат суд,
 суђење, н. 1)

Суложник, т.

Суложница, ф. сулаја, т. в. и м.
 Судник, т. в. и м. судца.

+ Сулуд, а, о, з

Суздребан, она, но, т. ј.
 кобила,

да дајте суђење потарница

Суђење, т.

† 2)

Шуноса ту моду отишет су те

Суживане, н.

Минца је казу суђења

Суживати, мужем, в. импф.

Пуца му срце (за ким, или за чим),
 као кобила за сувачом.
 Сувачак, чка, ко, dim. в. сув.
 Сувашаљ, м. der trockene Husten,
 tussis sicca.
 Суваше, јувел, nimis.
 Сувб грохје, н. 1) опишиао у сувб
 грохје, er ist zu Grund gerichtet, perit:
 опремно га у сувб грохје. 2) cf.
 банатисе.
 Сувољав, ва, во, etwas dürr, subari-
 dus, macilentus.
 Сувољаран, рна, но, unvermocht, un-
 gewürzt, condimento carens.
 Сувољан, тна, но, der nichts hat als
 Fastenspeisen, cibus pinguioribus desti-
 tutus.
 Сувољина, ф. die Nothfaste, jejunium
 ex egestate.
 Сувољовање, н. das сувољан = sein,
 тс carere cibis pinguioribus.
 Сувољовати, мужем, в. импф. aus Noth
 fassen, prae miseria jejunio.
 Сугреб, м. von Hunden oder Füchsen
 aufgescharrte Erde, terra effossa a cane
 aut vulpe. Нагазно на сугреб. Кад
 беца набу сугреб у полу, онда пљу-
 ну у њега; зашто кажу да могу
 изићи по човеку некакви шклопци
 кад нагази на сугреб па не пљуне
 у њега. †
 Суда (gen. суда, pl. судови), м. das
 Gericht, iudicium, jus. †
 Суда, (gen. суда, pl. суди и судови),
 м. das Gefäß, Gefäß, vas.
 Судац, суца, м. der Richter, judex.
 Судја, м. 1) der Richter, judex. 2) (f.)
 das Gerichtswesen, res judiciaria:
 „И да друга постане судја —
 Судји, на, но, des Richters, iudicis.
 Судити, им, в. импф. (коме шта)
 richten, urtheilen.
 Судитисе, имсе, в. импф. vor Gericht
 stehen, in iudicio constitisse: судисе
 с њим und судесе.
 Судик, м. dim. в. суд (суда).
 Судован, вна, но, н. п. вино, nach
 dem Raß riechend, redolens dolium.
 Суђењик, м. der Bestimmte, destinatus
 (den das Schicksal einem Mädchen als
 Mann bestimmt hat). Кад дође суђе-
 њик, нек изједје говно куђењик;
 „Злату ке се кујница наћи,
 „А мени ке мој суђењик доки —
 Суђењика, ф. die Bestimmte, destinata.
 Сужањ, жња, м. (ср.) der Gefangene,
 qui est in vinculis:
 „Процвљео сужањ Милутина
 „ Утавници бана Задранина —
 Сужањство (сужањство), н. die Ge-
 fangenschaft, captivitas.
 Суђење, н. das Thränen, lacrymatio.

Суза, ф. die Thräne, Zähre, lacryma.
 Сузити, им, в. импф. thränen, lacrymo.
 Сузица, ф. dim. в. суза.
 Сукање, н. das Drehen, torsio.
 Сукаши, учем, в. импф. drehen, tor-
 queo. †
 Сукија *, ф. der Lappen, mit dem man
 die Ladung in der Flinte feststopft.
 Суклама, ф. groß und ungeschickt und
 trägt, convicium in hominem longum
 et pigrum.
 Суклање, н. das Hervorwallen (des Rau-
 ches, der Bienen), provolutio.
 Суклаши, ам, в. импф. herauswallen,
 provolvi: сукла дим из пекли; су-
 клају челе из кошнице.
 Сукнен, на, но, von Haustuch, e pan-
 no domi facto.
 Сукнаште, н. Haustuch, panni dome-
 stici.
 Сукно, н. das Tuch (das die Frauen zu
 Hause weben), pannus domesticus, vi-
 lior.
 Сукнути, нем, в. рф. 1) н. п. mach, саб-
 лу, zücken, stringo. 2) herausströmen,
 provolvor: сукнуше челе из кошни-
 це.
 Сукња, ф. der Unterrock (der Frauen),
 tunica. сулад-дис †
 Сукњешина, ф. augm. в. сукња.
 Сукница, ф. dim. в. сукња.
 Сукобити, им, vide скобити.
 Сукрвица, ф. die Materie, das Giter mit
 Blut, sanguine mixtum pur.
 Сукурница, ф. halbherzhaftes Schelt-
 wort auf einen großen und trägen Men-
 schen. suad- magus penis
 Султан, м. der Sultan, Sultanus.
 Султанца, ф. die Sultantin (Prinzesse),
 regina virgo:
 „Момаке се двије султаније
 „ Своме браму сулман Ибраиму —
 Султаници, на, но, der Sultantin,
 reginae virginis.
 Султанов, ва, во, des Sultans, sul-
 tani.
 Султански, на, ко, 1) sultanisch, sul-
 tanicus. 2) adv. sultanisch, more sul-
 tani.
 Сулудаст, та, то, etwas geschossen,
 mit dem gesunden Verstande etwas zer-
 kriegt, substultus.
 Сулундар *, м. die Rauchröhre am Ofen,
 Сумиња, ф. Frauennamen, nomen femi-
 nae.
 Сумлаша, ф. vide суклама.
 Сумља, ф. der Zweifel, dubium.
 Сумљање, н. das Zweifeln, dubitatio.
 Сумљати, ам, в. импф. zweifeln, du-
 bito.
 Сумљатисе, амсе, в. r. импф. zweifeln,
 dubito.

Сумпор, m. der Schwefel, sulphur.
 Сумпорача, f. geschwefelter Lappen, pan-
 aus (lacinia) sulphuratus (-ta).
 Сумрак, m. die Dämmerung, crepus-
 Сумраче, m. sculum:
 „Сунце зађе, сумраче се вата —
 Сунашце, n. dim. v. сунце.
 Сунет *, m. die Beschneidung, circum-
 cisio.
 Сунетити, им, v. impf. beschneiden,
 circumcido.
 Сунечкење, n. das Beschneiden, circum-
 cisio.
 Сунчија *, m. der Beschneider, circum-
 cisor.
 Сунџер *, m. der Schwamm, spongia.
 Суновраћ, über Hals und Kopf, praec-
 seps.
 Сунути, нем, v. pf. ein wenig gießen,
 scütten, fundo.
 Сунце, n. die Sonne, sol.
 Сунцокрст, m. die Sonnenblume, he-
 lianthus annuus Linn.
 Сунчани, на, но, Sonnen-, solis.
 Сунчаница, f. der Sonnenstrahl (im Zim-
 mer), solis radius (cubile illustrans).
 Сунчање, d. das Sonnen, apricatio.
 Сунчање, амсе, v. r. impf. sich son-
 nen (sonnen), apricor.
 Суочити, им, v. pf. саставити кога
 с ким да говори један другом у очи,
 gegenüberstellen (zwei Ausagende), con-
 frontiren, committo.
 Супрот, gegen, contra.
 Супротитице, имсе, v. r. impf. коме,
 сф widersehen, obsisto.
 Супроткење, n. das Widersehen, der Wi-
 derstand, repugnatio.
 Сургун *, m. vide прокераница.
 Сургунсати, нжем, vide прокерати.
 Сур, ра, ро, blaß (von Farbe), coloris
 pallidi:
 „Сура сукња, мадри конци:
 „Жив био, ко је шио —
 Сурла, f. der Rüssel, rostrum (snis), cf.
 куша, Куша.
 Суродница, f. ein wenig verwandt, quo-
 dammodo propinquus.
 Сурсабљ, m. der Grobschneider, sactor
 vulgaris.
 Сурутка, f. das Käsewasser, die Mol-
 ken, serum lactis.
 Суснежца, f. (Рес. и Срем.) vide су-
 сњежца.
 Сусњежца, f. (Ери.) Schneegestöber
 mit Regen, Glatteis, nives mixtae plu-
 viis.
 Сусрести, ретем (и сусретнем), v.
 pf. begegnen, obviam ho, occurro.
 Сусрети, m. 1) отишао му на сусрет,
 entgegen, obviam. 2) биши кога на
 сусрет, zuerst auf den Rücken, dann

entgegen auf die Brust, verbero in
 tergo et vice versa.
 Сусретање, n. das Begegnen, occur-
 sus.
 Сусреташи, ам, v. impf. begegnen,
 obviam fieri.
 Сустати, анем, v. pf. ermüden, de-
 fatigor.
 Сустигнути, нем, vide сустити.
 Сустизање, n. das Einholen, assecutio.
 Сустизати, нжем, v. impf. einholen,
 assequor.
 Сустизатице, нжемсе, v. r. impf. (von
 dem Pferde) mit dem hintern Fuße an
 den vorderen anstoßen, offendere pede
 posteriori anteriorem.
 Сустити, (говорисе и сустигнути),
 игнем, v. pf. einholen, assequi.
 Суститице (говорисе и сустигнути-
 се), игнемсе, v. r. pf. (von dem Pfer-
 de) mit dem Hinterfuße an den Vorder-
 fuß anstoßen, offendo pedem anterio-
 rem posteriore.
 Сутлаја *, f. ein Gericht von Reis und
 Milch, kühl zu essen, cibi genus.
 Сутон, m. tiefe Dämmerung, crepuscu-
 lum obscurius.
 Супра, vide сјупра.
 Супрадѣн, vide сјупрадан.
 Супрашњи, ња, ње, vide сјупрашњи.
 Супрадѣн, vide сјупрадан.
 Сутук *, m. vide нобасица.
 Суша, f. die Dürre, ariditas, siccitas.
 Сушан, шна, но, н. п. година, dürr,
 siccus, aridus.
 Сушење, n. das Trocknen, Dörren, sic-
 catio, arefactio.
 Сушити, им, v. impf. 1) trocken, sic-
 co. 2) dörren, arefactio.
 Сушци, шака, m. pl. die dürrern
 Weinbeeren, die man besonders liebt,
 um daraus Liqueur zu machen, uvae
 sicciores.
 Сучпатице, пасе, v. r. pf. н. п. вода,
 sehr fest zufrieren, congelari.

T.

Та, 1) interj. doch, sane: та нећеш ти
 по учинити, већ ако ја умрем: та
 немој човече; та помози ако си чо-
 век!
 А. Бе си био?
 Б. Та ишао сам да зовнем Мирка,
 па га нема код куће. —
 А. Јеси ли ручао?
 Б. Та јесам (али —).
 2) conj. et —, et —, sowohl — als
 auch —: та по шии, та по врашу.
 С с 2

Супротак, кра, m. vide
супрот сјупраје.

Супратити се, чиле,
v. r. pf. vide супра-
тити се.

Сунобрашце, }
Суца веча }

Ја не дођох ома веча,
Водот дођох супрот веча
Сушница, f. vide
сува Јолест.

Суп, m.

Супарник, m.

Супитице, m

Супарница, f.

Суштити, а, е, н. п.

суштити јаво, суштити
огња

Супротен, на, но, m. j.

ручра, vide супрадан.

Супрасан, сна, но, m. j.

крана,

Сусретати се, ирсе,

каж две ствари (н. п. куће)

окрену лице (зело) једна супротница, f. права.
другој.

Тавнигар, м.
 Таг, in dem Kabinett
 — каг таг,
 Таборене, п.

Таворнои, им, v. impf.
 Таге, vide тага,
 У ширину од турма
 табана

Тавнијаф (м.) ат. ј. свла

Тавнозер

das ist ja (im Grunde) alles einb. 3) на неким мјестима (у пјесмама) не значи ништа, него се само дода да је пуна врста, и. п.
 „На руци му три златна прстена,
 „Та сватри му црка на прстима —
 „Кад погледа војвода Вуица
 „Та ће Чупић грозне сузе лије —
 „Чупић слуша па сузе пролева
 „Та од јада гледајућ' очима —
 Та, diese hier, diese da, ista, gen. fem. von тај, та, то.
 Табак, m. 1) ein Bogen (Papier), plaga. 2) * der Lederbereiter, Gerber, cerdo, coriarius.
 Табакана *, f. die Gerberey, officina coriaria.
 Табан, m. 1) die Sohle, solea. 2) ein Theil des Pfluges, pars aratri. 3) vide табанце.
 Табанце *, цема, n. das Schloß an der Flintе, claustrum. cf. гвожђа.
 Табаше, n. das Treten, Stampfen, calcatio.
 Табарка, f. die Kùhlwanne (beim Branntweinbrennen), lacus.
 Табати, ам, v. impf. treten, stampfen, calco.
 Табџа, f. das Gehäuse für die Kanone, casa tormenti
 Табор (у пјесмама и шаобор), m. das Lager, castra:
 „Да разбијем табор на Мишару —
 „Бе је чадор силног цар' Мурама,
 „У сред Турског силна шаобора —
 Тава *, f. die Pfanne, trulla. cf. пигањ.
 Таван *, m. 1) der Boden, Pfand, die Felderde, lacunar: ударно главом у шаван. 2) der Boden, tabulatum supremum: на шавану. 3) Schicht, Lage, tabulatum, stratum: један таван купуса, један шаван меса. 4) Stockwerk, tabulatum:
 „Кулу гради од двадесет тавана —
 Таван (шаван), виа, но, finster, obscurus. Тавној ноћи нема свједока.
 Таваниши, им, v. impf. bedmen, fundo aut lacunari iustro.
 Таванска, ка, но, н. п. врата, Boden, ad tabulatum pertinens.
 Тавашење, n. das Bedmen, fundi aut tabulati adstructio.
 Тавица, f. dim. v. тава.
 Тавна, f. 1) ријека у Босни у Зворничкој наци. 2) намастир на тој ријеци (тај се намастир зове и Тројица).
 Тавнава, f. Fluß und Gegend in der Шабачка наци. Тавнавац (вца), човек из Тавнаве. Тавнавски, ка, ко, von Тавнава.
 Тавнешти, мим, (фес.) vide шавнешти.

Тавнина, f. die Dunkelheit, Finsterniß, tenebrae:
 „Момче ми промче кроз село,
 „Тавнина бјеше, не виђе —
 Тавниши, им, (Срем.) vide шавнешти.
 Тавница, f. das (finstere) Gefängniß, vincula, carcer:
 „Тавница је кука необична —
 Тавнички, ка, ко, н. п. врата, Ker.
 Тавнички, на, но, ster-, carceris.
 Тавнованье, f. das Liegen im Gefängnisse, vincula, captivitas.
 Тавновати, нујем, v. impf. im Gefängnisse liegen, schmachten, in vinculis esse.
 Тавнешти, мим, v. impf. (Ерц.) dunkel werden, obscuror.
 Тада (једни говоре и та дај), dann, damals, tum.
 Тадашњи, на, но, damals, illius temporis.
 Тадија, m. Mannenname nomen viri (Thaddeus).
 Тадија, m. dim. v. Тадија.
 Тазиба (von mast), f. die Schwiegereltern, das Haus (die Familie) der Schwiegereltern, domus soceri: омишао у тазину (ad soceros).
 Тазе *, frisch, recens. cf. пријесан.
 Тази *, m. die Nation, demensum cibarium.
 Таиница *, m. der Proviantcommissär, cibarium praefectus.
 Тај, та, то, der da, iste.
 Тајаше, n. das Geheimhalten, celatio.
 Тајаше, n. das Sintern, stillatio.
 Тајати, тајити, v. impf. geheim halten, celo.
 Тајати, таје, v. impf. sintern, stillo.
 Тајаше, n. vide тајаше.
 Тајити, им, vide тајити.
 Тајна, f. das Geheimniß, secretum.
 Тајни, на, но, geheim, secretus.
 Тајом, heimlich, secreto, clam.
 Такав, ква, во, solcher, talis.
 Таки, (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) vide одма, сад.
 Таки, ка, ко, solcher, talis. cf. шакови.
 Такнути, нем, v. pf. berühren, hincinfahren (mit der Hand), tango.
 Тако, лије или тако? ungleich oder gleich, par.
 Тако, so, sic.
 Тако, so (wahr ich lebe u. dgl.), ita (me diu ament): тако ми вјере; тако ми жив брат; тако ми Бога;
 „Бјера моја тако ми помогла —
 „Ој тако ме не родила мајка,
 „Већ кобила која љогу мога —
 Такови, ва, во, vide шакав.
 Така, f. die Taxe, taxatio, pretium.
 Такум *, m. das Geschirr, Gerath, argumenta. cf. оправа, и п. шакум
 Вољски, м. ј. оправа (седло, узда

и опало); дао му коња под свим
панутом, и. j. под свом оправом.
Таа, m. der Theil, Antheil, pars, por-
tio: на мој таа дошло поанко.
Таамбас *, m. die Pante, tumpurium.
Тааас, m. (Zalassa) die Gluten, Wo-
rth des Meeres, suctus:
„Погнапесе по небу облаци,
„А по земљи проклети вјетрови
„Подигонсе на мору паласе —
Тааца *, f. vide среќа: ржаве самта-
лице.
Тааица, f. Stallen, Italia:
„Из Тааије земље преко мора —
„Дневи даје у земљу Тааију —
Тааици, m. der Italiener, Italus.
Тааијанац, ица, m. vide Тааијан.
Тааијанка, f. die Italienerin, Itala.
Тааијански, ка, ко, i) italienisch, ita-
lus, italicus. 2) adv. italienisch, italice.
Тааијер, m. (Eru.) Der Thaler, thalerus.
Тааијер, m. vide тааијер.
Тааијер, m. der Niederflur, Bodensaß,
sedimentum.
Тааијан, m. m. j. коњ, der Einspän-
ner (Pferd, das allein eingespannt ist),
equus solitarius, sine socio junctus
curru.
Тааијер, f. pl. ein einspänniger Wagen,
currus unijugis.
Тааијер, f. pl. dim. v. тааијер.
Тама, f. i) die Finsterniß, tenebrae. 2)
der Nebel, nebula:
„Сву је Мачву тама приписула:
„Није тама ода зла времена,
„Ни година што родити не ће;
„Већ је тама од пра' пушчаного —
Таман *, gerade, eben, just, commode,
recte, nec justo minus, nec plus: та-
ман до кољена; таман си дошао
над преба;
А. Јели ли дугачка та аљина?
В. Није, него таман.
Тамбура, f. die Tamburine, citharae
genus.
Тамбурање, n. das Tamburinspielen,
citharae lusus.
Тамбураџи, ам, v. impf. die Tambu-
rine spielen, cithara cano.
Тамбурица, f. dim. v. тамбура.
Тамбурски, ка, ко, и. п. ица, Там-
burin, cithararum.
Тамич, m. die Temesch, Temesis.
Тамјан, m. der Weibrauch, thus (Du-
rissa). Не би дао ни Вору тамјана
(који је тврда).
Тамјанка, f. eine Art wohlriechen-
de Pflanzen, f. ider Trauben, uvae odor-
atae genus.
Тамљан, m. vide тамјан.
Тамљанка, f. vide тамјанка.
Тамо, r) dort, ibi; dortin, eo. 2) та-

мо њему und тамо кој (рекавши),
eine Art Euphemismus, wenn man er-
zählen will, wie bey oder die geschimpft
habe, um zu verhüten, damit der Zu-
hörer dieses nicht auf sich beziehe: та-
мо њему (или кој) матер! тамо
њему рекавши једи говна; тамо
њера ујела гуја; тамо њу и м. д.
Тамопњи, ња, ње, dortig, qui isthic
est.
Танак (comp. тањи), нка, ко, fein,
dünn, subtilis.
Танан, на, но, fein, dünn, tenuis, e-
xilis.
Танасија, m. } Athanasius, Athanasius.
Танасије, m. }
Танац, ица, m. die Weise, Melodie
(Zang), modi; moduli:
„Опа цупа танца —
Танацко, m. Mannsname, nomen viri
(von Tanasija).
Тандара, f. i) (у Српјему) vide прџ-
варница. 2) тандара тандара, durch-
einander, sus deque.
Тандарк, m. i) das Gepolter, strepitus:
споји тандарк. 2) бинаја му на
шарџа и благајни тандарк, als Pa-
rodie zu памјат und покој, jocos
parodia, etc. requiescat in pace.
Тандарнање, n. das Röhren, strepitus.
Тандарнапи, дрчем, v. impf. poltern,
strepo.
Тандарнупи, нем, v. pf. einmal pol-
tern, strepo.
Тане *, непа, и. м. j. пушчано, или
подоовско, die Kugel, globus (plum-
beus). cf. зрно.
Танка, f. ein танак љеб, panis sub-
tilis.
Танковјаст, та, то, schant, gracilis.
Танковр, врџа, рџо, schlanken Wipfels,
verticis tenuis et gracilis,
„Межу њима танковрџа јела —
Танкопрџа, f. (сп.) die Feinspinnerin,
quae subtile net:
„Ја сам чуо да си танкопрџа —
Танкоса, f. Frauenname, nomen femi-
nae (q. d. subtilis comae?).
Танкосава, f. Frauenname, nomen femi-
nae.
Танушан, шна, но, dim. v. танак.
Танџање, n. das Aufspielen, cantatia
(flistulae).
Танџати, ам, v. impf. aufspielen, cano
ad modulos.
Танџица, f. dim. v. танка.
Танџење, n. das Dünnen, extenuatio.
Танџер, m. der Zeller, orbis.
Танџици, им, v. impf. н. п. љеб, дрво,
dünn machen, extenuo.
Танџур, m. vide таџур.
Таобор, m. vide табор:

Танасати се
тачки редеја,

+ Ттавазаро, м.

Ттаваграње, м.

Ттаваграџи, ам.

Ттаваграџи, ам.

Ттавџе, н.

Ттанкоса, ф.

Ттанковџа (сп.)
и кудеру танковџу

Ттанковџе, ф.

Тарања*, f.

Мушка тека Тара Варовина

Тарак, рка, m.

Као велика пераја
за (ам није у крвљу)

у глатком ^н дод, него
попуцера, као у зе-
дени), што се ме
лаи реде.

† 1) — 2)

† Татауција*, m.

Ташун, n. п. кад забављују
рађезу говоре (удејуту бемичке
злаке једн о други):

3) Ташун, ташун тачана
н Ко ташуну веба да —

Ташунање, n.

Ташунасти, ам, v. impf.

811

Тар

Тар

Тва

812

Тара, f. eine der beiden Flüsse, die nach ihrer Vereinigung die Drina ausmachen. Наша Тара не боји се Турскога цара.

Тараба*, f. die Verpflanzung, septum tabulinum.

Тарањ, рња, m. das Instrument der Wottcher, um die Vertiefung für den Boden in die Dauben zu schneiden, scalpri genus (vietorum).

Таркање, n. das Schüren (des Feuers), urtatio ignis.

Таркасти, ам, v. impf. (Feuer) schüren, tuo.

Тарни (тарни), на, no. vide тарнични.

Тарнице, f. pl. ein beschlagener Meyerwagen, plaustrum.

Тарични, на, no. n. p. коњи, die Waagen-Pferde, equi vectarii.

Тарнути, нем, v. pf. (Feuer) schüren, tuo.

Тарпош, n. eine Art Frauenmütze, vitae genus. Тарпошеносе жене у Зворничкој наци по Јадру и по Рањеници, и то је може бити у свему свијету највећа женска капа: она је округла као погача, и њекоја је шири од аршина, па се не носи од озго на глави, него саспраг па стоји од главе горе у право (гопиво као на Слованији господина Добровскога), а испод грла је држи подбрадњик да не опадне на праг. Кад саспраг дува вјетар, или кад оће жена да се сagne, онда треба да држи спрјед тарпош руком да не опадне преда њу; а кад вјетар дува спрјед, онда треба да га држи руком саспраг: зашто оће вјетар подбрадњиком да опкине главу, или да завади жену наспраг; кад оће жена да уђе на каква врата, онда треба да се сagne и да укоси главу. Тарпош је оплешен од бијеле лозе, па је на лозу навучена велика капа од црвене чоје; по чоји је пришивена шамија (тако да се чоја и не види), а преко шамије прибодена иглама (трепчанлима и колачарама) бијела марамица; па је марамица спрјед сва искићена парамма, трепчанним иглама, смљњем и ружама (начињеним); њекоје газдинске жене носе и каицу спрјед; а младе начине наоколо око свега тарпоша као виенац од руже и од смиња; оспраг виси низ леђа један крај од шамије (накићен парамма и оспалим бијелим новцима) и зовесе перо. Прошавшије година (од 1803 — 1814) многи су тарпоши укиннути, и постале су

мјесто њи мање капе, с којима је лакше бјекати по шуми. —

Тартањ m. (у Сријему) говори као у тартањ, in den Tag hinein sprechen, incomposite.

Тарчуг, m. eine größere Riementasche, perae genus, e corio. Мрка капа зла биљера: масан тарчуг, а јарема нема.

Тас*, m. 1) eine Tasse, patella. cf. саплак. 2) die Tasse, der Keller zur Kirschencollecte, patella.

Таси, m. dim. v. тас.

Таслаисати, нишем*, v. impf. folgen, superbio: vide јордамити: „А субаше масаишу — cf. посколица.

Таслак, m. das unbearbeitete Stück Holz (um daraus Schäfte, Wagenachsen u. s. w. zu machen), der Block, codex, lignum.

Таслачина, f. Baum. v. таслак.

Таслања*, f. vide Пасвље.

Тасп, m. der Schwiegervater, socer.

Таспов, ва, во, des Schwiegervaters, soceri.

Тата (тата), m. vide омац.

Татар, m. vide Татарин.

Татаран, m. (cm.) der Tatar-Chan, Tatarorum rex.

„Татарања од Татарбуцака —

Татарбуцак*, m. (der Tatarinfel) ein Landesname, nomen terrae.

„Татарања од Татарбуцака —

Татарин, m. 1) der Tater, Tatarus. 2) der Tater (Sourier), tabellarius, eques tatarus.

Татарка, f. m. j. шамарканција.

Татарканција*, der Tataren-Kandtschi, flagellum tataricum.

Татарски, ка, ко, 1) tatarisch, tataricus. 2) adv. tatarisch, tatarice.

Татни (ташни), на, no, des тата, tatae.

Татица, m. dim. v. тата.

Тато, m. cf. Златоје.

Татомир, m. Mannsname, nomen viri.

Татула, f. datura stramonium Linn.

Тацлије, f. pl. (у Сријему, у Бачк. и у Бан. — österr. die Tazeln) die Mandschetten, manicae lintaeae.

Тачна, f. die Stütze (s. B. der Fissole, Rebe), fulcrum, statumen. cf. пришка.

Тачкаш, m. vide причанин.

Таша, m. (Pec. и Срем.) vide Ташо.

Ташо, m. (Врц.) Mannsname, nomen viri.

Ташта, f. vide пуница.

Ташти, шака, ш. pl. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) eine Mehlspeise (etwa österr. Brot = Strudel), placenta genus. Уредно као Наспа ташке.

Твар, f. das Geschöpf, creatura.

Тварицање, n.

Твајизати, ам,
v. impf.

Твој, твоја, твоје, dein, deine, dein, tuus.
 Твор (твор), m. Iltiß, mustela putorius Linn.
 Творац, рца, m. der Schöpfer, creator.
 Творење, n. das Schaffen, creatio.
 Творило, n. die Einfassung des Käseleibs, ambitus (casei e cortice tiliae). Обично је, да спанарица чобанима усбри по сирацац уз Петрове постпе, па га метне и творило те споји до Петрова дне. Творило начине чобани од липове коре: огуле кору (с два, или три прста широку), с липица, па савију и свежу те начине онолики колуци, колики ќе сирац бити.
 Творити, им, v. impf. 1) schaffen, creo. 2) schaffen, thun, fabrico.
 Творов, ва, во, des Iltißes, mustelae putorii Linn.
 Тврда (comp. тврди), да, до, 1) hart, durus. 2) knitterisch, karg, parcus.
 Тврдити, им, v. impf. hart, fest machen, firmo.
 Тврдица, f. der Knicker, parcus: тврдица и туман, па не ќе да купи агира (у приповијетки).
 Тврдокорна, f. m. j. крушка, Art Hirne, piri genus.
 Тврдош, m. град у Ерцеговини.
 Тврста, f. 1) die Festigkeit, firmitas. 2) der Geiz, avaritia.
 Тврћење, n. das Härten, Festmachen, Te, acc. von ти, dich, te. 2) und, et (bei Verbis, die zum nämlichen Subjekt gehören): отишао те донијо воде; иди те га зовни; узми те једи.
 Тебе, dat. und acc. von ти, tibi, te. Народ гомово свуда говори те бе у оба два падежа, н. п. да ћу те бе, и ви ће о сам те бе и п. д. а учени Србљи почели су да разликују дателни од винишелнога, па пишу дат. те би, и по њима тако, жекоји особито по вароцима с ове стране Саве и Дунава говоре сад. По неким мјестима (као по Бачкој) по Банату и по Сријему, а може се чути и по Србији) народ додаје (у оба два падежа) још ка, а кашпо и кар, и (ушали) карена, н. п. те бе ка, те бекар и те бекарена.
 Тебека, }
 Тебекар, } cf. тебе.
 Тебекарена, }
 Теби, cf. тебе.
 Тебика, }
 Тебикар, } cf. тебе.
 Тебикарена, }
 Терлање, n. das Ziehen, Strecken, tractus.

Терлаћки, ка, ќе, н. п. во, Zug. Ochse, vectarium.
 Терлашти, им, vide вуки.
 Терлашисе, имсе, v. r. impf. н. п. канпка, ziehen (ein Spiel), attraho, cf. канпка.
 Терлање, n. vide тегаље.
 Тегоба, die Schwere, schwere Arbeit, ardua res.
 Тежа, f. die Schwere, gravitas, pondus.
 Тежак, m. der Ackermann, Ackermann, Feldbauer, agricola.
 Тежак (comp. тежи), шка, ко, 1) schwer, gravis. 2) тешка жена, schwanger, gravidus.
 Тежактак, шка, m. (сш.) vide тежашник:
 „Јер Власима Турци не вјерују,
 „А шеница тежакта не чека —
 Тежашник, m. der Werkeltag, dies profestus.
 Тежачки, ка, ко, 1) der Ackerleute, agricolarum, 2) adv. wie ein Ackermann, agricolae more.
 Тежење, n. das Sehnen, desiderium loci.
 Тежина, f. vide тежа.
 Тежити, им, v. impf. sich sehnen, hingedogen werden nach einem Orte (s. W. der Heimat), desiderio duci: све тежи на свој завичјај.
 Тезга*, f. die Wertbank des Tischlers (cf. стружница), Schneiders, u. a.
 Тезгере*, f. pl. die Täge, feretrum.
 Тезјај, m. vide тега.
 Тек, 1) E a u m, vixdum: тек се супне родило, а — 2) тек да видим, и и т им zusehen. solum. cf. испом.
 Текар, cf. испекар.
 Теке, додају Ерцеговци и Арнаути кад говоре, н. п. теке Божја вјера.
 Текне, непа, n. vide корипо.
 Текнути, не, v. pf. einfallen, venit (redit) in mentem: текну ме ум (und das nämliche komisch: текну ме за врат).
 Текуница, f. das Erdzeislein, mus poricus citellus Linn.
 Текучка вода, f. fließendes Wasser, aqua viva.
 Телаад, f. (coll.) Kälber, vituli.
 Телаад*, m. der Herold, Ausrufer, praeco.
 Телаалов, ва, во, des шелаал, praecognis.
 Телааски, ка, ко, Ausrufer =, praecognis.
 Телаалина, f. die Ausruf = Gebühr, praecognis merces.
 Телаалити, им, v. impf. ausrufen, pronuntio.
 Телаљење, n. das Ausrufen, pronuntiation.
 Теле, лета, n. das Kalb, vitulus.

Ттегарук, m.
Ттедена,
43) ~~мешка~~
у ~~мешка~~ је била пуштају;
вуки ~~мешка~~ тежики наводна.
Ттежале ета, m.
Ттежина, f. набујена
кућуља.
Ттевдограв, ва, во,
Ттевдогравство, n.
Ттевдоуст, та, то, тј.
кою,
Ттековина, f. vide теже
вина.
Он пушта лакога текега —
тека, вика града булице
Ттелац, рца, m. (мал)
се говор, н. п. телаци,
+ Ттедиз, m.*
(бориј.)

Ттег m. н. п. коњи једнаки / или неједнаки
ки) на тегу,

Теленце, цета, n. dim. v. тело.
 Телеше, n. vide телеше.
 Телесина, f. augm. v. тело.
 Телешина, f. Kalbfleisch, caro vitulina.
 Телешак, n. der Kranzen, sarcina.
 Телеша, ka, ke, Kalbs-, kälbern, vitulinus.
 Телешце, цета, n. vide теленце.
 Телити, ли, v. impf. werfen (von der Kuh), pario.
 Телитисе, лисе, v. g. impf. kalben, pario.
 Тело, n. der Leib, Körper, corpus.
 Телуке*, n. der Rücken des Messers, dorsum cultri.
 Телфа*, f. (у Сријему и у Бачк. по варошима) der Kaffeesatz, sedimentum caffee.
 Телџе, n. das Kalben, partus vaccae.
 Теме, мена, n. (Рес и Срем.) vide тјеме.
 Темељ, m. (Дерелив) der Grund, fundamentum.
 Темљан, љна, но, n. п. човек, kern gesund, stark, valens.
 Темешце, n. dim. v. теме.
 Темешвар, m. Temeschwar, Temesvarium. Темешварац (рца), човек из Темешвара. Темешварка (и Темешваркина), жена из Темешвара. Темешварски, ka, ко, von Temeschwar.
 Темнић, m. ein Theil der Jagodiner nanja.
 Темпло, n. (у Сријем. у Бачк. и у Бан.) der Tempel in der Kirche, iconostasis templi graeci.
 Тенан, m. u. f. in der Redensart, на пенану (на пенани), bei Miße hequem, commode, per otium.
 Тенеф*, m. vide узица, врвца.
 Тенџање, n. das Schlendern ohne zu wissen wohin, deambulatio.
 Тенџати, ам, v. impf. schlendern ohne recht zu wissen wohin, deambulo otiosus.
 Тенџера*, f. eine Art halbrunder kupferner Schüssel, scutellae genus. Pyraoee лонац тенџери (што је прна).
 Тенџерица (тенџерица), f. dim. v. тенџера.
 Теодор, m. Theodor, Theodorus.
 Теодорова субота, f. der Theodors-Samstag (der erste in der großen Jahre (das Fest der Bäckerzunft), sabbatus. S. Theodori, pistorum patroni.
 Теодоровица, f. 1) Теодорова жена. 2) вјета Теодорова субота.
 Теопи, телаци, m. f. (coll.) Kälber, vituli.
 Телав, ва, во, Stammend (blaesus).
 Телаван, вца, m. der Stammelr, blaesus.
 Телавица, f. die Stammelrerin, blaesa.
 Телан, m. Mannsname, nomen viri.
 Теланџе, n. das Stammeln, os blaesum.
 Телати, ам, v. impf. sammeln, habuatio, blaesus sum. Некџ, која те-

мају, промјене р на и, н. п. дрво кажу диво, крст крст, прст ширец, спрфина спина (пред и изостаје р) и ш. д. А неки га (р) промјене на л, и. п. д. лво, клст, пласт, сплина и ш. д. тако мијењају и друга слова, и. п. љешо кажу јешо, ребро јебјо, цура туја, чаша тасаница, са, жена зена, и ш. д.
 Телелук*, m. 1) silberne oder goldene gestifte Platte auf den (meist rothen) Frauenhüten, ornatus tiarae muliebris. 2) der Stintensolben, manubrium fistulae (stulae ugniferae).
 Теленџа*, f. ein kupfernes Becken, pelvis aenea.
 Теленџица, f. dim. v. теленџа.
 Теразије*, f. pl. (у Сријем. у Бачк. и у Бан.) vide терезије.
 Теразијец, f. pl. dim. v. терезије.
 Тераџе, n. (Рес и Срем.) vide хераџе.
 Терапи, ам, (Рес и Срем.) vide херапи.
 Тералиссе, амсе, (Рес и Срем.) vide хералиссе.
 Тере, (ст.) vide те 2 : „Тере нама саде индан спигне — Терезије*, f. pl. die Schafwade, libra. Терезијец, f. pl. dim. v. терезије.
 Тереп, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Last, Frucht, onus vehiculi, navis. cf. шовар.
 Теретак, тна, но, n. п. кола, beladen, befrachtet, oeratus.
 Терзибаша*, m. der Beschmeister der Schneider, sartorum collegii praefectus.
 Терзибашац, ка, но, дес терзибаша, sartorum collegii praefecti.
 Терзибашиница, f. die Frau des терзибаша, uxor терзибашае.
 Терзија*, m. der Schneider, sartor. cf. кројач.
 Терзијан*, m. der Schlägel, der Kiel der Sitherpielers, u. f. w. plectrum: „Гамбурице моја дангубице! „Терзијане мој голем зијане — Терзијин, на, но, der Schneiders, sartoris.
 Терзијински, ка, ко, 1) Schneider, sartorum. 2) adv. wie ein Schneider, more sartoris.
 Терзијски, ки, ко, vide терзијински.
 Терзилук*, m. das Schneiderhandwerk, ars sartoria, vestificina.
 Теркија*, f. 1) der Mantelsack des Reiters, mantica equestris. 2) der Riemen am Sattel, woran der Mantelsack befestiget wird, lora manticae.
 Терлидџа*, f. (ст.) Art Zeug zu Kleidungen, texti genus: „Казаку ши што су дара данџ: „Два пашика двије терлидџе —

Телешце, нем се,
 и тјурф.

Телешце, м.

Телешце, рка, м.

Телешце, n. vide тја-
 неке.

Телешце, р
 Телешце, р

Телешце, ф.

И покрити пушкан телелуке

Трауни*, лука, m. pl. weiblederne
Interschuhe der Frauen, calcei interio-
res feminarum.

Трѣнија*, f. vide трѣнија.

Трѣсан, сна, но, (Рес. и Срем.) vide
тријесан.

Трѣсање, n. das Zimmern, Behauen,
exasciatio.

Трѣсани, ешем, v. impf. behauen, zim-
mern, exascio.

Трѣскера*, f. der Zettel, Schein, sche-
da, tessera.

Трѣсла, f. eine Art Hacke (der Trogma-
cher), asciae genus ad excavandum.

Трѣсници, им, (Рес. и Срем.) vide три-
јесници.

Трѣсте*, еша, n. das Duzend, duodecim.

Трѣстебаша*, m. das Musterstück eines
Duzends (das nicht mit eingewickelt ist,
exemplum, specimen duodecim ejus-
dem generis rerum.

Трѣстерање, n. das Sägen, serratura.
Трѣстерани, ам, v. impf. sägen, serrare,
serram duco.

Трѣстере*, еша, n. die Säge, serra.

Трѣстир*, m. 1) die Freisprechung (ei-
nes Leihbürgen), emancipatio (?): je
ли узео трѣстир? дао му је трѣстир.
2) je ли трѣстир понграм? ил ес ер-
лаубт, френ, ein wenig zu tanzen, licetne?:
„Без трѣстира царев везира —

Трѣстија*, f. ein Wassertrug, urceus. cf.
крчаг.

Трѣстијина, f. augm. v. трѣстија.

Трѣстица, f. dim. v. трѣстија.

Трѣсто, n. (Рес. и Срем.) vide тријесто.

Трѣта, f. hyp. v. трѣтка.

Трѣтак, тка, m. 1) очина или материна сест-
рине сестре муш, der Tante Mann,
maritus amittae aut materterae. 2) стао
као трѣтак, wie ein Lümmel: прави
трѣтак. cf. дѣдак.

Трѣти, оку, (Рес. и Срем.) vide трѣти.

Трѣтина, f. 1) die Sehne des Bogens,
nervus. 2) die Saite von Sehnen, chor-
da, nervus.

Трѣтник*, m. vide лук.

Трѣтнин, на, но, der Tante, amittae seu
materterae.

Трѣница, f. dim. v. трѣта.

Трѣтка, f. очина или материна сест-
ра, die Tante, amittae seu materterae.

Трѣткин, на, но, der трѣтка, amittae
et materterae.

Трѣтков, ва, во, des трѣтак, mariti
amittae aut materterae.

Трѣтрѣб, m. (Рес. и Срем.) vide трѣ-
тријѣб.

Трѣтриван*, m. der Palanquin, sella ge-
statoria, lectica.

Трѣтријѣб, m. (Рес.) der Auerhahn, te-
traq.

Трѣтрљан, m. 1) бијели, sambium vul-
gare Linn. 2) модри, ballota nigra Linn.
3) водени, stachyus aquatica Linn.

Трѣтл, мечем, v. impf. 1) fliegen, fluo.
2) куку, новце, erwerben, gewinnen,
lucror.

Трѣтрѣч*, m. 1) die Landfahrt, Land-
partie, epulum rusticum. 2) das Land-
haus, villa;

„Па попали Турске карауле,
„И обори Турске трѣтрѣче —

Трѣтрѣдар*, m. der Rechnungsführer,
quaestor.

Трѣтрѣдарев, ва, во, vide трѣтрѣда-
ров.

Трѣтрѣдаревница, f. vide трѣтрѣдаро-
вица.

Трѣтрѣдаров, ва, во, des трѣтрѣдар,
quaestoris.

Трѣтрѣдаровница, f. die Frau des трѣтрѣ-
дар, uxor quaestoris.

Трѣтрѣдарскл, на, но, 1) Testedars*,
quaestorius. 2) adv. testedarijsh, quaestoris
more.

Трѣтрѣр*, m. (der Trer) das Rechnungs-
buch, rationarium, codex accepti et
expensi.

Трѣтрѣрење, n. das Aufschreiben der
Rechnung, rationum adnotatio.

Трѣтрѣрити, им, v. impf. buchhalten,
rationes curo.

Трѣтрѣш*, m. die Untersuchungscommis-
sion, das Untersuchungscommando an
Ort und Stelle, quaestio (de latroni-
bus).

Трѣтрѣшчење, n. das трѣтрѣшhalten,
quaestio.

Трѣтрѣшници, им, v. impf. трѣтрѣш-
halten, quaestioem habeo.

Трѣчевина, f. das Erworbene, res quae-
sita meo labore.

Трѣчење, n. 1) das Fliegen, flumen. 2)
das Erwerben, lucratio.

Трѣчл, m. der трѣтка Сошл, filius ami-
tae aut materterae.

Трѣта, m. (Рес. и Срем.) vide Трѣсто.

Трѣтан, Mannsname, nomen viri (von
Теодор).

Трѣтење, (Рес. и Срем.) vide трѣтење.

Трѣтници, им, (Рес. и Срем.) vide трѣ-
тници.

Трѣтко, 1) трѣ, vae, male sit: трѣтко
мени! трѣтко њему! Трѣтко лонцу
из села зачине чекајући. 2) hart,
sehr, valde:

„И трѣтко се кнеже додворно,
„За свашто се умолити трѣтко —

Трѣто, m. (Рес.) hyp. v. Теодор.

Трѣтришан, на, но, (Рес. и Срем.) vide
трѣтришан.

Трѣтришо (ме тришо), was ist's barnach?
trid lup? nil inde mali.

3)

Трѣтрѣрса

Трѣтрѣво, n. }

Трѣтрѣк.

Тд, du, tu.

Тд, dat. von тд, 1) dir, tibi (als enclitica). 2) дао сам ти сину, deinem Sohne, tuo filio: био сам ти код куће; вишео сам ти брата. 3) Scheinbar pleonastisch (das griech. τοι): „Вено синоћ на конаку бјесмо,

„Господску ти вечер' вечерасмо,

„Лијепу ти жевојку виђесмо! —

„Добро ти је рано поранити! —

„Чарна горо пуна ти си лада! —

Тигањ, m. vide тава.

Тигањк, m. } dim. v. тигањ.

Тигањца, f. }

Тг, тија, тијо, still, tacitus. Тгја

вода брег рони.

Тгње, n. das Fettwerden, pinguedfactio.

Тгнсан (comp. тгншњ), сна, но, (Ерц.)

eng, knapp, angustus

Тгсево, n. (Ерц.) der Teig, massa (farinacea).

Тгква, f. 1) der Kürbis, cucurbita lagenaria Linn. 2) der Schebel, cucurbita.

Тгквені, на, но, n. п. сјеме, Kürbis, cucurbitae, cucurbitinum.

Тгкветина, f. augm. v. тгква.

Тгквк, m. ein kleiner Kürbis, cucurbitula.

Тгквица, f. dim. v. тгква.

Тгма, m. (Рес. и Срем.) vide Тгмо.

Тгмар*, n. das Striegeln, usus strigilis in equis, labor strigilis.

Тгмарење, m. das Striegeln, strigilis usus.

Тгмарити, им, v. impf. striegeln, strigili rado.

Тгмјан, m. vide тамјан.

Тгмо, m. (Ерц.) hur. v. Тимопније.

Тгмок, n. 1) Name des Grenzflusses zwischen Serbien und der Bulgarey,

2) die Gegend am Timok.

Тгмопнија, m. } Timotheus, Timotheus.

Тгмопније, m. }

Тгмочанин, m. човек из Тимока.

Тгмочанка, f. vide Тгмочкиња.

Тгмочвй, ва, ко, von Тгмок.

Тгмочкиња, f. жена из Тимока.

Тгњање, n. das Glimmen, ignis gliscens.

Тгњаши, ва, v. impf. glimmen, glisco.

Тгњш, ва, ње, n. п. за тгњш час,

bald, hurtig, in kurzer Zeit, brevi, impigre.

Тгпса, f. vide спипса.

Тгпсање, n. vide спипсање.

Тгпсаши, ам (шпшешт), vide спипсаши.

Тпр! } sagt man zur Ziege, damit sie

Тпр! } beim Melken still halte, vox sistentis capram ad mulgendum.

Тпрпак*, m. бијели конци, што

се продају по дуканима, Ladenwirth, fila emta (von domi tacta).

Тпрпшца, cf. појајарити.

Тпрпшгуске, f. pl. cf. опеченчело

(само у оној завојници).

Трса, f. die Theiß (besser, Teiß), Tibiscus.

Трсање, n. das Drücken, pressio.

Трсаши, ам, v. impf. drücken, premo.

Трснупи, нем, v. pf. drücken, premo.

Трсов, ва, во, Eiben-, a taxo.

Трсовина, f. Eibenh Holz, lignum taxi.

Трма! weg da (zu Kindern, daß sie etwas nicht anreifen sollen), vox impediens infantem ne quid tangat.

Трти, шпшешт, v. impf. fett werden, pinguesco.

Тртор, m. (κττωρ) der Wohlthäter eines Klosters, benefactor monasterii aut ecclesiae cf. приложник.

Трторка, f. die Wohlthäterin des Klosters, der Kirche, benefactrix.

Тртралица, f. јабука, што се њом пштра, der Wurfpffel, romum projectile (?).

Тртрање, n. das Werfen der Aepfel in die Höhe um sie wieder in die Hand aufzufangen, projectio pomorum in altum, eorumque exceptio.

Тртрамисе, амсе, v. r. impf. 1) im Falle aus der Höhe auffangen, excipio projectum quid manibus. Вевојке се пштрају јабукама: узме жевојка

две јабуке, па и брзо једну за другом баца у небо и дочекује у руке:

„На се пштра златним буздованом

„Ко жевојка зеленом јабуком —

2) ким, einen zum Besten haben a ludifico quies.

Тртреке, f. pl. das Flitterwerk, die Squincaille, bracteeae (?) quinquilles:

„На синцирми' ситне пштреке,

„Што жевојке носе о гръоцу —

Трк, m. ein junger Vogel, pullus, avicula.

Трца, f. der Vogel, avis.

Трцање, n. das Rühren, Anrühren, tactus.

Трцаши, ичем, v. impf. rühren, anrühren, attingo.

Трчар, m. eine Ebene unter Loznica:

„С војском сићи до поља Трчара,

„На Трчару с војском Дрину прећи —

Трчешина, f. vide пшчурина.

Трчца, f. dim. v. тшца.

Трчш; чја, чје, Vogels, avis, avium.

Трчурина, f. augm. v. тшца.

Тшшина, f. die Stille, silentium. 2) die Windstille auf Trüssen, silentium venti.

Тшшање, n. das Drücken, pressio.

Тшшпани, шпш ме, v. impf. 1) дрш

Тгнјеснити, им, v. impf.

Тгквјурна, f.

Тгморница, f. (у Земуну)
vide прстенак 2.

Тгшња, f.

Тшшканје, n.

Тшшкати, ам, v. impf.

ben, premo. 2) ängstigen, ämmeren, angst.
Тјеме, мена, п. (Ерц.) der Scheitel, vertex.
Тјеменице, п. dim. v. тјеме.
Тјешње, п. (Ерц.) das Beruhigen, pacatio, consolatio.
Тјешити, им, v. impf. (Ерц.) beruhigen, расо, н. п. дијете.
Тјештан, на, но, (Ерц.) н. п. руке, betreibt, massa illius.
Тјаља, f. die Weberin, textrix.
Тјаница, f. ein gewebter Gürtel, Scherpe, singulum textum.
Тјанице, f. pl. Art Frauenschärpe, singuli genus.
Тјаничица, f. dim. v. тјаница.
Тјанье, п. 1) das Weben, textus. 2) das Gewebe, textura.
Тјанити, чем, (н. п. шам), v. impf. weben, texo.
Тко, кога, vide ко.
Ткогод, когагод, (Рес. и Срам.) vide ткогођ.
Ткогођ, когагођ, (Ерц.) vide когођ.
Тлапипи, им, v. impf. сву ноћ сам плавно којешта, diefeinander tlaipen, somnia susdeque.
Тлапљење, п. das Durcheinanderträumen, somnia promiscua.
Тлачење, п. das Treten, conculcatio.
Тлачипи, им, v. impf. worauf treten, calco:
 „Јелен попасе смилъ по загорју,
 „Више га плаачи, нег' што га пасе —
Тб, 1) п. вол мај, ша, то, das, istud. 2) als conj. im Nachsatz (selten), so, — ако ти дођеш, то ће и он доћи, so wird auch er kommen, veniet et ille: ако тако буде, то смо ми пропали (ако тако буде, пропали смо).
Тобе, п. учинио побе да не пије вина, п. j. зарекао се, er hat ein Gelübde gethan, er hat geschworen (?). —
Тобоже, vorgeblich, seyn sollend, simulate, non ita ut oporteret; dem Namen nach, nomine, non re.
Тобожњи, ња, ње, vide покоршњи.
Тоболаци, лџа, m. der Beutel, Schnurbeutel (aus einem Stücke), crumena. Плашиву прогову говно у тоболаци.
Тобцибаша*, m. der Oberkanonier, tormentariorum praefectus.
Тобција*, m. der Kanonier, emittens tormenta, miles tormentarius.
Тобцијин, на, но, des Kanoniers, tormentarii militis.
Тобцијница, f. des Kanoniers Frau, uxor militis tormentarii.
Тобцијски, ка, ко, 1) Kanonier, tormentariorum. 2) adv. wie ein Kanonier, more tormentarii.

Тобцијски, ка, ко, vide тобцијски.
Тобцилук*, m. der Kanonierdienst, ars militis tormentarii.
Тован, вна, но, wohlbeleibt, carnosus: „Товни коњи, а бјесни Турци —
Товар, m. die Saumlast, onus jumentum (macht 100 Oka).
Товарѣње, п. das Aufladen, Belasten, operatio.
Товарипи, им, v. impf. н. п. коња, кола, лађу, beladen, belassen, onero.
Товаринна, f. die Stricke zur Befestigung der Saumlast, fakes firmando jumentum oneri.
Товипи, им, v. impf. н. п. коња, вола, gut füttern, fett machen, rabulum amplum praebeo.
Товљѣње, п. das Mästen, rabuli amplii praebitio.
Тода, f. (hur. v. Тодора) Frauennamen, nomen feminae.
Тодница (Тодница), f. dim. v. Тода:
 „Љуби ме Тодо Тоднице,
 „Љуби ме душо и срце —
Тодор, m. vide Теодор.
Тодора, f. Frauennamen, nomen feminae.
Тодорчић, m. dim. v. Тодор.
Тозлуке*, f. pl. } vide докољенице.
Тозлуци*, m. pl. }
Тојага, f. vide башина 1.
Токѣ*, f. pl. 1) eine Art silbernen (auch messingenen) Kürasses, der zur Zierde vorne angeknallt wird, ornatus loricae argenteae. 2) eine Art knopfartiger, länglicher Platten, die vorne an die Dolama genähet werden, laminae vestimentae, splendoris causa.
Токмак*, m. vide кулумак.
Токмачић, dim. v. токмак.
Токнуши, нем, v. pf. dim. v. уточипи.
Токорсе, vide побоже.
Токоршњи, ња, ње, sogenannt, seyn sollend, qui immerito nomen hoc gerit: камо мај наш покоршњи господар?
Тодос, само у овој загонетни: Оздо полдос, озго полдос, а у средни митиволдос полдос? (м. j. корњача).
Толѣки, ка, ко, 1) so viel, tantus. 2) so groß, tantus.
Толѣко (толкико), so viel, tantum.
Толѣшњи (толишњи), на, но, dim. v. полавни.
Толмач, m. der Dolmetsch, interpres.
Толмачев, ва, во, des Dolmetsch, interpretis.
Толмачење, п. das Dolmetschen, interpretatio.
Толмачипи, им, v. impf. dolmetschen, interpretor.
Тѣља, f. (у Сријему) дрво, што се

Тјеменица, f.

Тјеменица, f.

Толмак, f.

~~Торба~~, n. Торбање, n.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

~~Торба~~, m. Торбање, m.

привеже уз косинице кад се жито
копи, да обара жито уграло.
Торба, m. Thomas, Thomas.
Торба, m. (Pec. и Срем.) vide Tomo.
Торбања, f. Stauentame, nomen fe-
minae.
Торбан, m. Mannsname, nomen viri
(von Tomā).
Торбања (Торбања), m. dim. v. Tomā.
Торба, m. (Срп.) hyp. v. Tomā.
Торбањ, ука*, m. pl. vide класе.
Торбањ, нем. v. impf. zu Gruibe ge-
hen, verfrühen, mergor.
Торба, f. Art Wetter's, tempestatis ge-
nus: полажа ми ра мрља, уграњке
ми неко жито (у приповијетки).
Торба*, f. die Kanone, tormentum (heli-
cium).
Торба, пла, ло, laurum, tepidus.
Торба*, m. der Lähme, claudus, vide
ромо.
Торбаљаст; ма, то; vide рома.
Торбањ, им, v. impf. schmelzen, lique-
facio.
Торбањ, m. dim. v. топ.
Торбањ, m. m. j. вјетар, (cm.) der
Südwind, wärmer Wind, ventus te-
pidus.
Торбањ вјетар у спре' ударо,
(А Бијел снјег' околно —
Торбања, f. die saure Wärme, tepor.
Торбања, им, v. impf. n. n. ногу, ру-
ку, главу, wärm machen, tepefacio.
Торбања, f. 2) wärmes Bad, thermāe.
2) Торбања, Dorf in Serbien, und da-
her 3) Торбањаним und auch Торба-
ња Милан:
„Друго јесте Торбања Милане —
„И пусти ми старѣга Торбању —
Торбањ, n. 1) das Schmelzen, lique-
facio. 2) das Wärmē, tepefactio.
Торбањ, на, ко, n. n. кола, плане,
Kanonen-, tormentarius.
Торба, f. die Pappel, populus.
Торбањ, m. der Pappelwald, popule-
tum.
Торбањ, са, во, Pappel-, populeus.
Торбањ, f. Pappelholz, lignum po-
puleum.
Торбањ; m. vide тополик.
Торба, erst, vixtum. cf. тек.
Торбањ, m. der Streifkolben, vide бу-
дван.
Торбања, f. augm. v. топуз.
Торбањер, m. рјечка у Бајоградској
нањи (ушче у Саву близу Бијо-
града).
Торба, m. die Hürde (für das Hornvieh),
crates.
Торбањ, рна, m. (у Српјему, у Бачк.
и у Бан.) der Kirchturm, turris aedis
(saerae).

Торба; f. der Leinwand, pera.
Торбањ, m. 1) der morbe-Macher, con-
fecter perakut; 2) Krämer, Kaufherr,
institor.
Торбања, f. augm. v. морба.
Торбања, f. dim. v. морба.
Торбања, m. der Quersackträger (s.
B. bei den Räufern), pectus portator
, „Арамбаше земљу повараше,
„Торбањаше блато одијаше —
Торбања, f. vide морбања.
Торбање, n. das Misten des Viehes, ster-
coris positio.
Торба, f. Boden, wo ehevor das Vieh
gestanden, und ihn dadurch gedüngt
hat, locus stercore facto fecundatus.
Торбањ, им, v. impf. misen, stercus
facio.
Торбањ, m. ein Grofsprecher, gloriosus.
Торбање, n. das Grofsprechen, jactatio
clamitatio.
Торбањ, ам, v. impf. grofsprechen,
clamito, glorior.
Торбање, n. das Machen, daß man
fortkömmt, maturatio.
Торбањаше, амсе, v. r. impf. fortma-
chen, matura: торбањаше одамле.
Торбање, n. das Schreyen, karmen,
clamitatio.
Торбањ, рочем, v. impf. schreyen,
karmen, clamito.
Торбања, f. die Bärrnglocke (als Schelt-
wort von einem Weibe), femina cla-
mitans.
Торбање, n. das Klopfen des Baum-
specht's, pulsatio ut picus facit in ar-
bore.
Торбањ, ртеш, v. impf. klopfen wie
Торбањаше, нем. v. pl. sein Baum-
specht, pulso (de pico).
Торбањ, m. der Wehstein, Schleiſstein, eos.
Торбање, n. das Schleifen (auf dem
Eise), in glacie decurro, feror.
Торбањаше, амсе, v. r. impf. schle-
fen (auf dem Eise), in glacie decurro.
Торба, чка, m. 1) das Rad, rota. cf.
коло. 2) die Röhre am Brunn, fistu-
la putei. 3) ein Rohrbrunn selbst, pu-
teus fistularis.
Торбање, n. 1) das Schenken (Schütten),
infusio. 2) das Wehen, Schleifen, exa-
catio.
Торбањ, им, v. impf. 1) schenken, schüt-
ten, fundō. 2) n. n. сјекиру, вежен;
schleifen, exacuo. +
Торба, m. (Pec. и Срем.) vide Tomo.
Торба, m. (Срп.) hyp. v. Тодор.
Торба, f. 1) das Gras, gramen. 2) ein
Kraut, eine Pflanze, herba.
Торбања, f. m. j. жена, која даје пра-
ве; die Kräntlerin, Kräuterfrau, her-
baria.

Торбањаше, m.

Торбањаше, n.

Торбањаше, нокет, v. impf.

Торбањаше, м. vide то-

ци б.

Травњање, n. das übermäßige Essen, manducatio immoderata.
 Травњаши, ам, v. impf. immer nichts als essen, nil nisi manduco.
 Травница, f. dim. v. права.
 Травница, f. Frauenname, nomen feminae.
 Трава, f. ein Stück Gras, gramen.
 Травник, m. Stadt in Bosnien. Травничанин, човек из Травника, Травнички, ка, ко, von Травник.
 Травуљина, f. augm. v. права.
 Травурџина, f. augm. v. права.
 Травчица, f. dim. v. правка.
 Траг, m. 2) die Griftmarke, vestigium, 2) без прага, spurlos, über die Maßen, ungeheuer, immensum quantum: оптиде без прага; далеко без прага; скупо без прага; уки коме, или чему у праг, и п. д.
 Тражење, n. das Suchen, indagatio.
 Тражити, им, v. impf. suchen, quaero.
 Тражитисе, имсе, v. r. impf. Ergründlichlassen, vestigia facio, н. п. зецови.
 Трајање, n. das Dauern, duratio.
 Трајати, јем, v. impf. dauern, Juro.
 Траљав, ва, во, н. п. обука, lieberlicher Anzug, dissolutus, neglectas. 2) (im Scherze) посао, lieberliche Arbeit, opus male factum.
 Траље, f. р. 1) vide крошње, (die Traue). 2) die Fecken, Vampren, laciniae.
 Траодовиле, n. (Тριακταφυλλου) alcea rosea Linn.
 Трап, m. die Ribensgrube, focea adservandis garis.
 Трапова недеља, f. vide себична недеља.
 Трба, f. hyp. v. трбу.
 Трбобоља, f. das Bauchweh, der Bauchschmerz, das Bauchgrimmen, tormina, dolor alvi.
 Трбоња, m. der Dickbauch, homo abdomine magno.
 Трбу, трбуа, m. der Bauch, alvus, venter.
 Трбушат, ма, то, dickbauchig, ventrosus.
 Трбушина, f. augm. v. трбу.
 Трбушчик, m. dim. v. трбу.
 Трп, m. die Waare, das Kaufmannsgut, merx:
 „И у лађу трга свакојака,
 „Понајвише сјајни огледала —
 Трпани, наца, m. pl. (österr. der Stern) eine Art Polenta, polentae genus.
 Трпање, n. das Reissen, ruptio, abruptio.
 Трпати, ам, v. impf. reissen, abreissen, rumpo: трпају се конци, der Zwirn reißt, rumpitur filum.
 Трпнути, нем, v. pf. reissen (einen bei der Hand, die Pistole aus dem Gürtel), raptio, arripio.

Трговане, n. das Handeln, mercatus.
 Трговати, гујем, v. impf. handeln, mercaturam exerceo.
 Трговац, вца, der Handelsmann, mercator.
 Трговачки, ка, ко, 1) Handels-, mercatorius. 2) adv. more mercatoris.
 Трговина, f. der Handel, mercatura.
 Трговчик, m. dim. v. трговац.
 Треба, f. (Рес. и Срем.) vide тријеба.
 Требаши, ам, v. impf. 1) vornehm sein, opus est. 2) требаћи, man muß gehen, oportet ire.
 Требевић, m. планина у Босни:
 „Требевићу висока планино!
 „С тебе ми се види Сарајево —
 Требиње, n. Stadt in der Herzegovina.
 Требињанин, човек из Требиња. Требињски, ка, ко, von Требиње.
 Требити, им, (Рес. и Срем.) vide тријебити.
 Требишисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide тријебишисе.
 Требишница, f. ријека у Ерцеговини.
 Требљење, n. (Рес. и Срем.) vide тријебљење.
 Требиљ, m. das Ritual, liber ritualis.
 Требоване, n. das Brauchen, Wohltheben haben, indigentia, usus.
 Требовати, бујем, v. impf. 1) vornehm haben, egeo. 2) vornehm sein, opus est.
 Трезан, зна, но, (Рес. и Срем.) vide тријезан.
 Трезантисе, имсе, (Рес. и Срем.) vide тријезантисе.
 Трења, f. Frauenname, nomen feminae.
 Треница, f. 1) das Reibeisen (österr. Reibeisen), radula serviens tritui. 2) ein gesägtes Bret (österr. Pfosten), tabula.
 Тренути, нем, v. pf. das Auge zuthun, claudo oculum: цијелу нок нијесам тренуо.
 Тренуће ока, n. der Augenblick, momentum.
 Трџавница, f. die Augenwimper, cilium.
 Трџет, m. das Zeben, tremitus.
 Трџетање, n. das Zittern (des Laubes), trepidatio.
 Трџетати, екем, v. impf. zittern (vom Laube), trepidat (folium).
 Трџетљика, f. das, was an der Zitternadel zittert, argentum tremulum de acu.
 Трџетање, n. 1) das Zittern, trepidatio, motus tremulus. 2) das Flattern, motus alarum.
 Трџетати, пкем, v. impf. (mit den Augen) blinzeln, nicto.
 Трџетати, пшим, v. impf. flattern, moveo alas:

Трговач је ловац.

Трџетина, f. vide крџе

вика.

Трџакачац, ица, м

Трџет, м. (у Бујеву, у

Бачк. у бан.)

Трџетерини

трџетерџе

Ако је (крга) у Ге
ту, даће у трџету.

На трџетни огледала трџетна

вика

трџе, крга

Трџет, трџе

До старог трџе-макџетџа

Тријет, м.

Тријетанова, м.

Тријетом

† (Символически)

Тријетан, на; но, ~~и~~ in

вм индивидуал тријетан

тријан

† од тријетански се.

Тријет на поље, шет

у куќу.

† Тријетан

Тријетом одиш иш Сигету куќу —

„Паун тријетни да полети,
Паун мој, паун мој —
Тријетана игла, f. die Zitternadel, acus tremula.
Тријетаница, f. vide тријетана игла.
Тријетаска, ска, м. (Рес. и Срем.) vide тријетасак.
Тријетасење, п. das Schütteln, quassatio.
Тријетаска, f. der Splitter, die Splitter, assula.
Тријетаснути, нем. v. pf. erschüttern, concutio.
Тријетати, сем. v. impf. schütteln, quasso.
Тријетасице, семсе, v. r. impf. zittern, beben, concutior, tremo.
Тријетак, м. н. п. коњ, dreijährig, trimus.
Тријетак, ка, ке, der dritte, tertius.
Тријетина, f. ein Drittel, triens, pars tertia.
Тријетина, f. 1) die Kirsche, cerasus, 2) die Kirsche, cerasum.
Тријетинаца, f. dim. v. тријетина.
Тријетинова, ва, во, Kirschen, cerasinus.
Тријетиновац, ица, м. Kirschenstab, baculus cerasinus.
Тријетиноваца, f. 1) Stoc von Kirschoß, baculus cerasinus. 2) vide тријетиновица.
Тријетиновина, f. Kirschoß, lignum cerasinum.
Тријетиновица, f. Kirschenbranntwein, vinum ustum e cerasis.
Тријетина, f. ein Splitter, assula.
Тријетинка, п. (Рес. и Срем.) vide тријетинка.
Тријетине, п. das Reizen (schnelle Ziehen), raptio, arreptio.
Тријетати, тријетам, v. impf. reizen an et. was, raptio.
Тријетасице, тријетасење, v. r. impf. reizen (s. В. пушка), auffahren (im Schlafe), excutior.
Тријет, drei, tres.
Тријетан, м. Tryphon, Tryphon.
Тријетан, ица, м. dim. v. Тријетан.
Тријетасет, dreißig, triginta.
Тријетасети, ма, мо, der dreißigste, tricesimus.
Тријетасет, vide тријетасет.
Тријетасеторо, vide тријетасеторо.
Тријетасети, ма, мо, vide тријетасетети.
Тријетасеторо, Anzahl von dreißig, triginta.
Тријетасет, vide тријетасет (mit allen Ableitungen).
Тријетасеба, f. (Ерц.) der Bedarf, die Noth: није тријетасеба говориши о том.
Тријетасити, им, v. impf. (Ерц.) säubern, expurgo: пасуљ, сочиво, пиринач.
Тријетаситице, имсе, v. r. impf. (Ерц.) 1) s. В. од вашију, sich säubern, pur-

gari. 2) s. В. шљиве од пенјета; decussisse folliculos calycis.
Тријетасење, п. (Ерц.) das Säubern, expurgatio.
Тријетасан, зна, но, nüchtern (unberauscht), scapula solutus, sobrius.
Тријетаситице, имсе, v. r. impf. (Ерц.) никад се не тријетаси, er wird nie nüchtern, schläft den Rausch nie aus, scapulam edormio.
Тријетасак, ска, м. (Ерц.) vide гром: пуче као тријетасак; здрав момак као тријетасак.
Тријетасет, м. (Ерц.) Triefst, Tergestum.
Тријетасење, п. (coll. Ерц.) die Splitter, assulae, festucae.
Тријетасина, f. das Bißchen, mica, frustulum.
Тријетасина, dreizehn, tredecim.
Тријетасеторо, vide тријетасеторо.
Тријетасети, ма, мо, der dreizehnte, decimus tertius.
Тријетасеторо, Anzahl von dreizehn, tredecim.
Тријетасине, f. pl. die Abfälle vom Feu in der Krippe, frustula foeni.
Тријетасити, им, v. impf. bröseln, frio.
Тријетасина, f. dim. v. тријетасина.
Тријетасење, п. das Bröseln, friatio.
Тријетаско, м. Mannname (von Тријетан), nomen viri.
Тријетан, м. Tryphon, Tryphon.
Тријетан дан, на дне, м. Festtag des heil. Tryphon, dies festus S. Tryphonis (den 1. Febr.).
Тријетан (тријетан), drei Mal, ter, tribus vicibus.
Тријетасет, dreihundert, tercenti.
Тријетасида, f. (мени се чини као да у Србији говоре тријетасела) der dreieckige Leuchter, mit dem der Bischof den Segen gibt.
Тријетасе, f. pl. 1) vide мекније. 2) die Excremente, excrementa.
Тријетасав, ва, во, Dreß-, stercoreus.
Тријетасан, чна, но, н. п. киселица, Kleben, farfuraceus.
Тријетасина, м. (Рес. и Срем.) vide Тријетасина.
Тријетасина, м. (Ерц.) hur. v. Тријетасина.
Тријетаспанска, ка, ко, v. Тријетасет.
Тријетас, м. der Lauf, cursus. Тако ми мога брка, брка око куќе тријетас.
Тријетаска, f. der Wettlauf, das Wettrennen, curriculum.
Тријетасење, п. das herumlaufen, circumcursatio.
Тријетасати, тријетам, v. impf. umherlaufen, circumcurso.
Тријетасити, им, v. impf. aufpassen (im Kauspiel) auffangen, capto.
Тријетасина, f. 1) die (flache) Dreche, frangibulum. 2) der Ast, womit der Auf-

Тријетас, п. тријетас, те се стока зима оди

fängende auf den Kaus aufraßt, gamus carpatensis клисиш.

Трља, м. онај што прли кад се банају ћеза, der Aufraßer im Banathische Spiel, carpatog. cf. банашисе.

Трљање, п. das Reiben, friatio, tritus. Трљати, ам, у. impf. reiben, attero. Трљање, п. das Aufraßen im Kaus Spiel, carpatio.

Трљин, на, но, des прља, carpatoris. Трљка, f. vide кошница.

Три, м. 1) глог, vide глог, 2) прни, der Dorn, spina (prunus spinosa Linn.). Три му под реп и борова шешарка.

Трипти, им, v. impf. п. j. кшпо на гувну, das ausgetretene Getreide vom Viehstich reinigen, everro recrementa ex area.

Трић, м. dim. в. трн.

Трнов, ва, во, Dorn, spinae.

Трномеш, м. (у Бачкој) велика мела, што се њом скида слама и балега са жита на гувну кад се вије, der Besen (von Dorn?) um den Viehstich von der Dreschfenne hinwegzuehren, scorarium genus.

Трнуши, нем, v. impf. вапру, свијеку, auslöschten, exstinguo.

Трнуши, нем, v. impf. erstarrten, torreo.

Трњаћ, м. ein Dornbusch, dumetum.

Трње, п. (coll.) die Dornen, spinae.

Трњење, п. das Wegfahren des Unraths von der Tenne, everro stercoris ab area.

Трњина, f. 1) die Schlehe, bacca pruni spinosae Linn, 2) Frauennate, womem feminae.

Трњиница, f. dim. в. трњина: „Ој девојко морска трњинице —

Трџв, м. ein betäubender und betäubender Fischköder, esca piscaria imbricans.

Трџање, п. das Vergiften (der Fische), venenatio.

Трџати, рујем, v. impf. vergiften, veneno.

Трџлав, ва, во, dreiförig, triceps.

Трџоче, чета, п. н. п. ждријебе, drei-jähriges Thier, trimus (equus).

Трџаћ, ка, ко, dreierley, trifarius.

Трџан (или Тројанов град), м. Зидине на Церу (више Дворашта). Ону-да Срџби приповиједају, да је у оном граду био некакав Тројан краљ, који је ишао сваку ноћ (зашто дању није смио од сунца, да га не растопи) у Сријем те љубио некаку жену (или девојку); кад би дошао онамо (у Сријем), онда би напакали коњма зоб, па кад би коњи позобали зоб, и пијешли зајева-

ли, онда би пошао напрат, и до сунца би дошао у свој град. Једном кажу да је муж оне жене (или други неко) усую у зобнице пијесак мјесто зоби, а пијешакма свима повадио језике (да не могу пијевати): пако се краљ, чекајући док пијешли зајевају, забавио дуго, пишао слугу јесу ли коњи позобали зоб, а слуга му казао да нијесу (зашто је само пишао рукама од оздо); у том се одоци; кад већ видп шпа је, онда узаше на коња на кобјегне, но у путу га спитне сунце, онда он брже боље сјаше с коња па лутече под пласт и сакријесе од сунца, но (његовом несрећом) нађу говеда те разбучу пласт, и шу га располи сунце.

Троји, троја, троје, drey, tres: троји јадн, троје гаке, троја враша.

Тројица, f. Anzahl von drey, tres. Тројица, f. 1) die Dreieinigkeit, trinitas: помози свете тројице:

А. Војиш ли се свете тројице?

Б. Војиш две и двојице.

2) намастир у Ерцеговини. 3) намастир у Босни (у Зворничкој напји). cf. Тавна.

Тројице, f. Pfingsten, pentecoste. Тројичин дан, на дне, м. vide тројице.

Тројка, f. 1) die Drey, numerus ternarius. 2) ein Faß von drei Eimern, dolium trium amphorarum.

Тројство, f. die Dreifaltigkeit, trinitas: тако ми тројства.

Тројцеска, f. само у овој загометки: Лијеска тројцеска, у лијесци огань гори, и у огњу човек стоји (у Сријему кажу липа пролипа, мјесто лијеска пролијеска)? п. j. огледало.

Тројца, f. cf. тројцеска. Трољање, п. das Verbale von трљаши.

Трџати, ам, v. impf. (scherzhaft) dünn und hörbar scheißen, caso tenue et cum strepitu.

Трџетнић, на, но, н. п. грозница, drey Jahre dauernd, triennis.

Трџетница, f. м. j. прољепна грозница:

„Мући мајко замукласе

„Од грознице прољепнице —

Тром, ма, мо, schwerfällig, tardus, gravis.

Тромећа, f. Ort, wo drei Grenzen zusammentreffen, locus trifinis (?).

Троноша, f. Kloster und Fluß im Jadar. Троношанин, калуђер из Троноше.

Не још мјесто
Кад се краљу учини да
Већ било вријеме ићи он
заопити својера слугу, јесу
ли коњи позобали зоб, а
слуга му казао да
и тако се одоци

Трњан (ст.)
и ој шумица трњана

Тројградња

Тројкрак, а. о.

и. п. тројкраке виле

Троношки, ка, ко, von Trohona. cf. запроношши.
 Трон, m. die Schmalztreyer, recrementa butyri liquati.
 Трѣпол, ла, ло, von drei Stücken (Zusatz), latus tres panni latitudines:
 „До зоре је десет мамирила,
 „И опкала трополу поњаву —
 Трѣструк, ка, ко, dreifach, triplex.
 Трѣшак, шка, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Kofsen, sumtus. cf. арач.
 Трѣшење, n. das Zehren, expensatio.
 Трѣшши, им, v. impf. ausgehen, zehren, expendo.
 Трѣшшице, имсе, v. r. impf. sich in Unkosten setzen, expendo.
 Трѣпанац, нца, m. трѣпанац у соби, не може се човек окренути, es ist alles voll gehäuft im Zimmer; man kann sich kaum umdrehen, vix te movent, ita plenum est cubile.
 Трѣпанцук *, m. eine Reifensense, falx foenaria plicatilis.
 Трѣпане, n. das Uebereinanderhäufen, accumulatio.
 Трѣпанг, ам, v. impf. übereinanderwerfen, accumulo.
 Трѣпанисе, амсе, v. r. impf. sich wohn drängen, intruder.
 Трѣпеза, f. der Tisch, mensa. cf. сто, астал, синија.
 Трѣпезар, m. der Tafeldeckel (in den Klöstern), monachus a triclinio.
 Трѣпезарев, ва, во, vide трѣпезаров.
 Трѣпезарија, f. der Speisesaal in den Klöstern, coenaculum (refectorium).
 Трѣпезаров, ва, во, des трѣпезар, triclinarii.
 Трѣпезарски, ка, ко, 1) Tafeldeckel, triclinarii. 2) adv. wie ein трѣпезар, more triclinarii.
 Трѣпети, ним, (Рес.) } vide трѣпѣти.
 Трѣпѣти, им, (Срем.) }
 Трѣпѣње, n. das Ertragen, toleratio.
 Трѣпѣти, им, v. impf. (Ерц.) leiden, ertragen, perpetior.
 Трѣска, f. arundo epigeios Linn.
 Трѣт, мрт (in der Erzählung, um das verlegene Stammeln des überwiesenen (Diebs u. dgl.) anzudeuten, interjectio de confusione criminis convicti.
 Трѣти, трем (и тарем), трѣво, v. impf. reiben, tero.
 Трѣтица, f. das Schweifstück vom gebratenen Geflügel,
 Трѣтосити, им, v. impf. schnell daher plappern, blatero indistincte.
 Трѣтошсѣ, n. das Schnellplappern, blateratio.
 Трѣкење, n. das Recken des Hintern in die Höhe, arrectio natium.

Трѣкшисе, имсе, v. r. impf. den Hintern in die Höhe recken, arrigo nates.
 Труба, f. 1) die Trompete, tuba, buccina. 2) труба пламна, ein Stück fest zusammen gewickelter Leinwand, massa lintea; што ми ти је зашто: Заму, басмо, зарубасмо, женама је драго? (т. ј. труба пламна). 3) das fest aufgezogene Garn am Weberbaum, massa telae:
 „Доведи ми дугонокту другу,
 „Да прокопа на врашину трубу —
 Трубини, им, v. impf. trompeten, buccina cano.
 Трубљене, n. das Trompeten, cantus buccinae.
 Труд, m. 1) gen. труда, die Mühe, opera labor. 2) gen. труда, (у Бачкој и у Сријему женскога рода), der Feuerschwamm, boletus igniarius Linn: трудбуков, црвоф, или од гљиве.
 Трудан, дна, но, 1) ermüdet, lassus: трудан и уморан. 2) трудна жена, schwanger, gravida.
 Трудба, f. die Bemühung, Mühe, opera impensa.
 Трудити, им, v. impf. einen bemühen, im Mühe machen, fatigo.
 Трудинисе, имсе, v. r. impf. sich Mühe geben, fatigor circa rem, desudo in re.
 Труђење, n. das Bemühen, defatigatio.
 Трулдан, тка, m. ein Stück faules Holz, fauler Apfel, putre lignum, malum.
 Трулеж, m. verfaultes Zeug, res putres.
 Трулина, f. der Moder, das morsche Stück, pars putrida: одсјеца до трулине.
 Трулиши, им, v. impf. faulen, putresco.
 Труло, n. (у Сријему) die Kuppel in der Kirche, tholus. cf. кубе.
 Труљење, n. das Modern, putror.
 Трулма, f. der Trupp, Haufe, turba. cf. гомнаа:
 „Кој с малијем боја бити не ће,
 „Веће жели да на трумпу удри —
 Трун, m. der Splitter (im Auge), festucula.
 Трунак, нка, m. hyp. v. трун.
 Трунѣти, им, v. impf. 1) aufstäuben, verunreinigen, sordibus conspergo. 2) трунѣти снѣг, es löbert, nives circumvolitant.
 Трунка, f. vide трун.
 Трунуши, нем, vide трулиши.
 Трунѣтица, f. dim. v. трунка.
 Труњав, ва, во, mit Splittern verunreinigt, aqua festuculis turbida.
 Труње, n. (coll.) Staub, pulvis.
 Труњење, n. das Aufstäuben, adpersio pulveris.

Трѣпка, f.

и

Трѣпез, m.

Крѣпез и жарпез сто
 свјетла дѣре.

Трѣпѣти, f.

у 2)

дао му трупецу (кај дѣту),
 трупеца од врагѣ (cf. врагѣ да).

трубен,

Трѣто, m.

Трунѣтица, m.

Тружачке, adv. Тружачки

Тружачке Тружачки

Тру, o, трула, lo, morsch, verfault, putris. Труп, m. der Rumpf, truncus.

Трушња, f. die Droschke, die Klog, caudex.

Трусина, f. Berg in der Herzegovina: Други мејдан под гором Трусином— Трут, m.

Трушина, augm. die Drohne, fucus. Трушчање, n. das Schütteln (im Wagen, quassatio).

Трушчаписе, амсе, v. r. impf. geschüttelt, werden, quassor.

Труц врц, interj. von der Verlegenheit eines durch Einwürfe und Fragen Ueberwiesenen, detergiversatione convicti.

Трчање, n. das Laufen, cursus. Трчати, чим, v. impf. laufen, curro.

Трчарење, n. dim. v. трчање. Трчкарини, им, dim. v. трчати.

Труљак, љка, m. cf. висуљак (само у оној загонетки).

Ту, dort, da, istic.

Туг*, m. der Rosschweif (als Ehrenstandarte der türkischen Paschen), insigne caudae equinae.

Туга, f. 1) tuira me je, es schändert mich, cohoresco:

„Бе је сама, а не има друга, „Да је није од горице туга — 2) туго и невоља! jagt die unwillige, aber immer liebende Mutter zum Kinde das ihr Kummer und Noth macht, concivium matris amantis in infantem

Тугаљив, ва, во, figelich, titillationem aegre sustinens, titillabilis. cf. чкакљив.

Туговање, n. das Klagen, Wehklagen, lamentatio.

Туговати, гујем, v. impf. wehklagen, lamentor.

Туговатице, гујемце, v. r. impf. Klagen, lamentor:

„Поче им се Чупић туговати — Тш, ља, ље, fremd, alienus.

Туђење, n. das Schämen, Verlegen seyn in einem fremden Hause, verecundio in domo aliena.

Туђин, m. der Fremdling, peregrinus. Туђинка, f. die Fremde, peregrina:

„Али ми не да туђинка, „Туђинка добра ђевојка: „Ја добра коња оседам, „Туђинка ми га раседела — Туђинице, имсе, v. r. impf. sich fremd betragen, verlegen seyn wie ein Fremder, verecundor.

Тужан, жна, но, betrübt, arni, unselig, miser:

„Тужна јадна да сам вода ладна — Тужба, f. die Klage, accusatio.

Тужење, n. 1) das Klagen (vor Gericht)

accusatio, 2) das Klagen nach einem Todten, de mortuo.

Тужити, им, v. impf. плакати иза гласа (особито за мртвем) и нарицаши, m. j. говорити: јаој Божо (или како му буде име) моје грдне ране! јаој ко ће твога пуста коња јати? јаој ко ће твоје алине носити? јаој ко ће твоје оружје носити и т. д. einen Todten beweinen, plango. Мати за сином и сестра за браћом тужи кашпо по двије и по три године: кад је сама код куће, или кад изиђе куд у поље, а она тужи и нариче као да пјева. Доспа путца би суза из камена ударла, како жалостиво мати нариче за сином, или сестра за браћом. У садашње вријеме срамота је жени тужити за мужем, а још већа испрошеној ђевојци за момком; али се у пјесмама пјева да су и жене тужиле за мужевима и ђевојке за момцима, n. п.

„Пуче пушка из кола другога „Те удари у колу Дамљана.

„Дамљан паде, а љуба допаде: „Мој Дамљане, моје јарко сунце!

„А’јепо ти ме бјеше обасјало! „Ал’ ми брже за горницу зађе — „Марка жали и отац и мајка,

„А Андрију ни отац ни мајка, „Него једна из села девојка,

„Жадила га, па је говорила: „Јаој Андро моје чисто злато!

„Ако би те у рукаве везла, „Рукав ће се одма издерати,

„Па ће твоје име погинути; „Ако би те у песму певала,

„Песма иде од усла до усла, „Па ће доћи у погана усла;

„Ако би те у књигу писала, „Књига иде од руке до руке,

„Па ће доћи у погане руке — „Боже мили чуда ведикога!

„Ко л’ је ово кога ожалпо? „Ил’ је мајна јединога сина?

„Ил’ сестрица браћа рођенога? „Ил’ је снаа ручнога ђевера?

„Ил’ ђевојка првог заручника? Тужити, тужим, v. impf. koga, Klagen (vor Gericht), accuso.

Тужитице, имсе, v. r. impf. коме, на кога, sich beklagen, klagen, conqueror.

Тужњава, f. die Wehklage, ululatus: стоји тужњава.

Тузла*, f. 1) das gefottene Salz, sal exsiccum ex aqua salifera. 2) (добља и горња) Namen einer Stadt in Bosnien, wo so eine Siederey besteht, nome oppidi. Тузланин, човек из Тузла.

ло. Тузлански, ка, ко, von Тузла.

Тужљив, ва, во, figelich, titillationem aegre sustinens, titillabilis. cf. чкакљив.

Туговање, n. das Klagen, Wehklagen, lamentatio.

Туговати, гујем, v. impf. wehklagen, lamentor.

Туговатице, гујемце, v. r. impf. Klagen, lamentor:

„Поче им се Чупић туговати — Тш, ља, ље, fremd, alienus.

Туђење, n. das Schämen, Verlegen seyn in einem fremden Hause, verecundio in domo aliena.

Туђин, m. der Fremdling, peregrinus. Туђинка, f. die Fremde, peregrina:

„Али ми не да туђинка, „Туђинка добра ђевојка: „Ја добра коња оседам, „Туђинка ми га раседела — Туђинице, имсе, v. r. impf. sich fremd betragen, verlegen seyn wie ein Fremder, verecundor.

Тужан, жна, но, betrübt, arni, unselig, miser:

„Тужна јадна да сам вода ладна — Тужба, f. die Klage, accusatio.

Тужење, n. 1) das Klagen (vor Gericht)

Тужачке, adv. Тружачки

Не смеје он на чуру дају

+ Тружачке, n.

Тружачке, n.

+ Тружачке v. impf.

Тружачке v. impf.

Тружачке

+ нема ни туге

Туга

Тружачке

Тружачка, m.

„Окремуше пјеме на тугу — даљке —

Тружачка, n. m.

Тружачка, f. n.

Тружачка, f. Тружачка, f. цера, које су тугу које- Тружачки, n. n. које су тугу и домати цера ко- ме!

Турпачи, им, v. impf.

Турпаче f v. impf.

Туркуша, м.

Ушто свакоје туркуше од винограда.

Турковаче, п.

Турковати, нујет, v. impf.

ср сривати.

Тупна које над војском везује

Тупца, ф. вода (у ојемени)

Мету водом / ур тупцом и мажотом

Турпаг, ф. (coll.)

Турпан, пта, м.

Турпанова, ф.

Турпани

Тук, м. 1) der Winkel, angulus, cf. кут. 2) ударно тук на лук, zwey harte Steine sind aneinander gerathen, dignus dignum reperit.

Тука, ф. vide будија.

Тукац, кпа, м. vide будац.

Тукнути, нем. v. pf. 1) ein wenig (Knoblauch) stoßen, contundo. 2) schlagen (dem Gerichte nach), oleo, suboleo: ово месо тукне мало.

Тулум*, м. vide мјешина.

Тулумина, ф) augm. v. тулум.

Тулак, лпа, м. 1) die Einstechröhre in Тулац, лпа, м. f) der кабина, fistula minor inserta majori (in mola). 2) eine Art Falle für Füchse u. dgl. genus de-cipulae, laquei.

Тумараче, п. das vorwichtige Umhergehen, vagatio curiosa.

Тумарати, ам, v. impf. vorwichtig umherstrolchern, vagor curiosus.

Тумарати, им, v. pf. hineinpfumpfen (in ein Haus, ohne anzuklopfen), intro improvisus.

Тумба, adv. vom Faß, wenn es aufrecht steht, de dolio erecto.

Тумбаче, п. das Umlegen (eines Fasses), inversio.

Тумбас*, м. der Ponton (Schiff zur Schiffbrücke), ponto.

Тумбати, ам, v. impf. н. п. буре, umlegen, umdrehen, evertio.

Тупа, vide ту.

Тупа, ф. vide гуња.

Туп (comp. тупљы), па, по, stumpf, hebes.

Тупара, ф. тупа сјекира, eine Art stumpfer Hacken, securis obtusior.

Тупати, им, v. impf. abstumpfen, obtundo, hebetio.

Тупаче, п. das Stampfen (der Ziegen), tundo, supplodo.

Тупкати, ам, v. impf. mit den Füßen stampfen, supplodo.

Тупљење, п. das Abstumpfen, hebetatio.

Тупоглав, ва, во, stumpfen Kopfes, capitis obtusi: иди погани тупоглава! (кажу ђетему, н. п. над не може што да упамти).

Тур, м. der Hosenlatz, tegumentum bracciarum.

Тур*, ф. 1) н. п. кордована, или ибришма, ein Bündel, fasciculus. 2) auf der Münze die Kopfseite, pars adversa numi.

Турадња, ф. (coll.) die Türken, Turca.

Турак, рка, der Türke (besonders wenn man die Deutschen redend einführt; denn gut serbisch heißt er Турчин, pl. Турци), Turca.

Тураче, п. das Werfen, jactus.

Турати, ам, v. impf. werfen, jacio.

Туратисе, амсе, v. r. impf. werfen, jacio, jaculor.

Тургуља, ф. (једни говоре и тургуња) м. ј. шљива, Art frühzeitiger Pfau-smen, pruni genus.

Турити, им, v. pf. werfen, jacio.

Туритисе, имсе, v. r. pf. werfen, jaculor.

Турпаче, н. (dim. v. турпаче) das Fortstoßen, promotio.

Турпачи, ам, (dim. v. турпачи) fortstoßen, promoveo (з. В. wenn viele beisammen sitzen, und einer den andern zum Weiterdrücken stößt).

Турпешања, ф. augm. v. Турчин.

Туркџа, ф. die Türkin, Turca, femina Turcica.

Туркџини, на, но, der Türkin, Turcae.

Туркџица, ф. dim. v. Туркџа.

Турко, м. vide Турак: Турко мала пара мекришена вјера (у приповијетки).

Турнути, нем. v. pf. (з. В. mit dem Ellbogen) stoßen, impello.

Турпија*, ф. die Holzseile, lima lignaria.

Турпијаче, п. das Seilen (des Holzes), limatio ligni.

Турпијати, ам, v. impf. seilen, limo.

Турпијца, ф. dim. v. турпија.

Турска, ф. die Türkei, Turcia.

Турскџ, ка, ко, 1) türkisch, turcicus. 2) adv. türkisch, turcice.

Туркџа, ф. 1) eine türkische Arie, modus cantilenae turcicus. 2) die Türkei, Turcia:

„Мало јада по Туркџи радиш,
Ја што пражииш по земљи
Немачкој —

Турчалло, м. der gewöhnlich türkisch spricht, singt, Turcicus.

Турчалов, ва, во, des турчалло, Turcici.

Турпаче, п. das Türkischsprechen, Turcismus.

Турпачи, ам, v. mpf. türkischsprechen, loqui turcice.

Турпаче, п. das Bertürken, turcizatio.

Турчин, м. der Türke, Turca.

Турчинак, нка, м. papaver rhoeas Linn.

Турчинов, ва, во, des Türken, Turcae.

Турчили, им, v. impf. zum Türken machen, facio esse Turcam.

Турчитисе, имсе, v. r. impf. ein Türke sein, Turca fio aut sum.

Турпија*, ф. Aufbewahrung der Früchte in Wasser, Wein, adservatio pomorum, uvarum, in aqua, vino. У турпију се меке грожђе, крушке, јабуке, краставци и п. д.

Тупа, 1) тупа вур* (м. ј. држи, удри; или, цоцегни, цовучи); 2) у за-

2)

Цар је тузи над војском везиром —
Петар тузи мачке у параду —

супнице по свугењу, по мржњи

Т.

гонетки: Тупа тамо, туп' оа-
мо, тупа те за врата? т. ј. же-
на кад чисти собу или куку на сме-
таиште смеће за врата. 3) у дру-
гој загонетки: Јаше тупа на бау-
ри? т. ј. сврака на крмачи.

Тупшао, in der Redensart: ту и ту-
шало (und dabei ist's geblieben, nec
praeterea quid factum). сл. лани (како
онда, и лани).

Тупкал*, м. der Tischlerlein, gluten.

Тупкалпши, им, v. impf. leimen, glu-
tino.

Тупкалџе, n. das Leimen, glutinaatio.

Тупкање, n. vide дршкање.

Тупкапи, ам, vide дршкапи.

Туплак, m. eine Art eiförmiger Kürbisse
scurbitarum genua.

Тупки, учем, v. impf. 1) schlagen, tundo
2) стоен (Salz, Kaffee), tundo. 3) во-
лове, бикове, contundo tauri testi-
culos.

Тупкисе, учемсе, v. r. impf. 1) sich schla-
gen, pugno. 2) јајима (zu Ostern).

Тупфекција*, м. vide тупфекција (mit al-
len Ableitungen).

Тупфекцибаша*, м. der Zechmeister der
Büchsenmacher, praefectus collegii tor-
mentariorum.

Тупфекција*, м. der Büchsenmacher, tor-
mentarius. cf. пушкар.

Тупфекцијин, на, но, des тупфекција.

Тупфекцијски (тупфекцијски), ка, ко,
Büchsenmacher-, tormentariorum.

Тупц, муц, cf. прт прт.

Тупцак, m. der Bettler, mendicus (cf.
просјак):
„Удијеши тупцаку јунаку —
Тупцак, цва, м. vide тупцак.

Тупцање, n. dim. v. тучење 1.

Тупцапи, ам, dim. v. тупки 1.

Тупцаписе, амсе, dim. v. тупкисе 2.

Тупцачки, ка, ко, 1) Bettler-, mendici.
2) adv. wie ein тупцак, more mendici.

Тупчин дан, на дне, м. vide тупчин дан.

Туч, m. die Blodenspeise, Bronze, aes
(sampanarium, tormentarium).

Туча, f. vide град.

Тучак, чка, м. 1) die Mörserkeule, pi-
stillum. 2) das Ofieren, das die an-
dern zusammenschlägt, ovum Foschale
forte.

Тучење, n. das Schlagen, Stoßen, tunsio.

Тучин дан, на дне, м. der Tag vor
dem бадњи дан, der Schlaftag, dies
mctationis. cf. печеница.

Тучитисе, имсе, v. r. pf. auf einan-
der stoßen (von Armeen), concurreo.

Тушпа (von тисушпа? oder cf. frat-
nisch дука?) unzählighviel, innumerus.
А. Има ли рака у шом пошоку?
Б. Има тушпа.

Ка! (in der Anekdote vom Türken),
ein Ruf an den Ochsen, daß er fort-
gehe! vox impellentis Turcae bovem:
ка шароња, ка!

Каба*, f. die heilige Stätte (Mekka bei
den Türken, Jerusalem bei den Chri-
sten), locus desiderii: опишао на кабу;
„Док запалим Рачу у крај Дрине,
„И погубим Аци-Меленшија,
„Кoj је ни'о преко мора сињег
„Те је влашкy кабу полагао —
Каија*, f. eine Art gefüllter Kuchen, pla-
centae genus.

Каијнија*, м. der Kuchenbäcker, placen-
tarius.

Каијнијин, на, но, des Kuchenbäckers,
placentarii.

Какница, f. die Frau des како (in der
Anekdote).

Како, м. Wäterchen, tata.

Калов, м. vide будала.

Канџ, ма, мо, (im Gebirge) ange-
brannt, Pedant, angeschossen, non sanisj
simae mentis. cf. сулудаси.

Кар*, м. der Handel, commercium. cf.
провина.

Карење, n. das Handeln, commercium.

Карипи, им, v. impf. handeln, com-
mercium facio, exerceo.

Каркање, n. dim. v. карење.

Каркапи, ам, dim. v. карипи.

Карција*, м. der Handelsmann, merca-
tor, cf. проваца.

Каса*, f. Art einer tiefer Schüssel, lanx
profundior.

Касица, f. dim. v. каса.

Ката, м. (Рес. и Срем.) vide камо.

Катин, на, но, des ката, scribae.

Катиница, f. des ката Frau, uxor
scribae.

Като*, м. (Ерц.) der Schreiber, scriba.
cf. писар.

Катов, ва, во, des ката, scribae.

Ката, м. der Vater, tata.

Катин, на, но, des Waters, patris.

Ка кy! Varii facti! nugae! mo je ka ky!
Кеван*, м. vide Кеван.

Кебе*, еина, n. die Koge, wollene De-
cke, gausape, amphitara. cf. рубер.

Кебенија*, м. der Kogenmacher, gausa-
parius.

Кеван*, м. eine Art Braten, frusta
carnis simul assata (sine ossibus).

Кевкање, n. vide жевкање.

Кевкапи, ам, vide жевкапи.

Кеип*, м. } vide кеф.
Кеиф*, м. }

D d 2

Таджак, f. 1)

Таджакбана

Таджак, ма, мо, vide
тануш.

Таджак*, м. (ујекто се рабо-
ру, и то гонябана у Сербја
и у болни по вратама) vide
дуван.

Таджак-кеса f. ж-ј. дубавина
кеса:

„Бадж емо ти дуба одраш,
„Над туджак на кесе дубавина-

Таджак, м.

Таджак, ма, мо, vide

Таджак, еска, м.
Таджак, vide туджак

2

2) тапка бешар
Таджак (Ерц.) vide дубавина.
Таджак (и у Такалy)
vide туджак.

Кѣја! interj. sagt man zum Kinde, wenn man es von etwas entfernen will, vox rejicientis bovem.

Кѣла*, f. die Gläse, calvities.

Кѣла, m. (Рес. и Срем.) vide кело.

Кѣлав, ва, во, kahl, gläsig, calvus.

Кѣлавац, вца, m. der Glaskopf, calvus.

Кѣлавити, им, v. impf. kahl werden, calvus fio.

Кѣлавница, f. 1) kahlköpfige Frau, femina calva. 2) Schimpfwort für die Ziege, convicium in capram.

Кѣлавъѣње, n. das Kahlwerden, calvities.

Кѣлепир*, m. die Beute, praeda. cf. добин, палјен.

Кѣлепирѣње, n. das Beutemachen, praedatio.

Кѣлепирити, им, v. impf. u. pf. Beute machen, praedor.

Кѣлепирш, m. eine Fegeltartige Kappe, Mütze, galeri genus.

Кѣлепирш, m. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) die Mütze der Geistlichen unter dem Hute, mitra sub pileo.

Кѣлија, f. (κελλίον) die Zelle, cellula monachi.

Кѣлије, f. pl. намастир у Србији (у Ваљевској нахи).

Кѣлија, f. dim. von келија, cellula.

Кѣло, m. (Кер.) der Kahlkopf, Glaskopf, calvus.

Кѣлупача, f. (ст.) ein Schimpfwort, von келав gebildet:

„А јепрве келупаче —

Кѣмер*, m. 1) vide свод. 2) der Geldgürtel, die Geldfalte, zona.

Кѣмерли*, adj. indecl. n. п. кула (ш. j. на свод):

„Већ он ода по кѣмерли кули —

Кѣнар*, m. 1) vide крај:

„Ал су Турци брижани и срдити,

„Онишли су земљи по кѣнару —

2) vide крајац.

Кѣно, m. Hundsnome, nomen canis.

Кѣпенак*, ика, m. der Ladensflügel (nach türkischer Art), valva tabernae.

Кѣпица, f. das Köppchen, mitra parva.

Кѣр, f. die Tochter, filia. cf. кћи.

Кѣрана, f. Frauennome, nomen muliebre.

Кѣрање, n. (Кер.) das Treiben, agitatio.

Кѣрати, ам, v. impf. (Кер.) treiben, agito.

Кѣратисе, амсе, v. impf. (Кер.) 1) sammeln (von Hasen), coeco. 2) sich verfolgen (mit Prozessen), persequi se in foro. cf. гонитисе.

Кѣремида, f. von gr. керамис neuer керамиде, der Dachziegel, tegula. cf. пријен.

Кѣрење, n. vide церење.

Кѣрећелија*, f. vide узвод.

Кѣркин, на, но, der Tochter, filiae.

Кѣрнитисе, амсе, vide цернитисе.

Кѣрка, f. das Töchterchen, filiola. Maj-

ка керку кара, снаши приговара.

Кѣркин, на, но, der керка, filiolae.

Кѣрнич, m. der ungebrannte Ziegel, later crudus.

Кѣртови*, m. pl. die Balken zum Häuserbau, trabes, tigua.

Кѣрџа, f. dim. v. керка.

Кѣрџиво*, n. der Fensterrahm, margo ligneus fenestralis.

Кѣса, f. vide кеса.

Кѣсар, m. m. j. Немачки, или Бечки, der (teutsche) Kaiser, der Wiener Kaiser, Caesar (der türkische und russische sind цареви):

„Цар и кѣсар кад се завадише,

„Код кѣсара обрштери бше —

„Св'јешла круно од Беча кѣсаре! —

Кѣсарев, ва, во, vide кесаров.

Кѣсаревина, f. 1) das Kaiserland, terra Caesaris. 2) das Kaisergut, res Caesaris.

Кѣсарџица, f. die Kaiserin, imperatrix.

Кѣсаричин, на, но, der Kaiserin, imperatricis.

Кѣсаров, ва, во, des Kaisers, Caesaris.

Кѣсаровина, f. vide кесаревина.

Кѣсарскџа, ка, ко, 1) kaiserlich, caesareus. 2) adv. wie der Kaiser, Caesaris more.

Кѣскин*, adj. indecl. feurig, ardens, igneus, n. п. кољ, дуван, cf. љупи, вапрен.

Кѣсма, f. vide шупљика.

Кѣсмџане, n. das Durchlöchern der Aermel-Enden, u. dgl. mit Stickeren, cf. шупљика.

Кѣсмаит, ам, v. impf. durchlöchern sitzen, acu pingo perforatu.

Кѣшен*, m. vide лан.

Кѣшенџише, n. vide ланишше.

Кѣшенов, ва, во, vide ланен.

Кѣши, оку, (Кер.) wollen, volo.

Кѣф*, m. das Belieben, die Lust, luhitus, libido.

Кѣш*, m. die Beschau eines gewaltsam Gestorbenen, inspectio occisi. cf. крвина.

Кѣшѣње, n. das Beschauen eines Ermordeten, inspectio occisi.

Кѣшити, им, v. impf. den Ermordeten beschauen, inspicio occisum.

Кѣшке*, еша, n. vide кешке.

Кѣшрет*, m. der Schwefelfaden, das Schwefelholzchen, filum sulfuratum, assula sulfurata. cf. сумпорача.

Кѣшот, m. (κρηστής) die Reliquienruhe, cista in qua servantur sanctorum ossa.

Кѣшџа, f. 1) der Pulverbeutel, crumena pulveri igniferi. 2) das Blech an dessen Mündung, lamina orificii crumenaе illius.

Кѣ индџар, m. индџар

да не квари керка војводина

керемџане

керемџан, ам, v. impf.

Кѣсар м. (Кер.) vide цѣсарџа.

Тилер *, m. die Speisefammer, penus.
 Тилем *, m. der Teppich, tapet. cf. шареница.
 Тиланш *, m. vide катанаш.
 Тимане *, непа, n. vide егеде: „Погубише ситна тиманета —
 Тинотина, f. вода у Ерцеговини:
 „И Тројицу надомак Тасалице,
 „Украј воде украј Тиношине —
 Тира, m. (Рес. и Срем.) vide Тиро.
 Тириаов дан, m. | der Slaven Aepffel
 Тириа философ. | Kyriell. Србљи при-
 повједају, да пице на Тириаов
 дан траже друга свака себи да гра-
 де гнијездо и да носе јаја; па која
 не нађе друга, она се објеси.
 Тиринш *, 1) eine Art Bauholz, mate-
 riae genus. 2) das Schusterpech, pix
 sutoria.
 Тирјак, m. Mannsname, nomen viri
 (von Syriacus?)
 Тирко, m. Mannsname, nomen viri
 (von Thuroiak)
 Тиро, m. (Ерц.) Mannsname, nomen
 viri (von Cyrillus?)
 Тисапан *, m. das Buch, die Bibel (der
 Koran), biblia.
 Тифта, m. der Krämer (verächtlich), ta-
 bernarius.
 Тифтин, на, но, des тифта, taber-
 narii.
 Тифтински, ка, ко, 1) Juden-, Judaeo-
 rum (als Schimpfwort von Kaufleuten).
 2) adv. wie ein тифта, more tabernarii.
 Тифтица, f. dim. v. тифта.
 Тора *, m. (Рес. и Срем.) vide коро.
 Тора, f. n. п. кобила, einäugig, altero
 oculo captus.
 Торав, ва, во, einäugig, oculo captus.
 Тораван, вца, m. der Einäugige, altero
 oculo capta.
 Торавини, им, v. impf. einäugig wer-
 den, oculo capri.
 Торавица, f. die Einäugige, unocula.
 Торављење, n. das Einäugigwerden,
 oculi amissio.
 Торин, на, но, des тора, unoculi.
 Торин, на, но, der тора, unoculae.
 Ториница, f. die Frau des тора, uxor
 unoculi.
 Торлаисати *, лаштем, v. pf. mit ge-
 schlossenen Augen hineintreten, clausis
 oculis peto, impetum facio.
 Торо, m. (Ерц.) der Einäugige, oculo
 captus.
 Торов, ва, во, des коро, unoculi.
 Торпазар *, m. der Handel ungeschens,
 mercatus quin videas. По панажури-
 ма кашто пазарују тако ноћу ко-
 ње. Приповједају да је некакав
 човек одвео на панажур корава ко-
 ња, па га пазарио за једну ноћ де-

веш пута, кад у јутру свануло а
 по у нега коњ сажел у оба ока. А
 у другога опет тако исто освануо
 негов коњ у рукама.
 Тоса *, m. (Рес. и Срем.) vide косо.
 Тосав, ва, во, bartlos, imberbis, der fei-
 ne Barthaare hat, cui non crescit barba.
 Тосе, f. pl. das Schachspiel (englisch chess),
 lusus latrunculorum.
 Тосин, на, но, des тоса, hominis de-
 pilis.
 Тосиница, f. die Frau eines тоса, uxor
 hominis depilis.
 Тосо, m. (Ерц.) der Bartlose, depilis.
 Тосов, ва, во, des тосо, hominis de-
 pilis.
 Тотак *, шка, m. | das Eck, die Ecke,
 Тотше *, епа, n. sanguis. cf. пораш.
 Тотшан *, adj. indeclin. edicht, angulosus.
 Тоту, кѳа, m. der Hauch, spiritus: непа
 вјетра ни кѳа.
 Тотба, f. der Schopf (der Henne), cirrus.
 Тотба, f. die Schopfhenne, gallina cristata.
 Тотбаш, та, то, n. п. кокош, ge-
 haubt, cristatus.
 Тотбица, f. dim. v. кѳба.
 Тотд, f. 1) das Naturell; indoles: добро
 кѳди;
 „Ој жевојко и зла кѳди твоја —
 2) није ми по кѳди, es ist mir nicht
 recht, non placet.
 Тотдање, n. das Scheuwerden (des
 Pferdes), consternatio.
 Тотданице, амсе, v. r. impf. scheu wer-
 den, constenor.
 Тотдлив, ва, во, n. п. коњ, scheu,
 avidus, facile expavescens.
 Тотк, m. Name einer Art Nachtente,
 (vom Laute ky!), ululae genus.
 Тотк! кѳк! interj. so ruft man die Hüh-
 ner herbei, vox gallinas vocantis
 Тоткање, n. das Schreien wie ein кѳк,
 clamor bubonis (кѳк).
 Тоткање, n. das Herbeirufen der Hühner,
 advocatio gallinarum.
 Тоткати, учем, v. impf. schreien wie
 der кѳк, clamo ut кѳк.
 Тоткати, ам, v. impf. die Hühner her-
 beirufen, allicio gallinas.
 Тоткнути, нем, v. pf. einmahl ky
 schreien, dico ky.
 Тоткнути, нем, v. pf. einmahl кѳк ru-
 fen, dico кѳк.
 Тотков, ва, во, des кѳк, bubonis.
 Тотла, f. (у Бачкој) vide кѳјача.
 Тотлав, ва, во, vide чулав.
 Тотлшти, им, v. impf. m. j. ушн, spizen
 (die Ohren), arrigo aures.
 Тотдумак, мѳа, m. eine kleine Keule,
 clavula.
 Тотљење, n. das Spitzen (der Ohren
 arrectio aurium.

тоса

2)
На тина апу своне аркужане
а тина мѳе носе ног на
зѳом

тудовица, а, о,

тукѳе, сви за
једно

Тума, f. das Büschel, fasciculus, crista.

Тумез*, m. vide кокошар 1.

Тумица, f. dim. v. кума.

Тумур*, m. vide угаљ.

Тумурица*, m. der Kohlenbrenner, carbonarius, coctor carbonum.

Туп*, m. eine Art Topf zu Honig,

Rindschmalz, ollae genus.

Тупа, f. eine Art Krug, urcei genus.

Тупина, f. augm. v. куп.

Тупик, m. dim. v. куп.

Туприја*, f. 1) vide мост. 2) варош у Србији на десном брјегу Мораве (у Ресави). Тупријски, ка, ко, von Туприја.

Туприца, f. dim. v. куприја.

Тупра, f. vide будија.

Турад, f. (coll.) vide бучад.

Турак, pka, m. vide будац.

Турак*, pka, m. ein mit Pelz gefütterter und verbrämter Rock, toga pellibus subsuta et praetexta.

Туран, m. vide курак.

Турдија, f. 1) (Сријему, у Вачки у Бан.) der kurze Pelzrock, vestis pelliceae genus. 2) (у Србији) ein langer (Pelz-) Rock ohne Aermel.

Турдијина, f. augm. v. курдија.

Турдица, f. dim. v. курдија.

Туре, ета, n. vide буче.

Турки, m. pl. (coll.) vide бучики.

Турја, pja, pje, vide будиња.

Турка, f. vide купа.

Туркање, n. das Trillern auf einem Blasinstrumente, fistulae modulatio.

Туркаши, нем, v. impf. trillern (auf der Flöte), modulator.

Турташ, m. курја (будиња) болест, (scherzhaft) eine Krankheit der Weiber, Art Sehnsucht, desiderium veneris.

Турче, чета, n. eine Pelzjacke, tunica pellicea.

Турчибаша*, m. der Zechmeister der Kürschnerzunft, magister pellionum.

Турчибашин, на, но, des Турчибаша, magistri pellionum.

Турчибашиница, f. die Frau des Турчибаша, uxor magistri pellionum.

Турчија*, m. der Kürschner, pellio. cf. кожуар.

Турчијин, на, но, Kürschner, pellionis.

Турчијиница, f. die Kürschnerin, pellionis uxor.

Турчијски, ка, ко, 1) Kürschner, pellionum. 2) adv. wie ein Kürschner, more pellionis.

Турчијски, ка, ко, vide курчијски.

Турчиљук*, m. das Kürschnerhandwerk, ars pellionis.

Турчић, m. (dim. v. курак) vide курче.

Турскија*, f. der Hebel, vestis. cf. полуга.

Тустек*, m. die Fußschelle (für unbandige, feurige Pferde), compes.

Тутак, пка, m. vide шуљак 1.

Тутаица, f. der immer schweigt, taciturnus.

Тутење, n. (Рес.) vide кукчење.

Тутети, лим, (Рес.) } vide кукети.

Тутити, им, (Срем.) }

Туткање, n. das Schweigen heißen, impositio silentii.

Туткаши, ам, v. impf. кога, jemand schweigen heißen, silentium impono.

Туткаш! мауфестил, obmutuit, obmutuere.

Тутук*, m. der Trupp, turma.

Тукчење, n. (Ерц.) das Schweigen, silentium.

Тукети, кутим, v. impf. (Ерц.) schweigen, sileo. cf. мучати.

Туфшета*, n. pl. ein Gericht (von Fleischknödeln), cibi genus. Исјеца се ситно прјесно месо и мепне се у њега мало бибера и ситно исјецана прнога лука, па се онда начине као ораси и умелају се у шенично брашно (и то се зову кукшета). Послије тога кукшета се попрже на маслу, па се поспу бијелим луком и киселим мајјелом.

Туша, f. der Rüssel, rostrum (suis). cf.

Тушање; n. das Ohrfeigen, colaphi imactio.

Тушати, ам, v. impf. ohrfeigen, colaphum impingo.

Туше! interj. sagt man dem Esel, um ihn zu entfernen, vox asinos repellentis.

Тушати, им, v. pl. ohrfeigen, colaphum impingo. cf. приушати.

Тушка, f. vide приушак.

Тушкање, n. das Fortstoßen, protrusio.

Тушкапа, f. ein Spiel, ludi genus.

Тушкаши, ам, v. impf. н. п. капу ногом, fortstoßen, protrudo.

Тушнути, нем, v. pf. einen Stoß geben, trudo.

У.

У, 1) in, in (mit dem accus. und abl.): отимао у цркву; био сам у цркви.

2) (mit dem genit.) bei, apud: у Бога је свашта доста; иште у мене; има у њега. 3) interj. cf. ух!

Уабати, ам, v. pf. (ein neues Kleid) strazagieren, attero (pannum).

Уабаносити се, сисе, v. r. pf. дрво у води, im Wasser nur noch dauerhafter werden, humore firmari.

Уб, m. Fluß und Stadt in der Waexerska naja.

Тумицкица, f.
Тумицка, f.

Турта, m.

Турчинован, вид, m.

Турчињан

Турчињани, им, v. pf. кога, земљу,

Увештнитисе, имсе, (Рес. и Срем.)
vide увештнитисе.

Увијање, n. das Umwinden, involutio.
Увијати, ам, v. impf. umwinden, in-
volvo.

Увијек (d. i. у вијек), (Ерц.) immer,
semper.

Увирање, n. 1) das Einsieden, Einko-
chen, decoctio. 2) das Durchschmiegen,
perreptio (?), perlapsus.

Увирати, ре, v. impf. einfochen, de-
coqui, coquendo evaporari.

Увираписе, ремсе, v. r. impf. sich wo-
hin durchschmiegen, arcte perlabi.

Увири, вијем, v. pf. umwinden, cir-
cumvolvo.

Увјеравање, n. (Ерц.) das Bereden, Ueber-
reden, persuasio, convictio.

Увјеравати, ам, v. impf. (Ерц.) glau-
ben machen, persuadeo.

Увјераватисе, амсе, v. r. impf. (Ерц.)
sich überreden, persuadeo mihi.

Увјерити, им, v. pf. (Ерц.) glauben
machen, persuadeo.

Увјеритисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.) sich
überreden, persuadeo mihi.

Увјербаати, ам, v. pf. (Ерц.) einser-
nen, sich einüben, condisco, expertus
sio in re.

Увјештнитисе, имсе, v. r. pf. (Ерц.)
geschickt werden (in einer Arbeit), ex-
pertus sio.

Увлачење, n. das Einziehen, retractio.

Увлачити, им, v. impf. hineinziehen,
retraho, traho, contraho.

Уво (genit. ува и увета; pl. уши), das
Ohr, auris.

Увода, f. der Spion, Kundschafter, ex-
plorator.

Уводити, им, v. impf. 1) hineinführen,
induco. 2) auskundschaften, exploro.

3) прећу у брдо, anzetteln, ordior.

Увођење, n. 1) das Hineinführen, in-
ductio. 2) das Spioniren, exploratio.

3) das Anzetteln, orsus.

Увојак, жна, m. (сп.) Locke (?), cin-
cinnus:

„Како расте трава на увојке —

Уволажа, f. der Ohrwurm, fornicula Linn.

Увражење, n. das Einfädeln, immissio
sibi in acum.

Увразити, им, v. impf. н. п. коначу у
иглу, einfädeln, inserto filum in fora-
men acus.

Увратине, f. pl. die Pfugwende, ver-
sus aratri. Боље се навр њиве дого-
варати, него се на увратинама
карати.

Увратитисе, имсе, v. r. pf. einspre-
chen, einkehren, devertio ad aliquem.

Увраћање, n. das Einsprechen, ingres-
sio.

Увраћатисе, амсе, v. r. impf. einspre-
chen, devertio.

Уврачати, ам, v. pf. treffen (durch
Wahrnehmung), divino.

Уврѣбати, ам, v. pf. etlauern, depre-
hendo aucupando.

Уврѣдити, им, (Рес. и Срем.) vide
увриједити.

Уврѣти (скочити), auf der nämlichen
Stelle in die Höhe, adsilio in altum:

„Трипут дорат уврѣти скочно —

Уврѣти, ри, v. pf. einfochen, verdam-
pen, decoqui.

Уврѣтисе, ремсе, уврѣсе, (Рес. и
Срем.) vide увријетисе.

Увриједити, им, v. pf. (Ерц.) an eine
Wunde anstoßen, offendo in vulnus.

Увријетисе, ремсе, уврѣсе, v. r. pf.
(Ерц.) sich hineinschmiegen, arcte per-
labi.

Уврнути, нем, v. pf. н. п. овна (ш. j.
ујаловити), abdrehen, durch Drehen
verberben, eneco torquendo (testiculos).

Уврнутисе, немсе, vide увратитисе.

Уврсти, уврзем, v. pf. н. п. коначу у
иглу, einfädeln, inserto per foramen
acus.

Увртање, n. das Eindrehen, retorsio,
contorsio.

Уврстати, увртем, v. impf. eindrehen,
retorqueo, contorqueo.

Уврстати, шим, (Рес.) vide увркети-
писе.

Уврститисе, писе, (Рес.) vide увр-
кетисе.

Уврстити, им, (Срем.) vide увркети-
писе.

Уврститисе, писе, (Срем.) vide увр-
кетисе.

Увркети, уврчим, v. pf. (Ерц.) hin-
einbohren, terebro.

Увркетисе, уврчим, v. r. pf. (Ерц.)
коме у главу, sich in den Kopf setzen,
in animum induco.

Увршан, шна, но, н. п. чанак брашна,
ungestrichenes Maß, mensura sacumi-
nata.

Увршивање, n. (öferr. das Aufgi-
pfeln des Getreides), demensio exun-
dans.

Увршивати, шujem, v. impf. } aufspießen,
Увршити, им, v. pf. } sacumino.

Увукти, учем, v. pf. hineinziehen, tra-
ho in —.

Угађање, n. 1) das Rechtmachen, satis-
factio, probatio, accomodatio. 2) das
Richten, Stimmen, correctio, tempe-
ratio, constitutio.

Угађати, ам, v. impf. 1) коме, es ei-
nem recht machen, proba alicui quid.

2) шито (н. п. гадље), gerecht machen,
richten, tempero, constituo.

Угазити, им, v. pf. 1) у шито, hineintre-
ten, calco, 2) zusammentreten, conculca:

Увремѣнитисе

имсе, v. r. pf.

Даду того пута увјерао

увражење

Уводити, им, v. impf.

Увр,

увр главе, увр врта

+ Да уводи ватру код Куциде

1-2) Колаци
угледајте сурња невољности
 Уга Уго Уго Угу 850

Угинути, нем, в. рф.

угазиле свиње испред куће; угази-
 ти земљу (за пек и. с. м.).
 Угањинише, немсе, vide ганп учини-
 шисе.
 Угаа, гла, м. vide куп.
 Угаъ, гла, м. die Schmiedefohlen, car-
 bones.
 Уганути, нем, в. рф. руку, ногу,
 verrenken, luxu.
 Угар, f. die zum künftigen Anbau auf-
 gerissene (und dem Durcharmen
 ausgesetzte) Erde, ager proscissus.
 Угарак, рка, м. der Brand, titio.
 Угарити, им, в. рф. м. j. живу (или
 земљу), aufreißen (die Erde mit dem
 Pfluge), proscindo.
 Угарница, f. vide угарак.
 Угарнице, f. pl. aufgerissene Acker, agri
 proscissi:
 „Надоше тнице на угарнице —
 Угарчик, м. dim. v. угарак.
 Угасити, им, в. рф. löschen, restinguo.
 Угаљити, им, в. рф. festsetzen, statu-
 o.
 Угаљивање, п. das Festsetzen, Befes-
 tigen, Einsetzen, fixio.
 Угаљивати, љујем, в. impf. befesti-
 gen, figo.
 Угаљити, им, в. рф. glätten, polio.
 Угаљти, ам, vide угледати.
 Угаљчати, ам, vide угладити.
 Углед, м. der Augenschein, conspectus:
 „Изведи брате сестру на углед —
 Угледати, ам, в. рф. ansehen, conspicio.
 Угледатише, амсе, в. г. рф. на кога,
 Beispiel nehmen an einem, exemplum
 capio (bonum aut malum).
 Углобити, им, в. рф. einfügen, insero,
 (clavum in foramen, ad continentum).
 Углобљавање, п. das Einfügen, insertio.
 Углобљавати, ам, в. impf. einfügen,
 insero.
 Углѣвље, п. (coll.) die Kohlen im Ofen,
 carbones.
 Углѣн, м. eine Kohle, carbo. Ψ
 Углѣничк, м. dim. v. углѣн.
 Углѣша, м. Mannspate, nomen viri.
 Угљичак, чка, м. vide угљеничк.
 Угнаши, ам, в. рф. hineintreiben, ago
 in —, adigo.
 Угнушисе, немсе, в. г. рф. sich senken,
 sideo.
 Угњавити, им, в. рф. erdrücken, elido.
 Угњечити, им, в. рф. kneten, subigo.
 Угњивити, ам, в. рф. milde, weich wer-
 den (vom Obste, z. B. der Mispel),
 mitesco.
 Уговарање, п. das Verabreden, consti-
 tutio, conductio.
 Уговарати, ам, в. impf. verabreden,
 constituo, condico.
 Уговети, ем, в. рф. (у Сријему и у
 Бачко) vide угодити Ψ

Уговбр, м. die Verabredung, die Ver-
 sprechung, colloquium (besonders die
 Verabredung, wann und wie die er-
 bettene Braut abgeholt werden soll).
 cf. колаци.
 Уговорити, им, в. рф. verabreden, con-
 dico.
 Угодан, дна, но, 1) recht, angenehm,
 gratus. 2) bequem, commodus.
 Угодиши, им, в. рф. 1) come, es einem
 recht machen, facio satis, probo rem
 alicui. 2) што, richten, zurecht ma-
 chen, constituo.
 Угодник, м. н. п. Божји, der es mem
 recht macht, gratus, qui gratum mihi
 facit:
 „И ради су Божји угодници —
 Угојити, им, в. рф. füttern, mästen,
 sagino.
 Угојити, им, в. impf. hineintreiben,
 ago in — Ψ
 Угојење, п. das Hineintreiben, actio
 in —
 Угопити, им, в. рф. bewirthen, ho-
 spitio-excipio.
 Угошовити, им, в. рф. и. п. ручак,
 вечеру, festig machen, adparo.
 Уграбити, им, в. рф. ergreifen, arri-
 pio, comprehendo.
 Угревање, п. (Рес. и Срем.) vide угри-
 јевање.
 Угревати, ам, (Рес. и Срем.) vide у-
 гријевати.
 Угрејати, јем, (Рес. и Срем.) vide у-
 гријати.
 Угрзак, риска, м. das Angebissene, ad-
 morsum quid, e. g. pomum, panis.
 Угрзање, п. das Anbeissen, admorsio.
 Угрзати, ам, в. impf. anbeissen, ad-
 mordeo.
 Угријати, јем, в. рф. (Ерц.) erwärmen,
 calefacio.
 Угријевање, п. (Ерц.) das Wärmen,
 calefactio.
 Угријевати, ам, в. impf. (Ерц.) wär-
 men, calefacio.
 Угриња, f. Frauennamen, nomen feminae.
 Угрисити, ризем, в. рф. anbeissen, ad-
 mordeo.
 Угрк, м. прв, што живи љепи у
 говеда испод коже.
 Угрушатише, шасе, vide прогруша-
 тише.
 Угурсуз*, м. der Salunke, nebulo.
 Угурсузук*, м. die Salunke, Lie-
 derlichkeit, nequitio.
 Угурсуски, на, ко, salunfisch, nebu-
 lolum: угурсузе угурсуски!
 Угушвање, п. das Ersticken, suffocatio.
 Угушвати, шујем, в. impf. ersticken,
 suffoco.
 Угушити, им, в. рф. ersticken, suffoco.

Угинути се
 Ψ уговориш кога у граде

1d!
 1a
Угор, м. дејство твора
 од по оке (а тавије од по
 оке 300 броја се у повар-
 шине кад се продају у
 Табелу).

Угорети се, нем, в. рф.
 и. п. земља
уринаш кога у граде.

Угрудати се, амсе, в.
 в. рф.
 Ψ уговеси

Уградити, им, в. рф.
 Поведоше у град да уграде

Ψ жив угљен,
уграђивање
уграђивање, јујем, в. impf.
шукисе је у град уграђивати

Удно

Грехи Милош доње удно

совре

Ударивање, н.

ударивати а

ударити а

Удиривање, н.

ударно сак на мрку

удиривањем а, ам а,

н. н. импф. удри руке на поште.

ударно све удру-

вину, удружити

Удрина, ф. удружити кога

ка колац, н. је надити

Удрина, ф. } удружити кога

удовичице, н.

удовичити, им, в. импф.

Ударити кога на мрку, на мрку

Уд (comp. уђи), да, до, übel, schlecht, malus:

„Јао јадна уде ти сам среќе — Удавање, м. das Verheirathen (von Mädchen, collocatio puellae.

Удавати, дајем, в. импф. verheirathen, colloco filiam

Удаватице, дајемсе, в. г. импф. heiraten, nub.

Удавити, им, в. р. würgen, strangulo.

Удадба, ф. девојка на удадбу, mairbar, nubilis.

Удадбени, на, но, н. п. кошуља, Vermählungs-, nuptialis.

Удадбеница, ф. м. ј. удадбена кошуља, das Vermählungshemde, indusium nuptiale.

Удаја, ф. vide удадба.

Удан, дна, но, vide уд.

Ударање, н. 1) das Schlagen auf etwas, percussio. 2) das Stoßen auf etwas, incurso. 3) der Lärmen (der Kinder), strepitus. 4) der Geruch nach etwas, odor. 5) das Beden auf etwas, impositio.

Ударати, ам, в. импф. 1) у што auf, etwas schlagen, percutio. 2) на кога, stoßen (auf den Feind), incurro. 3) ударају ћена, lärmen, tumultuari. 4) месо, riecht ein wenig, olet, foetet aliquantum. 5) auflegen, impono.

Ударатице, расе, в. г. импф. zusammenprassen, congruo.

Ударити, им, в. р. 1) у што, auf etwas schlagen, percutio. 2) на кога, stoßen, incurro; überfallen, invado. 3) на кога, на што, den Weg einschlagen, viam ingredi versus—. 4) иша, sich ergießen, effundi; крв из нога. 5) legen, thun auf etwas, impono, н. п. обруч на капу; седло на коња; алине на се, или на слуге;

„Удри браца пуца низ недарца — Ударитице, имсе, в. г. р. 1) handgemein werden, committor congrador. 2) zusammenprassen, congruo.

Ударац, рца, м. der Schlag, Hieb, ictus.

Удати, ам, в. р. verheiraten, colloco filiam.

Удатице, амсе, в. г. р. heiraten, nub.

Удабња, ф. Stadt in Dalmatien, nomen urbis. Удабњанин, човек из Удабње. Удабњка, жена, или девојка из Удабње. Удабњски, ка, ко, von Удабња.

Удовоје (у двоје), ums doppelte, duplo.

Удобравање, н. das Einschmeicheln (durch Höfieren), insinuation.

Удобраватице, амсе, в. г. импф. } код удворишице, имсе, в. г. р. } кога,

sich bei jemand einschmeicheln, beliebt machen, insinuo me apud aliquem.

Удворица, ф. човек, који се удворава код кога, der Höfling, Schmeichler, adulator: Турска удворица.

Удевање, н. (Рес. и Срем.) vide удијевање.

Удевати, ам, (Рес. и Срем.) vide удијевати.

Удесити, им, (Рес. и Срем.) vide удијелити.

Уденути, нем, (Рес. и Срем.) vide удесити.

Удесан, сна, но, in Ordnung, richtig, ordinatus.

Удесити, им, в. р. 1) richten, zurecht machen, corrigo, vide угодити. 2) кога, treffen, auf jemand stoßen, offendere, occurgo.

Удеситице, имсе, в. г. р. sich begegnen, occurgo: удесити смо се und удесити сам се с њим.

Удесити (говорити и уденути), удесити, (Рес. и Срем.) vide уђесити.

Удешавање, н. 1) das Richten, accommodatio. 2) das Zusammentreffen, occurro.

Удешавати, ам, в. импф. 1) zurecht machen, accommodo. 2) zusammentreffen, occurro.

Удешаватице, амсе, в. г. импф. sich begegnen, occurro.

Удиритице, имсе, в. г. р. sich verwundern, miror rem.

Удијевање, н. (Ерц.) das Hinein thun, Einfäden, immisio.

Удијевати, ам, в. импф. (Ерц.) н. п. коначу у иглу, einfäden, immitto, insero.

Удијелити, им, в. р. (Ерц.) (Almosen) geben, reichen, praebere.

Удиљ, immer, semper.

Удиши, им, в. импф. 1) месо, zerstückeln, dispertio. 2) übel thun, facio male, nocere: уди ми козје месо.

Удица, ф. der Fischangel, hamus (piscarius).

Удо, н. м. ј. меса, ein Stück Fleisch (zum Räuchern), segmentum carnis (appendendum in fumum).

Удобравање, н. das Gutwerden, Guterscheln, ostensio bonitatis.

Удобраватице, амсе, в. г. импф. } sich gut

Удобритице, имсе, в. г. р. } zeigen, ostendere se bonum.

Удов, ва, во, wœwitwet, viduus.

Удовац (удовац), вца, м. der Witwer, viduus.

Удовица, ф. die Witwe, vidua.

Удовичин, на, но, der Witwe, viduae.

Удовичик, м. der Witwe Sohn, filius viduae.

узидати, ам (и узидати), в. рф.
 узиданье, н.

узидати, им, в. импф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

узидати, узидати, в. рф.

ren, duco sursum. 2) einzetteln, inter-
 sero stamini.
 Узводија, ф. кошуља од узвода.
 Узводње, н. 1) das Hinaufführen, du-
 ctio super — 2) das Einzetteln, inter-
 fertio in stamen.
 Узврапати, им, в. рф. н. п. рукаве,
 zurückschlagen, reicio, succingo.
 Узвраћање, н. das Hinauffehren, suc-
 cingo, reicio.
 Узвраћати, ам, в. импф. hinauffehren,
 succingo.
 Узврдатице, амсе в. г. рф. verlegen
 werden, tergiversor.
 Узглавље, н. das Kopffissen, pulvinar.
 Узгред, им. vorbeigehen; da du dort
 obhinein vorbeigehst, ob iter, in transitu.
 Узгнупи, нем, в. рф. hinauffcharren,
 zurückschieben, reicio, subijcio.
 Узгртање, н. das Zurückschieben, reje-
 ctio.
 Узгрташи, рфкем, в. импф. zurückschie-
 ben, reicio.
 Узда, ф. der Zaum, frenum, habena.
 Узданути, нем, в. рф. aufseuzen, in-
 gemo, suspiro.
 Уздање, н. das Zäumen, injectio freni.
 Уздање, н. das Hoffen, spes, fiducia.
 Уздарје, н. das Gegengeschenk, donum
 mutuum;
 „Кума куму свилену кошуљу,
 „Кум уздарја куми ни динара —
 Уздати, ам, в. импф. zäumen, freno.
 Уздатице, амсе, в. г. рф. u. кога,
 у што, hoffen, confido.
 Уздигнути, нем, vide уздићи.
 Уздизање, н. das Aufheben, elevatio.
 Уздизати, ижем, в. импф. aufheben,
 allevo.
 Уздисање, н. das Seufzen, suspiria.
 Уздисати, дншем, в. импф. seufzen,
 suspiro.
 Уздићи (говорисе и уздигнути), уз-
 дигнем, в. рф. aufheben, allevo, tollo.
 Уздица, ф. 1) dim. в. узда. 2) уздице
 (pl.), die Bügel des Wagenpferdes, fre-
 na equi curru trahentis.
 Уздуш (уз дуж), nach der Länge, in
 longitudin. cf. дуж.
 Уздишја, ф. der Steigbügel, stapia. cf.
 стрепен.
 Уздишши, узебе, в. рф. н. п. воке, er-
 fterren, gelu corrumpi.
 Уздиши, уздем, в. рф. 1) nehmen, acci-
 pio. 2) heuorju, ein Mädchen, d. i. sie
 heuraten, ducere uxorem. 3) kaufen,
 emo; daher der scherz, н. п.
 А. Уздиши ти капу.
 Б. Уздиши би ја, да ми ко да, него
 ти мени купи.
 Уздишисе, уздемсе, в. г. рф. 1) sich neh-
 men (bei der Hand, zur Ehe), prehen-

dere invicem manus; conjugium inco.
 2) heuraten, connubio jungt. 3) -vide
 уватишисе.
 Узидравање, н. das Aufhüpfen, exul-
 tatio.
 Узидравати, ам, в. импф. aufhüpfen,
 exulto.
 Узидрати, ам, в. рф. aufhüpfen, exulto.
 Узимао, м. der gen wegnimmt, qui
 soletprehendere. cf. давало.
 Узимање, н. 1) das Nehmen, acceptio,
 sumtio. 2) das Kaufen, emtio.
 Узимати, ам (и узимљем), в. импф.
 1) nehmen, sumo. 2) kaufen, emo.
 Узница, ф. ein Strick, restis.
 Узничца, dim. в. узница.
 Узјаати, јашем, vide узјати:
 „Да Бог да га узјаали Турци —
 Узјавање, н. das Aufsitzen, conscensio
 equi.
 Узјавати, јажем, в. импф. aufsitzen
 (aufs Pferd), conscendo equum.
 Узјаши, јашем, в. рф. aufsitzen (aufs
 Pferd), conscendo equum.
 Узлић, м. dim. в. узло.
 Узмаивање, н. das Winken, Schwingen
 (des Schwerts), agitatio.
 Узмаивати, маујем, в. импф. winken,
 schwingen, agito sursum.
 Узмакнути, нем, vide узмаћи.
 Узманути, нем, в. рф. winken, innuo.
 Узмаћи (говорисе и узмакнути), ак-
 нем, в. рф. zurückdrücken, recesso, re-
 cedo.
 Узмесање, н. das Hinaufwerfen, sub-
 jectio, jactatio sursum.
 Узмесаши, рфкем, в. импф. н. п. жито
 и сламу, на гувну кад се врше,
 aufwerfen, jacio sursum.
 Узмешнути, нем, в. рф. hinaufwerfen,
 subijcio.
 Узмицање, н. das Zurückweichen, re-
 cessio.
 Узмицаши, мичем, в. импф. zurückdrü-
 cken, recedo.
 Узмлачивање, н. das Lautmachen, tere-
 factio.
 Узмлачивати, чујем, в. импф. lau ma-
 chen, terefacio.
 Узмлачити, им, в. рф. lau machen, te-
 refacio.
 Узмунити, им, в. рф. trüben, turbo.
 Узмунитисе, имсе, в. г. рф. trüb wer-
 den, turbor.
 Узмунитисе, имсе, в. г. рф. unruhig
 werden, inquietor.
 Узнемиривање, н. das Stören des Frie-
 dens, pacis turbatio.
 Узнемиривати, рујем, в. импф. кога,
 den Frieden stören, beunruhigen, turbo.
 Узнемирити, им, в. рф. den Frieden
 stören unter den Leuten, turbo pacem.

узма те узела, да
 бои да!

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

уздржати, уздржати, в. рф.

Узодати се, амсе, v. r. pf. anfangen zu wandeln, inambulo.
 Узорати, рем, v. pf. aufacern, exaro.
 Узрост, м. (оп.) der Wuchs, statura, cf. раси:
 „Красна ти си спаса и узроста —
 Узрости, спем, v. pf. aufwachsen, ex-
 cresco.
 Узрок, м. die Ursache, caussa, ratio.
 Узроковање, п. das Verursachen, effi-
 cio.
 Узроковати, кујем, v. impf. u. pf. ver-
 ursachen, in caussa sum.
 Узур, м. (у Сријему и у Вацк. mit al-
 len Ableitungen) in der Redensart: жи-
 ви на узур; то је узур, die Miße,
 otium.
 Узурење, п. das Mißleben, otatio.
 Узурити, им, v. impf. Miße haben
 otari.
 Уисати, уише, v. impf. gut anstehen
 decet, cf. доликвати, личити.
 Уишкљати, им, v. pf. (im Ringspiel) er-
 rathen, divino, cf. погодити.
 Уј! уј! interj. schreyt man zu den Frä-
 uen, die man verschuehen will, vox
 dispellentis cornices.
 Уја, м. hyp. v. ујак.
 Уја, f. die Raß, Erholung, das Aus-
 schnaufen, respiratio, requies.
 Ујамити, им, v. pf. erwischen, erha-
 schen, apprehendo, cf. уграбити.
 Ујак, м. материн брат, der Oheim,
 avunculus.
 Ујакарити, им, v. pf. erfassen, appreh-
 endo.
 Ујакон, ва, во, des Onkels, avunculi.
 Ујаловити, им, v. pf. verschneiden,
 caströ, exscco.
 Ујам, ујма, м. die Mühlergebühr, por-
 tio debita molitori. Помио човек жи-
 шо у воденицу да меле. Кад је до-
 шао пред воденицу и опасно да је
 његов кум воденичар, онда помни-
 сано у себи: „Благо мени! ево мо-
 га кума; сам леке ми без ујма.“ А
 кад воденичар угледа свога кума
 са жипом, онда опет он рече у
 себи: „Благо мени! ево мога кума,
 даке ми два ујма.“
 Ујаше, п. das Raßen, Ausschnafen,
 respiratio, requies.
 Ујаше, п. das Heulen (der Wogen, des
 Windes), ululatus.
 Ујарачити, им*, v. pf. m. j. кова за
 трку, (ein Pferd) zum Wettrennen
 vorbereiten, exerceo ad cursum (durch
 Diät u. s. w.)
 Ујармити, им, v. pf. einjochen, ins
 Joch spannen, jungere jugo.
 Ујармљивање, п. das Spannen ins Joch,
 impositio jugi.

Ујармљивати, љујем, v. impf. ins Joch
 spannen, jungo jugo.
 Ујати, ујам, v. impf. austrafen, aus-
 schnaufen, respiro.
 Ујати, ујим, v. impf. heulen (vom Meer,
 Wind), ululo.
 Ујац, ујац, м. vide ујак.
 Ујадурисати*, ишме, v. pf. einrichten,
 ordino, instituo. cf. уредити, опра-
 вити, намјестити.
 Уједане, п. das Beißen, morsus.
 Уједати, ам, v. impf. beißen, mordeo.
 Ујединити, им, v. pf. einig machen,
 reddo concordem: не уједини Боже
 Влаа (кажу да се тако Турци моле
 Бору, wie dort Tacitus G. 33. maneat
 quae so, duretque gentibus — certe
 o d i u sui).
 Ујести, уједем (може се чути и ујем
 и уијем), v. pf. beißen, mordeo.
 Ујни, на, но, des уја, avunculi.
 Ујкање, п. das Hui! schreyen, clamor hui!
 Ујкати, ам, v. impf. hui! schreyen, cla-
 mor hui.
 Ујко, м. vide уја.
 Ујков, ва, во, des ујко, avunculi.
 Ујна, f. материна браћа жена, des
 Oheims Frau, uxor avunculi.
 Ујнин, на, но, der ујна, avunculi uxo-
 ris.
 Ујнути, нем, v. pf. hui sagen, dico hui.
 Ујутру (у јутру), des Morgens, mane:
 рано у јутру, summo mane.
 Ујчевина, f. Ort, wo der Oheim (und
 sein Anhang) wohnt, terra avunculi.
 Ука, f. das Geschrey, clamor.
 Уканитисе, ишсе, vide нажаниписе.
 Укати; учем, v. impf. 1) hu! schreyen,
 dico hu! (vocati sodalis gratia in sal-
 tu). 2) hu! machen (in die Hände vor
 Käste).
 Укебаши, ам, v. pf. ersauern, ex insi-
 diis capio.
 Укивање, п. 1) das Anschmieden, inen-
 sio. 2) das Verlegen durch Beschlagen,
 laesio equi solearum.
 Укивати, ам, v. impf. 1) ansmitheden,
 incedo, conculo. 2) im Beschlagen ver-
 legen, laedo dum munio equi soleam.
 Укидање, п. das Aufheben, abolitio.
 Укидати, ам, v. impf. aufheben, abo-
 leo.
 Укинути, нем, v. pf. aufheben, aboleo.
 Уклањање, п. vide уклањање.
 Уклањати, ам, vide уклањање.
 Уклапање, п. das Hineinfügen, insertio.
 Уклапати, ам, v. impf. hineinfügen.

Укладити, им, v. pf. wegräumen, be-
 Seite bringen, removeo.
 Укладитисе, ишсе, v. r. pf. aus der
 Wege gehen, decedo de via.

Ујарачити се, vide сјарачитисе
 Ујк, м. ч. п. кај свјетли-
 на узме ујк,
 укапати, им, ујдиша
 на мјесто (де пажа
 узур*, м.) као кап)
 се ју мање, п.
 ујматти, ам (ујмљем), v. impf.
 + укавати се, намет се
 v. r. pf.
 указивање, п.
 указивати, е, узјем се,
 v. r. impf. укапати,
 укапати, ф. укапати,
 укеити, им, v. pf.
 * ујматти, им, v. impf.
 укапа, ф. некако мара
 риджа.
 Појед паса, укиде га
 с паса.

Уклетти, укинем,
 те реуке Пенаг и реке-
 уклетати, ам,
 укат, м. ч. п. велар
 који укине паса
 друге разлог дуге

† Кома, испред нога, им одакле,

указати се
 указивање
 указивати се, узјем се

Улазак, уласка, м. der Eintritt, ingressus.
 Улазити, им, v. impf. hineingehen, ingredior.
 Улазнуписе, немсе, v. г. pf. sich messen (an einem Baume, dessen Rinde man bel e f t), metiri, comparare magnitudinem.
 Улак*, м. (сп.) der Kurier, nuncius, tabellarius:
 „Посла Јанко два лака улака —
 Уланданисе, амсе, v. г. pf. sich bis ans Knie beschmutzen (im Thau, Roth), maculor vagando.
 Улање, п. das Schleichen, Umherstreifen, suspensus gradus.
 Улар*, м. der Halfter, capistrum cf. поводца.
 Улатисе, амсе, v. г. impf. herumschleifen, circumrepto.
 Улешити, им, (Рес. и Срем.) vide улешити.
 Улешпати, ам, (Рес. и Срем.) vide улешпати.
 Улешети, улешим, }
 v. pf. (Рес.) }
 Улешити, улешим, } hineinstiegen, in-
 v. pf. (Срем.) } volo.
 Улешети, улешим, }
 v. pf. (Ерц.) }
 Улешисе, улежмесе, v. г. pf. sich einnisten, sedem pono, nidifico.
 Улешисе (улешисе), лехнесе, v. г. pf. sich senken, deprimor.
 Улазак, уласка, м. das Stück, der Klumpen Salz, den man dem Viehe zu Lecken gibt, salis frustrum linctus expositum.
 Улазати, улажем, v. pf. ableden, delingo.
 Улазатисе, улажесе, v. г. pf. н. п. чоа, sich ableden, abreiben, deteri.
 Улазивање, п. das Anlecken des Baums, um daran die Größe zu messen, comparatio magnitudinis.
 Улазиватисе, зујемсе, v. г. impf. 1) sich messen, wer größer ist, experiri magnitudinem. 2) fig. experior uter plus valeat —
 Улазнуписе, немсе, vide улазнуписе.
 Улајешити, им, v. pf. (Ерц.) bekleiden, illino.
 Улајпати, ам, v. pf. besudeln (mit weissem Stuhlgang), conscaso.
 Улајти, улајем, v. pf. hineingießen, infundo.
 Улица, f. der Hof, die Flur, aula, area.
 Улачити, им, v. pf. im Gesicht schön machen, como.
 Улачиписе, имсе, v. г. pf. die Toilette machen, comi.
 Улашити, им, v. pf. fangen, erjagen, capio.

Улогорити, им, v. pf. н. п. војску, laqern, colloco exercitum.
 Улогоритисе, имсе, v. г. pf. sich lagern, castra pono.
 Уложити, им, v. pf. 1) hineinlegen, hineinstecken (Geld auf eine Unternehmung), colloco. 2) einrenken, restituo.
 Улози, улога, м. pl. die Gliederfucht, arthritis.
 Улукавитисе, имсе, v. г. pf. sich verstellen, simulo.
 Ула, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide ула.
 Уланак, м. das Bienenhaus, der Bienenstand, alvearium.
 Уле, п. (у Ерц.) das Baumöl, oleum.
 Улез, м. човек, који ује жени у куку, der in das Haus seiner Frau eingeheiratet hat, qui nupsit uxori suae, quem quasi uxor duxit.
 Улепак, пка, м. die Schmeerkappe, cucullus pinguedine maculatus.
 Улешпати, ам, v. pf. (Ерц.) verschöneren, pulcrius reddo.
 Улешти, улешем, v. pf. (у Ерц.) hineingehen, intro.
 Уљудити, им, v. pf. schön machen, facio pulcre, ingenue, ut hominem decet.
 Уљушивање, п. das saubere Zurichten, comitio (?).
 Уљушивати, љујем, v. impf. (von луди, wie es Menschen haben) sauber zurichten, humane praeparo.
 Ум, м. 1) der Verstand, intellectus, mens. 2) das Gedächtniß, mens, memoria: паде ми на ум; ум за морем, а смрт за вратом (ars longa, vita brevis); ни до сто ума, ich habe es auf den Tod vergessen, q. d. si centum mentes haberem, non meminissem.
 Умазати, умажем, v. pf. beschmutzen, commaculo.
 Умакање, п. das Eintunken, immersio.
 Умакати, мачем, v. impf. eintunken, immergo.
 Умакнути, нем, vide умаћи.
 Уман, мна, но, verständig, intelligens: „Не бојсе мајко, не бојсе, „Ја сам ти умина разумна —
 Умаћи (говорисе и умакнути), акнем, v. pf. entwischen, effugio.
 Умазупати, ам, augm. v. умазати.
 Умашити, им, v. pf. fehlen (im Banatnise = Spiel), aberro.
 Умекнути, нем, v. pf. milde, weich werden, mitesco.
 Умекшавање, п. das Erweichen, emollitio.
 Умекшавати, ам, v. impf. } erweichen,
 Умекшати, ам, v. pf. } emollio.

*Улакати, им, v. pf.
 кога, т. ј. свозати ту
 руке напопако.
 Улекнутисе, vide улешисе
 Уљудав, гна, нв,
 Уливак, вка, т.
 Улијешитисе, имсе,
 Умаро, vide маро.
 Умарта, им,
 Умањивање, п.
 Умањивати
 Умањити,*

Умови, т.рл. срда у
Ресави

† (рл. умеро, умере, умеру)

Умка, ф.

Умље, п.

ф. безумље.

† Да сам био цару на умору —

Умљати се, етем се,

† или коме,

Умешнути се, нем се,

в. р. рф. умешнути се

Умјестити главоу

Умјестити, им, в. рф. коме, vide угодити.

Умеравање, н. (Рес. и Срем.) vide умјеравање.

Умеравати, ам, (Рес. и Срем.) vide умјеравати.

Умерати, ам, в. рф. ш. ј. восак, weich machen, ducō ceram.

Умерити, им, (Рес. и Срем.) vide умјерити.

Умесити, им, (Рес. и Срем.) vide умјесити.

Умести, етем, vide замести.

Умесити, им, (Рес. и Срем.) vide умјесити.

Умеша, f. der Kehrlappen, lacinia ad verrendum fornacem antequam panem immittas.

Умешак, тка, м. der Einsatz, insertum.

Умешан, пна, но, (Рес. и Срем.) vide умјешан.

Умешање, п. das Einsetzen, insertio.

Умешати, умешем, в. impf. hineinsetzen, inserto.

Умјети, умјети, (Рес. и Срем.) vide умјети.

Умјет и Муамед* (умјети Муамед), Wolf Muhammeds, populus Muhammedis:

„Турци вичу: умјет и Муамед —

Умјетнути, нем, в. рф. hinein thun, inserto.

Умјешати, ам, в. рф. н. п. јабуку, weich klopfen, contundo.

Умјешати, ам, (Рес. и Срем.) vide умјешати.

Умјешање, п. (Рес. и Срем.) vide умјешање.

Умјешати, ам, (Рес. и Срем.) vide умјешати.

Умјивање, п. das Waschen, lotio, lavatio.

Умјиваоница, f. das Waschbecken, pelvis.

Умјивати, ам, в. impf. waschen, lavo.

Умјисити, им, в. рф. (Ерц.) ш. ј. леб, einteigen, miscere massam farinaceam, et facere panem.

Умјисити, ам, в. рф. (Ерц.) mischen, misceo.

Умјивати, имсе, в. г. рф. код кога sich beliebt machen, gratiam inire apud aliquem.

Умјилостивити, им, в. рф. geneigt, gnädig machen, concilio.

Умјилап, па, шо, einschmeichelnd, blandus. Умјилапо јарње и двије овце посе.

Умјилан, м. Mannsname, nomen viri.

Умјинути, не, в. рф. н. п. мука, бол, nachlassen, remitto.

Умјирање, п. das Sterben, mors.

Умјирати, рем, в. impf. sterben, mit dem Tode ringen, mori.

Умјирити, им, в. рф. beruhigen, rassio.

Умјити, умјити, в. рф. waschen, lavo.

Умјеравање, п. (Ерц.) das Abmessen, Bemessen, demensio.

Умјеравати, ам, в. impf. (Ерц.) bemessen, demetior.

Умјерити, им, в. рф. (Ерц.) abmessen, demetior.

Умјесити, им, в. рф. (Ерц.) н. п. разбој, топ, stellen, statuo.

Умјешан, пна, но, (Ерц.) н. п. човек, geschickt, habilis, aptus.

Умјети, умјити, в. рф. (Ерц.) wissen, verstehen, intelligo, scio. Боље је умјетни, него имати.

Умјештање, п. (Ерц.) das Stellen, instructio, dispositio.

Умјештати, ам, в. impf. (Ерц.) stellen, statuo.

Умјашити, им, в. рф. 1) zu Tode dressen, interfectio verberibus. 2) herabschlagen (Obst), decutio.

Умјажити, им, в. рф. vermehren, augeo.

Умјелни, умјелем, в. рф. vide самљени.

Умјелнице, умјелесе, в. г. рф. sich einmahlen, molendo deteri.

Умо! interj. умо погони једна! das dich —! vah!

Умјлиши, им, в. рф. кога, von einem erbitten, exoro.

Умјлишисе, имсе, в. г. рф. коме, код кога, erbitten, exoro.

Умор, м. 1) на умору, in den letzten Zügen, moribunda est:

„Стара ми је на умору мајка —

2) die Ermüdung, defatigatio: не може од умора (н. п. да једе).

Уморан, рна, но, müde, lassus.

Уморити, им, в. рф. 1) tödten, neco. 2) ermüden, lasso:

„Малена је пица препелица,
„Ал' умори коња и јунака —

Умотавање, п. das Einwinden, involutio.

Умотавати, ам, в. impf. 1) einwickeln, involtio, ам, в. рф. 2) involvo.

Умотриши, им, в. рф. ansehen, conspicio.

Умотити, им, в. рф. eintauchen, immergo.

Умрачивање, п. das Finsterwerden, obscuratio.

Умрачиватисе, чујесе, в. г. impf. 1) finster werden, obscuror.

Умрачитисе, чисе, в. г. рф. 2) ster werden, obscuror.

Умрјети, ем, умрјо, (Рес. и Срем.) vide умрјетити.

Умрјетити, рем, умрјо, в. рф. (Ерц.) sterben, morior.

Умрлај, ла, ло, н. п. час, Todes-, mortis: тако ми умрлога часа.

умрјетити се, или се, в. н. рф.

Умуасрпни, им, v. pf. belagern, ob-
sideo. cf. опколпни.
Умукнупи, нем, v. pf. } verstummen,
умуки, умукнем, v. pf. } obmutesco.
Уна, f. die Una (Fluß in Kroatien), Una
flumen.
Унакрсп, ins Kreuz, in formam crucis.
Унапоч, zumider, contra (aliquem fa-
cere):
„Кад смо феки унапоч чинипи,
„Јера си нас од Зеке покчо —
Унспни, несем, (Рес. и Срем.) vide у-
нијети.
Унспнисе, несемсе, (Рес. и Срем.) vi-
de унијетисе.
Унизи (у низи), unten, infra, inferius.
Унијат, m. der Unirte, homo graeci ri-
tus unitus cum ecclesia romana.
Унијатипни, им, v. impf. uniren, uni-
re ecclesiae romanae.
Унијатипнисе, имсе, v. r. impf. sich
uniren, unire se ecclesiae romanae.
Унијатпка, f. } die Unirte, unita.
Унијаткиња, f. }
Унијатски, ка, ко, 1) n. p. поп, der
unirte Pop, unitorum sacerdos. 2) adv.
wie ein Unirter, more uniti.
Унијакѣње, n. das Uniren, unitio.
Унијачад, f. (coll.) die Jugend der Unir-
ten, juvenis unitorum.
Унијаче, чета, n. ein junger Unirter,
juvenis unitus.
Унијети, унесем, унијо (унијела, ло),
v. pf. (Ерц.) hineinragen, infero.
Унијетисе, унесемсе, унијосе (уни-
јеласе, лосе), v. r. pf. (Ерц.) die
Nase in etwas stecken, immiscere se.
Уники, уникѣм, vide уки.
Унка, f. der Grenz hü gel zwischen Be-
stimmungen, tumulus limitaneus.
Ункаш*, m. die Erhöhung am Sattel,
vorne und hinten, der Sattelpnopf,
pila sellae:
„Он буздован о ункашу носи —
Уносипни, им, v. impf. hineinragen,
infero.
Уносипнисе, имсе, v. r. impf. die Nase
hineinstecken, immiscere se.
Уношсѣње, n. das Hineinragen, illatio.
Унук, m. der Enkel, nepos, filii filius.
Унука, f. die Enkelin, neptis.
Унутра, drinnen, intus; hinein, intro.
Унуцад, f. (coll.) die Enkel, nepotes.
Унуче, ета, n. ein Enkelkind, Kindes-
kind, nepos aut neptis.
Уолажа, f. vide уволажа.
Уортачатипни, им, v. pf. in Handlungs-
gesellschaft versetzen, associiren, associo.
Уортачатипнисе, имсе, v. r. pf. sich asso-
ciren, eine Handlungsgesellschaft ein-
gehen, inire societatem commercii.

Уочи (d. i. у очи), im Angesichte, den
Tag vorher, pridie: у очи Божика;
у очи неђеље (m. j. у суботу).
Упадање, n. das Hineinfallen casus in —
Упадати, ам, v. impf. hineinfallen,
incido.
Упааа, f. die Brunst, ardor.
Упалити, им, v. pf. anzünden, ac-
cendo.
Упалпнисе, лимсе, v. r. pf. in Hitze,
Brunst gerathen, exardesco.
Упалспник, m. der Brünstige, ardens
desiderio coitus.
Упалспница, f. die Brünstige, femina ar-
dens desiderio coitus.
Упалпвање, n. 1) das Anzünden, incen-
sio. 2) das Entbrennen, ardor.
Упалпвати, љујем, v. impf. anzünden,
incendo.
Упалпватисе, љујемсе, v. r. impf. sich
in Brunst setzen, exardesco.
Упалпмити, им, v. pf. im Gedächtniß
behalten, memoria teneo.
Упарадипти, им, v. impf. n. p. војску;
in Parade (Reih und Glied) stellen,
instruo aciem.
Упарложипти, им, v. r. pf. m. j. вино-
град, verwahrlosen, negligo.
Упасипти, аднем, v. pf. hineinfallen, in-
cido.
Упепљавипти, им, v. pf. mit Asche be-
schmutzen, cinere maculo.
Упсптисе, ушнемсе, v. r. pf. sich ent-
schlossen widersetzen, obstinari.
Упспкисе, ечемсе, v. r. pf. sich einba-
cken, beim Braten an Inhalt einbüßen,
assando deminui.
Упспњање, n. das entschlossene Wider-
streben, obstinatio.
Упсппватисе, шемсе, v. r. impf. sich fest
widersetzen, obstinare se.
Упспрање, n. das Anlehnen, Stützen,
inuisio.
Упспрати, рем, v. impf. anlehnen, in-
clino.
Упспратисе, ремсе, v. r. impf. sich an-
lehnen, inuitor.
Упспритипни, им, v. n. n. vampy, au-
safen, succendo.
Упспсати, шем, v. pf. einschreiben,
inscribo.
Упспсвање, n. das Einschreiben, in-
scriptio.
Упспсвати, сујем, v. impf. einschrei-
ben, inscribo.
Упспспни, на, но, курва, војник, förm-
lich, verus (q. d. inscriptus protocollo).
Упсппати, ам, v. pf. befragen, inter-
rogo.
Упсппатисе, амсе, v. r. pf. с куми за
здравље, sich begrüßen, salutare se in-
vicem; dare reddereque salutem.

Ее

Унабилсепити, им, рф

Уочити, им, в. рф.
уочи спра, као уочи
Унаакопо, vide наакопо.

Упаостипти, им, в. рф

Коло (порок),

Упсплтисе, имсе,
v. r. рф.

Ууб

Аујет
+ 2) (као утиса н...)
ујет,
+ Уо, n. vide уво.

Уоритипни, им, в. рф

† in der Zeit,

† Урашиши

Урастиши им

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

- Урашиши, ам, vide попишати.
- Урашиши, лачемсе, v. r. pf. за ким, или за чим, zu weinen beginnen, illacrimari.
- Урашиши, им, v. pf. erschrecken, exterreo.
- Урашиши, етем, v. pf. einflechten, implecto.
- Урашиши, етемсе, v. r. pf. sich verflechten, einmengen, immisceor.
- Урашиши, етем, v. impf. einflechten, implecto.
- Урашиши, етемсе, v. r. impf. sich einmengen, immisceri.
- Урашиши, м. } das Band, das in den
- Урашиши, м. } Zopf gestochten wird, fascia cranialis.
- Урашиши, ам, v. pf. erbeuten, praedor, sario. cf. добити, зацапати.
- Урашиши, ам, v. pf. erschlagen, interimio.
- Урашиши, имсе, v. r. pf. н. п. лоб, verschimmeln, situ obduci.
- Урашиши, вка, м. die Fliegenbrut, muscarum fetus. Има ту некакав упувак.
- Урашиши, н. 1) das Hineinspeyen, insputio. 2) das Hineinschmeißen, injectio fetus muscarum.
- Урашиши, ам, v. impf. die (Fliegen-) Brut hineinschmeißen, injicio fetum.
- Урашиши, љујем, v. pf. 1) hineinspeyen, inspuo. 2) bespeyen, conspuo.
- Урашиши, н. das Verfeunen (d. h. Ansehen einer Sache für etwas, das sie nicht ist), malus tactus.
- Урашиши, најемсе, v. r. impf. у кога, или у што, verfeunen, irrig für etwas halten, credere suum quod est alienum.
- Урашиши, амсе, v. r. pf. у кога, или у што, irrig für sein halten, credo meum, quod non est.
- Урашиши, имсе, v. r. pf. in Frieden dahin fahren, zur Ruhe sich begeben, sterben, emori, decedo, oboeo.
- Урашиши, имсе, v. r. pf. м. j. кукурузница у вапни, abliegen, lange liegen, diutius jacuisse.
- Урашиши, им, v. pf. } bis zur Hälfte.
- Урашиши, им, v. pf. } Ste gut (fertig) fern, pervenisse ad dimidium.
- Урашиши, рна, но, widerspenstig, pertinax.
- Урашиши, f. die Widersetzlichkeit, pertinacia.
- Урашиши, им, v. pf. gebrauchen, adhibeo.
- Урашиши, н. das Gebrauchен, usus.
- Урашиши, ам, v. impf. gebrauchen, usuro.

- Урашиши, м. der Leiter, Regierer, rector.
- Урашиши, им, v. pf. чим, verfahren, tracto rem, versor in re. Урашиши као ајдук куком.
- Урашиши, н. das Verfahren, Leiten, rectio.
- Урашиши, ам, v. impf. regieren, leiten, rego.
- Урашиши, gerade, recte, recta. †
- Урашиши, н. 1) das Aufspinnen, Andrehen, torsio. 2) vide напредаше.
- Урашиши, ам, v. impf. 1) Drehen, (Zwirn, Strick), torqueo. 2) vide напредаша.
- Урашиши, едем, v. pf. 1) zudrehen, intorqueo (filum). 2) vide напредаша.
- Урашиши, ем, упро, (Рес. и Срем.) vide упријети.
- Урашиши, им, vide попријети.
- Урашиши, ам, vide попријати.
- Урашиши, рем, упро, v. pf. (Ер.) leihen, stüßen, adclino.
- Урашиши, им, v. pf. zu Grunde richten, an den Abgrund führen, evertio.
- Урашиши, имсе, v. r. pf. versinken (vor Schrecken, Abscheu), pereor.
- Урашиши, м. (см.) der Brautwerber, peitor puellae, cf. просац: „Ој! и два свата и два упросника —
- Урашиши, ма, v. pf. besprühen, conspergo.
- Урашиши, f. 1) der Riemen (das Band) um die Morpha, die auf dem Rücken hängt, über die Achseln zu befestigen, lorum perae. 2) eine solche Morpha selbst, pera.
- Урашиши, им, v. pf. auf den Rücken nehmen, accipio in dorsum, tollo.
- Урашиши, f. м. j. Morpha, eine Rücken torbe, pera in dorso.
- Урашиши, амсе, v. r. pf. 1) still faren, emitto ventum tacite. 2) in die Hosen scheißen, den Muth verlieren, exravesco.
- Урашиши, упужем, v. pf. hinetin friefen, inpero, irpero.
- Урашиши, им, v. pf. auslassen, dimitto.
- Урашиши, имсе, v. r. pf. sich einlassen, immittere se.
- Урашиши, fogleich, continuo. Пошли луд да на пуп, па ајде за њим упуп.
- Урашиши, им, v. pf. кога, anweisen, monstro viam, dirigo.
- Урашиши, н. das Anweisen, directio.
- Урашиши, кужем, v. impf. anweisen, aufeuten, monstro viam.
- Урашиши (упушаше), н. das Auslassen, dimissio.
- Урашиши, ам, v. impf. auslassen, dimitto.

Урашиши им

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Урашиши им, в. р. р. м. р. а. р. м. р. а. р. м.

Упуштати (упуштати и упуштити), там (и упуштити), v. pf. vide упуштати.

Урваље, n. das Eingraben der Planken, serimenti genus.

Урваљати, ам, v. impf. m. j. прошке, die Erde aufgraben, für die Planken bedecken, serem plantarum iusero terrae.

Урадити, им, v. pf. machen, perficio.

Уранак, нка, m. das frühe Aufstehen, surgectio matutina: срећан уранак, миран данак. cf. напизати.

Уранили, им, v. pf. früh aufstehen, surgo mane.

Уранили, им, v. pf. mästen, sagino.

Урвање, n. das Schleifen, demolitio.

Урвати, ам, v. impf. schleifen, demolior.

Урвина, f. 1) der steile Abhang, von dem Erde herabrollt, mons praescers. 2) (ст.) ненакна планина: Шокрај мора Урвином планином —

Урда, f. vide грушевина.

Урд (у ред), cf. ред.

Уредан, дна, но, ordentlich, wie sich's gehört, ut decet.

Уредба, f. die Einrichtung, institutio.

Уредити, им, v. pf. ordnen, constituo, ordino. Уредно као Наста ташке. 2) лан, кудељу, vorrichten, praeparo.

Уређивање, n. das Einrichten, ordinatio.

Уређивати, љујем, v. impf. einrichten, ordino.

Урсан, зна, но, (Рес. и Срем.) vide уријезан.

Урезати, ежем, v. pf. 1) vide зарезати. 2) hineinschneiden, (н. п. лука у лонац), addo sectum.

Урезивање, n. das Hineinschneiden, insculptio; additio secti.

Урезивати, зујем, v. impf. 1) hineinschneiden, insculpo. 2) ein wenig beissen (angenehm), н. п. јабуковача, admordeo.

Урезивци, инка, m. pl. (bei den Webern das Ende des Zettels, welches nicht mehr gewebt werden kann), fines (?) texti.

Урећи, уречем, v. pf. (heerhaft) besprechen, fascino.

Уријезан, зна, но, (Ерц.) н. п. нож, scharf, acutus.

Урица, f. Frauenname, nomen feminae.

Урлање, n. das Heulen, ululatus.

Урлати, ам, v. impf. heulen, ululo.

Урлањање, n. das Heulen, ululatus (österr. das Jodeln).

Урлањати, анчем, v. impf. heulen (österr. jodeln), ululo. cf. fr. hurles, und it. urlare.

Урнебес, m. das Getöse, strepitus.

Урнек*, m. das Muster, exemplar. cf. почепак.

Уровити, им, v. pf. m. j. прошке, Planken, Pföde eingraben, insodio serem plantarum.

Уродити, ди, v. pf. eintreffen, in Erfüllung gehen, exitum habeo: уродила моја ријеч #

Урокљив, ва, во, н. п. дијете, besprechbar, leicht beherbar, incantabilis. fascinabilis (d. i. schön und zart).

Уросити, им, v. pf. н. п. кошуљу, скуте, betrauen, itoro.

Уроци, урока, m. pl. die Besprechung, Beherung, fascinatio. #

Урош, m. Mannsname, nomen viri.

Ус, in der Zusammenfügung, vide уз.

Усађити, им, v. pf. 1) stellen, manubrio insero. 2) setzen, pflanzen, sero.

Усанути, нем, v. pf. austrocknen, verdorren, exaresco.

Усебичити, им, v. pf. zum täglichen Gebrauch bestimmen, incipio uti quotidie.

Усев, м. (Рес. и Срем.) vide усев.

Уседање, n. (Рес. и Срем.) vide усједање.

Уседати, ам, (Рес. и Срем.) vide усједати.

Усејати, јем, (Рес. и Срем.) vide усјати.

Усејнути, нем, v. pf. 1) schneuzen, emungo. 2) fig. schneuzen, emungo.

Усекованије, n. (Рес. и Срем.) vide усјекованије.

Усељина, f. (Рес. и Срем.) vide усјелина.

Усељитисе, нмсе, v. r. pf. sich anstellen, einmisten, nidum ponere.

Усессти, уседем (и уседнем), (Рес. и Срем.) vide усјессти.

Усећи, усечем, (Рес. и Срем.) vide усјечи.

Усецати, ам, (Рес. и Срем.) vide усјецати.

Усићелница, f. die sitzen geblieben, keinen Mann bekommen, alte Jungfer, virgo coelebs; a nullo expetita.

Усијати, јем, v. pf. (Ерц.) 1) säen, sero. 2) schmerzhaft für: veriteren, jocosose pro: perdo.

Усијати, ам, vide усјати.

Усијатисе, јемсе, v. r. pf. (Ерц.) sich hineinstrecken, nonvocatus me infero.

Усијатисе, амсе, vide усјатисе.

Усирити, им, v. pf. н. п. мањеро, сирац, käsen, coquo, coagulo.

Усиритисе, рисе, v. r. pf. gerinnen, cogi.

Усисање, n. das Verdorren, Austrocknen, exsiccatio.

Усисати, инчем, v. impf. austrocknen, exsiccor, exaresco.

Уситинити, им, v. pf. klein, zart, de-

E e 2

укупно

Уродива, f. (у жетви)

Урађивати, им,

Небуду урока!
(усанула, усана, усануло и усано)

Уредник, m.

Усекање се, јемсе

То се врло ретко догађа (и то само девојкама, које ипак осећају како маку на телу), и коју промена најбоље доводи се ја велику нечеку.

Жене гатају, да уредничка не ваља ипак ништа, као и они на себи

2)

Није и маку уродила ситна —

licat thum (im Sehen, Trinken), facio delicate, affecto elegantiam, venustatem.

Ускитице, нмсе, v. r. pf. großen, infensus sum. cf. укуритице.

Усјавање, n. das Glühendmachen, candefactio.

Усјавати, ам, v. impf. glühend machen, candefacio.

Усјао, усјао, ло, glühend, candens.

Усјаши, ам, v. pf. glühend machen, candefacio.

Усјашице, амсе, v. r. pf. erglühem, candeficio.

Усјев, m. (Ерц.) die Saat, sementis.

Усједње, n. (Ерц.) das Aufsitzen, consensio equi.

Усједати, ам, v. impf. (Ерц.) н. п. на коња, aufsitzen, conscendo.

Усједнути, нем, vide усјести.

Усједованије, (Ерц.) Johannis Enthauptung, decollatio S. Johannis.

Усјелина, (Ерц.) ein abfchüssiger Ort, locus praecipit.

Усјести (може се чути и усједнути), усједем (и усједнем), v. pf. (Ерц.) н. п. на коња, aufsitzen, conscendo.

Усјећи, усјечем, (Ерц.) 1) fällen, genug anbauen, caedo satis lignorum. 2) hineinschneiden, insecro.

Усјежати, ам, v. pf. (Ерц.) dim. von усјећи, aufschneiden, incho, insecro.

Ускакање, n. das Hineinspringen, transsultus.

Ускакати, ачем, v. impf. hineinspringen, salto in —.

Ускидање, n. das Abpflücken, descriptio.

Ускидати, ам, v. impf. } abpflücken, }
Ускинути, нем, v. pf. } carpo.

Ускисвање, n. das Sauerwerden, aciescentia.

Ускисвати, сује, v. impf. } sauer werden, }
Ускиснути, не, v. pf. } den, aciesco

Ускок, m. (ст.) der Entsprungene, Emigrant, exul, fugitivus.

„Није вино ускок Радонца —

Усколебатице, амсе, v. r. pf. sich vergrößern, dimoveor: усколебао се свијет.

Ускопавање, n. das Aufgraben, fossio.

Ускопати, ам, v. impf. aufgraben, fodio.

Ускопати, ам, v. pf. aufgraben, refodio.

Ускопљати, ам, v. pf. zermöhlen, durcheinander werfen, diruo.

Ускочати, нм, v. pf. entspringen, effugio, aufugio.

Ускрс, m. vide васкрсеније.

Ускрсовање, vide васкрсовање.

Ускрсовати, сујем, vide васкрсовати.

Ускршишти, нм, v. pf. abbrechen, detingro.

Ускршній, на, ње, н. п. пост, Oster-, paschalis..

Услитиши, нм, v. pf. erhören, exaudire: како ти напио, Бог молишву

услитио (кад напијају).

Усна, f. die Lippe, labium.

Уснаш, ша, шо, großlippig, labeo, labiosus.

Успина, f. augm. v. усна.

Успити, нм, v. pf. шта, träumen, somnio.

Успитице, нмсе, v. r. pf. коме што, mir hat geträumt, somnio.

Успитица, f. dim. v. усна.

Успавати, ам, v. pf. einschläfern, sopio.

Успављвање, n. das Einschläfern, sopitio.

Успављвати, љујем, v. impf. einschläfern, sopio.

Успирити, нм, v. pf. kora, in Unruhe versetzen, inquieto.

Успиритице, нмсе, v. r. pf. unruhig werden, excitari.

Усперак, рѡа, m. der Einsatz (im Weinsfleide), ramus insertus in latus caligarium:

„На усперку пашин делибама —

Успор, m. ударно успор, der kleinere Fluß ist durch das Anschwellen des größten, in den er sich ergießt, zurückgetreten, redundatio fluminis.

Успоредо, nebeneinander, simul.

Усправити, нм, v. pf. aufrichten, erigo, statuo.

Усправљвање, n. das Aufrichten, erectio, allevatio.

Усправљати, ам, v. impf. aufrichten, erigo, allevo.

Усправо, aufrecht, erectum (statuo).

Успревање, n. vide узмицање.

Успрежати, ежем, vide узмицати.

Успрегнути, нем, vide узмаћи:

„Ништа Турци успрегнути неће —

Усрати, усерем, v. pf. anscheissen, concasco.

Усред, mitten, in medio: усред села; усред куће.

Усро, m. hyp. du kleiner Scheißer, cascator parvulus.

Уста, n. pl. 1) der Mund, os. 2) das Maul, die Zunge, има зла уста, est discax.

Устава, f. die Schleufe, canalis clausus ad tempus: меле воденица на устави.

Уставити, нм, v. pf. hemmen, aufhalten, retineo.

Устављвање, n. das Aufhalten, retentio.

Устављати, ам, v. impf. aufhalten, retineo.

Устављатице, амсе, v. r. impf. sich vertheilen, remorog.

Усмотрети

Успирити, нм

Ускинути, нм, v. pf.

Ускопавати, ф.

Ускрсоваца, ф. н. п. Коњу-
ва, m. j. ускрсна.

Успропадати се, амсе, v. r. pf.

*Утробна, f. (у Езерови
ни) vide утроба.*

*Утројичити се, имсе,
v. r. рф.*

** Утрус седе од судна лица*

+ утрусаване, n.

Утрусавати, им, v. impf.

Утрусити, им, v. рф.

+ утрусити брета; утрусити.

*(реке се бретају, кад
скате и врте по соди).*

Утрусиване, n.

Утрусивати, нузем,

v. impf. утрусивати на зубу.

Утираати, рем, v. impf. 1) abwischen, abstergo. 2) abweiden, depascor.
Утискивање, n. das Hineindrücken, impressio.
Утискивати, кујем, v. impf. hinein-drücken, premo in —.
Утиснути, нем, v. pf. hineindrücken, premo in —.
Ушити, ушијем, v. pf. fett werden, pinguesco.
Ушицање, n. vide утјецање.
Ушцаати, ушчем, vide утјецаати.
Ушцаатице, ушчемце, vide утјецаатице.
Ушцаати, ам, v. pf. 1) still werden (s. B. vom Winde), conticesco. 2) stillen, sedo.
Утјецање, n. (у Ери.) 1) das Ergießen eines Flusses in einen andern, influxus. 2) das Entlaufen, effugium. 3) das Besiegen im Laufe, victoria cursus. 4) das Vornehmen, Vorhaben, propositum.
Утјецаати, утјечем, v. impf. (у Ери.) 1) sich ergießen, influo. 2) entlaufen, effugio. 3) hinter sich lassen, praecurro.
Утјецаатице, утјечемце, v. r. impf. (Ери.) sich hervorthun, existo.
Утјешен, м. (Ери.) Mannsname, nomen viri.
Утјешити, им, v. pf. (Ери.) n. p. di-jete, beschwichtigen (ein Kind), tranquillo.
Утљесати, ишем*, v. pf. ausbügeln, laevigo.
Утовити, им, v. pf. fett machen, wohl füttern, pasco.
Уток, м. die Mündung, ostia: на утоку Саве у Дунаво.
Утопати, им, v. pf. still werden, conticesco.
Утопути, нем, v. pf. erlaufen, ertrinken, mergi.
Утопутице, имсе, v. r. pf. ertrinken, mergi.
Утопљеник, м. der Ertrunkene, mer-sus. Увалио као утопљеник.
Уторак (уторак), рка, м. vide уторак.
Уторе, f. pl. das Vorspringende der Fassauben außerhalb des Bodens, quod procurrit de tabulis extra fundam.
Уторник (говорисе и уторак), м. 1) der Dienstag, dies martis. 2) (scherzhast) der Kolbenprügel, vide кижача.
Уторњак, м. m. j. обруч, der Reif an den utorе, orbis dolii extra fundam.
Уточити, им, v. pf. einschütten, infundo.
Утрапати, им, v. pf. eingraben, infodio, defodio.
Утреник, м. die Heerstraße, via trita: узео утреник (er ist davon gelaufen).

Утрина, f. die Trift, pasqua.
Утривање, n. das Wettlaufen, cursus.
Утриваатице, кујемце, v. impf. wett-lausen, curro.
Утриати, им, v. pf. n. p. крис, er-raffen, excipio.
Утринути, нем, v. pf. n. p. свијеку, vапру, auslöschен, exstinguo.
Утринути, нем, v. pf. starr werden, obtorpescio: утринула ми нога, рука.
Утроба, f. das Eingeweide, intestina.
Утриати, рем, упрбо, v. pf. 1) reiben, tero (Reitig). 2) hart treten, conculco, tero: утрила говеда око сеаа. 3) abwischen, abstergo. cf. отриати.
Утринути, им, v. pf. kora, Splitter in die Augen werfen, festucas injicio in oculum.
Утринутице, имсе, v. r. pf. утри-нуло сам се, es ist mir etwas ins Auge gefallen, incidit mihi aliquid in oculum.
Утривање, n. das Hineinlaufen, incursatio.
Утривати, ам, v. impf. hineinlaufen, incursio.
Утриваатице, амсе, v. r. impf. sich anberufen in etwas mengen, ingerere se.
Утричати, чим, v. pf. hineinlaufen, curro in —.
Утричатице, чимсе, v. r. pf. sich unberufen in etwas mengen, ingerere se alicui negotio.
Утувати, им, vide упапати.
Утувати, им, v. pf. abstumpfen, obtundo, obtusum reddo.
Утување, n. das Hineinwerfen, injectio.
Утувати, ам, v. impf. hinein-schleu-
Утувати, им, v. pf. detn, injicio.
Утући, учем, v. pf. 1) лука, соли, stoßen, contundo. 2) вола, durch Zerstoßen castriren, testiculos contundo.
Укерати, ам, (Ери.) vide сакерати.
Укеривање, n. (Ери.) vide сакеривање.
Укеривати, рујем, (Ери.) vide сакеривати.
Уки, ујем, v. pf. hineingehen, intro.
Укудипатице, имсе, v. r. pf. stutzig werden, obstupescio, obstinor.
Укупати, чим, (Рес.) vide укупати.
Укупатице, чимсе, (Рес.) vide укупатице.
Укупати, им, (Срем.) vide укупати.
Укупатице, имсе, (Срем.) vide укупатице.
Укупати, ушим, v. pf. (Ери.) still werden, verstummen, obmutesco.
Укупатице, ушимсе, v. r. pf. (Ери.) verstummen, conticesco.

Ух! interj. ah! ad! ah! cf. у.
 Учвасити, апим, v. pf. } aufblühen, ef-
 учвашиши, им, v. pf. } floresco.
 Учвэлити, им, (Рес. и Срем.) vide
 учвјелити.
 Учвјелити, им, v. pf. (Ерц.) weinen
 trafen, facio flere, cogo in lacrymas.
 Учвједини, им, (Рес. и Срем.) vide учи-
 једини.
 Учвјивање, н. (Рес. и Срем.) vide у-
 чвјивање.
 Учвјивати, љужем, (Рес. и Срем.) vi-
 de учвјивати.
 Учвјена, f. (Рес. и Срем.) vide учвјена.
 Учвјенити, им, (Рес. и Срем.) vide учи-
 јенити.
 Учвједини, им, v. pf. (Ерц.) hincin-
 fehen, incolare.
 Учвјенити, им, v. pf. (Ерц.) schäßen,
 aestimo, н. п. ајдуци кад увате чо-
 века (или му дијете одведу) на учи-
 јене; по се догађа и сад по Тур-
 ској. Кашто ајдуци воде дијете по
 мјесеу дана са собом, док му отац
 не састави учјену и не да.
 Учвјивање, н. (Ерц.) das Hineinfehen,
 incolatio.
 Учвјивати, љужем, v. impf. (Ерц.) hin-
 einfehen, incolo.
 Учвјена, f. (Ерц.) die Abschätzung, aesti-
 matio. cf. учвјенити.
 Учвје, н. 1) das Lehren, doctio. 2) das
 Lernen, t^o discere.
 Учвјестати, ам, v. pf. oft thun, fre-
 quento.
 Учвјинити, им, v. pf. 1) што, thun,
 facio. 2) коме, anthon (verheren), fa-
 scino. 3) коју, zurichten, praeparo.
 4) жито, reifern, cribro.
 Учвјинитисе, имсе, v. r. pf. 1) mir kommt
 es vor, 2) sich anstellen, simulo.
 Учвјител, м. der Lehrer, docens, magi-
 ster. cf. школа.
 Учвјителев, ва, во, des Lehrers, magi-
 stri.
 Учвјителевница, f. die Frau des Lehrers,
 uxor magistri.
 Учвјителски, м, ко, 1) Lehrers, magi-
 strorum. 2) adv. wie ein Lehrer, more
 magistri.
 Учвјити, им, v. impf. 1) кога, lehren,
 doceo. 2) што, leuen, disco. 3) lesen,
 lego. cf. чапати.
 Учвјитисе, имсе, v. r. impf. lernen, di-
 sco: учисе књици und учисе писати,
 чапати и ш. д.
 Учкур *, м. vide гатињк.
 Учкурлау *, м. der Theil der (türkischen,
 ungrischen) Hosens, durch den der Gür-
 tel gezogen ist, caligarum, turcicarum
 pars.
 Учшугаја *, м. ш. ј. паша, Pascha

von drei Rosschweifen, passa trium
 caudarum equinarum:
 „И осмога пашу учшугају —
 Учшувати, ам, (ст.) vide сачувати:
 „Учувај се од града Зворника —
 Учшашаје* (павше), f. pl. Art павше:
 „Зађешесе злакена пишпољи
 „За њезине павше учшашаје —
 Учшера, f. Schimpfwort auf eine elende
 Hütte, convicium in casam.
 Уш, f. die Laus, pediculus.
 Уш (уше)! interj. sagt man zum Schwei-
 ne um es wegzujagen, vox pellendi
 sues.
 Ушанчитисе, имсе, v. r. pf. sich ver-
 schämen, vallo se munire.
 Ушарати, ам, v. pf. anfangen zu lügen
 (es bunt zu treiben), mentiri coari.
 Уше! interj. vide уш!
 Ушењак, њка, м. kleine Laus, pedicu-
 lus parvus.
 Ушспрљити, им, v. pf. in kümmerliche
 Lage kommen, in angustias incido.
 Уши (gen. уши и ушју), f. pl. 1) die
 Ohren, pl. von uvo. 2) das Ohr, au-
 sa, foramen, н. ц. у котла, у чабра,
 у игле, у сјекире, у срца.
 Ушивање, н. das Hineinnähen, insutio.
 Ушивати, ам, v. impf. hineinnähen,
 insuo.
 Ушити, ушјем, v. pf. hineinnähen,
 insuo.
 Ушница, f. dim. v. уш.
 Ушице, f. pl. dim. v. уши.
 Ушникати, ам, v. pf. 1) ein unruhig-
 es Pferd befänstigen, beruhigen, miti-
 go. 2) überhaupt, einen Zornigen be-
 fänstigen, lenio, mitigo.
 Ушкдинити, им, vide уштроити.
 Ушкдљенак, м. 1) der Schöps, Ham-
 mel, verrex. 2) der Verschnittene, cu-
 nuchus.
 Ушљив, ва, во, lausig, (Läuse habend),
 pediculosus.
 Ушљивац, вца, м. der Lauskerl, homo
 pediculosus.
 Ушљивца, f. die Lausige, pediculosa.
 Ушшавити, им, ш. ј. коју, cf. уч-
 нити.
 Ушшан, м. der abnehmende Mond: сад
 је ушшан, luna decrescit.
 Ушшанушисе, несе, v. r. pf. ш. ј.
 мјесец, abnehmen, decreasco.
 Ушшинушн, нем, v. pf. kneipen, zwis-
 chen, vellico.
 Ушшипак, пка, м. (österr. die Zwick-
 strapfen), placentulae genus.
 Ушшипчик, м. dim. v. ушшипак.
 Ушширкати, ам, v. pf. stärken,
 amylo corroboro (lintea).
 Ушшроити, им, v. pf. verschneiden,
 castro.

Ушрашати
Ушштати, ам
Ушрвати се, ам ег. у. рф.
Ушрвати се, ам ег.
Ушшине, удармо
 на сирјот ушш-
 ине.
Ушшван, вња, чо,
Ушшвоване, н.
Ушшвован ву-
 јет, v. impf.
Ушшта, f. ш. п. шон
 је нека ушшта
Ушштар, м. 1)
Ушшшара, f. 1)

Ушшати (и ушшати),
ушшати, v. pf.

Па ушшати, да се ~~како~~ вине —
може и доја ушшати —

Фмс!

Фмскане, п.

Фмскати, ат, в. иуф.
Фмскути, нем, в. рф.

Ушке, п. die Mündung, ostia.
 Ушур, м. 1) vide ујам, 2) узео Бор од њега ушур, hat gleichsam die Mühlegebühr von ihm genommen, ist nicht durch Vergabung eines Gliedes).
 Ушукети, пим, (Рес.) vide ушукети.
 Ушукетисе, пимсе, (Рес.) vide ушукетисе.
 Ушупити, им, (Срм.) vide ушукети.
 Ушупитисе, имсе, (Срм.) vide ушукетисе.
 Ушукети, ушим, в. рф. (Ерц.) verstummen, conticesco.
 Ушукетисе, в. г. рф. (Ерц.) verstummen, conticesco.

Фнапан*, м. die Schale, phiala.
 Фнап, на, не, vide вини.
 Фнапль, м. vide витиль.
 Фнашек*, м. vide внашек.
 Фнашекау*, м. vide внашекау.
 Фнандра, ф. (у Сријему, у Бачк. и у Бан. особито по варошима) ein Schimpfwort für eine liebesüchtige Weibsperson, vulgivaga.
 Фнадрепина, ф. augm. v. фландра.
 Фнадр, м. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) das Flanel, pannus flanelle dictus.
 Фнаринта, ф. vide воринта.
 Форма, ф. (у Сријему, у Бачк. и у Бан. особито по варошима) die Form, forma.

Ф.

Фадисати, итем,
vide вадисати

Фанн, vide ванн.
 Фада, ф. vide вајда.
 Факља, ф. (сп.):
 „Један калпак, девет челенака,
 „И десета Факља окована,
 „Из ње су му до при пера златна,
 „Што јунака бију по плећима —
 Фалаге*, ф. пл. } vide валаке.
 Фалаке, ф. пл. }
 Фалинка, ф. vide валинка.
 Фалипи, им, vide валипи.
 Фалипи, им, vide валипи, mit alien Ableitungen und Zusammensetzungen.
 Фамилја, ф. vide ванилја.
 Фамилјас, м. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) der Famulus in der Schule, scholae famulus.
 Фамилјазина, ф. das Famulusgeld, pecunia solvenda scholae famulo.
 Фат, м. vide ват.
 Фела, ф. vide вела.
 Фелер, (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide валинка, мана, погрешка.
 Фељер*, м. die Laterne, laterna.
 Феџа*, ф. Art Oberkleids türkischer Frauen, pallae turcicae genus.
 Ферман, м. der Fermau, rescriptum imperatoris Turcici.
 Фермен*, м. } Art männlicher Weste
 Фермене, непа, п. } ohne Ärmel, subuculae genus.
 Фес, м. vide вес.
 Феск, dim. v. фес.
 Фешислам*, м. vide Кладово.
 Фигањ, м. vide вигањ.
 Фладин*, м. vide владинц.
 Фламан, м. vide вланман.

Форшпан, м. } vide вошпан.
 Фошпан, м. }
 Фрајкор, м. vide врајкор.
 Фрајкорац, рца, м. vide врајкорац.
 Фрајкорија, ф. vide врајкорија.
 Фрајкорски, ка, ко, vide врајкорски.
 Фрајп, м. vide врајп.
 Француз, м. der Franzose, Gallus.
 Франциска, ф. Frankreich, Gallia.
 Франциска, ка, ко, 1) französisch, gallicus. 2) adv. französisch; gallice.
 Францускиња, ф. die Franzosinn, Galla.
 Фрас, м. vide врас.
 Фратор, м. vide вратор и пратор.
 Фраторов, ва, во, vide враторов и праторов.
 Фраторски, ка, ко, vide враторски и праторски.
 Фришак, шка, ко, vide вршак.
 Фршак, м. vide вршак.
 Фршакче, чепа, н. vide вршакче.
 Фрушка гора, ф. das Gebirge, das Sitzen von Westen nach Osten durchschneidet, nom. propr. saltus.
 Фрушкогорац, рца, м. н. п. калуџер, Truschkogorer.
 Фрушкогорски, ка, ко, Truschkogorer.
 Фунпа, ф. vide вунпа.
 Фунпаш, м. vide вунпаш.
 Фунпашки, ка, ко, vide вунпашки.
 Фуруна* (фуруна), ф. vide вуруна.
 Фуруница (фуруница), ф. dim. v. фуруна.
 Фурунски, ка, ко, vide вурунски.
 Фуруница*, м. vide вуруница.

Ц.

Цаварика, ф. Schimpfwort für einen schlechten Wein, convicium in vinum malum.
 Цавитици, им, vide цвтитици.
 Цагрије, ф. коре од ножа, cf. кора.

Фара

Фрвване, п.

Фрвванати, ат, в. иуф.

Фратане,

Фратати, ат, в. иуф.

Фратати, ич, в. рф.

Цапа, цапа, in den поскокитије (Tanzweisen) Nachahmung des Lautes der Knöpfe, Münzen u. dgl. beim Tanze, interj. de sonitu conflictorum saltantis.

Цар, m. der Kaiser, imperator.

Царев, ва, во, des Kaisers, imperatoris.

Царевина, f. 1) das Kaisergut, res imperatoris. 2) das Kaiserland, Kaiserthum, imperium.

Царевик, m. der junge Kaiser, imperatoris filius.

Царевница, f. m. j. пара, eine Art Paraniumul genus.

Цариград, m. die Kaiserstadt (Constantinopel), urbs imperatoria (Constantinopolis).

Србљи приповиједају, да Цариград нијесу људи зидали, него да се сам саздао: кажу да је некав цар ловџи нагазио на мртву љуцку главу и прегазио је с коњем; онда му глава проговорила: „Шта ме газнш, над ћу ти мртва досадити.“ Кад то чује цар, онда сјаше с коња и узме ону главу те је однесе кући; па је код куће сажеже, и оно угљевље од ње, пошто се олади, стуче у пра; па завије у аршију и остави у сандук. Послије некога времена опиде некуда цар, а његова кћи (која је била ћевојка на удају) узме кључеве па отвори сандук и почне по њему нешто преметати; кад нађе онај пра у аршији, види да је некакав пра, али не зна какав је, па онда мешне прст на језик те покваси па умочи у онај пра и лагне мало, да би дознала шта је; потом га опет завије у аршију као што је и био и остави у сандук, а она од тога часа поспане прудна. Кад се послије стане испраживати и испитивати од куд и како, дозна се да је од оне главе. Кад ћевојка буде на том доба, а она роди сина. Кад узме цар још онако мало дијете у руке, а оно њему одма рукама те за браду! онда цар заповједи да донесу један пањир жива угљевља, а један дукаша: да огледају, чини ли то дијете из лудости, или од своје воље. „Ако (вели) буде дијете лудо, оно ће попртати с рукама и за угљевље, ако ли не буде лудо, оно ће за дукаше.“ Кад донесу пред дијете угљевље и дукаше, а оно одма рукама за дукаше, а угљевљу ни мукаше. Цар већ види да ће оно да се испуни, што му је глава казала. Кад буде дијете већ велики момак, онда га цар

оћера у свијет, и каже му: „Дасе није не спаниш, док не нађеш же су се два зла ударила.“ — Одајући тај момак по свијету, кад дође на оно мјесто, же је сад Цариград, нађе глогов трн, же се око њега обмотала гуја, па гуја пеца трн, а трн буде гују; онда помисли у себи: „Ево ово су два зла.“ па пође у наоколо разматрати она мјеста; кад дође, онако у наоколо идући, опет поблизу онога трна, онда стане, па рече: „Овђе треба спати.“ У који ма то рече, у онај се ма обазре, а то се од онога трна до његови леђа (куд је гођ он нишао) створио зид. И од тога мјеста до онога трна, кажу да ни данас нема зида у Цариграду (а да се он није обазрео и да није рекао: овђе треба спати, зид би за њим нарастао до трна). Послије он пу постане цар, и од свога ћеда опше царство.

Цариградски, ка, ко, 1) Konstantinopolitanisch, constantinopolitanus. 2) als adv. Konstantinopolsisch, more constantinopolitano, n. p. носисе.

Цариграђанин, m. der Konstantinopolitaner, Constantinopolitanus.

Цариграђанка, f. die Konstantinopolitanerin, Constantinopolitana.

Царик, m. 1) dim. v. цар. 2) der Zaunkönig, regulus.

Царица, f. die Kaiserin, imperatrix.

Царичин, на, но, der Kaiserin, imperatricis.

Царичина, f. (Königinbrunn) berühmte Quelle in der krajina Негопинска, von wo Ueberbleibsel einer Wasserleitung nach Праово. cf. krajina.

Царовање, n. das Zarfeyn, das Kaiserthum, imperium:

„Беговање моје царовање —

Царовати, рујем, v. impf. цар сеун. sum imperator, impero.

Царски, ка, ко, 1) kaiserlich, imperatorius. 2) adv. kaiserlich, imperatoris more.

Царство, n. das Kaiserthum, Reich, imperium.

Цвап, m. vide цвијет.

Цваптити, им, vide црјетати.

Цвејан, m. (Рес. и Срем.) vide Цвијан.

Цвејо, m. (Рес. и Срем.) vide Цвијо.

Цвекла, vide блишва.

Цвелање, n. (Рес. и Срем.) vide цвијелање.

Цвелапш, ам, (Рес. и Срем.) vide цвијелапш.

Цвеш, m. (Рес. и Срем.) vide цвијеш.

Царина, f.

X

Царинар, m.

- Цвѣта, f. (Рес. и Срем.) vide Цвијета.
 Цвѣтак, тка, м. нур. у. цвѣт.
 Цвѣтање, н. (Рес. и Срем.) vide цвѣ-
 тање.
 Цвѣтаст, та, то, (Рес. и Срем.) vide
 цвѣтаст.
 Цвѣташи, ам, (Рес. и Срем.) vide
 цвѣташи.
 Цвѣти, f. pl. (Ред. и Срем.) vide цви-
 јели.
 Цвѣтин, м. (Рес. и Срем.) vide Цвије-
 тини.
 Цвѣтко, м. (Рес. и Срем.) vide Цвје-
 тко.
 Цвѣтнй, на, но. (Рес. и Срем.) vide
 цвѣтнй.
 Цвѣтоје, м. (Рес. и Срем.) vide Цвје-
 тоје.
 Цвѣтоносије, н. (Рес. и Срем.) vide
 цвѣтоносије.
 Цвѣтош, м. (Рес. и Срем.) vide Цвје-
 тош.
 Цвѣтуља, f. (Рес. и Срем.) vide цвје-
 туља.
 Цвѣке, н. (Рес. и Срем.) vide цвијеке.
 Цвѣкице, н. dim v. цвѣке.
 Цвијан, м. (Ерц.) Mannsname, nomen viri.
 Цвијѣлање, н. (Ерц.) das Weinenma-
 chen, permotio ad letum.
 Цвијѣлаши, ам, v. impf. (Ерц.) weinen
 machen, facio flere.
 Цвијет, м. (Ерц.) 1) (coll.) die Blüte,
 flos. 2) (pl. цвијетови) die Blume, flos.
 Цвијета, f. (Ерц.) Frauenname, nomen
 feminae.
 Цвијѣтак, тка, м. нур. у. цвијет.
 Цвијѣти, f. pl. (Ерц.) der Palmsonntag,
 dominica palmarum.
 Цвијѣтин, м. (Ерц.) Mannsname, no-
 men viri.
 Цвијеке, н. (coll. Ерц.) die Blumen,
 flores.
 Цвијекање, н. dim. v. цвијеке.
 Цвијо, м. (Ерц.) нур. v. Цвијетини.
 Цвијелти, лим, (Рес.) } vide цвијелти.
 Цвијавши, лим, (Срем.) }
 Цвијѣње, н. das Wehflagen, lamentatio.
 Цвијелти, лим, v. impf. (Ерц.) weh-
 flagen, lamentor.
 Цвијѣтање, н. (Ерц.) das Blühen, flos.
 Цвијѣтаст, та, то, (Ерц.) н. п. крава,
 eine Blöße an der Stirne habend, ma-
 cula alba in fronte praeditus.
 Цвијѣташи, ам, v. impf. (Ерц.) blühen,
 floreo.
 Цвијѣташин, м. (Ерц.) Mannsname,
 nomen viri.
 Цвијѣтик, м. dim. v. цвијет.
 Цвијѣтко, м. (Ерц.) Mannsname, no-
 men viri.
 Цвијѣтнй, на, но, (Ерц.) н. п. неђеља,
 die Palmwoche, hebdomas palmarum.

Цвѣтоје, м. (Ерц.) Mannsname, no-
 men viri.

Цвѣтоносије, н. (Ерц.) vide цвијетини:
 „Пред Риспово пред цвѣтоносије —
 Цвѣтош, м. (Ерц.) Mannsname, no-
 men viri.

Цвѣтуља, f. (Ерц.) Name für eine Kuh
 die wie eine Blume an der Stirne hat,
 nomen vaccae quae in fronte habet no-
 tum albam.

Цвѣкање, н. das Schmaßen (laute Rüz-
 fen), osculatio cum sonitu.

Цвѣкаши, ам, v. impf. schmaßen, cum
 sonitu osculor.

Цвѣке, genit. in der Redensart: у поке
 нема ни цвѣке, mit einer halben Scha-
 ist nichts zu machen, nec operae pre-
 tium est bibere dimidiam osam.

Цвѣкнупи, нем, v. pf. schmaßen, cum
 sonitu osculor.

Цвѣрка, f. das Zwitschern, fritinnitus.

Цвѣркнупи, нем, v. pf. 1) zwitschern,
 fritinnitio. 2) zwitschern, schwirren (Waf-
 ser auf Feuer gegossen); strido.

Цвѣркнупање, н. das Zwitschern, garru-
 tus (avium).

Цвѣркнупиши, укем, v. impf. zwitschern,
 garrio.

Цвѣркање, н. das Zwitschern, fritinnitus,
 stridor.

Цвѣраши, чим, v. impf. zwitschern, fri-
 tinnio, strideo.

Цѣв, f. (Рес. и Срем.) vide цвијет.

Цѣвчина, f. augm. v. цѣв.

Цѣвчица, f. dim v. цѣв.

Цѣдио, н. (Рес. и Срем.) vide цѣдио.

Цѣдити, им, (Рес. и Срем.) vide цѣ-
 дити.

Цѣдуља, f. (у Сријему, у Бачк. и у
 Бан.) der Zettel, scheda.

Цѣдуљар, м. der Zettel gibt (z. B. an Zoll-
 stätten, Stadthoren) schedularius.

Цѣдуљарев, ва, во, } des Zettelgebers,
 Цѣдуљаров, ва, во, } schedularii.

Цѣдуљича, f. dim. v. цѣдуља.

Цѣж, м. (Рес. и Срем.) vide цвијет.

Цѣжење, н. (Рес. и Срем.) vide цвијетњење.

Цѣжин, м. vide рушпа.

Цѣлац, лаца, м. (Рес. и Срем.) vide
 цвијелац.

Цѣливање, н. (Рес. и Срем.) vide цѣ-
 ливање.

Цѣливати, ам (и целујем), (Рес. и
 Срем.) vide цѣливати.

Цѣлокупан, пна, но, (Рес. и Срем.)
 vide цѣлокупан.

Цѣна, f. (Рес. и Срем.) vide цвијетна.

Цѣнење, н. (Рес. и Срем.) vide цѣ-
 нење.

Цѣнити, им, (Рес. и Срем.) vide цѣ-
 јенити.

Цѣнша, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.)

Цвѣрац, тка, м.

Цвѣтања, f. цвијет-
 ница

цвијетини, nomen feminae

der Centner (Sferr. der Centen), pondus centenarium, centipondium.
 Цепље, п. (Рес. и Срем.) vide цјељење.
 Цепљање, п. (Рес. и Срем.) vide цјељање.
 Цепљанисе, амсе, (Рес. и Срем.) vide цјељканисе.
 Цео, цела, ло, (Рес. и Срем.) vide цијел.
 Цепало, п. (Рес. и Срем.) vide цјепаало.
 Цепаница, ф. (Рес. и Срем.) vide цјепааница.
 Цепаничница, ф. dim. в. цепаница.
 Цепанье, п. (Рес. и Срем.) vide цјепање.
 Цепати, ам, (Рес. и Срем.) vide цјепапати.
 Цепачки, (Рес. и Срем.) vide цјепачки.
 Цепка, ф. (Рес. и Срем.) vide цјепака.
 Цепци, паца, м. pl. (Рес. и Срем.) vide цјепаца.
 Цепчица, ф. dim. в. цепка.
 Цер, м. 1) die Cerreife, cerrus. 2) nom. propr. eines Berges der die nauja von Zwornik von der von Шабач trennt, zw. propr. montis:
 „Савр Цера високе планине —
 Церџе, п. das Lachen mit Weisung der Zähne, risus ostensis dentibus.
 Цербама, м. der Zigeunerhauptmann, dux zingarorum.
 Цербашин, на, но, des Zigeunerhauptmanns, ducis zingarorum.
 Цербашиница, ф. die Frau des Zigeunerhauptmanns, uxor ducis zingarorum.
 Церик, м. Wald von Cerr = Eichen, cerratum.
 Церипице, нисе, в. r. impf. Zähne weisend lachen, rideo dentimus ostensis.
 Церик, м. eine junge Cerreife, cerrus parva.
 Церница, ф. парох у Ерцеговини:
 „Одакле се свати подигоше,
 „У Церници конак учинише —
 Церов, ва, во, von der Cerreife, cerrus, cerrinus.
 Церовац, вца, м. 1) жир, die Eichen der Cerr = Eiche, glandes cerrii. 2) Stab von der Cerreife, baculus cerruus.
 Церовача, ф. 1) Stocк von der Cerreife, iustis cerruus. 2) диња, die schönste Art von Melonen, peronis genus optimum.
 Церовина, ф. 1) Cerrholz, Zirnholz, lignum cerruum. 2) im Scherz für церовина: наша церовина до вијека.
 Цешња, ф. 1) der Fluß Цешња. 2) dessen Gebiet, ager circumschianus:

„Ој Цешњи водо поносиша —
 „У Цешњи усред горе Црне —
 Цешњанин, м. човек из Цешње:
 „Вино пије тридесет Цешњана
 „Крај Цешње пије воде ладне —
 Цешња, ф. жена, или ђевојка из Цешње:
 „Вино служи Цешња ђевојка —
 Цешњски, ка, ко, von der Цешња:
 „Оде право врелу Цешњскоме —
 Цех, м. (у Сријему, у Бачи. и у Бан.), die Zechе (der Handwerker), collegium.
 Цехмајстор, м. der Zechmeister, magister collegii.
 Цехмајсторов, ва, во, des Zechmeisters, magistri collegii.
 Цецел, м. преслао као цецел.
 Циганија, ф. (coll.) die Zigeuner, Zingari.
 Циганин, м. der Zigeuner, Zingarus.
 Циганинов, ва, во, des Zigeuners, Zingari.
 Циганисање, п. das Zigeunern, facio more Zingari.
 Циганисати, нишем, в. impf. zigeunern, facio more zingari.
 Циганка, ф. die Zigeunerin Zingara.
 Циганлук, м. die Zigeunerey, mos, vagatio Zingarorum.
 Цигански, ка, ко, 1) zigeunerisch, zingarus. 2) adv. more zingari.
 Циганчад, ф. (coll.) die Zigeunerkinde, pueri zingari.
 Циганче, чета, п. ein junger Zigeuner, puer zingarus.
 Циганчење, п. das Benehmen einer Zigeunerin, mos zingarae.
 Циганчин, на, но, der Zigeunerin, zingarae.
 Циганчина, ф. augm. в. циганка.
 Циганчити, им, в. impf. wie eine Zigeunerin sich benehmen, facio more zingarae.
 Циганчица, ф. dim. в. циганка.
 Цигла, ф. der Ziegel, later.
 Циглана, ф. die Ziegelhütte, der Ziegelofen, officina lateraria, fornax lateraria.
 Циглар, м. der Ziegelbrenner, laterarius.
 Циглај, ла, до, einzig nur, nominis: цигли један, цигла два и ш. д.
 „У Спојана нема много друга,
 „Разма цигле двије вјерне слуге —
 Циго, м. (vertraulich für циганин).
 Цигулин, м. само у овој зачетки:
 Цигулин пици у луку; да није цигулина у луку, сви би људи залуду (воденица).
 Цијев, ф. (Erz.) das Rohr, die Röhre, fistula, canalis, tubus: цијев од зовине, што жене сучу прећу на њу; цијев пушчана; цијев у цоге (м. ј. голјен).

*Цигани, м. р. (у Сријему
и Сља)*

*у циганке трафари
није млијека.*

*у циганке црвоб
рад, али пуна морба.*

Цокотати, кокем, v. impf. н. п. од зиме, zittern, tremo.
 Цоф, м. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) der Zopf, cauda capillorum, cf. кика, плетеница.
 Црв, м. der Wurm, vermis.
 Црва, f. das Wurmlöcher, foramen factum a teredine.
 Црвак, вка, м. hyp. v. црв.
 Црвање, п. 1) das Wurmfressen, vermicultatio 2) das Laufen, derexio, sublatio pediculorum.
 Црватисе, амсе, v. г. impf. 1) Würmer erzeugen, wurmfressig seyn, vermicultor, 2) sich laufen, tollo pediculos.
 Црвеперка (црвенперка), f. eine Art kleinen Vogels mit rothem Gefieder, avicula rubra.
 Црвен, f. die Röthe, rubor, rubedo.
 Црвен, на, но, roth, ruber.
 Црвенење, п. vide црвенење.
 Црвеника, f. 1) eine rothe Ziege, sic vocant carnam coloris rubei 2) (стп.) rother Wein, vinum rubrum: „Иван сједи на таџаној кули, Те он пије црвенику вино —
 Црвенило, п. 1) die Röthe (Farbe), rubia, 2) die Röthe, das Rothgefärbte, rubeum.
 Црвениши, им, v. impf. röthen, rube-facio.
 Црвенишисе, имсе, v. г. impf. roth seyn, rubeo.
 Црвеннаст, ма, мо, röthlich, subru-ber.
 Црвенење, п. das Röthen, rube-factio; rubor.
 Црвнѝ, м. dim. v. црв.
 Црвљање, п. vide црвљање.
 Црвљатисе, амсе, vide црвљатисе.
 Црвљив, ва, во, wurmig, vermiculto-sus.
 Црвоточ, f. der Wurmstich, via tere-dinis.
 Црвоточина, f. der Wurmstich, pulvis e corruptione per vermes.
 Црво, п. (Рес. и Срем.) vide црјево.
 Црѝ, (Рес. и Срем.) vide црѝен.
 Црѝнѝ, м. dim. v. црѝен.
 Црѝња, f. (у Сријему) vide црѝпуља.
 Црѝпуља, f. ein großer Deckel, der erwärmt über das zu backende Brod, п. а. Bäckereyen gelegt wird, operculum.
 Црѝјево, п. (Ерц.) der Darm, intesti-num.
 Црѝјен, м. (Ерц.) 1) die Scherbe, testa 2) der Hohlzinger, imbrex.
 Црѝвање, п. das Crepieren, Umkom-men, interitus, mors.
 Црѝвати, ам, v. impf. creperien, intom-men, perire.

Црѝвица, f. (mittheilig) ein bischen Westögen, facultatula:
 А Има ли он шпо?
 В. Има неку црѝвину.
 Црѝва, f. die Kirche, ecclesia, cf. ан-маспир.
 Црѝвари, м. pl. људи, шпо иду на-маспирима о великим годовима (Kirchgänger), cf. намаспир.
 Црѝвѝнѝ, на, но, Kirche, templi ec-clesiae.
 Црѝвѝњак, м. der Kirchendiener, ae-ditau.
 Црѝвѝњаков, ва, во, des Kirchendien-ers, aeditui.
 Црѝвина, f. (augm. v. црѝва) Ruinen einer Kirche, templi rudera.
 Црѝвица, f. dim. v. црѝва.
 Црѝвѝште, п. Ort, wo ehemal eine Kirche war, locus, ubi olim fuit ecclesia.
 Црѝнути, нем, vide црѝнѝ.
 Црѝпураст (црѝпураст), ма, мо, vide црѝномаѝаст.
 Црѝн (comp. црѝнѝ), на, но, schwarz, niger, ater. Увадио му црѝн комад у торбу. Доки ће и њему црѝн пешак.
 Црѝна гора, f. Montenegro, Mons niger (pars Epiri).
 Црѝна река (ријека), f. 1) Namen ei-nes Flüsschens, der im Krivni vir ent-springt, und bei Zajcar in den Ti-mok sich ergiebt, (heißt auch Mali Ti-mok). 2) die Gegend (das Gebiet) die-ses Flüsschens.
 Црѝнѝ вр, м. Berg unweit Zagodina.
 Црѝнѝк, м. (als Scheltwort) du Schwär-zer! (moralisch), niger! црѝниче један!
 Црѝнило, п. die Schwärze, atramentum.
 Црѝнина, f. die Schwärze, nigredo.
 Црѝнити, им, v. impf. schwärzen, nigro.
 Црѝнитисе, имсе, v. г. impf. schwarz aussehen, nigret.
 Црѝница, f. Scheltwort für ein Frauen-zimmer, conricium in feminam (nigra).
 Црѝница, f. м. j. преиња, Art Kirche (schwarze), cerasum nigrum,
 Црѝногорац, рца, м. Montenegriner, Montis nigri incolae.
 Црѝногорка, f. die Montenegrinerin, mulier montis nigri.
 Црѝногорскѝ, ка, ко, 1) Montenegriner, nigrimontanus. 2) adv. montene-grinisch, nigrimontanorum more.
 Црѝнокапац, пца, м. die Schwarzmü-ße (Mensch der eine schwarze Mütze trägt): so nennt man die Branitschewer, qui nigrum cucullum gestat.
 Црѝнокос, са, со, schwarzhaarig, nigro capillo.
 „Ој девојко црѝнокоса!
 „Не гледај ме гола, боса —

Цопа.

Црѝен, f.

Црѝен, на, но

Црѝенити, им, v. impf.

Црѝнѝнѝти е, им а, v. г. p. impf.

Црѝвотисак, ска, м.

Црѝвотисак на дуруц удео —

Цуркметово, п.

Цуркметти, м, в. имп.

Цурван, м.

Зоване - цурване!

Цурво, м.

Божо и цурво!

Цавалъ, вла, м. } криж коњски.

Цавоо, вла, м. }

Цавленик, м. м. ј. пуца,

Куд (цавима) поштовани

коњи иду.

Цуц кака

Цуц-Цуц

Цавкун, Цавкунтич, Цавкунџе.

Цавкун, м.

Цуцу, цуцу на коњу

Цавкунтич, м, в. имп.

да ти мајку закоњу

Цавкунџе, м.

891	При	Цуц	Цуц	Цаг	892
Приемањаст, та, то, bräunlich im Gesichte, fuscus.	Црноок, ка, ко, schwarzäugig, nigris oculis.	„А за једно младо црнооко, „Дааа б' заџа кљаду дукаша — Црноока, f. die Schwarzäugige, puella nigris oculis.	Црноречки, ка, ко, } von Црна рече-Црноречки, ка, ко, } ка, de lumine nigro.	Црњ, м. der Wurm (am Finger,) paronychiium.	Црњење, n. das Schwärzen, nigratio.
Црња; f. die Braune, fusca: „Што ку плавки боју куповати, „То ку прџки шоке саковати — Црњкаст, та, то, schwärzlich, subniger.	Црпење, n. das Schöpfen, haustus.	Црпкњење, n. dim. v. црпење.	Црпкати, ам, dim. v. црпсти.	Црпсти, пем, v. impf. schöpfen, haugio.	Цртало, n. das Pflugeisen, culter agrarii.
Цртарање, n. das Streichen, Herumsfahren mit einem Messer, das Reizen, linearum ductio.	Цртарати, ам, v. impf. reizen, lineas ducio.	Цртарнути, нем, v. pf. einen Strich machen, lineam ducio.	Цржи (говорисе и цркнути), цркнем, v. pf. 1) umkommen, perego (von Thieren), 2) bersten, rumpi: „На руци му три златна прстена, „Та сватри му цркла на прстима — Цржи! Auf zum Hunde, das er fortgehe, vox propellantis canem.	Цуко, м. hur. vom Hund, canis.	Цуњање, n. das Schnobern, Herumschnüffeln, quaeritatio.
Цуњати, ам, v. impf. herumschnobern, quaerito: шта ти цуњаш тамо?	Цуп! } beim Tanze, interj. saltan-Цупа! } tis: „Оп цуп! „Опа цупа цупе, „Пала баба с каупе — Цура, f. (Ерц.) vide девојка.	Цурење, n. das Rinnen, manatio.	Цуртак, тка, м. hur. v. цура.	Цуретина, f. augm. v. цура.	Цурин, на, но, Mädchen, puellae.
Цурити, ри, v. impf. rinnen, manio.	Цурница, f. dim. v. цура.	Цурко, Manasname, nomen viri.	Цуцак, цка, м. vide цуко.	Цуцање, n. das Wiegen auf dem Knie, agitatio in genibus.	Цуцати, ам v. impf. auf dem Knie wiegen, agito in genibus.
Цуцкњење, n. dim. v. цуцање.	Цуцкати, ам, dim. v. цуцати.	Цуцнути, нем, v. pf. einmal auf dem Knie wiegen, sustineo genu (puellum).			

Ч.

Ч, м. (у Бачкој) verkürzt statt чича: ча Паја, ча Стева, ча Пера и п. д.	Чабар, бра, м. der Zober, labrum, vas aquale. У нашега чабра гвоздени уши (реку жене, кад ко приповиједа у куќи за каквоу болест, или за другу какву несрећу, која се ће догодила).	Чабрени, на, но, н. п. уши, Zober, labri.	Чабреник, м. die Zoberstange, pertica portando labro.	Чабреник, м. vide чабреник.	Чабрић, м. dim. v. чабар.
Чабрица, f. ein Männchen, vasculum.	Чабричица, f. dim. v. чабрица.	Чаброноша, м. der Zoberträger (з. В. in der Weinlese), portans labrum.	Чава; f. Frauennamen, nomen feminae.	Чавка, f. 1) die Dohle, monedula. 2) eine Art schwarzer Traube, uvae nigrae genus. 3) Frauennamen, nomen feminae.	Чавољак, лка, м. eine Art kleiner, süßer, harter Apfel, pomi genus.
Чаврзање, n. das Völlschreyen der Ohren, obtusio.	Чаврзати, ам, v. impf. einem die Ohren voll murren, obtundo.	Чаврљање, n. das unverständliche Daherplaudern, blateratio, recitatio confusa.	Чаврљати, ам, v. impf. undeutlich daherplaudern, recito confuse.	Чавчик, м. eine junge Dohle, pullus monedulae.	Чавчица, f. dim. v. чавка.
Чавчиј, чја, чје, der Dohle, monedulae.	Чараљ, гља, м. gefrorener Roth, lutum congelatum.	Чарљање, n. das Klappern (auch das Krägen, z. B. der Maus im Zimmer), strepitus genus.	Чарљамн, ам, v. impf. klappern, krägen, strepitum edo e. g. muris rodentis.	Чарпалка, f. die Klapper, crepitaculum.	

Чардачик, м. dim. v. чардак.
 Чардачки, ка, ко, н. п. соа, des чардак, casae чардак dictae.
 Чарка*, f. das Schärmügel, pugna levis.
 Чаркање, n. 1) das Schärmügeln, pugnatio levis. 2) das Herumstören im Feuer, dimotio ignis.
 Чаркати, ам, v. impf. н. п. у вапру, das Feuer führen, stören, dimoveo ignem, irrito.
 Чаркаписе, амсе, v. r. impf. schärmüseln, leviter pugno, irritare se invicem.
 Чаркапија*, m. die Vorposten, excubiae extremae.
 Чарни, на, но, (сп.) vide прн:
 „Чарна горо пуна ши си лада —
 „Чарне очи ви га не гледале —
 Чарноок, ка, ко, schwarzäugig, nigris oculis.
 Чарноока, f. 1) die Schwarzäugige, nigris oculis. 2) daher ein Name eines Schafes, das einen schwarzen Rand um die Augen hat, nomen ovis nigrae circum oculos.
 Чарноокаст, та, то, vide чарноок.
 Чарнути, нем, v. pf. н. п. у вапру, einmal führen, irrito semel ignem.
 Чарнутисе, немсе, v. r. pf. schärmüseln, concurreo.
 Чаргучија*, m. vide опанчар.
 Чаргучици, на, но, des чаргучија.
 Чаргучицица, f. die Frau des чаргучија.
 Чаругцијски, ка, ко, } 1) der чаругченаругцијски, ка, ко, } ције. 2) adv. wie ein чаругција.
 Чаршаф*, m. 1) das Tischtuch, marpa. 2) das Betttuch, linteum.
 Чаршија*, f. der Marktplatz, forum.
 Чаршијски, ка, ко, н. п. љеб, Markt-, a foro, forensis.
 Чаршијски, ка, ко, vide чаршијски.
 Час, m. der Augenblick, punctum temporis: за час, за један час; часом.
 Часак, ска, m. dim. v. час.
 Часловац, вца, m. das Horologium, (alt-slavisches Lesebuch nach dem Namenbüchlein und vor dem Psalter), horologium.
 Часловац, вца, m. der часловацшüler, puer discens (legere) horologium.
 Часна, на, но, н. п. пост, крст, geht, heilig, sanctus: часно сјели, поштено устапи (над напијају); часни пост, die große Fastе vor Ostern, jejunium quadragesimale.
 Часом, adv. den Augenblick, augenblicklich, statim, ad momentum.
 Част, f. 1) das Gastmal, convivium. 2) das einzelne Gericht, cibus: донио вум част, cf. женидба.†

Частини, им, v. impf. tractiren, convivio exsipio.
 Чашаније, n. vide чакење: сву ноћ је бילו чашаније у пркви.
 Чашање, n. vide чакење.
 Чашати, ам, vide чашици.
 Чашац, чаца, m. der gute Leser, lector expeditus.
 Чашисати*, чашицем, vide сашити (схлопити, н. п. аљну).
 Чашити, им, v. impf. lesen, lego.
 Чашлов, m. die Querstange beim Leiterwagen, retinaculum scalarum.
 Чашма*, f. das Flechtwerk (im Gegensatz der gemauerten Wände), crates: није вид, него чашма.
 Чашрија, f. die Cisterne, cisterna.
 Чакење, n. das Lesen, lectio.
 Чаура, f. die Capsel (der Schiel, u. dal.), capsula glandis etc. 2) die Puppe des Seidenwurms, nymphe, chrysalis.
 Чаурица, f. dim. v. чаура.
 Чауш*, m. der Schausch bei der Armees und bei Hochzeiten, cf. женидба.
 Чаушев; ва, во, des чауш.
 Чацак, чва, m. eine Stadt in der Шумадија.
 Чацкање, n. das Stochern, fossio.
 Чацкати, ам, v. impf. н. п. зубе, stochern, fodio.
 Чаша, f. der Becher, calix, poculum.
 Чашица, f. 1) dim. v. чаша. 2) die Kniefscheibe, patella (genuslis).
 Чашкење, n. das Tractiren, convivium.
 Чварак, рка, m. die Treber des geschmolzenen Fettes, recrementa adipis.
 Чварење, n. das Geräusch des schmelzenden Fetts, stridor adipis liquati.
 Чварити, им, v. impf. mit Geräusch schmelzen, liquescio adipem.
 Чвор, m. der Knoten, nodus.
 Чворац, рка, m. der Star, Stahr, sturnus.
 Чворина, f. augm. v. чвор.
 Чвориц, m. dim. v. чвор.
 Чворков, ва, во, des Stars, sturni.
 Чворковик, m. der junge Star, pullus sturni.
 Чворковљи, ља, ље, Star-, sturnorium.
 Чворнат, та, то, н. п. дрво, knotig, nodosus.
 Чврка, f. vide цврка.
 Чвркање, n. das schallende Klopfen, pucatio cum sonitu.
 Чвркати, ам, v. impf. klopfen, pulso.
 Чвркнути, нем, v. pf. einmal klopfen, pulso semel.
 Чвркнути, нем, v. pf. das Geräusch; so das Wasser, auf glühendes Eisen gegossen, macht, sonitus liquidi injecti in ferrum candens.

Чаробнија, ф. } (у припојку
 Чароблија, ф. } око сетва) vide
 Чаране.

У кога је Чаша, у мн
 и молитва.

Чворуга, ф

Часови, т. рл.
 Сва посуда на које устара,
 и часно се кнезу поклоњим —

† 3) dim флун, копов, н. п.
 на часно му.

На је часно кнежа подворно

Чврснути, нем, v. impf. voll werden (im Gegenfah der Magerkeit), plenus sum.

Чврст (comp. чвршћи), та, то, voll, heftig, plenus.

Чврстина, f. die Völle, plenitudo, soliditas.

Чврчак, чка, м.

Чврчање, п. vide чврчање

Чврчати, чати, vide чврчати.

Чедо (Кчево?), п. брдо у Црној гори:

„Кад се прими Чева каменота,

„У Чеву га чедо дочекала —

Чеговик је, wer ist er, wie heißt er, (w a b ist er für ein — itfch?), cuius est filius?

Чедо, п. (ст.) vide дијете:

„Мушко сам чедо родила —

„У нега се мушко чедо нађе,

„Није чедо као што су чедо —

Чесе, f. pl. (у Сријему), vide двоколице.

Чезанути, нем, v. impf. за ким или за чим, 1) Verlangen, lange Zähne bekommen nach etwas, das man andregesehen sieht, appeto rem, qua alios frui video. 2) Sehnsucht bestimmen, desiderio corrigi.

Чеза*, м. жевојачки дарови.

Чекало, п. (in der Mühle) der Rührnagel, Rührstock, speritaculum. Говори као чекало. Кад дијете не може одма (на вријеме) да проговори, онда жене за кувају колачич чекалом, па му даду те изједи (да почне онако брао говорити, као што чекало одскаче од камена и звечи).

Чекане, п. das Warten, expectatio.

Чекати, ам, v. impf. warten, expecto.

Чеканџа, f. die Vorste, seta.

Чеканк*, м. } der Hammer, malleus.

Чеканч, м. }

Чекме, f. pl. eine Art monē, wie man sie in der Herzegowina trägt.

Чекмече*, чема, п. die Schublade, forulus.

Чекрк*, м. der Haspel, rhombus.

Чекркаија*, f. m. j. преслица, der Spinnrocken (bei einem Spinnrad), coli genus.

Чекпаало, п. vide чекало.

Чела, f. die Biene, apis. Кома је чела за клобуком —

Челац, лца, м. (ст.) (der Bientich), apis mas, in der Anekdote der Lügenwette, selbst ein erlogenes Wort). Кад једно јупро пребројим челе, а то нема најбољег челца; онда ја брже боље оседлам нијеваца па узјашем на нега и пођем тражити челаца — кад пређем преко мора, ашо човек узаше мога челца у ра-

липу па оре за ситну проју и т. д. (у приповијетки).

Челенка, f. Schmuckfeder von Silber, als Soldaten-Auszeichnung für erste-gene Feindesköpfe, pennä argentea.

Челебија*, м.

Челик*, м. der Stahl, chalybs.

Челичан*, adj. indecl. vide челичан:

„Са мојим челичан мацаком —

Челица, f. qm. v. чела.

Челичан, чна, но, stählen, chalybeus.

Чело, п. 1) die Stirn, frons. 2) горње чело, vide зачеле. 3) чело главе, zu Kopfe, zu Häupten, ad verticem.

Челопек, м. die Sonnenseite, pars arri-ca collis aut montis.

Челочки, м. pl. cf. брадики (само у оној затонетки).

Челад, f. (coll.) 1) die Frauenpersonen im Hause, feminae familias. 2) die Leiste im Hause, familia.

Челаде, дѣта, п. ein Frauenzimmer aus dem Hause, femina familias.

Челуска, f. die Schraube die den Flin-tenstein festhält, rорца и доња.

Челуом, f. der Kinnbadeu, maxilla. ~~Челуом, м. der Kopfsteher der Lüt-lingen, velum feminarum Tancigum.~~

Чемер, м. грко као чемер.

Чемѣран, рна, но, bitter wie чемер, amarum ut чемер.

Чемѣрина, f. Art Pflanze (die Nießwurz, helleborum).

Чемѣриб, нога, п. Ebene in der Herze-dovina:

„Одашле се свати подигоше,

„И дошоше на равню Чемѣрно —

Ченгел*, м. гвоздена кука, der Ha-fen, uncus.

Чено, п. vide чесно.

Чеп, м. der Stöpsel, embolus.

Чепане, das Umherstapfen, obambulatio, osculatio.

Чепати, ам (и чепљем), v. impf. um-herstapfen, circumambulo.

Чепан, лца, м. eine Art Frauenhaube, vittae genus.

Чепѣрак, рка, м. die kleine Spanne, spithama minor Ни од педао ни од чепѣрак, а два дућана покрило (м. j. кози реп).

Чепркање, п. das Krahen (der Henne), Чепркани, ам, v. impf. krahen (wie die Henne im Sande), disjicio arenam, simum.

Чепрљање, п. vide чепркање.

Чепрљати, ам, vide чепркани.

Чѣрга, f. ein Zigeunerzelt, tentorium zingari.

Чѣргаш, м. m. j. циганин, der unter dem Zelte wohnt, Zingarus vagus.

Черѣвиз, п. Art Petersilie, petroselinä genus.

Шушше га у Чело изнеже —

+ 3!

*Ченгел, м. чекака
дубња салама.*

Черег*, м. } vide четврст.
 Черек*, м. }
 Черупање, п. das Rupsen, vulsio.
 Черупати, ам, в. impf. rupsen, vello.
 Чесма*, ф. der Springbrunn. cf. шочак.
 Чесмица, ф. dim. в. чесма.
 Чесница, ф. das Weihnachtsbrot. Чес-
 ницу прера да умијеси домаќин
 на Божић у јутру од шенична браш-
 на као погачу. Обично је да метну у
 чесницу поједну пару, или какав
 други новац (сребрни или златан);
 па кад сједну ручати, онда изло-
 ме чесницу, и свакоме даду по је-
 дан комадић: у чијем комадићу бу-
 де онај новац, онај кажу да ће би-
 ти најсрећнији оне године.
 Чесно, в. м. ј. бијелога лука, ein Stück
 Knoblauch, pars Allium Linn.
 Чесов, ва, во, (у Ерц.) von was, von
 welcher Materie, ex qua materia?
 Чест, ф. die Ehre, honor.
 Чест (соп. чешћ), ма, мо, dicht,
 densus.
 Честа, ф. ein Dicht, densi frutices.
 Честина, ф. die Dichte, densitas.
 Честини, ша, мо, ~~чешћина~~,
~~чешћина~~
 Честинање, п. das Glückwünschen,
 gratulatio.
 Честинати, ам, в. impf. Glück wün-
 schen, gratulor.
 Често, häufig, srebro.
 Честобродица, ф. ријека у Поречким
 планинама (weil er furtreich ist).
 Честоскок, м. (in einer Anekdote) der
 oft springt, qui saepe salt.
 Чета, ф. die Truppe, copiae, cohors.
 Четверница, ф. vide четворница.
 Четверо, vide четворо.
 Четвероношкѣ, vide четвороношке.
 Четворострук, ка, ко, vide четво-
 рострук.
 Четворница, ф. Anzahl von vier, quatuor.
 Четворка, ф. ein Faß von vier Eimern,
 dolium sарax quatuor amphorarum.
 Четворо: Anzahl von vier, quatuor.
 Четвороношкѣ, auf vier Füßen, qua-
 tuor pedibus.
 Четворострук, ка, ко, vierfach,
 quadruplex.
 Четврст, ф. das Viertel, Viertel, qua-
 drans, pars quarta.
 Четврстий, ма, мо, der vierte, quartus.
 Четвртин, м. soviel als четвртак
 in folgender Anekdote: Прела баба но-
 ку у очи четвртка па изишла на
 поље и у мраку нагазила и узјала
 на јуне; кад јуне скочи и понесе
 бабу на себи, онда она стане го-
 ворити: „Господине Четвртини-
 че! пушти мене, тебе ће бака све-

штини" (она је мислила, да је носк
 четвртак: што преде у очи њега).
 Четвртина, ф. vide четврст.
 Четвртица*, м. der Gondottiere (Truppen-
 führer); und jeder seiner ausgezeichneten
 Leute, dux cohortis; et vel miles ipse.
 Четври, vier, quatuor.
 Чешка, ф. die Bürste; auch der Besen
 von Borsten, scorae.
 Чешник, м. einer von der chema, turmarius,
 Чешовање, п. das Umherführen von
 Truppen, cohortis ductatib, das Um-
 herziehen als Abenteuer.
 Чешовати, тујем, в. impf. das Aus-
 ziehen in der Truppe oder mit Trup-
 pen auf Abenteuer.
 Чешокањ*, м. die bewaffnete Schiffs-
 navicula armata.
 Чешдесет (чешдесет), vierzig, qua-
 draginta.
 Чешдесетст (чешдесетст), ма, мо,
 der vierzigste, quadragesimus.
 Чешдесетница, ф. 1) die Todtenmalzeit,
 die 40 Tage nach dem Begräbniß von der
 Familie des Verstorbenen gegeben wird,
 convivium funebre die quadra-
 gesimo a sepultura. cf. daka. 2) die
 Commemoration für einen Verstorbenen
 durch 40 Tage, commemoratio pro de-
 functo per 40 dies.
 Чешдесетст (чешдесетст), vide чешде-
 сет.
 Чешдесетеро (чешдесетеро), vide
 четрдесеторо.
 Чешдесетст, ма, мо, vide четрдесетст.
 Чешдесеторо (чешдесеторо), Anzahl
 von 40, quadraginta.
 Чешнаест, vierzehn, quatuordecim.
 Чешнаестеро, vide чешнаесторо.
 Чешнаестст, ма, мо, der vierzehnte,
 decimus quartus.
 Чешнаесторо, Anzahl von vierzehn,
 quatuordecim.
 Чешница, ф. dim. в. чешка.
 Чешагија, ф. vide кашагија.
 Чешаљ, шља, м. der Kamm, pecten.
 Чешање (чешање?), п. das Krauen
 Krahen, fricatio.
 Чешати (чешати?), шем, в. impf.
 Krahen, frico.
 Чешља, ф. Art Pflanze, fruticis genus.
 Чешљање, п. das Kämmen, pexio, pe-
 ctinatio.
 Чешљар, м. der Kammmacher, pectina-
 rius (opifex).
 Чешљарев, ва, во,) des Kammmachers,
 Чешљаров, ва, во,) pectinarij.
 Чешљарскѣ, ка, ко, 1) Kammmacher,
 pectinarij. 2) adv. wie ein Kammma-
 cher, more pectinarij.
 Чешљати, ам, в. impf. Kämmen, pecto.
 Чешљик, м. dim. в. чешаљ.

+ (код вјеромана и књи-
 ревноика)

ф. част

+) уљиклај

Му четрѣ

3) ондућкај

Четвероконетње, п.

Четвероконетстиа, в. в. impf.

Чешаљ, шља, м. vide

Чешно.

Четвртак, шка, м. Junitag,

Четвртак, м.

Чешљарка, ф.

Чешљик

Чешљарца, ф.

Чибурчија, m. vide чибурчија.
 Чибук*, m. 1) die Röhre der Tabackspfeife, fistula. 2) eine Kaiserliche Abgabe von den Schafen und Ziegen, scripturae (vectigalis) genus.
 Чибукдук*, m. der Beutel für die Tabackspfeife am Sattel.
 Чибукчија*, m. 1) der Tabackknabe (der die Tabackspfeife nachträgt u. f. w.), fistularius puer. 2) der Einnehmer der Abgabe auf Herden, scripturarius.
 Чибулица, f. ein kleines Geschwür, pustula.
 Чивија*, f. 1) der Nagel, clavus. 2) der Schraubnagel, trochlea.
 Чивица, f. dim. v. чивија.
 Чивинџак, m. сврдао, што се врше рупе за чивије (код кола вољујски), der Bohrer für die Nagellöcher, terebra minor, pro clavorum viis.
 Чивит, m. der Indigo, indicum.
 Чивитџар, m. der Indigkrämer, venditor indici.
 Чивитџак, m. der Indigtopf, olla coquendo indico.
 Чивутана*, f. das Judenquartier, Judenviertel, regio Judaeorum.
 Чивутареме, n. das Handeln wie ein Jude, vita judaica.
 Чивутарити, им, v. impf. Judenhandeln treiben, mercaturam judaicam exercere.
 Чивуштин*, m. der Jude, Judaeus.
 Чивушинов, ва, во, des Juden, Judaei.
 Чивушка, f. die Jüdin, Judaea mulier.
 Чивутский, ка, ко, 1) jüdisch, judaicus. 2) adv. jüdisch, judaice.
 Чивучад, f. (coll.) junge Juden, pueri Judaei.
 Чивуче, чета, n. ein Judenkind, puer Judaeus.
 Чигра, f. (у Српјему и у Бачк.) Art Kinderspiels, ludi genus.
 Чизма*, f. der Stiefel, caliga.
 Чизмџар, m. der Stiefelmacher, sutor, orifex caligarum.
 Чизмарев, ва, во, vide чизмаров.
 Чизмардук*, m. das Schusterhandwerk, ars sutoria.
 Чизмаров, ва, во, des Stiefelmachers, caligarii.
 Чизмарски, ка, ко, 1) der Stiefelmacher, sutorum, sutorius, caligarius. 2) adv. nach Schuster Art, more caligarii.
 Чизменија*, m. vide чизмар.
 Чизмица, f. dim. v. чизма.
 Чиж, чија, чије, wessen, cujus.
 Чижгод, wessen immer, cujuscunque.
 Чижгођ, wessen immer, cujusvis.
 Чиж му драго, wessen immer, cujusvis.

Чик*! Komm heraus! exi.
 Чика, m. (Рес. и Срем.) vide чико.
 Чикање, n. das Herausfordern, provocatio.
 Чикаши, ам, v. impf. herausfordern, provoco ad pugnam.
 Чикин, ни, но, des чика, patrii.
 Чикнупи, нем, v. pf. herausfordern, provoco.
 Чико, m. (Ерц.) hyp. von чича, Wetter, patruus.
 Чиков, m. eine Art Fisch, piscis genus.
 Чиков, ва, во, des чико, patrii.
 Чикош, m. (у Бачкој) der Ferkel, (Aufseher der jungen ungezähmten Pferde auf der Pustara), equarii genus.
 Чиламаст, та, то, н. п. коњ, grau, Schimmel, albus equus.
 Чилаш, m. der Schimmel, albus.
 Чимбарн, m. pl. (bei den Weberinnen die eisernen Stänglein, um die Leinwand anzuspinnen), virgae ferreae ad extendendum linteum.
 Чимбур*, m. eine Speise, cibus ex ovis (etwa österr. gefegte Spee). Насправ се вода у тигању па се посолу; кад вода узаври, онда се на њу разбију јаја, те се читава (не мијешају се) скувају; па се онда вода исцједи и метне се мјесто ње скорупа те се јаја као мало зачине; љекоји још ушнуку бијелога лука те и залуче.
 Чимкџе, n. das Ablösen des Fleisches von den Beinen, descriptio carnis ab ossibus.
 Чимкати, ам, v. impf. n. п. кувано месо, abspülen, decerpo.
 Чимџе, n. vide чимџе.
 Чини, f. pl. die Feyerzeiten, incantatae res: нагазно на чини;
 „Чини чини сеји Ивановој —
 Чинија*, f. eine Schüssel, lanx. cf. здјела.
 Чиница, f. dim. v. чинија.
 Чинити, им, v. impf. 1) шпта, machen, thun, ago. 2) коме, einem anthun, incanto. 3) кожу, färben, perficio corium. 4) жито, reitern, cribro.
 Чинитисе, имсе, v. r. fr. 1) sich stellen, simulo. 2) scheinen, videor: чини ми се.
 Чинџе, n. 1) das Thun, factio. 2) das Anthun, Beheren, incantatio. 3) das Gerben, perfectio (corii). 4) das Reitern, cribratio.
 Чипав, ва, во, n. коза, овца, die kleine Guter hat, ubera exigua habens: чипава као мачка.
 Чипка, f. die Spitze, reticulum.
 Чипкар, m. der Spigenhändler, negotiator reticularius.

Чипан, мча, но,

Чимџе (како је чини
ми се)

Чимџица, f.

Чипо, ка, ло, vide чипан.

Чипкарев, ва, во, } des Spigenkrämers,
Чипкаров, ва, во, } reticularii.

Чир, m. das Geschwür (österr. das Ais),
apostema, abscessus.

Чирак*, m. 1) vide свијетњак. 2) der
Bediente, famulus. cf. слуга, момак.

Чирк, m. dim. v. чир.

Чисаоница, f. } Anzahl von drey Sä.

Чисоница, f. } den im Eam, tria fila.
cf. пасмо.

Чист, та, мо, rein, purus, castus

Чистац! interj. auf und davon, fugam
serit.

Чистилица, f. n. п. топовска, der
Wischer, Wischholben, peniculus per-
ticator.

Чистина, f. das freye Feld, Wiese, cam-
pus liber (ab aedibus).

Чистити, им, v. impf. 1) reinigen, pur-
go. 2) kehren, purgo scopis. 3) пип,
wischen, purgo peniculo perticato.

Чисто, 1) rein, pure: говори чисто
Српски. 2) ganz und gar, ordentlich,
plene: чисто ме уплаши; чисто ме
превари.

Чистота, f. } 1) die Reinheit, puritas.

Чистота, f. } 2) Keulichkeit, munditia.

Чистав, ва, во, 1) ganz, integer. 2) un-
verletzt, integer.

Чистање, n. (у Сријему, у Бачи и Бан-
особито по варошима) vide чаке-
ње.

Чистати, ам, vide чашити.

Чистий, та, мо (особито у Босни), n.
n. чисти он, ganz, integer, verus, ex
asse.

Чиплауџија*, m. ја не знам управо, или
је чиплауџија чиплауксабија, или
је онај, који је под чиплауком.

Чиплаук*, m. die Austerherrschaft, feu-
dum secundarium. Чиплаук се зове
оно село, ће има осим спаије још
један господар, који узима де в е-
то. Даије су посаије српски Аци-
Мустајпашине биле почиплаучиле
сву Србију на силу, и помешале суба-
ше по селима; а може биши да су ће-
која села још од старине била про-
дала своју земљу и почиплаучиласе
сама. Али-паша је Виданк 1802 —
1803 године чиплаучио Јадране на
силу, m. j. апоио и и нагонио да му
продаду своју земљу и да буду ње-
гов чиплаук:

„И Србију сву раздијелише

„На чиплуке и на данлуке —

Чиплауксабија*, m. der Besitzer eines
чиплаук, dominus feudisecundarii. Чип-
лауксабија је десет пута гори од
спаије: зашто спаија дође у години
један пут или двапут у село те
покупи свој десетак и главницу,

па иде напруг; а чиплауксабија
начини у селу кућу, и намјесни свога
субашу, или сам неизбива из села;
па нагони људе те му раде. cf. спаи-
ја.

Чиплаучар, m. cf. чиплауџија.

Чиплаучење, n. das Austerbelehnen, sub-
feudatio.

Чиплаучити, им, v. impf. in Auster-
hen geben, subfeudo (vi, per nefas).

Чипула, f. der Zettel der Verstorbenen, der-
gleiches jedes Haus führt, und am zudu-
nisse - Fest dem Geistlichen mittheilt,
damit er derselben namentlich gedenke,
catalogus defunctorum familiae.

Чича, m. vide стрип.

Чичак, чка, m. die Klette, Iappa.

Прионуо као чичак за јаје.

Чичин, на, но, des чича, patrii.

Чичкање, n. das dicht Aufspflanzen, con-
densatio.

Чичкати, ам, v. impf. dicht neben ein-
ander stellen, statuo densum —

Чичкање, n. 1) das Reinigen, purga-
tio, 2) das Kehren, versio, 3) das

Auswischen, expurgatio.

Чикаљање, n. das Kigeln, titillatio.

Чикаљати, ам, v. impf. Kigeln, titillo.

Чикаљење, n. vide чикаљање.

Чикаљив, ва, во, Kiglich, titillabilis;
чкаљива ока (n. п. жена, или же-
војка), reizbar, von viel Tempera-
ment.

Чикаљити, им, vide чикаљати.

Чкаљ, m. die weiße Distel, scoropordor a-
santhium Lin.

Чкала, f. das Krebsloch, die Krebshöhle,
caverna cancri.

Чкаљница, f. dim. v. чкала.

Чкање, n. vide чачкање.

Чкапни, ам, vide чачкапни.

Чкола, f. vide школа (mit allen Abtei-
tungen).

Чкољка, f. vide шкољка.

Чкрљање, n. das Schaben (der Haut)
rasio.

Чкрљати, ам, v. impf. m. j. коже, die
zu gärbende Haut schaben, scabo.

Члан, m. der Abschnitt (des Weingartens)
die Abtheilung, segmentum (regio) vi-
neae.

Чланак, нка, m. der Knöchel, talus.

Чмавање, n. das Schlafen und Zausen-
zen, dermitatio.

Чмавати, ам, v. impf. schlafend zaus-
lenzen, sterto.

Чоа*, f. das Tuch, pannus.

Чобан, на, но, n. п. чакшире, tuchen,
e pannu.

Чобани, m. vide чобанини.

Чобанија, f. das Hirtengeld, merces p-
storis.

+ 2) Чисто ме превари, чисто
је сад велеки

- Чобанин, m. der Hirte, pastor cf. пастир.
 Чобанимов, ва, во, des Hirten, pastoris.
 Чобаница (чобаница), f. die Hirtin, pastrix (?)
 Чобанов, ва, во, des чобан, pastoris.
 Чобанский, ка, ко, 1) Hirten-, pastoricius, 2) adv. nach Hirtenart, more pastorum.
 Чобанчад, f. (coll.) die jungen Hirten, pastoris pueri.
 Чобанче, чета, n. der junge Hirt, pastor juvenis.
 Чобања, f. das Wasserfaß, vasculum aquaticum, cf. чбан.
 Човек, m. 1) der Mensch, homo, 2) der Mann, vir, maritus: мој човек; човек не може бити човек, докле га жена не крсти.
 Човество, n. das Menschenthum, humanitas.
 Човечанство, n. vide човество.
 Човечина, f. augm. v. човек.
 Човечки, m. dim. v. човек.
 Човечји, чја, чје, Menschen-, humanus.
 Човечуљак, љка, m. vide човечки.
 Чово, m. der Mensch (vertraulich), homo.
 Човек, m. vide човек (mit allen Ableitungen).
 Чоја, f. (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide чоа.
 Чокешина, f. 1) ријека у Поцерини. 2) намастир близу те ријеке. 3) село близу мог. намастира. Чокешинац (ница), човек из Чокешине. Чокешинки, ка, ко, von Чокешина.
 Чокон, m. (у Сријему) vide окомак.
 Чом, m. m. j. дувана, ein Päckchen Tabak, fasciculus:
 „Чом дувана, дула окована —
 Чопор, m. m. j. свиња, eine Herde Schweine, grex porcorum.
 Чорана, f. vide чарана (mit allen Ableitungen).
 Чорба* (говоре и чорба), f. die Suppe, jus, jusculum. Од јевњина меса чорба за плот.
 Чорбанија*, m. der Brotherr, dominus, cf. газда.
 Чорбанијин, на, на, des Brotherrn, domini.
 Чорбанијница, f. die Brotsfrau, domina.
 Чорбешина, f. vide чорбина.
 Чорбина, f. augm. v. чорба.
 Чорница, f. dim. v. чорба.
 Чорболок, m. der Supperschlürfer, ragsatus. Док је чорбе, доста чорболова.
 Чорбурина, f. vide чорбина.
 Чоп, m. der (runde) Hügel, collis (n. п. виноград у чошу, или на чошу). cf. бријег.
 Чопан, на, но, vide чоан.

- Чошница, f. dim. v. чоа.
 Чпак, m. die Tasche, Rocktasche, fundus, cf. чеп.
 Чреда, f. (по намастирима и по црквама) die Reihe, ordo: сад је његова чреда.
 Чрез, (по Сријему и по Бачкој) durch, per (bloß im moralischen Verstande): чрез њега сам пропао. cf. с.
 Чубар, бра, m. der Saturey, Satureia hortensis Lin.
 Чубарука, f. die Hauswurz, semper vivum tectorum Linn.
 Чувалдуз*, m. die Päcknadel, acus serviens consuendis fasciculis. vide самаруша. Ко његову иглу узједо, преба чувалдуз да изасере.
 Чубање, n. das Hüten, custodia.
 Чубар, m. der Hüter, custos.
 Чубаран, гна, но, n. п. човек, жена, wirthschaftlich, häuslertlich, frugalis.
 Чубарев, ва, во, vide чуваров.
 Чубарука, f. (по Сријему и по Бачкој) vide чуварука.
 Чуваров, ва, во, des Hüters, custodis.
 Чувати, ам, v. impf. hüten, custodio.
 Чуватисе, амсе, v. г. impf. sich hüten, saveo.
 Чувен, на, но, weit bekannt, famosus.
 Чувенје, n. das Hörensagen, fama: по чувенју.
 Чуг, m. vide попик.
 Чудан, гна, но, чудан човек, 1) wunderbar, morosus. 2) außerordentlich, admirabilis. 3) adv. (чудно) wunderbar, außerordentlich, mirum in modum.
 Чудество, n. vide чудо.
 Чудила, n. pl. Wunderdinge, miracula: каква су то чудила?
 Чудитисе, имсе, v. г. impf. коме, или чему, sich wundern, miror.
 Чудна, f. Frauenname, nomen feminae.
 Чудноват, та, то, wunderbar, seltsam, singularis.
 Чудо, n. (pl. чуда и чудеса), n. das Wunder, miraculum.
 Чудотворац, рна, но, n. п. икона, wunderthätig, thaumaturgus. Ђескова је масн чудотворна.
 Чудотворац, рна, m. der Wunderthäter, thaumaturgus.
 Чудење, n. das Wundern, miratio.
 Чукумбаба, f. die Urältermutter, atavja.
 Чукумбабин, на, но, der чукумбаба, ataviae.
 Чукундед, m. (Рес. и Срем.) vide чукунџед.
 Чукундеда, f. (у Бачкој) ein Kraut, herbae genus.

Чок* in dem Bezirk-
 wirth: Чорба Чок,
 меса јок.

Чукаљ, кља, m.

Клоку рука нш Чокну доламу

Чукунџа друк, т. (у Сријему)

vide омак. cf. Коков.

Чанџрџив, а, о,

Чарор, т. Вика

Чедџи крив, ко прџе,
Чедџи, ко чу.

Чбалаџи, ам,

Чбалање

Показао чевер.

Чукунџедов, ва, во, (Рес. и Срем.)
vide чукунџедов.

Чукунџед (чукунџед), т. (Ерц.) праџе-
дов отац, der Ur-Urgroßvater,

Чукунџедов (чукунџедов), ва, во,
(Ерц.) des Ur-Urgroßvaters,

Чул*, т. покровач.

Чулав, ва, во, н. п. ован, овца, mit
kleinen Ohren, parvis auriculis.

Чума, f. vide кура.

Чун, т. der Kahn, das Kanot, cf. ора-
ница.

Чунак, нка, т. 1) das Weberschifflein,
radius textorius 2) die Röhre ben Was-
ferleitungen, tubus aquae ducendae.

Чуница, f. vide чун.

Чунокпизда, f. cunni amplii.

Чупа, f. das Büschel (Haare), fasciculus
capillorum.

Чупа, f. ein Weib mit ungekämmten Ha-
ren, mulier impexis capillis.

Чупав, ва, во, mit ungekämmtem Ha-
re, crinibus impexis.

Чупање, п. das Kaufen, vulsio.

Чупати, ам, v. impf. rupfen, vello.

Чупатице, амсе, v. г. impf. raufen,
rixor.

Чуперак, рка, т. das Büschel, fasci-
culus.

Чупкање, п. dim. v. чупање.

Чупкати, ам, dim. v. чупати.

Чурук*, adj. indecl. brüchig, fragilis, cf.
покарен.

Чути, чујем, v. pf. hören, audio.

Чутице, чујемсе, v. г. pf. verlauten,
auditor.

Чутура, f. die Tschutura, die hölzerne
Stache auf Reifen, vasculum vinarium.

Чутуретина, f. augm. v. чутура.

Чутураца, f. dim. v. чутура.

Чутуроисилац, ца, т. der Tschutu-
ra-Austrinker, cf. чутуротворац.

Чутуротворац, рца, т. (eine komi-
sche Werdrehung statt чудотворац,
der Tschuturthäter statt Wunderthäter):
он је велики чутуротворац!

Чуча, f. cf. бјера (само у оној заго-
нетки).

Чучаван, вца, т. т. j. гра, који се
не притиче, die Grünfiole, Erdfiole,
(die nicht an der Stütze hinaufkranft),
phaseolus repens?

Чучање, п. das Höden, to conquinniscere
(conquestio?).

Чучати, чим, v. impf. höden, conqui-
nisco.

Чучнути, нем, v. pf. niederhöden, con-
quinnisco.

Ч.

Чабан*, 1) in der Lebensart: чаба ти
(чаба му) то, т. j. на част ти
то, ich (schenke dir. 2) да ти чабу.
Код Турака је обичај да њекоји кад
дође у карану заповједи кавеции
ше да каву свима који се нађу у
кавани, па он сам плати; и то се
каже да о (или плати о) чабу.
Кад који плати чабу, онда кавеции
вече чаба! кад даје људма
филцане с кавом; а оное који је
платио да најпослије, и рече му
ва а (а не чаба); gratis.

Чабансати, аишем, v. pf. schenken,
dono, vide поклонити.

Чабара, f. die Schule (in den Klöstern),
das Schulzimmer, schola (von hak, der
Student? oder von чакати?).

Чак*, т. пртена вреќа, der Sack,
saccus.

Чакане, п. das Lärmen der Kinder, stre-
pitus.

Чакати, ам, v. impf. lärmen, strepo.

Чакуља, f. augm. v. чак.

Чам*, т. vide спакао.

Чамдан*, т. eine Weste, tunicae ge-
nus, praecipue Albanorum.

Чамбас*, т. der Pferdekennner, peritus
equorum.

Чамнија*, f. die Moschee, die Kirche der
Türken, templum Turcicum.

Чанарина*, f. Art runder Pflanzen-
ruhi genus.

Чачи, т. dim. v. чак.

Чбан, т. die Wanne, Kufe, cura.

Чбана*, f. die Munition, der Kriegs-
vorrath, copia bellica.

Чебрак, т. (у Сријему и у Банк.) vide
просјак.

Чебрање, п. vide прошење 1.

Чебрати, ам, vide просити 1.

Чеван*, т. vide одговор, Red' und
Antwort.

Чеванити, им, v. impf. verantworten,
vide одговарати.

Чеванљење, п. das Verantworten, vide
одговарање.

Чевер, т. Damascenerstahl, ferrum da-
mascenium.

Чевердан, т. } die Damascenerfinte,
Чеверлија, f. } telum damascenum:

„Дао би му дуга чевердана —
„Он прислони своју чеверлију —

Челам*, т. der Scharfrichter, Henker,
carnifex (fr. le geolier).

Чигерна кодасица, f. }
Чигерњача, f. } Lublinerst

Шальше, n. das Scherzen, jocatio.
 Шальив, ва, во, scherzhaftig, spaßhaft, joci amans.
 Шальивац, вца, m. der Freund des Scherzes, amans joci.
 Шальивица, f. die Freundin des Scherzes, amans joci.
 Шальивчина, m. augm. v. шальивац.
 Шам, m. Syrien, Syria:
 „У Шаму ке каде проплакати —
 Шамалаца*, f. Damast, rannus damascenus.
 Шамија*, f. eine Art Kopfstuch der Frauen, veli genus.
 Шамица, f. dim. v. шамија.
 Шамлајанка, f. m. j. сабља, Damasceper Klinge, ensis Damascenus:
 „Трже Бајо мача зеленога,
 „А Љубовић сабљу шамлајанку —
 Шанапан, пна, но, vide чурук.
 Шанац, нца, m. die Schanze, munimentum, vallum.
 Шанпава, ва, во, (по Сријему, по Бачк. и по Бан.) vide ром.
 Шанупи, нем, v. pf. lispeln, insusurro: шани му на уво.
 Шап*, m. vide стипса.
 Шапа, f. die Pfote, pes (canis, felis, vulpis etc.)
 Шапам, m. das Gelspief, susurrus. Шапам у памрам.
 Шапан, пца, m. ein Spiel (in Sieben) zwischen erwachsenen Personen beiderlei Geschlechts, in Städten, ludi genus.
 Шапница, f. dim. v. шапа.
 Шапџ, m. vide пас.
 Шаптање, n. das Lispeln, insusurratio.
 Шаптама, пкем, v. impf. lispeln, susurro.
 Шапчанин, m. ein Schabaker.
 Шара, f. das Bunte, varietas (picturae).
 Шара, f. die bunte (z. B. Flinte, Schaf), varia.
 Шара (планина), f. Berg in Serbien, (mons Scardus?):
 „Код оваца у Шари планини —
 Шарампов, m. eine Art Verschönerung, munimenti genus.
 Шарамповић, m. dim. v. шарампов.
 Шаран, m. der Karpf, carpio.
 Шаранчић, m. dim. v. шаран.
 Шаране; n. 1) das Buntmachen, variegatio. 2) das bunte Treiben (Ueberlichkeit), vita inconstans.
 Шарањ, ња, ње, Karpfen-, carpio-num.
 Шараши, ам, v. impf. 1) bunt machen, variego. 2) es bunt treiben, Niederlich sein, vivo dissolute (quoad matrimonium).
 Шарац, рца, m. 1) шарен коњ, 2) као

n. n. Шарац Краљевина Марка, der Sched, equus varius. 2) bunte Trauben, da einige reif sind, andere noch halb grün, variae uvae: век има шарца.
 Шаргица, f. у овој загонетки: Таца шаргица све село нагица, а себе не може? (ш. j. игла).
 Шарен, на, но, 1) bunt, varius. 2) doppeltungig, der nicht ins Auge blickt. Faun, duplex.
 Шаренград, m. an der Donau in Sieben.
 Шарениписе, имосе, v. r. impf. bunt aussehen, varius sum.
 Шареница, f. ein (bunter) Teppich, stragulum.
 Шарин, m. vide шарац 1.
 Шарка, f. 1) шарена гуја, eine bunte Schlange, serpens varius. 2) шарена кокош, bunte Henne, gallina varia:
 „Закољи ми шарку коку, која не носи
 3) шарена пушка, bunte Flinte, telum varium:
 „Шарке пушке по средини носе —
 4) шарке (pl.), die Thürangeln und das Thürband, cardo et vinculum januae.
 Шаркџа, f. велика шамбура од двије жипе.
 Шарџ, m. ein scheidiger Hund, canis varius.
 Шаровит, ма, то, (ст.) vide шарен:
 „Ни су гаке као што су гаке,
 „Век су гаке врао шаровите —
 Шаровлев, ва, во, дес шаров, canis vari.
 Шароња, m. der scheidige Ochse, bos varius.
 Шароњин, на, но, дес шароња, bovis vari.
 Шарпел, m. die Achselkärpe, die man trägt, damit die Flinte nicht unmittelbar die Kleidung berühre und beschädige, fascia genus.
 Шаруља, f. die scheidige Kuh, bos varia.
 Шаруљин, на, но, дес шаруља, bovis varia.
 Шарчев, ва, во, дес Шеден, equi vari.
 Шарчина, f. augm. v. шарац.
 Шарчић, m. dim. v. шарац.
 Шам (у Сријему, у Бачк. и у Бан.) vide да ако.
 Шатор, m. vide чадор.
 Шампра, f. der Stand, die Markthütte des Kaufmanns, tentorium mercatoris.
 Шафран, m. vide шавран.
 Шафрањика, f. vide шаврањика.
 Шачица, f. dim. v. шака.
 Шачурина, f. augm. v. шака.
 Шаш, m. das Rietgras, carex.

Шаране, срп.

Шаториште, н.ц.

Шатраште, ста, н.

У земљу, и стаже га узити и бити бурдубако
 по летима, онда Турцима повиче: „медет!“ А напушт
 „Безакониче један! ко ће ти узгодити? сад иште с
 сервети, сад меда!“

Шашарика, f. der Stengel des Kukuruß, scapus zeae mais Linn.
 Шашаровина, f. vide кукурузовина.
 Шашкин*, m. der Zaunensicht, nebulo.
 Шваба, m. (Рес. и Срем.) vide Швабо.
 Швабица, f. die Schwäbin (Deutsche), sueva, germana.
 Швабичица, f. dim. v. Швабица.
 Швабо, m. (Ерц.) der Schwabe (etwas verächtlich für: Deutscher), suevus (per contemptum pro germano).
 Швапски, ka, ko, 1) schwäbisch, suevicus. 2) adv. schwäbisch, suevise.
 Швапчад, f. (coll.) junge Schwaben, suevi juvenes. Играла се рацка деца са швапчадма.
 Швапче, чета, n. das Schwäblein, suevulus.
 Швапичин, m. pl. vide швапчад.
 Швапчар, m. das Stück der Peitsche, das schalzt (knallt), scuticae appendix quae crepat.
 Шврака, f. vide сврака (mit allen Ab-leitungen).
 Шврџа, m. (Рес. и Срем.) der Weich-Шврџко, m. (Ерц.) } ling. homo mollis.
 Шедој, m. 1) жупи, cheiranthus Cheri Linn. 2) црвени, cheiranthus annuus Linn.
 Шева, f. die Lerche, alauda.
 Шваp, m. 1) arundo arenaria Linn. 2) die Staude, der Strauch, frutex.
 Шваpиk, m. das Gesträuch, fruticetum.
 Шваpиk, m. dim. v. шваp 2.
 Шевин, na, no, Verſen, alaudae.
 Шевдање, n. 1) das unſtäte Bewegен, bald her, bald hin, motus inconstans. 2) die Unbeſtändigkeit, inconstantia.
 Шеврдаши, ам, v. impf. 1) unſtät ſeyn.
 Шеврднуни, нем, v. pf. } sum inconstans. 2) fig. unbeſtändig ſeyn, sum inconstans.
 Шерлука, f. eine Art kleinen Vogels, aviculae genus.
 Шевтѣлиа*, f. vide бресква.
 Шерп*, m. der Lehrlinge, tiro.
 Шерп*, m. vide шер.
 Шездесет, ſechzig, sexaginta. cf. шесет.
 Шездесеторо, vide шездесеторо.
 Шездесетна, ма, мо, der ſechzigſte, sexagesimus.
 Шездесеторо, eine Anzahl von ſechzig, sexaginta.
 Шемлаук, m. vide шенлаук.
 Шемшета*, n. pl. eine Art Schüre vorn am Kleide (wie die Freykorps hatten), funiculi adsuti (praetexta) vesti.
 Шена, f. hur. v. шеница.
 Шеница, f. der Weizen, triticum.
 Шеничан, чина; но, и. п. љоб, Шеничен, triticum.

Шеничица, f. Art Kraut, herbae genus.
 Шеничиште, n. Acker, wo einmal Weizen gestanden, ager olim tritico consitus.
 Шенлук*, m. vide веселе 1.
 Шенпрење, n. das Stolziren wie ein Pfau, superbitio ut pavonis, explicatio vestium.
 Шенпритисе, v. r. impf. ſich brüsten wie ein Pfau, superbio ut pavo.
 Шеница, f. vide кеница.
 Шенпрѣа, f. das Passiren, remedium ad tempus: mo же шенпрѣа; ударио у шенпрѣу.
 Шенпрѣње, n. das Passiren, remedia temporaria.
 Шенпрѣшти, им, v. impf. passiren, malis ad tempus mederi.
 Шенпш, m. die Schlinge, laqueus: свежи на шенпш.
 Шенпшик, m. dim. v. шенпш.
 Шер*, m. vide варош.
 Шербе, бета*, n. vide медовина.
 Шереметовиk, m. (оп.) Пјевасе како је Московска царица, госпа Јелсавка писала књигу:
 „Петру зету Шереметовику — Шерпш*, m. die Worte, limbis.
 Шерна, f. hur. v. шерпиња.
 Шерпање, n. das Lauern, herumgehen um etwas, ambitio rei.
 Шерпати, ам, v. impf. око шта, auf etwas lauern, um etwas herumgehen, ambio rem.
 Шерпиња, f. ein irdener Dreifuß, tripod scitilis.
 Шерпињица, f. dim. v. шерпиња.
 Шесет, vide шездесет.
 Шесеторо, vide шесеторо.
 Шесетна, ма, мо, vide шездесетна.
 Шесеторо, vide шездесеторо.
 Шеснаест, ſechzehn, sedecim.
 Шеснаесторо, vide шеснаесторо.
 Шеснаестна, ма, мо, der ſechzehnte, decimus sextus.
 Шеснаесторо, Anzahl von ſechzehn (fr. une seizaine) sedecim.
 Шест, ſechs, sex.
 Шестак, m. der Sechser, senarius (3. B. Pferd, Münze).
 Шестакниња, f. и. п. кобила, (Stutte) von sechs Jahren, (equa) sex annorum.
 Шестар, m. der Zirkel, circinus.
 Шестарење, n. das Zirkeln, circinatio.
 Шестарини, им, v. impf. zirkeln, circinare.
 Шестерница, f. vide шесторница.
 Шесторо, vide шесторо.
 Шестна, ма, мо, der ſechste, sextus.
 Шеснина, f. 1) das Sechstel, sextans, pars sexta. 2) Anzahl von sechs, sex.
 Шесница, f. die Sechs (im Kartenspiele) senarius.

То је шенлук, нек и ала гори.

Шенути, нем, v. рф. н. н.

Шенути, с пуча

Шенути, f. vide шенути

Шербеташче, чете, n.

Греме некакав дигсан шурк
 кануџа на путу, па пуџа
 и њему кова, и повиле, шур
 беташче, попе закон ти! На
 пуџе, као утпашен, огрвори:
 „Оху, шовари, оху.“ Па забуре
 пуџу за собом у дугаре, као
 да извади њеште

Шедрѣван, m. да му да; ко

ујесто карата, и
 чера дурора, извади шур
 сам шурован на синџу, па
 онако узненада потерке шур.
 на њим у главу, те га оте
 свјетом и оборн с кова, м
 држе бове шови и он ца ф

Швагане, ам се, v. v. утпш

Шендере бол
 дере (каж ко
 што ко лава рач)

Швагане, n.

Швагано, m.

Швагана, m.

Шестокрилий, ла, ло, sechsgeflügelt, sex alis instructus: свети шестокрилий Аранђеле! закрий ми крилоу твојим.

2. Шестоперац, рца, м. буздован од шест пера:

„Ал он скида златна шестопера —

1. Шестопер, ра, ро, (сп.) von sechs пера was man sehe:

„Ти си посејала

„Шестопер калопер —

Шестоперни, на, но, (сп.) von sechs пера:

„Буздоване шестоперни!

Шесторица, f. Anzahl von sechs, sex.

Шесторо, Anzahl von sechs, sex.

Шетанье, n. das Spazieren, Wandeln, ambulatio.

Шетати, ам (и шетем), v. impf. wandeln, ambulo.

Шетатице, амсе (и шетемсе), v. r. impf. spazieren, wandeln, obambulo.

Шетља петља, f. cf. пцибан (само у оној загометки).

Шетља, f. der Spaziergang, ambulatio: отишао у шетљу.

Шеќа, f. süßes Kind, mellita:

„Шеќер шеќо, да се не варамо —

Шеќер, м. der Zucker, saccharum.

Шеќерење, n. das Zuckern, adpersio sacchari, conditio sacchari.

Шеќерити, им, v. impf. zuckern, saccharo condio.

Шеќерли*, indecl. gezuckert, saccharo conditus:

„На шеќерли каву и ракију —

Шеќерли, на, но, zuckersüß, dulcissimus: шеќерни и медени мој!

Шеќеров, ва, во, н. п. глава, der Hut Zucker, meta sacchari.

Шешна*, f. eine Art Flinte (österreich. der Stußen), teli genus.

Шешарница, f. } der Gallapfel, galla.

Шешарка, f. }

Шешар, м. der Hut, pileus.

Шешарина, f. augm. v. шешар.

Шешарик, dim. v. шешар.

Шешарџија, м. der Hutmacher, pilearius (opifex).

Шешарџин, на, но, des Hutmachers, pilearii.

Шиб, м. das Gesträuch, virgultum.

Шига, f. 1) die Splegruthen, poena virgatum: метнули га (ударили га) на шигу. 1) eine Art langer Kanone (von kleinem Kaliber), eine Feldschlange, tormenti genus:

„Док ми гледа Крњо на Земуну,
„А Маргита на Брачар на поље,
„Ганка шига на малу Вишњицу —

Шибало, м. die Ruthe des Trommelschlägers, virga tympani.

Шибанье, n. das Streichen mit Ruthen, caesio (virgis).

Шибати, ам, v. impf. mit Ruthen streichen, virgis caedo.

Шибѐ! interj. so jagt man die jungen Hunde fort, vox pellendi catulos (zu erwachsenen sagt man om).

Шибеник, м. Sibenitz, Sebenicum.

Шибљак, м. das Ruthengesträuch, virgultum; cf. шиб.

Шиватка, f. шивака игла, die Näh-nadel, acus sutoria (ad suendum).

Шивак, ха, ке, н. п. игла, Näh-, sutorius, ad suendum.

Шивета, n. pl. die vielen Zöpfe der Türkinnen, caudulae capillorum apud feminas Turcicas.

Шија, f. der Hals (der Gänse, Krebsen), collum. Та по шији, та по врату; није по шији, век по врату.

Шијак, м. Ерцеговци зову Шијацима све Србље, који не говоре као они (н. п. лијепо, бијело, млијек, ко, колѐно: него лепо, бело, млако, колѐно и т. д.); а Српјемци и Бачвани зову Шијацима Ерцеговце, Дамаштинце и Рвање. У Србији се каипо саспану у вече Ерцеговци и Шијаци (као н. п. на комидби), па се чинаву ноћ надговарају, т. ј. Ерцеговци приповиједају о Шијацима штогођ човек луђе и стјешније може измислити; а тако опет Шијаци о Ерцеговцима.

Шијаквиња, f. die Schjakin, femina e terra тоу шијаци.

Шијачкџ, ка, ко, 1) schjaisch, тоу шијаци. 2) adv. schjaisch, more тоу шијаци.

Шијење, n. das Nähen, sutura.

Шик, м. vide клободан.

Шика, f. das Zischen der Gans, sibilus anseris: отпоји га шика.

Шикање, n. das Zischen der Gans, sibilatio.

Шикарење, n. das Reichen beim schweren Tragen, anhelatio bajulantis.

Шикарити, им, v. impf. reichend tragen, anhelus bajulo.

Шикати, шичем, v. impf. zischen wie die Gans, sibilu nt anser.

Шике! interj. spricht man zu jungen Schweinen, um sie fortzujagen, vox pellendi porcellos.

Шикља, f. eine Art spitziger Schiffe, navigii genus.

Шикљанье, n. das Hervorrauschen, pro-ruptio.

Шиклати, ам, v. impf. hervorprudeln, emico, prosilio! шикља крв из ране; — вино из бурета.

Шикљница, f. dim. v. шикља.

Шиковатице, кујесе, v. r. impf. sch

Шибанья, f.

Шик. vide шикџ

Шикосати, ошени,

сцидеи, decet. cf. приликовати, личити, доанковати, оданковати.
 Шилер, m. (у Сријему) der Schieler (Wein), vinum helvolum.
 Шилераст, та, то, n. п. вино, schielerend, helvolum.
 Шило, n. die Ahle, subula.
 Шилак, љка, m. eine hölzerne Ahle, subula lignea.
 Шилбок, m. die Schildwache, miles in statione; statio.
 Шилбочење, n. das Schildwache-stehen, statio.
 Шилбочини, им, v. impf. Schildwache stehen, sto, sum in statione.
 Шилер, m. ein junger Widder, aries juvenis.
 Шилервица, f. ein junges Schaf, ovis juvenis.
 Шилеж, f. (coll.) junge Schafe (beiderlei Geschlechts), oves juvenes.
 Шилеже, жета, n. ein junges Stück Schaf, oves juvenis.
 Шилер, vide шилер.
 Шилераст, та, то, vide шилераст.
 Шилчик, m. dim. v. шилак.
 Шилшир, m. der Buchsbaum, buxus semper virens Linn.
 Шилширов, ва, во, der Burbaum, buxius.
 Шилшировина, f. Burbaumholz, lignum buxi.
 Шилдра, f. (coll.) die Schindeln, scindulae.
 Шилдрика, f. die Schindel, scidula.
 Шилук, m. (у Ери.) ein Getreidemaß, mensurae genus.
 Шилупи, нем, v. pf. einen (Ruthen-) Streich, Peitschenhieb versetzen, caedo virga, flagello.
 Шипак, пка, m. 1) (österr. Hefschepet-sche) die Hagebutte, fructus (bacca) rosae caninae. 2) okesh шипак! eine Zeige! wird nicht daraus, von auferes.
 Шипар, m. (око Дунава доље од Пореча) der männliche Haufen, huso mas.
 Шипила, n. pl. на разбоју оне двије дашнице, што држе брднла за забрдачу.
 Шипка, f. 1) die Ruthe, virga. 2) ein Stängellein (Bley), virga plumbi. 3) пушчана, der Ladesock, virga glandi plumbeae adigendae.
 Шиподер (војвода), m. (ст.) ein roetischer Eigennamen in einem satyrischen Gedichte, mit Anspielung auf шиб, q. d. der Strauchdurchebrecher (auf der rüthigen Flucht): „Оно у главом Шиподер војвода, Оно ти је сужен хувергија — Шипар, m. (у Сријему) vide шиб, чешта.

Шипурна, f. der Stängel der Traube, der Trauben beraubt, scapus uvae.
 Шипчаук, m. das Behältniß für den Ladesock an der Flinte, locus virgae sclopeti inserendae.
 Шипчица, f. dim. v. шипка.
 Шира, f. 1) der Most, mustum. 2) широм, gedrängt, catervatim.
 Ширење, n. das Breitmachen, dilatatio.
 Ширина, f. die Breite, latitudo.
 Ширит*, vide шерит.
 Ширити, им, v. impf. breiten, dilato.
 Широко (com. ширџа), ка, ко, breit, latus.
 Широко, adv. cf. шира.
 Шипи, шипем (part. pass. шивен), v. impf. nähen, suo.
 Шипар, m. Gewinn, luerum, Beute, praeda, cf. добиш:
 „У бекара свакога шипара,
 „Понајвише буга и шипју.
 Шипарити, им, v. pf. erbeuten, lueror.
 Шипарнија*, m. der gerne Beute macht, praedator:
 „Гледаме га још три шипарније — Шипа, f. eine Art Flinte (der Stützen), telum accuratius.
 Шипар, m. der Scharfschütze, jaculator.
 Шипарски, ка, ко, 1) Scharfschützen, jaculatorius. 2) adv. wie ein Scharfschütze, more jaculatoris periti.
 Шип*, m. vide ражањ.
 Шипак, m. das erwachsene Füllen (dem man die Mähne sticht), pulli equini genus.
 Шипакнија, f. eine junge erwachsene Stutte, equa juvenis.
 Шипање, n. das Stützen, Abscheren, detonsio.
 Шипати, ам, v. impf. abscheren, tondeo, cf. стриж.
 Шипатовач, вца, m. напастир у фрушкој гори. Шипатовачки, ка, ко, von Шипатовач. Шипатовачнини, калуђер из Шипатовца.
 Шипаче, чета, n. vide шипше.
 Шипше, шета*, n. eine *(Rosolio-) Flasche, ampullae genus.
 Шипше, шета, n. ein junges Füllen, den man die Mähne geschoren, pulli equini genus.
 Шипка, f. die Galläpfel, gallae.
 Шипкаље, n. vide чипкаље.
 Шипкашти, ам, vide чипкашти.
 Шипкаљење, vide чипкаљење.
 Шипкаљив, ва, во, vide чипкаљив.
 Шипкашти, им, vide чипкашти.
 Шипкуш, m. das Bässen eines jungen Hundes, gannitus: споји га шипкуш.
 Шипкушање, n. das Bässen, gannitio.
 Шипкушати, мукеи, v. impf. bässen, hassen, gannio.

1) vide ономаки Конурина

Шиприца,

Шипкаши, m. рл. m. ј. о. панци,

Шипуца, немел, в. в. рл. н. п. на земљу

Шипарац, ржа, m.

Шипарити, m.

2) каре се и подгреску жмету мушконе.

Шипкушати, мек,

Шкрњ естича, f. (у Језуитској књижици) мала јарњакска Норвџка
 (Zinnstein)

Шкѣмбе*, бета, n. vide буга.
 Шкиљене, n. Das Blinzeln, to connivere, connixio.
 Шкиљипи, им, v. impf. blinzeln, conniveo.
 Шклопац, пца, m. der Stich (des Flohs, der Wanze), vestigia ictus cimicis, pulicis.
 Шклоба, f. бритва дрвени кора, ein Taschenmesser mit hölzernen Schalen, cultelli genus.
 Шкода, f. (у Српјему, у Бачк. и у Бан.) der Schaden, dampn. cf. штета.
 Шкодипи, им, v. impf. schaden, nocuo. cf. удипи.
 Шкођење, n. Das Schaden, detrimenti adlatio.

кописа, изучи бежавицу, онда узме часловац, кад изучи и пречита невољка пуша часловац; онда узме псалтир; а који изучи и пречита неколико пуша псалтир, онај је већ изучио сву књигу; онда може бити, ако оће, пош, калуђер, мађистор, проша, архимандрит, ако има доста новаца, и владица.

Промашније година, за владања Црнога Ђорђија, биле су постављене школе гопово по свим варошима и градовима, а и по њекојим селима. У Бијограду, осим мале двије школе (једна за варошку ђецу, а друга за Турску, која су се била искршнала), била је велика школа, какове Србљи никад до онда није нијесу имали, ниш је данас ће имају! Она је постала 1808ме године; у њој је први учитељ био покојни Иван Југовић (или Јован Савић), послан је њега Г. Миљко Радоњић, Лазар Воиновић, Глиша (не знам како се звао) и Симо Милушинов Симоновић. У велику школу примали само момчад, која су већ знала читати и (помало) писати, па су онђе учили на Српској језику историју свију народа од постања свијета до данас; земље описаније цијелог свијета, и штамписнику свију држава; права (чини ми се Римска); нешто мало из физике; начин како се пишу писма (свакојана); рачун; Њемачки језик и правоучишелна предавањана. За те све науке била су приучицела, и раздијелене су биле на три године.

А у Српјему, у Бачкој и у Банату, има сад у сваком селу школа, и учитељима свуда плаћа општина; али се науке слабо разликују од оних у Србији: и овђе још уче ђеца читати из славенскога часловца и из псалтира (које не разумију сви ни директори, а камо ли учитељи и ђаци); и то је и овђе још (гопово) сва Српска књига. Истина да има поред псалтира још неколико побоже школски књига, н. п. Катихисис, Рачуница, Библическа историја, Руководство к честности; али залуду кад на правоме Српском језику нема још ни Буквара!

Школица, f. dim. v. школа.

Шкодлив, ва, ворн...

Шкрњ књижица, нем...

Шкрњ књижица, а по вага сабљу

У школи...

Кад који ђак шако из рукописа (за што нема буквара), н. п. учитељ напише ђешету што ће данас учипи, па кад оно научи, а он му напише друго, ш. д. Кад који ђак шако из рукописа...

ШКОЛНИ, ка, ко, 1) Schul, scholasticus. 2) adv. schultmäßig, scholastice.
 ШКОЛКА, ш, die Muschel, concha.
 ШКОЛЧИЦА, f. dim. v. школка.
 ШКОПАЦ, ца, m. vide ушкопљеник.
 ШКОПИТИ, им, vide шпрошати.
 ШКОПЉЕЊЕ, n. vide шпрошјење.
 ШКОРГАЊЕ, n. das Knirschen, frendor.
 ШКОРГАТИ, гукем, v. impf. m. j. зубима, knirschen, frendo:
 „Главом маше, зубима шкоргуке.
 ШКОРГНУТИ, нем, v. pf. knirschen, frendo:
 „Главом ману, зубима шкоргну —
 ШКОРИ, f. 1) das Knarren, crepitus. 2) das Sausen seidener Kleider, stridor:
 „Стаде шкорина свилени кавада —
 ШКОРИВАЦ, ца, m. eine Art essbaren Baumschwams, fungi comestibilis genus.
 ШКОРИЊЕ, n. das Knarren, stridor.
 ШКОРИПАТИ, ам (и шкрипљем), v. impf. knarren, strideo.
 ШКОРИПАТИ, нем, vide шкрипати.
 ШКОРИЉЕЊЕ, n. vide шкрипање.
 ШКОРИПОВ ДАН, ва дне, m. O шкрипову дне, кад се бараца стригу, i. e. nic. ad calendas graecas.
 ШКУДА, f. ein Scudo, nummus scutatus.
 ШЛЕЗ, m. (Ерц.) bijedel, der Sibisch, althaea officinalis Lian.
 ШЛЕЗОВИНА, f. (Ерц.) Sibischtraut, althaea officinalis.
 ШЛЕМЕ, мена, n. (Ерц.) der Trambaum auf den Dache, culmen tecti.
 ШЛЕПАЧКИ, ка, ко, (Ерц.) 1) Blinder, coecorum. 2) adv. wie ein schliefenau, more coeci.
 ШЛЕПИЦА, f. (Ерц.) die Blinde, coeca.
 ШЛЕПОТА, f. (Ерц.) die Blindheit, coecitas.
 ШЛЕПЧОВОЏА, m. (Ерц.) der Blindenföhler, dux coeci.
 ШЛИВА, f. 1) der Pfauenenbaum, prunus. 2) die Pfauent, prunum.
 ШЛИВАК, m. der Pfauengarten, prunetum.
 ШЛИВИК, m. ein kleiner Pfauenenbaum, prunus parva.
 ШЛИВИЦА, f. dim. v. шлива.
 ШЛИВОВ, ва, во, Zwetschen, prunorum.
 ШЛИВОВАЦ, ца, m. der Stab von Pfauenenholz, baculus pruneus.
 ШЛИВОВАЧА, f. Stod, Knüttel von Pfauenenholz, fustis pruneus.
 ШЛИВОВИК, m. Pfauenenwasser, aqua prunorum.
 ШЛИВОВИЦА, f. der Pfauenenbraunwein, vinum ustum e prunis.
 ШЛИГ, m. Erde und Laub zusammenfaulend, folia humo mixta.
 ШЛЮКА, f. die Blitter, der Blitter, der Flieder, bractea auriculaei.

ШЛЮКА, f. die Schnepfe, siccula. Нашла шљука правца, nobile par fractum, dignum patella operculum.
 ШЛУНАК, нка, m. (у Српјему и у Бачк.) der größere (Straßen-) Sand, arena.
 ШМОКЉАН, m. der Dummkopf, stardus, stipes.
 ШМРК, m. die Sprüze (Spritze), Feuer-sprüze, siphon incendiarius.
 ШМРКАЊЕ, n. das Schnupfen, attractio ad nares.
 ШМРКАТИ, шмрчем, v. impf. schnupfen, attraho naribus.
 ШМРКНУТИ, нем, v. pf. schnupfen, attraho naribus.
 ШОБОЊАЊЕ, n. das Hohlklingen, Dumpf-hallen, sonitus cavus.
 ШОБОЊАТИ, бокем, v. impf. dumpf hallen, wie eine unterminirte Mauer, resonare cavum.
 ШОКАДИЈА, f. (coll.) die Menge Schofzen, multitudo serborum latini ritus (per convivium).
 ШОКАЦ, нца, m. (vom ital. sciocco?) der Schofz, serbus latini ritus. Од воље му (је, или ст о ји), као шокну пост. Како оцу, тако и шокну (шартефисх).
 ШОКАЧКИ, ка, ко, 1) schofzisch, serborum latini ritus. 2) adv. schofzisch, more тоу шокци.
 ШОКНИЦА, f. eine Schofzin, mulier serba latini ritus.
 ШОКИЧИЦА, f. dim. v. шокница.
 ШОКО, m. (vertraulich) i. q. Шокац.
 ШОКЧАД, f. (coll.) vide шокчици.
 ШОКЧЕ, чета, n. ein junger Schofz, serbus juvenis latini ritus.
 ШОКЧЕЊЕ, n. das Machen zum Schofz, das Schofz werden, mutatio in serbum latini ritus.
 ШОКЧИНА, f. augm. v. Шокац.
 ШОКЧИТИ, им, v. impf. zum Schofz machen, facio esse serbum latini ritus.
 ШОКЧИНИЦЕ, имце, v. r. impf. ein Schofz werden, transeo in castra serborum latini ritus.
 ШОКЧИЦИ, m. pl. die jungen Schofzen, juvenus serbica latini ritus.
 ШОПРОЊ, m. Dedenburg, Sopronium.
 ШОР, m. n. п. у Шпану пријекши шор (тако се зове један сокак).
 ШОРАВ, ва, во, vide осмичав.
 ШОРАЊЕ, n. das Fortstoßen, impulsio, trusio.
 ШОРАТИ, ам, v. impf. m. j. капу носгом, fortstoßen, trudo. cf. кушкати.
 ШОРКАПА, f. vide кумкапа.
 ШОЦА, f. die Soldatenflinte, sinta militis gregarii.
 ШПАГА, f. (la spada) der Degen, gladius.
 ШПАДА, f. j. dius.
 ШПАЊОЛАЦ, лаца, m. (мем се чини, да

Шкрботина, f.

Шкрел, f. pl.

+ Шкрелу, m.

Шкрин, m.

Шкрини, нем,

Шкрини v. рф.

Шкрин, m.

Шкрини, f. vide

шрокка.

Шокор, m. vide шжа. 2) vide шакс-ног.

шокорца, f. vide сваст.

Шливар, m. m. j. дукаст,

Шливар, m. 1)

2) рифингену,

Шпар, f. vide шпар.

2) шпаци

Шола, f.

Шолање, n.

~~Шлар~~

Шола, m.

Шолапати, ам, v. impf. н. п. по славу,

~~Шливар, m. 1)~~

Шолапати, нем, v. рф.

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

Шпанска, n. vide Кевна

прави Србљи кажу Шпань ур) der Spanier, Hispanus.
 Шпанбаска, f. Spanien, Hispania.
 Шпанбаска, ка, ко, 1) spanisch, hispanus. 2) adv. spanisch, hispanice.
 Шпаньур, m. vide Шпаньолац.
 Шпијун, m. der Spion, explorator, vide увода.
 Шпијунити, им, v. impf. spioniren, exploro, cf. уводити.
 Шпијунски, ка, ко, 1) Spionen-, exploratorius. 1) adv. wie ein Spion, more exploratorum.
 Шпијунџе, n. das Spioniren, exploratio.
 Шпитал, m. das Spital, Hospital, nosocomion, ptochodochium.
 Шпиталац, љца, m. der Spitalbedorfer, qui est in nosocomio.
 Шпиталски, ка, ко, 1) Spital-, nosocomii. 2) adv. wie im Spital, ut in nosocomio.
 Шпица, f. 1) die Speiße, radius. cf. спица. 2) сременка од бундеве, лубенице, диње, и од шикве, der Kern, (vom Kürbis, der Melone u. dgl.), nucleus, semen.
 Шпа, vide шпо.
 Шпава, f. das Regen der Haut ins Wasser, um sie nacher zu färben, immisio pellium subigendarum in aquam: метнуо коже у шпаву.
 Шпавити, им, v. impf. ш. j. кожу, (fauen?) die Haut einweichen, aquae immergo pellem, cf. чинити.
 Шпавање, n. der Ampfer, rumex Linn.
 Шпавање, n. das Einweichen, maceratio.
 Шпака, f. 1) der Bischofsstab, pedum episcopi. 2) die Krücke, fulcrum.
 Шпала, f. (у Сријему, у Бан. и у Бан.) der Stall, stabulum. cf. ар, коњушница.
 Шпалог, m. der Stall, stabulum.
 Шпапа, f. der Druck, impressio.
 Шпапање, n. das Drucken, impressio.
 Шпапати, ам, v. impf. drucken, imprimo.
 Шпапар, m. der Buchdrucker, typographus.
 Шпапарња, f. die Buchdruckerei, typographia.
 Шпан, m. der Stab, baculus. †
 Шпанец, џца, m. der Querstab, (bei den Weberinnen), bacillus transversus. cf. штапца.
 Шпапина, f. augm. v. шпан.
 Шпапик, m. dim. v. штап.
 Шпапци, паца, m. pl. 1) pl. v. штапац. 2) некакве четири звијезде, које стоје једна према другој као штапци у пређи.

Шпапца, f. (у Сријему, у Бачи. и у Бан.) die Station (bei den Posten), statio.
 Шпапца, f. dim. v. штапа.
 Шпадење, n. (Рес.) vide штеђење.
 Шпадеши, дим (Рес.) vide штеђеши.
 Шпадеши, им, (Срем.) vide штеђеши.
 Штеђење, n. (Брц. и Срем.) das Sparen, parsimonia.
 Штеђеши, дим, v. impf. sparen, zu Rathe halten, parco.
 Шпенад, f. (coll.) die jungen Hunde, catuli.
 Шпенара, f. n. p. торба, Schimpfwort für eine Torba, convicium de pera.
 Шпенец, џца, m. der junge Hund, catulus.
 Шпене, нета, n. ein junger Hund oder Hundin, catulus.
 Шпенити, им, v. impf. werfen (von der Hündin), pario.
 Шпенитисе, имсе, v. r. impf. werfen, pario.
 Шпенци, паца, m. pl. 1) junge Hunde, catuli. 2) die Springfeder beim Schlosse, momentum, ferrum vi sua recellens.
 Штеђење, n. das Werfen der Hündin, actus.
 Шпета, f. der Schade, damnum.
 Шпетовавање, n. das Schadenbringen oder Leiden, damnum (damni perpassio aut illatio).
 Шпетовавати, ам, v. impf. 1) Schaden verursachen, damnum infero. 2) Schaden haben, damnum facio.
 Шпетовати, тујем, v. pf. 1) Schaden machen, damnum infero: шпетовали га Турци 100 гроша (м. j. глобали га). 2) Schaden haben, damnum facio: шпетовао сам на том (у трговини).
 Шпетвање, n. das Knirschen, vellicatio.
 Шпетати, ам (и шпивљем) v. impf. knirschen, vellico.
 Шпипвање, n. dim. v. шпипање.
 Шпипати, ам, dim. v. шпипати.
 Шпипвање, n. vide шпипкање.
 Шпип, папи, укем, vide шпипкати.
 Шпир, m. Amaranthus blitum Linn.
 Шпир, f. Fluß, der Lössnitz durchfließt.
 Шпир, ка, м. } die Stärke amyllum.
 Шпир, f. }
 Шпирвање, n. das Stärken (der Wäsche) roboratio linteorum ore amyli.
 Шпирвати, ам, v. impf. stärken, amylo roboro.
 Шпид, m. (у пјесмама. и шпидо, n.) der Schild, scutum:
 „Од коња ни градиш носила,
 „А од шпиди гробу поклошнице —
 „О рјечу шпидо објесно,
 „О коњу коље положно —

Imina, f. die Fährstange, contus.
 Imiца, f. das ABC: Täflein, tabula abecedaria, elementaris (q. d. дшчца).
 Имиче, n. das Fortstossen des Schiffes mittelst der Fährstange, navis protrusio.
 Имичити, им, v. impf. (das Schiff), mit der Fährstange fortstossen, protrudo.
 што, шма (и чера), 1) was, quid? quod. 2) je, quo: што је више јаја, но је гушка чорба. 3) wie das deutsche so für: welcher, welche, welches, mit eigenthümlichem Syntax, die in der Grammatik nachzusehen.
 штогод, шмагод, или чегагод (Рес. и Срем.) vide штогођ.
 штогођ, шмагођ, или чегагођ, (Ерц.) was immer, irgend was, quodcumque demum.
 штокад, manchmal, aliquando, cf. кашкад.
 штокавак, ква, во, einige, aliquales манше.
 штокање, n. das Klagen што ку! conquestio (quid faciam!)
 штокаши, очем, v. impf. flagen, што ку? conqueri: quid agam.
 штоко, кога, jemand ein und andere, unus et alter.
 штокоји, којера (и штокога), einige, aliqui.
 што ми ти је за што (у Сријему, у Бачкој и у Банату: да што ми ти и да што)? rath' einmahl was ist das, divina quid sit —
 штопко, кога, vide штоко.
 штопчиј, чаја, чје, einiger (verschiedener), aliquorum.
 штошма, шточера (и штошма), dieß und das, hoc et illud, varia.
 штош, m. vide рода. Гледано као штош у јаје. **vide обаг.**
 штошење, n. das Verschneiden (des Schweins), castratio porci.
 штошити, им, v. impf. verschneiden, castrare (porcum).
 штошук, f. der Hest, lucius.
 штошук, f. pl. die Stelzen, grallae.
 штошца, рца, m. der höchste Gipfel des Rудник Berges.
 штошц, m. der Stügen (Art Flinte), tel. accuratoris genus.
 штошцање, n. das Rülpsen, eructatio.
 штошцање, цасе, v. r. impf. коме, rülpsen, eructo. Када се коме штошца, онда кажу, да ганеко помиње; а кад погоди ко га помиње, онда штошцање престане.
 штошчица, f. dim. v. штошук.
 штошчиј, чаја, чје, Hestchen, lucii et luciorum.
 штошрати, ам, v. pf. (Ерц.) 1) davon-

jagen, herabjagen, depello. 2) zusammen-, hineinjagen, cogo.
 штошрати, ам, v. pf. verthun, abhanden bringen, pessumdo.
 штошравање, f. (Ерц.) 1) das Herabjagen, depulsio. 2) das Zusammen-treiben, coactio.
 штошравати, рујем, v. impf. (Ерц.) 1) herabjagen, depello. 2) zusammen-treiben, cogo.
 штошети, оку, (Ерц.) wollen, volo.
 штош, икери, f. (Ерц.) die Tochter, filia, cf. кхи, кер.
 штошара, f. eine Pelzmütze, galerus pelliceus.
 штошараш, m. der eine Pelzmütze trägt, gestans galerum pelliceum.
 штошарешина, f. augm. v. штошара.
 штошар, m. der Linker, qui sinistra manu utitur pro dextra.
 штошвака, f. die linke Hand, laeva.
 штошвак, m. vide штошвак.
 штошва, f. die Kräge, Raube, scabies.
 штошва, ва, ко, krätzig, raudig, scabiosus.
 штошвање, n. das Anstecken mit Raube, das Bekommen der Raube, scabiei infectio.
 штошрати, ам, v. impf. mit Kräge anstecken, scabie inficio.
 штошрање, амсе, v. r. impf. die Kräge bekommen, scabie adfici.
 штошук, f. ungehörnte Ziege, capra sine cornibus.
 штошук, ва, во, vide штошук.
 штошукмбоба, f. vide штошукмбоба.
 штошукмбобин, на, но, vide штошукмбобин.
 штошукнед (штошукнед), m. (Рес. и Срем.) vide штошукнед.
 штошукнедов (штошукнедов), ва, во, (Рес. и Срем.) vide штошукнедов.
 штошукнед (штошукнед), m. (Ерц.), vide штошукнед.
 штошукнедов (штошукнедов), ва, во, (Ерц.) vide штошукнедов.
 штошук, лка m. 1) (у Бачкој) das unferste mit Spreu am meisten vermengte Getreide beim Worfeln, das den Schweinen gegeben wird, quisquiliæ tritici ventilati 2) ein Block, segmentum caudicis.
 штошлени, m. pl. die goldene Ader, haemorrhoides.
 штошлара, f. она рупа, ќе стоји штошлак, die Grube für den штошлак, fovea servandis quisquiliis tritici.
 штошма, f. der Wald, silva. Шума mit мапи, rette dich, fuge.
 штошмагеле interj. (scherzhaft) er rannte dem Walde zu.
 штошмадија, f. der 2 biens zwischen der Колубара und (begreift

Пред шомте,
 што пас дуре на рету,
 по овце све дуре.
 што си добар, дво за дуре

штошкани, ам, v. pf.
 штошати, ам, v. pf. јапа-
 сти, е, етхи, е (собојно кај
 штошван, мна, но) ешто
 (кува)

штошвак
 штошвак
 штошвак
 штошвак
 штошвак

штошвак
 штошвак
 штошвак
 штошвак

штошвак
 штошвак
 штошвак
 штошвак

штошвак, m. (у Ерц.) vide штошвак
 пан.

штошвак, vide штошвак.

штошвак, m. (у Бачкој)
 некака судба, која може
 марву, као обаг. cf. обаг.

ја бук не готу, ја
 шук не набу

$$4 \overline{) 928 / 232}$$

$$\begin{array}{r} 8 \\ \underline{8} \\ 12 \\ \underline{12} \\ 8 \end{array}$$

$$8 \overline{) 36 / 4}$$

$$\begin{array}{r} 4 \\ \underline{32} \\ 4 \end{array}$$

$$8 \overline{) 232 / 29 =}$$

$$\begin{array}{r} 16 \\ \underline{16} \\ 72 \\ \underline{72} \\ 0 \end{array} \quad \begin{array}{r} 4 \\ \underline{4} \\ 8 \\ \underline{8} \\ 0 \end{array}$$

$$72 \quad 33 \frac{1}{2}$$

Stojan Coacut.

Marko Barajewaty.

№3 створення а, створення о и
створення е.

№3 | замість
навіска ; "що є це розбор", при
"випуск навіска"

178102

доконно, као списаку којима
Турбоне нуманури, а друго с...

Milivoj Petrovich.
Rue de l'Université # 14
Paris

Могог бадик кајзи ка^ни у^н Пемгави.
сва бродке релен^ннол (покропит му П. и П.
Кн. јесени 23. марта 893.)

НЗ.
Беспосмити — беспосмица

Von allen Barbaren die
ich Kenne ist Wuk der ein-
zige der in keine falsche
geistige Richtung gekom-
men ist.
Ranke.

Леонард Трк добо
кара Јорџија и бела
радије у бакар и
оправно каз Гелџи.

Максим Папук из Ола у Хабду

Стеф. Михаиловић архим.

у Темесвар, Јета.

у Брзал Лазар Стефановић, парох, канц. асе. и професор
Simon Rudmaš, Dikulovitz (Hieswömedin) in Klagenfurt
у Leibach Bleiweiß, uednik novica Slovenska
Sterne,

